

READ ON

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoa ngữ chân nhân

Mục lục

- Chương 1: Pháp Bảo Mộ Địa
- Chương 2: Quang Màn Khí
- Chương 3: Giác Mơ Kỳ Lạ
- Chương 4: Yêu Dao Bành Hải
- Chương 5: Tử Thi
- Chương 6: Đại Hắc Âm Văn Minh Thời Đại
- Chương 7: Nữ Thần Của Trường Cấp Ba
- Chương 8: Sửa Chữa Tinh Não
- Chương 9: Giày Và Người Chết
- Chương 10: Ma Nhập
- Chương 11: Như Một Giác Mơ
- Chương 12: Sàng Khoái Đến Muốn Bay Lên
- Chương 13: Ngạ Quỷ Đầu Thai
- Chương 14: Nhà Hàng Tiểu Cảnh Ẩn Hồ
- Chương 15: Không Biết Tự Lượng Sức Mình
- Chương 16: Một Con Hải Sâm
- Chương 17: Bà Chị Trong Thành Phố Quý
- Chương 18: Cường Hóa Được Tề
- Chương 19: Quân Đạo Sát Lang
- Chương 20: Người Đàn Ông Khởi Động Cơ Thể
- Chương 21+4%
- Chương 22: Cho Nó Ăn No
- Chương 23: Hai Bên Chính Tà Đều Ăn
- Chương 24: Tiến Bộ Vượt Bậc
- Chương 25: Thiết Thú Tập Kích
- Chương 26: Lại Thêm Một Thằng Ác Bá Đến
- Chương 27: Thì Ra Hẳn Mới Là Người Tàn Nhẫn Nhất
- Chương 28: Đường Nhiên Phải Kiêu Ngạo Rồi
- Chương 29: Người Đã Đúc Nền Yêu Dao
- Chương 30: Trò Phát Ngôn Thật Ngông Cuồng
- Chương 31: Tôi Không Phải Cá Khô!
- Chương 32: Nó Là Quái Thú!
- Chương 33: Một Đêm Gian Nan
- Chương 34: Con Mãnh Thú Thoát Khỏi Lồng
- Chương 35: Thời Khắc Quyết Chiến
- Chương 36: Lý Diệu Lên Sân Khấu
- Chương 37: Hồ Thúc Kích Thất Liên Sát
- Chương 38: Tiến Hướng Ma Giao Đào

Chương 39: Thế Giới Tu Chân: Trời Cao Biển Rộng!
Chương 40: Cái Loại Tu Chân Giả
Chương 41: Kỳ Hạm Liêu Viễn
Chương 42: Cửu Tinh Thăng Long
Chương 43: Thiên Huyền Thư Viện
Chương 43: Thiên Huyền Thư Viện
Chương 44: Linh Tử Va Chạm
Chương 45: Cuộc Tranh Luận Về Đại Đạo
Chương 46: Thánh Địa Của Luyện Khí Sư
Chương 47: Định Linh Đang
Chương 48: Lời Mời Của Đại Hoang Chiến Viện
Chương 49: Tinh Thú Tiểu Cát
Chương 50: Quy Củ Của Luyện Khí Sư
Chương 51: Chiến Đạo Của Nền Văn Minh Nhân Loại
Chương 52: Sương Mù Dày Đặc Và Huyền Đẳng
Chương 53: Một Chiêu Trí Mạng!
Chương 54: Ba Cái Pháp Bảo
Chương 55: Giao Dịch Pháp Bảo
Chương 56: Đệ Nhất!
Chương 57: Ba Lựa Chọn
Chương 58: Quan Chi Huy
Chương 59: Gây Tê
Chương 60: Cửa Sau
Chương 61: Lý Diệu Đang Ở Đâu?
Chương 62: Hơn Một Nước Cờ
Chương 63: Thăng Tiến!
Chương 64: Mưa Gió Bão Bùng
Chương 65: Quý Long Số 7
Chương 66: Pháo Thiên Ma Sát Huyết
Chương 67: Tận Thế Biến
Chương 68: Có Giết Người Diệt Khẩu Hay Không?
Chương 69: Cây Ký Ưc
Chương 70: Ngôi Sao Mới
Chương 71: Tân Tinh Hóa Yêu Tinh
Chương 72: Thần Lân Biến Thành Khủng Long
Chương 73: Xả Bom Giết Chết
Chương 74: Thời Gian Không Đợi Người
Chương 75: Ngã Bài
Chương 76: Không Chịu Nổi Một Chiêu
Chương 77: Nữ Hoàng Xích Diễm
Chương 78: Gió Cuốn Mây Vùn
Chương 79: Kiên Trì Theo Đuối Ước Mơ

Chương 80: Thần Tượng
Chương 81: Dao Của Yêu Dao
Chương 82: Tiểu Khôi Vực
Chương 83: Nó Chính Là Đại Pháo
Chương 84: Nhảy Vọt Tới Đỉnh Cao
Chương 85: Trường Trung Học Dành Cho Con Em Thợ Mỏ
Chương 86: Bạo Lực Học Đường
Chương 87: Đêm Trước Kỳ Thi Đại Học
Chương 88: Tôi Đã Quyết Định!
Chương 89: Thủ Khoa Đại Học
Chương 90: Tin Nóng
Chương 91: Thủ Khoa Đại Học Ở Đâu?
Chương 92: Thủ Khoa Từ Phòng Nồi Hơi Bước Ra
Chương 93: Bùng Nổ Toàn Thành
Chương 94: Việc Lớn Không Xong Rồi!
Chương 95: Cuộc Chiến Tranh Đoạt Nhân Tài
Chương 96: Quyết Định Cuối Cùng
Chương 97: Chuyện Cười Và Kỳ Tích
Chương 98: Bắt Đầu Hành Trình
Chương 99: Đi Khắp Góc Bể Chân Trời
Chương 100: Vua Luyện Thép
Chương 101: Kỹ Thuật Như Thần
Chương 102: Còn Một Bước Nữa
Chương 103: Tháp Hải Cốt
Chương 104: Gặp Gỡ Lão Tiền Bối
Chương 105: Thiên Chức Của Tu Chân Giả
Chương 106: Lôi Bạo Đột Kích
Chương 107: Thiên Tài Màu Máu
Chương 108: Hai Tay Nhanh Như Chớp
Chương 109: Lôi Pháo Thái Ất
Chương 110: Dẫn Lôi, Lôi Vân Phong Bạo!
Chương 111: Ai Là Tu Chân Giả?
Chương 112: Người Tu Chân Ở Đây!
Chương 113: Lượng Kiếm
Chương 114: Núi Lửa Bạo Phát
Chương 115: Tân Thế Giới
Chương 116: Văn Minh Điểm Máu Chốt
Chương 117: Anh Linh Không Tiêu Tan
Chương 118: Thiên Nguyên Tu Chân Vững
Chương 119: Tin Tức Kinh Người
Chương 120: Cơ Sở Tu Luyện
Chương 121: Hết Tốc Độ Tiến Về Phía Trước Đi!

Chương 122: Phi Kiếm Điên Cuồng
Chương 123: Tiểu Thanh Chim
Chương 124: Trận Chiến Lớn
Chương 125: Bá Đạo Vô Cùng Xin Lỗi
Chương 126: Luyện Thiên Tháp
Chương 127: Đại Hoang Sóng Dữ
Chương 128: Loạn Nhận Cùng Năm Đăm Thép
Chương 129: Chúng Ta Là Bàng Môn Tà Đạo?
Chương 130: Huyền Cốt Kế Hoạch
Chương 131: Pháp Bảo Chi Vương
Chương 132: Lượng Không Biết Bao Táp
Chương 133: Hải Cốt Chiến Thần
Chương 134: Siêu Tân Tinh
Chương 135: Chính Mình Quyết Định Vận Mệnh!
Chương 136: Đại Sư Huỳnh Kiêm Minh Chủ!
Chương 137: Truyền Thuyết Bắt Đầu!
Chương 138: Đem Các Người Hết Thảy Nghiền Ép
Chương 139: Giả Làm Heo Ăn Thịt Hồ Thần Thông
Chương 140: Mười Một!
Chương 141: Ngủ Có Thể Thành Thần
Chương 142: Băng Hỏa Cứu Trùng Thiên
Chương 143: Bốn Đại Cao Thủ? Cho Ta Bạo!
Chương 144: Người Tu Tiên
Chương 145: Quá A Một Hình Luyện Khí Lô
Chương 146: Siêu Tinh Táo Trạng Thái!
Chương 147: Kỳ Tích Thời Khắc
Chương 148: Lão Sư Xin Mời Chỉ Điểm Một Chút!
Chương 149: Tiểu Tử Ta Yêu Quý Người!
Chương 150: Khái Tượng
Chương 151: Trúc Cơ Trừng
Chương 152: Người Nhược Bạo
Chương 153: Một Phi Trùng Thiên Ưng Trung Vương
Chương 154: Phán Như 2 Người
Chương 155: Không Chùy Không Luyện
Chương 156: Tùy Tiện Người Bất Nạt
Chương 157: Đến Rồi Một Quần Học Sinh Cấp Ba
Chương 158: Đại Hoang 3 Bảo
Chương 159: Rừng Sắt Thép Trung Quái Vật
Chương 160: Tranh Đấu Đối Lập
Chương 161: Luyện Khí Sư Quyết Đấu
Chương 162: Tốc Độ Siêu Âm Va Chạm!
Chương 163: Bảy Tầng Trời Âm Váy Rộng!

Chương 164: Yêu Tinh Ra 9 Tinh Bạo!
Chương 165: Kho Vũ Khí
Chương 166: Ác Chiến Thanh Trạch Thị
Chương 167: Yêu Thú Cấp Bậc
Chương 168: Hắc Là Được Cái Liên Lụy!
Chương 169: Đội Cảm Tử
Chương 170: Đệ Nhất Chiến
Chương 171: Siêu Cấp Chấn Động Hỏa Lực
Chương 172: Từ Từ Tỏa Ra Huyết Liên
Chương 173: Hạt Nhân Cạnh Tranh Lực
Chương 174: Lý Diệu Biến Hóa
Chương 175: Đại Bác Cùng Cuồng Dao!
Chương 176: Làm 1 Phiếu Đại
Chương 177: Người Là Được Cái Kia Yêu Nghiệt?
Chương 178: Giết Vào Tài Chính Khu
Chương 179: Chương Tâm Lôi
Chương 180: Yêu Tướng!
Chương 181: Dũng Sĩ Thắng!
Chương 182: Muốn Giết Ta? Thiên Lôi Địa Hỏa!
Chương 183: Hoàn Toàn Thắng Lợi
Chương 184: Xử Phạt Mức Cao Nhất Theo Pháp Luật
Chương 185: Sài Lang Tận Thế
Chương 186: Cô Độc Thợ Săn
Chương 187: Săn Giết Hiệu Suất
Chương 188: Tự Nghĩ Ra 1 Tròng Pháp Bảo!
Chương 189: Mới Vừa Ra Lò
Chương 190: Pháp Bảo Này Có Chút Ý Tứ
Chương 191+3 Vạn Phần!
Chương 192: Lấy 1 Địch 2000?
Chương 193: Không Thể Nhiệm Vụ
Chương 194: Bỏ Mạng Thiên Nhai
Chương 195: Trước Tiên Tiêu Diệt Lý Diệu!
Chương 196: Hắc Trả Lại Có Thể Bay Lên Trời?
Chương 197: Muốn Chết 1 Lên Chết!
Chương 198: Giương Cung Bạt Kiếm
Chương 199: Thập Diện Mai Phục
Chương 200: Âm Mưu Cuối Cùng
Chương 201+3 Chiếu Thẻ Ngọc?
Chương 202: Người Thắng Sau Cùng
Chương 203: Long Văn Huy Mời
Chương 204: Thế Giới Lớn Như Vậy
Chương 205: Không Biết Cân Nhắc

Chương 206: Tốt Nhất Hợp Tác Đồng Bọn
Chương 207: Đặc Biệt Nhất Trường Thi
Chương 208: Đệ 10 Giang Thiệu Dương!
Chương 209: Ta Là Thiên Tài
Chương 210: Cây Tắm Cuộc Chiến!
Chương 211: Quái Vật Cùng Quái Vật Tranh Tài
Chương 212: Chiến Ý Bao Táp
Chương 213: Cạm Bẫy Tầng Tầng Cuộc Thi
Chương 214: Đến Tột Cùng Là Quái Vật Gì Đây!
Chương 215: Nó Là Bạo Quân!
Chương 216: Quá Hung Tàn Chứ?
Chương 217: Lang Chu Đối Với Lang Vương
Chương 218: Cái Mông Mò Không Được
Chương 219: Bàn Tràng Đại Chiến
Chương 220: Con Đường Khác
Chương 221: Thái Dương Sinh Ra
Chương 222: Không Nhìn Thấy Đỉnh Cao
Chương 223: Con Đường Tương Lai
Chương 224: Đỉnh Linh Đang Bí Mật
Chương 225: Ta Sẽ Bảo Vệ Người
Chương 226: Huyền Cốt Sống Lại
Chương 227: Huyền Cốt Do Người Đến Điều Động!
Chương 228: Từ Vong Trại Huấn Luyện
Chương 229: Bị Tổng Huấn Luyện Viên Nhìn Chằm Chằm
Chương 230: Tinh Khải Sơ Trải Nghiệm
Chương 231: Chương Trình Ủng Hộ Thương Hiệu Việt Của
Chương 232: Khiếp Sợ Trù Huấn Sư
Chương 233: Số 100
Chương 234: Tinh Khải Phần Mộ Bên Trong Tu Luyện
Chương 235: Tầng Phong 7 Pháp
Chương 236: Tiêu Hồn Thực Cốt
Chương 237: Tinh Khải Chi Vương
Chương 238: Tinh Tinh Rơi Vào Trên Đầu Ta
Chương 239: Cuồng Đến Cực Điểm
Chương 240: Sắt Thép Đối Với Sắt Thép!
Chương 241: Trí Mạng Khe Hở
Chương 242: Ở Trong Thiên Địa Tu Luyện
Chương 243: Phách Phong Cắt Sóng
Chương 244: Đệ Nhị Chiến Bắt Đầu!
Chương 245: Song Trọng Truy Sát
Chương 246: Đồng Quy Vu Tận?
Chương 247: U Âm Tuyệt Vực

Chương 248: Đại Thế Giới Ngân Huyết Yêu
Chương 249: Diên Cuồng Hấp Thu
Chương 250: Cường Địch Xuất Hiện
Chương 251: Huyết Trảo Cú Đâm
Chương 252+2 Tên Yêu Tướng? Chết
Chương 253: Ai Chán Sống Liền Đến Đi!
Chương 254: Đoạt Hồn Đình Sư Long Yêu
Chương 255: Tiềm Long Vang Trời
Chương 256: Siêu Cao Áp Thoát Thai Hoán Cốt!
Chương 257: Niềm Vui Bất Ngờ Thắng Lợi Trở Về
Chương 258: Đại Thời Đại Đến!
Chương 259: Chủ Lực Chiến Khái Gọi Thầu
Chương 260: Thần 1 Dạng Đàn Ông

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Pháp Bảo Mộ Địa

Hồ Thiết Tú.

Bãi xử lý rác đặc biệt số 23, Liên Bang cũng được gọi là “pháp bảo mộ địa”.

Cùng với sự phát triển của văn minh tu chân, các loại pháp bảo đã từng được coi là cao cấp, chỉ có tu chân giả (1) mới có thể sử dụng ngày nào giờ trở nên phổ biến khắp mọi làng quê, trở thành dụng cụ để người thường đi du lịch tại gia, hay trở thành thiết bị hỗ trợ việc học, đi làm.

Mang lại sự tiện lợi trong sinh hoạt là thế nhưng đồng thời cũng tạo ra một lượng khổng lồ các pháp bảo bị hư hỏng và rác kim loại. Phần lớn các pháp bảo hư hỏng này còn sót lại không ít linh lực, dễ dàng tạo thành ô nhiễm phóng xạ. Hơn nữa, cấu trúc của pháp bảo phù trận lại cực kỳ không ổn định, có thể phát nổ, nếu mặc kệ chúng thì nhất định sẽ gây phá hủy môi trường nghiêm trọng.

Vì vậy, xung quanh mỗi thành phố lớn ở Liên Bang đều thành lập rất nhiều “Bãi xử lý rác thải đặc biệt” chuyên xử lý các pháp bảo đã bị hỏng hóc.

Bãi xử lý rác thải đặc biệt số 23 nằm ở phía nam của Phù Qua thành - thị trấn tu luyện quan trọng của Liên Bang.

...

Dưới bầu trời âm u là một vùng đầm lầy màu tím vì bị ô nhiễm nặng đang tỏa ra mùi tanh tươi hôi thối, những núi mảnh vụn kim loại chất chồng lên nhau trông như sống lưng của những con khủng long đang ẩn hiện trong đầm lầy. Cắm đầy trên những ngọn núi ấy là những mảnh nhỏ của các phi kiếm hư hỏng. Nhìn gần, kể bên một mảnh vụn có một con rối tinh thạch rỉ sét loang lổ đang ngồi, tinh hỏa trong hai hốc mắt đã dập tắt từ lâu, chỉ còn lại những con côn trùng ăn linh năng từ bên trong lộ đầu ra, cẩn thận xem xét vùng pháp bảo mộ địa đầy rẫy nguy hiểm này.

“Đùng!”

Cách đó không xa, bên trong một ngọn núi rác rưởi có một pháp bảo phù trận nứt vỡ, linh lực còn sót lại ở bên trong ngay lập tức phát nổ, khiến gần nửa ngọn núi nổ tung. Vô số linh kiện kim loại bắn ra xung quanh như tiên nữ rắc hoa khiến vài ngọn núi kế bên sụp đổ liên hoàn, bụi bay đầy trời như những con quỷ đang nhảy múa, che lấp cả bầu trời.

Nơi này, gần như là tử địa, chỉ có một vài con gián và sâu bọ mới xem nơi này như là thiên đường của chúng. Nhưng... Lý Diệu đang ẩn núp ở sau một ngọn núi rác rưởi liếm liếm đôi môi khô khốc của mình, chiếc áo măng tô màu nâu đất dính đầy bụi làm hắn như hòa mình vào khung cảnh xung quanh.

Hắn liếc mắt nhìn đám mây hình nấm đang từ từ bay lên cách đó không xa, mặt không cảm xúc, đôi mắt tĩnh lặng không gợn sóng. Cho đến khi bùn đất và mảnh kim loại bắn đến ngọn núi rác hắn đang núp mình thì hắn mới hơi hơi núp vào trong đồng rác, đồng thời đeo cái kính mát to che khuất nửa khuôn mặt vào.

“Tới rồi!”

Ngay khi cái đồng hồ linh tử đeo trên cổ tay nhẹ nhàng rung động, tinh thần của cậu thanh niên phấn chấn hẳn, khoe miệng nâng lên tạo thành một

nụ cười có chút tà khí.

3 giờ 52 phút 38 giây chiều hàng ngày là thời điểm rác rưởi đổ xuống, cũng là thời điểm mà những con sâu rác (2) như Lý Diệu vui vẻ! Chiếc đồng hồ linh tử đang đeo trên tay trái hẳn là sản phẩm của Phi Linh tông - một phái tu chân tung ra thị trường ba năm trước, chuyên dùng để săn thú, hẳn lượm nó trong đám rác rưởi rồi tốn thêm tầm hai tháng mới sửa xong.

Ngoại trừ tính năng báo giờ, nó còn được trang bị rất nhiều tính năng tối tân, như có thể ghi chép các tần suất chấn động đặc biệt, khi xung quanh có các chấn động đặc biệt liền thông báo cho người đang đeo nó. Ban đầu mục đích của tính năng này là dùng để nhắc nhở những người săn thú khi xung quanh có yêu thú cường đại (3) tồn tại.

Sau khi Lý Diệu sửa lại thì tính năng săn thú này trở thành thứ nhắc nhở hẳn mỗi khi có phi thuyền chở rác đến. Một lúc sau, cùng với một chuỗi tiếng ong ong be bé là sự xuất hiện của mười mấy chấm đen ở chân trời phía bắc. Lúc này, đám bụi bặm do vụ nổ ban nãy gây ra vẫn chưa tan hết, làm mười mấy chấm đen trộn lẫn trong đám khói mù ấy, khó phân biệt được.

Lý Diệu nhăn nhăn mũi, ngón tay chạm khẽ vào một dòng bùa chú nơi tiếp xúc của mặt kính và gọng cái kính râm siêu to bản đang đeo trên mặt.

“Tích” một tiếng, chiếc kính chiếu ra một chùm sáng hồng ngoại. Dưới sự rà quét của chùm sáng, những chiếc phi thuyền chở rác đang trốn trong lớp bụi mù hiện lên, rõ nét. Lúc này, tính năng săn thú của chiếc đồng hồ linh tử cũng đang chặt chẽ bám theo một phi thuyền chở rác có tần số rung đặc biệt.

“Phi thuyền chở rác số 1327, chính nó!”

Trong vòng mười năm từ khi sinh ra tới lúc mười tuổi, Lý Diệu vẫn luôn sống ở Pháp bảo mộ địa, đối với địa hình ở đây cũng như những chiếc phi

thuyền chở rác rưởi đều rõ như lòng bày tay. Phi thuyền số 1327 này chính là chiếc chuyên môn phụ trách thu thập rác rưởi của khu Thượng Đông, Phù Qua thành.

Thượng Đông là khu xa hoa bậc nhất của Phù Qua thành, quy tụ toàn tài phiệt và không ít tu chân giả, những pháp bảo mà họ vứt đi cũng là có giá trị nhất so với những khu khác.

Có không ít pháp bảo thậm chí còn toàn vẹn không hư hỏng gì nhưng chỉ vì nó hơi cũ hoặc các nhà sản xuất chế tạo ra phiên bản mới cao cấp hơn mà bị những người giàu có ấy vứt bỏ không thương tiếc.

Đối với Lý Diệu, chiếc phi thuyền chở rác ấy không khác gì một mỏ vàng!

“Vèo!”

Dồn sức vào hai chân, Lý Diệu bắn ra nhanh như viên đạn rồi chạy như điên giữa các núi rác thải hướng đến phi thuyền chở rác 1327!

Xung quanh là các núi rác đang lung lay sắp đổ, dưới chân là đầm lầy “ùng ục ùng ục” nổi lên các bong bóng khí độc, nhưng Lý Diệu tựa như một con khỉ nhanh nhẹn đang nhảy nhót trong rừng cây, mỗi lần giẫm vào một linh kiện bất kỳ trên núi rác đều có thể nhảy xa mấy mét, hành động liên mạch lưu loát.

“Lý Diệu! Thằng nhóc lão toét này! Lại tranh giành đồ ăn với bố à!

Đúng lúc này, từ sau vài tòa núi rác nhảy ra hơn mười nhân ảnh ăn mặc không khác Lý Diệu là mấy, chỉ là không đeo các loại trang sức tân tiến như kính hồng ngoại hay đồng hồ linh tử thôi. Trong tay những người này đều cầm chặt cái xẻng và thanh sắt, hung hãn chạy tới.

Bọn họ và Lý Diệu giống nhau, đều là những con rác rưởi trùng dựa vào bãi xử lý rác thải đặc biệt số 23 kiếm cơm sống qua ngày.

Nơi nào có xung đột lợi ích nơi đó liền có chiến tranh, một chiếc phi thuyền chở đầy pháp bảo vút đi đối với các tu chân giả nhìn đời bằng nửa con mắt thì cũng chỉ là rác rưởi, nhưng đối với bần dân sống ở tầng thấp nhất của xã hội thì đây chính là hi vọng của sự sống. Lý Diệu là con sâu rác sống tốt nhất ở khu phần mộ pháp bảo này nên đương nhiên cũng trở thành cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt của rất nhiều con sâu rác khác.

Lý Diệu biết nhưng cũng chẳng thèm quan tâm, cười hề hề, dồn lực vào phần eo rồi ngay lập tức gấp người 90 độ theo một tư thế vô cùng quỷ dị để tránh chạm trán với một tên béo đang chau mày trừng mắt, còn nhân tiện hung hăng đập một phát vào mặt nó mượn lực để bay ra xa hơn 40 mét.

“Phì Long! Mọi người đều đến kiếm ăn, ai nhanh người đó được lợi nhiều, mày nên giảm béo đi!”

Trên mặt tên mập in một cái dấu đỏ vô cùng lớn, mặt sưng vù, cái mũi cũng sắp lún vào đồng mõ hai bên má, tức giận hét ầm lên, chỉ huy đàn em đuổi theo Lý Diệu.

Đàn người nhanh chóng chạy vào vùng bụi mù.

Nơi này vừa phát sinh vụ nổ lớn, cực kỳ không ổn định, mấy chục núi rác có thể sụp xuống bất cứ lúc nào, Phì Long vẻ mặt hung ác cùng một đám đệ tử khi chạy tới đây đều phải chậm lại, căng những cặp mắt bức tức nhìn chăm chăm vào Lý Diệu đang nhảy nhót nhanh như tia chớp.

Phì Long tức không nhịn được bắt đầu chửi:

“Đồ con rùa rút đầu! Vì tiền không cần mạng sống! Nếu ông trời có mắt chắc chắn cho sét đánh chết...”

Còn chưa dứt lời, bên trong một ngọn núi rác cách Lý Diệu không xa lại lần nữa phát nổ, hơn mười ngàn tấn linh kiện kim loại cùng pháp bảo hư hỏng như ngọn núi lửa phun trào đổ xập xuống!

“Linh quá vậy!”

Phi Long và đám đàn em đứng nghẹn họng nhìn trân trối, không biết phải làm sao!

Lúc này trong đồng bụi mù truyền đến một tiếng thét chói tai:

“Tiểu Hắc! Cứu mạng!”

Một thứ tối đen còn hơn bầu trời đêm bắn ra nhanh như điện, ở trong trận lũ kim loại “xoẹt xoẹt xoẹt” xoay tròn rồi bay thẳng lên không trung!

Là một thanh phi kiếm, toàn thân đen nhánh, rỉ sét loang lỗ, mũi kiếm sút một miếng, phần bảo vệ tay có gắn đôi cánh chim màu đen đang dang rộng. Lý Diệu như người sắp chết đuối vớ được khúc gỗ, vô cùng mừng về nằm sấp trên thân kiếm, ánh sáng đen bay lượn lơ lửng quanh cơ thể, phóng lên bầu trời!

Trên bầu trời, hình dáng to lớn của hơn mười chiếc phi thuyền chở rác đã hiện ra, đường kính của mỗi chiếc phi thuyền rộng hơn mấy trăm mét, thân hình tròn vo như con rùa đen to lớn phù trợ trái đất trong truyền thuyết, trên “mai rùa” khắc chi chít hơn mười ngàn câu phù chú phát ra ánh sáng chớp lóe đầy màu sắc giúp đỡ chiếc phi thuyền to lớn nặng hơn mười ngàn tấn chống lại sức hút của trọng lực.

“Rầm!”

Tùng con “đại ô quy” mở khoang cửa ở bụng ra, thả ra hàng tấn các loại linh kiện kim loại và ngàn vạn pháp bảo hư hỏng, liệng xuống mặt đất không thương tiếc. Trong một lúc, linh lực khắp nơi điên cuồng khuấy lên

tạo nên một hồi sóng to gió lớn! Ngay cả những chiếc phi thuyền nặng hơn vạn tấn cũng bị đong đưa lúc lắc dưới tác động của cơn sóng linh lực, chúng lắc lư dữ dội đến nỗi không thể không cố hết sức tách nhau ra để giảm bớt tác động.

Đám người Phì Long càng không dám tiến lại gần, sợ bị ảnh hưởng.

Lý Diệu vẫn cười trên phi kiếm đâm trái đâm phải trong sóng linh lực, tuy bộ dạng vô cùng thảm hại nhưng lại linh hoạt như một con cá chạch. Đương nhiên hẳn không dám chính diện đối kháng với cơn sóng linh lực điên cuồng này mà nỗ lực tìm kiếm những nơi tương đối an toàn xen kẽ trong cơn thủy triều linh lực, dựa vào mười mấy năm kinh nghiệm sinh tồn, chỉ vì muốn cố gắng tới gần nơi pháp bảo rơi xuống, gần quan được ban lộc mà!

Cuối cùng...

Gần mười phút đổ rác kết thúc, những chiếc phi thuyền chở rác phát ra tiếng ầm vang như những con quái vật, thay đổi phương hướng, lười biếng quay trở về điểm xuất phát, bụi bặm cũng dần dần tan đi.

Phải vất vả lắm Phì Long mới có thể bò đến trung tâm nơi rác rưởi được đổ xuống nhiều nhất. Đến nơi thì nhìn thấy Lý Diệu đang ngồi thoải mái rung đùi trên một ngọn núi rác rưởi mới tinh cười tủm tỉm nhìn mình.

“Mẹ nó!”

Đống mờ trên khuôn mặt dữ tợn của Phì Long run rẩy, đáy lòng lại rất rối rắm.

Cách Lý Diệu lựa chọn ngọn núi rất thông minh, nó không phải là ngọn núi lớn nhất mà nhìn sơ qua cũng không phải là ngọn núi có vật tư phong phú nhất. Xung quanh còn rải rác mấy chục ngọn núi rác mà có thể đang ẩn chứa những pháp bảo vô giá.

Mà sâu rác... không phải chỉ có mỗi hai người.

Nếu tiếp tục ở chỗ này dây dưa với Lý Diệu, nói không chừng sẽ bị những con sâu rác khác "ngư ông đắc lợi". Những ngọn núi rác rưởi mờ ảo xung quanh đã bắt đầu xuất hiện hình bóng những con sâu rác khác, không những thế, trên nhiều ngọn núi còn vang lên tiếng hoan hô - đó là tiếng hô khi ai đó phát hiện đồ vật có giá trị.

Huống hồ...

Phì Long từng nghe nói thằng Lý Diệu lão toét này còn là học sinh lớp 11 phân hiệu trung học phổ thông của Xích Tiêu phái nổi tiếng ở Phù Qua thành.

Xích Tiêu Phái là một đại tông phái nổi tiếng ở miền nam Liên Bang, có thực lực hùng mạnh, cao thủ đông đảo. Mặc dù chưa chắc Lý Diệu được chân truyền cái gì nhưng cũng không phải mấy loại võ mèo ba chân có thể đánh lại, nếu không cũng không thể một mình một trận ở pháp bảo phần mộ tung hoành mười mấy năm mà vẫn còn có thể tung tăng nhảy nhót, đã vậy còn có biệt danh “Kền Kền”.

Nhưng mà cứ đi như vậy, mặt mũi hăn để chỗ nào nhỉ? Mũi hăn còn đang lún trong đồng mỡ! Trong lúc Phì Long đang rối rắm thì có một ngọn gió xẹt qua, Phì Long theo bản năng duỗi tay bắt lấy, lạnh lẽo, là một cái tinh não (4) lớn cỡ nắm tay đã bị hư.

Lý Diệu cười tủm tỉm nói:

“Phì Long, mọi người đều là tới kiếm ăn, lần trước chỉ giựt của mày một cái tinh não cấp Tinh Quang thôi mà mày cứ lồng lên như thể tao giết chết bố mẹ mày vậy, đến mức đó sao? Nè! Tao vừa tìm được một cái tinh não Kiêu Long cấp 17 được Thanh Long môn luyện chế, là loại tiên tiến nhất đó! Mỗi giây nó có thể phân tích hơn năm ngàn lệnh, mặc dù nó hư rồi nhưng tao đoán có thể bán được ba bốn ngàn đồng lận!”

"Em tặng lại cho Phì Long đại ca rồi coi như chúng ta huề nhau, thế nào?"

"Mày..."

Phì Long không ngờ Lý Diệu sẽ làm như vậy, liền sửng sốt và có chút không thể tin được mà gãi gãi đồng thịt mỡ trên mặt.

"Ê! Nhìn kìa! Người của bang Dã Lang sắp tới rồi, không giống tao, bọn họ chắc chắn sẽ ăn sạch sẽ mấy chục ngọn núi rác rưởi mới này cho coi, dù là một cái đỉnh cái ốc cũng chả thừa cho mày đâu!"

Lý Diệu chỉ chỉ tay về phía tây.

Sắc mặt Phì Long biến đổi, nheo lại đôi mắt tí hi chăm chú nhìn một lúc lâu, cuối cùng quyết định giơ lên ngón tay cái với Lý Diệu, nói:

"Tiểu tử ngoan! Cho mày một vé! Chúng ta nhanh chóng gom hàng thôi!"

Một nhóm sâu rác tản ra xung quanh, chạy tới các ngọn núi rác rưởi.

"Haizz!"

Lý Diệu thở phào nhẹ nhõm một hơi, đặt mông ngồi xuống đồng rác, trên trán trượt dài mấy giọt mồ hôi to như hạt đậu, khuôn mặt ban nãy còn đang tươi cười chớp mắt cái biến thành vẻ khóc tang.

"Thằng mập chết tiệt! Vất vả lắm tao mới tìm thấy một cái tinh nảo cấp bậc Kiêu Long, lại phải mang đi cho không mày!"

"Mày chờ đó, đồ của tao - Kèn Kèn Lý Diệu mà dễ dàng cho người khác lấy vậy sao! Một ngày nào đó tao sẽ bắt mày phải nhổ ra thứ mà mày dám ăn của tao! Đồ của tao phải trả lại cho tao hơn nữa còn phải kèm theo

tiền lời! Cứ theo mấy thằng cho vay nặng lãi mà tính! Cho mày biết tại sao người ta lại gọi tao là Kền Kền vì tiền bất chấp mạng sống!”

“Không được rồi! Phải nhanh tay nhanh chân lên mới được! Bọn Dã Lang kia là một đám ô hợp (5), so với Phì Long còn ngang ngược hơn nhiều!”

Lý Diệu gỡ cái kính râm đang đeo xuống, treo vào cổ áo, xoa xoa tay, hai mắt tỏa sáng, liếm liếm môi, chui thẳng vào một đồng rác mới ra lò!

***

(1) Tu chân giả: Những người tu luyện để có thể thành tiên.

(2) Sâu rác: Con sâu ăn rác, trong truyện là cách nói so sánh Lý Diệu sống bằng cách nhặt nhạnh rác để sử dụng, buôn bán như con sâu ăn rác.

(3) Cường đại: Chỉ sức lực hùng mạnh, mạnh mẽ.

(4) Tinh não: Loại CPU tinh thể trong suốt của tương lai.

(5) Ô hợp: Nhóm người tạp nham, không có tổ chức, không có kỉ luật gì.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Quang Màn Khí

Năm tiếng sau, màn đêm buông xuống.

Tại Triều Dương tân thôn bên cạnh bãi xử lý rác thải đặc biệt số 23.

Tuy rằng có cái tên nghe rất êm tai nhưng Triều Dương tân thôn lại là khu nhà cho thuê rách nát nhất Phù Qua thành.

Vì ở gần pháp bảo mộ địa nên môi trường ở đây vô cùng khắc nghiệt, quanh năm không khí tràn ngập một mùi hôi thối gắt mũi, mặc dù trong chủ thành đang là trời trong mây trắng thì ở đây luôn cứ âm u xám xịt.

Khu nhà cho thuê số 19 tại Phù Qua thành là nơi tồi tàn nhất trong những nơi tồi tàn nên đương nhiên tiền thuê nhà cũng là rẻ nhất.

Cho dù rẻ nhưng cũng không bao nhiêu người thích ở cạnh bãi rác, cả tòa nhà xây xong không ai ở cứ để đó phơi sương phơi nắng, cũng không trùng tu nên giờ mặt ngoài che kín vết rạn, hàng hiên giăng đầy mạng nhện, trông y như một tòa quỷ thành.

Lý Diệu là một trong những cư dân của tòa quỷ thành ấy.

Hắn thích nơi này vì ở đây rất yên tĩnh, có ở nhà cải tạo pháp bảo cũng sẽ không ảnh hưởng tới người khác, đã vậy cách pháp bảo mộ địa lại gần, tiền thuê nhà thì rẻ, quả thật là một mũi tên trúng nhiều con nhạn!

Căn nhà của hắn rộng hơn 50m², chia làm hai gian, gian ngoài là phòng khách, phòng bếp và nhà vệ sinh, gian trong là phòng ngủ và phòng cải tạo

pháp bảo. Vừa mở cửa nhà ra liền ánh vào mắt là một chuỗi hơn trăm cái tinh não được gắn lại với nhau bằng dây thừng treo lủng lẳng, trông như những cái hộp sọ khô nho nhỏ.

Phần lớn những cái tinh não này đều là đồ cổ mấy trăm năm trước, đã mất hết khả năng làm việc, được Lý Diệu nhật về như là hàng sưu tầm - hẳn là một người mê tinh não, rất có hứng thú với thứ pháp bảo có thể bắt chước não bộ của tu chân giả phân tích muôn vàn lệnh, ý niệm.

Khắp nơi trong cái phòng khách be bé này chất đầy các loại sách vở hiếm thấy ở thời đại này, nào là “Đại cương duy tu pháp bảo”, “Giáo trình sơ cấp luyện chế phi kiếm”, “Tự tu dưỡng của một Luyện khí sư”, rồi còn có “Sổ tay duy tu chiến hạm cấp Tinh thạch của Hắc Sơn Lão Yêu”, “99 phương pháp để phá hủy một hành tinh”,... Trong số đó không ít sách là sách cổ từ mấy trăm năm trước, màu giấy ố vàng, mực nát đến mức khó nhận ra.

Ở giữa phòng là một cái thảm cỏ không mới không cũ, nó vừa là bàn ăn, vừa là ghế dựa rồi kiêm luôn giường ngủ của hắn.

Trong phòng cái tạo pháp bảo thì chất đầy các loại kỳ trân dị bảo mà hắn lượm được ở bãi rác, nào là phi kiếm sáng lấp lánh, những lá bùa rồng hay phượng múa, đan dược tỏa ra mùi hương lạ lùng,... và rất nhiều pháp bảo đã bị hắn tháo gỡ thành các linh kiện ném lung tung trong góc phòng, tạo thành vài núi rác mini.

Lúc này, Lý Diệu đang cầm một cái pháp bảo hình hộp màu bạc, ánh mắt sáng lấp lánh như sói xám thấy thỏ con, suýt chút nữa chảy cả nước miếng.

Thanh phi kiếm có gắn đôi cánh chim màu đen ở sau lưng hắn thập thà thập thò chúi đầu ra trước nhìn nhìn, trông y như một con rắn mập mập.

“Không ngờ là cái lập thể quang màn khí (1) đời mới nhất do Thiên Huyền tông chế tạo, giá thị trường hơn hai mươi ngàn! Nếu mà có thể sửa lại, kiểu nào cũng sẽ bán được mười tám ngàn! Tiểu Hắc, lần này chúng ta giàu to rồi!”

Lý Diệu vui vẻ huýt sáo.

Phi kiếm màu đen “két két” rung lên, đôi cánh đập lên đập xuống, nhảy múa lung tung, thế nhưng lại có thể diễn tả ra sắc thái “tham tiền” y như chủ của nó!

Lý Diệu giữ tay một cái, giữa các ngón tay xuất hiện bảy tám cái công cụ sửa chữa có hình thù kỳ quái, có vẻ giống tua vít nhưng cũng có chút giống cái nhíp nhỏ, còn có ngân châm thon dài và mấy cái công cụ ngoằn ngoèo không biết tên.

“Tiểu Hắc, con đoán xem cần mấy giây?”

Hắc sắc phi kiếm “két két” chế giễu hai tiếng rồi dùng mũi kiếm vẽ số “50” trong không khí.

“Năm mươi giây? Con hơi xem thường bố rồi đấy!”

Nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, bình tĩnh ba giây rồi mới mở mắt ra, vẻ tham tiền cùng vui sướng ban nãy đã biến mất mà thay vào đó là ánh mắt tĩnh lặng, tràn đầy tự tin.

Đôi tay Lý Diệu chợt chuyển động, mười ngón tay thao tác nhanh nhẹn đến mức như hóa thành mười chùm sáng bao phủ lấy cái pháp bảo màu bạc. Lúc đầu còn có thể mơ hồ nhìn thấy quỹ đạo vận động của các ngón tay, đến lúc sau lại chỉ còn có thể nhìn thấy một chùm ánh sáng chói mắt, trong chùm sáng ấy truyền ra âm thanh “sột soạt, sột soạt”.

Nửa phút sau, chùm sáng trắng mờ dần, tiếng “sột soạt” biến mất, hơn trăm cái tàn ảnh tiêu tán, đôi tay Lý Diệu vẫn đặt ở vị trí ban đầu, một chút dấu vết nhúc nhích cũng không có.

Nhưng cái pháp bảo lập thể quang màn khí màu bạc đã bị hắt tháo rời thành 425 cái linh kiện tự bao giờ.

“39 giây, hoàn thành!”

Lý Diệu hoan hô một tiếng, đắc ý nháy mắt mấy cái với hắc sắc phi kiếm rồi tập trung tinh thần bắt đầu nghiên cứu.

“Chắc chắn, không hổ là Thiên Huyền tông luyện chế ra thiết bị quang màn khí đời mới nhất, kết cấu tinh xảo, linh lực cân bằng như thể thiên tạo (2). Thứ lợi hại nhất chính là miếng chủ tinh phiến này, chỉ lớn cỡ cái móng tay cái mà có thể khắc hơn ba trăm cái linh phù kết hợp lẫn nhau tạo ra hơn hai mươi cái phù trận, quả thật là một tác phẩm nghệ thuật!”

Lý Diệu cầm kính lúp trên tay, nheo mắt cẩn thận quan sát miếng chủ tinh phiến vừa tháo ra, trên mặt tràn đầy mê say, hơn nữa càng nhìn, sắc mặt càng nghiêm túc.

“Không đúng... không phải chỉ có hơn 300 linh phù, miếng chủ tinh phiến này hình như được làm theo kỹ thuật gấp tinh thể, chồng ba cái linh phiến lên nhau, tổng cộng chứa đựng hơn một ngàn linh phù kết hợp tạo ra hơn một trăm cái lập thể phù trận, thật không thể tưởng tượng được!”

Càng nghiên cứu càng cảm thấy uyên bác cao thâm, Lý Diệu hoàn toàn mê muội, quên cả thời gian, sau khi nghiên cứu hơn ba giờ, không những không thể phân tích được một cái phù trận hoàn chỉnh, mà còn làm chính mình hoa mắt chóng mặt, cảm giác trước mắt tối lại từng hồi, muốn xỉu.

Hiện tại, trình độ của hắn cao lắm cũng chỉ có thể so sánh được với nhân viên duy tu pháp bảo trình độ sơ cấp, khoảng cách với đại sư luyện

khí của Thiên Huyền tông... xa tí, xa tấp...

Nếu vấn đề nằm ở cái miếng chủ tinh phiến này thì hẳn cũng không có cách nào để sửa chữa, chỉ có thể đem cái máy lập thể quang màn khí này bán đi theo giá của phế phẩm.

Thật may mắn, sau khi dùng cục sặc linh khí dự phòng truyền một dòng linh lực vào chủ tinh phiến, Lý Diệu phát hiện nó vẫn có thể hoạt động bình thường, linh lộ (3) rõ ràng, phù trận ổn định, cũng không thấy gì khác thường.

Sau khi cẩn thận kiểm tra, phát hiện vấn đề nằm ở một ống cấp thấp linh lộ. Vì linh lực dao động bất thường làm cho cái ống này bị cháy hỏng.

Loại ống linh lộ này là linh kiện chuẩn, thay cái khác rất dễ, rất nhanh. Lý Diệu liền tìm thấy một thiết bị thay thế trong đồng trữ hàng ở nhà. Nhắm mắt nhớ lại quá trình tháo gỡ ban nãy, một tấm bản đồ kết cấu toàn diện hiện lên trong đầu hẳn, đôi tay tự nhiên mà chuyển động, như một trận gió thổi qua, cái máy lập thể quang màn đã được lắp ráp hoàn chỉnh!

Dùng cục sặc linh khí dự phòng nạp vào một dòng linh năng (4), cái vỏ ngoài màu bạc bắt đầu phát ra ánh sáng xanh lấp lánh, như thể một viên ngọc thạch sáng long lanh, lại như thể một viên sinh mệnh tinh linh.

Ngay khi ánh sáng xanh quét qua trán, trong đầu Lý Diệu hiện ra mấy chục cái phù văn (5) điều khiển.

“Quang màn khí, mở ra!”

Lý Diệu mặc niệm trong lòng, một cái phù văn điều khiển ngay lập tức sáng lên. Lam quang quanh thân quang màn khí lập tức hội tụ lại, tạo thành chữ hồi (6), nhanh chóng xoay tròn hai vòng như một cơn lốc xoáy, từ giữa cơn lốc ấy bắn ra một chùm sáng màu xanh rồi ngưng kết thành một quang sáng thật lớn giữa không trung, nhấp nháy, hiện ra không sót một chi tiết

nào hình ảnh một trung niên tu chân giả mặc bát quái đạo bào, sống động như thật.

Sau lưng vị tu chân giả này là một quầng sáng còn lớn hơn nữa, ẩn hiện các đạo phù văn màu xanh màu đỏ xen kẽ nhau, các con số, mũi tên không ngừng lóe lên rồi lại tắt mất.

Trung niên tu chân giả mặt lạnh băng, âm thanh cũng lạnh lạnh, nói:

“Tiếp sau đây là bản tin tài chính kinh tế và khái quát thị trường chứng khoán. Tôi xin được bắt đầu bản tin hôm nay với tin tức chấn động nhất ngày. Hôm nay, Vô Ảnh kiểm phái tuyên bố cho ra đời Tử Điện - thế hệ mới nhất của phù trận dùng để điều khiển phi kiếm. Nghe nói sau khi ứng dụng Tử Điện, tốc độ tối đa của phi kiếm có thể tăng lên 9%, lực công kích tăng lên 11%, linh lực tiêu hao giảm xuống 5%, tính năng tổng hợp của phi kiếm tăng lên vô cùng rõ ràng.”

“Tin tức này đã làm giá cổ phiếu của Vô Ảnh Kiểm phái tăng lên liên tục, đạt đỉnh tại 10 tiếng trước và vẫn luôn duy trì ở mức đó tới lúc đóng sàn giao dịch”.

“Toàn bộ khối Kiếm Tu, bao gồm Cự Kiếm môn, Cực Bắc kiếm tông, 22 tông môn của Nam Hải Kiếm phái, giá cổ phiếu đều tăng đồng loạt, tính đến cuối ngày nay cổ phiếu của khối Kiếm Tu đã tăng lên 5.42 điểm.”

“Mặt khác, giá cổ phiếu của các phái thiên về phòng ngự như Kim Giáp tông đã giảm mạnh, các chuyên gia cho rằng sự ra đời của các loại phù trận mới như Tử Điện sẽ đẩy cuộc cách mạng kỹ thuật phi kiếm tăng vọt, các loại chiến giáp đang lưu hành căn bản không có khả năng chống đỡ được lực công kích của phi kiếm, tính đến báo cáo cuối ngày, giá cổ phiếu của Kim Giáp tông đã giảm hơn 8%.”

“Sau khi có báo cáo cuối ngày, Kim Giáp tông đã ngay lập tức tổ chức họp báo, phát ngôn viên của Kim Giáp tông - Hắc Nham trưởng lão đã

tuyên bố việc nghiên cứu phát minh Tinh Kích thuần (7) đã tìm ra bước đột phá, trong năm nay sẽ chế tạo thành công mô hình, chắc chắn có thể phòng ngự tất cả các loại công kích của phi kiếm.”

“Tại vùng thảo nguyên phía bắc Liên Bang, dịch giun đen liên tục lây lan, đã khếch tán đến rất nhiều khu nuôi dưỡng linh thú của Ngự Thú tông, hơn năm trăm ngàn con linh thú ở đây đã bị lây nhiễm, tai nạn hiểm hoai này đã làm giá cổ phiếu của khối Ngự Thú liên tục sụt giảm, cổ phiếu của rất nhiều ngự thú phái đã rớt xuống điểm thấp kỷ lục trong vòng ba năm qua.”

“Tiếp theo, xin mời chuyên gia chứng khoán Thiên Tinh Tử bình luận về tình hình chứng khoán vừa qua.”

“...”

Lý Diệu theo dõi một lúc, thấy hình ảnh ổn định, sắc nét, không nhiễu, âm thanh rõ ràng, đặc biệt là lập thể cảm cực mạnh, làm cho người xem có cảm giác chân thật như lạc vào trong khung cảnh, chắc là sữa ngon lành rồi.

Nghĩ xong, hắn lại mặc niệm ra lệnh: “Chuyển đến kênh giải trí.”

Lam quang chợt lóe, trung niên tu chân giả và các đạo phù văn đỏ xanh nháy mắt biến mất, thay vào đó là một cái sân vận động có sức chứa hơn một trăm ngàn người đang khí thế ngất trời, đông người kín chỗ, ồn ào huyên náo, dưới ánh cầu vồng rạng rỡ là hàng trăm hàng ngàn thiếu nam thiếu nữ đang giơ cao đôi tay, cùng nhau hò hét:

“Lục Âm Hi!”

“Lục Âm Hi!”

“Lục Âm Hi!”

Trên sân khấu cao bằng tòa nhà ba tầng đang cảm mấy chục thanh thủy tinh bén nhọn đan xen lẫn nhau, ngay khi tiếng hô của khán giả lên đến mức cao nhất, thanh thủy tinh lớn nhất bỗng nhiên phát nổ, từ bên trong nhảy ra một người con gái mặc đồ trắng, mặt lạnh như băng nhưng ánh mắt lại nóng rực như lửa, đang xách theo một cái đàn cổ trong suốt như thủy tinh, bàn tay tinh tế lướt qua dây đàn, âm thanh phát ra lại là tiếng “bong bong” hào hùng quý dị!

“Có ước mơ thì phải dám bắt chấp thực hiện! Bên kia ngân hà mới là đích đến của chúng ta! Bây giờ là thuộc về chúng ta Tu! Chân! Tân! Thế! Kỷ!”

Giống ngàn vạn khán giả đang có mặt ở hiện trường, nhiệt huyết của Lý Diệu cũng bắt đầu sôi trào. Thiếu nữ Lục Âm Hi đang đứng trên sân khấu tỏa sức nóng ra xung quanh này chính là ca sĩ thần tượng mới nổi mấy năm nay, vừa ra mắt liền thu hút rất nhiều thanh niên bởi dáng vẻ lạnh lùng và khả năng biểu diễn tuyệt đỉnh, ca khúc đề đời “Tu chân bốn vạn năm” trong nửa năm ngắn ngủi đã thịnh hành toàn bộ Liên Bang, chính ca khúc này cũng đã khích lệ vô số thanh thiếu niên bước vào con đường tu chân.

Lý Diệu cũng là một trong những fan hâm mộ của nàng, nhưng lý do lại rất khác biệt, hẳn thích Lục Âm Hi và vì hai người có thân thế giống nhau, đều là cô nhi.

Lý Diệu sinh ra và lớn lên ở bãi xử lý rác thải đặc biệt số 23, từ khi có ký ức đến nay, bầu trời vẫn là âm u xám xịt một màu. Thức ăn là rác thối, nước uống thì là nước ô nhiễm, dựa vào bản năng của dã thú và một ít ký ức “bí mật” sâu thẳm trong con tim gian nan sống qua ngày, từ ngày đầu chịu ức hiếp đến mười mấy năm sau trở thành “Kền Kền” - nhân vật nguy hiểm nhất khu pháp bảo mộ địa này.

Nếu không phải do “ông bố” ở đâu bỗng nhiên xuất hiện, có thể Lý Diệu vẫn sẽ luôn sống lẫn ở bãi rác này rồi trở thành một con “Phì Long”

hay “Dã Lang” nào đó.

Nhưng vào một ngày sáu năm về trước, một chiếc phi thuyền chở rác đã thải mấy chục tấn rác rưởi xuống nơi này, kèm theo “ông bố” của hắn, mà lúc ấy Lý Diệu lại động lòng trắc ẩn, liền kéo “ông bố” đang bị thương tích đầy mình ấy về nhà.

Từ đó, vận mệnh của hắn hoàn toàn thay đổi.

Ông bố chưa bao giờ nói về lai lịch của ông, Lý Diệu chỉ biết rằng ông ấy khẳng định là một cao thủ duy tu pháp bảo vô cùng lợi hại. Trong năm năm gần gũi, ông ấy đã dạy cho hắn hơn mười ngàn loại kỹ thuật duy tu pháp bảo hiểm lạ, cổ quái, cũng dạy hắn các kiến thức cơ sở của các ngành học, còn bỏ tiền cho hắn đi học trung học phổ thông trong thành, cho hắn hòa nhập xã hội bình thường.

Một năm trước, ông bố qua đời do vết thương cũ tái phát, để lại cho Lý Diệu một thanh phi kiếm thần bí - Hắc Dực. Ông ấy từng nói rằng chính ông ấy đã nghiên cứu thanh kiếm này hơn nửa đời người nhưng vẫn không thấu hiểu hết thanh kiếm kỳ lạ này, còn nói:

“Tiểu Diệu, cả đời này cha đã đi qua hàng chục cái thế giới rộng lớn, gặp qua hàng ngàn hàng vạn duy tu pháp bảo cao thủ và luyện khí đại sư, nhưng người có thiên phú cao nhất, là con!”

“Dùng đôi tay phàm nhân sửa được pháp bảo cấp thấp, con thật sự rất lợi hại.”

“Nhưng chỉ dựa vào thiên phú là không đủ! Chỉ dựa vào thiên phú, con vĩnh viễn chỉ có thể duy tu cấp thấp pháp bảo, pháp bảo dân dụng!”

“Hứa với cha, cố gắng học hành, cố gắng thi đậu đại học, trở thành tu chân giả! Chỉ có trở thành tu chân giả, con mới có khả năng tiến thêm một bước ở lĩnh vực duy tu pháp bảo, thậm chí một ngày nào đó...”

“Trở thành luyện khí đại sư thật sự!”

Khi nói những lời này, hai mắt “ông bố” trợn lên, trong mắt tràn đầy ánh sao, khí thế vô cùng, ký ức ấy vẫn còn như mới hôm qua hiện lên trong đầu Lý Diệu.

Luyện khí đại sư nha... đó chính là chức nghiệp được tôn sùng nhất trong giới tu chân giả.

Hắn không biết mình có đạt được kỳ vọng của “ông bố” hay không.

Hắc Dực kiểm yên lặng ngồi bên cạnh hắn, nghe thiếu nữ tràn trề sức sống như núi lửa bùng nổ kia biểu diễn, hai chiếc cánh còn lắc lư, vẫy vẫy theo điệu nhạc. Một lúc lâu sau, ánh mắt của thiếu niên bỗng nhiên sáng ngời, một lần nữa khóe miệng lại nâng lên thành một nụ cười bất cần.

“Nghĩ nhiều như vậy làm gì? Cứ bất chấp tất cả, có gan là được!”

“Lục Âm Hi có thể từ một cô bé mồ côi trở thành ngôi sao ca nhạc nổi tiếng nhất Liên Bang thì tại sao mình lại không thể từ một con rác rưởi trùng nho nhỏ biến thành chân chính luyện khí đại sư?”

Thiếu niên nhớ tới thật lâu thật lâu trước kia, ở một nơi rất xa rất xa, từng nghe qua một câu:

“Phải luôn có ước mơ, lỡ như nó thành thật thì sao?”

***

(1) Quang màn khí: Ti vi tinh thể trong tương lai.

(2) Thiên tạo: Có sẵn trong thiên nhiên, do tự nhiên tạo ra.

(3) Linh lộ: Đường đi của linh khí, giống như mạch điện.

(4) Linh năng: Như điện năng.

(5) Phù văn: Văn tự viết trên bùa chú.

(6) Chữ “hồi” - có hình vuông, có nghĩa là trở về trong tiếng Trung.

(7) Tinh Kích thuận: Cái khiên dùng để phòng vệ.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Giấc Mơ Kỳ Lạ

“Đù! Lý Diệu! Trách sao người ta đều gọi mày là “vô ảnh thủ”! Mày sửa chữa chiếc Ford Mustang GT 11 này có 3 giây mà giật lên tới 100 mã lực, quả thật như thay đổi hoàn toàn thành một cái xe khác vậy, bố mày sướng muốn bắn luôn rồi!”

“...”

“1 phút 59 giây! 1 phút 59 giây! Trời ạ, tôi có nhìn nhầm không? Địa hạ xa thần (1) mới ra đời!”

“...”

“Hứa với anh, đừng đua xe nữa, hãy an phận một nhân viên duy tu xe bình thường thôi, không ai khinh thường em cả, một ngày nào đó, chúng ta sẽ có cửa hàng 4S của riêng mình!”

“...”

“Diệu ca, Diệu ca, coi như em cầu xin anh, xin anh hãy giúp em đi, đua thêm một lần này thôi! Trừ anh ra không ai có thể trong vòng 1 phút 59 giây chạy hoàn tất vòng đua Chi Giang lộ! Em nợ Đào Ba Cường ba trăm ngàn, trong vòng hôm nay không trả được em nhất định bị hấn giết chết, giết chết!”

“...”

“Bác sĩ! Bác sĩ! Cứu người! Xin hãy cứu anh ấy! Anh ấy mới 23 tuổi thôi!”

“...”

Giữa những tiếng hét chói tai, Lý Diệu đột nhiên từ trên sàn nhà bật dậy, mồ hôi chảy ròng ròng.

Nắng sớm đang chiếu sáng muôn nơi bên ngoài cửa sổ, quang màn khí vẫn đang tiếp tục “ê ê a a” truyền phát bài hát bất hủ nào đó, mặt thiếu niên dờ ra, khuôn mặt cứng ngắc như tượng gỗ trong nửa phút rồi mới từ trong giấc mơ vô cùng chân thật dần dần tỉnh lại.

Đoạn giấc mơ này là bí mật lớn nhất của hắn, kể cả “ông bố” hắn cũng không kể, từ khi hắn có ký ức tới nay lâu lâu sẽ mơ cùng một giấc mơ, giống như một đoạn... ký ức không thể quên được.

Ở trong giấc mơ kỳ quái này là một người cũng có tên là Lý Diệu, nhưng lại có cuộc sống rất khác biệt. Hắn sống trong một cái thế giới vô cùng kỳ quái, làm một nhân viên kỹ thuật sửa chữa ô tô ở một cái cửa hàng tên là “4S”. Còn khi màn đêm buông xuống, hắn lại là một tay đua và nâng cấp xe ô tô vô cùng nổi tiếng ở trong giới đua xe ngầm tại thành phố kỳ quái ấy. Trong một đêm tràn ngập tiếng gầm của động cơ và adrenalin bùng nổ, hắn phóng xe phá tan kỷ lục, lập ra kỷ lục mới làm người ra ghen hòng nhìn trần trời - cho đến lúc phóng xe về hướng tử thần!

Tuy rằng ở trong mơ chết đi chết lại là một chuyện vô cùng thống khổ nhưng Lý Diệu không hề oán hận, ngược lại còn cảm thấy có chút may mắn, nếu không phải do cảnh trong mơ cho hắn kinh nghiệm của một đoạn nhân sinh khác thì hắn căn bản không thể ở nơi pháp bảo mộ địa nguy cơ tứ phía này sống tới ngày nay.

Mặc kệ đây chỉ là một giấc mơ quý dị hay là ký ức kiếp trước của hắn thì đều không quan trọng, chuyện đã qua cứ cho qua đi, mà mai sẽ là một

ngày khác.

Mặc kệ Lý Diệu kia là người như thế nào, Lý Diệu này là một học sinh cấp ba bình thường ở Phù Qua thành, Tỉnh Diệu Liên Bang, Thiên Nguyên Giới... Là một người muốn trở thành luyện khí đại sư!

Hít sâu một hơi, dọn dẹp phòng qua loa, đánh răng rửa mặt, khi làm xong tất cả mọi việc thì kim ngân đồng hồ vừa nhích qua khỏi 6 giờ, Lý Diệu đeo cặp sách trên lưng, cầm theo quang màn khí, bước ra khỏi nhà.

Hôm nay là thứ Hai, buổi sáng sẽ có thần hội, cần phải tới trường trước 7 giờ rưỡi.

Thôn Triều Dương Tân cách trường cấp 3 phân hiệu của Xích Tiêu phái khoảng 1,5 km, có thể ngồi tàu tinh ngầm (2) số 3 rồi chuyển sang tuyến số 7 là đến, nhưng sẽ mất tám đồng tiền vé xe.

Lý Diệu tiếc tiền, đuổi đôi chân dài ra, vận dụng bộ Linh Xà thân pháp học được ở trường, chạy thẳng đến Điện Xạ khu, chủ thành.

Đúng lúc này bình minh hừng sáng, mặt trời dần dần mọc lên, tỏa ra ánh sáng chói lóa, linh lực phun trào muôn nơi.

Từ xa nhìn lại, Phù Qua thành như một con quái vật từ từ thức tỉnh, các đại môn phái, thế lực đều tản ra cấm chế, phát ra ánh sáng lung linh như bảy sắc cầu vồng.

Không ít tu chân giả trôi lơ lửng giữa không trung, nhân lúc nhật nguyệt đổi ngôi mà hấp thụ tinh hoa của đất trời, quanh thân bao trùm bát giác phù văn bay lượn lơ, có một ít tu chân giả bên mình còn có tiên hạc, hỏa nha (3), lưu tinh (4) đang bay dập dềnh, khí thế rầm rộ, sự cao ngạo tràn cả ra ngoài.

Từng chiếc tàu nổi to lớn kéo theo cái đuôi lửa thật dài, ở trên bầu trời chậm rì rì mà nhích tới, những cái đuôi lửa đan chéo nhau tạo thành một cái linh võng thật lớn giữa bầu trời trong xanh trôi lơ lửng những đám mây trắng xốp giòn, những chiếc phi thoa cá nhân xinh xắn linh hoạt xuyên qua mắt võng, phát ra những âm thanh vui tai.

Đây chính là khung cảnh sáng sớm của Phù Qua thành - Liên Bang tu luyện trọng trấn!

Lý Diệu bật lên bật xuống như một cái lò xo đầy sức đàn hồi, mỗi một lần giậm chân xuống đều có thể đẩy người bay xa hơn hai mươi mét, tốc độ nhanh cực kỳ nhưng tư thế lại vô cùng xấu xí. Có một ít người đi đường ghé mắt nhìn nhưng hẩn không thèm để ý, chuyên tâm tu luyện, mới hơn nửa tiếng đã tới khu vực gần trường học, trên đỉnh đầu hẩn bốc lên đầy khói, sau lưng cũng toát ra một lớp mồ hôi mỏng.

Hẩn không đi thẳng vào cổng trường mà xoay người nhảy vào một cái hẻm nhỏ trong phố nghèo bên cạnh trường học. Ở sâu trong con hẻm nhỏ có một cái biển hiệu bằng sắt rỉ sét, bên trên có dòng chữ “cửa hàng đồ cũ lão Vương”, bên dưới còn có một hàng chữ nhỏ chi chít: “chuyên kinh doanh các loại pháp bảo cũ, nhận sửa chữa pháp bảo, tu sửa chiến giáp, tăng cấp linh thú, bảo dưỡng phòng ngự trận pháp, khai quang sơn môn...”

Y như biết Lý Diệu sẽ đến, một cánh cửa sổ nhỏ mở ra, từ bên trong một ông lão đầu trọc lóc, mặt mũi lấm la lấm lét chui ra.

“Haizz, tối qua đánh bài thua hơn hai ngàn, đang sợ về nhà không có cách nào giải trình với con sư tử hà đông thì thần tài liền tới cửa, Tiểu Yêu, lại mang món hàng tốt nào đến cho Vương gia gia đó?”

Ông lão cười gian, nói.

“Thôi bớt kể lể đi, cho dù ông có thua luôn cái quần đùi thì cũng đừng hòng ép giá tôi!”

Lý Diệu không chút khách khí mà đập vào cái tay đang hướng tới chỗ hắt của lão Vương, do dự một lát, mặc dù có chút đau lòng nhưng cuối cùng vẫn cầm cái quang màn khí đưa qua.

Tuy hắt còn muốn nghiên cứu kỹ thuật chồng tinh phiến kỹ càng hơn nữa, nhưng rốt cuộc thì tiền vẫn quan trọng hơn, học phí của trường tư rất mắc, không những thế, giá những linh đan diệu dược và pháp khí phụ trợ cho việc tu luyện còn toàn là giá trên trời.

Bất luận là thời đại nào, nghèo học vẫn giàu học vô đều là chân lý, muốn đi trên con đường tu chân là phải dùng tiền đập ra đường đi!

“Thật sự là đồ tốt!”

Lão Vương đương nhiên biết nhìn hàng, cầm quang màn khí nhìn sơ qua, đáy mắt liền tỏa ra ánh nhìn khen thưởng, cũng không cần dùng thử liền nói thẳng:

“Chắc giá, chín ngàn rưỡi!”

Trong lòng Lý Diệu như có một dòng nước ấm chảy qua, giá này cao hơn mặt bằng chung của thị trường hàng thanh lý không ít, lão Vương lại cho hắt món hời lớn. Ông lão này tuy nhìn mặt lăm la lăm lét không giống người tốt chút nào nhưng trong trí nhớ của Lý Diệu, ngoại trừ “ông bố” thì người đối xử tốt với hắt nhất chính là lão Vương. Mỗi lần mua bán đều cho hắt lời nhiều hơn một ít, lâu lâu còn tìm cho hắt mấy công việc có lương cao chót vót. Nếu không có sự trợ giúp của lão Vương, sau khi “ông bố” qua đời, Lý Diệu chắc chắn phải nghỉ học vì học phí trường tư quá mắc.

“Không cần phải cho tôi nhiều như vậy, đưa tôi chín ngàn là được, năm trăm dư lại ông cầm về đưa cho Vương nãi nãi đi, nói là tiền ông thắng bài... Không cần cảm ơn tôi, ai bảo tôi kính già nhường trẻ, không đành lòng nhìn ông già cả như vậy rồi mà còn phải quỳ ván gỗ giặt đồ. Thôi đi

đây! Lát còn phải tham gia thần hội, tiền thì cứ chuyển vào tài khoản của tôi là được!”

Lý Diệu khoát tay, nhảy nhảy rời đi.

Bỗng nhiên, lão Vương gọi lại hắn:

“Tiểu Yêu Quái, từ từ!”

Lý Diệu dừng lại, cố ý nói:

“Ây, ông già chết tiệt, đừng nói là ông chê năm trăm ít quá nha?”

“Xí, nhớ năm đó, ta chính là siêu cấp đại sư duy tu pháp bảo, một giây có thể kiếm trên dưới mấy trăm vạn, thềm vào chút tiền này của người? Ta chỉ muốn nói cho người biết 100 ngày sau là ngày thi tốt nghiệp, người cần phải thi đại học cho tốt, tranh thủ học đại học, đừng tưởng mình có một chút bản lĩnh duy tu pháp bảo mà dám coi trời bằng vung! Thế giới này lớn lắm, chờ đến khi đi thi đại học người sẽ biết, ở trước mặt luyện chế sư thật sự, mấy chiêu thức mèo cào của người tính cái rắm a!”

Lão Vương thối râu trềng mắt, nói.

Nghe vậy, trong lòng Lý Diệu lại ấm áp, dùng sức vung vung nắm tay, nói:

“Vương gia gia, tôi nhất định sẽ đậu đại học!”

***

(1) Địa hạ xa thần: Vua đưa xe trong các cuộc đua trái phép.

(2) Tinh ngầm: Giống như tàu điện ngầm, nhưng không dùng năng lượng là điện từ mà dùng linh khí.

(3) Hỏa nha: con quạ lửa.

(4) Lưu tinh: sao băng.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Yêu Dao Bành Hải

Dưới ánh mắt như hổ rình mồi của thầy giám thị, Lý Diệu nhoáng cái đã lách được thân mình vào cái cổng trường đang chậm rãi đóng lại, thở phào một hơi, cúi đầu xuống xem đồng hồ, 7 giờ 29 phút! Tuyệt vời!

Giống như những trường cấp ba khác trong Liên Bang, trường trung học phổ thông Xích Tiêu cũng đã sớm bước vào giai đoạn nóng bỏng mỗi năm chỉ có một lần - mùa thi đại học điên cuồng. Không khí trường đằng đằng sát khí như thể chiến trường, vừa vào cổng trường liền nhìn thấy một cái quang màn khí thật to, ở giữa có vài chữ cực lớn:

“Cách kỳ thi đại học còn: 99 ngày 18 giờ 32 phút 57 giây!”

Mỗi một giây trôi qua, con số trên quang màn khí đều sẽ có thay đổi, không ngừng rút ngắn tạo thành áp lực vô cùng lớn cho thí sinh. Hai bên rìa quang màn khí còn hiển thị vài câu khẩu hiệu:

“Học, học nữa, học mãi!”

“Thêm một điểm, trên vạn người!”

“Trường cấp ba Xích Tiêu, Liên Bang, không đậu không về!”

“Nhất quyết đi đậu đại học Cửu Đại Tinh Anh, trở thành tu chân giả, bước đến nhân sinh đỉnh cao!”

Các khúc quân hành đồng dục hùng hồn vang vọng khắp khuôn viên trường, gần ngàn học sinh như thủy triều đổ dồn về hướng sân thể dục rộng

lớn của trường. Lý Diệu cũng bước nhanh chân hơn rồi lẫn vào đám đông. Vừa đến sân thể dục, đám đông liền chia thành ba nhóm chính tề, tách biệt rõ ràng.

Nhóm đầu tiên có tầm 40 học sinh, tất cả đều mặt mày xán lạn, quý khí bức người, tài năng lộ lộ, bộ giáo phục (1) đều được chế tạo từ loại tơ tằm thiên nhiên, đặt may theo số đo của từng người, đường may tinh mỹ, lại được tu chân giả luyện chế cẩn thận đã đạt tới mức không gió tự bay, ánh sáng ẩn hiện, càng phụ trợ phô ra vẻ oai hùng bất phàm của người mặc. Đây đều là học sinh của lớp chọn, mỗi một người trong lớp này đều là tu luyện nhân tài, ngàn dặm có một, là nhóm có khả năng lớn nhất sẽ thi đấu đại học Cửu Đại Tinh Anh.

Nhóm thứ hai là nhóm có nhiều người nhất, khoảng bảy trăm tới tám trăm học sinh, bộ giáo phục mà họ mặc tuy cũng được dệt từ tơ tằm thiên nhiên nhưng không được đặt may theo số đo của từng người, cũng không được tu chân giả luyện chế, nhìn sơ qua có chút ảm đạm tầm thường, ai cũng giống nhau. Bọn họ chính là học sinh của lớp bình hành (2), đa số học sinh trong lớp này là con em của các đại gia tộc ở Phù Qua thành, nhưng tư chất bình thường, thực lực phần lớn là dựa vào tài nguyên gia đình cung cấp mà có.

Nhóm thứ ba chỉ có một trăm người, giáo phục là loại vải dệt bình thường, lỏng lẻo, rộng thùng thình, nhìn sơ qua có chút lôi thôi làm cho người mặc có vẻ không có sức sống. Đây chính là học sinh của lớp bình dân, phần lớn học sinh của lớp này đều là con em những gia đình làm công ăn lương bình dân. Trong trường cấp ba tư thực Xích Tiêu này, sự tồn tại của họ bị y như tạp ngư (3) vậy.

Lý Diệu quen cửa quen nẻo mà tìm đến vị trí của mình trong lớp bình dân, mới vừa đứng vững liền có một bàn tay vỗ vào vai hằm, kèm theo một giọng nam có chút láu cá vang lên:

“Tiểu Yêu, sao giờ mới tới, hôm nay có người nổi tiếng đến trường mình đó!”.

Lý Diệu không cần quay đầu lại cũng biết người vừa vỗ vào vai mình chính là Mạnh Giang - bạn tốt của hắn. Hắn giương mắt nhìn nhìn phía bàn đại biểu, quả nhiên thấy có hiệu trưởng, phó hiệu trưởng, thầy giám thị đang ngồi đó, tầng lớp cao tầng của trường học đều đến đủ, đây là trường hợp rất hiếm thấy mỗi khi có thần hội.

“Người nổi tiếng nào lợi hại dữ vậy? Ngay cả Triệu đầu trọc cũng ra nghênh đón?”

Triệu đầu trọc tên thật là Triệu Thụ Đức, chính là hiệu trưởng của trường cấp ba tư thực Xích Tiêu này, cũng chính là đồ đệ chính tông của Xích Tiêu phái, luyện khí kỳ cao giai tu chân giả. Nhưng nghe nói hồi trẻ từng bị ám thương trong khi tu luyện ở Yêu Thú hoang nguyên nên hàng năm bế quan tĩnh dưỡng, rất ít ra mặt quản lý giáo vụ.

“Chính là Bành Hải: “Yêu Dao” Bành Hải đó!”

Mạnh Giang đang hưng phấn tới cực điểm, thanh âm đều run lên.

Cái tên này làm nhịp tim của Lý Diệu bỗng nhiên đập nhanh hơn một nhịp.

Yêu Dao Bành Hải chính là đại truyền kỳ của trường Xích Tiêu từ khi thành lập cách đây mấy trăm năm đến giờ. Hắn được sinh ra trong xóm nghèo nhưng từ nhỏ đã bộc lộ khả năng tu luyện thiên phú, đến năm 11 tuổi đã được trường Xích Tiêu đặc cách cho phép nhập học, năm 12 tuổi “độ khai phá linh căn” đã đạt đến 100% rồi thức tỉnh cực phẩm linh căn, bước lên con đường tu chân, năm 13 tuổi đã thi đậu viện Đại Hoang Chiến của đại học Cửu Đại Tinh Anh, 15 tuổi tốt nghiệp đại học cũng đã bước vào luyện khí kỳ thập giai (4), trở thành hình mẫu của toàn Liên Bang!

Sau khi tốt nghiệp viện Đại Hoang Chiến, hãn cự tuyệt tất cả lời mời của mười mấy tu luyện tông phái, kiên quyết gia nhập quân đội Liên Bang, chiến đấu chống lại trăm vạn yêu thú ở Yêu Thú hoang nguyên, bỏ mặc thanh xuân cùng nhiệt huyết để bảo vệ mảnh đất Liên Bang, cũng dùng thân sơn biển máu (5) của yêu thú xây nên hung danh hiển hách: “Yêu Dao”. Cuối cùng vào năm 20 tuổi trở thành trúc cơ kỳ (6) tu chân giả trẻ tuổi nhất Liên Bang!

Sau khi xuất ngũ Bành Hải trở về quê hương, đưa ra một con số thiên văn “gia nhập phí” làm điều kiện gia nhập Xích Tiêu phái, sau đó, trong vòng ba năm ngắn ngủi đã trở thành giám đốc điều hành của tập đoàn vận chuyển Xích Tiêu - ngành mới của Xích Tiêu phái, phụ trách khai phá đường bộ vận chuyển mới ở những vùng nguy hiểm, yêu thú hoành hành. Nghe nói ngoại trừ tiền lương cao chót vót, hãn còn nắm giữ rất nhiều cổ phần của tập đoàn vận chuyển Xích Tiêu, phần lợi tức mỗi năm hãn hưởng phải nhiều cỡ núi vàng núi bạc!

“Ê nghe tin gì chưa? Nghe nói Bành Hải vừa mua một căn biệt thự ven biển vô cùng xa hoa ở bãi biển Ngân Bạch, giá căn ấy đâu chừng bảy tám chục triệu! À còn cái này, có phóng viên đã từng nhìn thấy hãn thường xuyên dẫn mười mấy cô gái xinh đẹp vào biệt thự rồi tổ chức tiệc trên hồ bơi nữa!” - Mạnh Giang vừa nói vừa chảy nước miếng, không thềm che giấu ánh mắt vừa hâm mộ vừa đố kị.

Từ thằng nhóc nghèo rớt mùng tơi ở xóm nghèo trở thành viên chức cấp cao, gia tài bạc triệu, siêu xe mỹ nữ, biệt thự ven biển xa hoa - đây quả thật là giấc mộng của tất cả thanh niên trong xóm nghèo, ngay cả Lý Diệu và Mạnh Giang cũng không ngoại lệ.

Bọn họ đều khát vọng có thể trở thành Bành Hải thứ hai!

“Đến rồi!”

Cái đồng hồ trên tay Lý Diệu nhẹ nhàng rung rung, nhắc nhở chủ nhân rằng trên không trung có vật thể đang bay nhanh tới. Vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy phía đông chân trời có một tia chớp đen tỏa sáng phóng tới, tốc độ cực nhanh, giây trước còn thấy nó đang ở phía chân trời, giây sau đã thấy nó lẳng lặng nổi lơ lửng trên không giữa sân vận động, tia chớp đó chính là một chiếc xe bay màu đen!

Chiếc xe bay này có thân hình thon dài, giống như hình một giọt nước bị kéo dãn, gần như dài gấp đôi những chiếc xe bay bình thường, vỏ xe sáng bóng nhìn không thấy bất kỳ một chỗ ghép nối hay đinh ốc nào, hoàn mỹ vô cùng, nhìn bên ngoài, chiếc xe bay này có vẻ không phải loại pháp bảo có tính công kích, nhưng giấu dưới lớp sơn đen bóng đó lại là loại hơi thở vô cùng nguy hiểm làm tim người như muốn ngừng đập, sát khí phảng phất thật thể tản ra xung quanh, làm hơn ngàn học sinh có mặt cảm thấy sợ đến mức không dám hít thở.

“Là chiếc Huyền Diệu chiến xa! Xe bọc thép tiên tiến nhất Liên Bang, sức chiến đấu có thể so sánh với sức mạnh của một tu chân giả đạt đến đỉnh trúc cơ kỳ! Không chế được chiếc Huyền Diệu chiến xa đồng nghĩa với việc có thể tung hoành ngang dọc khắp Yêu Thú hoang nguyên!” - Lý Diệu la hét điên cuồng trong lòng.

Đối với một người mê pháp bảo như Lý Diệu, sức hấp dẫn của chiếc Huyền Diệu chiến xa này còn lớn hơn nhiều so với Bành Hải chân nhân!

Mà hẳn càng rõ ràng rằng giá của một chiếc Huyền Diệu chiến xa cho dù là bản thấp cấp nhất cũng phải lên tới gần một trăm triệu, gia đình giàu có bình thường cũng không đủ sức mua được.

Giây tiếp theo, ngực của hơn một ngàn học sinh đồng thời buông lỏng, khả năng hô hấp được khôi phục, còn chiếc Huyền Diệu chiến xa giây trước còn ngừng giữa không trung giờ đã biến mất, thay vào đó là một nam

thanh niên mặc bộ chiến giáp màu đen, dáng người cao gầy, khuôn mặt đẹp trai tràn đầy vẻ tươi cười.

Chỉ là tận sâu trong đôi mắt đen nhánh ấy thỉnh thoảng lại có ánh sáng xẹt qua, tựa như tia chớp, tựa như yêu đao.

Ánh mắt ấy làm cho ngay cả hiệu trưởng Triệu Thụ Đức lẫn ông thầy giám thị mọi ngày hung thần ác sát cũng không nhìn được hơi hơi nghiêng người, không dám đối diện với Bành Hải.

“Tu chân giả thật có tiền, thật uy phong, thật khí phách!” - Lý Diệu nuốt nước miếng các ực, nghĩ.

“Nghe nói hôm nay trường đặc biệt mời Bành Hải về để dạy kèm cho học sinh trong lớp chọn đó! Tiểu Yêu, mày cũng biết tuy trường chúng ta là trăm năm danh giáo nhưng thành tích thi đại học mấy năm nay cũng không xuất sắc, số học sinh thi đậu đại học Cửu Đại Tinh Anh cũng không nhiều lắm, làm cho Xích Tiêu phái cũng không còn mặt mũi gặp người, nên lần này mới đặc biệt mời Bành Hải về dạy bảo đặc biệt cho đám lớp chọn, hi vọng có thể lật ngược tình thế, trở nên huy hoàng như xưa!” - Giọng nói của Mạnh Giang tràn ngập ghen ghét.

Nói cho cùng thì loại chuyện tốt như được Bành Hải tự mình dạy học chỉ có học sinh trong lớp chọn mới có thể hưởng thụ, loại học sinh nghèo trong lớp bình dân như bọn họ không bao giờ có cơ hội.

Lý Diệu nghe vậy, cũng âm thầm thở dài.

Trường đại học Cửu Đại Tinh Anh là ngôi trường gồm có chín viện, có lịch sử lâu đời nhất Liên Bang, có tài nguyên phong phú nhất và cũng nhiều cao thủ nhất, là khát vọng lớn nhất của muôn vàn học sinh trong Liên Bang. Vì những trường đại học bình thường không xem bồi dưỡng tu chân giả là mục tiêu, nên cho dù thiên phú của học sinh có cực cao, cộng thêm vô cùng

nỗ lực, thêm cả kỳ ngộ liên tục thì tỉ lệ trở thành tu chân giả vẫn không cao hơn một phần mười ngàn.

Đại học Cửu Đại Tinh Anh thì lại khác, có đông đảo tu chân môn phái ở hậu trường, đặc biệt lấy bồi dưỡng tu chân giả làm mục tiêu, chỉ cần thi đậu Đại học Cửu Đại Tinh Anh thì sẽ có 30% tỷ lệ trở thành tu chân giả, bước lên tầng nhân sinh đỉnh cao!

Muốn trở thành luyện khí sư thì đầu tiên phải trở thành tu chân giả, mà muốn trở thành tu chân giả thì bắt buộc phải thi đậu đại học Cửu Đại Tinh Anh.

Lý Diệu vẫn luôn coi đây là mục tiêu để phấn đấu, nhưng những bất lợi bẩm sinh là điều không thể bù đắp được, khiến cho khoảng cách đến với giấc mộng của hắn ngày càng xa...

Nghĩ một hồi, Lý Diệu có chút cụt hứng, ngay cả người trên bục đang nói gì hắn cũng không nghe lọt. Thời gian của tu chân giả luôn luôn quý báu nên Yêu Dao Bành Hải cũng không nói dông dài, hiệu trưởng Triệu Thụ Đức cũng nhanh chóng tuyên bố kết thúc thần hội.

Bành Hải rời đi trong sự vây quanh của đám học sinh thiên chi kiêu tử của lớp chọn, mà học sinh của lớp bình hành và lớp bình dân như chim sổ lồng, tốp năm tốp ba đi về phía khu lớp học.

Một ngày học tập, chính thức bắt đầu!

-----

(1) Giáo phục: Đồng phục của trường

(2) Bình hành: Ngang nhau, không phân biệt cao thấp

(3) Tạp ngư: Xuất thân bình thường, thấp cổ bé họng, thường bị người khác làm lơ

(4) Kỳ thập giai: Cấp 10

(5) Thây sơn biển máu: ý là nhiều đến không thể đếm nổi

(6) Trúc cơ kỳ: Cấp bậc cao nhất trong tu chân (tu tiên)

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tử Thi

Đối với các học sinh cấp ba đang chuẩn bị thi lên đại học thì họ đã kết thúc chương trình học bắt buộc từ lâu rồi, một trăm ngày cuối cùng này chỉ dùng để ôn tập cũng như tham gia các đợt thi thử đều đặn mỗi tuần một lần do trường tổ chức.

Dưới sự thúc giục của giáo viên gác thi, Lý Diệu hít sâu một hơi rồi bước vào buồng thi có treo số báo danh của bản thân, sau đó, cửa buồng đóng lại, không gian trở nên yên tĩnh.

“Cho dù không được Bành Hải cầm tay chỉ dạy thì mình cũng nhất quyết thi đậu đại học Cửu Đại Tinh Anh! Cứ liều mạng mà thi, chả việc gì phải sợ!” - Lý Diệu nắm chặt nắm tay, tự khích lệ bản thân.

“Tít! Tít! Tít!” những con số đang hiển thị trên chiếc quang màn khí trong góc phòng đang đếm ngược từng giây, ngay khi con số trở về “0”, một giọng nói đồng cứng không cảm xúc vang lên:

“Thí sinh chuẩn bị sẵn sàng, bắt đầu thi!”

Hơn mười ngàn cái linh phù được khắc trên tường bên trong buồng thi đồng thời sáng lên làm Lý Diệu cảm thấy hoa mắt, chớp mắt một cái, khung cảnh xung quanh hẳn đã biến thành một cái hoang mạc có màu đỏ nâu bất tận. Mặt đất nóng bỏng khiến hai chân hẳn có cảm giác châm chích như đang bị kim đâm, không khí sền sệt gần như đọng lại, loại cảm giác này y như khi có một cái khăn lông cực lớn bị ướt quấn chặt quanh thân thể, có cố gắng giãy giụa đến mấy thì cũng không thể thoát ra được, lâu lâu

có một trận gió nóng rực thổi qua, mang theo hỗn hợp mùi máu tanh tươi, hơn nữa, xung quanh lâu lâu lại truyền đến tiếng khóc thảm thiết mơ hồ...

Mọi thứ đều rất chân thật, như thể hẳn đang ở trong Tu la tràng (2).

Nhưng Lý Diệu biết đây chỉ ảo cảnh do buồng thi tạo ra. Thời gian gấp rút, hẳn lấy lại bình tĩnh, bay nhanh tới phía có mũi tên trong suốt đang lơ lửng trên bầu trời.

Chạy việt dã 50 km là một trong những đề thi cơ bản trong kỳ thi đại học của Liên Bang, nhưng với mục đích tuyển chọn ra những thí sinh có khả năng trở thành tu chân giả thì đề thi được thêm vào rất nhiều bẫy rập dọc theo đường đi, làm độ khó của nó tăng lên rất cao.

Thật vậy, ngay lúc Lý Diệu đi ngang qua một gò đất hơi nhô lên thì “đùng!”, gò đất ấy bỗng nhiên nổ tung làm vô số đất đá bắn ra xung quanh, rồi một con sói sa mạc hai đầu màu nâu đất từ trong gò đất ấy lao ra!

Loại yêu thú này to gấp đôi những con sói bình thường, cột sống lồi lên, trên cột sống còn mọc ra một cái đầu nho nhỏ, đây là đặc điểm của loài yêu thú sói sa mạc biến dị, ngoại trừ giới ẩn núp trong cát, chúng còn rất thông minh, đối với học sinh cấp ba mà nói thì nó đúng là một đối thủ cực kỳ khó chơi.

Nhưng đối với Lý Diệu - Kền Kền sinh ra và lớn lên ở khu pháp bảo mộ địa thì việc quan sát mỗi một biến đổi của môi trường xung quanh đã trở thành bản năng, nên đối với hắn, con sói sa mạc hai đầu này nguy trang thật sự còn kém lắm, hắn đã phát hiện ra nó từ lâu.

“Cự hùng kháo!” (2)

Thân thể con sói sa mạc hai đầu còn chưa kịp phóng ra khỏi gò đất thì Lý Diệu đã giang rộng hai chân, co người lại, hạ thấp bả vai, trông như một con gấu chó khổng lồ đang điên cuồng rồi gồng sức lao về phía con sói!

Hắn chọn thời cơ vô cùng khéo léo, đúng ngay lúc con sói hai đầu vừa vụt ra, lực cũ đã hết mà hiện tại không có chỗ cho nó giấu mượn lực, lại càng không thể xoay người đổi hướng né tránh, bị Lý Diệu đâm thẳng vào.

“Rắc!”

Đúng là loại sói sa mạc hai đầu rất thông minh, nhưng thể chất của nó lại rất yếu, chỉ giỏi đánh lén, không giỏi đấu trực diện, bị chiêu thức Cự hùng kháo của hắn làm cho gãy xương sống, cơ thể bắn ngược rớt vào hố cát.

Lý Diệu cười lạnh, bước đi như rắn, móng tay như dao sắc dồn sức dứt khoát bắt lấy cái đầu nhỏ trên lưng con sói.

“Thiết ưng trao!”

Cái đầu nhỏ ngay lập tức vỡ vụn khiến cho con sói sa mạc hai đầu đau đớn kêu thảm thiết... rồi chết tức tưởi.

Trong không khí bỗng vang lên một hồi âm thanh “leng keng” trong trẻo dễ nghe, đây chính là âm thanh phát ra khi buông thi đang tính toán số điểm mà Lý Diệu đạt được sau khi giết chết một vật cản.

Lý Diệu mừng thầm, bộ sách tự học võ cơ bản nhiều kỹ năng Chiến thú thập tam thế này còn có thể kiếm thêm ít nhất 10 điểm cho hắn.

Hắn không vội vàng tiếp tục đi mà kéo thi thể con sói sa mạc hai đầu ra khỏi hố cát, tìm một cục đá tương đối sắc bén gần đó mổ bụng con sói ra.

Một lúc sau, bốn xương sườn của con sói đã được mài giữa cần thận biến thành bốn thanh đao bằng xương, da sói thì hắn lột ra khâu lại thành một cái túi nước nham nhở, bên trong chứa đầy máu sói.

Ở một nơi nóng cháy như sa mạc thì một túi máu sói thật sự là bùa cứu mạng.

Võ trang đầy đủ cộng thêm đã nghỉ ngơi một hồi làm Lý Diệu cảm thấy có sức sống hẳn. Hắn tiếp tục đi tới, mới qua một giờ thôi mà hắn đã trải qua một trận gió lốc, giết chết bốn con yêu thú cấp thấp. Nghe có vẻ nhiều, nhưng đây mới chỉ là phần bắt đầu của cuộc thi, giống như vòng làm nóng người mà thôi, tiếp theo đây mới là giai đoạn khiến cho mọi thí sinh trong Liên Bang phải đau đớn đến muốn chết.

Từ trên bầu trời rơi xuống một trận mưa phùn xanh biếc, những phù văn này gắn kết với nhau tạo thành một câu hỏi:

“Tiểu Minh là một tu chân giả, cấp bậc luyện khí kỳ, sức mạnh đạt đến 2500 tinh linh lực, trong một lần tu luyện do bất cẩn bị nhiễm một loại ký sinh trùng kỳ quái tên “phệ tâm trùng”, loại ký sinh này có thể cắn nuốt tinh linh lực của người bị nhiễm với vận tốc 48 tinh linh lực/s (giây), 5 phút sau sự phụ của hắn phát hiện, vì cứu hắn, sư phụ phải truyền vào cơ thể hắn 55 tinh linh lực mỗi giây, hơn nữa, 2 phút sau số tinh linh lực truyền vào cơ thể hắn đã tăng từ 55 lên 59 mỗi giây. Hỏi...”

“1. Qua bao lâu thì Tiểu Minh có thể khôi phục số tinh linh lực như ban đầu?”

“2. Hãy nêu tóm tắt phương pháp luyện chế phệ tâm trùng và các bước điều trị ca bệnh nhiễm phệ tâm trùng theo từng giai đoạn bệnh trạng.”

“3. Môn phái nào là môn phái đầu tiên luyện chế thành công phệ tâm trùng? Liệt kê ít nhất tên của 5 nhánh chủ tông của môn phái này và tóm tắt nguyên nhân khiến môn phái bị diệt vong.”

Lý Diệu vỗ vỗ mặt để tỉnh táo hơn, không ngờ vừa vào vòng chính câu hỏi tổng hợp đã khó như vậy, yêu cầu kiến thức tổng hợp của quá nhiều

ngành, vừa có toán, vừa lịch sử, vừa y dược, rồi còn có cả cấp cứu trên chiến trường... không hổ là loại bài thi thử giống thi thật 100%!

Hắn bắt đầu tập trung tinh thần cẩn thận suy nghĩ, trong đầu hiện lên vô số kiến thức mà ngày thường hắn tích lũy được, cẩn thận chọn lọc rồi nhanh chóng nói ra đáp án, giải quyết từng vấn đề một. Rất nhanh, từng câu trả lời màu xanh da trời được viết bằng ý nghĩ hiện ra phía dưới câu hỏi.

Hoàn tất đáp án, đề tiếp theo!

“Một vị tu chân giả chính phái thuộc Linh Sơn tông dùng phi kiếm bay từ phía đông tới một cái thung lũng với vận tốc 247m/s, trong lúc đó cũng có một vị tu chân giả tà phái thuộc phái Huyết Sát Bảo dùng mây đen bay từ phía tây đến đó với vận tốc 239m/s, hiện tại hai người đang cách nhau 122,5km, hỏi sau bao lâu thì họ gặp nhau?”

“Giả thiết tu vi của hai người bằng nhau, đều dùng công pháp cơ bản và pháp bảo của tông môn để đánh nhau, hãy kết hợp đặc điểm Linh Sơn tông và Huyết Sát Bảo phái để viết một bài văn suy đoán quá trình chiến đấu - ít nhất 7 hiệp, tối thiểu 500 chữ.”

Đề này rõ ràng dễ hơn cái đề ban nãy rất nhiều, nhưng khi Lý Diệu đang chuẩn bị ghi đáp án thì phía trước lại bay đến mùi yêu thú nồng nặc, tiếng gầm nhẹ sột ruột càng ngày càng gần.

Vừa chiến đấu vừa suy nghĩ câu trả lời, đây chính là bài kiểm tra tổng thể gồm thể năng, võ thuật, ý chí, khả năng tính toán và độ nhanh nhẹn tư duy, chỉ có người xuất sắc tất cả các phương diện này mới có thể thi đậu kỳ thi đại học của Liên Bang, bước lên con đường tu chân!

Đôi tay của Lý Diệu nhanh nhẹn rút ra hai thanh đao bằng xương trắng phau, liếm môi, đứng vững vàng, mắt nhìn thẳng, quyết định chiến đấu trực diện, trong não thì điên cuồng suy nghĩ, tính toán...

Khuông viên trường rộng lớn lặng ngắt như tờ, mỗi phòng học đều có mấy chục cái buồng thi, trong mỗi ảo cảnh đều có một thí sinh đang điên cuồng phấn đấu, dốc hết sức lực để chém giết yêu thú và giải đáp từng câu hỏi một.

Thoắt cái trong ảo cảnh đã trôi qua bốn tiếng, cuộc thi đang bước dần tới giây phút kết thúc.

Vết thương đã che kín cơ thể Lý Diệu, cả lớn cả bé phải có tới bảy mươi tám mươi cái, nhiều chỗ máu đều đã khô, đặc biệt trên bụng hắc còn đang cắm một đoạn răng của yêu thú, hắc không dám rút ra, lưỡi đao trong tay cũng gần như mẻ hết.

Chỉ còn lại đôi mắt to sáng lấp lánh kia, vẫn như cũ trong trẻo, không chút che giấu mà phát ra ánh sáng.

“Chắc đây là câu hỏi cuối cùng rồi...”

Khi thấy trên bầu trời rũ xuống những phù văn hình bát giác tỏa ra ánh vàng lấp lánh, dựa vào kinh nghiệm thi thử phong phú, Lý Diệu đoán đây chắc hẳn là câu hỏi khái quát cuối cùng - trị giá 100 điểm.

Y như rằng, câu hỏi không dài, lại một chữ tựa ngàn câu (3): “Hãy nói khái quát về Đại Hắc Ám thời đại”.

-----

(1) Tu la tràng: Chiến trường vô cùng khốc liệt

(2) Cự hung khát: Chiêu thức võ công

(3) Câu hỏi ngắn nhưng yêu cầu đáp áp lại rất rộng, rất khó

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đại Hắc Âm Văn Minh Thời Đại

Lông mi của Lý Diệu run lên, sắc mặt có chút căng thẳng, Đại Hắc Âm thời đại là giai đoạn quan trọng nhất trong lịch sử phát triển của văn minh tu chân, thậm chí có thể nói, Đại Hắc Âm thời đại chính là ranh giới phân chia quá trình lịch sử của tu chân thành hai mảng rõ rệt: Thời kỳ tu chân cổ đại và thời kỳ tu chân hiện đại. Câu hỏi này thật sự rất kinh điển, mọi người đều biết, nhưng lại khó có thể trả lời toàn diện.

Trầm ngâm một lát, Lý Diệu bắt đầu dùng ý nghĩ phần chấn viết ra câu trả lời:

“Cổ đại tu chân giả lấy trường sinh bất tử làm mục tiêu, sáng tạo ra nền văn minh cổ tu vô cùng huy hoàng, họ thành lập từ luyện khí, trúc cơ đến kết đan, nguyên anh,... cho đến độ kiếp, chân tiên (1), đó chính là hệ thống thăng cấp bất hủ, hơn nữa dựa theo con đường này mà dũng cảm tiến tới, không ngừng khai thác cực hạn của sinh mệnh con người, hướng đến chinh phục cả hệ ngân hà.”

“Ở thời kỳ hoàng kim của cổ tu, các cổ tu chân giả sáng lập ra từng nơi từng nơi vô biên thế giới, rồi gắn kết nhau lại bằng truyền tống trận (2) giúp con người có thể tùy ý di chuyển giữa các tinh cầu, thậm chí bắt đầu thăm dò đến những bí ẩn cuối cùng của thời gian!”

“Cùng với sự tiến hóa không ngừng của cổ tu, các cổ đại tu chân giả trở nên càng ngày càng cường đại, càng ngày càng trường thọ, số lượng cường giả cũng ngày càng nhiều.”

“Tại giai đoạn đầu của văn minh cổ tu, trong ba ngàn thế giới chỉ có mấy trăm tu chân giả đạt đến nguyên anh kỳ, còn như “hóa thần lão quái” (3) hay “độ kiếp chân quân” (4) đều chưa từng nghe nói, như vậy có thể thấy nguyên anh kỳ tu chân giả là mấy chục cái thế giới cộng thêm mấy ngàn năm thời gian mới có thể xuất hiện một người, đây tuyệt đối là hi hữu vô cùng.”

“Nhưng khi đến giai đoạn cuối của văn minh cổ tu, giống như bom đạn bùng phát, số lượng cao giai tu chân giả tăng lên gấp bội - vào thời điểm ấy, có cách so sánh là: “nguyên anh nhiều như cầu, hóa thần đi đầy đất (5)”.

“Quá nhiều cao giai tu chân giả đồng nghĩa với việc yêu cầu số lượng khổng lồ tài nguyên để tu luyện, hơn nữa, càng ngày càng nhiều tu chân giả đạt đến gần như vĩnh sinh sinh mệnh, kéo theo sự thêm muốn tài nguyên cũng trở nên bất tận!”

“Từ đầu còn có thể thông qua khai phá thế giới mới để thỏa mãn lòng tham của tu chân giả, nhưng sau khi trải qua hơn mười ngàn năm khai phá, phát hiện ra gần năm ngàn cái thế giới thì nền văn minh cổ tu không thể lại tìm ra thêm dù chỉ là một cái thế giới mới nào nữa.”

“Thế giới là hữu hạn nhưng lòng tham của tu chân giả là vô hạn - các cổ tu giả đã phải dùng hơn một ngàn năm để nhận ra chân lý này, vì vậy, để có thể tranh đoạt hữu hạn tài nguyên, nội chiến nhanh chóng bùng nổ.”

“Ba ngàn năm nội chiến thổi quét toàn bộ các thế giới, các cổ tu giả có khả năng hô mưa gọi gió, dời núi lấp biển ở mỗi tinh cầu chém giết lẫn nhau! Tinh cầu bị thiêu đốt, các truyền tống trận cổ bị hủy hoại, tinh thạch chiến hạm (6) nổ tung liên tục, những cao giai tu chân giả được xưng là “bất diệt” thay nhau ngã xuống, còn các “kết đan cường giả” hay “nguyên anh lão quái” lại biến thành giống như những người thường - loại người mà họ từng xem như con kiến, vô cùng khinh bỉ, coi thường - trở thành pháo hôi (7) trong cuộc nội chiến này, bị biến thành tro bụi dưới sức công phá có

thể hủy diệt cả một tinh cầu của các “độ kiếp chân quân” hay “hóa thân lão quái”.

“Sau thời kỳ nội chiến, hơn 70% tổng số thế giới bị hủy diệt, vô số thế giới phụ bị chặt đứt liên kết với thế giới chủ, hơn 90% số lượng cao giai tu chân giả tử vong, những cấp thấp tu chân giả còn sót lại cũng chỉ có thể kéo dài hơi tàn trong đám phế tích.”

“Chiến tranh có vẻ khó có thể tiếp tục, ánh rạng đông của hòa bình mơ hồ xuất hiện -cho đến khi trong một thế giới không biết tên, có một người thiên tài tu luyện ngu ngốc phát minh ra “một món đồ chơi nhỏ””.

“Cho đến hiện tại đã không thể khảo chứng tên và tông phái của người thiên tài tu luyện này, những ghi chép về quá trình luyện chế của hắn đã biến mất theo thời gian, người hiện đại gọi sáng chế của hắn là: Vi rút yêu thần!”

“Có lẽ, ý tưởng của hắn vô cùng đơn giản: nếu không đủ số chiến sĩ thì tại sao lại không phát minh ra một loại đồ vật có thể tăng lên linh thú toàn diện sức chiến đấu, để chiến đấu thay thế tu chân giả - suy cho cùng, số lượng linh thú là gần như vô hạn!”

“Hắn thành công, trải qua Vi rút yêu thần cải tạo, vô số những con linh thú vốn ôn thuần vô hại đã trở thành công cụ giết chóc man rợ, được gọi là những “cỗ máy chiến tranh”. Chúng không biết mệt mỏi, không biết do dự, không biết tự hỏi, chỉ biết mỗi việc không chết không ngừng!”

“Trong vòng mười năm ngắn ngủi, chỉ bằng đội quân yêu thú, tên thiên tài tu luyện này đã thống nhất thế giới nơi hắn sinh sống, số quân yêu thú của hắn cũng đã hơn trăm triệu con, các tu chân giả ở các thế giới còn lại phát hiện ra hành động của hắn, cũng sôi nổi bắt đầu luyện chế “yêu thú” của chính mình.”

“Một trăm năm sau, yêu thú trở thành chủ lực trong cuộc chiến của tu chân giới, chỗ nào cũng có.”

“Chẳng qua, tất cả các tu chân giả đều không phát hiện ra hai vấn đề.”

“Thứ nhất, loại vi rút yêu thần này có khả năng tự khôi phục và lây nhiễm rất mạnh.”

“Thứ hai, cùng với khả năng tăng lên sức chiến đấu của yêu thú, loại vi rút này còn có thể không ngừng tăng lên trí tuệ của chúng. Trải qua hơn một trăm năm chiến tranh tàn khốc, dưới sự xúc tác của cơ sở vi rút, trong hằng hà sa số những yêu thú ấy đã xuất hiện một loài có trí tuệ có thể so sánh với nhân loại: Yêu tộc!”

“Cuối cùng, tại ngày cuối cùng của cuộc nội chiến dài ba ngàn năm này - Yêu tộc đã thức tỉnh!”

“Dường như chịu sự chỉ huy của một thứ gì đó rất khủng bố, tất cả yêu thú trong toàn bộ vô tận thế giới đều đồng loạt phản kháng chủ của chúng. Trong khi đó những tu chân giả đã trốn sau lưng yêu thú sống trong nhung lụa mấy trăm năm nay làm sao có thể chống lại đám yêu thú có tới hàng trăm năm kinh nghiệm chiến trường - huống chi còn có những yêu thú đã nắm được cách tu chân!”

“Một ngọn lại tiếp một ngọn linh sơn bị san thành bình địa, tông phái này tiếp nối tông phái khác bị giết hết toàn phái, máu chảy thành sông. Một trăm năm, Yêu tộc điên cuồng lùng sục từng góc của dải ngân hà để truy đuổi từng tu chân giả lọt lưới, những tu chân giả ngày xưa nhìn đời bằng nửa con mắt, nay giống như chó nhà có tang (8), phải ẩn nấp ở đáy vực của thiên hà và trong khe hở không gian, sống trong kinh hoàng sợ hãi.”

“Từ đó đến ba mươi ngàn năm sau chính là Đại Hắc Ám thời đại của nhân loại, ở trong bóng đêm vô cùng tận, Yêu tộc thành lập nên khổng lồ yêu thú vương triều, còn nhân loại lại trở thành nô lệ ti tiện, đánh mất tôn

nghiêm, đánh mất kiêu ngạo cũng đánh mất thứ quan trọng nhất - quyền tu chân luyện khí!”

“Ba mươi ngàn năm, suốt ba mươi ngàn năm! Văn minh cổ tu ngày xưa huy hoàng, thống trị cả dải ngân hà mệnh mông vô tận, nay như các đụn cát bị sóng to gió lớn phá hủy, không lưu lại chút gì cho dù chỉ là nửa cái dấu vết! Hậu duệ của các “Vĩnh sinh bất diệt” cao giai tu chân giả ngày nào giờ chỉ có thể dùng sức sinh sản cường đại của nhân loại, sinh ra số lượng khổng lồ hậu đại, gian nan duy trì giống nòi!”

“Mãi cho đến ba mươi ngàn năm sau - Đại Hắc Ám thời đại giai đoạn cuối, Yêu tộc xảy ra tranh quyền đoạt lợi, mâu thuẫn không ngừng dâng cao, nhân loại mới có được cơ hội chuyển mình. Dưới sự nỗ lực không ngừng của vô số tu chân giả thiên tài, nhân loại đang âm thầm phát động ba lần Tu chân cách mạng, thành lập ra loại văn minh tu chân vô cùng khác biệt với văn minh cổ tu: Hệ thống văn minh tu chân hiện đại. Mới có thể một lần nữa bước lên con đường tu chân cường đại rộng lớn, bước lên con đường phục hưng!”

“Dưới sự dẫn dắt của Đế Hoàng - tuyệt thế cường giả thời bấy giờ, nhân loại khai quật được số lượng lớn di tích của văn minh cổ tu, một lần nữa sáng lập ra hai mươi cái “Nguyên thủy tông phái”, trải qua ngàn năm huyết chiến, nhân loại lại hưng thịnh, một lần nữa trở thành chúa tể của vô tận ngân hà, văn minh tu chân hiện đại cũng bừng bừng tỏa ra sức sống!”

“Khoảng cách Đại Hắc Ám thời đại kết thúc đã mười ngàn năm, mà khoảng cách từ lúc văn minh cổ tu sụp đổ đến nay đã được hơn bốn mươi ngàn năm, hiện tại là thế kỷ tu chân tốt nhất, là lúc mà tu chân phát ra vô cùng mị lực - năm 40.000!”

Lúc Lý Diệu đang suy nghĩ đoạn kết bài văn thì trên bầu trời xuất hiện cái đồng hồ đang đếm ngược, biểu thị thời gian thi sắp kết thúc nên hân

đành phải từ bỏ ý định tiếp tục miêu tả về cuộc đời của Đế Hoàng, thuận miệng nói ra vài câu khách sáo rồi vội vàng kết thúc bài thi.

Gần như ngay khi con chữ cuối cùng trôi ra khỏi đầu Lý Diệu, toàn bộ ảo cảnh ầm ầm sụp đổ, hóa thành bạt ngàn những con bướm nhỏ. Lý Diệu bị một nguồn lực vô cùng mạnh mẽ đẩy ra ngoài, hoa mắt chóng mặt, vừa bình tĩnh lại thì ý thức đã trở về trong phòng học.

-----

(1) Luyện khí, trúc cơ... chân tiên: Các cấp bậc mà một tu chân giả sẽ trải qua, khi đến cấp chân tiên có nghĩa là đã trở thành thần tiên

(2) Truyền tống trận: Trận pháp giúp con người có thể di chuyển từ tinh cầu này sang tinh cầu khác trong nháy mắt

(3) Hóa thần lão quái: cách gọi dí dỏm cho những người có thể trở thành thần tiên

(4) Độ kiếp chân quân: những người có thể vượt qua trận sét đánh để độ kiếp thành thần tiên

(5) Nguyên anh nhiều như cầu, hóa thần đi đầy đất: ý là số lượng người đạt đến nguyên anh và hóa thần quá nhiều, đâu đâu cũng thấy

(6) Tinh thạch chiến hạm: các chiến hạm được làm bằng loại đá trong suốt, sáng lấp lánh

(7) Pháo hôi: giống như binh tốt trong ván cờ, chỉ có giá trị đỡ đạn

(8) Chó nhà có tang: thâm trầm, không còn chốn dung thân

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nữ Thần Của Trường Cấp Ba

“Đình!”

Cửa của cái buồng thi cũ kĩ từ từ mở ra, Lý Diệu bước chân ra ngoài, lắc lắc đầu, cảm thấy hơi nhức đầu chóng mặt, đây là tác dụng phụ của việc tiêu hao quá nhiều tinh lực (1) trong ảo cảnh.

“Nhức đầu quá, khốn kiếp! Chỉ có mỗi lớp bình dân này là còn phải dùng cái loại máy rác rưởi này, lớp chọn và lớp bình hành đều đã được trang bị buồng thi linh năng đời mới nhất, cho dù có vắt kiệt tinh lực cũng không có tác dụng phụ!” Mạnh Giang đứng bên cạnh hắn, lớn tiếng phàn nàn, sau đó lấy khuỷu tay thọc nhẹ vào eo hắn, nói:

“Tiểu Yêu, lần thi thử này khó quá nhỉ, chắc tao không đạt rồi, khẳng định lát về phải ăn một bữa “măng xào thịt” (2), mà thi sao?”

“Cũng bình thường.” Lý Diệu sờ sờ mũi, lần thi thử này đúng là khó hơn những lần khác một chút nhưng nền tảng của hắn tương đối vững, tính tình cũng đủ bình tĩnh, cảm giác bản thân đã làm hết sức rồi.

“Nhanh xem đi!” Mạnh Giang bước đến bên cạnh buồng thi rồi bắt đầu bấm bấm. Trong tất cả buồng thi đều có gắn siêu tốc tinh não, có thể tính toán điểm theo tiến trình thi của học sinh, nên kết quả sẽ có ngay khi vừa kết thúc thi.

“Woa! 525 điểm, cao quá vậy, chừng này đã đủ để thi đậu trường đại học trọng điểm rồi mà còn nói là bình thường? Mà có biết quá khiêm tốn

chính là kiêu ngạo không hả? Tiểu Yêu chết tiệt!” Mạnh Giang la lên.

Lý Diệu nhìn lướt qua quang màn khí, trong lòng lại thở dài một cái, đúng là 525 điểm không thấp, đủ để đậu vài trường đại học trọng điểm trong Liên Bang, nhưng cái dòng chữ màu đỏ chót phía dưới con số đó lại làm hắn cảm thấy hơi đau mắt.

“Độ khai phá linh căn: 35%”

Linh căn là một cơ quan huyền bí nằm trong thể tủy của não con người, nói huyền bí là vì nếu nhìn từ góc độ của giải phẫu học thì cái cơ quan này không tồn tại, hàng ngàn năm qua vẫn không có ai tìm ra được cái gọi là “linh căn” trong thể tủy quả.

Nhưng trong thế giới của tu chân, nó lại là một cơ quan thật sự tồn tại, không những thế, nó còn là cơ quan quan trọng nhất của tu chân giả, nó chính là cầu nối máu chốt của nhân loại với linh khí trong đất trời hay linh năng của vũ trụ!

Chỉ khi độ khai phá linh năng đạt đến 100% thì mới có thể thức tỉnh linh căn, mới có thể bước lên con đường tu chân!

Những trường đại học bình thường khi tuyển sinh cũng không xem xét đến cái chỉ số độ khai phá linh căn này, cho dù chỉ số này của thí sinh chỉ có 1% cũng không sao cả, vì dù sao các trường đại học ấy cũng chỉ đào tạo người thường.

Nhưng đối với Đại học Cửu Đại Tinh Anh - ngôi trường đặc biệt chỉ bồi dưỡng tu chân giả, thì khi tuyển sinh, họ lại lấy số điểm học sinh đạt được nhân cho số phần trăm của độ khai phá linh căn để ra kết quả cuối cùng dùng để xét tuyển - cho nên, độ khai phá linh căn càng cao thì càng có lợi.

Độ khai phá linh căn của Lý Diệu quá thấp, nếu lấy 525 nhân với 35%, số điểm cuối cùng của hắn còn không tới 200 điểm.

Mà đa phần bọn thiên chi kiêu tử (3) của lớp chọn có độ khai phá linh căn đạt trên 60%, nói cách khác, bọn họ chỉ cần thi được hơn 300 điểm là đã có thể nhẹ nhàng đè bẹp Lý Diệu.

Huống chi, độ khai phá linh căn càng cao đồng nghĩa với tư duy càng nhanh nhẹn, năm giác quan càng nhạy bén, khả năng khống chế cơ thể càng cao, nên đương nhiên thành tích không thể nào kém hơn bọn hăn - học sinh của lớp “tạp ngư” được.

Lý Diệu không phải chưa từng nghĩ tới việc cố gắng tập luyện để tăng độ khai phá linh căn nhưng cái loại này lại không giống học tập, kiến thức trong sách vở có thể học thuộc, thể năng (4) và võ có thể điên cuồng tu luyện, nhưng độ khai phá linh căn thì bắt buộc phải dùng tiền đổi lấy.

Ví dụ như bọn con nhà giàu trong lớp chọn, mỗi ngày đều được dùng các loại báu vật quý hiếm và thuốc cường hóa, ở nhà còn có máy khai phá linh căn hoặc được đưa đi đặc huấn ở Minh Tu quán. Mỗi tháng, số tiền phải bỏ ra cho việc khai phá linh căn ít thì mấy chục ngàn, nhiều thì mấy trăm hay mấy triệu đều có. Phải bỏ ra cả núi vàng núi bạc như vậy mới có thể gian nan mà làm cho độ khai phá linh căn tăng lên 1%.

Mà Lý Diệu, hàng ngày ở pháp bảo mộ địa nhật mót, cộng dồn cả tháng nhiều nhất cũng chỉ kiếm được tầm mười ngàn đồng, nhưng còn phải trả tiền thuê nhà, các loại chi phí sinh hoạt và tiền đóng học phí. Sau khi trừ các khoản kể trên, số tiền còn lại của hăn còn không đủ giúp hăn ăn no bụng, lấy đâu ra tiền đi khai phá linh căn?

Nói ngắn lại chính là hăn... con mẹ nó nghèo a!

Trong lúc hăn đang rầu thúi ruột thì bỗng nghe được chất giọng như heo bị chọc tiết của Mạnh Giang la toáng lên: “Trời! Hai đứa 691 điểm! Là Tư Giai Tuyết và Hách Liên Liệt, hai đứa lão toét này! Đợt thi thử này chúng nó lại cùng đứng nhất nữa kìa!”

Đợt thi thử này là toàn bộ khối 12 tham gia thi cùng một lúc. Bây giờ, trên màn hình của cái quang màn khí đang nhanh chóng hiện ra tên của mười người đứng đầu khóa trong đợt thi này.

Trong đó, đồng hạng nhất là một mỹ nữ có sắc đẹp lạnh lẽo như tuyết cùng với một nam thiếu niên uy phong, cao lớn, sở hữu ánh mắt làm người khác phải khiếp sợ.

Điểm của bọn họ không mấy may tác động đến Lý Diệu, nhưng cái dòng chữ thể hiện độ khai phá linh căn lại làm hấn ghen ghét đến nổi mắt muốn phun lửa.

“Tư Giai Tuyệt, độ khai phá linh căn: 71%; Hách Liên Liệt: Độ khai phá linh căn: 72%!”

Mạnh Giang vẫn đang còn ồn ào: “Ồ, thật không hổ danh là nhân vật quan trọng của trường cấp ba Xích Tiêu chúng ta, là hot boy hot girl chính hiệu, là tinh anh trong đám tinh anh của lớp chọn! Mà nhìn kìa, hai đứa này không những đẹp trai, đẹp gái mà còn được sinh ra trong gia đình quyền quý, nghe nói gia tộc chúng nó có vài người đã trở thành tu chân giả, bản thân chúng nó còn học giỏi, độ khai phá linh căn lại cao, chính là vũ khí bí mật để trường mình có thể nổi danh trong kỳ thi đại học sắp tới đó!

Nghe nói chúng nó chắc chắn có thể thi đậu Đại học Cửu Đại Tinh Anh, hơn nữa trường mời thêm Yêu Dao Bành Hải về là để kèm riêng cho tụi nó, hi vọng tụi nó có thể trở thành trạng nguyên trong đợt thi đại học của Phù Qua thành, hay ít nhất phải nằm trong top 10 đó!”

Nói một hồi, Mạnh Giang lại thở dài thật mạnh, nói tiếp: “Thôi, không so sánh sẽ không có thương tổn, hiện tại tất cả đều là học sinh cấp ba, nhưng chỉ cần kết thúc kỳ thi đại học, chắc chắn chúng nó sẽ một bước thành tiên, có thể bước chân vào giới tu chân giả, sống trong vàng son nhung lụa. Còn mấy đứa học sinh nghèo như chúng ta thì cũng chỉ có thể

suốt đời làm công nhân, làm nhân viên cho người khác, chỉ nghĩ thôi đã thấy tuyệt vọng rồi!”

Nói một hồi không thấy Lý Diệu hòa theo hay phản bác gì cả, Mạnh Giang quay đầu lại nhìn thì thấy hai mắt Lý Diệu nhìn chăm chăm vào ảnh chụp của Tư Giai Tuyết, ánh mắt sâu thẳm làm người khác không biết hẳn đang suy nghĩ cái gì, liền vội vàng giơ tay lên cú nhẹ vào đầu Lý Diệu, nói:

“Này, thằng kia, đừng nói là mày thích Tư Giai Tuyết nha? Nói nghe, cô gái này tội mình không chạm vào được đâu, nó với Hách Liên Liệt là thế giao, nghe nói hai gia tộc cũng có ý cho tội nó kết hôn, Hách Liên Liệt cũng thích nhỏ đó lắm.

Mày đừng nhìn thằng đó cao to uy mãnh mà tưởng nó phóng khoáng, không có đầu con! Nó nhỏ nhen lắm đó, nó ghét ai dám lại gần Tư Lai Tuyết xin làm quen lắm.

Lần trước có đứa kia mới chuyển trường tới, chưa biết gì nhiều nên đi nói với người khác là muốn theo đuổi Tư Giai Tuyết, cuối cùng trong giờ học môn võ thuật bị Hách Liên Liệt đánh gãy ba cái xương, chứ đừng nói tới loại tạp ngư như tội mình, chỉ cần Hách Liên Liệt hắt xì một cái đã đủ cho chúng ta bị nội thương, học máu mà chết ha!”

“Bớt nói nhảm đi!” Tầm mắt của Lý Diệu rời khỏi bức ảnh, tựa như đã quyết tâm làm thứ gì vậy, nói:

“Giờ khoan bàn tới Hách Liên Liệt, chỉ nói về nhỏ Tư Giai Tuyết này thôi, cả ngày trưng bộ mặt lạnh băng như người chết ra, nhìn vào đã thấy hơn 80% là người có tính tình lãnh đạm rồi, sao tao có thể thích người như vậy được!”

.....

Phần lớn tài nguyên trong trường được dùng cho lớp chọn và lớp bình hành, còn đối với lớp bình dân thì trường quản lý rất lỏng lẻo, sau khi kết thúc thi thử, các học sinh trong lớp bình dân tự xem xét khuyết điểm của bản thân rồi bắt đầu tự luyện tập khắc phục. Một ngày trôi qua rất nhanh, mới đó đã 4 giờ chiều, tới giờ tan học rồi.

“Ê, lát đi cùng tao đi, tao mới phát hiện một tiệm bánh rán, ba đời của ông chủ quán đó đều là người làm tạp vụ, chịu trách nhiệm nhóm lửa cho phái Hỏa Thần, ông chủ quán cũng đã học lỏm được chiêu “hỏa vân chưởng”, rồi áp dụng sáng chế ra món “xích diễm đại thủ ấn bánh trứng gà”, đảm bảo ăn ngon “số dzách”, hôm nay tao bao, sao, đi ha?” Mạnh Giang vỗ ngực một cách vô cùng khí phách, nói.

“Không được, hôm nay tao bận rồi, ngày mai tao mời mày!” Không đợi bạn tốt trả lời, Lý Diệu nhanh chân chạy ủa ra khỏi phòng học.

Hầm lăm lét đưa mắt nhìn dáo dác xung quanh, đi vòng vòng hơn nửa chu vi khuôn viên trường, đi qua hai cái nhà ăn, ngừng lại hơn mười phút trong mảnh rừng nhỏ ở phía sau khu vườn của ngôi trường, sau đó lại đi ngược về, rồi rón ra rón rén chui vào một cái kho chứa đồ linh tinh ở tầng dưới cùng của khu dạy học cũ.

Sau khi nhẹ nhàng đóng cửa lại, hắn liền ngửi thấy mùi thơm thoang thoảng của loài hoa lan hoang dại mọc trong hang động.

Trong bóng tối, một đôi mắt đẹp lạnh lẽo trong suốt đang có chút hung hăng trừng hăn, phía dưới cặp mắt xinh đẹp ấy là cái mũi cao thẳng và đôi môi mỏng đang mím lại.

Nếu Mạnh Giang ở chỗ này, nhất định hăn sẽ tru tréo lên:

“Tiểu Yêu chết tiệt, dám cùng “nữ thần” Tư Giai Tuyết lén lút hẹn hò! Mày, mày đúng là bị sắc đẹp làm mờ mắt!”

- (1) Tinh lực: sức lực của tinh thần
- (2) Mãng xào thịt: bị dùng roi quất
- (3) Thiên chi kiêu tử: vừa có tài vừa được sinh ra trong gia đình giàu có
- (4) Thể năng: sức lực của cơ thể

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Sửa Chữa Tinh Não

“Cậu đến trễ 55 giây.” Mỹ nữ có sắc đẹp lạnh lẽo như băng tuyết lạnh lùng nói.

“Ngại quá, chỗ này hơi khó tìm. Có mang theo vật đó không?” Lý Diệu chửi thầm vài câu rồi đuổi bàn tay dơ bẩn kinh dị của mình ra.

Tư Giai Tuyết khẽ cau mày rồi đánh giá bộ dáng của Lý Diệu, cảm thấy hình như chính mình đã lựa chọn hơi tùy tiện rồi, do dự một lát, nhưng cuối cùng vẫn lấy cái tinh não từ trong cặp sách ra đưa cho hắn.

“Chính là cái tinh não này, sau khi khởi động nó rất chậm chạp, cứ dùng được khoảng 3 phút là lại tự động tắt nguồn, tôi đến vài tiệm sửa đồ rồi nhưng người ta đều nói phiên bản này cũ quá rồi, nhiều loại linh kiện đã ngừng sản xuất nên không còn hàng thay thế nữa, không sửa được. Tôi nghe nói cậu là một người mê tinh não, cũng rất hiểu biết cách sửa tinh não, nếu cậu có thể sửa nó, muốn giá như thế nào cứ việc mở miệng, tiền không là vấn đề. Đương nhiên, nếu cậu không thể sửa được thì cũng hãy nói thẳng ra, chứ đừng nhận bừa rồi làm hư linh kiện bên trong.”

“Để tôi nhìn kỹ đã.” Sửa chữa tinh não là một kỹ thuật vô cùng tinh thâm, Lý Diệu cũng không dám cam đoan, rút ra một đôi gang tay cao su đeo vào rồi mới nghiêm túc nhận lấy cái tinh não.

Cảm giác đầu tiên là nó hơi nặng, cầm vào có thể cảm nhận được cái tinh não này vô cùng cổ điển, chắc chắn và mộc mạc. Đây là một cái tinh

não cổ phải có tuổi thọ hơn trăm năm, kết cấu là loại nửa máy móc, ở trên cái mặt hình vòng cung có một cái nút.

Lý Diệu nhẹ nhàng nhấn một cái, cái tinh não liền phát ra tiếng ong ong rồi nhẹ nhàng rung rung, như thể các loại máy móc cơ quan bên trong đang nhanh chóng khởi động. Vài giây sau, nó bỗng nhiên bay ra khỏi bàn tay của Lý Diệu rồi trôi lơ lửng trong không khí, hai cái lỗ ở phía trên và phía dưới cái tinh não bắn ra hai chùm sáng, một chùm sáng ngưng tụ lại tạo thành một cái quang màn khí thật lớn, chùm sáng còn lại thì biến hóa thành 49 cái phù văn phát ra ánh sáng lập lòe, tạo thành một cái bàn phím phù văn ảo (1) vô cùng tinh xảo.

“Quả thật là một tác phẩm nghệ thuật...” Ánh mắt của Lý Diệu trở nên vô cùng dịu dàng.

Hắn đã nhận ra đây chính là cái tinh não hình trụ tên Quảng Lăng thất hình mà Thiên Cầm phái đã phát minh ra cách đây hơn 140 năm.

Trong lịch sử phát triển của tinh não, loại tinh não hình trụ này chỉ tồn tại vẻ vang trong vồn vện vài thập niên, sau đó liền bị thay thế bởi phiên bản tiên tiến hơn là loại tinh não hình phiến (2).

Hơn nữa Thiên Cầm phái là một môn phái nhỏ chỉ tồn tại trong hơn 50 năm, môn phái này có được thành công là nhờ vào việc phát minh ra loại sơ cấp tinh não Quảng Lăng, nhưng lại không đuổi kịp sự phát triển của thời đại, vào những năm tháng mà tinh não hình phiến đang thịnh hành lại tiếp tục bất chấp tất cả đổ dồn toàn bộ của cải vào việc nghiên cứu phát minh Quảng Lăng thất hình, cuối cùng dẫn đến thiếu hụt tài chính, phải tuyên bố phá sản.

Quảng Lăng thất hình cũng được gọi là kiệt tác huy hoàng cuối cùng của tinh não hình trụ.

Đôi tay của Lý Diệu như hóa thành một làn gió nhẹ, nhẹ nhàng uyển chuyển thao tác trên bàn phím phù vân.

Tốc độ của tay hần tuy không nhanh nhưng lại rất lưu loát liền mạch, thanh thoát dễ chịu, tựa như không phải đang gõ bàn phím mà là đang vuốt ve một cái đàn cổ vô giá. Cùng với động tác của hần, trên quang màn khí xuất hiện từng câu lệnh bằng phù vân điên cuồng rơi xuống như mưa, cái tinh não cũng cùng theo từng cái giao diện khởi động mà phát ra những âm thanh lạ nho nhỏ mà người thường khó mà nghe được.

Lý Diệu nghiêng đầu tập trung lắng nghe, ánh mắt của hần hết sức chăm chú, mỗi một động tác đều vô cùng chính xác.

Cái tinh não hình trụ này dù sao cũng là pháp bảo của hơn 100 năm trước, nếu so sánh với loại tinh não hình phiến đang thịnh hành ngày nay thì kết cấu của nó tương đối đơn giản. Hai phút sau, Lý Diệu đưa ra kết luận sơ bộ: “Chắc hần là cái miếng tản nhiệt có vấn đề, làm khi tinh não vận hành nhiệt độ tăng lên đột ngột, các chức năng của tinh não hiện đại càng ngày càng mạnh mẽ, các thông tin yêu cầu xử lý cũng bao hàm số lượng thần niệm càng ngày càng khổng lồ. Nên đối với loại tinh não cổ của hơn 100 năm trước thì gánh nặng này quá nặng, giống như một ông cụ 150 tuổi rồi mà ngày nào cũng phải cõng hơn 1.000 kg, quanh năm suốt tháng như vậy, các khớp xương muốn không hư hỏng cũng khó.”

“Cái tinh não này là di vật do người thân nhất của tôi để lại. Nó là một kỷ niệm vô cùng quan trọng đối với tôi. Chỉ cần anh có thể sửa nó, tôi bằng lòng trả với bất kỳ giá nào anh muốn.” Tư Giai Tuyết nói nghiêm túc.

Lý Diệu suy nghĩ một lát rồi gật đầu, nói: “Miếng tản nhiệt bị hư là một bệnh rất phổ biến của tinh não, đây cũng không phải là vấn đề lớn gì. Sở dĩ cô đi vài tiệm sửa tinh não rồi mà vẫn không sửa được chủ yếu là do loại tinh não này rất hiếm, kỹ thuật lại quá lạc hậu rồi, cái loại miếng tản nhiệt đang dùng ở trong đã ngừng sản xuất từ trăm năm trước, mà loại miếng tản

nhệt của tinh não hiện đại thì lại không ăn khớp với máy này. Nhưng không sao, trong bộ sưu tập của tôi hên sao cũng có vài miếng tản nhiệt cổ vô cùng quý báu, chỉ cần thử vài lần, cho dù hư mất mấy miếng chắc cũng có thể tìm ra cái thích hợp để thay cho cái tinh não này.”

“Đừng nói nhảm nữa, ra giá đi!” Tư Giai Tuyết nghe ra được ẩn ý trong câu nói của hắn.

“Ôi chao, bạn học với nhau, vội vã nói tới tiền bạc sẽ ảnh hưởng cảm tình nhiều lắm nha! Dù sao vấn đề không lớn, tôi cầm về tranh thủ sửa thì chắc chỉ cần một buổi tối là sửa xong. Còn về phí tháo gỡ, phí kiểm tra đo lường, phí sửa chữa, phí tổn, phí lắp ráp, thêm cả phí vật liệu tổng cộng lại, tôi khuyến mãi 5% cho cô, chỉ cần tám mươi tám ngàn tám trăm đồng, cô muốn trả bằng tiền mặt hay chuyển khoản?”

“Hả?” Tư Giai Tuyết nheo mắt lại, đáy mắt toát ra một tia sáng nguy hiểm, nhiệt độ trong cái kho chứa đồ này dường như ngay lập tức giảm xuống mười độ C.

“Tôi có tiền, nhưng không có nghĩa là tôi vui lòng để cho người khác chặt chém, hiểu không?”

Lý Diệu vô cùng khó khăn nuốt nước miếng xuống, cố chịu đựng áp suất thấp, thanh minh: “Không sai, đúng là so với phí tổn để sửa chữa những cái tinh não bình thường thì cái này mắc hơn chút, gần một trăm ngàn đã có thể mua được một cái tinh não cao cấp có khả năng tính toán bằng với tu chân giả cấp đỉnh tầng luyện khí kỳ. Nhưng cái tinh não này của cô có tuổi thọ hơn 100 tuổi rồi, đã được coi như đồ cổ, sửa chữa đồ cổ đương nhiên sẽ có một cái giá khác!

Chưa bàn tới những thứ khác, mỗi việc phải thử mấy miếng tản nhiệt cổ quý hiếm mà tôi đã phải dùng sức chín trâu hai hổ cộng thêm tiêu tốn bao

nhiều năm tâm sức mới sưu tập được, đây đều là báu vật vô giá đó! Cho nên, hãy tin tôi, cái giá này đã là rất hợp lý rồi!”

Tư Giai Tuyết im lặng không nói một lời, hai mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm vào hân.

Độ khai phá linh căn vượt qua 70% sẽ mang lại áp lực tâm linh mạnh mẽ, Lý Diệu căng thẳng trong lòng, gần như muốn ngã quỵ, nhưng khi nghĩ đến “mục tiêu” của chính mình, lại càng nào nói:

“Nếu bạn cùng trường Tư Giai Tuyết cảm thấy mắc quá thì thôi, không sao, coi như tôi miễn phí kiểm tra giúp cô một lần vậy. Cô cầm cái tinh não này đến mấy cái tiệm sửa chữa lớn khác đi, để cho bọn họ từ từ tìm kiếm cái miếng tản nhiệt phù hợp với cái dòng máy này, tôi đoán chắc tầm ba hay năm tháng là họ sẽ tìm ra một hai miếng hàng tồn kho à. Nếu thế, chi phí chắc thấp hơn mười ngàn đồng đó.”

“Ba tới năm tháng...”

Tư Giai Tuyết hừ nhẹ một cái, cô biết những lời Lý Diệu vừa nói là lời nói thật, bởi vì kỹ sư ở mấy tiệm sửa chữa cũng nói y như vậy. Theo như họ nói thì sửa chữa tinh não kiểu cũ không khó lắm nhưng các linh kiện thích hợp lại rất khó tìm, ba hay năm tháng cũng chỉ là suy đoán thôi, nếu may mắn, nhiều khi chỉ cần chờ một, hai tháng là tìm ra.

Chắc hân thẳng ranh con này cũng biết điều đó nên mới coi mình như “dê béo”!

“Thôi kệ, mình còn phải tu luyện, không cần tốn thời gian với loại học sinh của ban bình dân”. Nghĩ vậy, Tư Giai Tuyết gật đầu đồng ý, sắc mặt lạnh lùng, nói:

“Được rồi, bạn cùng trường Lý Diệu, tôi có thể cho cậu một trăm ngàn đồng, nhưng đã giao dịch là phải có quy tắc, ngày mai vào giờ này, tôi

muốn thấy cái tinh nào này đã được biến cũ thành mới, hơn nữa cậu phải cam đoan nó có thể vận hành liên tục ổn định, đừng có lâu lâu lại xảy ra sự cố, nếu có vấn đề cậu phải sửa miễn phí cho tôi, tôi sẽ không trả thêm bất kỳ khoản phí nào ngoài số tiền một năm ngàn đồng, có vấn đề gì không?”

“Tuyệt đối không có vấn đề gì, chỉ cần thay một miếng tản nhiệt thích hợp là nó có thể sử dụng bình thường trong vòng ít nhất là ba năm, trong ba năm này cô có thể sưu tập những miếng tản nhiệt khác để dành để sau này định kỳ thay thế miếng cũ là được.” Lý Diệu nói nhanh với khuôn mặt mỉm cười.

“Vậy được rồi.” Tư Giai Tuyệt gật đầu, xoay người rời đi. Cô không muốn dây dưa với thằng ranh con này thêm một giây phút nào nữa.

Lý Diệu ngồi phịch xuống cái thùng chứa đồ tinh linh, đầu đổ đầy mồ hôi lạnh, qua thật lâu sau mới huyết sáo trong bóng tối như thế đã trút bỏ được gánh nặng.

Thành công rồi!

Có một trăm ngàn đồng nghĩa là hắn đã có thể tới chợ đen của thành phố quỷ mua loại “Sơn Trại cường hóa dược tề” (3) đang được sản xuất phi pháp ở đó, có cơ hội làm cho độ khai phá linh căn tăng mạnh!

Sơn Trại cường hóa dược tề là loại thuốc có chứa rất nhiều tạp chất nên khi dùng sẽ có tác dụng phụ rất mạnh, nhưng hơn các loại thuốc khác ở chỗ giá rẻ mà còn được nhiều, một trăm ngàn đồng đã đủ để mua thuốc dùng trong ba tháng, có thể giúp hắn trong một trăm ngày chạy nước rút này có cơ hội tẩy luyện (4) linh căn, thay đổi triệt để!

“Muốn thi đậu đại học Cửu Đại Tinh Anh thì đây chính là cơ hội duy nhất, cho dù cô là nữ thần của trường cấp ba này thì tôi cũng chỉ có thể nhả tâm chạt chém một lần, thật ngại quá!” Lý Diệu bỏ Quảng Lăng thất

hình vào cặp, xoa huyết thái dương đang hơi đau, trên mặt ý cười như có như không, nghênh ngang bước ra khỏi phòng chứa đồ.

-----

(1) Bàn phím phù văn ảo: loại bàn phím không có thật được tạo ra bởi sự kết hợp giữa các phù văn

(2) Hình phiến: hình dạng như máy tính bảng

(3) Sơn Trại cường hóa dược tề: thuốc làm tăng sức mạnh hiệu sơn trại

(4) Tẩy luyện: tẩy rửa và luyện chế lại

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Giày Và Người Chết

Tan học chính là thời điểm nhẹ nhõm hiếm hoi trong trường. Vào lúc này, tiếng cười nói tràn ngập trên con đường nhỏ rợp bóng cây xanh. Từ trên không trung, rất nhiều chiếc xe bay sang trọng của các bậc phụ huynh đến đón con em giờ tan trường đang từ từ đáp xuống đất. Cũng không ít học sinh như Lý Diệu, đang cố lết thân thể mệt mỏi ra khỏi cổng trường.

Đang chuẩn bị bước chân ra khỏi cổng trường thì cơ thể Lý Diệu bỗng nhiên khựng lại, một thân hình cao lớn bỗng chặn trước mặt cậu, nói:

“Cậu là Lý Diệu? Hồi nãy chính là cậu ở cùng Giai Tuyệt?”

Con người của Lý Diệu chợt rụt lại, cơ thể như đang bị ngàn vạn mũi kim châm chích, trong nháy mắt, nhịp tim tăng lên, một luồng khí lạnh lẽo chạy dọc từ xương cùng đến đỉnh đầu. Áp lực mà người này tạo ra thật sự quá lớn, hẵn như con chuột đang bị một con rắn độc nhìn chăm chăm, thật sự không thể cử động được, ngay cả việc nuốt nước bọt cũng trở nên khó khăn vô cùng.

“Là Hách Liên Liệt! Chính là đệ nhất cao thủ của trường cấp ba Xích Tiêu, lần này chết chắc rồi!” Lý Diệu kêu thảm thiết trong lòng, hẵn cũng đã nghĩ đến việc giải thích, nhưng lại một từ cũng không nói ra được.

Dáng đứng của Hách Liên Liệt vô cùng thoải mái, tay phải cầm một cái tinh não, đang vui đùa tập trung giải một câu hỏi ứng dụng tính toán, từ nãy đến giờ con mắt đều không liếc nhìn Lý Diệu lấy một cái, thuận miệng nói:

“Đừng sợ, tôi đương nhiên biết loại người thấp kém như cậu không thể cùng Giai Tuyết có chuyện gì mờ ám được, lần này tôi bỏ qua, cậu không đáng để tôi trừng trị.”

Sau khi dùng ngón tay nhẹ nhàng chạm vào quang màn khí để chuyển qua câu hỏi tiếp theo, Hách Liên Liệt nói tiếp: “Nhưng, sắp tới chính là một trăm ngày chạy nước rút, tôi và Tiểu Tuyết đều muốn trở thành người đứng đầu trong kỳ thi đại học của Phù Qua thành. Nên vào giai đoạn này, tôi không hi vọng không có loại rác rưởi vớ vẩn nào đi làm phiền Tiểu Tuyết, làm em ấy phân tâm, hiểu không?”

Lý Diệu híp mắt lại, cắn chặt khớp hàm, nói:

“Cậu nói tôi là rác rưởi?”

Hách Liên Liệt không ngẩng đầu lên, cứ vậy mà nói nhạt:

“Đừng hiểu lầm, tôi không cố ý nhắm vào anh. Ý tôi là, loại tạp ngư trong lớp bình dân giống cậu, bất kể người nào, đều là rác rưởi!”

Sau khi dứt câu, cuối cùng hắn cũng ngẩng đầu lên, liếc Lý Diệu một cái.

Chỉ là một cái liếc mắt thôi nhưng lại làm cho Lý Diệu có cảm giác như có cái búa đập mạnh vào ngực mình, chịu không nổi lùi về sau hai bước rồi ho khan dữ dội.

Hách Liên Liệt hừ mạnh một cái, trên mặt tràn đầy vẻ khinh thường, rồi xoay người rời đi.

Lý Diệu ho đến nỗi gập người lại như con tôm hùm, ngay cả nước mắt cũng mắt đầu ứa ra. Một lúc lâu sau hắn mới có thể đứng thẳng lại được, thở hổn hển, nhìn chăm chăm vào phương hướng mà Hách Liên Liệt rời đi.

“Chết tiệt!”

“Chẳng lẽ thời nay cứ lớn lên cao to uy mãnh, tuổi trẻ tài cao, khôi ngô tuấn tú, mày kiếm mắt sáng, lại còn được sinh ra trong gia đình giàu có, gia tài bạc triệu, còn có thiên phú tu luyện siêu cao với thực lực vô cùng mạnh mẽ - thì có thể kiêu ngạo như vậy sao?”

.....

Nửa tiếng sau.

“Khổ rồi, lần này khổ thật rồi, vì sửa cái tinh não cho Tư Giai Tuyết mà đắc tội Hách Liên Liệt! Nếu biết trước sẽ như vậy... nhất định phải tăng giá! Ít nhất hai trăm ngàn mới đủ!”

“Còn cái đồ tạp chủng Hách Liên Liệt! Ý bản thân có tiền, mỗi ngày đều lấy các loại đồ quý vô giá ăn thay cơm, còn dùng thuốc cường hóa như nước uống hàng ngày, lại được Minh Tu cao thủ giúp cho thần hồn của nó lớn mạnh hơn, võ thuật đại sư giúp nó rèn luyện thể lực, độ khai phá linh căn của nó mới có thể tăng lên đến 70%! Vậy mà dám kiêu căng như vậy!

Rác rưởi? Tao không phải là rác rưởi! Một ngày nào đó tao sẽ trở thành một luyện khí sư chân chính! Sau đó đánh mày thành đầu heo rồi ném vào thùng rác!” Thiếu niên lẻ loi bước đi trên con đường về nhà, nghiêng răng nghiêng lợi lăm bằm, vẻ mặt như người bị điên, thỉnh thoảng còn đuổi chân đá văng các hòn đá nhỏ ven đường.

Sự xuất hiện của Hách Liên Liệt đã làm cho hắn nhận ra thực lực của bản thân và thiên tài tu luyện chênh lệch lớn cỡ nào, cũng làm cho hắn hiểu ra rằng cái ước mơ “Thi đậu trường đại học Cửu Đại Tinh Anh, bước lên con đường tu chân, rồi trở thành luyện khí đại sư” còn cách hắn xa cỡ nào.

Trong đầu Lý Diệu bỗng hiện lên một hình ảnh mà hắn đã mơ đi mơ lại không biết bao nhiêu lần. Nó, giống như một đoạn phim ảnh...

Đó là hình ảnh một thanh niên mặc áo ba lỗ màu đỏ, lông mày chau lại, cặp mắt trừng lớn, hét to :

“Làm người mà không có ước mơ thì khác gì người chết!”

Cho đến tận bây giờ, hình ảnh này vẫn sâu sắc khích lệ Lý Diệu, tạo ra động lực cho Lý Diệu dũng cảm tiến tới trên con đường thực hiện ước mơ, không chút sợ hãi.

Nhưng đến giờ phút này hẳn mới nhớ ra, sau khi cậu thanh niên trong trong giấc mộng kỳ lạ ấy nói xong, có người đáp lại rằng:

“Ngay cả đôi giày mà mày còn không có thì khác gì người chết hả?”

Lý Diệu đứng im, hai mắt tự động nhìn xuống đôi chân của chính mình.

Đôi giày mà hắn đang mang chính là loại giày cơ bản dùng để luyện công mà hắn nhặt được trong đồng rác. Vì bình thường hắn tu luyện rất điên cuồng nên nó đã mòn quá rồi, không những những đường lằn dưới đế giày đã bị mài mòn đến trơn nhẵn mà ngay cả mũi giày của chiếc giày chân trái cũng đã bị mài lủng một lỗ to, làm cho ngón chân cái dơ hẳn của hắn lòi ra.

Hắn nhớ tới đôi giày mà Hách Liên Hiệt đã mang ban nãy, đó là một đôi giày Siêu Tinh Cửu Đại - loại giày dùng để tu luyện đời mới nhất. Loại giày này được làm thủ công từ da của con yêu thú có da cứng rắn nhất, mặt ngoài được đính loại vảy có sức chống mòn rất mạnh.

Nghे nói giữa hai lớp đế giày có một lớp túi khí được luyện chế từ bong bóng của loài cá ma sống ở biển sâu. Lớp túi khí này chẳng những có thể giúp sức bật tăng lên mà còn có thể bảo vệ khớp xương bàn chân.

Một đôi giày như vậy có giá lên tới mấy chục ngàn!

Trong cuộc thi đại học như cái chiến trường có ngàn vạn quân sĩ liều chết này còn có vô số thí sinh là con nhà giàu như Hách Liên Liệt, mang giày Siêu Tinh Cửu Đại, quanh thân là vô số của cải, tài nguyên!

Mình chỉ là con nhà nghèo, hai bàn tay trắng, có thể ở trong cái chiến trường tàn khốc này chiến thắng họ sao? Có thể bộc lộ tài năng sao? Có thể biến giấc mơ thành hiện thực sao?

Trong lòng Lý Diệu vô cùng mật mờ, dẫn đến bước chân cũng trở nên vô cùng nặng trĩu, làm cho con đường phía trước dường như rất dài, rất dài.

Màn đêm buông xuống, những cái đèn đường bắt đầu được bật sáng, lúc này, hắn mới lết ra khỏi được khu chủ thành.

Đằng trước là một cái cầu lớn vô cùng xinh đẹp, cây cầu này là đường ray dành riêng cho tàu bay siêu tốc. Băng qua cái cống dưới chân cầu rồi đi thêm 500m nữa là tới thôn Triều Dương Tân.

Đây là vùng ngoại thành nên khá hoang vắng, rất ít người qua lại.

Lý Diệu đang chuẩn bị chui qua cái cống thì bỗng bên tai vang lên một tiếng nổ chói tai, trước mặt hắn, tia sáng văng ra tứ tung. Đó là một chiếc tàu bay siêu tốc đang chuẩn bị chạy qua cây cầu.

Lý Diệu đột nhiên đứng im, giơ hai bàn tay xoa xoa đôi mắt rồi lại nhìn cây cầu.

Lúc ánh đèn tàu rọi qua, hình như hắn thấy có một người đang đứng trên cầu!

Cây cầu này chính là đường ray chuyên dụng của tàu bay siêu tốc!

Tàu bay siêu tốc được vinh danh như một trong hệ thống mười pháp bảo “báu vật quốc gia” có kích thước lớn nhất Liên Bang. Tốc độ tối đa của nó

có thể đạt đến 1.000 km/h. Hơn nữa, vì phòng ngừa bị yêu thú phá hư, mỗi tàu bay siêu tốc đều được trang bị loại pháp trận phòng ngự có cấp bậc cao nhất. Nếu xảy ra va chạm cực nhanh thì độ tàn phá có thể so sánh với một đòn tấn công của cao giai tu chân giả!

Vì phòng ngừa phát sinh việc ngoài ý muốn, Liên Bang đã xây các cây cầu chuyên dụng cao mấy chục mét làm đường ray cho loại tàu bay siêu tốc này, mà trên đường ray còn có niêm phong cấm chế (1), làm cách nào mà lão ấy trèo vào trong được?

Không sai, Lý Diệu đã nhìn thấy rõ ràng, ở trên đường ray đúng là có một ông lão đang đứng.

Đó là một ông lão rất kỳ lạ, tóc bạc phơ, bề ngoài mộc mạc cũ kỹ, trông như mấy cái tượng hình người mấy mươi ngàn năm trước được khai quật lên mà hẳn thấy trong viện bảo tàng.

Nhưng trên người ông lão ấy lại tỏa ra khí tức vô cùng nồng đậm. Mặc dù đứng cách xa nhau đến hơn trăm mét nhưng Lý Diệu dường như có thể nghe được tiếng tim đập mạnh mẽ của ông lão.

“Bang! Bang! Bang!”

Âm thanh như thể một cái búa lớn đang không ngừng đập vào cái đe (2) vậy!

So với khí tức cuộn cuộn như biển của ông lão thì áp lực mà Hách Liên Liệt tạo ra thật sự yếu đến đáng thương. Độ chênh lệch của hai người còn lớn hơn độ chênh lệch giữa ánh sáng của mặt trời và đom đóm. Hơn nữa, Lý Diệu bỗng có cảm giác như so với loại áp lực mà Hách Liên Liệt phải chủ động kích phát mới có thì áp lực mà mình đang cảm nhận được này không phải do ông lão chủ động phát ra, mà chỉ là ông lão vô tình để cho khí tức lộ ra một ít thôi, chỉ là một phần tí xíu!

Ông lão đang mặc một bộ pháp bào (3) vô cùng giản dị, mộc mạc, thật sự nhìn y như cổ đại tu chân giả của bốn mươi ngàn năm trước vậy!

“Này!” Trong lúc khẩn cấp, Lý Diệu không rảnh đi quan tâm ông này bị điên hay là ông là quái nhân. Nhìn thấy đoàn tàu sắp đến, hắn liền quơ tay múa chân loạn xạ, hét lên.

Đối với tiếng kêu của Lý Diệu, ông già giả vờ mắt điếc tai ngơ, tiếp tục chăm chú quan sát ánh đèn đang không ngừng phóng to ra ở trước mặt.

Dường như ông lão vô cùng tò mò đối với mọi thứ xung quanh mình, nhất là cái đường ray làm bằng tinh thể sáng lấp lánh trên cầu và đoàn tàu bay siêu tốc đang âm ỉ xông tới càng làm cho trên mặt lão hiện ra vẻ mặt vui sướng như đứa bé bướng bỉnh phát hiện ra một món đồ chơi mới.

Giây tiếp theo...

-----

(1) Niêm phong cấm chế: loại trận pháp làm cho người khác không thể đi vào trong

(2) Đe là một khối với bề mặt cứng trên đó một vật khác được đập vào. Trong đa số trường hợp, đe được dùng làm công cụ rèn.

(3) Pháp bào: loại đồ của các đạo sĩ trong phim kiếm hiệp

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Ma Nhập

Tàu bay siêu tốc cứ thế mà đâm thẳng tới, rồi “bụp” một tiếng, nghe như tiếng quả trứng gà bị rơi vỡ. Ông lão thần bí bị đụng trúng rồi! Trong một phần một ngàn của một giây, thân thể ông lão đã bị tan thành trăm ngàn mảnh nhỏ, dưới tác động của dòng linh năng (1) mạnh mẽ cuồng bạo, trong nháy mắt da thịt bị hóa thành tro bụi, ngay cả tế bào bé nhỏ cũng bị làm cho bốc hơi không còn sót lại chút gì!

Lý Diệu chỉ kịp nhìn thấy một luồng ánh sáng đỏ chợt vụt lên, sau đó, ông lão thần bí ấy đã biến mất!

Hắn chỉ còn có thể thở dài.

Lớn lên trong một nơi khủng bố, nguy hiểm rình rập mọi lúc mọi nơi như pháp bảo mộ địa thì việc có người chết là chuyện xảy ra hàng ngày. Huống chi, hắn cũng đã trải qua cái chết không biết bao nhiêu lần ở trong mơ. Cho nên khi chứng kiến cảnh có người chết trước mặt mình, Lý Diệu không có cảm giác sợ hãi cực độ hay cảm giác khó chịu như người thường.

Nhưng dù sao cũng là một mạng sống, lại chết trước mắt mình bằng cách thảm thiết như vậy nên trong lòng dù sao cũng có chút không quen.

“Ông lão này chắc là một tu chân giả bị tẩu hỏa nhập ma, khiến cho phát điên nên mới có thể làm ra chuyện kỳ lạ như vậy.” Lý Diệu nghĩ thầm trong lòng.

Tàu bay siêu tốc cũng không bị ảnh hưởng bởi việc nhỏ ngoài ý muốn này, vẫn cứ tiếp tục băng băng chạy tới, một đi không trở lại, rất nhanh đã biết mất khỏi tầm mắt của hân.

Nhưng Lý Diệu biết, người bảo vệ trên con tàu chắc chắn sẽ báo lại sự cố này với cục cảnh sát địa phương, thậm chí còn báo cáo với phía quân đội. Nên rất nhanh sẽ có rất nhiều cảnh sát đến đây.

Là một con rác rưởi trùng chuyên nhặt mót rác ở khu pháp bảo mộ địa, hành vi của hân có thể coi như đứng giữa hợp pháp và phạm pháp, nên bình thường cũng rất kiêng kỵ chạm mặt với cảnh sát. Lý Diệu không muốn rước phiền toái vào thân nên nắm quần áo thật chặt rồi tăng tốc, chui thật nhanh qua cổng.

Hân không hề biết ở một nơi trên cây cầu kia, nơi mà hân không nhìn tới được, có một hình người trong suốt giống ông lão thần bí ban nãy đang đứng. Trên mặt của cái người trong suốt ấy tràn đầy lo lắng nhìn ngó xung quanh rồi ánh mắt bỗng nhiên lóe sáng vui sướng nhìn chăm chú vào bóng lưng của hân.

Người trong suốt như thủy tinh ấy bỗng nhiên vỡ toang, biến thành ngàn vạn mảnh thủy tinh vô hình, phản xạ ánh trắng sáng lấp lánh rồi giống như ngàn vạn con bướm lấp lánh sắc sở vô cánh, im lặng bay đến hòa nhập vào thân thể của hân.

“Lạnh quá!” Lý Diệu bỗng cảm thấy có làn gió lạnh thấu xương thổi qua rồi lại dường như nghe thấy thứ gì đó đang nỉ non bên tai hân, dùng loại ngôn ngữ vô cùng cổ xưa, huyền diệu để kể về chuyện gì đó vô cùng khủng bố, làm hân nhin không được mà rùng mình một cái.

Quái dị, thật sự quá quái dị, hân hơi sờn tóc gáy, nắm chặt giáo phục, dứt khoát bắt đầu đổi từ đi nhanh thành chạy.

Theo lý thuyết, khi con người chạy bộ, tứ chi đều hoạt động nên cơ thể chắc chắn phải nóng lên. Nhưng bất luận Lý Diệu có chạy nhanh cỡ nào đi chăng nữa, chạy bán sống bán chết, chạy đến mức muốn ói ra thì cái luồng hơi lạnh thấu tim gan kia vẫn cứ bám riết lấy cơ thể hắn, như hình với bóng, như dòi trong xương, từng chút từng chút nuốt lấy cơ thể hắn!

Khi hắn nghiêng ngả lão đảo nhào được vào cửa nhà thì bên trong cơ thể đã lạnh đến mức đóng băng. Nhưng nhìn từ bên ngoài thì lại thấy sắc mặt hắn ửng hồng, mồ hôi đầy đầu, quanh thân sương trắng lượn lờ, nhiệt khí tỏa ra, quỷ dị đến mức không thể diễn tả được!

“Tiểu Hắc! Tiểu Hắc! Hình như ba bị bệnh rồi, mau tới đỡ ba lên giường, rồi tìm ít thuốc hạ sốt làm bằng linh phù trong hòm thuốc lại đây!” Lý Diệu lóng ngóng nói, trước mặt lại là từng đợt từng đợt biến thành màu đen, hai mí mắt cứ muốn dính chặt vào nhau. Hắc Dực phi kiếm còn chưa kịp bay tới thì hai chân hắn đã mềm nhũn, tê liệt té trên mặt đất, ngáy o o, ngủ ngất đi.

Dường như rơi vào một cái đầm lầy sâu thẳm, ngũ quan (3) đều bị cướp mất gần như không còn, hắn vùng vẫy liên tục trong bóng đêm vô tận, vùng vẫy không ngừng. Cuối cùng, vào lúc hắn gần như phát điên, gần như phải khẩn cầu thần phật cho hắn được chết để thoát khỏi cơn giày vò này thì đột nhiên bóng đêm xung quanh tản đi, hắc ám như thủy triều rút xuống, một lần nữa hắn lại có thể hít thở không khí trong lành. Trong lành hơn gấp trăm lần bất kỳ loại không khí nào mà hắn đã từng được hít thở!

“Đây là đâu?” Lý Diệu hơi mê man nhìn ngó xung quanh.

Trong tiềm thức, hắn biết mình lại bị rơi vào một cơn ác mộng đáng sợ. Nhưng lại rất khác với các cơn ác mộng trước kia của hắn, đây là một giấc mơ có khung cảnh vô cùng cổ điển.

Hắn đang đứng trên một cái SVĐ to vô cùng, xung quanh có rất nhiều tượng đồng hình binh khí và pháp bảo cao lớn chạm đến tận mây đang đứng sừng sững. Mà cái SVĐ to hơn một trăm mẫu này chính là đỉnh của một ngọn núi đang nổi lơ lửng trên không.

Phía dưới ngọn núi chính là một cái đại dương đen ngòm, sóng lớn cuộn cuộn, lớn đến nỗi nhìn không tới bờ!

Mùi mồ hôi thối bốc lên nồng nặc cùng với mùi vị của nam giới cứ bay quần quanh mũi hắn, làm Lý Diệu xuýt nữa ngạt thở ngất đi. Xung quanh hắn là mấy ngàn nam nhân cường tráng, cơ bắp cuộn cuộn, cao to lực lưỡng, vẻ mặt dữ tợn. Mỗi một người đàn ông đều vác theo một cái búa lớn vô cùng, chắc phải nặng tới ngàn kí lô, đang gắng sức tập luyện.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

Mấy ngàn cái búa tạ to lớn cùng nhau đập xuống đất làm cả ngọn núi lơ lửng hơi hơi rung chuyển.

Ngay sau đó, Lý Diệu giật mình phát hiện chính mình cũng đã biến thành giống như bọn họ, trở thành một người cao gần 3 mét, thân hình vạm vỡ, mặt cũng đã thay đổi hoàn toàn. Tay vừa chạm vào mặt liền chạm đến cả đám râu ria xồm xoàm, cứng như thép!

Trong tay hắn cũng đang cầm một cái búa tạ to lớn, sợi dây quần trên cán búa đã bị máu từ vết thương trầy xước trong lòng bàn tay làm ướt đầm!

Phía trước cái SVĐ to lớn này là một người so với những người đàn ông cao to ở đây còn phải cao to gấp đôi, quả thật nhìn không giống người nữa mà giống như Cự Linh Thần (4) vậy. Đôi mắt của hắn to lớn như chuông đồng, tiếng hét vang vọng như sấm:

“Các người, cái lũ ba ngàn năm trăm hai mươi bảy (3527) tên phế vật! Các người đã chính thức được gia nhập Bách Luyện tông, trở thành tạp

dịch (5) cấp thấp của tông phái chúng ta! Đây chính là may mắn do do tổ tiên các người tích đức, cũng như chính bản thân các người đã tu luyện ba đời bảy kiếp mới có được! Bách Luyện tông của chúng ta là tông phái luyện khí mạnh nhất “Hồng Hoang đại thế giới”, môn quy (6) vô cùng nghiêm ngặt, nên cho dù các người chỉ là một người tạp dịch cấp thấp nhỏ nhỏ thôi cũng phải hết mình tu luyện!”

“Là tạp dịch cấp thấp, mỗi ngày các người phải gánh ba ngàn lít nước, phải chẻ 50 cái cây, phải đi xuống Vô Uyên đại hải phía dưới săn bắt ít nhất mười con cá mập lưng gai, đó chính là đồ ăn của các người!”

“Nhưng điều quan trọng nhất chính là phải tu luyện công pháp cơ sở “108 Thủ Phi Phong Loạn Chuy pháp (7)” của tông phái chúng ta thật tốt! Nghe cho rõ, dám phế vật các người! Mỗi ngày phải khua búa sắt mười ngàn lần, một cái cũng không được thiếu! Khi nào các người đập cái sàn được làm bằng đá Kinh Tinh này lủng xuống một cái lỗ sâu 0,3 mét thì có thể được cất nhắc lên làm tạp vụ trong lò rèn, được tu luyện công pháp cao thâm hơn!”

“Luyện! Luyện! Liều mạng mà luyện cho ta! Âu Dã Minh! Người đứng chờ ra đó làm gì? Tại sao không luyện?”

Lý Diệu còn chưa rõ ràng chuyện gì đang xảy ra thì bỗng phát hiện tất cả những người đàn ông cao to xung quanh đều quay đầu lại nhìn mình với ánh mắt thương hại, trong lòng hẫng ngay lập tức cảm thấy lạnh lẽo. Một cơn gió xoáy siêu mạnh cuốn tới trước mặt hẫng, sau đó, nháy mắt cái, ông Cự Linh Thần cao hơn 300m kia đã đứng trước mặt hẫng, từ trên cao hung tợn mà trừng hẫng.

“Âu Dã Minh! Ngày hôm qua khi ăn cơm dám ăn nói bậy bạ, là người - kẻ điên dám nói cái gì mà nhất định sẽ trở thành tông chủ của Bách Luyện tông! Sao? Cảm thấy cấp bậc của Thủ Phi Phong Loạn Chuy pháp quá thấp, không thích hợp cho người - tông chủ tương lai tu luyện hả? Được

rồi! Hôm nay ta sẽ cho người thấy được sự lợi hại của 108 Thủ Phi Phong Loạn Chuy pháp! Đờ đòn!”

Cự Linh Thần mở rộng đôi tay ra, luồng hắc khí trong tay ngưng tụ lại tạo thành hình một cái búa tạ cực lớn, còn lớn hơn cả cái đầu của Lý Diệu, đáng vẻ múa búa của Cự Linh Thần uy phong lẫm liệt, rồi trực tiếp đập mạnh về phía hắn. Lý Diệu còn chưa kịp phản ứng đã cảm thấy như sau lưng mọc ra đôi cánh, bay vút lên trời. Bản thân thì cảm thấy cái đầu đau nhức không thôi, xui xẻo tới cực điểm, trong lòng thì hét lên: “Cái này, cái này... con mẹ nó cuối cùng là xảy ra chuyện gì vậy?”

-----

(1) Linh năng: loại năng lượng trong viễn tưởng, dùng để thay thế điện năng

(2) Hắc Dực kiếm: Thanh phi kiếm có gắn đôi cánh chim màu đen

(3) Ngũ quan: 5 giác quan của con người

(4) Cự Linh Thần: là một vị tướng của Thác Thập Lý Thiên Vương trong truyện Tây Du Ký.

(5) Tạp dịch: người làm tạp vụ

(6) Môn quy: các quy định, luật lệ trong môn phái

(7) 108 Thủ Phi Phong Loạn Chuy pháp: 108 phương pháp múa búa tên Thủ Phi Phong Loạn

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Như Một Giấc Mơ

Bắt đầu từ hôm nay, Lý Diệu sẽ dùng thân phận “Âu Dã Minh” để bắt đầu kiếp sống tạp vụ cấp thấp bi thảm đến mức làm người ta phải rơi lệ của mình tại Bách Luyện tông.

Cái giấc mơ kỳ lạ này hoàn toàn khác biệt với những giấc mơ từ trước tới giờ của hắn. Nó thậm chí còn chân thật hơn cả cơn ác mộng mà hắn đã mơ đi mơ lại từ khi còn nhỏ, ngay cả cảm giác thời gian trôi qua đều vô cùng chậm chạp. Mặc dù Lý Diệu đã dùng tất cả các biện pháp mà mình có thể nghĩ ra được, nhưng hắn vẫn không hề có chút dấu hiệu “tỉnh dậy” nào.

Giống như hắn đã thật sự trở thành “Âu Dã Minh”, bắt đầu một cuộc sống mới vậy.

Làm tạp vụ cấp thấp ở Bách Luyện tông không phải là một chuyện dễ dàng, theo thời gian trôi qua, gánh nặng đè trên vai bọn họ càng ngày càng nặng nề.

Lúc đầu chỉ cần gánh ba ngàn lít nước, bổ năm mươi cái cây thành củi nhưng sau đó lại trở thành mỗi ngày gánh mười ngàn kí lô nước thép cực nóng, bổ một trăm cái cây “Kim Thạch mộc” cứng như sắt, đã vậy, còn phải múa cái búa nặng đến một ngàn không trăm hai mươi lăm kí lô (1.025kg) đủ ba mươi ngàn cái!

Mà Cự Linh Thần - người quản lý đám lao công cấp thấp, lại giống như rất để ý Lý Diệu vậy, coi hắn như cái gai trong mắt, cái đinh trong thịt. Mỗi ngày ba bữa cơm đều tới làm khó dễ hắn, chỉ cần Lý Diệu có chút sơ sẩy là

ngay lập tức bị ăn một đòn “108 Thủ Phi Phong Loạn Chuy pháp”, đánh hấn bầm dập, làm hấn thật sự đau muốn chết.

Ngày này qua ngày khác, năm này qua năm nọ, ở trong mơ, nhoáng cái đã trôi qua mười năm.

Công việc buồn tẻ cùng với sự tra tấn vô nhân đạo cả ngày lẫn đêm đã dần dần xóa nhòa bản tính của Lý Diệu. Cái tên “Lý Diệu” dường như đã trở nên rất xa xôi, những ký ức xưa cũ cũng theo cái tên đó mà dần dần bị ném vào cái góc sâu nhất trong trí nhớ của hấn, giống như viên sỏi đang dần chìm xuống biển sâu, không còn làm mặt biển gợn lên dù chỉ là một chút.

Hấn đã hoàn toàn trở thành Âu Dã Minh, trở thành người tạp vụ xuất sắc nhất trong 18.725 người tạp vụ cấp thấp ở Bách Luyện tông!

Mười năm khổ luyện đã giúp cho tinh thần và thể xác của hấn trở nên cứng cỏi hơn hấn, sự tàn nhẫn của Cự Linh Thần cũng giúp hấn ngộ ra những tinh túy trong bộ chuy pháp “108 Thủ Phi Phong Loạn”, thậm chí còn có thể sử dụng thuần thục hơn không ít “đồ đệ chính tông” của Bách Luyện tông.

Đến thời điểm này, ngoại trừ Cự Linh Thần thì không còn ai gọi hấn là Âu Dã Minh nữa, mà toàn bộ bọn tạp vụ cấp thấp đều gọi lẫn là “Âu Dã đại ca”!

Năm thứ 11, cuối cùng thì hấn đã có thể trở thành tạp vụ cấp cao thứ hai từ dưới đếm lên trong bọn tạp vụ phụ giúp việc vặt của phòng rèn sắt, đủ tư cách vào làm việc trong lò rèn!

Tiếp theo, thời gian trôi qua nhanh như thoi đưa.

Năm thứ 14, hấn đã trở thành ngoại môn đồ đệ (1) của Bách Luyện tông, đạt được danh hiệu “thợ rèn” và đủ tư cách để tham gia đúc phi kiếm

cấp thấp cho ngoại môn đồ đệ sử dụng.

.....

Năm thứ 21, hắn đã trở thành chủ quản của các thợ rèn, rồi có lò rèn của chính mình, có thể tự mình đúc ra phi kiếm cấp thấp.

Năm thứ 29, hắn đã trở thành người đầu tiên trong đám ngoại môn đồ đệ có thể trở thành “Luyện Khí sư”.

Năm thứ 31, Ma Giáo điên cuồng xâm lược. Trong cuộc đấu tranh chống lại sự xâm lược của bảy tà phái lớn nhất ma đạo, Âu Dã Minh trở thành gương sáng, xung phong đi đầu giết chết 24 tên tu sĩ ma đạo cấp trúc cơ. Lúc này, toàn bộ Bách Luyện tông mới phát hiện hắn có thể từ bộ chuy pháp cơ sở nhất “108 Thủ Phi Phong Loạn” suy một thành mười, sáng chế ra bộ “189 Thủ Phi Phong Loạn”!

Vào năm thứ 33, Âu Dã Minh bá Ngự Trường đạo nhân làm sư phụ - một trong những trưởng lão của Bách Luyện tông, chính thức trở thành đồ đệ chính tông. Ba năm sau, lại được thăng chức thành chân truyền đệ tử của Ngự Trường đạo nhân, kiêm phó quản đốc của lò luyện khí trong tông phái.

Năm thứ 38, Âu Dã Minh bộc lộ tài năng xuất chúng, trở thành người trẻ nhất trong mười ngàn năm qua đột phá cảnh giới của cấp trúc cơ. Người khác cũng chuyển từ gọi hắn là “Âu Dã đại ca” thành “Âu Dã sư huynh”!

Cũng trong năm này, hắn cưới con gái độc nhất của ngài Thái Á - trưởng môn đương nhiệm thứ 35 của Bách Luyện tông làm thê tử.

Đêm tân hôn, mỹ nhân bên cạnh, Âu Dã Minh tựa như mặt trời mới mọc, tương lai xán lạn. Vào thời điểm này, bỗng nhiên hắn nhớ lại câu nói đùa của mình khi còn là một tạp vụ cấp thấp của tông phái:

“Một ngày nào đó, ta sẽ trở thành tông chủ của Bách Luyện tông!”

Dường như, chuyện này cũng không phải là không có khả năng thực hiện.

Hiện nay, hắn đã có nhiều quyền lực trong tay, lại có vô hạn tài nguyên cung ứng, tu vi tăng lên cực nhanh, trên có đông đảo tông môn trưởng bối coi trọng, dưới lại có vô số huynh đệ trợ giúp, thật sự là công thành danh toại, đứng trên đỉnh cao của nhân sinh!

Chỉ là trong lúc hồi tưởng lại câu nói vui đùa của vài thập niên trước thì hình như có một ít sự việc mơ hồ hiện lên trong não hắn, tận sâu trong ký ức tựa như có một cơn sóng đang quay cuồng, làm cho hắn cảm thấy bất an.

“Phu quân, phu quân nhất định có thể đưa Bách Luyện tông trở thành Luyện Khí tông phái mạnh nhất trong ba ngàn thế giới...” Thê tử của hắn ngồi trên giường cười đầm thắm, ánh mắt mê ly, dáng vẻ dịu dàng như nước.

Trước mắt hắn bỗng hiện lên từng đợt sóng gợn vô cùng quỷ dị, giống như có thứ gì đó đang vặn vẹo không gian, đem không gian xé ra một cái lỗ, làm khuôn mặt của thê tử hắn bỗng nhiên trở nên mơ hồ, mờ lung, rồi biến thành một khuôn mặt trong sáng, đơn thuần.

“Hứa với em rằng anh sẽ không đua xe nữa, hãy an phận làm một nhân viên sửa xe bình thường thôi, không ai khinh thường anh cả, rồi một ngày nào đó chúng ta sẽ có cửa hàng 4S của riêng mình!”

“Hứa với em đi, A Diệu!”

Hắn gật đầu theo bản năng, chớp chớp mắt, bỗng nhiên giật mình tỉnh lại.

Đó là một loại cảm giác vô cùng kỳ quái, giống như linh hồn thoát ra khỏi cơ thể rồi biến thành một hư ảnh trong suốt, lơ lửng trong không khí,

vô cùng bình tĩnh nhìn cảnh Âu Dã Minh và thê tử động phòng, từ một người tự mình trải qua hết thảy trở thành một người đứng ngoài nhìn vào.

“Mình không phải Âu Dã Minh, mình không phải Âu Dã Minh! Vậy mình là ai? Mình là... mình là... Lý Diệu!”

Dường như có một dòng suối trong suốt đã gột rửa tâm hồn hắc, thần hồn của hắn trở nên vô cùng tinh tảo, minh mẫn. Trong nháy mắt, hắn đã tìm về bản thân mình, ký ức trong 72 năm qua bỗng vỡ nát thành trăm ngàn mảnh nhỏ sắc sỡ sắc màu, vinh hoa phú quý hắn đã từng có chỉ tựa như một giấc mộng, ngắn ngủi và hư ảo.

“Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật! Nếu mình vẫn cứ tiếp tục không thể kiểm soát mà lún sâu vào trong đó thì lỡ một ngày nào đó mình có thể tỉnh dậy khỏi giấc mộng này thì người tỉnh dậy cũng là Âu Dã Minh mà không phải là Lý Diệu!” Ngấm lại những chuyện đã qua, toàn thân Lý Diệu toát mồ hôi ướt đầm, thâm kêu may mắn.

Bắt đầu từ ngày đó, hắn liền lấy thân phận là một người ngoài cuộc, tiếp tục đứng xem diễn biến của giấc mơ này. Tuy hắn vẫn chưa thể hoàn toàn khoát khỏi cơn ác mộng này nhưng hắn đã có thể nhận thức rõ ràng đây chỉ là một giấc mơ mà thôi, mọi chuyện xảy ra trong giấc mơ cũng không thể ảnh hưởng tới hắn nữa.

Nếu nhìn từ góc độ của tâm lý học thì tình trạng hiện tại của Lý Diệu được gọi là “mơ tỉnh”.

Mà các diễn biến của giấc mơ cũng trở nên càng ngày càng nhanh, tốc độ tua hình gần như bằng với tốc độ của chiếc tàu bay siêu tốc, làm hắn nhìn hoa cả mắt. Tốc độ chỉ chậm lại ở một vài chi tiết quan trọng để cho Lý Diệu có thể nhìn rõ ràng chi tiết rồi lại tiếp tục tua nhanh.

Năm thứ 41, Lý Diệu nhìn thấy Âu Dã Minh trở thành trưởng lão trẻ tuổi nhất trong lịch sử của Bách Luyện tông. Cũng trong năm đó, hắn đã

luyện chế ra thanh kiếm thần bí “Thâm Thiểm”, chém chết niềm kiêu hãnh của ma đạo - Độc Long chân quân, một cường giả cấp kim đan.

Năm thứ 43, Lý Diệu thấy Âu Dã Minh đại diện Bách Luyện tông tham gia đại hội “Thập giới luận kiếm”, dùng thanh kiếm “Bách Lý Thôn Long” vô cùng bá đạo để xưng bá thiên hạ, liên tiếp chặt đứt 92 thanh thần binh lợi khí (2) của đối thủ, trong lần đầu tiên tham gia đã đạt được danh hiệu “Thập giới kiếm thánh”, trở thành luyện kiếm đại sư có danh tiếng vang dội hơn mười thế giới.

Năm thứ 52, Lý Diệu nhìn thấy Ma Giáo xâm lược chính đạo lần hai, xem Bách Luyện tông là mục tiêu hàng đầu cần phải tiêu diệt. Rồi Thái Á tông chủ và Ngự Tràn đạo nhân cùng với mấy chục vị nguyên lão thay phiên nhau ngã xuống.

Trong lúc nguy cấp, Âu Dã Minh được đề bạt lên làm vị chủ tọa môn đời thứ 36 của Bách Luyện tông. Hắn ở trong “Vạn Kiếm cổ mộ” - thánh địa của tông môn thề trước trời đất, toàn bộ thần, ma rằng nhất định sẽ báo thù. Sau đó tiêu tốn ba năm để luyện chế ra Thập Đại Thần Binh, làm rất nhiều thế giới phải khiếp sợ.

Dưới sự chỉ huy của hắn, Bách Luyện tông trở thành một cái xưởng sản xuất binh khí vô cùng to lớn, ùn ùn liên tục cung cấp thần binh lợi khí cho các tông phái chính đạo!

Năm thứ 68, người đệ tử cuối cùng của chín tà phái tôn nhất ma đạo cũng đã bị giết chết dưới lưỡi dao của thần binh lợi khí do Âu Dã Minh luyện chế ra!

Lúc này, cuối cùng không còn ai gọi hắn là “Âu Dã sư huynh” hoặc là “Âu Dã chủ tọa môn” nữa, mọi người đã trở nên vô cùng sùng kính mà gọi hắn là “Âu Dã Tử” (3)!

Năm thứ 109, thanh danh của Âu Dã Tử đã lan truyền khắp mấy trăm cái thế giới lân cận, thậm chí ngay cả các thế giới chưa biết tên ở bên kia dải ngân hà cũng có hàng trăm triệu người không màn rủi ro có thể bị phanh thây bởi những cái vòi rồng siêu mạnh bạo gan mà vượt qua từng cái truyền tống trận để đi đến Hồng Hoang đại thế giới chỉ vì muốn có được một thanh thần binh lợi khí do chính tay Âu Dã Tử luyện chế.

Năm thứ 135... năm thứ 250... năm thứ 325... Cuối cùng...

“Thái Thượng chương môn! Lão tổ tông! Xin ngài hãy suy nghĩ lại, xin ngài! Thật sự xuyên thời gian là chuyện không thể. Ngài chính là trụ chống trời của Bách Luyện tông chúng ra, tuyệt đối không thể chính mình nhảy vào nguy hiểm!”

Trước mắt Lý Diệu là một tòa đại điện vô cùng nguy nga tráng lệ, mây khói lượn lờ, trong đó có tầm mười ngàn tu chân giả đang quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu về hướng Âu Dã Tử, dập đầu mạnh đến nỗi cả tòa đại điện cũng phải rung lên “ầm ầm”, máu chảy đầy đất.

Âu Dã Tử nay đã râu tóc bạc trắng, đang đứng thẳng trong chính giữa một cái truyền tống trận to lớn huyền ảo, phất ống tay áo rồi hờ hững nói:

“Vạn giới vì vũ, vạn đại vì trụ (4), mục đích của tu hành chính là muốn thăm dò vũ trụ vô cùng huyền bí kia. Nếu lão phu (5) đã vô tình có thể luyện chế ra “Thời Gian đại trận” có thể giúp con người vượt thời gian thì cho dù khả năng thành công rất thấp lão phu cũng muốn thử một lần, xem xem nó có thể đưa lão phu đến nơi cuối cùng của thời gian hay không.”

Nói xong, Âu Dã Tử dừng lại một chút rồi mới chậm rãi nhìn xuống những đồ đệ đang quỳ trong đại điện. Khuôn mặt của Âu Dã Tử lạnh tanh, lâm lâm:

“Các đệ tử không cần khuyên can nữa, lão phu đã nghiên cứu tỉ mỉ hết tất cả pháp bảo trên thế giới này, nên không còn gì nuối tiếc, chỉ hi vọng ở

cái thời không xa xôi mấy vạn năm sau kia có một ít pháp bảo có thể làm người ta cảm thấy vui sướng...”

Lời còn chưa dứt, Âu Dã Tử đã khởi động Thời Gian đại trận, một cột sáng chói mắt kỳ quái từ đáy của cái truyền tống trận trào ra, bao phủ lấy ông ở trong đó.

Bên trong cột sáng này tràn ngập linh năng vô cùng táo bạo, giống như cơn đại hồng thủy hướng tứ phía lan tràn khiến cho cả tòa đại điện trở nên run bần bật. Tất cả tu chân giả đều không tự chủ được mà dâng lên linh lực hộ thuẫn (6), những tu chân giả ban nãy ở gần Âu Dã Minh nhất đã bị sự dao động của linh năng hất bay ra xa.

Mà dòng linh năng ấy tựa như vô tận, vẫn cứ tiếp tục không ngừng tập trung, tăng lên, khuếch tán ra, phảng phất như thể một con quái thú bằng linh lực đang giương nanh múa vuốt.

“Không, không ổn! Cái truyền tống trận này đang hấp thu linh năng từ mọi nơi rồi chuyển hóa thành các dòng linh lực hỗn loạn, có thể nổ tung bất cứ lúc nào!”

“Truyền tống trận xảy ra vấn đề rồi! Mọi người mau rời khỏi đây! Chạy mau!”

“Không, trốn không thoát rồi! Mau! Mau mở ra linh lực hộ thuẫn! Dùng loại pháp bảo mạnh nhất để chống đỡ!”

“A!”

Thứ cuối cùng xuất hiện ở trước mắt Lý Diệu là một đám ánh sáng màu trắng ngà, như sóng to gió lớn, khiến cả tòa đại điện cộng thêm mấy trăm ngọn núi đang nổi lơ lửng xung quanh cùng với nguyên một vùng biển rộng lớn phía dưới hoàn toàn bị căn nuốt.

Lý Diêu cũng ở trong khoảnh khắc đám ánh sáng màu trắng ngà kia giãn ra bao phủ hết thảy mà hoàn toàn thanh tĩnh lại. Ở thời đại tu chân năm 40.000, Thiên Nguyên giới, Tinh Diêu Liên Bang, vùng ngoại ô của Phù Qua thành, trên chiếc giường trong nhà mình ở thôn Triều Dương Tân, hắn lập tức ngồi bật dậy.

-----

(1) Ngoại môn đồ đệ: chỉ được học những võ công cơ bản của môn phái.

(2) Thần binh lợi khí: vũ khí sắc bén, tràn đầy sức mạnh như của các vị thần

(3) Tử: (từ cổ) đây là một từ trang trọng nhất để gọi một người đàn ông mà mình sùng bái. Ví dụ: Khổng Tử.

(4) Vạn giới vì vũ, vạn đại vì trụ: cả thế giới này đều xoay quanh vũ trụ

(5) Lão phu: tự xưng của người già có học thức, có thanh danh tốt trong xã hội

(6) Linh lực hộ thuẫn: vòng bảo hộ được làm bằng linh lực

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Sảng Khoái Đến Muốn Bay Lên

“Đau! đau đau đau đau đau đau đau!”

Lý Diệu cảm thấy cái đầu của mình đau đến mức muốn nứt ra, ngàn vạn sự việc xảy ra trong khoảng thời gian mấy trăm năm trong giấc mơ ấy giờ biến thành những dòng thông tin bạt ngàn, như núi lửa phun trào, đang đấu đá nhau lung tung ở tận sâu trong não của hắn. Sau đó, trực tiếp đâm vào thể tòng quả!

Ấn đường nhức nhối, giật lên từng hồi, cảm giác như có cây măng mọc sau mưa, đang chuẩn bị phá tan hộp sọ của hắn để phóng ra ngoài!

Cảm giác đau đến tận cùng đó lại kéo theo một cảm giác rất kỳ lạ, kỳ lạ đến mức không có từ ngữ nào có thể diễn tả được.

Cảm giác giống như hắn vốn dĩ là một “tù nhân” bị nhốt trong một cái thân xác vô cùng rắn chắc. Mà mỗi lần cơn đau trỗi dậy là một lần cái lớp vỏ bọc ấy bị xé rách ra một lỗ thủng, làm các giác quan của hắn tăng lên mạnh mẽ, cảm giác được thế giới vô cùng chân thật và xinh đẹp bên ngoài.

Trong nháy mắt, hắn có thể đếm ra trên trần nhà đang có 327 vết nứt, thấy rõ ràng hơn trăm cái chữ nhỏ được khắc trên cái chén trà Thượng Tuyên cách hắn hơn 3m. Hơn nữa, hắn còn nhớ ra đây là một bài thơ chiến đấu được viết bởi một nhà thơ cũng là một người bộ đội của Liên Bang cách đây 133 năm. Trong đầu hắn hiện lên cuộc đời của vị thi nhân quân lữ này và bảy lần chiến dịch mà vị ấy đã trải qua, ngay cả việc trận nào thắng trận nào thua hắn cũng nhớ rành mạch.

Nhân tiện, hắn còn có thể nghe được tiếng da thịt va chạm nhau trong một căn phòng bên phải ở dưới lầu cách nhà hắn 20m.

“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thật sự... sáng khoái muốn bay luôn!”

Lý Diệu chớp chớp mắt, mỗi một lần chớp lại một lần thấy thế giới này rõ ràng hơn, ngàn vạn màu sắc nhiều đến nỗi hắn không gọi tên nổi và chạm vào tế bào thị giác của hắn, làm cho hắn hoa mắt chóng mặt, vô cùng phấn khởi.

Hắn dùng tay xoa mạnh lên ấn đường, cố gắng sắp xếp gọn gàng các dòng suy nghĩ trong đầu, nhưng các thông tin lại như những con sóng thần tàn bạo đập tứ tung trong não hắn, một khi bắt đầu sẽ không thể ngừng lại được.

“58942 nhân 88743 bằng 5230689906! Ngày 25 tháng 8 năm ngoái, số trúng giải nhất của số xổ Liên Bang đợt phát hành thứ 903 là số 73, 89, 42, 74, 55, 16, số tiền thưởng là 13 triệu 547 ngàn 328 đồng, sau khi trừ 14,32% thuế thu nhập cá nhân khi trúng số thì thực lãnh là 11 triệu 607 ngàn 350,68 đồng! Tổng diện tích đất liền của Liên Bang là 37 triệu 140 ngàn km², tổng số dân là 10 tỷ 4 trăm 55 triệu người, số quân đội thường trực là 1 tỷ 674 triệu 780 ngàn lính. Liên Bang có 13 chiếc đại chiến hạm đạt cấp Nguyên Thủy Thiên Tôn, có 52 tàu tuần tra cấp Thông Thiên Giáo Chủ, ...”

“Ngày 30 tháng 5 của ba năm trước mình đã từng đi qua ngã tư của đại lộ La Phủ và đường Kỳ Sơn, nhiệt độ không khí của ngày hôm đó là từ 13 đến 21 độ C, có gió tây bắc cấp 2 thổi qua. Đứng ở phía tây nam cách mình 11m là một cô gái mặc cái váy màu xanh nhạt, tầm 26 đến 29 tuổi, váy của cô gái bị gió thổi tung lên, lộ ra cái quần lót màu hồng phấn, phần lưng quần có hoa văn màu tím nhạt!”

“Người đang “ấy ấy” ở lâu dưới có thể là anh Triệu, trong một phút ra vào 72 lần, tần suất này cao hơn tần suất bình thường của anh Triệu 35,8%. Mà tiếng rên của cô gái cũng cao hơn bình thường 23,4%. Nếu anh Triệu không uống bất kỳ loại thuốc thần bí nào thì chỉ sợ bị cắn một cái sừng thật dài trên đầu rồi!”

“Gì vậy trời! Tại sao đột nhiên mình lại nghĩ nhiều thứ như vậy cơ chứ! Xử lý một đồng suy nghĩ lộn xộn như thế này trong một lúc, thật giống như... tu chân giả vậy!”

Lý Diệu bị chính suy nghĩ của mình làm cho hoảng sợ. Lại nghĩ tới cái giấc mơ hão huyền mình vừa mơ tối qua, sau gáy hơi nổi da gà...

Hắn híp mắt lại, nhéo mạnh một phát vào đùi, muốn dùng cơn đau để tập trung tinh thần. Sau đó hít sâu một hơi làm lòng dạ bình tĩnh lại rồi bắt đầu tự hỏi nguyên nhân.

Một lúc sau, khu lưu trữ thông tin trong não truyền ra hơn trăm cái thông tin hữu hiệu, giống như những hạt trân châu sáng lấp lánh được xâu chuỗi lại thành một cái vòng manh mối hoàn chỉnh.

“Tinh não, khởi động!”

Lý Diệu kêu nhỏ một tiếng.

Ngay lập tức, một cái tinh não hình tam giác hiện lên ở phía cuối giường rồi bắn ra một chùm sáng dịu nhẹ. Sau một chuỗi tiếng leng keng rung rung được phát ra khi cái máy khởi động, chùm sáng be bé ấy đã khuếch tán ra tạo thành một cái quang màn lớn.

Lý Diệu kết nối mạng Vạn Duy, rồi mở một cái trang web tên là Vạn Vật Tìm Tòi, sau đó nhập dòng chữ “Bách Luyện tông” vào khung tìm kiếm, cuối cùng nhẹ nhàng ấn vào nút phù văn có chữ “enter”. Trang web hiện lên đủ mọi màu sắc phát ra ánh sáng lung linh, các phù văn bảy sắc

cầu vòng nhảy múa lung tung, rồi cuối cùng tạo thành các dòng chữ ngắn gọn.

“Bách Luyện tông: tồn tại cách đây 47 ngàn năm, là tông phái cường thịnh nhất ở khu vực Trung Châu thuộc Hồng Hoang đại thế giới trong thời kỳ giữa của nền Tu Chân cổ đại. Nổi tiếng bởi sự am hiểu trong luyện khí, đúc kiếm, chế tạo pháp bảo. Đặc biệt là vị tông chủ thứ 36: Âu Dã Tử, được gọi là “Khí Tông”, là một luyện khí đại sư có danh tiếng vang dội một vùng, ông ấy được nhắc đến trong rất nhiều ghi chép cổ.”

“Cách đây tầm 46 ngàn năm, sơn môn (1) của Bách Luyện tông bị hủy diệt trong một vụ nổ chưa rõ nguyên nhân. Trong vòng mười mấy năm ngắn ngủi, môn phái liền bị tan thành mây khói, hoàn toàn bị diệt vong.”

“Một số ghi chép cổ của các tu chân giả thời bấy giờ còn sót lại vừa được khai quật gần đây chỉ ra rằng Âu Dã Tử đã phát minh ra một loại truyền tống trận mà được cho rằng có khả năng xuyên qua thời gian. Trong lúc tiến hành đợt thử nghiệm đầu tiên thì vô tình tạo ra vụ nổ cơn sóng tinh năng, khiến ông tan thành mây khói, thần hồn cũng bị vỡ nát không còn.”

“Nhưng, cho đến hiện tại vẫn chưa phát hiện ra bất kỳ di tích nào của Bách Luyện tông. Tất cả các thông tin mà chúng ta có về Bách Luyện tông đều được thu thập trong các ghi chép từ thời cổ đại, được xếp vào loại bằng chứng gián tiếp. Nên vẫn chưa xác minh được lý do thật sự khiến Bách Luyện tông suy vong cũng như khiến Âu Dã Tử chết bất đắc kỳ tử.”

“Phần kèm theo: trong trò chơi “Kiếm hiệp truyền kỳ trong Thế giới cổ tu” vừa được phát hành của phái Vạn Vật chúng tôi có sự xuất hiện của Bách Luyện tông. Người chơi có thể sắm vai đệ tử của Bách Luyện tông, rồi giao lưu trực tiếp với “Khí Tông” Âu Dã Tử, sau đó có thể tìm kiếm những bí mật huyền diệu nhất trong luyện khí! Nếu bạn tham gia ngay bây giờ sẽ được tặng một bộ quà tặng lớn dành cho người chơi mới. Hơn nữa,

một ngàn người tải game đầu tiên sẽ được tặng một bộ chiến giáp vô cùng cool! Còn chần chờ gì nữa? Mau mau tải game, bắt đầu chơi nào!”

Lý Diệu trực tiếp bỏ qua cái thông tin cuối cùng, nhìn đi nhìn lại những cái thông tin ngắn ngọn ở phía trên.

Dần dần, đôi mắt của hắn trở nên sáng ngời, các thần niệm bay lộn xộn trong đầu, vô số ý niệm như những sợi tơ đan xen lẫn nhau, tạo thành một cái hoa văn phức tạp nhưng vô cùng tinh xảo, xinh đẹp.

“Thì ra là vậy! Bách Luyện tông là một tông phái cổ xưa từng thật sự tồn tại. Âu Dã Tử cũng thật sự là một luyện khí đại sư vô cùng tài năng. Vào thời điểm 46 ngàn năm trước đã phát minh ra một cỗ máy xuyên thời gian, hơn nữa còn tự thân thử nghiệm, nhưng không ngờ lại tạo ra một vụ nổ kinh hoàng khiến cho Bách Luyện tông bị hủy diệt.”

“Tuy Bách Luyện tông bị hủy diệt, nhưng thí nghiệm của Âu Dã Tử đã thành công. Ông ấy thật sự đã xuyên qua vách ngăn thời gian, đi đến thời điểm 46 ngàn năm sau – thời đại tu chân năm 40 ngàn!”

“Thời đại này có vô số thần kỳ pháp bảo mà các tu chân cổ đại cho dù có tưởng tượng cũng không thể tưởng tượng ra được. Âu Dã Tử lại là một người điên cuồng say mê luyện khí, nên khi thấy được những pháp bảo như vậy chắc chắn sẽ trở nên thèm thuồng. Nhất là đối với loại pháp bảo to lớn như tàu bay siêu tốc thì lại càng không thể cưỡng lại được. Làm gì có chuyện gặp rồi mà có thể bỏ qua, không lại gần nghiên cứu một chút?”

“Kết quả thì ông ấy bị đoàn tàu... đâm chết!”

“Có thể việc du hành thời gian đã gây ra thương tổn rất lớn cho tu chân giả, nên Âu Dã Tử đã bị thương nặng, khiến cho tu vi giảm mạnh. Nếu không, dùng thực lực cường đại của ông ấy như cảnh trong mơ thì nói không chừng, khi đụng tàu, ông ấy có thể làm cho con tàu lệch đường ray rồi rớt xuống cầu!”

“Cho dù nói sao đi chăng nữa thì cơ thể của Âu Dã Tử đã bị tàu bay siêu tốc đụng phải rồi bị xé tan thành mảnh nhỏ. Nhưng cái thần hồn vô cùng khổng lồ của lão cũng không dễ dàng bị tan thành mây khói. Đúng lúc ấy mình đi ngang qua dưới gầm cầu nên lão mới đột nhập vào trong người mình, âm mưu đoạt xác!”

“Đúng rồi, lúc đó mình cảm thấy có một luồng gió âm lãnh chạy lung tung trong người, nhất định là lão già này có ý xấu. Rồi còn những thứ kỳ lạ trong mơ nữa, chắc chắn đều là lão giở trò quỷ! Nếu mình không đúng lúc nhận ra thì chắc chắn người đang nằm trên giường bây giờ sẽ cho rằng chính mình là chân chính Âu Dã Tử mà không phải Lý Diệu!”

“Nhưng nà, một người thường có tu vi thấp kém như mình, làm sao có thể ngăn cản người có thần hồn vô cùng mạnh mẽ như Âu Dã Tử đoạt xác nhỉ?”

Suy nghĩ này lóe lên trong đầu của Lý Diệu. Rồi hần trăm ngẫm một lát, hồi tưởng lại những việc trong giấc mơ viễn vông ấy, nhớ lại lúc mình và con gái của Thái Á thượng nhân chuẩn bị động phòng thì xảy ra một ít việc không hợp thời điểm.

Đột nhiên có một ý tưởng lóe ra trong đầu, tìm ra được nguyên nhân rồi!

“Ha ha! Lão già Âu Dã Tử này thật là xui xẻo!”

“Dựa vào tu vi cao và thần hồn mạnh mẽ như vậy, cho dù là đoạt xác của bất kỳ ai trong cái Liên Bang này đi chăng nữa, tính luôn cả một số tu chân giả cấp thấp thì chắc chắn cũng sẽ không gặp bất kỳ trở ngại nào!”

“Nhưng mình lại khác biệt! Ở tận sâu thẳm trong não của mình có một phần ký ức không thuộc về thế giới này! Nên nếu xét trên một phương diện nào đó thì cái thân thể này đã từng bị một người của trái đất tên là Lý Diệu

đoạt xác qua một lần rồi. Nên giống như đã được tiêm một mũi vắc xin phòng bệnh vậy, có thể kháng lại những lần đoạt xác sau đó!”

“Cho dù là loại vi rút nguy hiểm cỡ nào thì cũng phải bắt lực trước cái cơ thể của người đã được tiêm vắc xin phòng bệnh. Nên Âu Dã Tử đã thật sự xui xẻo rồi, không những không đoạt xác thành công, mà còn để lại cho mình lợi ích vô cùng to lớn!”

Cho dù Lý Diệu có khờ đến cỡ nào đi nữa thì cũng ý thức được trong người mình có thể đã xảy ra thay đổi gì đó. Ít nhất thì tư duy của hắn đã nhanh nhẹn hơn ít nhất là gấp mười lần hồi trước.

Không đề cập tới những thứ khác, chỉ riêng việc trong vòng 3 phút, hắn có thể căn cứ vào một số tin tức vụn vặt mà tự hỏi 8, 9 lần nguyên nhân kết quả của vấn đề đó. Nếu là hồi trước thì chỉ sợ cho dù dùng ba ngày ba đêm cũng nghĩ không ra!

“Thầy giáo môn Minh tu từng nói rằng: Cảnh giới cao nhất của minh tu chính là tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu gọi là “sự di chuyển của thời gian trở nên chậm chạp vô cùng, một giây trong thế giới thực như thể dài bằng một năm trong thế giới tinh thần”. Nếu tu luyện trong loại trạng thái này thì sẽ tạo ra tác dụng rất lớn đối với việc tăng lên độ khai phá linh căn!”

“Dường như mình đã vượt qua thời gian mấy trăm năm trong giấc mơ viễn vông ấy, chẳng lẽ đây chính là tiến vào loại trạng thái kỳ diệu mà thầy đã nói? Đã vậy, còn được thần hồn cường đại của Âu Dã Tử mài dũa, nên đã làm cho độ khai phá linh căn của mình tăng lên rất nhiều trong vô thức?”

Lý Diệu đã từng nghe thầy nói rằng nếu độ khai phá linh căn tăng lên, thì trong nháy mắt trí nhớ, khả năng tính toán, khả năng tư duy và khả năng cảm nhận sẽ tăng lên rất nhiều.

Một tiêu chí càng trực tiếp hơn đó chính là thể tùng quả ở chỗ ẩn đường sẽ có cảm giác được miêu tả sinh động như là măng mùa xuân mọc lên.

Những dấu hiệu này giống y như đúc những biến dị phát sinh trên cơ thể hân!

“Giàu to rồi! Giàu to rồi! Không biết độ khai phá linh căn của mình đã tăng lên bao nhiêu rồi nhỉ? Không biết mình đã có khả năng đánh bọn thiên chi kiêu tử, lỗ mũi hướng lên trời trong lớp chọn thành đầu heo chưa nhỉ?”

-----

(1) Sơn môn: trụ sở của môn phái được xây dựng trên các ngọn núi

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoạ Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Ngạ Quỷ Đầu Thai

Bây giờ Lý Diệu như người vừa mới trúng số độc đắc, vui sướng tột bậc, trong đầu óc tràn đầy những hình ảnh khó coi. Hắn dứt khoát vạch chân ném qua một bên rồi nhảy ngay xuống giường. Nhưng bất thành linh, hai chân của hắn mềm nhũn, rồi “bụp” một tiếng, hắn nằm sõng soài trên mặt đất, tay chân dạn ra thành hình chữ “X”.

Lúc này, hắn cảm thấy toàn thân vô lực, không nâng tay chân dậy nổi dù chỉ là một chút, giống như toàn bộ sức lực trong cơ thể đều đã bị kẻ trộm trộm mất!

Hắc Dực Kiếm nghe thấy tiếng động liền bay vào trong phòng, suốt ruột đến mức “két két” gọi dậy. Vừa vào tới lại “Vèo” một cái bay đi, rồi bưng theo một cái gương để đối diện người Lý Diệu.

“Tạo sao lại biến thành thế này!” - Lý Diệu la lên trong hoảng sợ.

Trong gương là một người như đã kéo dài hơi tàn trong sa mạc vài tháng, gầy đến mức còn mỗi da bọc xương, hốc mắt sâu hoắm như chiếm hết nửa diện tích khuôn mặt, toàn thân chỉ sợ không được nửa lạng thịt. Hơn nữa, những mạch máu màu tím nhạt trông rữ rượi héo úa gục trên khung xương, giống như những con giun đã bị phơi khô, teo tóp lại. Màu da thì đã biến thành màu xám trắng, nhìn đi nhìn lại chẳng khác gì một con cương thi ngoài đời thật cả.

Nhưng những vấn đề về ngoại hình vẫn không quan trọng bằng việc năm giác quan nhạy bén cùng trí nhớ siêu cao, thêm cả khả năng tính toán,

phân tích ngang tầm với tinh não bỗng trong nháy mắt tan thành mây khói. Lý Diệu gần như bị đánh về nguyên hình (1), có chăng thì chỉ là mấy thứ kể trên được nâng cao hơn bình thường một chút.

Gần như là ngay lúc đó, dạ dày của Lý Diệu như thể có một ngọn lửa đang bùng cháy, một ngọn lửa không ngừng bùng cháy rồi lan ra mọi nơi trong cơ thể hắn!

Lý Diệu phảng phất có thể nghe thấy mỗi tế bào trong cơ thể hắn đều đang tru lên một cách mê loạn vô cùng:

“Đói quá! Đói quá! Đói quá!”

Thậm chí muôn vàn thần niệm ở tận sâu trong não hắn cũng đang đói điên lên, đói đến mức muốn bắt đầu cắn nuốt lẫn nhau rồi!

“Mau! Tiểu Hắc! Lấy đồ ăn cho ba!”

Trước giờ Lý Diệu chưa từng biết được là khi đói đến cực điểm sẽ khó chịu như người nghiện ma túy đang trong cơn thèm thuốc. Hắn lẫn lộn lung tung trên sàn nhà rồi kêu to với Hắc Dực Kiếm.

Hắc Dực Kiếm kêu lên hai tiếng “két két” vì bất mãn với thái độ của chủ nhân. Nhưng sau đó vẫn bay ra ngoài phòng khách rồi nhanh chóng xách theo hai cái hộp đồ đóng hộp to như cái thùng đựng thịt đã qua chế biến của “Tinh Không Cự Thú” nặng đến 2,5kg mỗi hộp.

Cái tên “Tinh Không Cự Thú” nghe thì có vẻ vô cùng sang trọng, khí phách nhưng thật ra nó lại là loài gia súc nuôi lấy thịt nhân tạo được tạo nên từ việc lai giống giữa heo thường và voi thông qua phương pháp bí mật của các tu chân tông phái. Nó thuộc loại động vật có chu kỳ sinh trưởng nhanh, trong vòng ba tháng các tu chân môn phái thúc chúng tăng trưởng nặng đạt 10 tấn, rồi giết lấy thịt để làm ra loại đồ hộp vô cùng dầu mỡ, hương vị thì tệ, dân thành phố bình thường rất hiếm khi mua về ăn này.

Nhưng giá của loại đồ hộp là hỗn hợp của xương và nội tạng này lại vô cùng rẻ, chỉ cần 15 đồng là có thể mua được một thùng to nặng tới 2,5 kg. Đây được coi như mỹ vị hiếm có của tầng lớp nghèo khổ, cũng là nơi cung cấp chất “thịt” chủ yếu của Lý Diệu, nên hầu như lúc nào trong nhà hẳn cũng có sẵn năm, mười thùng.

Mà vào giây phút này, Lý Diệu nhìn hộp thịt Tinh Không Cự Thú như thể con sói đã đói bụng ba ngày nhìn thấy một con cừu con đã được lột da rửa ráy sạch sẽ rồi ướp sẵn gia vị, ánh mắt đỏ lên, cổ họng phát ra tiếng “khò khè khò khè”. Lúc này, không biết hẳn lấy đâu ra sức mạnh mà cả người bỗng nhiên nhảy dựng lên rồi giật hộp thịt ôm vào trong lòng, miệng mở to ra rồi cứ thế mà cắn đầu cắn cổ ăn ngấu nghiến.

“Răng rắc! răng rắc!” - Tiếng hai hàm răng chạm vào nhau vang lên nghe như tiếng hai cỗ máy xay thịt đang va đập vào nhau, làm tia lửa bắn ra từ các khe hở của các răng cửa.

Loại thịt Tinh Không Cự Thú đóng hộp này cực mặn, cực tanh, cực dầu mỡ. Bình thường, Lý Diệu chỉ cần mức một ít xíu thôi cũng đã đủ để ăn hết ba chén cơm lớn. Thế mà lúc này, hẳn lại ăn như thể đang được ăn món ngon hiếm có trên đời, như bị Thao Thiết (2) nhập thể, ăn ngấu nghiến, mới một phút thôi đã nuốt hết nguyên một hộp thịt đóng hộp nặng đến 2,5 kg.

Răng môi của hắn như mất hết cảm giác, nhưng dạ dày lại căng phồng lên. Loại thịt Tinh Không Cự Thú đóng hộp này được nén dưới áp suất rất cao, dính nước sẽ nở to ra, kích thước sau khi nở ra hết cỡ có thể lớn hơn gấp mười lần ban đầu.

Tận sâu trong não của Lý Diệu vừa kích hoạt một cái ý niệm thì ngay lập tức một hình ảnh hiện lên. Đó chính là một cảnh trong giấc mơ hão huyền, cảnh người quản lý đám tạp vụ cấp thấp trong Bách Luyện Tông đang nói:

“Hít ánh sao nuốt ánh trăng, không đụng ngũ cốc, trực tiếp hấp thu linh năng trong thiên địa – đây là những phương pháp tu luyện mà chỉ các tu sĩ cấp bậc cao thâm mới có thể vận dụng được, chứ không phải đám phế vật như các người có thể thử!”

“Đối với đám phế vật như các người thì đồ ăn chính là nơi cung cấp linh năng duy nhất. Tất cả các cơ sở của tu luyện đều là chữ “ăn”, học được “ăn cơm” chính là đã hoàn thành bước đầu tiên để trở thành tu chân giả!”

“Bây giờ, ta sẽ dạy các người “Kình Thôn Đại Pháp”. Đây là bộ công pháp chuyên dạy về cách ăn cơm, giúp các người có thể nuốt chửng cả vùng cửa biển rồi hấp thu năng lượng có trong đồ ăn!”

“Khi đã tu luyện đến cảnh giới cao nhất, tần suất hoạt động của dạ dày sẽ tăng lên gấp mấy trăm lần. Không những vậy, dạ dày còn có thể chứa hết số thịt nặng 400kg, cho dù là nơi cứng rắn nhất của linh thú như đầu lâu thì cũng có thể nghiền thành tro bụi, hoàn toàn hấp thu rồi chuyển hóa thành linh năng, trong nháy mắt sẽ tràn đầy khắp cơ thể, làm cho huyết mạch sục sôi, sức mạnh lớn vô cùng!”

“Nhớ kỹ, nếu các người tu luyện 108 Thủ Phi Phong Loạn Chuy Pháp không tới nơi tới chốn thì vẫn còn có thể sửa chữa, nhưng nếu tu luyện không tốt bộ Kình Thôn Đại Pháp này thì các người sẽ vĩnh viễn là người phạm trần, đừng vọng tưởng có thể bước lên con đường tu chân!”

“Âu Dã Minh, người đi lên đầu tiên cho ta, ăn hết 100kg cá ươn này đi. Người sẽ là người đầu tiên được ta dạy bộ Kình Thôn Đại Pháp - Bộ trấn sơn bí pháp (3) của Bách Luyện Tông này!”

... ..

Hai mắt của Lý Diệu đột nhiên trừng to ra, mà bỗng có tiếng “âm âm” truyền ra từ trong bụng hắn, như có một cái máy mạnh mẽ vừa được khởi động!

Trong nháy mắt, da bụng của hắn bị kéo dẫn ra đến mức gần như trong suốt, như thể đang có vài con quái thú đang đâm tán loạn trong bụng hắn!

Dạ dày của hắn đang co bóp nhanh gấp bình thường mấy chục lần, nhanh chóng tiêu hóa đồng thịt Tinh Không Cự Thú hắn vừa ăn, rồi phân giải, chuyển hóa thành loại năng lượng cơ bản nhất, sau đó liên tục cung cấp cho tất cả các kinh mạch, mạch máu đang khô cạn trong toàn cơ thể!

Tốc độ nở của thịt khi dính nước cũng không nhanh bằng tốc độ tiêu hóa, hấp thu của dạ dày hắn bây giờ, nên bụng của hắn xẹp xuống rất nhanh rồi lại hóp vào một lần nữa.

“Không được rồi! Vẫn còn đói quá! Mau! Mang thêm một thùng đến đây!”

Lý Diệu cứ ăn luôn miệng, cạp vài ba miếng là lại hết sạch sành sanh thùng thịt đóng hộp thứ hai. Thế nhưng hắn vẫn chưa thỏa mãn, lại vỗ sà kê Hắc Dực Kiếm đi lấy thêm thịt tới.

Ba thùng, năm thùng, hai mươi thùng,...

Mới 1 giờ ngắn ngủi trôi qua thôi mà hắn đã ăn liên tù tì 31 thùng thịt Tinh Không Cự Thú, uống hết một thùng nước, ăn hết tất cả số thực phẩm dự trữ trong nhà rồi mới ợ một cái no nê, mà có vẻ vẫn chưa đã thèm.

“Két két! Két két?”

Hắc Dực Kiếm hơi lo lắng nhìn chủ nhân của mình. Nó chưa từng thấy ai ăn thịt Tinh Không Cự Thú đóng hộp một cách điên cuồng như vậy. Nó sợ chủ nhân của nó có bệnh gì nên quan tâm dò hỏi.

Lý Diệu chép miệng, dùng đầu lưỡi đẩy một sợi thịt dính trong kẽ răng ra, chậm rãi nhắm nháp hương vị còn sót lại, rồi nói:

“Hình như ba vẫn chưa ăn no, ba còn có thể ăn thêm vài thùng nữa.”

“...” - Hắc Dực Kiếm thật sự không biết nói gì nữa bây giờ. Nếu nó có mắt thì chắc chắn bây giờ đã trợn trắng mắt lên kinh thường chủ nhân của mình.

“Cuối cùng cũng có thể sống đến giờ!” - Lý Diệu vô cùng thỏa mãn mà thở phào nhẹ nhõm. Sau đó, hắn nắm chặt nắm tay rồi cẩn thận xem xét cánh tay của chính mình, cảm nhận dòng sức mạnh đang bắt đầu khởi động ở tận sâu trong xương tủy.

Cùng với từng hộp từng hộp thịt Tinh Không Cự Thú ăn vào bụng rồi bị Kinh Thôn Đại Pháp điên cuồng tiêu hóa, hấp thu, cơ thể của hắn cũng đã xảy ra những thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Số thịt hắn ăn vào đã được chuyển hóa thành linh năng thuần túy nhất, rồi số linh năng ấy thấm vào những đường mạch máu đã khô kiệt làm cho chúng trở nên tràn đầy trở lại, cơ bắp đã bị héo rút cũng phồng lên, xương cốt trở nên cứng rắn như thép.

Nhìn vào gương, màu da của hắn vẫn hơi xám trắng, so với trước kia thì cơ thể vẫn gầy yếu hơn nhiều. Nhưng cất dấu dưới lớp da xám trắng kia là những đường cơ bắp chắc nịch, chỉ cần hơi gồng là đã hiện ra, trông giống những sợi dây thép thô to.

Lý Diệu nắm chặt nắm tay đấm lại rồi dùng một lực vừa phải đấm vào lồng ngực của mình hai cái, tạo ra âm thanh trầm đục như đập vào bảy tám lớp da thú chồng chất lên nhau, thật sự là không hề cảm thấy một chút đau đớn nào.

Cánh tay hắn vung lên rồi quơ đại bảy tám cái trong không khí. Ngay lập tức tạo ra vài ba cái nắm tay tàn ảnh nhanh xé gió tạo ra tiếng “vút! vút!”.

“Quyền lực(4) phải tăng lên ít nhất 15%, tốc độ ra quyền cũng tăng ít nhất 20%. Kinh Thôn Đại Pháp thật con mẹ nó báo đạo mà!”

Ý thức được những mảnh vụn ký ức trong giấc mộng hảo huyền đó có thể ứng dụng được trong thực tế, Lý Diệu không khỏi mừng như điên, giống như kẻ đầu đường xó chợ bỗng nhận được tiền từ trên trời rơi xuống vậy.

Nhưng mà, khi hần cố gắng nhớ lại đồng ký ức khổng lồ mà Âu Dã Tử lưu lại thì lại phát hiện ra nó bắt đầu trở nên mờ lung, loang lổ, không thể vận dụng cho dù giây trước nó còn rất rõ ràng, điều này cũng đã từng xảy ra đối với những cảnh trong mơ.

“Nếu có cách để nhớ lại rõ ràng mỗi một chi tiết trong giấc mơ ấy thì tốt rồi. Cho dù mình chỉ học lỏm được một ít bản lĩnh của lão già Âu Dã Tử ấy thì chừng ấy thôi cũng đã dư sức làm mình trở thành luyện khí đại sư đứng đầu toàn Liên Bang rồi! Đến lúc đó, mình liền có gia tài bạc triệu, xe sang mỹ nữ, được vạn người kính ngưỡng, trở thành thần tượng của hàng tỷ thanh niên...”

Lý Diệu cười gian vài cái rồi cứ thế mặc sức tưởng tượng.

Hắc Dực Kiếm vô cùng kinh thường mà hừ lạnh một cái, rồi xoắn đuôi kiếm bay đi.

Đúng lúc này, cái tinh não bỗng nhiên phát ra tiếng “tít tít”, góc phía dưới bên phải của cái quang màn bay ra một con hạc giấy 3D, nó bay xung quanh đầu Lý Diệu ba vòng rồi “bụp” một tiếng nổ tung, biến thành một cái tin nhắn lạnh như băng:

“Hôm nay cậu không đi học?”

Cuối câu còn có hình một ảnh giao diện thu nhỏ màu vàng, cặp lông mày đang cau lên cao, vẻ mặt tràn đầy nghi ngờ. Là Tư Giai Tuyệt.

-----

(1) Đánh về nguyên hình: ở đây đang so sánh Lý Diệu như yêu quái bị phép thuật của đối thủ làm cho lộ ra bộ mặt thật, không đóng giả người khác được nữa

(2) Thao Thiết: loài thú trong truyền thuyết của Trung Quốc, nó có thể ăn mọi thứ, sức ăn vô cùng lớn

(3) Trấn sơn bí pháp: bộ công pháp bí mật của tông phái mà có danh tiếng vẻ vang trên khắp vùng

(4) Quyền lực: sức mạnh của năm đấm

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Nhà Hàng Tiểu Cảnh Ẩn Hồ

Lý Diệu sững sốt một lúc lâu rồi mới nhớ ra lời hứa với Tư Giai Tuyết vào “ngày hôm qua”. Nhìn xuống đồng hồ mới phát hiện bây giờ đã 5 giờ chiều rồi, hắn đã ngủ một ngày một đêm.

Mặc kệ trong mơ hắn có thể hô mưa gọi gió cỡ nào, trong thế giới thật, hắn vẫn chỉ là một cậu học sinh nghèo kiệt xác. Vừa nãy hắn còn ăn sạch tất cả số thức ăn dự trữ cho mấy tháng nên đối với hắn, 100 ngàn chính là một con số vô cùng lớn, chỉ hận không thể lập tức nắm chặt trong tay.

Lý Diệu vội vàng gõ tin nhắn trả lời trên bàn phím 3D:

“Cô đang ở chỗ nào? Hai tiếng, không, trong vòng một tiếng rưỡi nữa tôi sẽ đem đến cho cô!”

Xong hết, hắn chạm vào cái nút “gửi đi”, ngay lập tức những con chữ ngưng tụ lại rồi biến thành một con hạc giấy 3D nho nhỏ, bay tới góc dưới bên phải của cái quang màn rồi biến mất.

Tầm ba phút sau, Tư Gia Tuyết mới gửi tới một dòng địa chỉ:

“Tôi ở chỗ này, một tiếng rưỡi sau sẽ có người đứng ở cửa chờ cậu, cứ đưa thứ đó cho người đó là được.”

Có vẻ cảm nhận của cô về Lý Diệu thật sự không tốt, ngay cả việc gặp cậu cô cũng không muốn gặp.

Lý Diệu cũng thấy chả sao cả, chỉ cần có tiền là được, gửi ngược lại một chữ “ok” rồi tắt cái quang màn đi. Hắn lấy cái tinh não kiểu cũ của Tư Giai Tuyết ra, đan mười ngón tay vào nhau rồi bẻ “răng rắc rắc rắc” vài cái rồi bắt đầu công việc sửa chữa.

“Ừa?”

Khi hắn vừa dùng cái tua vít mở cái vỏ của cái quang màn ra thì ngay lập tức nhận ra bản thân có gì đó khác thường.

Hôm nay, trạng thái của hắn vô cùng tốt, đầu óc vô cùng rõ ràng, chỉ cần nhìn kỹ hai lần mà dường như hắn có thể thấu hiểu sâu sắc cái kết cấu huyền diệu, phức tạp của cái tinh não này.

Hắn nhẹ nhàng khép mi mắt lại, trong đầu từ từ hiện lên một cái ảo ảnh bán trong suốt của cái tinh não kiểu cũ, tất cả các linh kiện dù là nhỏ nhất đều tách rời ra, từ từ xoay tròn lơ lửng trong không khí làm cho hắn có thể nhìn rõ ràng tất cả các chi tiết của các loại linh kiện theo tất cả các hướng.

Lý Diệu bỗng có loại cảm giác cho dù không phải chỉ đơn giản là thay thế một miếng tản nhiệt mà là phải sửa chữa các chi tiết phức tạp như đường ống trung tâm thì hắn vẫn có thể thử sửa một lần.

“Có vẻ mấy trăm năm rình coi Âu Dã Tử luyện chế pháp bảo ở trong mơ cũng không không phải xem chơi không có tác dụng gì. Tuy mình đã gần như hoàn toàn quên hết tất cả, nhưng “nhân lực(1)” của mình vẫn đã tăng mạnh!”

Cứ như vậy, tốc độ sửa chữa cũng nhanh hơn rất nhiều. Vốn hắn áng chừng phải tốn ít nhất một tiếng mới có thể hoàn thành công tác mà nay chỉ trong vòng 30 phút hắn đã làm xong. Hơn nữa, hắn còn tự động chỉnh sửa một ít kết cấu của bộ phận tản nhiệt, chỉnh sửa phần tản nhiệt bên trong cái tinh não kiểu cũ cách đây 100 năm thành loại cấu tạo tản nhiệt kiểu mới được phát minh ra cách đây 30 năm. Sau khi chỉnh sửa, hắn dự đoán hiệu

suất của cái tinh não này có thể tăng lên 17%, tốc độ khởi động lại khi nhiệt độ cao cũng sẽ tăng ít nhất 9%.

“Quá hoàn mỹ! lấy 100 ngàn quả là tiền nào của nấy, không hề mắc!”

Nhìn ngắm cẩn thận cái tác phẩm của chính mình, Lý Diệu vô cùng hài lòng. Hắn cảm thấy đây chính là lần sửa chữa xuất sắc nhất từ lúc chào đời tới giờ của hắn.

Đang đắc chí bỗng nhiên có một mùi hôi truyền đến mũi của hắn, lúc này Lý Diệu mới ý thức được trên người mình bây giờ đang dính nhơm nhớp toàn mồ hôi chảy ra trong lúc mơ. Nâng cổ tay lên để nhìn đồng hồ, thấy vẫn chưa quá muộn, hắn dứt khoát chạy đi tắm rửa, trên dưới đều mạnh mẽ chà qua một lần rồi thay một bộ đồ khác. Lúc này mới sáng khoái mà bước ra cửa.

Cái địa chỉ mà Tư Giai Tuyết gửi là của một nhà hàng buffet trong khu Thượng Đông – đây là khu của những người giàu có sinh sống. Trước kia Lý Diệu hiếm khi tới nơi này, lâu lâu có việc phải đi ngang qua luôn có loại cảm giác tự biết xấu hổ, cảm thấy bản thân như thằng ăn xin xông vào một bữa tiệc xa hoa của những người thượng lưu giàu có.

Nhưng hôm nay, hắn ngẩng cao đầu, ưỡn ngực, hóp bụng, lỗ mũi hướng lên trời, dáng vẻ hiên ngang, thái độ tự nhiên, vẻ mặt phấn khởi!

Tuy cái áo khoác nhãn nheo đã bị giặt nhiều lần đến nổi trạch bạch, tuy nơi đầu gối còn có mảnh vá, tuy đôi bàn chân đang mang mọi đôi giày “há miệng cười”, vừa nhìn vào là có thể nhận ra hắn là một cậu học sinh nghèo ăn bữa nay lo bữa mai. Nhưng vẻ mặt của hắn lại tựa như một vị tông chủ gia tài bạc triệu, đang chuẩn bị đi ký một cái hợp đồng lớn trị giá mấy tỷ đồng.

Đây là khí thế được bồi dưỡng ra một cách vô ý thức khi hắn sống cùng vô số tu chân giả có cấp bậc cao trong giấc mộng hão huyền ấy. Đây đơn

thuần là sự tự cao tự đại phát ra từ trong tâm, không liên quan đến sức mạnh, thân phận, địa vị.

Giống như một người đã sống cùng muôn vàn con khủng long, thì khi nhìn thấy con hổ cũng chỉ cảm thấy nó như một con mèo hơi mập thôi.

Khu Thượng Đông tọa lạc ở trung tâm Phù Qua Thành, xung quanh nó là bảy cái hồ nhân tạo cực lớn, gần như đem khu này tách rời khỏi các vùng xung quanh. Mà cái địa chỉ Tư Giai Tuyết cung cấp chính là một cái nhà hàng buffet theo kiểu tiểu cảnh tên Ẩn Hồ, nằm ở bên cạnh một cái hồ nhân tạo tên là “Ẩn Đông”.

Xung quanh cái nhà hàng này được bao bọc bởi rừng trúc, còn dựa vào các cảnh vật thiên nhiên xung quanh bố trí phù trận thời tiết, làm cho trong phạm vi 100m có tuyết rơi quanh năm. Tuyết không lớn, chỉ đủ để làm cho cảnh sắc trong nhà hàng trở nên thanh tịnh, kì ảo.

Nơi này vẫn chưa phải là một trong những nhà hàng xa hoa bậc nhất Phù Qua thành, giá thành của nó tương đối bình dân nhưng phong cảnh trong nhà hàng lại không tệ, rất có phong cách. Nên đối với những cậu ấm cô chiêu vẫn chưa nắm giữ quyền kiểm soát tài chính, vẫn phải chi tiêu dựa vào tiền tiêu vặt do bố mẹ cho thì đây là nơi vô cùng phù hợp thân phận.

Nơi tiểu cảnh của nhà hàng Ẩn Hồ đang có một cô nhân viên phục vụ bàn xinh đẹp mặc cái váy màu trắng theo kiểu cổ trang, tay cầm quạt giấy, đang đứng. Cô nhân viên phục vụ thấy Lý Diệu nghênh ngang bước vào, quần áo và khí thế tương phản hoàn toàn, nhìn thật sự kỳ quặc khiến cô sững người ra cả một lúc lâu, rồi mới bước tới làm lễ qua loa, nói:

“Xin chào ngài, cho hỏi ngài có phải là Lý Diệu – học sinh trường cấp ba Xích Tiêu?”

“Đúng vậy, Tư Giai Tuyết nói cô đứng đây chờ đúng không? Nó đây, cô cần dùng thử không?” - Lý Diệu cũng không nói lời thừa, trực tiếp đưa cái

tinh nảo cho cô ấy.

Cô nhân viên phục vụ xinh đẹp mặc đồ cổ trang mỉm cười, nói:

“Không cần, Tư tiểu thư nói nếu nó xảy ra vấn đề thì tiểu thư sẽ tự tìm bạn cùng trường Lý Diệu. Còn bây giờ, xin ngài này nhận lấy cái thẻ này.”

Cô nhân viên phục vụ mặc đồ cổ trang khom lưng xuống, vô cùng cung kính duỗi tay ra đưa một cái thẻ nhám bán trong suốt tràn ngập phù văn.

Đây là loại thẻ không ký tên, có thể nhập phù văn trên cái thẻ vào tinh nảo rồi chuyển số tiền trong thẻ vào tài khoản. Cũng có thể trực tiếp chi trả tiêu dùng ở hầu hết các cửa hàng bằng cách quẹt thẻ, vô cùng tiện lợi.

Lý Diệu nhận lấy cái thẻ, khẽ chạm vào một cái phù văn màu tím nhạt có sợi chỉ quấn quanh ở góc trên bên trái của cái thẻ làm nó rung nhẹ lên rồi trên mặt thẻ hiện lên một dãy số: 100.000.

Tư Giai Tuyết còn tính chẵn luôn cho hần. Đôi mắt Lý Diệu sáng lên, có chút bất ngờ, huyết sáo, nói:

“Mỹ nhân, cảm ơn nhé. À đúng rồi, nhân tiện chuyển lời cảm ơn của tôi đến Tư Giai Tuyết nhé, nói với cô ấy giùm tôi là sau này nếu có vụ làm ăn nào nữa thì nhớ giúp đỡ tôi, tôi sẽ giảm giá mạnh cho cô ấy!”

Hần cẩn thận nhét cái thẻ vào cái túi áo ở mặt trong cái áo, cười hì hì rồi xoay người rời khỏi. Hắn đang định đi đến cái siêu thị ở khu bình dân mua thêm mấy trăm hộp thịt Tinh Không Cự Thú về nhà, rồi làm thêm một ít bánh nướng áp chảo kẹp tương thịt bò, để lúc tối có thể ăn một bữa thật thỏa mãn.

Đúng lúc này, bỗng có tiếng “xèo xèo” truyền ra từ nhà hàng tiểu cảnh Ẩn Hồ. Đó là âm thanh phát ra khi miếng thịt bò mọng nước tươi ngon được đặt lên cái vỉ sắt nóng bỏng. Sau đó, một mùi thơm ngào ngạt có thể

làm say lòng người bay ra theo cơn gió nhẹ, đó là mùi thơm lạ lùng của mấy chục loại hương liệu quý hiếm trộn lẫn nhau tạo thành.

Bụng của Lý Diệu phát ra tiếng “ùng ục” khiến hần đường như bị một sợi dây vô hình túm chặt, dừng lại bước chân.

“Khốn kiếp! Sao lại đói nhanh như vậy!”

Trong giấc mộng hảo huyền ấy, hần vừa phải đấu trí vừa phải đấu gan nên từ thần hồn đến xác thịt đều đã tiêu hao quá lớn. Khi sinh mệnh bị tiêu hao quá mức thì không phải chỉ vài chục hộp thịt Tinh Không Cự Thú là có thể bổ sung lại được. Nên không nghĩ thấy còn ổn, một khi nghĩ thấy mùi thịt thì hần lại giống như thăng thiên ma túy lên cơn, dạ dày biến thành cái động không đáy, khắp người cháy hừng hực ngọn lửa của đói khát, khuôn mặt vặn vẹo đến mức tột cùng, còn thiếu mỗi nước miếng không chảy ra theo khóe miệng hần.

Lý Diệu không tự chủ được mà quay người lại rồi ngơ ngác bước vào trong nhà hàng. Cơ thể của hần toát ra loại khí thể như con hổ đói làm cô nhân viên phục vụ mặc đồ cổ trang hoảng sợ, liền theo bản năng mà đứng chắn trước mặt hần.

“Hử?” - Lý Diệu nheo đôi mắt lại, răng nghiến “ken két”. Thật sự giống một con khủng long Velociraptor đã phải ăn cỏ liên tục trong ba ngày.

Cô gái thật sự muốn khóc, trong lòng la hét “không biết chỗ nào tới một thằng mọi rợ, sao lại làm ra bộ dáng như muốn đem mình nuốt luôn?”. Vẻ mặt của Lý Diệu làm cô gái không khỏi lùi lại hai bước, lấy lại bình tĩnh rồi cố gắng nở một nụ cười miễn cưỡng, nói:

“Quý, quý khách, ngài đến thật đúng lúc. Hôm nay, nhà hàng tiểu cảnh Ẩn Hồ của chúng tôi đang có chương trình khuyến mãi giảm 15% tổng hóa đơn, hơn nữa còn miễn phí phục vụ. Nếu ngài chọn loại tự phục vụ thì chỉ cần 1280 đồng, còn được tặng kèm rượu nữ nhi hồng ủ 30 năm. Rượu này

được chính tay chủ tiệm của chúng tôi chôn dưới hồ Ấn Đông cách đây 30 năm.”

Các nhân viên phụ vụ ở trong những nhà hàng của khu nhà giàu đều được huấn luyện chuyên nghiệp, chuẩn mực của hành vi, ngôn ngữ đều cực cao, nên tự nhiên sẽ không làm ra những chuyện ngu xuẩn như trông mặt mà bắt hình dong, hay không cho những người mặc quần áo xác xơ đi vào chi tiêu.

Đặc biệt là trong giới tu chân hay có vài quái nhân đầu óc lập dị, thích cải trang vi hành, giả heo ăn thịt hổ(2). Nếu người nào có mắt không trông đi đắc tội những người này thì không những tiệm phải đóng cửa ngay trong một giây mà có thể toàn bộ nhân viên phải viết đơn xin nghỉ phép không lương, đi nằm phòng chăm sóc đặc biệt trong bệnh viện.

Cho nên, ở trong khu người giàu, cho dù là nơi xa hoa nhất đi chăng nữa, chỉ cần không phải là người chỉ mặc mỗi cái quần tam giác tới thì mọi người khách đều được đối xử bình đẳng.

Cô nhân viên phục vụ xinh đẹp mặc đồ cổ trang cũng không biết Lý Diệu là quý thần phương nào, nên sau khi vô cùng uyển chuyển mà nói ra giá cả ở nơi này, liền chạy qua một bên.

“1280?”

Hai mắt Lý Diệu có chút tối lại. Trong đầu hẫng, con số đó trong nháy mắt biết thành vô số hộp thịt Tinh Không Cự Thú đóp hộp, làm suy nghĩ duy nhất bây giờ của hẫng là xoay người bỏ chạy.

Nhưng cơ thể thành thật hơn tư duy nhiều, mùi thịt nướng thơm lừng phảng phất biến thành một mỹ nữ đầy đà tột bậc đứng trước mặt Lý Diệu, nàng liếm đôi môi đỏ mọng, nháy mắt đưa tình, mỉm cười đầy mỉa mai.

Hắn như nuốt xuống một hạt hạnh nhân lớn, yết hầu dịch lên dịch xuống liên tục, trong nội tâm đấu tranh dữ dội, vô cùng rối rắm.

Đấu tranh được tầm... nửa giây, rào cản tâm lý hoàn toàn sụp đổ. Đôi mắt Lý Diệu bốc lên ánh lửa, sự đói khát toát ra trên vẻ mặt, nổi lông thất lưng ra một nút, như mãnh hổ xuống núi, như con chó đói thoát khỏi lồng, hùng hổ bước vào.

“Cũng chỉ là 1280 đồng! Vừa mới có 100 ngàn vào túi, ăn một bữa có thể nghèo luôn không bằng! Hôm nay chơi tới!”

Bên trong nhà hàng tiểu cảnh Ấn Hồ được thiết kế rất khéo léo, khu vực ăn cơm bị cái hành lang dài cộng thêm đèn lồng và vườn hoa ngăn cách thành mười mấy cái khu vực riêng tư, bí mật. Mà cái bàn dài đặt đầy món ăn thì trải dài khắp các khu vực, đảm bảo tất cả các khách hàng đều có thể ăn cơm ở trong khu tương đối riêng tư.

Còn về độ phong phú của các món ăn mỹ vị thì khi đến nơi này, Lý Diệu có cảm giác môn sinh học của mình quả thật bị thầy dạy võ dạy. Hắn không biết tên hơn một nửa số sơn trân hải vị ở đây, ngay cả gặp đều chưa từng được gặp qua!

Hắn tìm một chỗ hành lang gấp khúc tương đối thanh tĩnh ngồi xuống, nắm một cái đuôi dê con nướng phải nặng hơn 10kg, nhìn tới nhìn lui rồi hung hăng cắn vào bất kể máu hay thịt.

“12 phần công lực, hoàn toàn giác ngộ trạng thái cao nhất của Kinh-Thôn-Đại-Pháp!”

-----

(1) Nhân lực: năng lực thẩm định.

(2) Giả heo ăn thịt hổ: (thành ngữ của TQ) ý chỉ những người tài giỏi như giả vờ ngu si để kẻ thù khinh địch, sau đó chiến thắng kẻ thù.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Không Biết Tự Lượng Sức Mình

Dưới ánh trăng sáng tỏ, một đôi nam nữ có khí chất hơn hẳn người thường đang đứng bên cạnh một cái bồn hoa nho nhỏ cách đó hơn 20m. Đó chính là “hot boy” của trường cấp ba Xích Tiêu Hách Liên Liệt và “hot girl” của trường Tư Giai Tuyết.

Hách Liên Liệt khom người, vẻ mặt thành khẩn, nói:

“Tiểu Tuyết, thật xin lỗi. Hôm qua anh quá xúc động, đáng lẽ anh không nên đi tìm thùng rác rưởi ở ban bình dân đó. Anh không nghĩ rằng sẽ truyền ra một ít tin đồn nhảm nhí, khiến em bị gia trưởng dò hỏi. Tất cả đều là lỗi của anh, xin em hãy chấp nhận lời xin lỗi của anh.”

Khuôn mặt của Tư Giai Tuyết vẫn cứ lạnh băng, tựa như một ngọn núi tuyết trăm ngàn năm không hề tan chảy, giọng nói cũng tràn ngập lạnh lẽo:

“Tôi có thể tha lỗi cho anh. Nhưng, tôi hi vọng chuyện này chấm dứt ở đây. Nhớ kỹ, tôi muốn giao thiệp với ai thì đó là quyền của tôi, thùng rác kia đúng là một thùng vô lại có lòng tham không đáy, nhưng cũng không đến lượt anh xen vào!”

“Anh biết rồi, anh biết rồi. Được rồi, mình cùng nhau đi vào uống một ly với Trịnh thiếu đi! Hôm nay là sinh nhật của Trịnh thiếu, chúng ta không nên chỉ vì một thùng rác rưởi mà tức giận.” - Hách Liên Liệt kiên nhẫn, nói.

“Tôi hơi mệt. Tôi về trước đây. Anh chuyển lời tới Trịnh thiếu giùm tôi.” - Tư Giai Tuyết chờ tới lúc nhận lại được cái tinh não liền xoay người

rời khỏi, không chút nề mặt Hách Liên Liệt.

Ánh mắt của Hách Liên Liệt trầm xuống, nhìn chăm chăm theo hình bóng của người trong mộng biết mất sau cái hành lang gấp khúc. Một tiếng “răng rắc” vang lên, phiến đá dưới chân hắn bất ngờ xuất hiện những vết rạn lan ra như mạng nhện.

“Chật chặc! Chật chặc! Lực lượng trong đôi chân của Hách Liên đại thiếu thật mạnh nha!” - Một giọng nói tỏ rõ sự tâng bốc, châm chọc vang lên. Đó là một cậu thanh niên đang mặc cái áo màu tím, mí mắt hơi sưng lên, nhìn như người rượu chè quá độ. Hắn có đôi mắt trông như mắt mèo, dưới ánh trăng, cặp mắt ấy như đang mơ hồ phát ra ánh sáng màu xanh lá.

“Trịnh thiếu.” - Hách Liên Liệt dời ánh mắt khỏi cái hành lang ấy, về mặt trở lại bình thường.

“Cũng chỉ là một cô gái mà thôi! Cho dù Tư gia có chút thể lực trong Phù Qua Thành thì thế nào! Đến nỗi khiến anh phải ăn nói khép nép như vậy sao?” - Trịnh thiếu cười hì hì, nói, không thêm kiêng nể gì mà khoác tay phải lên vai của Hách Liên Liệt.

Trong trường cấp ba Xích Tiêu, đứa nào dám nói Hách Liên Liệt “ăn nói khép nép” chắc đã bị hắn đánh đến mức bố mẹ nhận không ra từ lâu rồi.

Nhưng cậu ấm Trịnh Đông Minh thì khác. Hắn không những là trưởng tôn đời thứ ba của Trịnh gia tiếng tăm lừng lẫy, có rất nhiều vị tu chân cấp bậc cao thâm chống lưng, mà bản thân hắn còn là nhân tài kiệt xuất trong trường cấp ba của Phượng Sơn môn, độ khai phá linh căn của hắn đạt 74%. Hắn chính là đối thủ cạnh tranh lớn nhất cái vị trí “trạng nguyên của Phù Qua thành” của Hách Liên Liệt trong kỳ thi đại học sắp tới, thực lực còn mơ hồ cao hơn Hách Liên Liệt.

Vì vậy nên Hách Liên Liệt cũng chỉ có thể kiềm chế cơn giận, miễn cưỡng nói:

“Anh không hiểu tình cảm của tôi dành cho Tiểu Tuyết đâu.”

Trịnh Đông Minh nhún vai, kéo dài giọng ra, nói:

“Đúng rồi, đám phàm phu tục tử như chúng tôi làm sao có thể hiểu được cõi lòng tinh tế của vị tình thánh như anh? Nếu đã không hiểu thì thôi chi bằng đi uống rượu nha! Hôm nay là sinh nhật của tôi, đừng nói là anh tính giữ khuôn mặt cau có này suốt buổi tiệc nhé!”

Hách Liên Liệt hừ lạnh một cái, vẻ mặt dần dần bình thường lại. Khi hai người đang tính trở về phòng ăn thì bỗng có vài cậu ấm đi tới, vẻ mặt vô cùng kỳ quái. Một đám cười đến mức sắc mặt tím lên, thở hổn hển như trâu.

“Chuyện gì mà mắc cười dữ vậy? Nói cho chúng tôi nghe với, để chúng tôi cũng cùng vui vẻ một chút đi?” - Trịnh Đông Minh mỉm cười, hỏi.

“Trịnh thiếu, đằng kia có một thằng quê mùa không biết từ nơi nào lòi ra. Nhìn nó y như quỷ đói đầu thai, ba năm rồi không được ăn cơm vậy. Tưởng ăn khó coi kinh dị luôn!” - Một cậu ấm ôm bụng, cười đến mức sắp rút gân.

Ở những nơi như cái nhà hàng tiểu cảnh Ấn Hồ này, đa số những người đến đây ăn cơm đều là dân thượng lưu, thứ họ chú trọng chính là không gian và phẩm cách. Họ coi đây là nơi xã giao, ăn cơm chỉ là thứ yếu, mọi người đều nói năng hàm ý, giữ kẽ, cố gắng giữ gìn bộ dáng văn nhã.

Nếu muốn ăn uống thả ga, ăn no uống đã thì sẽ có những nơi khác phù hợp hơn nhiều.

Trịnh Đông Minh lười biếng, nói:

“Bây giờ cấp bậc ở nhà hàng tiểu cảnh Ấn Hồ này cũng thấp quá rồi nhỉ, không ngờ có người tới nơi này chỉ để ăn cơm! Có vẻ lần sau chúng ta

có tụ hội thì phải tìm cái chỗ nào phải thanh tịnh, đẹp đẽ hơn chỗ này nhĩ. Nhưng cho dù tướng ăn có khó coi một chút nhưng cũng không đến nỗi làm cho bọn mày cười đến mức này đi?”

“Không phải nha! Trịnh thiếu, thằng đó thật sự rất lố!”

Một cậu ấm khác cố nén cười, khua chân múa tay diễn tả, nói:

“Một cái đùi nướng dài như vậy, lớn như vậy, có cả xương nữa mà bị nó nhai “răng rắc răng rắc” vài ba hớp là hết luôn. Ngay cả xương nó cũng nhai nát rồi nuốt xuống bụng, một xiu cũng không chừa lại!”

Cậu ấm nói đầu tiên ban nãy giờ lại bổ sung:

“Còn nữa, còn nữa! Nguyên một tô cua hoàng đế phải to bằng cái thau rửa mặt, tất cả đều còn vỏ, là còn vỏ nha! Mà cũng bị cái thằng quê mùa đó cạp dăm ba miếng hết sạch không còn một mảnh. Anh chưa nhìn thấy cái tô cái đĩa nó đã ăn xong nên không biết, chắc chắc chắc chắc, quả thật sạch còn hơn đã rửa!”

Một cậu ấm khác tiếp lời:

“Đúng vậy! Em còn nhìn thấy trong vòng chưa đầy nửa phút mà nó đã nuốt luôn 20 con nhím biển, nuốt cả vỏ! Mà mắt nó còn không chớp lấy một cái!

“Tóm lại, vô cùng lố luôn. Trịnh thiếu có muốn đến đó “mở mang kiến thức” một chút không?” - Hai cậu ấm đồng thanh nói.

“Thôi khỏi, tao thích xem con gái cởi quần áo, chứ không phải thích xem đực rửa ăn cơm. Hách Liên, anh có hứng thú đi xem không?” - Trịnh Đông Minh ngáp nhẹ một cái, hỏi.

“Không có hứng thú.” - Hách Liên Hiệt nói nhạt.

Cậu ấm nói đầu tiên ban nãy bỗng nhiên nói tiếp:

“Đúng rồi! Hách Liên đại thiếu, hình như cái thắt què mùa kia đang mặc giáo phục của trường cấp ba Xích Tiêu đấy!”

“Hả?” - Hách Liên Liệt sừng sốt, ngay lập tức sắc mặt trở nên hơi khó coi.

Trịnh Đông Minh cũng bắt đầu cảm thấy hứng thú, đôi mắt sáng lên, nói:

“Hách Liên, tuy rằng trường cấp ba Xích Tiêu của anh không thể vượt qua trường cấp ba Phượng Sơn của chúng tôi, nhưng cũng được xếp hạng trong top những trường đứng đầu về chất lượng của Phù Qua thành này, vậy mà lại có loại cực phẩm (1) như vậy? Nếu vậy thì tôi cũng phải đi “mở mang kiến thức” một chút!”

“Học sinh trong trường cấp ba Xích Tiêu đều là hạng tinh anh, sao lại có thể có loại quỷ đói như vậy được!” - Hách Liên Liệt dùng giọng điệu gượng gạo trả lời, rồi trừng mắt hung ác liếc hai cậu ấm một cái. Sau đó bước nhanh theo cái phương hướng ban nãy họ tới.

Trịnh Đông Minh nháy mắt ra hiệu với hai cậu ấm kia, rồi dùng khẩu hình biểu đạt:

“Nếu bọn mày nhìn nhầm rồi thì Hách Liên nhất định sẽ nổi điên lên, tụi mày tự cầu nguyện may mắn đi!”

Nói xong, hắn cười hì hì đi theo sau Hách Liên.

Còn chưa kịp đi vào khúc cua của dãy hành lang thì đã nghe được tiếng nhai nuốt “răng rắc răng rắc”, giống như tiếng đao kiếm đập vào nhau.

“Này... thật là đủ hung mãnh nha!” - Trịnh Đông Minh nói lẩm bẩm. Cảnh Lý Diêu đang nằm sấp trên bãi cỏ cắm đầu vào cái mâm đóp liên tục làm hân sừng sốt một lúc lâu.

Liếc nhìn người đang đứng bên cạnh mình, Trịnh Đông Minh cảm giác Hách Liên Liệt sắp bùng nổ rồi. Hân cố nén cười rồi thọc vào eo của Liên Liệt, nói:

“Hách Liên đại thiếu, xin hỏi vị... tráng sĩ này có phải là một vị học sinh xuất sắc của quý trường hay không?”

Hai cậu ấm đang trốn sau lưng của Trịnh Đông Minh nhin không được bắt đầu cười trộm khúc khích khúc khích.

Hách Liên Liệt dường như biến thành một pho tượng đá, u ám trầm mặc 3 giây, hai mắt híp lại thành hình hai cái liềm sắc bén. Bỗng nhiên, thân hình hân nhoáng lên một cái, một bước đã vọt đến trước mặt của Lý Diêu, hung hân hỏi:

“Mày ở chỗ này làm gì?”

Phù Qua thành rất lớn, có tới vài triệu cư dân. Hách Liên Liệt không tin sẽ có chuyện trùng hợp đến mức cái thằng rác rưởi của ban bình dân này chạy đến đây ngay lúc này để làm ra chuyện mất mặt đáng xấu hổ như vậy.

Nhất định là nó theo dõi Tư Giai Tuyết rồi đến đây!

Lý Diêu đang ăn đến mức vui vẻ hạnh phúc thì bất ngờ từ đâu nhảy ra một người la hét bên tai hân. Hân hơi hơi sừng sốt, quay đầu qua nhìn rồi không thể không nhíu mày, vừa nhai nuốt vừa cười lạnh, nói:

“Tôi đang tắm ở đây đấy, chả lẽ cậu nhìn không thấy à?”

Trong giấc mộng hảo huyền ấy, Lý Diệu đã gặp qua rất nhiều cổ tu giả có thực lực mạnh mẽ, nên sự tồn tại của loại cấp bậc thấp như Hách Liên Liệt thật sự biến thành giống như con tốt (2). Vì vậy mà từ đáy mắt của Lý Diệu tự nhiên mà ánh lên sự coi thường.

Trong trường cấp ba Xích Tiêu, lời nói của Hách Liên Liệt chính là nói một là một, cho dù là học sinh của lớp chọn cũng không ai dám làm trái ý hắn. Vậy mà cái thằng rác rưởi của ban bình dân chẳng những dám phớt lờ lời cảnh cáo của hắn, mà còn dám dùng ánh mắt kinh miệt đó nhìn hắn. Điều này làm cho Hách Liên Liệt ngay lập tức bùng nổ điên cuồng:

“Thằng rác rưởi kia, quả thật không biết tự lượng sức mình!”

Hách Liên Liệt đột nhiên duỗi chân bước một bước lớn, mở rộng bàn tay rồi hung hăng tát vào mặt Lý Diệu!

-----

(1) Cực phẩm: trong tình huống này nghĩ là ghê tởm đến cực hạn

(2) Con tốt: ý so sánh người như quân tốt trong bàn cờ tướng, không có tác dụng gì.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Một Con Hải Sâm

“Vù!”

Hách Liên Liệt tỏa ra khí thế kinh người, khí thế ấy giống như một cái tàu bay siêu tốc đang phóng nhanh như chớp vậy, người còn chưa tới mà khí thế đã biến thành một trận gió lớn đến mức khiến người khác không thể mở mắt ra nổi, hung hăng đập thẳng vào mặt của Lý Diệu.

Lý Diệu cảm giác như đang có kim đâm vào mắt mình, cộng thêm một luồng gió lạnh lẽo từ xương cùng xông thẳng tới trái tim. Tại nơi tận sâu trong não dường như có một cái “chốt mở” đột nhiên mở bung ra, các giác quan lại trở nên vô cùng nhạy bén y như lúc hắn vừa bừng tỉnh từ trong giấc mộng hảo huyền ấy.

Trong vòng 0,1 giây, hắn có thể thấy rõ khuôn mặt đang há hốc mồm của ba thằng con nhà giàu đang đứng không xa chỗ của hắn, thấy rõ từng bông hoa, từng chiếc lá, từng cái cành của những cây hoa trong cái vườn hoa nhỏ gần đó, có thể ngửi thấy mùi thơm của mấy chục món ăn đang được các đầu bếp chế biến trong nhà bếp, thậm chí còn có thể thấy được có một con muỗi đang bay xiêu xiêu vẹo vẹo cách hắn tới bảy, tám mét.

Cùng lúc đó, hắn cũng nhìn thấy rõ ràng có một con hải sâm đen sì đang nằm trên mặt đất ở giữa hắn và Hách Liên Liệt. Đó là con hải sâm mà ban nãy hắn vô tình làm rớt.

Ngàn vạn con số nổ tung, nổ tung, nổ tung, rồi kết hợp lại với nhau tạo thành những chuỗi công thức liên tục, kỳ diệu. Sau đó nó lại ngưng tụ lại

thành vô số phương hướng và quỹ đạo vận động của lực mômen, ngẫu lực, lực tác dụng,...

Sau khi thời gian 0,1 giây này chấm dứt, Lý Diệu chớp chớp đôi mắt, tư duy của hắn vẫn chưa kịp phản ứng thì cơ thể đã tự động hơi nghiêng qua bên trái theo bản năng.

Hành động này của hắn đã làm Hách Liên Liệt chột theo bản năng tự động chuyển hướng công kích theo sang trái 1cm, làm cơ thể Hách Liên Liệt lắc lư một chút. Nên khi chân phải của Hách Liên Liệt dậm mạnh xuống đất thì trúng ngay con hải sâm trơn tuột đang nằm đấy, khiến cả người hắn mất cân bằng!

Nếu phải đối mặt với những đối thủ khác thì Hách Liên Liệt đã không chủ quan như vậy. Vì trong mắt hắn, Lý Diệu chẳng khác gì một đồng rác rưởi vô dụng. Nên khi cơn tức giận bùng nổ, hắn hoàn toàn không hề đề phòng, cứ như vậy mà trượt té chồm lên đằng trước.

Lý Diệu hơi hơi nghiêng người, rồi Hách Liên Liệt lướt qua người hắn với khoảng cách bé tí chỉ bằng một sợi tóc. Lúc ấy, Lý Diệu thậm chí có thể thấy rõ ràng vẻ mặt vô cùng sửng sốt và con mắt trừng to gần như muốn rơi ra khỏi hốc mắt của Hách Liên Liệt. Sau khi trượt dài tầm 3m, Hách Liên Liệt đâm sầm vào một cái bàn đang đặt đầy món ăn làm nó đổ xuống tạo ra âm thanh “ầm” một tiếng, rồi ba, bốn chậu đồ ăn tràn đầy cứ vậy mà đổ xuống người hắn.

Canh hải sâm đặc sệt, những con sò biển hương vị nồng đậm, những viên cá viên vô cùng tươi ngon... Một xú cũng không lãng phí, tất cả đều xuất hiện trên đầu, tóc, mặt, vai và cả bộ quần áo vô cùng sang trọng, quý giá được làm hoàn toàn bằng thủ công của Hách Liên Liệt. Nhìn sơ qua, Hách Liên Liệt như mới vừa lội từ trong cái chậu rửa chén ra.

Yên tĩnh, yên tĩnh đến khủng bố, yên tĩnh như bãi tha ma!

Hách Liên Liệt ghen hòng nhìn trôn trời, tất cả các dây thần kinh trên mặt như bị đông lại, vắn vẹo thành cái biểu cảm vô cùng kỳ quặc bao gồm lơ mơ, xấu hổ, giận dữ, điên cuồng.

Lý Diệu chớp chớp đôi mắt, trơ mắt ra nhìn một con hải sâm thông thả từ tốn như không muốn rời xa trượt từ cặp lông mày sắc như kiếm, vô cùng khí phách của Hách Liên Liệt xuống dưới.

“Cái, cái việc vui này thành chuyện to rồi, cái thằng ranh này từ đâu lò ra vậy? Cũng quá xằng bậy nha!”

Ở cách đó không xa, cơ thể Trịnh Đông Minh không ngừng run rẩy như thể đang lên cơn động kinh, khuôn mặt béo đã nhin cười đến mức cả khuôn mặt đã chuyển thành màu đỏ tím. Hắn túm lấy hai cậu ấm còn lại rồi im lặng lùi về phía sau vài bước. Sau đó mới nhin không nổi nữa mà bật cười thành tiếng, nói:

“Không ngờ xem đực rửa ăn cơm còn thú vị hơn xem mỹ nữ cởi quần áo. Tụi mày có nghĩ đây là tiết mục giải trí mà Hách Liên Liệt đặc biệt làm ra để chúc mừng sinh nhật tao không?”

Một cậu ấm có vẻ chần chờ, nói:

“Không thể nào! Em nhớ Hách Liên Liệt hình như có chút bệnh sạch sẽ. Trịnh thiếu nhìn kìa, biểu cảm của Hách Liên Liệt như muốn khóc luôn rồi, chúng ta có cần tới giúp đỡ không?”

“Đương nhiên không cần! Tiết mục xuất sắc như vậy, quả thật ngàn năm mới có một, đương nhiên phải xem đến đã ghiền mới thôi!”

Trịnh đại thiếu vô cùng không nghĩa khí, nói. Ngừng một chút, hắn lại cười tùm tùm nói tiếp:

“Nhưng tao thấy thằng ranh con này cũng rất có cá tính. Tiểu La! Nhanh chóng dùng linh hạc gửi tin nhắn đến cái bệnh viện tư nhân của nhà mày bảo họ gấp rút cho một cái xe cấp cứu loại xịn nhất bay tới đây! Tao thấy Hách Liên Liệt sắp bùng nổ rồi nha!”

Quả nhiên, Hách Liên Liệt khi bình tĩnh lại từ cơn sốc ban nãy liền giống như một cái núi lửa đang ngủ đột ngột bùng nổ, nham thạch chuẩn bị tràn ra ngoài, dòng khí bay lượn lơ xung quanh người hắn cô đặc đến mức như biến thành thực thể, đến mắt thường còn có thể nhìn thấy được, nhiệt độ không khí trong phạm vi nửa mét dường như cũng đã tăng lên vài độ!

“Răng rắc răng rắc!” Các khớp xương trên cơ thể Hách Liên Liệt phát ra tiếng vang như tiếng pháo nổ, làm người khác sợ đến mức không rét mà run.

Não của Lý Diệu hoạt động siêu tốc, các mảnh ký ức bé nhỏ ở tận sâu trong trí nhớ điên cuồng xoay tròn, mỗi một mảnh ký ức bé nhỏ ấy đều hiện lên một đoạn phim về cuộc chiến đấu kịch liệt.

Bên ngoài, nhìn Lý Diệu như thể đang bị đánh vể hung tàn ghê rợn của Hách Liên Liệt làm cho hoảng sợ tột bậc, ngây ra như phỗng.

Nhưng ẩn sau cái dáng vẻ như đại ra đó chính là từng bó từng bó cơ bắp đang từ từ gồng lên, giống như những cái lò xo đang bị đè nén hết mức có thể, ngừng tụ tạo ra sức mạnh vô cùng khủng khiếp.

Đôi bàn tay hơi nắm lại, thả xuôi tự nhiên hai bên hông, dáng tay như thể đang nắm hai cái búa nặng cả ngàn kí lô, hơi hơi lắc lư, dồn lực chờ bộc phát ra ngoài.

Ngay lúc không khí bị xé rách, ngàn cân treo sợi tóc thì...

Bỗng có một bàn tay mập mạp chạm vào vai trái của Hách Liên Liệt. Bàn tay ấy là của một người đàn ông trung niên mập mạp, phải nặng hơn

100kg, mặc quần áo kiểu giám đốc, im hơi lặng tiếng mà xuất hiện ở sau lưng Hách Liên Liệt, cười mỉm chi, nói:

“Hách Liên đại thiếu, ngài say rồi.”

Con người trong mắt Hách Liên Liệt chợt co rút lại, địch ý (1) như hóa thành thực chất đột ngột chuyển hướng 180 độ, không chút che giấu đập thẳng vào người đàn ông mập mạp.

Ông giám đốc mập mạp này nhìn qua không giống như là người tu luyện võ thuật. Nhưng khi đối mặt với địch ý của Hách Liên Liệt, ông ấy lại chỉ coi như gió mùa xuân thổi qua mặt, không thèm để ý.

Ông ấy ung dung nói:

“Bất luận là ai, chỉ cần đến nhà hàng tiểu cảnh Ẩn Hồ dùng bữa thì đều là thượng đế ở đây, tuyệt đối sẽ được hưởng thụ sự phục vụ chu đáo nhất. Đây chính là nguyên tắc mà nhà hàng chúng tôi vẫn luôn tuân theo trong mấy chục năm qua. Toàn bộ khu Thượng Đông không ai là không biết nếu Hách Liên đại thiếu không uống say thì sao lại vung tay đánh nhau với thượng đế của chúng tôi ngay trước mặt tôi?”

“Ông đang uy hiếp tôi?” - Hách Liên Liệt cắn răng gằn từng chữ, giọng điệu lạnh lẽo.

Ông giám đốc mập mạp hơi hơi mỉm cười, đồng thịt mỡ trên mặt rung rung, nhìn hơi gian manh, nói:

“Cho dù tôi có ăn gan hùm mật gấu thì cũng không dám uy hiếp Hách Liên đại thiếu! Chẳng qua là lắm miệng muốn nhắc nhở một câu. Ở nơi hành lang gấp khúc thứ 3 sau lưng Hách Liên đại thiếu, bàn số 22 có phóng viên của tờ báo Giải Trí Phù Qua thành đang ngồi dùng bữa.”

“Có phóng viên?”

Vẻ mặt của Hách Liên Liệt trở nên vô cùng khó coi. Hắn cúi đầu, nhìn đồng tạt nham đang dính trên quần áo của mình. Nếu bộ dáng “xinh đẹp” này của hắn bị phóng viên chụp được thì không tới nửa giờ, hắn nhất định sẽ trở thành cậu ấm nổi tiếng nhất Phù Qua thành. Mà loại “nổi tiếng” này tuyệt đối không phải là loại mà hắn hằng mong ước.

Hắn cứ nhìn chăm chăm, nhìn chăm chăm vào Lý Diệu rồi nghiêng chặt khớp hàm, không nói một lời cũng không quay đầu lại, rời khỏi nhà hàng tiểu cảnh Ấn Hồ.

Lúc này, vị giám đốc béo mập mới quay đầu lại nhìn Lý Diệu, thần nhiên đánh giá hắn.

Vẻ mặt bình thản, ung dung của Lý Diệu làm vị giám đốc hơi khinh ngạc, hắn sửng sốt một chút rồi mới nói lời xin lỗi vô cùng chân thành:

“Vị khách quý này, chúng tôi thật sự xin lỗi. Vì sự bất cẩn trong nghiệp vụ của chúng tôi mà đã làm cho ngài bị quấy rầy trong lúc đang dùng bữa. Chúng tôi xin được miễn phí hóa đơn suất ăn này của ngài để đền bù cho những tổn thất của ngài. Hi vọng sự việc bé nhỏ ngày hôm nay sẽ không gây ảnh hưởng đến cảm nhận của ngài về nhà hàng tiểu cảnh Ấn Hồ của chúng tôi. Chúng tôi cũng rất hoan nghênh ngài tiếp tục ủng hộ nhà hàng.”

Là nhà hàng có thể đứng vững vàng vài chục năm ở trong khu Thượng Đông, đương nhiên có mối quan hệ rộng khắp và chỗ dựa hùng mạnh, mà người kinh doanh cũng sẽ không vì quần áo và thân phận của khách hàng mà tiếp đón không chu đáo. Tất cả đều làm theo nguyên tắc “phục vụ hết sức mình”, nhờ vậy mới có thể được dư luận khen ngợi là “không bao giờ thay đổi”.

Lý Diệu sửng sốt, đang tính gật đầu thì bỗng mùi rượu ở đâu xộc vào mũi hắn. Sau đó, một cậu thiếu niên ăn mặc lòe loẹt có đôi mắt như mắt mèo xuất hiện trước mặt hắn, tươi cười đầy mặt.

“Chào cậu, tôi tên là Trịnh Đông Minh, cậu có thể gọi tôi là Trịnh thiếu, Đại Đông cũng được, nhưng xin đừng bao giờ gọi tôi là Tiểu Minh. Chuyện này giờ tôi thấy hết rồi, tôi cảm thấy cậu thật sự là nhân tài ngàn năm mới có một, quả thật là hạc trong bầy gà, tinh anh nhất trong tất cả các tinh anh. Sao? Minh làm bạn đi?”

Dưới ánh mắt nhìn chăm chăm toát ra vẻ hơi cảnh giác của Lý Diệu, Triệu Đông Minh ung dung vươn tay ra, kẹp giữa hai ngón tay là một cái danh thiếp vô cùng hoa lệ, hoa văn lấp lánh, nói:

“Đừng căng thẳng, tôi không có ý gì đâu! Tôi chỉ muốn giới thiệu một nhân viên bán bảo hiểm vô cùng chuyên nghiệp cho cậu thôi! Tôi đề nghị cậu bây giờ hãy đi rút hết số tiền cậu gửi trong ngân hàng ra để đi mua một cái bảo hiểm tai nạn mà có số tiền thụ hưởng cao nhất ấy, bởi vì...”

Ngừng một chút, trên mặt Trịnh thiếu tràn ngập ý cười quỷ dị vô cùng, rồi dùng giọng nói âm trầm rét lạnh nói:

“Tin tôi, ngày mai cậu liền có thể dùng đến nó.”

-----

(1) Định ý: lòng căm thù, đối địch.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Bà Chị Trong Thành Phố Quý

Một tiếng sau.

Lý Diệu một thân một mình bước trên con đường cái lộng gió đêm, nhớ lại dáng vẻ Hách Liên Liệt đầy người tôm hùm, sò biển, hải sâm quắp đuôi chạy trốn rồi nhin không nổi mà bật cười to lên.

Cuộc đời của hắn, không ngờ trong một ngày một đêm, còn chưa vượt qua 30 tiếng, đã xảy ra chuyển biến ngoạn mục như vậy!

Mới hôm qua thôi, hắn đối mặt Hách Liên Liệt như thể đang đối mặt với con sói đói, không hề có đường sống, thậm chí ngay cả hít thở đều không làm được.

Mà hôm nay, hắn lại khiến cho Hách Liên Liệt té chống vó, ép buộc vị “hot boy” của trường cấp ba Xích Tiêu này phải chạy trốn chết.

Nếu cảnh tượng đó bị mấy nhỏ trong trường si mê Hách Liên Liệt nhìn thấy thì chỉ sợ bọn họ sẽ kinh ngạc đến mức cầm trật khớp!

Trên đời này có còn tồn tại thứ còn đảo ngược ngoạn mục hơn như vậy sao?

Còn lời nhắc nhở của Trịnh Đông Minh, hắn cũng chẳng để trong lòng.

Tận trong xương tủy của hắn mơ hồ toát ra một sự tự tin rằng cho dù hiện tại hắn vẫn chưa phải là đối thủ ngang cơ của Hách Liên Liệt, nhưng chỉ cần trải qua một đoạn thời gian tu luyện, hắn nhất định có thể nhanh

chóng trở nên mạnh mẽ, rồi hung hăng đè nghiêng Hách Liên Liệt dưới chân mình!

“Hách Liên Liệt! Ngày hôm qua mày nhục mạ tao là rác rưởi, hôm nay lại muốn tát tao một cái! Hai việc này, tao sẽ khắc sâu trong lòng!”

“Quá tam ba bận! Nếu mày biết điều, sống thành thật, không chọc vào tao thì coi như tao đại nhân có đại lượng, cũng lười đi so đo mày!”

“Nhưng nếu mày cố chấp không chịu tỉnh ngộ, còn tiếp tục xuất hiện trước mặt của Kền Kền này thì kết cục của mày sẽ không còn đơn giản như hôm nay đâu!”

Lý Diệu không hề biết, trong vô thức, thân thể hần bốc lên dòng khí tức lượn lờ lạnh thấu xương của một vị cổ tu có thực lực cường đại từ 46 ngàn năm trước.

Vốn hần định trở về nhà thoải mái nghỉ ngơi một chút, rồi ngày mai mới đi thành phố quý dưới mặt đất mua Sơn Trại Cường Hóa dược tề. Nhưng ngay lúc này, hần lại đột nhiên thay đổi chủ ý, đi dạo theo con đường dẫn đến cái thang máy để đi xuống thành phố quý.

Cách kỳ thi đại học, còn 99 ngày.

Hần cần phải giành giật từng giây, tận dụng từng phút để tu luyện, để có thể tỏa sáng trong kỳ thi đại học!

“Hách Liên Liệt, không phải là mày nói là đám học sinh trong lớp bình dân bọn tao đều là tạp ngư, đều là rác rưởi sao? Nếu một thằng rác rưởi như tao mà lại có kết quả thi đại học còn cao hơn mày, thì mày... là thứ gì?”

Thành phố quý chính là vùng đất nổi bật độc đáo thuộc về tầng lớp bình dân của mỗi một thành phố lớn trong Liên Bang.

Thời đại tu chân, thế kỷ 40 cũng không phải là lúc thái bình. Cho đến bây giờ, những xung đột giữa các thế lực như chính đạo và ma đạo, nhân loại và yêu tộc vẫn chưa bao giờ bình ổn cả. Nên Tinh Diệu Liên Bang cũng trường kỳ ở trong trạng thái chiến tranh.

Khi bắt đầu thành lập, mỗi một trấn tu luyện trọng điểm ở trong Liên Bang đều sẽ đào đất sâu trăm ngàn mét để xây dựng chỗ lánh nạn, hầm trú ẩn, cống thoát nước, giếng trời,...

Các loại công trình dưới đất đều thông nhau, tạo thành cái thành phố dưới lòng đất như cái lô cốt âm u, tối mịt, lại tựa như cái mê cung rắc rối, phức tạp. Hơn nữa, trong những cái thành phố dưới lòng đất ấy còn chứa đựng số lượng thức ăn, nước uống khổng lồ, cùng với các nhu yếu phẩm cần thiết cho việc sinh tồn, tất cả được niêm phong trong linh lực vòng bảo vệ, có thể bảo tồn vĩnh viễn ở trạng thái tươi mới nhất.

Cho dù phải rơi vào trạng thái tồi tệ nhất ví dụ như toàn bộ mặt đất đều bị quân đội của yêu tộc chiếm lĩnh, thì nhân loại vẫn có thể lùi vào những cái lô cốt dưới mặt đất. Trong đây đã có sẵn đồ ăn thức uống và các loại nhu yếu phẩm đủ cho mấy trăm ngàn người sống hơn mười năm.

Mà số lượng pháp bảo và phi kiếm ở trong cái “kho vũ khí dưới mặt đất” được che giấu ở nơi bí ẩn nhất đủ để tổ chức được đội quân gồm 100 ngàn quân ngay lập tức, có thể đánh trả bất kỳ lúc nào.

Nhưng, trong Thiên Nguyên giới, những năm tháng này lại đúng là giai đoạn hoàng kim. Trong mấy trăm năm nay, Tinh Diệu Liên Bang không ngừng mở rộng bờ cõi, đập núi lấp biển, quân đội hùng hậu. Những chỗ biên cương ngày xưa nay đã thành nội địa, nên những lô cốt dưới lòng đất cũng dần mất đi giá trị quân sự vốn có của nó.

Không biết bắt đầu từ khi nào, không ít người nghèo khổ từ từ xâm lấn không gian dưới lòng đất, bắt đầu sinh con đẻ cái ở trong cái không gian

dưới lòng đất ấy.

Có lẽ lúc đầu vì giá thuê nhà cùng với sinh hoạt phí ở trên mặt đất quá cao nên buộc bọn họ phải trốn xuống dưới mặt đất. Nhưng rất nhanh bọn họ liền phát hiện các cơ sở hạ tầng ở đây cũng đã gần như hoàn thiện, không gian lại rộng lớn, tốt hơn rất nhiều so với xóm nghèo trên mặt đất.

Nên cứ như vậy, số người sống trong cái lô cốt dưới mặt đất càng ngày càng nhiều. Trải qua hơn trăm năm phát triển, thế giới dưới mặt đất đã phát triển thành chốn “bồng lai tiên cảnh”, độ phồn hoa có thể kém hơn trên mặt đất một chút, nhưng độ ồn ào náo nhiệt thì lại vượt xa.

Nơi này là mảnh đất “màu xám” nửa hợp pháp nửa bất hợp pháp, nên có được trật tự an ninh và phong cách cảnh vật vô cùng độc đáo.

Nói một cách ngắn gọn, ở thành phố quý dưới mặt đất, hàng hóa có thể có nguồn gốc không rõ ràng một chút, nơi ở tệ một chút, ăn trộm ăn cắp nhiều một chút, đồ ăn hơi mất vệ sinh một chút.

Nhưng chỉ cần xem nhẹ những cái “một chút” bé nhỏ không đáng kể kia thì người dân có thể hưởng thụ mức sống vô cùng rẻ cùng với phong cảnh vô cùng mỹ lệ khác hẳn với trên mặt đất.

“Ầm ầm!” Cái thanh máy chạy bằng linh năng run rẩy dữ dội, phát ra những âm thanh va chạm đơn điệu trong lúc rơi dần xuống thành phố quý cách mặt đất mấy trăm mét.

Không khí dần dần bị lây nhiễm một ít dơ bẩn, vài mùi nước hoa rẻ tiền trộn lẫn bay thoang thoảng làm người ngạt thở.

Lý Diệu hít một hơi thật sâu, giống như một con cá đã mắc kẹt trên cạn thật lâu lại một lần nữa được trở về dưới nước, khiến cả người đều “sống” lại.

So với khu Thượng Đông thì hẳn thích sinh sống ở trong thành phố quý hơn nhiều. Nếu không phải vì càng thuận tiện nhất mốt pháp bảo trong pháp bảo mộ địa thì hẳn khẳng định sẽ lựa chọn thuê nhà ở trong thành phố quý dưới mặt đất này, tiền thuê nhà còn rẻ hẳn một nửa.

3 phút sau, cái thang máy dừng lại ở một cái chợ ồn ào náo nhiệt tiếng người. Lý Diệu dùng sức kéo cái cửa kéo sắt hoen rỉ ra, làm nó phát ra tiếng “két két” chói tai. Sau đó, một mùi thơm nước mũi đập vào mặt hẳn.

Kết cấu của các thành phố quý đều na ná như nhau, vẫn tiếp tục sử dụng con số để đánh dấu khu vực theo kiểu của các lô cốt quân sự.

Nơi Lý Diệu tới chính là khu vực có số hiệu 59.

Đây là một khu phố ẩm thực vô cùng nổi tiếng. Các nguyên liệu nấu ăn có nơi xuất xứ vô cùng khả nghi được trải qua những phương pháp sơ chế không thể tưởng tượng được, rồi được đem đi nấu thành những món ăn được gọi là “quý ẩm thực” nổi tiếng gần xa. Chỉ cần không xét nét phương pháp chế biến thì những món ăn này đảm bảo ngon đến mức có thể làm cho người ăn nuốt luôn đầu lưỡi.

Những cái bánh dày chiên giòn tan nóng hổi... những viên đậu hũ thái chiên vàng ươm thơm lừng... những khúc dồi được nhồi đầy huyết heo, thịt ngựa và tỏi, và quan trọng nhất là sau khi nó được chiên bằng mỡ chiết xuất từ đuôi dê, rồi rắc thêm bột muối đen – đặc sản của vùng Yêu Thú hoang nguyên phía tây bắc, nhân lúc vừa ra lò cắn ngay một miếng, chưa kịp nhai nuốt thì miếng dồi còn vương mỡ đuôi dê đã trượt xuống cổ họng, chỉ còn cảm thấy xuân về hoa nở, toàn thân ấm áp dễ chịu, từng lỗ chân lông đều mở hết ra, thật sự là ngon đến mức cho dù có dùng viên thuốc trường sinh bất lão để đổi thì nhất định cũng sẽ không đổi!

Nghe nói có không ít tu chân giả đều không nhận được hương vị của “quý ẩm thực”, nên thường xuyên thay đổi hình dạng để đến đây ăn uống

thỏa thích.

Cho dù một tiếng trước hăn đã ăn no nê một bữa tiệc buffet vô cùng phong phú, thì bây giờ hăn vẫn không nhịn được mà mua năm cây dổi chiên mỡ đuôi dê, rồi đứng ngay trước sạp hàng híp mắt tận hưởng.

Bỗng có một bà chị già, hơn 30 tuổi, tay bế một đứa trẻ chen lại gần hăn, nhỏ giọng chèo kéo:

“Nhóc con, mua ngọc giản (1) không?”

Bà chị lấy một cái túi da bò từ dưới cái tã lót của đứa bé ra, thò bàn tay béo múp của mình vào trong đó lấy ba miếng ngọc giản ra rồi bày trong lòng bàn tay của mình.

Toàn bộ ba miếng ngọc giản này đều trong suốt sáng rõ, lung linh rực rỡ, linh khí lượn lờ, ánh ra ánh sáng bảy sắc cầu vồng rồi ngưng tụ thành ba cái tên trước mắt Lý Diệu:

“Nữ tu chân giả trong trắng”: “A Tân – thiếu niên tiên kiếm”: “Luyện được đại sư gian xảo”

“Quá cũ, đều đã xem rồi.” - Lý Diệu nhìn lướt qua, vẻ mặt không chút dao động.

“Khác nha khác nha! Đây những cái ngọc giản cao cấp đã được các tu chân giả có pháp lực cao cường luyện chế thêm một lần nữa. Mỗi một miếng ngọc giản đều chứa đựng mấy trăm ngàn cái thần niệm, độ nét cao gấp mười lần, mỗi một sợi lông đều có thể nhìn thấy rõ ràng, bảo đảm nhóc con xem một lần là sẽ không thể quên được, xem xong rồi còn muốn xem tiếp!” - Bà chị giới thiệu nhiệt tình.

“...Thôi bỏ qua đi, nay tôi tính đi dạo thôi nên không mang theo tiền. Thật ngại quá, lần sau có ghé sẽ mua ủng hộ cho bà chị nhé.”

Thật vất vả mới đuổi được bà chị bán ngọc giản đi, năm cây dổi chiêm mớ đuôi dê cũng ăn xong rồi, Lý Diệu thỏa mãn lau miệng, thông thả đi thẳng tới cái nhà vệ sinh công cộng nằm trong một góc của cái phố ẩm thực.

(1) Ngọc giản: miếng ngọc chứa đựng thông tin, hình ảnh về công pháp, vũ kỹ hay phim ảnh... như kiểu thẻ nhớ hiện đại.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Cường Hóa Dược Tề

Trong phố ẩm thực, người đến người đi, đủ mọi thành phần.

Nhà vệ sinh vô cùng dơ bẩn, mùi hôi thối bốc lên nồng nặc.

Lý Diệu bịt mũi, bước vào một buồng vệ sinh. Quả nhiên ở mặt sau cánh cửa của cái buồng vệ sinh có ghi rậm rạp mấy chục cái thông tin.

“Bạn cô đơn sao? Bạn khát vọng sao? Đêm dài dằng dặc mà một mình khó say giấc? Mau mau liên hệ số hộp thư linh hạc: 3877134 - yêu nữ ma phái, thánh nữ chính phái, mỹ nữ kiếm tu,... Hơn mười vị giai nhân mỹ nữ đang chờ đợi bạn chọn lựa, đêm dài không còn gian nan!”

“Chuyên bán các loại xe bay cũ, xe ngon, giá rẻ, đảm bảo xe không trục trặc, liên hệ số hộp thư linh hạc: 893764.”

“7734982 - hơn trăm người bộ đội đặc chủng xuất ngũ, mười vị tu chân giả cấp luyện khí kỳ. Chuyên giúp bạn giải quyết bất kể “phiền phức” gì!”. Chữ “phiền phức” được viết bằng màu đỏ, đằng sau còn vẽ một cái đầu lâu, trông như thật vậy.

Lý Diệu đọc lướt qua, tìm kiếm. Rất nhanh, hắn đã tìm thấy thứ mình đang cần.

“Chuyên cung cấp các loại cường hóa dược tề, giá rẻ, hiệu lực ổn định, ít tác dụng phụ, quét linh phù để biết thêm chi tiết.”

Cuối câu có ẩn một cái linh phù được làm từ chỉ bạc, trông huyền ảo, phức tạp, khó hiểu.

Lý Diệu lấy một cái tinh não mini trong túi quần ra, bật chức năng quét mã, ngay sau đó, một đường sáng màu xanh dương quét qua cái linh phù, trên quang màn liền xuất hiện một bài đăng trong mục giao lưu tự do trong diễn đàn của Thù Qua thành.

Bài đăng này giới thiệu hơn trăm loại cường hóa dược tề, còn tỉ mỉ giới thiệu giá cả, hiệu quả, tác dụng phụ và cả phương thức liên lạc của từng loại.

“Cường hóa dược tề” chỉ là một cái tên chung chung. Trên thực tế, mỗi tông phái thậm chí mỗi một tu chân giả có kiến thức sơ sơ về luyện dược đều sẽ thử luyện chế loại cường hóa dược tề của riêng mình.

Căn cứ vào nguyên liệu và phương pháp luyện chế mà mỗi loại cường hóa dược tề sẽ có một loại công hiệu khác nhau.

Có loại sẽ làm tăng độ khai phá linh căn, cường thân kiện thể; Có loại lại có thể trong nháy mắt thiêu đốt sinh mệnh để tăng lên sức chiến đấu; Cũng có loại chuyên dùng để bồi bổ tế bào, chống lão hóa, kéo dài tuổi thọ; Có loại lại có thể tăng cường sinh lực, làm người sử dụng trở nên sung mãn hung mãnh.

Trải qua hơn trăm năm phát triển, các đại tông phái đã tung ra thị trường hơn mười ngàn loại cường hóa dược tề tương đối an toàn, ổn định và hiệu quả. Nhưng, giá bán của chúng đều vô cùng cao, tầng lớp bình dân thật sự không mua nổi để sử dụng lâu dài.

Đây là một cái thị trường vô cùng béo bở, nên tự nhiên sẽ có người làm hàng nhái bán.

Sau hơn trăm năm không ngừng thí nghiệm, ở một cái thị trấn nhỏ tên Cù Long Sơn Trại, nằm ở vùng biên giới phía nam của Liên Bang, cuối cùng đã phát minh ra loại cường hóa được tề bản nhái đầu tiên.

Đây được coi là việc chặt đứt đường kinh doanh của người khác nên những người làm nhái không dám quang minh chính đại mà làm nhãn hiệu, đứt khoát đăng ký là sản phẩm của Sơn Trại phái!

Cùng với sự mở rộng không ngừng của Cù Long Sơn Trại, từ một cái thị trấn nhỏ nằm ở vùng biên giới nay đã trở thành một thành phố hỗn loạn đầu tiên trong Liên Bang có tới mấy ngàn vạn dân cư tứ xứ tụ tập về. Nơi này cũng được gọi với cái tên “vùng đất không có pháp luật”, rồi từ “Sơn Trại” cũng biến thành tên dùng cho các loại hàng nhái.

Thứ mà Lý Diệu chuẩn bị mua chính là một dòng cường hóa được tề nổi tiếng chuyên dùng cho thiếu niên chuẩn bị thi đại học - phiên bản nhái.

Đa số loại thuốc nhái này được sản xuất phi pháp trong các xưởng sản xuất nhỏ, chất lượng cực không ổn định, nên nhất định phải tìm một cửa hàng tương đối đáng tin cậy để mua.

Lý Diệu thông thả xem xét thông tin cụ thể của loại thuốc này rồi lướt xuống dưới cuối trang xem các bình luận của những người đã dùng rồi.

Hắn thấy dân mạng đánh giá tiệm bán thuốc này cũng không tệ lắm, nhìn cũng không giống tiệm thuê người bình luận để tăng tính tin cậy, hơn nữa địa chỉ của tiệm cũng là một cái địa chỉ có biển số nhà chính quy.

Độ tin cậy của loại cửa hàng có biển số nhà đảng hoàng như vậy cao hơn mấy người bán rong nay đây mai đó rất nhiều.

Hắn lại sao chép dòng địa chỉ rồi nhập vào khung tìm kiếm của “vạn vật tìm tòi”, cũng không tra ra bất kỳ tin tức tiêu cực nào.

Lúc này, hắn mới yên tâm. Sau đó, hắn tra cứu loại thuốc mà mình cần, rất nhanh, những thông tin liên quan hiện ra.

Hơi ngoài dự đoán, giá hàng ở cửa hàng này cao hơn những chỗ khác khoảng 5%. Chủ tiệm nói do tiệm của hắn chọn những loại dược liệu giống hàng thật y như đúc, quá trình luyện chế cũng vô cùng tiêu chuẩn, nên tinh luyện ra loại cường hóa dược tề có độ tinh khiết cực cao, cơ bản không có tác dụng phụ.

Cân nhắc một chút, Lý Diệu dùng linh hạc gửi một tin nhắn cho ông chủ tiệm:

“Tôi muốn 100 ống cường hóa dược tề loại chuyên dùng để thi đại học tên Thiên Kiêu Chi Lộ, có hàng sẵn không?”

“Có! Tôi đang ở tiệm, có thể giao dịch bất kỳ lúc nào.” - Số tiền của đơn hàng này không nhỏ chút nào, nên ông chủ trả lời rất nhanh.

“OK! Tôi đến liền!”

Lý Diệu tắt tinh não, nghĩ nghĩ, lấy ra một cây bút, cố gắng chèn một dòng tin vào cái khe hở xiêu xiêu vẹo vẹo giữa hai cái thông tin có sẵn:

“Luyện khí đại sư cao cấp đã về hưu của Xích Tiêu phái muốn giết thời gian rảnh, dẫn dắt hơn mười vị đệ tử tinh anh nhận sửa chữa các loại phi kiếm, pháp bảo, xe bay. Giá cả hợp lý! Có thể sửa chữa tại nhà!”

Cuối tin, hắn viết thêm dãy số linh hạc chuyên dùng cho công việc của mình. Hắn tính thầm trong lòng, nếu thật sự có dê béo tìm đến thì có thể để lão Vương đóng vai “luyện khí đại sư cao cấp đã về hưu của Xích Tiêu phái”, hung hăng chém một dao (1).

Hắn vừa phui tay vừa xem lại dòng tin, cảm thấy vô cùng hài lòng. Sau đó, Lý Diệu rời khỏi nhà vệ sinh công cộng.

Cái địa chỉ mà chủ tiệm đăng lên cách phố ẩm thực bốn khu vực, tầm hai cây rưỡi (2,5km) nên Lý Diệu bước nhanh chân hơn.

Sau khi đi qua hai khu vực, hăn phát hiện bên một góc đường có một cái máy bán linh phù tự động.

Đây là loại máy bán hàng tự động vô cùng tiện lợi, bên trong có sẵn hàng trăm loại linh phù thường dùng với giá cả tương đối rẻ. Người dân chỉ cần bỏ tiền vào rồi chọn loại mình cần, vô cùng tiện lợi.

Một suy nghĩ lóe lên trong đầu Lý Diệu, hăn lấy ba đồng xu trong túi quần ra rồi nhét vào nơi bỏ tiền của cái máy, ngón tay nhẹ nhàng chạm vào cái nút, chọn “Xăm mặt phù”.

Máy bán hàng tự động rung nhanh trong hai giây, rồi ở cửa “nhận hàng” rớt ra một miếng gì đó.

Xé rách bao bì, bên trong là một cái mặt nạ nhão nhoẹt, dính dính, trên cái mặt nạ ấy còn khắc mấy chục cái phù văn, ngoằn ngoèo, đè lên nhau tạo thành một đám hoa văn xinh đẹp.

Hăn dán mặt nạ lên mặt, một chuỗi tiếng “oạch oạch” vang lên kéo theo cảm giác toàn bộ cơ mặt bị co rút lại rồi lại bị kéo giãn ra. Lúc sau, hăn soi mặt vào cái tủ kính trưng bày hàng hóa trong cái cửa hàng ven đường, thấy trên mặt mình đầy rẫy những hoa văn kỳ dị trông như mạng nhện. Cho dù Mạnh Giang - thằng bạn chí cốt của hăn có đang đứng trước mặt hăn thì chắc Mạnh Giang cũng không nhận ra hăn chính là Lý Diệu.

Thành phố quý - nơi vàng thau lẫn lộn, đây lại là lần đầu tiên Lý Diệu có giao dịch với cửa hàng này, không biết nhiều thông tin về đối phương, nên không thể không cẩn thận thay đổi hình dạng.

Như vậy, lỡ hai bên có xảy ra mâu thuẫn thì cùng lắm hăn quay lưng chạy trốn, dứt khoát lưu loát, sẽ không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Loại “xăm mặt phù” này có thể thúc đẩy da mặt sinh ra loại hoa văn độc đáo, tùy thuộc vào môi trường sử dụng mà tác dụng có thể duy trì trên dưới mười tiếng. Đây là loại linh phù được rất nhiều người trong thành phố quý ưa thích, tin dùng.

Đặc biệt là khi tiến hành giao dịch ngầm thì gần như là mỗi người đeo một cái, nên Lý Diệu cũng không sợ ông chủ tiệm sẽ sinh nghi.

Khu vực số 63 chính là khu cung cấp linh năng, có nhiệm vụ cung cấp linh năng liên tục cho toàn bộ các thiết bị cơ bản và các đường ống thông gió trong toàn thành phố.

Số người đi dạo trên đường ở khu này không nhiều lắm, đường đi chật hẹp, xung quanh đều là các ống dẫn to lớn đan xen ngang dọc, trông giống như muôn vàn con đại mãng xà. Bởi vì quanh năm ít bảo trì nên không ít ống dẫn đã hoen rỉ loang lổ, hơi nước cứ phun “phụt phụt” ra từ các khớp nối ống.

Đường đi bằng kim loại âm u, số đèn đường tinh thạch chạy bằng linh năng cháy mất một nửa, số còn lại cũng chớp sáng chớp tối, ánh đèn thoát ẩn thoát hiện.

Ở cuối con đường u ám ấy có một cái cửa sắt chật hẹp nửa khép nửa mở, trên cửa có in hình một con sói đen đang giương nanh múa vuốt, trên đầu con sói còn cắm một con dao găm dính máu. Phía trên cửa sắt có bốn chữ to được hàn bằng các thanh sắt:

“Quân Đạo Sát Lang”

Từ bên trong truyền ra tiếng người hét to, tiếng đập “đùng đùng”, mùi máu gai mũi cùng với mùi mồ hôi nam tính bốc lên.

Đây là một võ quán.

-----

(1) Dê béo... hung hăng chém một dao: chặt chém khách hàng nhẹ dạ.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Quân Đạo Sát Lang

Hầu hết người dân của Tinh Diệu Liên Bang đều rất trọng võ. Vì tu chân giả có thực lực cường đại nên được hưởng địa vị cao nhất trong xã hội, nên mọi người dân trong Liên Bang đều xem bước lên con đường tu chân là sự vinh quang lớn nhất.

Cho dù không thể trở thành tu chân giả thì họ cũng rất thích rèn luyện thân thể, mài giũa gân cốt, giữ gìn vóc dáng, gần như giữ gìn thói quen tập luyện cả đời.

Cho nên, khắp đường lớn ngõ nhỏ, nơi nơi đều có thể thấy phòng tập thể hình, phòng tu luyện và võ quán. Những người ngày ngày luyện tập ở trong những nơi ấy không hẳn là những cao thủ vô cùng hung tàn, mà phần lớn đều là những người đã đi làm hoặc học sinh SV luôn biết tuân thủ pháp luật.

Khi Lý Diệu nhìn bảng hiệu “Võ Quán Quân Đạo Sát Lang” thì lại tin tưởng hơn một chút.

Hắn biết những người bán hàng trong những nơi như thế này đa phần đều là người có lòng yêu thích cuồng nhiệt đối với tu luyện nên phần lớn số Sơn Trại Cường Hóa Dược Tề họ luyện chế ra đều để cho chính hội viên của mình sử dụng. Kiếm tiền không phải là mục tiêu hàng đầu nên thường thường không tiếc phí tổn, chất lượng của thành phẩm cũng đảm bảo hơn.

Sau khi sờ sờ hoa văn như mạng nhện trên mặt, Lý Diệu từ từ bước vào cửa.

Nhìn bên ngoài thì thấy cái võ quán không lớn lắm nhưng bên trong lại vô cùng khác biệt. Trong căn phòng dùng để luyện tập thể lực rộng tầm 300 đến 400 mét vuông, bây giờ đang có mười mấy người đàn ông lực lưỡng, mồ hôi nhễ nhại, đang nâng tạ, kéo cáp, quăng tạ phát ra tiếng “bang bang” giòn tan, trong một góc phòng còn có một người đàn ông cơ bắp cuồn cuộn đang hung hăng đâm vào cái bao cát trước mặt.

Lý Diệu quét mắt nhìn một vòng, phát hiện những người ở đây đang tập luyện với mức cân không quá nặng, mặt mũi cũng không hung hăng, giống dáng vẻ của những người công nhân viên chức bình thường. Phát hiện này làm hãn thở phào nhẹ nhõm một cái, càng yên tâm hơn.

Hãn bước đến gần người đàn ông đang đâm bao cát trong góc tính hỏi thăm ông chủ đang ở chỗ nào, vì mặt người này nhìn có vẻ hiền nhất chỗ này.

Nhưng lại đúng lúc hãn bước đến gần thì người đàn ông lực lưỡng này lại dồn hết sức lực đâm một quyền vào bao cát, làm nó bay lên thật cao rồi đâm trúng ngay mặt của Lý Diệu, phát ra tiếng “bang” thật lớn.

Người đàn ông “a” một tiếng, rồi vội la lên: “Anh có sao không?”

Lý Diệu lắc lắc đầu, cảm giác mũi hơi xót, cử động cánh mũi vài cái rồi nói:

“Không sao, cho hỏi Triệu chủ quán đang ở đâu?”

...

Trong một căn phòng thưởng trà nằm phía sau phòng luyện tập thể lực, có hai người đàn ông lực lưỡng đang ngồi trên cái đệm màu xanh quân đội, ở giữa hai người là hai chén trà, một đĩa thịt xông khói, một đĩa gà nướng, còn có cả đậu phộng và vài ba thứ nữa.

Người ngồi bên trái tuổi tầm ngũ tuần, trên cái đầu chỗ trọc chỗ có tóc có xăm hình một con dao găm đang cắm trên cái đầu sói, nguyên cánh tay trái đã bị đứt giờ được thay thế bằng một cái tay giả có khắc hơn một ngàn cái phù văn.

Người ngồi bên phải lại nhìn có vẻ chưa tới 30 tuổi, mặc một cái áo khoác màu xám vô cùng bình thường của quân đội, hình như cái áo này đã được mặc rất nhiều năm, đã giặt đến phai màu trắng bệch ra.

Nếu Lý Diệu nhìn thấy người này thì nhất định sẽ kích động đến tiểu trong quần... Người thanh niên này chính là thần tượng của toàn bộ học sinh trong trường cấp ba Xích Tiêu, cũng là một quý tộc mới trong giới tu chân giả của Phù Qua thành, là một tu sĩ trúc cơ kỳ - Yêu Dao Bành Hải!

Giờ phút này, trên người Yêu Dao Bành Hải không có một chút khí tức cường đại của một tu chân giả, hần bình thần nâng chén trà lên, rồi nói với người đàn ông trung niên có cái đầu hói lõm chõm: “Nào! Huấn luyện viên, làm một ly vì những năm tháng chiến đấu hết mình ở Yêu thú hoang nguyên nào!”

Rõ ràng thứ rượu trong cái ly chỉ là loại rượu xoàng xĩnh nhất, mà một đại tu sĩ ăn mặc cao sang, vô cùng xa xỉ như Bành Hải lại tỏ ra như thấy được loại rượu hảo hạng nhất, một hơi uống sạch, rồi chặc lưỡi rõ to, nói:

“Rượu ngon! Mẹ nó! Đây mới là thứ đàn ông nên uống!”

Người đàn ông trung niên dùng cái tay giả hơi gượng gạo của mình nâng chén trà lên, cảm khái nói:

“A Hải, tôi biết cậu trọng tình cảm, có tình có nghĩa, cho dù đã là tu chân giả trúc cơ kỳ nhưng vẫn không quên đám đồng đội cũ đã cùng cậu vào sinh ra tử bọn tôi! Nhưng chỉ cần cậu có tâm, lâu lâu lại đây uống vài chén rượu với tôi là được rồi, thật sự không cần thiết phải luôn tu luyện ở

đây đâu... Nơi này chỉ là chỗ nghiệp dư, trình độ rất thấp, với một tu chân giả trúc cơ kỳ như cậu thì chỉ là đang lãng phí thời gian ở đây thôi!”

Bành Hải cười, đáp: “Huấn luyện viên, mối quan hệ của chúng ta không phải chỉ cần một câu vào sinh ra tử là có thể giải thích rõ ràng được. Khi chúng ta cùng nhau chấp hành “Hắc Nhận hành động”, nếu không phải lần ấy thầy chặn cho em thì em đã chết từ lâu rồi, làm sao còn có thể trở thành tu chân giả luyện khí kỳ? Rồi vì việc đó mà HLV...”

Bành Hải quét mắt nhìn cái tay giả của người đàn ông trung niên, rồi trong giọng nói cũng hơi nặng nề: “Mất đi toàn bộ cánh tay trái, ngay cả trái tim cũng bị nổ mất 70%, làm cho thầy đang ở luyện khí kỳ tầng thứ 13 rớt xuống tới mức của người luyện võ bình thường nên không thể không rời khỏi “Lang Đoàn”...”

Người đàn ông phẩy phẩy tay, dùng giọng điệu chẳng quan tâm, nói:

“Con đường tu chân tràn ngập gian nan, nguy hiểm, phải nói là thập tử nhất sinh nên khi đã bước lên con đường này, lão đã tự mua sẵn quan tài từ lâu rồi, chuẩn bị sẵn tinh thần có thể bị mất mạng bất kỳ lúc nào! Nên mất một cánh tay thì có là gì? Nếu chỉ như vậy thôi mà cũng không thông suốt thì còn tu cái rắm gì! Nhân lúc còn trẻ lo về nhà làm cán bộ lãnh đạo rồi cưới vợ sinh con thì không phải là càng an toàn sao? Nên cậu cũng đừng để chuyện ấy trong lòng nữa. Đối với những người chọn theo con đường tu chân như chúng ta, thì cụt tay cụt chân hay lên bàn thờ chờ ăn chuỗi âu cũng là do ông trời, là mệnh! Tôi đứt tay là số mệnh của tôi vốn sẵn như thế, liên quan gì tới cậu? Nói đi cũng phải nói lại, nếu ông trời không cho tôi tu chân nữa thì tôi không tu thôi! Mỗi tháng lão đây có đồng tiền trợ cấp của “quân nhân xuất ngũ do tàn tật”, uống chén rượu, ăn xiên nướng, ngủ với gái trên giường cũng chả thiếu ngày nào, sống sung sướng biết bao nhiêu! Còn mấy chiến hữu vẫn còn phục vụ trong quân đội thì đúng là có không ít người trở thành tu chân giả trúc cơ kỳ, thậm chí còn có hai người trở thành đại tu sĩ kết đan kỳ, nhưng như vậy thì thế nào? Nói không chừng

ngày mai đã biến thành đồng phân trong ruột yêu thú, xương cũng không còn sót! Đây, nghĩ như vậy chẳng khác nào lão đây còn có lời hơn họ sao! Ha ha ha!”

Bành Hải cũng vui vẻ tiếp lời:

“Cầm được buông được, đúng là người HLV rắn rỏi trong trí nhớ của em! Nhưng có cái này thầy đã nghĩ sai rồi. Mỗi ngày em đến đây luyện tập cũng không phải chỉ là lãng phí thời gian đâu, mà em đang tiến hành một loại tu luyện vô cùng quan trọng!”

Người đàn ông trung niên trợn to hai mắt, ngạc nhiên nói: “Tu luyện? Ở trong chỗ rách nát này của tôi mà cậu có thể luyện được cái gì?”

Bành Hải cười mỉm chi, giải thích:

“Em có thể bùng phát ra linh lực có sức mạnh của trúc cơ kỳ cấp cao nhưng lại vô cùng chậm chạp, trong nhiều lúc chiến đấu then chốt lại bị rút về trúc cơ kỳ bậc trung, xiu nữa là đi đời nhà ma... Do toàn bộ lực lượng của em tăng lên quá nhanh trong khi khả năng kiểm soát của em vẫn còn chưa thành thạo. Nếu muốn chân chính đứng vững ở trúc cơ kỳ cấp cao, thậm chí bước vào cảnh giới cao nhất của trúc cơ kỳ thì nhất định phải giải quyết hoàn toàn vấn đề này!”

Người đàn ông trung niên trầm ngâm một lát, rồi gật đầu, nói: “Cậu là một trong những tu chân giả trúc cơ kỳ trẻ tuổi nhất ở Liên Bang, thăng cấp quá nhanh nên đúng là sẽ dẫn đến trụ cột không vững. Vậy cậu tính giải quyết như thế nào?”

Bành Hải cười nói: “Để có thể khống chế lực lượng của bản thân, mỗi lần đến võ quán Quân Đạo Sát Lang của HLV, em đều áp chế lực lượng của mình ở mức 3%, chỉ phát huy ra 3% thực lực thôi rồi tiến hành luyện tập vượt mức cân đối với số sức mạnh ấy!”

Người đàn ông trung niên vỡ lẽ ra, nói: “Thì ra là cậu chỉ phát huy 3% thực lực? Thảo nào tôi không cảm thấy khí tức của tu chân giả trên người cậu cho dù chỉ một chút.”

Bành Hải gật đầu, tiếp lời: “Em đã giữ trạng thái này một tháng rồi. Làm như vậy thì khi em bỏ đi hạn chế, phát huy ra toàn bộ 100% lực lượng thì em cảm thấy sức bật của mình tăng lên rõ ràng, khả năng khống chế linh năng cũng tăng lên không ít! Mục tiêu cuối cùng của em là khi áp chế lực lượng của mình ở mức 1% nhưng vẫn có thể tiến hành luyện tập vượt mức cân và đánh nhau. Nếu em có thể làm được như vậy thì em nhất định có thể thăng cấp lên cảnh giới cao nhất của trúc cơ kỳ!”

Ngừng một chút, rồi hần nở một nụ cười có chút tiếc nuối, nói tiếp: “Linh lực không ổn định là nhược điểm lớn nhất của em, và em không muốn để cho người khác biết, nên em chỉ có thể đến đây tu luyện... Trong Phù Qua thành, em chỉ tin tưởng hai người, và HLV là một trong số đó, chỉ đáng tiếc là thực lực của hội viên ở đây quá yếu, không một ai có thể chịu nổi 3% lực công kích của em trong 3 phút! Nên chỉ có thể tự luyện tập lực lượng, nhưng cảm giác vẫn thiếu thiếu gì đó.”

Người đàn ông trung niên trừng mắt lên rồi liếc hần một cái, nói: “Hội viên chỗ tôi đều là công nhân viên chức, người làm công ăn lương bình thường, có phải võ sĩ chuyên nghiệp đâu nên đương nhiên không chịu nổi cậu đánh. Cho dù cậu chỉ dùng 3% thực lực đi chăng nữa thì họ cũng chỉ có thể bị cậu hành hạ đến chết! Nhưng đừng nói là HLV cũ không giúp đỡ cậu, tôi biết cậu đang tìm cao thủ lì đòn để giúp cậu luyện tập nên đã đặc biệt liên hệ một người bồi luyện (1) cấp hoàng kim hơi có danh tiếng trong giới, đợi chút nữa là đến rồi!”

Bành Hải vừa nghe xong đã bắt đầu cảm thấy hứng thú: “Ồ? Lợi hại không?”

Người đàn ông trung niên nói: “Tôi cũng được bạn bè giới thiệu thôi chứ chưa gặp qua, nhưng người này đã lăn lộn ở thành phố quý rất nhiều năm, cũng đã làm người bồi luyện ở vài võ quán. Nghe nói cũng rất lì đòn, có biệt danh là “rùa sắt” nên chắc có thể chịu nổi 3% lực lượng của cậu đánh 3 phút nhỉ?”

Toàn bộ bức tường bên trái của phòng trà là kính một chiều nên ngồi trong phòng nhìn ra là có thể thấy tình huống trong phòng tập luyện thể lực.

Khi hai người đang nói chuyện thì đúng lúc Lý Diệu đi vào, rồi bị bao cát đập vào mặt nhưng lại tỏ ra không có việc gì.

“Hắn tới rồi đấy, thế nào? Được không?” Người đàn ông trung niên đứng dậy.

***

(1) Người bồi luyện: người trợ giúp việc luyện tập võ.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Người Đàn Ông Khởi Động Cơ Thể

“Hơi thú vị đấy, so với những võ giả bình thường thì khả năng chịu đánh tốt đấy, ít nhất là mạnh hơn gấp mười lần đám “gà công nghiệp” ở chỗ của thầy.”

Bành Hải cũng đứng lên, chậm rì rì hoạt động các khớp xương, những nhóm cơ bắp như muôn vàn con rắn độc, len lỏi dưới làn da trắng sứ, trông sinh động vô cùng.

“Đương nhiên! Người ta là dân chuyên nghiệp đó! Cậu vào phòng luyện võ chuẩn bị trước đi, đừng quên mang “xâm mặt phù” đấy. Đừng để người khác phát hiện thân phận của cậu.”

Người đàn ông trung niên vừa nói vừa mở cửa ra rồi đi vào phòng tập thể lực.

Người đàn ông ban nãy đánh bao cát nói với ông: “Chủ tiệm Triệu, vị này tìm ông.”

Người đàn ông trung niên gật đầu, nhìn lướt qua hoa văn mạng nhện trên mặt Lý Diệu rồi cười, nói:

“Tới rồi à? Giá cả đều rõ ràng, không có vấn đề gì chứ hả?”

“Đều rõ ràng, không có vấn đề. Chúng ta tiến hành giao dịch đi.” Lý Diệu dùng giọng điệu lạnh lùng nói, giả bộ mình là một người có kinh nghiệm phong phú.

“Ok, đi theo tôi.” Người đàn ông trung niên đi trước dẫn đường. Băng qua một cái hành lang, đưa Lý Diệu tới một cái phòng luyện võ rộng tầm 100 mét vuông.

Cái phòng luyện võ này tương đối đơn sơ, trên bốn bức tường đều được dán miếng mút để giảm xóc, còn sàn thì chỉ là xi măng thô. Cái phòng này chắc đã được sử dụng lâu rồi, sàn nhà gỗ ghè lồi lõm, khe nứt ngổn ngang.

Người đàn ông trung niên lấy một bộ đồ phòng hộ làm từ chín lớp da trâu cùng với nguyên bộ dụng cụ phòng hộ từ trong một cái hộp tủ ra, ý bảo Lý Diệu mặc vào.

“Mọi người đều là người trong giới, tôi cũng không nói dông dài. Chỉ cần cậu có thể chịu đựng được 3 phút thì có thể nhận lấy mười ngàn đồng, nhưng nếu chịu không nổi thì một cái cũng không có! Anh Thiên nói với tôi là cậu đã từng làm việc này trong nhiều võ quán rồi, là một người bồi luyện cấp hoàng kim nên những luật lệ như vậy không thành vấn đề, đúng chứ?”

“3 phút? Người bồi luyện cấp hoàng kim?” Lý Diệu chớp chớp mắt, ý thức được đối phương đã nhận nhầm người.

Hoa văn của xâm mặt phù cũng không phải là ngẫu nhiên, là có sẵn, tổng cộng hơn 1.300 loại hoa văn. Lâu lâu cũng có hai người trùng hợp dùng cùng một loại hoa văn, tình huống này được gọi là “đụng mặt”.

Ông chủ tiệm này chắc là cũng đang đợi một người bồi luyện cấp hoàng kim đeo mặt nạ hoa văn mạng nhện nên mới nhận nhầm mình thành người ấy.

“Xin lỗi...” Lý Diệu liền giải thích theo bản năng nhưng một ý tưởng bỗng lóe lên trong đầu cậu.

Ông bác này vừa nói gì cơ? Chịu đựng 3 phút là có thể cầm mười ngàn đồng? Làm bồi luyện kiếm được nhiều tiền vậy sao?

Lý Diệu hơi tím mắt lại vì tiền.

Hắn liều mạng ở pháp bảo mộ địa, cực khổ cả tháng mới kiếm được ngót nghét mười ngàn đồng. Tuy vài hôm trước vừa nhấn tâm chắt chém Tư Giai Tuyết một võ, kiếm được 100 ngàn, nhưng loại dê béo như vậy đâu phải muốn gặp là gặp được. Bây giờ lại chỉ cần chịu đựng bị đánh 3 phút là có thể kiếm được mười ngàn, chừng ấy đủ để mua thêm hơn mười ống cường hóa được tề nữa, có sao không làm?

Thân thể của mình cũng vừa mới trải qua dị biến, khả năng chịu đòn tăng lên rất nhiều so với hồi trước, đã được xem như da dày thịt béo!

Mà hội viên của loại võ quán có cấp bậc như vậy đa phần là dân nghiệp dư, không chừng còn vừa mới tan tầm, lát nữa còn phải đi mua đồ ăn, có bao nhiêu sức lực?

Nghĩ như vậy, Lý Diệu nhìn người đàn ông trung niên, suýt chút nữa bật cười thành tiếng.

Trong một góc của phòng luyện võ có một người đàn ông dáng người cao gầy đang đứng. Thân trên của hắn không mặc áo, để lộ ra không bao nhiêu cơ bắp, làn da cũng hơi trắng bệch, trên mặt cũng dán “xăm mặt phù”, màu đỏ và đen đan xen nhau tạo thành khuôn mặt chú hề đang cười.

Làm người ta có cảm giác người này vô cùng bình thường, không hề có khí thế của một cao thủ.

Mà việc làm Lý Diệu cảm thấy buồn cười chính là khi hắn tiến vào, người này đang khởi động cơ thể vô cùng nghiêm túc, lại còn tập bài tập cơ bản nhất ở Liên Bang là “bài tập thể dục thứ 5”!

Bài tập này do các chuyên gia của Liên Bang nghiên cứu phát minh ra hướng tới đối tượng là người bình thường tập thể hình, dùng để thả lỏng gân cốt. Tất cả công dân của Liên Bang từ khi vào nhà trẻ liền bắt đầu được học, cơ bản chưa được gọi là công pháp võ thuật, chỉ đơn giản là hoạt động tay chân, làm nóng người mà thôi.

Ngày nay, nó đã trải qua biết bao lần sửa đổi, phát triển ra các động tác phức tạp hơn, tạo thành “bài tập thể dục thứ 9” có hơi hướng của võ thuật. Nên bộ “bài tập thể dục thứ 5” vô cùng cơ bản giờ đã trở thành bài tập cho các học sinh tiểu học.

Rõ ràng là bài tập của các bé tiểu học mà người đeo mặt nạ trắng hề này lại làm vô cùng nghiêm túc, không chút chểnh mảng, mỗi một động tác đều làm hết sức, như thể đang tu luyện loại thần công tuyệt thế vô song nào vậy.

“Mười ngàn này chẳng khác nào từ trên trời rơi xuống, nếu không lấy chắc ông trời cũng phải tức giận dùng sét đánh chết mình quá!” Trong lòng Lý Diệu cười như điên.

Sau khi người đàn ông trung niên đeo nguyên bộ dụng cụ phòng hộ lên người hẳn, nhíu mày, hỏi:

“Có việc gì sao?”

“À...” Lý Diệu trầm ngâm một lát, hỏi lại:

“Tôi chỉ có thể chịu đánh? Tôi có thể đánh trả không?”

Người đàn ông trung niên sững sốt rồi cười nửa miệng như thể nghe được cái chuyện cười hài hước nhất trên thế gian này. Ông ấy tiếp tục lấy ra mấy một đồng lá chắn làm bằng sắt và miếng gỗ cường lực từ trong một cái thùng rồi cắm vào những cái túi chuyên dụng trên cái áo bảo hộ làm bằng da trâu mà Lý Diệu đang mặc.

Như vậy, trên người Lý Diệu liền có tới ba lớp bảo vệ: một lớp gồm sức cường lực, một lớp lá chắn làm bằng sắt, một cái áo da trâu dày chín lớp.

Sau đó, người đàn ông trung niên trả lời: “Cậu thích thì cứ đánh trả. Nhưng tôi khuyên cậu nên dồn toàn lực để ứng phó, ngăn trở công kích của người kia rồi hẵng nói. Được rồi, hai người từ từ chơi đi, 3 phút sau tôi lại vào, hi vọng...”

Ông ấy ngừng nói, rồi dùng một loại ánh mắt như muốn nói “tự hiểu” nhìn Lý Diệu. Sau đó lại vỗ vỗ vào vai hắn như thể khích lệ tinh thần rồi rời khỏi phòng luyện võ, đóng cửa lại.

“Đúng thật là võ quán cho dân nghiệp dư mà! Chỉ là 3 phút tập luyện đánh nhau thôi, cần thiết phải mặc kín mít như vậy sao?” Lý Diệu thử nhảy hai cái, rồi đánh thử một bộ vương bát quỳên, cảm nhận sự ảnh hưởng của bộ đồ đối với cơ thể.

Hắn phát hiện bộ đồ phòng hộ này được làm vô cùng tỉ mỉ, xinh đẹp. Tuy thêm miếng sắt và miếng gỗ cường lực làm cho nó nặng lên mấy chục ký lô nhưng vẫn không ảnh hưởng đến hoạt động của tay chân. Ngoại trừ việc làm cho tốc độ của hắn giảm xuống một chút thì cũng không ảnh hưởng đến khả năng tấn công và chống đỡ.

Đối thủ của hắn vẫn còn đang ung dung khởi động, vừa làm xong động tác thứ 4 “động tác đuổi người”, giờ lại chuyển sang động tác thứ 6 “động tác giãn ngực”. Nếu Lý Diệu không nhớ nhầm thì còn tới năm động tác nữa lận!

“Vị huynh đài này, từ lúc tôi tiến vào anh vẫn đang khởi động, chẳng lẽ anh tính làm nguyên bộ bài tập thể dục sao? Cần phải nghiêm túc đến như vậy à?” Lý Diệu nhin không nổi, hỏi.

Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề nghe hắn nói, không tiếp tục động tác nữa, giữ nguyên tư thế khuyu một đầu gối, giãn ngực ra, nói từ từ:

“Cậu không cần khởi động sao?”

“Không cần, trên chiến trường thật sự, đâu ra nhiều thời gian như vậy cho anh khởi động!” Lý Diệu hơi mất kiên nhẫn nói.

Hắn kiểm ăn ở pháp bảo mộ địa, xưa giờ đều là nói đánh liền đánh, nói chạy liền chạy. Phì Long, Dã Lang... mấy thằng khốn kiếp đó làm gì có thằng nào sẽ cho hắn thời gian để khởi động?

Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề nghiêng đầu, “ồ” một tiếng nhỏ, dường như không đoán được rằng Lý Diệu có thể nói ra đạo lý như vậy, trầm ngâm một chút rồi gật đầu, nói:

“Cậu nói rất đúng. Chuẩn bị đi, 3 phút... bắt đầu tính giờ!”

“Vút!”

Gần như là hai chữ “tính giờ” còn chưa kịp truyền đến tai Lý Diệu thì đã có một tiếng xé gió chói tai xuyên qua màng tai của hắn. Người đàn ông đeo mặt nạ hề ban nãy còn đứng cách hắn hơn 10m tập bài tập giãn ngực, mới chớp mắt cái, bây giờ đã biến mất!

Lý Diệu cơ bản không thể nhìn thấu quỹ đạo chuyển động của người đàn ông đó, chỉ cảm thấy toàn bộ lồng ngực đều truyền đến cảm giác đau đốn châm chích, như thể có một bàn tay vô hình đã xuyên thủng ba lớp bảo hộ trước ngực hắn trong nháy mắt, rồi cắm thẳng vào ngực, hung hăng bóp chặt trái tim hắn!

“... Cái quỷ gì!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 21+4%

Trong đầu còn chưa nghĩ xong một câu mà ngực đã có cảm giác như vừa bị một cái tàu bay siêu tốc đâm vào, làm cho cơ thể lập tức bay ra xa 7m rồi đập “đùng” vào bẫy, tám miếng giảm xóc làm bằng rơm làm cho những cọng rơm rạ bay ra tứ tung!

Cơ thể Lý Diệu rơi mạnh xuống sàn, các loại chất lỏng phun ra từ mắt, mũi, miệng của hắn, toàn bộ lồng ngực thì mất đi cảm giác, tê tái như đang có loại vi rút nào đó đang lan truyền nhanh chóng, cảm giác sắp hít thở không thông!

“Quá... quá nhanh! Nhìn không rõ ban nãy hắn ra đòn là tay hay chân nữa! Đây là ai, có sức mạnh ghê gớm như vậy mà sao lại tu luyện ở võ quán dành cho dân nghiệp dư như thế này? Thảo nào chỉ cần để cho hắn đánh 3 phút là kiếm được mười ngàn đồng!”

Não Lý Diệu trở nên trống rỗng, thở hổn hển thật lâu mới có thể miễn cưỡng chống tường đứng dậy.

Hai chân của hắn cũng đang run lẩy bẩy, nhìn thoáng qua cái đồng hồ đang treo trên tường... mới qua có 5 giây thôi mà hắn cảm tưởng như đã là 5 phút vậy!

Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề đứng im ở cách hắn hơn 10m, có chút bất ngờ, nhíu mày, nói:

“Khả năng chịu đòn của cậu có vẻ cũng không mạnh lắm, nếu chịu không nổi nữa thì thôi, đừng miễn cưỡng.”

“Ai nói tôi không chịu nổi! Vừa này là do tôi chưa kịp chuẩn bị thôi, tới đi!” Lý Diệu hít một hơi thật sâu, nuốt một ngụm chất lỏng mặn đắng xuống, hốc mắt dần dần đỏ lên, trong đầu chỉ còn mỗi suy nghĩ: “3 phút, mười ngàn đồng”!

Mười ngàn đồng - hơn mười ống cường hóa dược tề; hay 3.500 hộp thịt Tinh Không Cự Thú; hay nguyên bộ tu luyện phù được làm từ chất liệu đặc biệt, có thể kéo dài, dát mỏng cực độ; hoặc có thể ăn mười bữa tiệc hoành tráng ở nhà hàng tiểu cảnh Ấn Hồ!

Trong pháp bảo mộ địa, hẳn có biệt danh là “Kền Kền - muốn tiền không muốn mạng” nên khi đối mặt với một khoản tiền lớn như vậy, sao hẳn có thể dễ dàng từ bỏ cơ chứ? Đừng đùa!

“Tới, tới đây đi!”

Lý Diệu đứng vững, làm tư thế phòng thủ, đôi mắt nhìn chăm chăm vào hai chân của đối thủ, rồi giơ ngón tay ra ngoắc ngoắc. Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề cũng không hề do dự mà gật đầu.

“Vút!” Người đàn ông ấy lại biến mất một lần nữa!

“Sao có thể! Vẫn không nhìn rõ ràng được, hoàn toàn nhìn không ra quỹ đạo vận động của thằng ấy!”

Đôi mắt Lý Diệu trừng to, cố gắng tìm kiếm tung tích của người đàn ông đeo mặt nạ chú hề nhưng lại không thu hoạch được gì. Con người của hắn thật sự không theo kịp tốc độ của người kia, chỉ có thể dựa vào bản năng chống lại nguy hiểm để làm ra phản ứng ngăn cản đối phương.

“Đùng!” Cảm giác giống như có một con mãng xà to lớn quật vào bên phải cơ thể hắn, nhưng lần này hắn đã có chuẩn bị tinh thần trước nên còn có thể gắng gượng nghiêng người. Toàn bộ mấy miếng gốm sứ cường lực ở vai phải của hắn vỡ vụn, ngay cả miếng sắt ở lớp trong cũng bị đập đến phát ra tiếng “bang bang”.

“Lực lượng quá khủng bố!” Trán của Lý Diệu tràn đầy mồ hôi lạnh. Người kia mới tung một chiêu thôi mà đã đánh nát miếng sắt bọc vai của hắn, thế mà lại không hề có chút dừng lại, tiếp tục công kích hắn ở những góc độ vô cùng ảo diệu, như mưa to bão táp, nháy mắt cái đã bao phủ toàn cơ thể hắn!

Ngay tức khắc, trên người Lý Diệu truyền ra tiếng “rắc rắc rắc rắc”. Đó là âm thanh của những miếng gốm cường lực vỡ vụn, còn có cả tiếng sắt vụn vụn móp méo “bang bang bang”.

“Nhìn không thấy! Nhìn không thấy! Hoàn toàn nhìn không thấy gì cả! Nếu cứ như vậy mà đánh tiếp, tất cả các miếng sắt bảo vệ trên người mình sẽ bị đánh nát trong không đầy 1 phút! Không có đồ phòng hộ, con quái vật này chỉ cần nửa phút để khiến mình nằm yên trên sàn!”

Trong đầu Lý Diệu tràn ngập hình ảnh xấp tiền mười ngàn đồng bỗng mọc ra đôi cánh rồi “bùm bụp” vỗ cánh bay đi mất. Điều này làm trên mặt Lý Diệu dần dần lộ ra vẻ hung ác.

“Phải nhanh nghĩ ra cách! Nhất định phải nhìn ra quỹ đạo vận động của thằng ấy!”

Lý Diệu cảm thấy như cơ thể đang bị một con tàu bay siêu tốc nghiền qua nghiền lại, đau đớn muốn chết.

Nhưng ngạc nhiên là, loại cảm giác đau đớn chết đi sống lại này lại làm cho hắn cảm thấy có chút quen thuộc và “thân thiết”, những mảnh vụn ký

ức đã tắt ngấm nằm sâu trong não hần bỗng hiện lên vài mảnh vụn ký ức mơ hồ.

Những mảnh vụn ấy va chạm vào nhau, vỡ toang ra, rồi lại hợp lại, điều chỉnh, cuối cùng biến thành những hình ảnh vụn vẹo.

Hần bỗng nhớ tới trong giấc mơ hão huyền ấy, khi hần còn là một tạp vụ cấp thấp ở Bách Luyện tông, bị Cự Linh Thần dùng cái búa sắt to dùng tra tấn ngày đêm nhưng lại không thể nhìn rõ động tác công kích thì có một đồng nghiệp đã từng lăn lộn trên giang hồ rất lâu nói với hần rằng:

“Âu Dã Minh, mày có cảm thấy búa sắt của Cự Linh Thần chuyển động quá nhanh không? Nhìn cũng nhìn không rõ? Lại đây, ăn một tháng vẩy cá giùm tao đi rồi bố mày sẽ dạy cho mày một tuyệt chiêu!”

“Tuyệt chiêu gì vậy?”

“Rất đơn giản... Nếu mày dùng mắt nhìn không rõ thì đừng nhìn nữa, cố gắng quay mặt qua một bên rồi nhìn bằng tầm nhìn ngoại vi, tầm nhìn ngoại vi có thể giúp mày nhìn thấy hình ảnh rõ ràng hơn mắt thường đấy!”

Dùng tầm nhìn ngoại vi?

Lý Diệu suy nghĩ lướt qua thật nhanh, không cần suy nghĩ thấu đáo liền nheo đôi mắt lại rồi dùng tầm nhìn ngoại vi nhìn thử.

Hần thấy được rồi!

Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề đang cuộn tròn người lại như một con mèo lười biếng, đang trốn sau lưng hần rồi ngay lập tức tung người ra, như thể con mèo lười biếng bỗng chốc biến thành một con mãnh xà dữ tợn, đuổi một chân ra để gạt vào ống chân phải của hần!

Nếu hấn trúng chiêu này thì không những tất cả những miếng gổm cường lực bao quanh chân hấn sẽ vỡ tan, mà ngay cả xương ống chân cũng sẽ phải chịu ảnh hưởng nghiêm trọng, tốc độ sẽ giảm xuống ít nhất là một nửa và hấn sẽ hoàn toàn đánh mất khả năng chống đỡ!

“Mười ngàn đồng này mình nhất định sẽ lấy!”

Lý Diệu cắn bờ môi đã rách bươm, gần như là triệu tập toàn bộ tế bào vận động trong toàn cơ thể, rồi căng chân phải như một cái dao xếp: “rắc” một tiếng đã gập xát vào trong đùi!

Công kích của người đàn ông thất bại trong giây mắt, làm cả người hấn cũng mất đi thăng bằng, không khỏi phải bước lên trước nửa bước để ổn định lại cơ thể. Đây là lần đầu tiên hấn để lộ bản thân.

Thế công đang lưu loát liên mạch bỗng dừng bị ép buộc bỏ dở, giống như thể một giai điệu có tiết tấu rất nhanh đang chuẩn bị đến cao trào bỗng dừng im bật.

Lý Diệu xoay eo, vốn định thừa cơ tung chân đạp người kia một cái trả thù.

Người đàn ông kia giống như có thể biết trước vậy, thấy chiêu vừa rồi không trúng đối thủ liền nhanh chóng nhảy ra xa phải hơn bảy, tám mét rồi nhìn hấn nhếch miệng cười, trong mắt lại toát ra sự kinh ngạc và khen ngợi, nói:

“Trong vòng 57 giây ngắn ngủi mà đã có thể nhìn thấu đường đi nước bước của tôi? Thành phố quý thật đúng là nơi tàng long ngọa hổ!”

“Đó... đó còn phải nói! Anh có muốn biết tôi đã dùng phương pháp gì để nhìn thấy hướng công kích của anh không? Nếu nói thì phải nói từ sự phụ của tôi, đó là chuyện của 20 năm trước, trong một đêm mưa tầm tã...” Lý Diệu thở hốn hển như trâu, liều mạng kéo dài thời gian.

“Không muốn biết!” Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề dứt khoát cắt đứt lời nói của hắn rồi lại biến mất. Lần này Lý Diệu cũng có thể nhìn thấy hướng công kích của người kia, nhưng quái lạ là người kia lại giống như biến thành hai người rồi cùng lúc đánh vào hai bên sườn của hắn!

.....

Trong căn phòng thưởng trà, người đàn ông trung niên đang vui vẻ uống rượu, gặm cánh gà, còn hát câu đố câu không bài “46 lữ đoàn”.

Bỗng tiếng gõ cửa vang lên, một người đàn ông đeo “xăm mặt phù” hình mạng nhện bước vào ngay sau đó.

Dáng người của hắn lùn, cường tráng và rắn chắc như một bức tường.

“Cậu là?” Người đàn ông trung niên sửng sốt, tay cầm cánh gà dừng trên không đang không ngừng run lên.

.....

Trong phòng luyện võ, 2 phút 30 giây đã trôi qua!

Lý Diệu như con thuyền đánh cá nhỏ bé chao đảo trong cuồng phong bão táp, bị những con sóng cao che trời thay phiên nhau hung hăng đè chìm xuống biển, nhưng sau một lát lại có thể trôi lên mặt nước!

Cơ thể hắn đã được thần hồn của Âu Dã Tử gột rửa, tôi luyện khiến cho mỗi một sợi cơ trong những bó cơ bắp, mỗi một tế bào trong cơ thể đều trở nên cứng rắn vô cùng. Cho dù bị đánh mấy chiêu khiến cơ thể đau nhức thấu tim gan nhưng hắn vẫn liều mạng kiên trì, sự kiên trì vô cùng điên cuồng, đơn giản là vì...

“Mẹ nó! Mình đã bị thằng khốn này đánh tầm 2 phút 30 giây, trúng 650 quyền! Nếu bây giờ bỏ cuộc thì chẳng khác nào tự nhiên không không bị

đánh!”

2 phút 31 giây, 2 phút 32 giây...

Cứ mỗi một giây trôi qua, tín niệm trong lòng Lý Diệu lại càng thêm vững chắc một chút. Hơn nữa, hẳn cảm giác được hình như tốc độ và sức mạnh của người kia đã giảm xuống sau một thời gian vận động mạnh, cho dù rất ít, ít đến mức không đáng kể nhưng có lẽ rất nhanh người kia sẽ để lộ sơ hở.

Trong 2 phút rưỡi này không phải hẳn chỉ lo bị đánh, mà hẳn vẫn luôn vô cùng cẩn thận quan sát đối thủ. Hẳn phát hiện tuy rằng tốc độ của người kia nhanh vô cùng, nhưng lại luôn làm một động tác vô cùng nhỏ theo thói quen, đó chính là mỗi khi người kia công kích hẳn từ phía bên phải thì chân trái luôn hơi hơi uốn cong.

Động tác thừa này đại khái làm cho tốc độ ra đòn của người kia chậm lại 0.1 giây.

Đây chính là cái sơ hở mà Lý Diệu đang chờ!

Hẳn cũng không phải hạng người hiền lành chỉ biết chịu đánh mà không biết đánh lại. Tuy thực lực của người kia rõ ràng cao hơn hẳn không phải chỉ một tí tẹo, nhưng cho dù chỉ có thể đánh trúng một đấm để trút giận thì hẳn cũng mãn nguyện rồi!

Nhưng, chưa phải là hiện tại. Bây giờ người kia còn có sức lực, còn cảnh giác, còn đang mỉm cười.

Không sao cả, hẳn có thể chờ, tựa như một con Kền Kền đang chờ đợi thời cơ tốt nhất để đi săn vậy. Mười mấy năm lăn lộn ở pháp bảo mộ địa đã dạy hẳn cách để giấu móng vuốt, cũng giúp hẳn hiểu ra tầm quan trọng của sự nhẫn nại.

Vừa bị đánh, vừa chạy vắt giò lên cổ, lại còn khóc lóc tru tréo thê thảm nhưng trong đầu Lý Diệu vẫn duy trì sự bình tĩnh đến mức lạnh lùng. Những mảnh nhỏ ký ức ở tận sâu trong não hẫng xoay tròn nhanh chóng, hình ảnh Cự Linh Thần thi triển bộ chùy pháp “108 Thủ Phi Phong Loạn” lần thứ hai ngưng tụ lại, dần dần trở nên rõ ràng.

Chiêu thứ nhất... Chiêu thứ hai...

Lý Diệu điên cuồng lục tìm “vũ khí” trong kho ký ức của mình, cố gắng tìm ra loại “vũ khí” thích hợp nhất với hoàn cảnh hiện tại.

.....

Trong phòng thưởng trà.

Người đàn ông trung niên đứng bật dậy ngay lập tức làm rượu xái trong ly đổ luôn vào người, nói:

“Cậu là “rùa sắt”?”

“Đương nhiên tôi là rùa sắt, chẳng phải chúng ta vừa liên hệ xong à. Ông bảo tôi đeo loại xăm mặt phù có hoa văn hình mạng nhện còn gì, có vấn đề gì sao?”

Người đàn ông lùn nhưng cường tráng nhú mày, nói, trên mặt toát ra vẻ khó hiểu.

“Cậu là rùa sắt, vậy thằng nhãi đang trong phòng luyện võ đó là ai?” Biểu cảm trên mặt người đàn ông trung niên trở nên vô cùng kỳ quái. Sau một lát sững sốt, ông ấy bỗng đẩy rùa sắt ra rồi nhanh chân chạy tới cửa phòng luyện võ, dứt khoát mở bung cửa phòng ra.

“A Hải! Mau dừng tay!”

“3 phút rồi!” Lý Diệu máu me đầy mặt phát ra tiếng thét chói tai gần như là cùng một lúc với câu nói của người đàn ông trung niên.

Hai người không hện mà cùng lên tiếng một lúc làm thế công lưu loát liền mạch của người đàn ông đeo mặt nạ chú hề bỗng xuất hiện một xú đứt gãy. Hắn quay mặt nhìn đồng hồ theo bản năng, rồi lại phát hiện bây giờ mới là...

2 phút 59 giây!

“Chính là lúc này!”

Lý Diệu gầm nhẹ một tiếng, xoay người tiến lên trước, bàn tay phải hơi cong lại, tay trái thì lại dẫu sau lưng, dùng sức bóp bàn tay lại tạo ra tiếng “rắc rắc” giòn tan, khớp xương hiện ra, trông như một thanh lang nha bổng. Hắn dùng chân trái làm trụ, toàn thân đột ngột xoay 90 độ, dựa vào lực ly tâm cực lớn để tung đòn bằng tay trái!

“Đùng đùng đùng!” Quyền phong đâm thùng không khí tạo ra những âm thanh như tiếng nổ liên tiếp nhau. Năm đấm như búa sắt của hắn đâm thẳng vào mặt của người đàn ông đeo mặt nạ chú hề!

“Thủ Phi Phong Loạn chuy pháp, chiêu thức số 90, Lốc Xoáy chùy sát!”

“Xin hãy nương tay!”

Ngoài cửa truyền đến tiếng gầm rú có chút mê lương của người đàn ông trung niên nhưng Lý Diệu đã không thể thu tay lại được nữa. Bây giờ, khoảng cách năm đấm của hắn với chóp mũi của người đàn ông đeo mặt nạ chú hề kia chỉ còn cách tầm một sợi tóc.

Sau đó, người đàn ông đeo mặt nạ chú hề liền thay đổi.

Vẫn là người ấy, lông mi cũng chưa hề rung dù chỉ một chút, mà từ 36 ngàn lỗ chân lông trên toàn cơ thể như trong nháy mắt tỏa ra khí tức vô cùng đậm đặc, tựa như thực chất, rồi dường như chúng hóa thành một lớp áo giáo kiên cố cho hắn, làm cả người hắn “phồng to” gấp đôi. Hắn từ một võ giả bình thường bỗng chốc biến thành tuyệt thế cao thủ!

Tới lúc này Lý Diệu mới ý thức được bốn chữ “xin hãy nương tay” hình như không phải là nói với chính mình.

0.01 giây sau, không biết tại sao mà năm đấm của hắn bỗng đổi hướng, hung hăng đấm thẳng vào chính giữa chóp mũi của chính mình làm bản thân văng ra hơn 10m. Khi người còn ở giữa không trung thì đã hoàn toàn ngất đi, ngay cả kêu thảm thiết cũng chưa kịp phát ra dù chỉ là nửa tiếng!

Khí tức của cường giả bay lượn lơ xung quanh người đàn ông đeo mặt nạ chú hề tầm nửa giây liền biến mất không thấy tăm hơi. Người đàn ông này lại một lần nữa biến thành một người thường có vẻ phúc hậu và vô hại.

Hắn ung dung bước đến bên cạnh Lý Diệu rồi ngồi xổm xuống kiểm tra hơi thở của Lý Diệu.

“Thế nào? Không có việc gì chứ?” Người đàn ông trung niên chạy nhanh tới, dùng giọng điệu hơi khẩn trương, hỏi.

“Ngất xỉu. Hình như là thể lực tiêu hao quá độ, nhanh chóng bổ sung ít Cường Hóa dược tề là ổn.” Yêu Dao Bành hải sờ sờ mũi, hơi kinh ngạc, nói.

“Thằng nhóc này rất lợi hại nha. Không ngờ có thể bức bách em phải phá vỡ điểm mấu chốt, tung ra 4% lực lượng.”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Cho Nó Ăn No

Nơi sâu nhất trong võ quán Quân Đạo Sát Lang.

Trong căn phòng y tế tư nhân của chủ quán có một buồng khôi phục to lớn cao 2m, khi nhìn xuyên qua cửa sổ quan sát của cái buồng ấy thì thấy Lý Diệu đang trần truồng ngâm mình trong nguyên một buồng Cường Hóa được tề, hai mắt hấn nhắm nghiền, cơ thể trôi nổi, quanh cơ thể lượn lờ rất nhiều bọt khí.

Người đàn ông trung niên và Yêu Dao Bành Hải đang đứng trước buồng khôi phục, vẻ mặt vô cùng hứng thú nhìn ngắm chăm chú vào Lý Diệu đang bất tỉnh nhân sự trong ấy.

Yêu Dao Bành Hải như vừa mới ăn no, vẻ mặt rạng rỡ đầy thỏa mãn, nói:

“Huấn luyện viên, thăng nhãi này không hổ danh là “người bồi luyện cấp hoàng kim”, chẳng những có thể chịu được 3% sức mạnh của em mà còn có sức lực để chống trả, thật sự làm người ta phải bất ngờ! Em cứ nghĩ mình đã có thể hoàn mỹ áp chế thực lực ở mức 3% nhưng không ngờ em vẫn thất bại ngay trong gang tấc lúc thăng nhãi này tung chiêu bất ngờ. Lúc ấy, em đã không kiềm chế được mà tung ra thêm 1% nữa!”

Ngừng một chút, Bành Hải liếm liếm môi như thể vẫn chưa đã thèm, nói tiếp: “Mười ngàn đồng tiền này tiêu thật sự quá xứng đáng! Huấn luyện viên, đợi lát nữa thầy hỏi giúp em là tối mai nhóc ấy có thời gian không nhé, em còn muốn cùng nhóc con này đánh 3 phút nữa!”

Người đàn ông trung niên gãi gãi đầu, do dự thật lâu rồi mới đầy mặt khó xử, nói: “A Hải, ban này tôi đã định nói cho cậu, thằng nhóc này không phải là “rùa sắt” - người bồi luyện cấp hoàng kim mà tôi đã gọi cho cậu.”

Yêu Dao Bành Hải nhướn mày lên, hỏi lại: “Không phải rùa sắt? Vậy đây là ai? Trong võ quán của HLV còn có cao thủ lợi hại như vậy à, không tệ nha!”

Người đàn ông trung niên buồn bực nói: “Vấn đề chính là ở chỗ này, thằng nhóc này cũng không phải là hội viên ở phòng tập của tôi. Tôi cũng không biết nó từ đâu lòi ra nữa. Đúng rồi, nhóc con mặc quần thể dục của trường cấp ba hồi trước cậu học đấy, không chừng nó là đàn em của cậu.”

Nói xong, người đàn ông trung niên mang cái quần của Lý Diệu tới, chỉ vào cái huy hiệu trên cái quần cho Bành Hải nhìn.

Lúc này, Yêu Dao Bành Hải liền vô cùng kinh ngạc, nói:

“Không thể nào! Lúc em đấu với thằng nhóc này thì rõ ràng cảm nhận được rằng tuy nó không quá mạnh nhưng ý thức chiến đấu lại vô cùng tốt. Nó còn có kinh nghiệm thực chiến phong phú, cái chiêu cuối cùng ấy lại còn mang theo một loại cảm giác hung hãn sắc bén. Loại cảm giác này giống như người đã trải qua mấy ngàn lần chiến đấu sống chết, lăn lộn trong núi thây biển máu, chỉ có như vậy mới có thể rèn giũa ra được! Sao mà trong trường cấp ba Xích Tiêu lại có loại người tàn nhẫn như vậy được cơ chứ? Nếu có thì sao em lại không biết!”

Yêu Dao Bành Hải hồi tưởng lại những đứa học sinh mà hắn đã gặp trong lớp chọn. Mặc dù cũng có mấy đứa có thực lực không tệ lắm, nhưng đều hoa hồng trong nhà kính, chưa từng trải qua giông bão, nên khí tức hoàn toàn khác biệt với thằng nhóc này.

Chẳng lẽ nó là tinh anh của mấy khóa trước, đã tốt nghiệp rồi?

“Cậu có muốn tôi dùng loại nước thuốc đặc biệt để tẩy hoa văn trên mặt nó không? Khi nhìn thấy khuôn mặt rồi thì sẽ dễ dàng để điều tra thân phận của nó hơn.” Người đàn ông trung niên hơi quan tâm, hỏi.

Yêu Dao Bành Hải trầm ngâm một lát rồi lắc đầu, nói: “Nó đeo xăm mặt phù nghĩa là nó không muốn người khác biết được thân phận. Em cũng không cảm nhận được dịch ý trên cơ thể của nó. Cho dù có là kẻ thù của em thì cũng sẽ không phải người có cấp bậc thấp như vậy lại đây đâu. Chắc có gì đó hiểu lầm. Thôi chờ nó tỉnh rồi mình hỏi rõ ràng là được.”

Trong thành phố quý, khi chưa được sự cho phép mà lột lớp mặt nạ của người khác ra thì được coi là một hành vi vô cùng bất lịch sự, còn có thể gây ra thù oán nặng nề đến mức không chết không ngừng nữa. Tuy Yêu Dao Bành Hải không sợ gây thù oán nhưng cũng không muốn tùy tiện phá vỡ quy củ của thành phố quý.

“Không biết đến khi nào thằng nhóc này mới tỉnh. Người bình thường nằm trong buồng khôi phục một tiếng là đã có thể khôi phục ý thức rồi, nó đã ngâm tằm một tiếng rưỡi rồi mà vẫn còn đang ngủ say ngon lành!” Người đàn ông trung niên trừng mắt lên liếc Lý Diệu một cái, rồi bỗng nhiên phát hiện một sự việc vô cùng kỳ quái.

Màu sắc của Cường Hóa được tề trong buồng khôi phục đã nhạt đi rất nhiều so với lúc đầu. Vốn thuốc có màu xanh lục đậm, nhưng theo vô số bong bóng khí cuộn cuộn quanh người Lý Diệu thì đã rất nhanh trở thành màu xanh nhạt, rồi chuyển thành màu xanh ngọc bích, cuối cùng nhạt đến độ gần như trong suốt.

Người đàn ông trung niên sửng sốt, bước đến gần buồng khôi phục rồi phát động quang màn, nhanh chóng chạm vài cái nút rồi quang màn bỗng “đùng” một tiếng, một chuỗi số liệu hiện ra.

“Độ đặc của cường hóa dược tề đã từ 33% biến thành 14%, vẫn còn đang nhanh chóng rút xuống 1% mỗi phút!”

“Số cường hóa dược tề này đủ để cho ba tới năm người đàn ông lực lưỡng có thương tích đẩy mình phục hồi lại y như ban đầu, thế mà lại trong vòng một tiếng rưỡi đã bị thằng nhóc con này hấp thu toàn bộ? Không thể tin được!” Người đàn ông trung niên la lên kinh ngạc theo bản năng.

Trong mắt Yêu Dao Bành Hải bắt đầu hiện lên những tia sáng bí ẩn, nói:

“Hình như cơ thể của thằng nhóc này đã “đói khát” lâu lắm rồi. Nên một khi có cơ hội thì nó liền nhịn không nổi mà bắt đầu “ăn” ngẫu nhiên, “ăn” hết cả một buồng cường hóa dược tề rồi luyện hóa nó! Không ngờ rằng ban nãy nhóc con này dùng một cơ thể “đói lả” để đấu với em! Nếu cơ thể của nó có thể “ăn no” thì không biết lúc ấy sẽ như thế nào?”

Sau một lúc trầm ngâm, Yêu Dao Bành Hải liền tùy tiện viết tên mấy chục loại Cường Hóa dược tề và liều lượng vào quang màn, rồi nói: “Huấn luyện viên, em nhờ thầy dùng cái đơn thuốc này điều chế ra ba liều Cường Hóa dược tề hỗn hợp tiêu chuẩn rồi bỏ thêm vào trong buồng nhé.”

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua đồng chữ trên quang màn rồi nhíu mày, nói: “Nếu dựa theo đơn thuốc này, mỗi một liều thuốc tiêu chuẩn phải yêu cầu ít nhất 50 ngàn đồng. Dựa theo tốc độ hấp thu của thằng nhóc này thì không chừng có thể hấp thu ba tới năm liều thuốc mỗi lần điều dưỡng, có nghĩa là phải hơn 100, 200 ngàn đồng mỗi lần... Mà nhìn thằng nhóc này không giống người có tiền!”

Yêu Dao Bành Hải bật cười lớn, vẻ mặt không quan tâm, nói: “Không sao, số tiền này em sẽ trả.”

“A Hải, cậu...” Người đàn ông trung niên không hiểu vì lý do gì mà Bành Hải lại làm vậy.

Yêu Dao Bành Hải nhún vai, nói: “Huấn luyện viên, đợi khi nào thằng nhóc này tỉnh lại rồi thầy hỏi nó giùm em là trong vòng một tháng tới, nó có thể đến đây mỗi tối 3 phút để luyện tập với em không. Nếu nó đồng ý thì em có thể ký hợp đồng với nó, mỗi ngày trả mười ngàn đồng, kèm theo cung cấp đủ số lượng Cường Hóa được tề cho nó!”

Người đàn ông trung niên nói: “Tiền lương chỉ là chuyện nhỏ, nhưng số lượng cường hóa được tề mà nó dùng cũng không phải là con số nhỏ, không chừng phải tới mấy triệu!”

Yêu Dao Bành Hải cười nhẹ, nói: “Em có cảm giác rằng thằng nhóc này chắc chắn là quái vật. Nếu có nó bồi luyện, em sẽ hoàn thành rất nhanh mục tiêu “khống chế chính xác lực lượng”, có thể hoàn toàn đứng vững ở trúc cơ kỳ cấp cao! So với việc đó thì mấy triệu có là gì? Tối Yêu thú hoang nguyên giết một con yêu thú cấp cao là có thể kiếm lại chừng đó!”

“Tinh!” Cái tinh não cầm tay của người đàn ông trung niên bỗng phát ra một âm thanh dễ nghe.

Yêu Dao Bành Hải mặc cái áo khoác quân đội vào, rồi vừa bước ra ngoài vừa nói:

“Huấn luyện viên, em vừa chuyển 5 triệu vào tài khoản của thầy, số tiền này coi như là tiền mua Cường Hóa được tề. Thầy nhớ cho thằng nhóc này “ăn no” nhé, tối nay em còn phải đến trường Xích Tiêu dạy bọn nhóc trong lớp chọn kỹ năng “đánh lén trong đêm”, đêm mai lại luyện tập với thằng nhóc này sau!”

Dư vị của 3 phút vui sướng tràn trề ban nãy làm Yêu Dao Bành Hải bỗng nhiên cảm thấy tiết dạy sắp tới hơi nhạt nhẽo buồn chán, cho dù thực lực của bọn nhóc trong lớp chọn có mạnh đi nữa thì cũng không làm cho hắn cảm thấy hứng thú.

Bởi vì trên người bọn nó thiếu loại khí tức... huyết tinh sát khí!

Khi đã bước tới cánh cửa, Yêu Dao Bành Hải nhịn không được mà quay đầu lại nhìn thoáng qua buồng khôi phục.

Trong buồng khôi phục, 36 ngàn lỗ chân lông trên cơ thể Lý Diệu đồng loạt mở ra, đang vô cùng hung hãn hút lấy hút để chất dinh dưỡng trong Cường Hóa được tề. Mỗi một lần ngực phập phồng là làn da màu xám trắng tái nhợt lại nổi lên một luồng sáng kỳ quái, từng bó cơ và mạch máu tựa như những con long yêu (1) vốn đang ngủ yên dưới vực sâu đang dần dần trôi lên mặt nước, tỏa ra khí lực cường tráng vô cùng.

Yêu Dao Bành Hải hơi mỉm cười rồi xoay người rời khỏi.

Đối với 3 phút tối mai, hẳn vô cùng mong đợi!

***

(1) Long yêu: Con yêu thú hình rồng.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Hai Bên Chính Tà Đầu Ăn

Đối với Lý Diệu thì những gì xảy ra trong tối ngày hôm nay hoàn toàn là một chuyến du hành kỳ diệu đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Hắn chỉ nhớ rõ chính mình bị người đàn ông đeo mặt nạ chú hề đánh te tua, vết thương đầy người, sau đó thật mất mặt ngất đi. Rồi sau đó nữa lại có cảm giác như bị người ta ném vào một cái hồ nước nóng hổi, hắn cứ thế mà nổi lênh bênh trong cái ao đầy dung nham nóng rực ấy.

Ngâm tằm năm tiếng hắn mới tỉnh lại. Lúc này, Lý Diệu cảm giác sáng khoái đến mức dường như cả đời cũng chưa từng được trải qua cảm giác như vậy!

Cái loại cảm giác thỏa mãn khó có thể diễn tả này thật sự không có từ ngữ nào có thể lột tả hết được... Nếu phải nói, thì chỉ có thể miêu tả như mỗi một bó cơ, mỗi một mạch máu, thậm chí mỗi một tế bào đều đã được hưởng thụ một bữa tiệc vô cùng hoành tráng, sau đó được ngâm tằm thoải mái dễ chịu, cuối cùng còn được tỉ mỉ mát xa toàn thân trong vòng ba tiếng đồng hồ. Quả thật sáng khoái đến mức muốn bay lên chín tầng mây!

Chỉ có điều chẳng hiểu sao ông chủ quán vẫn cứ xụ mặt xuống, sắc mặt khó chịu, trừng mắt nhìn hắn như thể hắn thiếu nợ ông ấy cả mấy trăm ngàn vậy ấy!

Mãi cho đến khi hắn húp sùm sụp hết hai tô cháo bắp, liên tục nuốt bốn cây Lạp Xưởng to như cánh tay, nhân tiện ăn luôn 12 cái bánh bao thịt trong

vòng vòn vẹn có 30 giây thì sắc mặt của ông chủ quán mới trở nên hòa nhã hơn một chút.

“Cậu từng là bộ đội?” Ông chủ đột ngột hỏi.

Lý Diệu sững sốt, lắc đầu.

“Cách cậu ăn cơm trông rất giống với một ít “bộ đội đặc chủng”. Những bộ đội đặc chủng đã từng sinh tồn trong tu la tràng chân chính đều biết rằng việc có thể hấp thu năng lượng nhiều nhất trong thời gian ngắn nhất chính là một kỹ xảo vô cùng quan trọng, có thể làm cho tỉ lệ sống sót tăng vọt! Cậu chắc chắn đã được huấn luyện chuyên nghiệp mới có thể ăn được như vậy. Nếu không phải cậu từng là bộ đội thì chắc hẳn trong nhà phải có gia trưởng từng là bộ đội, mà còn phải là bộ đội thuộc lực lượng tinh nhuệ và bí ẩn có cấp bậc tối cao!” Người đàn ông trung niên giải thích, ánh mắt nhìn Lý Diệu cũng trở nên vô cùng thân thiết.

Ông ấy không tiếp tục đào sâu vào xuất thân của Lý Diệu mà gọn gàng dứt khoát lấy một bản hợp đồng mới tinh ra.

“Người hội viên ban này rất hài lòng với khả năng của cậu nên cậu ấy muốn ký một hợp đồng bồi luyện trong vòng một tháng với cậu, có hứng thú không?”

.....

Cứ như vậy, sáng sớm hôm sau, khi Lý Diệu hùng dũng oai vệ, khí thế bừng bừng xuất hiện ở cổng lớn trường cấp ba Xích Tiêu thì trong tài khoản của hắn đã có một số tiền lớn là 110 ngàn đồng, trong ví có một bản hợp đồng vô giá. Toàn bộ mạch máu trong cơ thể hắn đều cuộn cuộn dâng lên luồng sức mạnh muốn phóng ra ngoài, trong ngực tựa như đang nhét đầy thuốc nổ tinh thạch, mỗi một lần tim đập chính là một lần phát nổ!

“Cách thi đại học còn 97 ngày 18 giờ 33 phút 45 giây!”

Lý Diệu đứng yên dưới cái bảng đang tính số ngày còn lại đến kỳ thi đại học, hình ảnh của mấy con số phản chiếu ở tận sâu trong đôi mắt hần, rồi chúng hóa thành hai ngọn lửa cuồng nhiệt. Hần dùng sức khua năm đấm, hần không thể hét to một tiếng, rồi bay lên hung hăng đập vỡ cái bảng này!

“Tiểu Yêu! Ngày hôm qua mày đi đâu vậy? Tao gửi thư bằng linh hạc cũng không thấy mày trả lời, có chuyện gì sao?” Giọng nói của Mạnh Giang - người anh em chí cốt của hần vang lên từ phía sau.

Lý Diệu không quay đầu lại liền ném cái túi giấy trong tay ra sau, chính xác rơi vào ngực của Mạnh Giang, nói: “Ngày hôm qua đột nhiên phát sốt nên ở nhà nghỉ ngơi một ngày. Cho mày đó, bánh trứng của tiệm Hỏa Vân Chưởng!”

Độ nóng của bạch bánh làm cho Mạnh Giang la ó lên, mở miệng túi ra nhìn, đôi mắt rực sáng lên, nói: “Ôi! Mày phát tài à! Mua tận mười cái bánh, sao ăn hết được?”

“Mày ăn năm cái, còn năm cái ném đi!” Lý Diệu cười ha ha, bá cổ thẳng bạn tốt của mình. Hai người vừa nói vừa cười đi đến phòng học.

“Ê, Tiểu Yêu. Mày nghe nói gì chưa? Tối qua trường mình xảy ra một việc lớn chấn động như bom nổ luôn!” Mạnh Giang nháy mắt ra vẻ thần bí, nói.

“Chuyện gì?” Lý Diệu một ngụm một cái bánh, chớp mắt cái đã ăn hết ba cái bánh còn đang nóng hổi. Mạnh Giang thấy vậy ngạc nhiên há hốc mồm.

Sau khi lấy lại bình tĩnh, Mạnh Giang nói: “Nghe nói tối qua, trong lớp bình dân “tạp ngữ” chúng ta có một thằng nhãi xảy ra xung đột với đệ nhất cao thủ Hách Liên Liệt ở ngoài trường. Không biết nó dùng thủ đoạn gì mà có thể làm cho Hách Liên Liệt trở nên vô cùng chật vật. Nghe bảo sau khi Hách Liên Liệt về nhà còn bị gia trưởng răn dạy quở mắng một chập, thậm

chí phạt hần cấm túc ở nhà một tuần, không cho phép hần đi ra ngoài gây chuyện nữa!”

“Hả?” Bước chân của Lý Diệu chậm lại, vẻ mặt hơi kỳ quặc.

Mạnh Giang không phát hiện ra điểm khác thường của người anh em, mặt mày hớn hở nói tiếp: “Nghe nói bọn họ xảy ra xung đột là vì Tư Giai Tuyệt. Ôi! Không biết vị “hảo hán” vào trong lớp của chúng ta can đảm như vậy, không ngờ dám làm cho thằng hống hách như Hách Liên Liệt cũng phải chịu khuất nhục. Nhưng đảm bảo kết cục của thằng ranh to gan này sẽ vô cùng thâm hiểm, chắc còn có trò hay cho mình xem đó!”

Lý Diệu ngạc nhiên, nói: “Ừa không phải Hách Liên Liệt bị cấm túc ở nhà rồi sao? Nó không đi học thì làm gì còn trò hay để xem nữa?”

Mạnh Giang lắc đầu, nói: “Tiểu Yêu. Do bình thường mày ít quan tâm đến lời đồn trong trường nên không biết, chứ thế lực của Hách Liên Liệt trong trường này không hề đơn giản! Chưa kể tới việc bố nó -Hách Liên Bá là thành viên trong hội đồng quản trị của trường, có sức ảnh hưởng lớn vô cùng; Chỉ nói tới bản thân thằng Hách Liên Liệt thôi, nó là hội trưởng hội học sinh trường mình, còn là người tổ chức vài cái đoàn thể trong trường nên có rất nhiều đàn em có thực lực mạnh mẽ. Nên cho dù nó đấu theo luật hay đấu kiểu giang hồ thì cũng không có thằng nào có thể qua được nó!”

Ngừng một chút, Mạnh Giang dùng giọng điệu hơi bí hiểm, nói nhỏ: “Mày còn nhớ năm ngoái có một thằng ở lớp bình hành không biết đắc tội gì với Hách Liên Liệt không? Không những nó bị đánh bầm dập, mà lúc được đưa đến phòng y tế thì lại bị “ngoài ý muốn” sử dụng nhằm thuốc điều trị, thành ra phải nằm trên giường tầm nửa tháng. Khó khăn lắm mới khỏi hẳn thì lại bị trường mình tìm có đũa học. Chậc chậc chậc, thật sự là sống không bằng chết!”

Con người trong mắt Lý Diệu chợt rụt lại: “Hách Liên Liệt có thể lực lớn như vậy?”

Mạnh Giang gật đầu, vẻ mặt thương cảm nhìn thẳng bạn thân, thở dài nói:

“Giờ mày mới biết? Nếu không phải như vậy thì cho dù nó sức mạnh thì mọi người cũng sẽ không sợ nó đến như vậy. Tóm lại, cho dù cái thằng hôm qua đụng vào Hách Liên Liệt là ai đi chăng nữa thì cũng nên nhanh chóng tự động xin thôi học đi, ít nhất còn có thể giảm bớt một ít đau đớn da thịt! Ủa, Tiểu Yêu! Sao sắc mặt mày khó coi vậy?”

“Có hả?” Lý Diệu ra vẻ không có việc gì, tiếp tục nhai nuốt rồi ợ một cái.

“Có đó! Mày một hơi ăn hết sáu cái bánh, quả thật là thùng cơm mà! Tức bụng rồi chứ gì?” Mạnh Giang đột nhiên vỗ một phát vào lưng hắn, nói tiếp:

“Kỳ lạ, mày đệm thêm thứ gì ở sau lưng à? Sao tao cảm giác cơ bắp ở phần lưng của mày cứng quá vậy, giống một tảng đá!”

.....

10 phút sau, sân vận động số 9.

Trường Xích Tiêu có cả thảy 9 cái sân vận động, trong đó cái số 9 là cái được xây cách đây lâu nhất, trang thiết bị lạc hậu, điều kiện tồi tệ nhất. Đây chính là nơi tu luyện của lớp bình dân.

Sân vận động nhìn hơi trống trải, xung quanh đặt các loại thiết bị cho việc luyện tập, hơn trăm học sinh lớp bình dân mặc đồ luyện công có tính co giãn tốt đang cố gắng tu luyện. Tiếng hò hét, tiếng đánh, tiếng tạ khối và

tạ miếng chạm vào nhau,... trộn lẫn, đan xen vào nhau vang vọng bên dưới cái trần nhà đã cũ kỹ loang lổ.

Lý Diệu chui vào một buồng thi, chuẩn bị thí nghiệm độ khai phá linh căn của mình.

Hắn mơ hồ cảm nhận được độ khai phá linh căn của hắn đã có chuyển biến tăng vọt!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Tiến Bộ Vượt Bậc

Cùng với trăm ngàn cái linh phù nối tiếp nhau sáng lên, thế giới trước mặt hắn bắt đầu vạn vạn rồi biến thành ảo cảnh giống thật đến 100%. Bây giờ, Lý Diệu đang đứng trên một cái quảng trường rộng lớn vô cùng được làm từ rất nhiều tảng đá màu đen tuyền ghép thành.

Hắn chỉ muốn tiến hành thí nghiệm đơn giản thôi nên hoàn cảnh sẽ không rầm rộ như đợt thi thử vừa rồi.

Quảng trường đá đen có đường kính tầm 500m, bao bọc xung quanh nó là vách tường màu đen cao chạm mây. Dõi mắt nhìn ra xa có thể thấy trên các vách tường có vô số cổng tò vò sơn màu đỏ máu, trong ấy truyền ra tiếng yêu thú đang rít gào.

Một con yêu thú hung hãn dần dần lộ ra thân hình.

Lý Diệu thông thả khởi động, phát ra tiếng “rắc rắc đùng đùng” giòn tan. Bỗng có một suy nghĩ nảy ra trong đầu hắn, sau đó, hắn liền học theo người đàn ông đeo mặt nạ chú hề tối qua, bắt đầu nghiêm túc tập “bài tập thể dục thứ 5”.

“Hình như cũng phổ thông tầm thường thôi, không có gì ảo diệu nha! Mặc kệ, thử nghiệm tốc độ cực hạn của mình trước đã!” Lý Diệu không thèm quan tâm liếc nhìn mấy chục con yêu thú đang đến gần mình, quỳ một gối xuống, đôi tay chạm đất, mông nhô lên. Hắn đang làm động tác chuẩn bị chạy.

“Gừ gừ gừ gừ!” Mấy con sói yêu có đôi mắt đỏ sậm, tru lên rồi bổ nhào vào người hăn.

“Vèo!” Mỗi một bó cơ ở chân hăn trong nháy mắt dường như biến thành muôn vàn lưỡi dao sắc bén vừa rút ra khỏi vỏ. Sàn đá đen cũng bị hăn đạp ra hai cái hố sâu to tầm nắm tay, mà cơ thể hăn cũng nháy mắt biến thành một cái tàn ảnh lóe cái đã vượt khỏi bảy, tám con sói yêu!

Lý Diệu vốn chẳng quan tâm đến mấy con sói yêu này, trong đầu hăn chỉ có mỗi một suy nghĩ: Chạy!

Trong nháy mắt, hăn đã chạy từ trung tâm quảng trường đá đen tới một cái vách tường cách đó 250m. Khi còn cách vách tường 5m, hăn vẫn giữ tốc độ đó xông tới. Cho đến khi sắp đâm vào tường, hăn bỗng bay lên trời rồi thực hiện một động tác xoay người trên không vô cùng kỳ dị, sau đó, hai chân đạp thật mạnh vào vách tường lấy đà.

“Đùng!”

Trên mặt tường lập tức xuất hiện vết rạn hình mạng nhện. Lý Diệu như mũi tên rời dây cung, bay vút tới một vách tường khác trong quảng trường.

Đến tận giây phút này, mấy chục con yêu thú vẫn chưa chạm được vào người hăn, cho dù chỉ là một sợi tóc cũng chưa!

Hăn chạy qua chạy lại nhanh như chớp tầm 500m nữa rồi cuối cùng đứng yên ở trung tâm quảng trường, ngược đầu nhìn thời gian hiện ra trên không trung.

“1.000m, 1 phút 32 giây! Không tệ, so với quá khứ thì đã rút ngắn tầm 41 giây! Tiếp theo là thí nghiệm sức bật tối đa!”

Lý Diệu ngồi xổm xuống, chạy lấy đà, tăng tốc, lao tới, trước khi hai con yêu thú xé xác hăn thành từng mảnh nhỏ thì hăn như một thanh kiếm

rút ra khỏi vỏ, bật nhảy lên cao hướng lên bầu trời!

Cứ như vậy, hần cứ tiếp tục thí nghiệm tốc độ, sức chịu đựng, sức bật, khả năng chịu lực và sức bật tối đa trong đàn yêu thú vây quanh!

Một tiếng sau.

Lý Diệu kiệt sức, thở hồng hộc, ngồi trên đồng thi thể yêu thú chia năm xẻ bảy, trên mặt dính đầy máu yêu thú tanh hôi.

Hai mắt hần nhìn xuyên qua lớp sương mù bằng máu, vô cùng mong ngóng nhìn chăm chăm vào không trung.

Trên bầu trời, mây đen ùn ùn kéo đến, những cơn gió lạnh buốt xương đua nhau thổi, sấm rền vang lên từng cơn, sau khi các chuỗi công thức phức tạp tính toán xong, ảo cảnh đưa ra con số độ khai phá linh căn hiện tại của hần:

“58%!”

Nhìn thấy con số đang tỏa sáng lấp lánh, Lý Diệu không kiềm chế được vùng nấp dấm lên, gào rú trong hưng phấn.

Hai ngày trước, độ khai phá linh căn của hần chỉ có 35%, thuộc cấp bậc có tư chất kém cỏi nhất. Mà chỉ trải qua linh hồn Âu Dã Tử gột rửa trong giấc mơ dài đằng đặc kia, độ khai phá linh căn của hần lại tăng lên đến hơn 20%, cách thiên tài tu luyện của lớp chọn chỉ còn một bước!

Hần vô cùng rõ ràng loại thay da đổi thịt này rất có thể chỉ có một lần, nhưng hần còn tới 97 ngày, hần tuyệt đối tin tưởng rằng hần có thể đẩy độ khai phá linh căn lên ít nhất 10% nữa trong khoảng thời gian này!

Con đường phía trước còn dài, nhưng không có thứ gì có thể ngăn cản bước chân đi tới của hần. Hần nhất định sẽ thi đậu trường đại học Cửu Đại

Tinh Anh, bước lên con đường tu chân, trở thành luyện khí đại sư!

Mãi cho đến khi hần rời khỏi ảo cảnh, bước chân ra khỏi buồng thi, thì tâm trạng vô cùng kích động của hần vẫn chưa thể bình ổn lại được.

Hần cảm thấy mỗi một khớp xương đều đang ngứa ngáy, mỗi một cơ bắp đều đang tru lên, mỗi một lần thở ra đều phun ra hơi nước, lực lượng chưa xả ra được cứ chạy khắp toàn thân làm cho hần vô cùng nóng nẩy, hấp tấp muốn giải tỏa.

Nhìn xung quanh, tất cả mọi người đều đang nghiêm túc tu luyện, còn thằng bạn chí cốt của hần là Mạnh Giang thì không biết đã chạy đi đâu, làm hần không thể chia sẻ niềm vui sướng tột bậc ngay bây giờ.

Nuốt nước bọt, hần cảm thấy trong cổ họng hần vẫn nóng ran. Hít sâu một hơi, Lý Diệu bước đến nơi trong cùng của sân vận động.

Chỗ này có đặt một cái máy thí nghiệm sức mạnh kiểu cũ đã rách nát cũ mèm.

Bây giờ học sinh đã quen với việc thí nghiệm thực lực ở trong ảo cảnh, nên không còn cảm thấy hứng thú với loại pháp bảo được làm từ thuần máy móc và phù trận kết hợp lại như vậy nữa.

Đã rất lâu rồi không ai sử dụng cái pháp bảo kiểu cũ dùng để thí nghiệm sức mạnh này. Trên cái máy dính đầy bụi bặm, trông như một con cự thú đã chết đi rất lâu, chỉ còn lại mỗi đồng xương cốt ảm đạm.

Nhưng Lý Diệu lại vô cùng yêu thích loại pháp bảo kiểu cũ này. Đối với ảo cảnh không có gì chân thật, hần cảm thấy loại pháp bảo kiểu cũ được lắp ráp từ vô số linh kiện, trăm ngàn phù trận và ống dẫn, có kết cấu tinh xảo, rồi rầm huyền diệu này có một sức hấp dẫn rung động lòng người rất khác.

Giờ phút này, hẳn cần phải xả bớt cảm giác hưng phấn trong lòng ra ngoài.

Trong ảo cảnh đúng là cũng có thể xả hết sức lực nhưng sao có thể so được với thế giới thật, cảm giác từng đâm từng đâm đâm vào đồ vật thật chứ?

“Đùng!”

Lý Diệu trực tiếp đánh ra một quyền, không dùng hư chiêu, không nghiêng không lệch, đâm ngay vào hồng tâm nằm giữa cái máy. Ngay lập tức, đồng bụi bặm bay đầy trời.

Pháp bảo kiểu cũ như thể một con thú to lớn bị đánh thức, từng cái từng cái linh phù sáng lên, bên trong cỗ máy phát ra tiếng kim loại va chạm nhau nghe vui tai, tiếng bánh răng chuyển động và tiếng loạt soạt của linh năng tràn vào ống dẫn. Cuối cùng, một con số xuất hiện trên màn hình máy đo nằm trên cái máy thí nghiệm:

“335kg!”

“Một quyền này chỉ có hơn 300kg thôi sao? Cảm giác vẫn chưa đủ! Hình như vẫn thiếu gì đó, nhưng cuối cùng là thiếu cái gì nhỉ?” Lý Diệu híp mắt lại, mặc kệ đồng bụi bặm đang bay đầy xung quanh cơ thể hắn, ngẩn người ra nhìn chăm chú vào năm đâm rồi dẫn đo suy nghĩ.

Sau một lúc, hắn hơi mỉm cười rồi lấy hai cái nút bịt tai ra.

Đây là pháp bảo “chuông âm” được chế tạo bởi Diệu Âm tông, chỉ cần nhét vào lỗ tai rồi suy nghĩ thì những cái phù trận mini trong nút bịt tai sẽ khởi động rồi phát nhạc.

“Anh hãy nhìn, mây đen cuộn cuộn cũng không thể che đầy dòng sông ngân hà chảy xuôi!”

“Trong đêm đen vô tận, ngàn vạn ngôi sao đốt sáng sinh mệnh!”

Tiếng ca vút cao gấp thần giết thần, gấp ma giết ma của Lục Âm Hi cất lên trong tai Lý Diệu!

“Đúng, chính là cái này! Mây đen cuộn cuộn cũng không thể che đậy dòng sông ngân hà chảy xuôi! A!”

“Đùng!”

“Đùng đùng đùng!”

“Đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng!”

Ngay khi cái máy phát ra tiếng kêu như bị hư thì một thân hình vô cùng cao lớn uy mãnh thông thả bước vào sân vận động.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thiết Thú Tập Kích

Có vài học sinh của lớp bình dân đang tiến hành huấn luyện lực lượng ở khu vực gần cửa chính của sân vận động. Đường như họ đã cảm giác được thứ gì, bỗng họ buông tạ gần như là cùng lúc, nhìn nhau rồi không hẹn mà cùng nuốt nước miếng.

“Khí thế thật đáng sợ, là...?”

Hơn phân nửa ánh mặt trời chiếu vào sân vận động qua cánh cửa lớn đã bị chặn lại bởi một người khổng lồ trông vô cùng cường tráng, lực lưỡng, tạo thành một cái bóng lớn bao phủ lên vài học sinh này khiến họ run lên bần bật.

“Là, là Ngụy Thiết!”

Có người tự động thốt lên, ngay sau đó kịp nhận ra rồi vội vàng che miệng lại. Tiếng hai hàm răng va chạm nhau “lách cách” lọt qua khe hở giữa các ngón tay truyền ra ngoài.

Người đang đứng trước cửa cao hơn 2m, cơ bắp nhô lên chắc nịch, trông như một con quái vật to lớn mặc áo giáp bằng kim loại. Tên hăn là Ngụy Thiết, biệt danh: “Thiết Thú”, là người mạnh nhất trong lớp bình hành của trường Xích Tiêu. Hăn cũng là thằng ác bá có tiếng hung hăng nhất!

Nghe nói, khi còn là học sinh cấp hai hăn đã dùng Cường Hóa được tề quá liều khiến cho chức năng của cơ thể bị hỗn loạn, cơ bắp tăng trưởng

quá đà, gây ảnh hưởng đến tốc độ và độ khai phá linh căn nên mới không thể đậu vào lớp chọn.

Cho dù như vậy thì cũng không ai dám nghi ngờ lực chiến đấu của hăn, đặc biệt là lực lượng của hăn. Vì lực lượng tuyệt đối của hăn còn mạnh hơn một ít tinh anh của lớp chọn!

Thứ còn đáng sợ hơn sức lực kinh người ấy chính là tính tình tàn bạo của hăn. Bình thường hăn đã rất thích ăn hiếp những người nhỏ yếu hơn, nhưng sau khi thi vào cấp ba nhưng không thể đậu vào lớp chọn, cái tính cách tàn bạo ấy càng đáng sợ hơn nữa. Hăn trở nên khát máu như cuồng, đến cả giáo viên còn dám đánh!

Suy cho cùng thì lớp chọn toàn bọn thiên chi kiêu tử, không có nhiều đụng chạm gì với bọn tạp ngư của lớp bình dân, mà cho dù có tạp ngư tự động sấp tới thì bọn người của lớp đó cũng lười ăn hiếp.

Cho nên, trong mắt học sinh của lớp bình dân thì thằng Thiết Thú này quả thật còn khủng bố hơn cả Hách Liên Liệt!

“Nghe nói thằng Thiết Thú này có một quyển sổ nhỏ chuyên ghi chép số xương cốt mà hăn đánh gãy hàng ngày. Nghe đầu tháng trước là 22 cây, mà tháng này hăn muốn đánh vỡ kỷ lục ấy!”

Vài người học sinh của lớp bình dân liếc nhau, ngẫm cảnh báo lẫn nhau rồi tự động tách ra làm hai trong im lặng.

Chỉ có một học sinh đang nằm trên ghế đẩy tạ nên phản ứng không kịp. Khi cậu nhóc vừa mới đứng dậy thì đã bị bàn tay lo tôn của Ngụy Thiết nắm lấy cả cái đầu rồi trực tiếp nhắc bổng người lên, hỏi: “Này, nhóc con! Thằng tên Lý Diệu trong lớp mày đang ở đâu?”

Thằng nhóc tội nghiệp cũng cao hơn 1m8, đứng trong đám học sinh bình thường cũng đã được coi như cao to lực lưỡng, thế mà lúc nằm trong

tay của Ngụy Thiết lại giống như biến thành một con rối nho nhỏ. Nó liều mạng đạp chân, mặt nghen đến mức đỏ bừng, kêu thảm thiết, nói: “Anh Thiết, em, em, em không biết! Em không nhìn thấy nó!”

“Hừ!” Đôi mắt của Ngụy Thiết nheo lại rồi tùy tay ném nó đi.

Một học sinh nặng hơn 75kg mà hắn ném nhẹ nhàng như thể ném một bịch rác, làm cậu nhóc văng ra xa hơn 20m rồi rơi đập vào người một cô nữ sinh. Ngay lập tức, một chuỗi tiếng thét chói tai vang lên.

Nhưng khi cô nữ sinh này nhìn thấy Ngụy Thiết đang đứng cách đó không xa thì y như một con gà mái bị cắt cổ, tiếng thét chói tai đột ngột im bật.

Cả sân vận động bị bao phủ trong một sự yên tĩnh đáng sợ, mỗi một học sinh đều đang run bần bật, thở cũng không dám thở mạnh, mà giáo viên thì lại không biết đi đâu mất rồi.

Mọi người quay mặt nhìn nhau, trong đầu cùng có một suy nghĩ:

“Thằng quái vật này chạy tới đây tìm ai vậy? Cái gì? Lý Diệu? Thằng Lý Diệu gặp tai ương rồi!”

“Anh Thiết, anh Thiết!” Mạnh Giang đứng trong đám người nghe người khác thì thầm nói rằng thằng thú vật này đến đây tìm người anh em tốt của mình thì khuôn mặt hắn liền trở nên trắng bệch, do dự hồi lâu rồi vẫn lao ra khỏi đám người, khuôn mặt tràn đầy tươi cười, đứng chắn trước mặt Ngụy Thiết, nói: “Anh Thiết! Anh muốn tìm Lý Diệu? Hình như ban nãy nó bị đau bụng, đi cầu rồi!”

“Hử?”

Ngụy Thiết dừng chân lại, liếc mắt nhìn Mạnh Giang một cái, cười cười rồi bỗng nhiên tung chân ra đá thẳng vào giữa bụng dưới của Mạnh Giang!

Hai mắt Mạnh Giang trợn lên, quỳ rạp trên mặt đất, rồi nôn thốc nôn tháo.

“Đừng nhảm, tao hỏi mày à?” Ngụy thiết nói lạnh lùng, quét mắt một vòng hết số học sinh ở đây. Hắn giơ ngón tay ngoắc ngoắc một người trong đám người, nói: “Mày! Ra đây!”

Đám người liền tản ra hai bên để lộ ra một cô bé nhỏ gầy, mặt mũi trắng bệch. Dưới sự cưỡng ép của khí thế mạnh bạo, cô không thể không bước tới trước trong nơm nớp lo sợ, rồi nở nụ cười trông còn khó coi hơn khóc, nói: “Anh, anh Thiết!”

“Ngoan, nói cho anh Thiết nghe Lý Diệu đang ở đâu có được không?” Ngụy Thiết mỉm cười để lộ ra cái răng nanh to lớn sắc nhọn.

“Em, em không biết!” Cô lắc đầu như điên.

“Không biết? Không biết thì hỏi nhanh đi!” Ngụy Thiết trừng mắt lên, tiếng hô rền vang như sấm.

Hai chân của cô gái trở nên mềm nhũn, xuýt chút nữa ngã ngối trên mặt đất, chạy ngược trở lại chỗ đám bạn rồi dùng giọng nói mang theo tiếng khóc, hỏi: “Mấy bạn, mấy bạn có ai thấy Lý Diệu đang ở đâu không?”

Sân vận động cũng không quá lớn, cái góc nơi Lý Diệu đang đứng cũng không có gì che đậy nên rất nhanh đã bị tìm ra.

Ngụy Thiết hừ lạnh một tiếng, hoạt động cái cổ thô to như vòng eo con gái rồi bước đến cái góc ấy.

Tất cả mọi người không dám tới gần họ, cũng không ai dám nhắc nhở Lý Diệu. Có một số cô gái hơi nhát gan thậm chí đã che đôi mắt lại, họ không dám nhìn hình ảnh máu me sắp phát sinh. Một ít người thì vắt chân lên cổ chạy mất, không biết họ đi tìm giáo viên tới hay chuồn luôn.

Mà Lý Diệu thì còn đang đắm chìm trong âm nhạc hào hùng, khí thế và hết sức tận hưởng khoái cảm của việc tung đòn đánh đâm vào cái máy, căn bản không hề chú ý đến những gì đã xảy ra sau lưng.

Rốt cuộc, Ngụy Thiết cũng bước tới sau lưng hắn rồi đem toàn thân hắn bao phủ trong cái bóng của mình. Lúc này, trông Ngụy Thiết như một con sư tử đốm meo đang đứng sau lưng một chú thỏ trắng.

“Mày là Lý Diệu? Có người bỏ ra 50 ngàn đồng thuê tao đánh gãy mười cây xương của mày. Tao cho mày chọn mười cây mày muốn đấy!”

Khi Ngụy Thiết nói ra những lời này, bài hát “chinh phục toàn vũ trụ” do Lục Âm Hi hát đang đến đoạn cao trào nhất.

“Mỗi khi tôi cảm thấy tuyệt vọng, tận sâu nơi tâm hồn luôn có một khúc ca hát vang!”

“Vận mệnh của bạn có bao nhiêu trắc trở thì bạn có bấy nhiêu kiên cường!”

Ca từ sục sôi nóng bỏng như một tia chớp đánh thẳng vào cốt tủy của Lý Diệu, tận sâu trong não hắn như có một sợi xích hoen gỉ bị đứt gãy hoàn toàn, sức mạnh như tràn vào toàn bộ cơ thể, từ mũi chân cho đến xương ngón tay đều rung động cùng một tần suất.

“Bụp” một tiếng, đôi giày luyện công rách tung tóe cuối cùng cũng không thể trụ nổi nữa, hoàn toàn nổ tung, mười ngón chân như móng vuốt bằng thép bắn ra, đâm chặt xuống sàn nhà!

Sức mạnh kinh khủng từ mặt đất tràn vào hai chân, khi trải qua xương cốt đang run lên thì không ngừng bành trướng, như núi lửa phun trào, dũng mãnh tiến vào hai tay.

“108 Thủ Phi Phong Loạn chùy pháp” hóa thành quyền pháp, cùng một lúc, hai tay biến thành súng bắn pháo liên hoàn, khai hỏa toàn bộ hỏa lực!

“Đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng!”

“714kg! 822kg! 794kg!”

Hắn tung đòn nhanh như chớp, nhoáng cái đã hơn 30 quyền, mỗi một quyền đều có lực lượng duy trì trên 700kg, quyền mạnh nhất thậm chí còn đạt đến 915kg. Cái máy thí nghiệm sức mạnh bị đánh đến mức bật lên liên tục, cái đỉnh thô to cố định nó trên mặt đất cũng phát ra tiếng “cút kít”, biến hình, vặn vẹo.

Bài hát kết thúc, hai năm dấm Lý Diệu toát ra khói trắng lượn lờ, tựa như một cái bàn ủi đang nóng rực bị một gáo nước lạnh dội vào. Còn cái bia ở giữa cái máy thí nghiệm sức mạnh thì lún sâu xuống, một hồi rồi mà vẫn chưa thể khôi phục lại hình dạng ban đầu.

Lý Diệu tháo nút bịt tay ra, xoay người lại, có chút nghi hoặc nhìn Ngụy Thiết, nói: “Bạn vừa nói gì cơ?”

Cơ thể của Ngụy Thiết hoàn toàn đờ đẫn.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Lại Thêm Một Thằng Ác Bá Đến

Nhìn những con số vẫn còn đang tăng lên trên màn hình, Ngụy Thiết vô cùng gian nan nuốt một ngụm nước bọt xuống.

Trên trán, sau lưng, cả vùng hông, eo đều toát ra mồ hôi lạnh, làm cả người hằn ướt đầm như mới lội từ dưới nước lên.

Ấy thế mà thằng Ngụy Thiết có biệt danh là Thiết Thú vang dội này lại lau cũng không dám đưa tay lên lau một chút. Bây giờ, trong đầu hẳn đều là hình ảnh ba mươi đấm vừa rồi nện vào người mình.

Tuyệt đối sẽ... bị đánh chết!

“Cậu là Thiết ca của lớp 3 đúng không? Cậu tìm tôi có chuyện gì không?” Lý Diệu cũng nhận ra người này chính là người có hung danh vang dội trong ngôi trường này nên kiên nhẫn hỏi lại thêm lần nữa.

Đôi môi của Ngụy Thiết run run, không biết nên mở đầu như thế nào.

Lý Diệu chớp chớp mắt, cảm thấy vô cùng kỳ quái... Hẳn nghe đồn Ngụy Thiết là một người tàn nhẫn từ lâu rồi, nhưng trước giờ hẳn và Ngụy Thiết đều là nước giếng không phạm nước sông, cũng không có liên hệ gì. Hôm nay là lần đầu tiên hẳn nói chuyện với Ngụy Thiết, mà sao thằng nhóc này có vẻ... hơi ngốc?

“Bạn, bạn Lý Diệu. Tôi có việc muốn nhờ cậu giúp đỡ.” Ngụy Thiết lắp ba lắp bắp nói.

“Chuyện gì vậy?” Lý Diệu cười, hỏi lại.

“Là, là thế này. Lúc tôi ra đòn luôn cảm giác có gì đó không đúng lắm, không biết bạn Lý Diệu có thời gian rảnh không, có thể chỉ cho tôi một chút không? Theo như lời của thầy dạy võ thì với lực lượng của tôi thì tôi có thể tung ra quyền mạnh hơn 50%, nhưng chưa bao giờ tôi ra quyền đạt tới mức đó cả!” Ngụy Thiết nói, giọng điệu vô cùng thành khẩn.

Lý Diệu ngẩn người ra, sửng sốt cả một hồi lâu rồi mới trả lời có lệ: “Được thôi! Đều là bạn học với nhau, chỉ bảo nhau là chuyện đương nhiên. Nhưng hôm nay tôi bận rồi, hay để lần sau tôi có thời gian rồi mình bàn luận tiếp nhé?”

“Được được! Nếu anh Diệu có việc bận thì lần sau mình bàn luận tiếp cũng được. Bây giờ em đi về lớp đây, anh Diệu cứ làm việc của mình đi nhé!”

Ngụy Thiết nói xong liền quay lưng bước đi, hay nói cách khác là... quay lưng bỏ chạy.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì thật sự rất khó để tin tưởng rằng một người vạm vỡ cao 2m1, nặng hơn 150kg có thể thi triển “linh xà bộ pháp” một cách nhuần nhuyễn như vậy. Hắn chuồn nhanh, gọn, dứt khoát và nhẹ nhàng đến nỗi không chừa lại bất kỳ dấu vết gì để người khác có thể lần theo.

Hắn chuồn mất, để lại hơn 100 học sinh đang đứng xem trợn mắt há mồm trong sân vận động. Họ vô cùng kinh ngạc, rồi dùng một loại ánh mắt chờ đợi nhìn chăm chăm Lý Diệu, như thể hắn chính là vua của yêu thú đang đội lốt người.

“Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra? Sao Thiết Thú vừa nói hai câu đã hốt hoảng chạy mất? Bọn họ đã nói gì đó?”

“Thiệt Thú cũng không phải là loại thùng rỗng kêu to, tôi còn tưởng là hăn sẽ đánh gãy hết xương sườn của Lý Diệu nữa kìa!”

“Rốt cuộc là Lý Diệu đã thi triển loại tiên pháp gì nhỉ? Chẳng lẽ trên người nó có giấu một tấm “thôi miên phù” hảo hạng? Rồi nó đã thôi miên Thiệt Thú?”

Các học sinh nghị luận sôi nổi, họ đang kinh ngạc vô cùng.

Người anh em chí cốt Mạnh Giang xoa bụng dưới, vô cùng gian nan nhích tới bên cạnh Lý Diệu, vội vàng la lên mặc kệ cả cơn đau: “Tiểu Yêu! Mày có bị gì không đấy? Rốt cuộc là Thiệt Thú đến tìm mày làm gì vậy?”

Lý Diệu gãi đầu, rồi lắc đầu, nói: “Không biết nữa! Tao cũng không thể hiểu được. Nó bảo muốn cùng tao nghiên cứu quyền pháp, rồi bàn luận với nó.”

Mạnh Giang hoảng sợ, quát to lên: “Hả? Thiệt Thú muốn nghiên cứu quyền pháp với mày? Mà có biết cái thằng cùng Thiệt Thú “nghiên cứu quyền pháp” trước đó đã bị hăn tươi sống đập gãy xương đùi thành ba khúc không! Nhưng mà sao tự nhiên nó lại đi rồi?”

“Tao nói nay tao bận, không có thời gian nên hẹn nó lần sau rồi nó “à” một tiếng cái quay lưng đi luôn! Ủa, sao tự nhiên mày lại ói vậy?” Lý Diệu nhìn từ trên xuống dưới thằng bạn chí cốt của mình. Khi phát hiện dấu giày trên phần bụng dưới của thằng bạn thì con người trong mắt hăn chợt co rút lại, đáy mắt tản ra ánh sáng lạnh.

Hăn hiểu rồi.

“Hình như tao biết ban này Ngụy Thiệt tới tìm tao làm gì rồi. Chết tiệt, đáng lẽ ban này phải giữ nó lại... Tiểu Giang, mấy ngày này mày nên cách xa tao một chút sẽ tốt hơn.” Lý Diệu nói vô cùng nghiêm túc.

Mạnh Giang ngấn người ra, hỏi lại: “Tại sao cơ chứ?”

Lý Diệu cau mũi, nói: “Nãy chẳng phải mày nói là trong lớp mình có thằng đàn đi treu chọc vào Hách Liên Liệt, nên sẽ phải rơi vào sự trả thù vô cùng thâm hiểm sao? Thằng đàn kia... hình như chính là tao.”

“Cái gì???”

Mạnh Giang hoảng sợ, cơ thể tự động nhảy ra xa hơn 3m như thể Lý Diệu chính là ôn thần. Sau khi phát hiện ra hành động kỳ cục của mình, hắn cảm thấy có chút ngượng ngùng, vẻ mặt đau khổ, nói: “Tiểu Yêu! Chúng ta là anh em, đừng nói tao không nghĩa khí! Nói đi, mày muốn nằm phòng chăm sóc đặc biệt của bệnh viện nào? Bây giờ tao liền đi đặt giường sẵn cho mày!”

... ..

Ngụy Thiết chạy thẳng một mạch vọt ra khỏi sân vận động số 9, vừa đến một khúc cua thì liền thấy có một người thanh niên cao gầy, vẻ mặt hung ác đang đứng bên cạnh bồn hoa.

Đôi chân người thanh niên ấy rất dài, ít nhất cũng phải 1m2, hơn nữa cơ bắp phần chân vô cùng vạm vỡ khiến cho cái quần đồng phục rộng thùng thình cũng trở nên ôm sát vào chân như thể quần bó.

“Nhanh vậy. Chắc hẳn đã đánh gãy mười cây xương của nó chưa? Quay phim lại rồi chứ hả, lát nữa tao còn phải gửi cho đại thiếu Hách Liên xem đấy!” Thấy Ngụy Thiết trở về nhanh như vậy, người thanh niên có vẻ mặt hung ác hơi bất ngờ.

Đứng trước mặt người thanh niên này, Ngụy Thiết không dám lộ ra một tí hống hách nào, thái độ vô cùng thành thật ngoan ngoãn.

Bởi vì người thanh niên tên Triệu Lượng này chính là học sinh của lớp chọn.

Tuy rằng trong lớp chọn, thứ hạng của hắn chỉ đứng thứ 41, là học sinh đội sổ của lớp. Nhưng hắn cũng được xếp vào bậc tinh anh vì có độ khai phá linh căn là 60%, không phải là cấp bậc mà Ngụy Thiết có thể chống lại.

“Anh Lượng, em vừa tới sân vận động liền cảm thấy bụng quặn đau, giống như là bị viêm ruột thừa vậy nên em phải đi khám bác sĩ ngay lập tức ạ!” Đào mắt cái, hắn cắn răng, khuôn mặt nhăn nhó, cả cái cơ thể cao lớn cũng bắt đầu run rẩy, trên trán còn toát ra một lớp mồ hôi lạnh.

“Viêm ruột thừa? Đùa hay thật vậy!” Triệu Lượng nổi giận đùng đùng, hận không thể tát một phát vào mặt cái thằng cao to đang đứng trước mặt mình, kìm giọng gầm lên: “Vốn tao thấy mày có chút tiềm lực, tính khen mày vài câu trước mặt đại thiếu Hách Liên Liệt để sau này mày còn được hưởng chút phúc lợi. Ai dè mày chỉ là cục bùn nhão, vào thời khắc mấu chốt như vậy lại không dính nổi lên tường!”

“Vâng, vâng, anh Lượng nói đều đúng! Cái ruột thừa ngu si của em lại bị viêm vào cái lúc này! Ai da, đau quá! Đau quá! Chắc bưng mủ ở trong rồi anh ơi!” Ngụy Thiết ôm bụng, giả vờ nhỏ vài giọt nước mắt như thể đau lắm rồi híp mắt, dò hỏi: “Em vào đây nghỉ ngơi một chút, nếu không có vấn đề gì thì sau đó em đi dạy bảo cái thằng láo toét ấy nhé?”

“Cút cút cút! Đại thiếu Hách Liên muốn xem bộ dáng thằng nhóc kia rãng rơi đầy đất ngay bây giờ! Ai chờ nổi thằng bùn nhão như mày khám bệnh? Thôi để tao tự ra tay vậy, thật là phiền phức!” Triệu Lượng giơ chân ra đạp một phát thật mạnh vào người Ngụy Thiết, không chút nể nang. Chân hắn tung đòn nhanh, mạnh như một cái roi da, tạo ra tiếng “đùng” to rõ.

Ngụy Thiết đau đến mức nhe răng trợn mắt nhưng lại vui mừng ra mặt, nói liên hồi: “Anh Lượng mà đã ra tay thì nhất định thằng kia sẽ bị đánh đến mức bố mẹ nó cũng nhận không ra. Dạ, em đi khám bệnh nhé, em sẽ gặp anh đền tội sau ạ!”

Ngụy Thiết rụt cổ lại rồi co giò lên chạy liền một mạch, thoát cái đã không còn thấy tăm hơi hần đâu.

“Thằng này hôm nay sao lại có gì đó là lạ, cứ lăm la lăm lét?” Triệu Lượng không rõ nguyên nhân gãi gãi đầu, mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng lắm. Nhưng khi nhớ tới bộ dáng Hách Liên Liệt tức giận đến mức muốn phát điên lên thì không khỏi rùng mình một cái, rồi dứt khoát bước vào sân vận động.

“Lý Diệu là thằng nào? Lăn ra đây!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Thì Ra Hãn Mới Là Người Tàn Nhẫn Nhất

Âm điệu chanh chua the thé như thể tiếng con diều hâu vang lên xé rách bầu không khí tĩnh lặng của SVĐ.

Các học sinh của lớp bình dân phải khó khăn lắm mới có thể bình tĩnh lại được giờ đây lại rơi vào trạng thái hoảng sợ cực độ thêm một lần nữa.

Không một ai lường trước rằng Thiết Thú vừa đi, nháy mắt cái lại đến một người còn hung hãn, tàn nhẫn hơn nhiều. Triệu Lượng là học sinh của lớp chọn, là thiên tài tu luyện có độ khai phá linh căn vượt 60%. Thật sự nếu phải so sánh thì khoảng cách của hãn với bọn họ giống như trời và đất vậy, hoàn toàn là tồn tại ở hai thế giới tách biệt nhau!

“Rốt cuộc là Lý Diệu đã làm mích lòng ai vậy? Tạo sao cả Ngụy Thiết là Triệu Lượng đều hùng hổ chạy lại đây tìm nó?”

“Không biết lúc nãy nó dùng cách gì mà làm cho Ngụy Thiết chạy mất. Bây giờ lại chạm trán với Triệu Lượng, không biết sẽ ra sao nhỉ?”

“Bọn mày còn chưa biết à! Tối qua, Lý Diệu đã xúc phạm Hách Liên Liệt đó!”

“Gì? Cái thằng xui xẻo đã xúc phạm Hách Liên Liệt chính là nó? Nếu vậy thì nó tiêu đời rồi!”

Những lời nghị luận nho nhỏ vang lên không ngừng trong đám học sinh.

Mọi người đều dùng ánh mắt tràn ngập thương hại nhìn Lý Diệu như thể nhìn một người đang bị bó bột toàn thân vậy.

Lý Diệu bước đi chậm rì rì trong tiếng than thở tràn ngập. Bước chân của hắn có vẻ rất do dự, thỉnh thoảng còn trốn sau các loại dụng cụ tu luyện một lúc rồi mới bước tiếp.

“Cậu là Lý Diệu? Cũng không có gì đặc biệt nha!” Triệu Lượng đánh giá Lý Diệu từ trên xuống dưới mấy lượt rồi trên khuôn mặt hung ác nham hiểm nở một nụ cười tàn nhẫn, nói nhạt: “Tôi không hiểu lắm một vấn đề về võ thuật nên muốn thảo luận với bạn Lý Diệu một chút, tới đây đi!”

“Muốn tư đấu kìa!” Tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Thời đại tu chân năm 40 ngàn, yêu thú hoành hành, chiến hỏa liên miên, dân chúng dửng mẫn, coi trọng ý tưởng “cá lớn nuốt cá bé, liệu cơm gắp mắm”. Đặc biệt là ngôi trường tư nhân như Xích Tiêu thì càng là coi bồi dưỡng thiên tài tu luyện là mục tiêu nên sẽ không ngăn cản học sinh tư đấu.

Dù sao thì trong trường đã có hệ thống y tế hoàn thiện, các loại linh đan diệu dược có thể giúp cho người ta chết đi sống lại cũng rất đầy đủ, ngoài ra còn có vài vị đại tông sư tinh thông y thuật luôn luôn trong trạng thái sẵn sàng nên chỉ cần không đánh chết tại chỗ thì thương tích có nặng cỡ nào cũng có thể khôi phục lại y như ban đầu chỉ trong một khoảng thời gian ngắn.

Cho nên nếu các thanh thiếu niên tràn trề sinh lực có mâu thuẫn với nhau thì luôn lấy lý do “thảo luận một chút” làm lời mở đầu, rồi bắt đầu tiến hành tư đấu.

Nhưng bình thường thì tư đấu chỉ xảy ra giữa hai học sinh có thực lực ngang nhau. Với thân phận là học sinh của lớp chọn như Triệu Lượng mà đưa ra lời thách đấu với một “tạp ngư” của lớp bình dân như Lý Diệu thì thật sự là một chuyện rất mất thể diện.

Nếu không phải do Hách Liên Liệt đang tức đến nổi điên, nhất quyết muốn thấy bộ dáng “mình đầy thương tích” của Lý Diệu trong buổi sáng ngày hôm nay, mà ngay thời khắc mấu chốt thì thẳng Ngụy Thiết lại gặp phải chuyện ngoài ý muốn thì Triệu Lượng cũng sẽ không làm ra chuyện gây hạ thấp giá trị con người như vậy.

Vì vậy mà khi Lý Diệu tỏ ra ngoan ngoãn, ăn nói khép nép nói rằng: “Cậu là cao thủ của lớp chọn, tôi không đánh lại cậu, tôi đầu hàng!” thì cả Triệu Lượng lẫn tất cả học sinh của lớp bình dân đều thấy đây là chuyện đương nhiên, không hề bất ngờ một chút nào.

Đối mặt với lời khiêu khích của học sinh trong lớp chọn thì ngoại trừ đầu hàng và xin bỏ qua thì loại “tạp ngư” của lớp bình dân còn có thể làm gì được nữa cơ chứ?

Triệu Lượng ngáp một cái, hơi mất kiên nhẫn nói: “Nếu mày đã hiểu chuyện như vậy thì tao cũng lười bắt chẹt loại rác rưởi như mày. Nếu mày ngoan ngoãn quỳ xuống để tao đập gãy mười cây xương của mày, thì chuyện này coi như...”

Chữ “coi như” vừa thoát khỏi miệng thì Triệu Lượng bỗng cảm thấy lạnh cả người, một dòng khí lạnh từ gót chân xông thẳng tới đỉnh đầu. Hắn cảm nhận thấy có cơn gió mạnh đập vào mặt nên cánh tay vô ý thức giơ lên chặn lại. Chợt nghe “đùng” một tiếng, một đám sương trắng nổ tung ra trước mặt hắn, rồi vô số hạt bột sắt đâm vào hai mắt làm cho tầm nhìn của hắn bỗng trở nên trắng xóa. Bây giờ, hai mắt hắn vô cùng đau đớn, không còn nhìn thấy gì nữa!

“A!” Tất cả học sinh của lớp bình dân đang có mặt tại hiện trường liền đồng thời la lên, đôi mắt toát ra vẻ không thể tin.

Ngay khi Lý Diệu cúi đầu xin bỏ qua thì tay phải hắn bỗng nhiên nhanh chóng giơ lên, không biết tự lúc nào trong lòng bàn tay của hắn đã nắm một

đồng bột magie – thứ bột giúp tăng lực ma sát khi luyện tập thể lực, dứt khoát tung vào đôi mắt của Triệu Lượng!

Ngay lập tức Triệu Lượng liền mất đi thị lực!

Còn Lý Diệu thì nhân cơ hội này mà dùng mũi chân dồn sức đá một cái tạ tay nặng 15kg vào người Triệu Lượng!

“Đùng!”

Triệu Lượng không hổ danh là một tinh anh trong lớp chọn có độ khai phá linh căn tới 60%, trong lúc hai mắt bị bột magie làm mất đi thị lực tạm thời vẫn có thể duy trì độ cảnh giác cao. Hắn chỉ nghe thấy tiếng gió đã có thể cảm ứng được hướng công kích của Lý Diệu, hai tay đan vào nhau rồi trực diện chống đỡ cái tạ đang bay tới!

Vấn đề là hắn không ngờ rằng sức mạnh của Lý Diệu lại khủng bố đến mức như vậy, và càng không ngờ rằng Lý Diệu sẽ đề tiện tới mức dùng tạ sắt để công kích hắn. Nên hai tay của hắn đều đã bị cái tạ đập vào gây gãy xương nặng, cả người còn bị phản lực của cái tạ khiến cho bay ra xa hơn 10m!

Các học sinh của lớp bình dân la lên sợ hãi, chỉ có một số rất ít học sinh tinh thông võ thuật mới có thể nhìn ra là trông cảnh tượng có vẻ hoành tráng vậy thôi chứ thật ra phần lớn là do Triệu Lượng cố ý cùng cách bay ra xa theo lực đẩy của tạ để hóa giải thế công kích của Lý Diệu!

Nhưng, cho dù nói như thế nào thì sự thật vẫn là một chiêu kia của Lý Diệu đã đánh cho Triệu Lượng bay ra xa. Chỉ cần một chiêu như vậy thôi đã đủ để gây chấn động toàn bộ trường cấp ba Xích Tiêu!

“Phụt!”

Triệu Lượng đứng cách vị trí cũ hơn 10m, phun ra một ngụm nước miếng trộn lẫn máu. Cả người hắn đều đã bị lửa giận đốt cháy hừng hực, hắn biết ngày hôm nay hắn đã thật sự mất hết thể diện. Cho dù lát nữa hắn có thể đánh gục thằng ranh lão toét này thì hắn vẫn sẽ trở thành trò cười lớn nhất của lớp chọn!

“Quá đê tiện! Quá vô liêm sỉ! Không ngờ mày lại dùng bột magie và tạ! Nhưng hình như thằng rác rưởi như mày không biết rằng bộ phận lợi hại nhất của tao không phải hai tay, mà là hai chân!”

Trịnh Lượng cười gằn rồi bỗng nhiên giang hai ngón tay ra rồi hung hăng chọc vào đôi mắt của mình kích thích nước mắt chảy ra hòng rửa sạch bột magie trong mắt. Phần lớn bột magie đúng là bị rửa trôi làm cho đôi mắt của hắn lại có thể mở hồ nhìn thấy hình ảnh rồi nhắm thẳng vào vị trí của Lý Diệu.

“Tao sẽ làm thịt mày!”

Triệu Lượng hét lên, hai chân như biến thành hai con mãng xà, rồi nhảy bật lên. Chỉ một cú nhảy thôi mà bắn hơn 10m, chân trái của hắn đập miếng gỗ lấy đà khiến nó vỡ thành từng mảnh, đầu gối phải nâng lên rồi duỗi ra mạnh, nhanh như tia chớp!

Chiêu thức mạnh nhất của “Chiến Thú 13 Tư Thế” – Hồ Thúc Kích!

Thời gian từ lúc Triệu Lượng nhảy lên tới lúc đầu gối phải đâm ra còn chưa tới 0.5 giây khiến Lý Diệu cơ bản không kịp phản ứng, thậm chí tư thế phòng thủ cũng chưa kịp làm thì đầu gối của Triệu Lượng đã đâm trúng vào ngực của hắn!

“A!” Không ít nữ sinh hét lên rồi nhắm tịt mắt lại, không đành lòng xem thảm kịch sắp xảy ra.

...

Ngay tại 10 giây trước, khi Triệu Lượng đang liều mạng dùng nước mắt để rửa bột magie trong mắt thì Lý Diệu đã ung dung bỏ một miếng tạ sắt nặng tầm 30, 40kg vào trong áo, che ngay phần ngực của mình.

Mọi người đều nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

...

“Coong!” Phần ngực của Lý Diệu vang ra tiếng như thể tiếng chuông chùa.

Toàn bộ khán giả đang đứng đấy đều cảm thấy đầu gối nhói đau như kim đâm.

Cho dù đầu gối của Triệu Lượng có cứng cỡ mấy thì cũng không thể cứng hơn kim loại được. Nên một kích toàn lực kia đã khiến cho toàn bộ xương đầu gối của hắn hoàn toàn vỡ nát!

Những người lính lão luyện có kinh nghiệm phong phú trong quân đội có lẽ có thể chịu đựng được cơn đau khi xương đập nát, duy trì sức chiến đấu, nhưng cho dù Triệu Lượng có hung hãn cỡ nào đi chăng nữa thì hắn cũng chỉ là một học sinh trung học bình thường thôi nên đầu gối vỡ nát đã khiến cho hắn mất đi toàn bộ sức chiến đấu.

Triệu Lượng kêu la thảm thiết liên tục, nằm liệt trên mặt đất, đau đến mức toàn thân run rẩy.

Lý Diệu mở áo đồng phục rồi lấy miếng tạ ra. Hắn phát hiện ngay giữa miếng tạ xuất hiện một vết lõm nhẹ, nếu không có miếng tạ này thì đảm bảo toàn bộ xương sườn của hắn đều đã vỡ vụn.

“Chiêu “Hỗ Thúc Kích” này thật sự quá ghê gớm!” Lý Diệu nhướng mày, khen đối thủ của mình một câu rồi nhìn xung quanh, sau đó hắn bước đến một cái giá để tạ.

Lý Diệu cho tay trái vào túi quần, tay phải thì nhẹ nhàng xách đại một cái tạ lớn nặng hơn 50kg lên nâng thử vài cái. Hắn quơ tạ nhanh, mạnh đến nỗi tạo ra tiếng gió “vút vút”, làm cho người ta nổi da gà.

Lý Diệu kéo lê cái tạ trên mặt đất, từ từ bước đến gần Triệu Lượng.

Trên mặt của Triệu Lượng nào còn có vẻ hung ác, nhan hiểm nữa. Hắn đã sợ tới mức hồn lìa khỏi xác, ngay cả kêu rên cũng bị nghẹn lại ở trong họng rồi biến thành câu nói xin bỏ qua, gọi nói chanh chua chói tai: “Mày, mày muốn làm gì? Đừng tới đây!”

“Tiểu, Tiểu Yêu! Bình tĩnh, bình tĩnh! Đừng làm cho chuyện to ra!” Tất cả mọi người đều kinh ngạc tới mức trợn mắt há mồm, da gà nổi lên. Chỉ có mỗi Mạnh Giang cố nén cảm giác sợ hãi đến muốn chết, lắp ba lắp bắp khuyên can.

Lý Diệu trầm ngâm một lát rồi bỏ tạ lại chỗ cũ, nói: “Được rồi! Dù gì thì chúng ta đều là bạn cùng trường, tao cũng không muốn quá tuyệt tình...”

“Đúng vậy, đúng vậy... Mày, mày lại muốn làm gì?” Mạnh Giang vừa mới thở phào một hơi xong lại thấy Lý Diệu xách một cái tạ nhỏ hơn lên, nói nhỏ chứ thật ra nó cũng phải nặng tầm 35 - 40kg. Hành động này của Lý Diệu khiến cho Mạnh Giang lại há miệng ra lần nữa, nhưng lại không biết nên nói gì bây giờ.

Mà ngay lúc này, Lý Diệu cũng không cho hắn cơ hội lên tiếng nữa. Hắn đi thẳng đến bên trái của Triệu Lượng rồi giơ cái tạ lên cao, nhắm ngay vào cái đầu gối trái đang còn nguyên vẹn của Triệu Lượng.

“Mày, mày, mày có biết là đại thiếu Hách Liên phái tao tới không!” Triệu Lượng sợ tới mức la ó lung tung, cả người đều cuộn tròn lại, trông như một con tôm bự đang hấp hối.

“Thì sao?” Lý Diệu hỏi lại.

Cái tạ xé rách không khí, tạo ra một cơn gió mạnh hung hăng nện xuống!

“Răng rắc!”

Hai cái chân của Triệu Lượng liền bẻ gập lại theo tư thế vô cùng mất tự nhiên. Hắn đau đến mức sùi bọt mép, tròng mắt trở nên trắng bệch, ngất xỉu ngay lập tức.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Dương Nhiên Phải Kiêu Ngạo Rồi

5 phút sau, sân vận động số 9.

Các y bác sĩ của trường Xích Tiêu đang vô cùng tất bật.

Vì hai chân của Triệu Lượng bị thương quá nghiêm trọng, không có cách nào có thể nâng đến phòng y tế xử lý được nên đành phải chữa trị tại chỗ.

Đối với một nơi nắm giữ kỹ thuật tu chân tiên tiến như Liên Bang thì chuyện xương dập nát cũng không phải là vấn đề lớn lắm. Chỉ cần mấy ngày là có thể khỏi hẳn, chỉ là quá trình chữa trị hơi... đau.

“Aaaaaaa!” Trong sân vận động truyền ra tiếng la thảm thiết đợt sau cao hơn đợt trước của Triệu Lượng, làm cho người nghe nổi hết da gà, đầu gối cũng tự nhiên cảm thấy đau đớn vô cùng.

Còn Lý Diệu và Mạnh Giang thì đang ngồi ở bồn hoa bên ngoài sân vận động. Xung quanh hai người như thể có loại khí thể vô hình đang bay lượn lơ lửng làm cho các học sinh khác trong lớp bình dân vừa thấy hai người đã xách dép chạy xa, không dám tới gần.

Trên mặt Mạnh Giang tràn đầy ngập ngừng, nửa muốn nói nửa không muốn nói.

Lý Diệu liếc nhìn thẳng bạn thân một cái, nói: “Có gì muốn biết thì hỏi đi! Giáo viên tới mang tao đi bây giờ!”

Mạnh Giang thở dài một cái, nở một nụ cười khổ, nói: “Bây giờ trong đầu tao đang lộn xộn lắm, cơ bản còn chưa kịp tỉnh táo lại nữa. Thằng nhóc yêu quái kia, từ khi nào mà mày trở nên lợi hại như vậy hả?”

Lý Diệu nghĩ một chút, nói: “Tao vẫn đang tu luyện một loại công pháp vô cùng cao thâm. Trước khi luyện thành thì tao vẫn sẽ yếu vô cùng, không khác gì người bình thường. Nhưng một khi luyện thành rồi thì có thể một bước lên trời, sức mạnh tăng mạnh! Ngày hôm qua chính là thời điểm mấu chốt nên tao mới nghỉ học, còn bây giờ thì tao đã luyện thành bước đầu tiên rồi!”

“Lợi hại dữ vậy!” Đôi mắt của Mạnh Giang vụt sáng, nhưng không đào sâu thêm nữa.

Liên Bang có một quy tắc bất thành văn đó chính là việc hỏi rõ nguồn gốc võ thuật, công pháp của người khác là một chuyện vô cùng kiêng kỵ. Cho dù là tu chân giả có thể lực, sức ảnh hưởng rất mạnh thì cũng không thể ép hỏi bí pháp gia truyền của người khác.

Nếu không thì hôm nay một tu chân giả có thực lực cao cường có thể tùy tiện ép hỏi nguồn gốc, phương pháp tu luyện võ thuật của người yếu hơn, thì ngày mai chẳng phải quân Liên Bang có thể chỉ huy trăm vạn binh lính bao vây các tông phái tu luyện để bức bách các tông môn phải giao ra tuyệt kỹ của môn phái mình?

Tất cả các thế giới đều có chung một quy tắc cơ bản đó chính là bảo vệ kẻ yếu khỏi sự hiếp bức của những kẻ mạnh, ít nhất là trên lý thuyết chính là như vậy.

Cũng nhờ cái quy tắc như vậy mà xã hội mới có thể thành lập, kẻ mạnh và kẻ yếu mới có thể đoàn kết!

Tinh Diệu Liên Bang chính là nhờ vào cái quy tắc này mới có thể làm cho tu chân giả và người thường trở nên đoàn kết, cùng nhau chống lại yêu

thú và ma đạo. Nếu không có cái quy tắc như thế thì Liên Bang đã sụp đổ từ tận thuở nào, tu chân giả và dân thường trở thành kẻ thù, Liên Bang chia năm xẻ bảy, làm sao còn là đối thủ của yêu thú và ma đạo được?

Cho nên, khi Lý Diệu lấy cớ này để giải thích tại sao thực lực của mình đột nhiên trở nên mạnh mẽ thì hẳn không hề lo lắng sẽ bị người khác vạch trần. Cho dù người ta biết rõ ràng rằng hắn đang nói dối nhưng cũng sẽ không vạch trần lời nói dối ấy... Trong giới tu luyện, ai lại không có một ít bí mật không thể để cho người khác biết?

Mạnh Giang gật gù, có vẻ đã chấp nhận sự thật rằng thằng bạn chí cốt của hắn đột nhiên trở nên mạnh bạo. Nhưng bỗng hắn nhíu mày lại, nói: “Nhưng mày cần phải ra tay ác như vậy sao? Rõ ràng mày đã đánh bại Triệu Lượng rồi, tại sao mày còn đập nát xương đầu gối của nó? Như vậy có phải tàn nhẫn quá rồi không? Mày có biết về mặt của mày lúc giờ cái tạ lên nó khủng bố cỡ nào không? Quả thật trông giống như... một con quái thú khát máu!”

“Cần đó!” Lý Diệu giải thích: “Hồi sáng mày vừa mới nói với tao là Hách Liên Liệt rất có thể lực trong trường này, có bè phái đông đúc còn gì. Nếu tao đã gây hấn với nó thì chắc chắn đám đàn em của nó sẽ đến gây sự với tao, Triệu Lượng chỉ là thằng đầu tiên thôi!”

Ngừng một chút rồi hắn lại nói tiếp: “Triệu Lượng chỉ là thằng tệ nhất của lớp chọn nên mày nghĩ tao đánh thắng được nó thì người khác sẽ sợ tao sao? Bọn nó sẽ không tiếp tục gây sự với tao sao? Cho dù tao có mạnh thì cũng không thể nào đánh thắng được từng tốp từng tốp người thay phiên nhau ùn ùn kéo tới nha! Mà bây giờ, bọn chúng đã thấy tình trạng hai đầu gối của Triệu Lượng, nghe thấy tiếng kêu la thảm thiết của nó thì khi chúng muốn tới trêu chọc tao chúng sẽ phải đắn đo một chút. Mà tầm 80 – 90% trong đám ấy chắc sẽ lùi bước!”

Mạnh Giang sững sốt. Hắn không nghĩ được nhiều như vậy, chỉ đơn giản cảm thấy Lý Diệu đã ra tay quá nặng thôi.

Lý Diệu vỗ vỗ bả vai người anh em của mình, nói nghiêm túc: “Tiểu Giang, mày biết xuất thân của tao mà. Tao lớn lên trong bãi rác, trong thế giới của tao, cho dù chỉ là một quả chuối thối mất nửa cũng có thể làm cho người ta sống mái tranh giành. Có một lần, thậm chí tao còn chứng kiến hai nhóm người đánh nhau chỉ vì nửa túi bánh bao lạnh ngắt, cuối cùng khiến cho hai người chết... Nửa túi bánh bao – hai mạng người! Tin tưởng tao, tao đã lớn lên trong cái thế giới như vậy nên tao biết cách để đối phó với uy hiếp và phiền phức!”

“Nhưng, nhưng mà...” Trong đầu Mạnh Giang loạn cào cào, tựa hồ mãi cho đến hôm nay hắn mới nhìn thấy một bộ mặt khác của người bạn thân của mình.

Mà không chừng, đây mới chính là bộ mặt chân thật nhất của Lý Diệu.

Lý Diệu bình thản, nói: “Kinh nghiệm sinh sống mười mấy năm ở bãi rác nói cho tao biết... Khi đối mặt với uy hiếp thì mình không thể nói đạo lý, cũng không thể thỏa hiệp. Mà chuyện đầu tiên mình cần làm là phải đánh đối thủ đến mức bố mẹ nó cũng không thể nhận ra, rồi sau đó mới nói đạo lý, mới thỏa hiệp. Nếu không, đó không phải là không biết đúng sai, không biết thỏa hiệp mà chính là tự mình đẩy mình vào nôi rồi chờ người khác muốn hấp hay kho thì tùy! Ví dụ chuyện ngày hôm nay đi, ban đầu Triệu Lượng bắt tao phải quỳ xuống cầu xin, còn muốn đánh gãy mười cây xương của tao. Vậy nếu tao không muốn quỳ, cũng không muốn gãy xương thì còn cách nào khác ngoại trừ cách đánh tới cùng sao?”

Mạnh Giang ngây ngẩn một hồi rồi mới nói: “Hồi trước tao từng nghe mày nói trong bãi rác mày có cái biệt danh là “Kền Kền”. Từ đầu tao còn không tin tưởng lắm, thấy giống như mày đang khoác lác thôi. Nhưng bây giờ tao tin!”

Lý Diệu cười, nói: “Đúng vậy! Khi ấy tao còn hung tàn hơn bây giờ gấp mười lần, điên cuồng hơn gấp trăm lần... Không còn cách nào khác nha! Lúc đó tao chỉ là một đứa trẻ, ngay cả con dao găm còn cầm không chặt thì nếu không tàn nhẫn chút, không điên cuồng chút thì sao tao có thể giành được thức ăn từ miệng của người trưởng thành chứ! Mãi cho đến lúc sau gặp được ông già tao. Ông đã dạy cho tao rất nhiều thứ, bao gồm phép tắc, quy củ, cách hòa nhập vào xã hội, nên tao mới có thể trở nên trầm tính hơn một chút. Nhưng ông già tao chết rồi, giờ gặp loại chuyện như vậy thì tao cũng chỉ có thể dựa vào bản năng của “Kền Kền” để giải quyết nha!”

Mạnh Giang thở dài, nói: “Tao hiểu rồi! Tiểu Yêu, là do mày không còn lựa chọn nào khác. Nhưng mà ngoại trừ tao ra thì đảm bảo những người khác đều sẽ nghĩ rằng mày quá kiêu ngạo, đắc ý, vênh váo.”

“Kiêu ngạo? Đương nhiên phải kiêu ngạo!” Hai cánh mũi của Lý Diệu phập phồng. Hắn không nghĩ rằng Mạnh Giang nói đúng, phản bác lại: “Đối với bọn rác rưởi trùng kiếm ăn ở pháp bảo mộ địa như tao thì có hôm nay chưa chắc có ngày mai. Không chừng phút trước vừa mới đào được cái bảo bối vô giá nào đó, phút sau đã bị linh năng nổ mất xác! Cho nên, tôn chỉ của bọn tao là “một khi có được sức mạnh thì phải kiêu ngạo ngay lập tức, ngay giây này có thể kiêu ngạo thì nhất định sẽ không chờ tới giây tiếp theo, có thể kiêu ngạo mười phần thì sẽ nhất định không chỉ kiêu ngạo chín phần!” Có sức mạnh lại không đi kiêu ngạo, còn bày đặt khiêm tốn cái gì! Lỡ giây tiếp theo đã bị chết thẳng cẳng thì chẳng phải rất đáng tiếc? Giống như mày trúng xổ số giải độc đắc được năm triệu đồng nhưng lại không ăn chơi đồm đúm mà đi gửi ngân hàng. Kết quả là vừa mới bước chân ra khỏi ngân hàng đã bị xe bay đâm chết, thì chẳng phải biến thành quỷ cũng thấy oan uổng sao!”

Mạnh Giang nhận thua, nói: “Được rồi! Được rồi! Mày rất phóng khoáng. Mày rất kiêu ngạo, được chưa? Nhưng mày đã từng nghĩ tới

chuyện lỡ Hách Liên Liệt dùng thế lực của gia tộc nó ép buộc mày thôi học thì mày sẽ làm sao chưa?”

“Chỗ này không được thì tìm chỗ khác! Đâu phải trong toàn cái Liên Bang này chỉ có mỗi một trường cấp ba là trường Xích Tiêu đâu! Cùng lắm thì tìm trường khác! Mà cho dù không phải là học sinh cấp ba thì Liên Bang vẫn cho phép công dân dùng thân phận thí sinh tự do để thi mà! Chỉ là thủ tục sẽ rắc rối hơn xíu thôi! Nếu Hách Liên Liệt thật sự ép tao phải thôi học thì thôi cứ cho nó đạt được ước nguyện thôi! Tương lai còn dài, tao và nó đều còn cả đồng năm tháng thanh xuân mà!” Trong mắt Lý Diệu bỗng lóe lên một tia sáng tàn nhẫn, nói như thể không có gì to tát cả.

“Giáo viên tới!” Mạnh Giang nhắc nhở thẳng bạn rồi túm Lý Diệu lên, nhảy xuống khỏi bồn hoa.

“Đây không phải là lão Tôn – người trông coi kho chứa đồ của trường mình sao? Ông tới đây làm gì?” Lý Diệu sửng sốt.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Người Đã Đúc Nền Yêu Dao

Ông lão có mái tóc hoa râm thưa thớt, đôi mắt màu xám trắng như thể bị bệnh đục thủy tinh thể, lưng gù, vừa đi vừa thở dốc. Trông ông ấy tưởng chừng như là chỉ cần một cơn gió là có thể thổi bay.

Lý Diệu nhớ rõ đã từng gặp ông lão họ Tôn này khi hẵn và đám bạn cùng lớp đến kho hàng lãnh đồng phục vào ngày khai giảng.

“Ông ấy cũng không phải là một nhân viên quản lý kho hàng bình thường. Tao nghe nói cách đây hơn 70 năm trước, ông lão Tôn Bưu này đã từng là giáo viên võ thuật của trường mình. Ông ấy còn là một cao thủ vô cùng lợi hại, hơn nữa nhãn lực rất độc đáo, đã nhìn ra không ít thiên tài tu luyện. Năm ấy, chính ông ta là người đã liếc mắt một cái liền nhận ra điểm hơn người của Yêu Dao Bành Hải ở trong khu xóm nghèo rồi mới đặc biệt tuyển nhận người kia nhập học! Nhưng bây giờ ông ấy đã hơn 150 tuổi rồi, từ mười năm trước đã ngừng dạy học, được tính là nửa nghỉ hưu. Chỉ là ông ấy không chịu ngồi yên một chỗ ở nhà nên mới đến ngôi trường đã làm việc cả đời này làm nhân viên quản lý kho để giết thời gian. Đừng nhìn ông gầy teo, không chút thu hút mà tưởng ông tầm thường! Ông ấy có uy danh rất lớn trong ngôi trường này, cho dù là hiệu trưởng Triệu đầu trọc cũng phải nể mặt ông vài phần đó!” Mạnh Giang là ông tám trong trường nên biết rất nhiều, giới thiệu rõ ràng rành mạch cho Lý Diệu.

“Người tìm ra Yêu Dao Bành Hải sao!” Lý Diệu nói, giọng tràn đầy kính nể.

“Không ngờ lão Tôn lại xuất hiện ở đây. Tao thấy chuyện này còn có cơ hội thay đổi kết cục đó. Nghe nè, trước mặt ông ấy nhớ tỏ ra thông minh lanh lợi một chút, không chừng là phúc chứ chẳng phải họa, mau đi đi!” Mạnh Giang dùng sức đẩy mạnh Lý Diệu một cái, rồi bỗng nhiên lại nói:

“Từ từ!”

“Hả?” Lý Diệu dừng lại.

“Tiểu Yêu! Ban nãy mày vừa nói rằng khi đối mặt với uy hiếp của kẻ địch thì trước tiên nhất định phải chiến đấu tới cùng, sau đó mới nói đạo lý hoặc là thỏa hiệp, nghe rất có khí thế nha!... Chỉ là lỡ đánh không thắng nổi thì sao?” Nãy giờ Mạnh Giang vẫn luôn nghiền ngẫm những gì Lý Diệu đã nói, càng nghĩ lại càng thấy thật khí phách, thật ngầu. Chỉ là cảm thấy hình như có chỗ nào đó không được đúng lắm, mà tới tận bây giờ hắn mới nhận ra không đúng chỗ nào.

“Đánh không lại thì chạy, chạy không thoát thì chịu đòn, chịu không nổi thì chết thôi!” Lý Diệu trợn mắt xem thường thẳng bạn thân của mình rồi bước đến gần lão Tôn - nhân viên quản lý kho hàng.

Hắn cao hơn lão Tôn tầm một cái đầu. Khi đứng trước mặt ông ấy, hắn chỉ có thể nhìn thấy một cái đỉnh đầu có vài cọng tóc lơa thưa, trên da đầu đầy đốm đồi mồi, nhìn chẳng có gì hơn người cả.

Nhưng dù vậy thì Lý Diệu vẫn vô cùng căng thẳng, tim đập bang bang trong lồng ngực... Đây chính là người đã phát hiện ra Yêu Dao Bành Hải nha!

Tôn Bưu nghiêng cổ như thể xương cổ không còn linh hoạt lắm, hơi cổ hết sức mà nghiêng đầu qua một bên, đánh giá tỉ mỉ hồi lâu.

Ánh mắt kia như là ánh mắt của một người cuồng mỹ thực đang nhìn chăm chăm một miếng thịt bò tươi mới mọng nước vậy. Mãi cho đến khi

Lý Diệu nổi hết da gà, lạnh buốt cả sống lưng thì ông lão này mới từ từ lên tiếng: “Rắc bột magie không tệ!”

Lý Diệu sững sốt, rồi không khỏi mỉm cười. Hắn cũng cảm thấy mình đã rắc bột magie rất tốt, một chiêu liền chiếm được lợi thế, dẫn đến thắng lợi.

Nếu không thì với độ khai phá linh căn tới 60% như Triệu Lượng, khi đánh nhau theo quy tắc đẳng hoàng thì ai đánh ai thành đầu heo còn chưa chắc đâu!

“Nhưng...” Tôn Bưu chuyển sang chuyện khác, vươn hai ngón tay khô gầy ra, nói tiếp: “Nếu là lão thì lão không rắc bột magie, mà phải là cát trong bao cát ấy, chỉ cần dùng đủ lực thì chúng sẽ ăn mòn vồng mạc của đối thủ làm cho đối thủ mất thị lực hoàn toàn! Sau đó rải đầy đinh sắt trên mặt đất, đối thủ nhìn không thấy, dẫm chân lên một cái thì gan bàn chân tuyệt đối sẽ bị đâm thủng! Tuy không đến mức chết luôn nhưng nhất định có thể đánh mất khả năng di chuyển của đối thủ! Thị lực và khả năng di chuyển đã mất thì chỉ cần 2 giây là có thể xử lý xong!”

Lý Diệu nghe xong kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm, phải một lúc lâu sau mới phản ứng kịp, không khỏi cãi lại: “Lúc ấy tình hình khẩn cấp như vậy, em có thể len lén nắm được một nắm bột magie là đã không tệ rồi, làm sao có thời gian mà xẻ bao cát rồi lấy cát bên trong? Đinh thì lại càng không thể, trong sân vận làm gì có nhiều đinh cho em rải chứ?”

Tôn Bưu cười âm hiểm hai tiếng, rồi nói: “Là một cao thủ đánh nhau thì đương nhiên 24/7 đều phải luôn trong trạng thái sẵn sàng chiến đấu. Cát và đinh chỉ là mấy thứ linh tinh vặt vãnh nên luôn phải mang theo bên người. Cho dù là lúc tắm thì cũng phải kẹp một cây đinh trong hậu môn! Ngay cả mấy việc chuẩn bị cơ bản như vậy mà nhóc cũng không có mà còn dám học người ta đánh nhau?”

Trong chốc lát, Lý Diệu ghen lời, bỗng nhiên cảm thấy lão già này còn vô liêm sỉ hơn mình gấp trăm lần.

Tôn Bưu hừ một cái, nói tiếp: “Nhưng dạo này những thanh niên thật sự biết đánh nhau đã càng ngày càng ít, lão thấy nhóc cũng coi như có chút tiềm năng. Đi! Đi tới chỗ của lão, mình tâm sự!”

Nói xong, ông lão quay người lại, bắt tay ra sau lưng rồi đi tới kho hàng.

Lý Diệu do dự một chút rồi thành thật đi theo sau ông lão.

Sau đó hẳn liền phát hiện một chuyện lạ lùng... Nhìn Tôn Bưu bước đi run rẩy từng bước từng bước nhỏ như thể chỉ cần một cái hắt xì cũng đủ thổi bay lão, nhưng tốc độ lại không hề chậm, hơn nữa còn giống như có con mắt mọc sau gáy vậy. Cho dù Lý Diệu thay đổi tốc độ như thế nào đi nữa thì vẫn luôn duy trì ở mức cách hẳn 5m.

Lý Diệu không tin chuyện ma quái, cắn răng dứt khoát thi triển “linh xà bộ pháp”, bắt đầu chạy chậm.

Tôn Bưu vẫn chấp tay sau lưng như cũ, vẫn tập tễnh bước đi như vậy.

Nhưng cho dù Lý Diệu tăng tốc cỡ nào, thậm chí hẳn đã chạy đến mức mồ hôi nhễ nhại thì vẫn không thể rút ngắn khoảng cách lại cho dù chỉ là khoảng cách bằng một sợi tóc!

“Là bộ pháp cực thâm hậu, hay là tu chân tiên pháp xúc địa thành thốn?” Trong lòng Lý Diệu vô cùng kinh ngạc.

Mãi cho đến khi có vài học sinh thông thả đi ngang qua thì hẳn mới bình tĩnh. Đây không phải do Tôn Bưu đi quá nhanh mà là cho hẳn đi quá chậm!

Hắn rõ ràng đã thi triển công pháp đi cực nhanh như bão táp của “linh xà bộ pháp” nhưng lại chạy hồi lâu vẫn chưa chạy được 10m. Mãi cho đến khi mấy học sinh kia đi ngang qua thì hắn mới nhận ra có gì đó không đúng!

“Chẳng lẽ là thuật công kích tinh thần?” Lý Diệu nổi da gà, cuối cùng thì hắn cũng đã ý thức được sự lợi hại của Tôn Bưu. Hắn không dám hành xử lỗ mãng nữa, dừng thi triển công pháp, nghiêm trang, thành thật bước sau Tôn Bưu.

Mà cũng lạ, lúc hắn dừng thi triển công pháp thì tốc độ của hai người lại trở nên nhanh đến chóng mặt. Sân vận động số 9 cách kho hàng hậu cần phải hơn 1000m, vậy mà mới đi có một phút thôi đã có thể nhìn thấy cửa vào kho hàng.

Cái kho hàng hậu cần là một ngôi nhà nhỏ, cũ kỹ, nhiều mảng tường ở ngoài đều đã bong ra để lộ những hàng gạch màu nâu đen bên trong, trông hơi xấu xí.

Nhìn từ bên ngoài thì cảm giác ngôi nhà này không hề lớn, nhưng bên trong lại khiến cho người khác phải giật mình. Sau khi rẽ trái rẽ phải một lúc, rồi đi qua hàng đồng lớn đồ dùng hậu cần thì thứ xuất hiện trước mắt Lý Diệu chính là một sân tu luyện linh năng tiêu chuẩn phải hơn bằng một sân bóng.

Tạ cầm tay, tạ, máy tập ngực, máy tập cơ chân, máy thí nghiệm sức mạnh, hình nộm bằng bùn được đông cứng trong suốt để luyện đấm,... đầy đủ tất cả các loại máy móc, dụng cụ để tu luyện.

Nhưng đa số những loại dụng cụ này đều là loại của mấy thập niên trước, thô to, gỉ sét loang lổ, mơ hồ toát ra khí tức thô lỗ dững mẫn.

Mọi thứ đều phủ một lớp bụi dày, như thế lâu lắm rồi không ai đụng đến chúng.

Bước tới trung tâm sân tu luyện, Tôn Bưu xoay người lại rồi bỗng làm ra một hành động mà Lý Diệu không thể nào dự đoán được.

Ông lão đã hơn 150 tuổi, người đã tìm ra Yêu Dao Bành Hải, một giáo viên đã về hưu đức cao vọng trọng ấy thế mà lại cúi đầu thật thấp trước mặt Lý Diệu, dùng giọng điệu vô cùng nghiêm túc, nói:

“Trước tiên, Lý Diệu. Mong cậu hãy chấp nhận lời xin lỗi của lão.”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Trò Phát Ngôn Thật Ngông Cuồng

“Thầy, thầy Tôn! Thầy làm gì vậy?” Lý Diệu luống cuống, định tiến lên đỡ Tôn Bưu dậy. Không ngờ ông lão tựa như người sắt được đúc theo khuôn, vẫn luôn duy trì tư thế khom lưng cúi đầu ấy, cho cùng hẳn có làm sao thì cũng không hề nhúc nhích.

Tôn Bưu gập người lại, nói nghiêm túc: “Trường học là nơi để phát hiện nhân tài, bồi dưỡng nhân tài. Tuy chiến lược (1) của cậu không quá vượt trội, nhưng cậu lại có được sự nhạy bén, ý thức chiến đấu của dã thú và kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Cậu là một hạt giống tốt đáng giá bồi dưỡng, ấy thế mà ngôi trường này lại không có thể nhìn ra tiềm năng của cậu trong lớp bình dân. Cho nên, lão muốn đại diện toàn trường xin lỗi cậu... Thật sự xin lỗi, trò Diệu.”

Miệng của Lý Diệu há to, thật sự không biết nên nói gì bây giờ. Ở tận sâu trong đáy lòng của hắn bỗng dâng lên sự cảm động không biết tên.

“Đây mới là một giáo viên chân chính sao?”

Lý Diệu chưa bao giờ gặp được một giáo viên như Tôn Bưu. Bảo sao ông ấy chính là người đã tìm ra Yêu Dao Bành Hải!

“Sau đó...” Cuối cùng Tôn Bưu cũng đứng thẳng dậy, trên mặt lại hiện lên vẻ bất cần đời, từ đáy mắt lại phun ngọn lửa cuồng nhiệt, nói: “Nhóc con, nhóc có từng nghe thấy “Cuộc thi thách thức cực hạn của thiếu niên toàn Liên Bang” chưa?”

Con trong mắt người Lý Diệu đột nhiên co rút lại một chút, cái đầu tự động gật gật, nhịp tim chọt nhanh hơn.

Đương nhiên hẳn từng nghe nói qua. Cuộc thi thách thức cực hạn của thiếu niên toàn Liên Bang là một cuộc thi quy mô lớn do trường đại học Cửu Đại Tinh Anh tổ chức, nhằm tìm ra những thiên tài tu luyện. Mỗi năm, tầm hai tháng trước khi thi đại học, toàn Liên Bang sẽ được chia thành mấy trăm cái khu vực đồng thời tiến hành thi đấu. Đây chính là một cuộc thi tu luyện dành cho thiếu niên có lịch sử lâu đời của Liên Bang.

Theo như lời kể lại thì ở mỗi một khu thi đấu đều được thiết lập thành cái “đảo hoang” không có cách nào chạy thoát. Quân đội sẽ thả vô số yêu thú hung tàn trên hòn đảo ấy, các thí sinh cần phải sinh tồn được năm ngày trong điều kiện tay không tấc sắt. Ngoại trừ phải chống lại yêu thú, thí sinh còn phải hoàn thành hàng loạt các nhiệm vụ vô cùng khó khăn có tên là “bắt chước thực chiến 100%”, độ khó tuyệt đối có thể gọi là cấp địa ngục.

Thí sinh cần phải ép cả ý chí lẫn thể xác đến cực hạn thì mới có thể trở hết tài năng, trở nên nổi bật trong cuộc thi của hàng ngàn thí sinh thiếu niên toàn cấp bậc tinh anh này.

Hễ mà thắng được thì liền có khả năng bị nhân viên giám sát của trường đại học Cửu Đại Tinh Anh nhìn trúng. Lúc ấy, thí sinh đó có thể ngay lập tức được đặc cách nhập học trường Cửu Đại Tinh Anh, ngay cả thi đại học cũng không cần dự thi nữa.

Mặc dù một vài thí sinh không ưu tú đến mức như vậy, nhưng chỉ cần biểu hiện ra sở trường đặc biệt ở một phương diện nào đó thì cũng có khả năng nhận được ưu đãi “giảm điểm trúng tuyển” của trường. Nếu được giảm tầm 10-20 điểm thì chẳng khác nào trong nháy mắt đã đánh bại hàng trăm ngàn thí sinh cạnh tranh khác.

Bởi vì có những lợi ích như vậy nên toàn bộ học sinh lớp 12 đều chen chúc nhau tham gia cuộc thi này, cho dù phải luồn cúi cũng muốn tham gia. Và Lý Diệu cũng không ngoại lệ.

Nhưng một cuộc thi quan trọng như vậy cũng không phải là ai cũng có thể tham gia.

Mỗi năm, ban tổ chức cuộc thi sẽ gửi thiệp mời đến các trường cấp ba nổi tiếng trong Liên Bang. Dựa theo thực lực của từng trường mà số lượng “phiếu tham gia dự thi” sẽ khác nhau.

Năm nay, trường Xích Tiêu nhận được mười phiếu tham gia dự thi!

Cuộc thi sẽ bắt đầu sau 40 ngày nữa. Trường Xích Tiêu thuộc khu tổ chức thi số 0571, gồm 3.000 thí sinh tinh anh của Phù Qua thành và 13 thành phố lân cận tụ tập lại thi đua với nhau dưới một mái nhà!

Một tháng sau, trường Xích Tiêu sẽ tổ chức một cuộc thi quy mô toàn trường. Tất cả học sinh của khối 12 đều có tư cách tham gia thi, dùng cách thức công bằng nhất để quyết định mười người sẽ sở hữu mười tấm vé kia!

Nhìn thấy biểu tình khát vọng của Lý Diệu, Tôn Bưu nói: “Nhóc con! Lão biết nhóc đang gặp phải rắc rối trong trường. Nhưng kẻ mạnh chính là người có thể không phải chịu bất kỳ trừng phạt nào! Chỉ cần nhóc có thể cướp được một tấm phiếu tham gia dự thi trong cuộc thi sắp tới, chứng minh được thực lực của chính mình thì ngay cả Hách Liên Liệt cũng không thể làm gì được nhóc nữa!”

Lý Diệu ngẫm nghĩ một chút rồi hỏi lại: “Lớp 12 tổng cộng có hơn 1.000 học sinh mà phiếu tham gia dự thi chỉ có mười phiếu. Nói cách khác, thực lực của em phải nằm trong top 10 toàn khối?”

Tôn Bưu lắc đầu, trả lời: “Thi đấu toàn khối như vậy còn bị ảnh hưởng bởi vận khí nữa. Theo như năm ngoái thì chỉ cần thực lực nằm trong top 20

thì đã có hy vọng cướp được phiếu tham gia dự thi rồi!”

Lý Diệu nhớ lại, top 20 toàn khối hình như đều là thiên tài tu luyện có độ khai phá linh căn đạt đến 65%.

Độ khai phá linh căn của hắn chỉ có 58%. Ban nãy, khi đối đầu với Triệu Lượng - người đứng chót trong lớp chọn có độ khai phá linh căn là 60% thì hắn đã không có nắm chắc có thể chiến thắng nên chỉ có thể dựa vào mảnh khốe để thắng.

Cảnh hắn đánh nhau với Triệu Lượng chắc chắn đã bị quay lại rồi truyền khắp toàn trường rồi nên mọi người sẽ có phòng bị, không để cho hắn có cơ hội thực hiện được thêm một lần nào nữa.

Sau một tháng ngắn ngủi này hắn có thể đánh trực diện thắng những cao thủ có độ khai phá linh căn hơn 65% sao?

Nỗi lo lắng trong lòng hiện rõ trên khuôn mặt hắn. Tôn Bưu thấy thế, cười nói: “Nhóc con. Với thực lực hiện tại của nhóc, đừng nói là lọt top 20 toàn khối, ngay cả top 50 cũng chưa chắc lọt vào được. Nhưng nếu trải qua một tháng đặc huấn (2) của lão thì chưa biết trước kết quả sẽ như thế nào đâu!”

“Cái gì?” Hai mắt của Lý Diệu tỏa sáng, kích động đến mức nhảy dựng lên rồi hưng phấn nói: “Thầy Tôn! Thầy sẵn lòng chỉ dạy cho em sao?”

“Đây chính là người đã khai phá ra một nhân vật siêu cấp hung tàn là Yêu Dao Bành Hải, vậy mà không ngờ lại sẵn lòng đặc huấn cho mình. Chậc chậc chậc chậc! Chỉ cần tu luyện đến mức có sức mạnh bằng ngón út của Yêu Dao Bành Hải thôi cũng đã đủ để mình tung hoành trong ngôi trường Xích Tiêu này nha!”

Tôn Bưu cười to để lộ ra hàm răng thiếu mất cây răng cửa, nói:

“Lão ngồi buồn ở cái kho hàng này nhiều năm lắm rồi, đến mức đám xương cốt nó muốn rỉ sét hết cả. Thật vất vả mới phát hiện ra một món đồ chơi còn được xem như thú vị, giờ ngồi không cũng chán nên thôi chơi đại! Nhưng nhóc cũng đừng vui mừng quá sớm, kế hoạch đặc huấn của lão không phải thứ mà người nào cũng có thể chịu nổi đâu. Đến đây, nhóc con! Nhìn thử cái kế hoạch đặc huấn giúp tăng sức mạnh cấp địa ngục của lão đi.”

Tôn Bưu phát tay một cái, lập tức, một cái quang màn bắn ra từ cái tinh não mini, trên ấy chính là một cái kế hoạch tu luyện chi chít chữ.

“Ngày đầu tiên: 4 giờ sáng: chạy 20.000m khởi động.”

“5 giờ 15 phút: Thực hiện mười lần đứng tấn gánh thêm 500kg, mỗi lần mười nhịp. Phải hoàn thành trong vòng 30 phút.”

“6 giờ: Ăn sáng, đồng thời học “chiến thú 13 tư thế” phiên bản quân đội... Đây là “chiến thú 13 tư thế” chân chính phiên bản chuyên dành cho bộ đội đặc chủng tu luyện, cắt giảm những hư chiêu hoa mỹ, tăng thêm những sát chiêu, khác biệt hoàn toàn với phiên bản đơn giản hóa mà học sinh cấp ba tu luyện.”

“7 giờ: Nhảy cóc 5,000m gánh thêm 100kg.”

“8 giờ:...”

...

“21 giờ: Đặc huấn ngày đầu tiên hoàn thành!”

“Ngày thứ hai:...”

Tôn Bưu nở nụ cười dữ tợn, nói: “Thế nào? Nếu nhắm chịu không nổi thì nói ngay bây giờ sẽ không mất mặt. Nhớ ngày xưa có vô số thiên tài tu

luyện đã bị bộ phương án đặc huấn này ép đến mức khóc hô từ bỏ giữa chừng. Trong vài thập niên chỉ có ít ỏi mấy người có thể chịu đựng được suốt một tháng!”

Lý Diệu đọc lướt qua những dòng chữ, nhóang cái đã đọc xong tất cả, rồi cảm thấy hơi kỳ quái, hỏi lại: “Nhìn sơ qua thấy cũng bình thường thôi, không có gì đặc biệt cả...”

Trong giấc mộng hảo huyền kia, hắn đã dùng thân phận “tập vụ cấp thấp của Bách Luyện tông” trải qua loại tu luyện tàn khốc còn đau đớn hơn như vậy gấp trăm ngàn lần. Kia mới đúng nghĩa là tra tấn và tàn phá, quả thật chính là đánh nát người ra rồi ghép lại, xong lại đánh nát rồi lại ghép lại, cứ như thế lặp đi lặp lại mấy trăm lần rồi hắn mới có thể từ “tập vụ cấp thấp” thăng cấp thành “tập vụ trong lò rèn”.

Bộ kế hoạch đặc huấn theo như lời Tôn Bưu nói chính là cấp địa ngục này dù sao cũng chỉ là dựa theo trình độ của học sinh cấp 3 nên trong mắt Lý Diệu thì nó cũng không quá khác người.

“Trò Diệu! Trò phát ngôn thật ngông cuồng nha!”

Bộ đặc huấn cấp địa ngục này là tâm huyết vài thập niên của Tôn Bưu. Không biết đã có bao nhiêu thiên tài tu luyện đã phải lộ ra biểu cảm hãi hùng muốn chết khi nhìn thấy nó, ấy thế mà Lý Diệu dám bờn cợt như thế nó không đáng một đồng. Hơn nữa, nhìn biểu cảm bình tĩnh của hắn thì thấy hắn thật sự không xem trọng bộ kế hoạch đặc huấn này.

Tức khắc, từ đáy mắt của Tôn Bưu lóe lên tia hung hàn thâm độc, nếp nhăn trên mặt co lại xô đẩy lẫn nhau, biểu cảm trở nên dữ tợn vô cùng.

-----

(1) Chiến lược: Sức chiến đấu

(2) Đặc huấn: Huấn luyện đặc biệt

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tôi Không Phải Cá Khô!

Trong lòng Lý Diệu thầm kêu một tiếng “Không xong!”, tự giấu bản thân sao có thể lấy cái thí nghiệm tàn khốc của tông môn cổ tu cách đây 40 ngàn năm ra làm tiêu chuẩn cơ chứ?

Phải biết rằng trong giấc mộng hảo huyền ấy, mỗi năm, Bách Luyện tông có đến mấy trăm nhân viên tạp vụ cấp thấp chết đi vì không chịu nổi sự tra tấn dã man ấy.

Dù như vậy nhưng Bách Luyện tông đã được xem như danh môn chính phái tương đối hào phóng, nhân từ. Nếu là một vài tông phái khắc nghiệt khác thì mỗi năm cũng phải có hơn mấy ngàn đệ tử chết đi. Nhưng người ta vẫn thấy con số ấy chẳng có gì lớn lao cả.

Còn tà giáo thì khỏi phải nói, cứ mỗi một cường giả ra đời ý nghĩa phải có mấy chục ngàn kẻ yếu đã hi sinh.

Thời đại cổ tu chính là tàn nhẫn như vậy.

“A! thầy Tôn, để em cẩn thận nhìn lại một chút nhé. Bộ đặc huấn cấp địa ngục của thầy quả nhiên vô cùng địa ngục, hơi thở của tử vong tràn đầy, vô cùng khủng bố nha! Em sợ em không thể hoàn thành được ạ!” Lý Diệu nghĩ một đằng nói một nẻo.

Tôn Bưu đã sống quá lâu, thấy biết bao nhiêu thứ, trải nghiệm qua biết bao nhiêu chuyện rồi nên làm sao mà không nhìn ra Lý Diệu đang nói cho có lệ chứ, thành ra trong lòng giận tím mặt mày, bên ngoài thì cười khẩy,

nói: “Bé ngoan! Đừng vội vàng nói mạnh miệng! Thay đồ tập võ đi rồi làm thử mười lần squat khởi động cơ thể xem sao!”

Tôn Bưu đứng dậy, lấy ra một bộ đồ tập võ có kiểu dáng vô cùng xưa cũ ở trong một cái góc phủ đầy bụi bặm trong sân tu luyện rồi ném cho Lý Diệu.

“Squat? Em thích cái này!” Lý Diệu hoạt động gân cốt một chút rồi cởi đồng phục ra, mặc bộ đồ tập võ tràn đầy hơi thở xưa cũ kia, đôi mắt thì tỏa sáng, cười hì hì, đáp lời.

Hiện tại sức mạnh của hắn mạnh một cách quái gở, thứ không sợ nhất chính là làm mấy động tác rèn luyện sức mạnh như đứng tấn, hít đất,... Lát nữa hắn nhất định sẽ bung ra toàn bộ sức lực để cho ông lão ấy phải kinh ngạc đến mức tròn mắt muốn rơi ra luôn!

Hắn bước đến trước cái giá để tạ rỉ sét loang lỗ, ngẫm nghĩ một chút rồi rút hai miếng tạ trong đám tạ gần như rỉ sét đến mức dính luôn vào nhau ra, sau đó lại hung hăng xuyên vào thanh đòn tạ.

Đứng tấn gánh thêm ... 300kg!

“200kg thật sự quá ít, cơ bản không tạo ra tác dụng rèn luyện. Bình thường em quen dùng 300kg để làm nóng cơ thể rồi nên chắc không vấn đề gì hết đúng không thầy?” Lý Diệu hơi hơi mỉm cười với ông lão, để lộ ra hàm răng trắng tinh.

“Đương nhiên không vấn đề gì! Nhưng lát nữa nhóc đừng hối hận đấy!” Tôn Bưu cũng cười, để lộ ra hàm răng xỉn màu ố vàng.

“Chẳng qua là 300kg, 20 lần em còn có thể làm liền một hơi ấy chứ, có gì mà phải hối hận chứ?” Lý Diệu nhổ bãi nước miếng vào lòng bàn tay rồi xoa hai lòng tay với nhau cho đến khi nóng lên, sau đó mới nắm chặt lấy

đòn bẩy đặt lên cơ vai rắn chắc, hai chân dồn sức rồi đứng thẳng dậy, sau đó...

Liền cảm giác cả người cứng đờ, bộ đồ tập võ vốn dĩ rộng thùng thình bỗng dường như có sự sống, tự động co rút lại rồi biến thành một lớp da trâu cứng nhắc ôm sát toàn thân hằn!

Cùng lúc đó, một luồng sức mạnh quái dị khủng khiếp chọt bùng nổ, tựa như một ngọn núi chạm trời đổ ào ào xuống, lập tức đè hằn năm sấp xuống đất!

“Nhóc con! Quên nói cho nhóc, bộ đồ tập võ này là pháp bảo đặc biệt mà lão đã luyện chế ra cách đây mười mấy năm, có tên là “từ bỏ”. Nó có rất nhiều tính năng hay ho. Thứ nhất chính là có thể sinh ra trọng lực, làm cho người mặc có cảm giác như đang mặc một cái áo giáp nặng tới mấy trăm kí lô. Để lão nhìn thử nào, sức nặng mà nhóc đang gánh trên người bây giờ là 200kg!” Tôn Bưu cười gằn, nói.

200kg của cái áo cộng thêm 300kg của cái tạ là bằng nửa tấn! Lý Diệu bị đánh bất ngờ, không hề đề phòng nên đương nhiên là bị đè bẹp dí dậy không nổi.

“Thật ê tiện! Nhưng, năm, năm trăm kí lô cũng không có gì ghê gớm!”

Lý Diệu bị đè đến mức thấy sao bay mòng mòng quanh đầu. Hắn nghiêng răng, đôi tay gồng lên, đám gân xanh trên cánh tay lồi lên như những con rắn thô to, xương cốt trong toàn cơ thể kêu “rắc rắc” lung tung. Hắn gồng sức thẳng lưng, một lần nữa nắm lấy thanh tạ, hai chân tách ra, hạ trọng tâm xuống rồi lại đứng lên vững vàng.

Một nhịp squat tiêu chuẩn: hoành thành!

Tổng sức nặng gánh thêm: 500kg!

“Trong giấc mộng hảo huyền ấy, ta đã bị Cự Linh Thần tra tấn mấy chục năm. Thủ đoạn của thằng cha ấy còn tàn ác hơn ông già này gấp trăm lần. Mới có như vậy mà đã tưởng làm khó ta sao, mơ tưởng!” Lý Diệu gào thét trong lòng. Hắn hạ trọng tâm làm tư thế ngồi xổm, chuẩn bị thực hiện động tác squat thứ hai.

Bỗng nhiên như thể có một tia chớp trực tiếp đánh vào linh hồn, Lý Diệu cảm giác 720 cái huyết đạo trong toàn cơ thể của mình bị điện giật cùng một lúc. Giật đến mức tóc của hắn nổ tung, tròng mắt trở nên trắng bệch, kêu thảm thiết một tiếng rồi lại nằm vật xuống đất một lần nữa. Thanh tạ rơi đập mạnh vào giá để tạ tạo ra “âm” một tiếng, khiến cho rỉ sắt rơi đầy đất, bụi bặm bay mù mịt.

“Tính năng hay ho thứ hai của cái bộ đồ này chính là có thể phóng ra dòng điện cực mạnh. Nhanh thì 3 – 5 giây một lần, lâu thì 1- 2 phút một lần, nó sẽ phóng điện vào toàn bộ huyết đạo trên khắp cơ thể nhóc, kích thích tế bào trở nên mạnh hơn, giúp nhóc tẩy sạch gân cốt rồi dẫn đến thay da đổi thịt. Chặc chặc chặc chặc! Đây chính là pháp bảo trợ giúp tu luyện quý báu bậc nhất mà người bình thường tha thiết ước mong có được, chẳng qua là khi dùng hơi “đau đớn” một chút thôi. Nhóc còn chịu nổi chứ hả?” Tôn Bưu tiếp tục cười tủm tỉm, nói.

“Đùa, đùa cái gì vậy! Đương nhiên còn chịu được!” Lý Diệu đã cắn môi đến mức nát nhừ, nói. Hắn quỳ rạp trên mặt đất thở hổn hển cả một lúc lâu mới có thể gian nan bò dậy, tay phải run rẩy, hết sức gian khổ mò mẫm tìm thanh tạ trên mặt đất.

Khi đầu ngón tay còn chưa chạm được vào thanh tạ thì một cơn đau mãnh liệt bỗng ập đến thêm lần nữa. Lần này không phải là điện cao thế giật nữa, mà là nhiệt độ cực cao!

Cả người hắn như thể bị ném vào miệng núi lửa, rồi phải giã giụa trong dung nham nóng rực. Làn da của hắn đều đã bị nướng chín, máu đang chảy

xuôi trong mạch máu nóng như thể thép lỏng đang sôi sùng sục!

Mà một giây sau, cảm giác nóng cháy ấy biến mất và thay vào đó là hơi lạnh thấu tim gan. Đường như ngay cả đầu óc của hân cũng đã bị đông lại thành một cục đá, hoàn toàn không thể hô hấp và suy nghĩ!

Cực nóng và cực lạnh luân phiên nhau xuất hiện ba lần rồi mới dần dần biến mất. Lý Diệu còn chưa kịp kêu thảm thiết thành tiếng thì đã bị dòng điện cực mạnh giật tung người. Dòng điện cực mạnh ấy xé xách thân thể hân, làm hân run lẩy bẩy không thể kiểm soát!

“Tính năng hay ho cuối cùng của bộ “từ bỏ” này chính là cứ cách một phút đồng hồ sẽ sinh ra công kích ảo giác làm cho người mặc cảm thấy cực nóng và cực lạnh. Yên tâm, đây là bí pháp nhằm vào chỗ sâu nhất trong não bộ, đều là ảo giác nên sẽ không tổn thương thân thể dù chỉ là một chút. Ngược lại, nó còn giúp rèn luyện tinh thần, khai thác não bộ theo chiều sâu. Nếu có một ngày nhóc có thể trở thành tu chân giả thì cũng sẽ có thể hấp thụ nhiều linh năng hơn, tốc độ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn người khác rất nhiều.”

Nhìn thấy Lý Diệu đau đến mức lăn lộn trên mặt đất, trên mặt ông lão xuất hiện một chút thất vọng rồi ngay sau đó lại nở nụ cười tự giễu. Lão ngáp một cái rồi dùng giọng điệu lười biếng, nói: “Được rồi! Chơi đủ rồi đấy. Cởi ra đi, bộ đồ này không dành cho nhóc. Chỉ cần nhóc nói “tôi từ bỏ” thì nó sẽ tự động tách khỏi cơ thể, không còn tra tấn nhóc nữa.”

“Từ bỏ?” Lý Diệu nằm trên sàn một lúc lâu, thở hổn hển như con cá voi mắc cạn.

Cuối cùng, hân từ từ bò dậy như một con rối sắt đã hoen gỉ rồi vô cùng khó khăn khiêng thanh tạ lên vai. Khiêng 300kg, chịu đựng điện giật và cực nóng, cực lạnh công kích tinh thần, hân bắt đầu nhíp squat thứ hai!

“Hai cái!” Từ trong cổ họng của Lý Diệu phát ra tiếng gầm gừ của dã thú.

Đây chính là tiếng gầm gừ lúc chiến đấu thường xuyên vang vọng ở trong khu pháp bảo mộ địa.

“Hử!” Tôn Bưu kêu nhẹ, đáy mắt xuất hiện một chút kinh ngạc, ngay sau đó lại cười khẩy, nói: “Mới hai nhịp mà thôi. Một lần squat chính là mười nhịp liên tục nha!”

“Ba... ba cái!” Lý Diệu nghiêng răng, nói.

Trong sân thu luyện trống trải bỗng tràn đầy tiếng sắt thép va chạm, tiếng rì sắt ma sát nhau!

Bốn cái! Năm cái! Sáu cái! Bảy cái! Tám! Chín! Mười!

Lý Diệu làm liên tục mười nhịp squat trong khi vẫn mặc bộ đồ “tử tử” quái dị. Hắn dùng toàn bộ sức mạnh để thực hiện mười nhịp squat tiêu chuẩn, không chút cầu thả!

“Em, em thành công!” Lý Diệu hoa mắt chóng mặt, chỉ còn nghe thấy mỗi tiếng ông ông, máu trong toàn cơ thể điên cuồng chảy vào não, trái tim đập kịch liệt như muốn xé rách lồng ngực rồi bắn ra ngoài.

Không để tâm làm động tác khôi phục, hắn gục xuống ngay dưới cái giá để tạ, toàn thân dang ra thành hình chữ “X” rồi ngơ ngác nhìn ánh đèn linh năng chói mắt trên trần nhà. Lúc này, hắn cảm thấy ngay cả đầu ngón tay út hắn cũng không thể khống chế được nữa.

Tôn Bưu xuất hiện trong tầm nhìn của hắn, trên mặt ông lão tràn đầy vẻ kinh ngạc, âm thanh của lão hơi run run, nói: “Nhóc con, nhóc không sao chứ?”

“Em, em không sao. Chỉ cần nghỉ ngơi một chút thôi. Còn có... chín lần squat nữa cơ mà!” Lý Diệu nhoẻn miệng cười. Nụ cười trông còn khó coi hơn cả khóc.

Tôn Bưu trầm mặc một lát rồi lắc đầu, nói: “Nhóc con, bỏ cuộc đi. Lão đã nói rồi, bộ đồ này không dành cho người thường đâu. Nhóc không có khả năng mặc nó và hoàn thành mười lần squat đâu... Còn tận chín lần nữa đấy! Nào, nói “từ bỏ” đi rồi cởi quần áo ra.”

Ánh mắt của Lý Diệu quét sơ qua mặt Tôn Bưu một cái rồi lại tập trung vào ánh đèn chói mắt trên trần nhà.

Dưới khúc xạ của mồ hôi và nước mắt, vầng sáng kia trở nên lộng lẫy vô cùng.

Hắn bỗng nhiên hiểu ra tại sao bộ đồ này lại có tên là “từ bỏ”.

Bởi vì, tác dụng thần kỳ nhất của nó không phải là sinh ra mấy trăm kí lô trọng lực, cũng không phải sinh ra dòng điện giật kinh khủng, càng không phải là chiêu công kích tinh thần cực nóng hay cực lạnh, mà là...

Ba chữ vô cùng đơn giản, vô cùng tầm thường, dễ như trở bàn tay: “Tôi từ bỏ”.

Chỉ cần môi trên chạm môi dưới một cái, dùng âm điệu nhẹ nhàng nhất nói ra ba chữ “tôi-từ-bỏ” thôi là đã có thể cởi bộ đồ tập võ này ra, thoát khỏi mấy trăm kí lô nặng nề, thoát khỏi điện giật, khoát khỏi cả tra tấn tinh thần nữa. Hơn nữa...

Thứ vĩnh viễn mất đi chính là dũng khí lại mặc bộ đồ này vào thêm một lần nữa.

Hắn... muốn từ bỏ sao?

Mới một lần squat thôi đã tiêu hao hết toàn bộ sức lực. Mỗi một nhóm cơ, mỗi một mạch máu, mỗi một tế bào đều đã bị ép khô. Hẳn cảm giác bây giờ ngay cả đi tiểu hẳn cũng không còn sức để tiểu nữa.

Còn tới chín lần, tận chín mươi nhịp squat. Hẳn phải đeo 200kg, chịu đựng điện giật điên cuồng, chịu đựng ảo giác công kích tinh thần đến mức muốn nổi điên để thực hiện 90 nhịp squat. À, còn phải cộng thêm thanh tạ 300kg, không ngừng ngồi xuống, đứng lên, rồi lại ngồi xuống, lưng còn phải thẳng.

Tận 90 nhịp.

Cơ bản là hẳn làm không nổi đâu nhỉ? Cho dù có nghiền răng gồng toàn bộ sức mạnh, liều mạng hoàn thành hai lần, ba lần, thì cũng sẽ hoàn toàn sụp đổ ở lần thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy hay thứ tám thôi nhỉ. Rồi lúc ấy mình cũng sẽ nói ra ba chữ “tôi từ bỏ” thôi nhỉ?

Nếu đã như vậy thì tại sao lại không bỏ cuộc ngay từ bây giờ?

Rất đơn giản, chỉ cần môi trên chạm môi dưới một cái, dây thanh rung nhẹ, miệng hơi mở ra là đã có thể nói ra ba từ “tôi-từ-bỏ” rồi. Rồi nửa giây sau hẳn đã được giải thoát rồi, đã có thể nhẹ nhàng rồi...

“Tôi... từ...” Nhìn văng sáng lộng lẫy trên trần nhà, Lý Diệu nhẹ nhàng nói ra từng chữ từng chữ.

Nhưng ở trong chính cái văng sáng lộng lẫy kia bỗng nhiên lại liên tiếp hiện ra những ký ức hỗn loạn hoa cả mắt.

“Bộ đồ này không dành cho người thường.” Tôn Bưu đã nói như vậy.

“Nhưng, mình – là người thường sao?”

“Người thường chắc sẽ không vừa sinh ra lại mang theo ký ức của kiếp trước đâu nhỉ. Người thường chắc sẽ không nhớ rõ những sự việc tung lung rối loạn đã xảy ra trên “địa cầu” đâu nhỉ?”

“Người thường chắc cũng không có khả năng có thể may mắn thoát khỏi đợt công kích hồng đoạt xác của Âu Dã Tử - một cường giả của giới tu chân cách đây 40 ngàn năm, đã vậy còn đoạt lấy ký ức của Âu Dã Tử đâu nhỉ?”

“Hai việc này, bất luận là việc nào xảy ra trên thân thể của một ai đó, thì thằng đó chắc chắn không thể được coi là “người thường”. Mà hai việc này lại toàn bộ xảy ra trên người mình!”

“Sau đó, mình liền ở chỗ này, đối với bộ đồ tập võ không dành cho “người thường” này... từ bỏ sao?”

Tầm mắt của Lý Diệu bỗng nhiên rời khỏi cái vầng sáng ấy, rồi co rút lại tới tận nơi sâu nhất trong con người, biến thành những tia sáng nhỏ như cây kim.

“Thầy Tôn... Em có thể nghe nhạc không?” Bỗng nhiên hần nhẹ nhàng lên tiếng.

“Nghe nhạc?” Tôn Bưu không ngờ Lý Diệu lại đột nhiên đưa ra một yêu cầu như vậy, sửng sốt một lúc rồi mới trả lời: “Tùy thích.”

“Dạ. Cho em thêm nửa phút nữa.”

Khóe môi Lý Diệu hơi hơi cong lên. Hần nhắm mắt lại rồi nhét cái pháp bảo mini “chuông âm” do Diệu Âm tông luyện chế vào hai tai.

Giọng của Lục Âm Hi cao vút, chất giọng đầy nội lực tựa như có thể xuyên qua toàn bộ dải ngân hàng lập tức khiến cho nơi sâu nhất trong tâm hồn hần rung động:

“Đi theo sóng to gió lớn, nghiêng ngả cố gắng tiến về phía trước!”

“Sấm vang chớp giạt tôi không sợ, tia chớp sẽ chiếu sáng con đường phía trước tôi đi!”

“Tôi và bạn đều không giống nhau!”

Lý Diệu đột nhiên mở mắt ra.

Những tia sáng le lói nhỏ như cây kim trong mắt hắn đã biết mất, hoặc có thể nói... hai mắt hắn đã tràn đầy ánh sáng!

Sau đó, hắn nói một câu làm cho Tôn Bưu không hiểu gì cả: “Tôi - không phải cá khô...”

“Nhóc nói gì cơ?” Tôn Bưu còn tưởng rằng mình nghe nhầm, hỏi lại: “Cá khô gì cơ?”

Lý Diệu đang đắm chìm trong giai điệu hùng hồn nên không nghe được câu hỏi của ông lão. Hắn thì thầm: “Có lẽ những con cá khô cũng đã từng có mơ ước nhưng lại vì đủ thứ lý do mà phải từ bỏ. Chúng khô lại, lụi tàn, rồi dần dần biến thành cá khô, biến thành một đám người thường”.

“Nhưng tôi - không phải cá khô! Tôi - quyết không buông xuôi!”

Lý Diệu đứng lên, trên vai khiêng 300kg, cả người bị điện giật từng hồi, ở nơi sâu thẳm trong não bộ bị từng đợt dung nham, bão tuyết càn quét.

Nhưng hắn vẫn dùng sức nắm lấy thanh tạ, sức mạnh khủng khiếp đến mức ngay cả thanh thép chắc chắn trong tay hắn cũng phải phát ra tiếng “lạch cạch”.

“Squat lần thứ hai: Bắt đầu!”

Sân tu luyện đã phủ đầy bụi lại một lần nữa có gió rít gào, sức nóng của cảm xúc mãnh liệt cuộn cuộn tỏa ra khắp không gian!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Nó Là Quái Thú!

Nhìn Lý Diệu như phát điên, cứ liên hồi xé rách cơ bắp toàn thân, ánh mắt của Tôn Bưu hơi hốt hoảng. Lão rơi vào hồi ức của mười mấy năm trước.

Tận sâu trong đôi mắt lão, hình ảnh quật cường của Lý Diệu hòa vào hình ảnh một cơ thể cao lớn rồi từ từ trở thành một.

Mãi đến khi góc dưới bên phải của cái quang màn kêu lên nho nhỏ liên hồi, cổ tay lão cũng hơi rung lên thì ông lão mới tỉnh táo lại. Lão nuốt nước bọt để làm ướt cái cổ họng hơi khô khốc của lão rồi mới trốn vào một góc mà Lý Diệu không nhìn tới, mở tin nhắn linh hạc ra.

Một người có dáng vẻ đoan trang xinh đẹp nhưng lại toát ra cảm giác xa cách xuất hiện ở chính giữa cái quang màn.

“Tôn lão. Ngài đã mang thằng nhóc kia đi đúng không. Thật sự cảm ơn ngài nhiều lắm!” Tư Giai Tuyết nói lời cảm ơn với thái độ vô cùng chân thành.

Tôn Bưu cười ha ha, nói: “Tiểu nha đầu, cô đã nhờ tận cha cô xin lão giúp đỡ thì lão còn nói được gì nữa? Nhưng rốt cuộc là thằng nhóc này có quan hệ gì với cô hả? Tại sao cô lại giúp nó?”

Tư Giai Tuyết hơi nhú mày, tựa như không muốn có bất kỳ liên quan gì với Lý Diệu, giải thích nghiêm túc: “Tôn lão. Tôi không có bất kỳ quan hệ gì với thằng nhóc vô lại ấy cả. Chỉ là mấy hôm trước tôi có nhờ nó sửa cái

ting não đời cũ mà bà để lại cho tôi thôi. Chính vì chuyện này nên nó với có mâu thuẫn với thằng Hách Liên Liệt chó điên kia. Nên suy cho cùng thì việc này là do tôi dựng lên nên tôi không thể nhắm mắt làm ngơ cho thằng Hách Liên Liệt chó điên kia cắn người bậy bạ. Nếu không, sau này còn ai dám qua lại với tôi nữa?”

Tôn Bưu nhướn mày lên, làm ra vẻ mặt hài hước, nói: “Chỉ đơn giản vậy thôi à? Không phải là tiểu nha đầu để ý thằng nhóc này đấy chứ?”

“Nó? Sao có thể!” Tư Giai Tuyết không nhịn được bật cười.

Tôn Bưu sừng sốt, líu lời nói: “Ngay cả loại hàng hiếm như vậy mà vẫn không thể? Ánh mắt của tiểu nha đầu cũng quá cao đi!”

Tư Giai Tuyết cười nhạt, chuyển đề tài rồi nói thêm vài câu với ông lão.

Khi Tôn Bưu chấm dứt cuộc gọi, ngẩng đầu lên thì nghe thấy tiếng Lý Diệu đang rít gào:

“Lần thứ 7 - Bắt đầu!”

“Chẳng lẽ thằng nhóc quái vật này thật sự có thể mặc “tù bỏ” mà vẫn có thể hoàn thành mười lần squat?” Tôn Bưu kinh ngạc đến mức da đầu hơi ngứa lên. Lão vừa gãi đầu vừa tự hỏi. Một lúc sau, lão lại lục tìm một cái tên trong danh bạ liên lạc rồi gửi đi một tin nhắn linh hạc.

Rất nhanh sau đó, một con linh hạc 3D chậm chậm bay đến từ góc dưới bên phải của cái quang màn. Cánh con linh hạc mở ra rồi biến hình thành một hình người 3D. Người này đúng là Yêu Dao Bành Hải.

Lúc này, hắn đang thoải mái ngâm mình trong bồn tắm lớn, trước mặt hắn là một đĩa trái cây đang nổi lơ lửng.

Bành Hải cười, nói: “Tôn lão. Tôi đang tính tìm lão cùng ăn tối rồi nhân tiện hỏi thăm một người... Lão có biết trong mấy khóa gần đây của trường Xích Tiêu có học sinh đã tốt nghiệp nào cấp “quái vật” không?”

“Cấp quái vật? Mấy năm gần đây không có cái mầm nào đặc biệt tốt, toàn là bọn bình thường. Để lão nhớ kỹ lại đã! Ai da, chuyện này từ từ tính, giờ lão có tin giật gân muốn nói cho cậu nghe đây... Cậu còn nhớ bộ đồ tập võ “từ bỏ” mà mười mấy năm trước lão đặc biệt luyện chế cho cậu không?” Tôn Bưu xoa tay, nói.

Hành động và lời nói của lão làm cho Bành Hải muốn giật bắn người lên.

Toàn bộ cơ mặt của Bành Hải run rẩy. Hắn nhớ đến đoạn ký ức đáng sợ kia, nghiêng răng nghiêng lợi, nói: “Đương nhiên nhớ rõ! Lão già chết tiệt này! Không ngờ ông lại luyện chế ra loại pháp bảo ác độc như vậy! Thật không hổ danh là người xấu xa nhất trong tất cả các người xấu có biệt danh là “kẻ vô sỉ của giới tu chân”!”

Tôn Bưu cười gian hai tiếng, cảm thấy rất kiêu ngạo khi có cái biệt danh như vậy. Rồi lão nói hấp tấp: “Từ khi cậu tốt nghiệp, bộ đồ ấy vẫn luôn bị lão ném trong xó nhà không để ý tới. Nhưng hôm nay đã có một người học sinh mặc nó nha!”

“Cái gì?” Yêu Dao Bành Hải thật sự bị dọa sợ, biểu cảm trên khuôn mặt trở nên dở khóc dở cười, nói: “Lão già chết tiệt, lão đùa giỡn lỗ quá rồi đấy. Loại đồ vật như vậy sao có thể tùy tiện cho người khác mặc vào chứ! Nó sẽ tra tấn tinh thần người khác đến mức phát điên lên mất!”

Tôn Bưu hơi xấu hổ, nói lầu bầu: “Từ đầu lão thấy thằng nhóc đó quá kiêu ngạo nên tưởng ra oai phủ đầu nó thôi, tính cho nó nếm chút mùi vị, kiểu nào mà chả được tầm một, hai phút đã kêu khóc rồi ngoan ngoãn cõng ra? Ai dè thằng nhóc này thử một lần rồi nghiện luôn, mặc vào rồi là không

chịu cỡi ra nữa, lại còn làm một hơi bảy mươi nhịp... không đúng, tám hơi nhịp squat không thêm cái tạ 300kg!”

Yêu Dao Bành Hải kinh ngạc, nói: “Trường Xích Tiêu có loại thiên tài tu luyện như vậy à? Tại sao tôi không phát hiện ra nhỉ? Chẳng lẽ không phải học sinh lớp 12 mà là lớp 10, 11?”

Tôn Bưu giơ một ngón tay lên rồi lắc lắc, nói: “Không, nhóc con ấy không phải là thiên tài tu luyện.”

“Không phải là thiên tài tu luyện?” Bành Hải nhú mày.

Tôn Bưu nheo mắt lại, nói vô cùng nghiêm túc: “Nhớ năm đó khi lão luyện ra bộ “từ bỏ”, tuy cậu chỉ có 14 tuổi nhưng độ khai phá linh căn đã đạt đến 100%, đã bắt đầu có thể liên kết với linh năng trong thiên địa rồi dẫn linh năng vào cơ thể làm tăng sức mạnh, củng cố thần hồn nên mới có thể chịu nổi đủ loại thí nghiệm của “từ bỏ”!”

Ngừng một chút, hít sâu một hơi như thế đến bây giờ Tôn Bưu vẫn chưa thể tin những gì đang diễn ra trước mặt mình là sự thật, nói tiếp: “Mà thằng nhóc này năm nay đã 18 tuổi, độ khai phá linh căn cao nhất cũng chỉ được có 60%, vẫn hoàn toàn là một phàm thai (1). Nó đã dùng cái cơ thể bình thường ấy và tinh thần quật cường cấp bậc yêu quái cắn răng đối chọi lại “từ bỏ”! Loại người như cậu chính là thiên tài tu luyện trăm năm khó gặp, mà loại người như nó lại chỉ có thể nói là một con... quái thú!”

Yêu Dao Bành Hải lộ vẻ xúc động, không ngờ ân sư (2) của mình lại đánh giá thằng nhóc ấy cao như vậy. Hắn cũng bắt đầu có hứng thú, nói: “Lão già, gửi cho tôi một video để tôi nhìn thử với!”

“Không thành vấn đề! Đúng rồi, chỗ của lão cũng có một đoạn video quay cảnh thằng nhóc này đánh nhau với người ta, để lát lão cũng gửi qua cho cậu xem luôn. Tuy nếu nhìn từ góc độ thực lực thì nhóc này chỉ tầm đứa trẻ học đánh nhau thôi, nhưng ý thức chiến đấu và cách lợi dụng hoàn

cảnh xung quanh thì... haha, cho lão nói một câu làm cậu phải giận nhé, hình như nhóc này thích hợp kế thừa y bát (3)“kẻ vô sỉ của giới tu chân” hơn cậu đấy!” Tôn Bưu vừa cười gian vừa gửi vài đoạn video qua cho Bành Hải.

“Tại sao tôi lại phải tức giận chứ. Hiện tại tôi đi lại trong giới tu chân chưa bao giờ dám thừa nhận chính mình là đệ tử thân truyền của “kẻ vô sỉ của giới tu chân”. Nếu không, tôi sợ mỗi một giây đều có một đồng tu sẽ chính phái đến đòi trảm yêu diệt ma, trừ hại cho giới tu chân nha! Nếu thực sự có người có thể kế thừa y bát của ngài thì đồ đệ mừng còn không kịp!”

Bành Hải cười hì hì nói, nhận video rồi mở đại một cái ra nhìn.

Nhìn một hồi, hắc ngời thẳng dậy, biểu cảm càng ngày càng kinh ngạc, trong đáy mắt hiện lên vui mừng.

“Thế nào? Cũng không tệ đúng không? Lão thật sự không hề có ấn tượng gì với con quái vật đã tốt nghiệp mà cậu muốn tìm. Dù sao thì mấy năm gần đây, tiểu quái vật có thể khiến cho lão kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm cũng chỉ có mỗi một con này thôi! Có hứng thú lại đây tâm sự vài câu với thằng nhóc này không?” Tôn Bưu cười, nói.

“Không cần! Ông cứ trò chuyện với nhóc ấy trước đi. Tôi chờ lát nữa lại “thắp nến tâm sự suốt đêm” cùng nhóc ấy sau!” Yêu Dao Bành Hải cười tủm tỉm, nói.

Nụ cười của hắc gian manh cùng cực.

***

(1) Phàm thai: Người bình thường, có máu có thịt bình thường.

(2) Ân sư: Người thầy (cô) có ân với mình

(3) Y bát: truyền thừa được truyền từ đời này sang đời khác

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Một Đêm Gian Nan

Lý Diệu vẫn còn đang liều chết vật lộn với cái tạ dưới giá để tạ. Hắn đang cố gắng làm lần squat cuối cùng.

Hắn không hề biết trong một cái góc tối âm u có một lão già có biệt danh là “kẻ vô sỉ của giới tu chân” đang ngồi thì thầm bàn luận phương án thăng cấp độ khó toàn bộ nội dung đặc huấn với một “yêu nghiệt” cấp bậc cao thủ có biệt danh là “Yêu Dao”.

Cuối cùng...

“Mười lần squat - Tôi làm được!” Lý Diệu điên cuồng hét lên một tiếng rồi hai mắt lật lên, thẳng tắp đổ ngược ra sau đập xuống sàn tạo ra tiếng “bang” to rõ. Mồ hôi trên người hắn chảy xuống sàn tạo thành một hình người thật lớn!

Trong lúc nửa tỉnh nửa mơ, hắn cảm giác Tôn Bưu bỏ một viên thuốc to tầm nắm tay trẻ em vào miệng hắn. Khi viên thuốc vừa vào trong miệng, hắn còn chưa kịp nhai nuốt thì nó đã tan thành loại chất lỏng chua cay vô cùng rồi chảy xuống dạ dày của hắn.

Kích thích! Thật sự rất kích thích! Quả thật còn kích thích hơn cả nuốt luôn một chén mù tạt. Lý Diệu cay đến mức nước mắt giàn giụa, lập tức bật dậy rồi nhảy căng lên thật cao, hét lên: “Nước! Nước! Mau cho miếng nước!”

“Nhóc con, bây giờ thấy sao rồi?” Tôn Bưu cười tủm tỉm, hỏi.

“Ừa?” Lý Diệu chớp chớp mắt rồi sờ toàn bộ cơ thể một lần. Một sự việc hết sức kỳ quái đã xảy ra, tuy trong miệng hắn đang chua cay vô cùng nhưng cái cảm giác sức cùng lực kiệt lại biết mất. Cả cơ thể hắn giờ đây lại tràn đầy lực lượng mạnh mẽ, thể năng (1) đã khôi phục tới trạng thái tốt nhất!

“Hôm nay chỉ là bữa khai vị thôi. Từ ngày mai mới là huấn luyện thật sự. Có vấn đề gì không? Trò Diệu?” Tôn Bưu nhẹ nhàng búng tay một cái, bộ đồ “tử tử” trên người hắn liên tục tự động rút xuống như thể rã rọt ra vậy.

Lý Diệu tựa như một con thỏ đang hoảng sợ, lập tức nhảy vài ba bước to đã vọt tới cửa vào kho hàng. Lúc này, hắn mới quay đầu lại nhìn Tôn Bưu, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Đương nhiên không thành vấn đề! Sáng mai tôi sẽ tới nữa, lão chờ đấy!”

.....

20 giờ, võ quán Quân Đạo Sát Lang.

Lý Diệu đến đúng giờ. Hắn đang tràn ngập tin tưởng đối với 3 phút bồi luyện tối nay.

Đừng đùa! Ngay cả loại đề tiện gian xảo vô sỉ hung tàn như “tử tử” mà hắn còn có thể cắn răng căng nổi thì chẳng lẽ lại chịu không nổi 3 phút công kích của người đàn ông đeo mặt nạ chú hề?

Chẳng qua là khi hắn nhìn thấy nụ cười quái dị của người đàn ông ấy và ông chủ quán thì bỗng trong lòng lại hơi bồn chồn.

Nụ cười của hai người này trông như hai con sói đang đói đến mức bụng sôi lên ùng ục thì nhìn thấy một con thỏ đã được rửa sạch sẽ còn tấm

sẵn gia vị vậy. Lý Diệu nhìn sao cũng thấy ẩn dưới nụ cười kia là một cái âm mưu to lớn cùng cực!

“Cậu đã đói bụng chưa? Muốn ăn một bữa tiệc lớn trước khi làm việc không? Cậu nhìn này, ở đây có rất nhiều lương khô chứa năng lượng cao, cứ việc ăn thoải mái đi!” Ông chủ quán mỉm cười, nói.

“Sau khi ăn xong rồi cũng có thể tắm Cường Hóa được tề rồi mát xa một chút để thể năng đạt đến trạng thái tốt nhất!” Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề nói thêm.

“Hai người... đang âm mưu gì đấy?” Lý Diệu cảm thấy bất an, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Hai người kia liếc nhau một cái rồi không nhìn được bật cười, nói: “Không có! Tuyệt đối không có! Chúng tôi có thể có âm mưu gì được chứ? Chẳng qua là muốn cho cậu khôi phục trạng thái tốt nhất rồi bồi luyện 5 phút mà thôi!”

“5 phút? Rõ ràng hợp đồng là 3 phút!” Lý Diệu lập tức nhảy dựng lên, nói.

Người đàn ông đeo mặt nạ chú hề dựng hai ngón tay lên, nói: “Hai mươi ngàn. Chỉ cần cậu chịu được 5 phút đồng hồ, tôi cho cậu hai mươi ngàn!”

.....

Đêm nay dài đằng đẵng.

Trong tầng hầm ngầm của một căn biệt thự xa hoa trong khu biệt thự gần đồng hồ nhân tạo ở trong khu Thượng Đông cách thành phố quý 10km.

“Vút! Vút! Vút! Vút!”

Tiếng roi da xé rách không khí rồi quật mạnh vào sống lưng làm người khác phải sờn tóc gáy.

Cả người Hách Liên Liệt đầy máu, tay chân bị trói chặt, úp mặt vào giá hành hình theo hình chữ đại.

Một người đàn ông vạm vỡ, cao to, toàn thân đều là lông cầm một cái roi nhúng vào thuốc tăng đau đớn đặc chế rồi liên tục quật vào lưng của Hách Liên Liệt, không chút lưu tình. Tựa như muốn đánh hẳn chết tươi luôn vậy.

Khúc gỗ trong miệng Hách Liên Liệt đã bị cắn đến mức nát bấy nhưng hẳn lại không hề kêu la dù chỉ là một tiếng, hai mắt nhìn chăm chăm phía trước.

Trước mặt hẳn là một cái quang màn đang lặp đi lặp lại chiếu toàn bộ quá trình chiến đấu của Triệu Lượng và Lý Diệu ở trong sân vận động số 9 lúc sáng nay.

Ánh mắt của Hách Liên Liệt dữ tợn như lang như hổ, hận không thể nhảy vào màn hình ăn tươi nuốt sống Lý Diệu ngay lập tức.

“Mày có biết tại sao mày phải chịu hình phạt không?” Người đàn ông cường tráng đứng sau lưng Hách Liên Liệt lạnh lùng mở miệng hỏi. Giọng nói của người đàn ông chói tai, chanh chua vô cùng, hoàn toàn trái ngược với cái cơ thể cường tráng của hẳn, tạo ra sự mâu thuẫn quỷ dị.

“Thưa ba, con biết lỗi rồi. Con không nên gây chuyện thị phi ở bên ngoài khiến cho gia tộc Hách Liên mất mặt!” Hách Liên Liệt dùng giọng mũi nói.

“Bố lão!” Hách Liên Bá bổng nhiên phát tác, đập một phát vào lưng Hách Liên Liệt khiến cho cái giá hành hình bị nứt toác ra rồi cả người hẳn bay đập vào tường!

Một đá này hấn đã dùng toàn bộ sức mạnh, không một chút lưu tình. Đầu của Hách Liên Liệt trực tiếp đập vào tường khiến cho bức tường ốp đá hoa cương lõm xuống một lỗ. Khi hấn té xuống sàn, máu tuôn ra ào ạt từ trong miệng hấn. Hấn còn phun ra cả ba cây răng trắng tinh.

Hách Liên Bá ngay cả nhìn cũng không nhìn một cái liền bước tới, bàn chân đang mang giày da đập thật mạnh xuống mặt của con mình, dùng sức nghiền ép, gấn từng chữ:

“Bố mày đương nhiên không thích mày gây chuyện ngoài đường. Nhưng càng không thích mày đã gây chuyện lại còn gây chuyện thất bại đến như vậy! Sư tử vồ thỏ cũng phải dùng toàn bộ sức mạnh, cho dù đối thủ chỉ là rác rưởi trong ban bình dân thì một thiên tài của lớp chọn như mày cũng không nên thiếu cảnh giác như vậy! Phải biết rằng bất luận kẻ nào một khi đã trở thành đối thủ của mày thì nó liền có được tư cách khiến mày phải dùng toàn lực đi ứng phó, hiểu không?”

“Hiểu, hiểu rồi ạ. Con sẽ không xem thường bất kỳ đối thủ nào nữa. Con nhất định sẽ báo thù!” Xương sọ của Hách Liên Liệt kêu lên lách cách dưới sức nghiền ép của bàn chân của cha hấn, la lên, giọng khàn khàn.

Hách Liên Bá hừ lạnh một tiếng, nói: “Để từ từ tính. Lão bất tử (2) Tôn Bưu kia đã ra mặt cầu xin cho thằng nhóc đó nên trong thời gian này mày an phận chút, đừng lại gây chuyện!”

Tròng mắt của Hách Liên Liệt lập tức trợn to, hét toáng lên: “Chẳng lẽ liền bỏ qua sao? Ba! Ba chính là thành viên trong hội đồng quản trị của trường này mà chẳng lẽ còn sợ lão già Tôn Bưu chết tiệt đã về hưu kia sao? Đúng là khi còn trẻ, lão ấy cũng được coi như một kẻ tàn nhẫn trong giới tu chân. Nhưng vì đã gây thù chuốc oán quá nhiều nên vài thập niên trước đã bị đánh trọng thương, thực lực chỉ còn không đến 1% nên không thể không trở thành một giáo viên bình thường trong trường Xích Tiêu. Hơn nữa, giờ

lão ấy đã lớn tuổi như vậy, đủ loại bệnh tật quẩn thân, có thể chết bất đắc kỳ tử bất kỳ lúc nào! Chúng ta cần phải sợ lão ấy đến như vậy sao?”

Hách Liên Bá trường mắt, bàn chân lại dùng thêm ba phần sức mạnh, quát khê: “Mày thì biết cái gì! Tu chân giả dù sao cũng là tu chân giả, cho dù chỉ còn lại có 1% thực lực, cho dù chỉ còn có thể sống 1 giây thì trước khi lão ấy hoàn toàn chết đi mình vẫn không thể thiếu cảnh giác! Huống chi lão bất tử này chưa từng nói muốn che chở cho thằng nhóc kia cả đời. Lão ấy chỉ nói tao cho lão một tháng, sau một tháng lão liền buông tay mặc kệ... Nếu một chút mặt mũi như vậy mà tao cũng không cho thì cũng quá không thể nào nói nổi. Tao chỉ là thành viên trong ban quản trị của trường thôi chứ không phải là chủ tịch, mà cho dù tao có là chủ tịch đi chẳng nữa thì cũng phải tuân thủ quy củ trong giới. Nếu không, lỡ mà kết thành mối thù sống mái với một tu chân giả thì tới lúc mình chết còn không biết chết như thế nào đấy!”

“Một tháng... Được rồi! Con sẽ chờ một tháng!” Dưới chiếc giày da, khuôn mặt anh tuấn của Hách Liên Liệt vặn vẹo biến hình, vẻ mặt độc ác vô cùng.

***

(1) Thể năng: Khả năng vận động, kết hợp của sức mạnh, tốc độ, sức chịu đựng, khả năng phối hợp, độ mềm dẻo, độ nhanh nhẹn,...

(2) Lão bất tử (từ dùng để chửi): Chửi người đã già, vô dụng rồi mà vẫn chưa chết.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Con Mãnh Thú Thoát Khỏi Lồng

Từ hôm nay trở đi, tất cả học sinh trong trường cấp ba Xích Tiêu bắt đầu truyền tai nhau một tin tức vô cùng khủng bố.

“Này! Mấy bà nghe nói “việc kia” chưa?”

“Đương nhiên nghe rồi nha! Thật sự quá đáng sợ! Quá khủng bố! Quá tàn bạo!”

Giữa trưa, trong căn tin trường, vài học sinh nữ chụm đầu thì thầm với nhau. Trong lòng họ còn đang sợ hãi.

“Mấy bà đang nói chuyện gì vậy? Làm gì mà cả đám đều sợ tới mức run bần bật luôn vậy?” Một học sinh nữ hơi không nhạy bén hỏi.

Một học sinh nữa mặt đầy tàn nhang lấm lét nhìn xung quanh, hạ thấp giọng xuống rồi dùng giọng điệu vô cùng thần bí, nói: “Bà chưa nghe nói gì sao? Trong lớp 12 bình dân có một thằng quý xui xẻo tên là Lý Diệu. Không biết nó làm gì khiến cho Hách Liên Liệt mịch lòng, còn đánh gục một thủ hạ của Hách Liên Liệt nên làm cho hắn giận tím mặt. Kết quả là bị Hách Liên Liệt tra tấn đến mức người không ra người, quý không ra quý!”

“Trời ạ! Hách Liên Liệt! Nam thần của tui đó! Rốt cuộc là đã tra tấn thằng quý xui xẻo kia như thế nào?” Người nữ sinh không nhạy bén lẩm la lên.

Nữ sinh có vết tàn nhang trên mặt vội vàng bịt miệng người nữ sinh kia lại, nói: “Bà nói nhỏ thôi! Sao mà có thể la to lên đối với loại chuyện như thế này chứ hả? Cụ thể là tra tấn như thế nào thì sao mà bọn tui tận mắt nhìn thấy được. Nhưng chỉ cần bà liếc mắt nhìn thẳng Lý Diệu một cái thì liền sẽ biết được gây rách lòng Hách Liên Liệt sẽ nhận lấy hậu quả thế thảm cỡ nào!”

“Không sai! Nghe nói Lý Diệu bị Hách Liên Liệt nhốt trong kho hàng hậu cần rồi tra tấn ngày đêm luôn. Có một lần, tui đi ngang qua cái hẻm nhỏ đằng sau cái kho hàng hậu cần ấy thì nghe được từ trong kho hàng truyền ra tiếng kêu la thảm thiết liên hồi. Tiếng la kia thật sự nghe như từ âm tào địa phủ truyền lại vậy, khủng bố không có từ nào có thể miêu tả được luôn! Làm tui sợ tới mức hồn vía bay mất, giày cũng bị rớt mất một chiếc mà vẫn không dám quay lại nhặt đây này!” Một học sinh nữ bụ bẫm lên tiếng chứng thực.

“Thật sự khủng bố như mấy bà nói luôn ấy hả?” Nữ sinh không nhảy bấn lắm nghi ngờ.

Đúng lúc này, một học sinh nam mặt mũi bầm dập, tiều tụy, cơ thể kiệt sức run lẩy bẩy lết từng bước tập tễnh đi ngang qua họ từ phía sau rồi ngồi xuống cái ghế cách đó không xa. Vừa ngồi xuống, cả người cậu nam sinh kia liền gục trên bàn như một đám bùn nhão.

“Nhìn kìa! Đó chính là Lý Diệu!” Mắt của nữ sinh có tàn nhang sáng rực lên, nhanh tay thọc vào người của cô nữ sinh không nhảy bấn lắm kia.

Cô nữ sinh không nhảy bấn lắm vừa quay đầu lại nhìn liền không khỏi cảm thán trong kinh ngạc: “Trời ạ! Quả thật còn khủng bố hơn những gì mấy bà đã nói! Cả khuôn mặt đều sưng thành đầu heo! Mau nhìn kìa, toàn thân của thằng ấy đang run rẩy không ngừng, hai tay cũng tràn đầy vết bong da còn đang rướm máu! Trông khủng bố quá!”

Trong khi cô nữ sinh kia đang nói thì cơ thể Lý Diệu bỗng nhiên run rẩy kịch liệt, ngay cả đầu cũng lắc lư ngả nghiêng.

“Thấy không! Đây chính là bị đánh đến mức động kinh đó!” Cô học trò có tàn nhang trên mặt nói nhỏ.

Ngồi đối diện với Lý Diệu là người anh em chí cốt Mạnh Giang bưng tới cơm trưa cho hẳn, nói: “Tổng cộng là mười cây lạp xưởng to bằng cánh tay, 20 viên chả cá bọc trứng cút, một thùng cơm to, mười miếng lương khô chuẩn quân dụng được sản xuất trong xưởng công nghiệp quân sự.”

“Tiểu Yêu! Mày đừng gạt tao. Có thật là mày đang được lão Tôn đặc huấn chứ không phải bị Hách Liên Liệt cho người đánh chứ hả?” Mạnh Giang hỏi lại thêm một lần nữa, trong mắt đầy vẻ nghi ngờ.

Lý Diệu nhếch mép lên cười. Nụ cười trông còn khó coi hơn cả khóc, ngay cả nói chuyện cũng không đủ sức để nói.

“Nếu biết trước như vậy thì thà để cho Hách Liên Liệt đánh một trận còn hơn nha!” Mạnh Giang thở dài một hơi, cảm thán.

Cách đó không xa, nhóm nữ sinh kia tiếp tục chụm đầu thì thầm.

“Sao thằng ấy lại ăn nhiều dữ vậy! Quả thật là một con quái vật!” Nữ sinh không nhạy bén lắm kinh ngạc, nói.

“Cái này tui biết!”

Cô nữ sinh bụ bẫm hơi ngại ngùng lên tiếng: “Nếu xét trên phương diện của tâm lý học thì khi một người có áp lực tinh thần quá lớn, họ sẽ không kiểm soát được mà ăn nhiều hơn. Họ dùng cách này để giảm bớt căng thẳng. Tui cũng vì ba mẹ thường xuyên cãi nhau dẫn tới bị hậm hực nên mới không kiểm soát được càng ngày càng ăn nhiều. Nhưng...”

Học sinh nữ liếc nhanh qua hai cây lạp xưởng, ba viên chả cá bọc trứng cút và một chén cơm lớn rồi nhìn một núi thịt heo trước mặt Lý Diệu, kết luận: “Nhìn cách ăn của thằng kia, chắc hẳn đã tới thời kỳ cuối, tinh thần đang trên bờ vực sụp đổ rồi!”

“Thật đáng thương!” Nữ sinh không ngại ngần nhìn cơ thể thỉnh thoảng run rẩy của Lý Diệu, trong mắt tràn đầy thương hại.

“Cho nên, trong ngôi trường này, chộc ai cũng có thể nhưng không thể trêu vào Hách Liên Liệt nha! Cho dù lỡ chộc phải Hách Liên Liệt thì cũng phải lập tức xin lỗi chứ đừng bao giờ phản kháng. Nếu không... kết cục sẽ như thằng quỷ xui xẻo kia!” Nữ sinh có tàn nhang trên mặt nói nghiêm túc.

Đây chính là kết luận của toàn thể học sinh trong trường Xích Tiêu sau khi nhìn thấy “cảnh ngộ bi thảm” của Lý Diệu.

Nhưng, trong những tin nhắn linh hạc qua lại giữa Bành Hải và Tôn Bưu thì Lý Diệu lại được miêu tả theo một hình tượng hoàn toàn trái ngược.

Đặc huấn ngày thứ 7 - Lịch sử trò chuyện của Tôn Bưu và Bành Hải:

Tôn Bưu: “Không phải người! Nhóc con này khẳng định không phải là người! Chẳng qua mới bắt đầu đặc huấn được bảy ngày thôi mà nó liền tăng trọng lực của “tử bô” từ 300kg lên thành 400kg mà vẫn có thể hoàn thành bộ huấn luyện! Cho dù lão tăng thêm 20% trên mọi nội dung huấn luyện thì cũng không thể làm khó nó được! Cậu thì sao? A Hải, tình hình chỗ cậu thế nào?”

Bành Hải: “Đừng nói nữa! Tối hôm qua tôi đánh với nó tầm 10 phút, có nhiều lần suýt nữa tôi bị nó đánh trúng. Tuy tôi chỉ phát huy có 3% thực lực nhưng loại cảm giác này thật sự cũng quá... khó chịu! Nhưng dưới uy hiếp của nhóc ấy thì khả năng khống chế sức mạnh của tôi cũng đã tăng mạnh!”

.....

Đặc huấn ngày thứ 13 - Lịch sử trò chuyện của Tôn Bưu và Bành Hải.

Tôn Bưu: “Hôm nay, thằng nhóc này khiêng cái tạ 500kg hoàn thành nội dung huấn luyện của hai ngày. À đúng rồi! Độ khai phá linh căn của nó đã tăng lên 4%, đạt đến mức 62% chỉ trong vòng 13 ngày ngắn ngủi! Này mà vẫn là người sao? Này! A Hải! Lên tiếng nha! Sao cậu lại im ru không nói lời nào!”

Bành Hải: Tối hôm qua tôi bị nó đánh trúng một quyền, ngay bụng dưới.”

Tôn Bưu: “...”

Bành Hải: “...”

“Tôn Bưu: Ha ha ha ha ha ha ha ha! Lão là kẻ vô sỉ của giới tu chân, còn cậu thật sự là sỉ nhục của giới tu chân nha! Đường đường là tu chân giả mà lại bị một người bình thường đánh trúng!”

Bành Hải: “Tôi chỉ phát huy có 3% thực lực! Không phải 3% sức mạnh mà là thính giác, thị giá, khứu giác, tốc độ,... tất cả đều chỉ phát huy có 3% thôi! Thành ra bị nhóc con đánh bậy đánh bạ trúng cũng là chuyện bình thường thôi mà! Không được! Tối nay tôi phải dùng 4% để đánh nó!”

Tôn Bưu: “Vậy còn vụ tu luyện khống chế sức mạnh của cậu thì sao?”

Bành Hải: “Kệ con mẹ nó tu luyện khống chế sức mạnh, bố muốn sừng trước đã!”

.....

Đặc huấn ngày thứ 25 - Lịch sử trò chuyện của Tôn Bưu và Bành Hải.

Tôn Bưu: “Lão kích phát “từ bỏ” đến mức cực hạn rồi. Trên cơ bản thì độ khó bằng với đợt huấn luyện của cậu năm ấy, nhưng thằng nhóc này vẫn có thể cản rằng chịu đựng, thật sự quá đáng sợ! Khi nó nghiêng nằng nghiêng lợi chịu đựng, ngay cả lão đều hơi không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của nó, cậu xem... lão có nên rút ít máu của nó đi xét nghiệm không?”

Bành Hải: “Xét nghiệm? Tại sao cơ?”

Tôn Bưu: “Thằng nhóc này tuyệt đối có huyết thống của yêu thú. Nó rõ ràng là một con mãnh thú nha!”

.....

Đặc huấn ngày cuối cùng - Lịch sử trò chuyện của Tôn Bưu và Bành Hải.

Bành Hải: “Ngày cuối cùng rồi đúng không? Mấy tiếng nữa chính là “thời khắc chiến đấu kịch liệt” rồi. Hơn một ngàn học sinh lớp 12 tranh giành mười phiếu tham gia dự thi. Thế nào? Trạng thái của nhóc con thế nào rồi?”

Tôn Bưu: “Khó mà nói được. Lão hơi không dám thả nó ra ngoài.”

Bành Hải: “Tại sao cơ?”

Tôn Bưu: “Lão sợ con mãnh thú này vừa thoát khỏi lồng liền làm cho cả ngôi trường này nổ tung nha!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thời Khắc Quyết Chiến

Ngày 12 tháng 4, mưa nhỏ, gió nhẹ.

Cách kỳ thi đại học còn 61 ngày 13 tiếng 22 phút 45 giây!

Hôm nay là “thời khắc quyết chiến” mỗi năm một lần của trường cấp ba Xích Tiêu. Toàn bộ khối 10 và 11 được nghỉ. Toàn bộ khuôn viên trường đều trở thành chiến trường của học sinh khối 12, những học sinh sẽ chiến đấu tới cùng vì tranh giành 10 phiếu tham gia dự thi cuộc thi thách thức cực hạn của thiếu niên toàn Liên Bang!

Quy tắc rất đơn giản. Thứ nhất là dùng phương pháp bốc thăm để chọn ra ngẫu nhiên 10 “tuyển thủ hạt giống”. Mỗi một tuyển thủ hạt giống sẽ mang theo một phiếu tham gia dự thi rồi phân tán ở các nơi trong khuôn viên trường. Họ có thể mặc sức mà trốn đi hoặc kết đội với người khác, chỉ cần không rời khỏi phạm vi khuôn viên trường là được.

Còn những học sinh khác thì có thể dùng bất kỳ phương pháp, thủ đoạn nào, cũng có thể dùng bất kỳ công cụ nào mà họ tìm thấy trong khuôn viên trường để công kích mười “tuyển thủ hạt giống”, cướp lấy phiếu tham gia dự thi.

Mỗi một phiếu tham gia dự thi đều được bỏ trong một hộp pháp bảo đặc biệt. Cứ cách 30 giây, cái hộp này sẽ phát linh sóng đến tinh não di động của toàn bộ học sinh khối 12 để xác định vị trí của chiếc hộp. Cho nên cũng không cần phải lo lắng sẽ có người cướp được phiếu dự thi rồi thật hèn hạ mà trốn trong một góc nào đó chờ thời gian kết thúc.

Cuộc chiến khốc liệt sẽ bắt đầu lúc 10 giờ sáng, kết thúc lúc 3 giờ chiều. Tổng cộng 5 tiếng, học sinh nào giữ phiếu dự thi lúc đồng hồ báo hết giờ thì học sinh đó sẽ đạt được tư cách tham gia cuộc thi thách thức cực hạn của thiếu niên toàn Liên Bang!

8 giờ 45 phút sáng.

Một đồng con vật tròn quay lông xù đủ mọi màu sắc, có đôi mắt to tròn xoe, trông vô cùng xinh đẹp gắng sức vỗ đôi cánh thịt móm mốp tạo ra tiếng “hị hạ” rồi bay tản ra mọi nơi trong khuôn viên trường.

Đây là một loài động vật nhân tạo, tên khoa học là “phi đồn nhĩn”. Được các cao thủ của Ngự Thú tông kết hợp huyết mạch của heo hương con, con thỏ và các loại chim bay, trải qua mấy chục đời lai giống tạo ra giống loài mới.

Trong cơ thể của phi đồn nhĩn có trang bị miếng theo dõi đặc biệt, có thể truyền hết tất cả những gì con phi đồn nhĩn nhìn thấy vào tinh não ở gần đây.

Ban đầu, người ta chế tạo ra giống loài này để làm webcam ghi hình trên không.

Nhưng vì ngoại hình mũm mĩm, lông xù, mà khi bay còn phát ra tiếng “hị hạ” nghe như tiếng cười hề tiện nên nó bỗng trở nên thịnh hành trong ngàn vạn hộ gia đình. Chỉ trong một thời gian ngắn đã trở thành một loại thú cưng vô cùng thời thượng, bị người dân bình thường gọi là “con hạ hạ”.

Một ngàn con hạ hạ có thân hình tròn xoe bay đến mỗi một góc truyền tải hơn một ngàn hình ảnh theo dõi đến ba cái quang màn cỡ cực lớn trong ba khu vực tiếp khách quý.

Khu vực tiếp khách quý đầu tiên được bố trí ở trong SVĐ số 1, không gian lớn vô cùng. Đây là khu vực chuyên dành cho quý phụ huynh quan sát

tình hình chiến đấu của con em mình cũng như những học sinh khác. Hiện đã có hơn một ngàn quý phụ huynh tụ tập, tiếng cười nói, cãi cọ ầm ĩ, rôm rả.

Khu vực tiếp khách quý thứ hai được bố trí ở trong phòng họp hội nghị, dành cho giáo viên và các học sinh tinh anh của những trường cấp ba khác trong khu vực Phù Qua thành đến theo dõi trận đấu... Đây là một loại giao lưu dạy học vô cùng phổ biến. Khi các trường khác tổ chức cuộc tranh đoạt phiếu tham gia dự thi, trường Xích Tiêu cũng sẽ cử các giáo viên và học sinh tinh anh đến giao lưu học tập.

Khu vực tiếp khách quý thứ ba được bố trí ngay trong phòng hiệu trưởng. Những người ngồi trong đây đều là tầng lớp quản lý của trường và thành viên của hội đồng quản trị.

Nhưng mà vào giờ phút này, hiệu trưởng, thầy quản sinh, tổ trưởng của các khối, thậm chí bao gồm các thành viên quản lý có địa vị cao đều đang nghiêm túc, cung kính mà đứng xung quanh một người đàn ông trung niên vô cùng nho nhã, mái tóc hoa râm.

Người đàn ông trung niên nho nhã này tên là Chu Ẩn, là tu chân giả cấp trúc cơ kỳ. Đây là trưởng lão phụ trách bồi dưỡng đệ tử mới của Xích Tiêu phái, cũng là người lãnh đạo trực tiếp của trường cấp ba Xích Tiêu!

Chu Ẩn có phong độ nhẹ nhàng chứ không phải khí thế bức người, nở nụ cười vô cùng hiền hòa, nói: “Lần này, chất lượng dạy học của trường cấp ba chúng ta có tăng lên, tạo ra một ít hạt giống không tệ. Tôi nghe nói có một học sinh tên Hách Liên Liệt, còn có một học sinh nữ tên Tư Giai Tuyết đều là những tân nhân không tồi chút nào. Đúng rồi, tôi nhớ rõ Hách Liên Liệt là con trai một của quản lý Hách Liên nhỉ?”

“Đạ đúng rồi. Không ngờ Chu trưởng lão cũng biết đến thằng con trai không nên thân của tôi!” Vẻ mặt Hách Liên Bá hồng hào, tươi cười sáng

lạn.

“Chỉ cần là nhân tài thì đương nhiên tôi đều có thể nhớ rõ. Tương lai của Xích Tiêu phái chính là dựa vào những nhân tài này mà! Được rồi, 9 giờ đúng rồi, bắt đầu đi!”

Chu Ân phát tay, vẻ mặt lập tức nghiêm túc, toát ra khí thế “người sống chớ lại gần”. Vừa tiến vào trạng thái làm việc, ông ấy liền như biến thành một người khác.

Thời khắc quyết chiến – chính thức bắt đầu!

Trong toàn bộ khuôn viên trường vang lên tiếng chuông trong trẻo, dễ nghe. Hơn một ngàn học sinh hai mắt đỏ ngầu, nhảy ra từ các góc của khu phòng học. Mỗi một học sinh đều đang cầm cúi nhìn vào cái tinh não mini.

Rất nhanh, bọn họ đều đã phát hiện ra mười “mục tiêu” đang có phiếu tham gia dự thi trong người.

“Tìm được rồi! Ở chỗ đó! Mau xử lý nó!”

Mười “tuyển thủ hạt giống” được chọn ngẫu nhiên nên thực lực cũng không quá mạnh mẽ. Họ đã bị đám đông căn nuốt hoàn toàn trong những tiếng kêu thảm thiết!

Trên bầu trời, mấy chục cái xe cứu thương đang bay qua bay lại không ngừng, luôn trong trạng thái có thể phục vụ mọi lúc. Trên tàu con thoi là những bác sĩ và y tá mà trường mời về từ những bệnh viện lân cận, ngoài ra còn có cả những tu chân giả tình thông y thuật. Trường đã bố trí kỹ càng để ngăn chặn tất cả các việc ngoài ý muốn có thể phát sinh.

Bởi vì chiến đấu tới 3 giờ chiều mới phân thắng bại nên những học sinh lao ra đầu tiên không phải là những người có thực lực mạnh nhất. Diễn

hình là học sinh trong lớp chọn chưa hề có ai nhúc nhích, họ đều đang nhắm mắt dưỡng thần trong phòng học xa hoa tột bậc của mình.

Những học sinh đang tham gia chiến đấu lúc này đã định trước không hề có cơ hội giữ được phiếu dự thi đến giây phút cuối cùng.

Nhưng chuyện này cũng không hề gì. Vì khiến cho học sinh tích cực hơn, trường đã đặc biệt thiết lập nên một cơ chế khen thưởng. Chỉ cần học sinh tham gia có thể giữ được phiếu tham gia dự thi trong một đoạn thời gian, cho dù chỉ có 5 phút, 10 phút thì cũng sẽ đạt được đủ loại khen thưởng khác nhau.

Nên những học sinh trong lớp bình dân và cả lớp bình hành cũng đều đánh cược mạng sống. Tuy thực lực chẳng ra gì, nhưng bộ dáng tức sùi bọt mép, nhiệt huyết tràn đầy của họ cũng làm cho tình hình chiến đấu trở nên rất là náo nhiệt.

“A!”

Một học sinh đang cầm phiếu dự thi vừa nhảy xuống bậc thang đã bị một học sinh khác đang trốn trong góc khuất hành lang giơ một chân ra đá trúng, cướp mất phiếu dự thi.

Mà khi học trò vừa cướp được phiếu dự thi ban này thấy bốn bề vắng lặng, lăm lét nhìn ngó xung quanh rồi chui vào nhà vệ sinh nữ thì liền bị một cậu học sinh đã trốn sẵn trong một buồng vệ sinh nữ đánh lén. Phiếu tham gia dự thi lại đổi chủ!

Những tình huống như vậy không ngừng diễn ra ở mọi nơi trong khuôn viên trường. Thịnh thoảng lại có học sinh bị đổ máu, đứt gân, gãy xương được nâng lên xe cứu thương.

Trong ba khu vực tiếp đón khách quý, các khách quý đang vô cùng sôi nổi bình luận về những gì mà họ thấy được qua quang màn.

“Học sinh này có tốc độ nhanh thật đấy, phản ứng cũng vô cùng nhanh nhẹn, nhưng mà quyền lực (1) lại hơi yếu chứ không thì đã có thể vào học trong lớp chọn rồi!”

“Nghe nói mấy năm nay, trường Xích Tiêu có tuyển nhận được vài bậc thầy võ thuật là binh lính xuất ngũ. Cậu xem, trong từng chiêu thức chiến đấu của bọn họ đều toát ra một chút vẻ của cách thức giết người trong quân đội. Xem ra dã tâm của trường Xích Tiêu không nhỏ nha, không chừng sẽ bùng nổ trong đợt thi đại học năm nay đấy!”

Trong khu vực dành cho khách quý thứ hai.

Đằng sau cái tấm bảng ghi “trường cấp ba Phượng Sơn”, dưới một cái áo khoác đồng phục đầy mùi rượu là một người đang ngủ say sưa, say đến mức phát ra tiếng ngáy.

Ngồi bên cạnh cái người đang say ngủ ấy là một giáo viên nữ trẻ trung của trường Phượng Sơn, vẻ mặt lạnh lùng chọc chọc vào cái người đang ngủ ấy, nói: “Đại Đông! Em lì lợm đòi đến đây xem đấu cho bằng được. Vậy sao tới đây rồi lại chỉ lo ngủ thế hả?”

Dưới cái áo khoác đồng phục truyền ra một tiếng lều bầu khó chịu. Thật lâu sau, một khuôn mặt béo có mí mắt sưng to, mệt mỏi, rõ ràng là túng dục quá độ hiện ra. Hắn nheo đôi mắt như mắt mèo của mình lại, liếc mắt nhanh một cái qua cái quang màn, ngáp một cái rồi lại chui vào cái áo khoác.

Giọng nói lười biếng của Trịnh Đông Minh truyền ra từ dưới cái áo khoác: “Đừng ồn ào. Người mà tôi muốn xem còn chưa lên sân khấu.”

“Em đang đợi Tư Giai Tuyết hay là Hách Liên Hiệt hả?” Nữ giáo viên trẻ trung hỏi.

Phía dưới cái áo khoác đồng phục phát ra tiếng cười khẽ, nói: “Sao mà tôi có thể bò dậy từ cái giường có bảy mỹ nữ đang nằm để đến cái nơi quái quỷ này chỉ vì xem hai người đó cơ chứ?”

Nữ giáo viên khó hiểu, nói: “Tư Giai Tuyết và Hách Liên Liệt được công nhận là hai người mạnh nhất trường Xích Tiêu. Nếu ngay cả hai người này cũng không đủ tư cách khiến em tới, thì em tới đây để xem ai thế?”

Phía dưới cái áo khoác đồng phục im lặng trong chốc lát rồi một bàn tay bụ bẫm đột nhiên vươn ra sờ soạng tận sâu trong váy của nữ giáo viên, khiến cơ thể yếu kiêu của nữ giáo viên run khẽ. Nữ giáo viên cắn chặt khớp hàm nhưng lại không phản kháng.

Trịnh Đông Minh vừa vuốt ve vừa nói với giọng điệu lười biếng: “Tôi chờ không phải là mạnh nhất, mà là tàn nhẫn nhất!”

-----

(1) Quyền lực: sức mạnh của năm đấm

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Lý Diệu Lên Sân Khấu

12 giờ trưa.

Đến giờ phút này, học sinh trong những lớp bình thường đã chiến đấu đến mức sức cùng lực kiệt, gần một nửa số người đã bị thương rời khỏi chiến trường, không thể tiếp tục chiến đấu nữa.

Lúc này, các học sinh trong lớp chọn mới bước ra khỏi phòng học. Họ khởi động tay chân rồi bắt đầu lao vào cuộc chiến.

Bọn họ vừa lên sân khấu, lập tức, mức độ kịch liệt của trận chiến liên tăng vọt theo cấp số nhân. Rất nhanh sau đó, mười phiếu tham gia dự thi đều lọt vào tay của học sinh trong lớp chọn. Cuộc chiến đấu toàn khối bỗng chốc biến thành nội chiến trong lớp chọn.

1 giờ 30 phút.

Ngoại trừ Hách Liên Liệt và Tư Giai Tuyết, tất cả học sinh của lớp chọn đều ra ra tay!

2 giờ 10 phút.

Tư Giai Tuyết từ từ mở đôi mắt xinh đẹp ra rồi gia nhập chiến đấu!

2 giờ 15 phút.

Hách Liên Liệt – bậc vương giả của trường cấp ba Xích Tiêu toát ra khí thế ngang tàng như thể đang mặc một bộ áo giáp bước ra khỏi phòng học,

chính thức gia nhập chiến đấu!

Hách Liên Liệt và Tư Giai Tuyết rõ ràng có thực lực cao hơn tất cả các học sinh khác trong lớp chọn một bậc. Mức chênh lệch của hai bên thật sự không phải chỉ dựa vào ưu thế số đông là có thể kéo gần khoảng cách lại.

Hai người chỉ cần chưa đến 1 phút đã mỗi người có một tấm phiếu tham gia dự thi trong tay. Sau đó, họ cũng đã đánh lùi một đợt vây công của ít nhất phải bảy, tám bạn cùng lớp. Thậm chí họ còn đánh đến mức làm cho sáu người trong số đó trực tiếp được khiêng lên xe cứu thương.

Cứ như vậy, không còn ai dám mơ tưởng hai phiếu tham gia dự thi trong tay hai người... Dù sao thì cũng còn dư lại tám phiếu, không nhất thiết phải đi tìm chết dưới tay của hai con quái vật này.

“Hách Liên Liệt, Tư Giai Tuyết... Đã bốn năm nay trường Xích Tiêu không đào tạo ra hạt giống tốt như vậy nhỉ!” Chu Ẩn trường lão banh mặt nghiêm trang hồi lâu cuối cùng cũng nở một cười nhẹ.

“Thật nhàm chán! Nếu biết trước thì tới giờ hẵng đến. Không không uổng phí mất một buổi sáng à!” Trong khu vực dành cho khách quý thứ 2, Trịnh Đông Minh thoải mái gối đầu trên cặp đùi thon dài của nữ giáo viên ngủ. Lâu lâu hăn liếc nhìn cái quang màn rồi bĩu môi, sau lại vùi đầu ngủ tiếp.

2 giờ 30 phút.

Trong sân tu luyện cũ mèm của cái kho hàng hậu cần – nơi hoang vắng nhất của trường Xích Tiêu.

Hai ngón tay trỏ của Lý Diệu chọc sâu xuống sàn nhà kiên cố bằng gỗ. Hăn chỉ dùng sức mạnh của hai ngón tay nâng cả cơ thể chống ngược lên trời làm ra động tác trồng cây chuối vô cùng tiêu chuẩn.

Hai chân của hắn cũng không phải là khép lại rồi duỗi thẳng lên trời mà là mở ra 180 độ, hai chân mở thẳng ra như một cây thước.

Đôi chân hắn không mang giày, những ngón chân linh hoạt như ngón tay vậy, mỗi một bàn chân đều đang gắng sức giữ chặt một cái tạ tay nặng đến 100kg!

“Khò khò.... khò khò....”

Dưới tư thế như vậy, lỗ mũi của Lý Diệu phát ra tiếng ngáy nghe vô cùng quái dị. Hai mắt của hắn khép hờ, khóe miệng chống ngược xuống đất có vết nước miếng chảy ra... Hắn... hắn đang ngủ!

Bỗng nhiên...

“Ring ring ring ring ring ring!” Cái tinh não mini trên cổ tay hắn rung mạnh liên hồi, phát ra tiếng chuông báo thức.

Cơ thể Lý Diệu chợt lóe lên, rồi hai tiếng “đùng đùng” vang lên. Hai cái bóng bay ra nhanh như tia chớp rồi đâm sầm vào bức tường cách đó hơn 30m tạo ra hai tiếng “rầm rầm” rất to.

Hai cái tạ tay mỗi cái nặng đến 100kg đã bị hắn đá bay ra xa hơn 30m rồi lún sâu vào bức tường!

Trên bức tường tràn đầy những hố lồi lõm. Đây đều là vết tích để lại của những cái tạ tay đập đập điên cuồng vào nó. Trông bức tường như bề mặt của thiên thạch vậy, quả thật thảm không nỡ nhìn.

“Tiểu yêu quái. Lão đã giải trừ cấm chế của “tử bỏ”. Nhóc mau cời nó ra rồi đi tham gia thi đấu đi. Nhóc còn nửa tiếng!” Tôn Bưu cười, nói.

“Không cần cời! Quá phiền phức!” Lý Diệu ngáp một cái, giơ tay lên gãi cái đầu tóc rối tung như ổ quạ của mình rồi cứ thế bước ra ngoài.

2 giờ 32 phút.

Lý Diệu xuất hiện trong khuôn viên trường. Hắn vừa buồn ngủ vừa đi đến khu tụ tập chiến đấu của các học sinh khác. Rất nhanh sau đó, thân ảnh của hắn xuất hiện trên quang màn cực to trong các khu vực của khách quý.

Tất cả mọi người đều cảm thấy tò mò đối với cậu học trò xuất hiện cuối cùng này.

Theo như thường lệ thì học sinh nào lên sân khấu càng trễ thì chứng tỏ thực lực của học sinh đó càng mạnh, tuyệt đối là cường giả. Nhưng mà những thiên tài tu luyện của trường Xích Tiêu đều lộ diện hết rồi. Vậy thằng nhóc này là ai? Chẳng lẽ là học sinh đột chọn bỏ thi hoàn toàn?

Khu vực cho khách quý thứ hai.

Trịnh Đông Minh lập tức bật dậy khỏi đùi của nữ giáo viên. Nháy mắt, khí thế của hắn trở nên sắc bén vô cùng, giống như một thanh đao vừa rút ra khỏi lu rượu vậy. Mùi rượu chưa tan mà sát khí đã hiện.

“Nhóc ấy chính là người mà em muốn xem à? Nó lợi hại hơn cả Hách Liên Liệt sao?” Nữ giáo viên vô cùng kinh ngạc, hỏi. Đã lâu rồi cô không thấy Trịnh Đông Minh nghiêm túc như vậy.

“Đương nhiên Hách Liên Liệt mạnh hơn nó. Nhưng nếu phải chọn một trong hai người kia làm đối thủ của mình, thì tôi thà chọn Hách Liên Liệt chứ không chọn nó.” Trịnh Đông Minh nhìn chăm chăm vào hình ảnh của Lý Diệu, nói.

“Tại sao cơ?” Nữ giáo viên khó hiểu, hỏi lại.

“Bởi vì nó và tôi là cùng một loại người.” Trịnh Đông Minh cười, trên khuôn mặt mập giả hiện ra vết má lúm đồng tiền mờ nhạt.

2 giờ 34 phút.

Lý Diệu bước chân vào... nhà ăn số 2!

“Nó tính làm gì? Trong nhà ăn số 2 không có ai hết nha!” Đông đảo khách quý nghị luận sôi nổi.

Lúc này, phần lớn cuộc chiến đều đang vào trong giai đoạn tạm nghỉ. Không ít học sinh đều đang ngồi dưới đất thở hồng hộc nên những hình ảnh đáng giá chú ý không nhiều lắm. Thành ra hành động hơi kỳ quái của Lý Diệu tự nhiên khiến cho mọi người chú ý.

2 giờ 35 phút.

Lý Diệu khiêng hẳn một lồng bánh bao thịt ra khỏi nhà ăn số 2 rồi vừa đi vừa ăn. Trong vòng nửa phút đã ăn mất mười mấy cái bánh bao thịt to bằng nắm đấm.

“Nó đến đây để chiến đấu hay để ăn vậy!” Những khách quý sững sốt hẳn một lúc lâu. Khi bọn họ chắc chắn rằng mình không hoa mắt thì họ không biết nên khóc hay nên cười nữa.

Ban này còn tưởng thằng nhóc này là vũ khí bí mật của trường Xích Tiêu, là một cao thủ thâm tàng bất lộ nào đó. Ai dè nó chỉ là một thùng cơm có sức ăn kinh người thôi!

Mà trong khuôn viên trường cũng có không ít học sinh nhìn thấy Lý Diệu.

“Mấy bồ nhìn kìa, thằng quỳ xui xẻo Lý Diệu cũng đến nha!”

“Ừa, nó không có bị thương à? Sao vẫn còn có thể nhảy nhót tung tăng như vậy?”

“Chắc ban này nó lén lút trốn ở đâu đó, không tham gia thi đấu nên đến bây giờ vẫn còn sức mạnh tràn đầy.”

“Này! Lý Diệu! Mày đừng đi tới phía trước nữa. Phía trước chính là nơi tụ tập của học sinh trong lớp chọn đó. Họ vẫn còn đang chiến đấu kịch liệt, cẩn thận bị thương!”

Lý Diệu vừa gặm bánh bao vừa vùi đầu nhìn cái tinh não mini, tiến vào trạng thái mất diết tai ngơ đối với những lời nghị luận xung quanh. Chỉ khi có một học sinh tốt bụng nhắc nhở hần thì hần mới ngẩng đầu lên cười với học sinh đó rồi nói lời cảm ơn. Sau đó, hần lại tiếp tục tiến về phía trước.

“Đừng nói là bị đánh đến mức đầu óc có vấn đề rồi nha!” Cậu học sinh vừa lên tiếng nhắc nhở Lý Diệu lúc này nói với người bạn của mình, giọng điệu hơi đáng tiếc.

Cứ cách 30 giây, mười phiếu tham gia dự thi sẽ phát ra một loại linh sóng đặc biệt để xác định vị trí của nó trên bản đồ 3D. Rất nhanh, Lý Diệu đã xác định vị trí của tấm phiếu tham gia dự thi đầu tiên!

.....

Nạp Lan Anh dựa lưng vào một gốc cây to, thở dốc dồn dập, ánh mắt sắc bén như lưỡi dao cảnh giác nhìn ngó xung quanh.

Khóe miệng của cô còn lưu lại một chút vết máu nhưng cô không thèm để ý. Cô đang cố gắng giữ cho đầu óc tỉnh táo, khôi phục sức chiến đấu.

Bởi vì trên người cô... có một phiếu tham gia dự thi!

Nạp Lan Anh là một học sinh trong lớp chọn, xếp hạng thứ 21, độ khai phá linh căn là 65%. Đối với cô, việc cướp được một tấm phiếu tham gia dự thi thật sự là may mắn. Cô không có tin tưởng rằng bản thân có thể giữ được tấm phiếu này đến 3 giờ.

May mắn thay, có vẻ hôm nay cô được sao đại cát chiếu vào. Vài cao thủ trong lớp đều đã đi vây công Hách Liên Liệt và Tư Giai Tuyết thành ra bị đánh trọng thương, buộc phải rời khỏi thi đấu.

Những học sinh còn sót lại đều đi cướp đoạt những tấm vé khác nên xung quanh cô không tồn tại uy hiếp quá mạnh, ít nhất là đến bây giờ vẫn không có.

Trong lúc đang suy nghĩ miên man thì Nạp Lan bỗng cảm thấy trong ngực đau đớn giống như có người cầm thanh nhũ băng hung hăng đâm vào trái tim của cô!

“A!”

Thiếu như la lên một tiếng, toàn bộ lông tơ trên cơ thể dựng đứng lên. Giống như một con thỏ đang hoảng sợ, cơ thể cô phản ứng theo bản năng, không màng tất cả nhảy vọt ra xa bảy, tám mét.

Nạp Lan Anh có cảm giác như nếu cô tiếp tục đứng ở chỗ đấy thì bây giờ cơ thể của cô đã bị xé nát!

Tầm bảy, tám mét sau lưng cô có một thiếu niên trông tầm thường, mặc quần áo lôi thôi đang đứng. Nếu nhất thiết phải tìm ra điểm khác thường thì đó chính là cái quai hàm phình to đang nhét đầy bánh bao của thiếu niên còn đang nhai nuốt, nhai nuốt, nhai nuốt không ngừng.

“Lý Diệu?”

Nạp Lan Anh thật sự không dám tin vào hai mắt của mình... thằng quỷ xui xẻo Lý Diệu chính là một “nhân vật nổi tiếng” đình đình của trường cấp ba Xích Tiêu này nên đương nhiên là cô không thể nhận nhầm.

“Sao lại là nó? Nhưng lúc này, khi quay lưng lại với thằng ấy, tại sao mình lại cảm thấy nổi da gà như thể đang bị một con yêu thú vô cùng

khủng bố nhìn chăm chăm nhĩ. Mình đã không có một chút lòng khản kháng nào, chỉ còn mỗi suy nghĩ phải chạy trốn thật nhanh!” Tim của Nạp Lan Anh đập bình bịch liên hồi trong lồng ngực khiến cho bộ ngực hơi hơi to phập phồng liên tục, cơ bản là dừng không được.

Lý Diệu thờ ơ vừa nhai bánh bao thịt vừa đi đến trước mặt cô.

Tóc gáy của Nạp Lan dựng lên, cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mạnh, cả người cô không khống chế được mà run rẩy. Cho dù cô có hít sâu bao nhiêu cũng không thể bình tĩnh lại được!

“Hoàn toàn bị khí thế của nó đè ép đến mức cơ thể cứng ngắc, ngay cả đầu ngón tay cũng không nhúc nhích được, rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra!” Thiếu nữ kêu la thảm thiết trong lòng.

“Làm cái quỷ gì vậy? Tại sao Nạp Lan Anh không dùng một chiêu đánh gục thằng nhóc ấy đi chứ?” Thấy cảnh này, các khách quý cảm thấy thật khó hiểu, nghị luận sôi nổi.

“Nhóc con này là thằng quỷ xui xẻo nổi tiếng của trường Xích Tiêu đó. Chắc Nạp Lan khinh thường ra tay với loại người như vậy đi?” Rốt cuộc có người đã hỏi thăm rõ ràng thân phận của Lý Diệu, vô cùng khẳng định lên tiếng.

Lý Diệu từng bước ép sát Nạp Lan.

Hắn ngẩng cổ lên rồi hơi gian nan nuốt cái bánh bao thịt cuối cùng xuống. Sau khi ợ một cái, trên mặt hắn để lộ ra một nụ cười thỏa mãn. Trong mắt Nạp Lan, nụ cười ấy trông không khác gì của một con khủng long bạo chúa vừa mới cắn nuốt hàng tấn thịt tươi, kẻ rằng còn dính đầy tơ máu.

“Cậu, cậu đừng tới đây...” Nạp Lan kêu la yếu ớt trong lòng. Cô sắp khóc luôn rồi.

“Chào bạn, bạn là Nạp Lan đúng không. Cho hỏi bạn có biết bạn Hách Liên Liệt đang ở đâu không?” Lý Diệu cười mỉm chi, vô cùng lịch sự lên tiếng hỏi.

Nạp Lan sửng sốt một lúc rồi mới run rẩy chỉ chỉ hướng sân thể dục lớn của trường, nói: “Tôi, tôi không biết. Hình như là đang ở trong sân thể dục lớn đó.”

“Được rồi, cảm ơn bạn, bạn Nạp Lan.” Lý Diệu gật đầu cảm ơn, không hề quan tâm đến cái phiếu tham gia dự thi trong người của Nạp Lan. Hắn đi ngang qua cô rồi tiến đến cái sân thể dục lớn của trường.

Hai chân của Nạp Lan mềm nhũn, suýt chút nữa ngã ngõ trên mặt đất. Cô kinh ngạc nhìn theo bóng lưng dần dần biến mất của Lý Diệu, bộ đồng phục của cô đã bị mồ hôi ứa ra ướt đầm tự khi nào. Cơ thể cô run run, bụng dưới đau quặn lên, trong đầu đều là suy nghĩ may mắn sống sót sau tai nạn!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Hồ Thúc Kích Thất Liên Sát

Trong vòng 5 phút, Lý Diệu đã tìm được tổng cộng ba người đang giữ phiếu tham gia dự thi.

Nhưng có vẻ vận khí hôm nay của hắn không được tốt lắm, Hách Liên Liệt không nằm trong số ba người mà hắn đã tìm được nên hắn đã không ra tay. Sau khi tạo ra cơn khủng hoảng to lớn cho ba học sinh kia, hắn lại tiếp tục hành trình đi đến sân thể dục lớn của mình.

“Lý Diệu! Mà đừng lại đó!”

2 giờ 44 phút, bỗng có tiếng gào to vang lên bên tai của Lý Diệu. Một thân hình tràn đầy sát khí chặn bước chân của hắn lại.

Là người bị hắn đánh gãy hai chân cách đây một tháng – Triệu Lượng!

Hai chân của Triệu Lượng đã khôi phục như lúc đầu từ lâu rồi. Hơn nữa, trong vòng một tháng này hắn cũng đã căn chỉnh khổ luyện khiến cho khí chất thay đổi hoàn toàn. Bây giờ, khí chất trên người hắn trở nên hung ác, nham hiểm, tàn nhẫn hơn nhiều, tựa như một thanh đao được sơn lớp sơn phản quang màu đen vậy.

Khuôn mặt dài như mặt ngựa của Triệu Lượng vặn vẹo biến hình vì giận dữ. Hắn vừa cười gằn vừa nói: “Tao phải thật nghiêm túc cảm ơn mày nha, bạn học Lý Diệu! Những gì mày đã gây ra cho tao một tháng trước vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ của tao như chuyện mới vừa hôm qua. Tối nào nó cũng hiện ra trong giấc mơ của tao! Nhờ mày ban tặng, trong vòng một

tháng này tao đã tu luyện điên cuồng. Mà không thể hình dung ra được nỗi đau mà tao đã chịu đựng đâu! Khà khà khà khà, cuối cùng thì sau một tháng, thứ hạng trong lớp của tao đã tăng từ vị trí thứ 41 lên thành 30, không còn đội sổ nữa! Hôm nay, tao muốn cho mày nếm thử chiêu thức “hỗ thúc kích tam liên sát” mà tao mới luyện thành! Không biết, lúc này đây, trong ngực của mày còn bỏ sẵn miếng tạ hay không!”

Lý Diệu nâng tay lên nhìn nhìn, cái tinh não mini không hề có phản ứng. Trên người Triệu Lượng không có phiếu tham gia dự thi.

“Không có phiếu tham gia dự thi còn nói nhiều! Mày đang tham gia cuộc thi hùng biện à!”

Lý Diệu trợn mắt lên, quát lớn một tiếng rồi ngồi xổm sâu xuống. Hai chân của hắn gần như nở ra gấp đôi chỉ trong tích tắc, tựa như hai cái lò xo thô to tràn đầy năng lượng vậy!

“Vút!”

Nháy mắt cái, thân hình của Lý Diệu biến mất. 0,5 giây sau hắn đã xuất hiện trước mặt Triệu Lượng, khí thế hung bạo tràn ra thấm vào từng cọng tóc của Triệu Lượng. Tốc độ của hắn nhanh đến mức Triệu Lượng còn chưa kịp phản ứng lại chuyện gì đã xảy ra!

Biểu cảm kinh ngạc vừa mới xuất hiện trên khuôn mặt thì Triệu Lượng đã bị đôi tay của Lý Diệu tóm chặt. Giống như một quả óc chó bị cái kìm sắt to lớn kẹp lấy, cơ bản là tránh không thoát!

Đầu gối phải của Lý Diệu nâng lên nhanh như đạn pháo, hung hăng thốc ngược lên!

Chiêu thức công kích mạnh nhất trong “chiến thú 13 tư thế” – Hỗ thúc kích!

“Đùng!”

Nửa người dưới của Triệu Lượng bay lên, rồi cả người cuộn tròn lại như một con tôm. Máu tương phun ra điên cuồng từ miệng, lưng áo đều bị xé rách!

Lý Diệu không hề có ý dừng tay lại, chân phải vừa chạm đất, đầu gối trái lại giơ lên.

Đùng! Đùng! Đùng! Đùng! Đùng! Đùng! Đùng!

Hai cái đầu gối thay phiên nhau tung ra bảy phát lên gối. Điểm công kích của mỗi một lần đều cao hơn đợt trước một chút. Đến phát cuối cùng, cái đầu gối cứng rắn như sắt của hắn đâm thẳng vào mặt của Triệu Lượng!

Cả khuôn mặt của Triệu Lượng đều bị lõm sâu vào tựa như vừa bị một cái búa sắt đập phải vậy. Cơ thể hắn bay ngược ra sau hơn 10m rồi đập mạnh xuống mặt đất. Ngay cả kêu la còn chưa kịp phát ra một tiếng thì hắn đã hoàn toàn ngất xỉu!

Thuật giết người trong quân đột – chiến thú 13 tư thế – hổ thúc kích thất liên sát!

“Ồ!” Trong khu vực dành cho khách quý số 3, một giây trước vẫn là tiếng người ồn ào rôm rả, khí thế ngất trời, một giây sau đã trở nên lặng ngắt như tờ, cả căn phòng bỗng chốc rơi vào tĩnh mịch... Không ai ngờ rằng một học sinh trong lớp chọn lại bị “tạ ngư” trong lớp bình dân hạ gục trong nháy mắt!

“A!” Trong khu vực tiếp khách quý số 2, nữ giáo viên của trường Phượng Sơn kêu lên một tiếng rồi nhìn thoáng qua Trịnh Đông Minh. Lúc này, khóe miệng của Trịnh Đông Minh đang nhếch lên tạo thành một nụ cười như thể mọi thứ đều nằm trong dự kiến của hắn.

“Hả?” Trong phòng tiếp đón khách quý số 1, đôi mắt của Chu Ân sáng ngời rồi nháy mắt đã khôi phục biểu cảm lạnh lùng ban nãy. Hắn phất tay gọi thư ký của mình tới rồi nói thì thầm vài câu. Sau đó, người thư ký vội vã rời khỏi.

Lúc này đã là 2 giờ 52 phút!

Lý Diệu nhìn cũng không liếc nhìn Triệu Lượng một cái. Hắn coi Triệu Lượng như thể một túi rác, cứ như vậy mà bước qua người hắn, tiếp tục đi đến cái sân thể dục lớn.

Tiếng đánh nhau của hai người cũng khiến cho vài học sinh đang ở xung quanh chú ý. Lý Diệu còn chưa đi xa liền có ba gã học sinh trong lớp chọn có khí chất hung hãn bao vây lại, vô cùng cảnh giác mà nhìn hắn chăm chăm.

Ba gã học sinh này đều đã nhìn thấy Lý Diệu cùng một chiêu giải quyết Triệu Lượng nên đương nhiên sẽ không chú quan. Chúng coi Lý Diệu như uy hiếp đánh sợ nhất.

“Mày là Lý Diệu? Không ngờ trong vòng một tháng này không phải là mày bị Hách Liên Liệt tra tấn, mà là trốn đi tu luyện rồi có được thực lực cường đại như vậy! Nhưng dù vậy thì cũng vô dụng thôi! Bọn tao đều là học sinh trong top 20 của lớp chọn, không cùng một cấp bậc với thằng nhóc Triệu Lượng đó!” Một học sinh cười khẩy, nói.

“Hơn nữa, bọn tao vẫn luôn tu luyện một bộ võ tấn công kết hợp từ lúc học 12 đến giờ. Ba chọi một, mày không phải là đối thủ của bọn tao!” Học sinh thứ hai lên tiếng.

“Cho nên, nếu mày thông minh thì liền ngoan ngoãn tránh ra, đi cướp phiếu tham gia dự thi của người khác đi! Bọn tao không muốn lưỡng bại câu thương (1).” Học sinh thứ ba kết luận.

Lý Diệu nhìn vào cái tinh não mini, phát hiện trong người của cả ba học sinh này đều có phiếu tham gia dự thi.

Thực lực của ba gã học sinh này vẫn luôn được xếp ở vị trí trên dưới 20 của lớp chọn. Chúng biết nếu đánh một mình thì rất khó có thể cướp được phiếu tham gia dự thi nên đã lên kế hoạch tổ đội tác chiến từ sớm. Chúng đã cùng nhau khổ luyện hơn nửa năm một bộ võ rất là huyền diệu. Lần này, quả nhiên chúng đã đắc thủ, liên tục đánh bại vài học sinh tinh anh xếp trong top 15 của lớp chọn rồi cướp được ba phiếu tham gia dự thi quý giá!

Lý Diệu cũng không biết những chuyện này. Nhưng bây giờ chỉ còn 7 phút nữa là hết giờ, chỉ sợ hã không kịp tìm thấy Hách Liên Liệt rồi.

Sau khi cẩn thận đánh giá ba gã học sinh đang bao vây mình, Lý Diệu nhanh chóng tính toán, phân tích. Hã không thể không thừa nhận đối phương mạnh hơn Triệu Lượng một bậc, thật sự là đối thủ cường đại. Vòng vây của ba người nhìn thì có vẻ rời rạc, nhưng lại phá hỏng toàn bộ đường công kích của hã.

Lại nhìn cái tinh não một chút, Lý Diệu hơi buồn bực phát hiện ra rằng ngoại trừ ba người đang đứng trước mặt này, bảy người đang có phiếu tham gia dự thi đang cách hã rất xa. Còn có thể mấy người kia đang ẩn nấp trong những kiến trúc có địa hình, cấu tạo phức tạp. Hơn nữa, phần lớn mọi người đều di chuyển với tốc độ rất nhanh, khó mà bắt lại được.

“Hách Liên Liệt! Nợ nần của chúng ta đành phải chờ đến “cuộc thi thách thức cực hạn” lại từ từ tính vậy!” Lý Diệu nheo mắt lại, ánh mắt quét qua quét lại trên người ba gã học sinh của lớp chọn, từ từ cời “từ bỏ” ra.

“Nó muốn làm gì? Chẳng lẽ tính một chọi ba?” Trong khu vực dành cho khách quý, tất cả mọi người đều không biết Lý Diệu tính làm gì.

“Trò Diệu có thể dùng một chiêu để hạ gục Triệu Lượng nên thực lực hã là không tầm thường. Nhưng nếu cùng lúc chọi lại ba học sinh có thực

lực mạnh hơn Triệu Lượng thì vẫn kiêu căng quá mức nhỉ?” Các giáo viên cũng nghị luận sôi nổi.

Trong khu vực dành cho khách quý số 1, ý cười trong đáy mắt của trưởng lão Chu Ẩn của Xích Tiêu phai lại càng ngày càng nhiều.

Lý Diệu ngồi xồm xuống, gấp gọn gàng bộ “tử bỏ” lại rồi thận cẩn thận để sang một bên.

Bây giờ, trên người hắn là áo ba lỗ và quần xà lỏn vô cùng bình thường. Bộ đồ này có vẻ đã được mặc rất lâu rồi, dưới sự tra tấn của rất nhiều vận động, nó đã bị mài đến mức mỏng như cánh ve, mơ hồ để lộ ra đường cong cơ bắp bên dưới.

Dáng người của hắn cũng bình thường thôi, cơ bắp cũng không quá thô to.

Nhưng không biết tại sao, ba gã học sinh trong lớp chọn đang bao vây hắn lại cảm thấy có một dòng khí lạnh buốt vây quanh. Theo từng động tác cởi bộ “tử bỏ” của hắn, một cỗ khí tức sắc bén cũng tràn ra ngoài, tựa như...

Một con velociraptor (2) bỗng chốc biến thành một con khủng long bạo chúa!

“Bụp!”

Một chân của hắn đạp xuống đất lấy đà, lực tạo ra trực tiếp khiến cho đôi giày rách toác. Tốc độ hiện tại của hắn đã tăng lên gấp bội so với lúc ra đòn đánh Triệu Lượng. Chớp mắt cái, hắn đã vọt đến trước mặt gã học sinh đang đứng trước mặt hắn rồi liền thúc đầu gối lên xuất chiêu “hỗ thúc kích”!

-----

(1) Lưỡng bại câu thương: cả hai bên đều có thiệt hại.

(2) Khủng long ăn thịt loại nhỏ, trọng lượng khoảng 7-15kg, tốc độ di chuyển rất nhanh.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Tiến Hưởng Ma Giao Đảo

Ba gã học sinh của lớp chọn không ngờ rằng Lý Diệu dám chủ động tấn công trước, càng không ngờ rằng hắn có thể tấn công một cách hung hãn như vậy nên nháy mắt cái đã mặt mặt cắt không còn giọt máu!

Nhưng phản ứng của bọn họ đúng là nhanh nhẹn hơn Triệu Lượng nhiều. Gã học sinh đang đứng đối diện Lý Diệu lập tức đan hai bàn tay vào nhau rồi đè xuống, vòng eo gấp lại theo một tư thế vô cùng kỳ dị. Đầu gối của Lý Diệu đập vào tay của hắn tạo thành một tiếng “bụp!” vang lên rõ to. Lúc này, hắn đã có thể miễn cưỡng ngăn lại đòn tấn công của Lý Diệu nhưng miệng lại phát ra một tiếng kêu la, vẻ mặt cũng biểu lộ vẻ đau đến muốn chết... Hai tay của hắn đã bị chiêu thúc gối của Lý Diệu làm cho nứt xương!

Hai gã học sinh còn lại cũng phát động công kích từ sau lưng Lý Diệu, âm mưu kiềm chế hắn lại.

“Bụp bụp!”

Lý Diệu không thềm né tránh. Hắn trực tiếp nghênh đón đòn tấn công từ phía sau của hai gã học sinh kia. Đòn đánh của hai người đá trúng vào eo của hắn nhưng chúng lại cảm giác như mình vừa đá trúng một bao cát được ép chặt cát bên trong. Sau khi nhận đòn, cơ bắp của Lý Diệu liền rung lên theo nhịp điệu kỳ dị, bỗng chốc, lực tác động của đòn đánh đã biến mất!

“Khả năng chịu đòn mạnh quá vậy!”

Hai gã học sinh sờn tóc gáy, cảm giác được nhịp điệu rung động kỳ dị của cơ bắp trên người Lý Diệu. Họ biết đây chính là chiêu thức làm phân tán lực va đập vô cùng cao thâm mà chỉ có những cường giả đã từng luyện tập bộ võ “bài đả công” dưới sự chỉ dẫn của những cao thủ chuyên nghiệp thì mới có thể làm được.

“Có nhầm không vậy! Thằng nhóc này thật sự là một con quái vật! Thực lực không thua kém Hách Liên Liệt là bao, vậy tại sao lại là “tạp ngư” trong lớp bình dân cơ chứ? Bộ tất cả giáo viên của trường đều bị mù rồi hả!”

Ba gã học sinh liếc nhau, đều nhìn thấy sự sợ hãi trong đôi mắt của nhau.

Lý Diệu thì vẫn không thèm để ý đến thế công của hai gã kia, hai đầu gối lại ra đòn nhanh, mạnh như chúa tể sơn lâm xuống núi. Trong vòng một giây ngắn ngủi, hắn đã tung ra liên tiếp 11 lần thúc gối!

Gã học sinh đứng đối diện hắn đã không chống đỡ nổi nữa, kêu thảm một tiếng rồi ngã ngửa ra đất.

Tình huống không thể đoán trước này khiến những khách quý hô lên hết đợt này đến đợt khác. Tất cả người xem đều không ngờ rằng dưới sự vây công của ba học sinh trong lớp chọn mà một “tạp ngư” của lớp bình dân lại có thể dùng thuần túy sức mạnh và tố chất cơ thể để phá vỡ vòng vây!

Lý Diệu nở một nụ cười dữ tợn rồi tựa như con hổ đói lâu ngày vồ dê, bước nhanh lên trước đuổi theo hai gã học sinh và thằng đồng đội đã bị nứt xương hai tay, điên cuồng tấn công.

Chiêu thức của hắn thật sự không có gì huyền diệu, mỗi một quyền đều là trực tiếp tung ra, càng không có ẩn chứa biến hóa khó lường gì. Thậm chí, ba gã học sinh đều có thể đoán ra quỹ đạo ra đòn tiếp theo của hắn.

Nhưng dù có nhìn thấu thì bọn họ cũng không tìm ra cách phá giải. Bởi vì quyền lực của Lý Diệu quả thật rất kinh dị, mà khả năng chịu đòn cũng mạnh mẽ quá mức.

Rõ ràng là Lý Diệu chỉ đùa tố chất cơ thể. Một chọi ba, bọn mày đánh tao ba quyền, tao đáp trả lại một quyền – chỉ như vậy mà thôi!

Đối với người đã quen với việc chịu đòn của cao thủ quái thai như “Yêu Dao Bành Hải” thì với Lý Diệu, mấy đòn công kích của ba gã học sinh này chẳng khác nào gãi ngứa. Mà năm đấm của hắn thì cho dù chỉ lướt sơ qua mặt của chúng thôi, cũng đã đủ để chúng đau chảy nước mắt!

Sau một lát, ba gã học sinh liếc nhau rồi bỗng nhiên huyết sát một cái, đồng thời chạy trốn theo ba hướng khác nhau!

Đối mặt với một người thường trong lớp bình dân mà ba đẳng tinh anh trong lớp chọn lại chọn lựa phương án chạy trốn chết!

“Đây chính là chiến thuật mà ba em này đã luyện tập vài tháng, chuyên môn dùng để đối phó Hách Liên Liệt. Không ngờ cuối cùng, cái chiến thuật này lại được dùng để ứng phó với một học sinh trong lớp bình dân. Quả thật là...”

Trong khu vực dành cho khách quý, vẻ mặt của giáo viên hướng dẫn của ba người hết sức phức tạp. Ba học sinh đã vận dụng chiến thuật vô cùng thích đáng làm hắn cảm thấy đôi chút vui mừng, nhưng phần lớn lại cảm thấy xấu hổ và kinh ngạc.

Lý Diệu không hề do dự mà gắt gao ép sát phía sau một gã học sinh trong bộ ba, cứ mỗi một bước chân lại kéo gần khoảng cách giữa hai người lại gần nửa mét. Khi thấy khoảng cách giữa hai người chỉ còn một chút, gã học sinh chạy trước thật sự sắp khóc luôn rồi.

Hai thằng đồng bọn thấy thế liền dứt khoát thay đổi tuyến đường, vòng đến sau lưng Lý Diệu bắt đầu quấy rầy bước chân của hắn.

Lúc này đây, phong cách chiến đấu của bọn họ đã thay đổi rõ ràng. Họ không công kích yếu điểm trên cơ thể của Lý Diệu nữa mà chỉ quấy rầy bước chân của Lý Diệu, cố gắng kéo dài thời gian làm cho gã học sinh chạy trước có thể kéo dài khoảng cách giữa hai người.

Khi Lý Diệu đã bị quấy rầy đến phát bực, xoay người lại công kích một trong hai người thì người đó liền dứt khoát quay lưng chạy mất.

Hể mà Lý Diệu đuổi theo không bỏ thì hai gã đồng bọn còn lại lại bám theo hắn, đổi vai thành “người quấy rầy”!

“Ba trò này không phải là ba người có thực lực mạnh nhất trong lớp chọn, nhưng đầu óc của các trò ấy lại thông minh nhất! Một khi bộ chiến thuật “chạy trốn – quấy rối” này được thi triển thì cho dù là Hách Liên Liệt cũng không thể dễ dàng tóm được bọn họ. Nhóc con lại có thể nghĩ ra cách phá giải nào được chứ?”

Nhìn chằm chằm cái quang màn cỡ lớn, giáo viên hướng dẫn của ba học sinh kia cứ lăm bằm lâu bầu. Sau đó, người giáo viên lại ngược nhìn cái đồng hồ trên quang màn rồi bỗng cảm thấy cổ họng hơi khô khốc.

“Thời gian còn lại không còn nhiều lắm nha, trò Diệu!”

Giờ phút này đã là 2 giờ 59 phút 30 giây chiều! Cách thời điểm chính thức kết thúc còn 30 giây!

Kỳ tích – sẽ xuất hiện sao?

Tất cả khách quý đều vứt bỏ những khung hình khác, toàn bộ ánh mắt đều tập trung vào khung hình đang phát trực tiếp cảnh Lý Diệu lấy một chọi ba. Cho dù mọi người có nghĩ đến nỗi nào cũng không thể nghĩ ra được

cách nào mà Lý Diệu có thể xoay chuyển cục diện bế tắc này. Nhưng mọi người lại không kiềm chế được mà mong chờ – mong chờ kỳ tích xuất hiện!

27 giây... 26 giây... 25 giây...

Ba gã học sinh của lớp chọn đã đẩy tốc độ lên đến cực hạn. Cứ cắm đầu chạy điên cuồng, chạy đến mức mặt đỏ bừng, mắt mũi xô lệch! Kẻ đáng thương đang bị Lý Diệu đuổi theo sau thì chạy đến mức le lười, sùi bọt mép, nhưng vẫn điên cuồng chuyển động chân như thể thứ đang đuổi theo hẳn là một con yêu thú siêu cấp hung ác!

7 giây... 6 giây... 5 giây...

Hai chân của kẻ đáng thương đang bị Lý Diệu theo sau bỗng nhiên nhũn ra rồi té nhào xuống mặt đất, ôm đúi lẫn lộn... Là do vận động quá độ, sức lực tiêu hao quá mức nên đã bị rút gân ở đúi!

Hai người đồng đội của hắn đồng thời hét lên lấy dũng khí, nhảy bật lên rồi ôm chầm lấy Lý Diệu!

3 giây... 2 giây... 1 giây...

Lý Diệu quát lớn một tiếng, cơ bắp trên người căng phồng lên rồi trực tiếp đánh bật hai gã học sinh ra khiến chúng bị hất bay rồi té nhào xuống đất.

Lúc này đúng là 3 giờ 00 phút – thi đấu kết thúc. Một chuỗi tiếng chuông trong trẻo vui tai vang lên khắp khuôn viên trường.

“Chúng ta thắng rồi!”

“Chúng ta đã kiên trì đến giây phút cuối cùng!”

Đầu tiên, ba gã học sinh sững sốt, sau đó chính là nhảy cẫng lên trong vui sướng. Họ ôm nhau, vừa khóc vừa cười như thể người mà họ vừa phải đối chọi không phải là một học sinh trong lớp bình dân mà bậc vương giả của trường này như Tư Giai Tuyết hay Hách Liên Liệt vậy!

“Tôi có phiếu tham gia dự thi!”

Gã học sinh đầu tiên lấy cái hộp có hoa văn tinh mỹ từ trong ngực áo của mình ra, vung vẩy điên cuồng, hò hét lớn tiếng.

“Tôi có phiếu tham gia dự thi!”

Gã học sinh thứ hai cũng giơ cao cái tờ phiếu của mình, trên mặt tràn đầy vẻ sung sướng khi sống sót sau tai nạn, vui mừng đến mức bật khóc.

“Tôi... phiếu tham gia dự thi của tôi đâu?”

Gã học sinh thứ ba sờ khắp người nhưng vẫn không đụng đến thứ gì. Sững sốt một lúc, tựa như nghĩ đến điều gì, khuôn mặt của hắn lập tức trắng bệch ra, quay đầu lại nhìn chăm chăm Lý Diệu.

Lý Diệu ngồi xếp bằng trên mặt đất, nghiêng đầu, cẩn thận xem xét cái hộp pháp bảo trong tay mình rồi phát hiện bên trong có một tấm thẻ bán trong suốt mỏng như cánh ve. Trên tấm thẻ có vẽ một cái đảo nhỏ hẹp mà dài màu đen, phía dưới có khắc ba chữ “Ma Giao đảo”.

Ma Giao đảo chính là một trong những địa điểm thi đấu của cuộc thi thách thức cực hạn của thiếu niên toàn Liên Bang!

Lý Diệu huýt sáo nhỏ một cái, rút tấm phiếu tham gia dự thi ra cất vào trong ngực áo của mình rồi nở một nụ cười vô cùng sáng lạn với con hị hị đang nổi lơ lửng trong không khí.

Tất cả các khách quý đều ồ lên!

“Nó, nó giật được một cái hộp khi nào vậy? Sao tôi lại nhìn không thấy nhỉ?” Đa số mọi người quay mặt nhìn nhau kinh ngạc, quả thật không thể tin vào hai mắt của mình.

Trong khu vực dành cho khách quý số 1, Chu Ẩn nhin không được gật đầu mỉm cười, nói: “Không tệ! Cơ thể của nhóc con này thật sự cường tráng, như là “luyện thể giả” đã chuyên môn rèn luyện thân thể ở Tây Bắc đại địa vậy. Mà ngón tay của nhóc này cũng rất là linh hoạt, có thể im hơi lặng tiếng cuồn mất một phiếu tham gia dự thi của người khác. Bàn tay này vô cùng thích hợp dùng để chế tạo và duy tu pháp bảo, quả thật là bàn tay của luyện khí sư! Trong giới tu chân bây giờ, thứ thiếu nhất chính là loại thiên tài kết hợp như vậy! Thật sự không tệ chút nào!”

Lúc này, người thư ký của vị trưởng lão bước đến rồi nói thầm vài câu vào tai hắn.

“Hử? Có chuyện như vậy?”

Ánh mắt ôn hòa như nước của Chu Ẩn nhìn vào Hách Liên Bá, nói: “Nghe nói, con trai của quản lý và cậu học trò Lý Diệu này có chút hiểu lầm?”

Hách Liên Bá nhướn mày lên, khuôn mặt tràn đầy vẻ ngờ vực: “Không thể nào! Sao từ trước đến giờ tôi không hề nghe thấy Tiểu Liệt nói qua? Nhưng thanh niên đang tuổi sức sống tràn trề, lâu lâu cãi nhau vài câu cũng là chuyện bình thường. Người ta có nói không đánh không quen còn gì, biết bao người anh em cùng sống chết chẳng phải cũng đều kết nghĩa sau trận đánh nhau? Có lẽ hai cậu nhóc có chút hiểu lầm, nhưng cũng không có gì, ai mà luôn để trong lòng chứ?”

Chu Ẩn gật đầu chậm rãi, nói: “Vậy là tốt rồi. Con của quản lý cũng là nhân tài hiếm có, nếu xét trên phương diện thực lực thì cậu ấy tốt hơn trò

Diệu này nhiều. Hai người đều có tiền đồ rộng lớn, không đáng thù hằn lẫn nhau chỉ vì một chuyện nhỏ như vậy nhỉ?”

Hách Liên Bá gật đầu liên tục, nói vô cùng chân thành: “Đúng vậy! Đúng vậy! Lời nói của Chu trưởng lão thật chí lý! Đúng rồi, hiệu trưởng Triệu, tôi nghe nói gia cảnh của trò Diệu không được tốt lắm. Không phải trường mình có một quỹ chuyên dùng để trợ cấp cho học sinh nghèo sao? Tôi kiến nghị lấy ra 10 ngàn đồng từ trong quỹ này, cộng thêm cá nhân tôi đóng góp thêm 10 ngàn nữa là 20 ngàn đồng làm học bổng cấp cho trò Diệu, để khen thưởng cho biểu hiện xuất sắc của trò ấy trong cuộc thi vừa rồi... Chu trưởng lão, ý ngài thế nào?”

Chu Ẩn cười nhẹ, nói: “Đây đều là sự việc của quý trường, tôi không nhúng tay vào. Tóm lại, tố chất của những học sinh đợt này không tồi, tôi rất hài lòng. Hiệu trưởng Triệu, quản lý Hách Liên, và tất cả các vị đang ngồi ở đây đều có công lao.”

Sau khi Chu Ẩn nói ra những lời này, trái tim của Hách Liên Bá mới lại trở về trong lồng ngực. Hắn cảm thấy mình giống như vừa chui từ trong nhà tắm ra vậy, hồ hởi lạnh ướt đầm sau lưng hắn.

“Lý Diệu!” Đáy mắt của Hách Liên Bá lóe lên một tia sáng ác độc, nhớ kỹ cái tên này.

.....

Trên sân thượng khu phòng học số 1, Hách Liên Liệt và Tư Giai Tuyết đang mỗi người đứng một bên xem danh sách mười người có được phiếu tham gia dự thi trong cái tinh não mini trên tay mình.

“Vài học sinh có thực thực tương đối mạnh trong lớp đều đã bị chúng ta đánh trọng thương, rời khỏi cuộc đấu. Không biết tám người may mắn còn lại có thể cùng chúng ta đến Ma Giao đảo là ai?” Hách Liên Liệt vừa cười vừa chạm chạm vào cái màn hình.

Nháy mắt cái, nụ cười trên mặt hắn lập tức cứng lại. Vẻ mặt của hắn bây giờ trông như một cái mặt nạ da người được dán vụng về trên mặt, cũng giống như vừa mới bị người hung hăng đấm một quyền.

Khuôn mặt xinh đẹp của Tư Giai Tuyết cũng biểu hiện ra vẻ hơi khó hiểu, trong đôi mắt sạch sẽ như nước cũng tràn đầy dấu chấm hỏi.

“Lý Diệu?” Hai người cùng nói ra một cái tên, nhưng ý nghĩa sâu xa trong hai từ đó lại hoàn toàn khác nhau.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Thế Giới Tu Chân: Trời Cao Biển Rộng!

10 ngày sau, phía đông Liên Bang – biển Cực Đông.

Sáng sớm, mặt trời dần dần nhô lên, rặng mây đỏ ửng trôi lơ lửng đầy trên bầu trời. Mặt biển mênh mông cũng được phủ một lớp nắng sớm trông như lớp vàng óng ánh, rực rỡ, tựa như tiên cảnh.

Vô số bầy cá và yêu thú sống dưới biển nhảy lên khỏi mặt nước bay múa dưới ánh nắng ban mai, tạo ra cảnh tượng tràn đầy sức sống.

“Tu! Tu!”

Tám cái thuyền bay cực lớn trông như tám con rùa biển, trên mình chở đầy thiếu niên thiên tài của Phù Qua thành và mười mấy thành phố, thị trấn lân cận, từ từ xẹt qua bầu trời ở tầm bay hơn 200m. Những phù trận phức tạp, huyền ảo dưới đáy thuyền không ngừng chớp sáng, tỏa ra ánh sáng bảy sắc cầu vồng. Dòng sóng linh lực mãnh liệt phát ra từ những con thuyền không ngừng khuếch tán xuống mặt biển, tạo ra từng đợt sóng trắng sôi trào kèm theo tiếng ầm vang nghe như tiếng cự thú rít gào.

Lý Diệu đứng trên boong tàu, tay cầm chặt thanh lan can chắn nhòai người ra trước nhìn xuống mặt biển.

Trên mặt đại dương vàng óng có lác đác vài chục con thuyền đánh cá lười biếng lết tới lết lui tuần tra mặt biển.

Bỗng nhiên, vùng mặt biển cách đó không xa phồng lên một cái “đùm nước” quái dị, sau đó để lộ ra một phần của cái vây cá vô cùng sắc bén, im hơi lặng tiếng rẽ mặt nước tiến đến gần hơn chục con thuyền đánh cá kia.

Khi cái vây cá vô cùng bén nhọn kia chỉ còn cách mấy cái thuyền đánh cá dưới 100m thì cái “đùm nước” chọt phồng to. Rồi một con cá to lớn trông quái dị, dài tầm 100m nhảy ra khỏi “đùm nước”, bay vút lên cao tận vài chục mét rồi bổ nhào tới mấy cái thuyền đánh cá!

Da của con cá này không trơn láng mà mọc đầy san hô đủ mọi màu sắc, trông vô cùng dị hợm. Trên đầu nó mọc đầy bướu thịt, tạo thành một khuôn mặt trẻ con xấu xí. Trên trán của nó có một cái xúc tua thô to, trên đỉnh cái xúc tua ấy còn có một viên thịt tròn tròn, rung lên liên tục rồi bắn ra hồ quang điện màu xanh đậm.

“Oe! Oe!”

Con cá quái lạ há mồm, phát ra tiếng kêu nghe như tiếng khóc của con nít trong đêm vắng. Cái miệng của nó to lớn vô cùng, khoe miệng nằm tít ở giữa bụng. Trong miệng mọc đầy rẫy những răng sắc nhọn, trên mấy chục cái răng nanh sắc như lưỡi dao còn có xác thối của các loại động vật biển giắt lại!

Lý Diệu còn chưa kịp phát ra tiếng hét thì những chiếc tàu đánh cá kia như thể tỉnh táo lại ngay trong tích tắc, rồi dùng tốc độ tối đa để chạy ra mọi hướng. Con cá quái dị đớp hụt, cái cơ thể nặng cỡ mười ngàn tấn của nó lại rơi xuống biển một lần nữa, tạo ra những cột sóng cao ngất ngưỡng.

Những con thuyền đánh cá vừa mới chạy trốn giờ đã đua nhau quay đầu lại, tạo thành một vòng tròn mơ hồ. Khi con cá quái dị ấy lại vọt khỏi mặt biển thêm một lần nữa, tất cả những con thuyền ấy bỗng bắn cái lưới đánh cá của thuyền mình ra.

Những cái lưới đánh cá này tựa như một loại pháp bảo được tu chân giả luyện ra vậy. Chúng tự động bện lại với nhau ở trên không, ánh sáng tỏa ra xung quanh tạo thành một đám phù văn hình bát giác có màu sắc rực rỡ. Sau đó, chúng quyện lại thành một cái lưới đánh cá cực lớn, chụp lấy con cái quái dị kia!

Ngay lập tức, con cá phát ra tiếng rít gào pha lẫn sự sợ hãi và giận giữ. Cơ thể của nó vận vẹo điên cuồng, tạo nên những cơn sóng to gió lớn. Mặt biển ban nãy còn đang yên tường, nháy mắt cái đã biến thành cái chiến trường tỏa ra sát khí bốc lên tận trời.

Nhưng cho dù nó có vận vẹo cỡ nào thì cũng vẫn không thể thoát khỏi cái lưới đánh cá cực lớn ấy. Không biết cái lưới này đã được luyện chế từ loại vật liệu gì nhưng một khi dính nước, nó liền nhanh chóng co rút lại rồi thít chặt, chĩa sâu vào cơ thể của con cá. Da con cá bị bó đến mức nứt ra làm cho rất nhiều máu màu xanh lá cây đậm chảy ra, ô nhiễm cả một vùng mặt biển, mùi hôi tanh tưởi bốc lên nồng nặc.

Ngay cả Lý Diệu đang đứng trên con tàu bay cách mặt biển đến mấy trăm mét cũng bị mùi hôi thối ấy làm cho hoa mắt chóng mặt, cảm giác muốn xỉu mất. Có vẻ như trong máu của loại cá này có ẩn chứa loại sức mạnh khủng khiếp có tác dụng khiến cho ai ngửi thấy đều sẽ ngất đi vậy.

“Vút vút vút vút!”

Mười mấy con thuyền đồng loạt phóng cái lao thật to ra. Mấy thanh lao bay vút rồi đâm thật sâu vào cơ thể của con cái quái dị. Con cá bị đau, trở nên điên cuồng hơn nữa. Nó dùng sức đâm trái đâm phải khiến cho những sợi dây gắn liền thanh lao và thuyền căng ra đến mức thẳng đuột, kéo theo những con thuyền cũng bị ngã trái ngã phải.

Con cá đã phóng xa vị trí lúc đầu được mấy trăm mét, mấy con thuyền đều bị nó giật đến mức nghiêng ngả, có thể lật thuyền bất cứ lúc nào. Lúc

ấy, từ trên một con thuyền đánh cá bỗng có một tu chân giả mặc bộ áo giáp sắt lấp lánh ánh lam nhạt, tay cầm một thanh kiếm cực to bay ra.

Vị tu chân giả này lập tức bay đến trước mặt con cá, nghiêng trái nghiêng phải né tránh những đòn điện giạt hiểm hóc của cái cục thịt trên trán nó. Thanh cự kiếm trong tay hăm nhোáng lên một cái, nguyên cái xúc tua của con cá đã bị hăm chém đứt tận gốc!

“Oa!”

Con cá phát ra tiếng kêu thảm thiết chói tai.

Không cho con cá cơ hội phản đòn, vị tu chân giả liền đeo kiếm lại trên lưng, tay trái nắm chuôi kiếm, tay phải chiếu thẳng vào trán của con cá, tích tụ ra một cái quang cầu (1) trông như một mặt trời be bé, rồi nhanh chóng nở to ra.

“Đùng!”

Khi cái quang cầu phình to hơn đầu của vị tu chân giả kia, năm ngón tay của hắn mở bung ra rồi đẩy mạnh. Lập tức, cái quang cầu chui vào óc của con cá quai dị theo vết thương rướm máu sẵn có trên trán nó. Một tiếng nổ lớn vang lên, từ cái lỗ để hô hấp trên đỉnh đầu con cá phun ra một cột máu cao tới trăm mét. Toàn bộ não của con cá đã bị nổ nát bét!

Hai mắt của con cá lập tức trở nên trắng dã. Nó ngừng giẫy giụa, cái bụng lật lên, vô lực trôi nổi trên mặt biển.

Vô số cua biển, con mực và những con yêu thú loại nhỏ sống ký sinh trên người nó nhanh chóng tản ra, cắm đầu chui nhanh xuống đáy biển chạy trốn.

“Quá xuất sắc!”

Lý Diệu trầm trồ khen ngợi... Đây là một đợt đi săn có chuẩn bị sẵn. Đầu tiên dùng lưới đánh cá và thanh lao làm tiêu hao thể lực và sinh mệnh lực của con cá, sau đó một tu chân giả sẽ chém đứt cái xúc tu của nó, rồi phát ra đòn trí mạng thông qua cái miệng vết thương yếu ớt ấy!

“Thế giới tu chân thật mênh mông, thật tuyệt vời!”

Lý Diệu dõi mắt trông về phương xa. Trên cái đường chân trời sáng chói ánh hào quang có một cái lòng đỏ trứng gà dốc sức thoát khỏi mặt biển, vọt tới không trung.

Cảnh tượng thiên nhiên hùng vĩ này là cảnh mà Lý Diệu – một cư dân luôn sinh sống trong Phù Qua thành, rất hiếm có dịp có thể trải nghiệm. Hắn cảm thấy vui vẻ phơi phới, suy nghĩ cũng tựa như chạy theo ánh mắt hướng đến phía cuối biển, nơi mặt trời đang nhô lên.

“Một này kia, ta cũng muốn trở nên giống vị tu chân giả ban nãy. Tay cầm thần binh lợi khí do chính mình luyện ra, rong ruổi khắp nơi, chém giết yêu thú, vật lộn cùng sóng gió!” Cảm xúc của Lý Diệu dâng cao, nhiệt huyết sôi trào.

Trên con thuyền bay này đều là thanh niên đến từ Phù Qua thành. Không ít trong số đó đang tùm năm tùm ba đứng ở boong tàu thưởng thức cảnh tượng thiên nhiên rộng lớn, hùng vĩ mà lạ lẫm. Khi nhìn thấy cảnh vị tu chân giả kia săn giết con cá quái dị, họ thì nhau phát ra tiếng hô kinh ngạc.

Nhưng, trong nhóm người này, Lý Diệu rõ ràng là dị loại (2). Biểu hiện của hắn trong đợt tranh giành phiếu tham gia dự thi đã quá mức rợn người, lại chộc phải con nhà giàu như Hách Liên Liệt nên những người khác không dám tùy tiện đến bắt chuyện với hắn.

Thấy được điều này, Lý Diệu còn cảm thấy vui sướng khi được yên tĩnh. Nhìn cảnh đẹp trời – biển một màu, hắn nhớ lại từng chút từng chút sự

việc trong giấc mộng hão huyền kia. Bất kể là hữu dụng hay vô dụng, chỉ cần nghĩ ra là hẳn liền ghi chép lại trong tinh não.

Đây là tu luyện bí pháp mà hẳn mới vừa nghĩ ra. Vì trí nhớ của con người luôn có điểm cực hạn, huống chi là những sự việc xảy ra trong mơ, cho dù lúc mơ hẳn thấy rất rõ ràng nhưng đến khi tỉnh lại thì gần như đã quên sạch sành sanh.

Ký ức của Âu Dã Tử thật sự là một cái bảo tàng vô giá vô cùng phong phú. Cho dù hẳn chỉ nhớ ra một vài mảnh ký ức rời rạc bé nhỏ trong cái “bảo tàng” ấy thôi thì đã có được không ít ích lợi.

Sau mấy ngày đêm vắt óc suy nghĩ, hẳn đã nhớ lại nhiều thứ, cảm giác như hẳn đã chạm vào một cái cửa lớn bị khóa chặt ở tận sâu trong não hẳn. Thậm chí, hẳn có thể nghe thấy tiếng leng keng của “bảo tàng” bên trong phát ra.

Chỉ cần tiến thêm một bước nữa thôi, chỉ một bước nhỏ, hẳn liền có được toàn bộ ký ức truyền thừa của Âu Dã Tử!

Đúng lúc này, mùi rượu nhàn nhạt bay trong không khí đập vào mặt hẳn. Một thiếu niên mặc bộ đồ lông lầy, hơi hơi béo, có đôi mắt như mắt mèo tựa người vào mép thuyền kế bên hẳn, nói: “Phong cảnh của chỗ này không tệ, bạn Lý Diệu nhỉ!”

Con trong mắt người Lý Diệu co rút lại, ra vẻ tự nhiên mà tắt cái quang màn của tinh não, giọng nói tràn ngập đề phòng: “Cậu là Trịnh Đông Minh? Bạn của Hách Liên Liệt?”

-----

(1) Quang cầu: ánh sáng tích tụ lại thành hình quả cầu

(2) Dị loại: khác biệt với tất cả, không có đồng loại sẵn lòng cho nhập bọn

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Cái Loại Tu Chân Giả

“Sai! Tôi không phải là bạn của Hách Liên Liệt, chỉ đơn giản là bạn nhậu thôi!” Trịnh Đông Minh khịt mũi, mỉm cười, nói.

“Khác nhau sao?” Lý Diệu kinh ngạc.

“Bạn nhậu nghĩa là... Hách Liên Liệt có thể tìm tôi cùng ăn cơm, uống rượu, đua xe, chơi gái... Tóm lại là tất cả những việc chơi bời đều được. Nhưng nếu bảo tôi giúp hắn đánh người, nhất là một người siêu cấp khủng bố có thể tăng độ khai phá linh căn lên mấy chục phần trăm chỉ trong vòng một tháng thì thật sự quá đánh giá cao giao tình của chúng tôi rồi!” Trịnh Đông Minh cười hì hì, vừa nói vừa bước một bước lại gần Lý Diệu.

Lý Diệu thản nhiên né ra xa một chút, nói: “Cho nên cậu đến tìm tôi không phải là để gây hấn?”

Trịnh Đông Minh lại sáp lại gần hắn như thể không hề cảm nhận được sự xa cách của Lý Diệu, biểu cảm tự nhiên, nói: “Cậu có biết trong Liên Bang có bao nhiêu loại rượu ngon có tiếng lâu đời, bao nhiêu nhà hàng lừng danh, và năm ngoái có bao nhiêu cô gái bước chân vào giới giải trí sao?”

Lý Diệu chớp mắt, cảm thấy đầu óc hơi không theo kịp tốc độ chuyển đề tài của Trịnh Đông Minh, trả lời: “Không biết, thì sao?”

Trịnh Đông Minh giơ từng ngón tay lên, liệt kê dần dần: “Theo như tôi thống kê thì trong Liên Bang có tổng cộng hơn 1,300 loại rượu ngon lâu

đời, hơn 300,000 nhà hàng nổi tiếng, và chỉ trong năm ngoái đã có đến không dưới 500,000 ca sĩ, diễn viên mới đăng ký đầu quân cho các công ty giải trí!”

Trịnh Đông Minh ngừng một chút rồi thở dài, nói tiếp: “Cậu biết không, tôi là một cậu ấm nhiều tiền đến mức không biết tiêu sao cho hết. Có nhiều loại rượu và thức ăn ngon như vậy đang chờ tôi đi thưởng thức, còn có nhiều mỹ nữ như vậy chỉ cần tôi ho nhẹ một tiếng liền sẽ biến thành yêu nữ, lột sạch quần áo nằm sẵn trên giường chờ tôi... Cậu nghĩ xem, tại sao tôi lại không đi thưởng thức cơm ngon rượu ngọt, không đi chơi đùa với mỹ nữ mà lại phải lãng phí thời gian vàng bạc của mình để gây hấn với cậu?”

Lý Diệu nheo mắt lại nhìn Trịnh Đông Minh nửa phút rồi bật cười.

Giống như Trịnh Đông Minh có hứng thú với hấn, vào giờ phút này, hấn cũng bắt đầu cảm thấy hơi có hứng thú với kẻ kia.

Lý Diệu nhún vai, nói: “Được rồi, cậu không đến gây hấn với tôi thì đến đây làm gì? Muốn cùng tôi tạo thành một đội rồi cùng nhau chém giết trên Ma Giao đảo?”

Trịnh Đông Minh trả lời: “Đó chỉ mà một trong những mục đích của tôi thôi. Chủ yếu vẫn là muốn tâm sự với cậu, chỉ là tâm sự bình thường thôi nha. Nếu dùng câu nói của giới cổ tu thì chỉ là “kết cái thiện duyên” mà thôi!”

“Cậu là con nhà giàu, tôi là quỷ nghèo. Chúng ta không phải là người trong cùng một thế giới, có cái gì có thể nói cơ chứ?”

“Rất nhiều nha! Ví dụ như thân thủ (1) của bạn Diệu tốt như vậy, nghe bảo cũng giỏi trong việc sửa chữa pháp bảo. Thế nào? Đã suy xét sẽ học trường nào, sau này sẽ trở thành loại tu chân giả nào chưa?”

“Loại tu chân giả là cái gì? Tu chân giả còn có rất nhiều loại sao?”
Trước giờ Lý Diệu chưa từng nghe qua chuyện như thế. Hắn còn tưởng tu chân giả chỉ có một loại... chính là loại cười phi kiếm rồi chém giết trên bầu trời.

Trịnh Đông Minh dùng ánh mắt “Biết ngay không hiểu mà! Đến đây, ngồi xuống nghe thiếu gia giải thích cho nè!” liếc nhìn Lý Diệu. Trong ánh mắt còn toát ra vẻ kiêu ngạo vô cùng, hắn đằng hắng vài cái rồi nói: “Giới cổ tu của 40,000 năm trước thì đương nhiên không phân chia. Khi ấy, chỉ có mỗi một loại tu chân giả, càng lắm thì có thể tính thêm cái gì mà tu ma giả, tu yêu giả... Nhưng những thứ đó cũng không được tính là một loại tu chân, chỉ đơn giản là nguồn gốc linh năng khác biệt thôi! Nhưng trong giới tu chân hiện đại 40,000 năm sau, khi sự phân chia lực lượng xã hội càng ngày càng nhỏ lại thì tu chân giả cũng bị chia ra thành sáu loại.”

Trịnh Đông Minh giơ năm ngón tay mập mập ra, rồi lắc lắc ngón cái, nói: “Loại thứ nhất cũng chính là loại thường thấy nhất, bình thường nhất - chính là loại tu chân giả chiến đấu. Tu chân giả chiến đấu chính là hình tượng phù hợp nhất trong cảm nhận của mọi người về tu chân giả truyền thống. Cái loại hình tượng cười phi kiếm tung hoành ngang dọc, chém giết yêu thú ấy. Loại này khẳng định cậu có thể hiểu được, không cần tôi phải nói nhiều đúng không?”

Lý Diệu gật đầu. Đương nhiên hắn có thể hiểu được loại tu chân giả chiến đấu. Chỉ là cậu không ngờ ngoại trừ loại này còn có hẳn năm loại nữa.

Năm loại tu chân giả còn lại có chút huyền diệu sao?

Trịnh Đông Minh gập ngón trở xuống, nói: “Loại thứ hai chính là tu chân giả “quản lý”. Loại tu chân giả này chưa chắc có linh năng cường đại, nhưng chắc chắn có sức tính toán siêu cường. Họ có thể trong nháy mắt tính xong mấy trăm ngàn thậm chí mấy trăm triệu thần niệm, rồi từ trong

lượng thông tin khổng lồ như vậy tìm ra mạch và quỹ đạo phát triển bị ẩn giấu. Hơn nữa còn có thể đánh giá phương hướng phát triển rồi đưa ra quyết sách tốt nhất cho sự phát triển... Chắc hẳn cậu không hiểu được những gì tôi vừa nói nhỉ. Ví dụ như thị trường của một thành phố lớn có quy mô ngàn vạn người dân, hay tướng quân điều khiển thiên quân vạn mã, chủ tịch hội đồng quản trị của một tập đoàn lớn, hay chương môn của một tông phái,.. Những vị trí quản lý yêu cầu nhìn xa trông rộng như vậy chính là công việc sở trường của tu chân giả “quản lý”.”

Lý Diệu suy nghĩ thật nhanh rồi liền vỗ lể ra, không khỏi gật gù.

Mỗi người có sở trường riêng, sức chiến đấu mạnh và chỉ huy cả một đội quân là hai chuyện hoàn toàn khác nhau. Người có thể tung một quyền đập bể một ngọn núi không có nghĩa là người đó có thể trở thành một chương môn giỏi.

Loại tu chân giả quản lý đúng thật là tồn tại vì nguyên nhân này.

Trịnh Đông Minh bổ sung thêm: “Trước mắt, chủ tịch quốc hội Từ Hạo Thiên của Tinh Diệu Liên Bang chúng ta chính là một tu chân giả quản lý đạt đến cấp nguyên anh. Nghe nói, não bộ của ông ấy đã phát triển đến mức vượt qua giới hạn của nhân loại, khi vận hành hết công suất thì có thể xử lý hơn 80 triệu thần niệm mỗi giây. Có thể nói ông ấy chính là một “tinh não siêu cấp hình người”. Mà cũng chỉ có cường giả như vậy mới có thể lãnh đạo cả một quốc gia khổng lồ!”

Chủ tịch quốc hội Từ Hạo Nhiên chính là một tu chân giả quản lý à?

Lý Diệu không khỏi phải nhìn loại tu chân giả này với một con mắt khác.

Nhưng hẳn cũng vô cùng tinh táo. Hẳn biết chính mình không phải là người có tiềm năng ở lĩnh vực này, rất nhanh liền ném loại này ra sau đầu, hỏi: “Vậy còn loại thứ ba?”

Trịnh Đông Minh lắc lắc ngón giữa, nói: “Loại thứ ba chính là tu chân giả “nghiên cứu”, ý nghĩa y như tên gọi. Loại tu chân giả này tương tự như tu chân giả quản lý, có sức tính toán rất mạnh, có thể xử lý mấy chục ngàn thần niệm trong tích tắc. Nhưng bọn họ lại không uyên bác mọi ngành nghề mà chỉ thích nghiên cứu chuyên sâu vào một lĩnh vực nhất định... Tu chân giả nghiên cứu thường sẽ trở thành người đi đầu trong các lĩnh vực học thuật bác sĩ, luật sư, giáo viên đại học, được người khác vô cùng tôn kính.”

Lý Diệu “à” một tiếng. So với tu chân giả quản lý, hình như tu chân giả nghiên cứu hơi kém hơn một chút.

Trịnh Đông Minh nhìn ra Lý Diệu không tin, nghiêm túc nói thêm:

“Cậu đừng cho rằng tu chân giả nghiên cứu vô dụng... Những tu chân giả nghiên cứu cường đại có thể tính ra thời gian phát nổ của một ngôi sao, từ đó tranh thủ hấp thu lực nổ của ngôi sao ấy để tu luyện; Họ cũng có thể chỉ dựa vào một mẫu hóa thạch nhỏ liền suy đoán ra phương thức tác chiến của một loài động vật cổ đại nào đó cách đây vài tỷ năm. Thậm chí họ còn có thể dựa vào cơ sở của loại cách thức tác chiến đó sáng tạo ra một bộ “vũ học cổ thú mô phỏng” hoàn toàn mới. Những cái đó là chưa kể đến một vài tu chân giả nghiên cứu khủng bố, đam mê điên cuồng với y học. Họ có thể kết hợp người với yêu, điều chế ra “đoàn binh thú hóa” có sức chiến đấu mạnh mẽ! Đương nhiên, đây chính là hành vi phạm pháp ở Liên Bang. Nhưng trong vài khu vực hỗn loạn nằm ngoài Liên Bang thì sự tồn tại của những tu chân giả nghiên cứu điên cuồng ấy không khác gì thần thánh!”

Ngừng một chút, Trịnh Đông Minh mới nở một nụ cười âm hiểm, đè thấp giọng xuống, nói:

“Nếu những thứ tôi vừa kể ra còn chưa đủ để cậu hình dung ra mức độ ghê gớm của tu chân giả nghiên cứu thì cậu có biết, tại thời điểm cách đây 40 ngàn năm, người đã nghiên cứu phát minh ra “virus yêu thần” khiến linh

thú tiến hóa thành yêu thú cũng có thể được xem như một tu chân giả
nghiên cứu đấy. Thế nào? Sợ chưa?”

***

(1) Thân thủ: Sức mạnh, độ linh hoạt, phản xạ của cơ thể khi có học võ.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Kỳ Hạm Liêu Viễn

Lý Diệu ngây người ra, bỗng cảm giác có cơn gió lạnh lẽo thổi qua.

40 ngàn năm trước đúng là có một tu chân giả đã phát minh ra virus yêu thần, từ đó mới dẫn đến đại nạn yêu thú nổi dậy tấn công nhân loại. Từ đấy, nhân loại rơi vào “đại hắc ám thời đại” dài đến 30 ngàn năm.

Sự tồn tại của tu chân giả nghiên cứu... đúng là giống như ma thần vậy!

Lấy lại bình tĩnh, Lý Diệu tiếp tục hỏi: “Vậy còn loại thứ tư thì sao?”

“Loại thứ tư chính là tu chân giả “sáng tạo”. Những tu chân giả của loại hình này có sức tính toán và tu vi linh năng tương đối cân bằng, lại phải có một đôi bàn tay khéo léo cộng thêm khả năng sáng tạo vô biên, giỏi về chế tạo! Thật ra loại tu chân giả sáng tạo này cũng rất hay gặp. Ví dụ như trong Liên Bang, một trong những công việc được nhiều người mơ ước nhất là “luyện khí sư” cũng chính là tu chân giả sáng tạo đó! Theo như truyền thuyết thì tu chân giả sáng tạo mạnh nhất có thể luyện chế ra siêu chiến hạm Tinh Không to cỡ một ngôi sao! Không những vậy, họ còn có thể luyện chế ra pháo Toái Tinh có uy lực vô cùng lớn, một quả có thể san bằng cả một lục địa!”

Mí mắt của Lý Diệu giật giật. Cuối cùng thì hắn cũng đã biết con đường mà mình sẽ đi chính là tu chân giả sáng tạo!

Trịnh Đông Minh vẫn xòe bàn tay ra, ngoắc ngoắc ngón út, nói: “Loại thứ năm chính là tu chân giả văn nghệ. Tu vi và sức tính toán của họ cũng

không nhất thiết phải xuất sắc, nhưng họ lại có được một loại tinh thần lực vô cùng huyền diệu. Loại tinh thần lực này có thể mọi lúc mọi nơi ảnh hưởng đến người xung quanh, khiến cho người khác rơi vào thế giới ảo mà họ tạo ra. Nói thật, tu chân giả văn nghệ có thể được xem như loại hình thần bí nhất. Cho dù những chuyên gia, học giả của giới tu chân có vắt óc ra nghiên cứu thì vẫn không thể khám phá ra sự huyền diệu của loại tinh thần lực này! Tu chân giả văn nghệ thường là những nhà thơ, nhà văn, họa sĩ, nhạc sĩ xuất sắc!”

Lý Diệu vừa nghiền ngẫm vừa gật đầu, nói: “Họa sĩ? Nhà văn? Nghe có vẻ như không hề có sức chiến đấu nha!”

Trịnh Đông Minh cười âm hiểm, nói: “Chưa chắc đâu! Đa phần tu chân giả văn nghệ có lẽ không giỏi chiến đấu lắm, nhưng trong số đó có một ít kẻ lập dị vô cùng khủng bố. Họ là những người mạnh đến mức không ai dám tùy ý trêu vào luôn ấy! Ví dụ như trong nhóm tu chân giả văn nghệ có một nghề đặc thù là “huyền văn sư”. Bình thường thì họ chỉ là những tác giả bình thường thôi, nhưng một khi chọc điên họ lên khiến thế giới tinh thần của họ nứt ra thì họ liền kéo kẻ địch của mình vào cái thế giới văn chương mà họ sáng tạo ra. Cậu nghĩ mà xem, toàn bộ quy tắc trong cái thế giới kia chính là do bọn họ sáng tạo ra nha! Nên đương nhiên là bọn họ có thể hô mưa gọi gió, không gì không làm được! Mặc dù kẻ bị kéo vào là tu chân giả có cấp bậc cao hơn bọn họ gấp mấy lần thì một khi đã trúng chiêu cũng rất khó toàn thân trở ra!”

“Thế giới tu chân quả nhiên là rộng lớn huyền ảo! Không ngờ lại có nhiều nghề nghiệp kỳ diệu như vậy!” Lý Diệu suy ngẫm một lát rồi không thể không thừa nhận “huyền văn sư” thật sự là một đối thủ khó chơi.

Khi so sánh với đủ loại tu chân giả quỷ dị như vậy thì tu chân giả chiến đấu đúng thật là những công dân tốt vừa phúc hậu vừa vô hại.

Trịnh Đông Minh nắm năm ngón tay lại tạo thành nắm đấm, nói: “Loại thứ sáu chính là loại kết hợp. Họ có tính chất đặc biệt của vài loại tu chân giả, có thể đảm đương trọng trách của nhiều lĩnh vực. Đây đúng là những nhân tài hiếm có, được gọi là “người vạn năng”. Nhưng thế giới tu chân lại vô cùng rộng lớn và đa dạng, học càng nhiều kỹ năng thì lại càng khó thành thạo. Những tu chân giả kết hợp chân chính cũng không nhiều, ngẫu nhiên có vài người xuất hiện thì liền bị các đại tông phái tranh đoạt, trở thành những nhân vật có sức nóng đến mức chạm tay vào là có thể bỏng!”

Có cái ý tưởng bật lên trong đầu Lý Diệu. Hắn thấy mình có cả tiềm chất của loại hình chiến đấu và loại sáng tạo, có cơ hội trở thành tu chân giả kết hợp.

Nhưng bây giờ ngồi suy nghĩ những thứ này vẫn còn quá sớm. Hiện tại tốt nhất là nên tập trung ứng phó thật tốt với cuộc thi khiêu chiến cực hạn cái đã.

Hắn đang thả người theo dòng suy nghĩ thì cái thuyền bay linh năng bỗng rung nhẹ vài cái rồi tốc độ dần dần giảm xuống.

Các học sinh ở xung quanh thay nhau phát ra những tiếng cảm thán đầy kinh ngạc.

Lý Diệu dời mắt về phương xa, khung cảnh trước mắt đã hoàn toàn khác với mặt biển nhuộm vàng óng ánh gió êm sóng lặng ban nãy.

Không biết từ khi nào, mặt biển xinh đẹp đã biến thành mấy chục cái xoáy nước sâu hun hút, đen ngòm, to lớn khủng bố, phát ra tiếng rít gào đinh tai nhức óc. Trông mấy chục cái xoáy nước như thể một con yêu ma đáng sợ sống dưới biển đang mở rộng mấy chục cái miệng cực to mọc đầy răng nanh.

Nằm chính giữa trong khu vực của những cái xoáy nước ấy chính là một quần đảo hẹp dài, trông như thể một con thuồng luồng đang vặn vẹo cơ thể

trong sóng to gió lớn.

Đây chính là đích đến của họ: Ma Giao đảo – sân thi đấu thứ 571 của cuộc thi khiêu chiến cực hạn!

Thứ khiến bọn học sinh phát ra tiếng hô kinh ngạc không phải là Ma Giao đảo, cũng không phải là những xoáy nước ma quái bao vây xung quanh quần đảo, càng không phải là mặt biển đen ngòm có những con sóng biển đang gào thét...

Mà là cái chiến hạm tinh thạch to lớn đang nổi lơ lửng ở trên mọi vật, một nửa thân mình đang chôn trong những đám mây kia!

Đây là một con tàu chiến đấu Tinh Thạch hạng siêu nặng vô cùng cổ xưa, cũ kỹ, hư hao, nhưng lại oai phong lẫm liệt, khí thế cuồng bạo. Nó dài hơn 7800m, nặng 63 triệu tấn, được điều khiển bởi 13,250 lính thủy quân, ở những nơi then chốt còn cần 300 tu chân giả cấp luyện khí khổng chế thì mới có thể vận hành trơn tru được.

Nhìn từ bên ngoài, chiếc chiến hạm này đã bị tổn hại rất nặng. Nhiều nơi trên vỏ tàu đã bị vỡ nát, gồ ghề lồi lõm, nhìn đâu cũng thấy vết tích do bị nổ hoặc bị ăn mòn để lại, trông như cái áo rách tả tơi. Đặc biệt là phần boong tàu phía trước và tháp chỉ huy đã bị thủng một lỗ cực to, tựa như một người không lồ chết không nhắm mắt đang há miệng to ra hướng lên trời thét lên giận dữ.

Nó đã không còn hoạt động được nữa, cứ lẳng lẳng nổi lơ lửng ở chỗ này thật lâu, lâu đến mức gió biển đã ăn mòn lớp vỏ thép rồi để lại vô số dấu vết của thời gian. Lâu đến mức những vết thương trên mình đã trở thành một bộ phận của nó, khiến nó trở thành một đồng hóa thành, một pho tượng, một tấm bia mộ.

Chỉ là khi bỏ qua thứ đập vào thị giác, cái tinh thần mà nó toát ra chính là vẻ hào hùng của một chúa tể sơn lâm uy phong lẫm liệt, một con rồng

tung bay trong chín tầng mây. Nó tỏa ra hào quang uy nghiêm không thể xâm phạm!

“Chính là chiếc kỳ hạm vĩnh viễn của Liên Bang – Liêu Viễn!” Ngay cả Lý Diệu cũng bị rung động bởi khí thế của chiến hạm, không kiềm chế được mà ngừng hô hấp.

Liêu Viễn chính là chiếc chiến hạm chủ lực mà Liên Bang đã phát động gần như toàn bộ số lượng tu chân giả để luyện chế cách đây 500 năm trước – khi Liên Bang vừa mới thành lập!

Trong cuộc đại chiến “biển máu” cách đây 500 năm, Liên Bang đã dùng chiếc kỳ hạm Liêu Viễn này để vật lộn với trăm triệu lính yêu quái của Đông Cực yêu quốc. Cuối cùng, vào thời khắc Liêu Viễn rơi vào tình huống đạn tấn lương kiệt (1), ban chỉ huy đã dứt khoát quyết định liều chết đâm thẳng vào chiếc chiến hạm Thiên Dã mà yêu hoàng (2) của Đông Cực đang tọa trấn. Một phát làm đắm chiếc Thiên Dã, giành được thắng lợi!

Đại chiến biển máu chính là cuộc chiến liên quan đến vận mệnh của toàn Liên Bang. Nhờ giành được thắng lợi, Đông Cực yêu quốc bị diệt vong hoàn toàn, mà Liên Bang mới có thể trở thành bá chủ của Thiên Nguyên giới, thúc đẩy quốc gia phát triển không ngừng!

Tuy Liêu Viễn đã đâm đắm Thiên Dã nhưng chính nó cũng đã bị tổn thương nghiêm trọng, rơi vào lòng biển rộng. Mãi cho đến 80 năm sau mới được vớt lên nên không thể tiếp tục sử dụng được nữa.

Vì vậy, Liên Bang liền sửa đổi chiếc kỳ hạm này trở thành nhà bảo tàng chiến tranh và là nơi giáo dục chủ nghĩa yêu nước. Từ đó, nó vĩnh viễn nổi lơ lửng ở bên trên cái chiến trường năm xưa.

Nhưng trong dân gian lại đồn đại rằng tuy Đông Cực yêu quốc đã diệt vong nhưng hậu đại của yêu hoàng vẫn chưa diệt sạch. Chúng vẫn lẫn trốn ở nơi sâu thẳm trong đáy đại dương, không ngừng thu thập những vong hồn

của chiến binh yêu quái đã chết đi năm đó, âm mưu quật khởi, ngóc đầu trở lại vào một ngày nào đó.

Chính và vì nguyên nhân này nên vùng biển ở khu vực này mới biến thành gió rét rít gào liên tục, xoáy nước mọi nơi, tạo thành một vùng quý vực âm u khủng bố... Đây đều là do âm hồn của yêu quái ở dưới đáy biển tạo ra.

Mà Liên Bang đặt Liêu Viễn ở trên cái chiến trường đẫm máu năm xưa, hàng năm còn tổ chức những đợt tham quan cho các thanh thiếu niên nhiệt huyết tràn đầy chính là để kích phát tinh thần bất khuất và quyết chiến, cô đọng lại thành quốc hồn bất diệt của Tinh Diệu Liên Bang. Từ đó có thể trấn áp vĩnh viễn linh hồn của yêu hoàng, diệt sạch toàn bộ linh hồn của trăm triệu binh lính yêu quái!

“Mọi người nhìn kia! Trên bầu trời có thứ gì đó!” Một học sinh hô lên.

-----

(1) Đạn tấn lương kiệt: hết đạn được và lương thực

(2) Yêu hoàng: vua của yêu quái

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Cửu Tinh Thăng Long

Lý Diệu dõi mắt nhìn về nơi xa, thấy trên những tầng mây xếp đè lên nhau như sóng biển cuộn trào trên bầu trời có một cái màn ánh sáng cực lớn từ từ hiện lên rồi nhanh chóng mở rộng ra xung quanh. Chớp mắt cái, chiều dài của nó đã nở rộng ra đến mấy chục ngàn mét!

Trên cái màn ánh sáng ấy chính là hình ảnh một cái chiến trường thảm khốc trong ánh hoàng hôn đỏ như máu, sấm chớp ùng ùng. Nơi ấy, hơn một ngàn chiến hạm tinh thạch đang xen kẽ bên nhau, va chạm lẫn nhau, phá vỡ rồi cắn nuốt, nổ mạnh!

“Là cuộc đại chiến biển máu 500 năm trước!” Trong lòng Lý Diệu rung động.

Những hình ảnh về chiến trường năm ấy được tua nhanh đến cảnh tượng bi tráng của chiếc chiến hạm Liêu Viễn hung hăng va đập vào chiếc Thiên Dã.

Thiên Dã là kỳ hạm của Đông Cực yêu quốc. Nghe nói là dùng xương và thi thể của cả trăm con yêu thú cực lớn sống dưới đáy biển sâu, thông qua mấy chục năm luyện chế bằng yêu thuật rồi mới hợp nhất lại được. Sau đó nó liền trở thành một cái chiến hạm bằng hài cốt lớn vô cùng.

Độ dài của nó vượt qua 20 ngàn mét, trọng lượng đạt đến 190 triệu tấn. Đây quả thật là một ngọn núi xấu xí nổi lơ lửng giữa không trung, cảm giác như nó kiên cố đến mức không gì có thể phá nổi khiến người ta sợ hãi.

Đứng trước mặt nó, cho dù là chiếc Liêu Viễn thì cũng trở nên nhỏ bé như thể một chiếc xuồng ba lá yếu ớt, chỉ cần Thiên Dã đụng nhẹ thôi thì đã đủ để tan xác.

Nhưng cho dù có đối mặt với địch nhân mạnh bạo như vậy thì chiếc Liêu Viễn vẫn liên tục tăng tốc... tăng tốc... tăng tốc không ngừng, dồn toàn bộ sức mạnh để đâm thẳng vào phần boong tàu phía trước chắc chắn nhất của Thiên Dã.

Hiển nhiên Thiên Dã cũng phát hiện ra ý đồ của Liêu Viễn, nên đã phát động pháo yêu quang, yêu độc ở trong vô số túi treo xung quanh nó. Hàng trăm bọc axít, độc dược và pháo yêu quang nhanh chóng bắn ra rồi thi nhau đập vào lớp màng bảo vệ bằng linh lực của Liêu Viễn.

Chiếc Liêu Viễn bị đập đến mức nghiêng ngả, lớp màng bảo hộ bằng linh lực cũng chớp tắt liên tục, có thể nứt toác ra bất kỳ lúc nào.

Có không ít chiến hạm của nhân loại đang ở gần đó thấy thế liền xung phong nhào lên cản trở đòn công kích của Thiên Dã đối với Liêu Viễn.

Những chiếc chiến hạm tinh thạch loại nhỏ này có lực phòng ngự rất yếu. Đa phần đều đã bị ăn mòn gần như toàn bộ chỉ sau vài lần bị dính độc dược và axít rồi rơi xuống biển rộng, toàn bộ quan binh trên chiến hạm đều hi sinh theo.

Nhưng lại càng ngày càng nhiều tinh hạm như thế phát điên, dũng mãnh bất chấp sống chết nhảy vào làn mưa bom đạn ấy tạo thành một tấm chắn kiên cố cho chiến hạm Liêu Viễn!

Cuối cùng...

Khoảng cách giữa Liêu Viễn và Thiên Dã chỉ còn lại có 500m, đối với hai chiếc kỳ hạm cực to thì 500m chỉ như khoảng cách của một sợi tóc thôi!

Chiếc Liêu Viễn tắt lớp màng chắn bằng linh lực rồi dồn toàn bộ linh năng vào cái trận pháp bên trong con tàu. Phía đuôi của nó phát ra ánh sáng màu đỏ mãnh liệt, tốc độ chọt tăng lên thêm một cấp nữa rồi đâm xuyên vào trong lớp màng chắn bằng yêu lực của Thiên Dã!

“Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!”

Như thể sao băng bay vào trong tầng khí quyển, chiếc Liêu Viễn và lớp màng chắn của Thiên Dã phát ra tiếng ma sát kịch liệt, tạo ra lượng nhiệt và ánh sáng cực lớn. Ánh sáng màu đỏ lửa bao bọc lấy chiếc Liêu Viễn khiến nó trông như thể một thanh... trường thương lấp lánh!

Không còn kịp rồi!

Cho dù Thiên Dã có cố gắng ném bom đạn lên người Liêu Viễn cỡ nào đi chăng nữa thì vẫn không còn kịp rồi!

Cho dù trong khoang chỉ huy, yêu hoàng của Đông Cực có hét gào giận dữ, có buông rời nguyên rửa ác độc lên người của những nhân loại đang điên cuồng bất chấp kia cỡ nào đi chăng nữa thì cũng không còn kịp rồi!

Với cái khí thế ngất trời ấy, thanh trường thương lấp lánh đâm xuyên vào trong cái boong tàu phía trước của Thiên Dã. Cho đến khi 2/3 thân thể của Liêu Viễn đều đã đâm xuyên vào trong Thiên Dã thì cái trận pháp ở bộ điều khiển đuôi tàu vẫn chưa từng dừng lại kia phóng ra một chùm sáng lộng lẫy như pháo hoa. Cuối cùng, Liêu Viễn hoàn toàn chui vào bên trong Thiên Dã!

Tiếp theo chính là những tiếng nổ long trời lở đất liên tiếp nhau.

Chiếc Thiên Dã uy phong lẫm liệt, không gì bì nổi giống như một cái xác mất đi linh hồn. Khói, lửa bốc lên khắp hơi trên mình nó. Rồi thân hình của nó rã ra, tan vỡ, từng phần từng phần rơi vào trong biển.

... ..

Cuộc chiến tiến vào kết thúc, cái quang màn dần dần biến mất. Khung cảnh máu nhuộm đỏ mặt biển lại trở về cảnh tượng trời xanh mây trắng.

Cái cảnh cuối cùng trong cái quang màn cực lớn kia là cảnh hoàng hôn và máu dần dần đọng lại, hóa thành ba đoạn văn màu đỏ lửa:

“Trong cuộc chiến này, 13250 quan binh trên chiếc Liêu Viễn - bao gồm 300 tu chân giả cấp luyện khí, 15 tu chân giả cấp trúc cơ cùng với thuyền trưởng là tu chân giả cấp kết đan – toàn bộ hi sinh, không một ai sống sót!”

“Cùng bọn họ ngã xuống còn có 11000 quan binh, 4352 tu chân giả của các chiến hạm khác!”

“Thứ mà bọn họ sáng lập nên chính là một cường quốc thuộc về nhân loại - Tinh Diệu Liên Bang!”

Rồi những dòng chữ này trở thành bối cảnh cho một lá cờ đỏ to lớn bay phấp phới trong gió từ từ hiện lên, chính giữa lá cờ xuất hiện một con rồng màu vàng đang giương ranh múa vuốt. Con rồng nằm trên một viên pha lê bán trong suốt, mà chính giữa viên pha lê đó chính là chín ngôi sao năm cách rực rỡ sáng lấp lánh.

Quốc kỳ của Tinh Diệu Liên Bang – Cờ cửu tinh thăng long!

Chín ngôi sao đại diện cho chín môn phái tu luyện đã đồng sáng lập nên Liên Bang; Con rồng cực lớn đại diện cho hoài bão, khí thế của văn minh nhân loại sẽ làm chủ dải ngân hà, chinh phục vũ trụ!

“Liên Bang vạn tuế!”

“Tu chân giả vạn tuế!”

“Nhân loại huy hoàng, tranh bá toàn vũ trụ! Văn minh nhân loại vạn tuế!”

“Nhân loại là chủng tộc chiến đấu mạnh nhất trong toàn bộ vũ trụ! Chúng ta vĩnh viễn là chúa tể của thế giới này! Không có thứ gì có thể ngăn cản chúng ta! Ai dám ngăn cản, chúng ta liền quyết chiến tới cùng với nó!”

“Liên Bang vạn tuế! Tu chân giả vạn tuế! Văn minh nhân loại vạn tuế!”

Chỉ chốc lát sau, tất cả thiếu niên trên tám con thuyền bay đều kích động hò hét.

Cảm ứng được dũng khí và chí khí tinh khiết nhất của những người thanh niên trẻ tuổi, chiếc kỳ hạm Liêu Viễn vẫn đứng lặng im như bức bia mộ kia bỗng nhiên nhẹ nhàng rung lên. Quanh thân nó bắt đầu tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt rồi biến thành một thanh trường thương màu vàng, hung hăng đâm xuống Ma Giao đảo đang ở bên dưới nó!

“Đùng!”

Ngay khi thanh trường thương màu vàng vừa đâm trúng “phần đầu” của Ma Giao đảo, khắp mặt biển đen ngòm đều nhẹ nhàng rung lên như thể có tiếng thét thảm thiết nhỏ yếu truyền đến từ sâu trong lòng biển. Những con xoáy nước ở xung quanh Ma Giao đảo cũng đọng lại trong nháy mắt.

Không biết có phải là ảo giác hay không nhưng Lý Diệu bỗng cảm thấy không khí lập tức trở nên tươi mát hơn.

“Sinh thời là rồng, chết biến thành bia, vĩnh viễn trấn thủ biên giới, vĩnh viễn bảo vệ non sông!” Trong đầu Lý Diệu hiện ra dòng chữ này.

“Xem ra truyền thuyết là thật. Chiếc kỳ hạm Liêu Viễn này thật sự đã được luyện chế lại thành một cái pháp bảo to lớn, vĩnh viễn đứng sừng sững ở bờ bên kia Đông Hải, trấn áp số mệnh của Đông Cực yêu quốc!”

Nhìn chiếc Liêu Viễn càng ngày càng to ra trước mặt, trong đáy lòng của Lý Diệu bỗng nhiên sinh ra một loại cảm động không tên.

“Từ đầu tôi vẫn luôn không biết luyện khí đại sư có hình dáng như thế nào. Nhưng bây giờ tôi đã biết! Chỉ khi luyện chế ra loại trọng khí cấp quốc gia như chiếc Liêu Viễn này thì mới được xưng là luyện khí đại sư chân chính!”

“Nếu có thể tự tay luyện chế ra một cái pháp bảo như vậy... Cho dù chỉ là tham dự vào quá trình luyện chế, làm một vài công việc sửa chữa đơn giản thôi thì cũng đã là vinh quang vô thượng của một luyện khí sư!”

“Tôi – muốn trở thành một luyện khí sư như vậy! Luyện chế ra loại pháp bảo như vậy!” Trong lòng Lý Diệu đang tràn đầy cảm xúc. Hắn nắm chặt đôi tay đang toát đầy mồ hôi của mình lại, như thể lòng bàn tay cũng bùng cháy lên!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Thiên Huyền Thư Viện

“Àm...”

Tám con thuyền bay từ từ đáp xuống bến tàu trên không ở xung quanh Liêu Viễn. Trông chúng như tám con rận nhảy lên mai con rùa, hình thể của hai loại chênh lệch cực lớn.

Lý Diệu ôm cảm xúc sùng kính bước lên chiếc Liêu Viễn.

Chiếc Liêu Viễn hiện tại đã bị cải tạo thành một bảo tàng chiến tranh. Vừa đặt chân xuống boong tàu, Lý Diệu liền nhìn thấy một pho tượng bằng đồng thau thật lớn. Đó là pho tượng điêu khắc đáng vẻ một sĩ quan hải quân có khuôn mặt kiên nghị, một tay cầm kiếm, một tay chỉ vào một nơi không xa, khuôn mặt như thể đang lớn tiếng la hét.

Mặc dù chỉ là một pho tượng nhưng lại có thể toát ra khí thế cực mạnh thẳng tiến không lùi bước, quyết chiến đến cùng. Thậm chí Lý Diệu còn có cảm giác như nghe thấy tiếng rống giận ồ ồ như tiếng sấm của vị sĩ quan:

“Đâm đâm Thiên Dã!”

Đây là pho tượng của hạm trưởng đầu tiên – cũng là cuối cùng của chiếc Liêu Viễn: tu chân giả cấp kết đan – Bình Viễn Đào.

Trên cái bệ của pho tượng còn có khắc bảy chữ, là một câu danh ngôn mà Bình Viễn Đào đã từng nói.

Tương truyền rằng khi còn nhỏ, Bình Viễn Đào đã từng gia nhập một tông phái tu luyện. Khi đó Thiên Nguyên Giới vẫn là nơi vui chơi của bọn yêu thú. Nhân loại chỉ có thể đau khổ giãy giụa trong những trấn nhỏ do mấy cái tông phái tu luyện khống chế. Lúc Tinh Diệu Liên Bang vừa thành lập, thậm chí khi ấy không ai xem đây là một quốc gia mà chẳng qua chỉ là chín tông phái tu luyện muốn liên lạc dễ dàng hơn nên thành lập ra một cái tổ chức rời rạc mà thôi.

Lúc ấy, Bình Viễn Đào và rất nhiều thanh thiếu niên khác cùng nhau gia nhập tông phái tu luyện. Theo như thường lệ, trưởng lão của tông phái hỏi bọn họ tại sao lại muốn tu chân.

Các thanh thiếu niên thi nhau nói, bàn tán xôn xao. Có người nói là vì vinh hoa phú quý, tiền tài mỹ nữ; Có người nói là vì trường sinh bất lão, ung dung tự tại muôn đời; Có người nói là vì muốn học được trăm loại thần thông, muôn vạn biến hóa rồi có thể tùy ý tung hoành khắp thiên hạ; Cũng có người nói là muốn chém yêu trừ ma, bảo vệ người thân và bạn bè.

Khi đến phiên Bình Viễn Đào nói thì hắn chỉ nói bảy chữ:

“Tu chân vì Liên Bang quật khởi!”

Một trăm năm sau, Bình Viễn Đào đã dùng sinh mệnh của mình làm lời giải thích tráng lệ cho bảy chữ kia. Mà bảy chữ này cũng trở thành lời răn dạy cho vô số tu chân giả của Tinh Diệu Liên Bang. Nó khích lệ họ mở rộng biên giới, chém giết yêu thú, đưa Tinh Diệu Liên Bang trở thành quốc gia của nhân loại cường đại nhất trong Thiên Nguyên Giới!

“Quá ngẫu!”

Tuy hắn đã từng được đọc câu truyện của Bình Viễn Đào không chỉ một lần thông qua sách giáo khoa, và cũng đã được nghe câu nói ấy, nhưng khi nhìn thấy nó trên chiếc Liêu Viễn, mà người ta còn đồn rằng đây chính là bút tích do chính tay Bình Viễn Đào viết thì ý nghĩa tự nhiên khác nhau rất

lớn. Không ít học sinh kích động đến mức hò hét, sôi nổi chạy đến chụp hình lưu niệm với pho tượng đồng khắc họa Bình Viễn Đào. Sau đó liền đăng lên mạng khoe khoang với bạn bè.

Lý Diệu cũng muốn đến chụp ảnh với pho tượng nhưng Trịnh Đông Minh lại lôi hắn đi thẳng vào trong khoang thuyền. Hắn nói là muốn dẫn Lý Diệu đi mở rộng tầm mắt.

“Pho tượng ở ngay chỗ này cũng có chạy trốn được đâu! Nhưng cảnh tượng náo nhiệt bên trong thì không tới nhanh là lát nữa liền không chen vào nổi!”

“Cảnh tượng náo nhiệt gì cơ?”

“Trước khi mỗi một lần cuộc thi thách thức giới hạn bắt đầu, trường đại học Cửu Đại Tinh Anh sẽ tổ chức hội “giao lưu song phương”, nhằm giới thiệu sự lợi hại của “Cửu Đại” cũng như hấp dẫn những thiên tài tu luyện ghi danh. Ở trong khoang thuyền có tổng cộng chín bậc triển lãm, mỗi bậc đều có tu chân giả của Cửu Đại trực tiếp giao lưu cùng thí sinh. Cảnh tượng thật sự rất náo nhiệt, phải nhanh chóng vào trong!” Trịnh Đông Minh nói vô cùng thông thạo.

“Tu chân giả đến từ Cửu Đại?” Ánh mắt của Lý Diệu sáng rực lên, không cần Trịnh Đông Minh lôi liền tự động bước nhanh chân hơn.

Tiến vào tầng thứ nhất trong khoang thuyền, cái không gian cực lớn đã chen chúc hơn một ngàn học sinh. Tiếng người ồn ào, không khí náo nhiệt.

Cả cái đại sảnh được phân chia thành chín khu độc lập. Mỗi một khu đều có treo tên viện trên không trung.

Trịnh Đông Minh nhìn trái nhìn phải rồi liền kéo Lý Diệu đến khu “Thiên Huyền thư viện”.

“Tại sao lại đến Thiên Huyền thư viện đầu tiên? Viện này là viện có thực lực mạnh nhất của Cửu Đại à?” Lý Diệu hơi mù mờ, nhìn sơ qua thì thấy số người bu quanh bàn của Thiên Huyền thư viện là nhiều nhất.

“Ai quan tâm thực lực của nó mạnh hay không cơ chứ! Thiên huyền thư viện chính là viện duy nhất chuyên môn bồi dưỡng tu chân giả văn nghệ! Viện đó có tiếng là số lượng mỹ nữ rất nhiều, chất lượng cao, hơn nữa một đám đều siêu cấp văn nghệ!” Trịnh Đông Minh nuốt nước miếng, đôi mắt tỏa sáng lấp lánh.

Hai người thật vất vả mới chen được vào đám người lại thấy bức triển lãm của Thiên Huyền thư viện vô cùng đơn giản. Xung quanh bàn treo một ít tác phẩm tranh chữ, trong một góc có vài sinh viên đang hí hửng, rung đùi đắc chí, đắm chìm trong thế giới âm nhạc. Trong một cái góc khác thì có một người trẻ tuổi đầu tóc rối tung, râu ria xồm xoàm, toàn thân run rẩy đang đọc diễn cảm thơ ca.

Mà trước mặt bọn họ là một mỹ nữ cổ điển mặc trường bào màu trắng, mái tóc đen mượt dài tới eo đang vô cùng chăm chú vẽ tranh.

Lý Diệu nhìn theo đầu ngón tay trắng sứ của cô gái liền phát hiện phong cách hội họa của cô ta trái ngược hoàn toàn với dáng vẻ bên ngoài. Cô gái dùng bút pháp vô cùng sắc bén, hung mãnh vẽ ra cảnh tượng một con thuyền rách nát đang vật lộn cùng với một con hải quái tám tay trên mặt biển đang sóng to gió lớn cuộn cuộn.

“Vẽ không tệ nha...”

Tuy Lý Diệu không hiểu về mỹ thuật nhưng vẫn có thể cảm nhận được nét đẹp chấn động lòng người của bức tranh. Hẩn nhẹ nhàng gạt đầu tán thưởng rồi bỗng nghe thấy tiếng sóng to gầm gừ mơ hồ truyền đến.

Tiếng sóng?

Lý Diệu sững sốt, bỗng nhiên phát hiện chính mình đang đứng trên boong tàu của một con thuyền đánh cá loại nhỏ đang rung lắc điên cuồng. Từng con sóng to thi nhau đổ nhào vào boong tàu, nước biển tanh hôi cứ tuồn vào mũi và miệng của hắn, bên tai là tiếng sóng biển như tiếng yêu thú gào thét!

Dõi mắt trông về phương xa, xung quanh đều là mặt biển mênh mông bát ngát. Ngẩng đầu lên nhìn thì thấy cái đầu to như ngọn núi của con hải quái tám tay. Hai con mắt đỏ lòm của nó đang nhìn hắn chăm chăm, rồi phát ra ánh sáng nhiếp hồn!

“A!”

Lý Diệu sờn tóc gáy, không nhận được hét to lên.

Tiếng hét này như thể đánh nát ảo cảnh, linh hồn lại trở về thể xác. Lúc này, cơ thể hắn đã ướt đầm mồ hôi lạnh như thể vừa chui từ dưới nước lên.

Hắn nhìn qua bên cạnh, Trịnh Đông Minh cũng là sắc mặt xám ngắt, hai chân run rẩy.

“Bây giờ thì cậu đã biết sự lợi hại của tu chân giả văn nghệ chưa? Vị đại mỹ nữ này không có ác ý, tác phẩm cũng mới vẽ xong một nửa mà đã có thể kéo chúng ta vào cái ảo cảnh khủng bố đó. Nếu cô ta chủ động công kích, sử dụng một bức tranh đã vẽ xong thì cậu thấy bản thân còn có thể tránh thoát được sao?” Trịnh Đông Minh nói, giọng run run.

Lý Diệu thở phào một hơi rồi nhớ lại khi con hải quái nhìn chăm chăm vào mình lúc này.

Đến tận lúc này hắn vẫn chưa thể tin rằng thứ chế tạo ra cái ảo cảnh khủng bố đó lại là một bức tranh còn chưa hoàn thành.

Tu chân giả văn nghệ quả thật là sinh vật cực kỳ đáng sợ.

“Haizz! Tuy rằng viện này có nhiều mỹ nữ thật nhưng đám tu chân giả văn nghệ này đều là kẻ điên, không chọc nổi, chỉ có thể đứng xem từ xa chứ không thể đùa bỡn được! Không ổn! Cậu nhìn thằng khùng đang đọc thơ bên kia kìa. Mặt mũi đỏ bừng, sắp đọc đến quên hết tất cả rồi! Đến lúc đó tinh thần nứt vỡ thì không biết sẽ tạo ra kiểu ảo cảnh khủng bố nào nữa đây! Chúng ta chạy thôi, lỡ mà bị nó kéo vào ảo cảnh liền tiêu. Tôi không muốn tiến vào thế giới tinh thần của một thằng con trai xấu xí đâu!” Trịnh Đông Minh túm lấy Lý Diệu, đẩy đám người ra đi đến bụi triền lã của viện thứ hai.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Thiên Huyền Thư Viện

“Ầm...”

Tám con thuyền bay từ từ đáp xuống bến tàu trên không ở xung quanh Liêu Viễn. Trông chúng như tám con rận nhảy lên mai con rùa, hình thể của hai loại chênh lệch cực lớn.

Lý Diệu ôm cảm xúc sùng kính bước lên chiếc Liêu Viễn.

Chiếc Liêu Viễn hiện tại đã bị cải tạo thành một bảo tàng chiến tranh. Vừa đặt chân xuống boong tàu, Lý Diệu liền nhìn thấy một pho tượng bằng đồng thau thật lớn. Đó là pho tượng điêu khắc đáng vẻ một sĩ quan hải quân có khuôn mặt kiên nghị, một tay cầm kiếm, một tay chỉ vào một nơi không xa, khuôn mặt như thể đang lớn tiếng la hét.

Mặc dù chỉ là một pho tượng nhưng lại có thể toát ra khí thế cực mạnh thẳng tiến không lùi bước, quyết chiến đến cùng. Thậm chí Lý Diệu còn có cảm giác như nghe thấy tiếng rống giận ồm ồm như tiếng sấm của vị sĩ quan:

“Đâm đâm Thiên Dã!”

Đây là pho tượng của hạm trưởng đầu tiên – cũng là cuối cùng của chiếc Liêu Viễn: tu chân giả cấp kết đan – Bình Viễn Đào.

Trên cái bệ của pho tượng còn có khắc bảy chữ, là một câu danh ngôn mà Bình Viễn Đào đã từng nói.

Tương truyền rằng khi còn nhỏ, Bình Viễn Đào đã từng gia nhập một tông phái tu luyện. Khi đó Thiên Nguyên Giới vẫn là nơi vui chơi của bọn yêu thú. Nhân loại chỉ có thể đau khổ giãy giụa trong những trấn nhỏ do mấy cái tông phái tu luyện khống chế. Lúc Tinh Diệu Liên Bang vừa thành lập, thậm chí khi ấy không ai xem đây là một quốc gia mà chẳng qua chỉ là chín tông phái tu luyện muốn liên lạc dễ dàng hơn nên thành lập ra một cái tổ chức rời rạc mà thôi.

Lúc ấy, Bình Viễn Đào và rất nhiều thanh thiếu niên khác cùng nhau gia nhập tông phái tu luyện. Theo như thường lệ, trưởng lão của tông phái hỏi bọn họ tại sao lại muốn tu chân.

Các thanh thiếu niên thi nhau nói, bàn tán xôn xao. Có người nói là vì vinh hoa phú quý, tiền tài mỹ nữ; Có người nói là vì trường sinh bất lão, ung dung tự tại muôn đời; Có người nói là vì muốn học được trăm loại thần thông, muôn vạn biến hóa rồi có thể tùy ý tung hoành khắp thiên hạ; Cũng có người nói là muốn chém yêu trừ ma, bảo vệ người thân và bạn bè.

Khi đến phiên Bình Viễn Đào nói thì hắn chỉ nói bảy chữ:

“Tu chân vì Liên Bang quật khởi!”

Một trăm năm sau, Bình Viễn Đào đã dùng sinh mệnh của mình làm lời giải thích tráng lệ cho bảy chữ kia. Mà bảy chữ này cũng trở thành lời răn dạy cho vô số tu chân giả của Tinh Diệu Liên Bang. Nó khích lệ họ mở rộng biên giới, chém giết yêu thú, đưa Tinh Diệu Liên Bang trở thành quốc gia của nhân loại cường đại nhất trong Thiên Nguyên Giới!

“Quá ngẫu!”

Tuy hắn đã từng được đọc câu truyện của Bình Viễn Đào không chỉ một lần thông qua sách giáo khoa, và cũng đã được nghe câu nói ấy, nhưng khi nhìn thấy nó trên chiếc Liêu Viễn, mà người ta còn đồn rằng đây chính là bút tích do chính tay Bình Viễn Đào viết thì ý nghĩa tự nhiên khác nhau rất

lớn. Không ít học sinh kích động đến mức hò hét, sôi nổi chạy đến chụp hình lưu niệm với pho tượng đồng khắc họa Bình Viễn Đào. Sau đó liền đăng lên mạng khoe khoang với bạn bè.

Lý Diệu cũng muốn đến chụp ảnh với pho tượng nhưng Trịnh Đông Minh lại lôi hắn đi thẳng vào trong khoang thuyền. Hắn nói là muốn dẫn Lý Diệu đi mở rộng tầm mắt.

“Pho tượng ở ngay chỗ này cũng có chạy trốn được đâu! Nhưng cảnh tượng náo nhiệt bên trong thì không tới nhanh là lát nữa liền không chen vào nổi!”

“Cảnh tượng náo nhiệt gì cơ?”

“Trước khi mỗi một lần cuộc thi thách thức giới hạn bắt đầu, trường đại học Cửu Đại Tinh Anh sẽ tổ chức hội “giao lưu song phương”, nhằm giới thiệu sự lợi hại của “Cửu Đại” cũng như hấp dẫn những thiên tài tu luyện ghi danh. Ở trong khoang thuyền có tổng cộng chín bậc triển lãm, mỗi bậc đều có tu chân giả của Cửu Đại trực tiếp giao lưu cùng thí sinh. Cảnh tượng thật sự rất náo nhiệt, phải nhanh chóng vào trong!” Trịnh Đông Minh nói vô cùng thông thạo.

“Tu chân giả đến từ Cửu Đại?” Ánh mắt của Lý Diệu sáng rực lên, không cần Trịnh Đông Minh lôi liền tự động bước nhanh chân hơn.

Tiến vào tầng thứ nhất trong khoang thuyền, cái không gian cực lớn đã chen chúc hơn một ngàn học sinh. Tiếng người ồn ào, không khí náo nhiệt.

Cả cái đại sảnh được phân chia thành chín khu độc lập. Mỗi một khu đều có treo tên viện trên không trung.

Trịnh Đông Minh nhìn trái nhìn phải rồi liền kéo Lý Diệu đến khu “Thiên Huyền thư viện”.

“Tại sao lại đến Thiên Huyền thư viện đầu tiên? Viện này là viện có thực lực mạnh nhất của Cửu Đại à?” Lý Diệu hơi mù mờ, nhìn sơ qua thì thấy số người bu quanh bàn của Thiên Huyền thư viện là nhiều nhất.

“Ai quan tâm thực lực của nó mạnh hay không cơ chứ! Thiên huyền thư viện chính là viện duy nhất chuyên môn bồi dưỡng tu chân giả văn nghệ! Viện đó có tiếng là số lượng mỹ nữ rất nhiều, chất lượng cao, hơn nữa một đám đều siêu cấp văn nghệ!” Trịnh Đông Minh nuốt nước miếng, đôi mắt tỏa sáng lấp lánh.

Hai người thật vất vả mới chen được vào đám người lại thấy bức triển lãm của Thiên Huyền thư viện vô cùng đơn giản. Xung quanh bàn treo một ít tác phẩm tranh chữ, trong một góc có vài sinh viên đang hí hửng, rung đùi đắc chí, đắm chìm trong thế giới âm nhạc. Trong một cái góc khác thì có một người trẻ tuổi đầu tóc rối tung, râu ria xồm xoàm, toàn thân run rẩy đang đọc diễn cảm thơ ca.

Mà trước mặt bọn họ là một mỹ nữ cổ điển mặc trường bào màu trắng, mái tóc đen mượt dài tới eo đang vô cùng chăm chú vẽ tranh.

Lý Diệu nhìn theo đầu ngón tay trắng sứ của cô gái liền phát hiện phong cách hội họa của cô ta trái ngược hoàn toàn với dáng vẻ bên ngoài. Cô gái dùng bút pháp vô cùng sắc bén, hung mãnh vẽ ra cảnh tượng một con thuyền rách nát đang vật lộn cùng với một con hải quái tám tay trên mặt biển đang sóng to gió lớn cuộn cuộn.

“Vẽ không tệ nha...”

Tuy Lý Diệu không hiểu về mỹ thuật nhưng vẫn có thể cảm nhận được nét đẹp chấn động lòng người của bức tranh. Hẩn nhẹ nhàng gạt đầu tán thưởng rồi bỗng nghe thấy tiếng sóng to gầm gừ mơ hồ truyền đến.

Tiếng sóng?

Lý Diệu sững sốt, bỗng nhiên phát hiện chính mình đang đứng trên boong tàu của một con thuyền đánh cá loại nhỏ đang rung lắc điên cuồng. Từng con sóng to thi nhau đổ nhào vào boong tàu, nước biển tanh hôi cứ tuồn vào mũi và miệng của hắn, bên tai là tiếng sóng biển như tiếng yêu thú gào thét!

Dôi mắt trông về phương xa, xung quanh đều là mặt biển mênh mông bát ngát. Ngẩng đầu lên nhìn thì thấy cái đầu to như ngọn núi của con hải quái tám tay. Hai con mắt đỏ lòm của nó đang nhìn hắn chăm chăm, rồi phát ra ánh sáng nhiếp hồn!

“A!”

Lý Diệu sờn tóc gáy, không nhận được hét to lên.

Tiếng hét này như thể đánh nát ảo cảnh, linh hồn lại trở về thể xác. Lúc này, cơ thể hắn đã ướt đầm mồ hôi lạnh như thể vừa chui từ dưới nước lên.

Hắn nhìn qua bên cạnh, Trịnh Đông Minh cũng là sắc mặt xám ngất, hai chân run rẩy.

“Bây giờ thì cậu đã biết sự lợi hại của tu chân giả văn nghệ chưa? Vị đại mỹ nữ này không có ác ý, tác phẩm cũng mới vẽ xong một nửa mà đã có thể kéo chúng ta vào cái ảo cảnh khủng bố đó. Nếu cô ta chủ động công kích, sử dụng một bức tranh đã vẽ xong thì cậu thấy bản thân còn có thể tránh thoát được sao?” Trịnh Đông Minh nói, giọng run run.

Lý Diệu thở phào một hơi rồi nhớ lại khi con hải quái nhìn chăm chăm vào mình lúc này.

Đến tận lúc này hắn vẫn chưa thể tin rằng thứ chế tạo ra cái ảo cảnh khủng bố đó lại là một bức tranh còn chưa hoàn thành.

Tu chân giả văn nghệ quả thật là sinh vật cực kỳ đáng sợ.

“Haizz! Tuy rằng viện này có nhiều mỹ nữ thật nhưng đám tu chân giả văn nghệ này đều là kẻ điên, không chọc nổi, chỉ có thể đứng xem từ xa chứ không thể đùa bỡn được! Không ổn! Cậu nhìn thằng khùng đang đọc thơ bên kia kìa. Mặt mũi đỏ bừng, sắp đọc đến quên hết tất cả rồi! Đến lúc đó tinh thần nứt vỡ thì không biết sẽ tạo ra kiểu ảo cảnh khủng bố nào nữa đây! Chúng ta chạy thôi, lỡ mà bị nó kéo vào ảo cảnh liên tiêu. Tôi không muốn tiến vào thế giới tinh thần của một thằng con trai xấu xí đâu!” Trịnh Đông Minh túm lấy Lý Diệu, đẩy đám người ra đi đến bụi triền lãm của viện thứ hai.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Linh Tử Va Chạm

Những học sinh tụ tập ở nơi này rõ ràng không nhiều như bên quầy của Thiên Huyền thư viện. Trên cái bàn triển lãm có cái thẻ ghi ba chữ “Tĩnh Vân viện”. Một ông lão đầu tóc bạc phơ đứng bên cạnh cái mô hình pháp bảo, sắc mặt vui vẻ, đang hăng say giải thích cho mấy chục học sinh đang bu xung quanh:

“Các em học sinh! Tất cả các em đều là thiếu niên tinh anh của Liên Bang, là người có chí trở thành tu chân giả! Đối với một tu chân giả thì thứ quan trọng nhất chính là cái gì hả? Đương nhiên là hấp thu và luyện hóa linh năng trong trời đất! Nhưng các em có biết bản chất của thứ được chúng ta gọi là linh năng đó rốt cuộc là thứ gì hay không? Để tôi nói cho các em biết, thứ mà chúng ta gọi là linh năng đó chính là một loại hạt cơ bản, có tên là “linh tử”. Tĩnh Vân viện chúng tôi chính là nhóm nghiên cứu độc lập về linh tử, và là nhóm mạnh nhất trong Liên Bang! Các em học sinh, hãy nhìn cái mô hình này!”

Cái mô hình mà ông lão đang chỉ có hình dạng vô cùng kỳ quái. Phần thân là một cái ống dẫn hình tròn thật lớn, đầu đuôi hàn kín, trông như một cái lốp xe bằng kim loại.

Nhoáng một cái, từ hai đầu của cái mô hình phát ra hai cái quang quyển lóng lánh. Chúng dùng tốc độ nhanh như tia chớp xông tới vùng trung gian rồi “đùng” một cái, đột nhiên va chạm vào nhau. Khi ấy, trông chúng như pháo hoa nổ rộ bắn ra ngàn vạn đốm lửa, sáng lạn vô cùng.

Ông lão râu tóc bạc phơ đắc chí dào dạt, nói:

“Đây là cỗ máy “linh tử va chạm” do Tinh Vân viện chúng tôi chế tạo ra. Tác dụng là thông qua hai máy tạo linh lực ở hai đầu tạo ra hai dòng linh năng thật lớn mà trên lý thuyết là mạnh bằng một kích toàn lực của hai tu chân giả cấp nguyên anh đâm vào nhau, phát sinh nổ mạnh là có thể sẽ khiến một ít “linh tử” tuồn ra, sau đó chúng tôi sẽ bắt lấy chúng... Đến lúc đó, chúng tôi liền có thể vạch trần sự huyền diệu của linh lực rồi! Thế nào? Các em học sinh, nếu các em muốn biết được bí mật huyền diệu nhất của linh lực thì hãy nhanh chân ghi danh vào Tinh Vân viện đi!”

“Thì ra là thế! Thì ra bản chất của linh năng là một loại hạt nha!”

“Máy linh tử va chạm quả thật là lợi hại. Em muốn ghi danh vào Tinh Vân viện!”

Các học sinh bu xung quanh đều đã bị lý luận của ông lão làm cho khiếp sợ, bắt đầu sôi nổi nghị luận.

Ngay cả Lý Diệu cũng thấy trong lòng có chút nhộn nhạo, kích động. Hắn thấy Tinh Vân viện hình như cũng là một lựa chọn không tệ.

Đúng lúc này, một giọng nói chói tai, hung tợn phát ra từ sau lưng Lý Diệu: “Các em học sinh, các em đừng mắc mưu! Những lời mà lão già này nói đều là những luận điệu vớ vẩn!”

Một người đàn ông cao lớn rẽ đám học sinh ra lấy lối đi bước lên bục triển lãm.

Người này cao tầm 2m4, làn da ngăm đen, tóc hoa râm, trên ngực còn đeo huy chương của “Học viện quân sự đệ nhất Liên Bang”.

Ngay tức khắc, mặt của ông lão đỏ bừng, giận dữ hét toáng lên: “Triệu Thiên Qua! Người không ngoan ngoãn đứng ở trên bục triển lãm của viện mình mà chạy đến chỗ của Tinh Vân viện làm gì!”

Triệu Thiên Qua cười ha ha, cặp mắt như mắt hổ nhìn lướt qua đồng học sinh, nói: “Chung Bá Nha! Do tôi không chịu được việc thầy dùng mấy cái luận điệu vớ vẩn lạ đời kia đi lừa học sinh! Cái gì mà “bản chất của linh năng là hạt” cơ chứ! Thật nực cười! Các em học sinh, các em nhất thiết đừng nghe người này nói bậy! Trong giới học thuật, đến nay vẫn chưa có một cái kết luận đủ uy tín về bản chất của linh năng! Nhưng tôi có thể khẳng định với các em rằng, linh năng không phải là một loại hạt mà là một loại dao động không thể phân chia! “Linh tử” là không tồn tại! Chỉ có “linh sóng” là tồn tại thôi!”

“Vớ vẩn! Thật nực cười! Quả thật là trò cười lớn nhất trong thiên hạ! Triệu Thiên Qua, muốn đánh rắm thì về bực của mình mà đánh, đừng đánh ở chỗ này của tôi!” Ông lão râu tóc bạc phơ Chung Bá Nha có vẻ là một người có tính tình nóng nảy, lập tức hét to giận dữ.

Nhưng Triệu Thiên Qua có xuất thân từ quân đội nên tính tình tương đối bình tĩnh, ung dung nói:

“Nói có sách mách có chứng, hà cớ gì đi đả thương người khác. Giáo viên Chung Bá Nha, ban nãy thầy nói hùng hồn như vậy, vậy chắc không ngại nói cho các em học sinh ở đây biết viện của thầy đã dùng cỡ máy linh tử va chạm này bắt được bao nhiêu hạt linh tử rồi đâu nhỉ?”

Triệu Thiên Qua vừa dứt lời, Chung Bá Nha đã như con gà bị hóc cổ, tức khắc im bặt không trả lời được. Khuôn mặt già nua trở nên trắng bệch, ấp úng một lúc lâu rồi mới nói:

“Tuy rằng trước mắt vẫn chưa bắt được linh tử tuồn ra nhưng theo như phân tích của chúng tôi, nguyên nhân là vì cấp bậc của máy linh tử đối đàm còn chưa đủ cao, chỉ có thể bắt được đòn công kích của tu chân giả cấp nguyên anh nên lực nổ còn quá nhỏ! Nếu tiếp tục nghiên cứu phát minh ra máy linh tử đối đàm loại mạnh hơn nữa thì nhất định có thể đàm ra linh tử tự do!”

“Đủ rồi!”

Triệu Thiên Qua trợn mắt lên, bắt đầu tản ra khí thể sắc mùi máu lửa của một người quân nhân, quát lên: “Chỉ vì luyện chế ra cái máy linh tử va chạm có thể bắt chước lực công kích của tu chân giả cấp nguyên anh này mà viện của các người đã đòi bao nhiêu tiền từ ngân sách Liên Bang vậy hả! Làm hại mấy cơ sở của trường quân đội chúng tôi phải thắt lưng buộc bụng chặt chiu hàng bao nhiêu năm! Bây giờ còn nói cái gì mà máy linh tử va chạm loại mạnh hơn! Các người còn muốn bắt chước lực công kích của cao thủ hóa thần? Cho dù Liên Bang có cho các người hẵn số tiền trong mười năm của ngân sách toàn Liên Bang thì cũng không đủ đâu! Nhiều tiền như vậy đã đủ để quân đội luyện chế ra mấy chiếc chiến hạm chủ lực, hay luyện ra thêm mấy chục ngàn cái xe tăng tinh thạch, vũ trang vài cái chiến đoàn, san bằng Yêu Thú hoang nguyên! Cho các người nhiều tiền như vậy mà “hạt rậm” còn không bắt được đến một hạt mà còn dám duỗi tay xin thêm nhiều tiền như vậy? Thật sự thà đưa số tiền đó cho chúng tôi mua thức ăn cho linh thú còn hơn nha! Ít nhất còn có tác dụng giữ nhà đó!”

Ông lão Chung Bá Nha bị nói ngược đến mức mặt đỏ bừng, không biết trốn vào chỗ nào. Ông ta đã giận đến cực điểm rồi lại còn bị khí thể của Triệu Thiên Qua kích động thêm dẫn đến từng cọng tóc trên đầu dựng ngược lên, gân xanh giật liên hồi. Nháy mắt cái, toàn thân ông lão đã phình to ra gấp đôi, vừa giậm chân giận dữ vừa nói: “Triệu Thiên Qua! Đừng nói lời vô ích! Chúng ta đi ra ngoài đánh một trận đi!”

Triệu Thiên Qua lùi về sau một bước để tránh khỏi cái khí thể đốt người do Chung Bá Nha phát ra, cười khẩy, nói:

“Chung Bá Nha! Dù gì thì thầy cũng là giáo viên của viện Tinh Vân chứ có phải là người man rợ của giới tu chân 40 ngàn năm trước đâu! Đối với những tranh chấp trong vấn đề học thuật thì biện luận chính là chân lý bất biến! Thầy hủy diệt cơ thể của tôi thì có ích lợi gì chứ? Cho dù thầy có nghiền thân xác tôi thành tro bụi, hủy diệt linh hồn của tôi khiến tôi vĩnh

viễn không được đầu thai, thì linh lực... vẫn mãi là một loại dao động! Vĩnh viễn không biến thành cái loại hạt chó má nào đó!”

Những lời nói của Triệu Thiên Qua như tia sét đánh vào người Chung Bá Nha khiến cơ thể ông cứng đờ. Phải một lúc lâu sau đó, ông mới ỉu xìu như một quả bóng bị xì hơi, cả người đều suy sụp, phất tay, nói:

“Triệu đạo hữu! Người nói đúng! Tranh luận về chân lý không liên quan gì đến thực lực của hai bên. Là do ta suýt chút nữa bị tẩu hỏa nhập ma! Nhưng những cử chỉ lời nói thất lễ vừa rồi của ta là do tu vi của ta chưa đủ cao chứ không liên quan gì đến con đường mà ta đang theo đuổi. Linh lực khẳng định là một loại hạt cơ bản! Tinh Vân viện chúng ta sẽ chứng minh điều này là đúng! Các em học sinh, nếu các em tán thành lý thuyết của tôi thì có thể ở lại tham khảo thêm. Còn nếu các em cảm thấy Triệu đạo hữu nói đúng thì cũng có thể đi cùng cậu ta, đi đến bực triển lãm của viện quân sự đệ nhất đi! Nghe cao kiến của cậu ta!”

“Tôi không có cao kiến gì cả! Học viện quân sự đệ nhất Liên Bang chú trọng sự thật chứ không có sức lực dư thừa đi nghiên cứu mấy cái thứ hão huyền của linh sóng. Chúng tôi chỉ biết chém yêu trừ ma, bảo vệ quốc gia! Các em học sinh! Nếu các em mong muốn kề vai chiến đấu với tôi, chém giết yêu thú, đừng ngại! Sự nghiệp quốc phòng cần những thanh niên tràn đầy nhiệt huyết!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Cuộc Tranh Luận Về Đại Đạo

Dứt lời, Triệu Thiên Qua liền gật đầu chào với Chung Bá Nha rồi xoay người rời khỏi.

Đa số học sinh đang vây quanh Chung Bá Nha đều đi theo sau Triệu Thiên Qua. Chỉ còn lại một vài người vẫn đang bị máy linh tử va chạm hấp dẫn thì ở lại nghiên cứu sâu hơn với Chung Bá Nha.

“Thật nguy hiểm! Tôi còn tưởng là hai người sẽ đánh nhau cơ!” Trần xung đột này nằm ngoài dự đoán của Lý Diệu khiến hắn hơi kinh ngạc, thốt lên.

Hai vị giáo viên kia đều có tu vi ít nhất là trúc cơ kỳ (1). Nếu họ bộc phát toàn bộ sức mạnh thì khí thế sẽ thật sự rất kinh khủng. Đó không phải là thứ mà Lý Diệu có thể chịu đựng nổi.

“Ai nói không phải hả! Tu chân giả, tu chân giả! Từ “chân” ở đây chính là “chân lý” đó! Mỗi một tu chân giả đều có chân lý mà chính họ duy trì. Nếu chân lý khác nhau, hoặc thậm chí là trái ngược nhau thì một khi đâm trúng nhau chính là tia lửa văng tung tóe khắp nơi! Không bác bỏ được đối phương thì sẽ không dừng lại! May sao hôm nay có nhiều người nên hai bên không chế được bản thân chứ thử đối thành một nơi bí ẩn, vắng lặng xem, đảm bảo hai bên chỉ đánh một trận cũng là bình thường rồi đó!” Trịnh Đông Minh vô cùng cảm khái, nói.

“Gì dễ sợ dữ vậy! Chỉ vì một ý tưởng mà đến nỗi vậy sao?” Lý Diệu ngạc nhiên.

“Đương nhiên là đến nổi! Cách gọi dân dã của từ “tu chân giả” chính là “người theo đuổi chân lý” mà! Cái mà họ tu chính là “chân lý” mà họ theo đuổi đó! Dùng cách nói của giới cổ tu 40 ngàn năm trước thì chân lý chính là “đạo tâm” của bọn họ! Một khi chân lý bị người khác bác bỏ, rồi họ bắt đầu nghi ngờ về cái “đạo” mà mình đang theo thì có nghĩa là “không giữ được đạo tâm”. Nếu bị rơi vào trạng thái đó, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, tu vi chẳng lại không tiến được, còn nặng thì cảnh giới sụp đổ, tu vi sụt giảm không phanh rồi biến thành người tàn tật! Nghe đồn rằng, ngày xưa có một cường giả đạt đến nguyên anh kỳ đã luận đạo với người khác rồi bị người kia dùng sự thật không thể chối cãi bác bỏ hoàn toàn cái “chân lý” mà vị cường giả kia suốt đời theo đuổi. Kết quả là cảnh giới nguyên anh sụp đổ, không giữ được đạo tâm, rồi bị yêu quái ngoại vực thừa cơ nhập thể! Thế nên vị ấy đã hóa thành “tu ma giả” ngay tại chỗ, suýt chút nữa gây ra tai họa khủng khiếp! Cho nên, khi tu chân giả đối mặt với tranh luận về mặt chân lý thì chẳng khác nào đang tranh luận về “đạo”, chỉ có thể dừng mãi tiến tới chứ không thể lùi bước!” Trịnh Đông Minh nói vô cùng nghiêm túc.

Lý Diệu như thế đang nghiền ngẫm gì đó, gật đầu.

Hôm nay hẳn thật sự được mở rộng tầm mắt, hiểu biết nhiều kiến thức về giới tu chân hơn. Nhưng vẫn còn một điểm hắc vẫn chưa hiểu được:

“Đúng rồi! Cuối cùng Chung Bá Nha gọi Triệu Thiên Qua là “Triệu đạo hữu”. Cách xưng hô ấy có nghĩa là gì vậy? Tôi thấy sau khi Triệu Thiên Qua nghe xong, thái độ liền dịu đi hẳn. Trước khi đi ông ta còn gật đầu chào Chung Bá Nha như thế không phải đối địch lắm ấy!”

Trịnh Đông Minh giải thích: “Đạo hữu là một cách xưng hô biểu hiện ý tôn trọng của giới tu chân. Ý là “chưa chắc ta tán thành lý niệm của người, nhưng ta thừa nhận ta và người giống nhau, đều đang phấn đấu tìm chân lý đại đạo. Tuy chân lý của chúng ta khác nhau nhưng lòng theo đuổi chân lý của chúng ta là giống nhau. Cho nên, chúng ta là bạn bè, là kiểu bạn bè mà

từng người tự mình đi trên con đường tìm đạo của mình. Đây chính là “đạo hữu” – là một cách xưng hô rất trịnh trọng! Chung Bá Nha gọi Triệu Thiên Qua là đạo hữu là để chủ động bày tỏ thiện ý. Triệu Thiên Qua không muốn làm lớn chuyện nên tự nhiên thuận nước đẩy thuyền, chừa mặt mũi cho Chung Bá Nha.”

Thấy Lý Diệu vẫn trầm ngâm không nói năng gì, Trịnh Đông Minh cười, nói tiếp: “Sao? Cậu thấy có hứng thú với Tinh Vân viện?”

Lý Diệu vô cùng nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi lắc đầu, nói: “Nhìn qua thì Tinh Vân viện có vẻ tương đối chuyên về ngành cơ sở lý luận. Còn tôi thì từ nhỏ đã không được học hành chính quy, nền tảng không chắc, hơn nữa tôi cũng không có hứng thú ở mặt lý luận. Có viện nào chuyên về thực hành không?”

“Chuyên về thực hành? Đương nhiên là có! Chúng ta đi xem viện y dược Thiên Đô đi!”

Hai người đi đến bực triển lãm tiếp theo: Thiên Đô y viện!

Những người ở nơi này đều mặc áo blouse trắng, đeo khẩu trang y tế. Trong không khí cũng tràn ngập mùi thuốc sát trùng gay mũi.

Trên cái bực triển lãm to lớn chỉ có trưng bày một cái hộp thủy tinh trong suốt, có một con yêu thú có hình dáng như con hổ bị nhốt bên trong. Cũng không biết họ dùng bí pháp gì để trói nó lại mà nó vẫn luôn trong tư thế cứng còng toàn thân, ngay cả cái đuôi cũng không hề đong đưa dù chỉ là một chút.

Chỉ có trong đôi mắt chuyển động nhìn ngó lung tung của nó thỉnh thoảng còn hiện lên cảm xúc sợ hãi và hung tàn đan xem vào nhau là thể hiện rằng nó là vật sống.

Vài người mặc áo blouse trắng đứng trước bàn điều khiển đang bận rộn xoay đến xoay đi liên tục. Sau một lát, một người mặt ác blouse trắng ngẩng đầu lên, cất cao giọng, nói: “Xin mời các em xem!”

Nháy mắt cái, trong cái hộp thủy tinh liền xuất hiện ngàn vạn bóng đao ảnh kiếm (2) lóa mắt khiến tất cả mọi người đứng xem bị kích thích chảy nước mắt. Không ít học sinh đã tự động lùi ra sau một chút theo phản xạ.

Khi mọi người lại tập trung nhìn vào cái hộp thủy tinh thì liền phát hiện tia ác độc trong đôi mắt con yêu thú hình hổ đã bị đông lại.

“Rắc rắc rắc rắc!”

Từ đầu tới đuôi con yêu thú hình hổ xuất hiện mấy chục, mấy trăm, mấy ngàn vết nứt đỏ lòm mảnh, dài. Con yêu thú đã bị thanh kiếm vô hình chém thành mấy ngàn mảnh!

Một người mặc áo blouse bình thản nói:

“Đây là đề án nghiên cứu cắt miếng yêu thú mà Thiên Đô y viện chúng tôi đang tiến hành. Chúng tôi cắt yêu thú thành từng lát mỏng tầm 0.01mm, sau đó dùng thần niệm rà quét mỗi một lát cắt là có thể hiểu rõ cấu tạo của cơ thể yêu thú. Kế tiếp, chúng tôi sẽ đưa dữ liệu vào tinh não là đã có thể tạo ra một mô hình yêu thú giả lập giống thật 100%.”

“Thông qua phương pháp này, chúng tôi có thể nắm rõ sức chiến đấu và tập tính của yêu thú. Hơn nữa, chúng tôi còn có thể tùy ý tiến hành các loại thử nghiệm ở trong ảo cảnh mà không cần lo lắng sẽ bị yêu thú tổn thương!”

“Trước mắt, chúng tôi đã đem 98 chủng loại, 1350 chi yêu thú cắt miếng nghiên cứu. Nếu các em có hứng thú thì có thể ghi danh vào Thiên Đô y viện chúng tôi... Sứ mệnh của chúng tôi không đơn giản chỉ là chữa bệnh cứu người, mà có cả trăm yêu diệt ma!”

Trịnh Đông Minh nháy mắt với Lý Diệu rồi nói: “Cái viện này thế nào? Nhưng tôi phải nhắc cậu trước là điểm đầu vào Thiên Đô y viện rất cao đấy. Viện này gần như là đứng đầu trong Cửu Đại Tinh Anh, tôi cũng không có nắm chắc là sẽ thi đậu.”

Lý Diệu gãi đầu, hơi do dự.

Nhiều viện như vậy, mỗi viện lại có những tài nghệ riêng khiến người ta phải trầm trồ. Nhưng sao mà vẫn hơi thiếu thiếu khi so với cái trường đại học trong tưởng tượng của hắn.

“Liên Bang của chúng ta có trường nào chuyên dạy về chế tạo pháp bảo không? Không phải tôi nói loại pháp bảo như linh tử va chạm, mà là những pháp bảo chiến đấu như xe bay quân dụng, phi kiếm, pháo linh tử, áo giáp tinh thạch này kia ấy.”

“Đương nhiên có! Đằng trước chính là bực triển lãm của viện Thâm Hải được chứng nhận là có chuyên ngành luyện khí mạnh nhất Liên Bang, có biệt danh là “thánh địa của luyện khí sư!”” Trịnh Đông Minh chỉ đến một nơi cách đó không xa.

“Thánh địa của luyện khí sư!”

Ngọn lửa trong mắt Lý Diệu phụt một phát đã bốc cháy hừng hực rồi biến thành vô vàn con rắn lửa uốn éo múa may.

Trước bực triển lãm của viện Thâm Hải cũng là cảnh tượng người người xô đẩy, chen lấn. Xem ra phần lớn học sinh đều vô cùng thích cái học viện nghiêng về thực hành này. Phải thật vất vả Lý Diệu mới chen lọt vào trong.

Chính giữa bực triển lãm lại là một cái mô hình thành phố cực lớn, bên trong mô hình có đủ núi, sông, cao ốc, thậm chí trên bầu trời còn có tàu con thoi thỉnh thoảng bay xẹt qua. Cho dù là phiên bản thu nhỏ nhưng cấu tạo mô hình giống thật y như đúc.

Đúng lúc này, từ một góc trên bực triển lãm bỗng nhiên có mười mấy con yêu thú mini bằng kim loại phóng vút ra dẫn theo tiếng rít chói tai, đâm thẳng vào trong cái thành phố mini.

Bỗng có hàng trăm khối thập nhị diện đều bằng kim loại nổi lên ở mọi nơi trong thành phố gần như là cùng một lúc khi những con chim bay vào. Những khối đa diện đều xoay tròn giữa không khí tạo thành một lớp chắn như thể một tấm lưới cực lớn, phủ hết toàn bộ không trung trên thành phố mini rồi chụp lấy đám yêu thú.

Trải qua một trận đánh phát ra tiếng “leng keng” liên tục, tất cả đám yêu thú đã bị những quả cầu chặn lại rồi bị dính chặt vào những quả cầu bởi một loại lực gì đó từ trong quả cầu phát ra.

“Các em học sinh!”

Một ông lão mặt mày hồng hào, tóc bạc phơ đang cười tủm tỉm lên tiếng: “Cái mô hình mà các em vừa nhìn thấy chính là hệ thống phòng ngự phản yêu thú do Thâm Hải viện luyện chế. Cái hệ thống phòng ngự này đã được quân đội mua về dùng cho các thành phố chiến lược của Liên Bang. Nó có thể chống đỡ 1,500 con yêu thú đồng thời công kích, ngay cả phi kiếm của cường giả ma đạo thì nó cũng có thể chống được! Có loại pháp bảo này, cho dù là yêu thú hay là ma đạo thì khi tiến vào bầu trời Liên Bang cũng phải giơ tay chịu trói!

-----

(1) Trúc cơ kỳ: Giai đoạn, cấp trúc cơ

(2) bóng đao ảnh kiếm: Bóng của cây đao, hình ảnh của thanh kiếm

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thánh Địa Của Luyện Khí Sư

Ngừng một chút, sau lưng ông lão mặc bộ đồ màu tím bỗng dựng hiện lên mười mấy thanh phi kiếm bình thường, màu sắc mờ nhạt. Những thanh phi kiếm xoay tròn, bay lung tung trên đỉnh đầu của đám học sinh, lâu lâu lại lao vút xuống một chút rồi lại đổi hướng bay, hướng xoay tròn khiến bọn học sinh đứng dưới liên tục hoảng sợ la thất thanh.

Ông lão mặc đồ màu tím cười, nói:

“Các em học sinh, nếu ban nãy nhìn đã hệ thống phòng ngự phản yêu thú mà vẫn chưa thấy đã ghiền thì bây giờ hãy thử nhìn phi kiếm không người khống chế – phát minh mới nhất của Thâm Hải viện. Loại phi kiếm này tổng cộng có hai phiên bản. Phiên bản thứ nhất có thể điều khiển từ xa thông qua hệ thống tinh não đặc biệt, giúp tu chân giả có thể điều khiển nó với khoảng cách trên chục ngàn dặm. Mà loại phi kiếm các em đang được nhìn thấy ở đây là thật sự 100% không người khống chế. Thật sự là không có ai đang điều khiển chúng nó!”

“Không ai điều khiển? Vậy sao mà bọn nó lại có thể bay lên được?” Có học sinh tò mò đặt câu hỏi.

“Chúng tôi đã đặt vào trong tinh não điều khiển trong phi kiếm một loại kết cấu phù trận hoàn toàn mới. Nó có thể đưa vào mấy trăm ngàn thần niệm, bắt chước tất cả những tình huống chiến đấu mà phi kiếm có thể gặp phải. Không những vậy, nó còn có thể sắp đặt sẵn những kế hoạch tác chiến tương ứng. Đây chính là điểm phi thường của “không người khống chế”! Đương nhiên, để nghiên cứu phát minh ra được thanh kiếm thể này không

hề đơn giản như những gì tôi vừa nói. Phi kiếm không người khống chế vừa mới ra đời nên vẫn còn gặp phải rất nhiều vấn đề. Nếu các em có hứng thú thì đừng ngại thi vào Thâm Hải viện chúng tôi. Chúng ta sẽ cùng nhau nghiên cứu, hoàn thiện cái pháp bảo thần kỳ này!” Ông lão mặc đồ màu tím cười tủm tỉm, nói.

Lý Diệu nhìn những thanh phi kiếm không người khống chế bay tới bay lui trên không, trong lòng chợt nhớ đến Hắc Dực.

Hắc Dực cũng không cần hăn ra mệnh lệnh liền sẽ tự mình bay tới bay lui. Nó còn sẽ dựa vào phía trước quang màn, vừa múa vừa hát rầm rì. Quả thật nó không hề giống như một món pháp bảo mà lại giống như một sinh mệnh sống hơn.

So với loại phi kiếm không người khống chế này thì rõ ràng “trí năng” của Hắc Dực cao hơn hăn một bậc.

Nhưng “ông già” từng nói là Hắc Dực là đồ cổ mà ông ấy đã tìm thấy ở trong cái di tích nào đó ở một thế giới khác. Ông ấy đã nghiên cứu cả đời nhưng cũng chưa có thể phá giải kết cấu của nó, thậm chí ngay cả vỏ ngoài của nó cũng không mở ra được.

Ông ấy đã đoán là Hắc Dực là sản phẩm của nền văn minh tu chân nào đó còn văn minh hơn bây giờ nhiều.

Thâm Hải viện có thể luyện chế ra loại phi kiếm không người khống chế như thế này thì thật sự đã rất là ghê gớm rồi!

Lúc này, một thanh phi kiếm không người khống chế bỗng nhiên nghiêng người xoẹt qua đầu hăn khiến trong lòng hăn bỗng ngửa ngáy. Và hăn làm thật, hăn liền duỗi đôi tay ra nhanh như chớp giật, tính bắt lấy chuôi kiếm.

Mắt thấy đầu ngón tay sắp chạm vào chuôi kiếm rồi thì thanh kiếm bỗng như bị điện giật. Thân kiếm run lên cầm cập rồi phát sáng màu lam tối. Nháy mắt cái, một tia điện bắn vào đầu ngón tay của Lý Diệu.

“Đau quá!”

Lý Diệu rút tay lại, đầu ngón tay đã bị cháy đen. Hắn lại ngẩng đầu lên nhìn thanh phi kiếm thì thấy nó đang xoay quanh đỉnh đầu hắn, thỉnh thoảng còn phóng ra hồ quang điện màu lam đậm trông không có hảo ý chút nào.

Lý Diệu sợ tới mức lè lưỡi, rụng cổ. Hắn không dám làm bậy nữa.

Ông lão mặc đồ tím cười ha ha bước đến trước mặt hắn, nói: “Cậu học trò này, bây giờ em đã biết sự hơi lại của phi kiếm không người điều khiển rồi đúng không. May là nó phát hiện ra thân phận “bình dân” của em kịp thời đấy chứ lẽ nó xác định em là yêu thú hay người trong ma đạo thì đã một nhát chém chết em rồi! Đến đây, duỗi tay ra tôi xem có bị thương không.”

Lý Diệu ngoan ngoãn duỗi tay ra cho ông lão nhìn nhưng trong đầu lại hoạt động liên tục. Hắn đang nặn nảo ra tìm phương pháp để phá giải thanh phi kiếm không người không chế kia.

“Hả?”

Trên mặt ông lão mặc đồ tím xuất hiện kinh ngạc và cả vui sướng, nụ cười trên khuôn mặt cũng tươi hơn, nói: “Trò này, em thường xuyên duy tu pháp bảo trong thời gian rảnh đúng không?”

Lý Diệu sửng sốt, giọng nói đầy ngạc nhiên: “Sao ngài biết được?”

“Sờ vào ngón tay của em liền cảm nhận được nó không giống người thường. Cái loại xúc cảm mềm dẻo này hẳn là do vết chai được tạo ra rồi

lại bị mài mất, sau đó lại được tạo ra rồi lại mài mất. Phải lặp lại mấy chục lần thì mới có thể tạo ra loại xúc cảm này. Hơn nữa, với phản ứng khéo léo của cơ bắp bàn tay như vậy thì ngoại trừ người duy tu pháp bảo có thâm niên ra thì không ai có thể có bàn tay như vậy! Sao? Em muốn thi vào viện của chúng tôi không?” Ông lão áo tím hỏi, giọng điệu vô cùng hiền lành.

Lý Diệu nhìn hệ thống phòng ngự phản yên thú, lại nhìn thanh phi kiếm không người khổng lồ đang xoay quanh đỉnh đầu mình rồi gật đầu thật mạnh, nói: “Lý tưởng của em là trở thành một luyện khí sư luyện chế ra pháp bảo mạnh nhất Liên Bang!”

“Trong mười đại sư luyện khí của Liên Bang có đến bảy người là tốt nghiệp từ Thâm Hải viện chúng tôi. Thâm Hải viện chính là thánh địa của luyện khí sư! Tôi tên Tạ Thính Huyền, là giám thị của Thâm Hải viện ở trường thi số 571. Em thật không tệ, tôi sẽ đặc biệt quan sát em trong lúc thi đấu. Nhớ cố gắng thể hiện đấy!” Ông lão mặc đồ tím vỗ vỗ vào vai của Lý Diệu, chẳng mấy chốc đã bị các học sinh khác vây quanh.

“Woa!”

Ở ngoài đám người, Trịnh Đông Minh làm quá kêu lên: “Trời ơi được tiếp xúc với giám thị của Thâm Hải viện! Đây chính là nhân vật lớn có quyền “đặc chiêu” nha! Chỉ cần được ông ấy nhìn trúng thì ngay cả kỳ thi đại học cũng không cần tham gia nữa, có thể trực tiếp nhập học Thâm Hải viện! Nếu biết trước như vậy thì ban nãy tôi cũng để cho phi kiếm chích điện một chút!”

“Nhưng ông ấy cũng phải nhìn trúng cậu thì mới được nha!”

Lý Diệu đáp trả lại luôn mà không suy nghĩ. Trái tim của hắn đập bang bang không ngừng. Hồi hộp, hưng phấn, vui sướng,... đủ loại cảm xúc đan xen vào nhau khiến hắn kích động đến cực điểm.

Thâm Hải viện chính là ngôi trường lý tưởng nhất trong cảm nhận của hắn. Hắn nhất định phải cố gắng thể hiện bản thân trong cuộc thi khiêu chiến cực hạn mới được. Hắn phải khiến cho vị giám thị tên “Tạ Thính Huyền” đánh giá cao hắn!

Sau khi xác định được nguyện vọng hàng đầu của mình, những viện còn lại không có lực hấp dẫn quá lớn với hắn nữa. Lý Diệu và Trịnh Đông Minh đi vòng quanh khoang thuyền một vòng, cũng không nhìn kỹ những viện còn lại. Khi đang chuẩn bị rời khỏi khoang thuyền thì bỗng nhiên phát hiện trong một góc còn có một phòng triển lãm nhỏ.

So với bức triển lãm của những viện khác được trang hoàng xa hoa, công nghệ tiên tiến, dòng người chen chúc xô đẩy thì cái phòng triển lãm này thật sự trông rất nghèo nàn.

Bên trong ngay cả một học sinh tham quan cũng không có, chỉ có mỗi một nhân viên lẻ loi ngồi tút trong góc sâu.

Lý Diệu ngẩng đầu nhìn thì thấy bên trên treo bảng “Đại Hoang chiến viện”!

“Đây cũng là một viện của Cửu Đại à? Tại sao lại quanh quẽ quá vậy? Cũng chưa có ai ghi danh vào viện này sao?” Lý Diệu vô cùng tò mò, hỏi.

Trịnh Đông Minh nhìn thoáng qua rồi không khỏi nở nụ cười, nói: “Đại Hoang chiến viện không có danh tiếng gì trong Cửu Đại. Thực lực tổng hợp yếu nhất, lại còn nằm ở nơi có hoàn cảnh khắc nghiệt như Yêu Thú hoang nguyên... Nhưng nếu chỉ như vậy thì cũng sẽ không quanh quẽ đến mức này. Nguyên nhân chủ yếu là do Đại Hoang chiến viện nổi tiếng nhất là hệ võ đấu, am hiểu bồi dưỡng “luyện thể giả” rèn luyện thân thể, dùng võ nhập đạo. Nghe nói luyện thể giả cực đoan nhất thậm chí bài xích tất cả pháp bảo, cho rằng cơ thể mới là mạnh nhất và cũng là pháp bảo duy nhất.

Họ chỉ dựa vào năm đấm để đánh nhau với yêu thú, quả thật là một đám điên!”

Lý Diệu nghe vậy cũng rất không tán thành.

Hắn sinh ra ở pháp bảo mộ địa nên thứ am hiểu nhất chính là biến bất kỳ thứ gì bên người thành vũ khí. Bảo hắn chỉ dựa vào hai tay đi chém giết với kẻ địch thì thật sự là ngu không ai bằng.

Trịnh Đông Minh nói tiếp:

“Lý niệm tu hành của Đại Hoang chiến viện ở trên phương diện nào đó thì vẫn có đạo lý. Bởi vì hoàn cảnh ở vùng hoang vu đó rất khắc nghiệt, vật tư thiếu thốn, thành ra không ít pháp bảo cường đại đã bị mài mòn đến mức không thể tiếp tục dùng chỉ sau vài lần sử dụng... Chỉ có loại hoàn cảnh cực đoan này mới bồi dưỡng ra những luyện thể giả chỉ dựa vào cơ thể chiến đấu! Nhưng ở vùng đông nam này thì tu chân giả đều am hiểu sử dụng pháp bảo nên loại hình này liền không phổ biến. Hơn nữa, quá trình rèn luyện sức mạnh vô cùng đau đớn, đạo của luyện thể chính là phải chịu đựng “chín chín tám mốt gian nan” thì mới có đôi chút thành tựu... Cậu nói thử xem, ở vùng đông nam của chúng ta, ai lại lặn thân đi chọn con đường này chứ?”

Ngừng lại một chút, như thể nhớ ra điều gì, Trịnh Đông Minh vỗ bốp một phát vào đầu mình rồi nói: “Xuýt chút nữa quên mất, trường cấp ba Xích Tiêu mấy cậu từng xuất hiện một thiên tài tu luyện tên “Yêu Dao Bành Hải” ấy, hắn ta đã lựa chọn Đại Hoang chiến viện đấy. Nhưng hắn ta không phải một luyện thể giả cực đoan, mà là kiếm tu.”

“Đây là viện mà Yêu Dao Bành Hải đã học?” Ánh mắt Lý Diệu sáng lên rồi liền cảm thấy có một chút hứng thú với Đại Hoang chiến viện.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Đình Linh Đang

“Nếu có thể chen vào Cửu Đại thì khẳng định phải có điểm gì đó hơn người. Qua kia nhìn thử!” Trong lòng Lý Diệu bỗng bật ra một cái ý tưởng như vậy, rồi hần thong thả bước đến trước đài triển lãm của Đại Hoang chiến viện.

“Trong Đại Hoang chiến viện toàn là bọn người man rợ tứ chi phát triển, đầu óc đơn giản. Có cái gì đáng xem chứ? Hay trở lại Thiên Huyền viện với tôi đi, thử xem có thể rủ mấy chị cùng đi ăn cơm, cùng nhau tham khảo văn học không! Này! Cậu không đi là tôi đi một mình à! Lúc đấy đừng trách sao tôi không coi cậu như bạn nhậu nha!”

Trịnh Đông Minh nói với theo sau lưng Lý Diệu. Thấy Lý Diệu không phản ứng, Trịnh Đông Minh sờ mũi rồi nhấp vào chức năng “camera trước” trong cái tinh não mini. Hắn dùng tay chải vuốt tóc ngay ngắn sang một bên rồi vừa huýt sáo vừa đi đến bục triển lãm của Thiên Huyền viện.

Vừa đến trước bục triển lãm của Đại Hoang chiến viện, Lý Diệu cảm giác bước chân của mình liền trở nên nặng nề hơn. Trên vai hần như có một cục đá nặng ngàn cân đang đè lên, không khí cũng trở nên đặc quánh hơn vài lần.

“Trọng lực nhân tạo?” Lý Diệu cảm thấy có hứng thú.

Cái phòng triển lãm này được trang trí như một sân tu luyện phóng dăng, thô tục.

Xung quanh cái sân để đầy dụng cụ luyện tập như tạ tay, tạ, bao cát...

Thứ khiến Lý Diệu kinh ngạc là phần lớn dụng cụ ở đây không được tạo thành từ kim loại, mà là từ đá và xương cốt của yêu thú, tạo cho người ta cảm giác thô bạo, dã man nhưng lại nhiệt huyết sôi trào khiến từng tế bào trong cơ thể hẳn đều kêu gào muốn thử.

Đến nơi này, Lý Diệu lại nhớ đến cái kho hàng lậu gần nơi mà hắn đã từng liều mạng đồ mồ hôi và rơi cả thanh xuân trong vòng một tháng.

Hắn kìm lòng không đậu bước đến trước một cái giá squat, khiêng tạ lên vai.

Cái thanh sắt treo tạ của giá squat này được chế tạo từ xương sống của yêu thú. Cầm trong tay có thể cảm nhận được lực ma sát vô cùng nhỏ, xúc cảm rất tốt. Hai miếng tạ treo ở hai đầu của nó được làm từ đá hắc diệu mài nhỏ tạo thành, trọng lượng cũng rất cân đối.

Lý Diệu hít sâu một hơi, ngón chân bấu xuống sàn, eo gồng lên, vưỡn vàng ngồi xuống xuống.

...

Đinh Linh Đang rất bức bối.

Cô ngồi trên ghế tập tạ tay, tay thì cầm một cái tạ tay làm bằng xương cốt nặng tầm 100kg vừa đập, tra tấn nó, phá hư nó vừa lớn tiếng than thở với “tổng HLV hệ võ đấu của trường Đại Hoang chiến viện” ở cách xa hàng ngàn dặm thông qua linh hạc:

“Lão Hạ! Đại Hoang chiến viện của chúng ta thật sự có thể tuyển được học sinh ở nơi toàn bọn ẻo lả như vậy à? Người nơi này đều là tay bé chân bé, yếu phát khiếp! Tôi sợ là tôi hắt xì một cái thôi đã có thể thổi té bọn họ! Đã vậy, dám ẻo lả đó còn không để viện của chúng ta vào mắt! Cả nửa

ngày rồi mà chỉ có hai, ba con mèo con ghé vào tham quan! Chúng còn dùng ánh mắt vô cùng kỳ quái nhìn tôi nữa chứ! Như thế tôi là kẻ điên! Thật sự khinh người quá đáng mà!”

Cô dùng sức vung tay lên, “rắc” một tiếng, cái tạ tay đã bị cô ta bóp cong!

Đinh Linh Đang bỗng kêu lên “ai da” một tiếng, thè lưỡi rồi ném cái tạ tay bị bẻ cong sang một bên... Trong một góc đã chõng hẳn bảy, tám cái tạ tay đều có dấu tay vô cùng rõ ràng.

Trong quang màn, một người đàn ông đô con, cao hơn 2m1, dưới làn da màu đỏ đậm là những khối cơ bắp cuồn cuộn, bất đắc dĩ nói:

“Tiểu Đinh! Em đừng kích động như vậy. Đại Hoang chiến viện của chúng ta đã liên tục ba năm không tìm được tân SV từ địa điểm thi đấu số 571 rồi. Mọi người đều đã quen với việc đó. Nếu không thì cũng không phải chỉ mình em, một học sinh vừa mới tốt nghiệp được nhận lại dạy trong trường đến đây làm giám thị... Chúng ta chỉ đến xem cho vui thôi, rồi mở rộng tầm ảnh hưởng thôi chứ không tuyển được người cũng không sao cả. Dù sao thì trong vùng hoang nguyên này còn rất nhiều thiên tài tu luyện muốn nhập học trường chúng ta!”

“Tôi thấy cũng đúng đấy. Bọn người nơi này đều là loại chân yếu tay mềm, không một ai phù hợp trở thành luyện thể giả... Từ từ, lão Hạ, hình như tôi vừa phát hiện một mục tiêu!”

Đinh Linh Đang ngẫu nhiên ngẩng đầu lên liền nhìn thấy Lý Diệu đang squat, hai mắt cô lập tức sáng rực lên.

“Phải không? Tổ chất thế nào?” Người đàn ông to lớn trong cái quang màn cũng hơi kinh ngạc.

Những nhóc con có thể bị Đinh Linh Đang xem là “mục tiêu” thì ngay cả ở hoang nguyên cũng không nhiều lắm

“Tương đương không tệ. Cánh tay kia, cơ ngực kia, vòng eo kia, đùi kia, hông kia... Chắc chắc chắc. Mỗi một khối cơ bắp đều vô cùng hoàn mỹ không chút khuyết điểm, khiến người ta nhìn không được muốn nhéo hai cái! Quả thật là hạt giống tốt sinh ra là để đi theo con đường luyện thể! Không nói nữa, giờ tôi lập tức đi qua kia... bắt lấy nó!”

Đinh Linh Đang xoa tay hăm hè, trên mặt tràn đầy hưng phấn, chỉ bước một bước liền đi đến sau lưng Lý Diệu.

“Chàng trai trẻ, cơ ngực không tệ nha!”

Lý Diệu bỗng cảm thấy có một cơn gió lốc hung ác thổi qua lưng, cảm giác đè ép mạnh bạo y đúc với lúc “Yêu Dao Bành Hải” ra chiêu!

Điểm duy nhất không giống chính là... Khí thể của Yêu Dao Bành Hải giống như thủy triều điên cuồng đập xuống, mà cái khí thể này thì giống như một con khủng long bạo chúa đang hung tợn nhào đến, pha lẫn hơi thở của một con mãnh thú!

Lý Diệu cảm nhận được cái hơi thở ấy đâm vào lưng mình liền không thèm để ý đến cái tạ nữa, nhào lộn lên đăng trước gian nan tránh khỏi con “mãnh thú” sau lưng. Hắn dùng lực mạnh đến mức muốn bẻ gãy sống lưng, xoay người trong chớp nhoáng rồi tự động triển khai tư thế phòng thủ!

Trên trán hắn mồ hôi chảy ròng ròng, trái tim đập điên cuồng như thể muốn xé tan lồng ngực!

“Khí thể của ai mà lại ngông cuồng dữ vậy! Quả thật là một con khủng long bạo chúa trong lồng người mà!” Lý Diệu thở dốc liên tục, trong lòng run sợ đánh giá con “khủng long bạo chúa trong lồng người” đang đứng trước mặt mình.

Mà thật bất ngờ, người xuất hiện trước mặt hẳn lại là một cô gái. Một cô gái vô cùng trẻ tuổi.

Cô gái này cao lắm chỉ lớn hơn hẳn ba, bốn tuổi, cũng mới tầm 20 tuổi thôi.

Dáng người của cô gái rất cao, thậm chí còn cao hơn hẳn một chút. Cơ thể vô cùng khỏe đẹp, vai nhỏ, eo mềm dẻo, hai chân thon dài, cơ đùi tròn trịa phồng phồng trông vô cùng rắn chắc khiến người khác nhìn không được mà bắt đầu mơ màng đến việc nếu được sờ vào một nơi khác cũng phồng phồng trên người cô ta thì không biết cảm giác tuyệt vời cỡ nào.

Cô gái chỉ mặc mỗi một bộ đồ thể thao mát mẻ, tùy tiện để lộ cái cơ thể tuyệt mỹ ấy ra.

Cô ta cũng không phải là loại mỹ nữ cổ điển “da thịt nõn nà” mà làn da của cô ta có màu nâu mật khỏe khoắn trông như hổ phách. Dưới ánh đèn lấp lánh, làn da của cô ta trông mềm mại như tơ lụa vậy.

Vì vừa mới vận động xong nên trên làn da màu nâu mật ấy lấp lánh mồ hôi khiến nó trông có vẻ vô cùng trẻ khỏe tươi mát.

Có lẽ cô gái không quá xinh đẹp vì lông mày rất rậm, đôi mắt rất lớn và lại còn rất có thần, mũi cũng cao ngất, môi lại mỏng, lỗ tai lại mọc thẳng ra như tai khỉ, hơi giống dị tật.

Chỉ một câu có thể miêu tả nàng - quá oai hùng, quá ngay thẳng, quá hùng hổ dọa người, cái tôi quá mạnh. Hoàn toàn không phải là loại dịu dàng nết na mà phần lớn con trai đều thích.

Nhưng có vẻ cô ta không hề để bụng điều đó, vẫn là một mặt trời nhỏ nhỏ ngang tàng tỏa ra hơi nóng và ánh sáng ra xung quanh.

Mà điều kỳ lạ nhất chính là, ở trên hai cái mắt cá chân xinh đẹp của cô ta đeo ba, bốn cái lắc chân bằng sợi dây đỏ đã phai màu có rất nhiều lục lạc.

Theo lý thuyết thì khi đeo nhiều lục lạc như vậy, nếu cô ta nhảy bước dài lại đây thì cũng phải phát ra tiếng “leng keng” chứ. Nhưng Lý Diệu lại không hề nghe thấy bất kỳ tiếng động nào như thể tám vòng lục lạc trên cổ chân cô ta đã bị hư, chỉ treo trên chân thôi chứ không kêu được.

Lý Diệu âm thầm cảm thán, lực khống chế của cô gái này với cơ chân đã đạt đến cực hạn, ngay cả khi vận động mạnh thì cũng có thể khống chế từng bó cơ ở chân cử động không ngừng nhằm triệt tiêu sự rung lắc khi đang vận động, duy trì lục lạc im lặng.

“Tôi tên Đinh Linh Đang. Cậu có thể gọi tôi là Tiểu Linh tử, cũng có thể gọi theo biệt danh của tôi là Đinh Linh Đang Lang. Chàng trai trẻ rất cường tráng nha, có thể thực hiện nhiều lần squat như vậy dưới trọng lực gấp năm lần mà vẫn chưa hề mệt mỏi. Hơn nữa, tôi vừa lướt lại đây thì cậu liền cảm nhận được. Trực giác rất nhạy bén, là một mầm giống tốt! Đến đây! Giao lưu một chút nhé!”

Đinh Linh Đang duỗi tay ra nhanh như chớp giật, cơ bản không cho Lý Diệu cơ hội phản đối liền nắm lấy tay phải của hắn, dùng sức nhéo một cái.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Lời Mời Của Đại Hoang Chiến Viện

“A...”

Lòng bàn tay của Lý Diệu nóng bỏng lên như thể đang nắm chặt một cục than đỏ rực. Tuy hẳn đã bị “từ bỏ” tra tấn hơn một tháng nhưng đột nhiên chưa kịp chuẩn bị đã bị nóng như vậy thì vẫn đau đến mức hít hà một hơi!

“Lực tay cũng không tệ. Vừa rồi tôi có bắt tay bảy, tám cậu học sinh và tất cả đều khóc thét ngay tại chỗ, có một đứa còn tiểu luôn trong quần... Học sinh vùng đông nam các cậu quá gầy yếu, quả thật không chịu nổi một chiêu. Nhưng cậu lại thật khác biệt!”

Lý Diệu lắc lắc tay, đau đến mức nói không ra lời.

Lúc này, cuối cùng thì hẳn đã hiểu ra tại sao không ai dám đến bực triển lãm của Đại Hoang chiến viện tham quan.

Nếu biết trước như thế thì thà đi cùng Trịnh Đông Minh đến bực triển lãm của Thiên Huyền thư viện xem mỹ nữ cổ trang còn hơn...

Đang miên man suy nghĩ, bỗng có một ngọn gió thơm mang theo mùi vị vô cùng hoang dã chui vào mũi hắn. Đột nhiên Đinh Linh Đang sấp lại gần hắn, môi kề môi, mũi kề mũi, đôi mắt kề đôi mắt. Hai con mắt như mắt của thú cái tròng to lên, hung tợn nhìn chằm chằm Lý Diệu với cái khoảng cách chỉ nhỏ bằng một sợi tóc.

“Chị, chị tính làm gì?”

Lý Diệu hoàn toàn ngây ngẩn cả người, phần lưng ướt đầm mồ hôi lạnh. Con thú cái này thật sự quá mức ngang tàng, dám làm ra những việc không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng Lý Diệu cũng không phải là người bình thường. Từ nhỏ hắn đã sống trong pháp bảo mộ địa nên dạng quái nhân nào mà hắn chưa gặp qua?

Loại cảm giác bị người khác nắm mũi dắt đi này thật sự khó chịu vô cùng. Tính ngang ngược của Đinh Linh Đang đã hoàn toàn kích phát sự hung hãn của “Kền Kền” ẩn sâu trong xương tủy của hắn.

Hắn không hề né tránh mà chọn cách đối chọi trực diện, nhìn chăm chăm vào mắt Đinh Linh Đang.

“Chị trừng mắt nhìn tôi thì tôi trừng lại. Thanh thiên bạch nhật, chị có thể ăn luôn tôi à?”

Nếu người đang trừng mắt với hắn là một cô gái khác như mỹ nữ cổ trang vẽ tranh kia thì với khoảng cách giữa hai người quá gần như vậy thì thật sự là một chuyện vô cùng kích thích.

Nhưng đối với Lý Diệu thì hắn lại không hề cảm nhận được lực dụ dỗ của người khác phái ở trên người Đinh Linh Đang.

Bởi vì ánh mắt của cô gái này thật sự quá hung hãn, giống như một thanh kiếm sáng chói. Sát khí cũng không hề che giấu mà phun trào ra, hung hăng đâm vào hai mắt của Lý Diệu rồi tiến thẳng vào não hắn. Nó cứ hung tàn đâm tới, ngang ngược hống hách tấn công vào thần kinh của Lý Diệu.

Mười giây, chỉ mười giây ngắn ngủi thôi mà Lý Diệu có cảm tưởng như đã trải qua cả một trận chiến chém giết lâu dài!

Ngay lúc hai chân của hắn mềm ra, rốt cuộc không thể kiên trì tiếp được nữa thì Đinh Linh Đang bỗng thu hồi ánh mắt. Cô ta nhếch miệng lên cười để lộ ra hai cây răng nanh trắng tinh.

Miệng của cô ta rất lớn, lớn như đôi mắt, cái mũi, lỗ tai của cô ta vậy.

Nhưng nụ cười của cô ta thì lại rạng rỡ như thể ánh mặt trời sáng lạn hiện ra sau mấy ngày mưa tầm tã, có một loại sức hút rất kỳ lạ. Nó khiến người ta quên mất tất cả buồn phiền ngay lập tức, tâm trạng trở nên nhẹ nhàng, khoan khoái hơn hẳn.

“Chàng trai trẻ, cậu rất lợi hại... Cho dù là những sinh viên mới nhập học vài ba năm của Đại Hoang chiến viện cũng không có mấy ai dám trờn nhắt với tôi lâu như vậy! Không tệ, không tệ! Cậu có sức mạnh và lực tay hiểm thấy trong đám học sinh cấp ba, cảm giác cũng vô cùng nhạy bén. Và quan trọng nhất chính là khi bị bao phủ bởi sát ý đặc sệt như vậy mà cậu vẫn có thể giữ vững tinh thần. Tốt! Rất tốt! Tôi đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng đợi được cậu!”

Đinh Linh Đang dùng sức khua nắm đấm tạo ra tiếng vút vút trong không khí.

Trên trán Lý Diệu khẽ nhai mồ hôi lạnh. Hình như đối phương đã hiểu lầm cái gì đó. Nhưng nếu bây giờ hắn nói rằng hắn chỉ ghé đại vào đây chơi một chút thì... có bị đánh thành thịt nát không nhỉ?

Đinh Linh Đang vỗ vỗ vai hắn khiến hắn đau đến mức nhe răng trợn mắt nhưng cô ta lại giả vờ như không thấy, nói:

“Chàng trai trẻ, đôi mắt của tử tử xưa nay chưa bao giờ nhìn nhầm... Cậu là một người rắn rỏi thật sự. Mấy thứ phi kiếm, pháp bảo gì gì đó đều là dành cho bọn ẻo lả dùng. Những người rắn rỏi chân chính là phải trở thành “luyện thể giả”, luyện chế cơ thể của mình thành loại pháp bảo mạnh nhất! Phải dùng linh hồn tràn đầy nhiệt huyết và một đôi nắm đấm thép để

đánh ra thế giới to lớn thuộc về mình! Đến đây đi, đến với hệ võ đấu của Đại Hoang chiến viện chúng tôi. Đây chính là thiên đường của những trai tráng đầu đội trời chân đạp đất, tuyệt đối không giống với mấy cái viện mà bọn ẻo lả kia theo học!”

Lý Diệu rần rần, nói liều:

“Thật ngại quá, vị... Tiểu Linh tử này. Tôi muốn trở thành một luyện khí sư nên tôi dự định ghi danh vào Thâm Hải viện rồi!”

“Cái gì? Luyện khí sư?”

Đôi mắt của Đinh Linh Đang liền trừng lên to gấp đôi bình thường. Cô bất chấp tất cả, thét lên:

“Cơ thể tốt như vậy! Ý chí kiên cường như vậy mà không muốn trở thành luyện thể giả lại đi làm luyện khí sư gì chứ? Quả thật là phí của trời!”

Lý Diệu cảm thấy đầu đau như búa bổ, im ru giật lùi đến bên cạnh bực triển lẫm rồi hơi hơi khom người xuống, nói:

“Thật sự xin lỗi, Tiểu Linh tử! Mỗi người có cách nhìn nhận con đường tu chân khác nhau. Có lẽ đối với chị thì luyện khí sư không phải là một nghề thật mạnh nhưng ở nơi tôi sinh ra và lớn lên, vì sinh tồn, mỗi người đều phải dùng tất cả các công cụ, vắt hết óc để khiến chúng nó trở thành vũ khí... Trong tay chúng tôi, cho dù chỉ là nửa lọ thủy tinh hay thậm chí chỉ là một trang giấy thì đều có thể biến thành vũ khí sắc bén! Những người chỉ biết sử dụng nắm đấm thì không sống lâu được. Chỉ có những người giỏi về việc biến mọi loại đồ vật thành vũ khí thì mới có thể sống sót! Vì vậy nên tôi cảm thấy luyện khí sư là một công việc vô cùng lợi hại. Trở thành luyện khí sư là giấc mơ của tôi! Tôi không thể ghi danh vào hệ võ đấu của quý viện được. Cảm ơn lời khen ngợi của chị!”

Nhẹ nhàng bật nhảy một cái hẫng đã ra khỏi bụi triển lãm của Đại Hoang chiến viện rồi lập tức quay lưng muốn rời khỏi.

“Này...” Bổng Đinh Linh Đang gọi hẫng lại.

Cơ thể Lý Diệu cứng đờ, trong lòng bồn chồn... Con khủng long bạo chúa cái này sẽ không đuổi theo ra đây đâu nhỉ?

May mắn thay, Đinh Linh Đang cũng không đuổi theo hẫng mà chỉ một chân đạp lên ghế tập tạ, vươn một ngón tay ra chỉ vào hẫng, nói:

“Nhóc con, đừng vội vã kết luận như vậy. Hãy trở về suy nghĩ kỹ càng đi! Cậu có thể đi hỏi thăm lời nhận xét của giới tu chân đối với Đại Hoang chiến viện chúng tôi. Mọi người đều biết... Trong chín viện của Cửu Đại Tinh Anh trong Liên Bang này hết tám viện bồi dưỡng tu chân giả. Mà Đại Hoang chiến viện thì... chỉ bồi dưỡng chiến sĩ!”

Lý Diệu sửng sốt, gật đầu với cô ta rồi bước đi hòa lẫn vào trong đám người.

Nhìn bóng dáng rời đi của hẫng, Đinh Linh Đang liếm môi, xòe bàn tay ra rồi nắm chặt lại khiến không khí trong lòng bàn tay lập tức nổ “bụp” một cái.

“Chờ xem! Cậu cường tráng như vậy, trời sinh chính là thuộc về Đại Hoang chiến viện chúng tôi. Tôi - Đinh Linh Đang, nhất định bắt lấy cậu!”

...

Nhằm khiến các em học sinh có ấn tượng sâu sắc với trường đại học Cửu Đại Tinh Anh nên hội giao lưu được tổ chức suốt một ngày. Cho đến tận 9 giờ tối, trong khoang thuyền vẫn đèn đuốc sáng trưng, vô cùng náo nhiệt.

Nhưng Lý Diệu đã chọn xong viện mà mình yêu thích nên sau khi ăn uống no đủ trong nhà ăn kiểu buffet trong chiếc Liêu Viễn thì liền trở về nghỉ ngơi trong cái phòng nghỉ một người của mình mà trường thi cấp.

Dọc theo đường đi, trong đầu của hần đều là khuôn mặt sức sống bừng bừng của Đinh Linh Đang. Cô gái không phải quá đẹp này lại chính là kiểu mà có thể khiến hần khắc sâu ấn tượng chỉ trong vòng nửa giây.

Nhưng cho dù cô ta có đặc biệt, nói năng hùng hồn khiến người khác phải nhiệt huyết sôi trào thì Lý Diệu cũng sẽ không ghi danh vào hệ võ đấu của Đại Hoang chiến viện.

Con đường của hần đã được xác định, đó chính là hệ luyện khí của Thâm Hải viện!

“Đêm nay phải ngủ thật ngon rồi ngày mai cố gắng thể hiện thật tốt, tranh thủ trở nên nổi bật để có thể lọt vào mắt của của vị giám thị Tạ Thính Huyền của viện Thâm Hải!” Lý Diệu âm thầm quyết tâm trong lòng.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Tinh Thú Tiểu Cát

Trên cửa phòng nghỉ ngơi có vẽ một cái phù trận nhận diện khuôn mặt. Một tia đỏ bắn ra từ cái phù trận quét qua mặt Lý Diệu, sau đó phát ra hai tiếng “tích tích” giòn tan, cửa phòng liền mở ra.

Bên trong là một căn phòng vô cùng đơn sơ, chỉ có một cái giường đơn và một buồng vệ sinh nho nhỏ. Ngay cả cái bàn nhỏ để đặt đồ cũng không có.

Nhưng Lý Diệu biết rằng đây đã là ưu đãi đặc biệt.

Ở trong chiến hạm tinh thạch, phòng đơn là đãi ngộ chỉ dành cho quan quân. Những lính hải quân bình thường thì đều ngủ trong phòng bốn người, sáu người, thậm chí là tám người.

Lý Diệu lớn lên trong pháp bảo mộ địa, ngay cả đồng rác còn có thể ung dung say giấc nên đối với hắn, hoàn cảnh nơi này đã có thể xem là xa hoa. Hắn bước vào phòng rồi ném đại bọc hành lý vào một góc, còn chính mình thì dùng sức thả người rơi tự do xuống giường rồi phát ra một tiếng rên thỏa mãn.

“Hì hì, hì hì. Học sinh Lý Diệu, chào bạn. Tôi là hì hì thú của riêng của bạn, mã số 2899. Bạn có thể gọi tôi là 2899 hoặc gọi tôi là tiểu cát.”

Một con hì hì bụ bẫm, tròn vo, ngây thơ dễ thương gian nan bay ra từ dưới gầm giường khiến Lý Diệu giật mình nhảy dựng lên.

Con hì hì cố hết sức vỗ cánh để bay lên, rồi nói:

“Từ giờ đến khi cuộc thi kết thúc, tiểu cát đều sẽ phục vụ Lý Diệu. Tiểu cát sẽ giảng giải quy tắc thi đấu cho bạn, giải đáp thắc mắc của bạn, giúp bạn liên lạc với giám thị của Cửu Đại. Còn nữa, tiểu cát còn sẽ quay phim lại toàn bộ hành động trong lúc thi đấu của Lý Diệu rồi gửi đến trung tâm theo dõi. Nếu Lý Diệu gặp phải nguy hiểm đến mạng sống thì tiểu cát còn sẽ giúp Lý Diệu gọi tu chân giả đến cứu mạng. Cho nên, đừng nhìn tiểu cát ngây thơ, ngốc ngốc mà đánh giá thấp tiểu cát. Tiểu cát chính là sự giúp đỡ to lớn của Lý Diệu trong lúc thi đấu!”

Lý Diệu nhìn chằm chằm con hì hì một hồi lâu rồi mới khó hiểu, hỏi: “Tiểu cát, chính mày đang nói chuyện với ta hay đang có ai điều khiển mày?”

Con hì hì màu trắng bay vòng quanh đầu hắc, vui sướng lên tiếng:

“Không phải tự tiểu cát nói chuyện, cũng không có ai đang điều khiển tiểu cát. Là do trong cơ thể tiểu cát có trang bị hệ thống tinh não tiên tiến nhất, đã có sẵn mấy trăm ngàn thần niệm để tiểu cát có thể đưa ra phản hồi đúng nhất tùy vào từng loại tình huống. Tiểu cát là phát minh của Thâm Hải viện liên kết với Thiên Đô y viện. Tiểu cát không phải là linh thú bình thường mà là “tinh thú” tiên tiến nhất, cũng chính là loại linh thú được điều khiển bằng tinh não!”

“Thì ra là vậy. Thật là tiên tiến! Dùng phương pháp này là đã có thể tăng trí năng của linh thú mà không cần phải lo lắng rằng sẽ mất lực khống chế với linh thú như đã từng với yêu thú!”

Nhìn con hì hì, cái ý tưởng ghi danh vào Thâm Hải viện của hắc càng thêm vững chắc, hắc hỏi tiếp: “Vậy thì tiểu cát, giải thích giùm ta một chút về quy tắc của cuộc thi khiêu chiến cực hạn đi.”

“Tuân lệnh”

Chôm lông trên đầu con hị hị màu trắng lắc lắc. Nó giơ một cái xúc tua màu hồng phấn mụm múp thịt ra, trên cái xúc tua ấy là một viên tinh thạch nhân tạo sáng lấp lánh.

Từ trong tinh thạch bắn ra một chùm sáng rồi tạo thành một cái quang màn 3D trước mặt Lý Diệu. Ánh sáng lóe lên một cái, hình ảnh Ma Giao đảo đã hiện trên trước mặt hắn.

“Cuộc thi khiêu chiến cực hạn là cuộc thi có truyền thống lâu đời nhất của Liên Bang. Mục đích của cuộc thi này là để chọn ra những hạt giống tốt cho Cửu Đại. Đồng thời cũng cung cấp một cơ hội khẳng định bản thân cho các học sinh nhuần nhuyễn lý thuyết nhưng lại thiếu thực chiến.”

“Mỗi năm, cuộc thi khiêu chiến cực hạn đều được cử hành tại thời điểm hai tháng trước khi thi đại học. Toàn Liên Bang được phân chia thành gần một ngàn địa điểm thi đấu. Mỗi một địa điểm gồm 3,000 thí sinh.”

“Phù Qua thành và cách thành thị xung quanh đều là những thị trấn tu luyện trọng điểm của Liên Bang, đã từng xuất hiện không ít tu chân giả. Cho nên hoàn cảnh của địa điểm thi số 571 cũng vô cùng nguy hiểm, có tiếng là một trong những địa điểm thi “tử vong”.

“3,000 thí sinh phải tìm cách để sống sót trên Ma Giao đảo – nơi yêu thú hoành hành trong vòng năm ngày... Lý Diệu, bạn đừng coi thường Ma Giao đảo. Ngày xưa, nơi này chính là cái chiến trường quyết định cuối cùng của Tinh Diệu Liên Bang và Đông Cực yêu quốc. Trong lòng đại dương chôn lấp vô số hài cốt, yêu khí bốc lên cao tận trời!”

“Đám yêu thú trên Ma Giao đảo cắn nuốt được yêu khí hàng ngày nên chúng hung tàn hơn những nơi khác nhiều.”

Con hị hị bay đến trước mặt Lý Diệu, đong đưa đôi cánh ngăn ngừn, vô cùng vui sướng nói: “Năm ngày thi đấu được chia ra thành hai vòng, đấu

loại và chung kết. Ba ngày đầu là vòng đấu loại, hai ngày sau là trận chung kết.”

“Vào lúc 9 giờ sáng mai, 3,000 thí sinh sẽ bị vớt vào Ma Giao đảo. Các bạn chỉ được mặc bộ đồ đơn giản nhất, không được mặc những loại đồ có chức năng phòng ngự, không vũ khí, không thức ăn, không nước uống, thậm chí giày cũng không có. Mỗi người chỉ có một con hị hị.”

“Và chuyện mà các bạn phải làm chính là sinh tồn ba ngày dưới sự công kích của vô số yêu thú.”

“Đương nhiên, các bạn sẽ không phải vẫn luôn là hai bàn tay trắng ở trên Ma Giao đảo. Trong đảo có tổng cộng mấy chục điểm “tiếp viện” nằm rải rác khắp nơi. Trong điểm tiếp viện có vô số linh kiện pháp bảo và lương thực. Nếu có năng lực, các bạn có thể tự lắp ráp pháp bảo dùng để chém giết yêu thú.”

Trong cái quang màn, hình ảnh của Ma Giao đảo phóng to liên tục rồi biến thành bán trong suốt, sau đó xuất hiện vị trí chính xác của mấy chục điểm tiếp viện trên đảo.

Con hị hị màu trắng nói tiếp:

“Trong lúc thi đấu, có một khái niệm quan trọng nhất là “điểm tích lũy”. Điểm tích lũy chính là tiêu chí duy nhất dùng để xác định thứ hạng cuối cùng của bạn.”

“Giết yêu thú có thể đạt được điểm tích lũy. Giết yêu thú càng mạnh thì điểm tích lũy càng nhiều.”

“Vì thí nghiệm năng lực toàn diện của thí sinh nên có rất nhiều cách để có được điểm tích lũy. Ví dụ như bạn là một chuyên gia pháp bảo thì bạn có thể cố gắng lắp ráp và duy tu càng nhiều pháp bảo càng tốt để có điểm. Còn nếu bạn có thiên phú trên phương diện luyện dược thì bạn có thể cố gắng

phát hiện ra các loại thảo dược trong rừng để có điểm. Nói tóm lại, tất cả hành vi của bạn trên Ma Giao đảo đều có thể chuyển thành điểm tích lũy, chỉ cần thể hiện ra thiên phú trên một phương diện nào đó là được.”

“Và một cái khái niệm cũng quan trọng khác đó là “giao dịch”. Đây là quy tắc được tạo ra để dành riêng cho những thí sinh không có sở trường về chiến đấu.”

“Điểm tích lũy trong lúc thi đấu có thể giao dịch. Ví dụ như, bạn có thiên phú về luyện chế pháp bảo. Sau khi lắp ráp xong mười cây phi kiếm tại điểm tiếp viện, bạn có thể dùng những thanh phi kiếm này để giao dịch với những thí sinh có sở trường là chiến đấu. Chỉ cần hai bên đồng ý giá cả bằng miệng là con hị hị sẽ tự động tiến hành chuyển khoản điểm tích lũy, không phải lo lắng đối phương sẽ quỵt nợ. Cứ như vậy, đối với thí sinh không mạnh về chiến đấu thì cuộc thi này vẫn rất công bằng.”

Lý Diệu giơ tay phải lên, đưa ra một vấn đề:

“Cho chen ngang một chút. Ta muốn hỏi là... đối với những thí sinh mạnh về hệ hỗ trợ, không mạnh về chiến đấu thì khi mạo hiểm trên đảo, có sinh ra những nguy hiểm chết người không?”

Con hị hị đang đưa cái đuôi xù bé xiu, nói:

“Lý Diệu, xin đừng lo lắng, Sau khi cuộc thi bắt đầu thì trên bầu trời của đảo sẽ có không dưới 20 tu chân giả tuần tra liên tục. Hơn nữa, trong cơ thể của tiểu cát còn luyện chế ra một loại keo kết dính đặc biệt kiểu viên con nhộng. Một khi thí sinh gặp phải nguy hiểm chết người, hoặc những vết thương tích lũy trên cơ thể đạt đến mức nguy hiểm chết người thì tiểu cát sẽ tự động phun keo dính ra bao bọc lấy thí sinh. Sau đó sẽ thông báo đến tu chân giả tuần tra bên trời xuống trợ giúp.”

“Loại keo dính này là một loại pháp bảo vô cùng lợi hại, có thể bảo vệ thí sinh an toàn tuyệt đối. Với cấp bậc của yêu thú trên Ma Giao đảo thì

chúng nó không thể phá vỡ cái kén được nên cứ yên tâm!”

“Hơn nữa, trong lúc thi đấu, tất cả các thí sinh đều sẽ đạt được thân phận “binh lính Liên Bang” tạm thời. Nếu gặp phải chuyện ngoài ý muốn thì sẽ được chữa trị và bồi thường phù hợp nhất. Tuyệt đối không phải lo lắng về sau.”

Lý Diệu gật gù. Cuộc thi khiêu chiến cực hạn này đã được tổ chức hơn trăm lần rồi nên đã có được các biện pháp bảo hộ hoàn thiện nhất từ lâu. Vậy nên mình đã lo lắng hơi quá rồi.

Nghĩ nghĩ, hắn lại hỏi: “Đây là quy tắc của vòng đấu loại... Vậy còn quy tắc của trận chung kết thì sao?”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Quy Củ Của Luyện Khí Sư

Tiểu cát nói: “Vòng đấu loại tổng cộng ba ngày. Sau ba ngày ấy, 600 thí sinh có thứ hạng cao nhất sẽ tiến vào trận chung kết!”

“Còn những thí sinh không đạt điểm khác sẽ bị đưa về chiếc Liêu Viễn.”

“Điểm khác biệt lớn nhất giữa trận chung kết và vòng đấu loại là... Những con yêu thú cực mạnh đang bị nhốt trong cái hang dưới mặt đất của Ma Giao đảo sẽ được thả ra. Thực lực của những con yêu thú này không phải là cấp bậc mà học sinh cấp ba có thể chống lại được!”

“Nếu học sinh nào có thể giết được bọn chúng thì điểm tích lũy cũng sẽ nhiều hơn giết những con yêu thú bình thường nhiều!”

“Ngoại trừ điểm đó ra thì 600 thí sinh đạt chuẩn sẽ bị chia ngẫu nhiên thành hai đội: xanh, đỏ. Hai đội có thể tùy ý công kích đối phương. Một khi “giết chết” đối thủ, nghĩa là khiến cho con hị hị của đối thủ phải phun keo bảo vệ ra thì tất cả điểm tích lũy của đối thủ sẽ thuộc về bạn!”

“Vậy thì nghĩa là không những phải chém giết yêu thú, mà còn phải đánh nhau với các thí sinh khác!”

Lý Diệu vừa nghĩ đến điều này thì cảm giác hưng phấn liền bùng ra.

Các thí sinh có thể tiến vào trận chung kết nghĩa là trên người họ có rất nhiều điểm tích lũy. So với việc phải hao tâm tổn trí đi giết yêu thú thì thà rằng đi tập kích những thí sinh thuộc đội khác. Chỉ cần “giết chết” một

người thôi thì đã tương đương với giết mấy chục, thậm chí mấy trăm con yêu thú rồi!

Loại quy tắc thi đấu này chắc chắn sẽ thúc đẩy lòng hiếu chiến của từng thí sinh trẻ tuổi nhiệt huyết tràn đầy, kích thích họ phát huy toàn bộ tiềm lực!

Tiểu cát tiếp tục nói: “Về cơ bản thì quy tắc chính là như vậy. Trải qua hai ngày đấu chung kết, những thí sinh còn tồn tại đến giây phút cuối cùng sẽ được xếp hạng theo số điểm tích lũy của họ. Thứ tự càng cao thì càng có khả năng lọt vào mắt xanh của các giám thị trong các viện của Cửu Đại. Không những vậy, những thí sinh xuất sắc sẽ không phải thi đại học nữa mà được tuyển thẳng. Cho nên, Lý Diệu cố lên!”

“Tuyển thẳng!”

Cỗ họng của Lý Diệu cũng trở nên hơi khô khốc. Hắn liếm môi vài cái rồi hỏi: “Tiểu cát, trong những đợt thi trước thì có bao nhiêu học sinh được tuyển thẳng mỗi kỳ?”

Con hị hị trắng tinh nghiêng đầu suy nghĩ, trong cơ thể nó phát ra tiếng “ong ong” nho nhỏ.

Lý Diệu nghe ra đây là tiếng máy móc vận hành với tốc độ nhanh. Chắc nó đang thu thập số liệu.

Sau một lát, tiểu cát nói:

“Trong ba đợt thi gần đây, tại sân thi đấu số 571 có bình quân là 51 thí sinh được tuyển thẳng. Cho dù không được tuyển thẳng thì cũng được “giảm điểm trúng tuyển.”

“Giảm điểm trúng tuyển? Nghĩa là gì?” Lý Diệu hỏi lại.

“Ví dụ, bạn có tu luyện thiên phú ở một phương diện nào đó. Mà cái phương diện đó lại rất thích hợp với một viện nào đó nhưng thực lực tổng hợp của bạn không quá mạnh nên thứ tự cuối cùng rơi vào số thứ một trăm lẻ mấy, hai trăm lẻ mấy. Thậm chí ngay khi trận chung kết vừa bắt đầu đã gặp phải con yêu thú quá mạnh nên không thể không rời khỏi trận đấu!”

“Tất cả những thứ kể trên đều không sao cả, chỉ cần giám thị của Cửu Đại nhìn trúng bạn thì sẽ ngay lập tức ký hợp đồng với bạn. Nội dung hợp đồng là bạn sẽ được ưu đãi giảm điểm đầu vào 5 điểm, 10 điểm, thậm chí còn nhiều hơn nữa!”

“Sửng vậy!”

Lúc này, Lý Diệu thật sự kích động.

Thi đại học! Đây chính là tình cảnh thiên quân vạn mã (1) đi qua cầu độc mộc! So sánh với “Hơn một điểm, trên vạn người” cũng không hề quá.

Nếu lập tức có mười, hai mươi điểm ưu đãi thì khả năng đậu vào Thâm Hải viện sẽ tăng vọt!

“Thật tốt quá! Cho dù mình không thể lọt vào 50 người cao nhất trong 3000 người, không có tư cách tuyển thẳng thì chỉ cần biểu hiện đủ xuất sắc, giành được một vị trí trong 5%, thậm chí 10% đủ tư cách được giảm điểm trúng tuyển thì chuyến đi này cũng đã không hề uổng phí!”

Lý Diệu cảm thấy miệng khô lưỡi khô, cái cảm giác hưng phấn vô danh ấy khiến hắn cảm thấy sức lực tràn trề, nhiệt huyết sôi trào. Chỉ hận bây giờ không phải là sáng mai để có thể chém giết ngay lập tức.

“Không được! Mình phải bình tĩnh, phải ngủ nhanh. Mình phải giữ gìn thể lực và tinh thần thật tràn đầy mới được. Ngày mai, ngày mai mới là thời khắc quyết định vận mệnh!”

Lý Diệu nằm trên giường, đầu gối lên đôi tay, cố gắng ép buộc bản thân đi vào giấc ngủ nhưng không tài nào ngủ được.

Trong đầu hắc đều là hình ảnh Yêu Dao Bành Hải điều khiển chiến xa Huyền Diệu xuất hiện ở trên sân thể dục.

Cái loại khí phách không kiêng nể gì, đè ép toàn trường đã ghi dấu thật sâu trong đầu hắc, thật lâu vẫn không thể quên được.

“Mình... có thể trở thành Bành Hải thứ hai sao?”

Lý Diệu mở to đôi mắt, nhìn đốm rỉ sét trên trần nhà. Hắc trần trọc mãi không ngủ được, cứ lăn qua lăn lại khiến ván giường kêu “cót két” liên tục.

... ..

Trong lúc Lý Diệu còn đang trần trọc trên giường thì trong một căn phòng đơn cách hai tầng ngay bên trên hắc, Tư Giai Tuyết đang tiếp đón một vị khách đặc biệt.

“Thầy Tạ, thật sự cảm ơn thầy. Em không ngờ rằng đích thân thầy đến đây ạ.”

Tư Giai Tuyết nói với thái độ vô cùng cung kính. Cô đang nghênh đón giáo viên Tạ Thính Huyền – chuyên gia luyện khí của Thâm Hải viện.

“Con bé này, gọi lão là ông là được rồi, không cần phải khách khí với ông như vậy đâu. Ông và ông của con là bạn thân gần trăm năm rồi. Nhớ ngày nào con vừa mới sinh ra, ông còn tự tay bồng con. Ha ha ha.”

Tạ Thính Huyền cười ha hả, nói. Sau đó, ông ta liền chuyển đề tài: “Con tìm ông Tạ là có chuyện gì? Nói trước là nếu về chuyện thi đấu thì ông Tạ cũng không thể tùy tiện nhắm một mắt mở một mắt cho con được đâu nha!”

Tư Giai Tuyết cười nhẹ, nói: “Thưa ông, sở trường của con là tính toán và phân tích số liệu. Sau này chắc cũng sẽ bước lên con đường tu chân giả quản lý. Mà Thâm Hải viện thì nổi tiếng về hệ luyện khí, chỉ sợ cũng không thích hợp với con... Cho nên ông yên tâm đi, con sẽ không khiến ông phải khó xử.”

Tạ Thính Huyền đỏ mặt, nói: “Con bé này, con đừng trách ông bụng dạ hẹp hòi. Làm giám thị thì sẽ liên quan đến nhiều mặt rất phức tạp, đôi khi phải nói rõ từ đầu.”

Tư Giai Tuyết gật đầu, lấy một cái tinh não từ trong túi ra rồi giơ ra, nói:

“Con hiểu mà, thưa ông. Lần này mời ông lại đây chủ yếu là muốn nhờ ông xem giúp con cái tinh não này... Đây là di vật của bà con, là đồ cổ của hơn một trăm năm trước. Vài ngày trước nó bị hư mất, con đã tìm người sửa rồi. Tuy nói là sửa rồi, sử dụng cũng không gặp trục trặc gì, nhưng con vẫn không biết có còn hư hỏng tiềm ẩn nào không nên mới muốn nhờ ông kiểm tra giúp một chút. Không biết có phiền ông không ạ?”

“Thì ra là vậy. Chuyện nhỏ ấy mà.”

Tạ Thính Huyền thở phào một hơi. Sau đó, sắc mặt của ông cũng tốt đẹp lên, ánh mắt quét sơ qua cái tinh não một cái liền “hử” một tiếng. Trong đôi mắt của ông lão tỏa ra vẻ vô cùng hứng thú.

“Đây là Quảng Lăng Thất Hình của Thiên Cầm môn, sản phẩm của 140 năm trước. Nó là đồ cổ vô cùng hiếm thấy đấy. Nó được bảo dưỡng rất tốt, không tệ, không tệ! Con nói là đã tìm người sửa qua rồi? Ngày nay, số người còn có thể sửa chữa loại tinh não này không nhiều lắm đâu. Để ông nhìn thử, lỡ mà cấu tạo bên trong bị phá hủy mất rồi thì quá đáng tiếc!”

Tạ Thính Huyền vừa vẫy nhẹ tay phải một cái, cũng không thấy ông ta thi triển phép thuật gì mà cái tinh não liền bay vào lòng bàn tay của ông rồi xoay tròn. Sau đó, như thể có một bàn tay vô hình đang khống chế, từng

linh kiện trong cái pháp bảo từ từ tách rời khỏi chủ thể, uyển chuyển nhẹ nhàng nổi lơ lửng trong không khí rồi để lộ ra cái cấu tạo huyền ảo, phức tạp bên trong.

“Đây là...”

Nhìn thấy bên trong cái tinh não đồ cổ này lại có cấu tạo tản nhiệt kiểu hiện đại, nhưng lại vô cùng ăn khớp với cái miếng tản nhiệt có phong cách cổ điển của cái tinh não hình trụ như thể vốn dĩ đã như vậy khiến Tạ Thính Huyền không khỏi sửng sốt.

“Sao vậy ông? Có vấn đề gì ạ?” Tư Giai Tuyết bắt đầu sốt ruột.

“Nhóc con, đây là lỗi của con nha.” Tạ Thính Huyền kéo dài giọng ra, nói.

“Con, con làm gì ạ?”

Tư Giai Tuyết không hiểu chuyện gì đang xảy ra, trên khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp hiện lên một chút lo lắng, khó hiểu.

Tạ Thính Huyền nhìn cô một cái, thấy cô thật sự không hiểu mới chau mày, nói:

“Nhóc con, cái tinh não này rõ ràng được cao thủ sửa chữa.”

“Vị cao thủ này còn thiết kế lại kết cấu của nơi đặt miếng tản nhiệt, ý tưởng vô cùng sáng tạo. Hơn nữa, cách thức lắp ráp cũng vô cùng khéo léo, hoàn mỹ. Cái sửa đổi này đảm bảo củng cố kết cấu và hiệu suất tản nhiệt. Hơn nữa, vị kia còn tạo ra chỗ trống để nâng cấp, thậm chí có thể sử dụng phương pháp như vậy để lắp thêm một miếng tản nhiệt, tạo ra bộ tản nhiệt có hiệu năng cao hơn. Nó có thể giúp hiệu suất của cái tinh não này tăng lên trên 10%!”

“Đối với tinh não cổ có hiểu biết sâu như vậy, phương pháp lại vô cùng cao siêu nhưng thế thì hẳn là luyện khí sư đúng không?”

“Phải biết, mỗi một luyện khí sư đều có tôn nghiêm của chính mình. Họ vô cùng tin tưởng vào tác phẩm của mình. Con chọn người ta sửa cho con mà lại không tin vào người ta, còn nhờ ông kiểm tra lại cho con. Đây nghĩa là con đang xỉ nhục người ta đó!”

“Lỡ mà người kia biết được chuyện này thì không những sinh ra ác cảm với con, mà thậm chí còn giận cá chém thớt với ông. Không chừng một ngày nào đó sẽ tìm ông đòi thi đua cao thấp. Chính là để nhìn xem rốt cuộc thì ông có đủ tư cách để kiểm tra lại tác phẩm của người kia hay không!”

“Nghiêm trọng dữ vậy?” Tư Giai Tuyết hoảng sợ.

“Con không phải luyện khí sư nên đương nhiên không biết quy củ của người trong giới. Mỗi một cái tác phẩm đều là tâm huyết của luyện khí sư, giống như con của bọn họ vậy. Nên tuyệt đối không cho phép người khác sửa chữa vào! Ví dụ con muốn làm như vậy thì ít nhất phải hỏi trước người kia một tiếng. Khi nào được người kia cho phép thì ông mới có thể kiểm tra lại. Con đã nói với người ta chưa?”

Vẻ mặt của Tư Giai Tuyết vô cùng mờ mịt, lắc đầu.

“Hầy. Cũng do ông chủ quan. Ông tưởng là con chỉ tìm đại ai đó sửa một chút, không ngờ rằng con lại nhờ được cao thủ chân chính. Giờ thì hơi phiền phức rồi!” Tạ Thính Huyền hơi sầu lo, nói.

“Nhưng, nhưng con chỉ tìm đại một người sửa một chút thôi. Con tìm bạn học của con mà.”

Tư Giai Tuyết nói lắp bắp.

“Cái gì! Bạn học của con... học sinh cấp ba?”

-----

(1) Thiên quân vạn mã: Số lượng vô cùng đông

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Chiến Đao Của Nền Văn Minh Nhân Loại

Tròng mắt của Tạ Thính Huyền lập tức tròng lớn, mỗi một nếp nhăn trên khuôn mặt già nua của ông đều run rẩy không ngừng. Ông lão phất tay phải vẽ ra một cái linh phù rồi từ cái linh phù bắn một vòng ánh sáng màu tím bao bọc lấy cái tinh não.

Ông lão cẩn thận tỉ mỉ cảm nhận từng cái hơi thở còn sót lại của người đã sửa cái tinh não. Một lúc lâu sau, Tạ Thính Huyền mới từ từ gật đầu, nói:

“Con nói vậy rồi ông mới dùng thần niệm cẩn thận kiểm tra thì phát hiện ra đúng là có mấy chỗ chưa được hoàn thiện lắm. Có hai điểm tiếp nối hơi thô một chút, nhưng một học sinh cấp ba mà có thể làm được đến trình độ này thì đã vô cùng ghê gớm.”

“Con không rõ lắm... Hẳn chỉ là một học sinh trung học vô cùng bình thường, độ khai phá linh căn cũng không vượt qua 70% mà lại lợi hại đến vậy sao?” Tư Giai Tuyết không nhịn được, hỏi.

“Chính là vì độ khai phá linh căn của nhóc ấy không vượt qua 70% mà có thể tạo ra một tác phẩm hoàn mỹ như vậy thì mới càng ghê gớm nha! Đứa bạn đó của con tên gì? Có tham gia đợt thi đấu này không?” Tạ Thính Huyền rất hứng thú hỏi.

“Hẳn tên Lý Diệu. Chỗ của con có một chút tư liệu, để con mở cho ông xem thử ạ.”

Tư Giai Tuyệt tìm ra vài đoạn video trong cái tinh não của mình.

“À, thì ra là nhóc con này?”

Tạ Thính Huyền lại sửng sốt. Sau đó, ông nở một nụ cười vô cùng chân thành, liên tục gật đầu, nói: “Nhóc con này rất thú vị nha. Xem ra ông phải trọng điểm chú ý nhóc con này trong lúc thi đấu đây.”

... ..

Sáng sớm hôm sau, 8 giờ 30 phút.

3,000 thí sinh tụ tập ở boong tàu của chiếc Liêu Viễn.

Cái boong tàu to, rộng bị chen đến chật cứng. 3000 thanh niên nhiệt huyết sôi trào thi nhau nói chuyện ầm ĩ, như thể muốn nổ tung cái boong tàu rắn chắc này luôn vậy.

Thông qua hội giao lưu hôm qua, tất cả học sinh ở đây đều đã biết về thực lực và sức ảnh hưởng to lớn của Cửu Đại, cũng khiến lòng khát khao phá giải những bí ẩn vô tận của giới tu chân càng trở nên mãnh liệt.

“Giết giết giết! Tôi nhất định phải giết thật thỏa mãn ở Ma Giao đảo! Phải trở nên nổi bật trong 3,000 thí sinh! Phải có được sự chú ý của học viện quân sự đệ nhất Liên Bang! Phải trở thành một sinh viên trường quân đội vinh quang!” Trong đám người, một thiếu niên có cơ thể cao lớn, vẻ mặt hồng hào hét lên.

“Tôi am hiểu luyện dược nhất. Nghe nói trên Ma Giao đảo có hàng trăm ngàn loại thảo dược và thực vật có dược hiệu đang chờ tôi bộc lộ tài năng để giám thị Thiên Đô viện nhìn thấy!” Bên cạnh hắn là một cô gái có làn da hơi đen, vô cùng tự tin, nói.

“Từ nhỏ tôi đã quyết tâm trở thành một đại tướng quân, chỉ huy thiên quân vạn mã! Nếu tôi lọt được vào trận chung kết thì những người cùng đội với tôi liền may mắn. Tôi nhất định có thể tổ chức đoàn đội giống như quân Liên Bang vậy, đánh đội địch đến mức tan tành thân xác!” Một thiếu niên có thân hình thấp bé nhưng khí thế thì lại to lớn nói.

3000 thiếu niên đều là thiên tài tu luyện được chọn lựa kỹ càng từ mười mấy thành phố, thị trấn nên cho dù thực lực có như thế nào thì lòng tin tuyệt đối là lớn mạnh.

Trên hai sườn của khoang thuyền, các giám thị đến từ Cửu Đại, đại biểu của quân đội và đông đúc giáo viên của các em học sinh đang tụ lại bên nhau nhìn những thiếu niên đang tự tin tràn đầy bên dưới. Họ nở nụ cười, cảm xúc miên man vô cùng.

“Năm này lại qua năm nọ, thời gian trôi qua thật nhanh, vừa nhìn bọn trẻ này tôi liền nhớ đến cái hồi mà chúng ta cùng nhau tham gia cuộc thi khiêu chiến cực hạn này. Khi đó, chúng ta cũng vô cùng trẻ trung nha!”

“Đúng vậy, vì có nhiều “máu mới” như vậy bổ sung thêm vào hàng năm nên cho dù yêu thú có quấy phá thì Liên Bang vẫn có thể trở nên càng ngày càng mạnh!”

“Không biết trong nhóm học sinh đợt này sẽ xuất hiện bao nhiêu hạt giống tốt nhỉ? Nói trước nha, lão Trương, tôi đã coi trọng thí sinh số 2087 rồi đó. Lát nữa đừng có mà tranh giành với tôi đấy!”

“Ha ha. Số 2087? Lát nữa tôi phải chú ý một chút mới được. Nếu thật là hạt giống tốt thì phải xem bản lĩnh của ai cao hơn ai nha!”

Trong một góc của cái boong tàu ồn ào hỗn loạn kia, Tần Nhiên đứng im một chỗ. Con hị hị ngoan ngoãn ngồi trên đầu của hắn, gật gà gật gù như thể đang ngủ gật.

Nguyên một buổi tối đều hồi hộp không ngủ được nên đến sau nửa đêm hẳn liền dứt khoát ngồi dậy nghiên cứu quy tắc thi đấu. Vì vậy, vành mắt của Lý Diệu hơi đỏ nhưng tinh thần vẫn rất tốt, tốt đến mức hơi “phấn khởi”.

Bởi gì hẳn phát hiện ra rằng quy tắc thi đấu hình như có một cái lỗ hổng. Hoặc nói cách khác là một cái “cơ hội” chỉ có hẳn mới có thể lợi dụng.

Chỉ là không biết cái chiến thuật mà hẳn đã vạch ra dựa trên cái “lỗ hổng” đó có hiệu quả hay không?

Nếu thành công thì hẳn nắm chắc đến 90% rằng mình sẽ có thể lọt vào top 50 trận chung kết!

Trong lòng đang đắn đo suy nghĩ, trước mặt hẳn bỗng tối sầm xuống. Một cơ thể cao lớn bỗng nhiên xuất hiện, từ trên cao nhìn xuống hẳn.

Là Hách Liên Liệt!

“Chào bạn Lý Diệu. Ma Giao đảo rất lớn, nhưng đôi khi lại rất nhỏ. Hy vọng bạn rời khỏi cuộc thi sớm một chút chứ đừng gặp phải tôi ở trên đảo.” Hách Liên Liệt gằn từng chữ, rồi nhếch miệng tạo thành một nụ cười hơi dữ tợn.

Lý Diệu bình tĩnh nhìn hẳn. Một hồi lâu sau, hẳn móc nút bịt tai từ trong đôi tai ra, trong nút bịt tai phát ra tiếng nhạc đinh tai nhức óc.

“A? Chào bạn Hách Liên Liệt, vừa nãy bạn nói gì vậy? Thật ngại quá, tôi đang nghe nhạc nên đã nghe không rõ lời nói của bạn. Bạn có thể nói lại một lần nữa được không?” Lý Diệu ngơ ngác hỏi.

Mặt của Hách Liên Liệt đỏ lên, hừ một tiếng rồi lập tức quay lưng rời khỏi, trợn lẩn vào trong đám người.

Lý Diệu chăm chú nhìn theo bóng lưng của hắn rồi cười nhạt. Hình như có thể mơ hồ nhìn thấy một chút dữ tợn của “kèn kèn” trong nụ cười đó.

“Thật ra, tao cũng rất mong gặp được mày trên Ma Giao đảo nha. Bạn Hách Liên Liệt!”

Đúng lúc này, ở trước boong tàu bỗng có một cái quang màn cực lớn lóe sáng.

Nằm chính giữa cái quang màn ấy chính là hình ảnh một khuôn mặt góc cạnh trầm tĩnh. Hai con ngươi hõm sâu trong hốc mắt giống như trăm ngàn ngôi sao sáng lấp lánh trong toàn bộ vũ trụ.

“Là Từ Hạo Nhiên! Là chủ tịch quốc hội của Liên Bang Từ Hạo Nhiên!” Không ít thí sinh hét lên.

“Các em học sinh! Lại đến dịp một lần cuộc thi khiêu chiến cực hạn được cử hành. Hôm nay, các em vẫn là chim ưng con còn chưa dang cánh bay xa, còn chưa bước lên con đường tu chân!”

“Nhưng trong tương lai gần, các em đều sẽ trở thành trụ cột của quốc gia này. Bảo vệ quê hương, bảo vệ Liên Bang, bảo vệ tôn nghiêm và hi vọng của nền văn minh nhân loại!”

“Cho nên, nãy tranh đấu đi! Vì tương lai của chính các em, vì tương lai của Liên Bang, cũng vì tương lai của nền văn minh nhân loại!”

“Nhớ kỹ, nhân loại là chủng tộc chiến đấu mạnh nhất trong vũ trụ này. Mà tu chân giả... là chiến đao sáng nhất của văn minh nhân loại! Lưỡi đao có nghĩa là trăm yêu diệt ma, phá núi lấp biển, diệt tộc hủy quốc, khai cương khoách thổ cho đến khi chinh phục toàn vũ trụ!”

“Hi vọng các em đều có thể trở thành tu chân giả, đều có thể trở thành chiến đao của văn minh nhân loại! Tôi chúc các em mã đáo thành công!”

Chủ tịch quốc hội của Liên Bang – Từ Hạo Nhiên đứng dậy từ phía sau bàn công tác, bước lùi về sau một bước, khuôn mặt nghiêm trang chào theo nghi thức quân đội với 3000 thí sinh.

Yêu thú hoành hành trong Thiên Nguyên Giới, Tinh Diệu Liên Bang đã dùng võ để lập quốc nên những lãnh tụ tối cao đều là quân nhân. Chào theo nghi thức quân đội cũng là lễ nghi cao nhất, đại biểu ý kính trọng vô cùng.

“Chủ tịch quốc hội của Liên Bang Từ Hạo Nhiên chào theo nghi thức quân đội với đám học sinh cấp ba chúng ta?”

“Vì tương lai của Liên Bang, vì tương lai của nền văn minh nhân loại? Chúng ta, chúng ta có sức mạnh lớn như vậy sao?”

“Đương nhiên là có! Tuy hiện tại chúng ta chỉ là một học sinh cấp ba bình thường, nhưng hãy nghĩ xem những tu sĩ kết đan kỳ, nguyên anh lão quái, có ai không từng theo tiến trình là học sinh tiểu học, học sinh trung học, rồi học sinh cấp ba cơ chứ? Không ai vừa sinh ra đã trở thành nguyên anh lão quái! Bọn họ có thể, thì đương nhiên chúng ta cũng có thể!”

“Một ngày nào đó, tôi cũng sẽ trở thành đại tu sĩ thanh danh rộng khắp bốn phương, chém giết yêu thú, bảo vệ Liên Bang!”

“Trảm yêu diệt ma, phá núi lấp biển, diệt tộc hủy quốc, khai cương khoách thổ, chinh phục toàn vũ trụ... Thật tốt quá, đây đúng là con đường mà tôi phải đi rồi. Đây đúng là vận mệnh của tu chân giả! Tôi đã hồ hởi đến mức không chờ nổi nữa!”

Động tác chào theo nghi thức quân đội của Từ Hạo Nhiên đã kích nổ không khí ở trên boong tàu, khiến 3000 thí sinh đều rơi vào trạng thái cuồng nhiệt.

Tình trạng như vậy cũng xảy ra ở những địa điểm thi đấu khác. Nhiệt huyết của vô số thiếu niên trẻ tuổi đều đã sôi trào đến cực điểm!

Thấy sĩ khí đã chạm ngưỡng cao nhất, một vị quan quân mặc đồng phục đen, trên vai treo huy chương hình đầu lâu của yêu thú bước lên tầng cao nhất của boong tàu, hét to tuyên bố:

“Cuộc thi khiêu chiến cực hạn của thiếu niên toàn Liên Bang lần thứ 137 chính thức bắt đầu! Tất cả thí sinh chuẩn bị!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Sương Mù Dày Đặc Và Huyền Đằng

“Rầm!”

Phía trước boong tàu mở ra một cái lỗ có đường kính tầm 30 – 40m tạo đường cho những luồng gió lạnh buốt ào ạt tràn vào trong boong tàu khiến các thiếu niên chỉ mặc áo ba lỗ và quần đùi cảm thấy lạnh buốt xương tủy.

“Tất cả các thí sinh – nhảy xuống đi!” Vị quan quân mặc đồ đen với khuôn mặt không cảm xúc chỉ vào cái lỗ to, nói.

Vị ấy vừa dứt lời, không ít thí sinh liền sợ đến mặt mũi trắng bệch ra.

Chiếc Liêu Viễn nổi lơ lửng trên không cách mặt đất vài trăm mét, phía dưới chính là Ma Giao đảo. Nếu nhảy từ đây xuống thì cho dù có đáp xuống biển thì cũng chỉ có một con đường chết tức tưởi, chứ đừng nói đến là trực tiếp té xuống đảo.

“Sao vậy? Không ai dám nhảy? Vậy cũng không sao hết, bây giờ tự động rời khỏi cuộc thi vẫn còn kịp đấy. Cuộc thi khiêu chiến cực hạn không dành cho những kẻ yếu đuối!” Vị quan quân mặc đồ đen cười khinh miệt.

Những lời này đã kích phát lòng hiếu chiến của không ít học sinh. Thí sinh vừa nãy nói muốn ghi danh vào học viện quân sự đệ nhất Liên Bang liền đẩy mọi người tránh ra lấy đường đi lên trước, hét lên giận dữ: “Nhảy thì nhảy, sợ cái gì? Sợ chết thì đừng có mơ làm tu chân giả!”

Hai chân giẫm lấy đà, hai tay dang rộng, hấn liền nhảy xuống. Thiếu niên mặt mụn gân cổ lên hét to, nhưng tiếng hét liền bị tiếng gió lạnh buốt hòa tan.

Có người đi đầu, những người theo sau liền nối liền không dứt. Thật ra tất cả mọi người đều biết phía dưới khăng định đã có bày sẵn lớp bảo vệ, sẽ không khiến bọn họ té chết. Ban tổ chức cuộc thi muốn bọn họ nhảy xuống chỉ là để khắc phục chương ngại tâm lý thôi.

Lý Diệu xen lẫn trong đám người, rất nhanh liền bước đến cạnh cái lỗ. Mặc kệ gió lạnh táp vào mặt, hấn nhoài người ra nhìn xuống liền thấy hơn một ngàn thí sinh vừa nhảy xuống còn chưa chạm đất.

Bọn họ đều đã bị một cái lưới bán trong suốt đỡ lấy rồi dùng tốc độ vô cùng thông thả rơi xuống dần.

“Phù trận giảm tốc độ?”

Lý Diệu chặc lưới, phù trận giảm tốc là một loại phù trận không thể thiếu khi khống chế phi kiếm. Lỡ bị kẻ địch tấn công khiến rơi khỏi phi kiếm thì chỉ cần mở phù trận giảm tốc ra là đã có thể từ từ rơi xuống đất, không bị té chết.

Nhưng những phù trận giảm tốc bình thường chỉ có phạm vi tác dụng là ba tới năm mét. Mà cái phù trận giảm tốc này lại có thể bao phủ phạm vi mấy ngàn mét. Thật sự là đồ sộ.

Không hề do dự, Lý Diệu liền nắm chặt con hị hị của mình rồi thả người nhảy xuống. Lao xuống mấy trăm mét!

Gió gào thét bên tai, chim bay lượn ở bên dưới, loại cảm giác cưỡi kiếm bay theo gió này thật sự tuyệt không thể tả!

Nhưng Lý Diệu vừa mới hưởng thụ được có vài giây thì liền cảm giác xung quanh bị bao trùm bởi ánh sáng màu trắng ngà. Tiếp theo, cơ thể hẫng lại như thể rơi vào một đồng bông mềm mại, tốc độ cũng giảm đến thấp nhất.

Trong đồng bông gòn “trong suốt” ấy rơi mười mấy giây, cơ thể hẫng lại đột nhiên được buông lỏng ra. Lúc này, trọng lực và tốc độ rơi của hẫng đã lại trở lại bình thường, gió lại tiếp tục gào thét bên tai.

Mà chưa được hai giây sau, hẫng lại rơi vào “đám bông trong suốt” lần nữa.

Nhìn thấy mấy trăm thí sinh đều như đang vùng vẫy tay chân trong nước bên dưới mình, Lý Diệu ngẫm nghĩ rồi liền hiểu ra điểm kỳ diệu của cái phù trận giảm tốc này.

Khoảng cách từ chiếc Liêu Viễn đến Ma Giao Đảo đã được bố trí mấy chục tầng phù trận giảm tốc. Mỗi một tầng đều có tác dụng giảm xóc.

Như vậy, sau khi trải qua mấy chục đợt giảm xóc thì thí sinh có thể an toàn đặt chân xuống đảo.

Cách vận dụng những cái phù trận siêu to này thật sự quá tài tình. Lý Diệu khen thầm trong lòng rồi liền phát hiện ra mình còn phải học rất nhiều rất nhiều thứ.

Hẫng dứt khoát nhắm mắt lại, mở rộng tay chân ra tạo thành hình chữ “大” cho “đám bông trong suốt” tùy ý mát xa cơ thể mình. Hẫng đang cố gắng tận hưởng những phút giây nghỉ ngơi dưỡng sức cuối cùng.

Mà ở nơi sâu tít trong não hẫng, những ký ức của Âu Dã Tử từ từ hiện lên hỗn loạn, rời rạc.

Cuối cùng...

Sau khi trải qua mười tầng phù trận giảm tốc, Lý Diệu an toàn đứng trên không cách Ma Giao Đảo tầm 10m. Phía dưới chân hắn là rừng cây rậm rạp, xanh tươi. Đã có không ít thí sinh giành nhảy xuống dưới trước.

Trong khu rừng bạt ngàn truyền ra từng trận gào rống của yêu thú và tiếng hét lớn của các thí sinh.

Trận chém giết kịch liệt – hoàn toàn bắt đầu ngay giây đầu tiên!

Lý Diệu đột nhiên mở mắt, máu trong cơ thể hắn sôi lên sùng sục như thể đã chờ đến khi thuyền bay chở rác rưởi đến trên pháp bảo mộ địa.

Hai chân hắn nhẹ nhàng nhún một cái trên nhánh cây để xóa bỏ lực quán tính còn sót lại. Hắn nhảy trên những cành cây như thể một con báo đen nhanh nhẹn. Chớp mắt cái hắn đã chui vào rừng cây rồi vững vàng rơi xuống đất.

Hấp lập tức hít sâu một hơi.

Khi đứng bên trên nhìn xuống, hắn chỉ cảm thấy Ma Giao đảo là một hòn đảo nhỏ có hình dạng kỳ lạ, hắc khí lượn lờ nhưng không khủng bố lắm.

Cho đến khi đặt chân lên Ma Giao đảo thì lại phát hiện cả hòn đảo nhỏ này đều bị những cây đại thụ cao che trời bao phủ.

Ngẩng đầu lên, hắn chỉ có thể nhìn thấy lớp sương màu xám mờ ảo lượn lờ giữa những nhánh cây, thật sự không nhìn thấy trời xanh mây trắng đâu cả. Ngay cả những tia nắng mãnh liệt nhất khi xuyên qua làn sương xám rơi xuống thì cũng trở nên mờ nhạt, yếu ớt.

Nhìn lại gần, trong không khí tràn ngập một lớp chướng khí (1) màu lục nhàn nhạt khiến hắn chỉ có thể nhìn rõ trong phạm vi 3 – 5m. Cố nhìn ra xa hơn nữa thì cũng chỉ nhìn thấy bóng xám của những cái cây vằn vẹo như bộ

xương khô của đám yêu thú đang giương nanh múa vuốt, lay động theo chiều gió.

Tiếng chém giết liên tiếp vọng lại ban này giờ đã im bất tựa như bị lớp chướng khí ngăn cách. Ngay cả tiếng yêu thú rít gào cũng trở nên mơ hồ, giây trước còn nghe như thể ở nơi xa vọng lại, giây tiếp theo lại nghe thấy nó nỉ non ngay bên tai nhưng thể đang có một con yêu thú khổng lồ đang ẩn núp sau lưng hẳn.

3000 thí sinh rơi xuống Ma Giao đảo như 3000 viên sỏi rơi vào biển rộng, mất hút ngay trong giây lát.

Toàn bộ thế giới giống như chỉ còn mỗi mình Lý Diệu ở trong hòn đảo tràn đầy yêu thú đáng sợ này.

Lý Diệu dựa lưng vào một gốc cây mọc đầy nhọt màu đen, thông thả hoạt động tay chân, cẩn thận quan sát xung quanh.

Trên Ma Giao đảo không có đường sẵn, dưới chân hẳn là vùng bùn lầy lội, vừa sơ ý cái đã dẫm lên xương cốt nhỏ vụn của yêu thú khiến bàn chân đau đớn. Lớp chướng khí màu xanh lục còn tản ra mùi hôi hơi gay mũi. Mà cái mùi hôi này lại rất giống với mùi ở pháp bảo mộ địa.

“Hừ... hừ..., yêu hoàng sẽ không buông tha các người...”

Từ trong cái cây đại thụ mà hẳn đang dựa vào bỗng nhiên phát ra tiếng kêu vãn vẹo cực kỳ nhỏ.

Lý Diệu giật bản người, liền xoay người lại nhìn. Hẳn thấy mấy khối u trên cây vãn vẹo, mấp máy rồi tụ lại với nhau, tạo thành một gương mặt yêu thú xấu xí vô cùng.

Gương mặt toét miệng ra tạo thành một nụ cười dữ tợn, nói:

“Chờ xem! Yêu hoàng đại nhân đã tụ tập trăm ngàn yêu quân ở đáy biển Đông Cực, rất nhanh thôi liền xông lên bờ biển! Sẽ càn quét Liên Bang, giết sạch tất cả đàn ông, nuốt sống đàn bà và trẻ em! Hừ... hừ... hừ... hừ!”

Lý Diệu cười khẩy, nói tự nhiên:

“Ta đã xem kỹ giới thiệu của Ma Giao đảo rồi. Nghe nói trên đảo có một loại thực vật đã yêu hóa tên là “huyền đằng” mọc khắp nơi, ngày đêm đều phóng ra chương khí màu xanh lá có tác dụng sinh ra ảo giác. Nó có thể thôi miên, khiến người ta sinh ra ảo giác và nghe nhầm... Người chỉ là ảo giác thôi, không lừa được ta đâu!”

Gương mặt yêu thú cứng đờ, nháy mắt cái liền tan thành từng mảnh nhỏ rồi lại trở lại thành những cục u trên cây. Nó biến mất sạch sẽ không còn chút tăm hơi.

Lý Diệu thở phào một hơi. Hắn đang tính rời khỏi nơi này thì cái cây màu đen lại rung mình, vỏ cây mấp máy rồi tự nhiên lột ra. Sau đó, một cơ thể người bán hư thối cứng ngắc bò ra từ trong thân cây rồi ngẩng đầu nhìn Lý Diệu mỉm cười.

Cơ thể của nó đã hư thối hơn phân nửa, nội tạng máu me be bét gắn liền vào cái cây đại thụ đen xì, hòa thành nhất thể (2). Phần bên trái gương mặt của nó bị rêu và vỏ cây che kín, chỉ có mặt bên phải mới có thể nhận dạng.

Đây là... khuôn mặt của Âu Dã Tử!

“Người cho rằng có thể cắn nuốt ký ức của ta một cách đơn giản như vậy? Kiểu nào cũng sẽ có một ngày ta chiếm lấy cái cơ thể này rồi trọng sinh (3) đến thời đại tu chân năm 40000!”

Âu Dã Tử dữ tợn cười cợt, nói xong, cánh tay đã biến thành nhánh cây run rẩy giơ lên ý đồ tóm lấy Lý Diệu.

- (1) Chương khí: khí độc
- (2) Hòa thành nhất thể: hòa hợp lại thành một cơ thể
- (3) Trọng sinh: Sống lại ở một thế giới hoặc một năm nào đó khác với thực tại của người đó.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoại Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Một Chiêu Trí Mạng!

Trong tích tắc, trái tim của Lý Diệu hoàn toàn đông lại! Nhưng vào giây tiếp theo hắn liền tỉnh táo lại. Hắn nhận ra hắn là chính mình còn đang chìm trong ảo giác do huyền đăng chế tạo ra.

Hắn cắn mạnh đầu lưỡi, cơn đau bộc phát ra khiến hắn tỉnh táo lại ngay lập tức. Lúc này, hắn liền cảm thấy có một con gió mạnh ập vào mặt mình!

Lý Diệu không kịp trốn tránh nên liền tung đại một quyền ra. Không biết đã đánh trúng thứ gì nhưng phía đối diện liền thét lên chói tai, mà hắn cũng bị một lực lạ đẩy ra sau 5 – 6m rồi đập lưng vào một lùm cây lùn.

Hắn quơ quơ đầu để xóa bỏ cảm giác chóng mặt. Khi tập trung nhìn lại, ảo giác về Âu Dã Tử đã biến mất, trên cái cây đại thụ đối diện hắn là một con vượn rất to, toàn thân xanh lè, hai tay cực lớn.

Trên trán của con vượn này có mọc ra một con mắt dị dạng, con người ảm đạm tỏa ra ánh sáng lập lòe kinh dị.

“Vượn ba mắt!”

Lý Diệu nhanh chóng lục lọi đồng kiến thức trong đầu mình rồi liền tìm thấy thông tin về con yêu thú này.

Vượn ba mắt là một loại yêu thú tương đối khó chơi trong đám yêu thú cấp thấp. Ngoài trừ thân hình linh hoạt, am hiểu săn giết trong rừng thì con mắt thứ ba trên trán của nó còn có thể phóng ra một loại công kích tinh thần

đặc biệt. Loại công kích này khiến con mồi cảm thấy đầu đau đến muốn nứt ra, liên tục rơi vào ảo giác.

Nhưng hôm nay nó lại chọn sai đối thủ rồi. Thực lực của Lý Diệu có lẽ không được xem là xuất sắc nhưng não của hắn đã được Âu Dã Tử rèn giũa qua rồi nên linh hồn vô cùng chắc chắn. Loại công kích tinh thần tầm thường thế này cơ bản không hề có tác dụng gì với hắn.

Vì vậy nên hắn mới có thể thoát khỏi ảo giác nhanh như vậy.

“Két!”

Con vượn ba mắt phát ra một tiếng hét chói tai, con mắt thứ ba của nó bỗng nhiên trợn to lên, màu ánh sáng cũng trở nên sáng ngời như thể một cục sắt bị đốt đến đỏ rực. Mà trong não Lý Diệu cũng sinh ra từng cơn đau đốn.

Lý Diệu biết đây là chiêu công kích tinh thần của vượn ba mắt nên cố ý hét lên thảm thiết một tiếng. Cả cơ thể “không khống chế được” bắt đầu run rẩy.

Con vượn ba mắt phát ra tiếng kêu “két két”. Thật hiển nhiên, nó cho rằng quỷ kế của nó đã thực hiện được. Nó nhảy nhảy trên cành cây lấy đà rồi xông thẳng vào người Lý Diệu, hai tay mở rộng, cơ thể duỗi ra.

Nó không hề chú ý đến việc chân của Lý Diệu đã cắm thật sâu vào lớp bùn xốp mềm, kẹp lấy một khúc xương dư lại của con yêu thú nào đó.

Ngay khi nó tới gần thì Lý Diệu liền đá chân phải ra, cây xương đang kẹp giữa ngón chân của hắn đâm chuẩn vào con mắt thứ ba của nó!

Cây xương này có vẻ là xương cẳng chân, chắc chắn vô cùng. Sau cú đâm, cây xương lập tức chui nguyên cây vào con mắt thứ ba của vượn ba

mắt. Nó không những đâm xuyên con mắt thứ ba của con vượn mà còn đâm thẳng vào não của nó.

Cây xương được rút ra, ngay lập tức, một đồng óc lớn bắn phụt ra ngoài theo lỗ hổng!

Cho dù con vượn ba mắt có mạnh cỡ nào thì khi não đã bị thương nặng như vậy cũng chỉ có thể chết ngay tại chỗ. Cái cơ thể to lớn đột nhiên run lên rồi té đùng xuống đất. Sau đó, nó còn run rẩy một lần nữa rồi mới hoàn toàn bất động.

Những trường hợp chém giết như vậy cũng triển khai ở mọi nơi trong Ma Giao đảo. Một bộ phận thiên tài tu luyện có ý chí kiên định liền thi nhau thoát khỏi ảo giác rồi thi triển võ kỹ tuyệt diệu của mình, bắt đầu săn giết.

Cũng có rất nhiều thí sinh vận khí không tốt lắm. Họ chưa kịp tránh thoát ảo cảnh thì đã bị yêu thú theo dõi.

Ngay khoảnh khắc yêu thú phát ra công kích trí mạng, con hị hị trên đỉnh đầu của bọn họ liền kịp thời phun đồng keo kết dính màu hồng phấn như thạch trái cây ra bao vây kín mít các thí sinh. Mặc kệ yêu thú có công kích cỡ nào thì cũng không thể làm hư lớp keo được.

Cùng lúc đó, những tu chân giả tuần tra trên bầu trời cũng bay đến mang những thí sinh thua cuộc kia ra khỏi Ma Giao đảo.

Cuộc thi khiêu chiến cực hạn luôn luôn đều là mười phút đầu khó khăn nhất. Rất nhiều người còn đang mơ màng trong ảo cảnh thì đã bị phán thất bại.

Năm nay cũng vậy, trong vòng mười phút đầu đã có đến 725 thí sinh ừ rũ, lồm lũi rời khỏi Ma Giao đảo, trở lại chiếc Liêu Viễn.

Mà trong trung tâm theo dõi trên chiếc Liêu Viễn, các giám thị của Cửu Đại, giáo viên hướng dẫn các em thí sinh và các cán bộ cấp cao của quân đội đều đang tụ tập ở đây. Họ vô cùng hứng thú nhìn từng ô quang màn đang phát sáng lập lòe không ngừng.

Bên cạnh còn có một danh sách tên tuổi đang sáng lấp lánh, hiện tên 100 thí sinh đang dẫn đầu.

Hành động hạ gục con vượn ba mắt trong nháy mắt của Lý Diệu đã nhận được số điểm không tệ. Không ngờ lại lọt được vào danh sách 100 người đứng đầu, hiện tại hắn đang xếp hạng thứ 90.

“Tố chất của các thí sinh năm nay không tệ, trong 10 phút đầu chỉ có 725 rời trường thi. Tôi nhớ năm ngoái có đến hơn 1000 người rút cơ!” Một vị quan chức cấp cao trong quân đội cười ha hả, nói.

“Phóng to hình ảnh của 100 thí sinh dẫn đầu đi, chúng ta nên trọng điểm xem xét các em này.” Một giám thị lên tiếng.

100 cái quang màn liền phóng to lên, trở nên rõ ràng, sáng ngời hơn nữa. Cái khung bao bọc xung quanh mấy cái quang màn còn có hình dạng ngọn lửa.

“Hử?”

Chuyên gia luyện khí Tạ Thính Huyền thuộc Thâm Hải viện hơi sửng sốt. Hắn đang nhìn quá trình Lý Diệu đánh chết con vượn ba mắt.

Không ngờ thiếu niên này không những có thiên phú cực cao trong luyện khí, mà còn am hiểu chiến đấu nữa.

“Tôi biết ngay là mình không nhìn nhầm người mà!”

Giám thị Đinh Linh Đang thuộc Đại Hoang chiến viện cũng hưng phấn vầy vầy năm đăm!

“Nhưng mà, bây giờ hắc đang làm gì vậy?”

Trong quang màn, Lý Diệu đang làm những hành động vô cùng kỳ quái khiến Tạ Thính Huyền và Đinh Linh Đang đều thấy khó hiểu.

Lúc này, sau khi giết chết con vượn ba mắt Lý Diệu cũng không lập tức rời khỏi mà lại rút khúc xương đang cắm trên trán nó ra. Hắc xem cây xương như dao, vô cùng thành thạo cắt mạch máu ở cổ của con vượn ra rồi dùng máu tanh hôi của nó bôi lên khắp người.

Hắc bôi rất đều, ngay cả một ngón chân cũng không bỏ sót. Cuối cùng hắc còn nhúng tóc của mình vào đồng máu của con vượn rồi mới thỏa mãn phui tay. Hắc ngậm khúc xương vào miệng rồi bật người nhảy lên cành cây.

Hít một hơi thật sâu, Lý Diệu cảm giác như thể đã trở lại pháp bảo mộ địa.

Những cành cây đen xen nhau tạo thành những không gian nhỏ hẹp giống như những chỗ trống nhỏ giữa những núi rác rưởi lung lay sắp đổ ở pháp bảo mộ địa vậy.

Quét mắt nhìn nhanh xung quanh, Lý Diệu đẩy khả năng tính toán của mình lên đến cực hạn. Ngay lập tức, trong não của hắc xuất hiện vô số phương hướng, hướng gió, con số. Một con đường trong suốt vô cùng rõ ràng kéo dài trước mắt hắc.

“Tiểu cát, giúp tao tìm vị trí điểm tiếp viện gần nhất!” Lý Diệu nói với con hị hị trên đầu mình.

Một lát sau, một cái bản đồ Ma Giao đảo bán trong suốt hiện lên trước mặt hắc. Trên cái bản đồ có đánh dấu rõ ràng vị trí hiện tại của hắc và vị trí

của mấy chục điểm tiếp viện.

Lý Diệu cười mỉm chi rồi uyển chuyển nhẹ nhàng di chuyển trên những cành cây, phóng đến điểm tiếp viện gần nhất.

Bụp bụp bụp bụp!

Nhìn những cành cây đan xen nhau tựa như không hề có đường đi nhưng Lý Diệu lại có thể đi lại không hề gặp trở ngại gì. Hắn di chuyển như thể cái Ma Giao đảo này chuyên môn thiết kế riêng một cái đường cho hắn tùy ý đi nhanh như chớp giật!

Dọc theo đường đi cũng không phải không gặp yêu thú, nhưng mỗi một lần cảm nhận được sự tồn tại của yêu thú, hắn đều đứng lúc dừng lại, im lặng giả chết ở trên cành cây.

Trên người hắn tản ra mùi máu yêu thú vô cùng tanh nồng, hơn nữa từ nhỏ hắn đã có thói quen giả chết ở trong pháp bảo mộ địa nên những con yêu thú khác cũng không phát hiện một kẻ ngoại lai đang trộn lẫn bên trong chúng nó.

Bình thường, có đôi khi bọn yêu thú sẽ công kích lẫn nhau, nhưng bây giờ trên đảo vừa tới tới mấy ngàn miếng “thịt tươi” vô cùng tươi ngon mọng nước nên bọn chúng đều đang tìm hơi thở của nhân loại, không rảnh đi ăn thịt đồng loại vừa tanh vừa hôi.

Lý Diệu đã dùng phương pháp này an toàn đi đến điểm tiếp viện gần nhất.

Hành động quái dị của hắn đã bật công tắc lòng tò mò của rất nhiều tu chân giả đang ngồi trong phòng theo dõi trong Liêu Viễn. Tất cả mọi người đều đang đoán ý đồ của hắn.

“Thân thủ của thí sinh này rất linh hoạt, tựa như từ nhỏ đã sinh hoạt trong núi rừng vậy. Hơn nữa, thủ đoạn giấu hơi thở của hắc cũng rất cao siêu. Nhìn kìa, ở cách hắc 3 – 5m có hai con yêu thú chạy ngang qua mà vẫn không phát hiện ra hắc.”

“Không sai, kinh nghiệm thực chiến của thí sinh này thật phong phú, không giống như lần đầu ra trận, Hơn nữa, tố chất tâm lý của hắc cũng rất mạnh, yêu thú xẹt qua trên đỉnh đầu mình mà vẫn không chút dao động, ngay cả mí mắt cũng không nháy một cái! Hạt giống này được, bồi dưỡng thêm một chút là có thể trở thành một sát thủ xuất sắc!”

“Nhưng tại sao hắc lại không ra tay? Rõ ràng có rất nhiều cơ hội có thể không cần tốn nhiều sức mà giết được yêu thú, đạt được thật nhiều điểm tích lũy nhưng hắc lại không làm gì cả. Rốt cuộc là hắc muốn làm gì?”

Ngoại trừ con yêu thú vượn ba mắt thì hơn nửa tiếng rồi Lý Diệu không hề giết thêm con nào. Thứ tự của hắc trên bảng xếp hạng cứ trượt dần theo thời gian, rất nhanh liền đã rớt xuống tới dưới 2,000.

Phải biết rằng, tất cả những thí sinh còn trụ lại trên Ma Giao đảo lúc này đều đã giết chết bình quân 3 – 5 con yêu thú. Thậm chí vài cao thủ có thực lực mạnh mẽ còn đã một hơi giết liền hơn mười con yêu thú!

Lúc này, người đứng đầu danh sách xếp hạng là... Hách Liên Liệt!

“Nhóc con, người muốn đến điểm tiếp viện đầu tiên rồi thể hiện khả năng thiên phú của mình ở phương diện luyện khí đúng không? Được rồi! Ta sẽ nhìn kỹ xem rốt cuộc thì người có thủ đoạn cao minh gì!” Tạ Thính Huyền cười nhẹ, đôi mắt sáng rực rỡ, lấp lánh.

Lý Diệu nhẹ nhàng nhảy vào điểm tiếp viện.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Ba Cái Pháp Bảo

Điểm tiếp viện nằm ở trên một mảnh đất trống trong rừng. Xung quanh nó có lấp đặt một vòng phù trận công kích. Một khi yêu thú tiến vào thì sẽ bị phù trận đánh chết không nường tay nên dần dà, yêu thú cũng sẽ không chạy đến đây tìm đường chết.

Trong điểm tiếp viện có chất đồng một chút đồ ăn và nước uống, ngoài ra còn có mấy chục cái rương đựng vũ khí màu xanh răn ri.

Lý Diệu nhìn sơ qua một vòng. Đầu tiên, hắn mở một rương vũ khí ra rồi cầm lấy một bộ chiến phục ngụy trang màu xanh lá mặc vào.

Còn ủng thì hắn không tính mang. Bởi vì hoàn cảnh trong rừng quá mức phức tạp nên mang giày sẽ không tiện tấn công, vẫn là chân trần linh hoạt hơn nhiều.

Sau đó, hắn mở cái rương thứ hai ra. Trong rương có mấy chục thanh chiến đao bằng hợp kim lấp lánh ánh sáng lạnh.

Nhưng vẻ mặt của Lý Diệu lại như thể đang đối mặt với đồng rác rưởi, một chân đá văng ra rồi khinh thường nhìn lại.

Rồi hắn mở luôn cái rương thứ ba và thứ tư ra. Bên trong hai cái rương đều đựng tràn đầy linh kiện lắp ráp pháp bảo.

Lý Diệu nhìn một chút, phát hiện ra ngoại trừ một cái rương đựng được phẩm cấp cứu, tất cả những cái rương còn lại đều là linh kiện pháp bảo.

Hắn dứt khoát mở hết toàn bộ số rương còn lại rồi đổ đồng linh kiện ra, chất thành một ngọn núi nhỏ.

“Hắn muốn làm gì?” Nhóm tu chân giả đang ngồi trong phòng theo dõi chụm đầu ghé tai thì thầm với nhau.

Những linh kiện trong điểm tiếp viện là để cho các thí sinh tự mình lắp ráp pháp bảo. Kiểm tra độ quen thuộc của thí sinh với kết cấu của pháp bảo và năng lực lắp ráp pháp bảo. Nhưng người thường nhiều lắm thì cũng chỉ mở một, hai rương ra, chọn lấy nguyên bộ linh kiện rồi lắp ráp lại thành một, hai cái pháp bảo là đủ rồi.

“Nhóc con này trộn hết tất cả linh kiện lên rồi nó có thể phân biệt ra cái nào với cái nào sao? Tuy đây đều là những pháp bảo cấp thấp nhất, nhưng nếu đổ đồng tất cả linh kiện lại với nhau thì cũng có đến mấy ngàn loại. Muốn từ trong cái núi hỗn loạn ấy tìm ra nguyên bộ linh kiện thì thật sự khó! Quá khó!”

Một quan chức cấp cao trong quân đội lắc đầu, không đồng tình với cách làm của Lý Diệu.

Ở trong quân đội, loại thi đấu “lắp ráp pháp bảo” cũng rất phổ biến. Luật chơi là yêu cầu các binh lính có thể hoàn thành lắp ráp pháp bảo trong thời gian ngắn nhất. Có vài cao thủ còn có thể bịt mắt lại rồi hoàn thành lắp ráp pháp bảo cấp thấp.

Nhưng trong loại thi đấu này, những linh kiện đều là của cùng một loại pháp bảo. Chẳng ai lại trộn lẫn đủ loại linh kiện của mấy chục loại pháp bảo vào với nhau cả. Trộn lại rồi sao mà phân biệt được nữa?

Cho dù thứ hạng của Lý Diệu càng ngày càng thấp nhưng các tu chân giả lại càng ngày càng có hứng thú với hắn.

Lý Diệu không hề biết ở trong chiếc Liêu Viễn đang nổi lơ lửng trên đầu mình có rất nhiều tu chân giả đang chăm chú theo dõi màn biểu diễn của hắn.

Hắn vẫn cứ thông thả thi đấu theo tiết tấu của chính bản thân hắn.

Đầu tiên, hắn lấy một cái hộp tinh nguyên ra từ trong cái núi linh kiện, rồi chọn lựa thêm vài loại linh kiện quần quanh cái hộp tinh nguyên, tạo ra một cái thiết bị bé vừa xấu xí vừa kì cục.

Sau khi hoàn thành cái món đồ kỳ dị ấy, hắn lại lấy ra thêm tầm 20 cái hộp tinh nguyên nữa. Hắn vẫn làm theo cách cũ rồi xâu chuỗi cả đám thiết bị kỳ dị kia lại.

“Đây là cái gì?”

Trong trung tâm theo dõi, nhóm tu chân giả chẳng hiểu hắn đang làm gì cả. Ánh mắt của mọi người đều nhìn vào Tạ Thính Huyền – một chuyên gia luyện khí.

Tạ Thính Huyền như đang nghiền ngẫm gì đó, nói: “Hộp tinh nguyên là “tim” của các loại pháp bảo cấp thấp. Nó phụ trách việc cung cấp linh năng cho pháp bảo. Nhưng cái thiết bị mà thí sinh này tạo ra từ tổ hợp của hộp linh năng và các loại linh kiện kia lại chẳng phải phương pháp chế tạo của bất kỳ loại pháp bảo nào. Chỉ có thể gọi món đồ đó là thiết bị hơi có chức năng của pháp bảo mà thôi.”

“Thầy Tạ, loại thiết bị này có tác dụng gì vậy?” Một quan quân nhin không được, hỏi.

Tạ Thính Huyền trầm ngâm một lát rồi trả lời: “Là một loại thiết bị gây nổ. Nó có thể phá hư cái phù trận củng cố ở trong hộp tinh nguyên, khiến linh năng ở trong đó nổ tung trong tích tắc rồi sinh ra lực nổ vô cùng mạnh.”

“Chẳng lẽ hẳn tưởng chế tạo ra trăm cái bom rồi vừa đi vừa cho nổ?”

“Cũng không đúng nha. Hẳn xâu chuỗi hơn 20 cái hộp tinh nguyên lại với nhau. Thể tích lớn như vậy căn bản là không thể mang theo được chứ đừng nói đến quăng ra nổ chết yêu thú. Không nổ chết bản thân đã tính may rồi đấy!”

Quan quân nhú mày, suy nghĩ sâu xa gì đấy.

Lúc này, thật ngoài dự đoán của mọi người, sau khi chế tạo ra hai cái bom tinh nguyên một lớn một nhỏ, Lý Diệu đột nhiên đổi phong cách.

Tốc độ tay của hắn nháy mắt cái đã nhanh hơn nhiều. Đôi tay như hóa thành hai đường ảo ảnh, chọn ra mấy trăm loại linh kiện từ cái núi hỗn tạp kia.

Trong một chuỗi tiếng keng keng, đùng đùng, một thanh kiếm có răng cưa nhanh chóng thành hình.

“Tốc độ tay thật nhanh!” Các tu chân giả trong phòng theo dõi ồ lên.

Lắp ráp pháp bảo là kiến thức cơ bản của tu chân giả. Mỗi một tu chân giả đều hiểu được vài phần.

Nhưng đến trình độ như bọn họ thì họ đã không còn tự tay lắp ráp từ lâu rồi, trực tiếp dùng linh năng điều khiển linh kiện là được.

Mà đối với một thiếu niên bình thường chưa thức tỉnh linh căn thì để có được tốc độ tay nhanh đến mức quý dị như vậy, tuyệt đối đã trải qua một thời gian dài tu luyện gian khổ vô cùng!

“Kiến thức cơ bản vô cùng vững chắc!”

Tạ Thính Huyền gật đầu liên tục, có dự cảm là lần này mình sẽ nhận được bảo vật.

Người trong nghề xem phương pháp. Người ngoại đạo chỉ cảm thấy tốc độ tay của Lý Diệu rất nhanh thôi và chỉ có mình ông nhìn ra rằng trong lúc Lý Diệu đang giữ vững cái tốc độ quý dị ấy, hãn cũng duy trì độ ổn định của đôi tay, bảo đảm mỗi một linh kiện đều được lắp ráp chuẩn xác và chắc chắn. Thậm chí ngay cả hô hấp của hãn cũng không hề rối loạn dù chỉ một chút.

Chỉ là...

Tạ Thính Huyền chớp chớp mắt. Ông ta phát hiện ra rằng thứ tự lắp ráp thanh kiếm quân dụng của Lý Diệu hơi khác với cách thức lắp ráp tiêu chuẩn.

Ngay từ đầu ông còn tưởng là Lý Diệu vội vàng nên làm lỗi. Nhưng sau một lúc, ông liền nhận ra rằng Lý Diệu đang thay đổi kết cấu bên trong. Hãn bỏ thêm một vài “thứ” nho nhỏ vào những nơi ít khiến người khác chú ý nhất.

“Thú vị! Thật sự có chút thú vị đấy!”

Tạ Thính Huyền không ngờ một học sinh cấp ba như Lý Diệu lại có thể tiến hành sửa đổi cấu tạo của một pháp bảo kinh điển đã có hình thức cố định như vậy.

Cho dù ông ta vẫn chưa biết những thay đổi nho nhỏ này tạo ra hiệu quả gì, nhưng điều này đã đủ khiến ông gật đầu hài lòng liên tục. Lúc này, ông càng thêm kiên định với cái quyết tâm chú ý Lý Diệu.

Chưa được 5 phút sau, Lý Diệu đã lắp ráp xong cái pháp bảo đầu tiên.

Đây là một thanh kiếm lưỡi cửa quân dụng tên là “hỗ sa”!

Hỗ sa là một thanh kiếm lớn phải dùng hai tay để cầm dài hơn 1,5m, hai bên lưỡi kiếm được gắn một hàng răng cửa chế tạo từ hợp kim siêu thép.

Sau khi lắp thêm hộp tinh nguyên, hàng răng cửa sẽ siêu tốc xoay tròn, tạo ra lực sát thương kinh người. Nó có thể chặt đứt một cây đại thụ to một người ôm chỉ trong một nhát chém, và cho dù vậy, da hay lớp bọc ngoài của yêu thú cấp thấp có cứng cỡ mấy thì cũng không thể chống lại nó được.

“4 phút 39 giây. Tốc độ này đã vượt qua không ít binh lính lão luyện trong quân đội.”

Vị quan quân vừa rồi lên tiếng.

Nếu suy xét nghiêm khắc thì hành động lắp ráp pháp bảo này chỉ được xem là liên kết các linh kiện đã được luyện chế sẵn lại với nhau thôi, chứ không được tính là “luyện khí”.

Nhưng nếu xét trên tiêu chuẩn tuổi 18 thì biểu hiện của Lý Diệu đã tuyệt đối có thể xưng là “vô cùng thần kỳ”!

Tiếp theo...

Lý Diệu cũng không hành động như những gì mà nhóm tu chân giả kia suy đoán. Họ đã đoán rằng hắn sẽ khiêng kiếm lưỡi cửa hổ sa đi ra ngoài chém giết khắp nơi, nhưng không. Lý Diệu lại đặt thanh kiếm sang một bên rồi tiếp tục lựa chọn ra một đồng linh kiện, bắt đầu lắp ráp cái pháp bảo thứ hai.

Những linh kiện mà hắn chọn ra trong lần này hoàn toàn khác với đợt đầu tiên. Phong cách lần này tục tũn hơn, hung tàn hơn, điên cuồng hơn... trông hình dạng như một thanh chiến đao.

Rất nhanh sau đó, một thanh chiến đao hơi ngắn, nhưng rộng hơn, dày hơn những loại đao thường nhiều, ra đời từ tay của Lý Diệu. Trông thanh chiến đao có hình thù kỳ lạ này giống như chân chó.

“Chiến đao sấm chớp?” Vị sĩ quan kia lại cầm lòng không đậu lên tiếng.

Đây cũng là một pháp bảo cấp thấp nhất. Thiết kế của chiến đao sấm chớp và kiếm lưỡi cưa hoàn toàn khác nhau. Thanh chiến đao này hoạt động dựa vào phù trận rung được khắc vào hai bên của sống đao, tạo ra sóng rung siêu cao, giúp lưỡi đao có thể rung trên mười ngàn lần mỗi giây, tăng lực công kích.

Thường thì một đao chém ra là có thể đập vỡ toàn bộ nội tạng của yêu thú. Trong các loại pháp bảo cấp thấp thì nó được xem là cực kỳ hung hãn!

Hai thiết kế khác nhau hoàn toàn, thậm chí còn trái ngược nhau này lại được tạo ra dễ dàng từ đôi tay của Lý Diệu. Hẳn quen thuộc với mấy loại pháp bảo này đến mức làm người khác có cảm giác là vừa sinh ra hẳn đã tiếp xúc với mấy loại pháp bảo này vậy.

“Nhóc con này thật đúng là quái vật!” Vị quan quân kia lẩm bẩm.

Mà đây vẫn chưa phải là kết thúc. Sau khi lắp ráp xong cái pháp bảo thứ hai, Lý Diệu lại vui đầu vào đồng linh kiện, chọn ra nhóm linh kiện thứ ba có phong cách khác hoàn toàn với hai nhóm vừa rồi.

Lại chỉ dùng tầm 5 phút, một cái rìu thật lớn có khí thế kinh người, vừa nhìn đã khiến người ta phải nổi gai ốc sinh ra trong tay của hắn!

Lý Diệu nắm chặt cán rìu có khắc phù trận điều khiển, nhẹ nhàng vung lên.

Mấy cái phù trận được khắc trên chiếc rìu lập tức sáng lên, lưỡi rìu biến thành màu đỏ rực như thể một cái mỏ hàn cháy đỏ lên!

Đây là một chiếc rìu nhiệt năng có tên là “phần thiên”. Nguyên lý tác chiến của loại vũ khí này lại khác với hai cái vừa rồi.

Lượng linh năng trong hộp tinh nguyên không phải chuyển hóa thành động năng như hai loại trước, mà trực tiếp biến thành nhiệt lượng cực nóng

sau khi phù trận bị kích hoạt!

Bổ xuống một nhát, toàn bộ nội tạng của yêu thú đều có thể bị đốt thành than!

Chỉ trong 20 phút ngắn ngủi mà hắn có thể lắp ráp xong ba loại pháp bảo cấp thấp có phong cách hoàn toàn khác nhau, nguyên lý hoạt động khác nhau một trời một vực!

Trên mặt Lý Diệu chẳng có cảm xúc gì nhưng thế đây chỉ là một việc nhỏ không đáng để nhắc đến. Hắn uống một ngụm nước, rồi đổ một ít nước vào tay cẩn thận xoa xoa để hạ nhiệt độ.

Đến lúc này mọi người mới phát hiện ra đôi tay của hắn đã đỏ ửng lên như bị nướng sau một thời gian dài vận động siêu tốc!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Giao Dịch Pháp Bảo

“Hiện tại hãn mới là học sinh cấp ba thôi mà đã có thiên phú luyện khí cao như vậy, quả thật hiếm thấy! Một nhân tài như vậy hãn là chí ở Thâm Hải viện đấy nhỉ?”

“Tại sao hãn lại lắp ráp ra ba cái pháp bảo hoàn toàn khác biệt như vậy? Phải biết rằng, cách sử dụng của kiếm lưỡi cưa, chiến đao sắp chớp và rìu phần thiên là khác nhau hoàn toàn. Chẳng lẽ hãn đều có thể sử dụng thuần thục cả ba loại pháp bảo này? Nếu vậy thì thật sự là yêu quái!”

“Cho dù có thể sử dụng thuần thục thì cũng không cần thiết phải làm vậy. Ba loại binh khí này đều là rất nặng, nếu mang hết cả ba trên người thì sẽ khiến tốc độ giảm xuống rất nhiều. Trong rừng cây mà tốc độ chậm thì không hề có lợi thế, mà ngược lại còn là trời buộc.”

Trong lúc các tu chân giả đang nghị luận sôi nổi thì thí sinh thứ hai bước chân vào điểm tiếp viện.

Đây là một thiếu niên có thân hình vô cùng cao lớn, khí chất cũng vô cùng kiêu ngạo. Trên cằm thí sinh này mọc đầy râu nên trông có vẻ thành thục.

Hãn nhìn thấy Lý Diệu đang ngồi trong một góc nghỉ ngơi, rồi hơi sửng sốt.

Nhưng khi hãn phát hiện ra ba loại binh khí đang đặt trên mặt đất thì ngay lập tức vui mừng khôn xiết. Hãn hớn hở bước đến, cầm lấy chiếc rìu

phần thiên rồi múa thử vài đường. Sau đó, hấn phấn khích đến mức gầm rú liên tục.

“Vận khí của mình không tệ nha, không ngờ trong điểm tiếp viện lại có pháp bảo đã lắp ráp sẵn. Chỉ cần có chiếc rìu phần thiên này là mình có thể chém giết 100 con yêu thú một ngày!”

Thiếu niên kiêu ngạo khiêng chiếc rìu lên, chuẩn bị rời đi thì bỗng phía sau lưng có tiếng nói.

Lý Diệu gọi lại thí sinh kia, giọng điệu lười biếng: “Này, bạn ơi. Chiếc rìu phần thiên này là do tôi vừa lắp ráp xong, giá 200 điểm tích lũy. Bạn là khách hàng đầu tiên nên tôi khuyến mãi cho 5% nhé, 190 là được rồi!”

Thiếu niên kiêu ngạo sững sốt một chút rồi liền cười rộ lên, nói: “Thì ra chiếc rìu này là do bạn luyện chế à. Vậy cảm ơn bạn nhé, khi nào có rảnh tôi mời bạn ăn cơm!”

Hắn ta căn bản không hề có ý định giao dịch, vẫn cứ khiêng chiếc rìu rồi quay lưng đi thẳng.

Lý Diệu đã sớm đoán trước được tình hình này. Vẻ mặt của hắn chẳng thèm thay đổi một chút, kêu với theo: “Bạn ơi, chờ một chút, hãy xem tôi biểu diễn cái này!”

Nói xong, hắn vung tay ném một quả bom tinh nguyên đã lắp ráp xong hồi nãy vào khu rừng.

Đùng!

Trong rừng cây liền truyền ra tiếng vang thật lớn, một làn khói từ từ dâng lên. Trong làn khói còn có cả những ngọn lửa dữ tợn, sóng nhiệt cuộn cuộn đập vào mặt hai người.

Thiếu niên kiêu ngạo bị tiếng nổ khiến cho hoảng sợ. Sắc mặt của hắn thay đổi, quay đầu lại trông Lý Diêu, nói: “Ý gì?”

Lý Diêu giơ giơ chuỗi 20 quả bom tinh nguyên lên cho hắn xem rồi cười hì hì, nói:

“Không có ý gì đâu. Vừa rồi chỉ là uy lực của một quả bom, bạn thấy không... Trên tay tôi còn tận 20 quả nha. Nếu bạn không muốn giao dịch, muốn không không cướp đi chiếc rìu của tôi thì tôi đành phải phát động phù trận... kích nổ bom, nổ cả hai chúng ta ra khỏi trận đấu nha!”

“Mày...”

Thiếu niên kiêu ngạo há hốc mồm, không ngờ rằng Lý Diêu có thủ đoạn như vậy.

Lý Diêu cười mỉm, nói tiếp: “Bạn không muốn mua cũng không sao. Ở trong kia còn có rất nhiều đao kiếm bình thường, bạn có thể lấy tùy ý. Bạn lấy hết cả đồng đó thì cũng không sao, nhưng xin hãy trả lại chiếc rìu cho tôi.”

Thiếu niên kiêu ngạo nheo mắt lại, nhìn thoáng qua đồng đao, kiếm bình thường rơi đầy trên sàn rồi trong mắt toát ra vẻ khinh miệt.

Nếu chưa thử dùng rìu phần thiên thì đúng là dùng mấy loại kiếm, đao bình thường kia đi giết yêu thú thì vẫn được thôi.

Nhưng hắn đã được trải nghiệm chiếc rìu phần thiên rồi, cảm giác lại tốt vô cùng. Bây giờ kêu hắn đi chọn mấy cái loại đao, kiếm bình thường kia thì hắn hơi không cam tâm!

Lý Diêu nói tiếp:

“Giết chết một con yêu thú cấp thấp thì có tầm mười mấy điểm tích lũy. Mà bạn chỉ dùng chưa đến 200 điểm để mua chiếc rìu này. Có nó, hiệu suất chém giết yêu thú của bạn sẽ tăng lên thật nhiều. Còn sợ trong ba ngày không giết được mười mấy con yêu thú sao? Chỉ sợ chưa được nửa ngày thì bạn đã kiếm đủ số tiền bỏ ra rồi nha!”

Sắc mặt của thiếu niên kiêu ngạo thay đổi liên tục, có vẻ vô cùng do dự.

Dẫu sao thì bây giờ mới là bắt đầu thi đấu, điểm tích lũy của mọi người vẫn chưa nhiều lắm. 190 điểm gần như là tất cả tài sản của hắn rồi.

Nếu bây giờ hắn giao dịch thì thứ hạng của hắn sẽ rút xuống chót nhất.

Nhưng thằng này nói cũng không sai. Nếu có chiếc rìu phần thiên này thì hiệu suất chém giết yêu thú của hắn sẽ tăng lên rất nhiều. Tốc độ kiếm điểm ít nhất sẽ nhanh gấp đôi hiện tại!

Lý Diệu cười thật tươi, trông như một gian thương tận tâm suy nghĩ cho khách hàng của mình, nói:

“Bạn này, bạn nghĩ kỹ đi. Nếu bạn không mua chiếc rìu này thì tôi sẽ bán cho người khác. Lúc ấy, lực công kích của người đó sẽ cao hơn bạn nhiều, không chừng còn nhảy lên xếp hạng ở trên bạn. Tính đi tính lại thì bạn tổn thất cũng không phải chỉ là nhỏ tí tẹo đâu.”

Thiếu niên kiêu ngạo hừ khinh miệt một cái, nói:

“Mày nói không sai. Nhưng cũng không phải là chỉ mình mày biết lắp ráp pháp bảo! Trong trường, tao cũng đã học qua môn học liên quan đến pháp bảo. Tao dùng nhiều thời gian một xíu để tự lắp ráp ra một chiếc rìu cũng được... Mày, mày đã trộn tất cả linh kiện vào với nhau à? Mày cũng quá vô sỉ đi!”

Lý Diệu nhún vai, giọng điệu bất cần, nói: “Nhanh gọn xúi đi. Cuối cùng là mày muốn giao dịch hay không? Nếu không muốn thì trả rìu lại đây, cảm ơn.”

“Tao không tin mày sẽ kíp nổ!” Thiếu niên kiêu ngạo nhìn chăm chăm vào hai mắt của Lý Diệu, nghiền răng kêu lên.

“Được rồi! Tao đếm đến ba, cả hai cùng nhau rời trận đấu cũng được! Dù sao thì thực lực của tao rất yếu, chỉ trông mong lại đây mở rộng tầm mắt thôi. Vốn dĩ cũng không tính toán chen vào vòng chung kết. Ba... Hai...”

Lý Diệu làm ra thái độ bất cần đời, nở một nụ cười quái dị.

Hắn còn chưa đếm đến “một” thì thiếu niên kiêu ngạo đã hoàn toàn mất khống chế. Hắn hét lên như phát điên: “Dừng! Dừng lại! Tao giao dịch! Tao mua chiếc rìu phần thiên này!”

Hai con hị hị trên đầu hai người nhẹ nhàng chạm vào nhau một cái. “Tinh” một tiếng, 190 điểm mà thiếu niên kiêu ngạo đã phải cực khổ giết yêu thú tích góp lại đã toàn bộ chuyển cho Lý Diệu!

Trên bảng xếp hạng, một cái tên đang sáng lấp lánh chợt biến mất, và tên của Lý Diệu lại xuất hiện trong danh sách 100 tuyển thủ đứng đầu một lần nữa... Nháy mắt cái đã nhảy đến thứ hạng số 88!

Thiếu niên kiêu ngạo vô cùng buồn bực, hung tợn trừng mắt liếc Lý Diệu một cái rồi khiêng rìu ử rử chạy đi.

“Thì ra là hán tính làm “con buôn pháp bảo”. Hán tính dùng phương pháp này để kiếm điểm!”

Mọi tu chân giả trong phòng theo dõi ngộ ra ý đồ của Lý Diệu. Lập tức, họ có cảm giác không biết nên khóc hay nên cười.

Mấy chục lần thi đấu trước đó cũng đã từng có người tiến hành giao dịch pháp bảo. Nhưng mà thường là đã chém giết yêu thú được thật nhiều rồi, có dư mới ngẫu nhiên giao dịch một lần.

Chủ yếu là vì quy tắc giao dịch còn quá nhiều lỗ hổng, đối người chế tạo ra pháp bảo tương đối bất lợi. Hơi sơ ý một chút thôi đã có thể bị người cướp mất pháp bảo.

Không ngờ nhóc con yêu quái này lại nghĩ ra biện pháp “đồng quy vu tận” để lấp đầy cái lỗ hổng giao dịch!

Hoàn thành đợt giao dịch đầu tiên, Lý Diệu lại ngồi lắp ráp pháp bảo.

Như một con rối linh năng, hắn ngồi im lắp ráp với cường độ cao liên tục mấy tiếng mà tay của hắn không hề run rẩy. Lúc này, mấy chục cái pháp bảo lại lần lượt xuất hiện!

Trong lúc hắn lắp ráp, có hơn 100 thí sinh đi vào điểm tiếp viện.

Phần lớn những tuyển thủ có đủ điểm tích lũy đều mua một pháp bảo dưới miện lưỡi trôn tru của Lý Diệu.

Vì vậy, Lý Diệu cứ thoải mái ngồi trong điểm tiếp viện vô cùng an toàn mà vẫn có điểm ngang với việc lăn lộn ngoài kia săn giết mấy trăm, thậm chí cả ngàn con yêu thú!

Thứ hạng của hắn cứ tăng lên, thành công lọt vào top 10 thí sinh có điểm tích lũy cao nhất. Khoảng cách giữa hắn và Hách Liên Liệt còn chưa đến 100 điểm!

Mỗi một thí sinh đều có thể xem bảng xếp hạng thông qua con hị hị của mình. Có thể tưởng tượng vẻ mặt kinh ngạc muốn chết của Hách Liên Liệt khi nhìn thấy cái tên Lý Diệu!

“Thằng rác rưởi này rõ ràng là rác rưởi thối nát! Rác rưởi! Rác rưởi! Sao nó có thể nhảy vào top 10 cơ chứ! Sao có thể chỉ cách mình có một xíu như vậy? Hoàn toàn không thể nào!”

Đôi mắt của Hách Liên Liệt đỏ ngầu, vô cùng nóng nảy. Hãn nghĩ nỗ lực cũng nghĩ không ra tại sao Lý Diệu có thể làm được như vậy!

Rất nhanh, tất cả linh kiện ở điểm tiếp viện đầu tiên đã bị Lý Diệu sử dụng gần như không còn. Mà những pháp bảo hãn lắp ráp xong cũng đã biến thành điểm tích lũy của hãn.

Lý Diệu cười nhẹ, huýt sáo vui sướng một cái. Hãn bỏ bom vào cái ba lô quân dụng rồi xuất phát đến điểm tiếp viện tiếp theo!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Đệ Nhất!

Điểm tiếp viện thứ hai không được may mắn như cái đầu. Đã có không ít thí sinh nhanh chân đến trước.

Vài rương vũ khí đều đã bị người mở ra. Linh kiện của một vài loại pháp bảo đã bị dùng gần hết. Nhưng còn rất nhiều rương vũ khí vẫn nguyên vẹn chưa mất thứ gì.

Suy cho cùng thì so với chiến đấu, số thí sinh có năng khiếu mạnh về luyện khí không nhiều lắm.

Tuy đa số thí sinh đều đã được học qua những kiến thức cơ sở về luyện khí, biết các bước lắp ráp và kết cấu của mấy chục loại pháp bảo cấp thấp. Nhưng họ không có kinh nghiệm thực hành phong phú như Lý Diệu.

Pháp bảo hiện đại khác với pháp bảo cổ đại. Cho dù là vũ khí lạnh cấp thấp nhất cũng có đến trăm cái linh kiện.

Nếu là người mới lắp ráp thì tốc độ sẽ rất chậm. Hơn nữa, lỡ không chú ý một chút, lắp không kỹ thì lúc chiến đấu rất dễ xảy ra vấn đề. Nhẹ thì vũ khí đột nhiên không nhạy, nặng thì nổ ngay tại chỗ, linh năng phản phệ, vô cùng nguy hiểm!

Cho nên, phần lớn những thiếu niên không am hiểu luyện khí vẫn sẽ lựa chọn trực tiếp dùng đao, kiếm bình thường mà ban tổ chức cung cấp sẵn để chiến đấu.

Lý Diệu đổ đồng linh kiện ra như lần trước rồi bắt đầu điên cuồng lắp ráp!

Ở điểm tiếp viện này, những giao dịch đầu rất là thuận lợi. Nhưng sau khi bán được hơn 20 cái pháp bảo thì Lý Diệu gặp phải kẻ khó chơi.

“Không có tiền, mạng có một cái. Bây giờ tao lấy chiếc rìu phần thiên này đây, có ngon thì mày kíp nổ đi. Cùng lắm thì cùng nhau chết!”

Một nam sinh cao to như trâu, làn da ngăm đen, bề ngoài hung ác nói.

Lý Diệu hơi lúng túng, nói:

“Bạn này. Đừng cộc cằn như vậy. Tôi đã giảm giá 10% rồi. Một chiếc rìu tốt như vậy cũng chỉ bán có 270 điểm. Quả thật là giá rẻ dưới sàn luôn rồi, chẳng lẽ bạn không tin rằng tôi sẽ kíp nổ à?”

“Mày nói đúng. Tao sinh ra đã cộc cằn như vậy đấy. Trong trường của tao, người khác đều gọi tao là “trâu cộc cằn”. Tao không tin mày có gan kíp nổ đấy!”

Nam sinh da ngăm đen cười ha ha, khiêng chiếc rìu lên rồi quay lưng đi thẳng.

Nhìn bóng dáng của hắn, Lý Diệu cười dữ tợn, trong mắt toát ra vẻ tàn nhẫn.

Nam sinh da ngăm đen còn chưa bước ra khỏi điểm tiếp viện thì bỗng cảm thấy có gió mạnh quật vào người. Hắn còn chưa kịp phản ứng thì bỗng cảm thấy ướt át. Cơ thể của hắn đã bị keo dính màu hồng phấn bao lấy!

Nam sinh da ngăm đen bị bọc trong khối thạch trái cây màu hồng phấn, vẻ mặt kinh ngạc và ai oán, ủ rũ rớt đài!

“Tôi đã nói rồi, nhóc con này thích hợp làm sát thủ lắm. Nghĩ thử xem, ẩn nấp sau lưng kẻ địch, không cần dùng vũ khí, bản thân lại có thể tự luyện chế và sửa chữa pháp bảo. Một nhóc con như vậy ném ở đâu cũng sẽ trở thành sự tồn tại khiến kẻ địch phải đau đầu nha!”

Trong trung tâm theo dõi, một tu chân giả nhịn không được lên kêu lên.

“Thật là tàn nhẫn độc ác! Tuy vòng đấu loại không cấm các thí sinh công kích lẫn nhau nhưng vừa ra đòn liền hạ tử thủ vào óc kẻ địch. Tổ chức tâm lý tương đương mạnh đấy. Không phải học sinh cấp ba nào cũng có thể làm được đâu. Không tệ, thật không tệ!”

Một tu chân giả gầy nhom, ánh mắt lạnh lùng mỉm cười, gật đầu liên tục.

Loại người một hai căn chết không chịu buông như “trâu cọc cằn” cũng chỉ là số ít. Phần lớn thí sinh sau khi cân nhắc lợi và hại thì cũng đều dứt khoát lấy điểm ra đổi vũ khí.

Theo thời gian, số yêu thú mà các thí sinh giết chết càng ngày càng nhiều. Những thí sinh có thực lực tương đối mạnh đều đã có hơn 1000 điểm tích lũy.

Tuy rằng Lý Diệu cũng làm việc theo hoàn cảnh, tăng giá chút ít. Nhưng giá cả vẫn có thể coi như hợp lý. Phần lớn người mua đều không muốn dây dưa nhiều. Phải mua được thần binh lợi khí rồi mới có thể ra ngoài săn giết yêu thú thỏa thích nha!

Rất nhanh, điểm tiếp viện thứ hai đã bị quét sạch như cái đầu. Lúc này, Lý Diệu lại lao đến điểm tiếp viện thứ ba!

Suốt hai ngày, hắn chỉ cần quét từng điểm, từng điểm tiếp viện. Hắn đã lắp ráp ra vài trăm cái pháp bảo cấp thấp rồi giao dịch cho các thí sinh khác.

Đoạn thời gian sau, hắc thậm chí còn thông qua con hị hị tung quảng cáo lên trang giao lưu cộng đồng của các thí sinh:

“Có sẵn số lượng lớn kiếm lưỡi cưa, chiến đao sấm chớp và rìu phần thiên. Uy lực cực mạnh, chất lượng ổn định, giá rẻ! Là bảo vật chuyên dùng để săn giết yêu thú, thu hoạch điểm tích lũy cực nhiều! Muốn mua xin nhanh chóng đến điểm tiếp viện số...”

Ngoại trừ ba con yêu thú bắt buộc phải giết trên đường di chuyển khi hắc lỡ để lộ hành tung, thêm cả con vượn ba mắt đầu tiên hắc giết thì tổng cộng hắc chỉ giết có bốn con yêu thú.

Nhưng sau 49 tiếng thi đấu thì Lý Diệu đã ngồi lên vị trí số 1 của bảng xếp hạng! Áp đảo bên trên Hách Liên Liệt!

Trong lịch sử của cuộc thi khiêu chiến cực hạn này, thành tích của Lý Diệu có thể xem là chưa từng có trong lịch sử!

Nhưng hắc không giữ được vị trí đứng đầu lâu lắm, chỉ là hoa phù dung sáng nở tối tàn thôi. Bởi vì khi ngày thi đấu thứ hai kết thúc, mọi điểm tiếp viện trên Ma Giao đảo đều đã bị càn quét sạch bách.

Những điểm tiếp viện đầu còn có rất nhiều linh kiện cho hắc lắp ráp. Nhưng trong số thí sinh vẫn có không ít người biết lắp ráp pháp bảo. Nên những linh kiện ở các điểm tiếp viện sau đều đã bị bọn họ sử dụng hầu như không còn.

Huống chi, không ít tuyển thủ giao dịch đầu tiên với hắc đều đã bị công kích trí mạng, buộc rời khỏi thi đấu. Thành ra có rất nhiều kiếm lưỡi cưa, chiến đao sấm chớp và rìu phần thiên rơi rớt trong rừng cây bị các tuyển thủ khác nhặt được... Đây là chuyện mà Lý Diệu không thể ngăn cản được.

Sau khi ngày thi đấu thứ hai kết thúc, việc “buôn bán” của Lý Diệu đã khó có thể tiếp tục làm.

Lý Diệu cũng không để bụng. Hắn chọn một điểm tiếp viện tương đối ấm áp, khô ráo rồi bắt đầu... ngủ!

Trong khi những thí sinh khác còn đang không ngừng chém giết, tắm máu, vết thương chồng chất, sức cùng lực kiệt thì Lý Diệu nằm ngủ ngon lành. Hắn đang tiết kiệm mỗi một chút thể lực quý báu của mình.

Thứ hạng trên bảng xếp hạng của hắn cũng trượt xuống dần. Đến giữa trưa ngày thứ ba, thứ hạng của hắn đã trượt ra khỏi 100 thí sinh cao điểm.

Chờ đến cuối ngày thứ ba thì thứ tự của hắn đã rớt xuống đến thứ 293.

Lý Diệu vẫn không để bụng... Chỉ cần thứ tự cuối cùng của hắn nằm trong danh sách 600 thí sinh cao điểm nhất là đã đủ để vào chung kết.

Hắn còn chờ để trình diễn trò hay trong trận chung kết nha!

“Bụp!”

Hắn mở một hộp đồ đóng hộp mà hắn vợ vét được ở trong điểm tiếp viện ra, từng ngậm từng ngậm nhai nuốt.

“Ông ông ông!”

Trong Ma Giao đảo bỗng phát ra từng trận chấn động kỳ dị.

Cái cấm chế mạnh mẽ đã được khởi động. Những con yêu thú một giây trước còn đang hung hãn, giây tiếp theo đã như bị điểm huyết. Tất cả các khớp xương của chúng cứng đờ, không nhúc nhích được.

“Xin chúc mừng thí sinh Lý Diệu. Bạn đã đậu vào vòng chung kết!”

“Xin hãy nghỉ ngơi 3 tiếng. Trong khoảng thời gian này, tất cả các yêu thú trên đảo đều đã bị giam cầm, không thể công kích được nữa.”

“3 tiếng sau, trận chung kết chính thức bắt đầu. Đến lúc đó sẽ có các yêu thú còn cường đại hơn được phóng thích đến trên mặt đất. Đồng thời, bạn cũng sẽ có 300 kẻ địch và 299 đồng đội. Chúc bạn may mắn!”

Con hì hì màu trắng múa may nhẹ nhàng xung quanh đầu hắc như thể đang rất là vui sướng.

Lúc ấy lại có hơn 1000 luồng sáng từ Ma Giao đảo bay lên trời, hướng về chiếc Liêu Viễn.

Lý Diệu biết những luồng sáng đó là các thí sinh không lọt vào top 600. Họ đều đã không có duyên với trận chung kết.

Còn dư lại là 600 cường giả đã có thể sinh tồn 3 ngày trên Ma Giao đảo, chém giết vô số yêu thú!

Vào giờ phút này, cuộc chiến đích thực mới bắt đầu!

Lý Diệu mỉm cười nhẹ, rồi tiếp tục vui đùa vui vẻ ăn uống.

Đúng lúc này, cái xúc tua màu phấn hồng trên đầu tiểu cát hơi hơi đong đưa, tạo ra một hình người 3D bán trong suốt rồi đưa đến trước mặt hắc... Đây là một người mà hắc vô cùng quen thuộc.

“Hiệu trưởng Triệu!”

Lý Diệu sửng sốt. Người xuất hiện trước mặt hắc rõ ràng là hiệu trưởng của trường cấp ba Xích Tiêu, môn đệ chính tông của Xích Tiêu phái, tu chân giả luyện khí kỳ: Triệu Thụ Đức.

Vị hiệu trưởng ngày thường thoắt ẩn thoắt hiện này bây giờ lại mặt đầy tươi cười, gật đầu liên tục, nói với hắc:

“Em Lý Diệu, biểu hiện của em vô cùng xuất sắc. Em đã giúp làm vẻ vang trường Xích Tiêu của chúng ta! Thế nào, đã suy xét muốn học trường

nào chưa?”

“Cảm ơn thầy hiệu trưởng đã quan tâm. Em nghĩ kỹ rồi. Em muốn thi vào Thâm Hải viện, trở thành một luyện khí sư!” Lý Diệu ưỡn ngực, đồng dục trả lời.

“Thâm Hải viện thật sự không tệ. Nhưng Tinh Vân viện cũng có ngành luyện khí vô cùng tốt. Em có hứng thú không? Nếu em đồng ý thì tôi có thể đại diện Xích Tiêu phái ký một phần hợp đồng “ủy thác bồi dưỡng” với em. Em sẽ không cần phải tham gia thi đại học nữa mà có thể trực tiếp nhập học và Tinh Vân viện!”

Triệu Thụ Đức mời chào Lý Diệu.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Ba Lựa Chọn

Lý Diệu mở to hai mắt, nói: “Ủy thác bồi dưỡng?”

Hiệu trưởng Triệu giải thích một hồi rồi Lý Diệu mới biết đại khái... “Ủy thác bồi dưỡng” là một hình thức hợp tác đặc thù giữa tông phái tu luyện và các trường đại học.

Nói một cách đơn giản hơn chính là nếu Lý Diệu đồng ý ký tên vào cái hợp đồng như vậy, thì sau khi tốt nghiệp cấp ba, hắn sẽ trở thành đệ tử chính thức của Xích Tiêu phái. Sau đó, Xích Tiêu phái sẽ đưa hắn đến trường đại học để bồi dưỡng.

Tất cả học phí và sinh hoạt phí của hắn đều được Xích Tiêu phái cung cấp. Mà đến khi tốt nghiệp đại học thì hắn sẽ trực tiếp làm việc trong các xí nghiệp của Xích Tiêu phái!

Cách thức bồi dưỡng nhân tài kiểu này còn có tên gọi là “chuỗi liên tiếp”. Chỉ cần Lý Diệu ký tên vào hợp đồng này là liền cơm áo không lo, tiền đồ rộng lớn!

Triệu Thụ Đức lại cười, nói tiếp:

“Năm ngoái, Xích Tiêu phái chúng ta vừa thành lập một công ty mới tên “bất động sản Xích Tiêu”. Công ty này chuyên khai phá thành phố, trị trấn mới ở vùng biên giới của Liên bang. Chỉ cần xây dựng thành công một thành trấn thì lợi nhuận thu vào có thể gấp mấy chục lần vốn đầu tư!”

“Nhưng ở vùng biên giới lại có rất nhiều yêu quái hoành hành, cũng không an toàn. Hơn nữa, mấy chỗ đấy hoang vắng nên việc tiếp viện hậu cần không được tiện lợi cho lắm!”

“Cho nên tông phái cần có những nhân tài tổng hợp có chiến lược cực mạnh, lại biết chế tạo pháp bảo và sửa chữa pháp bảo để giải quyết vấn đề an toàn trong lúc xây dựng.”

“Nếu em ký vào cái hợp đồng này, chờ đến khi tốt nghiệp đại học thì liền trở thành chuyên viên cao cấp của công ty bất động sản Xích Tiêu. Chẳng mấy năm thì em sẽ trở thành Bành Hải thứ hai!”

Yêu Dao Bành Hải thứ hai!

Lý Diệu cực kì kích động, vẻ mặt sáng rực lên, suy nghĩ như đã bay đến tận chín tầng mây.

Khóe môi của Triệu Thụ Đức hơi hơi cong lên, nói tiếp:

“Em rất may mắn đấy, em Lý Diệu. Em biết không, ngay cả Chu trưởng lão của Xích Tiêu phái cũng rất coi trọng em. Là do ngài ấy an bài nên em mới có được cái hợp đồng “ủy thác bồi dưỡng” này đây.”

“Ngài ấy là một đại nhân vật đích thực. Nếu em gia nhập Xích Tiêu phái thì sẽ là người dưới trướng của Chu trưởng lão. Tương lai tuyệt đối là tiền đồ vô lượng!”

“Nhưng em cũng không cần phải nói ra lựa chọn liền đâu. Biểu hiện của em đã khiến cho vài trường đại học chú ý. Lát nữa hẳn là còn có người tìm em nói chuyện. Em cứ việc so sánh, để sau này khỏi trách tôi chưa cho em cơ hội lựa chọn. Ha ha ha!”

Không chờ Lý Diệu trả lời, Triệu Thụ Đức liền phẩy tay, nói: “Tóm lại, em hãy cố gắng thể hiện mình trong trận chung kết. Tôi và Chu trưởng lão

đều theo dõi em đấy. Nếu có điều kiện gì thì cũng đừng ngại nói ra. Xích Tiêu phái sẽ không bạc đãi bất kỳ nhân tài nào!”

Ông ta vừa dứt lời, hình ảnh bán trong suốt của Triệu Thụ Đức chợt biến thành một tia sáng trắng, lóe lên rồi biến mất.

Đến lúc này, Lý Diệu mới hít một hơi thật sâu.

Được đấy, không ngờ chính mình lại có thể hấp dẫn ánh mắt của đại nhân vật trong Xích Tiêu phái, có cơ hội một bước lên trời!

Rốt cuộc là có nên đồng ý hay không nhỉ?

Hắn còn đang do dự thì xúc tu trên đầu tiểu cát lại nhẹ nhàng đong đưa. Cái hư ảnh thứ hai hiện lên. Đây là một hình ảnh còn khiến tim của Lý Diệu đập nhanh hơn ban nãy nhiều.

“Thầy Tạ!”

Lý Diệu cung kính cúi người chào cái hư ảnh của ông lão mặt đỏ màu tím... Người này đúng là chuyên gia luyện khí của Thâm Hải viện: Tạ Thính Huyền!

Tạ Thính Huyền mỉm cười, nói:

“Em Lý Diệu, chúc mừng em. Trong đợt thi đấu năm nay, có lẽ thứ hạng của em không phải là cao nhất, nhưng lại là người hấp dẫn ánh mắt nhất. Tôi cũng không nói nhiều. Tôi đã gửi video thi đấu của em về ban tuyển sinh của Thâm Hải viện. Tôi đã nói với ban tuyển sinh là chỉ cần em lọt vào top 50 trận chung kết thì tôi liền đặc chiêu em vào trường! Nếu em lọt vào top 100 thì cho em ưu đãi “giảm 20 điểm trúng tuyển”! Nếu em lọt vào top 200 thì cũng sẽ cho em ưu đãi “giảm 10 điểm trúng tuyển”! Thế nào, như vậy đã được xem là có thành ý chưa?”

“Thật sự rất cảm ơn ngài, thầy Tạ. Em nhất định sẽ nỗ lực tiến vào top 50!” Lý Diệu lớn tiếng trả lời.

“Tốt! Bây giờ là thời khắc mấu chốt, tôi không quấy rầy em nghỉ ngơi. Em cũng cố gắng duy trì bình tĩnh, tranh thủ phát huy ra trạng thái tốt nhất!” Tạ Thính huyền gật đầu với hần, mỉm cười rồi biến mất khỏi quang màn.

Ngay khi Tạ Thính Huyền biến mất, một cái hư ảnh lại nhảy ra như thể gấp không chờ nổi nữa, cứng rắn chen vào tầm mắt của Lý Diệu.

“Đình... Đình Linh Đang?” Lý Diệu sửng sốt. Là con khủng long cái kia.

Đình Linh Đang dùng ánh mắt vô cùng lửa nóng đánh giá hần từ trên xuống dưới rồi nghiêm mặt, nói:

“Em Lý Diệu. Hình như em có chút hiểu lầm về Đại Hoang chiến viện... Không sai, hệ võ đấu của trường chúng tôi là mạnh nhất toàn Liên bang!”

“Nhưng không phải trong hệ võ đấu chỉ có mỗi luyện thể giả tay đầm chân đá không dùng vũ khí! Hệ võ đấu còn có kiếm tu am hiểu binh khí và các pháp bảo cận chiến. Em đến từ trường cấp ba Xích Tiêu thì chắc cũng biết đến tiền bối Bành Hải của quý giáo đúng chứ? Sau khi tốt nghiệp cấp ba, hần liền nhập học ở Đại Hoang chiến viện chúng tôi. Hần chuyên tu phương pháp vận dụng các loại pháp bảo cận chiến, sau đó còn giành được biệt hiệu “Yêu Dao”! Em không muốn trở thành luyện thể giả cũng không sao! Em có thể trở thành một kiếm tu của hệ võ đấu trong chiến viện Đại Hoang cũng rất tốt!”

Hai chữ “Bành Hải” lại khiến Lý Diệu sửng sốt một chút. Nháy mắt cái, trong mắt hần lại bùng lửa lên.

Đình Linh Đang thấy hắc không từ chối ngay lập tức liền đôi mắt lại cuồng nhiệt hơn, nói tiếp:

“Nói cách khác, tôi cảm thấy em là một tu chân giả trời sinh thuộc về chiến đấu hình. Vô cùng thích hợp với hệ võ đấu của Đại Hoang chiến viện chúng tôi. Chỉ cần em lọt top 300 trong trận chung kết, tôi liền đặc chiêu em vào trường! Hơn nữa còn miễn giảm toàn bộ học phí, còn có thêm cái học bổng cực lớn! Thế nào, suy xét một chút đi, em Lý Diệu!”

... ..

Mãi cho đến khi hư ảnh của Đình Linh Đang biến mất trong không khí, Lý Diệu vẫn cứ đầu vầng mắt hoa, cảm xúc phập phồng. Thật lâu rồi vẫn không thể bình tĩnh lại được.

Trước mắt hắc như thế xuất hiện ba con đường lớn tỏa ánh hào quang. Ba con đường đều thẳng tắp, dài tít tắp, đi thẳng đến đỉnh vô thượng của giới tu chân!

Cuối cùng thì nên chọn trường nào đây?

Lý Diệu khoanh chân ngồi xuống, bình tĩnh suy xét lợi và hại của ba cái lựa chọn.

Trong ba lực chọn này, cái của Đình Linh Đang là có thành ý nhất.

Với thực lực của Lý Diệu, chỉ cần phát huy bình thường thôi thì việc lọt top 300 đã không phải chuyện khó khăn gì. Hơn nữa, Yêu Dao Bành Hải chính là tốt nghiệp hệ võ đấu của Đại Hoang chiến viện. Thật hiển nhiên, cái chuyên ngành này không phải chỉ bồi dưỡng luyện thể giả, mà cũng am hiểu bồi dưỡng kiếm tu. Đặc biệt thích hợp với sở trường của mình.

Nhưng sau khi suy nghĩ cẩn thận thì Lý Diệu vẫn loại bỏ Đại Hoang chiến viện đầu tiên.

Hắn đã hứa với ông cha đã chết rằng nhất định sẽ trở thành một luyện khí sư. Nếu trở thành một tu chân giả chiến đấu hình bình thường thì hơi lệch với lý tưởng của hắn.

Mà điều kiện của hiệu trưởng Triệu đưa ra thì tương đối phù hợp với chí hướng của hắn.

Luyện khí hệ của Tinh Vân viện tuy xếp sau Thâm Hải viện, nhưng lại có thể luyện chế ra loại bảo bối như máy “linh tử va chạm” thì hiển nhiên cũng có điểm độc đáo riêng.

Mặt này lại phù hợp với sở thích của Lý Diệu. Hơn nữa, Xích Tiêu phái còn thanh toán tất cả các loại chi phí. Sau khi tốt nghiệp còn trực tiếp vào công ty lớn của bang phái làm việc. Sau vài năm, hắn cũng có thể có xe xịn mỹ nữ, sống trong biệt thự xa hoa. Quả thật là một bước lên trời.

Nhưng mọi chuyện đều có được có mất, chẳng ai cho không ai cái gì. Một khi ký hợp đồng với Xích Tiêu phái thì đồng nghĩa với việc trở thành đệ tử chính thức của bang phái. Sau này học cái gì đều do bang phái định đoạt. Con đường phát triển sau này cũng sẽ bị bang phái hạn chế, bản thân không được tự ý lựa chọn.

Nếu Xích Tiêu phái ra tiền thì khẳng định sẽ chỉ bồi dưỡng hắn thành tu chân giả phù hợp với một vị trí nhất định nào đó. Lúc ấy, hắn sẽ giống như một cái linh kiện, một con ốc của một cái pháp bảo cực lớn. Vĩnh viễn bị trói chặt trong Xích Tiêu phái.

Mà việc này lại khiến Lý Diệu không chịu đựng được.

Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Diệu vẫn kiên định với nguyện vọng ban đầu. Hắn cần phải toàn lực ứng phó trong trận chung kết, tiến vào top 50 để có được tư cách đặc chiêu của Thâm Hải viện!

Mặc dù không thể tiến vào top 50 thì ít nhất cũng phải có được cái ưu đã giảm 20 điểm trúng tuyển, tranh thủ điều kiện có lợi cho đợt thi đại học!

Thâm Hải viện là lựa chọn duy nhất của hân!

“Trận chung kết mau mau bắt đầu đi. Mình hơi không chờ đợi nổi nữa rồi!”

Nhìn chiếc Liêu Vãn ở tít xa, mờ mờ như một con chim khổng lồ giữa những tầng mây, Lý Diệu liếm liếm môi, dùng sức vung nắm đấm hướng về nó.

“Để lát nữa cho các người mở rộng tầm mắt một chút. Một luyện khí sư một khi đã trở nên vô liêm sỉ thì sẽ đáng sợ nhường nào!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoạ Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Quan Chi Huy

Lúc này, trên chiếc Liêu Viễn đang vô cùng náo nhiệt.

Ngoại trừ những tu chân giả trong phòng theo dõi, ở ngoài đại sảnh còn tụ tập 2400 thí sinh đã rớt trong vòng đấu loại.

Những thiếu niên này chỉ buồn rầu một lát thôi rồi liền hết sức chăm chú nhìn vào cái quang màn, chờ đợi trận chung kết bắt đầu.

Suy cho cùng, có thể nhìn thấy các cao thủ chiến đấu thì cũng sẽ giúp ích rất nhiều cho sự nghiệp tu luyện của bọn họ.

Dưới sự theo dõi của mấy ngàn người, ba tiếng trôi qua rất nhanh. Trận trung kết cuộc thi khiêu chiến cực hạn – chính thức bắt đầu!

“Gừ gừ gừ gừ!”

Sau khi cái cấm chế bao trùm toàn Ma Giao đảo bị gỡ bỏ, đám yêu thú đã bị “đóng băng” cứng đờ 3 tiếng liên tục liền gấp gáp nhảy xổ lên. Chúng điên cuồng gầm lên giận dữ để giải tỏa lửa giận ở trong lòng.

“Gừ gừ gừ!”

Đáp lại tiếng rống của đám yêu thú trên mặt đất là tiếng rống rung trời lở đất truyền đến từ trong lòng đất. Những tiếng rống này vô cùng mạnh mẽ, có lực.

Nghe được tiếng gầm từ dưới mặt đất, bọn yêu thú trên mặt đất vừa nãy còn uy phong lẫm liệt giờ liền rụt cổ co giò, thể hiện ra rằng chúng nó đang sợ hãi.

Vô số truyền tống trận ở hơn trăm địa điểm bí mật trên Ma Giao đảo bắt đầu sáng lên.

Trong ánh sáng kỳ dị đó, từng con yêu thú có khí thế dữ dằn, cường đại, ánh mắt hung hãn, tướng mạo dữ tợn, cơ thể to lớn từ từ bước ra!

Bọn chúng nhìn ngó đánh giá xung quanh một vòng, ngửi ngửi không khí. Mùi vị thịt người tươi mới lẫn trong không khí nhanh chóng khiến chúng nó điên cuồng lên. Chúng lắc đầu vẫy đuôi, giương nanh múa vuốt khởi động rồi nhảy vào trong rừng cây!

Mà trước mặt 600 thí sinh, con hị hị cũng truyền phát ra danh sách 600 tuyển thủ đã lọt vào vòng chung kết.

600 người được chia thành hai đội, một đỏ một xanh lam. Con hị hị của từng tuyển thủ cũng phát ra màu xanh, hoặc đỏ biểu thị đội của họ.

Cùng lúc đó, kênh cộng đồng của các thí sinh cũng bị khóa lại. Từ giờ trở đi, họ chỉ có thể liên lạc với người cùng đội với mình.

Lý Diệu nhanh chóng nhìn sơ qua danh sách 600 người rồi phát hiện mình là thành viên đội đỏ.

Còn Hách Liên Liệt và Tư Giai Tuyệt thì đều là đội xanh. Nhưng thằng nhóc Trịnh Đông Minh kia thì thành đồng đội với hắn.

“Hách Liên Liệt, đúng như lời mày đã nói. Ma Giao đảo rất lớn, nhưng lại rất nhỏ. Hi vọng chúng ta đừng gặp phải nhau!”

Lý Diệu kiểm tra pháp bảo của mình lần cuối rồi vô cùng tự tin cười cười.

Vũ khí của hắn là hai con dao găm chấn động vô cùng ngắn, nhỏ. Hơn nữa, hắn còn trét bùn lên cả hai con dao găm khiến chúng thành hai cục màu đen, không phản quang, trông như hai cái răng nanh của ác quỷ vậy.

Giắt dao găm vào hai bên hông, rồi lại kiểm tra mấy món pháp bảo linh tinh tự chế trong ba lô, Lý Diệu nhẹ nhàng nhảy vào rừng cây, nhảy nhót rồi biến mất trên những cành cây.

So với vòng đấu loại, mức kịch liệt của trận chung kết tăng lên đâu chỉ gấp trăm lần!

Chưa nói đến việc trong rừng có thêm vài trăm con yêu thú cực mạnh, chỉ nhắc đến chuyện không ít thí sinh đang tụ bên nhau nghỉ ngơi, dùng một phát bị chia thành hai đội. Ngay khi con hị hị trên đầu mỗi người chuyển thành màu đỏ, hoặc xanh lam thì trong mắt họ, người ngồi bên liền biến thành “túi kinh nghiệm” đựng đầy điểm tích lũy!

Trong tích tắc, các thí sinh vừa rồi còn đang cười nói vui vẻ, bây giờ liền bắt đầu chém giết kịch liệt!

Trong năm phút ngắn ngủi đầu đã có 37 thí sinh bị buộc rời khỏi trận đấu. Và số điểm tích lũy của bọn họ đều đã bị thí sinh “đánh chết” mình cướp mất.

Trên bảng xếp hạng trong trung tâm theo dõi, tên thí sinh trong top 100 gần như là thay đổi theo từng giây!

“Mọi người đừng hỗn loạn! Chúng ta cần phải tổ chức lại rồi tác chiến giống như quân Liên bang vậy! Tôi tên là Cao Dã, xuất thân từ quân nhân thế gia. Từ nhỏ tôi đã đi theo bậc cha chú học tập chiến thuật chỉ huy của bộ đội đặc chủng. Tôi có lực tính toán và khả năng chỉ huy vô cùng mạnh!

Tất cả mọi người nghe tôi chỉ huy, tập trung lại theo tọa độ của tôi! Nếu khoảng cách quá xa thì hãy tập hợp lại với đồng đội ở gần nhất trước đã! Tập kết thành tiểu đội!”

Kênh thông tin của đội xanh lam bỗng nhiên phát ra tiếng nói.

Giọng nói này hơi khàn, tạo ra cảm giác tự tin và vô cùng cuốn hút, khiến người khác không kiềm chế được tự động sinh ra cảm giác tin phục.

Không ít thí sinh đội xanh lam hơi do dự, rồi liền chạy đến điểm tọa độ của Cao Dã.

“Người chỉ huy của đội xanh xuất hiện rồi!” Trong phòng theo dõi, tất cả các tu chân giả đều phấn chấn lên.

Trong trận chung kết, 600 thí sinh chia làm 2 đội đấu đối kháng với nhau. Điểm mấu chốt nhất không phải là năng lực tác chiến đơn của từng thí sinh, mà là mọi người có thể tập hợp lại trong thời gian ngắn nhất hay không. Dùng đoàn thể tác chiến để chống lại yêu thú và “kẻ địch”.

Có thể nói, trong cuộc đấu đối kháng này. Đội nào xuất hiện “mầm giống tu chân giả quản lý hình” am hiểu chỉ huy trước thì đội đó sẽ có lợi thế hơn, rất có khả năng sẽ giành được thắng lợi cuối cùng!

Trong những trận thi đấu trước, thường thì phải qua vài tiếng, thậm chí một ngày đánh đơn, trả giá thảm khốc rồi thì mới mới có một “quan chỉ huy” sinh ra.

Không ngờ lần này, trong lúc thi đấu vừa bắt đầu đã xuất hiện một hạt mầm có khả năng thiên phú trong phương diện chỉ huy. Mới có 5 phút ngắn ngủi thôi, đội xanh liền có người thức tỉnh!

Trong kênh thông tin của đội xanh, Cao Dã điềm tĩnh tự tin đưa ra từng mệnh lệnh một, cơ bản không cho người khác có cơ hội phản bác.

Mặc dù vẫn có người nghi ngờ sách lược của hắn nhưng hắn cũng có thể nói có sách mách có chứng, cãi lại trong vài giây ngắn ngủi. Nói đúng đến mức đối phương á khẩu không trả lời được, khiến tất cả mọi người sẵn lòng phục tùng mệnh lệnh của hắn.

Dưới sự chỉ huy của Cao Dĩ, đội xanh còn lại hơn 280 thí sinh dần dần tụ họp lại với nhau. Bắt đầu ra dáng một đội hình chiến đấu.

Thậm chí có mười mấy thí sinh còn tập kết lại thành một tiểu đội, sẵn giết được một con yêu thú cường đại vừa mới ra khỏi truyền tống trận!

Ngược lại, bên đội đỏ lại hơi thảm. Trong 300 thí sinh cũng không có thiên tài am hiểu tổ chức, quản lý nào. Trong kênh thông tin, tiếng người ồn ào hỗn loạn. Tiếng nói, tiếng chửi hét âm lên, tiếng sau đè tiếng trước, lộn xộn như một cái siêu thị đang đại hạ giá.

“Độ khai phá linh căn của tôi đạt đến 75%! Tôi sẽ đảm nhiệm vị trí quan chỉ huy của đội hồng. Tất cả mọi người đều tập trung lại về vị trí của tôi!”

“Độ khai phá linh 75% thì có là gì! Bố mày có độ khai phá linh căn là 77% đây này. Một đao là có thể chém chết hai con yêu thú nhưng bố mày có tự mình hiểu lấy. Biết bản thân không phù hợp làm quan chỉ huy! Nhóc con kia tìm góc mát mẻ tự ngồi đi!”

“Sao, sao mày lại ngông cuồng như vậy! Mày là học sinh của trường nào? Có ngon thì thi đấu xong đừng rời khỏi!”

“Mọi người đừng cãi nhau nữa! Mau nghĩ biện pháp đi! Tôi thấy đội xanh có vẻ như tập hợp lại rồi. Đội chúng tôi đã hoàn toàn bị bao vây! Nhóm bọn họ có bảy, tám người đánh nhóm chúng tôi hai, ba người...A!”

“Không xong! Chỗ của tôi xuất hiện một con yêu thú cường đại! Tọa độ của tôi là... Vài người mau đến hỗ trợ!”

“Không được rồi! Nơi của chúng tôi cũng bị đội xanh chặn lại. Bọn khốn kiếp! Sao lại giống như toàn thế giới đều là thành viên đội xanh vậy! Đội hồng đâu? Người đội hồng chết đâu hết rồi!”

Toàn thân Lý Diệu đều là bùn, dính bên ngoài bùn còn có một lớp cỏ dại, cành cây khô và dây leo. Hắn lẳng lặng ẩn nấp ở trong lùm cây.

Ngay cả tiểu cát cũng bị hắn bôi trét toàn thân y như hắn. Hơn nữa, hắn còn tắt tính năng âm thanh của kênh thông tin, chỉ đọc chữ trong kênh thông tin với độ sáng thấp nhất thôi.

Đọc một hồi, Lý Diệu hơi bất đắc dĩ thở dài một hơi,

Không ngờ đội địch đã xuất hiện một thiên tài chỉ huy, mà đội mình thì chia năm xẻ bảy. Cục diện hình như hơi bất lợi cho bên mình rồi nha.

Lý Diệu cũng có tự mình hiểu lấy. Thiên phú của hắn là ở mặt luyện khí chứ không phải chỉ huy tác chiến. Hắn không không có bản lĩnh nói một câu liền khiến cho người khác thuận phục, cúi đầu vâng lời. Hắn chẳng phải là mầm giống quan chỉ huy gì sắt.

Cho dù hắn gia nhập chiến đoàn thì cũng chỉ có thể bị đồng đội cười nhạo thôi.

“Nói không được thì thật sự phải dùng đến “tuyệt chiêu” thôi!” Lý Diệu sờ sờ một đồ vật cứng ngắc trong lồng ngực của mình, nhủ thầm.

Đó là một loại pháp bảo rất đơn giản mà hắn đã làm trong điểm tiếp viện đầu tiên... Là một cái điều khiển từ xa.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Gây Tê

Cục diện thật sự như những gì Lý Diệu đã phán đoán. Thắng lợi đã nghiêng hẳn về phe đội xanh.

Nhìn trong cái quang màn thật lớn đặt trong phòng theo dõi liên có thể nhận ra rõ ràng rằng chưa đến ba tiếng đồng hồ mà đội xanh đã tập hợp xong xuôi rồi.

Bọn họ dùng chiến thuật nhóm ba đến năm người tổ hợp thành một đơn vị chiến đấu. Thành viên trong một nhóm phần lớn là cùng trường, cùng khu, quen biết lẫn nhau sẵn. Hơn nữa, trong đội còn phối hợp hợp lý giữa thí sinh hệ công kích và hệ phụ trợ, tạo ra tổ hợp công – phòng hợp nhất.

Khoảng cách giữa các đơn vị chiến đấu cũng rất thích hợp. Tất cả các đơn vị chiến đấu được xếp theo kiểu một vòng tròn vô cùng lớn, vây quanh Cao Dã và mười mấy thí sinh có khả năng thiên phú về quản lý với trách nhiệm là “trung tâm chỉ huy”!

Trung tâm chỉ huy chính là não, mà tất cả các đơn vị chiến đấu chính là năm đấm. Đội xanh xuất phát từ phía bắc Ma Giao đảo, một đường nam tiến, san bằng tất cả vật cản trên đường!

Thành viên của hai đội đều được lựa chọn ngẫu nhiên, nên thực lực chung không cách biệt nhau là mấy. Nhưng dùng đội hình chiến đấu có tổ chức để đánh với cái đội địch chia năm xẻ bảy thì đây quả thật là tình hình chiến đấu nghiêng hẳn về một phía!

Dọc theo đường đi, cho dù là thành viên đội đỏ hay yêu thú thì đều gần như không có thứ gì có thể cản được bước chân tiến tới của đội xanh.

Mặc dù đội đỏ cũng có vài tuyển thủ có thực lực mạnh, có thể kiên trì được một thời gian. Nhưng khi có ba, bốn, thậm chí là năm, sáu đơn vị chiến đấu xúm lại đánh hội đồng thì tất cả tuyển thủ đội đỏ đều bị keo dính bao chặt, buộc rời trường thi!

Còn chưa qua nửa ngày thi đầu tiên, đội đỏ đã tổn thất hơn 120 thí sinh. Hơn nữa, đội đỏ đã bị đội xanh đánh đến mức đầu óc choáng váng, quân lính tan rã.

Còn đội xanh thì chỉ tổn thất lèo tèo hơn 30 tuyển thủ. Hơn nữa, theo thời gian, các tiểu đội phối hợp càng ngày càng nhuần nhuyễn. Dẫn đến phạm vi hoạt động của đội đỏ bị thu hẹp lại khiến tỉ lệ tổn thất trong chiến đấu lại chênh lệch càng ngày càng xa.

“Không có gì đáng mong chờ nữa. Nếu cứ tiếp tục đánh tiếp như vậy thì chưa đầy một ngày, đội đỏ liền sẽ toàn quân bị diệt!” Trong trung tâm theo dõi, vài quan quân có kinh nghiệm phong phú kết luận vô cùng khẳng định.

Nhóm tu chân giả cũng thay nhau thở dài. Họ không ngờ rằng trong đợt thi đấu này, đội xanh lại xuất hiện thiên tài chỉ huy xuất sắc đến vậy. Đội xanh không cần tốn nhiều công sức đã lấy được thắng lợi mang tính áp đảo.

Đối với tuyển thủ bình thường của hai bên thì thật ra thế này hơi không công bằng.

Nhưng đây chính là hiện thực. Trên những chiến trường đích thực, đôi khi may mắn còn quan trọng hơn cả thực lực.

Ở một góc trong trung tâm theo dõi, Tạ Thính Huyền và Đinh Linh Đang đều đang nhíu mày đến mức có thể kẹp chết ruồi. Bọn họ không ngờ rằng sẽ xuất hiện cái cục diện nghiêng hẳn về một phía như vậy. Đội xanh

đang khống chế tình hình chung, cho dù Lý Diệu có năng lực mạnh cỡ nào đi chăng nữa thì cũng sẽ chẳng làm nên chuyện gì.

Với tình hình này, rất khó để Lý Diệu có thể lọt vào top 100.

“Lý Diệu, rốt cuộc là em đang chờ đợi điều gì?”

Hai người cùng nhau nhìn chăm chú vào chấm đỏ be bé đại diện cho Lý Diệu trong cái quang màn thật lớn.

Từ bản đồ có thể nhận ra chấm đỏ của Lý Diệu vẫn luôn đứng im ở một góc âm u nào đó tại phía bắc Ma Giao đảo. Và không hề nhúc nhích!

Thậm chí, ngay cả khi một đồng chấm xanh đi ngang qua nơi hắc núp thì hắc vẫn không hề có ý định nhảy ra.

Hiện tại, vị trí của Lý Diệu đã nằm ở phía sau đoàn quân xanh.

Tứ phía trống không, trừ hắc ra thì tất cả đồng đội màu đỏ xung quanh đều đã bị hạ gục. Bây giờ chỉ còn bốn tiểu đội xanh tuần đi tới đi lui tuần tra mà thôi.

Ở nơi sâu nhất trong lùm cây tối đen, một đôi mắt từ từ mở ra, để lộ ra tia sáng xanh mượt.

Ánh mắt ấy trông như ánh mắt của một con kền kền bụng đói còn cào phát hiện một con cừu non béo mượt.

“Xột xoạt, xột xoạt, xột xoạt!”

Bụi cây run rẩy nhẹ nhàng, Lý Diệu thong thả chui ra từ trong đấy.

Hắn cẩn thận quan sát mấy dấu chân in trên mặt đất và dấu vết ma xát trên những thân cây xung quanh. Sau đó, hắn lại thoăn thoắt trèo lên cây đại thụ như thể một con đại mãng xà.

Lý Diệu cứ im hơi lặng tiếng nhảy nhót chuyền cành, tốc độ trên cây còn nhanh hơn chạy trên mặt đất.

Rất nhanh sau đó, một tiểu đội tuần tra gồm ba thành viên đội xanh liền xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Không ngoài dự đoán của hắn, ba thí sinh này đều cầm pháp bảo cận chiến cho hắn lắp ráp.

Khóe miệng của Lý Diệu hơi hơi cong lên, tình hình này đã nằm sẵn trong tính toán của hắn.

Trong vòng đấu loại, hắn đã lắp ráp ra mấy trăm pháp bảo cận chiến. Và chỉ có 600 thí sinh tiến vào vòng trung kết nên gần như mỗi người đều cầm một món.

Hơn nữa, đội đỏ đã tổn thất một phần nhân thủ nên pháp bảo trong tay họ khẳng định đã bị đội xanh cướp đi.

“Các pháp bảo trong tay bọn mày đều là do tao lắp ráp... Sao mà bọn mày đấu lại tao chứ!”

Lý Diệu giẫm chân lấy đà cực mạnh khiến cành cây dưới chân hắn “rắc” một cái đã gãy mất.

Còn hắn thì như một con cú thật lớn, từ trên trời nhào xuống tiểu đội tuần tra!

“Địch tập!”

Tiểu đội tuần tra xanh dương đã trải qua nửa ngày phối hợp nên đã có vài phần ăn ý. Họ cũng không vì Lý Diệu đánh lén mà hoang mang rối loạn đội hình.

Gần như chỉ trong vòng 0,1 giây, họ đã kích phát phù trận trên pháp bảo cận chiến trong tay mình.

Kiểm lưỡi của phát ra tiếng nổ vang, chiến đao sấm chớp bắt đầu rung lên còn lưỡi của chiếc rìu phần thiên cũng biến thành một cục đỏ hồng!

Nhưng ngay tại 0,1 giây kế tiếp, lòng bàn tay của cả ba người đều truyền lên não cảm giác đau đớn. Ngay sau đó, họ cảm giác như thể đang có dòng điện cao thế từ chuôi vũ khí giật thẳng vào trái tim họ!

“A!”

Cả ba thành viên đồng thời hét thảm thiết một tiếng, cơ thể của họ tự động cứng đờ một giây!

Ngay trong một giây ngắn ngủi này, hai tia sáng màu đen lướt qua cổ họ. Khi cái tia màu đen ấy sắp chạm vào da cổ thì con hị hị kịp thời phun keo dính ra, chặt chẽ bảo vệ cả ba người, dập tắt hiểm họa. Và cũng dập tắt hi vọng tiếp tục tiến bước của họ!

Ba thí sinh đội xanh này đã xác định thất bại, rời khỏi trận đấu!

“Phốc phốc phốc!”

Tất cả điểm tích lũy của ba thành viên đội xanh kia lập tức chuyển qua cho Lý Diệu. Thứ tự của Lý Diệu trong bảng xếp hạng cũng liền nhảy một phát lên trên hẳn 30 người!

“Sao lại thế này?”

Trong trung tâm theo dõi, không ít tu chân giả đều nhìn thấy trận đánh lén ngán ngủ của Lý Diệu.

Vấn đề ở đây là họ không hiểu tại sao ba thí sinh đội xanh kia lại biểu hiện hơi chút vụng về như vậy.

“Ba học sinh kia đã làm chuyện ngu ngốc gì vậy! Tại sao cả ba lại bỗng chốc chờ người ra? Nếu không phải tự nhiên cứng đờ trong một giây thì cho dù phải trả giá chút đỉnh thì chúng cũng hoàn toàn có thể xử lý tuyển thủ đội đỏ này nha!”

“Ừa, tuyển thủ đội đỏ này hình như chính là cao thủ luyện khí đã lắp ráp ra mấy trăm pháp bảo cận chiến. Không ngờ hãn có thể kiên trì đến tận bây giờ, còn lập tức giết chết ba tuyển thủ đội xanh! Thực lực của hãn cũng mạnh đấy!”

“Không đúng! Có gì đó kỳ quái! Có kỳ quái! Vũ khí của ba tuyển thủ đội xanh có vấn đề!”

Một vài tu chân giả có ánh mắt sắc bén liền nhìn ra có vấn đề. Tất cả mọi người đều tập trung nhìn Tạ Thính Huyền.

Tạ Thính Huyền vẫn luôn trừng to đôi mắt chú ý màn biểu diễn xuất sắc của Lý Diệu mãi cho đến khi Lý Diệu lại biến mất trong bóng tối thì ông ta mới thở phào nhẹ nhõm. Ngay lập tức, vẻ mặt ông ta liền biểu hiện kiểu ngộ ra vấn đề cốt lõi.

Nhìn một vòng các tu chân giả xung quanh, Tạ Thính Huyền cười, nói:

“Các vị đạo hữu, không có gì kỳ quái cả. Em học sinh tên Lý Diệu này đã thêm thắt vài chi tiết nhỏ vào trong mỗi một pháp bảo khi em ấy lắp ráp. Em ấy đã thiết kế một mạch kín dẫn linh năng nho nhỏ, khiến các pháp bảo này nhận tín hiệu điều khiển từ xa ở trong một khoảng cách đủ gần. Khi em ấy nhấn nút, trong pháp bảo liền xuất hiện tình trạng quá tải linh năng trong tích tắc khiến linh lực tràn ra, phóng ra một đường sóng linh lực nho nhỏ.”

“Đường sóng này rất yếu, cũng không có lực sát thương quá lớn, nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến người cầm món pháp bảo đó bị tê trong vòng một, hai giây mà thôi.”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Cửa Sau

Tạ Thính Huyền vừa dứt lời, mọi người liền ồ lên.

Một, hai giây bị tê cứng mà còn gọi à “không có lực sát thương lớn gì”?

Trong giới tu chân, một giây thôi cũng đã đủ để giết kẻ địch 100 lần!

“Hắn, hắn đều làm vậy với tất cả các pháp bảo?” Một tu chân giả trợn mắt lên, lắp bắp hỏi.

“Đúng vậy.” Tạ Thính Huyền cười nhẹ.

Tất cả các tu chân giả liền quay đầu lại nhìn cái quang màn. Lúc này, họ liền phát hiện cho dù là đội xanh hay đội đỏ thì gần như ai cũng cầm một pháp bảo cận chiến do Lý Diệu lắp ráp ra. Sau khi suy nghĩ cẩn thận hậu quả trong đó, mọi người không hện mà cùng nhau rùng mình một cái.

Nhóc con này thật sự quá đê tiện, quá vô sỉ. Thật là đáng sợ!

“Thật ghê gớm nha! Tuổi còn nhỏ như vậy mà đã học xong cả quy củ “đi cửa sau” trong giới luyện khí sư rồi!”

Một tu chân giả lẩm bẩm, còn mặt mũi liếc Tạ Thính Huyền một cái.

Trong giới luyện khí sư có một quy củ bất thành văn.

Trong lúc luyện chế pháp bảo mà khách hàng đặt, rất nhiều luyện khí sư quen tay thêm vào vài kết cấu nhỏ vô cùng đặc biệt. Những tu chân giả

bình thường sẽ chẳng thể nhìn ra sự ảo diệu của những kết cấu đó. Nhưng đối với bản thân luyện khí sư thì có những kết cấu đó đồng nghĩa với việc nắm giữ “mạch sống” của pháp bảo mà họ luyện chế ra.

Một khi có yêu cầu, bọn họ liền có thể thông qua những “mạch sống” đó để khống chế pháp bảo!

Trong giới, hành vi khống chế pháp bảo kiểu này được gọi là “đi cửa sau”.

Ngay từ đầu, đây là thủ đoạn để các luyện khí sư tự bảo vệ bản thân và cũng là cách để tránh việc pháp bảo vừa rời tay đã bị khách hàng giết người diệt khẩu.

Suy cho cùng thì khi so sánh với tu chân giả chiến đấu hình, sức chiến đấu của luyện khí sư thường thường đều tương đối yếu.

Nhưng dần dà, loại hành vi này trở thành phong trào. Trong giới luyện khí sư thâm niên, nó gần như biến thành một bí mật công khai, trở thành một loại “quy tắc bất thành văn”.

Nếu muốn pháp bảo không bị gán “mạch sống” thì cũng chỉ có một biện pháp duy nhất... Tự thân luyện chế pháp bảo!

Nhưng nay đã khác xưa, trong giới tu chân cổ đại 40,000 năm trước, các loại pháp bảo đều vô cùng đơn giản. Ngó tới ngó lui thì cũng chỉ có linh tinh vài thứ như phi kiếm, phi đao, túi càn khôn... phiên thiên ấn đã được tính là pháp bảo tương đối phức tạp nên đương nhiên các tu chân giả có thể tự luyện chế pháp bảo cho mình.

Còn bây giờ, theo sự phát triển của thời đại, phân chia công việc trong xã hội không ngừng chi tiết hóa, kết cấu của pháp bảo cũng càng ngày càng phức tạp. “Luyện khí học” đã trở thành một môn học rắc rối, phức tạp, huyền diệu, thâm ảo, không tiêu tốn vài thập niên trau dồi là rất khó có

thành tựu. Mà nếu không có khả năng thiên phú về luyện khí thì càng phải tốn nhiều công sức, thời gian hơn nữa nhưng cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được sự ảo diệu của luyện khí.

Những tu chân giả chiến đấu hình bình thường đã không có khả năng thiên phú trong luyện khí, lại càng không thể bỏ vài thập niên ra để đi học luyện khí... Thế rồi còn muốn chiến đấu, còn muốn chém giết nữa không?

Cho nên, sau khi suy xét đầu vào đấy thì cho dù biết pháp bảo có lỗ hổng thì cũng phải nhịn! Hoặc là tìm những luyện khí sư đáng tin cậy để luyện chế pháp bảo, hoặc là sau khi cầm được pháp bảo trong tay, lại phải đi tìm luyện khí sư khác nhờ phá giải “cửa sau”.

Loại lấp đặt và phá giải cửa sau này được gọi là “công – phòng chiến”. Đây cũng là một hình thức “thi đấu” trong giới luyện khí sư, đã có vô số trận đấu kinh điển xảy ra. Mỗi một luyện khí sư đều coi việc lấp đặt những “cửa sau” mà người khác không thể phá giải, thậm chí không thể tìm ra là vinh dự của mình. Và họ càng coi việc phát hiện và phá giải “cửa sau” của người khác là niềm kiêu hãnh lớn nhất.

Đương nhiên, không một luyện khí sư nào sẽ thừa nhận chính mình đã lấp đặt “cửa sau” vào trong pháp bảo.

Tạ Thính Huyền vuốt râu, rung đùi đắc chí, nói: “Ai da! Tuy cách làm của cậu học trò Lý Diệu này có công hiệu, nhưng chung quy là vi phạm đạo đức nghề nghiệp của luyện khí sư, hơi không ổn nha! Nếu em ấy tiến vào Thâm Hải viện thì chúng tôi nhất định sẽ giáo dục đàng hoàng em ấy. Sao có thể tùy tiện bỏ “cửa sau” vào trong pháp bảo chứ?”

“Bớt xạo đi!”

Không ít tu chân giả nghe thấy lời nói của Tạ Thính Huyền đều trợn mắt căm tức, chửi thề... Thâm Hải viện là thánh địa của luyện khí sư, đồng thời cũng là một trong những nơi khởi đầu của việc “đi cửa sau”. Thế nên

sẽ “giáo dục đảng hoàng” mới là lạ! Nếu Lý Diệu thật sự nhập học Thâm Hải viện thì chính là như cá gặp nước. Chẳng được bao nhiêu năm, hẳn liền sẽ biến thành cao thủ “đi cửa sau”!

Mọi người ở đây đều á khẩu không nói được một lời. Mà ở phía bắc Ma Giao đảo, bốn chấm sáng biểu thị cho một đội tuần tra quân xanh khác cũng tắt ngúm... một cách vô cùng kỳ quái.

Thay thế chỗ đó chính là một chấm đỏ nho nhỏ, ngoan cường nhấp nháy.

Tiểu đội tuần tra thứ hai đã rơi vào tay quỷ của Lý Diệu!

Lúc này, đừng nói là tu chân giả trong trung tâm theo dõi, ngay cả 2400 thí sinh ở ngoài đại sảnh cũng đều chú ý đến sự tồn tại của Lý Diệu.

Cho dù phần lớn thành viên của đội xanh vẫn còn đang càn quét ở trung tâm Ma Giao đảo, nhưng sau hai đợt đánh lén, cục diện hình như có chút thay đổi nhỏ.

“Thằng kia là ai? Nó mạnh quá vậy, liên tiếp đánh chết bảy, tám tuyển thủ đội xanh!”

“Có gì đó không đúng lắm. Bảy, tám tuyển thủ kia sao lại hơi dờ dẩn? Quả thật chính là đuổi cổ sẵn chờ người tới cắt nha! Hay thằng kia am hiểu tạo ảo giác nên đã công kích vào tinh thần kẻ địch?”

“Tôi biết! Thằng này là học sinh cùng trường với tôi, tên là Lý Diệu. Đừng nhìn bề ngoài của hắn bình thường, thật ra hắn chính là một kẻ siêu cấp mạnh. Ngay cả Hách Liên Liệt cũng chẳng làm gì được hắn!”

“Lợi hại dữ vậy à? Vậy phải tập trung chú ý hắn mới được!”

Trong toàn bộ Phù Qua thành, thậm chí mấy cái thành trấn xung quanh, Hách Liên Liệt đều có danh khí không nhỏ. Trong đợt thi khiêu chiến cực hạn này, điểm tích lũy của hắn cũng luôn xếp trong top 10, được công nhận là cao thủ.

Người có thể trở thành đối thủ của Hách Liên Liệt thì hiển nhiên cũng không phải là nhân vật tầm thường.

“A! Đội tuần tra thứ 3 cũng đã bị hắn săn giết! Tôi nói chớ bọn kia cũng thật ngu! Bọn mày cũng phải đánh trả đi chứ, cả đám đều đứng im đó làm gì? Chờ chết à?”

“Mấy bạn nói xem, có khi nào thằng kia cứ thẳng một đường giết tới, tạo ra một cái lật ngược tình thế kinh thiên động địa không?”

“Không thể nào! Đối kháng đoàn đội không phải chỉ dựa vào mỗi một người là được. Đội xanh đã có thiên tài chỉ huy là Cao Dĩ nên đã không chế được đại cuộc, không phải có thể dễ dàng dao động vậy đâu. Các bạn nhìn kìa, hình như Cao Dĩ đã phát hiện ra điểm khác thường rồi. Hắn ta sẽ nhanh chóng phản ứng lại thôi!”

Nội dung trong kênh liên lạc của hai đội xanh – đỏ đều hiển thị trên quang màn trong Liêu Viễn nên những thí sinh đã rời cuộc đấu đều có thể nhìn thấy chiến thuật của Cao Dĩ.

Trong kênh thông tin, sau khi phát hiện ra việc không thể liên hệ với đội tuần tra phía sau, Cao Dĩ liền phán đoán ra ở phía sau đội quân xanh của mình khẳng định có một con yêu thú cường đại, hoặc một tiểu đội đỏ mạnh.

Hắn lập tức mệnh lệnh toàn quân ngừng tiến công, tại chỗ cảnh giác đợi lệnh.

Đồng thời, hắn cũng ra lệnh cho tám đơn vị chiến đấu mạnh nhất kết hợp lại thành bốn đội, tạo thành đội tuần tra mới, dọn dẹp toàn diện cá lот

lưỡi phía sau.

“Mọi người phải đề cao cảnh giác, không thể ngủ quên trên chiến thắng! Trước khi chúng ta giết sạch thành viên cuối cùng của đội đỏ thì luôn có khả năng bọn chúng lật ngược tình thế! Hiện tại, ở phía sau chúng ta nhất định có kẻ địch mạnh tồn tại. Đợi đến khi biết rõ tình hình của đối phương, trước hết là diệt trừ kẻ địch mạnh này, sau đó nghiền áp tàn quân phía trước!”

Cao Dĩ nhanh chóng đưa ra quyết sách, giọng nói bình tĩnh, rất có tác phong của đại tướng!

Chiến thuật của hắn nhanh chóng phát huy tác dụng.

Sau khi tiêu diệt đội tuần tra cuối cùng còn đang lượn lờ ở phía bắc, Lý Diêu đã bị một chi đội tuần tra mới quần lấy!

Đội tuần tra này gồm có bảy tuyển thủ. Một đám cao to vạm vỡ, hai mắt sáng ngời có thần, huyết thái dương nổi lên, thực lực vô cùng hung mãnh.

Mà người dẫn đầu tiểu đội này vẫn là người quen của Lý Diêu... Hách Liên Liệt!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Lý Diệu Đang Ở Đâu?

“Lý Diệu, Ma Giao đảo lớn như vậy mà không ngờ rằng chúng ta thật sự là oan gia ngõ hẹp!”

Hách Liên Liệt sửng sốt một chút rồi liền vắn vẹo cơ mặt, tạo ra một nụ cười dữ tợn.

“Là bạn cùng trường với cậu à? Thực lực thế nào?” Những tuyển thủ khác trong đội tuần tra mới thành lập không dám làm bừa, đều làm tốt phòng ngự, vô dùng đề phòng, dò hỏi.

“Thực lực rất mạnh!”

Hách Liên Liệt cắn răng thừa nhận.

“Chẳng những thực lực rất mạnh, mà nó còn có thủ đoạn đê tiện xấu xa, vô liêm sỉ. Nó dám bất chấp dùng bất kỳ thủ đoạn nào để giành được chiến thắng. Là đối thủ đáng sợ nhất!”

“Bảo sao có thể dựa vào thực lực cá nhân mà hạ gục liên tục bốn đội tuần tra của chúng ta. Mọi người phải cẩn thận, đừng chừa cho hắn bất kỳ cơ hội nào!”

Bảy thí sinh đội xanh đều đẩy tính cảnh giác lên đến mức cao nhất. Trong đó, một người bước lùi về sau, bắt đầu liên lạc với đồng đội xung quanh.

“Hách Liên Liệt, Ma Giao đảo rất lớn, nhưng cũng rất nhỏ... Tao cũng tưởng nói mấy lời này với mày. Đúng là giữa chúng ta có một chút mâu thuẫn, nhưng nếu mày vẫn là đấng nam nhi thì chúng ta liền đấu một chọi một ngay tại chỗ này để giải quyết hết tất cả!”

Lý Diệu liếm môi, bẻ khớp tay rồi rút con dao găm chần động màu đen ra, nói.

Hách Liên Liệt không nhìn được bật cười, sắc mặt bình tĩnh, nói thông thả:

“Lý Diệu, mày khỏi phải khiêu khích tao. Tao sẽ không mắc mưu đâu. Bây giờ đang là lúc thi đấu, mọi thứ đều tiến hành dựa theo quy tắc. Tao thích nhiều người ăn hiếp một người, lấy mấy chục người đánh mình mày đấy! Muốn một mình đấu thì sau khi cuộc thi kết thúc, tao sẽ chiều bất kỳ lúc nào mày muốn!”

“Vậy được rồi, mày chờ đấy!”

Lý Diệu hung hăng chửi lại. Sau đó, nhoáng cái, hắn đã nhẹ nhàng nhảy lên cành cây rồi nhanh chóng biến mất như một con vượn to lớn nhanh nhẹn.

Chạy rồi!

Nhóm người Hách Liên Liệt sững sốt một chút. Họ không ngờ rằng thằng nhóc này vừa nãy còn ăn nói oai phong lẫm liệt, nháy mắt cái đã chuồn mất còn nhanh hơn cá chạch!

Hách Liên Liệt giận tím mặt. Hắn cảm thấy như mình lại vừa bị Lý Diệu chơi một vố. Khuôn mặt anh tuấn của hắn đỏ bừng lên, đuổi chân tính đuổi theo. Nhưng vào đúng lúc này, tiếng nói của Cao Dĩ lại vang lên trong kênh liên lạc:

“Hách Liên Liệt đừng đuổi theo. Mục đích của đối phương là muốn chọc giận cậu, chia rẽ đội hình của các cậu rồi tiêu diệt từng bộ phận... Đừng mắc mưu!”

Giọng nói của Cao Dã có pha lẫn uy quyền khiến người kiêu căng cứng đầu như Hách Liên Liệt cũng phải miễn cưỡng đè ép lửa giận trong lòng xuống. Hách Liên Liệt hít một hơi thật sâu rồi nghiêng răng, nói: “Cao Dã, cậu nói rất đúng! Bây giờ chúng tôi nên làm gì?”

Phải qua một lúc, tiếng nói của Cao Dã mới lại vang lên như thế đã phải tính toán kỹ càng một phen: “Hách Liên Liệt, người kia là bạn cùng trường với cậu. Vậy, thực lực của người kia thế nào?”

Hách Liên Liệt do dự một chút rồi trả lời: “Một tháng trước nó vẫn chỉ là một thằng rác rưởi vô cùng tầm thường. Nhưng không biết đã gặp được kỳ ngộ gì, trong vòng một tháng này nó đã tiến bộ vượt bậc. Bây giờ, thực lực của nó hẳn là còn ở dưới tôi, nhưng lại không cách biệt bao nhiêu. Nhưng vấn đề là không biết nó có đang che giấu thực lực không.”

Ngừng một chút, Hách Liên Liệt nói tiếp: “Đúng rồi. Thằng đó sinh ra ở bãi rác, hoàn cảnh trưởng thành vô cùng phức tạp nên có kinh nghiệm thực chiến vô cùng phong phú!”

Cao Dã thông dong nói: “Được rồi. Chúng ta giả thiết là thực lực của hắn cao hơn cậu, thậm chí là gấp cậu một lần rưỡi. Hơn nữa, hắn còn là chuyên gia chiến đấu trong rừng... Nhưng cho dù vậy thì hắn cũng không thể im hơi lặng tiếng tiêu diệt bốn đội tuần tra của chúng ta được. Cho nên, chuyện này nhất định có kỳ quái!”

“Cứ vào tính toán của tôi, trong tay hắn khẳng định có loại vũ khí bí mật nào đó mà chúng ta không biết!”

“Trước khi biết rõ con át chủ bài của hắn là gì, tôi đề nghị mọi người không đuổi giết hắn. Làm vậy chẳng khác nào từng bước từng bước dâng

lên cho hăn ăn no!”

“Hiện tại, tôi ra lệnh cho tất cả đội chiến đấu đề cao cảnh giác, củng cố phòng tuyến, tại chỗ đợi lệnh. Một khi có kẻ địch xuất hiện thì không được chủ động công kích, dùng thủ là chính! Nhớ phải đúng lúc liên hệ với đơn vị chiến đấu gần đó!”

“Còn Hách Liên Liệt, đội tuần tra của cậu lập tức trở lại trung tâm chỉ huy. Tôi phải biết được chi tiết kỹ càng của tên Lý Diệu này rồi mới phân tích ra được rốt cuộc con át chủ bài của hăn là gì!”

“Được rồi, cho nó kêu ngạo thêm nửa ngày đi!”

Hách Liên Liệt không hề do dự liền dẫn theo tiểu đội của mình vội vàng rời đi. Trải qua hơn nửa giờ奔波, cả đội đã về đến trung tâm chỉ huy được bố trí ở trong một mảnh rừng rậm ở giữa Ma Giao đảo.

Nửa tiếng sau.

Một nam sinh có dáng vóc hơi thấp bé nhưng hai mắt rất có thần, luôn luôn tỏa sáng ngời xấp bằng trên mặt đất chọc chọc một khúc cây xuống đất như thể đang suy tư điều gì.

Hăn chính là thiên tài chỉ huy – Cao Dĩ.

“Cao Dĩ, căn cứ vào thông tin tôi cung cấp và những dấu vết chiến đấu mà chúng tôi quan sát được, cậu đã có phán đoán nào chưa?” Hách Liên Liệt hơi chút bức tức, hỏi.

Mí mắt của Cao Dĩ khép hờ, ánh sáng trong mắt lập lòe như một cái tinh não đang tính toán với tốc độ tối đa.

Sau một lát, hăn thông thả nói:

“Vấn đề hãn là ở trong pháp bảo. Kẻ địch là một chuyên gia luyện khí, và tất cả vũ khí trong tay chúng ta đều là do hãn lắp ráp thành. Khẳng định hãn đã bố trí một ít cửa sau vào rồi... Trên chiến trường, đây cũng là một mảnh khóe rất thường gặp. Nhưng không ngờ trong dân gian cũng có xuất hiện. Người tên Lý Diệu này thật sự ghê gớm đấy!”

“Pháp bảo?”

Hách Liên Liệt kinh ngạc rồi vội vàng ném văng kiếm lưỡi cửa trong tay mình qua một bên như thể thứ trong tay hãn là một con rắn độc.

Cao Dã cười mỉm chi, bình tĩnh nói: “Cậu không cần phải quá lo lắng. Căn cứ vào tính toán của tôi, lực sát thương của loại cửa sau này sẽ không quá cao. Nhiều nhất cũng chỉ khiến người cầm pháp bảo bị tê trong giây lát thôi. Phạm vi tác dụng cũng sẽ không quá lớn, không thể điều khiển với khoảng cách xa được.”

Ngừng một lát, ánh sáng trong mắt Cao Dã lại bùng lên: “Không cần tất cả mọi người đều từ bỏ pháp bảo, chỉ cần chọn ra một đám tinh binh có thực lực mạnh. Đội tinh binh này sẽ dùng đao kiếm bình thường đi săn giết Lý Diệu... Xử lý hãn xong là có thể yên tâm sử dụng pháp bảo!”

Hách Liên Liệt chau mày, nói: “Quân số phải đủ nhiều, chứ ít là chỉ có đường đi chịu chết!”

Cao Dã gật đầu, nói thêm: “Yên tâm đi. Tôi sẽ không coi thường bất kỳ đối thủ nào, đặc biệt là một đối thủ đáng sợ như vậy. Tôi sẽ thiết kế một bộ chiến thuật chuyên môn dùng để săn giết hãn, sẽ không để sót bất kỳ chi tiết nào!”

Hách Liên Liệt vội vàng la lên: “Cao Dã, vậy cậu phân tích thử xem bây giờ nó đang trốn ở chỗ nào?”

“Để tôi tính một chút!”

Cao Dã nhắm mắt lại, hai tròng mắt dưới mí mắt cấp tốc chuyển động.

30 giây sau, Cao Dã đột nhiên mở mắt ra, trầm ngâm nói:

“Theo phân tích của tôi thì 47% hắc đang trốn trong khu đầm lầy ở khu vực phía bắc Ma Giao đảo. Nơi đó có rất nhiều đầm lầy và bùn nhão, bất lợi cho việc công kích theo đội. Đó là địa điểm tốt nhất để đánh du kích!”

“Ngoài ra, có 33% là hắc đã vượt qua phòng tuyến của chúng ra, chạy đến phía nam Ma Giao đảo để tụ họp với phần lớn thành viên của đội đỏ đang ở đó!”

“Còn có 19% là hắc đang trốn trong thác nước ở phía tây Ma Giao đảo. Hắc tính sẽ trốn mãi cho đến khi cuộc thi kết thúc. Dựa vào số điểm tích lũy hắc đang có, kiểu nào cũng sẽ có được một thứ hạng không tệ!”

“Cuối cùng...”

Trên khuôn mặt không cảm xúc của Cao Dã xuất hiện một chút kinh ngạc giống như một pho tượng đất bỗng nhiên bị nứt một đường, nói tiếp: “Còn có 1% khả năng là hắc đang ở trên đỉnh đầu của chúng ta!”

Cao Dã còn chưa dứt lời, bỗng có một quả cầu kim loại rơi xuống từ cành cây trên đỉnh đầu của bọn họ. “Bang” một cái, một hòn lửa còn sáng hơn cả mặt trời đột nhiên nổ tung!

Ngay lập tức, trước mắt mọi người liền trắng xóa, không còn thấy được gì nữa!

“Là phù trận tia chớp!” Có người bật mắt lại, hét lên.

Gần như là ngay khi tiếng hét kia vang lên, một cơn gió mạnh quét xuống từ trên trời. Nó dùng thế mạnh mẽ không thể đỡ nổi nhắm thẳng vào Hách Liên Liệt!

“Hách Liên Liệt! Chết đi!” Lý Diệu hét lên, con dao găm trong tay hắn biến thành hai tia chớp màu đen!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Hơn Một Nước Cờ

“Đừng mắc mưu! Mục tiêu của hãn là tôi, không phải là Hách Liên Liệt!”

Cao Dã hét lên. Cái cơ thể thấp bé co lại thành một đoàn, vô cùng chặt vật lặn ra sau.

Nghe thấy tiếng thét của Cao Dã, vài thành viên to con của đội xanh lập tức xả thân nhào lên bảo vệ Cao Dã!

Cao Dã đã tính ra từ trước rằng đội đỏ có thể thực hiện chiến thuật “chặt đầu”. Nên ngay từ lúc bắt đầu, hãn đã cho diễn tập chiến thuật “phản chặt đầu”.

Chỉ gần nửa giây, trước mặt Cao Dã liền xuất hiện một bức tường “thịt người” vững chãi. Bảy, tám thanh kiếm, thanh đao bình thường múa may uy vũ, đan xen nhau tạo thành một lớp màn chắn bằng đao không gì phá được!

Quả nhiên, Lý Diệu lập tức xoay người theo một tư thế vô cùng quái dị để đổi hướng như thể đạp lấy đà trên một vách tường trong suốt, vứt bỏ Hách Liên Liệt, nhào đến chỗ Cao Dã. Lý Diệu đột ngột đụng vào lớp màn chắn bằng đao kia như thể không ngờ rằng Cao Dã có thể phản ứng nhanh như vậy!

May mắn thay, lúc này, các thành viên của đội xanh vẫn chưa hết choáng váng đầu óc do tác dụng của phù trận tia chớp, cộng thêm việc

không thấy rõ mục tiêu nên chỉ nghe thấy “leng keng leng keng” rồi Lý Diệu hét lên thảm thiết. Sau đó, hắn liền nhào vào rừng cây, lặn mất tăm hơi.

Khi biến mất, Lý Diệu chỉ để lại một câu: “Các người chờ đấy! Ta sẽ còn trở về!”

3 giây sau, tất cả các thành viên đội xanh đều đã khôi phục bình thường. Một đám mặt xám mày tro, mồ hôi đổ như mưa, quay mặt nhìn nhau đều nhìn thấy vẻ kinh hoàng trong đôi mắt lẫn nhau.

“Thằng này thật đáng sợ! Không ngờ hắn có thể im hơi lặng tiếng theo đuôi đến tận đây. Đã vậy còn lén được vào trung tâm chỉ huy mà chúng ta không hề hay biết!”

Một thành viên trong đội tuần tra còn đang sợ hãi, nói. Sau đó, hắn nhìn không được ngẩng đầu lên nhìn những chạc cây đan xen ngang dọc trên đỉnh đầu rồi tự có cảm giác như thể Lý Diệu vẫn còn đang ẩn núp ở đâu đó trong đấy.

“Nhưng hắn vẫn không phải là đối thủ của Cao Dã. Ngay khi hắn ném phù trận tia chớp ra, chúng ta đều nghĩ rằng mục tiêu của hắn là Hách Liên Liệt. Chỉ có mỗi Cao Dã vẫn duy trì tỉnh táo, khiến hắn thất bại trong gang tấc. Cao Dã, cậu đúng là sinh ra để làm quan chỉ huy!”

Một thành viên khác tâm phục khẩu phục lên tiếng.

Vẻ mặt của Cao Dã vẫn rất nghiêm trọng, nói: “Đây là một kẻ địch vô cùng đáng sợ. Chưa chắc hắn có lực tính toán mạnh như tôi, nhưng tự thân hắn lại có trực giác nhạy bén như dã thú. Chắc chắn hắn biết Hách Liên Liệt mạnh hơn hắn đến mức cho dù có đánh lén thì cũng chưa chắc có thể hạ gục Hách Liên Liệt trong tích tắc!”

“Huống chi, tuy sức chiến đấu của Hách Liên Liệt mạnh thật, nhưng đây lại không phải mấu chốt quyết định thắng bại. Cho dù hắc giết chết Hách Liên Liệt được thì cũng sẽ bị dao kiếm của chúng ta chém chết ngay giây sau đó. Vậy thì chẳng khác nào đồng quy vu tận!”

“Đây khẳng định không phải là thứ hắc muốn!”

“Nhưng tôi thì lại khác. Tôi thuộc loại tu chân giả quản lý hình, am hiểu tính toán và phân tích. Chiến lược của tôi thì lại bình thường, rất có khả năng bị mất mạng chỉ với một chiêu của hắc!”

“Một khi tôi rời khỏi thi đấu, đội xanh chia năm xẻ bảy, khẳng định sẽ xảy ra hỗn loạn trong một thời gian ngắn. Nếu đội đỏ bắt được cơ hội này thì nói không chừng thật có thể chuyển bại thành thắng!”

“Thằng nhóc này chính là nghĩ đến điều này nên mới cố ý dùng Hách Liên Liệt để làm lớp ngụy trang. Bên ngoài thì nhìn như hắc đang có ân oán với Hách Liên Liệt, không màng tất cả mà theo đuôi lại đây để giải quyết thù hắc. Nhưng thật ra, từ lúc bắt đầu, mục tiêu của hắc chính là tôi!”

“Thậm chí, tôi nghi ngờ rằng lúc đầu các bạn tìm ra hắc đều là do hắc cố ý. Chắc chắn là hắc đã âm thầm phát hiện ra Hách Liên Liệt cho nên chủ động xuất hiện! Cốt là để tìm ra trung tâm chỉ huy của chúng ta!”

“Đáng sợ! Thằng này thật đáng sợ! Nếu không phải do khả năng tính toán của tôi cao hơn hắc một bậc, tại thời khắc cuối cùng tính ra kế hoạch của hắc thì nói không chừng hắc đã đắc thủ rồi!”

Trên trán Cao Dã tứa ra đầy mồ hôi, trong mắt lại là hứng thú sáng rực.

“Nhưng hắc vẫn không phải là đối thủ của cậu nha. Cao Dã, những bấy rập mà hắc hao tâm tổn trí thiết kế ra đều đã bị cậu phá giải hết. Hắc đã đánh mất quyền chủ động! Kế tiếp, hắc chính là con mồi, mà chúng ta chính là thợ săn!” Một tuyển thủ đội xanh phấn khích kêu lên.

Cao Dã cười khở một tiếng, nói: “Không sai, hôm nay thì đúng là như vậy. Nhưng sức mạnh tổng hợp của tôi và hãn vẫn ở mức sàn sàn như nhau. Hôm nay tôi chỉ là gặp may thôi chứ nếu đổi sang một chiến trường khác thì chưa biết chừng hãn lại chặt đầu thành công đấy.”

Hách Liên Liệt im lặng đứng một bên không nói năng gì, trong lòng hãn đang đan xen xấu hổ và giận dữ. Hãn cảm thấy nhục nhã vô cùng!

Thì ra, mục tiêu từ đầu của Lý Diệu vẫn luôn không phải là hãn!

Lý Diệu căn bản không để hãn vào mắt, chỉ dùng hãn như lớp nguy trang, như một con mồi!

Trong ván cờ này, Lý Diệu và Cao Dã mới là hai gã “kỳ thủ” đang đối chọi với nhau. Mà hãn – thì cũng chỉ là một quân cờ mà bọn họ đang khống chế mà thôi!

Cho dù Lý Diệu không vượt qua được Cao Dã, thì vẫn vượt qua cái “quân cờ” là chính hãn này rất nhiều! Nếu không phải có Cao Dã vạch trần ra thì hãn thật sự đoán không ra âm mưu của Lý Diệu. Ban nãy hãn còn ngờ nghếch bày ra tư thế phòng ngự kín kẽ nhất nữa chứ!

Hách Liên Liệt kiêu căng tự đắc cảm giác như mình vừa bị Lý Diệu tát một phát thật mạnh vào mặt. Hãn tức đến mức hai mắt long lên sòng sọc, hàm răng nghiến chặt, hận không thể xé xác Lý Diệu ra rồi từng miếng từng miếng nhai nuốt!

Hãn nghiến răng nghiến lợi, giọng nói khàn khàn lên tiếng: “Cao Dã, đã vậy rồi còn chờ gì nữa. Chúng ta nhanh chóng hành động, đuổi giết Lý Diệu liền đi!”

“Từ từ!”

Cao Dĩ rồi rằm, dáng vẻ như thể đang đau khổ suy nghĩ lắm, lắm lắm nói: “Kỳ lạ, tất cả nhân tố đều nằm trong tính toán của tôi. Tôi cũng thành công cản trở một lần tập kích của hắn. Nhưng tại sao trong lòng tôi vẫn có chút lo lắng bất an như thể đã bỏ sót thứ gì... Đó là cái gì!”

Sắc mặt Cao Dĩ hoảng hốt vô cùng, chỉ vào một cái ba lô quân dụng đang nằm giữa mọi người, hét lên.

Bên ngoài cái ba lô quân dụng này dính đầy bùn, còn được trét thêm một ít rêu và cỏ dại rồi bị ném đại trong khu vực trung tâm của trung tâm chỉ huy. Nhìn sơ qua thì trông nó như cục đá, và chẳng ai để ý đến việc cái ba lô này xuất hiện ở đây từ khi nào.

“Sao lại có một cái ba lô ở đây, của ai?”

Tất cả tuyến thủ của đội xanh đều hơi ngây ngốc chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra. Hình như bọn họ chẳng có cái ba lô nào như vậy.

Rõ ràng là một cái ba lô bình thường nhưng trong mắt của Cao Dĩ, nó lại biến thành một quả trứng của con yêu quái khủng bố nào đó. Hắn cảm giác như có thứ gì đó vô cùng kinh khủng sắp phá xác ra ngoài.

Chớp mắt cái hắn liền nhớ ra trong những thông tin mà hắn thu thập được có nhắc đến việc khi Lý Diệu tiến hành giao dịch pháp bảo thì có cầm theo một thiết bị gây nổ tạo ra từ hơn 20 hộp tinh nguyên xâu chuỗi lại. Nghe nói là uy lực rất mạnh, có thể san bằng toàn bộ điểm tiếp viện!

“Chạy mau!”

Con trong mắt người Cao Dĩ chợt co rụt lại thành một đường thẳng, xoay người lại co giò lên chạy. Nhưng không còn kịp rồi!

Trong rừng cách đó 500m.

Lý Diệu tựa lưng vào một cây đại thụ. Hắn ăn mặc tựa như hòa mình luôn vào thân cây, chỉ còn mỗi một đôi mắt lăm la lăm lét sáng bừng lên.

Hắn giơ mười ngón tay ra, rồi vừa gập từng ngón lại vừa đếm: “Mười... chín... tám... bảy... sáu...”

“Ai?”

Hai tuyển thủ đội xanh đột nhiên chui ra từng trong rừng rậm. Bọn họ không ngờ rằng có một tuyển thủ của đội hồng xuất hiện ở gần trung tâm chỉ huy của đội mình như vậy.

Lý Diệu lạnh lùng liếc bọn họ một cái, không trả lời, cứ tiếp tục chăm chú đếm ngược: “Năm...bốn...”

“Thằng này quái quái sao ấy. Hình như nó là thằng Lý Diệu mà ban nãy mấy người kia nói trong kênh liên lạc. Mau buông pháp bảo, sử dụng vũ khí bình thường thôi, nhanh báo cáo lại cho trung tâm chỉ huy đi!”

Hai tuyển thủ của đội xanh vô cùng cảnh giác duy trì khoảng cách 10m với Lý Diệu, không cho hắn có cơ hội ra tay.

Lý Diệu vẫn cứ làm việc của mình, thông thả đếm ngược: “Ba...hai...một!”

Ngay khi chữ “một” rời khỏi miệng, trong rừng cây cách chỗ của hắn tầm 500 – 600m bỗng vang lên “đùng” một tiếng. Một tiếng nổ long trời lở đất!

Cả rừng cây đều rung lên, một đám mây hình nấm màu trắng thật to từ từ dâng lên. Sóng nhiệt cuộn cuộn nhanh chóng khuếch tán ra mọi hướng, chẳng mấy chốc đã lan ra đến gần 500m!

Đôi mắt của hai tuyển thủ kia đều đã bị khối mây hình nấm chiếm lấy, tóc đã bị sóng nhiệt đốt khét lẹt. Nhánh cây và đá vụn trộn lẫn trong sóng xung kích thì nhau đập vào người họ!

Nháy mắt cái, khuôn mặt của hai người đều xám ngắt, trợn mắt há hốc mồm, cơ thể cứng đờ như hai pho tượng.

Trong kênh liên lạc chỉ còn mỗi tiếng “è è”. Trung tâm chỉ huy đã không còn ai đáp lại bọn họ nữa!

“Mày, mày đã làm gì trung tâm chỉ huy của bọn tao?” Hai tuyển thủ đội xanh không kiềm chế được run lẩy bẩy lên.

“Thật ngại quá, từ giây phút này, trung tâm chỉ huy của đội xanh đã không còn tồn tại.”

Lý Diệu bình tĩnh phúi phúi đất đá dính trên người mình, rồi từ từ rút con dao găm màu đen ra. Hắn mỉm cười rồi đi đến gần hai gã tuyển thủ đội xanh kia.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Thằng Tiến!

Trong kênh liên lạc của đội đỏ, cả trăm tuyến thủ nháo nhào, la hét loạn xạ. Họ châm chọc, cười nhạo, oán trách lẫn nhau, đôi co qua lại lộn xộn như cái chợ.

Và vào cùng một thời điểm, khi nghe thấy tiếng nổ mạnh ở vùng trung tâm Ma Giao đảo, tiếng nói chuyện bỗng im bật thật lâu.

Qua một lúc lâu, trong kênh liên lạc mới có một giọng nói lười biếng phát ra:

“Quan chỉ huy đội xanh đã bị tao chém đầu, toàn bộ trung tâm chỉ huy cũng đã bị nổ tung nóc. Bây giờ bên ấy đang là lúc rã mất đầu. Là một cơ hội rất tốt!”

“Chuyện các người phải làm rất đơn giản. Không cần tổ chức, không cần xếp hàng, không cần phối hợp, các người chỉ cần mở lớn họng ra, dồn sức hét lên tám chữ: “Cao Dã đã chết, đội đỏ tất thắng”. Sau đó, các người múa may đao kiếm như phát điên phát khùng điên cuồng tiến tới, hiểu rõ chưa?”

“Mày là ai? Tại sao bọn tao phải nghe mày nói chứ!” Sau một lát im lặng, có người không phục lên tiếng.

“Tin hay không thì tùy. Dù sao thì tao cũng đi cắt cỏ đây. Mọi người cứ tự nhiên nha. Tốt nhất là cứ đứng im đừng nhúc nhích, để một mình tao ăn

hết toàn bộ điểm tích lũy. Ha ha ha ha, Cao Dã đã chết, đội đỏ tất thắng. Giết giết giết giết!”

Trong kênh liên lạc vọng ra tiếng tru tréo chói tai như tiếng heo bị chọc tiết. Từ giọng cười kiêu ngạo đó, mọi người đều có thể tưởng tượng ra thằng nào đó đang khiêng kiếm lưỡi cửa cực lớn, chém giết lung tung như phát điên phát dại, mặc sức thu hoạch “đầu người”.

“Nhìn kìa, tiểu đội xanh đối diện hơi khác thường. Đã thật lâu rồi mà tiểu đội ấy vẫn không có hành động gì, giống như tất cả đều ngốc hết!”

Trong một góc của Ma Giao đảo, hai gã tuyển thủ đội hồng châu đầu ghé tai thủ thi.

“Mẹ nó! Còn như vậy bị đè ra đánh thì cũng chỉ có đường chết! Liều mạng! Cao Dã đã chết, đội đỏ tất thắng!”

Hai gã tuyển thủ đội đỏ đánh liều, khiêng thanh kiếm cực to xông ra ngoài như hổ đói vô dê, như gió lốc đâm thẳng vào tiểu đội chiến đấu của quân xanh!

“Cao Dã đã chết, đội đỏ tất thắng!”

“Cao Dã đã chết, đội đỏ tất thắng!”

“Cao Dã đã chết, đội đỏ tất thắng!”

Tiếng hô điên cuồng đồng thời vang lên ở mọi nơi trên Ma Giao đảo.

Tuyển thủ đội xanh vừa mới biết được toàn bộ trung tâm chỉ huy đã bị kẻ địch diệt sạch thông qua kênh liên lạc. Họ còn đang bị tin dữ này dọa đến mức hồn phi phách tán thì một đám đội đỏ cùng hung cực ác thành linh xông tới như nổi điên. Trong tai họ toàn là tiếng gào rú như tiếng ác quỷ đòi mạng, làm gì còn ý chí chiến đấu nữa!

Cán cân chiến thắng vốn hoàn toàn nghiêng về bên đội xanh, không ngờ Lý Diệu có thể một mình đá nát toàn bộ cán cân. Tất cả tuyển thủ còn sót lại của hai đội đều rơi vào một cuộc hỗn chiến khó coi nhất, rối rắm nhất, lì lợm nhất.

Mà đội đỏ thì dựa vào sĩ khí cao ngất và cảm giác hưng phấn khi có thể lật ngược tình thế nên có xu thế chiếm thượng phong!

Trong chiếc Liêu Viễn, trung tâm theo dõi lặng ngắt như tờ. Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm. Họ đã hoàn toàn bị chấn động bởi một tiếng biểu diễn xuất sắc vừa rồi của Lý Diệu.

Từ lúc đầu đánh lén bốn tiểu đội tuần tra của quân xanh, đến cố ý xuất hiện trước mặt đội tuần tra mới của quân xanh, rồi đến việc lén lút bám đuôi đám người Hách Liên Liệt, hắt hơi lặng tiếng lên vào trung tâm chỉ huy của đội xanh. Hơn nữa, hắt còn mai phục suốt nửa tiếng trên cành cây ở trên trung tâm chỉ huy. Sau đó thì dùng liên tục hai lần tập kích để đánh lạc hướng sức chú ý của thành viên đội xanh, rồi thành công để cái ba lô chứa chất nổ ở kế bên quan chỉ huy. Cuối cùng, sau khi an toàn rời khỏi, hắt kíp nổ san bằng toàn bộ trung tâm chỉ huy!

Đây tuyệt đối là một lần hành động “chém đầu” kinh điển, xuất sắc hoàn mỹ, lưu loát trôi chảy y như trong sách giáo khoa!

Mà từ kế hoạch đến thực hiện đều là một mình Lý Diệu ôm hết!

“Phốc phốc phốc phốc!”

Trên bảng xếp hạng, mấy chục cái tên chột biến mất. Còn tên Lý Diệu thì đang diên cuồng thăng cấp!

Bởi vì một chiêu “nổ chết” mấy chục quan chỉ huy và người mạnh nhất đội xanh nên số điểm cực khổng lồ liền dồn hết vào Lý Diệu. Hắt thuận

nước thuyền lên trực tiếp nhảy đến vị trí số một bảng xếp hạng. Mà tổng điểm tích lũy của hần còn gấp hơn mười lần thí sinh đứng thứ hai!

Đây là số điểm cao chưa từng có trong lịch sử của cuộc thi khiêu chiến cực hạn này!

“Lợi hại, quá lợi hại! Không nói đến những cái khác, chỉ nói đến việc hần bỏ thêm đá, linh kiện kim loại của pháp bảo, xương cốt sắc nhọn của yêu thú để tăng uy lực của bom, lập tức đẩy uy lực của bom lên gấp mười lần! Đây tuyệt đối là cách làm của tay lão luyện trong quân đội! Hạt giống tốt như vậy, học viện quân sự đệ nhất Liên bang chúng tôi lấy chắc rồi! Cho dù là ai cũng đừng hòng tranh giành với chúng tôi!”

Trong trung tâm theo dõi, sau mấy giây im lặng ngẩn ngui, một tiếng gào rú mạnh mẽ phá vỡ yên lặng. Sau đó, chúng giám thị đều mồm năm miệng mười kêu la ồm tỏi.

“Dựa vào cái gì? Nhân tài như vậy hần là thuộc về Tinh Vân viện chúng tôi!”

“Thiên Đô y viện chúng tôi cũng cần hạt giống tốt như vậy. Tôi đã chuẩn bị trực tiếp đặc chiêu rồi, các người làm sao thì làm!”

“Hừ! Đặc chiêu thì có gì đặc biệt hơn người? Tinh Vân viện chúng tôi còn có thể cho hần cái học bổng cực lớn!”

Đông đảo tu chân giả đều tranh giành đến mức mặt đỏ tai hồng. Tình hình náo nhiệt đến cực điểm.

Chỉ có Tạ Thính Huyền là ngồi yên trong góc mỉm cười không nói, bày ra bộ dáng Lã Vọng buông cần (1), vẻ mặt bình tĩnh thong dong nắm chắc thắng lợi.

Còn Đinh Linh Đang đang ở cách ông ta không xa thì căn chát môi, nôn nóng bất an đi tới đi lui như thể một con khủng long cái đang bị táo bón, có thể phun lửa bất kỳ lúc nào.

“Thằng nhóc này, biểu hiện xuất sắc như vậy làm gì hả! Xong rồi xong rồi! Nhiều danh giáo như vậy đều muốn đặc chiêu nó. Thằng nhóc này khẳng định sẽ không chọn Đại Hoang chiến viện của mình! Chẳng lẽ mình đánh ngất nó rồi trực tiếp khiêng về Đại Hoang chiến viện?”

Đinh Linh Đang chau mày, nghiêm túc suy nghĩ một giây đồng hồ rồi liếc lắt đầu nguây nguậy. Cô phủ định cái kế hoạch kia của mình, lẩm bẩm: “Không được! Lực nắm đấm của mình mạnh như vậy, lỡ một đấm đánh nó chết mất thì làm sao bây giờ?”

Trong đại sảnh, màn biểu diễn phô trương của Lý Diệu đã nhắc lên một trận sóng to gió lớn. Gần như tất cả các thiếu niên đều bị chấn động đến cực điểm. Không ít người dùng sức xoa đôi mắt, không thể tin vào những gì mình đã nhìn thấy. Có vài người còn hét lên the thé:

“Má ơi, một người san bằng toàn bộ trung tâm chỉ huy của đội xanh! Đây cũng quá phi thường nha!”

“Yêu quái! Nó chính là yêu quái! Thật đáng sợ!”

“Con quái vật này từ đâu chui ra vậy? Phù Qua thành? Trước kia chưa từng nghe nói là Phù Qua thành có cao thủ như vậy nha. Tôi chỉ nghe nói có một người tên Hách Liên Liệt, một người tên Trịnh Đông Minh thôi. Không ngờ mới đấu với nó có một hiệp mà Hách Liên Liệt cũng đã không chống đỡ nổi, trực tiếp tiêu đời!”

“Nó đáng sợ như vậy nên khẳng định là đến từ thế gia tu chân nào đó. Nó không phải người cùng thế giới với bọn con em nhà giàu bình thường như chúng ta, so đo không tới nha!”

Khi các thiếu niên đang bàn tán sôi nổi thì những thành viên của trung tâm chỉ huy đội xanh đã bị Lý Diệu “nổ chết” cũng vừa lên tới chiếc Liêu Viễn. Họ mang theo vẻ mặt vô cùng phức tạp bước vào đại sảnh.

Ngay lập tức, hơn 2.000 thí sinh liền vây quanh họ kín mít. Đặc biệt là Cao Dĩ và Hách Liên Liệt, hai người lập tức biến thành tiêu điểm vạn người để ý.

“Cao Dĩ, cậu luôn luôn là niềm kiêu hãnh của thành phố Đông Ninh chúng ta, là thiên tài chỉ huy mọi người đều biết, vậy mà không ngờ lại bị kẻ địch chơi chiêu “chém đầu”. Thế nào? Cảm thấy thế nào?” Trong đám người, có người hỏi, giọng đầy trào phúng móc mỉa.

Cao Dĩ cười mỉm, thất bại vừa rồi không để lại bất kỳ dấu vết nào trên mặt hắn. Hắn thông thả nói:

“Tôi vô cùng vui mừng. Thật sự. Có thể gặp được đối thủ lợi hại như vậy khiến tôi biết được rằng nghệ thuật chỉ huy của mình còn quá non nớt, còn có không gian phát triển rất lớn. Nếu lần sau gặp lại, tôi nhất định sẽ không giẫm lên vết xe đổ, tuyệt đối sẽ săn giết bạn học tên Lý Diệu này trước!”

Ngừng một chút, nhìn xung quanh một vòng rồi ánh mắt của Cao Dĩ dừng lại ở hình ảnh Lý Diệu trong cái quang màn cực lớn. Hắn nhìn chăm chú rất lâu rồi nói nghiêm túc:

“Nhưng tôi càng hi vọng có thể kề vai sát cánh với bạn Lý Diệu trên chiến trường chống lại yêu thú. Thậm chí tôi có thể dùng hẳn làm lực lượng nòng cốt, chế tạo ra mấy chục bộ chiến thuật khác nhau. Tôi tin rằng chỉ cần hai người chúng tôi liên thủ, với năng lực chỉ huy của tôi cộng thêm khả năng tác chiến một mình của hắn, thì đừng nói là yêu thú cấp cao, cho dù là vương giả của yêu tộc, những tướng lĩnh yêu quái cường đại thì cũng không thể trốn khỏi lòng bàn tay của chúng tôi!”

***

(1) Lã Vọng buông cần: điển tích Khương Tử Nha câu cá bằng cần câu không lưỡi.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Mưa Gió Bão Bùng

Ngôn luận tràn ngập tác phong đại tướng của Cao Dã khiến không ít học sinh, đặc biệt là nữ sinh khen ngợi.

Nhưng vài kẻ sợ rằng thiên hạ không loạn thì lại vô cùng thất vọng. Chúng chuyển tầm mắt rồi nhắm ngay vào Hách Liên Liệt.

“Hách Liên Liệt, nghe nói cậu và Lý Diệu là học sinh cùng trường. Hơn nữa, hai người còn có ân oán riêng. Vậy thì có thể kỹ càng kể cho chúng tôi nghe thử rốt cuộc là chuyện thế nào không?”

Phần lớn các thí sinh ở chỗ này đều đến từ Phù Qua thành và các thành trấn xung quanh nên cũng không hề kiêng nể Hách Liên Liệt, xem nào nhiệt không sợ to chuyện nên nói chuyện cũng không có chừng mực, kiểu nào kích thích càng nhiều thì nói kiểu ấy.

Trên mặt Hách Liên Liệt lúc xanh lúc trắng, hàm răng cắn sâu vào môi, hai tay nắm chặt lại, trong lòng vừa xấu hổ vừa giận dữ đến cực điểm!

Sau một lúc lâu im lặng hắt hủi mới nở một nụ cười ngượng nghịu, nói miễn cưỡng:

“Lúc trước tôi và Lý Diệu có một chút hiểu lầm, nhưng đã giải quyết xong lâu rồi. Một tháng gần đây, Lý Diệu có tiến bộ cực nhanh, là kiêu hãnh của trường Xích Tiêu chúng tôi. Tôi cũng vô cùng khâm phục sự nỗ lực của hắn. Ân oán cá nhân gì đó đều là lời nói vô căn cứ! Thật xin lỗi, xin nhường đường một chút, tôi muốn đi vệ sinh.”

Không chờ mọi người hỏi tiếp, Hách Liên Liệt liền dùng sức đẩy các thí sinh ở trước mặt ra rồi gần như là chạy trốn đến nhà vệ sinh.

“Oẹ!”

Trong buồng vệ sinh, cuối cùng Hách Liên Liệt cũng không chịu đựng nổi nữa, dạ dày sôi lên rồi bắt đầu nôn từng trận. Hắn nôn đến mức hoa mắt chóng mặt, ngay cả dịch dạ dày cũng nôn ra một chút cũng không còn.

“Lý Diệu!”

Hách Liên Liệt ngẩng đầu lên, bởi vì nôn quá lâu nên hai mắt đỏ bừng, cả người thoát nhìn vừa tiều tụy vừa điên cuồng như một con ác quỷ dữ tợn.

“Lý Diệu! Đồ rác rưởi! Đồ hạ đẳng! Đừng để tao tìm được cơ hội, đừng để tao tìm thấy một chút cơ hội nào! Một khi có cơ hội thì tao sẽ không bỏ qua cho mày! Tuyệt đối sẽ sử dụng tất cả lợi thế để giết chết mày! Giết chết mày!”

Mười ngón tay của Hách Liên Liệt móc vào vách tường nhà vệ sinh, gồng sức cào vào, xé rách, như thể vách tường là bộ mặt tươi cười của Lý Diệu. Cái vách tường kim loại bị hắn móc thành mười lỗ sâu, mỗi một lỗ đều chảy ra máu tươi!

...

Lý Diệu bị Hách Liên Liệt nguyên rửa oán độc hiện đang thông dong thoải mái trốn trong một điểm tiếp viện ở nơi sâu thẳm trong Ma Giao đảo.

Hắn đang kiểm tra điểm tích lũy của mình thông qua cái quang màn của con tiểu cát.

Từ khi hấn kích nổ trung tâm chỉ huy của đội xanh thì hấn đã ngồi vững trên vị trí thứ nhất. Trừ khi Ma Giao đảo đột nhiên chìm ngấm, nếu không thì tuyệt đối vị trí của hấn sẽ không bao giờ lung lay!

Nói thật ra, lúc trang bị thêm “cửa sau” vào pháp bảo, hấn không hề nghĩ sâu xa đến vậy. Hấn chỉ muốn chiếm chút lợi thế, kiếm được thêm vài điểm tích lũy mà thôi. Nhưng không ngờ đội xanh lại xuất hiện thiên tài chỉ huy là Cao Dĩ, lập tức đẩy đội đỏ đến đường chết, cũng ép Lý Diệu không thể không chó cùng rứt giậu, được ăn cả ngã về không.

Lần hành động chém đầu này có nguy hiểm cực cao. Thành công phần lớn là do may mắn, quả thật là một lần đánh cược lớn kinh hồn khiếp vía.

Vì bảo vệ an toàn cho chính mình, Lý Diệu đã dời thời gian kích nổ hộp tinh nguyên lại nửa phút. Nếu đối phương phát hiện đúng lúc thì hoàn toàn có thời gian vứt bom đi thật xa. Nên chỉ có thể nói rằng lần này thần may mắn đứng về phía của Lý Diệu. Ngay cả ông trời cũng giúp hấn nên hấn nhất định sẽ tiến vào Thâm Hải viện!

Nếu đã kiếm đủ điểm tích lũy, Lý Diệu cũng không vội đi ra ngoài săn giết yêu thú. Hiện tại, số thí sinh còn sót lại trên Ma Giao đảo đã không nhiều lắm. Cả hòn đảo to lớn này đã biến thành thiên đường của yêu thú, mà trong đó còn có không ít yêu thú siêu cấp mạnh nên Lý Diệu cũng không chắc có thể thành công săn giết được chúng.

Hấn không muốn tới giây phút cuối cùng còn bị lật ngược tình thế, “chết” dưới hàm của con yêu thú nào đó.

Huống chi... bão sắp đến.

Lý Diệu ngẩng đầu nhìn về nơi xa. Trên bầu trời mờ nhạt không biết đã biến thành màu đen đặc từ lúc nào. Trong những tầng mây đen, mơ hồ có những con rắn thật to, dài màu tím đang giãy giụa tạo ra từng trận sấm rền vang.

Chỉ chốc lát sau, những giọt mưa to như viên đậu thi nhau rơi xuống mặt đất.

Thời tiết trên biển thay đổi cực nhanh. Ban nãy còn đang trời trong mây trắng, chớp mắt cái đã biến thành mưa to tầm tã che phủ toàn thể giới. Trên không trung, mây đen cuồn cuộn bao trùm cả Ma Giao đảo như thể muôn vàn con ngựa đen đang lao nhanh. Từng tia chớp ngông cuồng xé rách bầu trời, tạo ra tiếng rít rợn người. Ngay cả gió biển cũng thổi quét lung tung giống như trăm ngàn thanh đao sắc nhọn hung hăng cắm xuống Ma Giao đảo.

Mặc dù trên đảo có rất nhiều đại thụ cao chọc trời, nhưng gió lạnh vẫn gào rít điên cuồng, mưa to vẫn đổ xuống như thác khiến tất cả mọi người bị mưa đập đến mức không dám ngẩng đầu, không mở mắt ra được. Khi gió mạnh gào thét, ngay cả những gốc đại thụ thật to một người đang rộng vòng tay ra ôm mới xuể cũng bị thổi bật gốc, cuốn theo gió đi nơi khác. Những cơn gió điên cuồng thổi bay tất cả những thứ chắn đường nó.

Trước mặt lực lượng hùng vĩ bao la của tự nhiên, ngay cả những con yêu thú vừa rồi còn đang giương nanh múa vuốt cũng trở nên yên tĩnh. Chúng thi nhau tìm hang động rồi chui vào tránh né.

“Một cơn giông vô tình đi ngang qua trên không Ma Giao đảo, mưa rền gió dữ chắc phải liên tục suốt một đêm!”

Chiếc Liêu Viễn đang nổi lơ lửng trên không trung cũng bị bão thổi hơi hơi rung chuyển. Một tu chân giả đang đứng lơ lửng trên đuôi thuyền, híp mắt nhìn trời rồi đưa ra kết luận.

Một tia chớp bổ xuống ngay đầu người ấy, nhưng khi còn cách đỉnh đầu nửa tấc thì lại bị một lớp chắn vô hình cản lại. Tia chớp liền biến thành bốn, năm con rắn bạc lượn lờ quanh cơ thể hắn, chiếu sáng một khuôn mặt vô cùng anh tuấn.

Trong cái thời tiết khắc nghiệt này, những tu chân giả giám thị trong Ma Giao đảo rất khó có thể kiểm tra toàn bộ từng góc của đảo.

Mà con hị hị của các thí sinh liên lạc với Liêu Viễn dựa vào tình phiến, kết nối rất không ổn định, chưa chắc có thể đúng lúc theo dõi tình huống của tuyến thủ để phun ra keo dính bảo vệ kịp thời.

Tính nguy hiểm của cuộc thi tăng mạnh!

“Hay là ngừng thi đấu?”

Vị tu chân giả này há miệng ra, những tia điện lượn lơ quanh cơ thể hắn bị hút vào trong miệng. Hắn liếm liếm môi như thể chưa đã thèm rồi bay vào trong Liêu Viễn, hỏi những tu chân giả khác.

Trong trung tâm theo dõi, các tu chân giả đang chụm đầu bàn luận. Sau một lát, họ liền đưa ra quyết định... Cứ tiếp tục tiến hành thi đấu, không vì ảnh hưởng của bão mà dừng lại.

“Trong những cuộc chiến đích thực, yêu thú sẽ không đình chiến với nhân loại chỉ vì thời tiết không tốt!”

Một người đàn ông mặc đồng phục quân đội, trên vai quân phục có ký hiệu hình đầu lâu, vẻ mặt nghiêm khắc, nói lạnh lùng.

“Đúng vậy, có chút mưa gió thế này mà không chịu đựng được, còn đòi làm tu chân giả? Quả thật là trò cười!” Một tu chân giả khác trên mặt có sẹo cười khẩy, nói.

Khi nói chuyện, trên cái quang màn cực lớn trước mặt họ xuất hiện từng hình sóng văn vẹo, còn có những chấm đem chớp tắt liên tục.

Đây là biểu thị liên hệ của con hị hị và trung tâm theo dõi đã bị cơn bão gián đoạn.

“Bụp! Bụp!”

Mấy chục cái quang màn đều tắt ngúm, hiển nhiên là kết nối thần niệm đã bị cắt đứt.

Điều này nghĩa là có mấy chục thí sinh đã thoát khỏi theo dõi và bảo vệ của bọn họ.

“Tuy đã mất kết nối, nhưng con hị hị vẫn sẽ tự động quay lại tình huống của tuyển thủ. Căng lắm là hơi chậm thôi, sau khi cuộc thi kết thúc thì vẫn có thể tính toán ra điểm tích lũy nên cũng không cản trở cuộc thi tiếp tục tiến hành!”

“Lại phái ra hơn 20 tu chân giả qua lại tuần tra Ma Giao đảo, bảo đảm an toàn của tuyển thủ. Lỡ có chuyện ngoài ý muốn phát sinh thì trợ cấp cho gia đình tuyển thủ ngang mức với binh sĩ Liên bang hy sinh.

Tu chân giả và các quan quân thương lượng một hồi rồi nhanh chóng đưa ra quyết định... Đây cũng là lệ thường của các đợt khiêu chiến cực hạn trước đó.

Tinh Diệu Liên bang có thể chiếm được mảnh đất màu mỡ nhất của Thiên Nguyên Giới chính là từ muôn vàn núi xác biển máu của yêu thú đập thành. Mỗi một tấc đất của Liên bang đều nhiễm đỏ máu của tu chân giả và quân lính Liên bang!

Tu chân giả là thanh đao của nền văn minh nhân loại. Muốn trở thành tu chân giả thì phải có quyết tâm và tinh thần hy sinh không sợ hãi!

Sợ chết thì đừng làm tu chân giả!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Quỷ Long Số 7

Mưa càng ngày càng lớn. Tựa như toàn bộ nước mưa của Thiên Nguyên giới đều đã tập trung lại trên bầu trời Ma Giao đảo rồi ào ạt xối xuống, âm mưu nhấn chìm cả hòn đảo này xuống đáy đại dương.

Trong mưa to gió quét, một đợt dị biến đang từ từ nảy sinh trong bóng đêm.

“Hong học, hong học!”

Một tuyến thủ đội xanh lão đảo vọt vào một cái hang động nhỏ hẹp. Cuối cùng hãn cũng không chịu đựng nổi nữa, hai đầu gối đập mạnh xuống đất, sau đó cơ thể liền đổ nhào về trước, khuôn mặt trắng bệch không một giọt máu, toàn thân co giật như bị chuột rút.

Một tiếng trước, hãn bị ba thành viên đội đỏ đuổi giết, may mắn lúc ấy mưa to chắn tầm nhìn của cả hai bên nên hãn mới có thể chạy thoát. Nhưng tuyến thủ của đội đỏ càng ngày càng nhiều, hãn không biết mình còn có thể chịu đựng được bao lâu nữa.

“Chết tiệt! Rõ ràng chúng ta sắp thắng, tại sao tình thế lại biến thành thế này chứ!”

Tên tuyến thủ đội xanh này đau đớn dấn vào vách đá. Hãn đang vô cùng buồn khổ, nhưng trong đôi mắt hãn lại có một vệt tối tăm đang từ từ ngừng tụ lại.

Hắn thò đầu ra khỏi cái hang động, nheo mắt lại nhìn ngó trên trời.

Con hị hị của hắn bay lung tung vòng quanh một cây đại thụ, còn phát ra tiếng ề ề như thể đã bị mất khống chế.

“Mưa to và sấm chớp đã gây nhiều phiền nhiễu cho con hị hị. Vào lúc này, nó và chiếc Liêu Viễn đã mất kết nối, chỉ cần mình cẩn thận một chút thì hắn là có thể thoát khỏi tầm theo dõi của nó!”

Vết tối tăm trong đôi mắt của tuyển thủ này càng ngày càng dày đặc.

Xung quanh loáng thoáng có tiếng của tuyển thủ đội đỏ vọng lại. Vòng vây đang dần dần hẹp lại, rồi rất nhanh thôi sẽ đến cái hang mà hắn đang lẩn trốn.

Lúc này, vết tối tăm trong mắt của hắn đã biến thành hung ác.

Hắn cắn nát đầu ngón tay rồi dùng máu vẽ một cái linh phù ở phần trong đùi phải.

Ngay lập tức, một cơn đau như thể da tróc thịt bong trào ra từ bên trong đùi phải, tựa như có thứ gì đó muốn xé rách da thịt để trời ra!

“A...”

Tên tuyển thủ đội xanh này nghiến chặt khớp hàm. Ngay sau đó, linh phù hơi hơi rung lên, một sức mạnh quái dị tách cơ bắp ở phần đùi trong của hắn ra, rồi một ống thuốc màu xanh lam dạ quang trôi lên ở giữa phù trận!

“Nếu không phải thật sự bất đắc dĩ thì tao cũng không muốn gian lận. Nhưng bây giờ tao đã cùng đường rồi, là chúng mày ép tao!”

“Chỉ cần tiêm ống thuốc kích thích “quỷ long số 7” này vào mạch máu là liền có thể khiến cơ thể mạnh mẽ lên, sức mạnh cũng tăng lên, và càng

tăng mạnh khả năng của não bộ, khiến tao có một lần công kích tinh thần cực mạnh! Chỉ cần một lần này thôi đã đủ để tiêu diệt cái bọn đuổi giết chết tiệt kia! Rồi nhảy vào top 50 bảng xếp hạng!”

Tên tuyển thủ đội xanh cười dữ tợn, biểu cảm vô cùng điên cuồng.

Nếu sử dụng “quỷ long số 7” thì đương nhiên sẽ để lại tác dụng phụ rất lớn. Nhưng khi đối mặt với sự dụ dỗ của tấm vé đặc chiêu thì hẳn đã không rảnh lo lắng nhiều thứ như vậy!

Dùng cơ thể để chặn tầm nhìn của con hị hị, tên tuyển thủ đội xanh kích phát phù trận xúc tác “quỷ long số 7”, tính chích thuốc kích thích vào trong cơ thể. Lúc này, bỗng có tiếng cười khê vọng ra từ sâu trong cái hang động. Ngay sau đó, một trận gió tanh nồng hung ác quật đến!

Tên tuyển thủ này còn chưa kịp nhận ra có chuyện gì gì bỗng trước mặt tối sầm... rồi không còn biết gì nữa!

Cuối cùng thì con hị hị của hắn cũng đã cảm giác được khác thường, liền phun keo dính bảo vệ ra. Nhưng keo dính chỉ bao bọc được một cái xác không đầu.

Ngay sau đó, keo dính như thạch trái cây bị một sức mạnh khủng khiếp xé ra, một tia sáng vọt ra khỏi hang rồi nhảy lên không trung nhanh như tia chớp. Một đôi tay bắt lấy con hị hị rồi gồng sức xé toạc người nó ra!

Ngay lập tức, cơ thể con hị hị biến thành hai nửa. Khung cảnh vô cùng máu me!

Trong mưa to gió lớn, lục tục có một phần ba số hị hị mất kết nối với trung tâm theo dõi. Và con hị hị này là một trong số đó.

Vì vậy, trong trung tâm theo dõi cũng không kịp thời phát hiện ra cảnh này.

Từng tia chớp xẹt ngang qua bầu trời, thỉnh thoảng khiến cái rừng cây đen ngòm này sáng ngời lên.

Khi tia chớp rọi sáng, bỗng nhìn thấy có một con vượn trắng cao hơn 3m đang đứng trên ngọn cây. Gương mặt của nó rất giống với con người, chỉ khác ở chỗ trên trán của nó có một con mắt cực lớn màu vàng. Con mắt quái dị này gần như chiếm hẳn nửa khuôn mặt. Ngay cả hai con mắt bình thường cũng bị chèn sang một bên.

Nhìn qua thì thấy giống như một thai nhi dị dạng, có vẻ vô cùng âm trầm đáng sợ.

Đây là một con vượn cự mục, hơn một ngàn con vượn ba mắt bình thường ra đời mới có một con vượn cự mục sinh ra. Nó không chỉ rất thông minh, mà sức mạnh của chiêu công kích tinh thần của nó còn mạnh hơn vượn ba mắt bình thường gấp mười lần. Nó là một trong những con yêu thú cường đại được thả ra trong trận trung kết, cũng là con yêu thú đáng sợ nhất trên hòn đảo này.

“Cạc cạc! Cạc cạc!”

Trong tiếng sấm chớp ầm vang, con vượn cự mục phát ra tiếng cười quái dị. Trong bàn tay đầy lông của nó có một ống “quỷ long số 7” đang tỏa ra ánh sáng màu xanh lam dạt quang kỳ dị.

Con mắt màu vàng cực to trên mặt nó nhìn qua nhìn lại ống thuốc rồi nhanh chóng hiểu ra cách sử dụng. Nó lập tức đâm thẳng ống thuốc kích thích “quỷ long số 7” vào cái cổ thô to của mình.

“Phụt!” Toàn bộ số thuốc kích thích đều đã được tiêm vào mạch máu của nó.

“Gừ! Gừ! Gừ! Gừ! Gừ!”

Sau một lát, cơ thể con vượn cự mục run rẩy không ngừng!

Cùng với từng tiếng cơ bắp run rẩy quái dị, làn da của nó xuất hiện từng đường nứt. Cơ bắp rướm máu điên cuồng phát triển, cho dù dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy. Thậm chí, giữa các bó cơ còn trồi ra từng đám mụn thịt. Chúng không ngừng xoắn bện vào nhau, phát triển, hòa lẫn, sưng lên... Khiến cơ thể của nó phình ra gấp hai kích thước cơ thể lúc đầu, biến thành một con mãnh thú vô cùng dữ tợn!

Hơn nữa, con mắt cực to trên trán nó gần như biến thành một cục máu đông!

“Tìm thấy rồi! Ở đó!”

Đúng lúc này, có tiếng kêu phấn khích của tuyển thủ đội đỏ vang lên ở gần đó.

Tia chớp đánh xuống, chiếu sáng khuôn mặt như quỷ con đang cười dữ tợn của con vượn cự mục. Nó lập tức phóng nhanh như chớp tới nơi tiếng kêu phát ra!

Ngay sau đó, trong rừng cây liền phát ra tiếng thịt bị xé rách, xương bị bẻ vụn và tiếng hét thất thanh!

... ..

10 phút sau.

Trong điểm tiếp viện, Lý Diệu đang ngồi khoanh chân, nhắm mắt dưỡng thần. Bên tay trái của hắn đặt một thanh kiếm lưỡi cưa, bên tay phải là một thanh chiến đao sắp chớp, sau lưng còn đeo một chiếc rìu phần thiên, hai bên hông thì giắt hai con dao găm. Có thể nói là vũ trang hạng nặng đầy đủ, có thể chiến đấu bất kỳ lúc nào.

Một khi có tên tuyển thủ đội xanh đuôi mù nào đó dám xông vào điểm tiếp viện thì hẳn tuyệt đối sẽ giết chết kẻ đó không chút do dự!

“Còn một ngày, trận mưa to này có vẻ cũng sẽ không tạnh ngay được. Điểm tích lũy của mình vẫn nằm ở vị trí đứng đầu, hẳn là sẽ không có việc ngoài ý muốn xảy ra.”

Lý Diệu tính toán trong lòng, rốt cuộc thì trên khuôn mặt của hắn cũng hiện ra ý cười nhẹ nhàng.

Thâm Hải viện! Hãy run sợ đi! “Kền Kền” Lý Diệu sắp tới rồi!

Đúng lúc này, mí mắt của hắn bỗng giật liên hồi. Trong lòng bỗng bật phát ra cảm giác hãi hùng khiếp đảm.

“Không đúng! Có mùi máu! Mùi máu quá nồng!”

Một thân hình quen thuộc nhảy ra khỏi rừng cây, vừa la hét vừa điên cuồng chạy đến điểm tiếp viện.

Người kia chính là Trịnh Đông Minh!

Lý Diệu ngẩn người... Trịnh Đông Minh chính là cao thủ hàng đầu của trường cấp ba Phượng Sơn. Nghe nói thực lực của hắn ngang cơ, hay thậm chí còn nhỉnh hơn Hách Liên Liệt một chút!

Thứ gì đã dọa hắn sợ đến mức tè ra quần thế này?

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Pháo Thiên Ma Sát Huyết

Vào giây phút này, Trịnh Đông Minh đã không còn là phong độ nhẹ nhàng kiểu con nhà giàu nữa mà là chạy trốn thờ hồn hển như chó hoang bị đập gãy một chân sau. Hắn chạy đến mức lè lưỡi ra, nhìn đáng vẻ như thế nếu chạy thêm vài bước nữa thì sẽ sùi bọt mép, lên cơn động kinh!

Hắn cũng liếc một cái liền nhìn thấy Lý Diệu. Ngay lập tức, trong mắt hắn phát ra ánh sáng của hi vọng. Hắn mừng như điên cầm đầu chạy lại chỗ Lý Diệu, vài mét cuối cùng liền nhảy xổ lên như hồi đói vô dê, một bước nhảy đã chui hẳn vào điểm tiếp viện!

“Sao vậy? Con hị hị của cậu đâu?”

Lý Diệu vô cùng ngạc nhiên hỏi. Mỗi một thí sinh trên Ma Giao đảo đều mang theo một con hị hị. Nó không chỉ đơn giản là công cụ tính điểm, mà còn là phương pháp cứu mạng sống cuối cùng!

“Bị ăn rồi!”

Trịnh Đông Minh giang rộng cơ thể ra tạo thành hình chữ “X”, kiệt sức nằm liệt trên mặt đất. Hắn thờ hồn hển, đáng vẻ hạnh phúc như thế may mắn còn sống sau tai nạn.

“Bị ăn? Thứ gì khủng bố quá vậy?”

Lý Diệu hoảng sợ. Tại sao trên hòn đảo này lại có con yêu thú hung tàn như vậy cơ chứ? Ban tổ chức cũng quá xem nhẹ mạng sống của thí sinh!

Trịnh Đông Minh còn chưa kịp trả lời thì cách đó không xa liền truyền đến tiếng gầm long trời lở đất, khiến tai của Lý Diệu ong ong lên. Tiếng gầm khủng bố này khiến mấy cây đại thụ nghiêng ngả, có một cây đại thụ bị bật gốc bay thẳng lên trời!

Một con quái vật cao tầm 4m, toàn thân không có da, cơ thể nó chỉ được tạo thành từ cơ bắp nhảy xổ ra. Nó giẫm một phát lấy đà thật mạnh vào một thân cây khiến cái cây ngay lập tức “răng rắc” gãy đôi. Nhờ vào lực đẩy, vận tốc của nó lại tăng lên một bậc nữa, điên cuồng lao vào điểm tiếp viện!

“Thứ gì vậy!” Lý Diệu ghen hòng nhìn trân trối.

Trước khi bắt đầu thi đấu, tiểu cát đã tỉ mỉ giới thiệu tất cả yêu thú và thực vật đã bị yêu hóa cho hắn. Và Lý Diệu không hề nhớ là có con yêu thú nào mạnh như vậy!

Sao ban tổ chức có thể thả con yêu thú mạnh thế này ra cơ chứ! Học sinh cấp ba chắc chắn không thể đấu lại được con mãnh thú thế này!

“Quý, quý biết! Cậu cẩn thận một chút. Con quái vật này đã giết chết bảy tuyển thủ rồi!”

Trịnh Đông Minh nói ra một tin động trời.

Như thế để xác minh lời nói của Trịnh Đông Minh, con quái vật đập mạnh vào phù trận phòng ngự bao bọc lấy điểm tiếp viện!

Trong không khí lập tức có mấy chục linh phù bán trong suốt có tính công kích hiện ra, kích phát ra hàng trăm tia điện, tạo thành một hàng rào điện chặt chẽ sáng lóa. Con quái vật bị điện giật đến mức la hét om xòm, toàn thân bốc khói. Nhưng cho dù có bị điện cao thế công kích thì con quái vật vẫn cứng đầu chống lại dòng điện, từng bước từng bước lại gần!

Ánh sáng của phù trận phòng ngự lúc sáng lúc tối, chập chờn liên tục. Cái hàng rào điện có thể bị nó phá tan, nát thành từng mảnh nhỏ bất kỳ lúc nào!

“Ngay cả phù trận phòng ngự cũng không làm gì được nó? Trịnh đại thiếu, rốt cuộc là sao mà cậu lại trêu chọc vào con quái vật này, khiến nó nhất quyết giết bằng được cậu vậy hả?”

Da gà da vịt trên người Lý Diệu nổi hết lên. Con quái vật này thật sự quá đáng sợ, chần chẫn hấn không thể đối phó được.

“Chỉ là tôi gặp chuyện bất bình, ra tay giúp đỡ, thọc một nhát vào móng nó mà thôi... nhưng ai ngờ lại thọc trúng vào lỗ đít của nó!” Trịnh Đông Minh thở dài, nói với giọng điệu vô cùng bất đắc dĩ.

Lý Diệu ghen hống. Hấn nhìn kỹ thì phát hiện ra ở giữa hai cái móng toàn cơ chẳng có da kia đúng là có nửa thanh kiếm lưỡi cửa kẹp ở đó đang đong đưa liên tục.

Một nửa còn lại của thanh kiếm phải dài tầm một mét đã chui hẳn vào trong cơ thể của con quái vật, thế nhưng như vậy vẫn chưa giết chết được nó. Sức sống của con quái vật này thật sự quá mạnh mẽ, quá kinh khủng!

Lý Diệu gian nan nuốt một ngụm nước bọt, sau đó liền tự động nhìn phía sau lưng.

“Khỏi phải tìm đường trốn, con quái vật này vốn hẳn là vượn cự mục. Trong rừng, tốc độ của nó nhanh hơn chúng ta quá nhiều, cơ bản là không có cơ hội trốn thoát! Chết tiệt! Tu chân giả đều đã chạy đi đâu hết rồi, lâu như vậy rồi mà chưa có ai đến đây cứu viện. Lần này thật sự là muốn cái mạng già này mà!”

Trịnh Động Minh cố hết sức ngồi dậy, phun ra một ngụm máu tươi rồi nở một nụ cười thảm thương.

Lý Diệu ngẩng đầu lên liếc con hị hị của mình một cái thì thấy đôi mắt của tiểu cát đã đại ra, bay lung tung trên không. Mỗi một tiếng nổ vang lên thì cơ thể của nó liền run mạnh một lần, còn phát ra tiếng “è è”.

Kết nối của tiểu cát và chiếc Liêu Viễn đã bị cắt đứt. Nó chỉ còn có thể quay phim lại rồi chờ đến khi mạng linh lực kết nối lại được thì mới truyền thông tin đến trên Liên Viễn.

Nháy mắt cái, vẻ mặt của Lý Diệu trở nên khó coi vô cùng.

“Gừ!”

Đúng lúc này, con vượn cự mục ngửa cổ lên gào rống một hơi dài rồi giơ tay đập một phát khiến một cái linh phù bán trong suốt vỡ vụn!

Cái hàng rào điện liền xuất hiện một khe hở rõ ràng, con quái vật liền nhân cơ hội này bước nhanh tới trước.

“Không ổn! Phù trận phòng ngự đã không thể ngăn cản được nó nữa. Nó có thể tiến vào bất cứ lúc nào!”

Trịnh Đông Minh run rẩy đứng dậy, nhìn chăm chăm vào con vượn cự mục, nói khẩn trương: “Lý Diệu, tôi biết cậu có thể thay đổi chóng mặt như vậy khẳng định là vì đã gặp được kỳ ngộ nào đó. Cho nên cậu còn tuyệt chiêu, tuyệt kỹ, hay có thể biến thân trong nháy mắt, khiến sức chiến đấu tăng lên gấp mười lần thì hãy thi triển liền đi. Đây là thời khắc mấu chốt rồi, xin đừng giấu nghề nữa!

Lý Diệu ghen hống không trả lời được. Hắn trầm mặc một lát rồi lạnh lùng nói: “Ngại quá, hiện tại đã là trạng thái mạnh nhất của tôi!”

“Cái gì, ngay cả biến thân mà cậu cũng không biết?”

Trịnh Đông Minh vô cùng khinh bỉ liếc hắt một cái rồi đánh liều: “VẬY được rồi, để tôi!”

Lý Diệu nhin không được muốn cốc một phát vào đầu của thằng khùng này, nói: “Nếu cậu có tuyệt chiêu thì sao không thi triển ra đi, nói làm nhảm nhiều như vậy làm gì!”

Vẻ mặt của Trịnh Đông Minh lập tức trở nên vô cùng đau đớn, ánh mắt u buồn, nghiêng răng nghiêng lợi, nói: “Cậu thì biết cái gì! Đây là tuyệt chiêu cuối cùng của tôi, phải dùng máu để kích phát. Một khi thi triển nó thì sẽ cơ thể sẽ phải tiêu hao cực lớn, xong chuyện rồi cần thiết cấm dục ba tháng thì mới có thể khôi phục lại được!”

“Ba tháng! Tận ba tháng không thể đụng vào gái! Con yêu thú đáng chết này! Tao muốn băm xác mày ra, chém thành đồng thịt nát!”

Vẻ mặt của Trịnh Đông Minh vô cùng dữ tợn, khí thế trên người hắt diên cuồng bùng phát. Hắt trở nên diên cuồng còn hơn cả con vượn cự mục kia.

“Xẹt!”

Trịnh Đông Minh xé bộ đồ ngực trang trên người mình, để lộ ra cái cơ thể vừa trắng vừa béo tốt của mình.

“Phần phật!”

Cái áo ngực trang bay lên không rồi vừa như vô tình vừa như cố ý trùm lên con hị hị của Lý Diệu.

Tiểu cát như con ruồi nặng không đầu, bay lung tung, đôi cánh vừa ngắn vừa mập cố gắng đập lên đập xuống nhưng vẫn không thể ném cái áo ngực trang trên đầu của mình xuống được.

“Cậu làm gì thế?”

Lý Diệu sửng sốt. Tiểu cát bị che mất tầm nhìn thì sẽ không thể phun keo bảo vệ ra đúng lúc được... Tuy chưa chắc keo dính có thể ngăn cản con mãnh thú này, nhưng dù sao thì có cũng tốt hơn không có chứ!

Trịnh Đông Minh giang rộng cánh tay ra, vô số dòng khí màu đỏ máu bắn nhanh ra khỏi lỗ chân lông của hân, tạo thành một đám khói màu máu giương nanh múa vuốt trên đầu hân.

Trịnh Đông Minh lăm bắm niệm chú, bàn tay nhanh chóng kết ấn, trong phút chốc đã thực hiện hơn một trăm kết ấn.

Cùng với kết ấn thay đổi không ngừng, đám khói máu trên đỉnh đầu của hân cũng xảy ra thay đổi kỳ dị. Từ một đám khói máu dần dần biến thành hình các con động vật hung mãnh như rồng, hổ, báo, gấu, chim ưng,... sau đó lại biến thành một đám võ sĩ mặc chiến giáp, tay cầm thanh đao sắc bén, cuối cùng thì biến thành ma thần có ba đầu sáu tay!

Trịnh Đông Minh và con ma thần bằng khói máu này nối với nhau bằng vô số sợi máu. Đám khói liên tục hút máu từ cơ thể hân. Chẳng mấy chốc, cái cơ thể mập mạp liền teo tóp lại chỉ còn da bọc xương, chẳng những má lúm đồng tiền biến mất, mà ngay cả hốc mắt cũng lõm sâu xuống. Giây phút này trông hân thật sự như một bộ xương khô.

Lúc này, con vượn cự mục đã xé tan lớp linh phù phòng ngự cuối cùng!

Trong không khí bỗng “đùng” một cái, lớp phòng ngự vô hình ầm ầm vỡ vụn, tia điện cuối cùng cũng biến mất không còn tăm hơi. Con vượn cự mục gầm một tiếng, đâm mạnh hai phát vào ngực mình rồi bước một bước liền đi đến trước mặt hai người!

Trịnh Đông Minh hít một hơi thật sâu, thật sâu, thật sâu.

Theo không khí hắt hít vào, toàn bộ đám khói ma thần cũng bị hắt hít vào bụng. Cơ thể của hắt vẫn cứ gầy teo tóp, nhưng cái bụng lại phình lên như quả bóng, da bụng cũng bị căng đến mức gần như trong suốt. Trong bụng có ánh sáng màu máu bắt đầu di chuyển.

“Pháo thiên ma sát huyết – Gào!”

Trịnh Đông Minh mở miệng ra to hết mức đến nỗi hình như cằm cũng đã trật khớp. Đám khói máu bắn nhanh ra khỏi miệng hắt, biến thành một cột máu điên cuồng bắn thẳng vào ngực của con vượn cự mục!

Đùng!

Như thế cả đất trời đều đang rung chuyển, Lý Diệu cảm giác như có vô số tiếng mãnh thú gầm lớn và ma thần la hét bên tai mình. Trên lồng ngực con vượn cự mục đột ngột xuất hiện một cái lỗ thủng xuyên thẳng qua sau lưng nó!

Đám khói máu có khả năng ăn mòn cực mạnh. Nó không ngừng ăn mòn nội tạng của con vượn, tạo ra tiếng “xèo xèo” quái dị và bốc ra mùi hôi thối nồng nặc không chịu nổi.

“Két! Két!” Con vượn cự mục hét lớn, sự đau đớn hắt rõ trên khuôn mặt quỷ con của nó.

“Đùng!”

Trịnh Đông Minh phun mạnh ra một ngụm máu như thể phun ra cả nửa cái mạng. Hắt ngã sõng soài xuống sàn, không bò dậy nổi nữa.

Còn con vượn cự mục thì sau khi tiêm thuốc kích thích vào người, sức sống của nó đã tăng lên rất nhiều. Trên mõng cắm một thanh kiếm lưỡi cưa, lồng ngực thì bị xuyên thủng, nội tạng đã bị ăn mòn nhưng nó vẫn có thể

tập tễnh bước tới. Nó duỗi cánh tay dài thông của mình ra, tính xé nát Trịnh Đông Minh!

Lý Diệu âm thầm chặc lưỡi, chỉ vào Trịnh Đông Minh, kêu lên: “Đại ca vườn này, chúng ta không có thù oán gì với nhau. Kẻ đã cầm kiếm vào lỗ đít của đại ca là hăn! Hai người từ từ nói chuyện, tiểu đệ lui đây!”

Sau đó, hăn co giò lên chuồn mất!

“Đừng đùa, không nghĩa khí đến vậy à?”

Trịnh Đông Minh kinh ngạc trợn mắt há mồm, trơ mắt nhìn Lý Diệu biến mất trong rừng. Lúc này quả thật hăn muốn lại phun ra thêm một ngụm máu nữa.

Hăn có rất nhiều bạn rượu, nhưng Lý Diệu tuyệt đối là cái thẳng tời nhất ngay cả heo chó cũng không bằng!

Con vườn cự mục phát ra tiếng cười “cạc cạc” quái dị như thể đã sớm đoán được rằng Lý Diệu sẽ chạy trốn chết. Nó nhìn xuống con mồi của mình, rồi giơ cao cánh tay còn thô to hơn cả eo của Trịnh Đông Minh lên.

“Đại ca! Em sai rồi, xin hãy tha lỗi cho em một lần đi!”

Nhìn cánh tay thô to giơ cao của con vườn, Trịnh Đông Minh thành khẩn nói lời xin lỗi.

Con vườn lại cười dữ tợn, tính đập một phát cho đầu của Trịnh Đông Minh nát bầy thì cơ thể nó bỗng cứng đờ, trên cổ xuất hiện một vết màu đỏ cam.

Mùi thối khét tỏa ra trong không khí.

Vết màu đỏ cam càng ngày càng dài, càng ngày càng to, nháy mắt cái đã vòng quanh cái cổ của con vườn.

Con vượn cự mục há mồm tính rít gào nhưng lại không có bất kỳ âm thanh nào phát ra. Cơ thể nó run rẩy, cái đầu cực to rơi xuống đất lún lôm lốc. Cái thân mình to cao như một ngọn núi của nó quỵ mạnh xuống đất, rồi đổ ầm xuống!

Trịnh Đông Minh hết hồn hết vía nhìn sau lưng con vượn cự mục.

Tay Lý Diệu nắm chặt chiếc rìu phần thiên, vẫn giữ tư thế chém. Bởi vì dùng sức quá mức nên lòng bàn tay của hắn đã nắm chặt đến mức rướm máu. Cơ thể hắn ướt đầm như mới được vớt ra khỏi nồi nước. Không biết là nước mưa hay là mồ hôi lạnh.

“Phù...”

Trịnh Đông Minh thở phào một hơi, cả cơ thể đổ nhào xuống nền đất bùn lầy, ngay cả ngón tay cũng không nhúc nhích nổi.

“Cảm ơn, bạn rượu thân ái!” Thằng mập giờ gầy đét nói ra lời cảm ơn chân thành từ tận đáy lòng.

“Chuyện nên làm thôi, bạn rượu cũng là bạn.” Lý Diệu cười giả tạo một tiếng rồi kéo chiếc rìu phần thiên từ từ bước lại gần Trịnh Đông Minh.

“Tiếp theo, cậu muốn giết tôi đúng không?” Trịnh Đông Minh cười khổ một tiếng, bình tĩnh hỏi.

Lý Diệu ngẩng đầu liếc trên trời một cái. Tiểu cát đã bị cái áo nguy trang trùm kín, bay xa tít tắp. Tiếng mưa bão quá lớn, nó không thể nghe thấy tiếng nói chuyện của hai người được.

“Đúng vậy.” Lý Diệu gật đầu, lạnh lùng nói.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Tận Thế Biến

“Đây là lý do tại sao tôi không tùy tiện biến thân. Một khi biến thân thì tất cả mọi người đều sẽ nghĩ tôi là tu ma giả, nhất quyết phải giết chết tôi bằng được!” Trịnh Đông Minh thở dài buồn rầu.

Ba chữ “tu ma giả” giống như một âm hồn vô hình bay lượn vòng giữa hai người, khiến nhiệt độ không khí bỗng chốc tụt xuống đến 0 độ!

Ý cười trên mặt của Lý Diệu và Trịnh Đông Minh đều đông cứng lại, trong đáy mắt bắt đầu xuất hiện sát ý.

Tu ma giả là người bị “vực ngoại thiên ma” dụ dỗ dẫn đến sa đọa. Họ vứt bỏ tu luyện linh năng, chuyển qua tu luyện mặt đen tối của linh năng. Người tu luyện “u năng” là kẻ thù không đội trời chung của nhân loại. Chúng còn đáng sợ hơn Yêu tộc gấp trăm lần!

Trong truyền thuyết, khi vụ nổ big bang xảy ra, vũ trụ vừa hình thành thì đã tuôn ra lượng linh năng và u năng nhiều vô tận. Trong đó, linh năng dần dần chuyển hóa thành vật chất, tạo ra dải ngân hà mênh mông, cũng sinh ra loài sinh vật đầu tiên trong vũ trụ: Bàn Cổ linh tộc.

Bàn Cổ linh tộc đam mê sáng tạo. Bọn họ khai thiên lập địa, đắp nặn ra 3,000 thế giới, lại dùng vô vàn vật chất cực nóng luyện chế thành từng viên tinh cầu mà sinh vật có thể tồn tại được.

Bởi vậy, trong những ghi chép của văn minh nhân loại, họ gọi Bàn Cổ linh tộc là “Thánh Cổ”!

Đổi ngược với linh năng, u năng không biến thành vật chất mà tụ lại thành từng đám lớn, tạo thành một thế giới thần bí được gọi là “Thiên Ngoại Ma Cảnh”. Nó nằm ngoài tam giới, không có trong ngũ hành, là một thế giới độc lập.

Trong Thiên Ngoại Ma Cảnh, u năng liên tục phân chia, va chạm, nén lại, tích lũy, dần dần có trí tuệ, tiến hóa thành “vực ngoại thiên ma”!

Vực ngoại thiên ma là một loại sinh vật thuần năng lượng, không biết sáng tạo, chỉ biết hủy diệt!

Bọn chúng thích xé rách lớp ngăn cách Thiên Ngoại Ma Cảnh và vũ trụ của nhân loại, lén vào 3,000 thế giới của nhân loại, xâm nhập vào não của con người, gây ô nhiễm tinh thần, ăn mòn ý chí, khiến con người chìm đắm trong giết chóc, điên cuồng, lừa gạt và “u năng” dơ bẩn. Khiến người bị nhiễm trở thành “tu ma giả” vô cùng khủng bố!

Trong giới tu chân cổ 40,000 năm trước, khi Yêu tộc còn chưa ra đời thì tu chân giả và tu ma giả chính là kẻ thù không đội trời chung.

Thậm chí còn có lời đồn rằng tu chân giả đã luyện chế ra “vi rút yêu thần” đã bị vực ngoại thiên ma đầu độc trước khi tạo ra loại vi rút khủng bố đó, rồi biến thành tu ma giả!

30,000 năm sau, thời kỳ cuối của đại hắc ám thời đại, khi Đế Hoàng quật khởi, nhân đạo phục hưng, sắp diệt sạch Yêu tộc, xưng bá thiên hạ là lúc cuộc nội chiến thứ hai xảy ra do “Tận Thế Biến” của vực ngoại thiên ma!

Khi “Tận Thế Biến” bắt đầu, thế giới do Đế Hoàng sáng lập ra liên tục sụp đổ, liên kết giữa các thế giới bị cắt đứt, vũ trụ lại bị lửa đạn chiến tranh bao trùm!

Lý Diệu lảng lảng đứng ở cách Trịnh Đông Minh hơn 5m, ánh mắt sáng quắc như kèn kèn nhìn ngó vào cổ của Trịnh Đông Minh.

Cho dù thăng nhóc mập mạp đang xụi lơ mềm oặt trên sàn, tư thế như thể ta là cá nằm trên thớt, còn người là dao nhưng Lý Diệu vẫn không dám có chút chênh mảng.

Đối phương là tu ma giả khủng bố vô cùng cực, ai biết được đối phương có giở chiêu trò gì hay không chứ?

Trịnh Đông Minh cười khỗ, nói: “Nếu cậu xem tôi là tu ma giả, nhất định phải trăm yêu diệt ma thì ban này còn cứu tôi làm gì? Sao không để vượn cự mục một đấm giết chết tôi thì không phải được rồi à?”

Lý Diệu lắc đầu, nói:

“Người hiểu lầm rồi, không phải là ta cứu người... Ta nghe nói tu ma giả rất am hiểu vật lộn, hơn nữa còn có thể cắn nuốt máu thịt để bổ xung công lực! Lỡ vượn cự mục đến gần người, rồi bị người giết ngược lại, cắn nuốt cơ thể nó rồi biến hóa thêm một bước nữa thì thật sự lớn chuyện! Ta giết nó chỉ đơn giản là vì không muốn nó lại gần người, hi vọng người sẽ luôn ở trong trạng thái yếu ớt nhất thôi.”

Ngừng một chút, Lý Diệu cùng mũi chân vẽ một đường phân cách trên đất, nói: “Người nhìn này, ta vẫn luôn đứng cách người hơn 5m, một tấc cũng không dám lại gần thêm, chính là vì sợ người bật dậy công kích!”

Lý Diệu nói, trong đầu hiện lên những kiến thức có liên quan đến “Tận Thế Biến” đã được học trong môn lịch sử.

Mười ngàn năm trước, thời kỳ cuối của đại hắc ám thời đại, Yêu tộc đã như ngọn đuốc trong ngọn gió của văn minh nhân loại, lay lắt, có thể tắt bất kỳ lúc nào.

Lúc này, văn minh nhân loại đã phồn thịnh, cường giả lớp lớp xuất hiện.

Phía nam của dải ngân hà, tại một thế giới có tên là “Liệt Phong giới”, trong “đấu trường ngầm” do Yêu tộc thành lập xuất hiện một nhân loại cực mạnh được gọi là “Tuyệt Thiên Vô Đế”.

Hắn dùng thân phận “tử vô sĩ” để hèn một đường chém giết, trong vòng vài thập niên ngắn ngủi liền trở thành “đấu thần”, kêu gọi vô số tử vô sĩ đứng lên đấu tranh chống lại Yêu tộc.

Vô số cao thủ của Yêu tộc đã biến thành thịt nát, tro tàn dưới lưỡi kiếm và nắm đấm sắt của hắn!

Mà trong “Loạn Tinh Giới” ở phía bắc dải ngân hà cũng xuất hiện một anh hùng nhân loại được gọi là “Ngân Hà Chiến Hoàng”!

Hắn cướp một con tàu tuần tra của Yêu tộc, rồi dùng thân phận “hải tặc ngân hà” để cướp bóc khắp nơi. Chỉ vài thập niên đã phát triển ra một hạm đội chiến hạm của nhân loại. Từ lúc đầu đánh du kích đến sau này biến thành có thể đánh chính diện với quân đội Yêu tộc, từng bước đánh tan quân địch.

Cho đến khi “Tuyệt Thiên Vô Đế” và “Ngân Hà Chiến Hoàng” gặp nhau lần đầu thì mọi người mới biết được rằng...

Hai người đó thật ra là do một người biến thân thành!

Từ đây, “Tuyệt Thiên Vô Đế” và “Ngân Hà Chiến Hoàng” chính thức hợp nhất. Hắn có được chiến lực cực mạnh không gì có thể địch nổi và năng lực điều binh bố trận vô cùng cao siêu, được toàn bộ nhân loại tôn xưng là “Đế Hoàng”!

Đế Hoàng dùng khả năng của bản thân đưa văn minh nhân loại ra khỏi thời đại đen tối, phục hưng thời kỳ huy hoàng. Hắn dẫn dắt số lượng lớn

cường giả khai quật ra vô số di tích của các tông phái cổ tu. Dựa vào cơ sở của văn minh cổ tu, hần sáng lập ra 20 “tông phái nguyên thủy”. Hơn nữa, hần phân chia linh hồn của mình thành 20 cái phân thân, cai quản 20 tông phái mà hần thành lập!

Cái phân thân mạnh nhất đã kế thừa toàn bộ ý thức chiến đấu và sự khát máu của Đế Hoàng. Cái phân thân này quản lý “Huyết Thần tông” – tông phái có chiến lực mạnh nhất trong 20 tông phái, được Đế Hoàng ban cho cái tên là “Huyết Thần Tử”!

Nhưng vô số Yêu tộc bị hần chém giết thì lại thích gọi Huyết Thần Tử với cái tên... Tận Thế Chiến Cuồng!

Khi Đế Hoàng thành lập đế quốc Tinh Hải, bận rộn trong việc phục hưng văn minh nhân loại là lúc Huyết Thần Tử thống soái 20 tông phái và hạm đội tinh thạch tung hoành ngang dọc trong vũ trụ vô tận, xua đuổi từng thế lực Yêu tộc ở mỗi một thế giới.

Trong vài thập niên, gần như tất cả Yêu tộc đều đã bị đuổi khỏi vũ trụ, chỉ còn mỗi hang ổ của Yêu tộc – Vạn Yêu giới.

Vì hoàn toàn xóa sổ Yêu tộc, Huyết Thần Tử tập kết những tu chân giả có sức chiến đấu mạnh nhất trong 20 tông phái nguyên thủy, kết hợp với 70% số quân của toàn bộ đế quốc Tinh Hải, tạo ra đoàn quân viễn chinh vô cùng hùng mạnh!

Ngay cả Đế Hoàng cũng tách một hồn một vía trong ba hồn bảy vía của mình, rồi đặt tạm vào người Huyết Thần Tử, giúp chiến lực của hần tăng lên đến cực hạn, có thể chống chọi với vương giả của Yêu tộc!

Cuộc đại viễn chinh cách hàng tỉ năm ánh sáng bắt đầu!

Khi quân viễn chinh xuất hành, tất cả mọi người đều cho rằng đây sẽ là trận chiến cuối cùng. Nhân loại quyết đánh một trận lớn để giải quyết hậu

hoạn Yêu tộc. Thời kỳ huy hoàng của đế quốc Tinh Hải lại sắp nở rộ vĩnh viễn sau một tỷ năm tăm tối!

Nhưng chẳng ai biết được rằng vực ngoại thiên ma đã theo dõi Huyết Thần Tử từ lâu. Trong từng đợt từng đợt chém giết, vực ngoại thiên ma không ngừng dụ dỗ, đầu độc, ăn mòn vị “Tận Thế Chiến Cuồng” này!

Khi chiến sự gặp trục trặc, Huyết Thần Tử bị trọng thương sau một đợt đánh nhau với ba gã yêu thần, bị phê bình là lúc tinh thần của “Tận Thế Chiến Cuồng” thất thủ, rơi vào ma đạo. Từ một phân thân của Đế Hoàng, tu chân giả mạnh nhất trong tất cả các tu chân giả, hắn biến thành “tu ma giả” đáng sợ nhất!

Sau khi biến thành tu ma giả, hắn lập tức thống lĩnh đệ tử của Huyết Thần tông, bắt đầu công kích các tông phái khác.

Mà vực ngoại thiên ma cũng nhân cơ hội này bắt đầu ăn mòn những phân thân khác của Đế Hoàng!

Cuối cùng, có chín tông phái rơi vào ma đạo, biến thành “ma môn”!

Dưới sự can thiệp của vực ngoại thiên ma, Tận Thế Chiến Cuồng và Vạn Yêu giới đạt thành hiệp nghị ngưng chiến tạm thời. Hai bên còn kết thành đồng minh tạm thời, thống lĩnh chín đại ma môn phản công đánh chiếm đế quốc Tinh Hải!

Nền văn minh của nhân loại chưa kịp bước ra khỏi thời kỳ đại hắc ám thời đại thì đã lại rơi vào cuộc nội chiến của giới tu chân lần thứ hai!

Mức thảm thiết của lần chiến tranh này không hề thua kém với cuộc nội chiến đầu tiên xảy ra tại 40,000 năm trước. Ngọn lửa chiến tranh xé nát đế quốc Tinh Hải non trẻ. Trong những đợt chém giết tàn khốc, hai tông phái trung thành với văn minh nhân loại đã bị đánh sập hoàn toàn, vĩnh viễn biến mất trong vũ trụ!

Trong thời khắc nguy cấp nhất, chín đại ma môn thậm chí đã đánh vào đến thủ đô “Thiên Cực Tinh” của đế quốc. Đế Hoàng không thể không xuất hiện, tự mình quyết chiến với Tận Thế Chiến Cuồng!

Đế Hoàng đứng tại đỉnh của quá trình tiến hóa của nhân loại, là truyền kỳ bất hủ trong giới tu chân giả!

Tận Thế Chiến Cuồng là hóa thân có vũ lực tối cao và tính khát máu mạnh nhất của Đế Hoàng, lại có được một hồn một vía của Đế Hoàng, còn được hàng tỉ ma quân trong cửu thiên thập địa chúc phúc tăng sức mạnh. Hơn nữa, vực ngoại thiên ma và yêu vương còn truyền u năng bất tận và yêu lực vào cơ thể hắn!

Không ai có thể miêu tả độ khủng khiếp của cuộc chiến này, chỉ biết là toàn bộ Thiên Cực Tinh đã bị hai người san bằng!

Cuối cùng, cơ thể của Tận Thế Chiến Cuồng bị Đế Hoàng đập nát hoàn toàn, chỉ còn sót lại một sợi tàn hồn mang theo tàn binh bại tướng của chín đại tông phái trốn vào Thiên Ngoại Ma Cảnh.

Mà Đế Hoàng cũng bị thương nặng, không thể không trốn vào Tiểu Thiên thế giới do chính hắn tạo ra rồi rơi vào cơn hôn mê không sống không chết, vừa sống vừa chết huyền diệu khó giải thích.

Đế quốc Tinh Hải đã chịu tổn thất nghiêm trọng sau vô số cuộc chiến, lại mất đi người lãnh đạo vô cùng anh minh như Đế Hoàng. Vào lúc này, các loại yêu ma nhân cơ hội phản công khiến đế quốc hoàn toàn sụp đổ. Liên kết giữa các thế giới đều bị chặt đứt.

Chín tông phái trung thành với văn minh nhân loại cũng dần dần chia nhỏ ra thành hàng ngàn, hàng vạn tông phái nhỏ. Các tông phái tản ra ở trong các thế giới khác nhau, tiếp tục bảo vệ nền văn minh nhân loại, chiến đấu với tà ma ngoại đạo!

Trong một vài thế giới, ví dụ như Thiên Nguyên giới, các tông phái tu luyện cùng nhau xây dựng một quốc gia hùng mạnh, chém giết yêu thú, chống lại ma môn dưới sự dẫn dắt của quân đội chính quy, giúp cho người thường có được cuộc sống yên ổn, hòa bình.

Trong một số thế giới khác, do thể lực của nhân loại và yêu ma ngang nhau nên đã rơi vào cuộc chiến đẫm máu kéo dài đến mấy ngàn năm. Người thường cũng bị cuốn vào ngọn lửa của chiến tranh, từ khi sinh ra đã phải chém giết mãi cho đến khi chết.

Còn có lúc các vài thế giới đã hoàn toàn bị Yêu tộc và ma môn thống trị. Ở nơi đó, nhân loại phải sống một cuộc sống mà sống không bằng chết, thê thảm tột cùng!

Con đường chấm dứt chiến tranh, xưng bá thiên hà, chinh phục vũ trụ của văn minh nhân loại còn dài lắm!

Cuộc đại phản loạn do Tận Thế Chiến Cuồng dựng lên được lịch sử gọi là “Tận Thế Biến”. Suy cho cùng thì đây chính là kế hoạch của vực ngoại thiên ma!

Có thể tưởng tượng, khi Lý Diệu phát hiện Trịnh Đông Minh chính là một tu ma giả đã bị sa đọa do vực ngoại thiên ma dụ dỗ, có thể thao túng “u năng” thì trong nội tâm của hắn đã chấn động mãnh liệt cỡ nào!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Có Giết Người Diệt Khẩu Hay Không?

“Tôi không phải tu ma giả. Hẳn là cậu đã được học trong sách giáo khoa là “một ngày nhập ma, cả đời là ma” đúng không? Một khi tu chân giả rơi vào ma đạo, bị u năng tẩy rửa cơ thể rồi thì sẽ hoàn toàn mất đi lý trí, biến thành con rối của vực ngoại thiên ma. Lúc ấy, quanh cơ thể sẽ tỏa ra u năng mạnh bạo, tuyệt đối không phải dáng vẻ của tôi bây giờ!”

Trịnh Đông Minh bỗng nói nhanh hơn: “Cậu xem đi, ngoại trừ lúc phóng chiêu “pháo thiên ma sát huyết” thì quanh cơ thể tôi làm gì có u năng quán quanh, lý trí cũng rõ ràng, tuyệt đối không phải là dáng vẻ của người đã nhập ma! Chỉ là tôi... có chút kỳ ngộ, có thể tu luyện cả linh năng và u năng cùng một lúc mà thôi!”

“Hử?”

Vẻ mặt của Lý Diệu vẫn không thay đổi, nói nghiêm túc: “Trịnh đại thiếu, người nhằm một chút rồi... Vốn ta muốn giết người không phải là vì người là tu ma giả, mà vì ta lỡ biết được bí mật kinh khủng của người. Vì không để thân phận hoặc kỳ ngộ bị phơi bày, chờ đến khi người khôi phục lại thì khẳng định người sẽ giết ta diệt khẩu. Ta muốn giữ lại mạng sống của mình thì đương nhiên phải ra tay trước!”

Ngừng một chút, Lý Diệu thở dài, nói tiếp: “Hi vọng người có thể hiểu rõ rằng giữa chúng ta cũng không có ân oán gì. Vốn dĩ hai bên thật sự có thể trở thành bạn rượu thâm giao cũng chưa biết chừng, nhưng bây giờ...”

Hắn lắc lắc đầu, giơ chiếc rìu phân thiên lên.

Về mặt Trịnh Đông Minh liền thay đổi, hấp tấp nói: “Nếu cậu thật sự muốn giữ mạng sống của mình thì càng không thể giết tôi. Có thể cho tôi một phút để giải thích rõ ràng không?”

Lý Diệu nheo mắt lại, ánh sáng trong mắt bắn ra, thần niệm nhanh chóng xoay tít lên, đẩy khả năng tính toán lên đến cực hạn. Sau một lát, hắn nói:

“30 giây!”

Trịnh Đông Minh lập tức nói nhanh: “Thứ nhất, cậu muốn giết tôi chỉ là vì sợ tôi xong việc rồi sẽ xử lý cậu! Nhưng cậu đã giết con vợ con vợ cự mục này nên có thể nói là cậu chính là ân nhân cứu mạng của tôi. Cho dù tôi có ngang ngược thì cũng sao có thể ra tay với ân nhân cứu mạng của mình?”

“Nhảm nhí! Còn 25 giây!”

“Thứ hai, cậu phỏng đoán rằng động cơ giết người của tôi là do tôi muốn giữ kín cái bí mật rằng tôi có thể tu luyện u năng! Nhưng giết cậu chỉ là vô dụng, bởi vì cậu đang đứng hạng nhất trong bảng xếp hạng, đã là ngôi sao mới có chút danh tiếng. Trong Cửu Đại, không ít đôi mắt đang nhìn chăm chăm vào cậu! Hơn nữa, chính bản thân cậu cũng hẳn là đã gặp được kỳ ngộ, thực lực tăng lên còn nhanh hơn cả tôi. Nên tôi không thể dễ dàng giết cậu diệt khẩu được, khẳng định phải vận dụng rất nhiều tài nguyên và thể lực!”

“Trịnh gia các người chẳng phải là có rất nhiều tài nguyên và thể lực à?”
Lý Diệu lạnh lùng nói.

Trịnh Đông Minh cười khở một tiếng, trả lời: “Thật sự thì vận dụng số lượng lớn tài nguyên để giết cậu cũng không thành vấn đề, nhưng vấn đề là lý do kìa? Đúng vậy, Trịnh gia có vài tu chân giả luyện khí kỳ, thậm chí còn có hai cường giả Trúc Cơ kỳ, nhưng họ đều là chú bác của tôi, thậm chí là tổ tông! Tôi mời họ đến giết cậu, rồi họ hỏi tôi lý do là gì thì tôi trả lời

thế nào? Chẳng lẽ nói thẳng ra là cậu đã biết được bí mật rằng tôi có thể tu luyện u năng? Nếu nói như vậy thì chẳng cần ai nhọc lòng ra tay, chính các chú bác của tôi sẽ trực tiếp thanh lý môn hộ (1), giết chết tôi ngay lập tức!

“Cũng đúng, lý do vừa rồi giúp người có thêm 10 giây đấy, nói tiếp đi!” Lý Diệu nắm chặt chiếc rìu phần thiên, không hề thả lỏng một chút nào.

“Huống chi, cho dù tôi có thuyết phục được người trong nhà đến xử lý cậu thì cũng rất khó có thể làm mà không để lại dấu vết gì. Tất cả mọi người đều biết, trong Liên bang có một đội cảnh sát mật đặc biệt chuyên xử lý tu chân giả phạm tội. Trong đó có không ít cảnh sát mật có khả năng tính toán siêu mạnh, rất ít tội phạm có thể thoát khỏi sự truy xét của họ. Lỡ mà họ đi tìm lý do khởi nguồn, tra ra tôi thì chẳng phải tôi đã tự biến khéo thành vụng?”

Trịnh Đông Minh nói một hơi, cuối cùng tổng kết lại: “Tóm lại, để giết một người tàn nhẫn như cậu thì không hề dễ dàng, cho dù thành công thì cũng có đến 99% sẽ bị điều tra ra. Nếu như vậy thì tôi thà rằng đánh cược một phen, tin rằng cậu sẽ giữ bí mật giúp tôi. Cách này còn có khả năng thành công hơn mấy cách kia một chút!”

“Cũng có vài phần đúng đấy, nhưng vẫn không đủ để thuyết phục ta. Còn lý do nào nữa không? Cho người thêm 20 giây.” Lý Diệu vẫn không chút thả lỏng, nói.

“Còn!”

Khuôn mặt trắng bệch của Trịnh Đông Minh lại đỏ bừng lên, giọng khàn khàn, nói: “Cậu muốn ra tay giết tôi trước là vì sợ rằng sau khi khôi phục, tôi sẽ giết cậu. Cậu cũng chỉ muốn giữ mạng sống của mình! Nhưng cậu đã nghĩ đến việc nếu cậu giết tôi thì kiểu gì cũng sẽ để lại dấu vết hay chưa? Lỡ bị Trịnh gia chúng tôi biết được cậu là hung thủ thì cậu sẽ lập tức

bị tu chân giả luyện khí kỳ, thậm chí là tu chân giả trúc cơ kỳ đuổi giết! Cậu cảm thấy cậu có thể thoát chết được sao?”

Ngừng một chút, Trịnh Đông Minh kết luận: “Cậu giết tôi thì 100% sẽ bị tu chân giả trúc cơ kỳ của Trịnh gia xử lý! Cậu không giết tôi thì còn có thể trông cậy vào 1% khả năng tôi sẽ bộc phát lương tâm, xem cậu như ân nhân cứu mạng của mình. Bên nào xác suất cao hơn, chính cậu tự nghiền ngẫm đi!”

Lý Diệu ngẫm nghĩ một lát, nói: “Người yên tâm, ta sẽ không để lại chứng cứ thiết thực.”

Trịnh Đông Minh chớp mắt, nói: “Cảnh sát phá án mới cần có chứng cứ thiết thực, còn tu chân giả báo thù thì chỉ cần có đối tượng hoài nghi là đủ rồi!”

Lông mi của Lý Diệu rung lên, đáp trả: “Ta có thể nói là mình trăm yêu diệt ma, xử lý tu ma giả là người thì sao Trịnh Gia dám đụng đến ta? Chưa biết chừng Trịnh gia còn khua chiêng gõ trống, tặng cho ta một lá cờ thưởng để cảm ơn ta đã thanh lý môn hộ giùm họ ấy chứ!”

Trịnh Đông Minh nhếch khóe miệng lên tạo ra một nụ cười quái dị, nói: “Loại u năng mà tôi tu luyện có một đặc điểm vô cùng đặc biệt... ngoại trừ lúc kích phát thì bình thường tuyệt đối không lộ ra một chút dấu vết nào. Cho dù là tu chân giả cao siêu nhất thì cũng không thể nhìn ra được. Nếu không tin thì cậu cứ thử đi kiểm tra thi thể của con vượn cự mục mà xem. Trên cái xác đã không còn lưu lại chút u năng nào!”

Lý Diệu sửng sốt, nhìn chăm chăm Trịnh Đông Minh rồi phân ra một chút ánh mắt để quét đến cơ thể của con vượn cự mục.

Quả nhiên, tuy lỗ thủng trên ngực của con vượn vẫn máu tươi đầm đìa, kinh tởm, nhưng lại không hề cảm nhận được một chút ma khí nào. Vết thương ấy giống y như vết thương do dùng linh khí tạo ra.

“Thấy không, không hề có chứng cứ nào có thể chứng minh rằng tôi tu luyện u năng cả. Cho nên cậu không thể dùng lý do này để thoát tội. Đương nhiên là tôi cũng không hề lo lắng rằng cậu sẽ nói bí mật của tôi ra, vì cậu làm gì có chứng cứ. Cho nên tôi cũng không nhất thiết phải giết cậu để bưng bít. Chúng ta không cần thiết phải người chết ta sống!” Trịnh Đông Minh nói nhanh.

Đúng lúc này, trên bầu trời phát ra một chuỗi tiếng “bùm, bùm.” Cuối cùng thì tiểu cát cũng đã thoát được khỏi cái áo của Trịnh Đông Minh. Trong mắt nó phát ra hai đốm sáng lấp lánh, bay đến trên đỉnh đầu của hai người.

“Hi, con hị hị của cậu đã khôi phục kết nối với chiếc Liêu Viễn. Bây giờ, từng hành động của chúng ta đều bị rất nhiều tu chân giả nhìn chăm chăm. Cậu sẽ không ra tay trước ánh mắt của bao người, đúng chứ?” Trịnh Đông Minh cười tươi rói, nói.

Lý Diệu im lặng một lát rồi cũng cười, ném chiếc rìu phần thiên qua một bên rồi đến gần Trịnh Đông Minh, ngồi xuống dưới ánh mắt chăm chú của tiểu cát. Hắn che môi, dùng âm lượng chỉ đủ hai người nghe thấy, nói nhỏ:

“Rất tốt, người đã thuyết phục được ta. Nhưng suy cho cùng thì ta cũng đã biết được bí mật của người. Nếu có một ngày người luyện thành tuyệt thế ma công, năm chắc có thể xử lý ta trong im lặng, sẽ không để lại bất kỳ dấu vết nào... Thì ta cảm thấy rằng người vẫn sẽ ra tay!”

“Rất có khả năng.”

Trịnh Đông Minh cũng che môi, nói thản nhiên: “Tôi cũng phải lo lắng chứ. Lỡ có một ngày cậu luyện thành thần công, không sợ Trịnh gia phản công, hơn nữa cậu có tin tưởng rằng cậu có thể thoát khỏi điều tra của cảnh

sát mật. Lúc đấy, cậu sợ rằng tôi sẽ chạy đến giết người diệt khẩu nên quyết định ra tay trước cho an toàn, sẽ giải quyết tôi thì sao?”

Lý Diệu suy nghĩ một lát, không nhin được bật cười, nói: “Ừ, khả năng này cũng không nhỏ nhĩ.”

Trịnh Đông Minh khó khăn giơ tay lên gãi dưới đầu, hơi híp mắt, nói tiếp với bộ dạng thoải mái:

“Nhưng hiện tại, hai chúng ta đều là tép riu nhỏ bé yếu ớt, tuyệt đối không thể giết chết đối phương mà không khiến cảnh sát mật phát hiện. Cho nên, trước khi chúng ta đều luyện thành võ công tuyệt thế thì mình vẫn có thể là bạn bè chứ? Không chừng còn có thể trở thành bạn bè chí cốt không tiếc mạng sống vì đối phương đấy!”

“Không cần phải không tiếc mạng sống vì đối phương, tôi không thích đâm vào đâm ra với một thằng đàn ông.” Lý Diệu nói, “Bạn rượu cũng được đấy, quân tử giao lưu nhạt như rượu thịt.”

“Được thôi. Bạn rượu, cảm ơn cậu đã cứu mạng tôi. Khi nào về tôi sẽ giới thiệu mỹ nữ cho cậu, cậu thích thể loại nào hả? Này này này, đừng nói cậu là cái loại người đứng đắn không chạm nữ sắc, chỉ thích tu luyện nha?” Trịnh Đông Minh cười tươi nói, vẻ mặt đê tiện, hỏi.

“Đương nhiên không phải, tôi thích kiểu ngây thơ nhưng hơi quyến rũ, quyến rũ lại có chút ngại ngùng, ngại ngùng lại có chút “muốn nhưng còn giả vờ thanh cao”, “muốn nhưng còn giả vờ thanh cao” lại trộn thêm chút vẻ muốn nhưng không biết nói sao ấy.” Lý Diệu nói nghiêm túc.

“Hiểu rồi, kiểu mà trước mặt người khác thì thánh nữ, lên giường thì như lang như hổ chứ gì. Kiểu này cũng rất phổ biến nha, tôi quen biết cả đồng. Khi nào cậu rảnh thì đến trường tôi đi...”

Càng nói giọng của Trịnh Đông Minh càng nhỏ, rồi cuối cùng đầu nghiêng sang một bên, ngất xỉu.

Hắn ép buộc cơ thể vận chuyển u năng khiến cơ thể bị tổn thương quá lớn. Sau đó, hắn còn cố giữ vững tinh thần tỉnh táo để đấu trí với Lý Diệu nên tinh thần cũng đã tiêu hao quá mức. Có thể chịu đựng được đến tận bây giờ đã là cực hạn của hắn rồi.

Lý Diệu nghỉ ngơi một lát giúp sức lực khôi phục lại một ít. Hắn nhìn thật lâu vào động mạch chủ ở cổ của Trịnh Đông Minh.

“Bạn Lý Diệu, xin bạn hãy ở yên tại điểm tiếp viện, tu chân giả sẽ đến đây nhanh thôi!” Tiểu cát bỗng nhiên lên tiếng.

Con người trong mắt Lý Diệu co rút lại. Cuối cùng thì hắn cũng rời ánh mắt khỏi Trịnh Đông Minh, chống kiếm lưỡi cửa đứng dậy.

Trong lòng hắn bỗng nổi lên chút tò mò. Hắn lết đến gần đầu của con vượn cự mục, đá một cái khiến cái mặt lật lên.

Sức chiến đấu của vượn ba mắt vốn không mạnh, cho dù là loại biến dị như vượn cự mục thì cũng không thể khiến hai người trở nên chật vật như vậy.

Con vượn cự mục này rốt cuộc là đã gặp được thứ kỳ quái gì, khiến nó trở nên điên cuồng như vậy?

Gương mặt của con vượn vẫn duy trì trạng thái nhe răng trợn mắt, chỉ là trong cái miệng đầy răng lởm chởm của nó đã không phun ra hơi thở hôi thối nữa. Con mắt quái dị trên trán của nó đã nhắm chặt lại, nên nhìn có vẻ thuận mắt hơn nhiều.

Lý Diệu đâm kiếm vào trong miệng của con vượn, cố định cái đầu của nó trên mặt đất rồi rút con dao găm ra. Lúc này, hắn mới yên tâm ngồi xõm

xuống xem xét.

Nhưng ngay khoảnh khắc hắt ngời xồm xuống, con mắt cực to trên trán con vượn đột nhiên mở ra, bắn ra tia sáng đỏ như máu vô cùng mãnh liệt, giống như một lưỡi dao vô cùng sắc bén hung hăng đâm vào trán của Lý Diệu rồi chui thẳng vào trong não của hắn!

Trong tích tắc...

“Nhóc con! Người dám!”

Lý Diệu cảm thấy đau đầu vô cùng, tận sâu trong não bỗng phát ra giọng nói già nua đang kêu thảm thiết. Một ông lão râu tóc bạc phơ trong suốt ầm ầm vỡ nát, biến thành vô số mảnh nhỏ. Một nhúm mảnh vỡ nhỏ xíu xiu tiếp tục len lỏi vào nơi sâu nhất trong thức hải của hắn, số còn lại thì điên cuồng xoay tròn, biến thành một con lốc xoáy điên cuồng.

Ý thức của Lý Diệu bị cuốn vào trong cơn gió xoáy quái dị này, rơi vào trong đen tối bất tận!

Trong khoảnh khắc trước khi rơi vào đen tối vô tận, Lý Diệu nhìn thấy ba tu chân giả đang cười phi kiếm lao đến chỗ hắn và Trịnh Đông Minh từ trong bầu trời đầy mây đen ảm đạm!

-----

(1) Thanh lý môn hộ: Tẩy rửa/giải quyết vết nhơ/điều xấu ảnh hưởng đến gia đình/tổ chức.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Cây Ký Ưc

Ở nơi sâu nhất trong não của Lý Diệu, trong vực sâu ký ức vô tận...

Một cơn lốc được tạo thành từ vô số mảnh ký ức điên cuồng xoay tròn, điên cuồng xé rách linh hồn của Lý Diệu!

“Ta là Âu Dã Minh, sẽ có một ngày ta trở thành tông chủ của Bách Luyện tông!”

“Ta - Âu Dã Minh, xin thề với tất cả thần, ma bốn phương tám hướng rằng ta nhất định sẽ chém giết tất cả đệ tử của chín đại ma môn. Đuổi tận giết tuyệt! Từ trên xuống dưới, chó gà cũng không tha!”

“Thần kiếm Kinh Hồng, chiến đao Đồ Giao, giáo Phệ Hồn! Cuối cùng thì ta cũng đã luyện chế thành công ba món thần binh lợi khí đủ để giết chết lão quái hóa thần rồi!”

“Âu Dã tiên bối, Âu Dã Tử tiên bối, xin hãy luyện chế cho ta một món pháp bảo đi. Ta nguyện trả thù lao là mười ngọn núi phù không cho ngài!”

Trong lúc mơ hồ, Lý Diệu không biết rằng cơn lốc ký ức này rốt cuộc là đã liên tục bao lâu.

“Đừng!”

Bỗng hăn nghe thấy một tiếng nổ rung trời lở đất, cơn lốc nứt vỡ.

Thế nhưng ở tận sâu trong não của hắn lại có một thứ kỳ quái có hình cây đại thụ ngưng tụ lại.

“Cây ký ức” này được tạo thành từ mấy chục ngàn miếng ký ức nhỏ nhỏ, trong suốt, lấp lánh. Mỗi một miếng ký ức nhỏ đều hiện ra những hình ảnh vô cùng rõ ràng, lưu giữ lại ký ức theo từng giai đoạn của Âu Dã Tử!

Bắt đầu từ “tán cây”, đó là những ký ức thời Âu Dã Tử mới vào Bách Luyện tông, trở thành tạp dịch cấp thấp, bị Cự Linh Thần chà đạp.

Theo thời gian thay đổi, những mảnh ký ức dần dần rũ dài xuống, dần dần biến thành những ký ức khi Âu Dã Tử trở thành tạp dịch trong lò rèn, ngày đêm cố gắng rèn luyện ở trong lò rèn.

Xuống chút nữa chính là những ký ức khi Âu Dã Tử luyện chế thành công phi kiếm cấp thấp.

Dưới đó là đoạn phim về việc ma đạo xâm lấn, máu chảy khắp nơi.

Thăng đến bộ phận “rễ cây”, nơi đó chính là những hình ảnh về việc Âu Dã Tử trở thành chương môn của Bách Luyện tông, công thành danh toại, uy chấn muôn nơi.

Tất cả các mảnh ký ức đều bị chia thành ba màu sắc rõ ràng.

Ở trên cùng, những ký ức đầu tiên từ lúc Âu Dã Tử nhập môn đến khi thăng cấp thành tạp dịch trong lò rèn thì đều sáng lấp lánh, lung linh rực rỡ, có vẻ vô cùng sinh động.

Những ký ức khi Âu Dã Tử làm tạp dịch trong lò rèn thì không còn lung linh nữa, nhưng vẫn có màu sắc rực rỡ.

Hai phần ký ức này chiếm tầm một phần mười toàn bộ số mảnh ký ức.

Tám phần ký ức còn lại đều chỉ có hai màu trắng và đen.

Phần ký ức cuối cùng đã hoàn toàn biến mất trong một đám sương mù màu đen, không thể nhìn rõ.

“Đây là cái gì?”

Lý Diệu đứng lơ lửng trước cái “cây ký ức” cực lớn này, ngạc nhiên cực kỳ.

Hắn không ngờ rằng toàn bộ cuộc đời của Âu Dã Tử sẽ hoàn toàn hiện ra trước mặt hắn dưới hình thức thế này, cho hắn nhìn ngắm tùy ý.

“Mình hiểu rồi... Tuy Âu Dã Tử đoạt xá thất bại, nhưng linh hồn của hắn vẫn vô cùng chắc chắn, dữ dội. Lúc ấy, linh hồn của hắn cũng không tan thành mây khói mà là âm thầm ẩn núp trong thức hải của mình, chờ thời cơ thích hợp liền nhảy ra đoạt xá lần thứ hai!”

“Chỉ là không biết tại sao con vượn cự mục lại kích phát một chiêu công kích vô cùng mạnh mẽ với mình, trực tiếp xuyên thủng thức hải của mình, rồi hoàn toàn đập nát thần hồn của Âu Dã Tử, khiến thần hồn của ông già ấy biến thành vô số “mảnh ký ức nhỏ”!”

“Đúng rồi! Đúng rồi! Con vượn cự mục này có trí năng cực cao. Nó bị mình chém rơi đầu nên đã hận mình đến cùng cực. Nó đã cùng một chút sinh mệnh lực cuối cùng để tích tụ lại thành chiêu công kích tinh thần mạnh mẽ không thể nào đỡ nổi ban nãy. Nó hẳn là muốn trực tiếp giết chết mình, nếu không thì cũng biến mình thành kẻ bại nào!”

“Không ngờ rằng nó lại bổ trúng linh hồn của Âu Dã Tử. Vậy chẳng khác nào hai con quái vật đánh nhau đầu rơi máu chảy, bản thân mình lại là ngư ông đắc lợi!”

“Nhưng không biết làm sao để vận dụng những mảnh ký ức của Âu Dã Tử nhỉ?”

Trong đầu vừa nghĩ, ý thức của Lý Diệu đã bay đến trên cái cây ký ức, cẩn thận tìm tòi.

Hắn nhanh chóng tìm thấy một mảnh ký ức nhỏ. Ngày ấy, Cự Linh Thần đang dạy một chiêu trong bộ chùy pháp “108 chiêu thức Thủ Phi Phong Loạn” cho Âu Dã Tử.

Lý Diệu hết sức chăm chú nhìn vào ký ức trong mảnh ấy.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy có một sức mạnh cực lớn hút lấy ý thức của mình. Trước mắt tối sầm xuống, sau đó hắn đã lại xuất hiện ở trong quảng trường tu luyện của Bách Luyện tông.

Đây đúng là ngày ghi trên miếng ký ức ban nãy hắn nhìn!

Cự Linh Thần hung dữ đứng trước mặt hắn, vung vẩy cái nắm đấm to bằng cây búa sắt, gầm lên: “Lũ lợn kia! Đều nghe cho rõ đây! Hôm nay, ta sẽ dạy cho các người chiêu thức thứ 17: thấu tâm chùy! Điểm huyền diệu của chiêu thức này đều nằm ở chữ “thấu”. Điểm mấu chốt chính là nhắm chuẩn phía sau của mục tiêu!”

“Ví dụ, khi người muốn công kích kẻ địch đứng cách người nửa mét thì người phải xem như kẻ kia đang đứng cách người tầm một mét. Người phải nhắm ngay vào phía sau của kẻ đó, dùng tất cả sức mạnh đâm xuyên qua cơ thể của kẻ đó, hoàn toàn xuyên qua nội tạng của kẻ đó! Tập trung! Đều nhìn cho kỹ mỗi một cơ bắp trên người ta đang hoạt động như thế nào!”

Lý Diệu mở mắt thật to, nhìn kỹ chiêu hướng dẫn của Cự Linh Thần.

“Thấu tâm chùy” là một chiêu tương đối phức tạp của bộ chùy pháp “108 chiêu thức Thủ Phi Phong Loạn”.

Lần trước, khi còn đang chìm đắm trong giấc mơ hảo huyền kia, Lý Diệu đã luyện tập thoáng qua vài lần rồi. Nhưng đến khi tỉnh giấc thì hắn

lại quên hết chẳng còn nhớ được gì.

Hôm nay có cơ hội nhìn thêm một lần nữa, đương nhiên hắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Cự Linh Thần giang chân ra đứng tấn, hét lớn một tiếng khiến không khí xung quanh hắn cũng bị bung ra thành một hình người thật to. Đá vụn dưới chân hắn bay tung tóe, hai chân của hắn cắm sâu vào trong lớp đá hoa cương!

Cùng lúc đó, cơ bắp trên cơ thể của hắn cử động nhích lên nhích xuống như vô số con rắn độc đang di chuyển. Một sức mạnh cực lớn dũng mãnh chảy đến tay phải của hắn. Hắn tung ra một quyền, trong không khí liền phát ra một chuỗi tiếng nổ “đùng đùng đùng đùng đùng” liên tục!

Quyền phong lướt qua khiến trong không khí xuất hiện bảy gợn sóng hình tròn!

“Nếu luyện chiêu thấu tâm chùy đến cực hạn là có thể xé rách không khí, kích nổ. Ta chỉ có thể xé rách không khí bảy lần, nhưng cao thủ đích thật trong tông phái có thể một đấm xé rách không khí 17 - 18 lần. Không những vậy, sức mạnh của quyền đẩy thậm chí có thể xuyên qua một ngọn núi thật lớn, khiến đất đá bên trong ngọn núi đều biến thành cát bụi!”

Cự Linh Thần vô cùng đắc ý nói. Sau đó, hắn trừng mắt lên với Lý Diệu rồi gầm lên: “Âu Dã Minh, người lại đây! Ta sẽ đặc biệt dạy kỹ cho người!”

Trong lòng Lý Diệu hoảng sợ, thần niệm chấn động. Hắn không biết làm sao mà cơ thể bỗng nhẹ bẫng, linh hồn của hắn đã thoát ra khỏi cơ thể của Âu Dã Tử, biến thành một hình người bán trong suốt. Hắn bay lộn lờ trong không khí, nhìn “Âu Dã Tử” mặt mày xám xịt bước đến trước mặt Cự Linh Thần, chịu đựng chà đạp.

“Thì ra là vậy! Mảnh ký ức này đã hoàn toàn cho mình sử dụng! Mình có thể trở thành Âu Dã Tử, tự mình trải qua cảnh trong ký ức của ông ta, cũng có thể dùng thân phận là người thứ ba đứng ngoài xem, từ từ thưởng thức cuộc đời của ông ấy!”

Phát hiện này khiến Lý Diệu hưng phấn cực kỳ.

Phía dưới, Cự Linh Thần “bang bang” mấy quyền liên tục nhanh như tia chớp. Cái này làm gì giống như đang diễn thử, rõ ràng là tìm cơ để chinh Âu Dã Tử.

Lý Diệu nhìn nhìn liền nhú mày, nghĩ thầm: “Mấy quyền này, tốc độ cũng quá nhanh. Mình chẳng thể nhìn rõ được. Vậy thì làm sao mà học trộm bây giờ? Nếu có thể tua lại với tốc độ chậm thì tốt rồi.”

Suy nghĩ này vừa hiện ra thì hắn liền cảm thấy hoa mắt. Lúc bình tĩnh lại, thời gian đã lùi lại hơn 30 giây, về đến lúc Âu Dã Tử vừa mới bị Cự Linh Thần kêu lên tập luyện!

Hơn nữa, động tác của Cự Linh Thần và Âu Dã Tử đều trở nên vô cùng chậm chạp. Mỗi một quyền được tung ra, một một chuyển động của cơ bắp đều bị Lý Diệu nhìn rõ ràng.

“Thì ra là vậy! Cơ bắp ở hai chân cũng phải phát lực theo chuyển động của cơ thể. Mấu chốt của chiêu “thấu tâm chùy” chính là nằm ở chỗ này! Vậy mà ông Cự Linh Thần này lại không nói ra, rõ ràng là đang giấu giếm!”

Lý Diệu nhìn không được huyết sáo vui vẻ một cái. Thứ làm hắn vô cùng hưng phấn đó chính là hắn phát hiện ra rằng hắn có thể hoàn toàn điều khiển mảnh ký ức này. Hắn có thể tự do điều chỉnh thời gian nhanh hay chậm, và cả thời điểm.

Lý Diệu xem đi xem lại bảy, tám lần động tác của Cự Linh Thần với tốc độ chậm. Sau đó, hắn còn nhập vào người Âu Dã Tử, từ góc độ của Âu Dã Tử nhìn thêm ba, bốn lần nữa. Cuối cùng, hắn đã hiểu rõ chiêu “thấu tâm chùy” này. Nó đã hoàn toàn khắc sâu vào xương tủy của hắn!

“Mảnh ký ức này đã bị mình hấp thu xong rồi. Mình sẽ không bao giờ quên mất nữa. Nhưng bây giờ làm sao để ra ngoài nhỉ?”

Trong đầu vừa nghĩ đến vấn đề này, hình ảnh xung quanh hắn liền sụp đổ ầm ầm. Ý thức của Lý Diệu lại trở về trước cái cây ký ức khổng lồ.

“Chẳng lẽ mình có thể quan sát, học tập, hấp thụ tất cả mảnh ký ức ở đây?”

Linh hồn của Lý Diệu rung động mãnh liệt. Hắn hét một hơi thật dài, mừng như điên bay tới phần ký ức giai đoạn giữa của Âu Dã Tử... Đó là ký ức khi Âu Dã Tử luyện chế “thần kiếm Kinh Hồng!”

“Chỉ cần học xong cách luyện chế thần binh tuyệt thế, đừng nói là Liên bang, ngay cả toàn bộ Thiên Nguyên giới thì mình cũng có thể tung hoành ngang dọc không sợ bất kỳ ai!”

Lý Diệu hét to một tiếng, đâm đầu thẳng vào mảnh ký ức kia. Nhưng lại nghe thấy tiếng “loảng xoảng”, mảnh ký ức tỏa ra một đường sáng gọn màu đen khiến hắn bay ngược ra ngoài, xuyết chút nữa là linh hồn tan nát!

“Sao lại thế này?”

Lý Diệu bị đâm đến mức đầu óc choáng váng, đau đến tận tim gan. Hắn xoa đầu, hét lên: “Tại sao mình không đi vào trong miếng ký ức này được?”

Hắn không từ bỏ, nhích qua mấy mảnh ký ức kế bên. Hắn cẩn thận thử vài lần nhưng cũng không thể đi vào bất kỳ mảnh nào.

Sau khi thử mấy trăm mảnh ký ức, hắn mới phát hiện ra quy luật.

Cứ là ký ức của thời kỳ cuối của cuộc đời Âu Dã Tử, cũng chính là chín trên mười phần của cây đại thụ kia, đều là màu trắng đen, có sương mù màu đen lượn lờ.

Những ký ức này đều có linh hồn còn sót lại của Âu Dã Tử bám vào, nên bây giờ hắn không thể xem được.

Chỉ có những mảnh ký ức rực rỡ lung linh, và những mảnh có màu sắc đầy đủ thì hắn mới có thể tự do đi vào.

Nhưng hai loại ký ức kia cũng có khác biệt... Đối với những ký ức lung linh rực rỡ thì hắn đã có thể nắm giữ hoàn toàn, có thể chọn lựa hoặc “bản thân nhập vai” hoặc “người ngoài đứng xem”. Ngoài ra, hắn cũng có thể điều chỉnh tốc độ nhanh chậm, thậm chí có thể tua thời gian lặp đi lặp lại tùy thích.

Còn với những mảnh ký ức chỉ có màu sắc rõ ràng thì hắn chỉ có thể dùng thân phận là người ngoài đứng xem. Hắn cũng chỉ có thể nhìn đoạn ký ức từ từ trôi qua, không thể điều khiển được.

Lý Diệu suy nghĩ thật lâu rồi hình như đã hiểu ra vấn đề.

“Ở thời kỳ đầu, Âu Dã Tử chỉ là một người thường, linh hồn cũng không mạnh nên mình có thể tự do thăm dò ký ức của ông ấy. Nhưng đến khúc sau, thực lực của ông ta càng ngày càng mạnh, linh hồn cũng càng ngày càng chắc chắn. Đến giai đoạn cuối cùng, ông ta đã trở thành một tông sư, nên những ký ức tại thời điểm đó có ẩn chứa pháp lực vô cùng lớn. Đương nhiên là mình của bây giờ không thể tự tiện xem xét rồi!”

“Nhưng chỉ cần thực lực của mình mạnh lên dần thì linh hồn của mình cũng sẽ càng ngày càng mạnh. Đến một ngày nào đó, mình sẽ có thể tiêu

hóa toàn bộ ký ức của Âu Dã Tử! Khiến nó hoàn toàn biến thành ký ức của mình!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Ngôi Sao Mới

Sau khi “chiếm đoạt” tầm mười mấy mảnh ký ức của Âu Dã Tử, Lý Diệu vô cùng ngạc nhiên khi phát hiện ra rằng có một mảnh ký ức vốn chỉ có một màu sắc mà giờ đã trở nên sáng rực óng ánh!

Hắn để ý thức của mình lên vào mảnh ký ức đó để xem xét thì phát hiện ra rằng vốn hắn chỉ có thể xem thôi, nhưng giờ đã có thể tự do điều khiển, tua đi tua lại!

Cái phát hiện này khiến hắn càng tin tưởng vào cách nghĩ của mình. Chỉ cần linh hồn của hắn dần dần mạnh lên thì những mảnh ký ức mà giờ hắn không thể sử dụng sẽ trở thành “món ăn” tươi ngon, rồi bị hắn ăn trọn vào một ngày nào đó!

Từ giây phút này, Lý Diệu đã gần như quên mất thời gian.

Hắn như một kẻ trộm tham lam nhất vô tình phát hiện ra một kho châu báu nhiều vô kể, vừa thấy liền cắm đầu vào trong vàng bạc châu báu, trộm vui vẻ vô cùng, cơ bản là không hề nghĩ đến việc phải rời khỏi.

Những ký ức thời kỳ đầu của Âu Dã Tử đã bị hắn lục lọi, ngẫu nhiên hết không thừa một mảnh. Sau nhiều lần lặp đi lặp lại luyện tập, bộ chùy pháp “108 Thủ Phi Phong Loạn” đã khắc sâu vào trong linh hồn của hắn, sẽ không bao giờ quên mất nữa.

Mà trong thế giới thực, thời gian cũng trôi qua nhanh như thoi đưa.

Chớp mắt cái đã qua một tuần.

Sự việc ngoài ý muốn xảy ra trên Ma Giao đảo khiến chín tuyển thủ chết thảm, một người bị trọng thương, rơi vào hôn mê. Đây là một trong những thảm kịch hiểm hoi trong lịch sử của cuộc thi khiêu chiến cực hạn trong toàn Liên bang.

Bởi vì vụ thảm kịch này, thi đấu đã phải làm qua loa cho xong. Và việc điều tra cũng bắt đầu ngay sau đó. Họ nhanh chóng phát hiện ra nguyên nhân là vì có một tuyển thủ phạm quy, mang theo thuốc kích thích vào trận đấu. Kết quả là liều thuốc lại bị một con yêu thú cướp mất. Sau khi con yêu thú tiêm thuốc vào người đã xảy ra biến dị kinh khủng!

Nhưng tên tuyển thủ mang thuốc vào đã bị yêu thú giết chết, xem như hắn đã dùng mạng sống của mình để trả giá cho hành động của bản thân.

Mà tên tiểu thương đã bán thuốc kích thích cho tên tuyển thủ kia vừa biết chuyện liền đã sợ tội tự sát. Cái chết của tên bán thuốc xem như đã đặt dấu chấm không được tròn trịa cho cả vụ thảm kịch này.

Sau khi kiểm tra chặt chẽ, kỹ lưỡng xưởng sản xuất ngầm của tên tiểu thương kia, cảnh sát phát hiện ra rằng loại thuốc kích thích “quỷ long số 7” mà hắn bán thậm chí không phải là thuốc thật mà là một dung dịch hỗn hợp của vài loại thuốc kích thích và cường hóa dược tề. Trời mới biết rốt cuộc là trong liều thuốc kia có những thành phần gì.

Cũng chỉ có cơ thể mạnh mẽ của yêu thú mới chịu đựng nổi loại thuốc giả này. Nếu tên tuyển thủ kia tiêm liều thuốc ấy vào thì chỉ sợ đã nổ tan xác tại chỗ rồi.

Trong cả sự kiện này, điều khiến người ta tiếc nuối nhất ngoại trừ chín thí sinh chết thảm thì chính là Lý Diệu đang bị trọng thương, rơi vào hôn mê.

Giới truyền thông của Phù Qua thành dùng những từ như “ngôi sao mới chọt lóe rồi tắt” làm tựa đề để viết hàng loạt bài bình luận.

“Cậu học sinh tên Lý Diệu vốn là một ngôi sao mới đang từ từ dâng lên. Lý Diệu vừa tạo ra một thành tích đột phá lịch sử của cuộc thi khiêu chiến cực hạn, được các viện trong học Cửu Đại Tinh Anh cùng chú ý!”

“Một người trẻ tuổi tài năng như vận hần là sẽ có tương lai rộng mở. Nhưng vì một chuyện ngoài ý muốn, cậu ta đã mất đi cơ hội bước vào giới tu chân. Não của cậu ta đã trúng chiêu công kích tinh thần, từng quả thể gần như rách nát hoàn toàn. Hơn nữa, độ khai phá linh căn của cậu ta đã rớt xuống chỉ còn 7%. Đây là độ khai phá gần như bằng với học sinh tiểu học. Cho dù cậu ta có thể thức tỉnh thì chỉ sợ cũng không thể tu luyện được nữa!”

Bài báo dùng giọng điệu vô cùng tiếc rẻ để đưa tin.

Trong các diễn đàn lớn, cư dân mạng còn bình luận đa dạng hơn nhiều.

Không ít người tiếc thương cho Lý Diệu: “Tiếc thật, nếu không có vụ việc ngoài ý muốn kia thì chắc cậu ta đã được Cửu Đại Tinh Anh đặc chiêu rồi. Bây giờ thì thảm quá!”

Cũng có rất nhiều người vui sướng trên nỗi đau của người khác, mỉa mai: “Ai bảo nó kiêu ngạo quá làm gì? Ai bảo nó diệt sạch trung tâm chỉ huy của đội xanh, lập tức đá mấy chục người khỏi trận đấu cơ chứ? Rất lợi hại nha! Giờ thì sướng rồi, một vụ ngoài ý muốn liền trở về con số không!”

Nhưng với phần lớn cư dân mạng thì đây cũng chỉ là một việc con con chẳng quan trọng gì.

Trong thời đại tin tức bùng nổ này, tin tức chấn động lắm thì cũng chỉ nóng được tầm ba ngày. Huống chi sắp tới thi đại học rồi, mọi người điên

cuồng tu luyện còn không kịp thì còn ai rảnh, suốt ngày đi chú ý tin tức về người khác cơ chứ?

Chẳng phải là một thiên tài ngã xuống thôi sao?

Liên bang lớn như vậy, mỗi ngày đều có không ít cường giả, thiên tài chết đi trong yên lặng vì một nguyên nhân nào đó, hoặc bị tẩu hỏa nhập ma, hoặc bị yêu thú ăn mất, hoặc vì cạnh tranh giữa các tông phái.

Khi so sánh với bọn họ, Lý Diệu là cái gì chứ?

Sau vài ngày náo nhiệt, sự việc thảm khốc xảy ra trên Ma Giao đảo liền chìm xuống. Lý Diệu - “Ngôi sao mới chợt lóe rồi tắt” cũng bị mọi người quên mất.

... ..

Một tuần sau, trong phòng bệnh đặc biệt nghiêm trọng của bệnh viện đệ nhất Phù Qua thành.

Một khoang chữa bệnh lớn làm bằng kim loại, bên ngoài có khắc chẳng chịt linh phù tạo thành một cái phù trận cực lớn.

Xung quanh phù trận còn có hơn trăm viên tinh thạch màu trắng ngà. Những viên tinh thạch hơi rung rung, tỏa ra sóng giúp con người ổn định tinh thần.

Lý Diệu nằm im trong khoang chữa bệnh. Dưới lớp chăn đơn màu trắng là cái cơ thể gầy yếu, khô quắt. Trên cơ thể hằn cắm đầy ống, trên trán còn dán một miếng linh phù trấn hồn an thần.

Dưới miếng linh phù, hai mí mắt của hắn giật liên tục như thể đang vùng vẫy trong một cơn ác mộng vô cùng khủng khiếp.

Triệu Thụ Đức và Tạ Thính Huyền đang đứng trước giường, nghe một bác sĩ mặc áo blouse trắng giải thích về bệnh tình của Lý Diệu.

“Cơ thể của trò Lý Diệu không có gì đáng ngại. Nhưng em ấy đã bị thương do chiêu công kích tinh thần của con vượn cự mục. Linh căn đã bị xé rách hoàn toàn, não rơi vào trạng thái vô cùng hỗn loạn!”

“Cơ thể của em ấy đã tự động rơi vào trạng thái “ngủ sâu” để bảo vệ não. Dưới trạng thái này, não của em ấy như một ổ đèn đang điên cuồng hấp thu năng lượng từ mọi nơi trong cơ thể. Hai vị nhìn này, mặc dù chúng ta đã liên tục tiêm cường hóa được tề và dịch dinh dưỡng có năng lượng cao vào cơ thể em ấy như cũng chẳng làm nên chuyện gì.”

“Trong vòng một giây, não của em ấy lại tiêu hao hăng lượng bằng một tháng, thậm chí là một năm đối với não người bình thường!”

Vị bác sĩ thở dài, nói.

Triệu Thụ Đức nhíu chặt mày, hỏi: “Bác sĩ Cố, theo như kinh nghiệm của bác sĩ thì khi nào trò Lý Diệu sẽ tỉnh dậy? Còn nữa, linh căn của em ấy đã bị xé rách, độ khai phá linh căn chỉ còn có 7% thì sau khi tỉnh dậy, có bao nhiêu phần trăm em ấy có thể khôi phục lại?”

Vị bác sĩ cười khở một tiếng, đáp:

“Hiệu trưởng Triệu, thật ngại quá, từ lúc tôi bước chân vào giới tu chân, tôi chưa từng gặp tình huống nào giống như của trò Lý Diệu! Con vượn cự mục công kích em ấy đã tiêm vào thuốc kích thích rồi bị biến dị. Nhưng vấn đề là loại thuốc kích thích kia lại là hàng giả. Không ai biết cụ thể thành phần của thuốc nên cũng không thể biết được chiêu công kích của con vượn đã biến dị đến mức độ nào. Hơn nữa, chẳng ai biết được chiêu ấy sẽ tạo ra hậu quả gì cho não con người... Với tình huống này, chúng ta chỉ có thể đợi!”

Vẻ u ám trên mặt của Triệu Thụ Đức càng ngày càng nồng nặc. Ông ta nói với giọng điệu hơi thất vọng: “Bác sĩ Cố, bác sĩ là minh tu sư đệ nhất Phù Qua thành này, am hiểu sâu sắc về lĩnh vực tinh thần mà cũng không biết được sao?”

Bác sĩ trả lời:

“Não của con người là cơ quan phức tạp, huyền bí nhất. Lĩnh vực tinh thần cũng là cái thế giới thần bí mà người thường không thể tưởng tượng được!”

“Từ lúc nền văn minh tu chân bắt đầu phát triển đến nay, chúng ta đã nắm rõ cấu tạo của cơ thể con người. Nhưng não bộ vẫn là một vùng cấm không thể nhìn trộm được!”

“Tôi cũng đã thử xâm nhập vào não của trò Lý Diệu, nhưng lại bị một sức mạnh điên cuồng ngăn cản, suýt chút nữa đã bị tẩu hỏa nhập ma... Xem ra loại thuốc kích thích này nhất định vô cùng lợi hại, đã đẩy lực công kích tinh thần của con vượn cự mục lên đến cực hạn!”

“Với tình hình này, chẳng ai biết được khi nào em ấy sẽ tỉnh lại. Nếu may mắn thì có thể mai sẽ tỉnh. Nhưng nếu không được may thì có lẽ sẽ “ngủ sâu” cả đời cũng chưa biết chừng.”

Ngừng một chút, vị bác sĩ nói tiếp: “Nhưng loại trọng thương khiến cho từng quả thể bị xé rách, độ khai phá linh căn sụt giảm không phanh thế này thì trong gần 300 năm qua cũng đã có mấy trăm trường hợp. Phần lớn bệnh nhân đều biến thành phế nhân không thể tu luyện được nữa. Chỉ có một số rất ít người có thể khôi phục, nhiều nhất cũng chỉ tầm bảy, tám người thôi. Cho nên, nếu ngài hỏi tôi rằng trò Diệu có thể tu luyện được nữa không thì câu trả lời của tôi là... xác suất không vượt qua 1%!”

Triệu Thụ Đức thở dài một hơi, sự thất vọng hằn rõ trên mặt.

Ông ta đi đến một góc, khởi động cái tinh não trên tay ra. Trong quang màn liền xuất hiện một người đàn ông trung niên nho nhã. Người đàn ông trung niên này chính là trưởng lão của Xích Tiêu phái – Chu Ẩn!

“Không có hi vọng?” Chu Ẩn vừa nhìn thấy biểu cảm của Triệu Thụ Đức liền đoán ra tình hình, thông dong hỏi.

“Đúng vậy. Bác sĩ cũng không biết khi nào hãn sẽ tỉnh. Mặc dù tỉnh lại thì cũng chỉ có dưới 1% khả năng có thể tu luyện lại.” Triệu Thụ Đức nói, vô cùng tiếc rẻ.

Chu Ẩn gật đầu, vẻ mặt vẫn không thay đổi: “Đúng là hơi đáng tiếc. Nhưng cũng chẳng có cách nào, giới tu chân chính là tàn khốc như vậy. Mỗi một giây đều có vô số thiên tài ra đời, cũng có vô số thiên tài ngã xuống. Muốn trở thành tu chân giả thì thiên phú, chăm chỉ, quan hệ, vận khí đều phải có, thiếu một thứ cũng không được. Hãn là thiên tài nhưng lại thiếu chút vận khí nên có thể trách ai được? Từ giờ trở đi, những tài nguyên vốn chuẩn bị cho hãn đều thu hồi về hết đi. Tôi nhớ rõ rằng trong trường của hiệu trưởng có Hách Liên Liệt và Tư Giai Tuyết cũng không tệ. Hãy đem những tài nguyên kia cho hai người kia đi!”

“Vâng. Mọi thứ đều nghe theo sắp đặt của Chu trưởng lão. Đúng rồi, tên Lý Diệu này lại gây ra chút hiểu lầm với Hách Liên Liệt khi ở trên Ma Giao đảo khiến Hách Liệt Liệt rất không vui. Lỡ Lý Diệu tỉnh lại, bọn hãn...”

Triệu Thụ Đức hỏi thử.

Chu Ẩn cười vô cùng nhã nhặn, nói: “Ban đầu tôi coi trọng Lý Diệu, xem hãn là một hạt giống tốt đáng để bồi dưỡng. Nhưng bây giờ, hãn đã trở thành một phế vật rồi thì còn liên quan gì đến tôi nữa? Không cần lại nói về chuyện của hãn với tôi.”

“Tôi hiểu rồi.”

Triệu Thụ Đức tắt tinh nã, bước đến bên bác sĩ, thuận miệng nói: “Nếu ngay cả bác sĩ Cố cũng nói như vậy thì tôi cũng chỉ có thể nhìn thôi. Bác sĩ Cố, tôi đi trước... Thầy Tạ, còn ngài thì sao?”

Tạ Thính Huyền do dự một lát rồi mới trả lời: “Tôi chờ một chút nữa rồi đi.”

Triệu Thụ Đức gật đầu, đi ra khỏi phòng bệnh.

Ngay khoảnh khắc Triệu Thụ Đức bước chân ra khỏi phòng, ông ta quay đầu lại nhìn thoáng qua Lý Diệu đang nằm trong khoang chữa bệnh.

Ánh mắt của vị hiệu trưởng trường Xích Tiêu trở nên lạnh lẽo vô cùng, như thể đang xem một bịch rác vô giá trị.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Tân Tinh Hóa Yêu Tinh

Hai tuần sau, bệnh viện đệ nhất Phù Qua thành.

Trong khoang chữa bệnh, Lý Diệu đang say giấc nồng, chỉ là hai tròng mắt phía dưới mí mắt vẫn điên cuồng nhúc nhích biểu thị rằng hãn vẫn còn đang tu luyện trong mơ.

Tạ Thính Huyền mặt đầy cảm xúc nhìn hãn. Cuối cùng, ông ấy hỏi lại vị bác sĩ Cổ một lần nữa: “Bác sĩ Cổ, trò Diệu vẫn không có dấu hiệu chuyển biến tốt nào à?”

Vị bác sĩ lắc đầu, nói: “Thầy Tạ, thầy có tâm, nhưng loại trọng thương ở não, linh căn hoàn toàn bị xé rách này khác hãn với những loại vết thương bình thường, không phải thời gian cứ trôi qua là sẽ có chuyển biến tốt đẹp đâu! Thầy nhìn này, đây là bản báo cáo tình hình mấy ngày gần đây của trò Diệu. Sóng điện não của em ấy vô cùng kỳ lạ, độ khai phá linh căn thì lúc cao lúc thấp, cao nhất đạt đến 17% rồi lại rớt xuống chỉ còn 4% sau 10 phút. Điều này chứng tỏ rằng não của em ấy càng ngày càng không ổn định. Nói cách khác, trong não của em ấy đang có một trận gió lốc càng ngày càng mãnh liệt tàn quét, phá hủy não bộ. Một bệnh nhân như vậy, cho dù có tỉnh lại thì thầy thấy em ấy vẫn là nhân tài mà Thâm Hải viện cần sao?”

Tạ Thính Huyền do dự thật lâu rồi thở dài, thật dài. Sau đó, ông ta cũng đi đến một góc, khởi động cái tinh não mini, liên lạc với Thâm Hải viện.

Một bà lão nhỏ gầy xuất hiện trên cái quang màn. Bà ta khoác một cái trường bào sợi tơ vàng vô cùng kỳ lạ. Hình như bà ấy là một người mù, trong hốc mắt lõm sâu có hai ngọn lửa màu tím lập lòe, thỉnh thoảng còn vụt ra khỏi hốc mắt, bắn nhanh ra tia sáng kinh dị.

Trước mặt bà lão, sắc mặt của Tạ Thính Huyền trở nên vô cùng nghiêm trang, nói khó khăn: “Viện trưởng Sở, có thể cho tôi thêm một tuần không?”

“Thầy nói xem?”

Trong quang màn, bà lão mù nói nhạt. Giọng nói của bà ta vô cùng khàn, chói tai, như thể cổ họng đã bị thanh kiếm sắt rạch qua. Bà lão nói: “Tôi thừa nhận rằng thằng nhóc mà thầy đang coi trọng là một thiên tài. Nhưng nó đã biến thành như thế rồi thì sao thầy lại phải tiếp tục lãng phí thời gian vì nó? Thâm Hải viện chúng ta là ngôi trường đại học có thực lực mạnh nhất, lịch sử dày nhất toàn Liên bang. Mỗi năm có không biết bao nhiêu thiên tài muốn vào học, thiếu một “thiên tài” này thì có là gì? Hơn nữa, trong trường còn có vài dự án còn đang chờ thầy trở về chủ trì. Trong đó có một cái còn hợp tác với quân đội, dự án về pháp bảo đột kích loại mới nhất cho đơn binh ấy... Nếu tất cả binh lính trong Liên bang đều chọn dùng pháp bảo do trường đại học chúng ta thiết kế thì giá trị thế nào hẳn là thầy biết rõ ràng.”

“Tôi hiểu rồi, hôm nay tôi sẽ về.”

Ấn đường của Tạ Thính Huyền nhả lại thành một cục. Ông ta tắt tinh não, do dự một hồi lâu rồi cuối cùng cũng đưa ra quyết định. Ông ta nói với bác sĩ: “Bác sĩ Cổ, nếu trò Diệu tình lại thì hãy nói em ấy liên hệ với tôi liền nhé. Đây là dãy số linh hạc của tôi, cảm ơn.”

Nói xong, Tạ Thính Huyền – chuyên gia luyện khí của Thâm Hải viện cũng bước ra khỏi phòng bệnh.

Lần này đi đã không còn trở về nữa.

... ..

Tuần thứ ba trôi qua.

Đinh Linh Đang ngáp một cái, ngáp đến mức nước mắt cũng chảy ra. Cô dùng ánh mắt như hồ rình mồi nhìn vị bác sĩ đứng kế bên mình.

Trên trán của bác sĩ Cố tứa ra mồ hôi lạnh, nói lắp bắp: “Ngại, ngại quá, Đinh tiểu thư. Tuy cô đã ở đây cùng trò ấy ba tuần rồi, tuy mọi người đều đã đi rồi, chỉ còn mình cô trực ở đây cả ngày lẫn đêm thì tôi cũng không thể đồng ý với phương án trị liệu của cô.”

“Tại sao?”

Đinh Linh Đang đan hai bàn tay vào nhau, bẻ tay tạo ra tiếng rắc rắc ghê người, nói tiếp: “Dù sao thì mấy cái phương án trị liệu bảo thủ của các người cũng chẳng có tác dụng gì. Còn không bằng để tôi bật tung cái nắp khoang chữa bệnh, lôi thẳng nhóc này ra rồi hung hăng đánh một trận. Biết đâu sẽ khiến nó tỉnh lại thì sao. Biết cái gì là cú thử đi không hả?”

“Không, không được! Thật sự không được! Cô đừng làm ầu! Người đâu! Mau đến đây đi!”

... ..

Tuần thứ tư cũng đã đi qua.

Tại nơi sâu nhất trong não của Lý Diệu, hắc vẫn đang điên cuồng tu luyện chẳng để ý đến thời gian, vẫn hung tàn “nhai nuốt” ký ức của Âu Dã Tử.

Trải qua cả chục ngàn lần luyện tập lặp đi lặp lại không ngừng, hắc đã phân giải, cắn nuốt, tiêu hóa, hấp thu toàn bộ ký ức thời Âu Dã Tử làm tạp

dịch cấp thấp của Bách Luyện Tông!

Đặc biệt là bộ chùy pháp “108 thức Thủ Phi Phong Loạn”, hắn đã luyện đến mức còn thành thạo hơn cả Cự Linh Thần.

Thậm chí Lý Diệu còn thay đổi hướng ký ức của Âu Dã Tử rất nhiều lần. Ví dụ như hắn đã nhập vào Âu Dã Tử, hung hăng đâm ngã Cự Linh Thần xuống đất trong một đợt luận võ. Hắn đánh Cự Linh Thần đến mức mặt mũi ông ta bầm dập để thỏa lòng oán hận.

May mắn là những mảnh ký ức đều là độc lập. Cho dù hắn có thay đổi hướng phát triển của một mảnh ký ức nào đó thì cũng sẽ không ảnh hưởng đến ký ức ở trong mảnh tiếp theo.

Sau khi tiêu hóa toàn bộ ký ức của “tạp dịch cấp thấp”, Lý Diệu vẫn không thỏa mãn. Hắn còn muốn tiếp tục chiếm đoạt đoạn ký ức khi làm tạp dịch trong lò rèn của Âu Dã Tử.

Nhưng theo thời gian trôi qua, linh hồn của hắn lại dần dần suy yếu. Đến lúc này, linh hồn của hắn đã loãng lăm rồi, như thể có thể tan thành mây khói bất kỳ lúc nào.

“Không ổn! Mình đã chìm đắm trong thức hải lâu như vậy, không biết thế giới thật đã trôi qua mấy ngày, hay qua cả tuần rồi trời?”

Lý Diệu hoảng sợ, linh hồn lắc lư liên tục như thể có một con cá thật to đang phóng đến ánh sáng mơ hồ trên đầu rồi đột nhiên trôi lên trên mặt biển.

Cuối cùng, trong một buổi sáng tinh mơ sau 30 ngày hôn mê, mí mắt của Lý Diệu hơi hơi mở ra.

Hắn tỉnh lại!

Thứ đầu tiên ánh vào mắt chính là lá bùa màu vàng đang dán trên trán. Lý Diệu chu môi ra thối một cái, lá bùa liền bay lên.

Hắn phát hiện ra mình đang nằm trong một cái lồng thủy tinh cực lớn. Bên trong cái lồng có khắc cả ngàn dòng phù văn, phát ra cộng hưởng mỏng manh dưới sự điều khiển của những viên tinh thạch màu trắng ngà nằm xung quanh cái lồng.

Trong hư không có một loại sóng bập bênh khiến người ta cảm thấy thoải mái.

Trong không khí có mùi thuốc sát trùng nhẹ. Hắn quay mặt nhìn cửa sổ. Bây giờ chính là thời khắc tối tăm nhất trước khi bình minh dâng lên, có vài ngôi sao đang tỏa sáng lấp lánh trong bầu trời đêm tối mịt.

Lý Diệu không biết mình đã nằm đây bao lâu. Tay chân hắn trống không, không có chút sức lực nào. Nhưng não hắn lại vô cùng tràn đầy. Linh hồn đã ngưng kết lại thành thực chất, tạo ra cảm giác kiên cố không gì có thể phá vỡ nổi.

Giống như là...

Một cánh cửa lớn vị đẩy mạnh ra, não ở vào trạng thái được mở rộng đến vô hạn như thể có một thế giới mới đang dần hình thành trong đó. Mỗi một lần cử động đều phun trào ra sức mạnh khủng khiếp!

Lại một lần nữa Lý Diệu cảm nhận được năm giác quan của mình trở nên vô cùng nhạy bén, khả năng tính toán tăng cao. Hắn nhớ lại mấy chuyện vụn vặt của mười mấy năm về trước, tính ra đáp án của một chuỗi công thức phức tạp, cũng dễ dàng nghe thấy tiếng thì thầm nói chuyện của hai hộ sĩ trên hành lang bên ngoài phòng bệnh.

“Haizz, cậu biết không, thằng nhóc đang nằm trong kia chính là yêu tinh nổi tiếng khắp nơi đó!”

“Là cái thằng Lý Diệu xui xẻo đó hả? Tôi biết nó, nhưng tại sao mọi người lại kêu nó là “yêu tinh” vậy?”

“Nghe nói nó vốn là một ngôi sao mới triển vọng của Phù Qua thành chúng ta, được Cửu Đại Tinh Anh tranh giành, mọi người đều coi nó là “Yêu Dao Bành Hải” thứ hai. Nhưng vì gặp phải chuyện ngoài ý muốn, linh căn bị xé rách, rơi vào hôn mê. Bây giờ, độ khai phá linh căn của nó rớt xuống tận đáy, chỉ còn lại có 7%, gần như là biến thành phế nhân rồi! Những viện vốn muốn đặc chiêu nó đều rút lui hết. Nó cũng từ một ngôi sao sớm biến thành một ngôi sao băng chột lóe rồi tắt. Ờ, một viên sao băng vô cùng quái dị, nên mọi người mới gọi nó là “yêu tinh (1)”!”

“Thì ra là vậy. Mà đúng là nó đáng thương thật. Tôi nghe nói nó giống như Bành Hải, đều là học sinh xuất thân từ xóm nghèo. Cậu thử nghĩ đi, một học sinh nghèo đáng lẽ có thể một bước lên trời, cá vượt long môn hóa rồng, được Cửu Đại coi trọng. Suýt chút nữa nó đã có thể bước lên con đường tu chân, gia nhập vào giới thượng lưu... Nhưng vào thời khắc mấu chốt lại bị một việc ngoài ý muốn biến tất cả trở về con số không! Nếu tôi là nó thì tôi thà rằng cứ hôn mê như vậy. Một khi tỉnh lại, phát hiện ra tình trạng bản thân như vậy thì tôi chắc chắn sẽ tự sát!”

“Đúng vậy đấy. Độ khai phá linh căn của nó chỉ còn có 7%, đã không thích hợp tu luyện nữa... Ngay cả tôi đây mà độ khai phá linh căn còn được đến 21%!”

Hai người hộ sĩ đều bật cười.

Lý Diệu vẫn nằm im trên giường, lẳng lặng nghe, trong mắt tràn đầy không tin và trào phúng.

“Độ khai phá linh căn chỉ còn có 7%? Đùa giỡn cái gì vậy! Rõ ràng mình thấy mình đang khỏe cực kỳ!”

Hắn nhìn ngó xung quanh thì thấy trong phòng bệnh này có một cái ban công nho nhỏ.

Lý Diệu nhổ hết đồng ống cắm trên người mình, đẩy cái nắp thủy tinh ra, lẳng lặng xuống giường, rón ra rón rén bước ra ban công rồi đóng cửa lại.

Lúc này, Phù Qua Thành như một con quái thú đang say giấc, nằm lặng thình trong bóng đêm.

Thỉnh thoảng lại có mấy cái xe bay xẹt qua bầu trời đêm, phần đuôi kéo theo cả chùm sáng bảy sắc cầu vồng rồi lại bị bóng tối nuốt chửng chỉ vài giây sau đó.

Linh căn là gốc rễ của mỗi một tu chân giả, nó gắn liền với tư duy và năm giác quan. Mỗi một người đều có thể đại khái cảm nhận được độ khai phá linh căn của bản thân đang nằm ở mức độ nào.

“Năm giác quan của mình còn nhạy bén hơn trước nhiều, suy nghĩ cũng thông suốt rất nhiều, ngay cả sự việc hồi xưa cũng có thể nhớ lại dễ dàng. Tuy ở trán không có cảm giác như thể có mằng mọc sau mưa chuẩn bị phá tan hộp sọ để trời ra nhưng thức hải của mình đã rộng lớn hơn nhiều!”

“Nếu coi thức hải trước khi hôn mê của mình là cái ao nhỏ, thì bây giờ nó đã như là một đại dương mênh mông trông không thấy bờ. Linh căn của mình đã mạnh hơn trước phải ít nhất là gấp đôi, độ khai phá linh căn ít nhất cũng tăng lên 17 – 18%, sao có thể rớt xuống được chứ? Thậm chí còn nói là rớt xuống chỉ còn có 7%?”

Lý Diệu không nhịn được bật cười thành tiếng.

Độ khai phá linh căn mà giảm thì nhất định sẽ sinh ra phản ứng vô cùng mãnh liệt. Ví dụ như phải đau đầu như muốn nổ tung, tư duy mơ hồ, trí nhớ

giảm xuống, năm giác quan biến mất, thậm chí có thể trực tiếp biến thành kẻ ngốc!

Rõ ràng khác hoàn toàn với trạng thái tinh thần sáng khoái, tinh lực tràn trề bây giờ của hắn!

Suy nghĩ đầu tiên bật ra trong đầu Lý Diệu là máy đo của bệnh viện bị sai. Nhưng khả năng là do cái này cũng rất nhỏ.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn thấy khả năng lớn nhất là do cơ thể hắn đã tiêu hao quá nhiều năng lượng trong quá trình hắn chiếm đoạt ký ức của Âu Dã Tử nên khiến cho độ khai phá linh căn của hắn tạm thời sụt giảm.

Nhưng cũng vì hắn đã chiếm đoạt ký ức của Âu Dã Tử, mở rộng não vực nên sau này tu luyện chắc chắn sẽ tiến triển cực nhanh, không gặp trắc trở.

Nghĩ đến ký ức của Âu Dã Tử, khóe miệng của Lý Diệu cong lên.

Hắn giang chân ra, đánh đại một quyền thì liền nghe thấy tiếng “đùng đùng”, ba đường sóng xé rách không khí xuất hiện ở trước quyền phong.

“Quả nhiên là mình đã luyện thành chiêu “thấu tâm chùy” rồi!”

“Không biết mình đã nằm trên giường bao nhiêu ngày rồi mà cơ thể gầy teo tóp, tay chân vô lực!”

“Với trạng thái này mà đánh đại một quyền vẫn có thể tạo ra ba vòng sóng. Nếu mình tĩnh dưỡng đằng hoàng trong vài ngày, lại ăn mấy trăm thùng thịt tinh không cự thú đóng hộp, cơ thể khôi phục đến trạng thái tốt nhất thì chỉ sợ có thể đánh ra đến mười vòng sóng không khí!”

Nhìn ngôi sao mai trên bầu trời, cảm xúc của Lý Diệu nhấp nhô. Hắn thật sự muốn bất chấp tất cả để hét lên, bộc lộ sự sung sướng trong lòng.

Lần thức giấc sau giấc ngủ sâu này hoàn toàn khác với lần tỉnh dậy sau giấc mộng hảo huyền khi xưa.

Những thứ hắn trải qua trong giấc mộng hảo huyền kia đều mờ nhạt như mây khói thoảng qua rồi hoàn toàn biến mất sau khi hắn tỉnh dậy.

Nhưng lần này, hắn nhớ rõ rất cả mọi thứ trong giấc mơ!

Ký ức của Âu Dã Tử đã thật sự bị chuyển hóa thành ký ức của hắn!

Đôi mắt của Lý Diệu sáng ngời, khớp xương trong cơ thể kêu “răng rắc” liên tục. Ngay tại cái ban công nho nhỏ này, hắn coi năm đêm là búa tạ, từ từ thi triển mọi chiêu thức trong bộ chùy pháp “108 thức Thủ Phi Phong Loạn”. Động tác của hắn trôi chảy, mạch lạc, lưu loát. Toàn bộ cái ban công nho nhỏ đã bị quyền phong của hắn bao phủ, từng vòng từng vòng sóng khuếch tán ra, khiến hình bóng của hắn trở nên vạm vỡ kỳ quái.

“Yêu tinh chợt lóe rồi tắt? Không tệ! Không tệ! Cái biệt danh “yêu tinh” này nghe có vẻ không tệ chút nào, thích hợp với những sự kiện lớn hơn cái tên “kền kền”!”

“Rồi sẽ có một ngày cái tên yêu tinh này vang vọng toàn Liên bang, truyền khắp toàn bộ Thiên Nguyên giới!”

Đang lúc Lý Diệu giãn gân cốt ra đến cực hạn thì bỗng sau lưng hắn vang lên tiếng hét chói tai.

Một hộ sĩ đẩy cửa bước vào, nhìn thấy Lý Diệu đang đứng ở ban công không biết làm gì khiến cô ta sợ đến mức hét toáng lên, cái khay trên tay cũng rơi xuống đất.

---

(1) Tinh: sao.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Thần Lân Biến Thành Khủng Long

Suốt một ngày, Lý Diệu đều ở trong bệnh viện làm kiểm tra sức khỏe tổng quát.

Hắn không biết các bác sĩ đã dán bao nhiêu miếng linh phù lên người mình, rồi còn đưa hắn vào 17 – 18 cái máy kỳ lạ. Đã vậy còn có bốn minh tu sư chuyên tu luyện về sức mạnh tinh thần thôi miên hắn để dò xét não của hắn.

Não của Lý Diệu được linh hồn mạnh mẽ của Âu Dã Tử khai phá nên đã trở nên vô cùng rộng mở. Bốn minh tu sư mày mò hồi lâu nhưng cũng chẳng dò xét được gì. Cuối cùng đành đưa ra kết luận rằng... Bởi vì linh căn bị xé rách nên não của Lý Diệu đã mất đi phản ứng sóng điện não giống như phần lớn người bình thường.

Tóm lại, sau khi hắn bị kiểm tra, đo lường đủ kiểu đến tận 2 giờ chiều thì bệnh viện đệ nhất Phù Qua thành đưa ra báo cáo chẩn đoán là... Cơ thể của Lý Diệu không có gì đáng lo, chỉ là vừa hôn mê một tháng nên các cơ quan trong cơ thể đang vô cùng suy yếu. Phải tẩm bổ tằm nửa năm đến một năm thì các chức năng của cơ thể hắn mới có thể khôi phục bình thường.

Nhưng Lý Diệu tự biết rằng cơ thể hắn bị như vậy là do quá trình tiêu hóa mảnh ký ức của Âu Dã Tử đã tốn quá nhiều năng lượng.

Chỉ cần hắn dùng “kình thôn đại pháp” ăn mấy bữa, thì dăm ba ngày là liền khôi phục lại ngay thôi.

Cái gì mà nửa năm, một năm chứ, đúng thật là trò đùa!

Sau đó, một vị bác sĩ mặt mày nghiêm trọng bước đến trước giường bệnh của hần rồi dùng vẻ mặt như đã bị táo bón nhiều năm liền giảng giải cho hần nghe. Bởi vì hần bị một con vượn cự mục biến dị do tiêm thuốc kích thích công kích nên linh căn của hần đã bị xé rách hoàn toàn, độ khai phá linh căn cũng rớt xuống tận đáy, chỉ còn lại có 7%, có khả năng cả đời này đều không thể tu luyện được nữa.

Dù vậy, vị bác sĩ mong là hần có thể vực dậy, tiếp tục sống sót, cho dù thân có tàn như chí vẫn không tàn, đừng từ bỏ hi vọng, vân vân...

Lý Diệu cẩn thận đọc báo cáo chẩn đoán bệnh, rồi lại nhìn tấm hình chụp não bộ. Hần đẩy khả năng tính toán lên đến mức cao nhất rồi tính toán thật nhanh, suy đoán nguyên nhân kết quả.

Rất nhanh sau đó, đôi mắt của hần sáng lên. Hần đã nghĩ ra một khả năng.

“Mình đã đoán ra đại khái tại sao từng quả thể của mình đột nhiên bị xé rách, độ khai phá linh căn sụt giảm rồi!”

“Nếu một người gầy yếu cao 1m8, nặng 50kg đột nhiên biến thành một người vạm vỡ, cơ bắp rắn chắc nặng 150kg, cao lên đến 2m5 chỉ trong vòng một ngày vì một nguyên nhân kỳ quái nào đó... Thì da, cơ bắp, mạch máu và xương của hần khẳng định sẽ không chịu nổi. Chắc chắn chúng sẽ bị nứt toác ra hết lần này đến lần khác để đuổi kịp tốc độ phát triển của cơ thể!”

“Mỗi một lần nứt ra đều sẽ khiến hần mạnh lên một chút!”

“Mà linh hồn mình đã cắn nuốt rất nhiều mảnh ký ức của Âu Dã Tử khiến linh hồn điên cuồng phát triển đến nỗi đâu phải chỉ là một người gầy 50kg biến thành 150kg có thể so sánh được?”

“Linh hồn của mình quả thật là như thể một con thằn lằn nhỏ biến thành khủng long bạo chúa thời tiền sử!”

“Bởi vì linh hồn lớn mạnh lên quá nhanh, từng quả thể không thể đuổi kịp tốc độ sinh trưởng nên chỉ có thể nứt ra, lành lại, rồi lại nứt ra liên tục”!

“Mà lúc “thằn lằn nhỏ” vừa mới biến thành “khủng long bạo chúa” thì đương nhiên làn da sẽ rách toác, nhìn thoáng qua thì chỉ thấy máu tươi đầm đìa. Trước khi cắn nuốt vô số con mồi để bổ sung năng lượng thì thoát nhìn đúng là có vẻ “vô cùng yếu ớt” như thể đang bị trọng thương, hơi thở thoi thóp!”

“Nhưng chỉ cần có đủ “con mồi” thì...”

Đôi mắt của Lý Diệu tỏa sáng lập lòe, khóe miệng cong lên tạo thành một nụ cười hung tàn.

“Cho nên, người ta đều cho rằng mình bị trọng thương, vô cùng yếu ớt, biến thành phế vật!”

“Nhưng họ lại không biết được rằng không phải mình yếu, mà là... mạnh đến mức cơ thể cũng không chịu nổi!”

Môi của Lý Diệu cong lên tạo thành một nụ cười quỷ quái, nhưng trong mắt của bác sĩ thì nụ cười này lại hơi ngu đần.

Bác sĩ Cổ còn tưởng rằng hẳn nghe xong tin dữ, tạm thời không thể chấp nhận sự thật... Ấu cũng là chuyện bình thường, làm gì có thiên tài tu luyện nào có thể ngay lập tức chấp nhận sự thật rằng mình đã biến thành phế vật chứ?

Chuyện này cũng không phải chỉ vài câu an ủi là qua được, chỉ hi vọng thời gian có thể từ từ xoa dịu vết thương trong lòng của vị “yêu tinh” này.

Bác sĩ Cổ thở dài, vỗ vỗ vai Lý Diệu rồi rời khỏi phòng bệnh.

Một lát sau, ngoài cửa truyền vào tiếng bước chân giậm đùng đùng như thể hai cái búa sắt thay phiên nhau nện xuống sàn.

“Bụp! Bụp! Bụp! Bụp!”

Một người đàn ông trung niên mặc đồ quân đội màu đen bước nhanh vào phòng bệnh.

“Một lão binh đã xuất ngũ vào đây làm gì cơ chứ?” Lý Diệu hơi khó hiểu, nghĩ thầm.

Người đàn ông trung niên này mặc một bộ quân phục màu đen, chỉ là trên vai không có quân hàm, nhìn sơ qua là đã có thể đoán ra rằng ông ta chính là binh lính đã xuất ngũ.

Trên cơ thể của người này có rất nhiều thương tật, tay trái và chân trái đều dùng tay chân giả thay thế, ngay cả mắt trái cũng là viên ngọc thạch gắn vào. Trong “tròng mắt” còn có khắc vô số linh phù, tạo thành từng vòng phù trận tỏa ra ánh sáng đỏ yếu ớt, nhìn có chút rợn người.

“Trò Lý Diệu, tôi là người đại diện cho “Hiệp hội thương binh Liên bang”, đến đây để tuyên bố về những bồi thường của Liên bang cho trò!”

Vị thương binh khép hai chân lại thành tư thế nghiêm, chào theo kiểu quân đội với Lý Diệu.

“Bồi thường?”

Lý Diệu sửng sốt, ngay sau đó liền hiểu ra vấn đề.

Tuy hẳn biết chính mình không bị thương, không phải phế vật, nhưng người khác lại không biết chuyện này.

Cuộc thi khiêu chiến cực hạn là do quân đội Liên bang chủ trì, bây giờ xảy ra việc ngoài ý muốn, khiến rất nhiều thí sinh tử vong nên đương nhiên quân đội sẽ bồi thường thỏa đáng.

Hơn nữa, sự việc ngoài ý muốn lần này xảy ra là do có một tuyến thủ lén mang theo thuốc kích thích vào trường thi. Ban tổ chức không phát hiện ra thuốc kích thích trước khi thi nên cũng được coi như là sơ sẩy của quân đội.

Cho nên, vì đền bù lỗi lầm này, phần “bồi thường” này nhất định không thể thiếu, không chừng còn là một con số cực lớn!

Thông qua lời giới thiệu của vị thương binh này, Lý Diệu biết rằng mình đã không đoán sai. Sự việc ngoài ý muốn phát sinh trên Ma Giao đảo đã lọt vào tai của các quan chức cấp cao trong quân đội.

Ngoại trừ việc truy tra đầu sỏ gây tội, họ còn suy xét xem nên bồi thường như thế nào cho các thí sinh đã thương vong.

Với những học sinh đã hi sinh ngoài ý muốn thì thật ra cũng dễ làm, trợ cấp theo tiêu chuẩn của binh sĩ Liên bang đã hi sinh là được.

Nhưng với người bị thương như Lý Diệu thì lại có chút khó xử.

Bởi vì thương tật của hắn nói nhẹ cũng không nhẹ, mà nói nặng thì cũng không phải nặng.

Nếu nói nhẹ thì đúng là nửa cộng lông hắn cũng không mất, điều dưỡng nửa năm, một năm là đã bình thường lại, có thể tung tăng nhảy nhót.

Nhưng nếu nói nặng thì cũng đúng. Hắn vốn là một thiên tài tu luyện, chỉ cần có thời gian, rất có thể sẽ trở thành một tu chân giả có tương lai sáng lạn. Nhưng lại vì chuyện ngoài ý muốn này mà hắn đã hoàn toàn mất đi khả năng tu luyện.

Đối với những người đam mê tu luyện thì thà chết đi còn hơn là chịu đựng loại vết thương này.

Hai luồng ý kiến tranh chấp không phân thắng bại. Cuối cùng, nghe nói các quan chức cấp cao trong quân đội đã xem video ghi lại quá trình thi đấu của Lý Diệu trên Ma Giao đảo.

Có lẽ họ đã bị đả động bởi biểu hiện xuất sắc của Lý Diệu nên cuối cùng đã quyết định dùng mức bồi thường của “thương binh cấp 1 của Liên bang” để bồi thường hẳn.

“Thương binh cấp 1 của Liên bang!”

Cho dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng Lý Diệu vẫn bị sốc khi nghe thấy mức bồi thường này.

Hàng năm, Tinh Diệu Liên bang đều phải đối mặt với vô số yêu thú xâm lấn. Mảnh đất này đã phải chiến đấu suốt 500 năm, máu lửa bom đạn chưa bao giờ hoàn toàn ngừng lại nên địa vị của quân nhân rất cao.

Vì nhờ vào những quân nhân rải máu, rơi đầu, chống cự đám yêu thú nhiều vô tận ở tiền tuyến nên người dân mới có cuộc sống bình an ở hậu phương. Cho nên người thường luôn luôn vô cùng tôn kính, ngưỡng mộ, yêu mến quân nhân!

Và đương nhiên những chiến sĩ đã hi sinh, hay bị trọng thương trong cuộc chiến rồi biến thành thương binh thì cũng đều được xã hội tôn sùng!

Thương binh được chia thành bốn cấp.

“Thương binh cấp 1” chỉ đứng sau mỗi “thương binh đặc biệt”. Trên thực tế thì phải bị thương nặng như vị quân nhân đang đứng trước mặt hẳn này, phải thiếu một tay một chân, còn mất một con mắt thì mới được xem là “thương binh cấp 1”!

Sau khi xuất ngũ, thương binh cấp 1 chẳng những mỗi tháng được hưởng món trợ cấp kếch xù từ Liên bang, mà còn được đi miễn phí suốt đời các loại phương tiện giao thông công cộng như “tàu điện ngầm tinh thạch”, “tàu siêu tốc tinh thạch”, “thuyền bay công cộng”,...!

Ngoại trừ hai thứ kể trên, thương binh còn được giảm giá tùy theo cấp bậc ở phần lớn các tiệm cơm, nhà hàng, khách sạn, cửa hàng trong Liên bang.

Nếu chủ tiệm biết có một thương binh cấp 1 đang ở trong tiệm của mình thì nhiều khi người thương binh đó còn được miễn phí hoàn toàn, chuyện này cũng rất thường thấy.

Tinh Diệu Liên bang chính dựa vào những tướng sĩ dũng mãnh bất khuất ngoài tiền tuyến, và dân chúng có tinh thần thượng võ, sùng bái kẻ mạnh, ủng hộ quân nhân, ở hậu cần cùng nhau xây dựng nên mới có thể tồn tại, phát triển không ngừng trong Thiên Nguyên giới có muôn vàn yêu thú hoành hành, rồi trở thành bá quyền (1) đệ nhất!

-----

(1) Bá quyền: dùng sức mạnh để thao túng, hoặc khống chế nước khác.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Xả Bom Giết Chết

“Trò Lý Diệu, trò không cần phải lo lắng. Tất cả viện phí khi trò hôn mê và chi phí điều dưỡng sau này đều do quốc gia chi trả!”

“Hơn nữa, từ tháng này, mỗi tháng sẽ có 30,000 đồng tiền trợ cấp “thương binh cấp 1” chuyển vào tài khoản của trò!”

“Nếu trò muốn tìm việc làm thì “Hiệp hội thương binh” cũng sẽ hỗ trợ!”

“Nếu trò muốn đi học thì chúng tôi cũng có thể bố trí. Trò sẽ không cần phải thi đại học, có thể trực tiếp nhập học vào “Ban đặc biệt của thương binh” trong học viện quân sự đệ nhất Liên bang!”

“Mặt khác, nếu trong cuộc sống trò gặp phải rắc rối gì thì cũng cứ việc đến tìm chúng tôi... Hiệp hội thương binh Liên bang chính là tổ chức mạnh nhất trong Thiên Nguyên giới. Một khi trò xảy ra chuyện gì thì sẽ có 63 triệu thương binh làm hậu thuẫn cho trò!”

Vị thương binh mặc quân phục màu đen nói vô cùng hiên ngang.

“Lớn chuyện rồi.” Lý Diệu hơi chột dạ.

Trong ấn tượng của hắn, thương binh đều là những lão binh đầu đầy tóc bạc, mặt đầy nếp nhăn, sử dụng tay chân giả, đi một bước đều có thể té ấy.

Mỗi năm, trường cấp ba Xích Tiêu đều mời một ít thương binh đến trường phát biểu, tuyên dương những sự tích huy hoàng của những anh

hùng đã chiến đấu anh dũng. Và phần lớn những thương binh mà trường mời về đều là loại lão binh kia.

Có vài lão binh trong tình trạng đã đạn tận lương tuyệt, linh năng hao hết nhưng vẫn cùng ba, năm chiến hữu khiêng kiếm lưỡi cưa đã không còn hoạt động xông pha vào trận lũ yêu thú ngùn ngụt!

Mỗi một lần nghe kể về những sự tích anh hùng buồn vui lẫn lộn này, Lý Diệu đều sẽ nhiệt huyết sôi trào, ý chí chiến đấu sôi sục!

Trong lòng hắn, “Thương binh Liên bang” là một danh hiệu vô cùng vinh quang và thần thánh. Nếu trao tặng danh hiệu này cho hắn thì bản thân hắn thật sự thấy mình không xứng.

Nghĩ như vậy, Lý Diệu quyết định nói thật:

“Thật ra tôi không bị thương nặng đến như vậy, chỉ cần nghỉ ngơi vài ngày là có thể khôi phục lại. Thật sự! Tôi không tàn!”

Trong mắt của vị thương binh toát ra vẻ khen thưởng, bàn tay giả vờ vào vai của Lý Diệu, vỗ mạnh đến mức Lý Diệu đau nhe răng trợn mắt.

“Có chí khí! Ta thích nhóc! Chúng ta là nam tử hán đỉnh thiên lập địa, phải giống như nhóc vậy, cho dù cơ thể có thế nào thì ý chí chiến đấu và hi vọng vẫn phải luôn tràn ngập! Không sai! Đương nhiên nhóc không tàn, chúng ta 63 triệu thương binh cũng không tàn! Cho dù cơ thể chúng ta có tàn thì ý chí chiến đấu cũng sẽ vĩnh viễn không tàn! Nếu quốc gia cần thì chúng ta đều có thể trang bị vũ khí hạng nặng ra trận bất kỳ lúc nào! Chúng ta vẫn có thể một đám đánh nát đầu yêu thú!”

“Cái này...”

Lý Diệu hơi chút đau đầu. Hắn phát hiện ra rằng rất khó có thể dùng vài câu để giải thích rõ ràng tình huống của mình.

Vị thương binh trung niên nói tiếp: “Trò Diệu, tôi đã trò chuyện với bác sĩ Cổ rồi. Tôi biết rõ tình trạng bây giờ của nhóc, biết nhóc không thể chấp nhận nó trong phút chốc được. Nhưng mà...”

“Quốc có quốc pháp, quân có quân quy. Thường phạt rõ ràng mới có thể kỷ luật nghiêm minh!”

“Trước khi nhóc tham gia cuộc thi cực hạn khiêu chiến thì chắc hẳn đã ký một bản hợp đồng. Nhóc đã biết rằng trong khi thi đấu, tất cả thí sinh đều được xem như binh nhập ngũ lâm thời, có thân phận quân nhân, phục tùng quân đội chỉ huy, nên đương nhiên cũng được hưởng thụ sự bảo vệ do quân đội cung cấp!”

“Trong lúc thi đấu, nhóc đã chiến đấu với một con vượn cự mục, đã phát huy ra tinh thần quyết chiến đầy nhiệt huyết của quân đội Liên bang. Cuối cùng, nhóc đã chiến thắng con yêu thú đó!”

“Nếu không phải nhóc chiến đấu quên mình thì có thể sẽ có rất nhiều thí sinh khác bị con yêu thú thương tổn!”

“Trong lúc chiến đấu, nhóc đã bị thương vì bảo vệ đồng bào của mình, nhóc không khác gì một “Thương binh Liên bang”. Nên nhóc có tư cách hưởng thụ đãi ngộ của một anh hùng chiến đấu!”

“Nhớ kỹ, Liên bang sẽ không bao giờ quên bất kỳ một chiến sĩ chiến đấu vì đất nước nào, nên phần bồi thường của nhóc cũng không thể thiếu dù chỉ một đồng!”

“Nếu quốc gia không quan tâm anh hùng, thờ ơ khi người ấy rơi vào tình thế túng quẫn... Thì còn ai sẽ bảo vệ một quốc gia như vậy, còn ai sẽ quyết chiến vì nó?”

“Cho nên, nhóc không cần phải giải thích gì cả. Tuy quốc gia không thể giúp nhóc khôi phục khả năng tu luyện, nhưng ít nhất vẫn có thể đảm bảo

nửa đời còn lại của nhóc cơm áo không lo. Hơn nữa, quốc gia còn có thể giúp nhóc được cả xã hội này tôn kính... Đây là việc mà một quốc gia nên làm, hơn nữa còn là chuyện cần phải làm!”

Ánh mắt của vị thương binh sáng lên như hai thanh chiến đao nóng rực, đâm sâu vào não của Lý Diệu.

Không đợi Lý Diệu giải thích, vị thương binh liền chào theo kiểu quân đội rồi xoay lưng rời khỏi phòng bệnh.

Cho dù phía bên trái của ông ta đều là kim loại nhưng dáng đi của ông ta vẫn thẳng tắp, mạnh mẽ như cây thông, mỗi một bước chân đều có khoảng cách bằng nhau giống như đã dùng thước đo kỹ lưỡng trước khi sải bước.

Vị thương binh đi rồi nhưng Lý Diệu vẫn ngồi đờ đẫn thật lâu trong phòng bệnh.

“Thôi kệ, giờ cái gì cũng không cần nói, chỉ cần mình hoàn toàn khôi phục thực lực thì sẽ nói rõ tất cả.”

Cho dù vị thương binh có hứa hẹn rằng hẳn không cần phải thi đại học thì vẫn có thể trực tiếp nhập học vào “Ban đặc biệt của thương binh” trong học viện quân sự đệ nhất Liên bang, nhưng Lý Diệu vẫn phủ định cái ý tưởng này.

Không muốn lợi dụng Hội thương binh Liên bang chỉ là một trong những lý do khiến hẳn không làm vậy.

Có một cái nguyên nhân còn quan trọng hơn cả, đó là Lý Diệu vẫn không có ý định từ bỏ mục tiêu thi vào Thâm Hải viện!

“Tuy độ khai phá linh căn của mình chỉ còn có 7%, nhưng đây chỉ là trạng thái tạm thời. Chỉ cần có đủ năng lượng, hơn nữa có nơi tu luyện

thích hợp thì mình sẽ nhanh chóng khôi phục đến trạng thái tốt nhất!”

“Từ giờ đến lúc thi đại học còn có một tháng, vẫn có thể liều một lần!”

Sau khi phát hiện bản thân có thể thâm tóm ký ức của Âu Dã Tử - trưởng môn của Bách Luyện tông, dã tâm của Lý Diệu liền nhanh chóng bành trướng.

Âu Dã Tử chính là đại biểu của trình độ tối cao trong thuật luyện khí của giới tu chân cổ đại. Ông ta chính là một cái đỉnh mà không ai có thể vượt qua!

Mà Thâm Hải viện chính là nơi có được kỹ thuật luyện khí mạnh nhất giới tu chân hiện đại.

Nếu có thể kết hợp hai trường phái này lại...

“Thần kiếm Kinh Hồng, chiến đao Đồ Giao, trường thương Phệ Hồn... Những thần binh lợi khí này đều là do Âu Dã Tử luyện chế có thể giết chết “lão quái hóa thần”!”

“Tuy rằng vật liệu để luyện chế ra những pháp bảo này rất khó tìm, hơn nữa rất nhiều công đoạn trong quá trình luyện chế đã không thể tái hiện lại ở thời hiện đại này, nhưng nguyên lý vận chuyển linh năng vẫn như xưa!”

“Nếu một ngày kia mình có thể chiếm đoạt những mảnh ký ức về việc luyện chế những vũ khí kia của Âu Dã Tử, nắm giữ phương pháp luyện chế chúng, phân tích ra nguyên lý điều khiển linh năng rồi vận dụng vào pháp bảo hiện đại...”

“Ví dụ như mình có thể phân tích ra mô hình vận chuyển linh năng của thần kiếm Kinh Hồng, chiến đao Đồ Giao, trường thương Phệ Hồn, rồi vận dụng chúng lên khẩu pháo chính trên chiến hạm tinh thạch, luyện chế ra một khẩu pháo chính có đặc tính của ba loại thần binh lợi khí!”

“Một pháo bắn ra là có thể giết chết một lão quái hóa thần!”

“Nếu ba khẩu pháo đã cải tạo bắn ra cùng một lúc thì ngay cả nguyên anh lão quái đỉnh kỳ cũng sẽ bị mình tiêu diệt!”

“Ôi cảnh tượng đó mới sáng khoái làm sao! Thật mạnh mẽ! Thật bá đạo!”

Nghĩ đến đây, Lý Diệu liền lấy cái tinh não mini trong tủ đầu giường ra rồi mở chức năng hộp thư linh hạc.

Trong hộp thư có mấy trăm tin nhắn chưa đọc, Lý Diệu nhanh chóng đọc lướt sơ qua một lần.

Đa số tin nhắn đều là do bạn bè gửi tới. Trong đó, thằng bạn chí cốt Mạnh Giang của hắn đã gửi đến mấy chục tin, nội dung đều là dò hỏi tình hình của hắn.

Xem thời gian gửi, đều là tin nhắn từ bốn tuần trước.

Lý Diệu tập lực gửi tin nhắn có ba chữ “tao tỉnh rồi” cho Mạnh Giang. Đợi một chút vẫn không thấy trả lời, chắc là hắn đang học.

Sau đó, Lý Diệu nhập dãy số linh hạc của Tạ Thính Huyền vào rồi gửi một tin nhắn qua.

“Em là Lý Diệu, em tỉnh rồi.”

Dãy số này là do bác sĩ Cỗ vừa cho hắn.

Rất nhanh sau đó, khuôn mặt đầy nếp nhăn của Tạ Thính Huyền liền hiện ra theo một con hạc giấy. Vẻ mặt ông ta vừa mừng vừa lo, nói: “Trò Diệu, tôi mới nhận được thông báo từ bệnh viện. Tôi đang tính liên hệ với trò đây. Không ngờ trò lại tỉnh lại nhanh như vậy, thật đáng mừng!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Thời Gian Không Đợi Người

“Cảm ơn ngài đã quan tâm, thầy Tạ. Em vừa mới được kiểm tra tổng quát xong, bác sĩ nói cơ thể em chỉ hơi suy yếu. Em sẽ tập vật lý trị liệu ngay lập tức, em nhất định sẽ tham gia vào kỳ thi đại học năm nay. Đến lúc đó, nguyện vọng hàng đầu của em vẫn là Thâm Hải viện.” Lý Diệu nói, vô cùng tự tin.

Nụ cười trên môi Tạ Thính Huyền cứng đờ. Ông ta cảm thấy xấu hổ, nói: “Trò Diệu, ban này tôi cũng đã thảo luận với bác sĩ riêng theo dõi bệnh tình của em, cũng biết về tình huống hiện tại của em... Theo ý của tôi thì em không cần phải nóng vội, trước hết hãy điều dưỡng cơ thể thật tốt cái đã! Chỉ còn một tháng nữa là đến kỳ thi đại học năm nay rồi, cho dù em có liều mạng tu luyện thì cũng chưa chắc có thể thi được thành tích tốt. Hơn nữa, nếu tu luyện bạt mạng như vậy thì còn có thể khiến cơ thể em suy sụp hoàn toàn, vậy chẳng phải là đáng tiếc? Không bằng giờ hãy dành một năm để khôi phục cơ thể, chờ sang năm rồi nói sau. Làm vậy thì sẽ tốt cả đôi đường, có phải không nào?”

Lý Diệu sửng sốt, suy nghĩ thật nhanh rồi liền hiểu ra: “Thầy Tạ, quý giáo sẽ không cho em “giảm điểm trúng tuyển” nữa đúng không?”

Khuôn mặt của Tạ Thính Huyền đỏ lên, do dự một hồi rồi gật đầu, nói: “Trò Diệu, em phải hiểu là với một ngôi trường có lịch sử lâu đời, danh tiếng vang xa như Thâm Hải viện thì việc đưa ra “giảm điểm trúng tuyển” là một quyết định vô cùng nghiêm túc. Mỗi một học sinh được “giảm điểm trúng tuyển” đều phải trải qua quá trình xét lọc nghiêm khắc, hơn nữa sự

cạnh tranh cũng vô cùng kịch liệt. Với tình huống lúc đó của em thì thật sự không ai nghĩ rằng em có thể tỉnh lại ngay sau một tháng ngủ ngủ. Cho nên... tấm vé của em đã bị người khác lấy mất.”

Ngừng một chút, giống như đã quyết tâm, Tạ Thính Huyền nói tiếp: “Hơn nữa, cho tôi ăn ngay nói thật. Cho dù em tỉnh lại thì độ khai phá linh căn của em chỉ còn có 7%, khả năng thi đậu vào Thâm Hải viện thật sự quá xa vời. Cho dù tôi có giảm 20, thậm chí 30 điểm thì cũng có ích gì? Hãy nghe lời tôi, ở nhà tĩnh dưỡng một năm đi, sang năm lại đi thí nghiệm thử, nếu độ khai phá linh căn đạt trên 70% thì tôi sẽ cố gắng tranh giành cho em một tư cách “giảm điểm trúng tuyển” hoặc thậm chí là “đặc chiêu”. Trò Diệu, tôi cam đoan với em!”

Lúc này, có người ở sau lưng Tạ Thính Huyền hô gọi ông ấy. Ông ta lau mồ hôi rồi nói tiếp: “Thật ngại quá, tôi đang phụ trách một dự án vô cùng phức tạp, giúp quân đội luyện chế ra pháp bảo đột kích cho từng binh sĩ loại mới nhất nên mấy ngày này thật sự rất bận, không có thời gian liên hệ với em. Hoan nghênh em sau này thường xuyên liên hệ với tôi, có vấn đề gì về phương diện tu luyện thì cũng có thể nói với tôi, tôi sẽ giúp em hết mình!”

“... Em hiểu rồi, cảm ơn ý tốt của ngài, thầy Tạ.”

Lý Diệu hơi thất vọng, tắt linh hạch đi. Hắn chớp mắt, trong lòng bỗng nổi lên một nỗi buồn không tên.

Thâm Hải viện đã hủy bỏ tư cách “giảm điểm trúng tuyển” của hắn là chuyện đương nhiên. Bởi vì theo quy tắc, tuy điểm tích lũy của hắn cao hơn cả tổng số điểm của mấy chục thí sinh xếp sau nhưng hắn đã bị con vượn cự mục “giết chết”. Cho nên tất cả thành tích đều về lại con số không.

Huống chi độ khai phá linh căn của hắn chỉ còn có 7%, cho dù là ai nhìn thấy con số này thì đều cho rằng hắn đã hoàn toàn biến thành một phế vật.

Không có trường học nào sẽ đưa ra ưu đãi với một “phế vật” như vậy cả.

Dù biết vậy, nhưng trong lòng hắn vẫn có chút mất mát.

“Thầy Tạ, em biết bây giờ thầy không tin em, và cũng không ai tin vào em lúc này. Nhưng không sao cả, em sẽ dùng kết quả thi đại học của tháng sau để nói chuyện!”

“Không cần đặc chiêu, cũng không cần giảm điểm trúng tuyển. Em sẽ dùng thực lực của mình để đường đường chính chính bước chân vào Thâm Hải viện!”

“Chỉ là nếu vào giờ phút này thầy có thể tin tưởng vào em dù chỉ là một chút thì cũng tốt biết bao...”

Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Diêu quyết định trở về trường học xem thử.

Hắn nhớ rõ lúc ở Ma Giao đảo, hiệu trưởng Triệu Thụ Đức đã vô cùng xem trọng hắn. Ông ta còn sẵn lòng đại biểu Xích Tiêu phái ký một bản hợp đồng “ủy thác bồi dưỡng” với hắn.

Tuy hiện tại, trong mắt người khác thì hắn đã biến thành phế vật nên cái hợp đồng kia khẳng định cũng sẽ không được tính nữa. Nhưng nếu chỉ xin hiệu trưởng nói một giáo viên của lớp chọn viết một phương án tu luyện cho 30 ngày “chạy nước rút cuối cùng” cho hắn, lại cho hắn một ít tài nguyên, khiến hắn có thể liều mình cạnh tranh một phen trong kỳ thi đại học... Yêu cầu này cũng không quá đáng chứ nhỉ?

Rời khỏi bệnh viện, vì tiết kiệm thời gian, Lý Diêu chọn đi nhờ tàu điện ngầm tỉnh thịch.

Ở ô mua phiếu tàu dưới mặt đất, hắn đang tính lấy thẻ kim linh ra quẹt thì bỗng cái tinh nào theo dõi bên trong cửa sổ bắn một đường sáng màu

xanh lá nhạt quét qua mặt của hắn. Sau đó, tiếng “tít tít” vang lên rồi đường sáng xanh biến thành màu vàng.

Lập tức, giọng nói rô-bốt vang lên:

“Căn cứ vào nhận dạng khuôn mặt, hành khách là thương binh cấp 1, có thể đi miễn phí tất cả các phương tiện công cộng trong Liên bang.”

Nhân viên bán phiếu ngồi sau ô cửa “a” một cái, vẽ mặt sùng bái vừa đưa tấm vé xe vẽ đầy linh phù ra, vừa tò mò nhìn bên ngoài ô cửa.

Khi cô nhân viên nhìn thấy khuôn mặt trẻ tuổi bất ngờ của Lý Diệu, đôi mắt bồ câu liền tỏa sáng, kêu lên đầy kinh ngạc: “Ai da, ngài trẻ như thế đã là thương binh cấp 1? Thật ghê gớm! Tôi tên Lý Tư Tư, không biết có thể làm quen với ngài không?”

Nhìn bộ dáng như thể chết đói của cô ta, hắn đoán rằng nếu không có cái quần ngăn cách thì chắc hắn cô ta đã nhảy xổ ra ngoài.

Lý Diệu không ngờ rằng mình đã có thể hưởng thụ đãi ngộ của thương binh cấp 1 nhanh như vậy. Khuôn mặt của hắn bị cô nhân bán vé nhìn đến mức đỏ ửng lên, ậm ừ hai câu rồi liền chạy trốn chết.

“Ai da, đãi ngộ của thương binh cấp 1 còn có thể nhiệm màu như vậy? Thảo nào thật nhiều thanh niên nhiệt huyết đều lớp lớp gia nhập vào quân đội Liên bang, nguyện ý tắm máu chiến trường, trăm yêu diệt ma!”

Lúc hắn bước chân vào cổng trường Xích Tiêu thì đã là 4 giờ chiều.

Lúc này, khối 10 và 11 đã lục tục tan học, trong bãi đỗ xe trong trường đã có không ít xe bay lên lên xuống xuống.

Khối 12 cũng đã kết thúc một ngày học nặng nề, đang tản bộ, hít thở không khí trên con đường nhỏ giữa những hàng cây và trong sân thể dục.

Họ đang chuẩn bị ăn cơm rồi tiếp tục thức đêm ôn tập.

Lý Diệu bước vào cổng trường, ngẩng đầu lên nhìn cái bảng đếm ngược số ngày còn lại đến ngày thi đại học. Ở trên bảng có dòng chữ: “Cách thi đại học còn 31 ngày 7 giờ 44 phút 32 giây!”

Haizz, thời gian không chờ người!

Lý Diệu nắm chặt nắm đấm lại, cảm giác máu đều đã bắt đầu sôi trào trong từng mạch máu. Hắn chỉ hận không thể bắt đầu điên cuồng tu luyện ngay bây giờ.

Hắn bước nhanh đến phòng học.

Bởi vì cơ thể hắn đã gãy đi rất nhiều, quả thật có thể nói là da bọc xương, nên lúc đầu không ai nhận ra hắn, nhưng rất nhanh sau đó liền có học sinh chỉ vào hắn, kêu to: “Đó không phải là Lý Diệu à?”

“Cái gì? Lý Diệu? Là “yêu tinh chợt lóe rồi tắt” kia à? Không phải là hắn gặp chuyện ngoài ý muốn trên Ma Giao đảo rồi hôn mê rồi à?”

“Là Lý Diệu thật! Không ngờ hắn tỉnh rồi! Nhưng gãy xuống nhiều quá, quả thật là gãy đến mức biến hình luôn!”

“A! trong video quay lại trận đấu trên Ma Gia đảo, hắn vẫn rất là cường tráng, không ngờ là giờ lại biến thành dáng vẻ người không ra người, quỷ không ra quỷ như vậy!”

“Tôi nghe nói não của hắn đã bị công kích, linh căn bị xé nát hoàn toàn, độ khai phá cũng còn lại có 7%, quả thật là thành một phế nhân rồi... Hắn còn đến trường học làm gì chứ?”

Rất nhiều học sinh châu đầu ghé tai thì thầm.

Những học sinh đang chuẩn bị rời khỏi cũng dừng chân lại. Có vài học sinh còn giải thích sự việc với gia trưởng, lôi kéo gia trưởng ở lại xem trò vui.

Suy cho cùng thì Lý Diệu cũng được xem như nhân vật nổi tiếng trong trường, tuy là nổi về mặt xấu.

Năm giác quan của Lý Diệu đã nhạy bén hơn trước kia rất nhiều nên hẳn có thể nghe thấy toàn bộ tiếng thì thầm của đám học sinh. Nhưng hẳn cũng không có ý định dừng lại để giải thích.

Có rất nhiều chuyện không cần phải giải thích, chờ đến khi kết quả thi đại học được công bố thì mọi người sẽ tự hiểu được “yêu tinh” này không phải là chột lóe rồi biến mất!

Chỉ là, hẳn còn chưa vào đến khu phòng học thì một cơ thể cao lớn liền xuất hiện trước mặt hẳn.

Trên khuôn mặt của người này là nụ cười “chân thành”, trong đáy mắt thì lại ẩn chứa trào phúng và châm biếm.

Người này chính là Hách Liên Liệt!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Ngã Bài

“Bạn Lý Diệu, không ngờ rằng bạn lại tỉnh lại nhanh như vậy, thật là sức sống kinh người. Giống như một con gián có giẫm cỡ nào thì vẫn sống nhăn ấy nhỉ, thật đáng mừng!”

Hách Liên Liệt nhìn từ trên xuống. Hắn khom lưng xuống rồi nói nhỏ bên tai của Lý Diệu.

Những học sinh xung quanh không nghe thấy lời nói của hắn, chỉ nhìn thấy nụ cười nhiệt tình trên khuôn mặt anh tuấn ấy. Họ còn tưởng là hai người đã giải quyết mâu thuẫn, Hách Liên Liệt đang hoan nghênh Lý Diệu trở lại trường học!

Lý Diệu nhướn mày lên. Sau khi thâm tóm một phần ký ức của Âu Dã Tử, thực lực của hắn đã tăng lên chóng mặt. Trong mắt hắn, loại oắt con như Hách Liên Liệt chỉ là hạng tôm tép, thật sự không đáng để tức giận.

Lại thêm một lần Lý Diệu nhớ đến Trịnh Đông Minh.

Cũng chỉ có loại “quái vật” có thể tu luyện cả linh năng và u năng như Trịnh Đông Minh mới có tư cách để trở thành kẻ địch và “con mồi” của hắn. Chỉ có người như vậy mới có thể khiến hắn háo hức “săn giết”.

Còn Hách Liên Liệt... Cả kẻ răng của hắn còn nhét không đầy!

“Bạn Hách Liên Liệt, xin nhường đường.” Lý Diệu mặt mày không biểu cảm, vô cùng bình tĩnh, nói.

Hách Liên Liệt cũng nhướn lông mày lên như thể không hiểu được là tại sao Lý Diệu còn dám bình tĩnh như vậy trước mặt hắn, thậm chí bình tĩnh đến nỗi hơi lạnh nhạt.

Trên mặt Hách Liên Liệt liền xẹt qua một chút dữ tợn, hắn nghiêng rằng nghiêng lợi, nói: “Lý Diệu, mày cho rằng mày vẫn là thiên tài tu luyện có thể tung hoành ngang dọc trên Ma Giao đảo? Hừ! Bây giờ mày chỉ là một phế vật, rác rưởi có độ khai phá linh căn chỉ 7% mà thôi! Thế mà còn dám kiêu ngạo trước mặt tao? Tao có cả trăm biện pháp chinh mày chết!”

“Hừ?”

Lý Diệu nhắm mắt, ánh mắt sắc bén như hai mũi băng đâm thẳng vào mắt của Hách Liên Liệt.

Hách Liên Liệt liền cảm thấy đầu óc bỗng tê dại, hai mắt như thể mới vừa bị ai chọc vào, lập tức kích thích nước mắt chảy ra, rồi tự động lùi lại hai bước theo phản xạ.

Chờ đến khi hắn tỉnh táo lại thì Lý Diệu đã vòng qua người hắn đi tiếp.

“Mày...”

Hách Liên Liệt nhìn thấy mọi người xung quanh ngây ra như phỗng nhìn hắn chăm chăm, chẳng hiểu tại sao hắn lại bỗng dưng cứng đờ cơ thể như bị dọa mất hồn.

Hách Liên Liệt giận tím mặt, đang tính tiến lên chặn Lý Diệu lại thì bỗng nhìn thấy một người đàn ông trung niên mặt khắc nghiệt đang lại gần Lý Diệu.

Hách Liên Liệt liền thả lỏng, cười quái dị vài tiếng rồi nói: “Bạn Lý Diệu, xem ra thầy chủ nhiệm giáo dục (1) có chuyện tìm bạn. Tốt nhất là

bạn hãy chuẩn bị tâm lý thật tốt, đừng quá kích động nha... Chờ khi bạn ra khỏi phòng giáo dục rồi chúng ta lại tâm sự nhé!”

Lý Diệu hơi nghi ngờ đánh giá người đàn ông có khuôn mặt khắc nghiệt này.

Chủ nhiệm giáo dục tên là Hắc Nhất Minh, nhưng tất cả học sinh đều gọi ông ta là “hắc diện thần”. Người này có tiếng nghiêm khắc, không bao giờ nường tay, đã vậy còn thích im hơi lặng tiếng xuất hiện ở sau phòng học để tóm những học sinh vi phạm quy định. Ông ta bị tất cả học sinh thù đến tận xương tủy, được công nhận là một nhân vật âm ngoan độc ác.

“Trò Lý Diệu, trường học vừa mới được thông báo là em đã tỉnh, đang chuẩn bị đến bệnh viện gặp em nhưng không ngờ chính em đã đến trường! Thật đúng lúc, giờ chúng ta hãy đến phòng giáo dục, tôi đại diện cho trường nói chuyện với em về vấn đề học tập sau này của em!” Hắc diện thần lạnh lùng, nói.

Lý Diệu chau mày lại, giọng điệu của hắc diện thần thật không tốt. Tuy bình thường thì ông ta cũng luôn duy trì khuôn mặt cứng ngắt như người chết, nhưng hôm nay vẻ mặt của ông ta vẫn cứ là lạ, trong ánh mắt lại toát ra một chút... thương hại?

Nhưng hắc cũng không nói thêm gì nữa, im lặng đi theo sau hắc diện thần vào phòng giáo dục.

Trong phòng giáo dục có vài giáo viên đang thì thầm bàn luận gì đó, khi thấy Lý Diệu bước vào thì liền sững sốt, quay mặt liếc nhau một cái đầy ẩn ý rồi lủ lượt rời đi.

Người cuối cùng rời khỏi còn nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Hắc diện thần ho một cái, trên khuôn mặt lạnh như băng lại toát ra một chút xấu hổ. Ông ta ngồi xuống ghế, ngón tay gõ gõ mặt bàn theo thói

quen. Sau một lúc trầm mặc, cuối cùng ông ta vẫn nói ra quyết định của trường.

Nghe ông ấy nói xong, Lý Diệu im lặng một hồi lâu, trong đôi mắt dần dần có tia điện tụ lại. Cuối thì hần giận dữ đến mức bật cười, nói lạnh tanh: “Muốn tôi tạm nghỉ học?”

“Trò Diệu, tôi biết tâm trạng hiện tại của em, và tôi cũng vô cùng thương tiếc với chuyện mà em đã gặp phải. Nhưng mong em hãy bình tĩnh nghe tôi giải thích... Trường cấp ba Xích Tiêu của chúng ta là một ngôi trường nổi tiếng trong Phù Qua thành nên đòi hỏi vô cùng nghiêm khắc đối với thực lực của học sinh, đặc biệt là học sinh khối 12. Lớp chọn thì đương nhiên không cần phải nói đến rồi, mặc dù là học sinh trong lớp bình dân thì độ khai phá linh căn cũng phải đạt ít nhất là 25% mới được!”

Từ đầu, hắc diện thần còn hơi xấu hổ nhưng ngay sau đó liền trở nên thản nhiên như thể chính bản thân ông ta cũng bị lời nói của mình thuyết phục.

Ông ta thông dong gõ mặt bàn, nói tiếp: “Tình trạng cơ thể hiện tại của em hiển nhiên không thích hợp với chương trình học và tu luyện nặng nề của khối 12. Nếu cứ miễn cưỡng bản thân thì chẳng những không thi đậu đại học, mà còn sẽ khiến cơ thể em hoàn toàn suy sụp. Đã vậy thì không bằng lùi một bước, bây giờ tạm nghỉ học một năm đã. Em hãy về nhà tĩnh dưỡng một năm, hoặc hai, ba năm thì cũng không sao cả, đợi đến khi cơ thể của em khôi phục lại, độ khai phá linh căn cũng tăng lên thì vẫn có thể quay về học tiếp mà!”

Lý Diệu chỉ cười khẩy, không nói thêm gì nữa. Trong lòng hắn đang giận dữ cực kỳ, ngực cũng bị tức đến căng phồng lên như thể dung nham sắp bùng ra.

Bị Thâm Hải viện hủy bỏ tư cách “đặc chiêu” và “giảm điểm trúng tuyển” thì hần cũng không cảm thấy có gì bất ngờ. Trước khi quay về trường, hần cũng đã nghĩ rằng Xích Tiêu phái nhất định sẽ không đề cử hần đi tu nghiệp ở Tinh Vân viện, càng sẽ không ký hợp đồng lao động với hần.

Những thứ đó đều là việc thường tình, hần không oán trách cũng không tiếc nuối.

Chỉ là, hần không thể tưởng tượng được là trường cấp ba Xích Tiêu sẽ cường chế hần tạm nghỉ học một năm vào thời điểm mấu chốt này. Hơn nữa, sang năm có thể đi học hay không còn phải xem tình hình khôi phục của hần như thế nào đã!

Suy cho cùng thì hần cũng đã đại diện cho Xích Tiêu đi dự thi trên Ma Giao đảo, nếu lúc đó hần lấy được hạng nhất thì ngoại trừ bản thân hần được ích lợi, trường Xích Tiêu cũng sẽ được hưởng lây, trở thành một ngôi trường danh giá nổi danh cả vùng đông nam này.

Thế nhưng bây giờ hần “bị thương”, biến thành “người tàn tật”, trường học lại đá văng hần ra như thể ném một thứ rác rưởi?

Lý Diệu suy nghĩ thật nhanh, đôi mắt híp lại thành hai đường thẳng.

Chính mình vừa mới thức tỉnh, theo lẽ thường thì trường khẳng định không nên ra quyết định khiến hần “tạm nghỉ học” nhanh như vậy.

Nếu thật tâm suy nghĩ cho hần thì ít nhất trường cũng nên đến bệnh viện an ủi hần vài câu, rồi hỏi thử ý kiến của hần, sau đó thì cho hần vài ngày để suy xét cùng với cho hần đủ loại bồi thường.

Rốt cuộc đây là quyết định lớn liên quan đến tương lai của một người, sao có thể qua loa như thế được?

Chắc chắn có kẻ giở trò sau lưng!

“Tôi hiểu rồi, là Hách Liên Liệt đúng không?” Lý Diệu lạnh lùng, nói.

Trên mặt của hắc diện thần hiện lên một chút bối rối, nhưng nhanh chóng bình thường trở lại. Ông ta kéo dài giọng, nói: “Trò Diệu, đây là trường học căn cứ vào tình trạng của em để đưa ra quyết định tốt nhất. Quyết định này thích hợp nhất với cả trường học và em, không liên quan đến bất kỳ học sinh nào cả. Em đừng suy nghĩ lung tung như vậy! Thật sự, em hãy trở về từ từ điều dưỡng mấy năm, không chừng độ khai phá linh căn của em còn có thể khôi phục lại. Đến lúc đó, trường học vẫn hoan nghênh em trở về một cách vô điều kiện...”

“Ha ha ha ha ha ha!” Cuối cùng, Lý Diệu nhin không nổi nữa bật cười ha hả không kiêng nể gì.

“Em, em có ý gì?” Trán của hắc diện thần toát mồ hôi lạnh, lau kiểu nào cũng không lau sạch được.

Ông ta bỗng thấy tên “tàn tật” trước mặt mình đang tỏa ra khí tức vô cùng tàn bạo, thậm chí còn đáng sợ hơn cả hiệu trưởng Triệu Thụ Đức – một tu chân giả đã là luyện khí kỳ.

“Ý tốt của quý giáo, lòng tôi lĩnh. Nhưng không cần phải tạm nghỉ học đâu. Từ giây phút này, tôi trực tiếp nghỉ học, không còn là học sinh của trường Xích Tiêu nữa!”

Lý Diệu bỗng ngừng cười, ánh mắt trở nên vô cùng sắc bén, gằn từng chữ.

Nói xong, hắn đi nhanh ra ngoài một hơi không thèm quay đầu lại.

Buồn cười, thật quá buồn cười! Hách Liên Liệt còn tưởng rằng hắn đã thật sự biến thành một kẻ tàn tật. Thằng kia cho rằng dùng biện pháp này là có thể tùy ý bóp nắn, đùa giỡn hắn? Nhưng nó không ngờ được rằng, Lý

Diệu bây giờ còn mạnh hơn khi trên Ma Giao đảo gấp ba, năm lần, và khả năng phát triển đã tăng lên gấp trăm lần!

Bên ngoài có rất nhiều thế giới tươi đẹp, thiếu gì nơi tu luyện? Nếu trường Xích Tiêu đã không có ánh mắt nhìn người như vậy thì thôi giải tán, để xem cuối cùng ai mới là người phải hối hận!

“Trò Diệu, cần gì phải làm như vậy chứ. Trường học cũng không có ý bảo em nghỉ học, Trò Diệu!” Hắc diện thần vừa lau mồ hôi, vừa hô với theo.

Lý Diệu đã bước đến cửa bỗng đứng im, từ từ quay đầu lại, mặt không biểu cảm liếc hắc diện thần một cái.

Chỉ một cái liếc mắt thôi mà hắc diện thần có cảm giác như trái tim của mình vừa bị móng vuốt vô hình nắm chặt, hung tợn cửa một cái khiến ông ta đau đến mức kêu thành tiếng, ngay cả nước mắt cũng không khống chế được tuôn ra.

Sao lại thế này?

Rõ ràng đứa “tàn tật” này gầy như que củi, nhìn như thể gió còn có thể thổi bay mà sao ánh mắt của nó lại sắc bén như vậy. Ánh mắt của nó thật sự như một thanh đao thép cắm thẳng vào tim ông!

Hắc diện thần ôm ngực thở hổn hển một hồi, khi ngẩng đầu lên thì Lý Diệu đã biến mất, chỉ còn hai cánh cửa mở rộng.

Đây là lần đầu tiên trong lòng hắc diện thần sinh ra cảm giác sợ hãi mờ mịt.

Ông ta cảm thấy hình như trường học đã đưa ra một quyết định sai lầm, một sai lầm thật lớn khiến trường sẽ nhanh chóng hối hận.

-----

(1) Chủ nhiệm giáo dục: Người giúp đỡ hiệu trưởng trong việc tổ chức dạy học, thiết kế chương trình học, quản lý việc dạy và học, là trợ thủ đắc lực của hiệu trưởng. Đây là một chức vụ trong trường học của Trung Quốc.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Không Chịu Nổi Một Chiêu

Trên con đường giữa hai hàng cây xanh trong khuôn viên trường, Lý Diệu cầm hai tay vào túi quần, thong thả bước đi.

Hắn không hề cảm thấy tiếc nuối khi rời khỏi trường Xích Tiêu... Nơi này là trường tư, mọi thứ đều là nói chuyện bằng tiền. Học ở đây ba năm, hắn đã trả một khoản học phí vô cùng lớn nhưng chỉ có thể học trong cái lớp tồi tàn nhất. Ngoại trừ cái tháng cuối cùng được thầy Tôn Bưu xem trọng thì chẳng còn giáo viên nào để mắt đến hắn. Lần duy nhất hắn đại diện cho trường đi tham gia thi đấu thì lúc về lại bị đá văng khỏi trường một cách vô tình.

Tuy rằng trong việc này có tác động của phía Hách Liên Liệt, nhưng phía trường cũng không hề có ý định giúp đỡ hắn.

Với một ngôi trường như vậy, rời khỏi thì có gì đáng tiếc chứ?

“Bây giờ mình đang được hưởng thụ đãi ngộ của “thương binh cấp 1”, được giảm giá ở rất nhiều phòng tu luyện tư nhân. Cùng lắm thì trong vòng một tháng cuối cùng này, mình tìm một phòng tu luyện cao cấp nào đó rồi tự tu luyện. Sau đó dùng thân phận thí sinh tự do để đăng ký thi đại học. Mình không tin mình lại không thi đậu vào Thâm Hải viện!”

Lý Diệu đưa ra quyết định rồi thở ra một hơi thật dài. Hắn dang đôi tay ra, cảm nhận trời cao mây trắng, trong lòng bắt đầu tuôn ra sự hăng hái vô bờ bến.

“Biển mẹ mày đi! Trường Xích Tiêu!”

Đúng lúc này, cơ thể hắn lại bị bóng tối bao trùm. Hách Liên Liệt lại xuất hiện trước mặt hắn.

Lý Diệu sửng sốt, rồi sau đó liền nở nụ cười vô cùng chân thành.

Hắn cười vô cùng tàn bạo, như thể một con khủng long đang đói quặn bụng phát hiện một con sói đói. Tuy con sói gầy teo chả có mấy lạng thịt nhưng dùng để nhai cho đỡ buồn miệng cũng được nha!

“Đây đúng là kiểu thiên đường có đường mày không đi, địa ngục không cửa lại cố xông vào! Hách Liên Liệt, là tự mày đến đây tìm đường chết, đừng trách tao!” Lý Diệu cười khẩy trong lòng.

“Nghe nói bạn vừa nổi trận lôi đình ở trong phòng giáo dục hả? Còn trực tiếp thôi học nữa, bạn Lý Diệu!” Hách Liên Liệt mỉm cười nói. Hắn cố ý nói lớn tiếng để cho các học sinh ở xung quanh nghe thấy.

“Cái gì? Lý Diệu thôi học?”

“Bình thường mà! Một phế vật chỉ có độ khai phá linh căn là 7%, không nghỉ học thì biết làm gì nữa giờ. Chẳng lẽ còn có thể đi đậu vào “Cửu Đại” à?”

“Thật đáng tiếc! Tôi nhớ rõ trong cuộc thi khiêu chiến cực hạn trên Ma Giao đảo tháng trước ấy, hắn vẫn rất nổi bật!”

“Có mạnh hơn nữa thì cũng có ích lợi gì chứ! Trong ngôi trường Xích Tiêu này, đã đắc tội với Hách Liên Liệt thì đều sẽ không có kết cục tốt!”

Không ít học sinh đều phát hiện ra Lý Diệu và Hách Liên Liệt đang giằng co, thì nhau chạy đến gần đó cẩn thận xem trò vui. Mọi người bàn tán sôi nổi và tất cả người ở đây đều không để Lý Diệu vào mắt.

“Hách Liên Liệt, ý kiến khiến tao tạm nghỉ học là do mày đưa ra đúng không?” Lý Diệu cười cười như thể chẳng sao cả.

Nếu nơi đây là pháp bảo mộ địa, mấy kẻ tàn nhẫn như “Phì Long”, “Dã Lang” nhìn thấy nụ cười này của hắn thì khẳng định sẽ lập tức co giò lên chạy thật xa thật xa.

Không ai tình nguyện bị con “Kền Kền” đang mỉm cười này theo dõi cả.

Nhưng trong ngôi trường này, chẳng ai biết ý nghĩa của nụ cười này là gì.

Hách Liên Liệt cười gằn vài tiếng, đôi mắt như sắp dựng thẳng lên, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Không sai! Chính tao đã lợi dụng thế lực của gia tộc để ép mày tạm nghỉ học đấy! Mày làm gì được tao nào? Nói thật cho mày biết, cho dù mày không tự động nghỉ học thì tao cũng sẽ dùng mọi biện pháp khiến mày vĩnh viễn không thể bước chân vào cái cổng trường Xích Tiêu này được nữa! Tao muốn ép mày đến đường cùng đấy! Mày làm gì được tao hả?”

“Còn nữa, ba tao đã thăm hỏi gần như tất cả các trường cấp ba nổi tiếng có chất lượng tốt rồi. Sẽ không có một ngôi trường đang hoàng nào chấp nhận một phế vật như mày đâu!”

“Còn ông già Tôn Bưu rất coi trọng mày ấy hả. Thật ngại quá, sau khi lão ta nghe nói linh căn của mày bị xé rách thì di chứng của những vết thương lâu năm trên người lão bùng phát khiến tim lão tan vỡ. Lão ta đã nằm viện hai tuần nay rồi, giờ đã chính thức nghỉ làm ở trường này, về nhà dưỡng lão rồi!”

Hách Liên Liệt càng nói âm lượng càng lớn. Hắn nhìn từ trên xuống, duỗi một ngón tay ra chọc mạnh vào ngực Lý Diệu, vô cùng sung sướng gầm lên:

“Sao hả? Chẳng phải lúc trên Ma Giao đảo mày lợi hại lắm sao? Chẳng phải mày có thể dùng sức mạnh một người để giết chết mấy chục người bọn tao sao? Khi đó mày khí phách cỡ nào, uy phong cỡ nào, kiêu ngạo cỡ nào cơ mà! Nhưng giờ thì nhìn đi, nhìn lại bản thân mày lúc này đi! Độ khai phá linh căn còn có 7%! Gãy đến mức da bọc xương, tao chỉ cần dùng một ngón tay là có thể đẩy ngã mày!”

“Cái này nói lên điều gì hả? Nói lên rằng rác rưởi sẽ vĩnh viễn là rác rưởi! Cho dù có một ngọn gió ngẫu nhiên thổi mày bay lên đến trời cao thì cũng sẽ nhanh chóng rơi xuống đất lại thôi! Kiểu gì thì cũng sẽ trở về là một đồng rác rưởi! Rác rưởi!”

Lý Diệu ngoáy ngoáy lỗ tai, mặt mày bình thản, hờ hững nói:

“Trên đời này có 324 điều mà tao ghét nhất. Điều thứ 138 là có đứa gọi tao là rác rưởi. Điều thứ 275 là có đứa dùng ngón tay chọc vào người tao... Mày có thể dùng tay lại không hả?”

“Tao thích chọc đấy! Mày làm gì được tao nào!”

Hách Liên Liệt hưng phấn đến mức cả khuôn mặt đều nhăn nhó, nhìn không ra một chút dáng vẻ anh tuấn nào cả. Hắn nói sung sướng:

“Trong vòng một tháng này, tao đã điên cuồng tu luyện, độ khai phá linh căn đã tăng lên đến 78% nha!”

“Tao nhất định có thể thi đậu vào Cửu Đại. Biết đâu còn có thể giành lấy danh hiệu trạng nguyên của Phù Qua thành trong kỳ thi đại học này! Rồi tao sẽ bước chân vào giới tu chân, trở thành một tu chân giả quyền thế! Còn mày! Mày vĩnh viễn là một đồng rác rưởi! Rác rưởi! Rác rưởi! Không phục à? Cứ việc tìm tao báo thù! Mười năm, 20 năm, 30 năm tao vẫn sẽ kiên nhẫn chờ đợi mày, thứ - phế - vật!”

“Không cần. Tao chẳng phải là dạng người thù dai.” Lý Diệu nói nhẹ bằng:

“Thường thì có thù là tao trả liền.”

Chữ cuối cùng còn chưa rời khỏi miệng hắn đã giơ tay lên nhanh như chớp giật, chớp lấy ngón tay của Hách Liên Liệt đang chọc trên ngực mình.

Hách Liên Liệt còn chưa kịp phản ứng lại thì đã cảm thấy ngón tay của mình nóng cháy như thể đang chọc vào dung nham. Hắn rút tay lại theo phản xạ nhưng lại lại không rút tay ra được.

Lý Diệu gồng sức bóp chặt ngón tay của Hách Liên Liệt. Bỗng có vài tiếng “răng rắc” vang lên, xương ngón tay của Hách Liên Liệt đã bị bóp nát thành từng mảnh nhỏ. Chỉ vài đốt xương ngắn ngủn mà bị bóp nát thành 70 - 80 miếng, ngón tay liền mềm oặt xuống!

Khuôn mặt vốn còn đỏ ửng của Hách Liên Liệt chớp mắt cái đã biến thành trắng bệch. Vẻ mặt sợ hãi muốn chết hiện lên trên mặt hắn nhưng chưa kịp động lại đã bị biểu cảm đau đớn khủng khiếp thay thế.

Lý Diệu vừa đá một phát vào bụng dưới của hắn!

Hách Liên Liệt cảm giác như có một đoàn tàu bay siêu tốc đâm sầm vào rốn hắn. Hắn đau đến mức không kiềm chế được nhỏ ra vài giọt nước tiểu! Cả người hắn bay văng ra hơn 10m, đập mạnh vào một thân cây to. Hắn tông vào cái cây mạnh đến mức cành cây rung lên điên cuồng, lá cây rụng rơi tán loạn, xối xả như mưa.

“A...”

Tiếng hét thảm thiết đầu tiên còn chưa kịp phát ra đã bị tiếng hét thảm thứ hai đuổi kịp. Hai tiếng hét đan xen vào nhau, biến thành một âm thanh chói tai, kỳ quái như tiếng heo bị chọc tiết.

“Thủ Phi Phong Loạn chiêu thứ 47 - Thấu tâm chùy!”

Lý Diệu dang rộng hai chân ra như một sợi dây cung bị kéo ra đến cực hạn. Hắn bước một bước dài cả 5m, vừa đi hai bước đã đến trước mặt Hách Liên Liệt. Mười ngón chân của hắn như mười cái móc sắt xé rách đôi giày tu luyện chắc chắn, cắm sâu xuống đất. Gân xanh ở gan bàn chân co giật điên cuồng, mỗi một bó cơ bắp đều rung lên để tạo ra tốc độ siêu nhanh hướng về phía trước. Từ gan bàn chân đến cẳng chân, từ cẳng chân đến đùi, rồi chạy lên đến bụng, cơ ngực, từng bó cơ bắp bắt đầu nhấp nhô như sóng biển, sức mạnh cứ tích góp dần lên rồi cuối cùng hội tụ lại ở cánh tay phải. Hắn tung ra một quyền mang theo bảy tiếng “đùng đùng đùng đùng đùng đùng đùng” nổ vang. Sóng không khí trùng điệp đè lên nhau vờn mình nện thẳng vào người Hách Liên Liệt!

“Rắc!”

Vỏ của cái cây to lớn sau lưng Hách Liên Liệt đột nhiên vỡ vụn, hắn rõ một dấu tay vô cùng rõ ràng!

Tiếng thét chói tai đột nhiên im bật. Hách Liên Liệt như thể đã bị điểm huyết, ánh mắt dại ra thật lâu. Sau đó hắn bỗng nhiên “hự” một phát, một búng máu to trào ra khỏi miệng hắn.

Cuối cùng thì hắn đã không thể chịu đựng nổi nữa, đôi tay bóp lấy bụng dưới, từ từ quỳ rạp xuống trước mặt Lý Diệu. Sau đó hắn liền chống tay xuống đất, nôn mửa từng cơn.

Làn da trên cả cánh tay của Lý Diệu cũng nứt toét ra thành từng mảnh, máu tươi nhỏ giọt xuống đất.

Nếu bây giờ có tu chân giả tình thông y thuật kiểm tra xương cho hắn thì nhất định sẽ phát hiện ra xương cánh tay của hắn đã tràn đầy vết rạn be bé.

Dù gì thì hãn cũng mới vừa tỉnh dậy, cơ thể đang suy yếu quá nghiêm trọng, không thể chịu nổi chiêu công kích mạnh bạo như “thấu tâm chùy”. Một quyền này cũng tạo ra thương tổn rất lớn cho cơ thể hãn, cảm giác đau đớn gào thét liên hồi rồi lan tỏa trong từng sợi thần kinh của hãn.

Nhưng khác với Hách Liên Liệt... Hãn có thể nhìn!

Lý Diệu nhéo mạnh lỗ tai của Hách Liên Liệt khiến cả nửa lỗ tai bị rách ra. Hách Liên Liệt thì đã đau đến mức kêu không thành tiếng, hai chân vùng vẫy, vũng nước tiểu ở đũng quần càng càng lan rộng ra.

Lý Diệu cúi người xuống gần tai của Hách Liên Liệt, gần rõ từng chữ một:

“Không chịu nổi một chiêu, đồ... phế vật!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Nữ Hoàng Xích Diễm

Im lặng, xung quanh lặng ngắt như tờ.

Có hàng trăm học sinh tụ tập xung quanh hai người họ và mọi người dường như đều đang chìm vào một cơn ác mộng khó hiểu, hoàn toàn không cách nào lý giải nổi tất cả những gì mà mình đã chứng kiến.

Từ cấp hai đến cấp ba, từ học sinh đến phụ huynh, tất cả đều nhìn nhau, vô số ánh mắt hoang mang đến mức sắp phát điên, tất cả đều có chung một câu hỏi.

“Cậu có nhìn thấy không? Anh cũng nhìn thấy chứ? Mọi người đều nhìn thấy cả rồi chứ? Không phải có mỗi mình mắt tôi có vấn đề, tạo nên ảo giác đâu nhỉ?”

Cả khuôn viên ngôi trường rộng lớn im ắng đến lạ, chỉ có tiếng nôn mửa dữ dội của Hách Liên Liệt dội thẳng vào tai, hắt ta nôn hết mật xanh mật vàng, cảm tưởng như sắp sửa nôn hết cả lực phủ ngũ tạng ra rồi.

“Hắn, hắn, hắn...”

Phải mất một lúc lâu sau mới có người véo mạnh vào đùi mình một cái thì họ mới hoàn hồn được. Cứ “hắn” như vậy mãi mà chẳng nói nổi lấy nửa câu hẳn hoi.

“Cái tên phế nhân Lý Diệu này thế mà lại một cước đá bay Hách Liên Liệt, một chưởng đánh hẳn phải nôn cả ra?”

Cuối cùng cũng có một người lấp bắp nói được một câu hoàn chỉnh.

Câu nói này cứ như vừa ấn phải công tắc khởi động, khiến cho cả sân trường vẫn còn đang im thin thít bỗng chốc ồn ào bàn tán hết mức. Tất cả mọi người thốt lên đầy kinh ngạc.

“Có nhầm không vậy, tên Lý Diệu này bị thương nặng đến mức thành một tên phế nhân, độ khai phá linh căn của hắn chỉ còn có 7% thôi mà, tại sao lại có thể mạnh đến như vậy, Hách Liên Liệt hoàn toàn không phải đối thủ của hắn?”

“Thôi học sao? Một cao thủ như vậy mà lại phải thôi học? Trường học đang làm cái gì vậy?”

“Tôi đã nhìn thấy hắn ta trong video chiến đấu trên Ma Giao đảo. Hắn ta lúc đó hình như chưa mạnh như bây giờ, chuyện gì vậy trời, mới có một tháng mà hắn ta có thể mạnh lên nhanh như vậy đấy!”

“Rõ ràng nhìn cậu ta gãy đét như cái que củi, thế mà ban này cả người như bốc lên một luồng khí, trong nháy mắt đã cuộn tròn thành một vòng tròn to, có phải tôi hoa mắt nên nhìn nhầm rồi không?”

“Không phải hoa mắt đâu, tôi cũng thấy mà, một chương đó thật là lợi hại. Trong đó còn phảng phất phong vị của võ thuật cổ, còn tuyệt diệu hơn cả những chiêu thức cổ mà trường dạy cho chúng ta nữa. Mọi người nhìn mà xem, đến cả cây cổ thụ phía sau cũng bị đánh nứt luôn rồi!”

“Ồ, thật vậy sao, có nói quá không đó. Tên này vẫn chỉ là một học sinh cấp ba thôi mà?”

Lý Diệu chậm rãi nhổ ra một ngụm trọc khí, hắn chỉ cảm thấy tinh thần rất tỉnh táo, sáng khoái; cả người như kiểu vừa mới được thanh lọc, có cảm giác thoải mái, nhẹ nhõm khó mà diễn tả nổi. Hắn cũng không muốn dây

dưa với đám bạn học. Nhắc chân bước qua người Hách Liên Liệt đang nằm như một con chó chết, sau đó bước về phía cổng trường.

Mấy giáo viên đứng một bên tròn mắt há hốc mồm, cả người đứng sững một chỗ, không biết có nên bước đến ngăn hãm lại không.

Ngay lúc này, một tiếng gầm chói tai vang lên trên đỉnh đầu của Lý Diệu, hình như có một con quái thú rất lớn sắp sửa xuất hiện.

Lý Diệu ngược đầu lên, neho mắt nhìn thì chỉ thấy một ngọn lửa đỏ từ phía Tây Nam đang lao về phía này với tốc độ sấm sét. Cứ như một lưỡi đao bằng lửa sắc bén đang chia đôi bầu trời thành hai nửa. Chớp cái đã đến chỗ khoảng không chỗ trường học, sau đó nó quay xung quanh thành một vòng tròn lớn với tốc độ cao, tạo thành một cơn bão lửa.

Đó là một chiếc tàu chiến biết bay không thể nào oách hơn được nữa!

Tiếng gầm lớn như tiếng thú hoang dã thời tiền sử cũng đã thu hút không ít sự chú ý của các học sinh trong trường. Rất nhiều người ngẩng đầu lên nhìn, sau đó thì ánh mắt đều dán chặt vào nó, một vài học sinh có hiểu biết về nó thì thốt lên đầy kinh ngạc:

“Là tàu chiến Xích Diễm, Xích Diễm vốn sánh vai cùng tàu chiến Huyền Diệu nổi danh khắp chốn!”

“Trời ơi, thật sự là Xích Diễm! Chỉ cần nghe âm thanh thôi cũng đã biết là một mẫu cao cấp nhất, động lực của nó đã qua hai lần sửa sang đặc biệt, tốc độ có thể đuổi kịp hai lần tốc độ âm thanh, là một chiến thuyền bay vô cùng đẳng cấp đó!”

“Đẹp xuất sắc, đúng là giống y hệt giới thiệu trên quảng cáo, là một “ngọn lửa vững chãi.” Mặc dù tạo hình khác hoàn toàn so với Huyền Diệu nhưng cả hai đều toát lên sự mạnh mẽ, dứt khoát và bá đạo không gì địch nổi.

“Oa, toa xe bay kiểu này chắc không có cái giá dưới ba nghìn vạn đâu nhỉ?”

“Ba nghìn vạn? Đây là những kiểu bình thường thôi! Còn giống như phiên bản cao cấp đã được “độ” qua như thế này thì ít nhất cũng phải tám mươi triệu!”

“Ngoài Yêu Dao Bành Hải ra thì còn có ai có thể lái kiểu xe oách thế này đến trường của chúng ta được chứ?”

Trước con mắt ngưỡng mộ của đám đông, chiếc chiến toa Xích Diễm lượn một vòng tròn trên không trung, cuối cùng sau khi tìm thấy mục tiêu, nó nhanh chóng quay một góc nhỏ rồi nhắm thẳng đầu Lý Diệu mà lao xuống.

Vèo!

Đây là một toa xe bay có phong cách thiết kế trái ngược hoàn toàn với chiến toa Huyền Diệu, khác từ chế tác, nội thất đến các bí kíp bên trong. Nó toát lên một vẻ cao ngạo, bá đạo, dứt khoát. Nó dường như được cô đọng lại từ những dòng dung nham nóng chảy trên xương cốt phượng hoàng. Chỉ cần nhìn thoáng qua, dòng nhiệt ấy sẽ chạy thẳng vào tim phổi, khiến máu trong người sôi trào, tinh thần tràn đầy nhiệt huyết.

Lý Diệu nhắm mắt theo vô thức, hần chỉ cảm thấy một cơn mưa sao băng đang xé trời đâm thẳng xuống mặt đất.

Chiến toa Xích Diễm dừng trong không trung cách hần còn ba, bốn mươi mét thì đột ngột dừng lại. Lơ lửng giữa trời trông như một đốm lửa.

Két...

Cánh cửa chiến toa Xích Diễm mở ra, một mỹ nữ chân dài bước ra, cô ta mặc áo hai dây màu đỏ và quần đùi ngắn, vô cùng tươi mới và mát mẻ;

làn da bánh mật căng bóng, trên mắt cá chân còn đeo tám chuỗi lục lạc nữa.

“Ồ!”

Tất cả mọi người lại đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Có lẽ người con gái này không có vẻ đẹp theo nghĩa truyền thống, nhưng tuyệt đối là kiểu con gái có sức quyến rũ nhất. Cô ta giống như một mặt trời luôn tỏa sáng. Chỉ cần ở đâu có sự xuất hiện của cô ấy thì tất cả tuyệt đại giai nhân nghiêng nước nghiêng thành cũng không có cách nào níu giữ được ánh nhìn của những người khác.

“Một cô gái còn trẻ như vậy, nhiều nhất cũng chỉ mới hơn hai mươi tuổi, vậy mà đã lái được chiếc toa bay hào nhoáng trị giá lên tới gần một trăm triệu!”

“Khí thế của cô ta mạnh quá, ép tới nỗi tôi không thở nổi, chắc là tu chân giả rồi?”

“Chắc chắn là tu chân giả, hơn nữa còn là một tu chân giả vô cùng lợi hại, cứ cho là chưa đạt đến cấp độ của Yêu đao Bành Hải thì ít nhất cũng ngang tài ngang sức với Triệu hiệu trưởng, khí tràng (1) lớn thật đấy.”

“Cô ta có ánh mắt sắc thật, y hệt như hai con dao, hai con dao bằng lửa cháy rực, đáng sợ, quá đáng sợ!”

Đám đông xì xào bàn tán, không có lấy một người dám nhìn thẳng cô gái giống như mặt trời kia, tất cả đều cúi gằm mặt, thì thầm to nhỏ.

Trong nháy mắt, bọn họ đã quên bém đi chuyện của Lý Diệu và Hách Liên Liệt.

Mọi người đều đang thì thầm bàn luận, một người con gái có vẻ xuất thân không tầm thường này đến trường Xích Tiêu để tìm ai?

Ngay cả Lý Diệu cũng ngơ ra, mất một lúc lâu sau mới có thể mở miệng nói: “Đình... Đình...”

“Tiểu Linh tử, hoặc là Đình Đang leng keng gì thì tùy cậu gọi!” Đình Linh Đang hất tay một vai rồi vỗ mạnh vào vai Lý Diệu, giọng nói dứt khoát, mạnh mẽ:

“Đi thôi, tử mời cậu đi ăn!”

“Tử đến tìm tôi?”

“Hỏi thừa, ta đã phải vật vờ ở Phù Qua thành một tháng, chỉ vì muốn đợi cậu tỉnh lại đây! Năm ngày trước tôi nghe được một tin là ở đường xích đạo biển Cực Đông xuất hiện “cá mập cánh xanh” vô cùng hiếm, bong bóng của nó là một báu vật vô giá, sau khi đem sắc thuốc sẽ mang lại tác dụng hồi phục vô cùng tốt cho bệnh nhân hôn mê lâu ngày. Thế là ta mới đến biển Cực Đông, mất ba ngày mới bắt giết được một con mang về cho cậu. Ai ngờ cậu lại tỉnh lại rồi, đã thế lại còn lén lút trốn khỏi bệnh viện. Tôi phải hỏi thăm mãi mới biết được là cậu đến trường học. Xem ra cậu hồi phục cũng nhanh đó, đánh người ta đến tè cả ra quần luôn rồi!”

Đình Linh Đang nhìn lướt qua Hách Liên Liệt, cười híp mắt nói.

“Cũng thường thôi, chủ yếu là vẫn chưa được ăn cơm, nếu như ăn no rồi thì một cước ban này đã đá vỡ bàng quang của hần rồi, đến tè cũng không tè nổi ấy chứ.”

Lý Diệu khôi phục lại vẻ yên tĩnh, nhún vai một cái rồi nói.

“Hì hì...”

Đình Linh Đang cười ra tiếng, bóp mạnh bả vai Lý Diệu, nói:

“Thực sự là gãy đến mức da bọc xương rồi, đi, đi ăn cơm thôi, tìm cậu mất nửa ngày, cậu không đói bụng thì tôi cũng đói lắm rồi!”

Cô không nói gì nữa, chỉ kéo Lý Diệu vào trong xe.

Chiếc chiến toa Xích Diễm này coi trọng tốc độ, dùng hình thức nhảy vọt, trước sau cũng chỉ có hai chỗ ngồi, Lý Diệu ngồi sau lưng Đinh Linh Đang, hấn chần chừ một lát rồi mới thu hết can đảm, ôm chặt lấy vòng eo mềm mại mà săn chắc của cô.

“Ôm chặt vào, đi thôi!”

Đinh Linh Đang huýt sáo, cửa máy đóng lại, bên trong xe ánh sáng lấp lánh, trên vách tựa như có hàng vạn con rồng lửa đang nhảy múa, phía sau có một lực đẩy vô cùng mạnh bùng lên khiến Lý Diệu chỉ còn cách ôm chặt cứng lấy Đinh Linh Đang.

Tóc của cô rất ngắn và cứng, như từng cây từng cây kim thép đâm vào mặt Lý Diệu, tạo ra cảm giác tê tê rất kì lạ.

Vèo!

Chiếc chiến hạm Xích Diễm vuông góc với mặt đất, lao thẳng lên trời, phút chốc hòa vào cùng màu đỏ của ráng hoàng hôn.

Bên trong khuôn viên trường học, tất cả mọi người đều há hốc mồm hết cỡ, cổ nghênh cao cũng hết cỡ luôn, ánh mắt dán chặt vào chiếc chiến hạm kia, mãi cho đến khi nó biến mất vào tầng mây, bọn họ vẫn giữ nguyên tư thế bất động như vậy, vẫn chưa cúi đầu xuống.

Chấn động, trong lòng mỗi người bọn họ đều là một cơn chấn động đến long trời lở đất!

Không ai có thể nghĩ rằng một tu chân nữ lái con xe sang gần trăm triệu lại đến đây tìm tên Lý Diệu bị mọi người gọi là “phế vật” này. Hai người bọn họ còn quen biết nhau từ trước nữa chứ!

Lý Diệu không phải một tên tiểu tử nghèo xuất thân từ một xóm trọ nghèo sao? Không phải hẳn bị thương nặng, linh căn bị hủy, sớm đã thành một phế nhân rồi sao? Tại sao lại có thể lực mạnh và may mắn như vậy?

Lý Diệu thật sự là một tên phế nhân sao?

Những người đứng đó đều nhìn nhau, thì thoảng lại có người nhìn đến Hách Liên Liệt đang nằm nôn mửa trên đất.

Ban nãy bọn họ ban phát ánh mắt đáng thương dành cho Lý Diệu thì giờ tăng thêm mười phần, nhưng là dành cho Hách Liên Liệt.

Còn ở trước khung cửa sổ trệt bên trong phòng hiệu trưởng, hiệu trưởng trường trung học Xích Tiêu, Triệu Thụ Đức và Hắc Diện Thần đều á khẩu, mắt nhìn chăm chăm chiến hạm Xích Diễm với ánh mắt mờ mịt mãi một lúc lâu.

Phải mất rất lâu sau, trên trán Triệu Thụ Đức xuất hiện mấy giọt mồ hôi lạnh, hai chân cũng hơi run rẩy.

“Hách Liên Bá, Hách Liên Liệt, hai cha con các ngươi lần này lại hại ta thê thảm rồi!”

Triệu Thụ Đức lẩm bẩm một mình, sắc mặt cũng sạm cả lại, nghiêng răng ken két nói:

“Tra, mau đi điều tra xem, chiếc chiến toa Xích Diễm này là của vị tu chân giả nào? Tên tiểu tử nghèo Lý Diệu tại sao lại có quan hệ với một vị tu chân giả như vậy? Thế lực đứng phái sau lưng là ai, mau đi điều tra rõ ràng, nhanh lên!”

“Vâng, hiệu trưởng, tôi, tôi đi ngay đây!” Hắc Diện Thần cũng loạn lên, lão đảo bước ra khỏi phòng hiệu trưởng.

***

(1) Khí tràng, có thể là lực hấp dẫn, là ma lực, khiến cho ánh mắt của mọi người luôn luôn bị các người hấp dẫn, được người ta rất chú ý.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Gió Cuốn Mây Vần

Giữa bầu trời.

Cái cách mà Đinh Linh Đang lái xe giống y hệt khí chất của cô ta, muốn thô bạo có thô bạo, bá đạo có bá đạo, thậm chí muốn tàn nhẫn cũng có tàn nhẫn.

Cô chỉ cần dùng hết 0,1 giây để đẩy động lực phù trận của chiến toa Xích Diễm lên đến cực hạn. Xích Diễm nhanh chóng xé toạc bầu trời, vượt qua tốc độ âm thanh, lao vọt đi.

Cô gái này vẫn chưa thấy thỏa mãn, tiếp tục điều khiển chiến toa Xích Diễm lượn lách trên bầu trời và rẽ với tốc độ khó mà tin nổi. Lý Diệu có cảm giác bản thân đang chìm vào trong sóng to gió lớn, bị một vòng xoáy kéo chặt lại, lúc thì bị ném lên không trung đến cả trăm mét, lúc thì lại lao vọt xuống đáy biển sâu thẳm.

Lý Diệu không thể không ôm chặt cứng lấy eo Đinh Linh Đang, sắc mặt hắn ta trắng bệch, nếu không phải đã có kinh nghiệm dày dặn về đua xe thì chắc giờ này hắn đã nôn hết mật xanh mật vàng ra rồi.

Đinh Linh Đang lái xe với tốc độ điện xẹt như vậy khoảng ba phút rồi mới dừng lại, quay đầu lại nhìn thì có chút kinh ngạc, cô nhướn mày, mỉm cười nói:

“Cũng không tệ, mười người ngồi xe của ta thì đến chín người ngất ngay tại chỗ.”

“Thường, thường có người ngồi xe của chị lắm sao?” Lý Diệu hít sâu mấy lần mới có thể khôi phục lại được, có chút khó tin hỏi lại.

Đinh Linh Đang nhún vai một cái:

“Lúc đầu cũng có mấy người, nhưng mà hai năm nay thì ít lắm. Mỗi lần ta có ý tốt muốn đưa người ta đi một vòng thì ai nấy đều trốn ta như trốn tà, đúng là chán thật. Mà thôi, đừng nói đến mấy chuyện đó nữa, đi nào, để tỷ dẫn cậu đi giải ngũ.”

Cô nhấn một nút trên bảng điều khiển, “xì” một tiếng, cánh cửa máy của chiến toa mở hé ra, một cơn gió lạnh buốt bất ngờ lùa vào trong khoang.

Lý Diệu trợn mắt há mồm, hẩn nhìn qua khe hở, bốn phía đều là những đám mây cuộn cuộn.

Bọn họ chắc chắn đang ở độ cao mấy nghìn mét, cô gái này muốn làm gì vậy?

Đinh Linh Đang khẽ mỉm cười, sau đó đứng dậy khỏi ghế ngồi, dang hai tay ra, loạng choạng đi tới bên ngoài khoang ngồi.

Hai bên của chiến toa Xích Diễm có thiết kế hai cánh hình ngọn lửa rất nhỏ, lại có hình dạng giọt nước, vô cùng nhỏ hẹp, nếu nói nó là cánh thì chỉ bằng gọi là một đường gờ trang trí thì đúng hơn.

Đinh Linh Đang liền đứng trên một bên cánh mạn trái, híp mắt lại rồi dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Lý Diệu.

Đầu óc Lý Diệu nóng lên, một mạch máu ở sâu trong người chịu kích động mạnh mẽ liền sôi trào lên. Không biết hẩn lấy dũng khí ở đâu mà cũng vươn tay ra bám lấy một bên mép khoang ngồi, sau đó lão đảo trèo ra, đứng lên bên mạn cánh phải.

“Chị nói là mời tôi ăn cơm mà?”

Lý Diệu không hề tránh né ánh mắt Đinh Linh Đang nhìn mình mà còn dùng ánh mắt sắc bén hơn để đáp trả.

Đinh Linh Đang đắm chìm trong ánh tà dương buổi chiều, nói với giọng hết sức thoải mái:

“Cảnh sắc nơi đây cũng tuyệt đó chứ. Nhìn bầu trời này, vùng đất nhỏ xíu bên dưới mà xem. Có phải cậu cảm thấy mọi phiền não đều bị bỏ lại đằng sau, nhanh chóng cũng có cảm hứng ăn uống, bây giờ có thể ăn một hơi hết mười con gà nướng, đúng không?”

Lý Diệu ngơ ngác, hắn cũng phóng tầm mắt ra xa thì nhanh chóng bị cảnh tượng trên độ cao hàng nghìn mét thuyết phục.

Những đám mây cuộn cuộn trôi giữa biển trời đất bao la vô tận, tạo nên những hình thái tuyệt diệu. Dưới ánh tà dương đỏ quạch chiếu rọi, toàn bộ đều hắt lên những tông đỏ hồng tầng tầng lớp lớp. Chỗ đậm nhất có màu như thỏi son đỏ, chỗ nhạt nhất mang theo sắc hoa đào.

Lý Diệu xưa nay không hề biết rằng trên thế giới lại có tới hàng ngàn, hàng vạn sắc đỏ khác nhau như vậy, mỗi một tông màu đều đỏ đến mức kinh tâm động phách, rung động lòng người đến vậy.

Theo tiếng cuồng phong gào thét, một biển mây đỏ cũng không ngừng trôi, không ngừng biến hóa, tụ lại, tan ra. Đột nhiên trong sắc đỏ muôn hình vạn trạng bỗng xuất hiện một đường sắc vàng, tựa như một chú cá vàng nhảy vọt ra từ biển mây đỏ đó, giang rộng đôi cánh, tự do bay lượn.

Thi thoảng, một trận gió lớn thổi đến rẽ đám mây ra, để lộ ra một khe hở, khi nhìn xuyên qua khe hở đó sẽ thấy cả Phù Qua thành đều đang ở dưới chân Lý Diệu.

Thành phố tựa như một con rùa đang giang tứ chi ra, lẳng lẳng nằm đó. Không chỉ có xe cộ và người đi đường, ngay cả những tòa cao ốc chọc trời cũng bỗng hóa thành những khối gỗ nhỏ bé.

Tựa hồ như rút khỏi thế tục phàm trần, giữa đất trời rộng lớn này chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Bốn phía vô cùng ồn, tiếng gió không ngừng rít qua tai, lại tựa như rất tĩnh lặng, tĩnh lặng đến mức không có lấy một tiếng ồn ào của thế tục, chỉ nghe thấy tiếng nhịp tim đập “thình thịch”.

Lúc ngẩng đầu lên nhìn, phía trên vòm trời như một cái bát lớn trong suốt, sắc xanh bắt đầu tan dần, nhường chỗ cho màn đêm buông xuống, những vì sao như những hạt mưa lấp lánh giăng giăng khắp nơi.

Trong lòng Lý Diệu hơi rung động, có chút hiểu ra dụng ý đưa mình đến đây của Đinh Linh Đang.

Trước một cảnh sắc đẹp đến nao lòng như vậy thì tất cả nơi phàm trần tục thế đều trở nên nực cười vô vùng, mọi sầu não lớn nhỏ gì đều tan biến hết.

Dù cho hẳn thật sự biến thành một kẻ tàn phế thì đứng trước một cảnh sắc tráng lệ như vậy thì e là ý chí chiến đấu của hẳn đã được khôi phục lại rồi, tự tin cũng được nhóm lên một lần nữa!

Dưới sự chiếu rọi của những sợi nắng cuối cùng, khuôn mặt của Lý Diệu bỗng đỏ ửng lên, nở một nụ cười xuất phát từ đáy lòng.

“Phòng ăn rất đẹp, vậy gà nướng đâu?”

Đinh Linh Đang lôi ra một chiếc ba lô quân dụng từ cốp chiếc chiến toa Xích Diễm, sau đó dùng chân móc một cái đế đóng cốp xe lại. Đặt thẳng chiếc ba lô dính đầy dầu mỡ lên nóc chiếc xe trị giá mấy nghìn vạn.

Cô giống như một nhà ảo thuật khi lôi ra từ trong ba lô từng con gà quay thơm nức mũi, từng miếng chân giò được ninh kỹ, từng đoạn lòng dồi, còn có cả một bình nước uống năng lượng cao.

Lý Diệu chun mũi, hít một hơi thật sâu, ánh mắt sáng như sao bắn tứ tung:

“Đều là “Quý ẩm thực” đến từ quý thành dưới lòng đất?”

Đinh Linh Đang ngoác miệng, lộ ra hai hàng răng trắng như tuyết, cười nói:

“Theo lẽ thường, cậu vừa mới tỉnh lại sau một thời gian hôn mê dài nên ăn nhều những món thanh đạm một chút, mấy thứ nhiều dầu mỡ như vậy có được ăn không?”

Đương nhiên là được.

Bụng Lý Diệu đã kêu ùng ục rồi, hắn không nói nhiều nữa, vươn năm ngón tay ra rồi nắm lấy một con gà nướng, trái một miếng, phải một miếng, trên một miếng, dưới một miếng. Chỉ cần bốn miếng đã xử lý gọn ghẽ con gà gần hai ký. Trong mồm nhai vang lên tiếng nhóp nhép, hai má phập phồng, sau đó nuốt xuống hết.

“Coi như đã sống lại rồi.”

Một con gà nướng đã yên vị trong bụng, sắc mặt Lý Diệu bắt đầu lấy lại vẻ hồng hào. Như vẫn còn thòm thèm, hắn liếm liếm cái môi bóng nhẫy vì mỡ, lại giơ tay ra cầm lên con gà thứ hai.

Lần này đến lượt đinh Linh Đang trợn mắt ngoác mồm, cô không thể nào ngờ Lý Diệu, cái tên vừa mới tỉnh lại sau khi hôn mê sâu này lại có thể ăn ác liệt như vậy. Cô ngậy ra một lát rồi hừ nhẹ một tiếng, cũng không

khách sáo gì nữa mà dùng tay xé một con gà ra, hai tay hai nửa. Vừa trừng mắt với Lý Diệu vừa gặm ngấu nghiến.

Ở mấy ngàn mét trên không, sóng lớn cuộn cuộn trong tầng mây, trên chiếc siêu xe trị giá gần trăm triệu, hai người bọn họ không nói một lời, chỉ lẳng lặng bắt đầu cuộc tỉ thí ăn như hùm beo.

Hai người vượt hết cả hình tượng, cứ như hai con thú dữ bị bỏ đói mười ngày mười đêm, như hai cái máy hút thịt, quai hàm bạnh cả ra, còn nhìn thấy cả răng hàm. Ăn như cá diếc qua sông, rồng cuốn hổ vồ. Chưa đầy một tiếng đồng hồ, cả một ba lô đầy ắp thịt đều bị bọn họ ăn sạch bóng, đến cả một bình nước cũng bị uống cạn không còn sót một giọt.

Tính toán kĩ càng thì hai người họ đúng là khó phân cao thấp.

Đinh Linh Đang dùng sức dốc ngược đáy của chiếc ba lô, một đoạn lòng dôi cuối cùng rút ra, cô lấy dao chia thành hai đoạn, đưa cho Lý Diệu một nửa, cả hai ăn tiếp. Hai người nhìn nhau, khuôn mặt đều thỏa mãn vì đã ăn no, không nhịn được đều nhếch miệng cười.

“Tại sao chị vẫn chưa đi?” Lý Diệu cuối cùng cũng nói ra câu hỏi trong lòng mình.

Đinh Linh Đang không để ý đến hình tượng mà mút ngón tay, coi vẻ vẫn còn đang chìm đắm trong sự quyến rũ của đồ ăn ngon, một lúc sau mới vỗ cái bụng căng tròn rồi nói:

“Tôi đợi cậu ba tuần liền, đang chuẩn bị rời đi thì cái ngày trước khi đi, tôi lại nhìn thấy bức hình sóng não của cậu - đấy là do Minh tu sư dùng phép thuật bí mật phác họa lên hình thái đại khái vùng não sâu bên trong của cậu lúc hôn mê.”

Đinh Linh Đang giơ cổ tay ra, bên trong tinh não màu đỏ siêu nhỏ nhảy ra một bức hình lập thể.

Lúc mới nhìn thì giống như một sơn cốc sâu thẳm và một đỉnh núi cao vút trong mây được tạo thành bởi các màu đỏ thẫm, cam, vàng, xanh, lục, tím trộn lẫn với nhau; còn có một vài chỗ giống như núi lửa phun trào, bắn ra những dòng nham thạch bảy màu.

“Còn bức tranh này là một dạng hoạt động sóng não điển hình của những bệnh nhân hôn mê dài ngày khác.” Đinh Linh Đang lại lôi ra thêm bức ảnh thứ hai.

Bức này thì màu sắc vô cùng đơn điệu, cả thế giới như chỉ có hai tông màu đen trắng. Tất cả đều trở nên hết sức ảm đạm, không có đỉnh núi hay sơn cốc gì cả, giống ý hết một sa mạc tĩnh mịch, không có lấy một sự sống.

“Hai tấm ảnh này không giống nhau lắm.” Lý Diệu nói.

Đinh Linh Đang gật đầu:

“Bác sĩ nói cho tôi biết, đó là bởi vì cậu vừa rơi vào hôn mê, thế giới nào vực vẫn còn khá là sinh động, đợi đến một thời gian lâu sau thì khu vực não bộ của cậu cũng sẽ dần dần biến thành một vùng sa mạc tĩnh lặng. Nhưng tôi lại thấy có chút kì lạ, bởi vì độ sinh động của thế giới nào vực của cậu mạnh hơn người thường cả trăm lần, hơn nữa tôi cũng cảm thấy quen quen, nên...”

Cô gõ mấy cái lên bàn phím giả lập trong tinh não, bức ảnh thứ ba hiện lên.

Tấm này giống với tấm đầu tiên, bảy màu sắc sỡ, sức sống bừng bừng, đốm lửa bắn tứ tung.

“Cậu xem, tấm này có gì khác với tấm thứ nhất?”

Đinh Linh Đang nhìn chăm chăm Lý Diệu, hỏi.

Lý Diệu cẩn thận so sánh rất lâu.

Hai bức ảnh này ở một góc nhỏ thì đương nhiên có sự khác biệt rất lớn, nhưng màu sắc thì vẫn tươi sáng như nhau, gợn sóng đều vô cùng mãnh liệt, đều để lộ ra một khí thế khiến người ta vừa nhìn liền thấy tinh thần phấn chấn, nhiệt huyết sôi trào.

“Cái này cũng là bức ảnh hoạt động sóng não của tôi sao?”

Đinh Linh Đang lắc lắc đầu, đưa ra đáp án:

“Không phải, đây là tôi dùng các mối quan hệ lấy được ra từ trong quân đội. Đây là bức ảnh hoạt động sóng não của binh lính đã tham gia hàng trăm trận chiến thu thập lại được, mà lúc thu thập thì mấy binh lính đó đều đang ở trong những chiến trường nguy hiểm nhất. Họ đều đang không màng đến mạng sống mà chiến đấu với yêu thú đến cùng.”

Lý Diệu sửng sốt một lúc, đem hai bức ảnh hoạt động của sóng não tỉ mỉ phân biệt một lần nữa, vẫn không thể nào nhìn ra khác biệt gì quá nhiều.

Không thể ngờ nổi là lúc hãn chiếm đoạt kí ức của Âu Dã Tử, hoạt động của sóng não lại mạnh đến vậy, lạ có thể giống với những chiến sĩ chém giết đổ máu nơi chiến trường.

Hay là chính vì hoạt động não vực mãnh liệt đến vậy mới khiến cho tuyến tủy bị phá vỡ, làm linh căn của hãn đột ngột hạ xuống.

Đinh Linh Đang nhìn hãn với ánh mắt đầy vẻ tán thưởng, nói:

“Nhìn thấy biểu đồ hoạt động sóng não của cậu là tôi biết ngay tuy rằng lâm vào hôn mê nhưng trong thế giới tinh thần của mình, cậu vẫn bất chấp chém giết như cũ! Cho nên tôi mới thay đổi ý định, quyết định đợi thêm một tháng nữa, quả nhiên là tôi đã đợi được. Thế nào? Bước tiếp theo cậu định thế nào, vẫn chuẩn bị tham gia kì thi đại học năm nay sao?”

“Tất nhiên!”

Lý Diệu dứt khoát trả lời, nhẹ nhàng nắm chặt tay lại, khiến những đường gân xanh trên tay đều nổi hết lên, giống như con rồng đang ngủ quên trong người đang bị đánh thức dậy!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Kiên Trì Theo Đuối Ước Mơ

Số lượng lớn thức ăn ban nãy hoàn toàn chuyển hóa thành năng lượng thuần túy, liên tục bổ sung, nuôi dưỡng cơ thể Lý Diệu; khiến cho mỗi một tế bào đang khô cạn đều được nạp lại, mạnh hơn, phát ra một luồng sinh khí dồi dào.

“Một tháng tới tôi sẽ tăng cường tu luyện không ngừng để có thể khôi phục về trạng thái tốt nhất. Kỳ thi đại học năm nay, tôi nhất định sẽ dốc hết sức lực luôn.”

Lý Diệu dùng sức nắm chặt nắm đấm, trong không trung bất ngờ xuất hiện một âm thanh xé rách lụa, một gợn sóng màu trắng lao ra từ tay của hắn, từ từ tỏa ra ngoài.

Vệt sóng màu trắng khiến cho hai mắt Đinh Linh Đang sáng lên:

“Cậu tự tin là sẽ thi đỗ vào Cửu Đại?”

Lý Diệu im lặng trong chốc lát, nắm đấm càng chặt hơn:

“Linh căn của tôi đã bị xé rách, độ khai phá chỉ còn lại 7%. Nếu như cho tôi thời gian là một năm thì có chắc chắn có thể khôi phục đến 70%, thậm chí có thể đạt đến cảnh giới sức mạnh ở mức 90%. Nhưng mà một tháng thì quả thật quá ngắn, nói trắng ra là tôi có lòng tin rằng mình sẽ thắng.”

“Nhưng dù cho chỉ có 1% cơ hội thì tôi cũng sẽ dùng 100% sự nỗ lực của mình để liều phen này. Thắng thì tốt mà thua thì cũng chẳng sao, dù sao thì cũng đã cố gắng hết sức rồi mới biết được, chưa thử mà đã bỏ cuộc không phải là phong cách của tôi!”

“Tốt lắm, tôi biết ngay là cậu thể nào cũng là người của Đại Hoang chiến viện chúng tôi mà!”

Đinh Linh Đang không hề che giấu ánh mắt “như đói như khát” của mình, tựa hồ như muốn nuốt chửng luôn Lý Diệu.

Lý Diệu ngẩn ra. Đại học Thâm Hải đuổi hẳn, trường Xích Tiêu cũng ép hẳn phải thôi học, không ngờ là Đinh Linh Đang vẫn giữ nguyên ý muốn mời hẳn đến chiến viện Đại Hoang.

Lý Diệu không hiểu, liền hỏi: “Độ khai phá linh căn của tôi chỉ còn lại có 7%, trong mắt của hầu hết mọi người thì tôi đã biến thành một “phế nhân”. Tại sao chiến viện Đại Hoang của chị lại vẫn coi trọng tôi như vậy?”

Đinh Linh Đang nhìn thẳng hẳn, nghiêm túc nói:

“Lần thứ nhất gặp thì tôi cũng đã nói ngay với cậu, Liên Bang tổng cộng có chín trường tinh anh liên kết với nhau, trong đó tám nơi bồi dưỡng tu chân giả, còn chiến viện Đại Hoang của bọn tôi chỉ bồi dưỡng những chiến sĩ thực thụ! Điều này không phải tôi bịa ra đâu mà chính là quy định căn bản của trường rồi.”

Đinh Linh Đang đặt hông ngồi xuống bên cạnh Lý Diệu, kể cho hẳn nghe về lịch sử của chiến viện Đại Hoang.

Lúc này Lý Diệu mới biết thì ra chiến viện Đại Hoang có nhiều khác biệt so với tám nơi chuyên bồi dưỡng tu chân giả kia như vậy.

Trong số các trường tinh anh còn lại thì ngoài học viện quân sự Liên Bang I đều là những trường mới thành lập, do người tu luyện của các tông phái liên kết với nhau lập nên, mục đích xây trường cũng là bồi dưỡng tu chân giả, tạo ra nguồn nhân lực mới cho các tông phái.

Ngay từ khi bắt đầu đã đi trên con đường tinh anh, thuộc vào “phái học viện” điển hình.

Học viện quân sự liên bang I cũng có mục đích thành lập tương đồng với bọn họ. Đó là đều muốn đào tạo ra những tu chân giả thuộc về quân đội.

Vì thế tám trường đại học này đều rất coi trọng đến tiềm năng tu luyện của học viên, đặc biệt là độ khai phá linh căn, ai hơi kém một chút đều không được.

Chiến viện Đại Hoang thì lại khác, ngôi trường này nằm trên cánh đồng hoang của yêu thú và do những người tu luyện rải rác cùng những võ sĩ dân gian lập nên. Đây là một con đường hoang dã, không hơn không kém.

Vùng đất hàng chục triệu kilomet vuông nằm ở phía Bắc liên bang này mặc dù khí hậu hết sức khắc nghiệt, biển cát mênh mông, khắp nơi đều là sa mạc nhưng dưới lòng đất lại ẩn chứa những mỏ tinh thạch và tài nguyên dồi dào. Mấy trăm năm qua, vùng đất này đã thu hút vô số người mạo hiểm đến đây đào vàng, định cư, việc buôn bán vô cùng phát triển.

Thế nhưng vùng đất này lại là khu vực mà yêu thú của Thiên Nguyên giới tàn sát nhiều nhất, yêu thú rất nhiều, không thua kém gì Đông Cực Yêu Quốc năm đó.

Căn cứ theo sự suy đoán của rất nhiều chuyên gia trong giới tu chân thì ở nơi sâu cùng nhất của Đại Hoang vẫn còn tồn tại vô số vết nứt không gian, có thể đi qua đó để đến một thế giới nghìn năm do yêu tộc quản lí - Huyết Yêu giới!

Đại Hoang chính là vùng giáp ranh với Thiên Nguyên giới và Huyết Yêu giới, những yêu thú và yêu tộc hùng mạnh đều có thể chui qua vết nứt không gian để ùn ùn kéo đến Thiên Nguyên giới bất cứ lúc nào.

Đại Hoang cũng đã trở thành tiền tuyến vĩnh viễn của Tinh Diệu Liên Bang, ngọn lửa chiến tranh nơi đây trăm năm qua chưa từng tắt nên mới được gọi là “Yêu thú hoang nguyên” (*).

Dù cho quân liên bang có một lực lượng hùng hậu đóng quân trên đất Đại Hoang thì tất cả các tông phái tu chân cũng sẽ lập thành những đội săn giết nhỏ để tiến sâu vào cánh đồng hoang trừ yêu diệt ma. Nhưng vùng đất kéo dài mấy nghìn dặm của Đại Hoang vẫn là nơi mà rất nhiều đội quân và các tông phái tu chân không thể nào chạm tới.

Những chủng người sinh sống trên vùng đất Đại Hoang bất kể lúc nào cũng có thể gặp phải những con yêu thú, sau sự đào thải tự nhiên hàng trăm năm thì những kẻ còn sống sót đều là những kẻ mạnh nhất, không sợ chết và vô cùng dũng cảm.

Cạnh tranh sinh tồn, kẻ mạnh có quyền sinh tồn, chém giết với lũ yêu thú nhiều rồi, những kẻ mạnh đó cũng dần biến thành những kẻ sinh tồn mạnh nhất, hung hãn nhất, y như lũ yêu thú kia. Thậm chí đến những kẻ bình thường vốn có tố chất không tốt nhưng sau khi trải qua hàng trăm trận chiến đổ máu cũng đã dần dần thăng cấp lên thành tu chân giả!

Vì sinh tồn, những kẻ mạnh này tất nhiên sẽ phải tự lại với nhau, truyền thụ lại những kinh nghiệm chém giết cho đồng loại.

Lúc ban đầu chỉ là những hoạt động không cố định, hết sức đơn giản như “Hội giao lưu võ thuật”, “Tọa đàm kinh nghiệm săn giết”. Mọi người sẽ ngồi xúm lại, vừa nướng thịt yêu thú vừa bàn tán rôm rả về võ thuật và trao đổi kinh nghiệm.

Sau này thì đã hình thành nên một tổ chức có tên gọi là “chiến viện Đại Hoang”. Một bộ phận những kẻ mạnh thương nặng khi đang sẵn giết yêu thú, không còn thích hợp để ra chiến trường nữa, sẽ ở lại truyền thụ kỹ năng võ thuật và kinh nghiệm chiến đấu cho lớp trẻ.

Trải qua vài trăm năm phát triển, trong quá trình chém giết đồ máu cùng lũ yêu thú, những kẻ mạnh trong Đại Hoang càng ngày càng nhiều, thậm chí trong núi thâm biển máu cũng xuất hiện không ít tu chân giả cao cấp. Vì thế, thực lực và trình độ giảng dạy của Đại Hoang cũng không ngừng được nâng cao, cuối cùng đã được lọt vào Cửu Đại.

Mặc dù nằm trong Cửu Đại nhưng Đại Hoang vẫn giữ nguyên tính hoang dã, hung hãn, chú trọng đến truyền thống thực chiến. Trong quá trình tuyển chọn học viên thì tiêu chuẩn khác hoàn toàn với Bát Đại còn lại.

Muốn trở thành tu chân giả thì độ khai phá linh căn phải đạt 100%, đánh thức được linh căn thì mới đạt yêu cầu.

Nhưng mà muốn trở thành một chiến sĩ thì không cần phức tạp như vậy. Dù cho độ khai phá linh căn chỉ còn có 1% nhưng chỉ cần năm đấm còn chắc, nhiệt huyết còn sôi trào, đối mặt với tiếng gầm gào của lũ yêu thú hung dữ mà sắc mặt không đổi, vẫn có thể giơ năm đấm ra, như vậy là đủ rồi.

Chiến viện Đại Hoang, không đào tạo tu chân giả mà chỉ đào tạo nên những chiến sĩ.

Đinh Linh Đang ánh mắt lấp lánh, nhìn chăm chăm Lý Diệu, nghiêm túc nói:

“Cậu vừa tỉnh dậy, tôi còn không biết thân thể của cậu rốt cuộc có thể khôi phục lại mức độ nào, vì lẽ đó hiện tại không thể cho cậu bất kỳ sự đảm bảo nào, thế nhưng xin cậu hãy tin tưởng thành ý của chiến viện Đại Hoang. Bạn học Lý Diệu à, nếu như cậu đồng ý thì một tháng tới, tôi hi

vọng có thể đứng ở một chỗ không xa quan sát cậu tu luyện để có thể xác nhận đúng hơn về tình hình hồi phục của cậu. Đồng thời cũng sẽ lấy được điều kiện ưu ái giúp cho cậu, thời gian “đặc cách” thì đã qua lâu rồi nên rất khó sắp xếp, nhưng nếu là “hạ điểm đỗ” thì chắc không có vấn đề gì. Tôi sẽ cố gắng giúp cậu lấy được điểm trúng tuyển thấp nhất.”

Lý Diệu rốt cuộc đã cảm động trước thành ý của cô. Phong cách được thể hiện ra của chiến viện Đại Hoang hoàn toàn khác với đại học Thâm Hải.

Trên người Đinh Linh Đang toát ra một loại mê lực rất đặc biệt, nó khác với của Tạ Thính Huyền. Đó chính là một sự quyến rũ đến từ việc đã quyết định mục tiêu gì thì nhất định sẽ không từ bỏ, nhất định sẽ kiên quyết đến cùng.

Làm người ta không nhịn được mà sục sôi ý chí, muốn cùng cô kề vai chiến đấu đến cùng dù cho có phải đổ máu!

“Thế nào, bạn học Lý Diệu, tôi nhìn thấy ngọn lửa trong mắt cậu, cậu động lòng rồi đúng không? Là đàn ông thì phải dứt khoát một chút. Một tháng tới chúng tôi sẽ cùng nhau cố gắng để tạo ra một kì tích trước nay chưa từng có, để cho những kẻ coi thường cậu sẽ phải hối hận! Sau đó cậu sẽ đường đường chính chính thi vào khoa võ thuật chiến đấu của chiến viện Đại Hoang, trở thành một chiến sĩ hô mưa gọi gió, có được không?”

Đinh Linh Đang tuôn ra cảm xúc mãnh liệt.

Lý Diệu cũng sục sôi cả lên, dấm mạnh một dấm xuống, gầm lên:

“Không được!”

“Hả?” Đinh Linh Đang chớp mắt, ngó người ra:

“Cậu nói gì cơ?”

“Không được, tôi sẽ không thi vào khoa võ thuật chiến đấu của chiến viện Đại Hoang đâu!” Lý Diệu nghiêm túc nhắc lại.

Đinh Linh Đang đang cười liên tục xuống.

“Này này này, bạn học Lý Diệu, bạn này chúng ta ăn cơm với nhau rất vui mà, nói chuyện cũng vô cùng hợp nữa. Tôi giới thiệu cho cậu nghe lịch sử hào hùng của chiến viện Đại Hoang, trông cậu cũng rất hào hứng mà, sao đến cuối lại dứt khoát từ chối vậy?”

“Ăn ý thì ăn ý, hài lòng thì hài lòng, nhiệt huyết có nhiệt huyết nhưng ước mơ... thì không thể đem ra để giao dịch được!”

Lý Diệu nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp của Đinh Linh Đang, nói với giọng hết sức long trọng:

“Tiểu Linh tử, tôi rất cảm ơn tất cả những gì mà tì đã dành cho tôi trong hơn một tháng qua. Lúc mà mọi người đều coi thường tôi, vứt bỏ tôi thì chỉ có chiến viện Đại Hoang vẫn coi trọng tôi, vẫn nghĩ tôi nhất định sẽ làm nên chuyện. Sự tin tưởng này với tôi giờ này phút này là một thứ bảo vật vô giá!”

“Lịch sử xây dựng chiến viện Đại Hoang và lí luận của mọi người đều rất hợp với tính cách của tôi. Chắc tử cũng đã xem qua tư liệu của tôi và biết rằng tôi sinh ra trên một phần mộ pháp bảo, là một con sâu rác nhỏ bé. Từ nhỏ đã lăn lộn kiếm sống ở dưới đáy của xã hội, đã là một rể cò không hơn không kém. Người như tôi đúng là rất hợp với chiến viện Đại Hoang.”

“Thế nhưng, tôi trước giờ đều muốn trở thành một luyện khí sư, đây không chỉ là ước mơ của tôi mà còn là một lời hứa khắc cốt ghi tâm.”

“Khoa võ thuật chiến đấu của chiến viện Đại Hoang là khoa mạnh nhất trong Liên Bang. Tôi tin có rất rất nhiều những thiếu niên khao khát trở thành những chiến binh mạnh nhất, lúc này cũng đang như tôi dốc hết sức

chạy theo ước mơ, thi đậu vào khoa võ thuật chiến đấu của chiến viện Đại Hoang.”

“Nếu như tôi bởi vì “cảm động”, bởi vì “tín nhiệm”, bởi vì cùng tỷ tán gẫu hết sức ăn ý mà từ bỏ đi ước mơ trở thành luyện khí sư của mình, không can tâm tình nguyện mà đến với chiến viện Đại Hoang. Như thế là sự sỉ nhục đối với ước mơ của bản thân, với trường và thậm chí với cả những học sinh vất vả thi vào khoa võ thuật chiến đấu của chiến viện Đại Hoang.”

“Thế nên rất tiếc tôi không thể chọn chiến viện Đại Hoang, nguyện vọng 1 của tôi vẫn là khoa luyện khí sư của đại học Thâm Hải.”

“Đối với sự tín nhiệm và giúp đỡ của chiến viện Đại Hoang dành cho tôi, tôi nhất định sẽ ghi nhớ suốt đời. Rồi sẽ có một ngày sau khi tôi thành luyện khí sư, có sự nghiệp của riêng mình, tôi chắc chắn sẽ báo đáp tất cả những gì mọi người đã hi sinh vì tôi.”

“Nhưng giấc mơ một khi đã được xác định thì tôi nhất định sẽ kiên trì tới cùng, không ai có thể thay đổi được con đường mà tôi đã chọn đâu.”

Đinh Linh Đang lắng lắng nghe hẳn nói xong, vẻ mặt có chút cô đơn:

“Kiên quyết như vậy sao? Đến 1% cơ hội cũng không cho chiến viện Đại Hoang chúng tôi sao?”

Lý Diệu chần chờ một chút.

Không biết làm sao, trong đầu của hẳn bỗng nhiên xẹt qua khuôn mặt chần chừ của Tạ Thính Huyền và tướng ăn như hổ vồ của Đinh Linh Đang ban nãy.

Đang lúc hẳn gật đầu hạ quyết tâm thì Đinh Linh Đang lại nở nụ cười thoải mái:

“Cậu do dự rồi, vậy là chúng tôi vẫn còn 1% cơ hội rồi! Tôi nhớ ban nãy có người nói, dù chỉ còn 1% cơ hội nhưng sẽ dùng 100% nỗ lực để thực hiện nó đến cùng, thắng hay thua không quan trọng, nhưng nếu chưa thử đã bỏ cuộc thì tuyệt nhiên không phải phong cách của cậu!”

“Rất tốt rất tốt, câu nói này nói ra tiếng lòng của tôi, tôi cũng vậy nghĩ như vậy!”

“Cậu hiện giờ không đồng ý với tôi, không sao, một tháng tới tôi sẽ như đĩa đói mà quần lầy cậu, chiến viện Đại Hoang cũng sẽ đưa ra những sức hút và điều kiện ưu ái để cậu có thể hiểu rõ được thành ý của bọn tôi.”

“Trừ phi sau một tháng, tôi tận mắt thấy cậu điền vào giấy nguyện vọng “khoa luyện khí sư, đại học Thâm Hải”, còn không trước đó tôi cũng sẽ nỗ lực giống cậu, quyết không từ bỏ.”

“Tại sao?”

Lý Diệu thực sự không thể hiểu nổi. Hắn vốn không phải là một kẻ tự sướng, hắn thực sự không thể nhìn ra được trên người có chỗ nào đáng để Đinh Linh Đang phải cố chấp nhất định không từ bỏ đến vậy.

Đinh Linh Đang đứng lên, giơ hai tay ra, đôi chân dài nhẹ bước, loạng choạng đi đến phía trước chiếc chiến toa Xích Diễm, sau đó dựa vào đôi chân, đứng vững trên ngọn lửa.

Dưới ánh chiều tàn đỏ quạch như máu, nhìn cô giống như một vị thần.

Cô híp mắt, thỏa thích cảm thụ được tà dương ấm áp, trầm mặc rất lâu, lâu đến nỗi Lý Diệu tưởng là cô không định trả lời vấn đề này thì cô lại chậm rãi mở miệng:

“Bởi vì tôi nhìn thấy chính mình qua cậu.”

“Là ý gì?” Lý Diệu mơ hồ hết mức.

Nhưng lần này, cô chỉ cười mỉm, không trả lời câu hỏi của Lý Diễm dù hẳn có truy hỏi thế nào đi nữa.

Cô chỉ yên lặng đứng đó, ngắm nhìn cảnh sắc tuyệt đẹp, mơ ảo, ánh mắt có chút mơ hồ, dường như đang chìm đắm trong đoạn hồi ức xa xăm nào đó.

***

(*) Yêu thú hoang nguyên: Cánh đồng hoang của yêu thú.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Thần Tượng

Trong màn đêm tối đen như mực, chiến thoi Huyền Diệu toàn thân đen kịt lặng lẽ trượt vào trường trung học Xích Tiêu, trên thân chiến thoi còn có một vết lõm nhìn thấy mà giật mình, giống như bị một con quái thú to lớn hung hăng tấp một cái.

Chiến thoi Huyền Diệu dừng lại trước tòa nhà văn phòng đèn đuốc sáng rực, trong nháy mắt hòa tan vào không khí, thay vào đó là một chàng thanh niên mặc giáp đen phong trần mệt mỏi, thân hình phóng lên, xuất hiện trong phòng hiệu trưởng.

Phòng hiệu trưởng vẫn còn sáng đèn, vài lãnh đạo trường học đều thức đến mức hai mắt đỏ lên, nhìn thấy chàng thanh niên mặc giáp đen tối, trong mắt tuôn trào hy vọng, vui mừng như điên đứng lên:

“Bành Hải, cậu đến rồi!”

Yêu Dao Bành Hải nhìn chung quanh một vòng, mặt lạnh như băng, cười như không cười:

“Thế nào, ta chỉ mới đi thâm sơn cùng cốc tu luyện một tháng, các cậu đã gây ra nhiều chuyện như vậy, còn khiến cho thầy Tôn Bưu tức giận bỏ về nhà?”

Triệu Thụ Đức, Hắc Diện Thần và một vài lãnh đạo cấp cao của trường học đều ngẩn người, Triệu Thụ Đức có chút lúng túng nói:

“Lão Tôn tính tình rất bướng bỉnh, muốn về nhà chúng tôi cũng không khuyên nổi, vốn dĩ định mấy ngày nữa chờ lão nhân gia ông ta hết giận rồi nói sau, không ngờ cậu lại trở về sớm! Nhưng hôm nay không phải muốn nói chuyện của lão Tôn mà là Lý Diệu, cậu có biết hay không...”

Triệu Thụ Đức còn chưa nói xong đã bị Bành Hải lạnh lùng ngắt lời:

“Các người có biết vì sao ban đầu tôi đồng ý đến trường Xích Tiêu hướng dẫn đám học sinh cấp ba không?”

Triệu Thụ Đức và Hắc Diện Thần đưa mắt nhìn nhau, do dự nói:

“Bành Hải, cậu là học sinh tốt nghiệp xuất sắc của trường chúng ta, hiện tại chúng ta đều cùng là người của phái Xích Tiêu, cậu đến hướng dẫn hậu bối một chút, không phải là chuyện đương nhiên sao?”

“Ha ha, ha ha ha ha!”

Bành Hải cười quái dị vài tiếng, thông thả nói:

“Triệu Thụ Đức, anh nghe cho rõ đây. Nhớ năm đó khi thầy Tôn Bưu cứu tôi từ trong khu ổ chuột ra, đưa đến trường trung học Xích Tiêu thì tôi chỉ là một người nhà quê quê mùa. Khi đó các người dùng mắt chó để nhìn người thấp kém hơn mình, không xem tôi ra gì, luôn chỉ huy sai khiến tôi, luôn làm khó dễ tôi, mỗi một việc, tôi đều khắc sâu trong tâm khảm!”

“Nếu không phải nể mặt thầy Tôn Bưu, tôi ngay cả nhìn cũng lười liếc mắt nhìn bọn rác rưởi các anh, càng không cần nói đến giúp trường Xích Tiêu này huấn luyện người mới!”

“Còn Lý Diệu, chẳng những là hạt giống tốt mà thầy Tôn Bưu - người tôi tôn kính nhất khám phá ra gần đây, hơn nữa còn trợ giúp tôi tiến hành một tháng đặc huấn, giúp cho thực lực của tôi tăng thêm một bậc!”

“Hai người kia đều có duyên phận rất lớn với tôi, kết quả đều bị bọn rác rưởi các anh bức đi, tôi cần gì phải ở lại giúp các người huấn luyện người mới?”

“Các người tự thu xếp ổn thỏa đi, bắt đầu từ bây giờ, tất cả sự hợp tác giữa chúng ta ngưng hẳn tại đây, Chu Ân có lời gì nói, hãy để hắn trực tiếp tới tìm tôi!”

Bành Hải lạnh lùng hừ một tiếng, nhìn chăm chăm mọi người liếc mắt một cái, bóng người chợt biến mất.

Ngoài cửa sổ truyền tới âm thanh chiến thoi Huyền Diệu phát ra, chờ đến lúc Triệu Thụ Đức đuổi tới trước cửa sổ, chỉ thấy một cái đuôi lửa màu đen bay đi, giống như gợn sóng đen như mực, hòa làm một thể với màn đêm sâu thẳm.

Triệu Thụ Đức kinh hồn bạt vía, đặt mông ngồi trên ghế, môi run run một lúc lâu, một câu cũng không nói ra được.

.....

Bên trong chiến thoi Huyền Diệu.

Linh phù chạm khắc trên đài điều khiển phát ra ánh sáng yếu ớt, chiếu rọi trên mặt Yêu Dao Bành Hải, vẻ mặt của hắn vô cùng thâm trầm.

Trầm tư một lát, Bành Hải khởi động tinh não, gọi một bức linh hạc truyền thư tới một dãy số.

Cơ hồ 0,01 giây sau, trong tầng mây cách đó mấy chục km, cổ tay Lý Diệu nhẹ nhàng chấn động, tinh não cỡ nhỏ nhận được một tin nhắn, đến từ một số lạ.

“Là hắn?”

Lý Diệu hơi kinh ngạc, tin hẳn là do chàng trai thể thao cùng hẳn tu luyện một tháng trong võ quán Quân Đạo Sát Lang gọi tới.

Đối với nhân vật thực lực mạnh mẽ huyền bí này, Lý Diệu thật sự có chút tò mò. Nhưng ở nơi này của thành phố quý tất cả mọi người tuân thủ quy tắc, xưa nay luôn đeo mặt nạ khi gặp người khác, cũng không biết thân phận thật sự của đối phương.

“Hẳn mời mình tới khu Thượng Đông, dùng thân phận thật sự gặp mặt một lần, còn muốn cùng mình làm một vụ giao dịch?”

Lý Diệu nghiên cứu địa chỉ mà chàng trai thể thao gọi, địa chỉ này nằm ở vị trí trung tâm khu Thượng Đông, là một trong những tòa nhà cao nhất Phù Qua thành, cũng là kiến trúc biểu tượng của Phù Qua thành, nghe nói bên trong có không ít phòng tu luyện tư nhân của tu chân giả.

“Chàng trai thể thao này rốt cuộc có lai lịch thế nào mà lại có thể hẹn hẳn đến cao ốc Thiên Tinh gặp mặt?”

Lý Diệu có chút kinh ngạc, đáy lòng dâng lên sự kích động nóng lòng muốn xem thử... phòng tu luyện tư nhân của tu chân giả trong truyền thuyết, rốt cuộc thì đó là nơi xa hoa như thế nào?

Trầm ngâm một lát, hẳn đồng ý với lời mời của chàng trai thể thao.

“Thế nào, có bạn tìm cậu? Muốn đi đâu, tôi đưa cậu đi!” Đinh Linh Đang cười nói.

“Tôi muốn đến tầng 84 cao ốc Thiên Tinh, chị biết chỗ này không?”

Lý Diệu chạm nhẹ một cái trên màn hình sáng, địa chỉ hóa thành mảnh nhỏ bay ra, trong hư không tổ hợp thành một tấm bản đồ không gian ba chiều.

Đinh Linh Đang tùy ý nhìn lướt qua, ánh mắt bỗng nhiên dừng lại, giống như bị kính hải cực độ:

“Cậu muốn đến chỗ này? Cậu và chủ nhân nơi này quen biết nhau? Các người có quan hệ như thế nào?”

Lý Diệu nghĩ ngợi rồi nói: “Cứ xem như là có quen biết đi, bọn ta đã cùng nhau tu luyện một tháng.”

“Cậu và hắc đã cùng nhau tu luyện một tháng?”

Đinh Linh Đang cả người đều trở nên ngớ ngẩn, ánh mắt nhìn Lý Diệu có chút đờ đẫn, giống như đang nhìn một con yêu quái, một con yêu nghiệt không hơn không kém!

“Có vấn đề gì sao? Chị cũng biết người này?” Lý Diệu sờ sờ má, bị ánh nhìn của Đinh Linh Đang làm cho hết hồn.

“Cũng phải, cậu và người này là bạn học cùng trường cấp ba, ánh mắt hắc độc như vậy, không phát hiện ra cậu tên yêu nghiệt này mới là chuyện lạ...”

Đinh Linh Đang dùng âm thanh chỉ có chính mình mới có thể nghe được thềm thì một câu, biểu cảm trở nên hết sức cổ quái, cười trộm vài tiếng, rồi nói:

“Vậy cậu nắm chặt, chúng ta xuất phát!”

Đinh Linh Đang hai tay nắm chặt điều khiển chiến thoi Xích Diễm, linh năng quanh thân bùng nổ đến cực hạn, như hồng thủy trào dâng liên tục không ngừng đánh vào trong chiến thoi Xích Diễm!

Bị linh năng điên cuồng của cô ấy kích thích, động lực phù trận của chiến thoi Xích Diễm trong nháy mắt bộc phát ra tia sáng chói mắt, giống

như khổng tước xòe đuôi, đuôi lửa bùng nổ, trong một chuỗi tiếng gầm rú đỉnh tai nhức óc, vùn vụt lao về phía vị trí trung tâm khu Thượng Đông phần hoa nhất của Phù Qua thành.

Chiến thoi Xích Diễm trong thời gian ngắn đã xé nát biển mây, tòa nhà chọc trời san sát chiếu sáng rực rỡ trong màn đêm, giống như một tòa thành được tạo bằng thủy tinh không bao giờ ngủ.

Chiến thoi Xích Diễm tiến vào không phận khu Thượng Đông trong nháy mắt, chiến thoi khẽ run lên, giống như chạm phải một tầng đệm hơi trong suốt, tốc độ dần dần chậm lại.

Trên bầu trời nổi lơ lửng không ít vật thể hình tròn phát sáng lập lờ, từng “quả cầu” hơi mờ mờ thật lớn, lung lảng trôi qua, nhìn như động tác ngốc nghếch nhưng tốc độ lại nhanh vô cùng.

Có lẽ là ma thuật phòng vệ để bảo vệ Phù Qua thành.

Còn có vài tu chân giả cũng trôi nổi giữa không trung, cơ thể được bao quanh bởi những dải ánh sáng đầy màu sắc, đang hấp thu tinh hoa của ánh trăng non.

Tiếng gầm rú của chiến thoi Xích Diễm rõ ràng làm bọn họ có chút không vui, từng ánh mắt sắc bén liếc qua.

Dù được ngăn cách bởi vách khoang thật dày, Lý Diệu cũng cảm nhận được sự lãnh lẽo phát ra từ những ánh nhìn ấy.

Nơi này tu chân giả đông đảo, Đinh Linh Đang cũng không dám vội vàng, thả chậm tốc độ, lơ lửng ở độ cao thấp, hướng một tòa cao ốc hình tròn cao chừng hơn 1000m bổ nhào qua.

Ở khu Thượng Đông, xe bay là phương tiện giao thông chủ yếu, cũng có tu chân giả thích ngự kiếm mà đi, bay qua bay lại nên trên đỉnh mỗi một

tòa nhà cao tầng đều lan tràn hơn trăm chạc cây, phần đuôi chạc cây là một bến tàu trên không nho nhỏ, xa xa nhìn lại, giống như là một nhóm cây đại thụ trong suốt lấp lánh, hợp thành rừng rậm.

Đinh Linh Đang dừng chiến thoi Xích Diễm trên một trong những “chạc cây” kia.

Trung tâm của bến tàu không trung lại chính là trạm truyền phát nhỏ, Đinh Linh Đang dẫn theo Lý Diệu đứng lên trạm truyền phát, quen cửa quen nẻo nhập một chuỗi ký hiệu trên đài điều khiển.

Lý Diệu nhất thời hoa mắt, liền xuất hiện trong một gian phòng tu luyện nho nhỏ.

Đây là một phòng tu luyện loại nhỏ có kích thước không quá 20m, so với võ quán Quân Đạo Sát Lang mà Lý Diệu nhìn thấy ở dưới quỷ thành vẫn nhỏ hơn không ít.

Bốn phía không có cửa sổ, trên vách tường lại hơi tản ra thứ ánh sáng trắng đục, không khí cũng vô cùng tươi mát, tựa hồ lộ ra mùi cỏ xanh.

Hít sâu một hơi khiến cho người ta vui vẻ thoải mái.

Trong phòng tu luyện đơn giản trưng bày một vài máy tập đa năng và máy chạy bộ, hoàn toàn không có dụng cụ tu luyện cao cấp quý giá như Lý Diệu tưởng tượng. Trong góc có một thanh niên thân hình cao gầy đang nghiêm chỉnh tập động tác thể hình, nhìn tư thế thì đúng là chàng trai thể thao.

“Sao chị có được chìa khóa phù văn của nơi này?” Lý Diệu vô cùng buồn bực hỏi.

Đinh Linh Đang đối với nơi này quá quen thuộc, quả thực giống như là về tới nhà mình.

Đình Linh Đang lại cười xấu xa, giòn giã kêu lên: “Bành sư huynh!”

Người thanh niên thông thả ung dung làm xong động tác sau cùng mới ngồi dậy, hướng hai người bước đến:

“Đình sư muội, nghe nói bạn học Lý Diệu được một chiếc chiến thoi Xích Diễm đón đi, huynh biết ngay là muội mà!”

Đình Linh Đang nhăn mũi:

“Bành sư huynh, đây là do huynh không đúng, lúc đầu muội tìm huynh ở nhờ cũng đã nói, muội là vì bạn học Lý Diệu mà đến, hai người đã sớm quen biết nhau, tại sao lúc ấy không nói với muội?”

Bành Hải cười khê:

“Lúc đó ta tu luyện ở hoang sơn cùng cốc, nhất thời không kịp trở lại, hơn nữa đây là bí mật nhỏ của ta và bạn học Lý Diệu. Lúc ấy hãn vẫn chưa tỉnh, nói ra để làm gì? Xin chào, bạn học Lý Diệu, chúng ta cuối cùng cũng đã dùng gương mặt thật để gặp nhau, một tháng đấu đánh nhau đó ta thật cảm thấy nghiệm a!”

Ánh mắt Lý Diệu hoàn toàn động lại, đôi mắt càng trừng càng lớn, gần như sắp rớt ra khỏi hốc mắt.

Cầm của hãn cũng không tự chủ được mở ra, khép mở vài lần, mới lắp bắp kêu lên:

“Bành, Bành Hải? Yêu Dao Bành Hải!”

“Không, không thể nào, người ở võ quán Quân Đạo Sát Lang cùng mình đối luyện một tháng, vậy mà lại là Yêu Dao Bành Hải?”

Lý Diệu đầu óc trống rỗng, căn bản không biết nên phản ứng như thế nào.

Yêu Dao! Bành Hải! Thần tượng!

Đây chính là thần tượng hắc sùng bái nhất, ghen tị nhất, muốn thay thế nhất từ lúc hắc tiến vào trường Xích Tiêu tới nay a!

Lý Diệu kích động đến tột đỉnh, lại cảm thấy tê cả da đầu. Yêu Dao Bành Hải là ai? Tu chân giả Trúc Cơ kỳ, nhỡ một cọng lông chân cũng có thể chém hắc thành hai đoạn! Chính mình lại có thể cùng Bành Hải đối luyện một tháng, nhiều lần còn cùng hắc quần quýt lấy nhau, đánh mặt mũi hắc bầm giập?

Thế này thì quá dọa người rồi!

Yêu Dao Bành Hải đi đến trước mặt Lý Diệu, ánh mắt sắc sảo, liếc nhìn lên nhìn xuống.

Lý Diệu chỉ cảm thấy một con dao thép không ngừng cào vào xương, ngay cả gan, lá lách, phổi thận đều bị nhìn thấu.

Yêu Dao Bành Hải thu hồi ánh mắt, nhẹ nhàng búng ngón tay, từ bên ngoài gian phòng bay ra một quả cầu kim loại tròn vành vạnh, bay đến giữa ba người, hai bên cầu kim loại tự động mở ra, lộ ra một bộ trà cụ tinh xảo.

Quả cầu kim loại giang ra hai cánh tay giả dài, châm trà cho từng người một, Bành Hải cười nói:

“Bạn học Lý Diệu, có lẽ cậu không hiểu, không sao, ta nói hai chuyện trước.”

“Thứ nhất, hơn một tháng trước, ở võ quán Quân Đạo Sát Lang, cậu giúp ta hoàn thành một hạng mục tu luyện cực kỳ quan trọng, nhờ vào sự hỗ trợ của cậu mới khiến ta hoàn toàn nắm vững vàng Trúc Cơ kỳ cấp cao, bắt đầu tiến lên cảnh giới Trúc Cơ kỳ cấp đỉnh”.

Đình Linh Đang “a” một tiếng, vui vẻ nói:

“Bành sư huynh, huynh bắt đầu tiến lên Trúc Cơ kỳ cấp đỉnh rồi sao? Ai da da, nếu huynh thành công, một tu chân giả Trúc Cơ kỳ đỉnh cấp không đến ba mươi tuổi, có thể được gọi là đệ nhất cao thủ của thế hệ trẻ Liên Bang rồi!”

Bành Hải gật gật đầu, tiếp tục nói:

“Đình sư muội cũng biết, tới cấp bậc của ta, muốn nâng cao thực lực một li một tí so với lên trời còn khó hơn! Thế nên bạn học Lý Diệu, ta nợ cậu một phần nhân tình!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Dao Của Yêu Dao

Lý Diệu mặt đỏ tía tai, hơi ngại ngùng gãi gãi đầu:

“Tôi cũng không biết anh chính là Yêu Dao Bành Hải, nếu biết, đánh chết tôi cũng không dám đối luyện với anh đâu. Đây không phải tự tìm cái chết sao?”

Bành Hải mỉm cười, tiếp tục nói:

“Thứ hai, trong Xích Tiêu phái, trường trung học Xích Tiêu và sự luân chuyển trong Xích Tiêu của ta thuộc hai hệ thống khác nhau, hướng chỉ tôi và Xích Tiêu đã ký hợp đồng sáu năm, sau khi kết thúc hợp đồng, tôi bất cứ lúc nào cũng có thể phui mông bỏ của chạy lấy người!”

“Cho dù hiện tại kỳ hạn hợp đồng còn chưa tới, chỉ cần tôi đồng ý trả một số tiền lớn vi phạm hợp đồng thì cũng có thể rời khỏi Xích Tiêu phái!”

“Nghiêm túc mà nói, tôi chỉ là nhân viên tạm thời của Xích Tiêu phái chứ không phải là đệ tử của Xích Tiêu phái. Nói như vậy là bởi vì tôi biết cậu và trường trung học Xích Tiêu có nhiều mâu thuẫn, giận lây sang Xích Tiêu phái cũng là chuyện đương nhiên. Nhưng hi vọng tình bạn của chúng ta sẽ không bị những chuyện nhỏ nhảm chán đó ảnh hưởng. Có sao nói vậy, tôi cũng rất không thích mấy tên khốn kiếp trong trường trung học Xích Tiêu!”

Lý Diệu lại ngây người lần nữa, đáy lòng sinh ra một loại cảm giác vô cùng kỳ lạ.

Hắn không ngờ từ miệng Yêu Dao Bành Hải - một đại tu sĩ Trúc Cơ kỳ cấp cao lại có thể nói ra từ “khốn kiếp” thô tục như vậy.

Tựa như hắn chưa bao giờ nghĩ tới việc tu chân giả cũng cần đi vệ sinh.

Tuy rằng nghĩ kỹ một chút, người ta cũng là người, chắc chắn cũng phải ăn, ngủ, vệ sinh nhưng thật sự ở nhà vệ sinh công cộng gặp được một tu chân giả, vẫn sẽ cảm thấy bị... đả kích.

Bành Hải lại cười.

Hắn cười thật rạng rỡ, rất sinh động, rất giống một tên thanh niên ngỗ nghịch mới hơn hai mươi tuổi, hắn trầm thấp giọng, nhỏ giọng nói:

“Nhớ năm đó tôi ở trường trung học Xích Tiêu, còn chưa bộc lộ tài năng thì đã bị bọn khốn nạn xem thường và làm khó dễ. Tôi vô số lần đều muốn nghỉ học giống như cậu vậy, tất cả đều vì nể mặt thầy Tôn Bưu mà nhịn nhục. Cậu đã làm được chuyện mà năm đó tôi muốn nhưng không có cơ hội làm, bạn học Lý Diệu!”

Lời nói này khiến trong lòng Lý Diệu trở nên kích động, cảm giác khoảng cách giữa mình và Yêu Dao Bành Hải được kéo gần một chút.

Nhìn lại đối phương, dường như cũng không còn cao cao tại thượng nữa mà bỗng biến thành anh trai nhà bên đáng tin cậy.

Bành Hải vỗ vỗ vai hắn, không hề che giấu sự tán thưởng nơi đáy mắt, nói:

“Thế nào, có tự tin với cuộc thi đại học năm nay không?”

“Đương nhiên!”

Lý Diệu dùng hết sức lực toàn thân ưỡn ngực lên, hắn không muốn yếu kém trước mặt Bành Hải.

“Chàng trai tốt, có chí khí!”

Bành Hải không nhẹ không nặng đâm một quyền vào ngực hăn, nói:

“Trường trung học Xích Tiêu cũng chẳng có gì ghê gớm, nghỉ học thì nghỉ học, tháng sau tôi còn phải đi hoang nguyên giết yêu thú, củng cố cảnh giới một cách triệt để. Còn phòng tu luyện này, cho cậu mượn sử dụng, cậu còn cần dùng thuốc cường hóa và nước dinh dưỡng năng lượng cao gì đó, tất cả cứ tính cho tôi!”

Đinh Linh Đang ở bên cạnh mở to hai mắt nhìn, kêu lên:

“Bành sư huynh, huynh hơi quá đáng đó, muội quần lấy huynh lâu như vậy, huynh cũng chỉ là ngẫu nhiên đưa muội tới phòng tu luyện của huynh cho đã ghiền, chưa từng nói cho muội mượn dùng một tháng, tại sao huynh đối với tên nhóc này lại hào phóng như vậy?”

Bành Hải âm thầm cười:

“Đây là “giao dịch” giữa huynh và cậu ấy!”

Lý Diệu nhìn bốn phía, không phát hiện gian phòng phòng tu luyện sơ sài này có cái gì mê hoặc.

Nhưng hăn biết nếu là phòng tu luyện cá nhân của Yêu Dao Bành Hải thì chắc chắn còn che đậy thần thông vô cùng huyền diệu, rất có ích với việc tu luyện, không thể không hỏi:

“Giao dịch? Vậy anh cần gì từ trên người tôi?”

Bành Hải chìa hai ngón tay:

“Cho cậu hai lựa chọn.”

“Thứ nhất, tôi cho cậu mượn phòng tu luyện này sử dụng vô điều kiện, đồng thời cung cấp cho cậu thuốc cường hóa và các loại tài nguyên đầy đủ, cậu muốn dùng bao nhiêu thì dùng, cho đến khi thi đại học thì thôi, xem như tôi đầu tư vào cậu! Trước khi cậu đạt tới Kết Đan kỳ, tôi không cần báo đáp, nhưng nếu như cậu may mắn trở thành Kết Đan kỳ tu chân giả thì phải tới yêu thú hoang nguyên giết một con yêu thú mạnh nhất mà cậu có thể giết được trả lại cho tôi!”

“Giao dịch này cũng công bằng, còn lựa chọn thứ hai thì sao?”

Lý Diệu có điều suy nghĩ, giao dịch này đối với Bành Hải cũng không thiệt thòi, giống như thả dây dài câu cá lớn, cho dù hắn không trở thành tu chân giả, Bành Hải cùng lắm cũng chỉ tổn thất một ít thuốc cường hóa.

Đối với Lý Diệu mà nói là con số rất lớn, với Bành Hải mà nói là không đáng kể.

Mà một khi Lý Diệu kết thành Kim Đan, một con yêu thú hùng mạnh có thể so với tu chân giả Kết Đan kỳ, chính là vô giá đấy!

“Thứ hai, tôi vẫn đầu tư vào cậu như vậy nhưng không cần cậu giết yêu thú cho tôi, chỉ cần cậu kêu tôi một tiếng... Hải ca!”

Ánh mắt Bành Hải sáng ngời nói.

Lý Diệu sửng sốt, mất một lúc lâu mới phản ứng được, trong lòng trở nên kích động.

Người tiếng tăm lừng lẫy trong giới tu chân của Phù Qua thành - Yêu đao Bành Hải là thật tâm nguyện ý kết bạn cùng một kẻ vô danh như hắn!

Chọn phương án một thì đó chỉ là giao dịch, chỉ là đầu tư, Bành Hải hiện giờ bỏ ra một ít tài nguyên không đáng kể, tương lai Lý Diệu giết một

con đại yêu là trả lại cho hắn gấp trăm lần. Xem như cuộc giao dịch này chấm dứt, giữa hai người không liên quan gì nữa!

Lựa chọn phương án hai, vậy thì không phải là giao dịch, mà là Yêu Dao Bành Hải chân thành xem hắn là bạn!

“Hải ca!”

Lý Diệu không chút do dự kêu một tiếng, nhưng trong lòng hắn thực sự nghi hoặc vô cùng, nhin không được hỏi:

“Hải ca, tuyến tủng của tôi bị xé rách, độ phát triển linh căn giảm chỉ còn 7%, tất cả mọi người đều không xem trọng tôi, vì sao anh lại có lòng tin với tôi như vậy, tin tưởng tôi còn có thể tu luyện, thậm chí một ngày kia có thể đạt được Kim Đan?”

Bành Hải cười:

“Nguyên nhân rất đơn giản, tôi trước kia đã gặp được một người, cảnh ngộ của cô ấy giống cậu. Lúc 13 tuổi, từ siêu cấp thiên tài tu luyện có độ phát triển linh căn 85% đột nhiên rơi xuống còn 11%, tất cả mọi người tiên đoán cô ấy không thể tu luyện, thậm chí cả đứng lên cũng không nổi, chỉ có thể cả đời nằm trên giường, hoàn toàn trở thành phế nhân!”

“Nhưng người này không những đứng lên một lần nữa, hơn nữa còn cố gắng gấp trăm lần mà người thường không thể tưởng tượng được, một lần nữa đi lên con đường tu luyện, vào năm hai mươi hai tuổi đã đạt tới cảnh giới đỉnh cao Luyện Khí kỳ!”

“Nếu như tôi không nhìn lầm, nhiều nhất nửa năm hoặc một năm tới, cô ấy có thể đột phát thành công cảnh giới Trúc Cơ, trở thành một trong những Trúc Cơ kỳ tu chân giả trẻ tuổi nhất của Liên Bang, còn nếu cho thêm cô ấy 30-50 năm... có lẽ cô ấy có thể trở thành Nguyên Anh cường giả trẻ tuổi nhất Liên Bang!”

“Còn có người mạnh như vậy?”

Lý Diệu thầm giật mình, nhin không được hỏi:

“Người đó là ai? Hiện tại ở trường đại học hay tu luyện ở tông phái nào?”

Bành Hải cười nhẹ:

“Cố ấy đang đứng bên cạnh cậu.”

“Cái gì!”

Lý Diệu ngạc nhiên, ánh mắt chuyển về phía Đinh Linh Đang.

Không ngờ rằng cô gái giống như mặt trời nhỏ này lại có một đoạn quá khứ như vậy.

Chẳng trách, cô ấy nói từ trên người Lý Diệu thấy được “bản thân mình lúc trước”.

Đây là lý do cô ấy “không vứt bỏ, không bỏ cuộc” sao?

Đinh Linh Đang lạnh nhạt, cắn chặt môi, giống như đeo mặt nạ trên mặt, không muốn cho người khác phát hiện tâm sự của mình.

Bành Hải cũng biết cô ấy không muốn nhắc tới quá khứ liền chuyển chủ đề, bèn nói với Lý Diệu:

“Hiện giờ đã hiểu rồi chứ, bạn học Lý Diệu, cho dù toàn thế giới đều không coi trọng cậu, đều không tin cậu có thể đứng dậy thì ít nhất tôi và Đinh Linh Đang hai người đều tin tưởng là cậu có thể tạo ra kỳ tích!”

Trong lòng Lý Diệu vô cùng ấm áp.

“Thì ra trên thế giới này còn có người tin tưởng tôi!”

Khi vừa tỉnh lại, giáo sư Tạ Thính Huyền của đại học Thâm Hải không tin hẳn còn có thể tham gia thi đại học, trường trung học Xích Tiêu càng muốn hẳn nghỉ học ngay lập tức.

Hai chuyện này quả thật khiến hẳn có chút hụt hẫng.

Nhưng giờ phút này tất cả hụt hẫng đều bị ném lên chín tầng mây, hốc mắt Lý Diệu ươn ướt, nhiệt huyết sôi trào, ý chí chiến đấu mạnh mẽ!

“Được!”

Lý Diệu không do dự nữa, bình thần tiếp nhận ý tốt của Bành Hải:

“Hải ca, chúng ta là bạn bè, lời khách sáo tôi không nói nhiều, chỉ có một câu - nếu một ngày kia, tôi thật sự trở thành luyện khí đại sư, nhất định luyện chế cho anh một thanh chiến đao tuyệt phẩm có thể chẻ đôi biển cả, chặt đứt sao trời!”

Chỉ cần có thể hấp thu ký ức giai đoạn sau của Âu Dã Tử, Lý Diệu tuyệt đối có lòng tin chế tạo ra pháp bảo mạnh nhất Thiên Nguyên giới!

Bành Hải cười ha ha:

“Được, thật sáng khoái, tôi sẽ chờ đợi đến ngày đó, nhưng chiến đao thì không cần đâu, bởi vì tôi thông thạo 17 binh khí đại loại như kiếm kích câu đinh ba nhưng không biết dùng đao, cậu chỉ cần luyện chế cho tôi 8-10 thanh phi kiếm, tôi nhất định thu nhận tất cả!”

“Anh xưng là “Yêu Đao” lại không dùng đao?” Lý Diệu lại há hốc mồm.

Hắn phát hiện ở cùng một chỗ với người như Bành Hải, tế bào não luôn không đủ dùng.

Bành Hải chớp mắt, trên mặt toát ra biểu cảm giống “bại hoại của giới tu chân” Tôn Bưu như đúc, cười tủm tỉm nói:

“Danh hiệu Yêu Dao này là tôi cố ý tung ra cho người ta biết, hiện giờ cả tu chân giới đều biết tôi là Yêu Dao, mọi người dĩ nhiên là đề phòng đao của tôi rồi, có ai biết thật sự tôi tinh thông nhất lại là kiếm đâu? Lỡ như có đánh nhau, tôi bỗng nhiên biến ra mười bảy mười tám thanh phi kiếm, hơn hai mươi cây trường thương, ngoài ra tiếp tục biến hóa khôn lường thành ba đầu sáu tay, múa may bảy tám cái Lưu Tinh chùy lại không có đao, đối phương há lại không chết lạng? Trong lòng luôn cân nhắc xem “Yêu Dao” của tôi rốt cuộc giấu ở nơi nào, chỉ cần ngậy người một lúc cũng đủ để tôi chém giết hẳn hơn một trăm lần, cái này gọi là trong chiến tranh không ngại dối lừa!”

Đầu Lý Diệu toát đầy mồ hôi lạnh, rốt cục có thể xác nhận, vị “Hải ca” này thật sự là đệ tử đích truyền của “bại hoại tu chân giới” Tôn Bưu, hai người thật dễ tiện vô sỉ giống nhau!

“Loại bí mật động trời này, cứ tùy tiện nói ra, không tốt lắm đâu?”

“Không sao, liên quan việc tôi không biết dùng đao, tôi đã chính miệng nói với không ít người trong tu chân giới, thậm chí là kẻ thù của tôi, tôi vô cùng thành khẩn thẳng thắn với mọi người, tôi là lừa mọi người, “Yêu Dao” chỉ là có tiếng không có miếng mà thôi, cậu cảm thấy bọn họ tin hay không đây?”

Lý Diệu suy nghĩ một lúc lâu, chợt phát hiện chiêu thức ấy của Bành Hải thật sự quá âm hiểm, quá xảo quyệt rồi!

“Vậy anh cuối cùng có biết dùng đao không, Hải ca?”

“Cậu đoán xem?”

“Tôi không đoán, tôi vẫn quyết định luyện chế một bộ chiến đao cho anh, trong đó có phi đao, chủ thủ, miêu đao, nhuyễn đao giắt lưng, cửu hoàn kim bối đại khảm đao... Anh có thể mở “đại hội giám đao” tại tu chân giới, nói cho mọi người biết những thứ này đều là “Yêu Đao” của anh. Như vậy lần sau anh đấu “solo” với kẻ thù, kẻ thù vừa đề phòng phi đao của anh, lại sợ anh dùng chủ thủ cắt yết hầu, còn phải lo lắng anh thành linh rút ra cửu hoàn kim bối đại khảm Đao dồn sức chặt bằm, đang miên man suy nghĩ, bỗng nhiên bị trượng bát xà mâu của anh đâm chết, ai da da, cảnh tượng này, nghĩ thôi cũng thấy thật sảng khoái!”

Một lớn một nhỏ, hai người đồng thời cười phá lên.

Đinh Linh Đang ở bên cạnh trợn mắt nhìn hai con người vô liêm sỉ này, thật sự vượt quá sự tưởng tượng của cô.

“Chàng trai tốt, tôi càng ngày càng yêu thích cậu, đến đây, tôi cho cậu biết một chút về phòng tu luyện thật sự của tôi!”

Bành Hải cười nói.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Tiểu Khôi Vực

Bành Hải đến cạnh vách tường trắng, vẽ ảo một đường, trên vách tường xuất hiện một vệt sáng đầy màu sắc.

Bành Hải thực hiện cực nhanh vài thao tác, trên trần nhà truyền đến tiếng vù vù, một cái bàn tròn lớn bằng kim loại chậm rãi hạ xuống.

Cái bàn tròn lớn đường kính khoảng hai mét, chạm khắc hơn 1.000 phù văn, một vòng nối tiếp một vòng hình thành phù trận có hình xoắn ốc, trên phần vành hơi nhô ra bốn phía còn được khảm lên hơn 100 hạt thủy tinh rực rỡ, mỗi một hạt thủy tinh đều vô cùng trong suốt, vừa nhìn liền có thể thấy được vô vàn tinh tú ẩn chứa bên trong lõi hạt.

Lý Diệu liếc mắt một cái liền nhận ra đây là một truyền tống trận vô cùng cao cấp.

Xung quanh được khảm nhiều thủy tinh như vậy cho thấy truyền tống trận cần tiêu hao một lượng lớn linh năng mới có thể khởi động, nhất định là có thể truyền đến nơi vô cùng xa xôi.

Bành Hải thao tác cực nhanh trước màn sáng, trong màn sáng hiện ra ba hình ảnh nho nhỏ, mỗi hình ảnh đều là một thế giới có phong cách khác nhau.

Bành Hải nhấn vào một thế giới màu xám trong số đó, cài đặt tham số, bước vào truyền tống trận.

Lý Diệu và Đinh Linh Đang cũng bước vào, bốn phía truyền tổng trận được khảm thủy tinh càng lúc càng sáng, khiến người khác không cách nào nhìn thẳng vào, pháp trận ngưng kết dưới chân cũng giống như lốc xoáy bát đầu dịch chuyển, tạo ra một sức hút kì lạ, như muốn hút người xuống lòng đất.

Trước mắt Lý Diệu tối sầm, cảm thấy bản thân giống một sợi mì bị kéo dài đến hơn 100m, lại trong vòng 0.1 giây bị dội ngược trở về nguyên hình.

Một cơn chóng mặt kéo đến, có cảm giác như muốn nôn, vừa trợn mắt nhìn, thân thể hẳn đã đến một thế giới vô cùng quỷ dị.

Đây là một vùng đất màu xám, phóng tầm mắt ra xa là sa mạc màu xám không chút hơi người, dưới chân đều là sỏi và đá lớn bằng móng tay, không thấy một chút dấu vết của sinh vật sống.

Thế giới này dường như không có tầng khí quyển, không khí vô cùng loãng, mỗi lần thở đều phải dùng hết sức lực toàn thân, hơn nữa hương vị không khí hít vào cũng vô cùng khó ngửi, từ khoang mũi đến khí quản khó chịu như bị lửa thiêu đốt, cả lồng ngực như bị nhét vào một ngọn lửa, khó chịu vô cùng.

Càng làm cho người ta khó chịu đó là lực hút của thế giới này lớn hơn mấy lần so với Thiên Nguyên giới, Lý Diệu vừa mới đứng vững liền cảm thấy thân thể lập tức ngã xuống, suýt chút nữa đã quỵ luôn xuống đất.

Bầu trời màu xám không có sao, mặt trăng và mặt trời, chỉ có nhiều tảng đá to màu xám, bị điêu khắc thành hình dáng mặt người, trôi nổi vô cùng cổ quái, cứ trừng mắt nhìn thẳng người trên mặt đất, khiến cho Lý Diệu bị nhìn tới sợ hãi.

Ngoài ra, hẳn còn phát hiện một việc lạ là ở nơi cách bọn họ bảy, tám trăm mét, hình như còn có 3 người khác đang đứng, cách ăn mặc giống họ y như đúc!

“Đừng nhìn nữa, đó là chúng ta đây, thế giới này đường kính không tới một km, là một mảnh vỡ thế giới điển hình.” Bành Hải cười nói.

“Nơi này chính là mảnh vỡ thế giới trong truyền thuyết?” Lý Diệu có chút tò mò đánh giá bốn phía.

Hắn đã học qua trong sách giáo khoa, trong vũ trụ tổng cộng có hai loại thế giới.

Loại thứ nhất chính là giống như Thiên Nguyên giới, thể tích rất lớn, kéo dài qua nhiều tinh hệ, trong đó tinh cầu có thể sinh sống, có tầng khí quyển ổn định cùng hệ thống sinh thái tuần hoàn hoàn thiện.

Cho dù con người hay là yêu thú, đều có thể ở thế giới như thế này sinh sôi nảy nở, không ngừng tiến hóa, phát triển ra nền văn minh.

Thế giới như thế này là “chủ thế giới”, còn gọi là “Đại Thiên thế giới”.

Loại còn lại thì nhỏ hơn nhiều, hoặc là lúc vũ trụ nổ lớn mới bắt đầu hình thành mảnh nhỏ thời không, hoặc là trong cổ tu nội chiến bị siêu cấp cao thủ oanh tạc từ chủ thế giới ra, hoặc là một chủ thế giới hoàn chỉnh bị xé rách trong luồng sóng của linh năng, hoặc là do nhiều nguyên nhân quái lạ từ con người tạo ra.

Thế giới như thế này luôn có thể tích rất nhỏ, có loại chỉ có mấy trăm mét thậm chí mấy chục mét, lớn nhất cũng không hơn một khoảng lục địa. Vì thể tích quá nhỏ, linh năng dao động cực kỳ mãnh liệt, thế giới như thế này vô cùng không ổn định, thậm chí không có quy luật vận hành cố định, mỗi phút đều có thể sụp đổ.

Thế giới như thế này được gọi là “mảnh vỡ thế giới”, cũng có thể gọi là “Tiểu Thiên thế giới”.

Chủ thể giới liên kết với mảnh vỡ thể giới qua khe hở thời không nhưng một khi đã biết tọa độ chính xác của mảnh vỡ thể giới, cũng có thể trực tiếp đi tới thông qua truyền tổng trận.

Thời kỳ đầu của nền văn minh tu chân hiện đại, con người đã phát hiện rất nhiều mảnh vỡ thể giới.

Nhưng khi đó mọi người chưa học được cách tận dụng, luôn biến mảnh vỡ thể giới thành bãi rác và nơi lưu đầy của chủ thể giới.

Trải qua 10.000 năm phát triển, con người đã phát hiện ra hơn triệu mảnh vỡ thể giới, đồng thời tiến hành nghiên cứu tận dụng một số mảnh vỡ thể giới, biến phế vật thành bảo vật.

Trong đó cách sử dụng thường thấy nhất là biến mảnh vỡ thể giới thành nơi tu luyện của cường giả!

Bành Hải nói:

“Mảnh vỡ thể giới này tên là Tiểu Khôi vực, đặc điểm của nó là mật độ dưới đất rất lớn, sức hút trái đất cực cao, ước chừng cao hơn 10 lần so với Thiên Nguyên giới. Điều kỳ lạ nhất chính là lực hút của nó không ổn định, mỗi phút mỗi giây đều sẽ thay đổi, từ tám lần trọng lực Thiên Nguyên Giới đến mười hai lần trọng lực không giống nhau, không tuân theo bất kỳ quy luật nào. Chẳng hạn một giây trước vẫn là 12 lần trọng lực thì một giây sau đột nhiên biến thành tám lần trọng lực! Tu luyện ở Tiểu Khôi vực có thể rèn luyện sự kiểm soát thân thể của cậu thật triệt để!”

“Kỳ lạ vậy sao!” Lý Diệu âm thầm tán phục, mảnh vỡ thể giới quả nhiên kỳ dị.

Lực hút lớn hơn mười lần so với Thiên Nguyên giới, hay có thể nói mật độ dưới đất của nơi này lớn vô cùng.

Nhưng trọng lực thay đổi không có quy luật nào, loại hiện tượng này không phải quy tắc nào cũng giải thích được.

Mà những pho tượng mặt người trôi nổi trên bầu trời kia lại là thứ gì, do ai tạo ra, tại sao có thể phản trọng lực trôi nổi giữa không trung? Trên cái đế của chúng đâu có phản trọng lực phù trận kia mà!

Nhưng Lý Diệu không phải nhà khoa học, nếu không nghĩ ra cũng dứt khoát không thèm nghĩ nữa, hăn tiện tay đấm bừa hai quyền, quả nhiên cảm thấy lúc dùng sức ra quyền có chút kỳ lạ.

Cái gọi là lực từ đất lên, bất cứ công kích nào bước đầu tiên đều là hai chân chạm đất, mượn lực từ dưới đất.

Nhưng sự thay đổi rất nhỏ của trường trọng lực ở nơi này lại làm cho Lý Diệu sinh ra cảm giác chân đạp lên bông, đầu nặng chân nhẹ, quyền phong vốn có thể xé rách không khí cũng biến thành mềm mại vô lực.

“Tôi cài đặt một bộ dụng cụ tu luyện ở đây, trong thời gian một tháng, nếu cậu có thể thích ứng lực hút của nơi này, tôi tin tưởng nếu trở lại Thiên Nguyên giới, thực lực của cậu sẽ tăng mấy lần, thi đậu vào Cửu Đại tuyệt đối không thành vấn đề!”

Bành Hải cười nói.

Ngừng một chút, nhìn thoáng qua Đinh Linh Đang bên cạnh đang muốn nói lại thôi, Bành Hải tiếp tục nói:

“Đinh sư muội, đừng nói sư huynh không chăm sóc muội. Một tháng này, phòng tu luyện này sẽ do muội quản lý, muội tới điều khiển truyền tống trận, giúp huynh trông coi tên nhóc này, nhớ kỹ là ngoài Tiểu Khôi vực, hai mảnh vỡ thế giới còn lại tuyệt đối đừng để hăn vào, cả muội cũng phải cẩn thận. Đó là chuẩn bị cho tu sĩ cảnh giới Trúc Cơ kỳ, rất nguy hiểm, người thường đi vào sẽ thịt nát xương tan ngay.”

Đinh Linh Đang vui mừng nhướn mày, nhảy cẫng lên hoan hô:

“Sư huynh vạn tuế! Muội từ lâu đã muốn ở Tiểu Khôi vực thoải mái tu luyện rồi! Nhưng có thể đồng ý với muội thêm một việc không?”

Bành Hải nhú mày:

“Ta biết ngay là muội lòng tham không đáy, nói đi, còn chuyện gì nữa?”

Đinh Linh Đang cười tủm tỉm nói:

“Bành sư huynh, huynh cũng biết bạn học Lý Diệu đang do dự giữa Đại Hoang chiến viện của chúng ta và đại học Thâm Hải, hay là hai người chúng ta đánh một trận, để bạn học Lý Diệu biết một chút về thực lực thực sự của Đại hoang chiến viện, nói không chừng hẳn xem đến nhiệt huyết sôi trào, nở gan nở ruột, ngay lập tức bỏ làm cái gì luyện khí sư chó má kia, đổi sang chức nghiệp Luyện thể giả rất có tiền đồ đó!”

Nói xong không đợi Bành Hải đồng ý, Đinh Linh Đang liền bắt đầu tự quyết định mà động tay chân, phát ra tiếng bẻ xương khớp làm cho người ta vô cùng sợ hãi.

Bành Hải bình tĩnh lui nửa bước, có chút bất đắc dĩ cười nói:

“Muội rốt cuộc là muốn cho bạn học Lý Diệu nhìn một chút, hay là đơn thuần muốn cùng ta đánh một trận?”

Đinh Linh Đang thè lưỡi:

“Bị huynh phát hiện rồi, Bành sư huynh, huynh là học sinh tốt nghiệp ưu tú nhất Đại hoang chiến viện chúng ta, cho tới nay, muội tìm đủ cơ hội muốn cùng huynh cọ sát, huynh trước sau không chịu đồng ý, hôm nay cứ cho là để bạn học Lý Diệu thấy một chút. Tu chân giả chiến đấu bật hết hỏa lực, rốt cuộc điên cuồng cỡ nào!”

Bành Hải nhìn Lý Diệu một cái, trong mắt tỏa ra tia sáng yêu dị, rốt cục gật đầu nói:

“Được, nếu mặt bạn học Lý Diệu, ta đem thực lực áp chế ở cảnh giới đỉnh cao Luyện Khí kỳ, cùng muội đánh một trận, nhưng nói trước, nhiều nhất ba mươi giây.”

“Không cần, nếu đều là đỉnh cao Luyện Khí kỳ, muội mười giây là sẽ đánh bại huynh!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nó Chính Là Đại Pháo

Vẻ mặt của Đinh Linh Đang vô cùng hưng phấn, làn da bánh mật mịn màng dường như cũng toả ra sắc đỏ, thân thể nàng tuy không có động tác gì nhưng chiếc chuông buộc trên cổ chân nhỏ nhắn xinh đẹp lại điên cuồng rung lên, phát ra những tiếng “Đinh linh... đinh linh” vụn vỡ.

Khác với tiếng chuông dễ nghe bình thường, tiếng chuông này nghe hết như tiếng đao kiếm giao nhau.

Khi tiếng chuông vụn vỡ chợt reo thành một chuỗi liên mạch, Đinh Linh Đang đột nhiên động!

“Bạch!”

Nơi nàng đứng chỉ còn để lại một bóng dáng vô cùng rõ ràng, còn Đinh Linh Đang lại xuất hiện một cách quỷ bí trước mặt Bành Hải!

Hai tay nàng gần như hoá thành hai luồng hư ảnh, sương trắng vờn quanh người nàng lại hoá thành những quả đạn pháo, toàn bộ nhắm thẳng đầu Bành Hải.

Nụ cười bình tĩnh điềm nhiên trên mặt Bành Hải vẫn không thay đổi, chân lùi về phía sau mấy bước.

Mỗi một bước dời đi nhìn như nhẹ nhàng nhưng mặt đất dưới chân hắn lại nứt tung như mạng nhện. Vô số hòn đá vụn tung bay trước mặt hắn tạo thành một lá chắn thừa thớt.

Nắm tay mang theo khí thể rào rạt của Đinh Linh Đang đánh thẳng về phía đám đá vụn. Lá chắn bằng đá vụn bị đánh đập nát nhưng lực lượng của cú đánh cũng tan thành mây khói, căn bản không chạm được đến nửa sợi long của Bành Hải.

“Bành sư huynh quả nhiên là hơn người!”

Hai mắt Đinh Linh Đang sáng rực lên, cả người dường như muốn bốc cháy, lỗ chân lông toàn thân tuôn ra rất nhiều luồng khí đỏ sậm, nom hệt như có hàng ngàn hàng vạn con hoả xà (*) lượn lờ quanh thân nàng, khiến cho cả người nàng cũng trở nên vận vận.

Chân khí quanh thân Bành Hải cũng sục sôi, mơ hồ còn nghe được tiếng sấm rầm rì. Từng luồng từng luồng khí màu đen lan tràn trong tứ chi bách hải (**), trào ra khỏi cơ thể theo lỗ chân lông, kết thành một tấm áo giáp chắc chắn bao quanh thân thể hẳn.

Thân hình của hai người đều không có gì biến hoá nhưng khí tràng lại mạnh hơn gấp mười lần ban nãy. Hai luồng khí màu đỏ cùng màu đen tràn ngập bao trùm khắp phạm vi hơn mười thước quanh hai người.

Mà giữa hai người, nơi hai luồng khí giao tiếp nhau liên tiếp vang lên những tiếng “Bùm bùm”, tựa như có hai đội quân đang giao chiến vậy.

Trên mặt đất xuất hiện những vết nứt tung toé chông chéo nhau. Nơi mà kinh khí đảo qua, đất đá lập tức hoá thành bụi bặm.

“Lại đến!”

Đinh Linh Đang quát to một tiếng, hơi thở hoá thành mũi tên tạo thành những làn khí gợn sóng trước mặt. Thân hình của nàng đột ngột biến mất không thấy, thay vào đó là một con hoả xà dài chừng hơn trăm thước. Hoả xà tựa như vật sống, quần hết vòng nọ đến vòng kia, hoàn toàn bao phủ lấy Bành Hải.

Chính giữa nơi hoả xà quần quanh có một luồng khói đen bay thẳng lên trời cao, huyền hoá thành một con chim ưng tung cánh bay cao, giương nanh múa vuốt nhắm thẳng về phía thất tặc của hoả xà(***)).

Hai người càng đánh càng nhanh, hoả xà cùng hắc ưng lần lượt bị xét nát lại lần lượt ngưng kết lại.

Ngay từ đầu người xem còn có thể nhìn thấy rõ hình thái của hoả xà cùng hắc ưng, về sau cả hai quần quýt lấy nhau biến thành một khối không khí đỏ đen xen lẫn khổng lồ. Chỉ có thể nghe được tiếng sấm rền vang từng trận truyền ra từ trong khối không khí đó, chung quanh là cuồng phong rít gào, cát bay đá chạy. Mặt đất tựa như vừa bị một trận mưa sao băng oanh tạc, xuất hiện hơn chục hố sâu chừng mấy thước, miệng hố còn bốc khói trắng, toả ra hơi nóng.

Lý Diệu đứng cách xa đó mấy trăm mét, nhìn như mê như say.

Nơi này không phải Thiên Nguyên giới mà là Tiểu Hôi vực, là nơi có trọng lực mạnh gấp đôi, vậy mà bọn họ vẫn có thể trình diễn một màn chiến đấu hoa lệ như vậy!

Đây chính là lực lượng của người tu chân, mạnh mẽ dường nào, cuồng bạo dường nào, tựa hồ không gì có thể ngăn cản.

Mà những người tu chân này mới chỉ đạt tới cảnh giới đỉnh cao của kỳ Luyện Khí, ở Tu chân giới vẫn xem như là sự tồn tại thấp nhất.

Nếu như là những cảnh giới cao hơn, như kỳ Trúc Cơ, kỳ Kết Đan, thậm chí là Nguyên Anh, lại trang bị thêm vài món thần binh lợi khí, cộng thêm vài món pháp bảo lợi hại, vậy là có thể...

Có thể giết sạch một đường từ đầu này tới đầu kia của vũ trụ!

Khó trách nhân loại lại có thể xưng hùng ở vũ trụ này suốt bốn vạn năm, giết hại vô số kẻ ngoại tộc, được xưng là “Chúng tộc chiến đấu mạnh nhất trong tinh không vô tận”!

“Không lâu nữa ta cũng sẽ trở thành một người tu chân như vậy, thậm chí là mạnh hơn bọn họ!”

Trong lòng Lý Diệu sinh ra một sự xúc động mãnh liệt thay thế cho cảm giác hâm mộ, ghen tị trước đó.

Xương cốt của hắc, mạch máu, tế bào, cơ thể, ngũ tạng lục phủ, mỗi một bộ phận trên thân thể đều trở nên xung động, chỉ hận không thể bắt đầu tu luyện ngay giây tiếp theo.

Mà cách đó mấy trăm mét, hai luồng hơi thở trôi nổi giữa không trung chợt như đọng lại, sau đó biến mất không còn bóng dáng, hết như bong bóng nước dưới ánh mặt trời. Bành Hải cùng Đinh Linh Đang lại hiện ra bản thể.

Đinh Linh Đang mình đầy thương tích, toàn thân còn toả ra hơi nóng giống như vừa được nướng trên lò nướng vậy.

Bành Hải từ trên cao nhìn xuống, sau lưng hắc nổi lơ lửng một quả cầu kim loại cực kỳ lớn, mặt ngoài quả cầu có chín lỗ hồng, trong mỗi lỗ hồng có một đám linh năng được ngưng kết lại trong nháy mắt.

“Linh năng phù du pháo?”

Con người của Lý Diệu gần như lột tròng. Đây vốn là pháp bảo dùng để trang bị cho chiến hạm trên tinh thạch, Bành Hải lấy nó từ đâu vậy?

Đinh Linh Đang thét lên: “Bành sư huynh, huynh giờ trò gian lận!”

Bành Hải mỉm cười: “Đình sư muội, huynh chỉ nói là dùng thực lực đỉnh cao của kỳ Luyện Khí để đánh với muội, nhưng huynh cũng chưa nói sẽ không dùng pháp bảo!”

Đình Linh Đang tức giận đến không kiềm chế được: “Dùng đao hay dùng kiếm muội đều nhịn huynh, thế nhưng đó chính là đại pháo!”

“Há, cầm nhầm.”

Bành Hải nhếch môi cười, linh năng phù du pháo khai hoả toàn bộ hoả lực, chín ngọn linh năng đồng thời tập trung vào một điểm, không chút thương hương tiếc ngọc mà đánh thẳng về phía Đình Linh Đang.

Tầng linh năng hộ thuẫn cuối cùng của Đình Linh Đang cũng bị đánh vỡ nát, thân thể nàng tựa như hoả xà bị rút xương đổ ập về sau.

Đợi cho cơn địa chấn qua đi, trên mặt đất xuất hiện một loạt hố sâu đến vài thước.

Đình Linh Đang mang theo vẻ mặt ai oán mà ngất đi.

Bành Hải huyết sát, chậm rãi hạ xuống từ không trung, thản nhiên đi về phía Lý Diệu.

Lý Diệu hết nhìn linh năng phù du pháo trên đầu hẳn lại nhìn đến vẻ mặt bình tĩnh thản nhiên của hẳn, muốn nói lại thôi.

“Có phải đệ cảm thấy ta tuy được xưng là Yêu Đao, là một Kiếm tu, nhưng trong lúc tỷ đấu lại dùng đến đại pháo là hơi ê tiện không?” Bành Hải mỉm cười hỏi.

“Có một chút.” Lý Diệu chớp mắt, hẳn cũng không biết nên bình luận như thế nào về phương thức chiến đấu của Bành Hải.

“Mục đích vốn là đánh ngã kẻ địch, hình thức chiến đấu cũng chỉ là thủ đoạn. Chỉ cần có thể đánh ngã được kẻ địch, muốn dùng đao, dùng kiếm, dùng nắm đấm hay dùng đại pháo lại có gì khác nhau?”

Trong lòng Lý Diệu có hơi máy động, hẳn cảm thấy câu nói của Bành Hải còn có hàm ý khác.

Bành Hải vỗ tay mấy tiếng, phù du pháo lập tức biến mất như chưa từng tồn tại.

Hắn vỗ vai Lý Diệu, nặng nề nói:

“Lý Diệu, đệ và ta xuất thân giống nhau, đều là người giã giụa từ tầng dưới chót đi lên. Những người như chúng ta cũng giống như những hòn đá cuội được cọ rửa dưới thác nước, mặt ngoài nhìn có trơn láng bao nhiêu thì bên trong vẫn tồn tại một sự kiên trì không thể đánh nát. Chúng ta đã nhắm đến mục tiêu nào thì sẽ liều lĩnh mà đạt được tới cùng, cho dù là đụng phải tường đồng vách sắt, chúng ta cũng sẽ nghĩ ra cách đục thủng một lỗ dưới chân tường mà đi tiếp.”

“Nhưng không phải chỉ có một con đường đi đến mục tiêu, cũng không phải chỉ có một cách để thực hiện.”

“Học viện Thâm Hải đích thực là thánh địa của Luyện Khí sư, nhưng đệ cứ thử gia nhập hệ Đấu Võ của chiến viện Hoang Địa xem. Trước tiên học cách vận dụng các loại pháp bảo đã, biết rõ ưu khuyết điểm của các loại pháp bảo trong thực chiến, nắm được các chiến sĩ ở tiền tuyến cần nhất là loại pháp bảo nào... Đợi có được những kinh nghiệm này rồi quay lại học luyện khí mới có thể luyện chế ra được loại pháp bảo càng mạnh, càng thích hợp thực chiến.”

Những lời nói của Bành Hải làm dậy sóng trong lòng Lý Diệu.

Bành Hải chỉ cười, không nói thêm nữa.

“Không cần phải quyết định vội, dù sao đây cũng là một chuyện lớn. Còn một tháng nữa, đệ cứ suy nghĩ kỹ đi. Cho dù cuối cùng đệ chọn học viện Thâm Hải thì ta cũng ủng hộ đệ tuyệt đối! Được rồi, không còn sớm nữa, ta đã hẹn trước với đám chiến hữu cũ là trước giữa trưa ngày kia phải chạy về hoang mạch yêu thú uống rượu rồi. Đệ ở đây chậm rãi tu luyện nhé. Chừng mười phút nữa Đinh Linh Đang sẽ tỉnh, lúc đó đệ có thể bảo nàng thu xếp hết thầy.”

“Hải ca!”

Bành Hải đang định rời đi thì đột nhiên bị Lý Diệu gọi lại.

“Còn việc gì sao?” Bành Hải cười hỏi.

Lý Diệu do dự một chút, quyết định dùng hết dũng khí nói: “Hải ca, nói như vậy có lẽ hơi đường đột, nhưng... huynh có thể cho đệ biết thực lực chân chính của người tu chân ở kỳ Trúc Cơ không?”

***

(*) Hoả xà: rắn lửa.

(**) Tứ chi bách hải: chạy khắp toàn thân.

(***) Thất tắc của hoả xà: vị trí thất tắc (bảy tắc) là điểm yếu của rắn, vị trí này đại khái nằm ngay chỗ tim rắn, đánh trúng nó rắn sẽ chết.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Nhảy Vọt Tới Đỉnh Cao

Bành Hải nhường cao chân mày, nhìn Lý Diệu có chút ngạc nhiên.

Lý Diệu cắn chặt răng, lấy hết dũng khí nhìn hắn.

Một lát sau, Bành Hải cười, cả người thả lỏng, gật đầu nói:

“Được, tiểu huynh đệ cậu thực thú vị, tôi sẽ cho cậu biết một chút về cái gì là tu chân giả Trúc Cơ kỳ cấp cao!”

Bành Hải giơ tay lên, một tấm linh phù mờ bay ra từ lòng bàn tay hắn bay đến đỉnh đầu Lý Diệu, “âm” một tiếng rách vụn, nổ ra những hạt ánh sáng bay lượn, lượn lờ xung quang Lý Diệu, ngưng kết thành một vòng bảo hộ trong suốt.

Lý Diệu biết đây là linh năng hộ thuẫn, có thể phòng ngừa hắn bị những con sóng linh năng làm bị thương.

“Tôi bình thường đều áp chế thực lực ở 3%, cũng là trạng thái của võ giả thông thường nên cậu không cảm giác được hơi thở mạnh mẽ trên người tôi, nhưng chỉ cần 0.001 giây thôi là có thể biến thành như vậy.”

Bành Hải hai mắt tròn, hít sâu một hơi, cả người bỗng nhiên phồng lên, cơ bắp phồng lên giống như bị thổi hơi, những mạch máu thô chắc như con trăn quấn chặt, bò trườn quanh cơ thể hắn!

Vừa rồi còn là người bình thường có thân hình cao gầy, trong phút chốc liền biến thành người cơ bắp siêu cấp cao hơn 2m2, cả làn da cũng biến

thành màu đồng như sắt thép, mơ hồ phản xạ ánh sáng bóng loáng khiếp người.

Tiếng nói của Bành Hải cũng trở nên vô cùng khàn khàn, to khỏe:

“Hiện tại tôi phát huy khoảng 7% thực lực, kích thích máu thịt cơ thể tới trạng thái cực hạn, đây là trạng thái đỉnh điểm mà thân thể con người có thể đạt tới, cũng chính là tuyệt thế cao thủ trong giới võ giả! Càng tiến một bước thì nhất định phải phát động linh căn, hấp thụ linh lực trời đất, dùng linh năng để mạnh thêm một bậc cũng chính là cái được gọi là “Luyện khí”!”

Nói xong, cơ thể của hắn chợt thu nhỏ lại, trở về hình dạng cao cao gầy gầy nhưng trên trán mơ hồ có ánh sáng dịch chuyển, khuếch tán ra từng vệt gợn sóng vô hình, giống như gợn sóng không lồ kia lấy đỉnh đầu của hắn làm trung tâm, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Từ 36.000 lỗ chân lông trên người hắn phun mạnh ra một lớp sương đen nhàn nhạt, lượn lờ xung quanh hắn, tạo nên một tầng linh năng chiến giáp hình dáng đáng sợ, trên chiến giáp còn mơ hồ có tia máu lấp lánh.

“Đây là 12% thực lực của tôi, kế tiếp là 13%, 14%...”

Bành Hải mỉm cười, thông thả ung dung tăng sức mạnh lên, hắc khí quanh thân khuếch tán ra từng vòng, bao phủ hoàn toàn phạm vi hơn 10m. Một con Liệp Ưng từ trong sương đen từ từ bay lên, giang cánh ra, che phủ bầu trời bao la hơn trăm thước.

“Đây chính là cảnh giới đỉnh cao của Luyện Khí kỳ mà khi này tôi tạo ra. Sau đây là Trúc Cơ kỳ!”

Hai mắt Bành Hải trợn lên, quát một tiếng lớn, hắc ứng một lần nữa hóa thành sương đen, sương đen hóa thành từng sợi chỉ đen, trong nháy mắt bị hắn hút về trong cơ thể!

Hai mắt Bành Hải trở nên vô cùng u ám, giống như là một cái giếng cổ vô cùng sâu thẳm, vừa giống như bầu trời khi nhật thực!

Vẻ mặt của hắn trở nên vô cùng lãnh đạm, lạnh như băng, không có một chút hơi thở nhân tính nào, mặt đất dưới chân không ngừng nứt ra, nứt ra, nứt ra, hình thành nên từng mạng nhện vết nứt khổng lồ phạm vi vài trăm thước!

Tóc Bành Hải trong nháy mắt dài ra, hai chân rời khỏi mặt đất, lơ lửng giữa không trung, tóc dài không gió mà bay, vô cùng cuồng loạn, từng sợi khí đen một lần nữa từ lỗ chân lông tràn ra dày đặc, lại trở nên càng thêm cô đọng, càng thêm hắc ám, càng thêm kinh khủng, giương nanh múa vuốt khắp bốn phương tám hướng.

Cho dù Lý Diệu tránh trong linh năng hộ thuẫn cũng có thể cảm nhận được sức mạnh che lấp cả đất trời từ cơ thể Bành Hải không ngừng tuôn trào, điên cuồng mà công kích linh năng hộ thuẫn, va đập khiến linh năng hộ thuẫn vang lên tiếng “rầm rầm”!

Loại sức mạnh rung chuyển trời đất này hoàn toàn không phải Lý Diệu hiện tại có thể chịu đựng được. Hắn có cảm giác nếu như không có linh năng hộ thuẫn che chở, trong vòng nửa giây, hắn sẽ bị lực lượng của Bành Hải nghiền thành đồng bùn!

Bành Hải ở trong hư không, hai mắt hoàn toàn biến thành màu đen, nhìn không thấy dù chỉ một ít tròng trắng.

Xung quanh hắn, một luồng linh năng lực trường màu đen đã hình thành, vô số đá vụn từ mặt đất xé rách, bay lên, xoay với tốc độ nhanh xung quanh lực trường của hắn.

Trên mặt Bành Hải xuất hiện nụ cười quỷ dị:

“Đây là cảnh giới của Trúc Cơ kỳ cấp cao, nhưng mà... đây chưa phải là cực hạn của tôi!”

Một chữ cuối cùng vừa ra khỏi miệng, Bành Hải gầm lên một tiếng, hai mắt giống như biến thành hai mặt trời màu đen, phóng ra ánh sáng vô cùng tăm tối.

Lý Diệu hoàn toàn không biết nên diễn tả những gì đang thấy như thế nào, hẳn chưa bao giờ biết, “hắc ám” cũng có thể trở nên “chói mắt” như thế!

Bùm... bùm, bùm... bùm!

Vô số luồng điện màu đen xuất hiện xung quanh Bành Hải, điên cuồng lượn lờ xung quanh hắn, hình thành linh năng lực trường thứ hai, còn mái tóc đen nhánh của Bành Hải bỗng biến thành màu vàng sẫm, giống như đầu đầy rắn vàng khiêu vũ, từng sợi dựng đứng lên!

Răng rắc! Răng rắc!

Trong khoảng không trước mặt Lý Diệu xuất hiện nhiều vết nứt, đan chéo, nhanh chóng lan ra.

Linh năng hộ thuẫn cũng không thể chống lại lực trường mạnh mẽ của Bành Hải, sắp sụp đổ rồi!

“Cảnh giới mạnh mẽ hơn cả Trúc Cơ kỳ cấp cao, đây là, đây là Trúc Cơ kỳ đỉnh cao!”

Lý Diệu nhìn say mê, năm tay không biết khi nào đã siết chặt lại, móng tay đâm chảy máu cả lòng bàn tay, thế nhưng hắn lại không biết gì cả, hoàn toàn đắm chìm trong cơn bão linh lực do Bành Hải tạo nên!

“Tôi cũng phải trở thành tu chân giả như vậy, tôi nhất định sẽ trở thành tu chân giả như vậy!”

Đáy lòng Lý Diệu vô cùng điên cuồng rống lên.

Cuối cùng...

Bão táp linh lực tàn sát ba giây đồng hồ, Bành Hải thu hồi lực trường, thu hồi toàn bộ hơi thở về cơ thể, khôi phục về hình dạng người thường dưới trạng thái 3%.

“Hải ca, anh có thể tu luyện đến cảnh giới Trúc Cơ kỳ đỉnh cao!” Lý Diệu vô cùng kích động.

“Không, tôi chỉ là ngẫu nhiên có thể bộc phát ra sức mạnh đỉnh cao của Trúc Cơ kỳ, duy trì không được vài giây, vẫn chưa thể xem là đạt tới Trúc Cơ kỳ đỉnh cao.” Bành Hải lắc lắc đầu.

“Vậy cũng thực đáng sợ, một người tu chân giả cảnh giới Trúc Cơ kỳ hoàn toàn bùng nổ khả năng chiến đấu, thật sự kinh khủng vô cùng!”

Lý Diệu nhớ lại hình ảnh vừa mới thấy, cảm thấy vô cùng rung động.

Bành Hải cười khẽ, nói:

“Tuy rằng tôi đạt tới cảnh giới cao nhất nhưng trong lòng tôi không hề có “sát ý”, sao gọi là kinh khủng? Nếu là trên chiến trường thật sự, đối mặt với yêu thú vô cùng hung ác, sát ý của tôi bùng nổ, cho dù trong cảnh giới tương tự, thực lực còn có thể tăng lên ba năm lần, cộng thêm một thanh thần binh lợi khí... Đây mới thực sự là kinh khủng đó!”

“Còn có thể tăng lên ba đến năm lần?”

Lý Diệu ghen hống nhìn trân trối, thật sự chấn động, vốn dĩ không thể tưởng tượng ra cảnh tượng đó.

Bành Hải cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ bả vai Lý Diệu, đầu cũng không quay lại đi đến trạm truyền tin:

“Tu luyện cho tốt đi, tiểu huynh đệ, con đường tu chân còn dài mà, một ngày nào đó, cậu cũng sẽ đi đến cảnh giới của tôi hôm nay, đến lúc đó cậu sẽ biết!”

Lý Diệu ngơ ngác đứng yên thật lâu.

Dưới sự thay đổi của lực trường, nhịp thở của hắn cũng khi thì dồn dập, khi thì nặng nề, khi thì chậm chạp.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn điều hòa lại hơi thở.

Lý Diệu dùng sức giơ nắm đấm hướng về phía bóng dáng Bành Hải vừa biến mất ở trạm truyền tin, nhếch miệng nở nụ cười tràn đầy tự tin.

“Tôi sẽ làm được, Hải ca, tôi sẽ đuổi kịp anh nhanh thôi!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Trường Trung Học Dành Cho Con Em Thợ Mỏ

Ba ngày sau đó, Lý Diệu tiến hành huấn luyện phục hồi, cố gắng trong thời gian ngắn nhất khôi phục thân thể về trạng thái đỉnh cao.

Nói tóm lại, chính là hai chữ “ăn” và “ngủ”.

Ăn, chính là ăn thức ăn nén năng lượng cao chuyên dụng của quân đội.

Đây là quân đội đặc biệt chuẩn bị cho tu chân giả chém giết yêu thú nơi hoang dã, một mẫu to bằng móng tay cũng đủ chống đỡ cho một tu chân giả cấp thấp chém giết suốt một ngày. Còn Lý Diệu mỗi giờ đều bắt buộc mình ăn một lon, sau đó điên cuồng dùng “kình thôn đại pháp”, điên cuồng hấp thu và luyện hóa, chuyển hóa thành năng lượng cơ bản nhất, khôi phục thân thể bị tổn hại.

Sau khi ăn xong liền ngủ trong “khoang ngủ sâu” trong phòng tu luyện đặc chế của Bành Hải, ngủ sâu một giờ tương đương với giấc ngủ suốt một ngày một đêm thông thường!

Để mau chóng khôi phục thân thể, bắt đầu tu luyện thực sự, mấy ngày nay Lý Diệu chỉ đơn giản là ngủ, không tiếp tục hấp thu những mảnh kí ức Âu Dã Tử trong giấc mơ.

Mỗi giây trôi qua, Lý Diệu đều cảm nhận được năng lượng cơ thể tăng lên một phần, dường như mỗi một vết nứt trên tay chân xương cốt đều hồi phục trong nháy mắt, khiến cho thân thể trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Ba ngày sau...

Lý Diệu ung dung tự tại chạy bộ ở khu Tiểu Khôi, khi thì nhảy lên, khi thì đứng tấn, khi thì tung ra từng bài quyền.

Từng đường quyền hóa thành hư ảnh, chậm rãi khuếch tán trước mặt.

Hắn đã khôi phục thân thể khỏe mạnh, cao hơn 3cm so với trước khi hôn mê, thân hình không mập không ốm, rất cân đối, cơ bắp săn chắc nhưng không quá thô, thân hình giọt nước, giống như hòn sỏi được tẩy rửa dưới thác nước mấy chục nghìn năm, từng khối ngay ngắn trật tự xếp hàng trên bộ xương kiên cố.

Bởi vì lâu không có phơi nắng, làn da có chút trắng nõn nhưng tỏa ra sự sáng bóng khỏe mạnh, tràn trề hơi thở mạnh mẽ.

“Cơ thể của tôi đã hoàn toàn khôi phục, cảm giác khỏe mạnh hơn so với trước khi hôn mê, nếu như bây giờ kiểm tra độ tiến bộ linh căn, tôi tin tưởng ít nhất tăng 20-30%!”

Lý Diệu hít sâu một hơi, dưới 10 lần trọng lực, nhảy một bước tới cách đó 4-5m.

Hắn híp mắt lại, cảm nhận được sức mạnh dồi dào từ chân tay xương cốt, đối với cơ thể mới cực kỳ hài lòng.

Đinh Linh Đang đùa cợt nói:

“Độ tiến bộ linh căn chỉ là con số ảo, ở Đại hoang chiến viện, chỉ có đàn bà mới suốt ngày để ý độ tiến bộ của linh căn, anh hùng thực sự luôn chỉ tin vào quả đấm của mình!”

Lý Diệu sửng sờ, chậm rãi nắm chặt nắm đấm:

“Nói cũng đúng, dù độ tiến bộ linh căn chỉ còn lại 1%, tôi cũng không bỏ cuộc! Nếu đã như vậy thì mặc kệ cái gì độ tiến bộ đi, bắt đầu tiến lên nào!”

“Đợi đã.”

Đinh Linh Đang giơ cổ tay lên, từ tinh não cỡ nhỏ bắn ra một màn ánh sáng:

“Cậu còn quên một chuyện quan trọng nhất là đăng kí thi đại học đó! Tôi đã điều tra, lấy danh nghĩa cá nhân đăng kí thi đại học rất phiền phức, phải chạy đi nhiều chỗ, còn phải tiến hành kiểm tra thân thể toàn diện, trải qua nhiều hạng mục kiểm tra mới được.”

“Phiền phức vậy sao?”

Lý Diệu nhíu mày, cẩn thận xem giới thiệu trên màn sáng, phát hiện Đinh Linh Đang nói không sai, theo như “Quy trình đăng kí thi đại học dành cho cá nhân” nói, cho dù thuận lợi, cũng phải mất ba ngày mới có thể thành công, nếu có giai đoạn nào gặp sự cố, kéo dài thành một hai tuần cũng là chuyện rất bình thường.

Còn không tới một tháng là đã tới kì thi đại học, mỗi một phút đều vô cùng quý giá, hắn không muốn lãng phí nhiều thời gian vào chuyện này.

“Hay là có thể hỏi “Hội Thương binh” xem có biện pháp nào giúp ta rút ngắn quy trình đăng kí không.”

Nghĩ đến đây, Lý Diệu mở ra tinh não loại nhỏ, gọi linh hạc truyền thư.

Đang chuẩn bị gửi tin nhắn cho hội trưởng Triệu của Hội Thương binh, hỏi xem hắn có cách nào không, lại nhận được một tin nhắn của Vương gia chủ cửa hàng đồ cũ Lão Vương.

Ông lão đang sửa chữa một hệ thống pháp bảo cỡ lớn, một người làm không xuể nên nhờ hắc qua đó giúp.

Lý Diệu do dự một chút, vốn dĩ định từ chối nhưng Vương gia gia luôn đối xử với hắc rất tốt, sau khi “ông bố” chết lại càng coi hắc như con nuôi. Trong thời gian hắc hôn mê bất tỉnh, ông lão cũng nhiều lần tới bệnh viện thăm hắc, sau khi biết hắc tỉnh lại, còn đặc biệt làm một bàn đầy đồ ăn mời hắc tới ăn, nhưng bị hắc lấy lý do bận tu luyện mà từ chối.

Nghĩ đến đây, Lý Diệu liền đồng ý ngay, chuẩn bị bỏ ra nửa ngày đến chơi với ông lão một chút.

Một mặt giúp ông lão làm việc, mặt khác cho ông ấy thấy hắc bây giờ có thể chạy nhảy lung tung, vẫn là một anh hùng, để hai ông bà yên tâm.

Nói một tiếng với Đinh Linh Đương, cô gái trẻ hưng phấn nói muốn lấy chiến thoi Xích Diễm đưa Lý Diệu đi, Lý Diệu không chút do dự mà từ chối, dùng Truyền Tống trận trốn về Thiên Nguyên giới, lên tàu ngầm Tinh quỹ đi tới địa chỉ mà Vương gia gia đưa.

“Trường trung học Quáng Công Tử Đệ (*), Phù Qua thành?”

Sau hơn một giờ lặn lội, Lý Diệu xuất hiện trước cổng ngôi trường lụp xụp trong xóm nghèo của khu Khôi Nham phía Tây Bắc Phù Qua thành.

Hơn một trăm năm trước, khu vực Tây Bắc của Phù Qua thành đã từng có vài mỏ thủy tinh có sản lượng lớn, nhiều công ty khai thác mỏ của các tông phái hợp tác, biến khu Khôi Nham thành một khu khai thác mỏ vô cùng phồn vinh.

Thời kỳ hưng thịnh, nơi này tụ tập một trăm ngàn thợ mỏ và mấy trăm ngàn người nhà, có trường học riêng, bệnh viện và các cơ sở vật chất công cộng.

Ngôi trường cấp ba dành cho con em thợ mỏ này cũng được xây dựng vào lúc đó.

Chẳng được bao lâu, do nguồn khoáng sản dần dần cạn kiệt, toàn bộ tông phái dần dần rút khỏi, để lại mấy trăm ngàn thợ mỏ thất nghiệp và người nhà, người tìm được đường cũng lần lượt rời đi, chỉ còn lại mấy chục ngàn thợ mỏ thất nghiệp không có kỹ năng khác vẫn ở đây kéo dài hơi tàn.

Trường cấp ba dành cho con em thợ mỏ cũng biến thành trường học tệ nhất ở Phù Qua thành, quả thật khác một trời một vực với trường cấp ba tư nhân chất lượng cao thuộc Xích Tiêu phái, không tồn tại cùng một thế giới.

Lý Diêu đi vào sân trường, giống như đi vào một chỗ phế tích từng bị tu chân giả điên cuồng công kích. Khắp nơi đều là tòa nhà lâu năm không được trùng tu, sân vận động gồ ghề, trong góc đặt một chiếc máy kiểm tra sức mạnh phủ bụi, nhìn mã hàng không ngờ là đồ cổ hơn một trăm năm trước, thối một cái liền sụp đổ.

Các loại thiết bị trong trường học này đều sản xuất cách đây một trăm năm, để lâu ngày đã sớm hết hạn sử dụng, xuất hiện nhiều vấn đề.

Cái Vương gia gia đang sửa chữa chính là hệ thống tinh quản cỡ lớn dùng để điều hòa nhiệt độ.

Tinh quản giống như con rắn dài, nổi qua trên không mỗi phòng học, cuối cùng gom lại tại phòng phù trận phía sau dãy phòng học.

Trong phòng phù trận lắp đặt hai hệ thống phù trận ngược nhau, mùa hè mở “Đóng băng phù”, tinh quản phun ra hơi lạnh; mùa đông mở “Hỏa Viêm phù”, tinh quản phun ra hơi ấm, làm cho phòng học duy trì trạng thái bốn mùa như xuân.

Bởi vì nóng lạnh xen kẽ, nóng nở lạnh co, tinh quản rất dễ bị nứt, tuy rằng sửa chữa không phức tạp nhưng tinh quản đan xen khó gỡ, kéo qua

mấy chục phòng học, muốn tu sửa hoàn toàn vẫn phải tốn thời gian và công sức.

Vương gia gia lớn tuổi, mắt mờ, gặp loại công trình này đều kêu Lý Diệu qua giúp đỡ.

Loại công việc sửa chữa đơn giản này hai người đều quen thuộc, đã không còn gì để nói, Lý Diệu vén tay áo lên, cong móng lên, cùng Vương gia gia sửa một phòng rồi lại một phòng, bận rộn suốt nửa ngày, làm tới mặt xám mày tro, cuối cùng rửa sạch toàn bộ tinh quản từ trong ra ngoài, lại thay mới tinh quản bị vỡ.

Lý Diệu áp lỗ tai dán lên tinh quản nghe một hồi, âm thanh rất bình thường, phù trận vận hành vô cùng trôi chảy, thành công mỹ mãn!

Lý Diệu nhếch miệng cười, khuôn mặt đen thui lộ ra hai hàng răng trắng như tuyết:

“Xong rồi, Vương gia gia, lần này không tính tiền ông đâu, coi như tôi tặng Vương nãi nãi, nếu không có chuyện gì, tôi đi trước nhé!”

“Đợi đã.”

Vương gia gia cười như một con cáo già, kéo Lý Diệu ra ngoài phòng học, một ông lão mập mập đang đứng trên sân vận động.

“Giới thiệu với cậu một chút, đây là hiệu trưởng Mao của trường cấp ba con em thợ mỏ này, cũng là bạn học cũ của ta.”

“Chào hiệu trưởng Mao.”

Lý Diệu nheo mắt, có chút kỳ quái, sửa chữa tinh quản không phải công trình gì lớn, chi phí cùng lắm chỉ là mấy ngàn, Vương gia gia kéo hiệu trưởng người ta ra làm gì?

Hiệu trưởng Mao và Vương gia gia nhìn nhau, hai người đều có chút ngại ngùng, im lặng một lát, hiệu trưởng Mao cố nặn ra một nụ cười, nói:

“Bạn học Lý Diệu, là như vậy, tôi nghe lão Vương nói cậu nghỉ học ở trường cấp ba của Xích Tiêu phái rồi, còn muốn dùng danh nghĩa cá nhân đăng kí thi đại học, nhưng chỉ sợ cậu không biết, quy trình lấy danh nghĩa cá nhân đăng kí rất phức tạp, lại nói một mình cậu, cũng chưa chắc tìm được chỗ thích hợp để tu luyện. Thế nên tôi nghĩ nếu cậu không chê, hay là gia nhập trường cấp ba chúng tôi, quy trình đăng kí do nhà trường hoàn tất, cậu cũng có thể ở trong đây tu luyện. Cậu xem, dụng cụ tu luyện ở đây tuy hơi cũ kỹ nhưng bảo dưỡng không tệ lắm, dù sao cũng tốt hơn ở nhà tự mình làm lung tung! Còn về chi phí, cậu yên tâm, dựa vào tình bạn nhiều năm giữa tôi và lão Vương, một cắt cũng sẽ không thu của cậu!”

“Cái gì, Vương gia gia, ông đây là...”

Lý Diệu lúc này mới biết lý do thực sự Vương gia gia gọi hắn tới, trong lòng không khỏi ấm áp.

Wương gia gia ho hai tiếng:

“Tiểu Yêu Quái, chuyện của cậu ta nghe nói rồi, cậu ở trường cấp ba phái Xích Tiêu đắc tội người khác, người ta quyền thế rất lớn, buộc cậu nghỉ học, thân thể của cậu... lại gặp sự cố nhỏ, chỉ sợ thi không đậu trường đại học trọng điểm. Nhưng cậu cũng đừng bỏ cuộc, ở nơi này nỗ lực bứt phá, tranh thủ thi vào một trường kỹ thuật tốt, sau khi tốt nghiệp thì quay về chính thức kết hợp cùng ta, ta không có con trai, cháu ngoại không có hứng thú với việc sửa chữa pháp bảo, đợi một ngày ta nằm xuống, tiệm đồ cũ pháp bảo sẽ để lại cho cậu. Chưa nói bán có lời hay không, dù sao cũng có thể kiếm miếng cơm ăn, đúng không?”

Lý Diệu hít sâu một hơi, kiềm nén sự cảm động trong lòng.

Vương gia gia không biết hân đã khôi phục thực lực, càng không biết trong não hân xảy ra sự biến đổi kinh người, còn tưởng rằng linh căn của hân bị xé rách, hoàn toàn biến thành phế nhân.

Dù vậy, Vương gia gia cũng không hề bỏ rơi hân, vẫn hết lòng hết dạ suy nghĩ cho hân, thậm chí giúp hân tìm được trường học như thế này!

Tuy rằng đây là trường cấp ba kém nhất Phù Qua thành nhưng Lý Diệu biết, Vương gia gia đã cố gắng hết sức rồi.

Một cảm giác ấm áp chậm rãi tràn đầy trong lồng ngực Lý Diệu.

***

(*) Quáng công tử đệ: Con em thợ mỏ.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Bạo Lực Học Đường

Chần chờ một lát, Lý Diệu nói:

“Hiệu trưởng Mao, người mà tôi đặc tội ở trường cấp ba Xích Tiêu có quyền thế, ông thu nhận và giúp đỡ tôi, không sợ người ta trả thù trường của ông sao?”

Hiệu trưởng Mao cười ha ha, chỉ xung quanh, tự giễu nói:

“Cậu nhìn đi, trường học của chúng ta là trường cấp ba tệ nhất Phù Qua thành, chỉ có con em thợ mỏ nghèo rớt mồng mới tới đây học, cũng chỉ là muốn thi vào học viện kỹ thuật, học một chút tay nghề đầu bếp, cắt tóc, sửa chữa gì đó, còn có cái gì để trả thù đây?”

“Được!”

Lý Diệu trong lòng nóng lên, gật đầu thật mạnh:

“Vương gia gia, hiệu trưởng Mao, cảm ơn ý tốt của hai người, tôi quyết tâm gia nhập trường này, lấy danh nghĩa của trường để tham gia thi đại học. Nhưng mà tôi sẽ tìm một căn phòng tu luyện khác, chưa chắc có thể thường xuyên đến trường học, hi vọng hai người đừng để bụng.”

“Không sao cả, dù sao cũng chỉ là mượn danh nghĩa thuận tiện cho cậu thi đại học mà thôi, nhưng phòng tu luyện bên ngoài đều rất đắt, đặc biệt là trước kỳ thi đại học, rất nhiều phòng tu luyện đều treo bảng “huấn luyện

cấp tốc” lừa gạt tiền thí sinh, cậu không nên mắc lừa, có thể trả tiền thì trả ngay đi, tới trường học tu luyện, bớt chút nào hay chút đó mà!”

Hiệu trưởng Mao nói.

Lý Diệu cười cười, tính tình hiệu trưởng Mao và Vương gia gia quả thật giống nhau, là một người tốt.

Hắn lắc lắc đầu:

“Không sao, là phòng tu luyện của một người bạn, chi phí rất rẻ.”

Hiệu trưởng Mao “ồ” một tiếng, không khuyên nữa, nói tiếp:

“Bạn học Lý Diệu, cậu chờ ở đây một chút, cũng có thể làm quen hoàn cảnh trước, tôi và lão Vương đi tính tiền sửa chữa của ngày hôm nay, sau đó tôi xem thủ tục của cậu nên làm như thế nào. Nói thật, trước nay chỉ có học sinh trong trường chuyển đi trường khác, học sinh trường khác chuyển tới mấy chục năm nay chưa có một ai, ha ha ha ha, tôi đi thu xếp mấy phần hồ sơ, lát nữa cậu cứ ký tên là được.”

“Được, tôi nhất định sẽ toàn lực ứng phó trong cuộc thi đại học, làm vẻ vang trường trung học Quáng Công Tử Đệ!”

Lý Diệu chân thành nói.

Hiệu trưởng Mao cười ha ha một tiếng, không tỏ ý kiến gì với lời nói của Lý Diệu, hai ông lão quàng vai bá cổ đi vào văn phòng.

Lý Diệu chấp hai tay sau lưng, vui sướng tự đắc đi dạo trong sân trường thô sơ, tâm trạng vô cùng khoan khoái.

Tuy rằng Hách Liên Liệt, Triệu Thụ Đức, Hắc Diện Thần... mấy người này đều không coi trọng hắn, không tin hắn, coi hắn là phế nhân, coi hắn là rác rưởi nhưng Đinh Linh Đang tin tưởng hắn, Yêu Dao Bành Hải xem

trọng hấn, Vương gia gia quan tâm hấn, hiệu trưởng Mao vừa quen cũng ủng hộ hấn!

Hấn không phải một mình cô đơn phấn đấu, có được sự tin tưởng, quan tâm và ủng hộ của nhiều người như vậy, hấn có lý do gì thì không đậu?

Đúng lúc này, ba bóng người cao lớn che trước mặt Lý Diệu.

“Người chính là tên nhóc bị trường cấp ba Xích Tiêu đá khỏi cửa, không thể không chuyển tới trường chúng ta phải không?”

“Cũng chính là yêu tinh lóe lên rồi biến mất được nhắc tới trong thời sự sao?”

“Rõ ràng mới vừa rồi còn ở trong phòng học sửa tình quán, bộ dáng người đầy bụi đất rất xứng với trường chúng ta, chẳng trách bị trường cấp ba Xích Tiêu đá!”

Ba người cất tiếng cười to.

Lý Diệu ngẩng đầu nhìn lên, ba người này đều vô cùng cao lớn uy mãnh, lùn nhất cũng tầm một mét chín mươi mấy, cao nhất khoảng hai mét, mặc đồng phục vải thô rất sơ sài, cơ bắp cuồn cuộn khiến đồng phục bị căng chặt, dường như tùy tiện hoạt động một cái là bị rách ngay.

Nhìn hình dáng...

Ba người họ xấu xí hèn mọn, vẻ mặt hung hăng càn quấy, hiển nhiên là cầm đầu trường trung học Quáng Công Tử Đệ này rồi.

Lý Diệu thở dài, vọt ra cách đó 2m, đầu ngón chân móc một hòn đá to bằng nắm tay từ dưới sân lên, vung nắm đấm đấm một phát!

“Đùng” một tiếng, hòn đá nát vụn, mảnh nhỏ bay ra bắn lên làm đau cả mặt ba người.

“Đúng vậy, ta chính là yêu tinh lóe lên liên biến mất đó, hôm nay vừa mới chuyển tới trường này, xin hỏi tiếp theo có phải đến đoạn bạo lực học đường trong truyền thuyết không?”

Lý Diệu vỗ vỗ tay, phúi bụi trên năm tay, thản nhiên hỏi.

Im lặng, ba người như trúng thuật Định Thân, im lặng ước chừng mười giây đồng hồ.

“Dĩ nhiên không phải! Chúng ta nghe nói có học sinh mới chuyển trường, không biết vui vẻ bao nhiêu, đặc biệt đến chào đón bạn học mới đấy!”

“Đúng vậy, tuy rằng trường chúng ta chất lượng dạy học không tốt, nhưng tác phong trường học tốt miễn bàn, bạn học đoàn kết yêu thương nhau, thân như người nhà, cái gì là bạo lực học đường, chưa nghe nói qua bao giờ!”

“Qua đây, bạn học Lý Diệu, không, cho phép chúng ta tôn kính gọi ngài là “Diệu ca”, oa, quả đảm của Diệu ca thật sự mạnh mẽ, đánh một quyền, chỉ sợ sức lực hơn một ngàn cân. Diệu ca, có thời gian nhất định chỉ bảo đàn em chúng ta một chút!”

...

Trong phòng hiệu trưởng, lão Vương thật lòng thật dạ nói:

“Ông bạn, lần này thật sự rất cảm ơn ông, ông đã giúp ta một việc lớn!”

Hiệu trưởng Mao cười nói:

“Chuyện nhỏ, chuyện của bạn học Lý Diệu, tôi cũng đã thấy trong bản tin thời sự, một thiên tài tiền đồ rộng mở nhưng vì một chuyện ngoài ý muốn mà sụp đổ, không cách nào tu luyện nữa, quả thật rất đáng tiếc! Đừng

nói hẳn là bạn nhiều năm của ông, cho dù các người vốn không quen biết, chỉ cần có cơ hội, tôi vẫn sẵn lòng giúp đỡ một cậu bé như vậy.”

“Đúng vậy!”

Lão Vương thở dài một cái, khóe mắt mờ hồ rơi xuống một giọt nước mắt đục ngầu:

“Đáng tiếc, thật sự rất đáng tiếc, đổi lại là người bình thường căn bản không chịu nổi đả kích như vậy, đã sớm ủ rũ không ra gì rồi, thế nhưng thẳng nhóc lại “thân tàn chí kiên”, còn chuẩn bị tham gia thi đại học năm nay, ông xem hẳn trước mặt chúng ta biểu hiện bình tĩnh như vậy, còn giả vờ tràn đầy tự tin, chỉ vì để cho tôi yên tâm, thật sự là...”

“Đúng vậy, tinh thần bất khuất như vậy của bạn học Lý Diệu, tôi vô cùng cảm động, ông yên tâm đi, dù hẳn năm nay thi không đậu đại học, sang năm cũng có thể tiếp tục đến trường của tôi học lại, chỉ cần Mao Đại Cương ta ở đây một ngày, cửa trường trung học Quáng Công Tử Đệ mãi mãi rộng mở đón chào hẳn!”

Hiệu trưởng Mao nói xong, đi tới trước cửa sổ hít thở không khí tươi mát.

Hắn tùy tiện nhìn xuống phía dưới một cái, bỗng nhiên “ồ” một tiếng.

“Sao vậy?”

Lão Vương đi tới trước cửa sổ, nhìn quanh xuống dưới.

Phía trước văn phòng chính là sân vận động, chỉ thấy ba cái lưng hùm vai gấu của chàng trai cơ bắp đang cúi đầu khom lưng, vô cùng cung kính vây quanh Lý Diệu, đi đến phía trước máy kiểm tra sức mạnh già cỗi.

Mặt hiệu trưởng Mao trong phút chốc tái lại, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Ba đứa trẻ ngang ngược không nên người này, tôi vừa đi mới có vài phút đã ở đây bắt nạt bạn học mới, thật đáng giận, tôi nhất định phải dạy bảo bọn hăn đàng hoàng mới được!”

“Hình như không đúng.”

Lão Vương gãi gãi đầu trọc, chần chừ nói:

“Bọn họ không giống đang bắt nạt người đâu.”

“Đúng là có chút kỳ lạ, bọn họ đang làm gì đó, để Lý Diệu kiểm tra lực đâm? Đùa kiểu gì vậy! Bạn học Lý Diệu linh căn bị xé rách, đã trở thành một phế nhân, còn kiểm tra lực đâm cái gì! Đây là muốn làm bạn học Lý Diệu mất mặt sao?”

Hiệu trưởng Mao hết sức tức giận nói, đang chuẩn bị đi xuống ngăn cản, lại bị lão Vương kéo lại.

Chỉ vì trước máy kiểm tra sức mạnh, Lý Diệu đã lùi về ba bước, quyền tay phải như đao giấu thật kỹ phía sau, bày sẵn tư thế.

“Hăn...”

Hiệu trưởng nheo mắt, hăn tuy rằng không phải tu chân giả nhưng lúc trẻ dù sao cũng là chiến sĩ đi qua chiến trường thấy qua máu, cho dù cách xa hơn 10m, cũng cảm nhận được một luồng hơi thở vô cùng mạnh mẽ mà nguy hiểm từ trên người Lý Diệu.

Trong nháy mắt, hiệu trưởng Mao lại nhớ tới mấy chục năm trước, thời điểm ở khúc quanh chiến hào tiền tuyến không hẹn mà gặp một con yêu thú.

Hiệu trưởng Mao rút cổ lại, lập tức nổi lên một lớp da gà!

Lý Diệu vẫn không nhúc nhích, khí tràng lại không ngừng tăng lên, không khí bốn phía đều trở nên hơi méo mó, hình thành một khu vực thuộc về riêng mình hẳn.

Ba chàng trai cơ bắp vây quanh Lý Diệu cũng cảm giác được sự khác thường, không tự chủ lui về sau ba bốn bước.

“Hơi thở của hắn thật mãnh mẽ, rõ ràng linh căn bị xé rách, tại sao có thể như vậy?” Hiệu trưởng Mao lẩm bẩm, trừng to mắt không dám chớp, cẩn thận quan sát động tác của Lý Diệu.

Nhưng hắn vẫn bỏ lỡ tất cả. Trong ánh mắt của hắn, Lý Diệu hoàn toàn biến thành một tia tàn ảnh, chỉ dùng 0.01 giây hung hăng đánh lên máy kiểm tra sức mạnh, “rầm” một tiếng, cả chén trà trên bàn của hiệu trưởng Mao cũng nảy mạnh lên một cái!

“Không phải chứ, khoa trương như vậy?”

Con mắt của hiệu trưởng Mai như lồi ra, vội vàng nhìn vô máy tính phía trên máy kiểm tra sức mạnh, lại thấy con số trên máy tính nhảy điên cuồng, dường như dư âm của một quyền này vẫn lan tràn bên trong máy, như sóng thần tràn ra, đã xảy ra không thể ngăn cản!

Cuối cùng...

“Ầm” một tiếng, bộ phận bên trong máy kiểm tra sức mạnh phát nổ, một ngọn khói đen từ từ bay lên, trong không khí truyền tới nồng nặc mùi vị kim loại bị đốt!

Máy kiểm tra sức mạnh như con thú lớn bị trúng tên, lão đảo giăng co ba giây đồng hồ, “rầm” một tiếng hoàn toàn sụp đổ, biến thành một đồng linh kiện nát vụn!

Một quyền này của Lý Diệu lại có thể trực tiếp đánh nổ máy kiểm tra sức mạnh già cỗi có trên trăm năm lịch sử!

“Đây...”

Trong văn phòng, hiệu trưởng Mão cùng lão Vương giống như hai bức tượng gỗ được điêu khắc từ rễ cây đang trợn mắt há mồm!

Im lặng ước chừng hơn một phút đồng hồ, hiệu trưởng Mao mới nâng chén trà lên, tay lại không ngừng run run, chén trà và răng phát ra chuỗi va chạm, nước trà đổ ra đầy ngực.

“Đây là thiên tài hết thời... ông giới thiệu cho tôi đấy sao?” Hiệu trưởng Mao lắp bắp hỏi.

“Đúng, đúng vậy.” Lão Vương cũng lắp bắp trả lời.

“Hết thời còn có thể một quyền đánh nổ máy kiểm tra sức mạnh. Vậy khi chưa hết thời, không lẽ hẳn là Nguyên Anh lão quái sao!”

Hiệu trưởng Mao gân cổ gào lên.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoạ Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Đêm Trước Kỳ Thi Đại Học

Vấn đề đăng ký thi đại học đã được giải quyết, Lý Diệu toàn tâm toàn ý tập trung chạy nước rút cuối cùng.

Ngoại trừ Đinh Linh Đang, còn có một người không ngờ tới cũng xuất hiện ở khu Tiểu Khôi, đó chính là “kẻ suy đồi giới tu chân” Tôn Bưu, người đã khám phá ra Lý Diệu và Yêu Dao Bành Hải!

Ông lão này cũng là người cảm tính, sau khi biết Lý Diệu đã tỉnh, hơn nữa còn tiến hành đặc huấn ở khu Tiểu Khôi, nói sao cũng muốn vào giúp hẩn tu luyện. Lúc đầu Bành Hải cự tuyệt ngay, bởi vì ông lão vốn dĩ đang bị trọng thương, lại bệnh nặng mới khỏi, tiến vào khu vực Tiểu Khôi có trọng lực gấp 10 lần thực sự quá nguy hiểm. Nói không chừng chưa hít một hơi đã tắt thở, nhưng tính tình ông lão vô cùng bướng bỉnh, mắng Bành Hải xối xả, trực tiếp xông vào phòng tu luyện của Bành Hải, Bành Hải bị ông làm tới không dám phản kháng, đành phải căn dặn Lý Diệu và Đinh Linh Đang xem chừng Tôn Bưu, nếu thấy không thích hợp thì lập tức rời khỏi khu Tiểu Khôi.

Tôn Bưu lại không có dáng vẻ bệnh nặng vừa khỏi, giống như là đang hồi xuân, cả nhân cầu đục ngầu cũng trở nên tỏa sáng lấp lánh, nhìn Lý Diệu cười to nói:

“Kế hoạch chạy nước rút hai mươi tám ngày sắp tới đây là năm đó ta vạch ra để Bành Hải nhanh chóng tiến vào Luyện Khí kỳ, người có được không? Không được thì nói sớm!”

“Tới đi!” Lý Diệu liếm môi một cái, ngoắc tay với ông lão.

“Được! Tôn Bưu ta mặc dù là tu chân giả cấp thấp thực lực bình thường, không có tiếng tăm trong giới tu chân, nhưng đời này có thể phát hiện ra Yêu Dao Bành Hải, lại đào ra yêu tinh người, ta lời to rồi! Chạy nước rút cuối cùng bây giờ bắt đầu, bài đầu tiên, đánh vỡ tất cả 100 hòn đá to này!”

Tôn Bưu tròn tròn con mắt, quái dị kêu lên một tiếng.

“Hòn đá ở đâu?”

Lý Diệu trừng to mắt, nhìn chung quanh, khu Tiểu Khôi là đồng bằng, đều là đất bằng phẳng, làm gì có đá?

“Hòn đá thứ nhất!”

Bên cạnh Tôn Bưu, đôi mắt đẹp của Đinh Linh Đang tròn lên, chân dài dùng sức giẫm một cái, dưới chân lập tức xuất hiện khe nứt mạng nhện đan chéo, móc chân một cái, liền hất lên một hòn đá cứng còn to hơn đầu Lý Diệu, hai tay ôm lấy xoay tại chỗ hai vòng, “vù” một tiếng đập mạnh hòn đá về phía Lý Diệu!

“Rất tốt!”

Lý Diệu điên cuồng hét lên một tiếng, trong đầu hiện ra ngày đó chiến lực bộc phát đến cực hạn, nổ ra cảnh giới đỉnh cao Trúc Cơ kỳ vô cùng bá đạo của Yêu Dao Bành Hải, khuỷu người sâu xuống, nổ mạnh dưới chân, cả người đều biến thành một quả đấm tức giận, mạnh mẽ đâm vào hòn đá!

“Vỡ cho ta!”

Ngày đầu tiên, Lý Diệu cứng rắn đập vỡ một trăm hòn đá, trong sự quấy nhiễu của 10 lần trọng lực vác 100 kg, chạy việt dã 50 km, dưới sự “bồi

luyện” của Đinh Linh Đang còn phân tích “Chiến Thú Thập Tam Thế” từng cái một, lại diễn luyện từ đầu, không tránh khỏi bị Đinh Linh Đang đánh mặt mũi bầm dập.

Ngày thứ hai... Ngày thứ ba... Ngày thứ tư...

Lý Diệu gần như điên cuồng tu luyện, lượng thức ăn và thuốc tăng cường hẳn sử dụng mỗi ngày nhiều gấp hơn 10 lần học sinh cấp ba bình thường khác. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Đinh Linh Đang và Tôn Bưu quả thực nghi ngờ trong bụng hẳn có phải cất giấu một cái động nhỏ hay không, nếu không sao có thể ăn nhiều thức ăn như vậy.

Ngày thứ bảy... Ngày thứ tám... Ngày thứ chín...

Thực lực của Lý Diệu với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng lên điên cuồng, kế hoạch tu luyện Tôn Bưu lập ra cho hẳn đã có chút theo không kịp tiết tấu, mỗi ngày hẳn chỉ bỏ 70% thời gian là có thể hoàn thành tu luyện.

Thời gian còn lại, hẳn không ngừng luyện tập “108 Thủ Phi Phong Loạn chùy pháp”, thấu hiểu bộ chùy pháp này, hoàn toàn biến đổi thành một trăm lẻ tám đường quyền pháp.

Ngày thứ mười bốn... Ngày thứ mười lăm... Ngày thứ mười sáu...

Nửa tháng trôi qua, Lý Diệu mỗi ngày chỉ ở khu Tiểu Khôi nửa ngày, thời gian còn lại hẳn đều vào khoang ngủ sâu, điên cuồng tiếp thu mảnh kí ức của Âu Dã Tử, lấy thân phận “công nhân làm thép”, học tập sự huyền diệu của thuật rèn sắt đối với việc gọt giũa các vật liệu kim loại.

Cuối cùng, ngày thứ hai mươi tám, cũng là ngày đặc huấn cuối cùng.

Ngày mai là ngày thi đại học!

Trong khu Tiểu Khôi chỉ có một mình Lý Diệu, trước mặt đặt một hòn đá vuông vức nặng đến mấy tấn.

“A...”

Lý Diệu hai đấm phát lực, cơ bắp cánh tay chấn động kỳ dị, sức mạnh như sóng lớn đánh vào hòn đá tạo nên hai dấu vết hình xoắn ốc, đánh hòn đá cứng bay ra ngoài hơn 10m.

Lý Diệu giậm hai chân, cơ thể như điện, giữa không trung đuổi theo hòn đá, cả người đều hóa thành một cái bóng bao phủ toàn bộ hòn đá, chỉ nghe một chuỗi tiếng động “răng rắc răng rắc”, giống như một con thú đang đói bụng ục, xem hòn đá là thức ăn mà ra sức nhai.

Một đồng đá vụn không ngừng rơi ra từ trong cái bóng, như nàng tiên rải hoa bay lả tả.

Ba giây sau, Lý Diệu nhẹ nhàng đáp xuống, đá vụn hình thành thành một vòng tròn 17 mười tám mét xung quanh hẳn.

Hòn đá có đường kính hơn 3m hoàn toàn biến mất, bị Lý Diệu đánh vỡ hoàn toàn!

“Tôi thành công rồi!”

Lý Diệu móc ngón chân một cái, từ dưới đất hất một hòn đá to bằng nắm tay, nằm trong lòng bàn tay dùng sức nặn một cái, lòng bàn tay liền phát ra tiếng “răng rắc”, hòn đá nát vụn, từ kẽ tay chảy xuống.

“Thực lực của ta ít nhất tăng bốn năm lần so với khi ở Ma Giao đảo, nếu như bây giờ đột nhập bộ chỉ huy Lam Phương, cho dù không dùng âm mưu quỷ kế, dồn ép trực diện, tôi tin tưởng có thể lần lượt đánh chết mấy chục cao thủ của Lam Phương!”

“Xem ra suy đoán của ta không sai, hấp thu mảnh kí ức của Âu Dã Tử rất có lợi đối với việc mở rộng não bộ của ta, độ tiến bộ linh căn của tôi chắc chắn cao hơn lúc trước, nếu không, dù điên cuồng tu luyện thế nào, cũng không thể tiến bộ nhiều như vậy trong một tháng!”

“Nhưng không biết độ tiến bộ linh căn của tôi tăng được bao nhiêu rồi? Hay là đi kiểm tra một chút?”

“Thôi đi, Đinh Linh Đang nói không sai, độ tiến bộ linh căn chỉ là một con số ảo, quan trọng là bản thân mình! 1% cũng được, 99% cũng được, ta sẽ luôn luôn tiếp tục chiến đấu!”

“Tôi đã cố gắng hết sức, không còn gì tiếc nuối, chỉ đợi ngày mai mặt trời mọc, một trận chiến định càn khôn!”

Lý Diệu hít sâu một hơi, cố nén sự nóng nảy trong lòng, thông qua Truyền Tống trận trở lại Thiên Nguyên giới.

Trong phòng tu luyện không có một bóng người, ông lão Tôn Bưu ở khu Tiểu Khôi kiên trì được hai mươi ngày thân thể rất cực cũng chịu không nổi, tim mạch suy yếu chút nữa lại xảy ra vấn đề, bị Lý Diệu và Đinh Linh Đang ép buộc về nhà nghỉ ngơi.

Đinh Linh Đang lại ở trên ban công hóng gió.

Hôm nay cô mặc một chiếc váy dài mỏng màu đỏ, gió nhẹ lướt qua, váy bay bập bênh, đôi chân săn chắc thon dài như ẩn như hiện, dưới ánh hoàng hôn tạo nên một hình ảnh tuyệt mỹ.

Lý Diệu không tự chủ được đi tới.

Nghe thấy tiếng bước chân của hắn, Đinh Linh Đang cũng không quay đầu lại, ném một bức thư được làm từ da yêu thú qua.

“Đây là cái gì?” Lý Diệu có chút tò mò nhận lấy mở ra.

Năm nay mạng đầu linh phát triển, bình thường tin tức đều dùng linh hạc truyền thư để gửi, chỉ có công văn vô cùng chính thức mới dùng thư từ để nhắn.

Nội dung của bức thư đa thú lại khiến Lý Diệu ngưng thở.

“Chị vậy mà lại giúp tôi tranh thủ được tới 30 điểm ưu tiên? Chỉ cần tôi ghi danh vào Đại Hoang chiến viện, có thể hạ 30 điểm tuyển chọn?”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Tôi Đã Quyết Định!

Lý Diệu đọc đi đọc lại thư da thú, xác định mình không có nhìn lầm, ở góc phải dưới lá thư cũng có khắc linh văn của Đại Hoang chiến viện, tuyệt đối không ai có thể giả mạo.

Thường thì giảm điểm tuyển chọn tối đa cũng chỉ có 20 điểm, Đinh Linh Đang lại có thể giúp hãn tranh thủ giảm tới 30 điểm tuyển chọn, thật không thể tin được!

Lý Diệu nhin không được hỏi:

“Một tháng này ta đều liều mạng tu luyện, cả độ tiến bộ linh căn cũng không có kiểm tra, người làm sao có thể giúp ta tranh thủ nhiều ưu tiên như vậy?”

Đinh Linh Đang nhếch miệng cười, quơ quơ nắm tay:

“Ta nói với mấy tên chiêu sinh kia, cậu là thiên tài tu chân điên cuồng nhất, hung ác nhất, có tiềm lực nhất mà ta từng thấy, nhất định phải giảm 30 điểm tuyển chọn, thiếu một điểm, ta trở về sẽ đánh bể đầu bọn họ!”

Lý Diệu hít sâu một hơi, trong lòng cảm xúc đan xen.

Hắn đương nhiên biết Đinh Linh Đang đang nói đùa, quy trình chiêu sinh của liên minh chín trường học tinh anh nghiêm khắc vô cùng, làm sao có thể vì một câu nói của cô mà hạ đến 30 điểm ưu tiên?

Ở sau lưng, Đinh Linh Đang nhất định lặng lẽ làm rất nhiều việc, dùng tất cả tâm huyết mới có thể tranh thủ được điều kiện như vậy!

“Thế nào, ta đã nói sẽ cho cậu thấy thành ý của Đại Hoang chiến viện, hiện tại phần thành ý này đủ trọng lượng chưa? Cậu cuối cùng đã suy nghĩ kỹ chưa, là khoa võ thuật chiến đấu của Đại Hoang chiến viện, hay là khoa luyện khí của đại học Thâm Hải?” Đinh Linh Đang quay đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm Lý Diệu.

“Tôi...”

Lý Diệu nắm lá thư da thú ngấn người, một loạt hình ảnh dần dần hiện ra trong đầu.

Phấn khởi khi lần đầu tiên sửa chữa xong một pháp bảo dân dụng, lời hứa với “ông bố”, sự khó xử của Tạ Thính Huyền, tình cảm mãnh liệt của Đinh Linh Đang, lời nói thâm tình của Yêu Dao Bành Hải, toàn bộ hình ảnh đan xen vào nhau, phân vân rối rắm thành một mớ hỗn độn.

Bỗng nhiên, một ý tưởng vô cùng lạ lùng cũng vô cùng điên cuồng từ trong mớ hỗn độn nhảy ra, giống như con yêu thú tám chân, nháy mắt chiếm cứ não bộ, không cách nào kéo ra được.

Do dự trong mắt Lý Diệu dần dần biến mất, thay vào đó là sự nhẹ nhõm và thoải mái.

Giống như có một thanh chiến đao, chặt đứt mớ hỗn độn trong lòng hần tức thì!

“Cậu quyết định rồi?” Đinh Linh Đang vừa nhìn vẻ mặt của hần, liền biết hần đã quyết định xong.

“Ừ, quyết định rồi!” Lý Diệu mỉm cười, cười vô cùng rạng rỡ.

“Cậu rốt cục vẫn bị thành ý của tôi cảm động, chuẩn bị chọn Đại Hoang chiến viện, phải không, phải không?” Đinh Linh Đang hai mắt trợn lên, bộ dáng muốn nhào tới, như một con báo mẹ nóng nảy.

“Tiểu Linh tử, trước khi lựa chọn, tôi muốn biết một việc. Nếu như cuối cùng tôi không lựa chọn khoa võ thuật chiến đấu của Đại Hoang chiến viện, tử sẽ như thế nào?” Lý Diệu nghiêm túc hỏi.

Đinh Linh Đang kéo kéo khóe miệng, biểu cảm có chút rối rắm, do dự một lát, cắn răng nói:

“Với tư cách một thành viên của Đại Hoang chiến viện, ta đương nhiên sẽ cảm thấy vô cùng thất vọng. Nhưng nếu ta đã cố gắng hết khả năng, vẫn không thể xoay chuyển suy nghĩ của cậu, vậy cũng không còn gì để tiếc nuối! Còn với tư cách bạn bè, tôi sẽ ủng hộ lựa chọn của cậu, nếu ước mơ của cậu là đến khoa luyện khí của đại học Thâm Hải, trở thành một chuyên gia luyện khí, vậy cũng tốt, tôi chúc cậu đạt thành tâm nguyện!”

“Có những lời này của tử, tôi yên tâm rồi, tử thật là một người tốt, tôi sẽ xem tử là bạn tốt cả đời, Tiểu Linh tử.”

“Tốt cái đầu của cậu, còn bảo tôi là người tốt nữa, có tin tôi một quyền đánh bể đầu cậu hay không? Dù sao nói tới nói lui, cậu vẫn quyết định ghi danh khoa luyện khí của đại học Thâm Hải?”

“Tôi cũng không có nói như vậy.”

“Vậy rốt cuộc cậu chọn cái gì! Hoặc là khoa võ thuật chiến đấu Đại Hoang chiến viện, hoặc là khoa luyện khí của đại học Thâm Hải, chẳng lẽ còn có lựa chọn thứ ba?”

Lý Diệu cười ha ha một tiếng, chớp chớp mắt, chậm rãi nói: “Ngày mai, đợi ngày mai sau khi kỳ thi đại học kết thúc, tử sẽ biết.”

“Cậu...”

Đinh Linh Đang tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn Lý Diệu cười gian, hận không thể thật sự đi lên dùng một quyền đánh bể đầu hăn. Nghiến răng một lúc lâu, cô bỗng nhiên leo lên ban công, hét lớn một tiếng với trời hoàng hôn, sau đó nhún người nhảy xuống cao ốc mấy ngàn mét!

Một giây sau, từ dưới ban công truyền đến một trận nổ vang giòn, chiến thoi Xích Diễm hóa thành một đường cầu vòng, đâm thẳng vào trời chiều!

Dưới ánh hoàng hôn, Lý Diệu nhắm mắt lại, cảm nhận sự ấm áp của chiều tà, lắng lắng nghe nơi sâu nhất đáy lòng, âm thanh máu chảy qua tim.

Thật lâu sau, hăn mở hai mắt ra, đáy mắt là một mảng trong suốt.

Đúng, hăn xác định lại rồi. Đây chính là lựa chọn hăn mong muốn, đây chính là trường đại học hăn muốn tới.

Khởi động tinh não cỡ nhỏ, Lý Diệu gửi một bức linh hạc truyền thư cho giáo sư Tạ Thính Huyền của đại học Thâm Hải, đối phương không trả lời.

Lý Diệu không ngại phiền phức, lại gửi lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư.

Phải đến lần thứ năm, đối phương cuối cùng cũng kết nối, Tạ Thính Huyền vẻ mặt mệt mỏi xuất hiện trong trung tâm màn sáng, miễn cưỡng nặn ra nụ cười:

“Đã lâu không gặp, bạn học Lý Diệu.”

“Giáo sư Tạ, ngài khỏe chứ, xem ra công việc của ngài rất bận rộn, chúng ta nói ngắn gọn, hôm nay ta gửi linh hạc truyền thư cho ngài, không phải muốn tranh thủ được ưu tiên giảm điểm tuyển chọn gì cả, chỉ là muốn

nói với ngài một tiếng cảm ơn. Cảm ơn ngài đã từng xem trọng tôi như vậy, xem tôi như nhân tài có thể đào tạo. Lúc tôi hôn mê bất tỉnh, ngài cũng chờ tôi lâu như vậy. Tất cả những điều này, ta thật sự vô cùng cảm ơn!”

Lý Diệu thật lòng nói.

Tạ Thính Huyền ngẩn ra, có chút hồ thẹn nói:

“Bạn học Lý Diệu, thật sự xin lỗi, vốn dĩ tôi thật sự rất hy vọng có thể nhận cậu vào đại học Thâm Hải, thậm chí nhận cậu làm đệ tử chân truyền của ta, nhưng...”

“Đúng vậy, tôi vốn dĩ cũng rất hy vọng có thể vào “thánh địa của Luyện khí sư” học tập kỹ thuật luyện khí cao thâm nhất, cho tới bây giờ, tôi vẫn không buông tha ước mơ này. Nhưng tạo hóa trêu ngươi, thôi không nói những lời này nữa, thứ hai, ta còn phải nói một tiếng xin lỗi ngài, vô cùng, vô cùng, vô cùng xin lỗi!”

Tạ Thính Huyền nhú mày không hiểu:

“Cậu làm gì có lỗi với tôi? Là tôi có lỗi với cậu mới đúng!”

Lý Diệu nói:

“Tôi đã có một quyết định, quyết định này trong tương lai có thể sẽ gây ra một vài rắc rối nhất định cho ngài nên tôi muốn nói trước một tiếng xin lỗi cho những hành động sau này của tôi.”

“Bạn học Lý Diệu, ngươi có ý gì?” Tạ Thính Huyền càng không hiểu.

Lý Diệu âm thầm cười, đáy mắt lóe ra ngọn lửa vô cùng điên cuồng, đang muốn giải thích, từ màn sáng bỗng nhiên truyền đến tiếng ồn ào, một bà lão có đôi mắt màu tím quý dị xuất hiện trong màn hình, chen vào vị trí của Tạ Thính Huyền.

Bà lão mặt không chút biểu cảm:

“Tôi là Sở Hưu Hồng trưởng khoa luyện khí đại học Thâm Hải, cậu là Lý Diệu? Hiện tại độ tiến bộ linh căn là bao nhiêu?”

Lý Diệu nhướn mày, có chút không hài lòng với giọng điệu của Sở Hưu Hồng.

Nhưng mà đối phương là tiền bối đức cao vọng trọng, hẳn vẫn thành thật trả lời:

“Không biết, một tháng này đều bận rộn tu luyện, cũng không biết bây giờ đã khôi phục bao nhiêu.”

Sở Hưu Hồng lạnh lùng nói:

“Đã khôi phục bao nhiêu? Một tháng trước, độ tiến bộ linh căn của cậu chỉ còn lại 7%, dù đã khôi phục ba, năm phần thì sao? Bạn học Lý Diệu, tôi khuyên cậu đừng tiếp tục hao tâm tổn huyết để tranh thủ ưu tiên giảm điểm tuyển chọn gì nữa, đại học Thâm Hải sẽ không có tiền lệ này đâu!”

Đôi mắt Lý Diệu co rút lại thành hai điểm nhọn:

“Trưởng khoa Sở, e là bà nhầm rồi, hôm nay tôi gọi cho giáo sư Tạ không phải muốn đòi điều kiện ưu tiên gì, chỉ là đơn giản muốn cùng ông ấy nói mấy câu mà thôi.”

Nếp nhăn của Sở Hưu Hồng đều co lại thành một khối, đọng lại thành nét mặt giễu cợt:

“Vậy sao? Loại người tuổi trẻ như cậu tôi thấy nhiều rồi, nói cái gì không phải đến đòi điều kiện ưu đãi, đơn giản là lấy lui làm tiến, lạt mềm buộc chặt mà thôi! Chàng trai, tôi khuyên cậu nên bỏ cái ý nghĩ đó đi, làm người phải thực tế, không nên cả ngày nghĩ đến việc đi cửa sau! Nếu cậu

thực sự có thực lực, hãy chứng minh bản thân trong cuộc thi đại học. Chỉ cần điểm đạt tiêu chuẩn, cửa đại học Thâm Hải chúng ta tự nhiên sẽ rộng mở đón cậu, nếu thực lực không đủ, cho dù tìm quan hệ đi cửa sau cũng vô dụng!”

Lý Diệu cười:

“Trưởng khoa Sở, tôi hôm nay thật sự không phải bắt quan hệ để đi cửa sau, huống chi, tôi cũng không nhất định phải đăng ký vào khoa luyện khí của đại học Thâm Hải.”

“Vậy là tốt nhất, khoa luyện khí của đại học Thâm Hải là thánh địa của luyện khí sư, tiêu chuẩn tuyển học trò rất cao. Với trạng thái hiện tại của cậu chỉ sợ rất khó thi đậu. Nếu cậu thật sự đã khôi phục một ít thực lực, tôi đề nghị cậu đăng ký đại học Tinh Vân hoặc khoa luyện khí của học viện quân sự Liên Bang I. Tuy không cùng đẳng cấp với chúng ta nhưng điểm tuyển chọn dù sao cũng khá thấp, năm trước thấp hơn hệ chúng ta hai trăm mấy điểm.”

“Cám ơn đề nghị của bà, tôi sẽ nghiêm túc suy nghĩ.”

“Còn có chuyện gì không? Tôi và giáo sư Tạ đang tiến hành một thí nghiệm luyện khí rất quan trọng, cả đội hơn ba mươi luyện khí sư đều đang đợi chúng ta.”

“Không có việc gì nữa, thật sự xin lỗi, hôm nay tùy tiện gửi thư, là tôi quá đường đột, thật có lỗi vì đã quấy rầy đến bà và giáo sư Tạ.”

Sở Hưu Hồng lạnh lùng hừ một tiếng rồi ngắt máy, căn bản không cho Lý Diệu có cơ hội nói chuyện, màn sáng chớp mắt biến thành một mảng tối.

Lý Diệu đứng yên trong bóng đêm thật lâu, cho đến khi bầu trời đen sì xuất hiện đầy sao.

Còn hai mắt của hắn cũng dần dần trở nên sáng ngời như ánh sao.

“Tất cả vấn đề đều đã giải quyết, không còn gì băn khoăn nữa, chỉ đợi ngày mai đến nhanh một chút. Tôi muốn chiến thật sảng khoái!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Thủ Khoa Đại Học

Đêm này, Lý Diệu ngủ thực sự rất say, không nằm mơ, ngủ thẳng một giấc đến sáng.

Còn ở một nơi khác trong thành Phù Qua, lại có người mất ngủ cả đêm.

Hai giờ khuya, cách đó 20km, tại khu biệt thự.

Hách Liên Liệt từ từ nổi lên từ một cái lu lớn chứa đầy chất lỏng màu bạc, trên mặt ít đi vài phần hung hăng càn quấy, đáy mắt lại có nhiều hơn một tia hung ác nham hiểm. Gương mặt hắc không biểu cảm, chậm rãi đi ra khỏi lu, làn da ửng lên một lớp màu bạc, giống như được dát lên lớp kim loại.

“Thành công rồi!”

Hách Liên Bá đứng bên cạnh, mặt lộ vẻ vui mừng, găm nhẹ nói:

“A liệt, con không làm Chu Ẩn trưởng lão thất vọng, cuối cùng nhờ sự xúc tác từ bí pháp của ông ta, luyện thành “Huyền Ngân chiến thể”, thực lực tăng vọt rồi!”

Hách Liên Liệt nét mặt dữ tợn, từng chút từng chút vuốt ve cơ thể cường tráng như sắt, nghiền răng nghiền lợi nói:

“Một tháng này con đã chịu đựng những đau khổ không phải dành cho người, không phân biệt ngày đêm ngâm trong “thuốc cường hóa Bí Ngân”, biến bản thân thành “Huyền Ngân chiến thể”, độ phát triển linh căn tăng

mạnh lên tới 88%, sau này con đường tu luyện lại càng bằng phẳng dễ dàng!”

“Cuối cùng tới lúc thu hoạch rồi, ngày mai con nhất định sẽ giành được danh hiệu “thủ khoa đại học của thành Phù Qua”!”

Hách Liên Bá gật đầu:

“Đúng vậy, con nhất định phải trở thành “thủ khoa đại học của thành Phù Qua”, đây không còn là chuyện của cá nhân con, thậm chí không chỉ là chuyện của gia tộc Hách Liên chúng ta, mà còn quan hệ đến cuộc tranh đấu gay gắt giữa Chu Ẩn trưởng lão và Yêu Dao Bành Hải!”

“Chu Ẩn trưởng lão là cường giả thế hệ đi trước của phái Xích Tiêu, Yêu Dao Bành Hải lại là nhân tài nổi tiếng gần đây, một già một trẻ tuy rằng ngoài mặt chung sống hòa thuận, Chu Ẩn trưởng lão còn cực lực mời Bành Hải đến trường trung học Xích Tiêu huấn luyện người mới, tạo nên biểu hiện giả dối hai người chung sống hòa hợp.”

“Nhưng sau lưng hai người có rất nhiều xung đột ích lợi, mâu thuẫn đôi bên rất sâu, cũng âm thầm tranh đấu nhiều lần!”

“Chuyện lần này không phải là một hình thức đánh nhau khác sao? Chu Ẩn trưởng lão coi trọng con, tin tưởng con là một nhân tài có thể đào tạo, bỏ nhiều tài nguyên như vậy để đào tạo con, còn Yêu Dao Bành Hải lại che chở tên tạp chủng Lý Diệu kia, nghe nói còn cho tên tiểu tạp chủng kia mượn phòng tu luyện, rõ ràng muốn làm chỗ dựa cho tên tiểu tạp chủng kia!”

Nghe thấy tên Lý Diệu, cơ bắp quanh thân Hách Liên Liệt nháy mắt căng lên, cả người như lớn thêm một vòng, hắc khế vuốt bụng, từng chữ từng chữ một nói:

“Lý Diệu, một đêm này ta sẽ mãi mãi nhớ kỹ, sau kỳ thi đại học nhất định tìm người tính sổ!”

Hách Liên Bá nói:

“Chỉ cần con có thể trở thành “thủ khoa đại học thành Phù Qua”, chứng minh mắt nhìn người của Chu Ẩn trưởng lão, địa vị của ông ta ở phái Xích Tiêu càng thêm củng cố, có thể hoàn toàn áp chế Yêu Dao Bành Hải, đến lúc đó con muốn trả thù Lý Diệu thế nào đều được, Chu Ẩn trưởng lão cùng vài người lớn nhà Hách Liên chúng ta đều sẽ dốc hết sức ủng hộ con, nhưng nếu con thi không được tốt...”

Hách Liên Liệt nheo mắt lại:

“Điều đó không thể, thưa cha, một tháng này cha tận mắt thấy con chịu bao nhiêu đau khổ, danh hiệu thủ khoa đại học thành Phù Qua đã là vật trong túi con, không ai có thể giành với con!”

“Tốt, người nhà Hách Liên chúng ta phải ngang ngược như vậy, vậy ta chờ tin tức tốt của con!”

“Đúng rồi, cha có nghe ngóng được tin tức của Lý Diệu không, hẳn có tham gia thi đại học không?”

“Rất kỳ lạ, ta dựa vào quan hệ kiểm tra danh sách lấy đăng kí tham gia thi đại học với danh nghĩa cá nhân năm nay của thành Phù Qua, tổng cộng có 5.788 thí sinh đăng kí với danh nghĩa cá nhân nhưng không có tên Lý Diệu.”

Hách Liên Liệt sửng sốt:

“Vậy hẳn có thể chuyển đến trường học khác hay không?”

Hách Liên Bá lắc đầu:

“Tất cả trường trung học chất lượng cao toàn thành phố ta đều dựa vào quan hệ điều tra, cho dù một vài trường trung học bình thường có thực lực tương đối mạnh ta cũng điều tra rồi, đều không có ghi chép của hắc, xem ra thằng nhóc này thực lực còn chưa khôi phục, năm nay không tham gia thi đại học rồi.”

“Vậy sao, thật là đáng tiếc, mấy ngày nay con bận bận tu luyện, cũng không có thời gian đi tìm đồ rác rưởi này, chờ thi đại học chấm dứt, sau khi con đạt danh hiệu thủ khoa đại học thành Phù Qua, lại đi tìm hắc... từ từ cạo sát!”

...

Ba giờ khuya, cách đó 25km, trong một ngôi biệt thự cổ kính khác.

Tư Giai Tuyết ngáp nhẹ một cái, xoa nhẹ đôi mắt có chút nhập nhòe, nhẹ nhàng đóng màn sáng tinh nã.

“Tiểu Tuyết, nghỉ ngơi sớm một chút đi, lát nữa là thi đại học, bây giờ quan trọng nhất không phải đọc sách, mà là đi ngủ, duy trì trạng thái tốt nhất.”

Một người phụ nữ trung niên mập mạp ở sau lưng cô quan tâm nói.

Tư Giai Tuyết cười khẽ, nói:

“Mẹ à, đừng lo lắng, chỉ là cuộc thi đại học, con còn không để ở trong lòng, ngủ bốn giờ là đủ rồi.”

...

Bốn giờ khuya, cách đó 30km, trong một rừng cây rậm rạp.

Một gian phòng nghỉ dưỡng bằng gỗ, oanh ca yến ngữ, yêu kiều thở gấp liên tục.

“Trịnh Thiếu, Trịnh Thiếu, ngài kiểm chế một chút, sắp thi đại học rồi, Trịnh Thiếu!”

Trên giường lớn màu hồng, cơ thể bảy cô gái nằm la liệt, xinh đẹp tuyệt trần, mềm mại như nước.

Đôi mắt như mèo của Trịnh Đông Minh nhấp nháy tỏa ánh sáng, cười dâm đãng nói:

“Đại thiếu gia ta đã ăn chay hai tháng, thật vất vả nên đương nhiên phải đã nghiệm trước rồi nói, thi đại học? Cứ thi đại mà thôi!”

...

Ngoài bọn họ ra, cả Tỉnh diệu Liên Bang có vô số học sinh cấp ba khó ngủ cả đêm, nôn nóng bất an chờ đợi trời sáng, cũng có người mất ngủ đến trước khi bình minh 15 phút thì rốt cục chịu không nổi, ngủ thiếp đi.

Mở mắt ra thì đã sắp 8 giờ!

“Không hay rồi, chín giờ bắt đầu thi, mau thức dậy!”

Cả Liên Bang có vô số học sinh từ trên giường nhảy lên một cái, giống như nghe thấy tiếng xung phong của binh lính, xông ra khỏi nhà, xông về trường học, xông vào phòng thi!

Lý Diệu đang là một người trong số đó.

Trên mặt thí sinh khác hoặc là nôn nóng bất an, hoặc là hưng phấn quá độ, hoặc là lo sợ, còn Lý Diệu lại có vẻ nhẹ nhàng, bình tĩnh.

Đến khi đi vào phòng học, chui vào khoang thi chuyên dụng để thi đại học, cửa khoang chậm rãi đóng lại thì biểu cảm của Lý Diệu mới có chút sinh động, nơi sâu nhất trong đôi mắt toát ra một tia sáng đói khát ục ục.

Nếu bị Phì Long và Dã Lang của pháp bảo mộ địa nhìn thấy, bọn hăn nhất định nhận ra được đây là bộ dáng “Kền Kền” sắp nhào về phía con mồi.

Cuộc thi đại học quyết định vận mệnh chính thức bắt đầu!

Cả Tinh Diệu Liên Bang hoàn toàn yên tĩnh, cho dù trên không thành phố nào cũng đều yên tĩnh, chỉ có rất ít xe bay chậm như sên, không tiếng động bỏ qua không trung, ngay cả các tu chân giả ngày thường ngự kiếm phi hành, vùn vụt qua lại đều trở nên cẩn thận, không dám phát ra tạp âm.

Lúc này nếu ai dám quấy rầy thí sinh phát huy, cho dù là Nguyên Anh lão quái cũng bị sự tức giận của hàng tỉ phụ huynh nhấn chìm.

Một giờ... Hai giờ...

Vô số thí sinh trong khoang thi làm hết khả năng, vô số phụ huynh ở bên ngoài sân trường ngóng trông.

Ba giờ đã qua, đây là 3 giờ yên tĩnh nhất của Tinh Diệu Liên Bang, cũng là ba giờ khẩn trương nhất.

Cuối cùng...

Sau khi trải qua cuộc thi hơn ba giờ, vài thí sinh nộp bài trước lần lượt rời khỏi khoang thi, đầu đầy mồ hôi, như trút được gánh nặng đi ra sân trường, dẫn tới đợt xôn xao thứ nhất.

Sau năm tiếng, hết giờ thi, toàn bộ thí sinh đều bị ép buộc rời khỏi khoang thi.

Tinh Diệu Liên Bang lại khôi phục huyền não ngày thường, thậm chí âm ỉ hơn so với năm giờ trước, toàn bộ phụ huynh và thí sinh đều tụ tập trong trường học, cùng đợi công bố thành tích thi đại học!

Khoang chuyên dụng thi đại học tất cả đều lắp đặt tinh não tiên tiến có sức tính toán siêu cao, khi thí sinh chém giết trong không gian ảo, có thể tính điểm của thí sinh ngay lúc đó.

Trên lý luận, khoảnh khắc thí sinh bước ra khỏi khoang thi, tinh não đã có thể tính toán ra thành tích cuối cùng của cuộc thi đại học.

Nhưng vì đảm bảo tính công bằng cho cuộc thi, sau khi tính ra thành tích, đều lập tức chuyển đến tinh não khác trong Linh mạng, tiến hành duyệt lại.

Thành tích của mỗi thí sinh phải qua bảy tinh não khác nhau tính toán, cuối cùng cho ra điểm giống nhau mới có thể xác định không sai sót, truyền đến tinh não chủ của Bộ Giáo dục thành phố.

Cả quá trình cần khoảng một giờ.

Sau một giờ, tinh não chủ của Bộ Giáo dục thành phố sẽ công bố thành tích và xếp hạng của toàn bộ thí sinh, thí sinh có thể kiểm tra thông qua tinh não cỡ nhỏ của mình.

Nhưng giống trường trung học chất lượng cao có thực lực giành “thủ khoa đại học thành Phù Qua” như Xích Tiêu, đều sẽ lắp một màn hình cỡ lớn ở chỗ bắt mắt nhất, hiển thị thành tích và tên của học sinh trong top 100, 500, 1.000 toàn thành phố.

Đây là một giờ sóng ngầm cuộn cuộn, đây là một giờ chấn động lòng người, đây là một giờ khiến miệng lưỡi khô khốc, tim đập loạn xạ, mạch máu nổ tung!

Trong sân trường trung học Xích Tiêu, hiệu trưởng, thành viên hội đồng quản trị, chủ nhiệm phòng giáo dục, mấy ngàn học sinh thêm mấy ngàn phụ huynh, tất cả mọi người im lặng như tờ, thần sắc khẩn trương, nhìn chòng

chọc vào màn sáng trên sân vận động, chờ đợi công bố thành tích cuối cùng.

Hách Liên Liệt hạc giữa bầy gà, đứng trong đám người, khí tràng mạnh mẽ lượn lơ trên người, không ai dám tới gần hấn nửa bước, làm chung quanh hấn xuất hiện không gian hơn một mét không người.

Hấn khoanh tay, nhìn như trấn định tự nhiên, nhưng ngón tay lại có chút run run lộ rõ nôn nóng bất an trong lòng.

Bỗng nhiên, màn sáng vốn dĩ đen kịt hơi rung nhẹ, hiện ra từng vòng gợn sóng.

Đám người lúc này còn yên tĩnh lập tức nóng nảy ngay.

“Nhìn mau, thành tích xuất hiện rồi!”

“Không biết trường chúng ta có người lấy được danh hiệu “thủ khoa đại học thành Phù Qua” hay không?”

“Nghe nói lần này chúng ta có hai thí sinh rất lợi hại, đều rất có hi vọng!”

“A, thành tích ra rồi kìa!”

Làn sóng trong màn sáng khuếch tán càng lúc càng nhanh, từng chuỗi con số đỏ thẫm như máu từ phía trên màn sáng chạy xuống như bão, hợp thành thành tích và tên của hơn trăm thí sinh.

Dòng chữ trên cùng viết là...

“Hách Liên Liệt trường trung học Xích Tiêu, tổng điểm thi 715, độ phát triển linh căn 88%, tổng thành tích 629.2, tạm đứng đầu bảng điểm!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Tin Nóng

“Wow!”

Đám người yên lặng nửa giây, liền bùng nổ tiếng kinh hô vang dội.

“Hách Liên Liệt là thủ khoa đại học thành Phù Qua năm nay! Độ phát triển linh căn 88%, tổng thành tích 629.2! Thành tích tốt khó gặp trong mấy năm gần đây!”

“Đã nhiều năm rồi, trường trung học Xích Tiêu chúng ta rốt cục cũng giành được danh hiệu “thủ khoa đại học thành Phù Qua” lần nữa!”

“Wow, các người xem, xếp hạng hai là Trịnh Đông Minh của trường trung học Phong Sơn, độ phát triển linh căn cao hơn với Hách Liên Liệt 2%, nhưng điểm quá thấp, thành tích cuối cùng chỉ thấp hơn Hách Liên Liệt nửa điểm, quá nguy hiểm!”

“Hạng ba Tư Giai Tuyết cũng là trường trung học Xích Tiêu chúng ta, tổng thành tích của cô ấy cũng chỉ kém Trịnh Đông Minh nửa điểm!”

“Trong top 3 có hai học sinh của trường trung học Xích Tiêu, lần này trường trung học Xích Tiêu hoàn toàn xứng đáng là trường học số 1 của thành phố Phù Qua!”

“Ta thành công rồi!”

Hách Liên Liệt hưng phấn hét lớn một tiếng, nắm đấm màu bạc đâm mạnh vào không khí, lại có thể đâm ra một đường không khí gợn sóng.

Cách đó không xa, hiệu trưởng Triệu Thụ Đức, thầy chủ nhiệm Hắc Diện Thần và các vị hội đồng quản trị dồn dập thở nhẹ một hơi, trên mặt toát lên nét mừng rỡ như điên.

Hách Liên Bá lại càng đắc ý, cười toe toét.

“Lão Triệu, năm nay trường trung học Xích Tiêu chúng ta thu hoạch lớn rồi, hoàn toàn đè ép trường trung học Phượng Sơn rồi!”

“Đúng vậy, năm nay thi xuất sắc như vậy, sang năm nhất định có không ít hạt giống tốt chọn trường trung học Xích Tiêu, nguồn SV tốt, sau này thành tích sẽ càng ngày càng tốt, thoát khỏi hoàn cảnh khó khăn mấy năm trước, bắt đầu tuần hoàn tốt, quỹ đạo ngày càng mạnh!”

“Lão Triệu, đây đều là công lao của ông, đợi tin tức truyền đến phái Xích Tiêu, chắc chắn cả tông chủ cũng hết sức vui mừng đấy!”

“Không dám không dám, năm nay có thể đạt được thành tích khá như vậy, một là có các vị hội đồng quản trị ủng hộ, hai là dựa vào sự cố gắng của thầy cô, ba là nhóm học sinh này tự mình phấn đấu, liên quan gì với tôi chứ, ha ha ha ha!”

Triệu Thụ Đức cười vô cùng rực rỡ, hơn một tháng qua hắn luôn luôn canh cánh trong lòng chuyện Lý Diệu, cảm giác có dằm trong tim, vô cùng không dễ chịu.

Cho tới lúc này, hết thả phiến não tan thành mây khói, chỉ cảm thấy mây thưa gió nhẹ, trời cao biển rộng, thoải mái vô cùng, quả thực cho cái Đại La Kim Tiên cũng không đổi!

“Tích tích tích!”

Có người gọi linh hạc truyền thư, chính là Chu Ân trưởng lão phụ trách quản lý giáo dục Xích Tiêu phái.

Chu Ân trong màn sáng cũng cười đến cảnh xuân tươi đẹp, trăm hoa đua nở.

“Hiệu trưởng Triệu, lần này trường trung học Xích Tiêu chúng ta biểu hiện rất tốt, trong top 3 có đến 2 học sinh trường trung học Xích Tiêu, đến cả tông chủ cũng tìm tôi học hỏi kinh nghiệm, ha ha ha ha, tôi nói với tông chủ đều là công lao của ông, không bằng đến lúc đó để hiệu trưởng Triệu ông đích thân phát biểu trong đại hội tông môn nhé?”

Triệu Thụ Đức kích động đến sắp phát tác bệnh tim, mặt đỏ tai hồng nói:

“Đều là Chu trưởng lão đề bạt, đều là Chu trưởng lão đề bạt!”

Chu Ân hươ tay lên:

“Đề bạt là đề bạt, cố gắng là cố gắng, tóm lại lần này chúng ta đã thắng trận lớn, người có công đều phải khen ngợi! Ha ha, ông nhìn xem, cả giá cổ phiếu của Xích Tiêu phái cũng bắt đầu dao động, xem ra tin tức đã truyền ra, giá cổ phiếu tăng mạnh rồi! không nói với ông nữa, tôi còn phải cùng tông chủ thương lượng một chút kế hoạch tuyên truyền tiếp theo, triệt để bùng nổ tin tốt này! Ông cũng chuẩn bị vài bản nháp phát biểu trên bản tin, đợi lát nữa nhất định phải mở hội chiêu đãi nhà báo, còn phải đãi mấy ngày lễ chúc mừng, ông và Hách Liên Liệt đều là nhân vật chính, không thể qua loa xem thường đâu!”

“Vâng! Chu trưởng lão yên tâm, tôi nhất định đem thương hiệu trường trung học Xích Tiêu làm thành công triệt để!” Triệu Thụ Đức tươi cười rạng rỡ, mặt đỏ bừng, như một quả hồng chín.

Chưa qua một giây, trên bầu trời truyền đến tiếng rít chói tai, hơn mười chiếc xe phi toa cấp tốc chạy đến.

“Là nhà báo, là nhà báo các trang tin tức truyền thông!” Có vài phụ huynh mắt sắc nhận ra.

Quả nhiên, xe phi toa còn chưa đáp xuống đất, vài tên nhà báo nóng vội đã nhảy xuống, dang dăng sát khí chen vào đám người, rống lên khàn cả giọng:

“Bạn học Hách Liên Liệt? Vị nào là bạn học Hách Liên Liệt?”

“Bạn học Hách Liên Liệt, cậu là thủ khoa đại học thành Phù Qua năm nay, xin nói một chút về cảm giác hiện tại của cậu được không?”

“Bạn học Hách Liên Liệt, xin hỏi cậu bình thường sắp xếp kế hoạch tu luyện như thế nào, có bí quyết tu luyện gì có thể bật mí cho các bạn học sinh biết được không?”

“Hiệu trưởng Triệu, hiệu trưởng Triệu Thụ Đức! Từ mười mấy năm trước xuất hiện thiên tài như “Yêu đao Bành Hải” tới nay, trường trung học Xích Tiêu của các vị luôn vắng lặng, trong Liên bang tu luyện trọng trấn thành Phù Qua, luôn luôn bị trường trung học Phượng Sơn ngằm áp chế, tại sao năm nay có thể đột nhiên bức phá, một lúc xuất hiện hai thiên tài? Xin chia sẻ kinh nghiệm đi, hiệu trưởng Triệu.”

“Đừng vội, đừng vội, các vị bạn bè giới truyền thông, vấn đề của các vị chúng tôi đều sẽ giải đáp, mời các vị bình tĩnh chờ nóng, đợi một lát chúng tôi sẽ tổ chức một buổi họp báo, có vấn đề gì, có thể nói trong cuộc họp, tôi cam đoan biết gì đều nói hết không giấu diếm!”

Triệu Thụ Đức mặt mày hớn hở, cười toe tóet.

Hách Liên Bá cũng chen được đến bên cạnh con trai, dùng sức vỗ vỗ bả vai Hách Liên Liệt, không che dấu được vui sướng:

“Con ngoan, không làm cha người mất mặt, thi rất tốt!”

“Cậu chính là Hách Liên Liệt? Chúng tôi là phóng viên tờ báo buổi sáng thành Phù Qua, trước hé lộ một chút kinh nghiệm cho chúng tôi đi!”

Vài tên nhà báo nhận ra thân phận Hách Liên Liệt, bất chấp tất cả chen chúc tới.

Hách Liên Liệt sau hưng phấn lúc đầu, lại trở nên vô cùng bình tĩnh, nhìn lướt qua màn sáng, lắc đầu nói:

“Đợi một chút, hiện tại chỉ tính xong thành tích của 80% thí sinh, còn thí sinh một vài khu vực chưa tính xong thành tích, đây chưa phải xếp hạng sau cùng.”

Bởi vì thí sinh quá nhiều, lượng số liệu quá lớn, toàn bộ thành tích đều là chia nhóm nhập vào kho số liệu tổng.

Tính đến trước mắt, còn thành tích thí sinh mấy khu dân nghèo chưa được tính toán.

Nhưng theo kinh nghiệm bao năm qua, những thí sinh khu dân nghèo này đều không tạo nổi sóng gió gì, dù sao cả cơm cũng ăn không đủ no, làm sao có sức lực tu luyện, càng làm sao có thể lọt vào “top 1.000 cuộc thi đại học thành Phù Qua”?

Coi như lọt vào top 1.000 cũng không thể ảnh hưởng gì tới top 100, ít nhất mấy chục năm gần đây đều không nghe nói qua trong trường học khu dân nghèo có thí sinh có thể tiến vào top 100 toàn thành phố.

Bởi vậy, top 100 một khi xác định, trăm phần trăm nhất định sẽ không thay đổi rồi!

Rất nhanh, bảng tiến độ phía dưới cùng màn sáng nhảy tới “90%”, thành tích 90% thí sinh thành toàn thành phố đều đã nhập vào kho dữ liệu tiến hành tập hợp tính toán.

“Lại có thêm thành tích thí sinh của ba khu, bảng xếp hạng top 1.000 không phát sinh thay đổi nào, hạng nhất vẫn là Hách Liên Liệt. Hiện tại có thể nhận phỏng vấn rồi chứ?”

“Chờ chút nữa!” Hách Liên Liệt nhìn chòng chọc màn sáng, gân xanh mu bàn tay lộ ra.

“93% rồi! Lần này cả thành tích thí sinh lấy danh nghĩa cá nhân tham gia thi đại học cũng thêm vào tính toán, Hách Liên Liệt vẫn là hạng nhất, mau giới thiệu một chút kinh nghiệm đi bạn học Hách Liên Liệt, tuyệt đối đừng giấu giếm nhé, đông đảo người xem đều trông ngóng cậu đó!”

“Chờ một chút!”

“97% rồi! Cả thành Phù Qua chỉ còn thành tích thí sinh khu Khôi Nham chưa gia nhập tính toán, khu Khôi Nhan là khu dân nghèo có tiếng, mấy ngôi trường đều cực kì rách nát, năm ngoái ngay cả thí sinh tiến vào top 10.000 toàn thành phố cũng không có! Bạn học Hách Liên Liệt, hiện tại có thể nhận phỏng vấn chứ!”

Vài tên phóng viên rất cổ bồng hòng, cơ hồ muốn đem khuếch âm tình nhét vào miệng Hách Liên Liệt.

“Chỉ còn lại có khu Khôi Nham?”

Hách Liên Liệt thở một hơi nhẹ nhõm, cả người có vẻ thần thái sáng láng, tươi cười rạng rỡ.

Hắn gật gù đầu với vài tên nhà báo, nhận một chiếc khuếch âm tình, chậm rãi mà nói:

“Xin chào các vị khán giả, các vị phụ huynh, các bạn học, các thầy cô, tôi là Hách Liên Liệt thủ khoa đại học năm nay của thành Phù Qua, vừa rồi bạn phóng viên hỏi tôi về mặt tu luyện có bí quyết gì. Đương nhiên có! Tôi

có ba bí quyết, đầu tiên là cố gắng, thứ hai vẫn là cố gắng, thứ ba là vô cùng điên cuồng cố gắng! Tôi tin tưởng, chỉ cần đủ cố gắng, mọi kỳ tích đều có thể xảy...”

Hắn đang chuẩn bị nói tiếp, đã thấy toàn bộ nhà báo, phụ huynh và học sinh đều trợn mắt há mồm, giống như là gặp ma nhìn chòng chọc màn sáng cực lớn sau lưng hắn.

Trái tim Hách Liên Liệt giống như bị một bàn tay vô hình hung hăng bóp một cái, quay đầu nhìn lại, đã thấy màn sáng luôn bất động lại bắt đầu nhấp nháy, bảng xếp hạng phía dưới đã xảy ra thay đổi nho nhỏ.

“Wow, tin tức lớn, tin hot!”

“Không thể nào, tuyệt đối không có chuyện này!”

“Một thí sinh khu Khôi Nham, tổng thành tích lại có thể tiến vào top 1.000, xếp thứ 998!”

“Thật lợi hại, thí sinh Cát Cường này đến từ trường trung học Khôi Nham thực sự quá lợi hại, lại có thể đánh bại nhiều đối thủ từ nhiều trường trung học chất lượng cao khác, tiến vào top 1.000, giỏi lắm, thật sự giỏi lắm!”

Vài tên nhà báo nghị luận âm ỉ, đều nói đợi phỏng vấn xong thủ khoa đại học Hách Liên Liệt xong, nhất định phải đến trung học Khôi Nham phỏng vấn bạn học Cát Cường một chút.

Hách Liên Liệt lại thở nhẹ một hơi, lau mồ hôi lạnh trên trán, nhìn lướt qua thanh tiến độ phía dưới màn sáng, phát hiện thành tích 99.9% thí sinh đều đã tính toán trong đó.

Chỉ còn trường trung học Quảng Công Tử Đệ thành Phù Qua” rác rưởi năm ngoái thành tích đứng chót còn chưa được nhập vào.

Hách Liên Liệt lấy lại bình tĩnh, trên mặt một lần nữa xuất hiện nụ cười:

“Mọi người đều thấy rồi đấy, tôi mới vừa nói qua, chỉ cần đủ cố gắng, mọi kỳ tích cũng có thể xảy ra! Giờ khắc này ở đằng sau tôi, đã xảy ra một kỳ tích không hơn không kém, một thí sinh đến từ khu Khôi Nham, lại có thể lọt vào top 1.000 bảng xếp hạng cuộc thi đại học thành Phù Qua, đây là chuyện không dễ dàng chút nào! Kỳ thật mọi người không nên phỏng vấn tôi, nên đi phỏng vấn bạn học Cát Cường trường trung học Khôi Nham, tôi đạt được danh hiệu thủ khoa đại học cũng không kỳ lạ, bạn học Cát Cường mới thực sự đáng...”

Âm thanh của Hách Liên Liệt thanh lại dừng một lần nữa.

Hắn phát hiện mọi người trước mặt, cho dù là nhà báo, phụ huynh, học sinh, hiệu trưởng, thầy chủ nhiệm, thành viên hội đồng quản trị, bao gồm cả cha của mình Hách Liên Bá trong đó.

Tất cả mọi người trợn mắt há mồm, thất hồn lạc phách, kinh hãi cực độ!

Biểu cảm của bọn họ khác hoàn toàn so với vừa rồi.

Vừa rồi bọn họ như là đã gặp quỷ.

Bây giờ, bọn họ lại như là đều biến thành quỷ, biến thành Du Hồn, biến thành cương thi. Còn là cương thi trên trán dán đầy linh phù, bị trấn áp!

Sân trường lớn như vậy trong nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, như khu mộ hoang phế đã lâu.

Mấy nghìn người đứng thẳng tắp, giống như mấy nghìn mộ bia mọc lên!

Hách Liên Liệt thở vô cùng dồn dập, mỗi một đốt ngón tay đều như bị gỉ sét, ngay cả lắc cổ cũng trở nên vô cùng khó khăn.

“Nhìn, cậu... cậu mau nhìn, mau nhìn...”

Một gã nhà báo lấp bắp nói, ánh mắt giống như bị một thứ gì đó sau lưng Hách Liên Liệt dán chặt, không thể động đậy.

Đầu óc Hách Liên Liệt trống rỗng, dùng hết sức lực toàn thân, đem đầu một tác một tấc xoay qua, bắt buộc ánh mắt của mình rơi lên trên màn sáng.

Phía trên cùng của màn sáng, phía trên tên của hắn xuất hiện một cái tên mới.

Tên này giống như là một cái u linh, từ vực sâu của biển số liệu im hơi lặng tiếng chạy ra, nháy mắt bò tới đỉnh đầu Hách Liên Liệt!

“Lý Diệu trường trung học Quảng Công Tử Đệ thành Phù Qua, tổng điểm thi đại học 781, độ phát triển linh căn 92%, thành tích cuối cùng 718.52, hạng nhất toàn thành phố!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Thủ Khoa Đại Học Ở Đâu?

“Không.”

Hách Liên Liệt kêu thảm một tiếng, màu đỏ đậm như máu từ cổ lan ra, nháy mắt nuốt chửng cả khuôn mặt, trên mặt lúc trắng lúc đỏ, ngũ quan hoàn toàn vụn vỡ, giống như gương mặt bị đánh nát!

Hắn chỉ cảm thấy mắt nổ đom đóm, bên tai có người đánh trống, lại có người lớn tiếng chế giễu, huyết thái dương giật giật, giống như có hai người tí hon muốn chui ra, cả người lung lay lung lay, đứng cũng không vững.

“Lý Diệu! Lý Diệu! mày rốt cục chui ra từ chỗ nào! Độ phát triển linh căn 92%? Cao hơn tao đúng 100 điểm? Không thể nào, tuyệt đối không có khả năng! Nhất định là nhầm, nhầm rồi!”

Hách Liên Liệt thở gấp, trong lòng điên cuồng mà gào thét, sâu trong yết hầu nổi lên làn sóng không thể ngăn chặn.

Cách hắn không xa, hiệu trưởng Triệu Thụ Đức trường trung học Xích Tiêu, thầy chủ nhiệm Hắc Diện Thần cùng hội đồng quản trị đều tinh thần hốt hoảng, lung lay sắp đổ, biểu cảm trên mặt dùng bốn chữ để hình dung, chính là đau đớn đột cùng!

“Làm sao có thể? Một học sinh trường trung học Quảng Công Tử Đế thế mà lại đánh bại trường học chúng ta, cướp đi danh hiệu thủ khoa đại học thành Phù Qua?”

“Lý Diệu? Là Lý Diệu!”

Triệu Thụ Đức và Hắc Diện Thần đưa mắt nhìn nhau, trán toát mồ hôi, lại nhìn trộm Hách Liên Bá, Hách Liên Bá mới vừa rồi còn cười như hoa đào nở đầy mặt, giờ phút này sắc mặt trắng bệch, biến thành một khối băng.

Ngược lại đông đảo nhà báo phản ứng nhanh nhất, sau thời gian yên lặng ngắn ngủi, một đám như là uống thuốc kích thích nhảy dựng lên:

“Tin tức lớn, tin tức cực lớn, trường học nát nhất thành Phù Qua lại có thể xuất hiện một thủ khoa đại học, tỷ suất người xem hôm nay khẳng định bùng nổ rồi!”

“Đợi một chút, Lý Diệu, Lý Diệu, tên này nghe quen vậy!”

“Ồ, Lý Diệu không phải là yêu tinh “lóa lên một cái rồi biến mất” sao? Hẳn thế mà khôi phục rồi, thực lực còn nâng cao một bậc?”

“Có biến, trong này có biến! Lý Diệu ban đầu không phải học sinh trường trung học Xích Tiêu ư, sao lại lấy danh nghĩa trường trung học Quảng Công Tử Đệ tham gia thi đại học, còn vừa mới đạt được danh hiệu thủ khoa đại học thành Phù Qua?”

“Hiệu trưởng Triệu, xin giải thích một chút đi, vì sao bạn học Lý Diệu lại xuất hiện dưới danh nghĩa Trường trung học Quảng Công Tử Đệ thế?”

“Đúng vậy đó, hiệu trưởng Triệu, rốt cục là xảy ra chuyện gì, bạn học Lý Diệu sao lại rời khỏi trường trung học Xích Tiêu? Thiên tài tu luyện như vậy, các người sao lại nỡ thả hẵn đi thế?”

Dưới sự ép hỏi của đông đảo nhà báo, Triệu Thụ Đức khóc không ra nước mắt, sắc mặt trắng bệch, môi run run, lắc đầu liên tục nói:

“Không thể trả lời, không thể trả lời!”

“Mấy anh em, còn chờ gì nữa, nhanh đến trường trung học Quảng Công Tử Đệ phỏng vấn bạn học Lý Diệu!”

Thấy bộ dạng sống không bằng chết của Triệu Thụ Đức, mấy nhà báo có cái đầu linh hoạt nháy mắt kịp phản ứng, thầm nói ở chỗ này cùng hăn dong dài làm gì, nhân vật chính còn chưa xuất hiện đó!

Lập tức, mấy chục nhà báo mới vừa rồi còn chen chúc quanh Hách Liên Liệt và Triệu Thụ Đức, tất cả đều “phần phật” tản ra, từng chiếc xe phi thoa gấp gáp bay lên, bỏ nhào về khu Khôi Nham.

“Các người, các người tất cả trở lại cho tôi!”

Hách Liên Liệt hai mắt ửng đỏ, giận không kiềm chế được, gắt gao kéo ống tay áo một nhà báo, điên cuồng mà gầm rú nói: “nhất định là tinh não nhảm! Tôi mới là thủ khoa đại học thành Phù Qua, tôi mới đúng! Mau phỏng vấn tôi, mau tới phỏng vấn tôi đi, bọn khốn kiếp các người có mắt không trông!”

“Bớt lải nhải đi!”

Người phóng viên kia dùng sức vung tay, không thoát ra được, lập tức nổi trận lôi đình, hung hăng đẩy ngực Hách Liên Liệt một cái.

Với thực lực của Hách Liên Liệt, bình thường căn bản sẽ không bị nhà báo đẩy ngã, nhưng lúc này hăn như bị rút sạch xương cốt, vừa đẩy liền ngã, mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Nhà báo kia nhìn cũng không nhìn một cái, phất ống tay áo vội vã rời khỏi.

Hách Liên Liệt ngồi trong chốc lát, vẻ mặt đại ra, cười như không cười, bỗng nhiên cảm thấy ngực cuộn trào một trận, “ọe” một tiếng, ối như mưa.

Đây là di chứng một phát “Thấu tâm chùy” Lý Diệu để lại cho hân, mỗi lần khẩn trương tới cực điểm thì hân đều không thể kìm chế mà nôn mửa.

Trong cuộc chiến với Lý Diệu, Hách Liên Liệt thật sự là thất bại thảm hại, vô cùng thê thảm!

...

Khu Khôi Nham, trường trung học Quảng Công Tử Đệ.

So với trường trung học Xích Tiêu bề ngoài khí thế ngất trời, bầu không khí trường trung học Quảng Công Tử Đệ rõ ràng thoải mái rất nhiều, nơi này căn bản không lắp cái màn sáng gì, toàn bộ thí sinh đều thông qua tinh não cỡ nhỏ kiểm tra thành tích của mình và bảng xếp hạng.

Thí sinh nơi này đều tự mình hiểu rõ, trước giờ không nghĩ phải thi đại học tốt như thế nào, có thể đậu trường dạy nghề đã vô cùng hài lòng rồi.

Cho nên sau khi có thành tích thi đại học, các thí sinh cũng không quá khẩn trương, vẫn là tốp năm tốp ba tụ chung một chỗ, cười cười nói nói.

“Tôi thi 345 điểm, xếp thứ 75.562 toàn thành phố, ha ha, đủ rồi đủ rồi, điểm này có lẽ có thể vào “trường đầu bếp Huyền Hỏa” rồi!”

“Tôi cũng không tệ, thi 341 điểm, nhưng còn chưa quyết định vào trường nào, ba của tôi bắt tôi đi học cái gì điều khiển khai thác pháp bảo, sau này lái máy đào móc, nhưng lý tưởng của tôi lại muốn làm chuyên viên chăm sóc sắc đẹp!”

Đang lúc đông đảo thí sinh khu dân nghèo vừa cười vừa nói thì trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến từng trận nổ vang chói tai, mấy chục đường cầu vòng vụt qua không trung trường trung học Quảng Công Tử Đệ, chỉ để lại đuôi lửa nhiều màu rực rỡ, chậm rãi khuếch tán ra.

“Wow, nhiều xe bay xa hoa vậy!”

“Nhìn kia, trên xe kia hình như có treo biển của Bộ Giáo dục!”

“Khu Khôi Nham chúng ta nổi tiếng là khu dân nghèo, nhiều xe phi thoa xa hoa như vậy tới chỗ chúng ta làm gì? Bọn hăn hình như là đi về phía trường trung học Khôi Nham!”

Rất nhanh, các học sinh đều nhận được tin tức, “trường trung học Khôi Nham” cũng thuộc khu Khôi Nham, có một thí sinh tên là “Cát Cường” có cơ thể như thần linh, thế mà nhảy vào top 1000 bảng xếp hạng cuộc thi đại học thành Phù Qua.

Trong sân trường lập tức vang lên một trận tiếng than kinh ngạc.

“Thật là lợi hại! Không ngờ thí sinh khu dân nghèo chúng ta cũng có thể đánh vào top 1.000 thành Phù Qua!”

“Cát Cường này tôi biết, mẹ hăn mất sớm, cha vốn là thợ mỏ, nhưng trong một lần ngoài ý muốn bản thân bị trọng thương, toàn thân bại liệt, cả nhà đều dựa vào một chút trợ cấp mông manh để chống đỡ, cho nên Cát Cường vô cùng liều mạng, chính là muốn thi được thành tích tốt, chữa khỏi bệnh cho cha, xoay chuyển vận mệnh của người nhà!”

“Đúng vậy, tôi nhiều lúc thức dậy lúc 4, 5 giờ sáng, đều thấy Cát Cường khiêng tảng đá lớn rất nặng chạy bộ trên đường, hàng xóm đều nói hăn là người cuồng tu luyện không hơn không kém!”

“Nhiều nhà báo như vậy, còn có quan chức bộ giáo dục, đều là đi phỏng vấn Cát Cường nhỉ? Thăng nhóc này, thật sự là cá chép hóa rồng, một bước lên trời!”

Thí sinh trường trung học Quảng Công Tử Đệ vô cùng ngưỡng mộ thành tích của Cát Cường, thi thành tích tốt như vậy, cũng đủ để hăn lựa

chọn một đại học tốt, nói không chừng một vài xí nghiệp dưới cờ tông phái tu luyện đều bỏ tiền để bồi dưỡng hẳn, có thể nói là hoàn toàn thay đổi vận mệnh.

Nhưng, ai bảo người ta là người cuồng tu luyện làm chi?

Mười phần mồ hôi, một phần thu hoạch, ai cũng không thể ganh tị.

Đang lúc các thí sinh bàn luận âm ỉ thì trên bầu trời lại xuất hiện một màn vô cùng kỳ quái, chỉ thấy xe phi thoa vừa mới bay về hướng trường trung học Khôi Nham, sắp biến mất trên đường chân trời lại lượn một vòng, bay thẳng tới trường trung học Quảng Công Tử Đệ!

Mà từ bốn phương tám hướng thành Phù Qua, còn có càng nhiều xe phi thoa xa hoa chen chúc tới, vây quanh trường trung học Quảng Công Tử Đệ đến giọt nước không lọt!

“Đây, đây là tình huống gì?”

Toàn bộ thí sinh và phụ huynh đều ngẩn người, đứng tại chỗ như khúc gỗ, cả thở mạnh cũng không dám.

Nhiều xe phi thoa xa hoa như vậy, chiếc rẻ nhất cũng phải mấy triệu, sao có thể không hện mà cùng tụ tập tới trường trung học Quảng Công Tử Đệ?

Nơi này chính là trường trung học xếp chót nhất, chất lượng dạy học tệ nhất thành Phù Qua đó!

Chỉ chốc lát sau

“Thủ khoa đại học ở đâu?”

Một đoàn Tu Chân giả quần áo hoa lệ, linh quang lượn lờ chung quanh từ xe phi thoa xa hoa nhảy ra, gấp gáp đáp xuống sân trường.

Bọn họ đều là quản lý chuyên phụ trách mời chào nhân tài của các tông phái thành Phù Qua.

“Thủ khoa đại học ở đâu?”

Ở phía sau bọn họ, rất nhiều quan chức bộ giáo dục nối đuôi nhau tới.

“Thủ khoa đại học ở đâu?”

Rất nhiều nhà báo cũng nối đuôi mà tới, ồn ào chen vào đám người.

Phụ huynh và thí sinh trường trung học Quảng Công Tử Đệ đưa mắt nhìn nhau, dùng ánh mắt vô cùng cổ quái đánh giá đồng đảo nhân sĩ xã hội thượng lưu quần áo ngăn nắp.

Giống như là đang nhìn một đám ngu ngốc và điên khùng.

Nếu không phải ngu ngốc và điên khùng, sao lại đến trường trung học Quảng Công Tử Đệ quý quái này tìm thủ khoa đại học chứ?

“Các người còn không biết? bạn học Lý Diệu trường các người là thủ khoa đại học năm nay! Mau mời bạn học Lý Diệu ra nhận phỏng vấn đi! Lý Diệu, bạn học Lý Diệu!”

Một gã nhà báo tính tình nóng nảy khởi động tinh não cỡ nhỏ, trong màn sáng chình ra bảng xếp hạng thi đại học thành Phù Qua.

Hàng chữ nhỏ đầu tiên, khiến toàn bộ thí sinh và phụ huynh trường trung học Quảng Công Tử Đệ bị nện đến đầu óc choáng váng, mắt nổ đom đóm.

Sân trường lớn như vậy yên lặng mười giây đồng hồ, giống như là núi lửa đang ngủ bỗng nhiên sống lại, nháy mắt phát ra tiếng ồn đình tai nhức óc.

“Đây là sự thực? thí sinh trường trung học Quảng Công Tử Đệ chúng ta lại trở thành thủ khoa đại học thành Phù Qua?”

“Trời ơi, ta không hoa mắt chứ, ta không nhìn lầm chứ?”

“Không thể tưởng tượng nổi, thật không ngờ tới, đây quả thực, đây quả thực là...”

Nhà báo kia nóng nảy, quơ hai tay, lớn tiếng nói:

“Các bạn học sinh, các vị phụ huynh, mọi người đừng vội mà, có thể trước hết mời bạn học Lý Diệu ra nói vài lời không, hẳn là thủ khoa đại học mà mọi người nhìn vào, các người không thể đem hẳn giấu đi!”

“Đúng vậy, Lý Diệu đâu rồi, bạn học Lý Diệu đi đâu rồi?” Các thí sinh thì thầm với nhau, bàn luận âm ỉ.

Bởi vì Lý Diệu là học sinh chuyển trường, một tháng cuối cùng mới gia nhập trường trung học Quảng Công Tử Đệ, bình thường cũng chẳng mấy khi đến trường học ôn tập, cho nên đa số thí sinh đều không nhận ra hẳn, hỏi một vòng lớn, mới có một thí sinh chần chờ nói:

“Tôi vừa rồi đi qua phòng nôi hơi, nhìn như thấy bạn học Lý Diệu, hẳn đang sửa nôi hơi.”

“Cái gì!”

Các nhà báo hét rầm lên như gà trống bị đập vào cổ.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Thủ Khoa Từ Phòng Nồi Hơi Bước Ra

Lý Diệu thật sự là đang sửa nồi hơi.

Hắn là một trong những thí sinh nộp bài sớm nhất cả Tỉnh Diệu Liên Bang, cuộc thi đại học tiến hành được hơn 3 giờ, hắn đã hoàn thành xong toàn bộ đề thi, phải mông một cái rời khỏi phòng học.

Còn hai giờ kết thúc kì thi, Lý Diệu không có gì làm, dứt khoát chấp hai tay sau lưng, vô tư tự tại đi chậm trong sân trường, bất giác đi tới nhà tắm bỏ hoang phía sau trường học.

Khi khu Khôi Nham phần hoa nhất, trường trung học Quảng Công Tử Độ từng có hơn mười ngàn học sinh, trong khu sinh hoạt phía sau trường học, xây một nhà tắm quy mô lớn, bình thường phục vụ cho học sinh, ngày nghỉ cũng mở ra cho xã hội.

Nhưng, theo sự khô kiệt của khoáng sản, khu Khôi Nham dần dần suy sụp, học sinh trường trung học Quảng Công Tử Độ càng ngày càng ít, đến tắm rửa lác đác vài người, vì hai ba con mèo mà mở một hồ nước nóng thật sự không thỏa đáng, không biết từ khi nào, nhà tắm đã đóng cửa.

Lại trải qua mấy chục năm hoang phế, phòng nồi hơi phụ trách cung cấp nguồn nhiệt cho nhà tắm cũng rỉ sét loang lỗ, phủ đầy mạng nhện cùng bụi bặm.

Lý Diệu tùy tiện nhìn phòng lò hơi xuyên qua cửa sổ thủy tinh không trợn vện, trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, tầm mắt dừng lại trên nồi hơi

đen sì.

Hắn phát hiện trong phòng lò hơi đặt một lò hơi “hỏa hùng” được luyện chế hơn 90 năm trước, loại nồi hơi này là một trong những pháp bảo dân dụng đầu tiên sử dụng cơ cấu phù trận lập thể, trong lõi nồi hơi, lắp hai tầng Hỏa Diễm phù trận trên dưới, có thể liên tục không ngừng phát ra nhiệt năng, độ ẩm vô cùng ổn định, kết cấu này có thể nói là kinh điển.

Lý Diệu trước kia chỉ thấy qua hình giải phẫu của mẫu lò hơi này trong sách vở, cho tới bây giờ chưa từng thấy máy thực sự.

Là một fan pháp bảo, đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội lớn này.

Cửa phòng lò hơi căn bản không khóa, chỉ là trục cửa đều bị sét, Lý Diệu dùng sức đẩy, cửa “két két” mở ra, bụi trong phòng lò hơi tung bay, còn “chít chít” bay ra mấy con dơi và chim nhỏ.

Một chú chim nhỏ còn ị một bãi trên đầu Lý Diệu.

Lý Diệu cũng chẳng quan tâm nhiều, hai mắt nhấp nháy tỏa sáng, giống như chuột phát hiện lu gạo, không màn tất cả nhào qua, ôm lấy nồi hơi “hỏa hùng”, tập trung tinh thần nghiên cứu.

Suốt hơn ba giờ, hắn đều đắm chìm trong thế giới pháp bảo kỳ diệu.

Nồi hơi hỏa hùng mặc dù là pháp bảo dân dụng gần một trăm năm, nhưng kết cấu hai tầng phù trận lại vô cùng huyền diệu, tổng cộng ba mươi sáu Hỏa Diễm phù trận liên kết thông qua hơn một trăm tinh tuyến sợi cực mảnh, có thể nói là rút dây động rừng, mỗi một chỗ thiết kế đều khiến Lý Diệu hiểu được nhiều điều, vô cùng đã nghiệm.

Trong vô tình, Lý Diệu chống hông lên, cả người bò vào trong nồi hơi, trên mặt, trên tay, trên người hắn dính đầy mỡ, mặt xám mày tro, chỉ còn lại

có hai hàm răng chỉnh tề vẫn là màu trắng, nhìn qua muốn bao nhiêu lời thôi có bấy nhiêu lời thôi.

Ánh mắt của hắn lại càng lúc càng sáng, mười ngón tay mềm mại như lông ngỗng, lướt nhẹ qua tinh tuyến, giống như nhạc công cao siêu khẽ vuốt dây đàn, gảy ra âm nhạc tuyệt vời.

Trong mơ hồ, hắn dường như nắm được sự tinh túy của kết cấu phù trần lập thể, nôi hơi lớn như vậy biến thành linh kiện mờ mờ, sâu trong não bộ của hắn không ngừng phân chia, phiêu tán, lại tổ hợp, vận hành lần nữa.

“Thì ra là như vậy, thiết kế kết cấu này quá vi diệu rồi, đem Hỏa Hệ linh năng tiêu tán ra thu trở về một lần nữa, phòng ngừa linh năng lãng phí ở trình độ lớn nhất, thật sự là thiết kế thần kỳ!” Lý Diệu tấm tắc thán phục.

“Bạn học Lý Diệu? Bạn học Lý Diệu? Lý Diệu!”

Hiệu trưởng Mao chạy tới mặt đỏ tai hồng, thở hồng hộc, tay chống đầu gối đứng nghỉ ở cửa phòng nôi hơi một lúc lâu, kêu hắn mấy tiếng cũng không phản ứng, thật sự hết cách rồi, đánh giá xung quanh một chút, xách lên một cây gậy đốt lửa, chọc nhẹ lên mũi Lý Diệu một cái.

“Bạn học Lý Diệu!”

“Đợi một chút, hiệu trưởng Mao, có chuyện gì cũng đợi một chút, tôi sắp hiểu ra rồi, là như vậy, thì ra là như vậy... Thật lợi hại! Sao tôi không nghĩ ra sớm nhỉ, thì ra đây là tác dụng của ba sợi tinh tuyến!”

Lý Diệu vỗ đùi, cũng không quay đầu lại, vô cùng hưng phấn nói:

“Hiệu trưởng Mao, ông chờ một chút, tôi tuyệt đối chắc chắn có thể sửa được cái nôi hơi này, cam đoan giống như mới!”

Hiệu trưởng Mao dờ khóc dờ cười, hét lớn một tiếng:

“Lý Diệu! Đến lúc nào rồi, cậu còn sửa nồi hơi gì nữa? Mau ra đây nhận phòng vấn, cậu trở thành thủ khoa đại học thành Phù Qua rồi!”

“Đừng ồn ào, trong nồi hơi có tiếng vang, rung đến tôi đau đầu, chuyện lớn gì cũng chờ tôi sửa xong nồi hơi hãy nói, không phải chỉ là thủ khoa đại... Cái gì? Tôi là thủ khoa đại học!”

Lý Diệu trong nồi hơi phát ra tiếng la inh ỏi, hưng phấn nhảy lên một cái.

Lại nghe “đùng” một tiếng, cả phòng nồi hơi đều rung lên, trên xà nhà tro bụi lá tả bay xuống.

Lý Diệu đã quên chính mình còn trong nồi hơi, đầu đụng mạnh vào tấm thép, đụng tới nồi hơi lồi lên, đỉnh đầu cũng sưng lên một cục.

Lý Diệu chẳng quan tâm đau đớn, ôm đầu từ nồi hơi bò ra, hít hai hơi thật sâu, lấy lại bình tĩnh, bắt lấy bả vai của hiệu trưởng Mao dùng sức lay:

“Hiệu trưởng, tôi thật sự là thủ khoa đại học thành Phù Qua?”

“Ôi, ôi, ôi, cậu muốn đem bộ xương già này của tôi phá hủy hay sao? Có phải hay không cậu tự mình lên mạng xem một chút chẳng phải sẽ biết sao?” Hiệu trưởng Mao đau đến chảy nước mắt.

Lý Diệu vội vàng buông tay, hơi ngượng ngùng mà gãi gãi đầu, một mảnh tro bụi bay ra từ mái tóc loạn xì ngầu, hần mở tinh não ra, vào trang chuyên dụng thi đại học, nhập mã học tịch của mình, nhấn xác nhận, rất nhanh nhảy ra thành tích và bảng xếp hạng.

“Lý Diệu trường trung học Quảng Công Tử Đệ thành Phù Qua, tổng điểm thi đại học 781, độ phát triển linh căn 92%, thành tích cuối cùng 718.52, hạng nhất toàn thành phố!”

“Quá tuyệt vời!”

Lý Diệu kích động vô cùng, hai chân phát lực, lộn nhào liên tiếp ba cái, sau đó nhảy lên cao ba mét, ở giữa không trung mạnh mẽ khua tay.

Bộ dáng kia giống như là một con tinh tinh trải qua chém giết, rốt cục ngồi lên được ngai vàng!

“Tôi thành công rồi!”

“Trong vòng một tháng, tôi từ một phế nhân độ phát triển linh căn 7%, một lần nữa trở thành thiên tài tu luyện độ phát triển linh căn 92%, hơn nữa đạt được danh hiệu thủ khoa đại học thành Phù Qua!”

“Tôi không có phụ lòng tin tưởng của Tôn Bưu, Bành Hải, Đinh Linh Đang, Vương gia gia và hiệu trưởng Mao!”

“Quan trọng nhất là tôi lại tiến tới gần ước mơ thêm một bước, thành tích này, toàn bộ chuyên ngành cửu đại tôi cũng có thể tùy ý chọn lựa!”

“Bạn học Lý Diệu, cậu bình tĩnh một chút, bên ngoài còn có hơn trăm nhà báo chờ phỏng vấn cậu... cậu đừng kích động, bình tĩnh, ngàn vạn lần bình tĩnh!” Hiệu trưởng Mao run cầm cập nói.

Hắn bảo Lý Diệu bình tĩnh, nhưng bộ dáng của hắn cũng giống như vừa mới tiêm vào thuốc kích thích liều lượng cao, đỏ mặt tía tai, tay chân run rẩy, kích động tới cực điểm.

Thủ khoa đại học đó. Trường trung học Quảng Công Tử Đế thành Phù Qua xây dựng hơn trăm năm tới nay, đừng nói thủ khoa đại học, cả top 1000 cũng chưa có một ai, bảo hiệu trưởng Mao sao có thể bình tĩnh, sao có thể bình tĩnh?

Nếu không phải tuổi già sức yếu, hăn hận không thể cũng giống như Lý Diệu lộn nhào mấy cái!

Nghe xong lời của hiệu trưởng Mao..., Lý Diệu hít sâu một hơi, dùng sức chà xát hai má, tự lẩm bẩm:

“Bình tĩnh, bình tĩnh, không phải chỉ là một thủ khoa thành Phù Qua nho nhỏ sao? Tôi chính là muốn trở thành luyện khí đại sư nổi tiếng Liên Bang, rung động toàn bộ người Thiên Nguyên giới, trường hợp nhỏ này liền kích động đến không biết đông tây nam bắc, quá mất mặt rồi...”

Nói thì nói như thế, trên mặt Lý Diệu vẫn nổi lên nụ cười thật thà chất phác, mặt đen như mực phối với hàm răng trắng sáng, trông như một tên ngốc.

Thấy hăn có chút phơi phới, hiệu trưởng Mao nhắc nhở nói:

“Bạn học Lý Diệu, tôi vừa rồi nghe những nhà báo kia bàn luận, bọn họ hình như rất hứng thú với mối quan hệ giữa cậu và trường trung học Xích Tiêu, đợi một lát lúc phát biểu cậu chú ý một chút, cố gắng đừng nói lời đắc tội người khác, dù sao mọi người không có thù oán sâu nặng, hoàn toàn vạch mặt cũng không tốt, cậu hiểu chứ?”

“Ồ?”

Nghe được bốn chữ “trung học Xích Tiêu”, Lý Diệu ngẩn người, thu hồi nụ cười, đáy mắt toát ra hai tia sáng quỷ dị, bước nhanh ra khỏi phòng nổi hơi.

Một đoàn nhà báo giống như là chó hoang mất cương, tranh nhau phóng tới phòng nổi hơi.

“Bạn học Lý Diệu! Bạn học Lý Diệu! Mời nhận phỏng vấn của chúng tôi!”

Lý Diệu tâm tư thay đổi thật nhanh, nhanh chóng nghĩ sẵn trong đầu, sau một lát, ngẩng đầu ưỡn ngực tiến ra đón.

Vội ho một tiếng, đang muốn phát biểu, một đoàn nhà báo lại đối với hắn nhìn mà không thấy, giống như nước sông gặp đá ngầm, tự động tách ra, lách qua hai bên hắn.

“Bạn học Lý Diệu, cậu ở đâu? Mời ra đây nhận phỏng vấn của tôi đi!”

Lý Diệu có chút lúng túng giơ tay phải lên:

“Tôi ở đây!”

“Ở đâu? Chúng tôi không thấy cậu bạn học Lý Diệu!”

Một đoàn nhà báo vây quanh bao bọc Lý Diệu, mấy chục ánh mắt nghi hoặc từ bên cạnh Lý Diệu đảo qua, chỉ là không có ánh mắt nào dừng trên người hắn.

Cũng không thể trách các nhà báo có mắt không trông, thật sự tạo hình của Lý Diệu giờ phút này hoàn toàn khác xa “thủ khoa đại học” mà mọi người chú ý..

Cả người hắn đen sì, như vừa mới đào than ba ngày ba đêm, tóc rối tung, giữa đầu bị sưng một cục to, trên vai còn có một bãi phân chim, cả y phục cũng không biết khi nào thì bị linh kiện gỉ sét của nồi hơi rạch thủng cái lỗ to, muốn bao nhiêu mặc mặc có bấy nhiêu mặc mặc, muốn bao nhiêu sa sút có bấy nhiêu sa sút.

Nhà báo đưa mắt nhìn nhau, ước chừng tìm hơn nửa phút, tầm mắt mới từ từ ngừng trên người Lý Diệu, một nữ nhà báo có chút chần chờ lấy khăn ước từ trong túi ra đưa qua:

“Cậu... là bạn học Lý Diệu?”

Lý Diệu nói tiếng cảm ơn, nhận lấy khăn ướt dùng sức lau lau mười mấy giây, cuối cùng đem mặt đen như mực lau thành mèo mướp, lơ mơ có thể nhận ra ngũ quan.

Lý Diệu là người nổi tiếng thành Phù Qua, lúc hãn hôn mê rất nhiều nhà báo đều tới bệnh viện thăm hãn, bài viết “Yêu tinh lóe lên một cái rồi biến mất” đúng là được viết từ tay một trong những nhà báo đó.

Lập tức liền có người kêu lên:

“Đúng vậy, là Lý Diệu!”

Lúc này toàn bộ nhà báo đều hai mắt phát sáng, tranh nhau xúm lại đây, từng chiếc khuếch âm tinh như trượng bát xà mâu đâm về hướng Lý Diệu, nữ phóng viên đưa khăn ướt cho hãn lại càng gần quan được ban lộc, ôm bả vai Lý Diệu, đem một chiếc khuếch âm thanh tinh đặt giữa hai người.

“Bạn học Lý Diệu, biểu hiện của cậu trong cuộc thi đại học năm nay, có thể nói là thần ma hiện thân, nghịch chuyển siêu cấp lớn, khiến cho mọi người hoàn toàn điên cuồng! Mọi người đối mọi việc của cậu đều hết sức tò mò, nhưng chúng tôi quan tâm nhất là vì sao cậu nghỉ học tại trường trung học Xích Tiêu, lại đi tới ngôi trường không có danh tiếng này? Phải biết rằng, trường trung học Xích Tiêu là trường nổi tiếng thành Phù Qua, thực lực tổng hợp hàng năm xếp trong top 3, mà trường Quảng Công Tử Đệ đã đứng chót toàn thành phố liên tục mười mấy năm, xin hỏi có ẩn tình gì trong đó hay không?”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Bùng Nổ Toàn Thành

Hiệu trưởng Mao ở phía sau đám người nhón chân lên, hai tay dùng sức quơ, dùng khẩu hình nhắc nhở Lý Diệu:

“Đừng mắc mưu, những nhà báo này luôn muốn bùng nổ tin tức lớn, đừng tự tìm phiền toái cho mình!”

Lý Diệu cười với hiệu trưởng Mao, tỏ ý tự mình biết chừng mực, đáy lòng lại âm thầm nói một tiếng xin lỗi.

“Xin lỗi, hiệu trưởng Mao, tôi biết ngài là vì tốt cho tôi, không muốn tôi cùng trường trung học Xích Tiêu hoàn toàn trở mặt, tự gây rắc rối cho mình.”

“Nhưng người hiền lành trung hậu thật thà như ngài, sao hiểu được suy nghĩ của loại người như Hách Liên Liệt chứ?”

“Đối cái loại người này mà nói, thành tích thi đại học của tôi cho dù chỉ hơn hẳn một điểm, đều là vũ nhục lớn nhất đối với hắn, bất luận tôi khiêm tốn thế nào, dàn xếp ổn thỏa thế nào, thể hiện thiện ý thế nào, đều không thể khiến hắn từ bỏ ý nghĩ đối phó tôi!”

“Sự thỏa hiệp của tôi, chỉ có thể bị hắn lý giải thành yếu đuối, chỉ kích thích hắn điên cuồng trả thù tôi hơn.”

“Một khi đã như vậy, tôi còn có gì để băn khoăn nữa? Ăn miếng trả miếng, khi có cơ hội đánh vào mặt thì dùng hết một trăm hai mươi ngàn

phần khí lực mạnh mẽ đánh tới, đây mới là phong cách đối nhân xử thế của Lý Diệu tôi!”

Lý Diệu đoạt lấy khuếch âm tinh, hắng giọng một cái, lớn tiếng nói:

“Đương nhiên có ẩn tình!”

“Cái gì?”

Tinh thần của toàn bộ nhà báo đều chấn động, như lang sói người được mùi dê con, trong nháy mắt toàn bộ đều tỉnh dậy, trừng đôi mắt xanh biếc lên.

Bọn họ còn tưởng rằng Lý Diệu sẽ tùy tiện qua loa vài câu, hoặc là dứt khoát nói những lời vô nghĩa đại loại như “không thể trả lời”.

Không ngờ chàng trai này biết điều như vậy, thế mà lại thật sự đưa ra tin tức hot!

Trong nháy mắt, các nhà báo quả thực sắp lệ rơi đầy mặt, hận không thể vỗ tay cổ vũ, lớn tiếng khen ngợi Lý Diệu.

Hiệu trưởng Mao thở dài một tiếng, một tay đặt lên trán, trên mặt đầy vẻ bất lực.

Ông biết thằng nhóc này là đồ ba gai không dễ chọc, chỉ cho hấn cái sào phơi đồ, hấn cũng dám đâm thủng bầu trời!

“Triệu Thụ Đức ơi Triệu Thụ Đức, người đắc tội ai không chịu, lại cứ đắc tội yêu quái này, lần này cho trường trung học Xích Tiêu của người sẽ ném mùi đau khổ!” Hiệu trưởng Mao âm thầm lắc đầu, không ngừng thở dài.

Ánh mắt Lý Diệu bắn về tứ phía, nói rõ ràng:

“Mọi người đều biết, hai tháng trước tôi đại diện trường trung học Xích Tiêu tham gia cuộc thi Cực Hạn Khiêu Chiến, nhưng bởi vì ngoài ý muốn bị thương, độ phát triển linh căn giảm nghiêm trọng, hôn mê suốt một tháng, thật khó khăn lắm mới tỉnh lại!”

“Theo lý mà nói, tôi là đi thi giúp trường học vẻ vang, sau khi bị thương, trường học bất kể như thế nào đều phải cẩn thận chăm sóc tôi, đúng không? Nhưng sau khi tầng lớp quản lý trường trung học Xích Tiêu phát hiện tôi bị trọng thương, gần như không thể tu luyện, lại có thể ngay trong ngày tôi tỉnh dậy, vô cùng tuyệt tình yêu cầu tôi nghỉ học, mà sau này còn có thể tiếp tục đến trường hay không, còn phải xem trình trạng khôi phục của thân thể!”

“Mà tất cả chẳng qua là bởi vì tôi từng đắc tội với Hách Liên Liệt, Chủ tịch Hội học sinh trường trung học Xích Tiêu, con trai một của thành viên hội đồng quản trị của trường trung học Xích Tiêu, Hách Liên Bá!”

“Hách Liên Liệt và tôi trước đây có thù oán, trên đảo Ma Giao lại bị tôi loại khỏi trận đấu, giành hết tất cả sự nổi bật, thù mới hận cũ cộng lại, khiến cho hắn bất chấp tất cả, điên cuồng trả thù tôi!”

“Việc này mọi người ở trường trung học Xích Tiêu đều biết, các người tùy tiện phỏng vấn một học sinh, cho dù là đi lao công ở nhà ăn cũng biết rõ ràng!”

“May mắn trời không tuyệt đường người, hiệu trưởng Mao trường trung học Quảng Công Tử Đệ có mắt nhìn người, thấy được tôi còn có tiềm lực tu luyện, mạo hiểm chứa chấp tôi, tôi trải qua một tháng cường hóa huấn luyện, may mắn khôi phục như lúc ban đầu, đạt thành tích tốt trong kì thi đại học!”

“Có thể trở thành thủ khoa đại học thành Phù Qua, tôi đương nhiên rất vui mừng, nhưng có hai chuyện khiến tôi phấn khởi.”

“Thứ nhất, tôi không có phụ lòng tin tưởng và bồi dưỡng của hiệu trưởng Mao, tôi đem vinh quang cao nhất về cho trường trung học Quảng Công Tử Đệ thành Phù Qua, trên con đường tu luyện sau này, tôi cũng sẽ dùng thân phận học sinh ở đây mà tiếp tục kiên trì!”

“Thứ hai, tôi dùng sự thực chứng minh tầng lớp quản lý trường trung học Xích Tiêu có mắt không trông, để tôi nghỉ học, không phải tổn thất của tôi, mà là tổn thất lớn của trường trung học Xích Tiêu, các người cứ việc hối hận đi!”

“Tôi muốn nói chỉ có bấy nhiêu, các chi tiết khác các người có thể đi phỏng vấn học sinh trường Xích Tiêu, bao gồm hiệu trưởng Triệu Thụ Đức, hội đồng quản trị Hách Liên Bá và chủ tịch hội học sinh Hách Liên Liệt, nói không chừng bọn họ còn có thể bịa đặt ra một câu chuyện khác!”

Lý Diệu nói xong, ném mircô một cái, phóng khoáng rời khỏi.

Nhưng sóng to gió lớn mà hấn dấy lên, chỉ ngăn ngủi trong vòng mấy giờ đã bùng nổ khắp cả thành Phù Qua!

Bản thân bị trọng thương, bị trường danh tiếng một cước đá ra cửa, lại trong một tháng sau nghịch chuyển thần kỳ, đại diện trường học rác rưởi tham gia thi đại học, vừa giành được danh hiệu thủ khoa đại học, mạnh mẽ đánh trường danh tiếng một bạt tai, toàn bộ câu chuyện quanh co, rung động đến tâm can, quả thực so với tiểu thuyết còn ngoạn mục hơn, đông đảo nhà báo nghe xong sóng lòng mênh mông, nhiệt huyết sôi trào.

Khứu giác tin tức của nhà báo cực kỳ mẫn cảm, dần dần ý thức được quá khứ của Lý Diệu hoàn toàn có thể lắng xê thành một sự kiện lớn kinh thiên động địa!

Không kịp trở về xe, các nhà báo ngồi trong sân trường rách nát của trường trung học Quảng Công Tử Đệ, ai ai cũng hơi híp mắt lại, tâm tư thay đổi

thật nhanh, khuấy động suy nghĩ, không bao lâu liền chấp vá ra từng mảnh bản thảo văn chương bay bổng.

Nhà báo đến từ tạp chí chính quy lớn vẫn là đứng ở góc độ tương đối khách quan, đem trọng điểm đặt trên việc Lý Diệu làm thế nào khôi phục tu luyện, tăng độ phát triển linh căn lên, viết ra tiêu đề bản thảo cũng tương đối khiêm tốn, phần lớn là như vậy:

“Yêu Tinh lại đứng lên!”

“Kì tích lớn nhất trong lịch sử thi đại học thành Phù Qua!”

“Một tháng điên cuồng, rốt cục xảy ra chuyện gì?”

Còn một số nhà báo đến từ truyền thông vừa nhỏ và truyền thông giải trí sẽ không đứng đắn như vậy, những nhà báo này xưa nay đều là lo sợ thiên hạ không đủ loạn, cho dù không có việc gì đều phải bịa đặt ra vài tin tức lớn, huống chi Lý Diệu quả thật tuôn ra tin tức ẩn tình kinh thiên động địa, vì thế một loạt tựa đề không có tiết tháo ra đời:

“Nóng! Ẩn tình lớn nhất trong lịch sử giáo dục thành Phù Qua! Dân nghèo thiên tài đắc tội người giàu có, không may bị cho thôi học!”

“Hoàn hảo đoạt ái! Con cháu phú hào sau nỗi đau mất bạn gái triển khai trả thù điên cuồng!”

“Ghi chép chân thật năm ngày năm đêm yêu hận đan xen trên đảo Ma Giao!”

“Cuộc thi đại học thành Phù Qua kết thúc, trường trung học Xích Tiêu sa vào một câu chuyện cười lớn!”

“Hách Liên Liệt thủ khoa đại học ba mươi giây!”

Bây giờ là thời đại tin tức, chú trọng chính là ánh mắt kinh tế, từng trang từng trang báo thêm mắm thêm muối, bản thảo nói nghe sờn cả tóc gáy trong vòng mười phút liền thông qua linh mạng truyền đến khắp ngõ ngách thành Phù Qua, mỗi một đại lý tinh nào đều nhảy ra đoạn phim Lý Diệu chửi như tát nước trường trung học Xích Tiêu, đài truyền hình có chút cơ trí còn phối thêm cảnh Hách Liên Liệt quỳ rạp xuống đất nôn mưa, tạo nên sự tương phản vô cùng chấn động, phía trên còn có tiêu đề:

“Đoán một chút, ai mới là thủ khoa đại học?”

Trong tích tắc mọi người đều xôn xao, diễn đàn có liên quan đến thành Phù Qua trong Linh mạng đều bị nổ tung, vô số dân mạng để lại lời nhắn, nhiều bài viết trong nháy mắt bùng nổ hơn mười ngàn tầng!

Đa số dân mạng đều cười trên nỗi đau người khác, thật ra cũng không hẳn là bọn họ có bao nhiêu thiện cảm với Lý Diệu, một tháng trước Lý Diệu bị trọng thương, trở thành “yêu tinh chợt lóe lên một cái rồi biến mất” thì đám dân mạng vẫn châm chọc không chút lưu tình, đem hắc hạ thấp đến không đáng một đồng.

Nhưng bây giờ Lý Diệu lại diễn một vở đại nghịch chuyển hoa lệ như vậy, đám dân mạng dường như không cần nháy mắt một cái, lập tức liền biến thành người ủng hộ trung thành nhất của hắn.

Vốn dĩ châm biếm và chế nhạo trút xuống đầu Lý Diệu, nay lớn hơn gấp trăm lần, như mưa bão đập mạnh lên đầu trường trung học Xích Tiêu và Hách Liên Liệt.

“Ha ha ha ha, các người nhìn thấy không? Thằng nhóc tên Hách Liên Liệt ban đầu còn cho rằng mình là thủ khoa đại học, vui mừng nhảy lên nhảy xuống, sau khi có kết quả cuối cùng, quả thực như bị sét đánh, sau đó còn nôn đầy đất!”

“Đúng vậy, tôi cũng đã xem đoạn phim, mọi người đi xem đi, vô cùng phần khích!”

“Nghe nói Hách Liên Liệt là con nhà giàu đời thứ hai, làm người vô cùng hung hăng càn quấy, lần này coi như hăn xui xẻo!”

“Hiệu trưởng trung học Xích Tiêu cũng xem như có mắt không trông, thiên tài và phế vật cũng không phân biệt được? Một thiên tài có thực lực giành được thủ khoa đại học thế mà bị hăn đuổi ra khỏi trường? Nếu tôi là hăn, trực tiếp đem mắt chó của mình đâm mù cho rồi!”

Phần lớn dân mạng đều đến từ tầng lớp người thường lương thấp, không hề có thiện cảm với trường dân lập học phí cao ngất như trung học Xích Tiêu, đối với Hách Liên Liệt loại con cháu phú hào này lại càng vừa hâm mộ vừa ghen tị.

Lần này thằng nhóc Lý Diệu xuất thân xóm nghèo cho trung học Xích Tiêu một cái tát gọn gàng xuất sắc, quả thực là vô cùng vui tai vui mắt.

Còn trên một số bài viết khác thì đem trọng tâm đặt trên người Lý Diệu, từng đoạn phim Lý Diệu trên đảo Ma Giao một lần nữa bị khai quật ra và đăng lên mạng, không ít dân mạng là lần đầu tiên xem, nhất thời bị công kích xuất quỷ nhập thần vừa nước chảy mây trôi của Lý Diệu hoàn toàn rung động.

“Có làm hay không? Một người tiêu diệt toàn bộ sở chỉ huy của quân địch!”

“Mạnh mẽ, thật sự quá mạnh mẽ, chẳng trách có thể hái được vòng nguyệt quế cuộc thi đại học!”

“Nghe nói Lý Diệu còn lấy sức một mình đấu với một con vượn khổng lồ biến dị bị tiêm thuốc kích thích, một đao chém xuống đầu con vượn khổng lồ, có còn là người không?”

“Hách Liên Liệt so với hần, quả thực chính là thứ cặn bã mà!”

“Thần tượng! Từ hôm nay trở đi, anh Diêu chính là thần tượng duy nhất trong lòng tôi! Mọi người đều là xuất thân con nhà nghèo, việc anh Diêu có thể làm được, tôi cũng nhất định có thể làm được! Từ hôm nay trở đi tôi muốn giống anh Diêu điên cuồng tu luyện, ba năm sau tôi cũng muốn làm thủ khoa đại học!”

“Dựa vào cậu? Biết anh Diêu người ta tu luyện thế nào không? Tối đây đi, tôi cho cậu xem một phần danh mục đặc huấn từ trung học Xích Tiêu lên tuần ra ngoài, nghe nói anh Diêu là luyện như vậy.”

“Đây, đây là lượng huấn luyện một ngày của anh Diêu? Quá khoa trương rồi, quả thật là một yêu thú! Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!”

“Cái gì một ngày? Đây chỉ là lượng huấn luyện nửa ngày!”

Lý Diêu giống như sao hỏa có tính bùng nổ, đem toàn bộ thành Phù Qua châm ngòi, từ khu Khôi Nham rách rưới đến khu Thượng Đông lộng lẫy, từ người già đến học sinh tiểu học, từ người thường đến Tu chân giả, tất cả mọi người đều tràn đầy phấn khởi bàn luận tin tức của hần.

Toàn bộ thành phố đều biến thành lò luyện cực nóng, chỉ có một nơi lạnh như nhà xác, là phòng hiệu trưởng trường trung học Xích Tiêu!

Triệu Thụ Đức thất hồn lạc phách ngồi sau bàn làm việc, trên bàn làm việc đặt một máy tinh não, quầng sáng không ngừng chớp nháy, nhảy ra bài đăng tin tức của các tạp chí lớn và phát biểu của dân mạng.

Ban đầu hần còn cẩn thận nghiền lợi xem hết từng bài một, rất nhanh thở gấp tức giận, thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma, hoàn toàn không thể tiếp tục xem nữa!

Triệu Thụ Đức vẻ mặt thất bại, thở như trâu, trán toát mồ hôi to như hạt đậu, hai mắt vẫn đục đầy thù hận đôi lúc nhìn về bốn phía.

Hơn mười quản lý trường học bị hăn soi tới lần lượt cúi đầu, ai cũng không dám đối diện hăn.

“Tại sao có thể như vậy?”

Triệu Thụ Đức tự lẩm bẫm, hăn không chỉ một lần nhắm mắt lại dùng sức xoa nắn, giống như làm vậy có thể khiến thời gian trở lại hai giờ trước, trở lại thời khắc Hách Liên Liệt vừa mới đạt hạng nhất bảng xếp hạng.

Hăn hi vọng thời gian có thể mãi mãi dừng lại vào thời khắc ấy, thời điểm đó hăn bao nhiêu là hăm hở, phấn khởi, thời điểm đó trường trung học Xích Tiêu bao nhiêu là vinh vào tận trời, hào quang vạn trượng!

Đáng tiếc mỗi lần hăn mở to mắt, trong màn sáng vẫn là gương mặt gian xảo của Lý Diệu.

Tên yêu tinh đáng chết này, phá hủy tất cả rồi!

“Hiệu trưởng, không xong rồi, việc lớn không xong rồi!”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Việc Lớn Không Xong Rồi!

Thầy chủ nhiệm Hắc Diện Thần nghiêng ngả lão đảo xông vào, cả cửa cũng không kịp gõ, xông thẳng vào.

“Khốn kiếp!”

Triệu Thụ Đức nhìn một giờ rớt cục cũng bộc phát, gân xanh trên mu bàn tay lộ ra, dùng sức vỗ, bàn làm việc lớn được làm từ gỗ lim ầm ầm vỡ vụn.

Triệu Thụ Đức nhảy dựng lên, nắm cổ áo Hắc Diện Thần gầm lên:

“Đến lúc này rồi, còn có “việc lớn không xong” gì nữa hay sao? Tình huống xấu nhất đã xảy ra rồi, còn loạn cái gì nữa!”

Triệu Thụ Đức tuy rằng không phải tu chân giả chiến đấu, lúc tuổi trẻ lại từng bị trọng thương, cuối cùng trở thành nhân vật Luyện Khí kỳ đỉnh cao, tròng mắt một cái, nhiệt độ trong phòng làm việc giảm xuống hơn mười độ.

Tất cả mọi người xanh cả mặt, lạnh run, quanh người giống như kết thành một lớp sương lạnh trắng trắng.

Hắc Diện Thần bị hấn kéo áo lại càng sợ tới mức muốn khóc lên, run rẩy một lúc lâu, vẻ mặt như đưa đám nói:

“Hiệu trưởng, thật sự có chuyện lớn xảy ra, ngài, ngài mau đi xem một chút đi, có người bao vây trường học chúng ta!”

“Cái gì? Ai to gan như vậy, lại dám bao vây trường trung học Xích Tiêu chúng ta? Không biết chúng ta là trường học dưới trướng Xích Tiêu phải sao!”

Triệu Thụ Đức tức giận đến sôi máu, lông mi sắp bay lên, giống như hơi thở thật sự từ 36.000 lỗ chân lông phun ra ngoài, điên cuồng lượn lờ quanh người!

Hắc Diện Thần lắp bắp nói:

“Là, là một đám quân nhân...”

“Quân đội?”

Triệu Thụ Đức giận quá hóa cười:

“Chẳng qua là đuổi một học sinh, quân đội đã vội nhúng tay vào? Trường trung học Xích Tiêu của chúng ta là trường tư, xử lý học sinh như thế nào là chuyện riêng của chúng ta, quân đội dựa vào gì mà can thiệp? Đây còn có thiên lý sao, còn pháp luật sao? Thật sự nghĩ Xích Tiêu phải chúng ta trong quân đội không có người à?”

Hắc Diện Thần khó khăn nuốt nước miếng một cái, nói:

“Hiệu trưởng, tôi chưa nói xong, không phải quân nhân đang tại ngũ, đều là lính giải ngũ, đều là thành viên hội thương binh!”

“Cái gì!”

Triệu Thụ Đức sợ tới mức hồn phi phách tán, một cước đạp Hắc Diện Thần đến một góc, nghiêng ngả lão đảo đến phía trước cửa sổ, đẩy cửa sổ ra nhìn, chỉ thấy cửa lớn trường trung học Xích Tiêu đứng hơn một ngàn quân nhân mặc quân phục màu đen, không khí xơ xác tới cực điểm.

Nhìn kỹ lại, những quân nhân này...

Trên quân phục không có quân hàm, hơn nữa giặt đến trắng bệch, có vài kiểu dáng là của mấy chục năm trước, bị giặt tới thùng máy lồng, lại chắp vá lên, rách rưới tả tơi.

Mà người quân nhân mặc những kiểu quân phục cũ rách nát, cũng giống như quân phục, đa số đều đã có tuổi, mặt mũi nhăn nheo, tóc hoa râm, ngẫu nhiên mới có một vài thanh niên trai tráng.

Bất kể là ông lão tóc hoa râm hay là thanh niên trai tráng, toàn bộ quân nhân đều có một đặc điểm hoặc bị gãy tay, hoặc là thiếu chân, hoặc mắt bị mù, tất cả mọi người gầy tay giả chân giả, chống gậy, ngồi lên xe lăn, không ít người đi một bước muốn ho khan nửa ngày, giống như chỉ cần hắt hơi là có thể thối ngã.

Nhưng mà, trong tích tắc khi bọn họ không ho khan, lại lập tức đứng nghiêm, giống như một nhóm cây thông mọc trên vách núi cheo leo!

Hơn một ngàn thương binh giải ngũ im lặng, giống như hơn một ngàn u hồn, vừa giống như hơn một ngàn ngôi mộ, đứng bình tĩnh ở cửa trường trung học Xích Tiêu, tỏa ra mùi máu tươi nồng đậm.

Sân trường rộng lớn bị sát khí bao phủ, không ít học sinh cùng phụ huynh đều sợ tới mức lạnh run, người nhát gan thiếu chút nữa khóc rống lên!

Số lượng thương binh vẫn đang không ngừng gia tăng, sau khi nhận được thông báo từ hội thương binh, mấy ngàn người trung niên và người già cơ thể không trọn vẹn, hình dáng không gì đặc biệt, chìa ra đôi tay run rẩy, lục tung từ nơi cất giấu sâu nhất trong đáy gương tìm ra quân phục màu đen năm đó chinh chiến sa trường, run rẩy mặc vào.

Vừa mặc quân phục vào, bọn họ liền không run rẩy nữa, ngẩng đầu ưỡn ngực, ánh mắt hung hãn, đi nhanh ra khỏi nhà, bước đều bước, thẳng tiến

tới trung học Xích Tiêu, giống như lần nữa trở lại chiến trường, tiến quân hướng về bãi đất bị yêu thú chiếm cứ!

Không có bất cứ thứ gì, có thể ngăn cản bước đi của bọn họ.

Trong vòng nửa giờ, trước cửa trường trung học Xích Tiêu tụ tập hơn ba nghìn thương binh giải ngũ, còn có hơn một ngàn thương binh giải ngũ đang kiên định đi trên đường lớn, giống như từng dòng suối màu đen cuối cùng hội tụ thành biển lớn mênh mông, nuốt trọn cả trường trung học Xích Tiêu.

Người dân thành Phù Qua rất nhanh liền phát hiện sự khác thường.

Công dân Liên Bang tôn kính thương binh giải ngũ là phát ra từ nội tâm, rất nhanh có người đi đường bước ra hỏi:

“Ông ơi, mọi người đang muốn đi đâu ạ?”

Thương binh giải ngũ bị hỏi đã hơn một trăm ba mươi tuổi, tóc trắng phơ, nếp nhăn chồng lên nếp nhăn, sắp thấy không rõ ngũ quan.

Ông mặc một bộ quân phục kiểu dáng rất cũ, mảnh vá chồng lên mảnh vá, ngực đeo ba chiếc huân chương nhấp nháy tỏa sáng, bên cánh tay áo trái trống không.

Ông lão thánh lực cũng có chút vấn đề, nghiêng lỗ tai nghe kỹ càng, người đi đường lại lớn tiếng nói hai lần ông mới nghe được.

Ông lão mỉm cười, răng đều rụng sạch, nói chuyện hở gió nhưng vẫn đầy sát khí.

“Ta muốn giúp tiểu huynh đệ trong hội đi đòi lại công đạo.” Ông lão phui phui quân phục màu đen, thản nhiên nói.

“Cái gì?” Toàn bộ người vây xem đều vô cùng khiếp sợ.

Thương binh giải ngũ là nhóm người được tôn kính nhất Liên Bang, hội thương binh cũng là một tổ chức đoàn kết nhất, khó trêu chọc nhất Liên Bang, trong hội có một nhóm lớn lão quái vật lập được công, chảy máu, bị thương vì Liên Bang, cho dù trong quân đội hay dân gian thậm chí trong mỗi tông phái đều có quan hệ rất sâu, các mối quan hệ rắc rối khó gỡ, nổi thẳng lên chín tầng mây.

Lại có người dám ăn gan hùm mật gấu, trêu chọc hội thương binh?

“Người nào to gan như vậy, lại dám trêu chọc hội thương binh?”

“Đúng vậy, quân nhân Liên Bang trên tiền tuyến liều sống liều chết với yêu thú, đổ máu hy sinh, trả giá thê thảm, mới đổi lấy được cuộc sống an ninh và bình yên cho hậu phương chúng ta, ai không có mắt như vậy, dám khi dễ thương binh?”

“Mọi người cùng đi theo xem một chút, nói không chừng có tin tức lớn!”

Những đoạn đối thoại tương tự cùng lúc diễn ra khắp phố lớn ngõ nhỏ thành Phù Qua.

Chỉ chốc lát sau, sau朦胧 mỗi thương binh đều nổi theo một chuỗi đuôi dài mênh mông, khi bọn họ đến cổng lớn trường trung học Xích Tiêu, sân trường rộng lớn đã bị toàn bộ bao vây lại, tập kết hơn bảy, tám mươi ngàn người.

Triệu Thụ Đức chờ người ra đứng trước cửa sổ, nhìn đám đông màu đen chằng chịt phía dưới.

Cho dù hãn thân là cao thủ Luyện Khí Kỳ đỉnh cao, cũng bị sát khí lạnh thấu xương phát ra từ hơn mười ngàn thương binh làm cho khiếp sợ, 36000 lỗ chân lông đều bị lấp kín, linh năng hoàn toàn đóng băng.

“Tại sao? Đây, rốt cục là tại sao?”

Triệu Thụ Đức nghĩ đến nát óc vẫn không rõ, bản thân đến tột cùng đặc tội hội thương binh ở chỗ nào, khiến đối phương làm ra việc lớn như vậy?

Đúng lúc này, từ trong đám đông màu đen bắn ra một cột sáng vô cùng thô chắc, ở giữa không trung biến thành một hình người cao mười mấy mét, là hình dáng một quân dân trung niên trên mặt mang vết thương đao chém.

Là Triệu Tinh Lang hội trưởng hội thương binh thành Phù Qua, cũng chính là người quân nhân ngày đó Lý Diệu gặp ở Bệnh Viện Đệ Nhất.

Ánh mắt Triệu Tinh Lang lạnh lùng, giống như một khối máy móc chiến đấu hoạt động dựa vào linh năng, lạnh lùng nói:

“Toàn bộ tầng lớp quản lý trường trung học Xích Tiêu nghe đây, chúng ta là hội viên phân hội Phù Qua hội thương binh Liên Bang, chúng ta hôm nay tụ tập ở đây, chính là muốn hỏi quý trường học một vấn đề.”

“Bạn học Lý Diệu là thành viên hội thương binh chúng ta, hưởng đãi ngộ thương binh cấp 1, xin hỏi, quý trường học vì sao phải ép một người thương binh nghỉ học? Các người có phải không để toàn bộ 63 triệu thương binh Liên Bang vào mắt hay không?”

“Vấn đề này, chúng ta sớm đã muốn hỏi, nhưng hội thương binh chúng ta lấy lý phục người, nếu như nói thân thể bạn học Lý Diệu quả thật không thích hợp học tập và tu luyện, khiến các người đưa ra quyết định tạm nghỉ học hoặc thôi học, chúng ta không có gì để nói.”

“Nhưng bạn học Lý Diệu vừa mới đạt được danh hiệu “thủ khoa đại học thành Phù Qua”, điều này cho thấy hẳn bị thương không nghiêm trọng đến mức hoàn toàn không thể tu luyện, vậy thì chúng ta phải hỏi rõ, lý do các người ép hẳn nghỉ học là đâu, có phải giống như tin tức nói là trong tầng lớp quản lý trường học có người cố ý nhằm vào hẳn hay không?”

“13.245 thương binh phân hội Phù Qua chúng ta tất cả đều tập kết ở đây, chờ đợi quý nhà trường trả lời, yên tâm, chúng ta sẽ không xông vào, càng không làm ra chuyện phạm pháp loạn kỷ cương, chúng ta chỉ đứng ở đây, đợi một lời giải thích hợp tình hợp lý!”

Lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao.

Trên đường đi cho dù người qua đường có hỏi như thế nào, lão binh đều im lặng không nói, cho tới lúc này người qua đường mới hiểu, thì ra vẫn là vì chuyện của Lý Diệu.

Lý Diệu “Yêu tinh lóe lên một cái rồi biến mất” này, thế mà được hưởng đãi ngộ thương binh cấp một Liên Bang!

“Quá đáng, thực sự quá đáng, vậy mà ép một thương binh cấp một Liên Bang nghỉ học!”

“Đúng vậy, mặc kệ Lý Diệu có phải thiên tài hay không, cho dù thật sự là phế nhân, nhưng hẳn hưởng thụ đãi ngộ thương binh cấp 1 Liên Bang, trường trung học Xích Tiêu cũng không nên làm như vậy!”

“Đáng đời, thật sự đáng đời!”

Sự kính trọng sùng bái của công dân Liên Bang đối với hội thương binh người ngoài rất khó hiểu được, trong nháy mắt, tất cả mọi người xuất phát từ nội tâm đứng bên về phía Lý Diệu, mắng mỏ trường trung học Xích Tiêu ầm lên.

Triệu Thụ Đức như bị sét đánh, lung lay hai cái, ngã xuống đất.

Thương binh cấp một? Tên tiểu tạp chủng Lý Diệu này, không ngờ là thương binh cấp một Liên Bang? Sao lại có thể chứ? Sao! Lại! có! Thế! Chứ!

Gương mặt Triệu Thụ Đức hoàn toàn vắng vẻ, quả thực không lời hỏi ông trời!

Trời đất chứng giám mà, nếu sớm biết rằng Lý Diêu hưởng thụ đãi ngộ thương binh cấp một Liên Bang, cho hẳn mượn thêm hai lá gan, hẳn cũng không dám ép Lý Diêu nghỉ học!

Nhưng tên tiểu tạp chủng này, lúc ấy tại sao không nói? Hơn nữa chuyện lớn như vậy, tại sao mình lại không biết nhỉ?

Triệu Thụ Đức giậm chân đấm ngực, hối hận lúc đầu đã làm sai.

Cũng không trách hẳn nông cạn, đãi ngộ thương binh cấp một Liên Bang là quang vinh cao nhất, mỗi khi có thương binh đạt được đãi ngộ này, đều sẽ cử hành nghi thức trọng đại, tuyên truyền rầm rộ sôi nổi, làm cả thành phố đều biết.

Nhưng chuyện của Lý Diêu lại có một số khác biệt.

Lý Diêu sở dĩ bị thương, nói cho cùng cũng là do có người giấu diếm quân đội, lén lút đem thuốc kích thích tới đảo Ma Giao, nói ra cũng xem như là vụ bê bối không lớn không nhỏ của quân đội.

Hơn nữa Lý Diêu cũng không phải quân nhân chính quy, cho hẳn đãi ngộ này ít nhiều là có ý bồi thường cho hẳn một chút, quân đội đương nhiên sẽ không tuyên truyền khắp nơi, im hơi lặng tiếng làm đủ hết trình tự.

“Đãi ngộ thương binh cấp một” của Lý Diêu, nếu muốn vẫn có thể tra ra được, nhưng Triệu Thụ Đức lại không có bản lĩnh biết trước, sau khi biết Lý Diêu linh căn xé rách biến thành phế nhân, liền xem Lý Diêu thành một túi rác vứt đi, hoàn toàn ném ra sau đầu, quên sạch sành sanh.

Ai ăn no rừng mỡ đặc biệt đi điều tra chuyện này chứ?

Cho tới lúc này, đội quân hơn mười ngàn thương binh áp sát, Triệu Thụ Đức mới biết được cái gì gọi là tự lấy dây buộc mình!

“Hách Liên Bá, Triệu Thụ Đức tôi và ông ngày xưa không oán ngày nay không thù, ông muốn tự tìm đường chết, thì tự mình treo cổ đi, đi nhảy sông, đi nằm tình quỹ đi, tại sao ông lại đi trêu chọc thành viên hội thương binh? Chính ông muốn chết thì thôi, còn hại Triệu Thụ Đức tôi thật thảm, đồ khốn kiếp!”

Đúng lúc Triệu Thụ Đức hiệu trưởng trường trung học Xích Tiêu khóc không ra nước mắt, chữ ằm lên, tinh nảo cỡ nhỏ của hắn điên cuồng rung lên.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Cuộc Chiến Tranh Đoạt Nhân Tài

Hắn nâng tay phải lên thì thấy là linh hạc truyền thư tới từ cục trưởng cục cảnh sát của khu.

“Cục trưởng Lý!”

Triệu Thụ Đức như người chết đuối vớ được cọc, vội vàng bảo:

“Ông gọi đến đúng lúc quá, giờ đang có rất nhiều thương binh tụ tập trước cửa trường cấp ba Xích Tiêu, ông nhanh làm cách gì giúp tôi với!”

Trong vầng sáng, cục trưởng Lý xuất hiện cùng với một cặp kính râm, gương mặt lạnh lùng và nghiêm nghị như sắt đá, ông nói một cách hồ hững:

“Hiệu trưởng Triệu, tôi gọi để báo cho ông biết, ba ngày này Hội Thương binh sẽ tiến hành một cuộc diễu hành lớn trước cửa quý trường, nhằm kỷ niệm 153 năm chiến thắng cuộc phản kích cao điểm 9907. Đó là một trận chiến vô cùng gian khổ mà quân ta đã vượt qua, toàn bộ chiến sĩ của hai tiểu đội trực thuộc quân đội Liên Bang đã chiến đấu vô cùng anh dũng, để thành công đẩy lùi được bốn lần tiến công của bảy con yêu thú chỉ trong một buổi chiều!”

“Cảnh sát đã duyệt đơn xin diễu hành mừng chiến thắng này. Vậy nên đây là một cuộc diễu hành hợp pháp, được pháp luật bảo vệ!”

“Đương nhiên nếu bọn họ ồn ào thái quá gây ảnh hưởng đến dân chúng, hoặc xả rác bừa bãi, giẫm đạp cây cối công cộng, hay thậm chí nhảy vào trong khuôn viên trường gây ra bất cứ tổn hại gì, nhà trường cứ báo cho bên cảnh sát, chắc chắn chúng tôi sẽ xử lý nghiêm minh, sẽ không nhẹ tay chỉ vì họ là thương bệnh binh.”

Triệu Thụ Đức không nói nổi thêm lời nào. Hắn quay đầu lại, nhìn qua cửa sổ.

Không ồn ào, không rác rưởi, không có gì hết. Mấy nghìn cựu chiến binh với thương tật cũ trên người chỉ lặng yên đứng ngoài đó, tựa như một mảng đại dương tĩnh lặng.

Lặng im đôi lúc cũng là một loại âm thanh, một loại âm thanh còn chấn động hơn cả những tiếng gầm gào to lớn nhất.

Triệu Đức Thụ há miệng, thở dốc, nhưng chẳng nói nên lời. Dù muốn cảnh sát can dự vào thì cũng phải có lý do, chứ bây giờ người ta không đánh không chửi, chỉ im lặng đứng ngoài kia nhìn vào, tuyệt đối không phạm pháp!

Hắn hoàn toàn nhụt chí, cất giọng đầy chán chường: “Cục trưởng Lý, chuyện lần này là lỗi của trường Xích Tiêu, mong ông chỉ cho chúng tôi cách giải quyết!”

Cục trưởng Lý thở dài: “Đứng từ góc độ bạn bè, tôi đề nghị... Lúc trước ai kiến nghị bắt Lý Diệu nghị học thì giờ để người đó đứng ra giải thích rõ ràng với bên hiệp hội, thế là sẽ ổn thỏa cả thôi!”

“Ổn thỏa được mới là lạ!”

Triệu Thụ Đức nghĩ thầm, nếu giao hai cha con Hách Liên ra thật, thì chừng ấy cựu chiến binh thương tật chẳng cần chấm mắt cũng ăn tươi nuốt sống được cả hai người, nuốt luôn chẳng cần nhả xương ấy chứ.

“Thôi, tôi cũng nói đến thế rồi, ông tự giải quyết cho tốt đi, tôi phải tan làm đây!”

Cục trưởng Lý từ từ đứng dậy, thông thả tháo cúc, cởi chiếc áo cảnh sát màu lam khỏi người, đoạn lại mở một chiếc cặp da cũ phủ đầy bụi ra.

“Cục trưởng Lý, ông...”

Triệu Thụ Đức ngơ ngác nhìn vị cục trưởng khoác lên người bộ quân trang màu đen.

Rồi, ông tháo cặp kính râu xuống, để lộ đôi tròng mắt giả linh giới (*) đang lập lòe tỏa ra ánh sáng đỏ.

Ông gằn giọng, nói từng từ:

“Đáng lẽ tôi nên nói cho ông biết, đôi mắt này của tôi đã bỏ lại nơi Yêu thú hoang nguyên nhĩ? Tôi cũng là một thành viên của Hội Thương binh. Giờ tan tằm rồi, tôi muốn đi tham gia cuộc diễu hành mừng chiến thắng. Tạm biệt!”

“Rầm!”

Màn hình tối sầm, cục trưởng Lý đã ngắt liên lạc.

Trong bóng tối, cơ mặt Triệu Thụ Đức co giật liên tục, môi run run hồi lâu, lại chẳng thể nói nổi nên lời.

Ngoài cửa sổ, không gian hoàn toàn tĩnh lặng. Những cự chiến binh thương tật như hòa làm một với bóng đêm, hóa thành một cự thú đen tuyền, hoàn toàn cắn nuốt linh hồn Triệu Thụ Đức.

“Tít tít tít!” Tinh não mini lại rung lên.

Triệu Thụ Đức thất hồn lạc phách, vốn không muốn nghe nhưng bên kia lại vô cùng ngoan cố, bắt tinh não kêu mãi chẳng ngừng.

Triệu Thụ Đức chửi thề một câu, đoạn cúi đầu nhìn, sau đó tức thì rùng mình.

Hắn nhảy dựng lên, đuổi tất cả mọi người ra khỏi phòng rồi khóa trái cửa lại, sau đó mới cung kính nghe máy, cúi đầu khom lưng chào hỏi:

“Chu trưởng lão khỏe không ạ?”

Chu Ẩn trông cứ như già thêm chục tuổi chỉ trong một thời gian ngắn, lão âm trầm nhìn chăm chăm Triệu Thụ Đức hồi lâu, mới từ tốn cất lời:

“Ta không khỏe lắm. Chỉ trong vên vẹn có một tiếng, giá cổ phiếu của Xích Tiêu đã giảm hơn bốn điểm, hơn nữa vẫn còn chưa có dấu hiệu dừng. Người có biết thế nghĩa là bao nhiêu tiền đang bay mất không?”

Triệu Thụ Đức run như cây sậy.

Biểu cảm của Chu Ẩn vẫn không thay đổi, tiếp tục nói:

“Còn nữa, hôm qua ta mới đề cử cho phu nhân của một vị tán tu Kim Đan kỳ mua hai mươi vạn cổ phiếu của Xích Tiêu phái. Tán tu này rất có thể lực ở khu vực Đông Bắc. Ta đã liên lạc với hắn hơn hai năm, vốn có thể thuyết phục hắn đầu tư lớn vào Xích Tiêu phái, thậm chí trở thành khách khanh trưởng lão của phái, giúp Xích Tiêu phái mở rộng thế lực tại khu vực này. Bây giờ hắn nói với ta rằng hắn phải xem xét lại kế hoạch đầu tư... Người nói xem, tâm trạng ta có vui vẻ được không?”

Mặt mày Triệu Thụ Đức lập tức trắng bệch, chỉ ước có thể ngất ngay ra đây.

Hắn càng lúc càng giận, nghiến răng nghiến lợi bảo:

“Chu trưởng lão, nói tới nói lui đều tại thằng ôn con Lý Diệu kia mà ra cả. Nó gây ra phiền toái lớn như vậy cho Xích Tiêu phái, nhất định phải giết nó!”

“Được, người làm đi.” Chu Ân lạnh lùng đáp.

“Tôi? Chu trưởng lão, ngài biết mà, tôi chỉ là một giáo viên, chứ nào phải tu chân giả loại hình chiến đấu...” Triệu Thụ Đức sững sờ, lắp bắp.

“Hừ, người vốn chỉ là một giáo viên cơ à. Vừa rồi nghe người phát ngôn đảng đảng sát khí như thế, ta còn tưởng người là đại ca của băng đảng nào chứ... Triệu Thụ Đức, người có não không hả?”

Chu Ân trợn mắt, quát âm lên:

“Người nghĩ người là ai, là cổ tu bốn vạn năm trước chắc! Động tí là đòi xử lý thằng này thằng kia, người không biết ở Liên Bang phải sống và làm việc theo pháp luật à? Người không biết tu chân giả phạm tội thì bị xử nặng hơn người thường một bậc hả? Người không biết giờ đang có vô số người nhìn chăm chăm vào Xích Tiêu phái sao? Người không biết trong tám đại trưởng lão của Xích Tiêu phái, bảy kẻ còn lại kia đều đang chờ để cười vào mặt ta sao? Nếu Lý Diệu bị làm sao thì chả cần cảnh sát, mà đến con lợn cũng sẽ biết là do chúng ta làm! Có phải người định chơi chết ta, chơi chết Xích Tiêu phái không?”

Triệu Thụ Đức bị lão ta mắng đến hồn phi phách tán, chẳng dám ho he thêm câu nào.

Chu Ân càng nói càng bức, ngón tay hận không thể chọc xuyên qua màn hình, đâm thẳng vào chóp mũi họ Triệu:

“Dùng não mà nghĩ đi, Xích Tiêu phái chúng ta là danh môn chính phái, luôn tuân thủ pháp luật, có bị dây vào phốt như này thì cũng vẫn còn cách cứu vãn. Chứ giờ nếu dính vào án giết người, lại còn là giết một thành viên

của Hội thương binh thì chỉ có nước khóc tiếng Mán! Giết người giết người, nếu người thích giết người thế sao không nhập quách ma đạo, làm tu ma giả đi? Nói cho mà biết, nếu giết người không phạm pháp thì lão tông chủ đã sớm đánh chết ta, mà ta cũng đã sớm đánh thẳng óc lợn nhà người chết thành tám mảnh rồi!”

“Tôi... tôi...” Mặt mày Triệu Thụ Đức nom như đưa đám, chẳng biết nên làm sao.

Ánh nhìn của Chu Ân sắc như dao, chăm chăm vào hăn đầy hung bạo.

Ánh mắt ấy như có thể xuyên qua không gian, khoét hai cái lỗ trên ngực Triệu Thụ Đức.

Trừng mắt nhìn khoảng chừng hơn một phút, Chu Ân mới nghiêng răng nghiêng lợi bảo:

“Được rồi, giờ nói mấy câu đấy cũng chẳng ích gì. Gây ra họa lớn như vậy, chung quy lại cũng phải có ai đó ra gánh tội. Người nói xem, kẻ phải gánh là ai? Người, ta, hay là Hách Liên Bá?”

Triệu Thụ Đức lặng đi giây lát, rồi vội đáp:

“Chu trưởng lão, thật ra tôi không rõ lắm về chuyện lần này. Mọi sự đều do Hách Liên Bá đứng sau lưng tôi điều khiển cả. Ngài cũng biết mà, Hách Liên gia rất có quyền có thể ở Phù Qua thành. Dù chỉ là đồng nghiệp với nhau thì vẫn có nhiều người nể nang nên chịu theo ý hăn. Với hăn mà nói, thì vòng qua tôi làm ít chuyện xấu cũng dễ thôi. Còn Chu trưởng lão ngài bận trăm công nghìn việc, có đôi lúc bị hăn giấu diếm vài việc cũng là điều dễ hiểu.”

Nét mặt Chu Ân cuối cùng cũng nhẹ nhàng hơn chút, lão gật đầu:

“Ừ, nói thế còn nghe được, mấy chi tiết nhỏ còn lại người tự thu xếp cho tốt, lát nữa ta còn phải đi trình bày với tông chủ, người suy xét cho chu đáo vào! Đúng rồi... Tháng sau lão Đinh ở trường tiểu học số 7 của Xích Tiêu phái sẽ nghỉ hưu, chờ ông ấy nghỉ thì người đến, làm hiệu trưởng trường tiểu học đó!”

“Hả?”

“Sao, không muốn à, thế đến trường mầm non vậy, trường mầm non số 9 đang thiếu một hiệu phó, đi không?”

“Không không không, tôi chọn trường tiểu học số bảy, tiểu học số 7 tốt lắm!”

Triệu Thụ Đức sợ tới tái xám cả mặt mũi, lắp ba lắp bắp, nhưng đến khi nhìn lại màn hình thì thấy Chu Ân đã ngắt máy từ bao giờ.

Hắn ngậy ra hồi lâu, biểu cảm thay đổi mấy bận, rồi chột giậm mạnh xuống đất, đập vỡ bảy tám miếng gạch.

“Hách Liên Bá, Hách Liên Liệt... Hai bố con nhà mày chết cả đi!”

...

Hơn phân nửa Phù Qua thành bị rung động bởi cuộc diễu hành mừng chiến thắng. Chỉ riêng ngọn nguồn của mọi cố sự - Lý Diệu, kẻ đang ở giữa trung tâm cơn lốc xoáy thì chẳng hay biết gì.

Ở khoảng đất trống ngoài tiểu khu thuê phòng giá rẻ Triều Dương tân thôn, hẳn bị người vây vòng trong vòng ngoài, tạo thành một “lốc xoáy người”.

Đám người này không phải chỉ mỗi phóng viên và nhân viên nhà nước, mà còn có rất nhiều nhân viên tuyển sinh của Cửu Đại.

Thành Phù Qua là một thành thị tu luyện trọng điểm của Liên Bang, vậy nên hàng năm vào đợt thi cử, Cửu Đại sẽ phái rất nhiều nhân viên tuyển sinh đến đây.

Những năm trước, công việc của mấy người này đều khá nhẹ nhàng, bởi hầu hết các hạt giống tốt có tiềm lực đều được tìm thấy ở “cuộc thi khiêu chiến cực hạn” cả rồi. Rất nhiều người được tìm thấy đó đã ký hợp đồng với Cửu Đại luôn, để sau này bọn họ chỉ cần thi vào trường cao đẳng là có thể thực hiện hợp đồng.

Năm nay lại xảy ra kì tích xưa giờ chưa từng có, Lý Diệu, tuyển thủ bình thường đến không thể bình thường hơn được nữa này chẳng biết từ đâu xông ra, vèo một cái leo thẳng lên vị trí thủ khoa đầu vào của Phù Qua thành trong kì thi đại học.

Lý Diệu vẫn đang tự do, chưa chọn bất kì trường đại học nào!

Thế là tất cả các nhân viên tuyển sinh đều phát cuồng lên, vừa vội vã báo về cho trường mình, vừa cuống cuống lao thẳng đến trường trung học dành cho con em thợ mỏ, vây cứng lấy Lý Diệu.

Cũng phải thôi, năm 40000 thời đại tu chân, thứ gì quý nhất? Thiên tài tu luyện!

“Lý Diệu, xin em hãy chọn trường đại học Tinh Vân chúng tôi. Tôi mang đơn phê chuẩn của nhà trường đến đây rồi, học phí và phụ phí của em sẽ được miễn toàn bộ!”

“Lý Diệu à, trường tôi không chỉ miễn toàn bộ học phí mà còn cho thêm một khoản học bổng lớn nữa!”

“Lý Diệu, em thử suy xét về trường đại học quân sự số một Liên Bang đi. Chỉ cần em nhập học là sẽ lập tức trở thành một quân nhân, sau khi tốt

nghiệp sẽ gia nhập quân đội ngay, và quân hàm lúc đó ít nhất cũng là thiếu tá!”

Nhìn đám đông các nhân viên tuyển sinh như lang như hổ, nom như muốn ăn thịt mình, Lý Diệu nổi hết da gà da vịt, vội vàng nói:

“Xin lỗi các thầy, điều kiện ưu đãi của mọi người đều rất tốt, nhưng em còn cần suy nghĩ kỹ thêm chút. Có thể cho em vài ngày để về nhà suy nghĩ thêm không ạ?”

“Đương nhiên không được!” Cả đám người lắc đầu như trống bỏi.

Đùa nhau chắc, bọn họ đây toàn dân trong nghề có kinh nghiệm già dặn cả rồi, ai có chiêu trò bẩn thỉu gì đều biết hết.

Giờ mà thả Lý Diệu về nhà, chẳng đến nửa đêm sẽ có người đột nhập vào lén thương lượng, nói không chừng còn có cả thể loại dùng mỹ nhân kế hay mấy trò tương tự.

Lý Diệu đương thời thanh niên trai tráng thế này, nói không chừng sẽ bị ***** làm mù con mắt liền đồng ý luôn ấy chứ.

Nếu đã như vậy thì chẳng bằng mọi người đưa hết các ưu đãi của trường mình ra ngay tại đây, tranh giành một cách công bằng.

Lý Diệu há hốc mồm, gãi đầu gãi tai, luống cuống chẳng biết nên làm sao để dứt ra khỏi đám người này.

Đúng lúc này, một toa xe bay bám đầy bụi đất lao tới, cửa xe còn chưa mở, một luồng khí thế mạnh mẽ đã khiến toàn trường chấn động.

Có cao thủ đến rồi!

Cửa xe mở ra, một ông lão bận áo tím từ từ bay ra, mặt mày có vẻ ngại ngùng, hạ xuống trước mặt Lý Diệu.

Chính là chuyên gia luyện khí của đại học Thâm Hải, giảng viên Tạ Thính Huyền!

***

(*) Linh giới: Linh khí kết hợp cơ giới.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Quyết Định Cuối Cùng

“Giáo sư Tạ, sao ngài lại tới đây? Có gì cứ nói trong linh hạc truyền thư là được rồi mà!”

Lý Diệu hơi kinh ngạc, đại học Thâm Hải cách thành phố Phù Qua cả nghìn dặm, Tạ Thính Huyền lại tự mình đánh xe thoi bay tới nhanh như chớp, quả thật khó có thể tưởng tượng được.

Tạ Thính Huyền cười khố:

“Linh hạc truyền thư sao mà thể hiện hết được sự áy náy của tôi chứ? Bạn học Lý Diệu, lần này cậu cho tôi một cái tát thật đau đó!”

Lý Diệu vội nói:

“Giáo sư Tạ, tôi không hề có ý này, tôi vẫn vô cùng tôn trọng thầy, thật đấy!”

Đối với Lý Diệu, Tạ Thính Huyền rõ ràng khác với Triệu Thụ Đức.

Tạ Thính Huyền tuy đã từ chối hẳn nhưng cũng có nguyên nhân, hơn nữa người làm chủ ở khoa luyện khí đại học Thâm Hải là viện trưởng Sở Hưu Hồng. Rất nhiều chuyện không phải một giáo sư như Tạ Thính Huyền có thể quyết định được.

Tạ Thính Huyền từng nói muốn tự mình giúp hẳn hồi phục, tuy chưa thực hiện được, nhưng Tạ Thính Huyền thân là một chuyên gia có kinh

nghiệm, công việc bận rộn, có thể có tâm như vậy, đã khiến Lý Diệu vô cùng cảm động.

Tạ Thính Huyền vô cùng thành khẩn nói:

“Tôi biết chuyện này là đại học Thâm Hải làm sai rồi, viện trưởng Sở của chúng tôi là một người say mê kỹ thuật, rất không hiểu thế thái nhân tình, tính tình nóng nảy của bà ấy cũng nổi tiếng ở tu chân giới, hơn nữa bà ấy coi vinh dự của khoa luyện khí đại học Thâm Hải quan trọng hơn tất cả, ngày đó bà ấy cho rằng cậu muốn đi cửa sau, dựa vào quan hệ, nên ngữ khí mới hơi tệ. Giờ bà ấy đã nghĩ lại, cảm thấy mình quá vô đoán, không nên nói với cậu như vậy trước kỳ thi, lần này tôi tới cũng là được bà ấy dặn dò, chính thức mời cậu vào khoa luyện khí đại học Thâm Hải!”

Đáy mắt Lý Diệu lóe lên một tia lửa nóng, rồi lập tức biến mất.

Tạ Thính Huyền tiếp tục nói:

“Tôi biết trong lòng cậu còn giận, việc này cũng chỉ có thể trách tôi và viện trưởng Sở có mắt không trông, không thể trách người khác được, cho nên dù cậu không chọn đại học Thâm Hải, tôi cũng vô cùng hiểu và tán thành, chẳng qua...”

Dừng một chút, giọng của Tạ Thính Huyền hơi run rẩy, nói hết sức chân thành:

“Bạn học Lý Diệu, giờ không phải là lúc hành động theo cảm tính, chúng tôi đang thảo luận về giấc mơ của cậu! Tôi biết, giấc mơ của cậu là trở thành một luyện khí sư vĩ đại, mà đại học Thâm Hải chúng tôi lại là chuyên khoa luyện khí mạnh nhất liên bang, được xưng là “thánh địa của luyện khí sư”!

Chỉ có chọn đại học Thâm Hải, cậu mới có thể thực hiện giấc mơ! Cậu muốn trách tôi hay trách viện trưởng Sở, chúng tôi cũng có thể hiểu, nhưng

nhất định đừng đùa giỡn với giấc mơ của mình, người như vậy tổn thương sẽ chỉ có chính cậu! Về điều kiện vào đại học Thâm Hải, cậu hoàn toàn không cần lo, không chỉ miễn toàn bộ học phí, có học bổng lớn, hơn nữa chúng tôi sẽ coi cậu là tuyển thủ hạt giống, sẽ có một đoàn đội tinh nhuệ bồi dưỡng cậu, đảm bảo để cậu trong ba năm trở thành luyện khí sư, tương lai rực rỡ! Chắc cậu đã từng nghe đến cái tên “siêu sao mới Giang Thánh” chứ? Cậu tôi là người mới mạnh nhất quật khởi trong các luyện khí sư trong mười năm gần đây, giờ mới ba mươi đã là phó giáo sư khoa luyện khí đại học Thâm Hải rồi, được vinh dự là nhân vật thủ lĩnh trong các luyện khí sư sau năm mươi năm nữa. Cậu tôi là do tôi và viện trưởng Sở một tay bồi dưỡng đó!”

“Chỉ cần cậu vào khoa luyện khí đại học Thâm Hải, tôi đảm bảo để cậu nhận được đãi ngộ như của Giang Thánh năm đó, mấy năm nữa, cậu sẽ là ‘siêu sao mới’ thứ hai!

Nói rồi, ánh mắt Tạ Thính Huyền như hồ rình mồi, quét khắp toàn trường, cao giọng nói:

“Chư vị có lẽ có thể bỏ ra điều kiện vật chất tốt hơn tôi, nhưng nói đến chuyên nghiệp luyện khí, sợ là không có bất cứ đại học nào có tư cách đánh đồng với đại học Thâm Hải chúng tôi phải không?”

Đông đảo nhân viên chiêu sinh nhìn nhau, không nói được lời nào.

Đây là rận trên đầu trọc, cực kỳ rõ ràng, họ có khua môi múa mép như thế nào, cũng không dám mặt dày nói trường mình có chuyên khoa luyện khí mạnh hơn.

Cho dù là khoa luyện khí học viện quân sự số một liên bang xếp thứ hai, vẫn kém khoa luyện khí đại học Thâm Hải rất nhiều, như đê so sức lực của chuột với voi vậy, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Xong rồi, xong rồi, xtôi ra thiên tài này sắp bị đại học Thâm Hải cướp đi rồi!

Quả nhiên, ánh mắt Lý Diệu dần trở nên vô cùng kiên định, như đao kiếm sắc bén, có thể cắt đứt tất cả.

Lý Diệu nhìn một lượt, khom người thật sâu với mọi người, trịnh trọng nói:

“Xin lỗi, lãng phí nhiều thời gian của các thầy cô như vậy, trường của các thầy cô đều là đại học hàng đầu liên bang, điều kiện ưu đãi đưa ra cũng rất hấp dẫn, nhưng tôi đã nghĩ kỹ muốn đăng ký trường đại học nào rồi.”

Xong rồi!

Có mấy nhân viên chiêu sinh thở dài, ủ rũ.

“Lòng tôi đã quyết, để không lãng phí thêm thời gian của giáo sư Tạ và các thầy cô, bây giờ sẽ lên mạng báo danh luôn!”

Lý Diệu mở tinh não siêu nhỏ ra, còn mở luôn cả chế độ cùng xtôi.

Một màn ánh sáng xuất hiện giữa không trung, ánh sang lung linh, có thể thấy rõ ràng từng chữ một.

Theo lệ thường, từ khi công bố điểm thi, thí sinh có tất cả mười lăm ngày để chọn trường, hơn nữa báo quanh qua mạng.

Người bình thường đều sẽ nghiêm túc phân tích, so sánh ưu khuyết giữa các trường, không chỉ phải suy xét sở thích và tỷ lệ đi làm, còn phải xét đến điểm của mình có cao hơn điểm sàn hay không.

Cho nên phần lớn mọi người đều đến mấy ngày cuối cùng mới bắt đầu báo danh, một khi báo danh rồi, sẽ không thể thay đổi nữa.

Trên màn sang dần hiện lên một hình ảnh: trong một con sông chảy xiết, vô số cá chép xấu xí nhỏ bé đang tranh nhau bơi trước, trong đó có một con cá chép màu xám đột nhiên nhảy lên, vượt qua long môn khí thế to lớn, lập tức ánh sang lung linh, hóa thành kim long, bay thẳng lên trời, xông thẳng cứu tiêu!

Cá chép vượt long môn, kỳ thi định càn khôn!

Đây là hình ảnh khởi động hệ thống báo danh thi tốt nghiệp.

Từng cái tên của các trường đại học tràn đầy màn hình, đặc biệt là chín cái tên trường liên bang tinh anh, tất cả đều chiếu sáng rực rỡ, ánh sáng vạn trượng.

Cạch cạch cạch cạch!

Lý Diệu gõ nhẹ lên bàn phím ảo số báo danh, lập tức xuất hiện thành tích của hắn.

Còn có một loạt thông tin, phân tích tường tận thành tích của hắn, hơn nữa đề cử mười mấy chuyên ngành mũi nhọn của liên bang.

Đây là chức năng phân tích thông minh của hệ thống, Lý Diệu không hề nhìn, trực tiếp tắt đi, vào giao diện tự lựa chọn.

Ánh mắt hắn lướt qua trên tên các trường đại học, cuối cùng dừng lại ở đại học Thâm Hải.

Lý Diệu nhìn không hề động đậy rất lâu.

Lúc này, hắn nghe được tiếng gió.

Không, không phải tiếng gió, là tiếng lửa cháy bùng bùng thiêu đốt, là mặt trời xé tìn màn đêm, từ từ nhô lên.

Lý Diệu neho mắt lại, ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời chẳng biết từ lúc nào đã có thêm một xe thoi bay lửa cháy rừng rực, Đinh Linh Đang khoanh chân ngồi ở cửa, vẻ mặt bất an nhìn hẩn.

Lý Diệu cười, lộ ra răng nanh sắc nhọn, ngoắc tôi về phía Đinh Linh Đang, ý bảo:

“Chị xuống đây!”

Đinh Linh Đang trừng mắt, ý bảo:

“Xuống thì xuống, ai sợ ai!”

Cô nhảy lên, trực tiếp nhảy từ trên cao mấy chục mét xuống, rơi xuống trước mặt Lý Diệu.

Hai người mũi đối mũi, môi đối môi, hô hấp và tim đập cùng một nhịp.

Lý Diệu nói lời từ đáy lòng:

“Tiểu Linh tử, vô cùng cảm ơn chị và Đại Hoang chiến viện tín nhiệm tôi, tôi vĩnh viễn sẽ không quên hơn một tháng này, chị đã tốn công giúp tôi về đích thế nào!”

Đinh Linh Đang nghiêng răng nghiêng lợi:

“Bớt nói nhảm đi, tôi nói rồi, làm bạn bè, cho dù người chọn gì tôi cũng đều ủng hộ cậu, đại học Thâm Hải là thánh địa của luyện khí sư, chắc chắn có thể thực hiện giấc mơ của người, cho nên mau chọn đi, đừng do dự như đàn bà!”

Lý Diệu nhìn thẳng cô:

“Tiểu Linh tử, chị thật sự sẽ ủng hộ mọi lựa chọn của tôi, cho dù là lựa chọn điên cuồng nhất?”

Đinh Linh Đang nói từng chữ chân thành:

“Phải, nhưng nếu người lựa chọn khoa luyện khí đại học Thâm Hải, vậy nhất định phải nỗ lực trở thành luyện khí sư lợi hại nhất, như vậy cũng không uổng phí một tháng tôi đặc huấn cậu! Nhớ, là lợi hại nhất, cho dù là lợi hại thứ hai cũng không được, kém một chút, tôi cũng sẽ đánh vào đầu cậu!”

Lý Diệu cười thật tình, trên khuôn mặt đen xì lộ ra hàm răng trắng như vàng trắng, sau đó làm một động tác tất cả mọi người tại đây đều không tưởng tượng nổi.

Hắn bỗng tiến lên, ôm lấy Đinh Linh Đang!

Mọi người đều tròn mắt.

Đinh Linh Đang trong các nhân viên chiêu sinh coi như một đóa hoa đẹp, rất nhiều người đều biết cô gái bạo lực vô cùng này, ai cũng không dám tùy tiện chọc đến cô.

Không ngờ Lý Diệu lại to gan đến mức này!

Quá... Quá mạnh đi, không hổ là thủ khoa, người đàn ông như thần! Mắt không ít người đều lồi ra.

Đinh Linh Đang trợn trừng mắt, thân là tu chân giả Luyện Khí Kỳ đỉnh phong, cô rõ ràng có hơn vạn cách tránh cái ôm của Lý Diệu, nhưng không biết tại sao lại đứng ngây ra đó không hề động đậy, bị Lý Diệu ôm chặt.

Một mùi vị khó nói rõ từ người Lý Diệu tràn ra, khiến mũi Đinh Linh Đang ngứa ngứa.

Loại mùi mồ hôi nhàn nhạt này, bản thân Đinh Linh Đang có mồ hôi đầm đìa cũng không thể phát ra, là một mùi vị xa lạ cô sống hai mươi mấy

năm chưa từng người thấy.

Đình Linh Đang hơi túng quẫn, cảm thấy mờ mịt, sự mờ mịt dù đối mặt với yêu thú mạnh mẽ cũng chưa từng xuất hiện.

“Thằng nhãi ranh cậu làm trò gì vậy, giờ là ban ngày ban mặt, muốn làm gì thì buổi tối về nhà làm!” Đình Linh Đang găm lên giận dữ trong lòng.

Lý Diệu chỉ ôm cô nửa giây rồi buông, lùi lại một bước, chân thành nói:

“Tiểu Linh tỷ, từ nhỏ tôi là trẻ mồ côi, trừ người cha đã chết ra, không còn người thân thứ hai, nhưng giờ tôi đã quyết định, từ giờ phút này, tôi muốn coi chị là chị ruột!”

... Ruột cái đầu người, có cần buồn nôn vậy không! Đình Linh Đang lập tức nổi da gà.

Nhưng...

Ánh sáng lóe lên trong mắt Lý Diệu, một chữ nặng nghìn cân:

“Giấc mơ của tôi là trở thành một luyện khí sư lợi hại nhất nên tôi không thể báo danh vào khoa Võ thuật chiến đấu của Đại Hoang chiến viện, rất xin lỗi!”

Ánh mắt Đình Linh Đang trốn tránh:

“Không sao, tôi...”

Chẳng biết vì sao, ngoài thất vọng ra, trong lòng cô lại có sự mất mát vô hình.

Tạ Thính Huyền như trút gánh nặng, cười nói:

“Bạn học Lý Diệu, cậu đã có một lựa chọn vô cùng chính xác, qua thêm hai ba mươi năm nữa, khi cậu trở thành “siêu sao mới thứ hai”, quay đầu nhìn lại, cậu chắc chắn sẽ không hối hận lựa chọn ngày hôm nay!”

Vì giấc mơ, tôi không oán không hối, nhưng... Siêu sao mới thứ hai?

Lý Diệu cười, không nói nữa, hai tay gõ gõ, lưu loát hoàn thành báo danh.

Tiếng đình đoong thanh thúy dễ nghe vang lên, một hàng chữ lớn xuất hiện, chiếu sáng trên đầu mọi người, ba chữ chính giữa vô cùng rõ ràng.

Khoa Luyện khí!

“Chúc mừng cậu, bạn học Lý Diệu, chào mừng cậu gia nhập thánh địa luyện khí...”

Trái tim Tạ Thính Huyền rối cuộc buông lỏng, tươi cười nói.

Không đợi hẳn nói hết, Lý Diệu đã áy náy ngắt lời:

“Xin lỗi, giáo sư Tạ, thật sự, thật sự, thật sự xin lỗi.”

Tạ Thính Huyền chớp mắt, nhất thời không hiểu ý của Lý Diệu.

Lúc này hẳn phát hiện bên cạnh yên lặng lạ lùng, vẻ mặt tất cả mọi người đều có vẻ cực kỳ kinh hãi.

Mà phía trên ba chữ lớn khoa luyện khí là một hàng chữ nhỏ dường như có chỗ nào đó không đúng.

Tạ Thính Huyền nheo mắt, mới phát hiện toàn bộ hàng chữ trên màn ảnh là...

Đại Hoang chiến viện, khoa Luyện khí!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Chuyện Cười Và Kỳ Tích

“...”

Nụ cười của Tạ Thính Huyền cứng đờ ra, bộ râu rung rung, một hồi lâu không nói lên lời.

Đôi mắt Đinh Linh Đang tròn tròn, tròn tròn, tròn tròn, cái miệng há ra, cực kỳ kinh ngạc.

Tất cả nhân viên chiêu sinh, tất cả phóng viên, tất cả học sinh và phụ huynh vây xtoi đều như bị sét đánh, rất lâu không thể nói năng gì.

Sau hơn nửa phút, dường như một quả bom linh năng nổ tung trong đoàn người, mọi người bắt đầu ồn ào!

“Khoa Luyện khí Đại Hoang chiến viện? Có phải điên nhầm rồi không? Đại Hoang chiến viện cũng có khoa Luyện khí? Đó không phải là đại học chuyên sản sinh ra tu chân giả loại chiến đấu sao?”

“Có, có, danh xưng của khoa Luyện khí Đại Hoang chiến viện là một trong bốn chuyên ngành nát nhất Cử Đại, quy mô rất nhỏ, trình độ rất thấp, căn bản không ai báo danh, học sinh trước kia đều là bị loại khỏi những khoa hot, bị điều tới!”

“Không phải hần điên rồi chứ? Bỏ không chọn khoa luyện khí đại học Thâm Hải, chọn khoa Luyện khí Đại Hoang chiến viện?”

“Cho dù muốn chọn Đại Hoang chiến viện, cũng phải chọn khoa võ thuật chiến đấu chứ, sao lại đi chọn khoa Luyện khí? Quả thật là đầu óc choáng váng!”

“Trong đầu hẳn rối cuộc nghĩ cái gì!”

Không ít người dùng sức giật tóc mình, nghĩ muốn võ đầu cũng không hiểu tại sao Lý Diệu lại đưa ra lựa chọn quý quái như vậy, quả thật quá bất thường!

Tạ Thính Huyền như một bức tượng, im lặng đến hơn một phút, nếp nhăn cuối cùng cũng giãn ra, cười khổ nói:

“Bạn học Lý Diệu, cậu luôn làm ra những chuyện khiến người ta không lường trước được, khiến tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm.”

Lý Diệu thật lòng xin lỗi:

“Thật xin lỗi, giáo sư Tạ, tôi thật không ngờ thầy lại không ngại xa xôi nghìn dặm tới đây, đại học Thâm Hải là một trường tốt, tôi cũng tin chắc ngài và viện trưởng Sở có khả năng bồi dưỡng tôi thành siêu sao mới thứ hai.”

“Nhưng cái tôi muốn thành không phải là siêu sao mới thứ hai, mà là “yêu tinh” đầu tiên, cho nên tôi lựa chọn Đại Hoang chiến viện.”

Tạ Thính Huyền thở dài thật dài:

“Cậu từng nói, giấc mơ của cậu là tiến vào “thánh địa của luyện khí sư”, không ngờ cậu vì bông bột nhất thời mà bỏ qua giấc mơ này, rất không đáng, bạn học Lý Diệu!”

Lý Diệu cười:

“Giáo sư Tạ, ngài sai rồi, tôi không phải bông bột nhất thời, cũng chưa từng có một giây bỏ qua giấc mơ, hiện giờ khoa luyện khí đại học Thâm Hải là thánh địa luyện khí sư, nhưng một ngày trong tương lai, có lẽ vinh quang này sẽ thuộc về khoa luyện khí Đại Hoang chiến viện cũng chưa biết chừng.

“Cái gì?”

Tạ Thính Huyền kinh ngạc, Đình Linh Đang kinh ngạc, tất cả nhân viên chiêu sinh Cửu Đại đều kinh ngạc.

Lý Diệu bình tĩnh nói:

“Đây là nguyên nhân tôi luôn nói xin lỗi với ngài - tôi muốn làm không chỉ đơn giản là gia nhập khoa luyện khí Đại Hoang chiến viện.”

“Trong tương lai không xa, tôi sẽ dẫn dắt khoa luyện khí Đại Hoang chiến viện, khiêu chiến với khoa luyện khí Thâm Hải chiến viện, giành lấy vinh dự chí cao vô thượng “thánh địa luyện khí sư” này!”

“Tôi muốn để cả liên bang, cả Thiên Nguyên giới đều biết, Đại Hoang chiến viện không chỉ có khoa vũ đấu chuyên khoa siêu nhất lưu này, khoa luyện khí Đại Hoang chiến viện càng là thánh địa luyện khí mạnh nhất liên bang!”

Vẻ mặt vô cùng chân thành và tuyên ngôn vô cùng điên cuồng của Lý Diệu trộn lẫn với nhau, khiến tất cả mọi người tại đây đều hoài nghi tại mình có vấn đề không, cũng khiến Tạ Thính Huyền thất thần trong khoảnh khắc.

“Hắn, hắn đang nói gì? Hắn có biết mình đang nói gì không?”

“Người trẻ tuổi có chút thành tích liền không biết trời cao đất dày, quá kiêu ngạo, quá không tự lượng sức, còn phải mài giũa tâm tính nhiều!”

“Dẫn dắt khoa luyện khí Đại Hoang chiến viện khiêu chiến khoa luyện khí đại học Thâm Hải, há không phải bằng với dẫn một đám chuột đi khiêu chiến một con voi?”

“Há chỉ là chuột với voi? Quả thật là dẫn một bầy kiến đi khiêu chiến một con khủng long!”

Đông đảo nhân viên chiêu sinh cửu đại đều bị chọc giận.

Thạch Huyền Hiên im lặng mất mười giây, bật cười:

“Bạn học Lý Diệu, người trẻ tuổi phải có giấc mơ, nhưng càng cần làm rõ khác biệt giữa giấc mơ và mơ hồ... Cậu quá cuồng vọng rồi.”

Đôi mắt Lý Diệu trong như nước, lắc đầu nói:

“Giáo sư Tạ, tôi không cuồng vọng, chỉ là sợ, vô cùng sợ.”

“Sợ?”

Tạ Thính Huyền hồ đồ mất rồi.

“Đúng, sợ, vì tôi nhận thức vô cùng rõ ràng sự mạnh mẽ của khoa Luyện khí đại học Thâm Hải, giống như một thần ma đỉnh thiên lập địa, đừng nói khiêu chiến nó, cho dù chỉ là nảy sinh tâm tư khiêu chiến nó, cũng là một chuyện vô cùng khó khăn.”

“Nếu một giây này không nói ra, tôi sợ đến ngày mai, không, không cần đến ngày mai, đợi một tiếng sau, một phút sau, một giây sau, tôi sẽ hoàn toàn mất đi dũng khí khiêu chiến vị thần ma này!”

“Nhưng hiện giờ, tôi đã nói ra rồi, tại trước mặt nhiều thầy cô của Cửu Đại như vậy, công bố với mọi người suy nghĩ cực kỳ điên cuồng này thì sẽ không còn cần lo lắng mình sẽ do dự, sẽ mâu thuẫn, sẽ rối rắm, sẽ lùi bước, sẽ từ bỏ.”

“Hoặc là trở thành chuyện cười lớn, hoặc là không cần thận sáng tạo ra kỳ tích, phía trước không còn con đường thứ ba có thể đi, tôi chỉ có thể dốc hết khả năng, cắn chặt răng, đi thẳng tới thôi!”

Tạ Thính Huyền rung động:

“Tôi hiểu rồi, xtoi ra cậu quả thật không phải cuồng vọng, chỉ là quá trẻ tuổi, quá xúc động, quá ấu trĩ! Kỳ tích sở dĩ gọi là kỳ tích, là vì tỷ lệ xảy ra quá quá nhỏ, có lẽ chỉ có một phần nghìn, một phần vạn!”

Lý Diệu mỉm cười, sâu trong đôi mắt dường như lấp lánh ánh sao:

“Một phần nghìn cũng được, một phần vạn cũng thế, cho dù là một phần nghìn tỷ, vậy cũng không bằng không, đúng không?”

Tạ Thính Huyền im lặng không nói, thở dài một hơi, mang theo sự tiếc nuối sâu đậm lên xe bay.

Tạ Thính Huyền đi rồi.

“Tiểu Linh tỷ!”

Lý Diệu thở phào nhẹ nhõm, cười cực kỳ rạng rỡ, quay lại phía Đinh Linh Đang:

“Lựa chọn của tôi, không khiến chị quá thất vọng chứ? Chị yên tâm, chỉ cần có thời gian, tôi cũng sẽ đi khoa Võ thuật chiến đấu...”

Nửa câu sau còn chưa nói xong, Đinh Linh Đang đã nhào tới, túm cổ áo hấn dùng sức lắc, như báo mẹ nổi trận lôi đình:

“Nhãi ranh, cậu sớm đã định muốn thi vào Đại Hoang chiến viện phải không? Vậy cậu còn giả bộ sinh ly tử biệt cái rắm gì chứ! Hại lão nương phiền muộn cả nửa ngày, còn con mẹ nó thở ngắn than dài nữa! Sao không nói sớm!”

“Tôi muốn cho chị bất ngờ...”

“Bất trái dừa hấu ấy! Tình cảm của lão nương bị cậu đùa giỡn rồi, có tin tôi đánh vỡ đầu cậu không hả?”

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Bắt Đầu Hành Trình

Ba ngày sau, tại một trạm dừng xe cũ kĩ phía Tây thành Phù Qua.

Ba hôm nay thành Phù Qua đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Vào ngày thứ hai sau khi những binh lính thương tật tụ họp lại biểu tình giành thắng lợi thì Xích Tiêu đã đưa ra sự sắp xếp, bố trí cho những người bên trong của cơ quan giáo dục “Trường trung học Xích Tiêu” cả rồi.

Hiệu trưởng đương nhiệm và thầy chủ nhiệm đều bị điều động xuống cấp tiểu học của phái Xích Tiêu. Còn nguyên hiệu trưởng Hách Liên Bá đã bị điều tra ra là trong thời gian đảm nhiệm chức vụ hiệu trưởng của Trường trung học Xích Tiêu và bốn chức vụ khác trong phái Xích Tiêu đã có những hành vi không làm tròn trách nhiệm của mình.

Xích Tiêu phái lúc này bắt đầu trình tự khẩn cấp, phái ra hai tổ điều tra do hai do hai vị trưởng lão dẫn đầu, điều tra một loạt vấn đề liên quan đến gia tộc Hách Liên, đồng thời tổ chức buổi họp báo tin tức, lại một lần nữa nhắc lại rằng Xích Tiêu phái là một trong những môn phái chính tông có danh tiếng lâu đời; tuyệt đối sẽ không dung tha bất cứ hành vi trái với pháp luật nào, nhất định sẽ trừng trị nghiêm khắc.

Một vài vị tu chân giả của Hách Liên gia tộc cũng thi nhau tỏ thái độ coi cha con Hách Liên Bá là dạng “con sâu làm rầu nồi canh” của Xích Tiêu phái, rằng bọn họ không hề biết gì về những chuyện hai cha con bọn họ đã làm. Đồng thời cũng tỏ ra đau lòng khi đã không dạy dỗ tốt hai cha con nhà Hách Liên Bá, họ sẽ tuyệt đối ủng hộ kết quả điều tra cùng xử phạt của

Xích Tiêu phái. Sau khi Xích Tiêu phái xử lý hai cha con họ xong sẽ phạt bọn chúng theo gia phả.

Dù là Xích Tiêu phái hay Hách Liên gia tộc thì trên dưới nhà Hách Liên Bá đều là ngọn cỏ gia phả nhổ bỏ, bị cô lập hoàn toàn.

Những thành viên trong các gia tộc có họ hàng hơi xa với bọn họ đều thi nhau phân rõ ranh giới, thậm chí còn lấy ra những chứng cứ dồn ép đến cùng để dứt khoát đoạn tuyệt quan hệ với hai cha con Hách Liên Bá.

Những thành viên chủ chốt đều vô cùng sợ hãi và lo lắng ngồi đợi tổ điều tra đến, không ai dám bước chân ra khỏi cửa dù chỉ nửa bước. Còn Hách Liên Bá cũng có ý nghĩ thắt cổ chết đi cho rồi.

Mặc dù Hách Liên Liệt có thành tích thi đại học đứng thứ hai toàn thành Phù Quan nhưng vì ảnh hưởng của sự việc lần này, không có lấy một trường đại học nào trong Cửu Đại dám mời hẳn. Thậm chí có mấy trường đại học “chui”, dù cho Hách Liên Liệt có nộp đơn xin vào trường của bọn họ thì bọn họ cũng sẽ không nhận.

Đây chính là cái kết cục mà Hách Liên Liệt không thể nào ngờ tới khi hẳn đứng trước mặt Lý Diêu nói ra hai chữ “Rác rưởi”.

Nhưng Lý Diêu lại hoàn toàn không để ý tới sự sống chết của Hách Liên Liệt.

Trước mắt hẳn đã mở ra một chân trời mới rộng lớn hơn và đã có một mục tiêu rất đáng để phấn đấu - thách đấu với khoa Luyện khí sư của đại học Thâm Hải!

Muốn đạt được mục tiêu này thì nhất định cố gắng hết sức để trở thành một tu chân giả.

Sau khi độ khai phá linh căn đạt đến 90% thì hẳn sẽ bắt đầu bước vào “Giác tỉnh kì.” (1)

Để linh căn có thể thức tỉnh hay không thì điều chú trọng nhất không còn là sự tích lũy đơn thuần về tài nguyên mà quan trọng hơn chính là sự tu dưỡng về tâm hồn.

Chỉ cần sự tu dưỡng tâm hồn đủ rồi thì dù cho độ khai phá linh căn mới chỉ có 90%, cũng có thể xảy ra khả năng một khi thức tỉnh thì linh căn sẽ được mở ra, hẳn sẽ chính thức đi theo con đường tu chân.

Còn nếu việc tu dưỡng tâm hồn không đủ thì cho dù khai phá linh căn có đạt đến 99% thì 1% cuối cùng cũng khó mà dùng tài nguyên tích lũy ra được.

Cùng lắm cũng chỉ là một kẻ luyện võ có năng lực mạnh và cấp bậc võ cùng cao mà thôi.

Chỉ một câu thôi, chỉ có tìm ra được con đường mà mình muốn đi, phát hiện ra cái “chân” mà bản thân mình theo đuổi, hiểu được tại sao bản thân muốn trở thành tu chân giả; lúc đó linh căn mới có thể thức tỉnh.

Áp lực của kì thi đại học cũng đã qua rồi còn những vất vả trong quá trình học tập ở môi trường đại học còn chưa tới nên mọi người có thể tận hưởng hết mình những niềm vui trong cuộc đời này.

Lý Diệu dự định dành thời gian ba tháng để đi du lịch khắp các miền Nam Bắc của Liên Bang.

Một mặt là để mở rộng tầm nhìn, mở mang kiến thức. Cũng coi như bù lại những tiếc nuối của bản thân trong thời gian ở lì trong căn nhà nhỏ bé ở khu phần mộ pháp bảo của thành Phù Qua.

Mà điều quan trọng hơn chính là đi ra ngoài để tu luyện linh căn, hi vọng có thể thu được cho mình một chút cảm nhận, một chút bước chuyển, một chút khai sáng giữa sông nước tuyệt đẹp của tổ quốc, giúp cho hắc có thể đánh thức được linh căn trước khi đi nhập học, để hắc có thể bước vào con đường tu chân.

Ở trạm xe cũ kĩ, đồ nát, Lý Diệu đeo theo túi hành lí, chuẩn bị lên đường.

Những bằng hữu tốt của hắc đều đến để tiễn hắc.

“Triệu thúc, đa tạ ông. Lần này nếu như không có các thương binh cùng nhau tạo áp lực thì Trường trung học Xích Tiêu cũng sẽ không chịu thua nhanh như vậy!”

Lý Diệu nói hết sức chân thành, sau đó ôm chặt lấy hội trưởng Hội thương binh thành Phù Qua, Triệu Tinh Lang.

Triệu Tinh Lang nở nụ cười hào sảng, dấn mạnh lên ngực Lý Diệu một cái.

“Ta cũng phải cảm ơn cậu, cậu thật sự đã giúp cho mấy binh lính thương tật như chúng ta được nở mày nở mặt. Ha ha, một “thương binh” bị thương nặng lại có thể thi đỗ trạng nguyên kì thi đại học, lúc nghe thấy tin tức này, mấy ông già chúng ta đều há hốc mồm, nghi ngờ không biết có phải đã nghe lầm không. Ha ha ha!”

Lý Diệu mặt đỏ lên:

“Triệu thúc, tôi đã chứng minh bản thân đã hồi phục hoàn toàn, không có bất cứ thương tật nào nữa. Có phải có thể thu lại cái tên gọi “thương binh” của tôi rồi phải không?”

Triệu Tinh lang trừng mắt:

“Cậu cho rằng vinh dự quốc gia là thứ gì. Muốn ban thì ban, muốn thu lại thì thu sao? Cậu đã từng bị thương nặng, linh căn bị phá hủy dẫn đến những thương tật nghiêm trọng, đó đều là sự thật. Không thể nói là cơ thể cậu đã hồi phục thì quốc gia sẽ thu lại những đãi ngộ mà cậu nên được hưởng!”

“Nhưng tôi cảm thấy con không phải là một “quân nhân thương tật” thực sự, có chút cảm giác như đang mạo danh.”

Lý Diệu có chút xấu hổ khi đáp lại.

“Cái này đơn giản, vậy trên con đường đời về sau cậu hãy nghiêm khắc với bản thân hơn, để tất cả những gì bản thân làm đều xứng với tám chữ “quân nhân cấp thương tật của Liên Bang” vậy là được rồi. Nếu có cơ hội thì cậu có thể gia nhập quân đội liên bang, thoải mái chém giết trên cánh đồng hoang yêu thú, vậy thì càng đường đường chính chính hơn!”

Triệu Tinh Lang vung tay lên, nói như chặt đinh chém sắt.

Lý Diệu ưỡn ngực, nghiêm túc nói: “Tôi sẽ cố gắng, chờ đến khi tốt nghiệp Đại Hoang chiến viện, dù tôi có thể gia nhập quân liên bang hay không, tôi cũng đều sẽ đến khu vực sâu thẳm của Đại Hoang để thỏa sức chém giết yêu thú.”

Triệu Tinh Lang cười lớn, vỗ mạnh một cái lên vai Lý Diệu:

“Khá lắm, ta biết là mình không nhìn nhầm người mà, đi thôi! Cậu hãy nhớ, dù đi đến bất cứ đâu thì việc đầu tiên hãy tìm hội thương binh ở đó, trời đất này thì anh em thương binh đều là người một nhà, những khó khăn trong cuộc sống thì có anh em cùng nhau gánh vác!”

“Cảm tạ Triệu thúc!”

Lý Diệu thấy trong lòng tràn đầy ảm áp, hắc tử nhỏ đã là cô nhi, “ông bố” nuôi của hắc tử cũng đã mất được mấy năm rồi, không ngờ lúc hắc tử sắp tròn hai mươi lại có thể có được một “gia đình” đặc biệt như vậy.

Nghĩ như vậy, hắc tử đưa mắt nhìn người bằng hữu thứ hai, trong mắt có chút áy náy.

“Hải ca, rất xin lỗi, cổ phiếu của Xích Tiêu phái mấy hôm nay đều liên tục rớt giá, đã giảm tới 18% rồi, tổn thất lần này của huynh chắc cũng không nhỏ?”

Lý Diệu nghe nói trong tay Yêu Dao Bành Hải cũng có một số lượng lớn cổ phiếu của Xích Tiêu phái, không biết lần này tổn thất mất bao nhiêu.

“Tổn thất đương nhiên là không nhỏ!”

Yêu Dao Bành Hải cười hì hì, bộ dạng hoàn toàn không quan tâm đến điều đó, nói với Lý Diệu: “Thế nên tiểu tử cậu nhất định phải tu luyện cho tốt để sớm trở thành một tu chân giả, rồi bồi thường lại cẩn thận cho ca ca nhé!”

“Tổn thất thật sự không nhỏ? Vậy có ảnh hưởng đến địa vị của huynh ở trong Xích Tiêu phái không?” Lý Diệu có chút sốt sắng.

Yêu Dao Bành Hải còn chưa trả lời thì Tôn Bưu đứng bên cạnh liền lên tiếng:

“Tiểu tử ngốc, người đừng lo lắng cho hắc tử, cổ phiếu chẳng qua chỉ là chuyện nhỏ, mấu chốt là địa vị của hắc tử ở Xích Tiêu phái! Bành Hải đại diện cho một vài người thế hệ mới trong Xích Tiêu phái. Trong một số chuyện của tông phái thường có cách nghĩ khá tiên bộ, còn Chu Ẩn lại là người đại biểu cho lớp người cũ, tôn trọng kiểu bảo thủ và ổn định. Hai phe vốn đã đấu với nhau từ lâu rồi! Lần này cậu lấy tư cách là sư đệ của Bành Hải, khiến trường trung học Xích Tiêu gặp phải xui xẻo, khiến lão Chu Ẩn

ăn một vỏ đậu, phe trẻ tuổi toàn thắng, Bành Hải vui mừng còn không hết ấy chứ.”

"Sư đệ của Bành Hải?" Lý Diệu ngờ ra, sau đó liền thả lỏng hơn.

Hắn và Bành Hải không chỉ là bạn học lúc ở Đại Hoang chiến viện mà còn là “phần tử ăn hại của giới tu chân”, Tôn Bưu tiết lộ.

Mối quan hệ đầu tiên chỉ có thể nói là hoàn toàn bình thường nhưng ở đại học nào cũng có mấy vạn, mấy chục vạn học sinh, bạn học cùng trường với nhau gọi nhau là “sư huynh, sư đệ” cũng không đại diện cho điều gì.

Nhưng mối quan hệ thứ hai thì hoàn toàn khác. Nếu như ở giới chân tu cổ đại thì Tôn Bưu được coi như “ân sư khai sáng” của bọn họ. Hai người bọn họ đều là đệ tử thân truyền của Tôn Bưu, tất nhiên sẽ là huynh đệ thân cận của nhau rồi.

Bành Hải nở nụ cười, cũng sửa lại cách gọi:

“Lý sư đệ, không cần lo lắng nhiều như vậy, Xích Tiêu phái không hẳn là nơi trở về của ta, chỉ là mất một chút cổ phiếu thì có tình là gì? Đệ đến chiến viện Đại Hoang nhất định phải tu luyện cho tốt để sớm trở thành tu chân giả. Biết đâu mai sau có một ngày ta tự mình lập một môn phái, không biết chừng sẽ tìm đến đệ để liên minh, mời cậu về tông phái của ta làm một vị trưởng lão hoặc chức vụ gì gì đó, ha ha.”

“Huynh muốn tự mình lập một môn phái sao?”

Lý Diệu hơi kinh ngạc, nhưng nghĩ kỹ lại thì thấy đây cũng là một chuyện hợp tình hợp lý.

Bành Hải là một cao thủ đứng nhất nhì trong giới trẻ của Liên bang. Nếu đã là rồng vàng thì há gì phải sống trong ao. Một nhân vật mạnh như vậy được chiêu mộ thì cũng không nói làm gì, nhưng một khi đã chặn Xích

Tiêu phái, muốn lôi kéo mọi người để tự mình gây dựng cũng là điều dễ hiểu.

Nghĩ tới đây, Lý Diệu gật đầu, cười nói: “Trưởng lão thì không cần đâu, nếu như Hải ca thật sự tách ra lập một môn phái mới thì nhất định phải giữ lại chức “tổng tài kỹ thuật” cho đệ nhé, để ta quản lý tất cả chế độ luyện pháp bảo.”

“Quân tử nhất ngôn!”

Lý Diệu cùng Bành Hải nắm chặt tay nhau, nắm đến gân xanh trên trán đều nổi hết lên.

Sau đó, hắn đi đến trước mặt ba người bình thường.

Ba người hết sức bình thường này hoặc là không có thực lực mạnh, hoặc là không thể nào thính toán quá nhiều thần niệm hoặc là không có chút trợ giúp nào đối với quá trình tu luyện của hắn.

Thế nhưng...

Lý Diệu cũng vô cùng cảm kích ba người họ.

Vương gia gia, hiệu trưởng Mao và người bạn vào sinh ra tử Mạnh Giang.

“Vương gia gia, cảm ơn ông vẫn luôn mua những pháp bảo duy tu của tôi với giá cao, còn thường xuyên giới thiệu công việc cho tôi, đưa tôi đi kiếm tiền nên tôi mới có thể học xong trung học.”

“Hiệu trưởng Mao, cảm ơn thầy đã nhất quyết nhận em, cho em được dự thi đại học với danh nghĩa là học sinh của trường Quáng Công Tử Đệ.”

“Tiểu Giang, tình cảm giữa chúng ta thì khỏi phải nói rồi. Lúc tao hôn mê, lúc nào có thời gian rảnh thì mày đều đến bệnh viện chăm sóc tao. Mọi

người đều cười nhạo và nói tao là “Yêu tinh huy hoàng một lúc rồi tắt ngóm”. Mà còn đứng ra nói hộ tao, thậm chí còn đánh nhau với người ta vì chuyện đó. Tất cả tao đều biết hết rồi.”

Lý Diệu bước tới, ôm chặt lấy người anh em tốt của mình.

Vành mắt Mạnh Giang đỏ lên, cảm động nói:

“Cái này thì có há gì, chúng ta là huynh đệ tốt, nếu như ngay cả đến huynh đệ cũng không tin tưởng nhau thì còn có thể tin tưởng được ai? Tiểu Yêu quái, tao đã biết là mày sẽ không ngã xuống một cách dễ dàng như vậy mà. Trong mắt của tao, mày luôn là một yêu nghiệt! Vào đại học rồi thì nhất định phải tu luyện cho tử tế để sớm trở thành một tu chân giả thật lợi hại. Đến lúc đó, tao có thể khoe khoang với mọi người là người huynh đệ vào sinh ra tử của tao là lão quái Nguyên Anh, ha ha, đảm bảo sẽ dọa được khối người.”

“Yên tâm, tao sẽ không để mày phải đợi quá lâu đâu, nhất định sẽ để mày có cơ hội được nở mặt. Nhưng mà sao mặt mũi mày lại sưng vù lên thế này, vẫn có kẻ đánh mày à?”

Lý Diệu quan sát kĩ khuôn mặt của bạn, phát hiện ra khóe mắt hằn có vết thâm khá nặng.

Mạnh Giang cười trừ, nói: “Là ba tao đánh đó. Nhắc đến đều là lỗi của mày cả!”

***

(1) Giác tỉnh kì: thời kì thức tỉnh.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đi Khắp Góc Bể Chân Trời

Lý Diệu kinh ngạc, chỉ vào mũi mình rồi hỏi: "Tao hại mày bị cha đánh?"

Mạnh Giang gật đầu, đáp:

"Đúng thế, mày cũng biết cha tao luôn hi vọng tao sẽ thi vào một trường dạy nấu ăn, sau này sẽ kế thừa tiệm màn thầu của gia đình. Nhưng ước mơ của tao trước nay vẫn luôn là trở thành một thợ trang điểm và làm tóc danh tiếng, thậm chí trở thành một bậc thầy thiết kế hình tượng xuất sắc nhất."

"Mà mày cũng biết cha tao rồi đấy, ác như hùm. Trong nhà ông ấy nói một là một, không ai dám cãi, từ trước đến giờ chưa từng cho tao có cơ hội phản đối điều gì. Cho nên tao vốn dĩ định theo ý ông ấy rồi, làm đầu bếp thì làm đầu bếp, dù sao cũng chỉ là một cái nghề mà thôi."

"Thế nhưng, chuyện tên tiểu yêu quái là mày lại chọn khoa Luyện khí sư của Đại Hoang chiến viện đã chạm đến ước mơ của tao. Tao đã nghĩ mất cả một đêm, chúng ta là bạn bè hoạn nạn có nhau. Nếu như mày có thể kiên trì theo đuổi ước mơ thì tại sao tao lại không thể? Cho nên sáng sớm ngày hôm sau, tao đã cãi nhau một trận to với cha, sau đó, tao đã chọn một trường học về thẩm mỹ, dù đây là một trường thẩm mỹ kém nhất."

Mạnh Giang nở nụ cười tươi rói, cười đầy tự hào, dùng ngón cái chỉ vào ngực mình và tuyên bố:

"Rồi sẽ có một ngày, người ta cũng sẽ gọi tao là một đại sư, thiên vương trong giới thiết kế hình tượng - Mạnh đại sư!"

Lý Diệu nhiệt huyết sôi trào, lại ôm chặt lấy Mạnh Giang lần nữa.

"Điều lớn nhất tao có được trong thời gian ba năm tại trung học Xích Tiêu chính là có thể được kết bằng hữu với một người bạn tốt như mày, người anh em tốt! Hãy để cho chúng ta nỗ lực cùng nhau dưới mái trường đại học, trở thành những bậc thầy trong lĩnh vực mình đã chọn."

"Tất nhiên, tao nhất định sẽ sống, học tập và chiến đấu hết mình, tuyệt đối sẽ không thua kém mày... Mặc dù đời này tao không thể trở thành một tu chân giả, nhưng tao cũng sẽ sống một cuộc sống ý nghĩa nhất có thể."

Mạnh giang ưỡn ngực, đồng dạc nói.

Hai người bạn họ nói cười vui vẻ, lại nhớ về những hồi ức hồi trung học, vành mắt ai đầy đều đỏ cả lên, lúc này Lý Diệu mới bùi ngùi quay sang một người.

"Cậu đừng có ôm ấp gì nha, chúng ta không thân thiết vậy đâu, bạn bè bình thường thôi." Đinh Linh Đang vô cùng cảnh giác trừng mắt với hắn.

Lý Diệu có hơi ngại, bèn nở nụ cười, gỡ đầu gỡ tai rồi nói:

"Hôm đó là do tôi nhất thời kích động, tỷ đừng để trong lòng nhé."

"Tôi ghim vào trong lòng rồi, tâm hồn tôi bị tổn thương nặng nề lắm đấy nhé. Nhưng nếu như cậu xem xét đến các khoa võ thuật chiến đấu chủ tu, khoa kim khí bổ trợ tu luyện thì biết đâu tôi sẽ thấy dễ chịu hơn chút." Đinh Linh Đang vẫn chưa bỏ cuộc, cô dùng ánh mắt tha thiết nhìn Lý Diệu.

"Tùy tình hình đã đi, tôi vẫn chưa biết tình hình khoa Luyện khí sư của chiến viện Đại Hoang như thế nào mà!"

Lý Diệu nói với cô, sau đó bước đến trước mặt người bằng hữu cuối cùng.

Nói đúng ra không phải bằng hữu thông thường mà là một người vô cùng đặc biệt. Trịnh Đông Minh - thiên tài tu luyện giấu tài năng có thể điều khiển đồng thời linh năng và u năng!

"Thật không ngờ một thủ khoa thành Phù Qua như cậu lại lựa chọn cái chuyên ngành rác rưởi, khoa Luyện khí sư của Đại Hoang chiến viện đấy." Trịnh Đông Minh nói với giọng hờ hững.

"Còn người có thành thích thi đứng thứ ba toàn thành Phù Qua như cậu lại chọn khoa Võ thuật chiến đấu của Thiên Hoan thư viện, thế thì có gì khác nhau đâu, phải không?" Lý Diệu nở nụ cười, nói với hắn.

"Có khác, chắc chắn là khác nhau. Mặc dù cả hai đều là những chuyên ngành “rác rưởi” nhất trong chín trường đại học lớn. Nhưng về bản chất thì khoa Luyện khí sư của Đại Hoang chiến viện và khoa võ đấu của Thiên Hoan thư viện lại khác nhau!"

"Khác nhau chỗ nào?"

Lý Diệu nheo mắt lại, hắn không hiểu ý của Trịnh Đông Minh.

"Tỉ lệ nam nữ của khoa Luyện khí sư chiến viện Đại Hoang là 10:1, số lượng nữ sinh không những ít mà chất lượng cũng không tốt. Ngược lại với khoa Võ thuật chiến đấu của Thiên Hoan thư viện, mặc dù thành tích rất tệ nhưng tỉ lệ sinh viên nam và nữ là 1:10. Nhìn đâu cũng là mỹ nữ quốc sắc thiên hương, dung nhan mỹ miều, hơn nữa khoa Võ thuật chiến đấu của bọn ta còn thiết kế giáo trình với rất nhiều bài có thực hành đánh tay không, có tiếp xúc da thịt đó. Có thể được tiếp xúc ở khoảng cách sát sạt như vậy với các sư tỷ, sư muội, cảm nhận những va chạm da thịt và cảm xúc của họ. Cậu nói xem, đây có phải là khác biệt về bản chất không?"

Trịnh Đông Minh nở một nụ cười hết sức dè dặt.

Lý Diệu á khẩu, đờ ra một lúc lâu mới lên tiếng:

"Quả thật là khác biệt về bản chất. Vậy thì chúc mừng cậu có thể chơi vui vẻ ở khoa Võ thuật chiến đấu của thư viện Thiên Hoan nhé!"

Trịnh Đông Minh còn nói thêm một lúc nữa, thậm chí còn lôi Lý Diệu ra một chỗ rất xa rồi tạo ra một "kí hiệu cách âm" bên cạnh hai người. Lúc này mới nhỏ giọng nói:

"Bạn học Lý Diệu à, chuyện trên đảo Ma Giao... hay là cứ kết thúc như vậy đi. Con người tôi từ nhỏ đã không có dã tâm gì ngoài việc chỉ muốn làm một kẻ giàu có ăn chơi nhảy múa. Ước mơ duy nhất chính là được chăm sóc cho tất cả nữ nhân có thể chăm sóc được trên đời này. Nếu mà được thì tôi cũng chẳng thiết tha gì việc tu luyện quý u năng! Cho nên cậu yên tâm, cứ cho như có ngày ma công của tôi luyện thành thì tôi cũng sẽ không tìm cậu để giết người diệt khẩu đâu. Còn cậu cũng không cần phải vì lo sợ tôi sẽ giết cậu mà lại ra tay giết tôi trước đâu. Cậu thấy sao?"

Lý Diệu nghĩ ngợi một lúc.

"Ừm."

"Này này này, tôi đã nói bao nhiêu như vậy rồi, còn lôi ra hết bản tính lương thiện cùng 200% thành ý của mình, cậu chỉ ừm một tiếng là có ý gì? Đừng tưởng là tôi sợ cậu thật rồi nhé, cậu có kì ngộ, tôi cũng có kì ngộ, đầu năm nay giới tu chân hỗn loạn, ai cũng đều chưa đến tám, mười cái kì ngộ đâu. Đâu chỉ có cậu lợi hại, đúng chứ?"

Lý Diệu nở nụ cười, vỗ vai Trịnh Đông Minh:

"Huynh xem, dù bây giờ tôi có nói gì huynh cũng không tin, tương tự, huynh nói tôi cũng sẽ không tin. Nếu đã như thế thì chi bằng chúng ta hãy

nỗ lực hết sức, bước lên đỉnh cao trên con đường tu luyện của mình, sau đó hãy phân cao thấp!"

Lúc bọn họ đang trò chuyện thì một chiếc phi toa đường dài cũ kĩ chậm chậm hạ cánh.

Lý Diệu nhảy lên xe, vẫy tay chào mọi người: "Đi đây, các vị, nếu như tất cả đều thuận lợi, nói không chừng ba tháng sau tôi đã là một tu chân giả thực thụ rồi đó!"

.....

Kể từ hôm ấy Lý Diệu đi ngao du non nước khắp Tinh Diệu Liên Bang.

Điểm đến đầu tiên của hắn là điểm cực Nam của Liên Bang, đảo Nam Kì.

Đây là một hòn đảo có diện tích vô cùng nhỏ, quanh năm chỉ lộ ra khỏi mặt nước một khoảng đất nhỏ khoảng cỡ bàn tay nên nó còn được gọi là đảo Bàn Tay.

Nhưng bên dưới mặt nước lại có một thành phố dưới đáy biển khổng lồ vây xung quanh những mạch núi liền kề dưới biển do các tu chân giả xây dựng.

Cư dân ở đây đều sống trong những bóng thủy tinh trong suốt, lấp lánh, ra vào đều dùng "ngọc chống nước" để mở đường đi, họ dùng phương tiện đi lại hàng ngày đều dùng những chiếc xe bay có chế độ phun nước.

Bọn họ nuôi trồng lượng lớn san hô muôn màu muôn vẻ ở dưới đáy biển, chăn thả một lượng lớn tôm cua cá rùa cứ như chăn thả dê trên mặt đất vậy, cung cấp nguồn thủy hải sản tươi ngon nhất cho cả liên bang.

Phụ nữ ở đây thích mặc nhất là một loại áo trần châu được khâu chuỗi lại từ những hạt trần châu siêu nhỏ.

Mỗi khi đến buổi tối, đáy biển một màu đen thăm thẳm, bọn họ sẽ mặc những chiếc áo trần châu sắc sỡ sắc màu, những bóng dáng yêu kiều sẽ ngồi trong những rặng san hô, thổi những cây sáo có thể phát ra âm thanh dưới nước, chờ đợi những nam nhân lực lưỡng dưới đáy biển xuất hiện trong bóng tối.

Lý Diệu đã được ngắm nghía thỏa sức những cảnh sắc tuyệt đẹp, tráng lệ dưới biển, cũng đã được ăn đã đời những món hải sản tươi ngon nhất. Sau đó hần quay lại đất liền rồi đi thẳng tới phía Tây Nam.

Đi đến ngày thứ tư thì hần đã đến “thành phố đèn lồng”.

Đây là một thành trấn nằm trong rừng mưa bao la bát ngát được xây dựng ở phía Nam của Liên Bang. Nơi đây không có các tòa nhà cao tầng, những tu chân giả dùng những phép thuật bí mật khiến cho một loại thực vật hết sức đặc biệt trong rừng mưa có tên là Cây đèn lồng, lấy quả của nó làm cho to lên, cuối cùng sẽ biến thành từng căn, từng căn nhà nhỏ trên cây đang rủ xuống.

Người dân sẽ sống trong những quả đèn lồng này, mỗi khi đêm đến, những quả này lại phát ra thứ ánh sáng nhẹ mà rực rỡ, biến cả tòa thành trở thành một biển đèn lồng.

Bởi vì giao thông trong rừng mưa khá bất tiện nên cư dân ở đây thích nhất là dùng một loại linh thú giống với châu chấu khổng lồ để đi lại. Nhờ nó mà họ có thể nhảy qua nhảy lại giữa các cành cây, lượm nhặt được những thảo dược quý hiếm trong rừng.

Mỗi lần có khách phương xa tới thì người dân ở đây đều mời những vị khách đó thử cưỡi những con châu chấu khổng lồ này. Nếu như có người nào mới cưỡi lần đầu mà có thể yên vị trên lưng nó đủ một phút thì sẽ được

người dân coi là những dũng sĩ thực thụ và sẽ nhận được sự thết đãi dành cho khách quý.

Lý Diệu đã thử ba lần rồi, lần nào cũng đều bị con châu chấu khổng lồ đó sút đi ngay lúc phút chót, cuối cùng đành phải nhận thua.

Tuy là không được hưởng sự thết đãi dành cho khách quý nhưng được những thiếu nữ rừng mưa da dẻ căng bóng màu mật, tay cầm thuốc mỡ mát lạnh, cẩn thận giúp hăn thoa thuốc vẫn khiến cho hăn cảm nhận được một phong vị vô cùng khác biệt.

Ngày thứ chín của chuyến hành trình, Lý Diệu đến Đao Phong tuyết sơn.

Mặc dù nó không phải là đỉnh núi cao nhất trong Tinh Diệu Liên Bang nhưng nó cũng là một trong những ngọn núi không dễ để leo lên.

Cả dãy tuyết sơn tựa như một lưỡi đao sáng loáng, hiên ngang hướng thẳng lên trời...

Chỗ dốc đứng thì trơn nhẵn như mặt gương, vốn dĩ không có cách nào có thể leo lên được, hơn nữa bốn phía trên đỉnh núi quanh năm đều có những trận gió mạnh vô cùng. Dù cho có là tu chân giả có khả năng điều động phi kiếm cũng rất khó có thể bay lên đỉnh núi.

Nhưng trên đỉnh của ngọn Tuyết Sơn lại có sen tuyết Thất Linh vô cùng quý giá, là một trong những thành phần thiên nhiên không thể thiếu sót của mười mấy loại thuốc tăng cường sức lực.

Nơi này cũng sản sinh ra những tay phi kiếm ưu tú nhất toàn Liên Bang.

Tháng mười một hàng năm là thời điểm gió cuồng phong hoạt động mạnh nhất, cũng là mùa ra hoa của sen tuyết Thất Tinh, có vô số các cao

thủ cưỡi phi kiếm theo gió bay lên, hô lên rồi tiến thẳng đến đỉnh tuyết sơn lồng lộng gió.

Bọn họ né bên này, tránh bên kia trong trận cuồng phong vô cùng nguy hiểm, tìm ra những khe hở của ngọn gió, nắm chặt quy luật của gió, thậm chí vật lộn năm, ba ngày trong đó. Cuối cùng sẽ chinh phục được trận cuồng phong, hái được những thảo dược trân quý nhất.

Lúc Lý Diệu đến thì không phải là tháng hoa sen tuyết nở rộ nhưng vẫn có không ít những cao thủ phi kiếm tụ tập xung quanh ngọn tuyết sơn. Bọn họ đều đang luyện tập trong gió, đủ loại động tác trong không trung khiến cho Lý Diệu phải thốt lên, quá đã!

Nếu như chiến đấu trên không thì những cao thủ phi kiếm này chắc chắn không kém hơn những yêu thú biết bay về khoảng lực chiến đấu.

Ba tháng tiếp theo, Lý Diệu đã đi qua những ngọn núi lớn, những dòng sông, rừng mưa, đồi núi, sa mạc, ốc đảo và những cánh đồng của Liên Bang, chứng kiến vô số những thành trấn lạ lùng, kì diệu.

Có một thành trấn nằm trên một miệng núi lửa hoạt động khá mạnh.

Nghe nói bốn trăm năm trước, ngọn núi lửa này phun trào đã xóa sổ mười mấy thành trấn quanh đây. Sau đó, có một vị tu chân giả đã phong ấn ngọn núi này lại rồi dẫn gia tộc mình đến đó cư trú luôn để có thể trông chừng được ngọn núi này.

Cho đến ngày hôm nay, gia tộc đó đã phát triển thành một thành trấn mới, nhưng bọn họ vẫn không quên sứ mệnh của mình, họ tự gọi mình là người giữ núi.

Có một thành trấn được xây dựng trên lưng của hơn mấy trăm con sơn đà thú khổng lồ.

Sơn đà thú là một trong mấy loại linh thú có thể tích lớn nhất trên lục địa Thiên Nguyên giới, mỗi một con sơn đà thú đều giống như những con cá voi nổi lên trên mặt nước. Người ta có thể xây dựng những căn phòng trên lưng của nó. Mỗi con có thể đủ cho mấy chục gia đình sinh sống trên lưng, mấy trăm con sơn đà thú sẽ tạo thành một thành phố di động.

Người dân của thành phố này chủ yếu làm nghề chăn thả, tùy theo sự thay đổi theo mùa, bọn họ sẽ xua những con sơn đà thú đi tìm nguồn thức ăn và nước dồi dào rồi chăn thả những chú bò béo mũm. Lý Diệu đã được thưởng thức món thịt dê tươi non nhất trên đời này, lúc nó còn chưa bị đông tiết thì mang đi luộc ngay với nước trong vòng mười phút. Vừa cho vào miệng đã tan ra ngay, cứ như một thứ nước thần thánh chảy vào trong miệng.

Còn có một thành trấn này... rồi một thành trấn kia...

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Vua Luyện Thép

Ở mỗi một đồi núi, mỗi vùng hồ, mỗi cánh đồng, trong mỗi thành trấn, Lý Diệu đều bắt gặp những con người và những câu chuyện kì lạ.

Hắn đã gặp một ông lão ngoài 130 tuổi, rõ ràng chỉ là một người bình thường nhưng lại có thú cưng là Tiểu Thiên ưng, một con linh thú dài bốn, năm mét.

Ông kể là lúc mình lên bốn tuổi có vô tình nhìn thấy một con chim to bằng nắm tay, cả hai cánh của nó đều bị gãy, vô cùng đáng thương nên ông dùng cành cây giúp nó nối lại đôi cánh bị gãy, lại còn xoa thuốc trị thương cho nó nữa.

Kể từ đó, chú chim này luôn đi theo, cùng ông trải qua quãng thời gian trưởng thành, kết hôn, sinh con rồi già đi.

Trong vòng một trăm năm đầu, chú chim này vẫn luôn giữ kích thước to bằng bàn tay nên ông lão cũng đã quen với việc có một thú vui nho nhỏ bên cạnh.

Ai biết đâu khi ông qua sinh nhật lần thứ 104, con chim ấy đột nhiên lớn vọt lên, trong vòng ba năm ngắn ngủi mà đã dài đến năm mét, lộ rõ dáng vẻ khổng lồ của một con linh thú.

Lúc này ông lão mới biết năm đó mình đã nhặt được một thứ vô cùng lợi hại.

"Ta vốn là một người làm công ăn lương bình thường, chỗ ở thì vốn dĩ đã khá nhỏ, lúc đó lại còn có cả vợ và con trai, đến cháu nội ta cũng sắp sửa kết hôn, lấy đâu ra chỗ mà nuôi một con chim lớn như vậy? Cho nên chỉ còn cách lén lút nuôi nó ở trên tầng thượng tòa chung cư này, vì chuyện này mà không ít lần ta bị vợ và con trai căn nhắc, hội quản lý chung cư cũng tìm đến mấy lần, còn động đến cả cảnh sát nữa."

"Cũng có tận mấy vị tu chân giả phái tu luyện tìm đến, nói là muốn mua lại nó với giá cao nhưng mà ta không nỡ. Trong mắt tu chân giả thì nó là một linh thú, còn trong mắt ta nó là cả thanh xuân, cả đời người của ta! Không bán, ta nhất quyết không bán!"

Ông lão nhẹ nhàng vuốt ve đầu con Tiểu Thiên ưng, cười vui vẻ và nói.

Tiểu Thiên ưng bản chất hung dữ lại vô cùng ngoan ngoãn nằm bên cạnh ông lão.

Có thể nhìn thấy bên cánh trái của nó hơi cong cong, tựa hồ như đã từng bị thương nặng.

"Cứ như vậy mà đã hai mươi năm rồi, ta cũng đã nghỉ hưu. Con cái và các cháu cũng không cần ta lo lắng nữa, vợ ta thì đã đi trước ta một bước, ta cũng coi như là đã có thể thực hiện giấc mơ hồi nhỏ. Lúc nhỏ ta luôn nghĩ, chim nhỏ à chim nhỏ, giá mà mày là một linh thú thì hay biết mấy. Như vậy ta có thể cưỡi nó để bay lên, bay qua núi, qua biển, qua những đám mây, bay khắp cả Thiên Nguyên giới."

Ông lão cười ha ha, lộ ra nụ cười thiếu mất chiếc răng cửa, leo lên sau lưng Tiểu Thiên ưng một cách khó khăn.

"Huýt..."

Ông lão huýt sáo ra hiệu, Tiểu Thiên ưng kêu lên một tiếng, giang rộng đôi cánh, bay thẳng lên trời.

Con Tiểu Thiên ưng này đã từng bị thương ở cánh, ông lão cũng không phải tu chân giả, căn bản không có kỹ năng điều khiển linh thú. Dáng bay xiêu xiêu vẹo vẹo, chậm rì rì, trông xấu vô cùng.

Ông lão lại không hề để ý, ngâm nga hát một ca khúc thịnh hành từ trăm năm trước, dần dần khuất vào trong từng tầng mây mềm mại.

Trên đường đi, Lý Diệu gặp rất nhiều người như ông lão.

Hắn gặp được một kiếm tu thực lực mạnh đã có danh tiếng nhưng lúc chín mươi tuổi lại đột nhiên nhận ra rằng bản thân thực sự muốn trở thành một tu chân giả nghiên cứu, trở thành một nhà thơ.

Vì vậy, vị kiếm tu đã rửa đao gác kiếm đi đến Đại Tuyết Sơn để tìm kiếm cảm hứng giữa vùng tuyết mênh mông, mát lạnh.

Tình cờ trên đường đi thì gặp bọn cướp, nhưng nếu không bắt đắc dĩ quá thì không dùng đến kiếm, mà là hắn muốn thử dùng những vần thơ tràn đầy sự ôn hòa và tình yêu thương để cảm hóa những người xấu.

Lâu ngày, mọi người gần khu Đại Tuyết Sơn đều biết có một "thi ma" có kiếm pháp vô cùng lợi hại. Nhưng mọi người lại tỏ ra sợ hãi mỗi khi hắn ngâm thơ, lại càng sợ hơn khi nhìn thấy mũi đao dài ba thước.

Lý Diệu còn gặp được một vị bác sĩ vùng nông thôn tốt nghiệp học viện y học Thiên Đô, đã từng làm việc ở nhiều tông phái tu luyện, là một vị thầy bậc nhất trong giới tu chân. Ông ta giỏi nhất là chẩn thông kinh mạch, trị liệu những người bị tẩu hỏa nhập ma.

Nhưng sau năm trăm tám mươi tuổi, một vị tu chân giả đang ở thời kỳ đỉnh cao lại từ bỏ số tiền lương cao ở những bệnh viện lớn và các tông phái tu luyện, mai danh ẩn tích, đi khắp mọi nơi ở Liên Bang, đến những vùng nông thôn xa xôi, chữa bệnh cho những người nông dân nghèo khổ.

"Ba mươi năm trước, ta đã từng giúp một vệ sĩ của chủ một tông phái lớn đạt đến thời kì Kết Đan, sau đó vị tông chủ đó đã tặng cho ta một căn biệt thự xa hoa ở biển, còn cộng thêm những năm cửa hàng nằm trên con đường buôn bán đắt đỏ nhất ở một thành phố lớn. Ta đã từng cho rằng, đây là một cây kim vàng giá trị nhất mà ta từng thu được trong cuộc đời."

Trong một căn nhà ngói đơn sơ, vị bác sĩ nông thôn đó vừa đẩy đẩy củ khoai lang trong lò sưởi, vừa cười và nói với Lý Diệu: "Mãi đến tối hôm qua, ta mới vừa nhận được một món quà còn quý hơn nhiều."

"Là cái vậy?" Lý Diệu cẩn thận bóc vỏ khoai lang, hơi nóng từ củ khoai làm mắt hần mờ đi.

"Ta có giúp một cậu bé bị hỏng hai mắt vì pháo hoa, không nhìn thấy gì từ bốn năm rồi lấy lại được ánh sáng. Cậu ta đã hôn cảm ơn ta một cái, chính là chỗ này."

Vị bác sĩ già đó chỉ vào gò má của mình, nụ cười của ông ấy vô cùng rức rở, tự nhiên, an tĩnh.

Ông lão về hưu cười Tiểu Thiên ứng, vị kiếm tu muốn trở thành một nhà thơ, một vị y sĩ nơi làng quê đạt đến cảnh giới đỉnh cao Trúc Cơ kỳ.

Những người như vậy, còn rất nhiều, rất nhiều.

Ban ngày, Lý Diệu đi khắp những chốn tiên giới dưới nhân gian có phong cảnh đẹp như tranh, lắng nghe những câu chuyện thần kì từ mọi người.

Buổi tối khi say giấc nồng, Lý Diệu vẫn không quên tu luyện, hần diên cuồng nuốt trọn những mảnh kí ức của Âu Dã Tử.

Mỗi một mảnh kí ức ấy đều bao gồm những ghi nhớ trong vòng từ mười ngày đến một tháng của Âu Dã Tử. Còn Lý Diệu chỉ có thể nuốt trọn

khoảng một đến hai mảnh ghép trong một buổi tối.

Nếu như hấp thụ nhiều hơn thì tinh thần lực sẽ cạn kiệt, toàn bộ khu vực não bộ sẽ bị thiêu đốt, đau đớn vô cùng, ngược lại sẽ vô cùng bất lợi cho việc tu luyện.

Ba tháng lặn lội đường xa, Lý Diệu cũng đã nuốt trọn được khoảng bảy, tám phần chỗ kí ức lúc Âu Dã Tử làm công nhân luyện thép rồi.

Khác với giấc mộng Nam Kha lần trước, các mảnh kí ức lần này đều hòa vào bên trong cơ thể cả Lý Diệu, hoàn toàn hòa thành một thể với kí ức vốn có của hắn.

Tựa hồ như bốn năm trước hắn thật sự đã làm nhân viên rèn thép tại Bách Luyện tông, cũng đã tu luyện qua thuật rèn đúc kim loại thượng thừa.

Mặc dù mỗi lần trong quá trình thu nhận kí ức thì Lý Diệu đều bị giày vò đến chết đi sống lại dưới thân phận của Âu Dã Tử. Nhưng kết quả đạt được thì hết sức lớn.

Tất cả những kĩ năng rèn sắt của Âu Dã Tử đều bị hắn nuốt trọn hết, lại thêm cả 108 Thủ Phi Phong Loạn chùy pháp làm cơ sở, Lý Diệu cuối cùng cũng đạt đến trình độ đẳng cấp trên con đường rèn thép.

Hiện nay, trong số đủ các thể loại ứng dụng mô hình lớn luyện khí bảo bằng các kĩ thuật tiên tiến, nhìn khắp cả Thiên Nguyên giới này thì không thể có kẻ thứ hai giống như Lý Diệu, vẫn còn ngây ngốc đi học cách luyện thép từ bốn vạn năm trước.

Vì lẽ đó nên Lý Diệu nên được gọi là kẻ đầu tiên còn dùng thuật luyện thép thủ công tại Liên Bang Tinh Diệu.

Mặc dù danh hiệu này nghe thì có vẻ oai nhưng lại chẳng có bất cứ giá trị thực tế nào, ấy thế mà Lý Diệu vẫn có phần cảm thấy thỏa mãn.

"Hôm nay là thuật rèn đúc, ngày mai sẽ là thuật luyện kim khí cao siêu nhất, đợi đến khi ta nuốt trọn toàn bộ phần kí ức của Âu Dã Tử về thuật rèn đúc binh khí thần kì thì đại học Thâm Hải có là gì? Rồi cũng sẽ có một ngày, danh hiệu thánh địa luyện kim khí này sẽ thuộc về khoa luyện kim khí của Đại Hoang chiến viện chúng ta.

Ba tháng sau, phía Bắc Liên Bang, tại một ngôi làng nhỏ không tên ở vùng núi.

"Ụm bò..."

"Be be..."

"Gâu gâu..."

Một đàn ngựa gỗ, bò gỗ đang phơi nắng chỗ sườn cốc trước cửa làng đột nhiên xiêu vẹo, phát ra những tiếng rên rỉ yếu ớt.

Bò gỗ ngựa gỗ đều là tên gọi chung của tất cả những con thú hình nộm bằng kim loại mà người nông dân sử dụng.

Lấy con dê lông dài đang kêu "be be" làm ví dụ. Toàn thân nó đều được làm bằng kim loại, những đốt ngón tay đều được khảm tinh thạch, bốn phía thân nó đều được khắc mấy chục phù trận, có thể tự động đi lại để tìm kiếm cành lá khô và rơm.

Sau khi chúng ăn hết thì những thứ đó sẽ được phân giải thành sợi thực vật, đồng thời khi xuống đến bụng sẽ được kết thành những sợi nhỏ như lông của cừu.

Loại sợi này có thể dùng để dệt sợi đan lưới, ở những nơi kinh tế lạc hậu thậm chí còn dùng nó để tạo thành quần áo mặc. Là một loại thú rối bằng kim loại vô cùng có giá trị.

Còn con trâu bằng đồng khổng lồ ở bên cạnh thì khỏi phải nói, không chỉ có thể dùng để cày ruộng mà còn có thể biến thành một chiếc máy thu hoạch vào mùa màng bằng việc chỉ cần lắp thêm một bộ phận cho nó.

Nhờ vào chiếc lưỡi dao hình sừng trâu phía trước mà toàn bộ lúa đều bị cắt xuống, sau đó lại bị miệng trâu hút hết vào và từ sau phía mông của nó xuất hiện những hạt thóc vàng ươm.

Ở những khu vực nghèo khó, mấy con thú rối này chính là bát cơm của cả một gia đình từ bé đến lớn, luôn luôn dùng được qua mấy đời.

Ngôi làng nhỏ không tên này chính là như vậy.

Mấy chục con rối thú bằng kim loại này đều là những sản phẩm kiểu cũ hơn 100 năm trước, đã sớm hết hạn rồi, không mất tay thì què chân, không thì tinh thạch bị trộm mất, hoặc là những phù trận được khắc ở những chỗ quan trọng đã bị thời gian mài mòn đến mức loang lổ hết cả.

"Cậu Tiểu Lý à, xem giúp bác cái con trâu sắt này còn cứu được không? Đây chính là của hồi môn của bà nội ta khi được gả đi năm đó đó."

"Cậu Tiểu Lý, đợi một lát nữa qua xem giúp ông con chó sắt với. Mặc dù nó không phải vật sống nhưng nó đã gắn bó với ta từ khi sinh ra đến giờ cũng đã được trăm ba mươi năm rồi, ắt cũng có tình cảm chứ."

Những người nông dân với khuôn mặt thật thà phúc hậu đều vây quanh Lý Diệu, nhà bên cạnh còn có một vị đang mổ lợn nấu cỗ để đãi Lý Diệu, cả thôn Sái Cốc đều tràn ngập mùi thơm của đồ ăn.

Những người nông dân đôn hậu này không biết làm gì để cảm ơn Lý Diệu, có một vị dứt khoát đem con lợn chuẩn bị cho năm mới ra làm thịt luôn.

Những đứa trẻ hiếu động trong thôn còn tưởng là đến năm mới rồi, liền lau nước mũi chạy loăng quăng trong Sài Cốc, nhảy nhót nô đùa, phát ra những tiếng cười trong trẻo.

"Chờ đã, chờ đã, thưa các bác các bà, tôi phải kiểm tra từng con một đã, thực sự với độ mòn như thế này cũng hết cách rồi. Nhưng nếu còn một tia hi vọng thì tôi cũng sẽ cố gắng chữa lại những con ngựa, trâu mô hình này."

Lý Diệu cười tủm tỉm và tuyên bố.

Thông qua ba tháng tu luyện, Lý Diệu của lúc này tất nhiên khác hoàn toàn với lúc ban đầu, nếu như bạn bè hân nhin thấy thì nhất định sẽ vô cùng kinh ngạc.

So với một trăm ngày trước, hân đã cao lên nửa phân, rõ ràng đã gầy đi một chút, một thời gian dài bên ba gió sương khiến làn da hân đen sạm đi, đầu tóc cũng rối loạn, râu ria xồm xoàm, nhìn có vẻ hơi lôi thôi.

Hân mặc một bộ đồng phục hết sức bình thường làm từ vải thô, bám đầy bụi bẩn và dầu mỡ, nhìn lướt qua trông giống hệt một công nhân tự do bình thường.

Mà cái thay đổi lớn nhất chính là khí chất của hân.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Kỹ Thuật Như Thần

Lý Diệu trong quá khứ cũng bởi vì lớn lên ở trong phần mộ pháp bảo, một hoàn cảnh sinh tồn khắc nghiệt như vậy đã khiến tính cách của hắn có phần cực đoan. Cũng giống như một con kền kền hung dữ gặp chuyện thì lựa chọn đầu tiên của chúng chính là ra tay kịch liệt nhất.

Nhưng sau ba tháng vượt đèo lội suối, ngắm nhìn những phong cảnh bao la, tráng lệ; gặp gỡ biết bao con người thú vị thì tấm lòng của Lý Diệu cũng đã rộng mở hơn rất nhiều. Lại thêm cả việc hấp thụ một khối lượng lớn những mảnh kí ức của Âu Dã Tử, khí chất của hắn càng trở nên thành thực hơn, không còn giống một thiếu niên bông bột mười tám tuổi nữa mà giống một người trưởng thành đã trải qua bao thăng trầm trong xã hội.

Đây không phải hắn từ bỏ nguyên tắc làm người của chính mình, mà chỉ là hắn sẽ không bộc lộ ra một cách quá rõ ràng

Lý Diệu trong quá khứ là một con kền kền hung ác, và Lý Diệu bây giờ tựa như một chú chim ưng muốn giang cánh bay.

Kền kền đã ngủ sâu trong lòng hắn rồi.

Vừa nhớ lại từng chút từng chút việc đã trải qua trong ba tháng, Lý Diệu vừa tháo gỡ những con thú rối một cách thuần thục. Đến bây giờ những pháp bảo dân dụng không đến nỗi phức tạp này với hắn chỉ đơn giản như một món đồ chơi, tựa như một đầu bếp mổ thịt trâu. Từng con, từng con thú rối bằng kim loại được tháo ra thành những đồng kim loại lớn, đem đi rửa

sạch, cạo gỉ, sửa chữa và thay dầu,... cứ tuần tự như vậy, chúng đã được lắp ráp mới lại một lần nữa.

"Ồ... Ồ". Con trâu thép cất tiếng kêu to.

"Be... be" Con dê núi biết dệt sợi bằng đồng thau cũng cất lên tiếng kêu vui vẻ.

"Gâu gâu, gâu gâu..." Con chó săn lớn bằng thiết vốn bị mất một chân đã được Lý Diệu dùng một chiếc bánh xe thay thế cho chân sau, đang chạy loạn xạ quanh lũ trẻ con, vừa chạy vừa vẩy cái đuôi rỗng bằng miếng sắt khiến nó phát ra những tiếng kêu răng rắc.

"Oa..."

Các thôn dân chưa từng gặp một tay nghề sửa chữa thần kì như vậy bao giờ. Nếu đem so sánh với Lý Diệu thì mấy ông kĩ sư sửa chữa pháp bảo mắt mờ chân chậm trên thị trấn đúng là vụng về như kiểu sửa giày. Tất cả mọi người trong thôn đều túm tụm lại trước Sài Cốc. Bọn họ đều bị tay nghề làm việc nhanh như chớp của Lý Diệu làm cho kinh ngạc đến nỗi không khép cả miệng lại được.

Nhưng cũng có một số con vì những bộ phận quan trọng bị mòn gỉ quá mức mà vẫn chưa có cách nào sửa được, chủ nhân của chúng thấy vậy thì cau mày buồn bã, ủ rũ.

Lý Diệu nghĩ một chút, sau đó nói với bọn họ: "Mọi người cứ bình tĩnh, để tôi nghĩ thêm cách. Dù sao những pháp bảo dân dụng thì thường có độ kết cấu và tỉ mỉ không cao, hay là..."

Hắn tìm cẩn thận trong số trâu rồi thì tìm thấy một con trâu sắt bị hỏng tới nỗi không còn gỉ, sắp sửa gỉ đến mức thành đồng sắt vụn rồi.

Lý Diệu tháo nó ra thành các mảnh rồi giải thích với các thôn dân: "Con trâu sắt này quả thực đã hỏng lắm rồi, căn bản không còn cách nào sửa được nên tôi sẽ tháo hết những linh kiện bên trong người nó ra để sửa những con khác, không vấn đề gì chứ?"

"Không sao đâu, Tiểu Lý sư phụ, con trâu sắt này cũng đã bị gủ đến thế kia rồi thì có tháo ra bán sắt vụn cũng chẳng ai mua, cậu cứ thoải mái đi. Sửa được con nào thì hay con ấy, cũng đã sửa xong được bao nhiêu rồi, chúng tôi đều rất mãn nguyện đây!" Trưởng thôn vui vẻ cười, nhanh chóng đưa ra quyết định.

Lý Diệu khẽ mỉm cười, lấy chiếc xương đùi làm bằng thép của con trâu sắt ấy ra, cho vào lò nung rồi giơ các chiếc chùy sắt lên.

"Tiểu Lý sư phụ muốn làm gì vậy? Chẳng lẽ cậu ấy muốn gõ mạnh cục sắt vụn ấy thành một linh kiện có thể dùng trực tiếp?"

"Không thể nào đâu, đến thần tiên cũng không làm nổi chuyện như vậy."

Toàn bộ người dân trong thôn đều bàn tán sôi nổi, ai nấy đều vô cùng tò mò, đến cả một bé gái thò lò mũi xanh đang được người lớn bế nách cũng nhìn chăm chú vào Lý Diệu.

"Quác quác."

Cả làng đều là một khoảng im lặng, chỉ có gà mẹ đang chần dê ở một góc Sài Cốc là không biết gì, vẫn còn đang cất tiếng kêu của nó.

Lý Diệu hít một hơi thật sâu, những mảnh kí ức của Âu Dã Tử đang xoay mòng mòng trong sâu thẳm não bộ hắn, vô số ngày vô số đêm Bách Luyện tông ở lì trong căn phòng luyện thép đều hóa thành những vầng ánh sáng bảy màu, tràn khắp cơ thể hắn.

Trong nháy mắt, Lý Diệu như được thần linh giúp đỡ, chiếc búa lớn thô kệch màu đen trong tay hắn đột nhiên phát ra những tiếng gầm như một phi kiếm thượng phẩm. Một luồng khí vô hình phát tán rộng ra như làn sóng.

Mấy thôn dân đứng gần đều có cảm giác như có một trận cuồng phong tạt thẳng vào mặt, tóc tai cũng rối hết cả lên, đứa trẻ con cũng òa lên khóc.

Lúc thôn dân chưa kịp chớp mắt, Lý Diệu đã bắt đầu hành động rồi.

"Đùng!"

Chiếc búa sắt vào chiếc chiêng phát ra một đốm lửa chói mắt, tạo ra những tiếng động vang trời lại có thêm cả những tiếng vọng mềm mại. Tựa như tiếng chuông trong ngôi chùa cổ, khiến màng nhĩ người ta ong ong lên.

Rất nhiều thôn dân bất giác đưa tay lên che lấy tai.

"Đùng!"

Những tiếng vọng của phát giáng búa thứ nhất vẫn còn chưa đi hết thì chiếc búa lại như một con rắn đen khổng lồ, giáng xuống chiếc chiêng từ một góc độ hết sức lắt léo. Tiếng rung như tiếng chuông lại vang lên một lần nữa.

Hai phát búa nối tiếp nhau, đánh thẳng tới đám đông như một cơn bão lớn.

Lần này đến người thôn dân khỏe nhất thôn cũng không chịu được phải đưa tay lên bịt lại, tất cả đám trẻ con đều gào khóc hết cả lên.

"Chuyện gì thế này? Chúng ta cũng đâu phải chưa thấy ai rèn sắt đâu, tại sao lại có thể phát ra tiếng động lớn đến cỡ này?"

"Oa, mọi người xem kìa, tốc độ của Tiểu Lý sư phụ nhanh quá. Một khối sắt nặng tận năm, sáu cân mà vào tay cậu ấy cứ như một chiếc đĩa ý

nhỉ."

"Nhanh, quá nhanh, căn bản không nhìn rõ được cậu ấy đã gõ mấy phát, chỉ nhìn thấy bóng đen đầy trời.

Tất cả các thôn dân vừa bịt chặt tai, vừa trợn mắt nhìn, vừa la hét ầm ĩ.

Nhưng chẳng ai nghe thấy tiếng hét của người khác mà chỉ nghe thấy những tiếng búa nện rung trời.

Lý Diệu lại dường như không hề cảm thấy gì.

Hắn không hề bị tiếng gõ đình tai ảnh hưởng tới, cũng không hề bị tiếng la hét của những người xung quanh làm phiền.

Một khi hắn đã ở trong trạng thái làm việc thì toàn bộ tâm trí hắn đều sẽ đặt hết vào cảnh giới kì ảo khó quên.

Ánh nhìn của hắn như ngưng tụ lại, lúc nào cũng nhìn chiếc chiêng kia.

Nhưng nếu quan sát kĩ sẽ thấy chỗ sâu thẳm nhất trong đôi mắt hắn lại ẩn chứa một thứ mờ ảo, tựa như hồn hắn không còn ở đây nữa mà đã phiêu du về căn phòng luyện thép Bách Luyện tông của bốn trăm năm trước.

Một phát, một phát, rồi lại một phát búa nữa, lúc ban đầu Lý Diệu còn có ý thức khống chế động tác, lần lượt bày ra 108 Thủ Phi Phong Loạn chùy pháp.

Nhưng sau khi tốc độ khống chế tăng nhanh, tốc độ của hắn cũng càng ngày càng nhanh, cách vung búa không còn giống như vẫn ý thức được nữa, nó trở nên tự nhiên như kiểu đang hít thở, đến một lúc sau thì hai tay hoàn toàn chỉ còn nhìn thấy hai vệt đen, ôm lấy cả chiếc chiêng, tất cả mọi người chỉ nghe thấy một loạt tiếng "bùng bùng" dày đặc, căn bản không thể nhìn rõ được động tác của Lý Diệu.

Đột nhiên, tất cả động tác đều ngừng lại.

Chiếc chuôi búa vì lực quá mạnh mà đã long ra, chỗ đầu búa thế mà lại biến thành một màu đỏ, đúng kiểu phải chịu một lực ma sát quá mạnh mà phát ra luồng nhiệt nóng bỏng.

"Thay búa!" Lý Diệu trừng mắt, quát lên.

Bởi vì chỉ trong một thời gian ngắn mà đã tạo ra vô số lần ma sát cực liệt như vậy nên nhiệt độ của chiếc búa sắt lên đến cực điểm, không thể dùng tiếp được nữa.

"Đã xong rồi!"

Lý Diệu không màng đến sức nóng của chiếc búa, lắc lắc đôi tay đầy những bong máu và đang run rẩy của mình, ngắm nhìn kiệt tác của mình một cách đầy mãn nguyện.

Dân làng kéo đến xem, mắt tròn xoe quan sát tỉ mỉ thì thấy trên chiếc chiên có rất nhiều linh kiện đủ loại hình dạng, trên mặt đất còn cả một đồng to những thứ linh kiện khác nữa.

Chỉ bằng một con trâu sắt rỉ sét mà Lý Diệu có thể rèn ra được hơn trăm món linh kiện lắp ráp. Đây quả là một sự lợi hại trong thuật luyện thép của Bách Luyện tông suốt bốn vạn năm qua.

Một thợ rèn trong thôn cầm theo một pháp bảo đo lường độ chuẩn xác của các linh kiện, bước tới kiểm tra. Trong pháp bảo phát ra thứ ánh sáng màu đỏ, lần lượt quét qua tất cả đồng linh kiện.

"Thật sự đã rèn ra được rồi! Tuy là độ chuẩn xác có hơi lệch hơn phụ kiện gốc một chút, nhưng hoàn toàn có thể dùng trong các pháp bảo dân dụng!"

Người thợ rèn tóc điểm hoa râu đọc những con số ghi trên máy đo lường xong thì vừa ngạc nhiên vừa vui mừng mà nhảy cả lên.

Ngay sau đó, trong đám người nhanh chóng vang lên những tiếng khen ngợi, kinh ngạc.

"Tiểu Lý sư phụ giỏi quá, chỉ bằng một chiếc búa sắt cũng có thể rèn ra cả trăm linh kiện."

"Tất nhiên, cậu ấy là sinh viên đại học đó."

"Sinh viên đại học thì sao? Chẳng con thứ ba nhà ta không phải sinh viên đại học chắc? Nhưng mà nó có làm được thế này không?"

"Sao mà giống nhau được, cậu Tiểu Lý là sinh viên trường đại học trọng điểm đó."

Trong lúc dân làng còn đang hoan hô vui mừng thì trưởng thôn Lão Đồ chỉ mỉm cười mời Lý Diệu vào trong sân nhà mình.

"Tiểu Lý sư phụ, lần này thật sự cảm ơn cậu nhiều lắm, cậu đã giúp thôn chúng ta một việc vô cùng lớn."

"Trưởng thôn, những con rối thú có thể sửa được tôi đều sửa xong rồi. Cũng sắp đến ngày khai giảng, tôi định ngày mai sẽ lên đường đến Đại Hoang chiến viện để báo danh." Lý Diệu vừa cười vừa đáp.

"Được, vào đại học là một chuyện lớn, chúng ta chúc cậu sẽ luôn thuận buồm xuôi gió. Đúng rồi, ở đây có mấy món đồ, nếu cậu không chê thì xin hãy cầm theo."

Trưởng thôn khó nhọc lôi từ gầm giường ra một chiếc bao vải rách, đồ đạc bên trong có vẻ nặng, lại cọ vào lớp bùn đất phát ra những tiếng rít rít.

Ông cẩn thận mở chiếc bao ra, bên trong có một cục sắt có tạo hình vô cùng kì lạ, bên dưới tinh tế, bên trên xù xì, lại còn dài về hai đầu, có chút giống với một chiếc búa tự nhiên.

"Ồ." Hai mắt Lý Diệu sáng lên.

Trong những mảnh vụn kí ức của Âu Dã Tử, thứ đầu tiên hắn tiếp xúc chính là 108 Thủ Phi Phong Loạn chùy pháp. Đến khi đến phòng rèn sắt của Bách Luyện tông, thứ ngày đêm hắn tiếp xúc cũng là búa.

Có thể nói búa sắt là công cụ quen thuộc nhất với hắn.

Mà tạo hình của chiếc búa này hết sức đặc biệt, nhìn có vẻ không phải bằng vàng bằng sắt, vẻ ngoài cũng không thu hút người nhìn, nhưng nó lại có một ma lực hết sức kì lạ, khiến hắn vừa nhìn thấy là không rời ánh mắt đi chỗ khác được.

Trường thôn thở dài, bước tới lấy đèn linh năng, chiếu vào chiếc búa, cười và nói với Lý Diệu: "Cậu xem."

Cục sắt vụn này mới vừa rồi còn đen sì sì, vô cùng xấu xí nhưng khi vừa tiếp xúc với nguồn sáng, màu đen bên ngoài liền phát ra một thứ ánh sáng màu lam tuyệt đẹp, mà sâu bên trong thứ ánh sáng lam ấy còn có cả những tia sáng lấp lánh, nhanh chóng hóa thân thành một cục đá màu lam, đẹp đến rung động lòng người.

"Âm Tinh Nham?" Lý Diệu nhìn một cái là nhận ra ngay.

Loại vật chất có tên là Âm Tinh nham này không phải vàng không phải sắt, lại bao gồm cả tinh chất của kim loại và nham thạch, nhưng lại không phải vật đến từ Thiên Nguyên giới mà là một loại thiên thạch ngoài vũ trụ. Số lượng thì cũng không phải là hàng quý hiếm nhưng bình thường thì chỉ có các cục to bằng nắm tay trẻ con thôi.

Một khối lớn như vậy, lại còn có hình thù chiếc búa, đúng là chuyện hiếm có.

Âm Tinh nham có giá trị không quá cao, bởi vì loại vật liệu này tuy rằng tính chất cứng rắn nhưng đối với tính truyền linh năng lại thực sự quá kém, rất khó luyện chế thành các loại pháp bảo nên cũng không khác cục sắt vụn là mấy.

Trừ khi luyện chế một ít pháp bảo đặc thù thì bình thường cũng không dùng đến.

Nhưng mà cả một cục to như vậy, ngoài thị trường bán với giá mười mấy vạn cũng đầy người mua.

Mắt Lý Diệu sáng lên, nhịp thở có chút gấp gáp, hẳn vô cùng hào hứng hỏi:

"Trưởng thôn, ý của ông là?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Còn Một Bước Nữa

Trưởng thôn mỉm cười đáp:

"Tiểu Lý sư phụ, khối đá lớn này là những năm trước đây từ trên trời rơi xuống, rơi đúng xuống trong thôn của bọn ta trong, còn làm hỏng cả một gian nhà ngói của ta đấy, đừng trông nó nhỏ thế này thôi, nhưng nặng phết đấy, một cục nhỏ nhỏ này thôi nhưng nặng tận hơn năm mươi mấy cân, cậu mau lại thử xem có vừa tay không."

Thấy Lý Diệu đứng bất động, trưởng thôn bước tới kéo tay của hắn:

"Tiểu Lý sư phụ, hôm nay cậu giúp người trong thôn chúng sửa được nhiều rồi thú như vậy, tính ra tất cả tiền sửa chữa cũng phải hơn vạn, nhưng mà phần lớn người trẻ trong thôn đều đi xa làm việc, còn lại mấy ông bà già và lũ trẻ con, một chốc một nhát không thể nào gom được số tiền lớn như vậy. Thứ này, mấy năm trước có người ngoài thôn đến đây muốn mua lại. Họ ra giá đến ba vạn tệ, ta thấy mặt kẻ đó có vẻ gian xảo, không giống người tốt nên ta không bán. Vừa hay hôm nay, ta thấy cách cậu dùng búa nhanh như vậy, sợ là những chiếc búa thông thường sẽ quá nhẹ, hơn nữa sẽ nhanh chóng bị nóng chảy ra rồi không dùng được nữa. Lúc đó ta liền cân nhắc, cái thứ này không ăn không mặc được, đem đi nén dừa thì lại nặng quá, không bằng tặng nó lại cho cậu làm cây búa, cậu thấy thế nào?"

Lý Diệu lắc đầu, nói:

"Trưởng thôn, chuyện này trước đó chúng ta cũng đã nói rõ rồi, tôi cũng không phải đăng kí một cách chính quy làm thợ luyện kim khí, mới chỉ là

một nửa sinh viên đại học thôi. Cho nên có thể giúp mọi người trong thôn làm một chút chuyện nhỏ này thì có đáng tiền gì đâu? Hơn nữa cái khối đá này nếu mang đến phố bán đấu giá thì ít nhất cũng được mười hai, mười ba vạn. Nếu như gặp được một vị tu chân giả đang cần đến nó thì có thể bán được hai mươi vạn cũng không ngoa. Thứ này quý quá, tôi không thể nhận."

Trưởng thôn vỗ đùi cái đét:

"Ta đã nói rồi mà, cái tên kia mặt mũi lấm la lấm lét, chắc chắn không phải loại người hay ho gì. Một món đồ trị giá mười hai, mười ba vạn mà lại muốn mất có ba vạn để mua; lại còn nghĩ chúng ta là người nhà quê không biết gì cơ đấy. Đúng, bọn ta không biết nhìn hàng nhưng bọn ta biết nhìn người. Vừa nhìn là biết Tiểu Lý sư phụ là người tốt rồi, thứ này cậu dùng là hợp nhất, cậu cầm lấy đi! Nếu như không có cậu thì cả một đồng rỗi thú đã phải thay mới hết rồi. Đừng nói là hai mươi vạn, chỉ thay một con thôi thì bốn mươi vạn cũng bay rồi!"

Lý Diệu vẫn lắc đầu nhưng ánh mắt lại hoàn toàn bị Âm Tinh nham thu hút, không cách nào rời đi được.

Trưởng thôn cũng là người từng trải rồi, sao có thể không nhìn ra trong lòng hắn cũng thích món đồ này được chứ. Ông cười híp mắt nói:

"Tiểu Lý sư phụ, nếu không thì như thế này đi, chúng ta cũng không nói là tặng hay bán gì, món đồ này cậu cứ lấy mà dùng trước, còn chuyện có lấy tiền hay không thì để sau hãy nói, tôi biết hiện giờ cậu cũng là một sinh viên nghèo, trên người cũng không có bao nhiêu tiền. Lần tới lúc nào tiện thì chúng ta bàn tiếp, được không?"

Lý Diệu nuốt ngụm nước bọt, suy nghĩ thấu đáo rồi đáp:

"Trưởng thôn, hay là thế này, mặc dù ban này tôi có tạm thời sửa được linh kiện cho mấy con thú kia, nhưng những linh kiện này chung quy không

phải nguyên trạng, tuy rằng khác biệt bên ngoài không lớn lắm, thế nhưng qua sự cải tạo mang tính phá hại của tôi thì những kết cấu siêu nhỏ bên trong đã có sự biến đổi rất lớn, tuổi thọ của những chiếc máy đó cũng sẽ không được cao."

"Khối Âm Tinh nham này tôi sẽ cầm trước, coi như là tôi giúp ông mang tới thành phố lớn để giám định, đợi đến khi giám định ra giá trị của nó đáng bao nhiêu, tôi sẽ giúp ông đổi toàn bộ số tiền đó thành linh kiện phù hợp nhất, sau đó mọi người hãy mang tới chỗ các thợ sửa pháp bảo, bảo họ thay lại cho, đảm bảo có thể dùng thêm hai, ba mươi năm nữa, thế nào?"

Hiện tại, mỗi tháng Lý Diệu đều nhận được ba vạn tệ tiền trợ cấp thương binh loại I của Liên bang, thêm nữa Đại Hoang chiến viện cũng đã miễn toàn bộ học phí cùng phụ phí cho hắn, lại còn có thể lấy được học bổng loại ưu. Nói ra hắn cũng được xem là người khá có tiền.

Hắn quyết tâm dùng tiền tích góp một năm đem đổi thành những linh kiện máy móc, gửi cho những người dân thân thiện, đôn hậu nơi đây.

Trưởng thôn vui vẻ gật đầu và cười:

"Như vậy tất nhiên là được rồi, cậu mau xem khối đá này có vừa tay cậu không, có nặng quá không?"

"Vâng!"

Lý Diệu hai mắt lấp lánh, nhìn chăm chăm khối tinh nham kia đến nỗi quên cả chớp mắt, tựa như đang nhìn khắp tấm thân ngọc ngà của một tuyệt thế giai nhân.

Hắn khom người cầm lên, cảm thấy thắt lưng căng cứng, hai tay nặng trĩu. Chỉ là một khối Âm Tinh nham dài chưa được nửa mét lại khiến người ta mất nhiều sức lực mới miễn cưỡng cầm lên được.

Nhưng mà cảm giác ở rất ổn. Âm Tinh nham cầm không có cảm giác lạnh lạnh như những kim loại khác mà nó giống như một khối gỗ lim đã qua gọt giũa, khô ráo nhẵn nhụi.

Nếu quan sát tinh tế khối tinh nham này sẽ thấy nó còn có mười mấy vòng vân thể hiện sự sinh trưởng trong tự nhiên của nó, mặt lồi lõm không bằng phẳng càng tăng thêm rất nhiều lực ma sát.

Hai tay Lý Diệu nắm chặt lấy, hẳn có cảm giác mình đang hòa vào làm một với khối đá này, tâm linh tương thông, thậm chí hẳn có thể nghe thấy cả những hô hấp nho nhỏ bên trong Âm Tinh nham.

Khối đá này mặc dù không có cách nào có thể luyện nó thành một pháp bảo có uy lực mạnh mẽ nhưng lại là cây búa rèn tốt nhất. Vì nó có tính đối kháng tự nhiên với tất cả các loại linh năng nên không cần lo là tâm năng sẽ bị quấy nhiễu, dùng nó để luyện ra những nguyên liệu có chứa linh năng là tốt nhất.

Có khối Âm Tinh nham này, Lý Diệu như hổ thêm cánh!

Hít sâu một hơi, Lý Diệu thử những chiêu thức mở đầu 108 Thủ Phi Phong Loạn chùy pháp. Lý Diệu có cảm giác từng tắc cơ thịt trên người đều phát ra tiếng rên rĩ tuyệt diệu. Thoải mái vô cùng.

Mới chỉ là đặt thử một tư thế mà đã thoải mái như vậy, nếu như dùng khối Âm Tinh nham này để luyện ra đủ dạng pháp bảo trong trời đất thì chắc chắn cảm giác sung sướng đó không cách nào có thể tả nổi.

Trong đáy mắt Lý Diệu phát ra ánh sáng hi vọng.

Thôn trưởng vui vẻ nói: "Tiểu Lý sư phụ, khối Âm Tinh nham này ở trong tay cậu, nó phát sáng, cậu cũng phát sáng. Cậu và nó đã được định sẵn là một cặp trời sinh rồi! Ha ha."

"Trưởng thôn, thật sự cảm ơn ông, khối thiên thạch này đối với người khác mà nói có thể không đáng là gì, nhưng đối với tôi nó là một báu vật trân quý có tiền cũng không mua nổi." Lý Diệu nói một cách đầy chân thành.

Trưởng thôn nở một nụ cười chất phác, đột nhiên ông bước nhanh tới chỗ cửa, vén màn lên, nói lớn với tất cả mọi người ở bên ngoài:

"Tất cả mọi người làm một lát đi bày hết tiệc rượu chúng ta định chuẩn bị cho năm mới ra nào. Tiểu Lý sư phụ nói hôm nay cậu ấy phải đi rồi, mọi người xem, chúng ta có nên dễ dàng tha cho cậu ấy được không?"

"Trưởng thôn, người..." Lý Diệu nhất thời há hốc mồm.

...

Hai ngày sau, trên bình nguyên bao la phương Bắc, trời hôm nay đặc biệt cao, mây đặc biệt mỏng manh, ánh mặt trời như thiêu đốt rọi xuống vùng đất rộng lớn, biến cả thế giới thành một biển sắc vàng óng ánh.

"Ồ..."

Một con linh thú to lớn, béo núc ních, lông dài phủ toàn thân đang lười nhác trôi sang đường.

Không sai, chính là "Trôi nổi".

Con linh thú này được gọi là Trùng thiên hồng, là một loài linh thú có nguồn gốc tiến hóa từ biển, bởi thân thể quá mức khổng lồ, cân nặng quá lớn, tứ chi căn bản không thể chống đỡ, vì lẽ đó ở phía dưới liên tiến hóa thành mười sáu cái ống phun khí, có thể bắn ra một lượng khí lớn, đập xuống mặt đất có thể giúp nó bắn thẳng lên không trung.

Sau người nó cũng có thêm bốn cái ống tương tự, một khi bốn ống đó bắn ra một lượng khí thì có thể giúp thân thể nặng mười mấy tấn của nó tiến lên phía trước.

Nguyên lí này tương tự với thuyền đệm khí mà Liên Bang sử dụng.

Bởi vì dựa vào dòng khí lưu khởi động, lại là trôi nổi ở giữa không trung nên động tác của Trùng thiên hồng vô cùng chắc chắn, thế nên bất chấp mọi loại địa hình, dù là hồ nước, đầm lầy hay là đồi núi, chỉ cần không phải núi cao vạn trượng thì nó cũng có thể di chuyển như trên một vùng đất bằng phẳng, trở thành một phương tiện giao thông được rất nhiều người ưa thích.

Trên lưng con Trùng thiên hồng này luôn trở theo một lượng lớn bánh trà, đề nó đến mức không cả thở nổi.

Trùng thiên hồng vô cùng bất mãn thở phì phì, thì thoảng lại dùng cái mũi dài linh hoạt của mình đá ra phía sau lưng.

Một ông lão mặt đầy nếp nhăn vội vàng cho nó ăn táo chua mà nó thích nhất, lại còn vuốt ve bộ lông của nó, bắt rận cho nó, như thế mới khiến nó thoải mái hơn một chút.

Lý Diệu thư giãn nằm trong lồng bánh trà, gồi đầu lên hai tay, nhắm mắt lại ngắm nhìn những đám mây biến hình trên bầu trời, trong khoang mũi đều tràn ngập hương thơm của lá trà, cả người được ánh sáng ấm áp chiếu vào, vô cùng thoải mái, thỉnh thoảng hắt lại chớp mắt một chút.

Không biết qua bao lâu, hắt nghe thấy vị kia gọi:

"Tiểu ca, đến Cự Nhận Quan rồi!"

"Ông Ngô, cảm ơn đã cho tôi đi nhờ xe một ngày!"

Lý Diệu nhảy từ trên lưng Trùng thiên hống xuống, nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất tận mười mấy mét, cười hì hì vẫy tay tạm biệt ông lão. Hi vọng ông không phát hiện ra ban nãy hắn nhảy xuống đã lén lút đút vào túi áo ông hai trăm đồng.

Hít sâu một hơi, làm một vài động tác thể dục giãn gân cốt. Lý Diệu cuối cùng cũng hoàn toàn tỉnh táo sau hai ngày say bí tỉ không biết trời đất trăng sao gì.

Không ngờ rượu mà người tron thôn ủ lại lợi hại như vậy, đến hắn khí phách đầy mình, là người luyện công mạnh như vậy nhưng uống liên tiếp mười chum cũng không trụ nổi nữa, ngủ như chết liền tù tì bảy, tám tiếng.

Nhưng mà hắn cũng không vừa, trước khi say bí tỉ, hắn cũng đã kịp khiến cho các bô lão trong làng đi lại không vững, đến cả các cô các bà cũng không tha.

Đến ngày hôm sau khi hắn tỉnh lại, ngoài mấy đứa bé ra thì tất cả đều vẫn ngủ say như chết.

"Chuyến đi lần này được ngắm nhìn biết bao phong cảnh tuyệt đẹp, gặp gỡ biết bao con người kì lạ, kết được thêm bao nhiêu người bạn thú vị, lại còn vô tình nhận được một khối Âm Tinh nham thích hợp dùng để làm búa luyện kim khí nhất, quả là thu hoạch được không ít."

Tâm trạng Lý Diệu hết sức khoan khoái.

"Tiếc nuôi duy nhất chính là, ta vẫn chưa tìm được điểm "cảm xúc" thuộc về ta, linh căn vẫn chưa thức tỉnh."

"Nhưng mà đây không phải là chuyện có thể vội vàng được, tu luyện tâm linh nào có đơn giản như vậy? Nếu như du sơn ngoạn thủy nhất định có thể đánh thức linh căn thì thế giới này chật ních tu chân giả à?"

Lý Diệu nở nụ cười tự giễu.

Trải qua ba tháng du lịch kết hợp tu luyện, hẳn cảm giác được độ khai phá linh căn đã tăng lên một cách rõ ràng, nếu như hiện tại thử một chút không biết chừng có thể leo lên 99%.

Đặc biệt là phần trán của hắn, mỗi buổi sáng thức dậy hắn đều cảm thấy phần trán của mình căng phồng lên, cũng giống như việc hắn không thể kiểm soát được "thằng em chào cò" vậy. Tựa như trong sâu thẳm não bộ hắn có thứ gì đó giống như ngọn măng tre nhất định phải đâm ra mới được.

Chỉ còn một chút nữa thôi là hắn có thể đánh thức linh ăn, trở thành một tu chân giả!

Nhưng cái cửa cuối cùng này cũng không dễ gì mà đi qua được. Rất nhiều người đến ngưỡng 99% rồi nhưng mất hơn nửa năm, thậm chí đến hai, ba năm mới qua được.

"Có người nói khi linh căn thức tỉnh thì sẽ cảm giác được cả người nóng lên, đầu óc trở nên mơ màng, tất cả tình hình thực tế đều cảm thấy mờ nhạt hơn gấp trăm lần so với bình thường, hoàn toàn không có cách nào khống chế được chính mình, chỉ có thể thích làm gì thì làm, làm xằng làm bậy. Ba tháng qua mình chưa được trải qua cảm giác đó, xem ra chỉ có thể đợi sau khi vào chiến viện Đại Hoang rồi từ từ tìm cơ duyên thuộc về mình thôi."

Lý Diệu dõi mắt nhìn ra xa, con đường phía trước còn rất dài! Cuộc sống thời đại học phong phú, đặc sắc sắp sửa bắt đầu rồi!

"Chiến viện Đại Hoang ới tôi đến rồi!"

Hắn thấy bốn bề vắng lặng, nhất thời tính trẻ con nổi lên, dùng hai tay đánh mạnh vào lồng ngực, hú lớn lên.

Những hắc dực phi kiếm hồi lâu không lộ diện cũng chui từ trong túi ra, bay nhảy xung quanh hẳn.

Ở trước mặt bọn họ, một khoảng đất rộng lớn tĩnh lặng bỗng nhô lên một dải núi tựa như lưng một con rồng khổng lồ, ở chính giữa dãy núi lại như bị một lưỡi rìu bổ làm hai, lộ ra một lối đi dài và hẹp.

Men theo con đường nhỏ này sẽ thấy một cứ điểm quân sự quan trọng sừng sững nằm đó đầy khí phách.

Đó chính là Cự Nhận Quan được biết đến với danh xưng Cửa ải hiểm yếu nhất thiên hạ!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Tháp Hải Cốt

Một dãy núi Thiên Tuyệt dài liền vạn dặm, ngang qua toàn bộ vùng trung bộ của phần đất liền Thiên Nguyên, tạo ra một đường phân cách rõ ràng, chia đất trời thành hai màu xanh lam và vàng úa rõ rệt

Dãy Thiên Tuyệt có khí hậu ẩm ướt của phía Nam, đất đai màu mỡ, bên trong còn có cả sông hồ, đồi núi và đồng ruộng. Là nơi cư trú của hơn 90% dân số của Liên Bang Tinh Diệu này.

Còn phía Bắc của dãy núi này lại là cả một sa mạc dài cả mười dặm, là một thế giới khắc nghiệt với bầu trời âm u đầy mây và những cơn gió chết chóc.

Nơi đó khí hậu sáng tối bất định, khi thì mưa xối xả, tầm tã, khi thì mưa đá khốc liệt, có lúc lại liên tục khô hạn ba, năm tháng, không có lấy một giọt mưa.

Hơn nữa lại có yêu thú hoành hành, ma quỷ tàn phá bừa bãi, hoàn cảnh sinh tồn vô cùng khắc nghiệt, mặc dù có diện tích tương đương với trong đất liền nhưng chỉ có 10% dân số sinh sống.

Dân chúng Liên Bang Tinh Diệu đối với mảnh đất này vừa yêu vừa hận, người dân trong đất liền gọi vùng đất này là Yêu thú hoang nguyên, tức cánh đồng hoang yêu thú. Gọi như vậy không phải vì đây là vương quốc của yêu thú mà là muốn nói ở đây chỉ có những kẻ mạnh như lũ yêu thú mới có thể tồn tại được.

Mà những kẻ mạnh như yêu thú đó, tại quê nhà có một cách gọi thân thuộc khác cho vùng đất này.

Đại Hoang!

Cự Nhận Quan chính là điểm chính giữa nối liền vùng trong đất liền và Đại Hoang.

Năm trăm năm trước, nơi này từng là cứ điểm phòng ngự quy mô lớn nhất của Liên Bang, quân Liên Bang đã từng bỏ máu bỏ mạng tại đây, dùng máu xương của mình để xây lên bức tường thành bằng thép, ngăn cản những trận tập kích của lũ yêu thú đến từ Đại Hoang.

Còn khi Liên Bang phân Đông Cực yêu quốc ra, nơi này lại biến thành căn cứ tiền phương, vô số quân Liên Bang cùng tu chân giả đều cùng nhau xuất phát từ đây, điều động tinh thạch chiến xa, lên tàu to lớn lơ lửng giữa trời chiến bảo, vùng kiếm liệm cự, khai phá đất đai, phá núi dẹp miếu, trảm yêu trừ ma, san bằng đất nước, thành lũy, làng mạc của Yêu tộc, giành lại từng chút không gian sinh tồn cho loài người.

Lý Diệu lững thững đi về phía Cự Nhận Quan.

Còn chưa đi đến cứ điểm phía trước, ánh mắt của hắn đã bị hấp dẫn bởi mấy trăm tòa tháp cao màu trắng xây hai bên đường.

Những tòa tháp màu trắng này góc cạnh rõ ràng, những gai nhọn khắp nơi, phát ra mùi máu tanh nồng nặc.

Định thần nhìn lại, đâu phải những tòa tháp trắng đâu, rõ ràng là hài cốt của gần nghìn con yêu thú!

Mỗi một tòa hài cốt đều cao bảy mươi, tám mươi mét, cao nhất là có một tòa thậm chí hơn trăm thước, nguy nga đồ sộ, chọc thẳng lên trời.

Trong đó có xương cánh tay, xương đùi, xương sườn, xương sống... Đủ loại kiểu dáng xương.

Nhưng mà nhiều nhất vẫn là xương sọ, những mảnh xương sọ vỡ vụn.

Những xương sọ nhỏ nhất cũng chỉ to bằng cờ bàn tay, lớn nhất lại cao mười mấy mét, có thể tưởng tượng ra rằng, chủ nhân của nó lúc còn sống là một con yêu thú khổng lồ đến cỡ nào.

"Đây chính là kinh quan!"

Lý Diệu cảm thán, cảm giác tự hào vì mình là một con người cũng từ đó mà ra.

Đây là truyền thống của quân Liên Bang cùng giới tu chân, sau khi những kẻ mạnh bắt giết được yêu thú tại cánh đồng hoang yêu thú, trừ khi là cần luyện chế thành pháp bảo, bằng không đều sẽ đem xương vứt bỏ trước Cự Nhận quan, xây lên kinh quan để khoe ra võ công, khiến Yêu tộc phải kinh sợ.

Gần nghìn tòa kinh quan, sớm nhất là có một tòa được xây từ năm trăm năm trước, hài cốt đã bị phong hóa từ lâu, hòa vào đất, dựa vào những bí mật phong trấn được thêm vào nên chúng vẫn chưa bị phong hóa đến mức vỡ vụn.

Một tòa mới nhất nhưng lại mới được xây, phía trên còn lưu lại những xương cốt còn mới, máu tươi vẫn nhỏ xuống tanh tách.

Lý Diệu nhìn thấy mà giật cả mình, tưởng như có thể nghe thấy những tiếng kêu gào thảm thiết đau đớn từ bên trong những xương cốt của yêu thú.

Trong vòng năm trăm năm, loài người xuất phát tại Cự Nhận Quan đã làm tổng cộng bảy cuộc viễn chinh lớn.

Cuộc viễn chinh lớn thứ nhất, trước đó, cánh đồng hoang yêu thú hoàn toàn là thiên đường của yêu thú. Có danh xưng là "Ba mươi sáu yêu quốc, bảy mươi hai yêu thành, một trăm linh tám yêu vương".

Sau khi kết thúc cuộc viễn chinh lần thứ bảy, tất cả yêu quốc, yêu trại đều bị tiêu diệt sạch, tất cả một trăm linh tám yêu vương cũng đều không chạy thoát, toàn bộ đầu lâu đều xuất hiện trong "kinh quan", cánh đồng hoang yêu thú đều bị Liên Bang chinh phục, trở thành vùng đất của loài người.

Dù cho hiện tại cánh đồng hoang yêu thú vẫn chưa yên ổn nhưng thỉnh thoảng còn có rất nhiều yêu thú và Yêu tộc từ Huyết Yêu giới xuyên không đến, quấy rầy thành trấn của loài người, nhưng không có một lần thành công, mỗi một lần đều phải trả giá đắt sau khi thu quân về Huyết Yêu giới.

"Nhân loại là chủng tộc có sức chiến đấu mạnh nhất trong vũ trụ vô tận này!"

Câu nói này không phải là loài người tự biên tự diễn, nhưng phạm là những Yêu tộc nghi ngờ câu nói này, hiện tại đều đã chôn thân bên trong kinh quan, lấy mạng sống là cái giá phải trả để chứng minh cho câu nói này!

Lý Diệu chậm rãi đi qua những tháp hài cốt, thỉnh thoảng nghỉ chân ở một hai tòa tháp đặc biệt lớn, thưởng thức những hình thù hài cốt yêu thú trong đó, lắng nghe những tiếng than vãn của chúng.

Phải mất đúng ba tiếng hăm mới đi hết con đường vinh quang, đến trước Cự Nhận Quan.

Bởi vì cánh đồng hoang yêu thú đã sát nhập vào liên bang, chiến tuyến kéo dài về phía Bắc. Cự Nhận Quan đã không còn quá nhiều giá trị quân sự.

Rộng lớn giống với đảo Ma Giao, một bộ phận lớn căn cứ điểm đã được cải tạo thành bảo tàng quân sự, có rất nhiều học sinh tiểu học, trung học đi theo giáo viên đến đây thăm quan, học tập.

Lý Diệu đi theo một đoàn học sinh tiểu học vào phía sau của Cụ Nhận Quan.

Vừa tiến vào cứ điểm, xuất hiện ngay trước mặt họ là một lồng kính trong suốt, bên trong đặt một thứ trông như là hóa thạch.

Nhìn kỹ lại thì lại là một đồng tro tàn vô cùng cũ kĩ, bên trong còn có những vụn xương nhỏ.

Bên cạnh còn có một tòa phù trận, phát ra một màn ánh sáng ba chiều, phác họa ra một bức vẽ hơn một triệu năm.

Trong hình là một cái sơn động âm u nhỏ hẹp, nơi sâu nhất trong hang động có mấy người vượn, cả người lông lá đen xì, đang ngồi nường thit.

"Các bạn học sinh, mời mọi người xem, đây di tích văn minh được khai quật ở một nơi rất xa của Đại Hoang. Căn cứ vào những khảo chứng của chuyên gia, từ ba trăm bảy mươi vạn năm trước, Đại Hoang đã xuất hiện loài vượn người thông minh nhất sinh sống, hiểu được sử dụng công cụ sinh hoạt mà chuyên gia đã dùng hóa thạch vượn cổ này để luyện ra một ấn kí thần hồn. Sau khi đem đi so sánh với ấn kí thần hồn của loài người thì phát hiện ra lại có 0,000001% tương đồng, có thể nói, loài vượn cổ này có họ hàng gần với tổ tiên của chúng ta. Cho nên..."

Người giáo viên dẫn dắt đoàn học sinh đó trông có vẻ yếu đuối mà nói chữ chặt đinh chém sắt, câu nào câu nấy chắc nịch.

"Đại Hoang từ xưa tới nay chính là lãnh thổ vốn có của loài người chúng ta, chúng ta nhất định phải dùng tính mạng bảo vệ nó, dù cho một tấc đất cũng không thể để lũ yêu thú cướp đi!"

"Thật lớn mạnh, nhưng mà mình thích!"

Lý Diệu âm thầm khen ngợi, hẳn rẽ sang hướng khác với đoàn học sinh đó, đi tới một bên của Cự Nhận Quan.

Bên trái cứ điểm quân sự Cự Nhận Quan đã được xây lại thành viện bảo tàng, phía bên phải thì được xây thành một trạm dừng tàu trong suốt.

Diện tích cánh đồng hoang yêu thú rộng lớn bao la, lại là khu vực mà yêu thú thỉnh thoảng quấy rầy, không những một người bình thường như Lý Diệu không dám một mình đi đến mà ngay cả những tu chân giả có tu vi bình thường đều sẽ không dễ dàng phi kiếm ở chỗ này. Vì như vậy là biến mình thành tâm ngấm của vô số thợ săn, là một hành động vô cùng nguy hiểm.

Dù cho là một kẻ mạnh có thực lực như Yêu Dao Bành Hải, một cường giả Trúc Cơ kỳ lại có sự hỗ trợ của một pháp bảo mạnh như Huyền Điều chiến thoi cũng sẽ không dễ dàng gì mà mạo hiểm. Nếu là những con yêu thú tầm thường thì sẽ không thể làm gì được bọn họ, nhưng lỡ như đen đủi, đúng lúc lỗ trùng mở rộng ra, một lượng lớn yêu thú sẽ tràn sang, tạo thành hiện tượng "thú triều hội". Dù cho có là loại yêu thú yếu nhất nhưng nếu hàng ngàn hàng vạn con xông đến như thủy triều thì ước chừng những tu chân giả mạnh cũng bị chúng nuốt chửng.

Vì lẽ đó, ở yêu thú hoang nguyên, loài người đều ở trong thành trấn được bảo vệ nghiêm ngặt.

Xung quanh thành trấn được bố trí những cứ điểm quân sự lớn, tạo thành hệ thống phòng ngự vững như thành đồng vách sắt, còn giữa những thành trấn sẽ có những đoàn tàu trong suốt để di chuyển qua lại.

Yêu thú hoang nguyên có những đoàn tàu chạy bằng đường ray trong suốt khác với trong đất liền, có lẽ là thiết bị không đủ xa hoa, không đủ độ

thoải mái, hoàn cảnh có chút ác liệt, tốc độ cũng không nhanh bằng tàu siêu cao tốc trong suốt.

Thế nhưng bên trong các thiết bị trên tàu lại được bố trí một lượng lớn pháp trận phòng ngự, còn thêm cả đầu xe được bọc thép, đóng rất nhiều "tàu quân" để bảo đảm an toàn của hành khách.

Ba hôm trước, Lý Diệu mua được vé qua mạng, nhưng hiện tại đang là mùa khai giảng, rất nhiều học sinh trong đất liền đến các học viện của Yêu thú hoang nguyên, còn có quân đội lính mới nhập ngũ, cũng tạm thời dùng đến tuyến đường này nên vé xe vô cùng khan hiếm, Lý Diệu chỉ có thể mua được một vé ngồi khoang hạng ba của xe chậm mà thôi.

Vốn dĩ Lý Diệu cũng có thể lợi dụng thân phận “thương binh liên bang” ngồi lên hân khoang vip của xe, hưởng những đại ngộ tốt nhất.

Nhưng trong lòng hắn vẫn luôn có chút ái ngại, hắn luôn cảm thấy bản thân không đến mức bị thương nặng như vậy. Nhận lấy chế độ “thương binh hạng I” có chút không đáng. Nên nếu có thể ít dùng đến nó bao nhiêu thì cố gắng không dùng bấy nhiêu. Nếu không hắn sẽ cảm thấy có lỗi với những người thương binh già.

Dù sao hắn cũng sinh ra ở phần mộ pháp bảo, đều đã ngủ ở những chỗ tồi tệ nhất, nên khoang hạng ba cũng là tốt lắm rồi.

Chờ lên được xe, nhắm mắt lại, thần hồn chìm vào nơi nào bộ sâu xa, là có thể nuốt chửng những mảnh kí ức của Âu Dã Tử, những gì diễn ra bên ngoài kia đều không liên quan gì đến hắn.

Lý Diệu nghĩ như vậy, hắn đi vào phòng đợi xe.

Lượng khách đợi xe vô cùng đông, cả một căn phòng rộng như vậy đều chật ních người. Đa số đều là những người trẻ tuổi đến cánh đồng hoang yêu thú để nhập học.

Không ít học sinh vẫn là lần đầu đi xa nhà, mà điểm đến lại là Đại Hoang vô cùng kích thích mạo hiểm trong truyền thuyết, tất cả đều hưng phấn khua tay múa chân, líu ra líu ríu, trong không khí tràn đầy cảm giác thanh xuân vui vẻ.

Lý Diệu ước lượng, đi tới phía trước một bàn tự động lấy phiếu, rút ra mã số vé của mình từ trong một chiếc hộp nhỏ trong suốt, sau đó đặt dưới máy quét. "đỉnh", một tấm vé xe rơi ra từ trong máy.

Lý Diệu đang muốn đưa tay ra lấy, thì tấm vé xe lại không gió mà bay sau đó từ mình xếp nếp lại rồi biến thành một con hạc giấy, bay vòng quanh đầu Lý Diệu, lại còn phát ra những tiếng kêu líu lo như chim hót.

"Xin chào du khách, tôi là vé xe của ngài, còn 1 giờ 32 phút nữa mới đến giờ lên xe. Ngài có thể đến phòng số 8 sau bến xe để ngồi đợi. Nhưng đùi gà hun khói Lão Ban trưởng cũng Cụ Nhân Quan chúng tôi vô cùng nổi tiếng có bán ở tiệm Âm thực lão binh bên cạnh trạm xe. Thời gian vẫn còn sớm, ngài có muốn đi thử một chút không? Ông chủ ngày trước là anh nuôi quân trong quân đội. Đùi gà ông ấy nấu vừa to vừa mềm, mùi vị rất tuyệt!"

"Không cần, tôi không đói bụng."

Lý Diệu dở khóc dở cười, thời đại này thực sự là quảng cáo ở khắp mọi nơi luôn!

"Không đói bụng cũng không sao, trong phù trận của tôi có hơn mười năm thần niệm, có thể cung cấp một nghìn ba trăm bảy mươi hai thông tin của các thương hiệu ở gần bến xe này, ngài có muốn xem một chút không?" Hạc uyển chuyển nhảy múa, nói với vẻ vô cùng mong đợi.

"Không cần đâu, đến thẳng phòng chờ đi."

"Vâng..."

Hạc giấy nói đầy ăm ức, vỗ cánh bay nhảy, uốn lượn một chút rồi bay trước dẫn đường, đưa Lý Diệu tới phòng chờ số 8, vô cùng oán hận hừ lên một tiếng, sau đó mở ra, biến lại thành tấm vẻ mỏng mỏng rồi đáp xuống lòng bàn tay Lý Diệu.

Nó khiến cho Lý Diệu có chút ngại ngại, cảm giác bản thân không đến tiệm ẩm thực anh nuôi quân là việc làm có lỗi với nó.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Gặp Gỡ Lão Tiền Bối

Diện tích phòng chờ số 8 cũng không nhỏ, mười mấy hàng ghế ngồi đợi dài bằng kim loại đều chật ních người ngồi, lối đi chính giữa các hàng ghế thì vút đầy túi lớn túi nhỏ, trong không khí toàn hơi người, có chút ngột thở nhưng cũng có chút hơi ấm.

Lý Diệu vất vả chen qua đồng tử đó, tìm một chiếc ghế khuất trong góc rồi ngồi xuống thì liền nghe thấy có tiếng thì thầm to nhỏ phía sau lưng.

"Giang Đào, đây chính phòng chờ xe hạng thường trong truyền thuyết đó, đúng là khác xa với phòng chờ xe hạng sang nhỉ. Nhiều người như vậy, thật là đông vui, mỗi tội có mùi hơi hôi."

Sau đó là một giọng nói khàn khàn:

"Cố Lệ Lệ, thực sự là ngại quá, hiện tại đang là mùa nhập học, lại có rất nhiều người làm công tiện đường lên phía bắc đến Yêu thú hoang nguyên tìm việc làm, tình hình tàu xe có hơi căng thẳng, mấy ngày nay anh đã nhờ cậy rất nhiều mối quan hệ, vốn là đã đặt xong vé tàu siêu tốc khoang hạng nhất rồi, nhưng mà tuyến phía trước lại đột nhiên có sự xuất hiện của thú triều hội nên chuyển đi đó đã bị quân đội tạm thời trưng dụng rồi. Thật sự là hết cách rồi nên chỉ có thể ngồi tàu bình thường cũ nát này. Em chịu khó một chút, điều kiện ở Đại Hoang chính là như vậy đấy."

"Không sao đâu, Giang Đào, anh đừng xem em là loại đại tiểu thư ổng eo chú. Tình cờ lên được một chuyến tàu phổ thông như vậy cũng là một dạng trải nghiệm hiếm có trong cuộc đời. Mặc dù có hơi hôi với bẩn chút

xíu, nhưng cũng may chỉ mất một ngày một đêm. Chịu khó một chút là được rồi. Đến sau này khi hồi tưởng lại không biết chừng sẽ cảm thấy chuyến đi mạo hiểm này sẽ đầy những điều thú vị!" Cô gái mỉm cười nói.

"Vậy thì tốt, anh còn lo em sẽ không vui chứ."

"Sao vậy được chứ?"

Cô gái híp mắt cười, tiếp tục nói:

"Kỳ thực ngẫm lại còn thấy rất vui, hai người chúng ta ăn mặc bình thường như thế này, lẫn vào trong những con người ở đây. Ai cũng không biết là ba em có biết bao nhiêu là khoáng sản tinh tinh thạch, càng không ai biết Giang Đào anh đường đường là một tu chân giả luyện khí cấp ba, lại còn là một luyện khí sư, còn là người của Giang gia! Oa, quả thực như là trong tiểu thuyết viết, cải trang vi hành, giả heo ăn hổ! Lúc đó sẽ có mấy tên lưu manh không biết trời cao đất dày đến trêu ghẹo em, sau đó anh sẽ ra tay cứu em. Quá đẹp trai luôn!"

Lý Diệu nghe không nổi nữa, bởi vì nếu còn nghe nữa thì hẳn sẽ ôm bụng mà cười ha hả mất. Hắn liền đứng dậy, đi tìm một góc xa xa, không quan tâm đất có bẩn hay không mà cứ thế đặt luôn mông xuống nền đất, thoải mái vươn vai đuổi người.

Nhưng cũng chỉ một lát sau, giọng nói của đôi nam nữ trẻ tuổi kia lại ríu rít vang lên.

"Giang Đào, anh xem bác nông dân kia buồn cười quá, ra ngoài mang theo nhiều lap xưởng như vậy thì không nói làm gì, bác ấy còn mang theo cả một hòn đá to đùng.

Lý Diệu sửng sốt một lúc mới ý thức được là cái "bác nông dân" trong lời họ vừa nói chính là mình, cúi đầu nhìn qua cách ăn mặc của mình, tóc rối tung, râu ria xồm xoàm, da dẻ ngăm đen, áo cùng quần đều là vá chằng

vá đụp, bên tay trái còn xách theo một cái túi lớn, bên trong chứa đầy lạp xưởng tự làm của những người dân trong làm cứ dúi cho hăn bắt hăn phải mang theo, bên tay phải cũng cầm theo một cái túi lớn, bên trong chứa Âm Tinh nham.

Nhìn lướt qua quả thực rất giống với những người công nhân đến Yêu thú hoang nguyên đãi vàng.

Giang Đào vẫn là có chút mắt nhìn, hăn nói:

"Tảng đá kia là thiên thạch ngoài vũ trụ nhưng bên trong vẫn chưa có linh năng phun trào, cũng không tính là báu vật gì. Nếu mang vào thành phố ước chừng có thể bán được mười mấy, hai mươi vạn, Chắc là cái người ở dưới quê này vô tình nhặt được nó ở xó xỉnh nào, tưởng là bảo bối nên mới nghĩ muốn mang nó lên thành phố để bán lấy tiền."

"Vậy chắc thể lực của người đó phải tốt lắm mới mang được hòn đá lớn vậy đi chứ!" Cố Lệ Lệ líu lười nói.

"Làm ruộng mà, thể lực tốt hơn người bình thường cũng là rất bình thường, nhưng mà anh nhìn hăn hơi đần độn, đợi lát nữa là không khóc nổi luôn. Một tảng đá lớn như vậy, lại có hình dạng giống như chiếc búa chiến thể kia, rõ ràng là một loại hung khí. Làm sao có thể mang nó lên tàu được? Em xem, một con phốc cơ tuần tra đã bay đến đây rồi, chỉ cần bị tra ra thì chắc chắn sẽ không cho hăn mang nó lên theo đâu."

Giang Đào cười cười có chút chọc tức.

Quả nhiên, một con phốc cơ thú màu xanh của quan đội, trên người còn đeo một tấm bảng có ghi:

"Tuần tra tàu, cấm chỉ mang theo đồ vật nguy hiểm", bay thẳng đến trước mặt Lý Diệu, từ chiếc vòi trên đỉnh đầu phát ra một luồng ánh sáng màu xanh lục, quét một lượt qua Âm Tinh nham từ trong ra đến ngoài.

"Tích, xác nhận đồ nguy hiểm!"

Phốc cơ thú bay xuống thấp hơn một chút, ánh sáng xanh lục biến thành ánh sáng đỏ, quét qua mặt Lý Diệu.

"Em thấy chưa, vừa nãy chúng ta chỉ mang theo một con dao nhỏ còn bị thu mất, hung khí lớn như vậy, làm sao có thể để hãn mang lên tàu được." Giang Đào cười.

"Tích, xác nhận thân phận của du khách, cho phép mang theo vật nguy hiểm lên xe, chúc ngài có chuyến đi vui vẻ, thuận buồm xuôi gió!"

Sau khi xác nhận thân phận của Lý Diệu là "thương binh loại I của Liên Bang" xong, phốc cơ thú đổi hãn giọng điệu, nói chuyện với hãn hết sức nhẹ nhàng.

Còn dùng tua vòi uốn cong về phía Lý Diệu, tựa như đang rất mực cung kính mà cúi chào.

Thương binh loại I liên bang đều là những người lính đã trải qua thử thách của chiến tranh, hết mực trung thành với tổ quốc. Tất nhiên bọn họ sẽ không làm điều gì hồ đồ trên chuyến tàu rồi, huống hồ chi nếu gặp phải yêu thú, nói không chừng còn phải dựa cả vào những người như họ.

Đừng nói một khối Âm Tinh nham côn con như vậy, cứ coi như họ có công khai vác theo một thanh kiếm thì cũng vẫn được lên xe như thường.

Thương binh ở Liên Bang Tinh Diệu có quyền lớn như vậy đó.

"..."

Giang Đào há hốc mồm.

"Giang Đào, chuyện gì xảy ra vậy? Chúng ta ban nãy chỉ mang theo một con dao gọt hoa quả nhỏ như vậy cũng bị thu mất, ngay cả hai túi nước hóa

trang lớn của em đều phải gửi vận chuyển, thế mà ông bác nông dân này lại có thể mang theo một cục đá lớn như vậy. Hẳn mà vung tay lên chắc chắn có thể đập vỡ sọ người khác, tại sao lại không bắt hắn gửi vận chuyển?"

Cố Lệ Lệ thắc mắc.

"Cái này..."

Giang Đào cảm thấy rất là ê mặt.

Lý Diệu nhẹ nhàng nâng khối Âm Tinh nham nặng năm sáu chục cân, trong miệng còn ngậm nửa cái lạp xưởng, mặt không biểu cảm bước qua hai người bọn họ, còn nhân tiện liếc nhìn một cái, hắn phát hiện Giang Đào và Cố Lệ Lệ cũng coi như là một đôi trai xinh gái đẹp, chỉ là trên mặt đều tràn đầy vẻ ngây ngô, giống như là hai đóa hoa lớn lên trong nhà kính. Mặc dù tuổi tác lớn hơn hắn nhưng lại có chút trẻ con.

Giờ phút này, hai người bọn họ đều đang trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm hắn, tựa hồ hắn là một con yêu thú đội lốt người. Cố Lệ Lệ trong mắt tràn ngập hiếu kỳ, muốn hỏi nhưng lại không dám hỏi.

Lý Diệu thu ánh mắt lại, đi đến phía quầy bán đồ lặt vặt bên cạnh phòng chờ.

Còn một lúc nữa xe mới chạy, đúng lúc hắn cũng hơi đói bụng rồi. Lý Diệu không có ý định đi đến “tiệm ẩm thực anh nuôi quân” để bị chặt chém mà hắn chọn luôn mì ăn liền là được rồi.

Quầy bán đồ lặt vặt là dạng quầy tự quản, tất cả hàng hóa đều đặt trên các giá hàng, mì ăn liền là một món được nhiều người lựa chọn nhất ở trong phòng chờ, mấy chục loại bày đầy hết ba cái giá để hàng, la liệt đủ loại.

"Ồ, lại có mì tôm vị tôm tươi của Hải Long phải?"

Lý Diệu hai mắt ánh lên ý cười, Hải Long phái là một tông phái rất nhỏ, thực lực bình thường, dưới trướng cũng không có doanh nghiệp gì nổi tiếng.

Nhưng mà Hải Long phái có một bí kíp thần thông không thể tiết lộ ra ngoài, họ có thể luyện ra một thứ đồ ăn hết sức tươi ngon chỉ từ tôm cá nhỏ và rong biển. Chỉ cần ăn một miếng là có cảm giác như đến lông mày cũng tươi mới theo.

Lý Diệu từ nhỏ đã thích ăn mì ăn liền của Hải Long phái, nhưng mà Hải Long phái làm ăn không tốt, nhiều năm liên tục đều lỗ vốn nên mấy năm nay rất khó tìm thấy các sản phẩm của bọn họ trên thị trường. Không ngờ hôm nay còn có thể nhìn thấy một gói cuối cùng ở đây.

Lý Diệu liếm môi một cái, đưa tay chộp tới.

Ngay khi hần định giơ tay ra thì cũng có một bàn tay khác với ra, nắm lấy gói mì tôm mà hần muốn. Lý Diệu không nhanh tay bằng người đó nên chỉ đập vào cánh tay hần.

"O?"

Lý Diệu và kẻ đó mắt lóe sáng, cả hai đều cảm thấy được sự dị thường trên bàn tay đối phương.

Nghề luyện kim khí này coi trọng nhất chính là động tác thực tế phải hơn lí thuyết, đôi tay phải hơn cả công phu.

Lý Diệu nhìn lướt qua tay của người đó đầu tiên, vừa liếc nhìn vẻ ngoài của người này thì thấy người đó là một người trung niên khuôn mặt tầm tầm không có gì khác biệt, đầu lại hói. Nhưng đôi tay lại nhẵn nhụi như dùng ngọc thạch tạc lên, trong đó còn ẩn chứa một vẻ ấm áp tràn đầy.

Hiển nhiên là một bậc thầy luyện kim khí có tu vi đến mức hết sức tinh xảo.

Mà sự chấn động trong lòng Lý Diệu còn lớn gấp mười lần so với Lý Diệu.

Tuy rằng Lý Diệu hiện tại râu ria xồm xoàm, khí chất cũng khá là thành thực, nhưng hai mắt lại vô cùng trong veo, nhìn cũng chỉ hai mươi, ba mươi tuổi.

Thế nhưng đôi tay lại cứ như một người đã ba mươi, năm mươi năm trong ngành luyện kim khí này. Cảm giác cứng rắn như keo đến nỗi người ta không sờ thấy được xương, nhưng cũng vô cùng dẻo dai, khiến cho người ta có cảm giác hết sức mâu thuẫn.

Người trung niên hơi dấy lên cảm xúc, năm ngón tay như năm con rắn độc, di chuyển vô thức đến chỗ Lý Diệu.

Lý Diệu khẽ mỉm cười, năm ngón tay hơi gầy, vừa vặn nhắm thẳng đến đầu năm ngón tay của người kia. Cả hai cùng "ồ" lên một tiếng.

Bởi vì bọn họ phát hiện đầu ngón tay của đối phương cũng không có vân tay.

Lần thăm dò này chỉ mất 0,1 giây. Hai người vừa chạm tay cái liền buông ra ngay. Lý Diệu nhường người đó, chọn một gói mì ăn liền vị thịt bò kho tàu.

Nếu như người đó là lão trưởng bối trong giới luyện kim khí thì phép lịch sự này vẫn nên có.

Người trung niên hơi ngượng ngùng nở nụ cười, gật đầu chào hỏi với Lý Diệu, như muốn biểu hiện sự áy náy cùng cảm tạ.

Đúng lúc cách đó không xa có hai vị hành khách vừa đứng dậy, chừa thêm ra hai chỗ trống, Lý Diệu bước thẳng tới chỗ đó.

Người trung niên hói đầu hơi do dự rồi sau đó cũng đi theo hẵn tới ngồi chỗ hai cái ghế đó.

Lý Diệu mở nắp cốc mì, bên trong có một cái đĩa ăn, một linh phù được bọc cẩn thận bằng lớp nylon mỏng, còn có một cục màu vuông vàng sẫm đầy dầu mỡ.

Lý Diệu lấy ra đĩa ăn, dùng răng cắn lớp nylon bao bên ngoài linh phù, cẩn thận dán linh phù lên trên cục vuông vuông màu vàng đó. Sau đó im lặng ngồi đợi ba phút.

Những hoa văn màu đỏ trên linh phù đột nhiên phát sáng, giống như có một ngọn lửa đang cháy, tỏa ra một nhiệt năng lớn.

"Bốp..."

Cục vàng vuông vuông bị nén chặt bằng áp lực đó nhanh chóng nổ ra, biến thành một bát mì thịt kho tàu nóng hổi, thơm nức mũi.

Loại mì ăn liền bị nén dưới áp suất cao này thật ra không có chút dinh dưỡng nào, hơn nữa còn được sản xuất ra với đầy dầu mỡ.

Nếu không phải vì bụng hẵn đang kêu réo nếu không hẵn cũng nuốt không trôi.

Nhưng đặc điểm lớn nhất của nó là sau khi dùng linh phù để hòa tan xong thì sẽ ngửi thấy một mùi vị vô cùng thơm, những người mà hay ăn nó sẽ không có cảm giác gì nhưng những người thấy mùi thơm đều sẽ không chịu được, nhất định phải ăn cho đã nghiền thì mới thôi.

Lý Diệu hít một hơi thật sâu, phát ra tiếng thở dài thườn thượt, bưng mì lên, lau đĩa qua quần áo hai lần, đút một miếng mì lớn vào mồm.

Phía bên cạnh cũng nhanh chóng tỏa ra mùi thơm của tô, khiến cho hần đột nhiên nhớ lại những ngày tháng thơ ấu vô lo vô nghĩ khó mà quên được đó.

Giật giật mũi, Lý Diệu ép mình không được nhìn sang bát mì vị tô tươi của người trung niên bên cạnh. Hần lập tức lôi ra một quyển sách hư cấu từ trong tinh não nhỏ trong suốt ra, tập trung đọc sách.

Vừa đọc sách nhưng trong đầu Lý Diệu chỉ hiện lên hình ảnh của người trung niên đó.

Hần đột nhiên cảm thấy người trung niên có tướng mạo bình thường này hình như hần đã gặp ở đâu rồi.

Chăm chú suy nghĩ một hồi lâu, đột nhiên hai mắt hần sáng lên, có chút không dám tin mà mở trang bìa thứ nhất của quyển sách hư cấu mà bản thân đang đọc ra.

Một bức vẽ chân dung của một người hiện ra trên màn hình, cũng chính là hình ảnh của tác giả.

Lý Diệu gấp màn hình lại, đặt hình ảnh trong suốt của tác giả lên người ngồi bên cạnh mình, ngoại trừ quần áo khác nhau ra còn lại đều y hệt.

Lý Diệu "a" lên một tiếng, một sợi mì vẫn còn đang dính trên miệng hần nhưng hần cũng không định lau đi. Lý Diệu vô cùng kích động lên tiếng hỏi:

"Chào ngài, xin hỏi ngài có phải là thầy Đinh Dẫn - luyện khí tông sư của Ấn Thần Cốc? Bảy hình thức chuyển hóa thông thường của linh năng và năng lượng cơ giới chính là tác phẩm nổi tiếng của ngài sao?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Thiên Chức Của Tu Chân Giả

Người trung niên sững sờ, ông nhìn thấy trên cổ tay của Lý Diệu thấp thoáng hình bóng của chính mình thì không khỏi cười rộ lên, gật đầu đáp lại:

"Xin chào, ta là Đinh Dẫn."

"Hay quá, thầy Đinh, em là Lý Diệu, là sinh viên mới sắp sửa học tập tại khoa luyện khí sư của chiến viện Đại Hoang. Em rất yêu thích những tác phẩm của thầy. Em sưu tập đủ cả bốn bộ sách nổi tiếng của thầy. Hiện tại trong quá trình học tập, em thấy lí luận của thầy hết sức sâu sắc, số liệu chi tiết chặt chẽ. Quả là một tác phẩm chuyên ngành hiếm có ạ."

Lý Diệu cực kỳ hưng phấn.

Vị này là bậc thầy trong ngành luyện kim khí đến từ Ấn Thần Cốc, Đinh Dẫn. Tuy rằng không có chế tác ra được binh khí gì gây chấn động dư luận nhưng lại là một lí thuyết gia hàng đầu trong giới luyện kim khí. Ông có sự nghiên cứu hết sức có chiều sâu đối với lí thuyết ngành luyện kim khí, viết ra tận mấy tác phẩm vô cùng có tiếng nói.

Điều đáng quý nhất là những tác phẩm mà ông viết có đối tượng chủ yếu là những người trẻ tuổi. Vì vậy những cơ sở về lí luận của ông đều được giải thích hết sức tường tận, vô cùng thích hợp làm tài liệu nhập môn.

Lý Diệu học được không ít điều hay từ những tác phẩm nổi tiếng của ông ấy.

Không ngờ một lí luận gia có tiếng như vậy trong giới luyện kim khí lại có cách ăn mặc bình thường như vậy. Tay chân Lý Diệu luống cuống, nói năng lúng túng:

"Thầy Đinh, thầy xem, em đang học hỏi những điều thầy viết trong cuốn sách này. Đây, đây đều là bản chính thức. Ở đây còn có cả linh văn thần niệm mà thầy để lại..."

Đinh Dẫn bị những lời của hắn chọc cho cười, ông vui vẻ nói:

"Bạn học Lý Diệu, không cần đưa tôi xem, tôi đã sớm cảm thấy được là mọi người gặp lại nhau chính là cái duyên. Nếu như không ngại thì để tôi viết câu này cho em nhé."

"Quá, quá được ạ."

Lý Diệu vui sướng đưa tinh não loại nhỏ cho Đinh Dẫn, Đinh Dẫn cup mắt xuống, miệng lẩm bẩm câu chữ. Đột nhiên hai mắt mở to, trong mắt có thứ ánh sáng lấp lánh, một đường sáng màu ánh kim như điện xẹt lướt qua màn hình.

"Được rồi, bạn học Lý Diệu, tay của cậu rất tốt, lực đánh cơ sở vô cùng vững chắc, là một tài liệu tốt của một luyện khí sư!" Đinh Dẫn mỉm cười nói.

Kỳ thực Đinh Dẫn vẫn có chút nghi ngờ trong lòng.

Bởi vì nhìn từ hai tay Lý Diệu mà phán đoán thì rõ ràng từng trải qua biết bao vất vả luyện tập, có một nền tảng rất dày dặn. Thậm chí còn xuất thân từ một gia đình luyện kim khí lâu đời, vậy tại sao lại còn đến chiến viện Đại Hoang để học luyện kim khí?

Khoa nổi tiếng nhất của chiến viện Đại Hoang là là khoa võ thuật chiến đấu, nếu muốn học luyện kim khí thì nên đến đại học Thâm Hải!

Nhưng mà nghĩ kĩ lại, khoa luyện khí sư của đại học Thâm Hải là một khoa hot trong toàn Liên Bang, điểm số rất cao. Có lẽ cậu nhóc này không thi đậu nên mới lùi một bước chọn cái thứ hai. Lựa chọn khoa luyện khí sư có phần không nổi tại chiến viện Đại Hoang cũng là một sự lựa chọn bất đắc dĩ.

Đinh Dẫn trên phương diện thì là một bậc thầy luyện kim khí trong giới, cũng không phải là người môi giới của Cửu Đại. Bình thường lại bận bịu nghiên cứu lí thuyết, rất ít quan tâm những tin tức trong giới. Việc Lý Diệu tuyên chiến với khoa luyện khí sư của đại học Thâm Hải còn chưa đến tai ông.

Nhưng ông cũng là người dày dặn kinh nghiệm nên tất nhiên sẽ không để ý đến thương tích của Lý Diệu, vẫn đưa ra lời cổ vũ từ tận đáy lòng.

Lý Diệu tiếp nhận tinh não loại nhỏ, một lần nữa mở ra giả lập thư, dưới bìa sách có thêm một dòng chữ ánh kim, nét chữ rồng bay phượng múa:

"Luyện ra vô tận tinh không - tặng bạn nhỏ Lý Diệu!"

Ánh mắt Lý Diệu dừng lại trên dòng chữ, ánh mắt đột nhiên như nở hoa, tựa hồ như thực sự hiện lên vô vàn những vì sao xoay quanh, cảm nhận được một hơi thở thần niệm thấm đượm.

Lý Diệu biết đây là ấn kí thần hồn của Đinh Dẫn, đại diện cho "chữ kí tay" của ông, là thứ người khác không thể nào bắt chước theo được.

Không ngờ là vị đại sư này lại giản dị gần gũi đến vậy, Lý Diệu kiềm chế lại cảm xúc vui sướng trong lòng mình lại, cẩn thận hỏi một câu:

"Thầy Đinh, cảm ơn sự khích lệ của thầy, nhưng mà nền tảng của em khá là yếu, trong sách có một vài chỗ chưa thể hiểu thấu được triệt để, ví dụ như trong chương 7 thầy nói là bên trong các pháp bảo cận chiến như các loại kiếm, cửa, dây xích,... có thể dùng kết cấu phù trần hai tầng để chuyển

hóa linh năng và máy móc. Nhưng như thế em cho rằng sẽ phải thêm rất nhiều linh kiện, không những nâng cao giá thành lắp đặt mà tỉ lệ gặp trục trặc cũng lớn hơn. Vậy rốt cuộc làm như vậy có điểm gì tốt ạ?"

"Ồ?"

Đình Dẫn cũng thấy rất hứng thú, không ngờ một người trẻ tuổi như thế này lại nhìn vấn đề ở một góc độ kỹ lưỡng như thế, ông gật đầu liên tục và mỉm cười nói:

"Bạn học Lý Diệu, cậu khá lắm, phần lớn những cậu trai trẻ ở tuổi cậu đều sẽ phán đoán trực tiếp mạnh yếu của pháp bảo dựa vào uy lực của nó, họ cho rằng pháp bảo có uy lực càng cao thì càng lợi hại. Không ngờ cậu lại có thể cân nhắc đến giá thành chế tác cùng tỉ lệ gặp trục trặc, khá lắm, thực sự rất khá! Nào, cậu mở sách đến đoạn này, tôi sẽ giải thích một chút... Kết cấu phù trận hai tầng có thể khiến năng lượng hao tổn cơ giới dùng để biến linh năng chuyển hóa thành năng lượng hạ thấp một cách mạnh mẽ, hơn nữa chỉ cần thủ pháp chế tác hợp lý thì sẽ không gây ra quá nhiều trục trặc. Cậu xem, cụ thể là như thế này..."

Một già một trẻ, hai cái đầu chụm vào nhau, người một câu ta một câu, thảo luận nghiên cứu đến quên luôn cả trời đất.

Vừa bắt đầu hai người còn nói khá ít, có vẻ khá rụt rè.

Dần dần, tốc độ nói cũng bắt đầu tăng lên, hai người với vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc, ngữ khí cũng càng ngày càng gay gắt, thỉnh thoảng ở trên màn ánh sáng lại hiện lên những bản vẽ kết cấu loằng ngoằng, còn có một chuỗi sơ đồ phác thảo như là rồng bay phượng múa, cái gì mà "Công thức Cô Tinh thượng nhân", cái gì mà "Định lý bàn thạch tôn", cái gì mà "Giả thiết chuyển động sức mạnh của tinh từ", từng danh từ từng danh từ mà người khác nghe cứ như đang nghe thiên thư phát ra từ một hai người bọn họ, khiến cho những hành khách bên cạnh đều ngơ ngác, tưởng bọn họ bị điên.

Lý Diệu cứ như cá gặp nước nói liền một tràng một chuỗi những vấn đề mà hẩn thắc mắc, trong lòng thỉnh thoảng lại cảm thán:

"Đại sư chính là đại sư, những vấn đề mà bình thường hẩn mất mười ngày nửa tháng cũng không thể hiểu được rõ ràng, được người ta chỉ thấu có qua hai ba câu, hơn nữa xem lại, căn bản đều là những khái niệm bản thân không dùng tới trong phạm vi kiến thức của mình, thật sự là núi cao đầu ngành, khiến cho người ta phải kính nể."

Nhưng hẩn không biết lúc này Đinh Dẫn cũng bắt đầu toát mồ hôi lạnh.

Bởi vì hẩn phát hiện ra chàng thanh niên này quá là kì lạ!

Trong số những câu hỏi mà Lý Diệu đưa ra, chín trong mười cái đều hết sức căn bản, Đinh Dẫn có thể phân tích một cách trôi chảy và thành thạo.

Nhưng sau chín vấn đề đó đều có gài thêm một câu hỏi hết sức hóc búa, vừa nhìn qua thì thấy không có gì khác lạ, nhưng nếu quan sát tỉ mỉ thì sẽ thấy bên trong đầy rẫy cạm bẫy và những góc lừa nhỏ.

Đinh Dẫn chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, không thể không tập trung tinh thần, vận dụng toàn bộ lực tính toán mới có thể cho ra đáp án, thi thoảng trong lòng còn chột dạ, không biết mình có nói toàn diện hay chưa.

Giống như là hai người đang giao đấu với nhau, Lý Diệu sau một hồi khoa chân múa tay liền xuất ra một hai chiêu hóc búa khiến Đinh Dẫn trở tay không kịp, trong lòng rất khó chịu.

"Tiểu tử rốt cuộc đã học chuyên sâu lí thuyết luyện khí hay chưa? Cho là cậu ta học sâu đi, chàng trai này nhiều nhất mới hơn hai mươi tuổi, phần lớn những vấn đề cậu chàng đưa ra khá là nông nên không thể là một cao thủ tầm trung được. Nhưng nếu nói là người mới vào nghề thì tại sao có thể đưa ra những câu hỏi lắt léo như vậy, thật giống một yêu đao vô hình vô ảnh, sắp hỏi đến mức hẩn ngơ ra luôn rồi!"

Đinh Dẫn vô cùng kinh ngạc.

Cẩn thận nghĩ lại, Đinh Dẫn phát hiện ra bây giờ chỉ cần ông nói đến lí thuyết luyện kim khí cổ đại bốn vạn năm trước thì Lý Diệu có thể hỏi đến những câu hỏi khiến ông phải đổ mồ hôi lạnh.

Còn chỉ cần quay lại lí thuyết luyện kim khí hiện đại thì Lý Diệu lại biến thành một cậu chàng lơ mơ không biết gì nhiều.

Đinh Dẫn tự thấy kì quặc:

"Tiểu yêu này quái này rốt cuộc là được đào tạo bởi tông phái nào? Tại sao lại có sự nghiên cứu sâu sắc đối với học thuyết luyện kim khí cổ đại như vậy? Đến những giả thuyết ít gặp mà cậu ta cũng hiểu một cách rõ ràng? Một nhân tài tốt như vậy lại đưa đến khoa luyện khí sư Đại Hoang chiến viện thì thật là lãng phí!

Không được, những vấn đề tiểu tử này đưa ra càng ngày càng lạ, có vài loại lí luận cổ điển Đinh Dẫn cũng chỉ là từng nghe thoáng qua, căn bản không biết chuẩn xác định nghĩa là gì.

Đinh Dẫn âm thầm kêu khổ, cố gắng bình tĩnh dẫn dắt câu chuyện về lí thuyết luyện kim khí hiện đại.

Nhưng Lý Diệu thảo luận rất hào hứng, thảo luận rất hăng say. Hết lần này đến lần khác đều chuyển chủ đề sang lí thuyết luyện kim khí cổ đại.

Cuối cùng Đinh Dẫn thực sự không chịu được nữa bèn quay đầu lại nói với vẻ hết sức kinh ngạc:

"Ồ, đoàn tàu sắp chạy rồi đấy!"

"Không đâu ạ, còn có hơn nửa tiếng nữa, thầy Đinh thầy không cần lo lắng đâu, chúng ta nói đến chỗ nào rồi? Đúng rồi, em nhớ là 40.000 năm

trước Ma môn U Tuyền tông có luyện chế một loại "kiếm mẫu tử Cửu Âm", bí pháp quần quanh u năng của nó có điểm tương đồng với mô hình mà thầy Đinh nhắc đến trong chương bốn, hay là chúng ta nói đến "kiếm mẫu tử Cửu Âm đi!" Lý Diệu nói với giọng hết sức hào hứng.

"Tôi đi vệ sinh trước đã!" Đinh Dẫn nghiêm mặt, bỗng nhiên đứng dậy.

"Em cũng đi!" Lý Diệu đi theo phía sau hăn, lải nhải:

"Nói về chế tác của kiếm mẫu tử Cửu Âm này thì thật sự tàn khốc hết mức, cụ thể là như thế này..."

"Tôi muốn đi đại tiện."

"À..."

Thầy giáo Đinh ngồi ở trong nhà cầu nửa tiếng mới lưu luyến đi ra, vừa ra khỏi cửa nhà vệ sinh, Lý Diệu nhào luôn tới như một chú cún trung thành tuyệt đối. Đinh Dẫn vốn dĩ không cho hăn có cơ hội lên tiếng, chỉ về đằng trước và nói: "Kiểm tra vé rồi, chúng ta đi mau!"

"Nhanh như vậy đã kiểm vé rồi à?" Lý Diệu gãi gãi đầu, nói với vẻ vẫn chưa hết đã.

"Người trẻ tuổi không nên thấp thỏm như thế, tôi sẽ dùng Linh hạc đưa thư đây số cho cậu, sau này có cơ hội chúng ta sẽ giao lưu thảo luận sâu hơn."

Đinh Dẫn nói với vẻ như trút được gánh nặng, một tay túm lấy bọc hành lý, vội vã lao vào trong đám đông.

"Thầy Đinh, thầy ngồi ở toa số mấy? Hay là chúng ta tìm người đổi vé xe đi, để chúng ta lên tàu thảo luận tiếp?"

Lý Diệu hãy còn chưa chịu buông tha cho hắn, Lý Diệu đeo Âm Tinh nham lên vai, gọi lớn.

Đinh Dẫn toát hết cả mồ hôi lạnh, ấp úng nói:

"Không cần đâu, vị duy tu pháp bảo phía quân đội chuyển tàu lần này là bạn học cũ của ta, chúng ta đã rất nhiều năm không gặp rồi, đợi lát nữa còn định ôn lại chuyện cũ, chúng ta lần tới có cơ hội thì lại trò chuyện nhé, bạn học Lý Diệu."

"Lần tới sẽ khó gặp được một vị đại sư như ngài trên một chuyến tàu màu xanh này được, nếu không phải vì vấn đề xe cộ đường xá căng thẳng thì ngài cũng sẽ không bỏ công ngồi chuyển tàu sang trọng à chạy đến con tàu cũ rách này ngồi đâu!" Lý Diệu lẩm bẩm.

Câu nói này thế nhưng lại khiến Đinh Dẫn phải đứng lại, quay đầu lại, vẻ mặt có chút kì lạ, ông nói:

"Bạn học Lý cậu như thế là sai rồi, ta và rất nhiều tu chân giả giống nhau, cho dù có thể ngồi trên toa tàu sang trọng đến mấy, thậm chí cho dù có phương tiện giao thông nhanh và tiện lợi hơn nữa, chúng ta cũng sẽ không ngồi đâu. Ở Đại Hoang, một tu chân giả thực thụ vẫn chỉ sẽ chọn phương tiện đi lại phổ biến nhất."

"Tại sao?"

Lý Diệu thấy kì lạ, không hiểu tại sao câu mình vừa nói lại kích động thầy Đinh Dẫn đến vậy.

"Vì bảo vệ mọi người!"

"Bảo vệ chúng em?"

Đáp án này thật ngoài dự đoán của Lý Diệu.

"Tất nhiên, bạn học Lý Diệu, tu chân giả chúng tôi cũng không phải là không thể lên những con tàu tiên tiến hơn chỉ có điều..."

Đinh Dẫn cười nhẹ, khuôn mặt vốn không có quá nhiều biểu cảm đột nhiên trở nên đầy tự hào:

"Chỉ có điều, nếu tất cả tu chân giả đều lên những con tàu tiên tiến đó, thì trên tàu sẽ chỉ còn những người bình thường, một khi thú triều hội đột kích, ai sẽ bảo vệ mọi người?"

"... Là vậy sao." Lý Diệu suy tư.

Đinh Dẫn gật đầu, nói với giọng hết sức trịnh trọng:

"Tuy rằng đoàn tàu đã có thêm phần thùng xe có bọc giáp sắt chiến đấu, còn có rất nhiều quân đội Liên Bang chốt hạ, nhưng chỉ cần có thú triều hội đột kích, ở giữa lại có những yêu thú mạnh trà trộn, người bình thường sẽ tuyệt đối không thể chống đỡ được. Vì lẽ đó ở Yêu thú hoang nguyên, tu chân giả một khi xuất hành đều sẽ cố gắng lựa chọn ở cùng với những người bình thường, để lỡ xảy ra chuyện liền có thể bảo vệ bọn họ kịp thời. Đây chính là thiên chức của tu chân giả chúng tôi."

"Thiên chức của tu chân giả?"

Một từ mà Lý Diệu rất ít khi nghe thấy ở đây.

Lúc Đinh Dẫn nói đến hai chữ "thiên chức", cả người ông đều phát sáng, tựa như có một sức mạnh kì diệu tỏa ra từ sâu thẳm trong linh hồn ông, khiến ông như thể đang không tồn tại ở đây!

"Tu chân giả trong nền văn minh của nhân loại phải bảo vệ mỗi một con người không bị yêu ma quỷ quái làm tổn thương. Đây là sứ mệnh tối cao của một tu chân giả tối cao, cũng chính là "thiên chức" của chúng tôi!"

Đình Dẫn nói xong, khẽ mỉm cười, tấm lưng thẳng tắp như thanh kiếm lại chùng xuống, trở về hình dáng người đàn ông trung niên hói đầu bình thường không có gì lạ, lẫn vào đoàn người, chen lẫn ở giữa một đám người làm công cùng học sinh, chậm rãi bước qua cửa soát vé.

Lý Diệu vẫn đứng nguyên tại chỗ.

Hắn cũng không hoàn toàn hiểu được ý của Đình Dẫn, nhưng có thể cảm nhận được "sức mạnh" ẩn giấu trong giọng nói của ông.

Đây là một loại sức mạnh khác với linh năng, quyền lực và kiếm khí.

Không nhìn thấy được cũng không sờ thấy được, mịt mờ, đến một quả trứng gà cũng không thể đánh vỡ.

Nhưng lại khiến nhiệt huyết trong người Lý Diệu sôi trào.

"Thật là muốn sớm trở thành tu chân giả!" Lý Diệu nói nhỏ, nắm thật chặt bọc hành lý, cũng hòa vào dòng người bước qua cửa soát vé.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Lôi Bạo Đột Kích

Lý Diệu lên chuyến tàu màu xanh có tốc độ chậm nhất, là loại tàu cũ được chế tạo từ hơn 150 năm, hiệu suất chuyển hóa linh năng không cao, động lực phù trận trong quá trình chuyển động sẽ tỏa ra một lượng lớn nhiệt năng.

Vì lẽ đó ở phía trước đoàn tàu có một ống khói lớn cao sừng sững, liên tục nhả "phì phì" ra những làn khói trắng.

Mặt sau của đầu xe mặt kéo theo một toa xe chiến đấu, trang bị pháp bảo với uy lực cường đại, như một con cự thú thiết giáp uy phong lẫm liệt.

"Một, hai, ba, bốn!"

Một đội quân Liên Bang với quân trang màu đen đang xếp thành hàng, đứng chờ xuất phát với khuôn mặt đăm đăm sát khí.

Sau đó là một toa tàu hạng sang, hạng nhất, hạng hai, rồi toa hạng ba. Phía đuôi tàu còn có thêm một toa chiến đấu nữa.

Không ít quân lính leo lên leo xuống, lau chùi từng bộ từng bộ pháp bảo sáng lấp lánh.

"Bùm..."

Đầu tàu phát ra tiếng nổ lớn, khói trắng ngày càng tuôn ra ác liệt, ở phía trên đoàn tàu hình thành một đám khói lớn hết sức đáng sợ.

Trên sân ga vang lên tiếng chuông lanh lảnh êm tai, tất cả hành khách vẫn còn chưa lên xe hành khách đều bước nhanh hơn.

Những tấm che phía trên toa tàu chiến đấu được mở ra, từng khẩu pháo từ trong suốt dần được nâng lên.

Lý Diệu chen lấn xô đẩy khó khăn lắm mới đến được chỗ ngồi, đặt đồ dùng cá nhân và chiếc túi đựng hắc dực phi kiếm lên trên giá để hành lí, còn chiếc ba lô chứa Âm Tinh nham thực sự quá nặng, chỉ có thể vứt xuống phía dưới chỗ ngồi, khiến cho sàen tàu phát ra những tiếng rít chói tai, gây chú ý cho mọi người.

"Răng rắc! Răng rắc!"

Ở dưới sự khởi động của động lực phù trận, từng làn sóng vô hình nhanh chóng khuếch tán ra.

Bánh xe chậm rãi chuyển động, phong cảnh bên ngoài cửa kính toa tàu liên tục thay đổi, Cự Nhân Quan rất nhanh đã lùi lại phía sau, thay vào đó là một khoảng trời màu vàng sẫm rộng lớn, thỉnh thoảng lại điểm thêm vài bụi cây hồ dương màu xám tro.

Thấy đoàn tàu khởi động, các hành khách thi nhau lấy ra những tinh nảo loại nhỏ, báo tin cho bạn bè và người thân.

"Mẹ, con đã ngồi trên xe rồi, ừm, đã chạy rồi, mẹ yên tâm, con đã cất kĩ tiền đi rồi, đợi lên đến trường học con lại báo tin cho mẹ nhé! Trời ạ, không có chuyện gì đâu, trường học đều ở bên trong thành trấn, xung quanh còn có quân đội cùng các tu chân giả bảo vệ, làm sao mà có yêu thú được? Mẹ đừng lo lắng nữa nhé!"

"Quyên nhi, em chờ tôi, tôi hứa sẽ ra khỏi yêu thú hoang nguyên nguyên vẹn, đợi tôi kiếm được một khối tiền khá khá sẽ quay lại rước em!"

"Tiểu Cương, con ở nhà nhớ phải nghe lời mẹ, ba đã tìm một công việc tốt ở mỏ yêu thú hoang nguyên rồi. Hàng tháng ba đều sẽ gửi tiền về, con nhớ phải chăm chỉ học hành, không được làm bà với mẹ giận nhé, biết chưa? Nếu nghe lời ba thì cuối năm ba sẽ mua mô hình phi kiếm về cho, còn nếu không ba về sẽ đánh vào cái mông con đó!"

Nghe thấy những lời tạm biệt đầy lưu luyến của các du khách, trong lòng Lý Diệu dâng lên một sự cảm động không tên. Hắn cũng mở Linh hạc đưa thư ra, báo tin cho Vương gia gia, Mạnh Giang.

Sau khi thông báo với tất cả mọi người xong hắn mới thở phào nhẹ nhõm, một lần nữa hướng ánh mắt ra thế giới rộng lớn bao la trời cao cánh chim bay lượn bên phía ngoài cửa sổ.

Xa xa là sa mạc Gobi bao la bát ngát, cát vàng cuộn cuộn càng tôn lên vẻ rộng lớn của ánh tà dương; cách đó không xa có một ốc đảo nho nhỏ, còn có một dòng suối vừa nhìn tựa như ánh trăng non, bên cạnh có một quân doanh đứng sừng sững một mình. Hai tân binh mới mười mấy tuổi đứng thẳng tắp còn hơn cả cây tùng gác trước cửa quân doanh.

Bên cạnh quân doanh là một bãi mỏ diện tích rất rộng, một cỗ máy nghiền cao mấy chục mét, to như một con cự thú nguyên thủy, liên tục nuốt chửng những khoáng thạch đào được từ dưới lòng đất lên, sàng lọc ra những tinh phần quý giá nhất trong đó, sau đó dùng bí pháp cô đọng thành những tinh thạch mà con người có thể dùng được luôn.

Nơi này chính là Đại Hoang, là thiên đường của những con người dũng cảm, là đại dương của hi vọng!

Mặc kệ môi trường khắc nghiệt ở đây, bão cát đầy trời, còn có yêu thú tàn phá bừa bãi, cũng không phải giống với nội lực khí hậu ẩm áp, bốn mùa rõ rệt, thích hợp để cho con người sinh tồn.

Thế nhưng ở dưới lòng đất nơi Đại Hoang bao la bát ngát lại là một bảo tàng ẩn chứa những thứ đầy quý giá. Đại Hoang nắm giữ hơn 90% số lượng dự trữ tinh quặng của toàn Liên Bang, cùng các loại kim loại hiếm và thiên tài địa bảo đều đếm không xuể!

Chưa kể đến, bản thân lũ yêu thú bản thân đã là một loại nguyên liệu liên thành quý giá, rất nhiều nguyên liệu từ yêu thú là những thứ mà đến hiện nay loài người vẫn chưa thể tự tạo ra được, chỉ có thể thông qua săn giết yêu thú để thu được. Liên Bang Tinh Diệu trải qua năm trăm năm phát triển, tại nội lục, giai cấp đã cơ bản cố định hóa, những người bình thường nghèo rớt mùng tơi rất khó có thể dựa vào nỗ lực để nổi bật hơn người khác, càng không có cách nào dựa vào tay không mà thành công được.

Nhưng ở Đại Hoang, tất cả đều có thể, chỉ cần là một tên ngốc không biết một thứ gì, chỉ cần vận may, phát hiện một mỏ quặng mới là có được doanh thu từ việc khai thác liên thành, phát lên chỉ trong một đêm!

Càng không kể đến những tu chân giả mới, giết được một con yêu thú cường đại là có thể phát lên nhanh chóng, từ đó một bước lên mây, đi lên tầm cao mới.

Vì lẽ đó, mặc kệ môi trường ở Đại Hoang có ác liệt đến thế nào đi nữa, yêu thú có hung tàn đến thế nào đi nữa, những con người không biết sợ vẫn đời này nối đời kia đến đây, dùng máu tươi cùng mồ hôi không ngừng thấm vào mảnh đất khô cằn này. Bất kể là người bình thường hay là tu chân giả, hiện ra ở trong mắt bọn họ không phải là một vùng đất hoang vu mà là một hi vọng về tương lai tốt đẹp!

Bánh xe quay vòng, đoàn tàu tăng tốc dần, hơn hai tiếng sau, bọn họ đi vào vùng đất trung tâm của Đại Hoang, băng qua một cây cầu thép có kết cấu vững chắc dài hơn sáu nghìn mét.

Dưới chân cầu là một khe nứt sâu đến cả nghìn mét, cảnh tượng hùng vĩ như vậy khiến tất cả du khách đều phải nín thở.

Quãng đường dài mệt mỏi, sau khi đi qua cây cầu thì toàn đường đi đều chỉ là cảnh cánh đồng hoang vu nhàm chán. Rất nhiều hành khách tranh thủ chớp mắt, Lý Diệu cũng chìm vào giấc ngủ, tiếp tục hấp thụ những mảnh kí ức của Âu Dã Tử.

Không biết qua bao lâu, hăn bỗng nhiên bị một trận xóc mạnh đánh thức, nghe thấy bốn phía đều đang thốt lên đầy kinh ngạc.

Nhìn ra ngoài thì thấy mọi thứ xung quanh đều đã thay đổi hoàn toàn.

Mới vừa rồi còn là ánh tà dương đỏ quạch như máu, trời đất mờ ảo, giờ phút này lại biến thành một vùng tăm tối, từng tốp lớn mây đen như yêu ma quỷ quái giương nanh múa. Chớp giật cứ từng tia từng tia như những chiếc móng vuốt sắc nhọn lao thẳng từ bầu trời xuống, thi thoảng lại rơi xuống xung quanh tàu, giữa bầu trời bùng lên từng cụm, từng cụm hồ quang điện.

"Đùng! Đùng! Đùng ùùng ùùng ùùng!"

Mưa nói rơi là rơi ngay được, đất trời ban nãy còn khô cằn mà giờ trong chớp mắt đã hóa thành một thiên đường vui vẻ có mưa có gió. Những hạt mưa lớn gõ mạnh lên trên cửa kính. Lực mạnh đến nỗi tạo ra những tiếng ào ào trên khung cửa, có cảm giác như mưa xuyên qua đây vậy.

Trong cơn bão táp, đến con tàu cũng hơi lắc lư theo, tựa như một con thuyền nhỏ cố gắng chống chọi giữa cơn bão giữa biển vậy.

Bầu trời không sao, mây đen vần vũ, mưa to gió lớn, sấm chớp bão bùng! Sấm sét biến thế giới này thành một địa ngục đáng sợ.

"Là khu Lôi Bạo (1)." Lý Diệu nhú mày.

Quả nhiên, từ thiết trí ở trên mui xe truyền đến một giọng nói hết sức ngọt ngào.

"Xin hành khách chú ý, chúng ta đang tiến vào khu Lôi Bạo, dự tính di chuyển trong đó mất nửa tiếng, xin mọi người chú ý an toàn, hạn chế hết mức việc sử dụng Linh hạch đưa thư để tránh sét đánh trúng tinh não."

Tinh từ trên yêu thú hoang nguyên dị thường, khí hậu khó lường, thường thường sẽ hình thành rất những kiểu thời tiết kì quái, khu Lôi Bạo là một trong số đó.

Phạm vi bị khu Lôi Bạo bao trùm thì chỉ trong mấy phút mưa gió bão bùng, sấm sét đan xen thôi nhưng linh lực của sấm sét vô cùng ác liệt, không chỉ tạm thời ngắt đứt thông tin, đến thần niệm của tu chân giả cũng không thể chuyển được ra bên ngoài.

Những tu chân giả tầm thường căn bản không dám ngự kiếm phi hành ở trong khu Lôi Bạo. Dù có là Kết Đan cường giả muốn xông vào khu Lôi Bạo cũng đều phải suy nghĩ cẩn thận và chuẩn bị kỹ lưỡng.

Lỡ như dẫn sét đến thì năm tia đánh đầu đều không phải chuyện đùa.

Nhưng đối với những tu chân giả am hiểu về linh lực sấm sét thì đây lại là một cơ hội tu luyện hiếm có.

Vì lẽ đó có rất nhiều tu sĩ chuyên về sấm sét đều đến yêu thú hoang nguyên săn mây bắt bão, bọn họ tự gọi mình là "người đi săn sấm sét."

Khu Lôi Bạo tuy rằng hung mãnh nhưng xung quanh đoàn tàu tinh quý đều có bố trí pháp trận phòng ngự, trong tình huống bình thường sẽ không gây hại đến hành khách.

Chỉ cần chạy khỏi Lôi Bạo khu là gió lại lặng, sóng lại êm, bầu trời lại xán lạn.

Nhưng tình hình hôm nay hình như hơi khác, những tia sét bên trong mây đen vô cùng đáng sợ, tần suất có sấm sét cũng cao hơn bình thường.

Lý Diệu kề sát mũi vào cửa sổ tàu, mắt nhìn xung quanh bên ngoài. Ban này còn là sa mạc Gogi mà chớp mắt đã biến thành đại dương mênh mông đen ngòm...

Mà giữa cơn mây đen cuộn cuộn lại tuôn ra lượng lớn bọt khí, tựa hồ như mở nắp một chiếc nồi ra, một đồ vật mà mắt thường nhìn thấy đều nhanh chóng lên men, ngưng tụ rồi nổi lên trên mặt nước.

Giống như là bầu trời bị một con quái trùng gặm nuốt rồi chừa ra một cái lỗ thủng to, lại giống như đôi mắt của một con yêu quái đáng sợ đang từ từ mở ra.

"Kia là gì?"

Lý Diệu loáng thoáng trông thấy bóng đen đang từ trong mây bão vùn vũ, đang muốn cẩn thận quan sát thì cửa sổ xe bỗng nhiên dập dờn ra từng cơn sóng gợn, nhanh chóng biến thành một không gian mờ ảo, mở ra một mảnh trời xanh mây trắng, khắp nơi đều là một màu xanh ngát.

"Bị đóng kín lại rồi sao?"

Lý Diệu âm thầm cân nhắc tình thế đang phát triển theo phương hướng không thể nào đoán trước được.

Bên ngoài rõ ràng đã xảy ra dị biến, sẽ khiến cho hành khách vô cùng khủng hoảng, vì lẽ đó tàu trưởng mới thả xuống màn ánh sáng, che khuất cửa sổ xe, đóng kín đoàn tàu lại.

Không thể là sấm chớp mưa bão.

Khu Lôi Bạo là hiện tượng thường thấy ở yêu thú hoang nguyên. Cứ cho như du khách chưa từng nhìn thấy thì cũng đều nghe nói qua, chỉ cần giải thích rõ ràng với họ thì không đến nỗi gây ra sự hoang mang.

Mà thứ này... càng đáng sợ hơn mưa gió sấm chớp.

"Rầm rập, rầm rập..."

Hơn mười quân nhân Liên Bang mặc trang phục chiến đấu màu đen, cầm trong tay linh năng bạo thương, sau lưng đeo kiếm chạy về phía đuôi xe. Ai nấy đều căng thẳng, sát khí ngút trời.

"Gay rồi, gặp phải yêu thú rồi!" Lý Diệu trong lòng nảy lên một cái.

Chỉ chốc lát sau, từ đuôi xe có một chấn động nhỏ.

Người bình thường không hẳn nhận biết được nhưng Lý Diệu lại hết sức nhạy bén.

Hắn lật tấm thảm ra, nằm sấp trên mặt đất, áp tai xuống rồi cẩn thận lắng nghe.

"Coong coong coong coong!"

Đây là âm thanh khi pháp trận phòng ngự của đoàn tàu bị đẩy đến cực hạn, trong tình huống này, phần lớn linh năng của đoàn tàu phát ra đều chuyển đến pháp trận phòng ngự, mở ra một lá chắn linh năng kiên cố xung quanh đoàn tàu.

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Có thứ gì đó va mạnh trên đoàn tàu.

"Ầm!"

Đây là tiếng nổ mạnh.

"Răng rắc... răng rắc, răng rắc... răng rắc!"

Mấy toa xe phần đuôi tàu đang bị xé rách.

Nhiều hành khách không hiểu nổi hành động của hắn, thì nhau chỉ trỏ.

Đúng lúc này, rất nhiều hành khách ở khoang đuôi bị quân đội Liên Bang lừa tới phía toa tàu mà Lý Diệu đang ngồi.

Các hành khách vẫn không rõ có chuyện gì đang xảy ra, không ít người lớn tiếng trách mắng:

"Chuyện gì thế? Tại sao lại đuổi chúng tôi ra thùng xe. Tối nay chúng tôi biết ngồi đâu?"

Mấy người lính Liên Bang đuổi bọn họ lên đây, ai nấy đều mặt mũi trắng bệch, không nói tiếng nào, im lặng y hệt một pho tượng.

Nhưng trên trán lại ướt đẫm mồ hôi, rõ ràng trong lòng họ đang căng thẳng.

***

(1) Khu Lôì Bạo: Khu vực có mưa bão sấm chớp.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Thiên Tai Màu Máu

Trong loa lại truyền đến giọng nói vui tươi:

"Hành khách chú ý, vừa nãy có tia sét hình cầu đánh trúng mấy toa tàu cuối cùng của chúng ta nên vì sự an toàn trong chuyến đi của mọi người, chúng tôi sẽ tiến hành kiểm tra và sửa chữa các toa từ 12 đến 15, mọi người vui lòng tạm thời sơ tán lên các toa trên theo sự hướng dẫn của quân lính Liên Bang. Đợi sau khi kiểm tra và sửa chữa xong thì mọi người có thể quay lại chỗ ngồi của mình. Cảm ơn sự phối hợp của quý khách."

Sau đó trong loa phát một bản nhạc du dương, tinh tinh tách tách như tiếng dòng suối chảy giữa khe núi.

Tiếng nhạc như ẩn chứa khả năng trấn tĩnh con người, tất cả những hành khách ban nãy còn đang hoảng loạn sốt ruột đều bình tĩnh lại. Lầm bầm đi về phía trước.

Nhưng Lý Diệu thì lại biết, chắc chắn không phải sét hình cầu.

Phù trận phòng ngự của đoàn tàu đã được mở ở mức cao nhất, có thể chống lại bất kỳ sự tấn công nào của sấm sét. Dù cho không thể chống đỡ thì đã có pháp bảo tránh sét giúp tia sét truyền thẳng xuống lòng đất. Làm sao có chuyện phá hỏng toa xe được?

Trong lúc tình thế cấp bách thì loa lại truyền đến giọng nói của nữ nhân viên đó, nhưng lần này có vẻ rất lo lắng, giọng nói vừa ấp úng vừa the thé, rõ ràng người nói đang rơi vào trạng thái hoảng sợ cực độ.

"Hành khách chú ý, sét hình cầu đã xuyên thủng phù trận động lực ở toa thứ 14, chúng tôi đang dốc toàn lực gấp rút sửa chữa, quãng đường tiếp theo sẽ hơi xóc một chút, xin các vị chú ý an toàn, cố gắng hạn chế hết mức việc đi lại ở hành lang, cũng xin chú ý đến tình hình những hành lí nặng trên giá để tránh va đập rồi bị thương..., Ngoài ra, mời hành khách có kinh nghiệm sửa chữa pháp bảo nhanh chóng đến toa số 14, tôi xin được nhắc lại, mời hành khách có kinh nghiệm sửa chữa pháp bảo đến ngay toa số 14!"

"Xảy ra chuyện lớn rồi." Lý Diệu nghĩ thầm.

Việc thừa nhận một phù trận động lực ở một toa xe bị sét hình cầu xuyên thủng, chắc chắn sẽ khiến hành khách có sự lo sợ nhất định, nhưng chân tướng tuyệt đối còn đáng sợ hơn gấp trăm lần, đến ngay cả thợ sửa chữa pháp bảo của cũng không sửa được nên bất đắc dĩ phải nhờ đến sự trợ giúp của hành khách.

Lý Diệu không chút do dự đi thẳng đến toa số 14.

Càng đi về các toa phía sau của đoàn tàu thì càng có thể cảm giác được chấn động mãnh liệt.

Mấy toa cuối cùng không có hành khách nào mà chỉ có toàn quân đội được trang bị đầy đủ vũ khí.

Có mấy người lính mặt còn rất trẻ, nhìn như là những tân binh vừa nhập ngũ đang căn chặt răng vào nhau, răng hàm cắn chặt đến kêu lên ken két.

Cửa toa 14 đóng chặt lại, một vị sĩ quan hai mắt đỏ ngầu như là bị bệnh đau mắt đỏ đang nghiêm túc kiểm tra một cậu thanh niên.

Lý Diệu nhìn kỹ, chính là tu chân giả cấp thấp mà hắn vô tình gặp phải ở phòng chờ số 8 - Giang Đào.

Sống lưng Giang Đào thẳng tắp, nói với giọng hờ hững:

"Tôi là sinh viên năm ba khoa luyện khí sư đại học Tinh Vân, tu chân giả luyện kim khí tầng ba, đã qua hai kì thi về nhập môn luyện khí sư, chỉ cần thông qua ba kì thi nữa thì sẽ nhận được công nhận luyện khí sư nhập môn của Liên Bang, những việc sửa chữa pháp bảo thông thường đều không thể làm khó được tôi."

"Quá tốt rồi, vậy còn cậu?" Vị sĩ quan mắt đỏ chuyển sang Lý Diệu.

Giang Đào lúc này mới chú ý tới sự hiện diện của Lý Diệu, rõ ràng hẳn hơi kinh ngạc một chút.

Hắn không hiểu tên nhà quê này đến đây làm gì.

Lý Diệu giới thiệu một cách đồng dục:

"Ta là sinh viên mới của khoa luyện khí sư Đại Hoang chiến viện, đang trên đường lên trường nhập học, vẫn chưa có cấp bậc gì, nhưng mà vẫn có thể sửa chữa được những thứ đơn giản."

Giang Đào nhếch mép cười, trong mắt lóe lên một tia khinh bỉ.

Hắn đã sớm nghe nói qua là khoa luyện khí sư của Đại Hoang chiến viện là khoa luyện kim khí chán nhất trong Cửu Đại, hôm nay gặp mặt quả nhiên "danh bất hư truyền", trong số những sinh viên mới thậm chí có cả những kẻ làm ruộng ở dưới quê lên.

Vị sĩ quan mắt đỏ rõ ràng có chút thất vọng, chỉ "ờ" một tiếng rồi chậm chạp quét linh văn xác định thân phận của Lý Diệu. Thử hỏi còn biết vút mặt mũi đi đâu, cuối cùng hắn chỉ có thể mặt mũi nhăn nhó đi theo sau Lý Diệu.

Trong toa số 14 vô cùng ngột ngạt, còn thoang thoảng cả mùi máu tanh. Bảy, tám người lính chính quy của Liên Bang sắc mặt âm trầm đang lau chùi pháp bảo, có vài tên lính trẻ sắc mặt trắng bệch, hai chân run cầm cập, cũng có mấy tay lính già râu ria xồm xoàm ngồi bên cạnh cười ha hả, nói mấy câu tục tĩu, giúp xua đi bầu không khí căng thẳng.

"Cạch!"

Cửa sau toa xe đóng lại, cửa toa xe phía trước vừa mới mở ra đã truyền đến những tiếng kêu gào thảm thiết.

Lý Diệu cùng Giang Đào đều bị dọa sợ đến vã hết cả mồ hôi lạnh, cả hai nhắm mắt đi đến chỗ toa số 15.

Toa số 15 bị cải biến thành bệnh viện chiến địa, toàn bộ ghế ngồi đều bị cạy hết lên, trên mặt đất có bốn binh lính gãy tay gãy chân nằm la liệt, miệng vết thương rất lộn xộn, như kiểu bị dã thú cắn vậy. Trong đó có một người nửa người bị khô quắt khô queo, cứ như máu và xương cốt đều bị hút đi trong tích tắc.

Tiếp theo sẽ là toa tàu chiến đấu bọc giáp cuối cùng.

Cửa toa tàu mỏng không ngăn được tiếng xe thiết giáp bên trong.

Tiếng gào thét, tiếng gầm rú, tiếng nổ, tiếng sấm sét hỗn loạn trộn vào nhau tạo thành một bản nhạc hết sức đáng sợ.

"Mặc đồ phòng hộ vào!"

Viên sĩ quan mắt đỏ đưa hai bộ áo ghi lê nhiều màu sắc cho hai người bọn họ. Phía trước chiếc áo còn được nạm một viên dạ minh châu lấp lánh trong suốt, bên trong lơ lửng hàng trăm linh phù lấp lánh có gai nhọn tám góc.

Lý Diệu nhấn nút phù trần khởi động bên cạnh. "Vù" một tiếng, một tấm chắn linh năng màu vàng nhạt nửa trong suốt mở ra xung quanh hẳn, bảo vệ chặt hẳn bên trong.

"Chuẩn bị kĩ càng đi nhé, tôi chuẩn bị mở cửa đây!"

Sắc mặt viên sĩ quan mắt đỏ gằn giọng nói, nghiêng chặt răng, mở mạnh cánh cửa nổi sang toa chiến đấu thiết giáp.

"Rầm!"

Gió lớn quăng quật, mưa to như trút nước, nhất thời quật đến nỗi Lý Diệu không mở nổi mắt, chỉ nghe thấy tiếng gió rít như lũ quét còn có cả những tiếng gầm gào kinh hoàng không cách nào che giấu.

"Đến đây đi, đám súc sinh các người, đến đây hết đi để ông nội giết sạch tụi mày!"

"Đệt! Tinh nguyên hộp dùng hết rồi, thay hộp khác, nhanh lên!"

"Đông quá, đây không phải là triều thú bộc phát cấp chín, chí ít cũng cấp bảy! Mau xin thêm tiếp viện, chúng ta không trụ nổi đâu!"

"Không được, chúng ta đang ở trong khu Lôi Bạo, rất khó liên lạc được với thế giới bên ngoài, còn đang trong lúc thử nghiệm!"

Lý Diệu rất cực thích ứng được gió mưa tạt thẳng vào mặt khó nhọc mở to hai mắt. Hiện ra trước mặt hẳn là cảnh tượng giết chóc nơi sâu nhất của Hoàng Tuyền Cửu U.

Toa xe chiến đấu bọc giáp sắt như bị móng vuốt vô hình chà đạp hết mức, đỉnh toa tàu bị xé toạc, phần xe bọc giáp dày đến mấy chục centimet cũng bị phá nát.

Trên đất la liệt đều là thi thể, phần lớn là quân Liên Bang thân mặc đồ chiến đấu màu đen, cũng có xác yêu thú nhơm nhớp như vôi bạch tuộc, xác quân hai bên nằm chổng chéo lên nhau, thậm chí có một người lính liên bang cắn vào xúc tu hô hấp của yêu thú, cứ như vậy mà chết chung với nó.

Phần lớn pháo tinh từ đều nghiêng ngả trái phải, hồng hóc nghiêm trọng.

Còn sót lại một vài người lính liên bang ngồi trên pháo tinh từ, gần như điên cuồng liều lĩnh bắn linh năng về phía đám mây đen.

Mà bên trong đám mây đen...

Lý Diệu ngẩng đầu, hít vào một ngụm khí lạnh.

Sấm vang chớp giạt trong tầng mây, lộ ra một khe hở không gì tả nổi, như một cái miệng lớn nuốt chửng trời đất.

Khác biệt với bầu trời đen xì xì, cái miệng đỏ đỏ lờm như máu, giống như một cánh cửa lớn thông đến một thế giới yêu dị!

Đây là lỗ hồng không gian thời gian nối liền Thiên Nguyên giới và Huyết Yêu giới.

Trong phần lớn nhân khẩu, nó còn có một cái tên gọi rất chói tai:

Trùng động!

Vô số yêu thú móng vuốt từ bên trong trùng động nối đuôi nhau chui ra, quơ quơ xúc tu, phảng phất như đang bơi bên trong nước bơi lội, đội thẳng tới đoàn tàu.

"Xì! Xì!"

Phần lớn các yêu thú bát trảo khi va vào đoàn tàu đều sẽ bùng lên thành một tia lửa chói mắt, bị điện giật đến cháy sém hồi không thể ngửi nổi.

Pháp trận phòng ngự đi kèm đoàn tàu hình thành một lưới điện giữa không trung, đến gió cũng không thể lọt qua.

Nhưng cũng có số yêu thú bát trảo vô cùng mạnh mẽ đã phá điện điện kích của lưới điện, pha vỡ lưới điện, tấn công đoàn tàu.

Nhưng chưa kịp cho chúng có thời gian khôi phục thì những pháo tinh từ đã nhanh chóng bắn ra móc lửa biến chúng thành mảnh vụn bay lả tả.

Chỉ trong nháy mắt, đã có mấy trăm yêu thú bát trảo bỏ mạng ở pháp trận phòng ngự cùng pháo tinh từ rồi.

Nhưng mà yêu thú bát trảo với số lượng nhiều hơn gấp trăm lần ào ào nhảy ra không dứt từ trùng động, phát ra những tiếng gầm rú chói tai, liên tiếp tấn công đoàn tàu.

"Là thú triều bạo phát!"

Sắc mặt Lý Diệu trắng bệch.

Thú triều bạo phát là một trong những thiên tai đáng sợ nhất ở Thiên Nguyên giới.

Phải đến mười vạn, trăm vạn, ngàn vạn, hàng ngàn tỉ toán yêu thú cấp thấp, xé ra vách tường Đại Thiên thể giới, thông qua trùng động xâm nhập vào Thiên Nguyên giới, nuốt chửng tất cả.

Đồng ruộng, thành trấn, con người, động vật, thực vật, thậm chí là yêu thú nguyên sinh ở Thiên Nguyên giới đều không thể chạy thoát. Đây chính là thú triều bạo phát!

Một lần, cấp thấp nhất trong "chín cấp thú triều bạo phát" đã có thể hội tụ trên mấy trăm ngàn yêu thú cấp thấp rồi.

Cho dù là "thử yêu", "trùng yêu" yếu ớt nhất nhưng chỉ cần số lượng vượt qua mức nhất định đều sẽ có thể tạo thành uy hiếp cho tu chân giả.

Trong lịch sử Liên Bang, thậm chí từng có ví dụ về một tu chân giả Kết Đan kì bị yêu thú châu châu rợp trời cắn thành một bộ xương.

Những con người bình thường càng không có chỗ nào chống lại được thú triều bạo phát.

Nhưng mà vách tường Đại Thiên giới cũng không dễ gì mà xé rách như thế.

Đa số các khu vực của Thiên Nguyên giới đều vô cùng vững chắc, rất khó bị xé rách, độ khả thi hình thành trùng động là vô cùng nhỏ.

Chỉ có yêu thú hoang nguyên, vừa hay là khu vực chính giữa Thiên Nguyên giới cùng Huyết Yêu giới, không ít vị trí vô cùng yếu, rất dễ dàng xuất hiện trùng động, bị yêu thú xâm lấn.

Điều này cũng tạo thành cục diện chết chóc vô tận, chém mãi không hết. Bất luận chém giết hết bao nhiêu yêu thú cũng đều sẽ có thêm càng nhiều yêu thú hung hãn từ huyết yêu giới xâm nhập liên tục.

Thực lực của Liên Bang Tinh Diệu còn không cách nào thâm nhập được Huyết Yêu giới, san bằng hết lũ yêu thú, chỉ có thể xây dựng một lượng lớn các thành trấn và cứ điểm quân sự trên yêu thú hoang nguyên, thực hiện chiến lược từng bước, không ngừng xâm chiếm, thu nhỏ không gian hoạt động của yêu thú.

Trong năm trăm năm ứng phó với thú triều bạo phát, quân liên bang cùng tu chân giả đã tích lũy được một lượng lớn kinh nghiệm. Trong tình

huống thông thường, coi như gặp thú triều bạo phát, thì chỉ cần nhanh chóng gửi tin cầu cứu, chỉ trong vòng nửa tiếng sẽ có một số đông quân cứu viện và các tu chân giả chiến đấu.

Không may chính là, lần này thú triều bạo phát lại xảy ra ở khu Lôi Bạo không cách nào gửi được tin tức.

Cho tới lúc này, thế giới bên ngoài kia vẫn chưa hay biết là bọn họ gặp phải thú triều bạo phát.

Bọn họ chỉ có thể đơn độc chiến đấu lại.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Hai Tay Nhanh Như Chớp

Ánh mắt Lý Diệu quét qua pháo tinh từ và hộp tinh nguyên đang vơi dần đi liền biết ngay tình hình không ổn rồi.

Cho dù quân liên bang có khổ sở chống đỡ thêm nữa thì với đại đa số binh sĩ là người bình thường, họ không thể tự sinh ra được linh năng.

Bọn họ muốn điều khiển được pháp bảo thì nhất định phải sử dụng "Tinh nguyên hộp" làm đạn dược khởi nguồn.

Mà số lượng hộp tinh nguyên hộp là có hạn, không dùng được trong thời gian dài, đợi đến khi hộp tinh nguyên cạn kiệt thì đồng pháp bảo đều sẽ biến thành sắt vụn.

Pháp trận phòng ngự lúc sáng lúc tối, không ổn định, hiển nhiên cũng không thể tiếp tục ở mức tối đa nữa, rồi sẽ có lúc linh năng cạn kiệt.

"Lão Đinh, ta tìm tới cho ông hai người trợ giúp!"

Vị sĩ quan mắt đỏ gào lớn.

Lý Diệu theo tiếng nói của hắn nhìn sang, chỉ thấy một người đàn ông trung niên tướng mạo xấu xí đang ngồi xổm giữa đám pháp bảo bị hỏng như những cỗ hải cốt yêu thú khổng lồ. Hàng ngàn viên cầu thành pháp bảo đang lượn lờ, trôi nổi và quay tròn xung quanh ông ta.

Chính là luyện khí đại sư Đinh Dẫn!

Cả người Đinh Dẫn đều bị mưa xối đến ướt sũng, mái tóc nửa đen của ông dính sát vào da đầu, trông buồn cười hết sức.

Vẻ mặt của ông lại cực kỳ nghiêm nghị, trong ánh mắt toát ra một tia lạnh nhạt không giống con người mà giống y hệt một cỗ máy sửa chữa hết sức chuẩn xác.

Đinh Dẫn nhanh nhìn qua Lý Diệu cùng Giang Đào, vẫn chưa chào hỏi gì Lý Diệu mà đã vội vàng nói:

"Lão Lý, ta còn đang sửa Thái Ất lôi từ pháo, không có tâm trí để ý đến những pháp bảo thông thường, bảo hai người họ đến sửa đi."

Viên sĩ quan mắt đỏ đáp lại, ném về phía Giang Đào một khẩu súng bắn ra linh năng bị nổ đến mức biến dạng méo mó.

"Mẹ kiếp, vừa nãy không để ý đã để mấy chục con u hồn sửa xông được vào toa xe, xảy ra một trận vật lộn, không chỉ làm hư hao rất nhiều pháp bảo mà đến hai người sửa chữa pháp bảo của liên bang đều phải chết trận, mau nhìn xem, những súng ống này có thể sửa được hay không?"

Giang Đào sắc mặt trắng bệch, môi run cầm cập, hai chân liên tiếp đánh vào nhau.

Nước mưa hắt thẳng vào đầu và đánh lên người hắn, hoàn toàn dập tắt đi cái bộ dạng kiêu ngạo cao cao tại thượng của hắn ta, trông hắn lúc này chẳng khác nào một cô hồn dã quỷ cả.

Giang Đào là con cháu nhà giàu cơm ngon áo đẹp, là một đóa hoa lớn lên trong nhà kính, với loại chiến trường đầy máu tanh này luôn chỉ thấy qua các cảnh game chiến đấu hư cấu, nào có ngờ đâu ác mộng lại xảy ra trong thực tế.

Tuy rằng hắn cũng biết đoàn tàu gặp phải sự cố, thậm chí là gặp phải yêu thú, nếu không đã không tìm đến sự giúp đỡ xcuar những thợ sửa chữa pháp bảo trong nhân gian. nhưng mà hắn cũng từng tham dự "cuộc so tài thử thách giới hạn", cũng đã từng chém giết qua với một vài con yêu thú bị nhốt lại, thậm chí hắn còn tự ta xử lí được mấy con.

Hắn còn tưởng rằng tất cả yêu thú đều giống với đám yêu thú trong cuộc thi đó thôi, và hắn không chừng còn giết được mấy con yêu thú một cách thông dong nhất rồi trở thành anh hùng được vạn người kính mộ, được nở mày nở mặt với bạn gái.

Ai biết sẽ là thú triều, thú triều hủy diệt đất trời!

Giang Đào còn có thể đứng vững, kiên trì không bị dọa sợ đến đái ra quần đã là rất xứng đáng với bàng quang của mình rồi.

"Tôi... tôi..."

Giang Đào cứng ngắc rặn được ra hai chữ, sau đó cúi đầu kiểm tra súng bắn linh năng.

Đây là một loại pháp bảo đường dài vô cùng thông thường, Giang Đào từng thấy rất nhiều lần trong sách giáo khoa, cũng từng sửa qua mấy lần trong các kì thi, có thể nói là quen tay quen việc.

Nhưng trong một cảnh tượng chém giết như ở đây, bên tai là những tiếng kêu thảm thiết đau đớn, xoang mũi bị mùi máu tanh phong tỏa, bóng tối của cái chết tựa như bụi gai quấn quanh trái tim hắn, hai tay hắn run rẩy, mắt hoa lên, làm sao có thể tập trung sửa chữa nổi?

Duỗi tay ra sờ thử, lòng bàn tay có cảm giác hơi khác thường, Giang Đào rút tay về rồi nhìn, phát hiện ra bên cạnh khẩu súng bắn linh năng có dính một thứ gì nhơm nhớp như vụn thịt, còn có cái gì đó giống như cái nhãn cầu đang trừng mắt nhìn hắn.

Cũng không biết là binh sĩ quân Liên Bang binh sĩ hay là u hồn sửa.

Giang Đào rốt cục không chịu nổi nữa, phòng tuyến tâm lý phòng tuyến hoàn toàn sụp đổ, ném cái súng đi rồi nôn "ạ".

"Người..."

Viên sĩ quan ngạc nhiên, không ngờ là Giang Đào lại vô dụng như vậy.

Vài tên binh lính chính đang chiến đấu đều quay đầu liếc mắt nhìn, nhô một bãi rồi lại quay đầu tiếp tục điều khiển pháo tinh từ gầm lên những tiếng giận dữ.

"Tôi, tôi chuyên về với luyện chế và sửa chữa pháp bảo dân dụng hơn, đối với pháp bảo quân dụng thì không phải đặc biệt am hiểu, hơn nữa tôi không phải Tu Chân giả chiến đấu, rất ít, rất ít trải qua tình huống kiểu này..."

Giang Đào sắc mặt trắng bệch đang ôm bụng giải thích với vẻ yếu ớt.

"Đệt!"

Viên sĩ quan mắt đỏ mẩn một tiếng, cũng không biết đang mẩn Giang Đào hay là mẩn những u hồn sửa chết tiệt ở giữa không trung.

Mặt trưởng ở hào trong môn phái, nhận hết vạn ngàn súng ái, đừng nói là bị mẩn đến ngay cả những người nói chuyện lớn tiếng với hắc đầu có nhiều nên hắc nào chịu được sự sỉ nhục này.

Nhưng mà đối mặt với cơn thú triều che kín trời, Giang Đào không phát tiết nổi lấy một nửa lửa giận, hắc giống y như một con gà trống lớn bị lột sạch hết lông, co cụm lại một góc, hoàn toàn ỉu xiu.

Viên sĩ quan không thèm để ý đến hắc nữa mà chuyển sang nhìn Lý Diệu, trong mắt tràn ngập sự chờ mong.

Lý Diệu tiến lên nửa bước, khom lưng nhặt lên súng bắn linh năng, nhìn lướt qua rồi nói rất nhanh:

"Súng Lôi Hỏa là một pháp bảo đường dài thế hệ mới mà quân đội cùng Lôi Minh tông liên hợp khai phá, sử dụng kết cấu quỹ đạo linh từ đặc biệt, thông qua phù trận kích phát, đem tinh nguyên hộp bên trong rút ngắn đến cực điểm, linh năng trong nháy mắt hoá khí, nổ ra rồi trở thành "Linh khí", thể tích tăng lớn hơn vạn lần, đẩy viên đạn kim loại bên trong nòng súng đột phá âm độ trong nháy mắt!"

"Coi như sử dụng đạn phổ thông thì uy lực đều tương đương với một đòn đánh toan lựa của tu chân giả luyện khí tầm trung."

Lý Diệu dỡ hộp tinh nguyên xuống một cách hết sức quen thuộc rồi mở kho đạn ra kiểm tra, hần thở dài nói:

"Nếu như sử dụng đạn linh năng đã được khắc phù phần công kích thì uy lực lớn nhất có thể gần bằng với một đòn đánh toàn lực của tu chân giả luyện khí cấp cao nhất, hơn nữa có thể liên tục bắn ra ba mươi phát đạn linh năng, hỏa lực khá là mạnh. Binh lính bình thường cầm trong tay một khẩu súng Lôi Hỏa cộng thêm huấn luyện có thể phát huy được lực chiến đấu của một tu chân giả cấp thấp."

Viên sĩ quan mắt đỏ tin lời hần nói, khuôn mặt lộ rõ vẻ vui mừng:

"Cậu có thể sửa?"

"Không thể, những súng ống này đã bị hỏng rất nặng, lại không có công cụ ở đây, ai cũng không sửa được."

Lý Diệu lắc lắc đầu, tay phải khẽ vung, hóa thành một vòng tròn hư ảnh, súng Lôi Hỏa bạo bỗng nhiên hóa thành vô số linh kiện, rơi lách cách xuống đất.

Chỉ có một phần nhỏ linh kiện nằm gọn trong lòng bàn tay Lý Diệu.

"Một tay tháo súng?"

Viên sĩ quan mắt sáng lên, nghiêng đầu dựa vào mấy binh lính bị thương bên cạnh đang trợn tròn mắt hơn cả hăn, bọn họ đều đồng thanh thốt lên.

Tháo dỡ súng ống là điều mà mỗi một tên binh lính đều phải học, trong số khối người nhuần nhuyễn bộ môn này, thậm chí còn có cả những binh sĩ lão luyện dày dạn kinh nghiệm còn có thể bịt hai mắt mà vẫn tháo súng lắp súng được.

Nhưng còn dùng một tay tháo rời một khẩu lô-ba-vay biến dạng thành những cấu kiện pháp bảo cơ bản nhất vốn có, phải nói là đẳng cấp!

Giang Đào còn nhìn đến nỗi con ngươi sắp lòi cả ra. Hăn không nghĩ một kẻ nhà quê có dám mạo tầm thường lại là một tay sửa chữa pháp bảo nhiều kinh nghiệm như vậy. Chưa nhắc đến trình độ của hăn ta như thế nào nhưng chỉ cần với tốc độ tay nhanh như điện xẹt của Lý Diệu là hăn đã không so bì được rồi.

Giờ phút này, tất cả mọi ánh mắt đều tập trung về phía Lý Diệu.

Lý Diệu tay phải tháo súng, tay trái cũng không để không mà nhặt dưới đất lên một khẩu súng lô-ba-vay thứ hai, tay trái cũng nhanh chóng hóa thành một mảng khói bụi.

Thình thoảng có những cấu kiện pháp bảo hỏng hoàn toàn rơi xuống giữa kẽ tay hăn, phát ra những tiếng kêu leng keng.

"Hai tay đồng thời tháo dỡ hai khẩu lô-ba-vay?"

Viên sĩ quan cùng đám binh lính đều há hốc mồm, trợn tròn mắt nhìn.

Bọn họ chơi súng cả đời đều chưa từng nghĩ rằng sẽ có người có thể nhanh đến mức hai tay tháo hai khẩu súng ống!

Chỉ mất một lúc mà dưới chân Lý Diệu đã đầy một đồng linh kiện méo mó biến dạng còn trong tay Lý Diệu chỉ để lại những linh kiện pháp bảo hoàn hảo không bị hỏng hóc.

Ngay sau đó, hai tay hăn hợp lại, tốc độ tay nhanh đến cực hạn, mười ngón tay giống như là mười cái hồ toàn vũ giả tài nghệ cao siêu, chuyển động khiến người ta hoa hết cả mắt.

Lúc này mọi người mới như vừa tỉnh giấc mộng, hóa ra ban nãy tốc độ tay của Lý Diệu mới là tốc độ chậm thôi, bây giờ mới là trạng thái dùng hết công lực.

Chỉ chốc lát sau, "răng rắc" một tiếng, một khẩu súng ống lôi hỏa mới tinh nằm gọn trong tay Lý Diệu.

Tuy rằng ống nhắm cùng linh kiện phụ trợ cấu kiện có thiếu hụt, nhưng cơ bản vẫn giữ được sự hoàn chỉnh.

Lý Diệu thuận thực nhét tinh nguyên hộp vào, "vù" một tiếng, phù trần phía sau Lôi Hỏa phụt ra làn khói màu đỏ, toát ra sát khí lạnh người. Giống như một thanh chiến đao vừa tuốt khỏi vỏ, phát ra tiếng kêu gào đói khát, chờ đợi khoảng khắc chém giết nhuộm máu.

Lý Diệu tiện tay ném khẩu Lôi Hỏa cho một binh lính và giải thích:

"Tuy rằng không thể sửa lại, nhưng tôi thấy chỗ này còn rất nhiều súng bị hỏng, cũng không phải là tất cả số linh kiện pháp bảo đều không thể sử dụng được nữa, tôi có thể tháo chúng ra một cách hoàn hảo không chút trầy xước rồi làm lại một khẩu súng mới có thể dùng được, mười khẩu hỏng có thể làm ra bốn, năm khẩu mới. Như vậy có đủ không?"

Viên sĩ quan mặt đỏ lộ rõ vẻ vui mừng, liên tục vỗ vai Lý Diệu vai, hào hứng nói:

"Hay, hay lắm, không hổ là xuất thân từ thương binh hội, trong thời khắc quan trọng vẫn luôn là điểm tựa cho mọi người!"

"Hóa ra là thương binh xuất ngũ!"

Mấy tên lính nhìn nhau, hai mắt đều toát ra kiêu: "Thì ra là như vậy".

Bọn họ đều coi Lý Diệu là một binh lính lão luyện dày dạn binh nghiệm rồi.

Ngắm lại cũng đúng, nếu đổi lại thành một dân thường, ví dụ như cái tên đang co quắp một góc kia, khi nhìn thấy cảnh tượng kinh thiên động địa là thú triều bạo phát thì đã sớm sợ đến mức bay mất thần hồn rồi.

Nào giống vị này, vô cùng bình tĩnh, đến mí mắt cũng không run.

Nói không phải là lão binh thì ai tin!

Đinh Dẫn giấu đầu vào trong đồng xác pháp bảo, đang chăm chú quan sát pháo tinh từ Thái Ất thì nghe thấy tiếng viên sĩ quan và binh lính kinh ngạc hô lên.

Hắn thấy lạ bèn ngẩng đầu nhìn lên, đúng lúc thấy Lý Diệu tốc độ hai tay vô cùng kinh khủng, trong mười giây đã tháo rời xong hai khẩu lôi hóa.

"Lý Diệu, cậu qua đây!" Đinh Dẫn kích động gọi lớn.

Lý Diệu sững sờ, vị sĩ quan không hiểu bèn hỏi:

"Lão Đinh, còn mấy cái chưa sửa xong!"

Đinh Dẫn lại nói to hơn:

"Nhiều thêm một khẩu hay thiếu bớt một khẩu súng không liên quan đến đại cục, chúng ta ngày hôm nay có thể chạy thoát hay không, toàn bộ đều xem pháo từ Thái Ất này! Chỉ dựa vào một mình ta, ắt chừng phải hai mươi phút nữa mới sửa xong. Đến lúc đó không chừng thú triều đã phá được pháp trận phòng ngự, hoàn toàn nhấn chìm con tàu này rồi!"

Ngừng lại một chút, Đinh nhìn Lý Diệu với ánh mắt đầy hi vọng, ông vội vàng nói:

"Ít nói nhảm đi, Lý Diệu, mau tới cùng ta sửa chữa pháo từ Thái Ất này, sống hay chết đều phải dựa vào nó đó!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Lôi Pháo Thái Ất

Pháo từ Thái Ất là một pháp bảo lớn dùng trong quân đội, mười lăm năm trước mới chính thức quyết định trang bị bộ đội. Trước đây Lý Diệu chỉ được nhìn qua bản đồ cấu tạo đơn giản của nó trong một cuốn tạp chí về pháp bảo thôi. Còn về bản đồ giải thích chi tiết kết cấu của nó thì đều là cơ mật của quân đội, người thường không được tiếp xúc với nó.

Cứ coi như là được tiếp xúc đi thì với trình độ của hắn xem cũng không hiểu.

Lý Diệu quan sát kỹ càng, tỉ mỉ khẩu lôi pháo Thái Ất.

Pháp bảo này quả nhiên là quái vật khổng lồ, chỉ mới bộ khung của nó cũng đã chiếm diện tích hơn nửa khoang tàu. Nhìn từ phần vỏ ngoài bị phá hủy thì sẽ thấy những phù trần lập thể tinh xảo, phức tạp, đan chằng chịt vào nhau. Có không ít những phù trần không chỉ phân tầng theo trên dưới mà còn phân cả theo trái phải, tạo thành một trận linh phù hết sức tinh vi.

Đủ loại linh lực có tính chất khác nhau quấn quýt vào nhau. Vạn lại thành từng vòng từng vòng xoáy linh lực, xé không khí thành từng đợt sóng gợn, phát ra những âm thanh "ong ong" yếu ớt.

Lý Diệu nhìn đến tê cả da đầu. Một pháp bảo tinh vi, căn bản không phải là thứ mà hắn không thể sửa nổi.

Hắn theo bản năng lắc đầu nguầy nguậy.

Đinh Dẫn nhìn hắn đầy do dự, sau đó quát lên:

"Cậu không cần phải hiểu nguyên lý vận chuyển của linh lực của lôi pháo Thái Ất, cũng không cần sửa chữa những bộ phận trung tâm. Cậu chỉ dựa vào bản đồ kết cấu mà tôi đưa cho cậu để kết hợp những bộ phận đó lại với nhau, đặt đúng vào vị trí của nó là được. Máy thứ này đều là thiết bị phụ trợ của pháp bảo, kết cấu không đến nỗi quá phức tạp, chỉ là số lượng linh kiện quá nhiều, cần tốc độ tay nhanh như chớp mới có thể lắp ráp xong trong một thời gian ngắn."

Đinh Dẫn khoát tay, tinh não siêu nhỏ trong đầu hắn bắn ra hàng trăm tấm sơ đồ kết cấu phức tạp, đập thẳng vào hai mắt Lý Diệu.

Đinh Dẫn quát:

"Toàn bộ tính mạng của những con người trên chuyến tàu này đều nằm trong tay chúng ta. Nếu như có thể kịp thời sửa chữa lại lôi pháo Thái Ất thì còn có một tia cơ hội sống sót, còn không thì tất cả sẽ bị thú triều nuốt chửng đến không còn một mảnh vụn."

"Bị thú triều nuốt chửng!"

Lý Diệu run lập cập, nhẩn nhìn lướt qua cơn triều cường đen kịt như mây đen, trong mắt hắn bùng lên một ngọn lửa, gắt gao cắn chặt hàm răng, tập trung toàn bộ tinh thần vào để nghiên cứu bản đồ kết cấu của lôi pháo Thái Ất.

"Bộ phận chiến đấu nòng cốt tôi sẽ đích thân xử lý, còn cậu sẽ phụ trách những linh kiện phụ trợ từ trang số 51 đến 72. Cho cậu mười phút, có đủ không?"

Đinh Dẫn vuốt nước mưa, cắn răng lại hỏi.

Lý Diệu mí mắt hơi nháy lên, ánh mắt lấp lánh, trong mắt vô số tinh mang đang nổ tung, trong nháy nhập toàn bộ hai mươi mấy tấm bản đồ vào trong khu vực não bộ.

Lý Diệu nhắm mắt lại, yên lặng tính toán, cùng với chuyển động không ngừng thì lực tính toán cũng đạt đến cực đại, từng chút bản đồ ở trong khu vực chuyển thành những hình ảnh hư ảo nửa trong suốt lấp lánh ánh vàng nhạt, va đập vào nhau, bay nhanh rồi tổ hợp lại.

Bảy giây sau, Lý Diệu mở choàng mắt, trong mắt toát lên một tia vô cùng tự tin!

"Không cần 10 phút, 8 phút 53 giây là đủ!"

Trong làn mưa xối xả! Dưới sự tập kích của thú triều!

Lý Diệu cùng Đinh Dẫn triển khai màn biểu diễn sửa chữa pháp bảo như trong mơ.

Đinh Dẫn không cần phải nói, cái dáng vẻ bệ ngệ bị đốt cháy trong nháy mắt, thực lực mạnh mẽ nhất của một luyện khí sư được bộc lộ hoàn toàn không sót chút nào, hơn trăm xúc tu linh lực vô hình vô ảnh khuếch tán ra từ toàn thân, đồng thời tay nắm chặt hàng trăm linh kiện pháp bảo, ráp lại với nhau nhanh như chớp.

Ở trong mắt người bình thường, Đinh Dẫn đột nhiên như được giao cho sinh mệnh của các linh kiện pháp bảo, khiến cho những linh kiện tinh vi ấy hợp lại làm một thể trong một vũ điệu điên cuồng.

Còn trong mắt viên sĩ quan mắt đỏ kia, cũng là một tu chân giả, hẳn thấy Đinh Dẫn giống y hệt như một ngọn lửa cháy hừng hực, một lần tiếp xúc linh lực đều là một ngọn lửa.

Hắn chính là đang điên cuồng thiêu đốt linh năng dự trữ của bản thân, mặc dù linh lực khô cạn cũng sẽ không tiếc.

Lý Diệu tuy rằng không có linh lực xúc tu, nhưng hai tay của hắn cũng trong nháy mắt biến hóa thành mấy chục hình ảnh hư ảo. Tốc độ tay lần này của hắn còn tăng lên một cấp số so với ban nãy. Cho dù mưa to bão giạt cũng không thể làm ảnh hưởng đến bóng xám được hình thành ở hai tay hắn, cả người đều chìm trong bóng xám ấy, không nhìn rõ cả mặt mũi.

Còn xung quanh hắn, xuất hiện một vòng tròn nước lớn, đó chính là những giọt nước mưa bị hư ảnh bắn văng ra.

Đây mới thực sự là "Gió thổi không tới, nước bắn không lọt"!

"Sàn sạt sàn sạt!"

bên trong bộ khung pháp bảo phát ra những tiếng kim loại va vào nhau rất nhỏ. Lôi pháo Thái Ất đang dần được hồi sinh với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường được.

"Các anh em, cố gắng cầm cự, sắp sửa khiến cho lũ tạp chủng kia nếm mùi lợi hại của chúng ta rồi!"

Viên sĩ quan mắt đỏ hưng phấn ném mặt chiếc mũi trên đầu xuống, ghép lại hai khẩu súng Lôi Hỏa, đổi sang loại đạn linh năng mạnh nhất, gào thét rồi bắt đầu bắn khắp xung quanh, càn quét bầu trời đen kịt.

Mấy con u hồn sửa vất vả lắm mới lọt được vào tuyến phòng ngự thì bị ông bắn cho tan xác, không cả kịp kêu lên đã biến thành khói bụi rồi.

Những binh lính trẻ tuổi cũng nhóm lên ngọn lửa ý chí, tiếng gào thét vang tận trời xanh:

"Quân liên bang, lên đạn, tuốt gươm, giết giết giết giết giết giết giết!"

Sau 8 phút 53 giây...

"Đã xong rồi!"

Trong mắt Lý Diệu vẫn vện tia máu, toàn thân bốc lên làn khói trắng, mười đầu ngón tay ma sát hết sức với nhau, ngón giữa còn cọ xát đến nổi lộ ra một lỗ thủng sâu thấy cả đầu xương, liên tục rỉ máu.

Nhưng hắn lại không hề hay biết hay có cảm giác gì, hắn liếm liếm đôi môi khô khốc, say sưa nhìn Lôi pháo Thái Ất, trong đôi mắt đỏ ngầu ánh lên vẻ tự hào.

Đinh Dẫn cũng đã sửa xong những linh kiện quan trọng, ông nhét một linh lực vào trên nút khởi động linh phù.

Lôi pháo Thái Ất tựa như một con thú khổng lồ hoang dã thức tỉnh từ một cơn ngủ say. Màu lam xám từ điện hồ quang phát ra trong khe hở giữa các linh kiện cấu tạo, lượn lờ xung quanh pháp bảo.

"Vù" một tiếng, tám chân giữ cân bằng của Lôi pháo Thái Ất toàn bộ đều được dựng lên, thân súng từ từ dựng lên từ chân súng.

Hai nòng súng sắc như kiếm từ từ hiện ra giữa thân pháo, nhắm chuẩn vào cơn thú triều đen kịt.

Đinh Dẫn nhét một hộp tinh nguyên nén siêu cao áp vào trong khay chứa linh năng của khẩu pháo, một tầng ánh sáng xanh nhạt bao trùm lập tức bao trùm lên khẩu lôi pháo Thái Ất đen sì.

"Nạp thêm Linh năng, 30%!"

Thứ ánh sáng màu lam nhạt dần dần sáng lên, chiếu rọi về kích động trên khuôn mặt của mỗi người.

"Nạp thêm Linh năng, 60%!"

Trong vầng sáng màu xanh bắt đầu xuất hiện những đốm sáng như hàng trăm con đom đóm, từ từ bay đến giữa lôi pháo Thái Ất.

"Nạp thêm Linh năng, 90%!"

Những "con đom đóm" ở giữa hai nòng súng bắt đầu ngưng kết lại thành những hồ quang điện rung động, chúng chuyển động loạn xạ, không ngừng nghỉ giữa hai nòng súng, phát ra những tiếng rít chói tai. Tóc tai mấy binh sĩ đứng gần đều dựng thẳng đứng, không cách nào ẩn xuống được.

"Nạp thêm Linh năng, 100%!"

Lôi pháo Thái Ất phát ra một thứ ánh sáng màu xanh sáng lóa chói cả mắt, những điện quang hồ ban nãy còn lượn lờ quanh hai nòng pháo đều biến mất vì chúng đều bị hút vào chính giữa, kết lại thành một quả cầu điện từ bằng năm đấm, nhìn kĩ còn thấy phần lõi của nó đang phát ra một vùng sáng nhàn nhạt.

Màu mặt trời!

"Đế ta!"

Viên sĩ quan mắt đỏ hô lên một tiếng, ông gồng mình lên, quân phục bị xé rách, rơi từng mảnh từng mảnh xuống dưới đất, lộ ra một thân hình cường tráng mình đồng da sắt.

Trên đôi vai dày rộng của hắn có một hình sấm tia chớp điện giao vào nhau nhìn rất hung dữ. Không biết là dùng loại mực linh nào để xăm lên, trong bóng đêm sấm giật lại phát ra thứ ánh sáng lấp lánh chói mắt. Giống như hai tia sét thực sự bị hắn ấn chặt trên lưng, tạo thành một đôi cánh.

Viên sĩ quan vững vàng ngồi trên khẩu pháo, linh lực trong cơ thể bắt đầu điên cuồng chuyển động, hắn liều mạng nhắm đến khẩu lôi pháo Thái Ất.

Dưới sự kích thích của hắn, quả cầu điện từ sẽ ngày càng tăng về điện tích, sẽ càng sáng lóa hơn người ta không thể nhìn thẳng.

Lôi pháo Thái Ất!

những tia sét linh năng áp suất cao có thể bay ra từ giữa hai nòng súng, hình thành những tia sét hình cung vô cùng khủng khiếp, quy lực chắc chắn sẽ tương đương với một tu chân giả hàng đầu thời Kết Đan kì.

Hơn nữa...

"Cái bọn tạp chủng này đúng là rất thông minh, chúng chọn một vùng mưa bão để tấn công khiến chúng ta không thể liên lạc được với thế giới bên ngoài.

"Nhưng mà chúng mày có năm mơ cũng không ngờ, trên tàu của chúng ta có một thần khí lợi hại như lôi pháo Thái Ất, càng ở trong khu mưa bão càng phát huy được uy lực 500%."

"Nếu như quả cầu điện từ có thể ở giữa trung tâm cơn bão phát nổ có thể dẫn ra sấm sét, tạo thành một cảnh mưa bão kinh hoàng, tạo ra hiệu quả "ngũ lôi oanh đỉnh", phút chốc có thể khiến toàn bộ bọn chúng nổ banh xác."

Viên sĩ quan hét lên một tiếng, linh năng bắn ra như lũ quét, kích hoạt mức nổ của lôi pháo Thái Ất lên đến cực hạn, một quả cầu sét lấp lánh bắn xẹt ra giữa hai nòng súng, nhắm thẳng vào chính giữa cơn thú triều.

"Bùm!"

Tựa như ngôi sao cực mới phát nổ, quả cầu sét nhanh chóng nở ra gấp vạn lần, những tia hồ quang điện giao vào nhau, hình thành vòng xoáy hủy diệt, bắn banh xác toàn bộ u hồn sửa trong phạm vi mấy trăm mét.

Không ít u hồn sửa liều mạng chạy trốn ra ngoài, vẫn bị sức hút của Lôi Điện kéo chặt lại, kéo đến vực sâu của sự chết chóc.

Trong lúc nhất thời, bên trong cơn thú triều xuất hiện một cái lỗ thủng to khủng bố, trong suốt. Có cảm giác có thể nhìn thấy những đốm sáng phía sau cơn thú triều.

"Lộp bộp... lộp bộp... ùng ùng!"

Những con u hồn sửa ở mấy trăm mét vòng ngoài mặc dù chưa bị tan xác, nhưng lại bị điện giật chết, rơi xuống như mưa.

Nhưng u hồn sửa thì nhau tản ra, mất một lúc lâu sau chúng mới lại tụ vào, nhưng lần này không dám tụ thành một làn sóng lớn và dày đặc như ban nãy nữa.

Quân lính liên bang kêu gào mừng rỡ như điên.

Thế nhưng viên sĩ quan mắt đỏ đang cười trần lại vẫn đầy nghiêm trọng. Phát bắn vừa rồi của lôi pháo Thái Ất vẫn chưa dẫn được đến sấm sét của trời. Mặc dù số u hồn sửa bị giết chết cũng nhiều nhưng vẫn chưa động đến được gốc rễ củ trận triều thú.

Hơn nữa cái lũ tạp chủng này đã có sự phòng bị, sẽ không tạo thành đội hình dày đặc nữa, rất khó để có thể bắn một phát mà giết được hàng nghìn hàng vạn con nữa.

Lôi pháo Thái Ất có uy lực kinh người, nhưng mức tiêu hao linh năng cũng là con số trên trời, mỗi một phát tấn công cũng tương đương với đang đốt cháy hàng trăm hàng nghìn khối tinh thạch.

Đoàn tàu chỉ có ba hộp tinh nguyên dạng nén cao, chỉ có thể đủ cho lôi pháo Thái Ất nổ chín phát súng.

Muốn dẫn đến được sấm sét thì bọn họ chỉ còn có tám cơ hội.

Nhìn quân lính xung quanh vẫn đang hò reo sung sướng, viên sĩ quan mắt đỏ cắn răng, sắc mặt nặng nề, ông tiếp tục đi nạp thêm linh năng, tranh thủ những đốm sáng trong nháy mắt trên bầu trời, bắn ra quả cầu từ thứ hai.

Nhưng lần này u hồn sửa đã có kinh nghiệm, chúng giãn nhau ra rất rộng khi chúng thấy quả cầu điện từ sắp nổ. Sau khi giết được thêm mấy trăm u hồn sửa thì bất lực.

Bầu trời lại một lần nữa bị bóng tối bao trùm.

Viên sĩ quan mắt đỏ không nói câu gì, chỉ nghiêng răng bắn ra quả cầu điện từ thứ ba không cả thềm nhìn. Một chân mở nắp khay linh năng rồi nhảy vọt lên, lấp vào những hộp tinh nguyên nóng bỏng tay, không để ý những bong bóng tay nổi lên vì bị đốt cháy sém trên tay, lại điên cuồng nạp thêm những hộp tinh nguyên vào.

Quả thứ tư, quả thứ năm, quả thứ sáu!

Ba quả cầu điện từ bay ra với tiếng động lớn. Quả đầu còn chưa vỡ ra, quả thứ ba đã chuẩn bị vỡ rồi, hình thành trên bầu trời ba quả cầu sáng lấp lánh, quét sạch một mảng trời lớn.

Nhưng càng lúc càng nhiều u hồn sửa cuộn cuộn nhào tới liên tiếp, như những con thiêu thân lao đầu vào pháp trận phòng ngự.

"Hộp tinh nguyên cuối cùng rồi!"

Đinh Dẫn trong lòng lạnh lẽo, nhưng không nói ra điều gì.

Viên sĩ quan mắt đỏ ngồi lên ụ súng lần cuối cùng, khoe mắt, khoe miệng và tai ủa ông đều chảy ra máu tươi như những con giun, mu bàn tay càng bị xé rách đến vô cùng thâm thẳm.

Đây là sự "cản trở" lại của linh năng sau khi pháp bảo bộc phát uy lực mạnh mẽ của mình, cũng tương đương với những thương tổn mà "sức giệt" của lôi pháo Thái Ất gây ra.

Vì lẽ đó ông mới muốn đích thân ra trận, chỉ có tu chân giả chiến đấu thân thể cường tráng và mạnh mẽ như hãn mới miễn cưỡng gánh nổi sức giệt của lôi pháo Thái Ất, nếu như là những người luyện võ thông thường thì e là sớm đã bị sức phản của khẩu pháo giệt cho tan xác lâu rồi.

Viên sĩ quan liều mạng luôn, gần giống như là điên cuồng, hai mắt như hai ngọn lửa cháy rực, một quả cầu điện từ lại âm âm bay ra.

Nhưng lần này là thất bại nhất khi phát bắn lại lao vào giữa khoảnh không thừa thớt nhất của u hồn sữa. Tựa như một bông pháo giữa bầu trời, tan vỡ một cách tịch mịch.

Viên sĩ quan mắt đỏ sắc mặt trắng bệch, lão đà lão đảo, đúng khi mọi người đều nghĩ rằng ông sẽ không thể tiếp tục trụ nổi nữa, ông lại điên cuồng hét lên, hình xăm hai tia chớp dọc sống lưng đột nhiên phát sáng lấp lánh, tạo thành đôi cánh rừng rực lửa!

Đúng lúc này, những đám mây đen vần vũ như con rắn uốn lượn, từng đợt sấm sét âm âm. Từng tia sét bắt đầu được hình thành.

Viên sĩ quan mắt đỏ dùng chút sức lực cuối cùng, đấm một cú lên phù văn phát động.

Cả thùng xe đều bị ông đấm đến rung lắc vô cùng mạnh.

"Mẹ nó, mau nổ cho ta nhanh lên!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Dẫn Lôi, Lôi Vân Phong Bạo!

Chỉ trong chớp mắt, mây đen bao trùm lấy mọi thứ, chỉ còn lại bóng tối sâu thăm thẳm.

Thế nhưng ngay tích tắc sau, một tiếng sấm vang lên rung trời, khiến cả thế gian như thể quay về lúc khai thiên lập địa.

Lấy sấm sét từ điện cầu làm tâm, linh năng lôi điện tích lũy trong mây đen hoàn toàn kích phát ra, hơn vạn tia điện tuôn trào, hóa thành một tấm lưới rộng như muốn bao trùm cả trời đất, chiếu rọi cả hoang nguyên, sáng như giữa ban ngày!

Dẫn lôi, ngũ lôi oanh đỉnh!

Đây là thiên địa đại kiếp mà đến tu chân giả cao giai cũng không thể chống được - lôi vân phong bạo!

Trong nháy mắt, mất trăm ngàn sửa u hồn bị quét sạch, còn chẳng kịp kêu một tiếng đã bị lôi điện hóa kiếp thành không khí.

Mấy ngàn con sửa u hồn ở ngoài xa nhất ré lên thảm thiết, chạy bán mạng về hướng trùng động, toan trốn về Huyết Yêu giới. Thế nhưng chỉ vài giây sau chúng đã bị tia điện bắt kịp, bị đốt thành những cục than bằng nắm tay, sau đó bị gió lốc nghiền nát, thổi bay khắp trời, vĩnh viễn ở lại nơi hoang nguyên của Thiên Nguyên giới!

Lôi vân phong bạo hàng xuống, tất cả mọi người đều mặt mày xanh lét, tóc dựng đứng cả lên.

Ai nấy đều thấy tê tê như bị điện giật, nhiều người nứt cả móng tay, cuống lưỡi vừa xót vừa đắng.

Lôi vân phong bạo kéo dài đến 10 giây rồi mới từ từ lặng xuống. Mây đen bay sạch, bầu trời biến thành màu lam đậm, lấp lánh vài ngôi sao, mưa giông chớp giật cũng chuyển thành mưa phùn lất phất.

Cơ lốc lôi điện vừa rồi đã giải phóng tất cả linh năng lôi điện tích trữ đã lâu ở khu lôi bạo, số linh năng còn lại không đủ để duy trì sấm sét nơi đây, thế nên chẳng mấy mà mọi người được bước vào một chuyến lữ trình sóng yên gió lặng, trăng sáng sao thưa.

Mà trong lòng Lý Diệu, có chấn động mãnh liệt vừa sinh ra.

"Dẫn lôi, ngũ lôi oanh đỉnh, lực lượng của tự nhiên vĩ đại thực sự quá mạnh mẽ, quá cuồng bạo!"

"Đến cả thú triều với quy mô lớn như vậy mà cũng có thể quét sạch chỉ trong nháy mắt, giết gọn mấy trăm ngàn con yêu thú trong chớp mắt, hóa chúng thành tro, chẳng để lại chút cặn bã nào."

"Dù là lão quái Nguyên Anh kỳ, đánh một kích toàn lực mà không sử dụng phát bảo, sợ là cũng chẳng ra được sức mạnh kinh khủng đến vậy!"

"Đỉnh Dẫn và gã Quân quan mắt đỏ kia cùng lắm là Trúc Cơ kỳ, chỉ bằng một pháp bảo cao giai mà có thể làm được đến vậy!"

"Nghề luyện khí sư này, quả nhiên mạnh thật!"

"Tuy giờ ta chỉ biết làm theo người ta, đi duy tu phần phụ trợ ngoài của pháo điện từ Thái Ất, nhưng sẽ có một ngày, ta sẽ trở thành luyện khí sư

chân chính, tự tay luyện chế ra pháp bảo còn mạnh hơn cả pháo điện từ Thái Ất!"

Một tia sét cuối cùng xẹt qua bầu trời, thiên không cuối cùng cũng yên tĩnh lại.

Con sửa u hồn cuối cùng ngã xuống, bị tà tinh quĩ nghiền qua.

Tất thủy binh sĩ đều nhảy lên hoan hô.

Quân quan mắt đỏ cũng thở phào nhẹ nhõm, gương mặt chữ điền danh thép cuối cùng nở nụ cười, rồi thân thể gã nằm nhoài lên ụ súng.

Đình Dẫn vẫn cau mày, nhìn lên trời.

Lý Diệu thấy khó hiểu, nhìn theo ánh mắt đó, rồi trái tim hắn cũng thất lại. Tuy thú triều đã tàn, lốc điện cũng từ từ lặn xuống, nhưng trùng động vẫn còn đó.

Điều này thể hiện rõ rằng con đường nối giữa Huyết Yêu giới và Thiên Nguyên giới vẫn chưa bị cắt đứt, vẫn còn khả năng có yêu thú cường đại xâm nhập Thiên Nguyên giới!

Mi mắt Lý Diệu giật liên tục, bỗng nhiên hắn có cảm giác kinh sợ tột độ.

Đêm nay đã định sẽ là một đêm gió tanh mưa máu, bởi lát sau, một đám mây đen khổng lồ lại chui ra từ trong trùng động, hóa thành một cơn sóng đen bao trùm cả trời đất Thiên Nguyên giới!

"Lại là thú triều? Hai lần thú triều liên tục!" Lý Diệu không thể tin nổi vào mắt mình.

Khóe miệng Đình Dẫn co giật, hắn ngồi bệt xuống đất, lắc đầu chậm chậm, cười khở:

"Yêu thú vừa xuất hiện có cấp bậc vượt xa sửa u hồn, hay nói cách khác, sửa u hồn chỉ là đám tốt thí bị lũ yêu thú này xua đến Thiên Nguyên giới để thăm dò mà thôi, lần này... mới là thú triều thật sự!"

"Tốt thí?"

Chân răng Lý Diệu phát xót.

Chỉ đợt sửa u hồn kia thôi đã đẩy bọn họ vào tuyệt cảnh, đến chiêu áp đáy hòm là pháo điện từ Thái Ất cũng phải lòi ra dùng đến tám lần, chỉ còn dùng được thêm một lần nữa.

Nếu đó chỉ là "tốt thí", thì thú triều thật sự đáng sợ đến nhường nào đây?

Bọn họ phải dùng gì để chống chọi?

Yêu khí phô thiên cái địa chẳng mấy đã tràn vào trong xe, nhiệt độ hạ xuống mười mấy độ, không khí đầy rẫy thứ mùi máu tanh khiến người ta muốn nôn mửa.

Tiếng hoan hô của các binh sĩ nhỏ dần, rồi chỉ còn lại sự im lặng tuyệt vọng.

Không ít người vẫn còn nguyên nét hân hoan vừa thoát hiểm trên mặt, ấy vậy mà đáy mắt đã hiện lên nỗi kinh hoàng sâu sắc.

"Là muỗi bạc mặt quỷ!"

Quân quan mắt đỏ nhố ra một cục đờm lẫn máu, cứng như đinh sắt.

"Cái gì!"

Cả cột sống Lý Diệu như ngâm trong nước đá, tóc gáy dựng đứng cả lên.

Muỗi bạc mặt quỷ là một loại yêu thú thuộc lớp côn trùng, một con loài này to cỡ chuồn chuồn, khi chúng giương cánh ra, hoa văn trên đó hết như mặt quỷ, mà chỗ chứa máu của chúng được quần bởi những vòng vân màu bạc, nên mới có tên như vậy.

Một con muỗi bạc mặt quỷ không đáng sợ, tuy thích hút máu như đĩa, nhưng thân thể chúng rất yếu, dù là người bình thường dùng một pháp bảo cấp thấp cũng có thể tiêu diệt dễ dàng.

Đáng sợ là ở số lượng!

Muỗi bạc mặt quỷ rất ít khi đi lẻ, một khi tấn công, bọn chúng thường kéo bè kéo cánh thành một đại quân, mấy tỷ con muỗi bạc mặt quỷ tạo thành một cơn lốc cuốn lấy mọi vật, tựa như nạn châu chấu, không lưu lại bất kì sinh vật sống nào trên con đường chúng đi qua, tất cả sinh linh sẽ bị hút cạn máu, trở thành những cái xác khô.

Thời đầu lập quốc của Liên Bang Tinh Diệu, hoang nguyên Yêu Thú từng bùng nổ một đợt thú triều muỗi bạc mặt quỷ này, một thành trấn năm vạn dân, bị giết sạch chỉ trong một tiếng, không chỉ máu, mà cả dịch não và tủy sống cũng bị rút cạn, cảnh tượng ấy khiến người người khiếp sợ, vô cùng kinh khủng.

Đáng sợ hơn là, muỗi bạc mặt quỷ có năng lực kết nối qua tâm trí.

Một con muỗi bạc mặt quỷ, chỉ là một con yêu thú cấp thấp không có trí tuệ, vô tri vô giác, nhưng khi số lượng đạt tới nhất định, lượng biến gây ra chất biến, toàn bộ quần thể đó sẽ có được trí tuệ nhất định, khiến chúng tiến hóa từ yêu thú thành yêu tộc - một giống loài có trí tuệ không hề thua kém nhân loại, chính là yêu tộc biết tu luyện!

Quả nhiên, sau khi trăm triệu con muỗi bạc mặt quỷ bay ra từ trong trùng động, tất cả bọn chúng chợt phát ra ánh sáng màu xám.

Rồi cùng với âm thanh "vù vù", lũ muỗi di chuyển một cách kì dị, dần dần hợp thành nửa thân người khổng lồ cao hơn trăm thước.

Ngũ quan của người khổng lồ đó có thể thấy rất rõ, nó cười gằn với những người trên tàu.

Giống như mặt đất nứt vỡ, suối vàng mở rộng, ma quân chốn cửu u bò ra từ nơi vực sâu vô tận, vươn cặp móng vuốt, vồ lấy con tàu.

"Khà khà khà!"

Pháp trận phòng ngự lóe sáng, bắn ra ngàn vạn tia điện, miễn cưỡng chống lại móng vuốt khổng lồ của muỗi bạc mặt quỷ!

Tàu tinh quỳ rung dữ dội, như thể đang lao nhanh trên con đường núi gập ghềnh.

Không ít binh sĩ ngã trái ngã phải, đập vào thùng xe.

Các mảnh của pháp bảo và súng ống bay đầy trời, rồi rơi ầm ầm xuống.

Pháp trận phòng ngự Linh Quang lúc sáng lúc tối, phát ra những tiếng "két két" chói tai, khiến người ta hãi hùng, chỉ e một giây sau lớp phòng ngự sẽ vỡ tan.

Quân quan mắt đỏ vuốt mặt, hét một tiếng cuồng bạo, rồi bắn phát pháo điện từ Thái Ất cuối cùng.

Không sai không lệch, trúng giữa đầu "người khổng lồ" kia.

Sau một tiếng nổ đinh tai nhức óc, nửa cái đầu khổng lồ bị bắn nát, một mảng lớn muỗi bạc mặt quỷ hóa thành tro bụi.

Còn không đợi binh lính reo hò, mấy chục ngàn con muỗi lại bay lên, tạo thành một cái mặt quỷ mới, nom còn hung ác hơn mới rồi.

"Vô dụng thôi."

Đinh Dẫn trở nên cực kì bình tĩnh, con người chuyển động liên tục, đầu óc không ngừng tính toán, rồi thản nhiên nói:

"Muỗi bực mặt quỷ rất nhiều, đã phát sinh chất biến, biến thành yêu tộc với trí tuệ cực cao rồi. Pháo điện từ Thái Ất không thể đánh tan nó, mà linh năng lôi điện do khu lôi bạo tích trữ cũng đã tiêu hao gần hết, không thể dẫn lôi thêm lần nào nữa."

"Dựa theo tính toán của tôi, 25 phút 31 giây sau pháp trận phòng ngự sẽ tan vỡ, mà không đến 3 phút sau, nó sẽ hút sạch máu của mọi người trên tàu, biến chúng ta thành xác khô."

Quân quan mắt đỏ sững lại một chút, rồi giận giữ và chán nản đập một phát lên pháo điện từ Thái Ất, vừa định chửi ầm lên, thì một nữ binh đầu bù tóc rối bỗng lao từ trong khoang số 15 ra, hớn hờ thông báo:

"Doanh trưởng, đã liên lạc được với trụ sở, viện quân sẽ đến sau 29 phút 52 giây nữa, hơn nữa có một tu chân giả phái Sơn Hải đang tuần tra ở gần đây, anh ta sẽ đến chỗ này trong 28 phút 29 giây nữa!"

"Quá tốt rồi!"

Quân quan mắt đỏ mừng rỡ múa may cánh tay lực lưỡng một hồi, rồi lập tức ỉu xiu, nghiêng răng nghiêng lợi:

"Chết tiệt, đám chó chết này sẽ đánh vỡ pháp trận phòng ngự sau 25 phút nữa, đợi viện quân tới thì chúng ta đã thành xác khô cả rồi!"

"3 phút, 3 phút trí mạng, nếu pháo điện từ Thái Ất còn có thể dùng thêm vài lần thì tốt rồi, mấy chục quả cầu điện từ đập tới, sao mà không trì hoãn được đám chó chết kia dăm ba phút chứ!"

"Không có hộp tinh nguyên siêu cao áp được luyện chế chuyên môn thì pháo Thái Ất chỉ là một đồng sắt vụn, căn bản không thể dùng được!"

Ngay lúc quân quan mắt đỏ đang vô cùng ủ rũ, Đinh Dẫn bỗng nhiên cất lời: "Pháo điện từ Thái Ất vẫn dùng được."

"Cái gì?"

Quân quan mắt đỏ ngạc nhiên, bật thốt:

"Sao có thể? Tôi đã kiểm tra cẩn thận hết số pháp bảo dự trữ của tàu trước khi lên đường rồi, ba hộp tinh nguyên chuyên dụng đã bị dùng hết sạch, làm sao dùng pháo điện từ Thái Ất được nữa?"

Đinh Dẫn cười nhạt, chỉ vào ngực mình:

"Lão Lý, chúng ta đều là tu chân giả, trong cơ thể vốn dự trữ lượng lớn linh năng, đủ để kích phát pháo điện từ Thái Ất."

Hai mắt quân quan mắt đỏ tròn tròn, gã gằm nhẹ:

"Lão Đinh, ông đang nói gì thế? Uy lực cực đại của pháo điện từ Thái Ất có thể sánh ngang với một kích toàn lực của tu chân giả Kim Đan kỳ đỉnh phong, linh năng tiêu hao cực kì kinh khủng! Chúng ta chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, trong cơ thể có thể trữ bao nhiêu linh năng? Chúng ta điều động pháo điện từ Thái Ất, giống như trẻ con ba tuổi cầm thanh đao 90 cân, chính là không muốn sống nữa đó! Huống chi, coi như chúng ta thiêu đốt sinh mạng, tan nát thần hồn, tiêu hao linh năng bất chấp hậu quả, thì cũng chỉ bắn được hai, ba phát pháo là cùng!"

Đinh Dẫn nhìn thẳng vào người khổng lồ tạo bởi muối bạc mặt quỷ cách đó không xa, vô cùng bình tĩnh hỏi ngược lại:

"Hai, ba phát pháo, chẳng phải đã đủ rồi sao?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Ai Là Tu Chân Giả?

Quân quan mắt đỏ sừng sờ một chập, rồi chột vồ đầu, cười to:

"Đúng, đúng, tôi nghĩ lạc hướng rồi, coi như chúng ta không thể giết được đám chó chết này, thì chỉ cần kéo dài được 3 phút, 3 phút là đủ rồi!"

Gã ngừng một chút, nhìn yêu tộc khổng lồ ngày một lớn hơn đằng xa, mắt hiện sự khinh thường mãnh liệt:

"Nhưng chỉ bằng hai ta, dù có thiêu đốt sinh mạng, tan nát thần hồn, e vẫn không đủ để kìm chân nó được 3 phút, không biết có ai sẽ đứng ra, kể vai chiến đấu cùng chúng ta đây?"

"Sẽ có, nhất định sẽ có."

Đinh Dẫn mỉm cười, trong mắt là niềm tin vững chắc nhất từ xưa đến nay.

Lý Diệu đứng bên cạnh nghe hai người nói chuyện, thấy giữa những câu từ thốt ra nhuộm màu bi tráng, hăn chột có linh cảm chẳng lành, không khỏi bật thốt: "Thầy Đinh, các thầy..."

Đinh Dẫn mỉm cười, làm thủ thế "xin lỗi", bình thản bảo:

"Lý Diệu à, xin lỗi nhé, lúc ở phòng chờ tàu còn hứa với em là sau này sẽ giao lưu với nhau về luyện khí thật nhiều, chỉ sợ thầy phải thất hứa rồi."

Quân quan mắt đỏ ần vài lần lên tinh não mini, làm hơn mười luồng sáng bắn ra, hóa thành mười mấy màn hình theo dõi tình hình trên tàu.

Phần lớn hành khách đều không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì, chỉ tưởng sấm sét khiến tàu bị xóc nảy, rất nhiều người còn đang quát tháo trách cứ nhân viên trên tàu.

Chỉ có rất ít hành khách là thấp thỏm lo sợ, bởi họ cảm giác được thú triều đang diễn ra.

Những người này có già có trẻ, dáng vẻ bất đồng, từ cách ăn mặc cũng có thể thấy họ thuộc về các tầng lớp khác nhau trong xã hội, tuy nhiên ai cũng đều có một đôi mắt trong veo, tỏa ra linh khí nhẹ nhàng.

"Chúng ta hên đấy, trên chuyến xe này có khá nhiều tu chân giả."

Quân quan nhếch miệng nở nụ cười, mở phù trận thông báo ra, giọng đầy nghiêm túc:

"Ai là tu chân giả? Xin tập hợp ở phần đuôi tàu, nơi này cần các vị."

Giọng gã được thần niệm chuyển hóa, trở nên vô cùng rõ ràng, vang vọng khắp cả đoàn tàu.

"Ai là tu chân giả?"

"Ai là tu chân giả?"

"Ai là tu chân giả?"

Lý Diệu nhìn chăm chăm vào màn hình theo dõi, nhận thấy trong mấy khoang xe, một số hành khách có phản ứng.

Trong toa số 2, một ông già có mái tóc hoa râm, mặt mày hồng hào khỏe mạnh từ từ đứng dậy. Ông lấy chiếc mũ cói màu vàng nhạt xuống

khỏi giá để hành lý, cẩn thận đội nó lên đầu, rồi lại quay qua cửa sổ chỉnh sửa vẻ ngoài một chút, đoạn mới chống chiếc gậy khắc đầu rồng, bình tĩnh đi về phía đuôi xe.

Trong toa số 3, một gã mập bự con đang ngồi, trên mấy ngón tay vừa thô vừa ngắn là ba cái nhẫn vàng chói. Ngồi cùng gã là một cô gái trẻ, nom có vẻ đủ tuổi làm con gái gã không chừng.

Ban đầu, gã mập ôm cô gái vào lòng, vừa dỗ dành vừa táy máy tay chân, có vẻ chả thèm để ai vào mắt, nom có hơi hung hăng.

Thế nhưng khi nghe thấy lời kêu gọi, thịt mỡ trên mặt gã chợt run lên, khiến gương mặt ấy lập tức trở nên cực kì nghiêm túc, thậm chí còn hơi đáng sợ.

Gã mập do dự hồi lâu, vẻ mặt càng lúc càng dữ tợn, coi bộ như sắp nghiền nát hàm răng đến nơi, rồi gã chợt vỗ đùi, ôm cô gái trẻ kia lại, hôn sâu!

Gã hôn rất chuyên chú, tựa như đời này sẽ chẳng còn cơ hội nào để hôn nữa, mặc cho cô gái giãy dụa thế nào cũng không chịu buông.

Hôn đến nửa phút, gã mới chịu thả ra, rồi bỗng đứng phắt dậy, vác cái bụng to như bầu năm, sáu tháng, đi về phía đuôi xe.

Cô gái lau nước dính trên khóe môi, hơi tò mò hỏi gã một câu, dường như là hỏi gã định đi đâu.

Lý Diệu nhìn gã mập nóng nảy huơ tay, nói hai chữ, xem khẩu hình thì là:

"Đi đái!"

Toa số 6, có một cặp vợ chồng khoảng chừng ba bốn mươi tuổi, cả hai nhìn vô cùng bình thường, hết như mấy nhân viên công sở đầy rẫy trong xã hội.

Nghe thấy lời kêu gọi, cô vợ đứng phắt lên không hề do dự, mà anh chồng thì lộ rõ vẻ sợ sệt qua nét mặt, thậm chí còn thò tay kéo vợ lại.

Cô vợ trợn mắt, ánh nhìn lộ rõ nỗi bất ngờ và khinh bỉ, rồi cô hất tay chồng ra, còn chỉ tay vào mặt anh mắng một câu, đoạn đi thẳng về phía đuôi xe, không hề quay đầu lại.

Anh chồng mặt mũi đỏ bừng, xấu hổ đến sắp khóc, đến cuối cùng, anh ta cũng cắn răng, vỗ bàn một cái, rồi đứng dậy đuổi theo bóng vợ.

Ở toa số 9, một thiếu nữ vận quần dài trắng tinh đang ngồi đó, nom cô vô cùng xinh đẹp, tựa như một đóa lan nở rộ giữa sơn cốc sâu thẳm.

Khi tất cả mọi người đang hoảng loạn, thì cô vô cùng bình thản đọc quyển sách trên tay.

Ở thời đại mà tinh nảo khắp nơi này, rất ít người còn giữ sở thích đọc sách giấy, ngón tay thon dài lật trang sách, khiến thiếu nữ ấy có thêm một phần thanh nhã.

Nghe thấy kêu gọi, cô hơi chau đôi mày, lấy một chiếc thẻ đánh dấu sách luyện chế từ lá cây ra, cẩn thận đặt vào trang sách đang đọc dở, rồi cất sách lên giá để hành lý, đoạn bình thản bước về phía đuôi xe.

Tại những toa xe mà những người ấy bước qua, cũng có vài kẻ chứa đựng linh khí nơi đôi mắt - những tu chân giả có thể cảm nhận được nguy hiểm đang diễn ra ngoài kia.

Thế nhưng những kẻ ấy đều cúi gầm mặt xuống, cúi sát như muốn cắm đầu vào háng, không dám đối diện với họ.

Rất nhanh, năm tu chân giả xuất hiện trong toa xe bọc thép.

Gió bão càn quét và thú triều gầm gào cũng không thể khiến họ biến sắc, mà trái lại còn toát lên vẻ "ra là vậy" đầy thoải mái.

"Tôi là tu chân giả." Ông lão chửi chu tể mi kia cất lời.

"Tôi là tu chân giả." Gã mập chửi ụ kia thở hồng hộc, nói.

"Vợ chồng tôi đều là tu chân giả."

Cặp vợ chồng kia nhìn nhau, mỉm cười, tay trong tay, các ngón tay đan cài vào nhau, tựa như bông sen tịnh đế (*) chẳng thể tách rời.

"Tôi cũng là tu chân giả." Thiếu nữ thanh nhã như lan khê cười, bình thản nói.

Đình Dẫn cùng quân quan mắt đỏ liếc mắt nhìn nhau, rồi đồng thời cất tiếng cười to.

"Hai chúng tôi cũng là tu chân giả, chẳng ngờ hôm nay lại có đến năm vị đạo hữu đứng ra cùng chiến đấu, quả là thống khoái!"

Đình Dẫn lấy ra một pháp bảo hình tròn to bằng nắm đấm, đặt nó lên trán, pháp bảo lóe sáng, như thể con mắt thứ ba của anh ta.

Vù.

Từ trong pháp bảo bắn ra năm sợi linh khí màu đỏ, chiếu vào trán của năm tu chân giả kia.

"Pháp khí trao đổi bằng thần niệm?" Hai mắt Lý Diệu sáng lên.

Tu chân giả có tinh thần lực cường đại, có thể thoải mái dùng thần niệm giao lưu với người khác, chỉ cần ý nghĩ vừa hiện lên là có thể cho người

khác biệt được rõ ràng.

Đinh Dẫn mới chỉ Trúc Cơ kỳ, đương nhiên chưa dùng được thần thông này, nhưng nếu dùng "pháp khí trao đổi bằng thần niệm", thì cũng có thể truyền đạt vô số tin tức qua thần niệm trong tích tắc, đạt được hiệu quả "tâm tư liên thông" ngay.

Lượng tin tức mà pháp khí trao đổi bằng thần niệm truyền đạt lên đến ngàn vạn chữ một giây, nên chỉ ba giây sau, năm tu chân giả liền toát lên vẻ suy tư.

Đinh Dẫn thu hồi sợi linh khí, dùng ánh nhìn nóng bỏng quét một vòng: "Tình hình chính là như vậy, ý chư vị đạo hữu thế nào?"

Ông lão chần chừ tí mỉ kia bước lên một bước, tựa như một cây cổ thụ rực lửa, nghiêm túc và đầy nhiệt thành, gật đầu:

"Được, tôi đồng ý với ý kiến của Đinh đạo hữu, chỉ còn cách hi sinh mấy người chúng ta, mới có thể tranh thủ được ba phút thời gian quý báu. Lão hủ Trang Trung Hải, Luyện Khí kỳ tầng mười ba, thế nhưng tôi chỉ là tu chân giả loại nghiên cứu, linh năng trong người hữu hạn, dù có tan nát thần hồn, e cũng chỉ kích phát được pháo điện từ Thái Ất hai lần.

Gã mập lau nước mưa trên mặt, cười bảo:

"Tôi tên Cao Đại Khang, Luyện Khí kỳ tầng mười một, tu chân giả loại quản lý, tự mở một công ty làm ăn, sau này sợ là không ăn được nữa rồi. Ha ha, tôi tuổi trẻ mạnh khỏe, tuy tu vi không bằng ông Trang, nhưng liều cái thân thịt mỡ này, cũng có thể kích phát hai lần pháo điện từ Thái Ất!"

Cặp vợ chồng trung niên liếc nhau, cười nói:

"Tôi là Nghiêm Hiếu Điệp, chồng tên Trương Mạnh, chúng tôi đều là Luyện Khí kỳ tầng sáu, nhưng vợ chồng tôi tu luyện bí pháp song tu khá

đặc thù, kết hợp với nhau, cũng kích phát được hai lần!"

Thiếu nữ thanh nhã như hoa lan nói:

"Tôi tên Vệ Thanh Thanh, vừa tốt nghiệp học viện Thiên Huyền năm nay, đang trên đường đến một thôn nhỏ ở vùng sâu vùng xa làm cô giáo. Cảnh giới của tôi thấp nhất, chỉ là Luyện Khí kỳ tầng năm, là một tu chân giả văn nghệ, còn là một Huyền Văn sư, tiếc là trước thú triều khả năng ấy chẳng có tác dụng gì. Tôi sẽ dốc hết toàn lực, cố gắng kích phát pháo một lần."

"Được! Tôi và lão Đinh đều là tu chân giả Trúc Cơ kỳ. Bọn tôi tan nát chân nguyên, tự bạo linh năng, hẳn có thể kích phát pháo điện từ Thái Ất 3, 5 lần. Chúng ta gộp lại, dù không đánh chết được lũ chó má kia, ít nhất cũng ngăn được nó ba phút!" Quân quan mắt đỏ hào khí ngút trời.

Mọi người giới thiệu xong, đều đưa mắt nhìn về phía Giang Đào trong góc.

Lúc này Lý Diệu mới nhớ ra, trong góc còn có "tu chân giả" tên Giang Đào đang chui rúc.

Giang Đào như đã chết ba ngày ba đêm, mặt mày trắng bệch, lấp bắp:

"Tôi, tôi chỉ mới Luyện Khí kỳ tầng 3, sợ là không kích phát được pháo điện từ Thái Ất, tôi, tôi..."

"Tôi tôi" một hồi lâu, hần bỗng nhiên trở nên kích động, chỉ tay vào bảy tu chân giả ở đây, gào lên:

"Mấy người, mấy người điên rồi, sao phải hi sinh mạng mình để cứu một chuyến tàu đầy rẫy những kẻ xa lạ chứ!"

Bảy tu chân giả im lặng nhìn hần, ánh mắt rất lạnh lùng.

Trong làn mưa phùn, họ hệt như bảy pho tượng đồng.

Giang Đào càng không chịu nổi, gào lên khản cả giọng:

"Chúng ta đều là tu chân giả mạnh mẽ, chí ít có thể sống cả trăm năm, hưởng thụ cuộc đời, sao phải chết ở cái chỗ này, sao phải thế?"

Gã mập lạnh lùng đáp:

"Chính bởi chúng ta là tu chân giả mạnh mẽ, thế nên khi đến thời khắc nguy hiểm, mới phải dừng cảm đứng ra gánh vác. Tu chân giới có câu này, không biết mày đã nghe chưa, "máu của kẻ mạnh, chỉ nên rơi vì kẻ yếu".

Vệ Thanh Thanh tiếp lời:

"Hơn nữa anh cũng tự chứng kiến sự đáng sợ của thú triều rồi đấy, dù chúng ta không xả thân mình, thì sau mười mấy phút cũng sẽ bị muỗi bạc mặt quỷ đuổi kịp, đến lúc đó cũng chỉ có đường chết mà thôi."

Ông lão Trang Trung Hải cũng bình tĩnh bảo:

"Cậu cũng là tu chân giả, có được lực tính toán phi phàm, có thể tự tính mà xem, còn cách nào khác không?"

Đôi mắt Giang Đào đảo một vòng, hét to:

"Đương nhiên là có! Muỗi bạc mặt quỷ hút hết máu cả đoàn tàu này cũng phải cần một ít thời gian. Chúng ta là tu chân giả, bằng ấy thời gian hoàn toàn có thể chạy xa mấy chục dặm, nếu có thể gặp được viện quân là thoát rồi!"

Ông lão nheo mắt lại, gằn từng chữ:

"Cậu trai trẻ, ý cậu là, để cả một đoàn tàu đầy những người thường làm lá chắn thịt cho chúng ta, thật sao?"

***

(*) Sen tịnh đế là hai đóa sen mọc lên từ một gốc, thường được coi như biểu tượng của tình cảm sâu đậm, không thể chia lìa.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Người Tu Chân Ở Đây!

Giang Đào mặt đỏ lên, ấp a ấp úng nói:

"Ta, ta đương nhiên không phải ý này, ta là nói gặp phải thú triều bạo phát là ai đều ý không ngờ được sự tình, những người bình thường này chết rồi chỉ có thể coi là chính bọn hăn xui xẻo, chúng ta người tu chân đều là xã hội tinh anh, quốc gia trụ cột, hiếm như lá mùa thu bình thường tồn tại, liền như vậy không công chết rồi chẳng phải là quá đáng tiếc? Chỉ có, chỉ có chúng ta sống sót, mới năng lực những này chết đi người bình thường báo thù a!"

Lời vừa nói ra, bảy tên người tu chân đều á khẩu không trả lời được

Mới vừa rồi còn có chút do dự có muốn hay không dừng cảm đứng ra "Trương Mãnh", không nhìn được thấp giọng hỏi thê tử:

"Tiểu Điệp, ta vừa nãy đáng dấp, có hay không cùng cái tên này như thế vô liêm sỉ?"

"Làm sao có thể có?"

Nghiêm Hiểu Điệp nở nụ cười, ôn nhu ôm chồng mình cái cổ, thâm tình nói, "Chồng ta là toàn bộ Thiên Nguyên giới đẹp trai nhất đàn ông, coi như vô liêm sỉ thời điểm, vô liêm sỉ đến mức rất soái!"

Nói, nàng nhón chân lên, sâu sắc hôn Trương Mãnh đôi môi

Đình Dẫn vô cùng lãnh đạm nhìn Giang Đào, lại như ở xem một con chó:

"Vị tiểu hữu này, đạo bất đồng bất tương vi mưu, nếu người không muốn thực hiện người tu chân thiên chức, xin mời về xe của mình sương đi, xin chú ý không muốn kinh động người bình thường, miễn cho gây nên khủng hoảng "

"Các người quá choáng váng!"

Giang Đào nghiêng răng nghiêng lợi, khuôn mặt vặn vẹo địa nói, "Cái gì 'Bảo vệ người bình thường là người tu chân thiên chức', cái gì 'Cường giả máu tươi nên vì người yếu mà chảy', đều là mấy trăm năm trước lão Hoàng lịch trừ bọn người ra những này kẻ ngu si, ai còn chút thật chứ? Ta liền không tin trên xe chỉ có mấy người chúng ta người tu chân, khẳng định cũng không có thiếu người tu chân giống như ta, chuẩn bị ngủ đông đến cuối cùng —— đây mới là lựa chọn sáng suốt nhất!"

Vệ Thanh Thanh âm thanh rất nhẹ, nhưng rất kiên định: "Ta tự học ta thật nếu như người tu chân làm sao, không có quan hệ gì với ta, ta chỉ cầu không thẹn với lương tâm "

"Các người thực làm, thực làm không thể nói lý, không thể nói lý!"

"Vậy người liền mau nhanh cút đi, không nên ở chỗ này dài dòng văn tự gây trở ngại Lão Tử cứu vớt thế giới!"

Tên béo hướng Giang Đào dưới chân gắt một cái nước bọt, dường như một thanh phi kiếm thẳng tắp địa cắm ở hắc hai chân trung gian, dọa hắc nhảy một cái

Giang Đào sắc mặt do hồng biến tử, dường như một khối mới mẻ gan heo, môi giật giật nhưng cũng không dám chửi, cái cổ co rụt lại, lão đảo hướng về số 15 thùng xe thối lui

Một tên thương binh nằm ở hán con đường đi tới thượng, chính đang rên thống khổ

Giang Đào một bước vượt qua, không thèm nhìn một chút

Đỏ mắt quan quân lạnh lùng nhìn, bỗng nhiên lôi kéo giọng rống lên một tiếng: "Thạch Đầu, đem tất cả huynh đệ đều tụ hợp nổi đến, mang tới người bệnh chuyển đến số 15 thùng xe!"

"Doanh trưởng!"

Một tên thể đầu trọc đại hán râu quai nón cuống lên, "Ta không đi, ta muốn cùng người đồng thời đổ máu tới cùng!"

Đỏ mắt quan quân mạnh mẽ lườm hán một cái chột quát lên: "Thạch Đại đội trưởng, nhắc lại một lần nữa, đem tất cả huynh đệ tụ hợp nổi đến, ở số 15 thùng xe tạo thành đạo thứ hai phòng tuyến, bảo vệ cả xe dân chúng an toàn, đây là mệnh lệnh!"

"Doanh trưởng" đại hán râu quai nón nghẹn ngào lên

"Thạch Đầu người tu chân có người tu chân chức trách, quân liên bang có quân liên bang chức trách ta là một tên quân nhân liên bang, càng là một tên người tu chân hiện tại là thời điểm ta thực hiện chức trách, mà người thời điểm còn chưa tới đây! Ah, thủ vững cương vị, chuẩn bị chiến đấu, nếu như chúng ta không thể kéo dài đủ 3 phút, liền đến phiên các người, nhớ kỹ, dù cho nhiều kéo dài một giây đồng hồ, một giây đồng hồ được!"

Đỏ mắt quan quân ở đại hán râu quai nón trên bả vai tăng tăng vỗ một cái

"Vâng, doanh trưởng!"

Đại hán râu quai nón cùng hết thấy binh sĩ đồng thời, "Đùng" một tiếng, nghiêm, cúi chào, tạp đến bọt nước tung toé

Sau đó, bọn họ gánh lôi nóng nảy thi thương, giơ lên trọng thương viên, vết thương nhẹ viên lẫn nhau nâng đỡ, hướng về số 15 thùng xe lui lại

"Lý Diệu bạn học, người cũng nên đi rồi" Đinh Dẫn đi tới Lý Diệu trước mặt, hòa ái địa mỉm cười

Lý Diệu kinh ngạc mà nhìn tất cả

Trán của hắn ngứa lạ cực kỳ, một luồng không tên sức mạnh ở bên trong bên trái đột bên phải thoán, tựa hồ có một cái mũi khoan từ giữa đến ở ngoài mạnh mẽ xuyên hắn đỉnh đầu, toàn bộ đại não "Ong ong" vang vọng, sôi trào khắp chốn

"Đinh lão sư, các người muốn hi sinh chính mình, vì chúng ta tranh thủ thời gian?" Lý Diệu lẩm bẩm hỏi

Đinh Dẫn gật đầu, thản nhiên nói:

"Đúng, chờ các người đều triệt sau khi đi, chúng ta sẽ chọn thời cơ thích hợp, để xe bọc thép sương cùng đoàn tàu thoát ra, các người tiếp tục tiến lên, mà chúng ta chút vẫn yểm hộ các người, cố gắng là tranh thủ ba phút đồng hồ "

Lý Diệu vội la lên:

"Đinh lão sư, liền coi như các người muốn thiêu đốt sinh mệnh, tiêu hao linh năng, tranh thủ trong nháy mắt nỗ ra vượt qua tự thân gánh nặng gấp mười lần trở lên linh năng để kích thích quá ất lôi từ pháo —— vậy cũng không cần thiết cùng đoàn tàu thoát ra a! Tiêu hao linh năng chưa chắc sẽ chết, nhưng là cùng đoàn tàu thoát ra, xe bọc thép sương mất đi động lực,

rơi vào quỹ mặt ngân muỗi triều cường bên trong, tuyệt đối sẽ chết, tuyệt đối sẽ chết!"

Đinh Dẫn thở dài nói:

"Không đơn giản như vậy, Lý Diệu bạn học, đang không có siêu cao áp súc tinh nguyên hợp tình huống, quá ất lồi từ pháo là Kết Đan Kỳ người tu chân mới có thể vận dụng như thường Cường. Bảo, chúng ta những này cấp thấp người tu chân coi như là thiêu đốt sinh mệnh, nát tan thần hồn, miễn cường khởi động quá ất lồi từ pháo, không thể chuẩn xác nhắm vào "

"Lại như một ba tuổi hài tử cầm lồi nóng nảy thử thương, dù cho hãn sử dụng bú sữa khí lực kéo cò súng, đánh không trúng trăm mét có hơn mục tiêu, đúng hay không?"

"Này ——" Lý Diệu ghen lời

Đinh Dẫn khẽ mỉm cười, nói:

"Ở tình huống như vậy, chỉ có một loại biện pháp có thể làm cho hãn bắn trúng mục tiêu "

"Vậy thì là đến gần một chút, lại gần một ít, đi thẳng đến mục tiêu bên người, nòng súng chống đỡ mục tiêu Thái Dương huyết —— không, không phải Thái Dương huyết, là khẩu súng quán nhét vào mục tiêu trong miệng, mạnh mẽ bóp cò súng, mới có thể một thương bạo đầu!"

"Vì lẽ đó, chúng ta không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể cùng tinh quỹ đoàn tàu thoát ra, các người tiếp tục tiến lên, chúng ta thì lại thâm nhập quỹ mặt ngân muỗi triều cường bên trong, từ trong tới ngoài nổ ra lồi từ điện cầu, như vậy mới có thể sinh mệnh "

"Chúng ta bảy tên người tu chân tiêu hao hết toàn bộ tính toán lực, không có lựa chọn nào khác, chỉ có này một biện pháp "

"Thật tiếc nuối không thể cùng người lần thứ hai luận bàn, Lý Diệu bạn học cuối cùng ta phải nói cho người "

"Chín âm mẹ con kiếm u năng quán quanh hình thức, ta thật sự không biết, loại pháp bảo này tên ta liền nghe đều chưa từng nghe tới, vì lẽ đó ở phòng sau xe bên trong mới làm bộ muốn cười bàn tay lớn, kỳ thực là vì né tránh người cũng không phải ta cố ý giấu làm của riêng không nói cho người, ha ha ha ha, có chút mất mặt, đúng không?"

Lý Diệu há miệng, trong lồng ngực có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng là cái gì đều không nói ra được

"Tạm biệt Lý Diệu bạn học, chúc người sớm ngày Giác Tỉnh linh căn, trở thành người tu chân, trở thành chân chính người tu chân "

Đinh Dẫn thở dài, ngón tay hơi gầy Lý Diệu nhất thời cảm thấy tay chân bủn rủn vô lực, không thể động đậy

Đinh Dẫn xoay người rời đi, đối với quá ắt lòi từ pháo tiến hành một lần cuối cùng kiểm tu

"Đi nhanh đi, nơi này quá nguy hiểm!"

Hai tên lính Lý Diệu mạnh mẽ trang bức đến số 15 thùng xe

"Xì" một tiếng, số 15 thùng xe cùng xe bọc thép sương trong lúc đó cửa lớn tầng tầng đóng lại

Lý Diệu lúc này mới khôi phục sức mạnh, ra sức tránh thoát, một bước lèn đến trước đại môn, mũi kẻ sát ở cường hóa pha lê thượng hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh

Đen sì sì trong bầu trời đêm, quỷ mặt ngân muối tạo thành Yêu tộc người khổng lồ càng ngày càng gần

Nó một lần lại một lần đuổi ra ma trảo, mạnh mẽ chụp vào tinh quỹ đoàn tàu pháp trận phòng ngự

Mỗi một lần va chạm đều tuôn ra đại đoàn hồ quang

Tinh quỹ đoàn tàu lúc la lúc lắc, dường như sóng to gió lớn trung một chiếc thuyền đơn độc

Yêu tộc người khổng lồ ra tay tần suất càng ngày càng cao, pháp trận phòng ngự phát sinh tia điện nhưng là một lần một lần ảm đạm

Giằng co hơn mười phút sau khi, "Đột" một tiếng, quỹ dị vận vẹo ở trong không khí dập dờn, tựa hồ có món đồ gì biến mất rồi

Yêu tộc người khổng lồ ma trảo không kiêng kị mà vồ tới

Pháp trận phòng ngự bị triệt để phá hoại

Vào giờ phút này ngăn cản ở thú triều và ròng rã một xe người bình thường trong lúc đó, chỉ có bảy tên cấp thấp người tu chân

Trong đó chiến đấu hình người tu chân chỉ có đỏ mắt quan quân một người

" là được hiện tại!"

Đỏ mắt quan quân điên cuồng hét lên một tiếng nhắm ngay xe bọc thép sương phần sau thoát ly phù trận tầng tầng đập một quyền

"Kẹt kẹt" một tiếng, xe bọc thép sương lão đảo cùng tinh quỹ đoàn tàu tách ra đến

Tinh quỹ đoàn tàu như mũi tên rời cung, tốc độ tiêu đến cực hạn, cực kỳ điên cuồng về phía trước bay nhanh

Mà xe bọc thép sương tốc độ nhưng là chậm lại

Ở Lý Diệu Nhân trung, xe bọc thép sương lại như là hóa thành một nhánh trí mạng mũi tên nhọn, quyết chí tiến lên địa hướng về Yêu tộc người khổng lồ bắn như điện mà đi

Còn hẩn bên tai truyền đến bảy tên người tu chân như lôi đình bạo phát rít gào

"Các vị đạo hữu, chúng ta kề vai chiến đấu!"

"Trảm yêu trừ ma, vào thời khắc này!"

"Người tu chân ở đây, chuột bỏ côn trùng rắn rết, tới lãnh cái chết!"

Xe bọc thép sương ở Lý Diệu tầm nhìn trung trở nên càng ngày càng nhỏ, lại như là một chiếc thuyền con, bị quỹ mặt ngân muối tạo thành sóng to gió lớn một cái nuốt chửng

Nhưng liền ở một khắc tiếp theo —— quá ất lôi từ pháo phát sinh rít gào, một đạo cực kỳ chói mắt hồ quang đường như ngủ đông ở đầm lớn vực sâu trung Cự Long, nhảy lên một cái, gương nanh múa vuốt, Yêu tộc người khổng lồ từ trung gian xé rách!

Yêu tộc người khổng lồ phát sinh đình tai nhức óc kêu thảm thiết, vẻ mặt cực kỳ thống khổ

Vô số quỹ mặt ngân muối bị điện thành than cốc, đình trệ nửa ngày mới một lần nữa ngưng tụ

Thừa dịp nó đình trệ công phu, tinh quỹ đoàn tàu lại hướng về phía trước thoát ra mười mấy dặm

Yêu tộc người khổng lồ đang muốn truy đuổi, quả thứ hai lôi từ điện cầu từ từ bay lên, ở trên đầu nó lần đầu mạnh mẽ nổ tung, đem nó nổ đến

đầu óc choáng váng, liên thanh kêu rên

Quả thứ ba quả thứ tư quả thứ năm

Mỗi một lần Yêu tộc người khổng lồ muốn đi tới, đều sẽ bị lôi từ điện cầu hóa thành hồ quang vòng lớn gắt gao ngăn cản, không thể động đậy

Lý Diệu kinh ngạc mà nhìn

Chẳng biết lúc nào, có chút nóng bỏng chất lỏng, ở trên mặt nhăng nhít khắp nơi

Hắn mười phân rõ ràng, lấy Đinh Dẫn đám người tu là căn bản là không có cách khởi động quá ất lôi từ pháo như vậy Cường. Bảo, nổ ra có thể so với Kết Đan Kỳ người tu chân một đòn toàn lực lôi từ điện cầu

Bọn họ chính ở điên cuồng vận chuyển linh năng, thậm chí là tự bạo kinh lạc, tiêu hao sinh mệnh, lấy huyết nhục cùng thần hồn để đánh đổi, mạnh mẽ kích phát quá ất lôi từ pháo!

Như Đinh Dẫn, đỏ mắt quan quân như vậy trúc cơ tu sĩ, thiêu đốt toàn bộ sinh mệnh, hay là có thể mạnh mẽ kích phát ba, năm lần quá ất lôi từ pháo

Mà vệ Thanh Thanh đám người chỉ có Luyện Khí kỳ tu vi, lại không phải chiến đấu hình người tu chân, linh năng dự trữ cũng không sung túc

Hay là mạnh mẽ nổ ra một cái quá ất lôi từ pháo, liền đủ để làm bọn họ cháy hết sinh mệnh, nát tan thần hồn, tại chỗ ngã xuống

Bọn họ là ở dùng tính mạng quý giá, là rỗng rã một xe tổ không quen biết người bình thường tranh thủ ba phút đồng hồ

Chỉ vì bọn họ là —— người tu chân!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Lượng Kiếm

Thứ bảy viên thứ tám viên

Liên tục mười mấy viên lôi từ điện cầu liên hoàn nổ tung, hóa thành một đạo có thể so với thiên lôi Thiểm Điện vĩ đại, quý mặt ngân muối ngừng tụ mà thành Yêu tộc người khổng lồ kéo chặt lấy

Người khổng lồ lung tung vung vẩy hai tay, phát sinh kinh thiên động địa gào thét, tức đến nổ phổi địa lôi kéo, nửa ngày mới đem lưới điện triệt để xé nát

Sau đó thú triều trung vắng lặng rất lâu, cũng không còn lôi từ điện cầu nổ ra, tựa hồ bảy tên người tu chân đều đã ngã xuống

Bỗng nhiên ——

Một đoàn bóng lách hình người phóng lên trời, bay đến trên không trung hơn trăm mét, đứng thẳng với Yêu tộc người khổng lồ đỉnh đầu

Hai chi cánh khổng lồ triển khai hai mươi, ba mươi mét, thuần túy do quang diễm đan dệt mà thành, tự sau lưng của hắc hình xăm nơi cuộn cuộn không ngừng dâng trào ra

Là đỏ mắt quan quân!

Đỏ mắt quan quân khắp toàn thân chưa sợi nhỏ, hiển lộ ra một thân nhẵn nhụi khắp nơi vết sẹo, hắc như là một đỉnh thiên lập địa Man Hoang

cự linh, mạnh mẽ nặng mấy ngàn cân quá ất lồi từ pháo bế ở đầu vai, cả người bị lồi từ điện cầu ánh sáng nhuộm thành chói mắt màu xanh lam!

"Rác rưởi, đây chính là —— người tu chân!"

Đỏ mắt quan quân cười lớn, quanh thân lượn lờ hồ quang càng ngày càng sáng sủa, càng ngày càng táo bạo, cuối cùng hóa thành một đoàn Thái Dương giống như ánh sáng màu lam, cả người hoàn toàn hòa tan, cuồng bạo vô cùng địa vỡ ra được!

Cuối cùng lần này nổ tung hung mãnh tới cực điểm, đem Yêu tộc người khổng lồ toàn bộ đầu lâu liên quan nửa bên vai hết mức nổ thành biến thành tro bụi

Sau một phút, thú triều mới lần thứ hai ngưng kết thành hình người, giống y như thật khuôn mặt trung toát ra một tia kinh hoảng cùng hoang mang

Hay là nó có thể mô phỏng ra nhân loại hình thái, thậm chí có thể mô phỏng ra trí tuệ của nhân loại

Nhưng mãi mãi cũng không cách nào làm rõ tại sao những nhân loại này chút tranh nhau chen lấn địa đi chết

Nó có được mạnh mẽ tính toán lực, dựa theo nó tính toán, những người này đều là tinh quỳ đoàn tàu thượng nhân loại mạnh mẽ nhất, có 90 tỷ lệ có thể đào mạng —— chỉ cần để nó mỹ mỹ địa ăn no nê

"Nhân loại "

Yêu tộc người khổng lồ quơ quơ đầu, có chút vụng về đuổi theo

Nó móng vuốt từ tinh quỳ đoàn tàu phía sau cái mông hiểm hiểm xẹt qua xé khối tiếp theo sắt lá

Tình quỹ đoàn tàu thượng hành khách thậm chí có thể nghe được mơ hồ "Ong ong" thanh, lại như là một đoàn muỗi ở bên tai ồn ào

"Huynh đệ, đến số 14 thùng xe ah!" Đại hán râu quai nón "Thạch Đại đội trưởng" đối với Lý Diệu đạo

Lý Diệu đầu đau như búa bổ, hai mắt mê man, theo bản năng nói: "Các người —— "

Thạch Đại đội trưởng nhìn lướt qua chu vi, phàm là trả lại có sức lực đứng lên đến quân liên bang binh sĩ tất cả đều tụ tập đến bên cạnh hắn

Bọn họ như là một tổ tượng đá nhóm tượng, mặt không hề cảm xúc, ánh mắt ngưng trệ

Mặc dù mới vừa rồi còn sợ hãi bất an tiểu Binh, ở lão Binh an ủi, vào lúc này lấy hết dũng khí quanh thân bao phủ dày đặc huyết tính

"Chúng ta là quân chính quy, người là thương tàn xuất ngũ Binh, vì lẽ đó do chúng ta đến tạo thành đạo thứ hai phòng tuyến, mà người tạo thành đạo thứ ba phòng tuyến!" Thạch Đại đội trưởng đạo

Lý Diệu sửng sờ, cắn răng gật đầu, không nói một lời địa hướng về số 14 thùng xe đi đến

Hắn cả người nóng lên, đại não phảng phất cháy hừng hực, một loại nào đó cực kỳ sức mạnh thần bí chính đang điên cuồng oanh kích hắn "Thân thể "

Ở này một giây, hắn cực kỳ khát vọng trở nên mạnh mẽ, cực kỳ khát vọng biến thành chân chính người tu chân!

Số 14 thùng xe hết thấy người bệnh đều bị dời đi đến nơi này, vết thương nhẹ viên chính đang yên lặng địa lau chùi súng ống, kiểm tra đạn

được, tạo thành đạo thứ ba phòng tuyến

Trọng thương viên nằm trên đất, nghiêng răng nghiêng lợi, cố gắng là không phát sinh rên rỉ

Thực sự không nhin được bọn họ liền trầm thấp địa rên lên một khúc đồng dục giai điệu —— là quân liên bang quân ca

"Cho ta một khẩu súng" Lý Diệu đối với một tên vết thương nhẹ viên đạo

Đối phương hơi kinh ngạc địa liếc mắt nhìn hắn, sau đó nhếch miệng nở nụ cười một nhánh lời nóng nảy thi thương quăng lại đây

"Răng rắc răng rắc!"

Lý Diệu dùng sức lên đạn, dường như muốn đầy đầu cháy hừng hực thần hồn đều oanh đến trong nòng súng đi

Số 15 trong buồng xe thạch Đại đội trưởng giơ lên thật cao lời nóng nảy thi thương, ấn xuống một cái trên thân súng tự hủy linh phù, hét lớn một tiếng: "Quân liên bang, toàn thể đều có, tạ thương!"

"Đùng! Đùng!"

Mười mấy chi lời nóng nảy thi thương tầng tầng đập xuống đất, chia năm xẻ bảy, biến thành sắt vụn

"Liên cứ kiếm —— ra khỏi vỏ!"

Mười mấy thanh sáng lấp lóa liên cứ kiếm bị hơn mười người nhiệt huyết sôi trào quân liên bang binh sĩ vững vàng nắm ở lòng bàn tay, giơ lên cao đến giữa không trung, đan xen thành một mảnh đăng đăng sát khí rừng sắt thép

Dựa theo quân quy, ở rơi vào tầng tầng vây quanh, địch Cường ta yếu, tuyệt đối không cách nào đào mạng tình huống, quân liên bang vũ khí nóng hủy diệt sau khi, sẽ dùng liên cứ kiếm tiến hành —— cuối cùng trận giáp lá cà!

"Tôn Đại Đầu, chờ Lão Tử đếm tới ba, người liền phát động thoát ly phù trận, đem số 15 thùng xe cùng tinh quĩ đoàn tàu tách ra, chúng ta cùng đi đem con súc sinh này giết chết, có nghe hay không!" Thạch Đại đội trưởng cao giọng hét lên

Một đầu khá lớn tiểu Binh cười hì hì đáp một tiếng, làm nóng người nói: "Không thành vấn đề, Lão Tử làm hai năm đoàn tàu Binh, liền yêu thú lông chim đều không tìm thấy quá một cái, hôm nay cuối cùng cũng coi như có thể đã nghiền!"

Hơn mười người binh sĩ đồng thời cười to lên: "Được, hôm nay liền để chúng ta cùng nơi, đi sờ sờ này con hoang lông chim!"

"Một!"

Thạch Đại đội trưởng trừng mắt, gào hét

"Con hoang, đến đây đi, ném thử gia gia liên cứ kiếm!" Các binh sĩ đồng thời rít gào

"Hai!"

Thạch Đại đội trưởng nhìn Tôn Đại Đầu

Tôn Đại Đầu cắn răng, đi tới thoát ly phù trước trận mặt, nắm chặt năm đấm, lòng bàn tay nắm ra máu tươi

"Chờ xem, súc sinh, chúng ta người tu chân chẳng mấy chốc sẽ xuất hiện, đem người đưa đến âm tào địa phủ, các gia gia ở nơi đó chờ người,

chờ đem người lại làm chết một trăm lần" các binh sĩ không kiêng kị mà cười lớn

"Ba —— "

Thạch Đại đội trưởng khàn cả giọng mà hống lên lên, lại không nghe có thể đến chính mình âm thanh

Tôn Đại Đầu cùng hết thầy binh sĩ cũng giống như vậy, vạn phần kinh ngạc ngẩng đầu lên

Ở đỉnh đầu bọn họ mấy ngàn mét trên không, một cái nào đó siêu di động với tốc độ cao vật thể đột phá tốc độ âm thanh, nổ ra đỉnh tai nhức óc nổ vang, gào thét mà tới!

Lý Diệu báicửa sổ xe, con người trợn lên mắt người còn lớn hơn, chỉ thấy một đạo óng ánh loá mắt quả cầu ánh sáng màu trắng từ đằng xa bay tới vượt qua tốc độ âm thanh sản sinh đại đoàn sương trắng, ở phía sau nhộn nhạo lên, hình thành từng vòng to lớn gợn sóng

Mãi đến tận Yêu tộc người khổng lồ trước mặt, quả cầu ánh sáng gấp đình, hiện ra chân thân

Là một tên thân mặc đồ trắng tinh khôi người tu chân!

"Là Sơn Hải phái người tu chân!" Mấy tên lính hưng phấn kêu to

Sơn Hải phái là yêu thú trên cánh đồng hoang một thực lực bình thường tam lưu tông phái thực lực tổng hợp liên liên bang vị trí thứ 100 đều không xếp hạng tới, một tên Kết Đan Kỳ người tu chân đều chưa từng xuất hiện

Người tu chân này nhiều nhất Trúc cơ kỳ cảnh giới, mặc dù có tinh khôi gia trì, không thể phát huy ra vượt qua Kết Đan Kỳ sức chiến đấu

Còn hăn đôi mắt che ngợp bầu trời thú triều, nhưng là sản sinh linh trí Yêu tộc, là liên Kết Đan Kỳ Đại tu sĩ đều sẽ cảm thấy hoảng sợ tuyệt Cường tồn tại!

Ở biển gầm giống như thú triều trước mặt Sơn Hải phái người tu chân bóng người có vẻ đặc biệt nhỏ bé

Lại như là hướng về bầu trời đêm bay đi một con đom đóm, trong nháy mắt sẽ bị hắc ám nuốt hết

Có thể này con nho nhỏ "Đom đóm" liền bán giây đều không do dự, từ phía sau lưng rút ra một cái kim loại trường côn, nhẹ nhàng loáng một cái, trường côn hai bên phân biệt dâng trào ra một đạo dài mười mấy mét quang điểm ngưng tụ thành hai cái nhuệ không mà khi quang điểm chém hạm đao

Chém hạm đao, liền tinh thạch chiến hạm đều có thể một đao cắt đứt hung hãn pháp bảo!

"Đom đóm" quanh thân lượn lơ ánh sáng trong nháy mắt bành trướng gấp mười lần, đem Sơn Hải phái người tu chân tôn lên thành một cao mười mấy mét người khổng lồ

Sơn Hải phái người tu chân vung vẩy quang điểm chém hạm đao, liền lĩnh địa nhảy vào thú triều!

"Xì xì xì xì xì xì xì!"

Lại như một thanh thiêu hồng dao mạnh mẽ cắt vào một khối đậu hũ trung, Sơn Hải phái người tu chân trực tiếp Yêu tộc người khổng lồ một cánh tay chém xuống, sau đó lại đang nó ngực mở ra một trước sau đối với xuyên trong suốt lỗ thủng

Có thể Yêu tộc người khổng lồ nguyên vốn là do ngàn tỉ chỉ quý mặt ngân muối ngưng tụ mà thành, dù cho liếng xiếng, cũng không cách nào

thương tổn được nó căn bản

Thẹn quá thành giận Yêu tộc thẳng thắn không lại ngừng tụ thành nhân hình, biến ảo thành một cái mấy ngàn mét trường cự mãng, mở ra cái miệng lớn như chậu máu Sơn Hải phái người tu chân một cái nuốt vào!

"Ầm!"

"Cự mãng" đầu bắn nhanh ra bảy, tám chùm ánh sáng, toàn bộ đầu trong nháy mắt tan vỡ, Sơn Hải phái người tu chân quanh thân quang diễm phun mạnh, dường như một đoàn Thiên hỏa, rọi sáng toàn bộ đại địa

Cự mãng gãy vỡ "Cái cổ" trung phát sinh "Coong coong coong coong" âm thanh, vô số quỷ mặt ngân muối từ thân thể dâng lên trên lần thứ hai tạo thành đầu lâu, lần thứ hai Sơn Hải phái người tu chân nuốt vào

Sơn Hải phái người tu chân đem hết toàn lực quang diễm cuồng nhiên, lại một lần đánh nát cự mãng đầu lâu

Lần thứ ba lần thứ bốn

Sơn Hải phái người tu chân quang diễm càng ngày càng yếu ớt, hành động càng ngày càng chậm chạp, uy phong lẫm lẫm màu trắng tinh khôi thượng nhiệm không ít quỷ mặt ngân muối yêu huyết, không ngừng ăn mòn tinh khôi, bốc lên từng cái từng cái bọt khí, nổi lên một mảnh yêu khí màu xám

Rốt cục ——

Làm Sơn Hải phái người tu chân lần thứ sáu đánh nát cự mãng đầu lâu sau khi, chém hạm đao quang diễm hoàn toàn tắt

Trên người hắc dính đầy quỷ mặt ngân muối, lít nha lít nhít một mảnh

Sơn Hải phái người tu chân lão đà lão đảo, quanh thân ánh sáng cực kỳ âm đạm, dường như ngọn nến trước gió, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt

Hắn còn không chịu từ bỏ, che ở thú triều cùng tinh quỹ đoàn tàu trong lúc đó, một lần lại một lần thử nghiệm một lần nữa nhen lửa linh hỏa, kích phát quang diễm chém hạm đao, nhưng là một lần lại một lần địa thất bại

Quỷ mặt ngân muối ngọc nguyệt, lần thứ bảy ngưng kết thành nuốt chừng thiên địa cự mãng, cái cổ giương lên, đầu như cây lao, mạnh mẽ đâm lại đây

Sơn Hải phái người tu chân bỏ qua quang diễm chém hạm đao, vung lên phần nộ năm đâm!

Tinh quỹ đoàn tàu trung, Lý Diệu năm đâm cùng hắn đồng thời năm chặt

Chặt đến mức hết thấy xương cốt đều muốn từ dưới da nổ tung đi ra!

"Ầm!"

Ngay ở cự mãng phải đem Sơn Hải phái người tu chân một cái nuốt vào chớp mắt, tầng mây trong lúc đó bỗng nhiên truyền đến một tiếng núi lửa bạo phát tự tiếng nổ vang rền!

Hầu như cùng trong nháy mắt, cự mãng đầu biến thành màu đỏ thẫm, mạnh mẽ nổ tung, hóa thành vô số đoàn cực nóng dung nham, chung quanh lấp bắp, nhanh chóng lan tràn

Dung nham lại như là có được sinh mệnh linh hỏa, mặc kệ quỷ mặt ngân muối làm sao chạy trốn, đều có thể không ngừng nhảy lên, lấp bắp, truyền nhiễm, rất nhanh sẽ hình thành một tấm che ngợp bầu trời lưới lửa, cự mãng gắt gao dây dưa ở vô cùng vô tận liệt diễm bên trong

"Tam muội chân hỏa! Là tam muội chân hỏa!" Lý Diệu vô cùng kích động, cùng hết thầy binh sĩ đồng thời phát sinh như dã thú gầm rú

Viện quân rốt cục đến rồi!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Núi Lửa Bạo Phát

Chỉ chốc lát sau, Lý Diệu đỉnh đầu truyền đến cuồng bạo tiếng nổ vang rền, một luồng khí tức xơ xác chậm rãi đè xuống đến

Lại như là một toà nguy nga Đại Sơn bay đến tinh quỹ đoàn tàu phía trên, trấn áp lại chu vi trăm dặm bên trong đất trời, tất cả sinh linh

Lý Diệu dán vào cửa sổ xe, mũi đều sắp đè bẹp, trợn mắt lên hướng thiên không trung nhìn lại

Chỉ thấy một chiếc máy trăm mét trường tinh thạch chiến hạm chậm rãi lướt qua tinh quỹ đoàn tàu, thế không thể đỡ địa hướng thú triều nghiền ép lên đi

Xuyên thấu qua chiến hạm dưới đáy phản trọng lực phù trận bốc ra bảy màu gợn sóng, Lý Diệu lập tức liền nhận ra đến:

"Là quân liên bang 'Đồ Long cấp' cỡ trung Khu trục hạm, chuyên môn vì trấn áp thú triều bạo phát mà luyện chế, trước trên boong thuyền chở khách một đài ba liên trang 'Hỗn nguyên chân hỏa pháo', ba cái nòng pháo phân biệt mô phỏng 'Tinh', 'Khí', 'Thần' tam nguyên, đồng thời kích phát, liền có thể nổ ra uy lực mạnh mẽ tam muội chân hỏa, có thể lấy yêu thú thi hài là nguồn năng lượng, không ngừng lấp bắp, lan tràn, thú triều triệt để đốt cháy hầu như không còn mới chút tắt!"

"Vèo! Vèo! Vèo!"

Từ tinh thạch trên chiến hạm bay ra mấy chục đài vũ trang chiến toa, như mấy chục thanh to lớn phi kiếm, ở thú triều chu vi tới lui tuần tra

Một khi phát hiện có quỷ mặt ngân muối mưu toan chạy trốn tam muội chân hỏa tàn phá phạm vi, liền cùng nhau tiến lên, không chút lưu tình mà đem quỷ mặt ngân muối trấn áp trở lại

Mới vừa rồi còn uy phong ngông cuồng tự đại quỷ mặt ngân muối, giờ khắc này nhưng trở nên cực kỳ thê thảm, cự mãng hoàn toàn tan vỡ, hóa thành từng cái từng cái vừa mảnh vừa dài "Giun", ở trong ngọn lửa giấy giữa vãn vẹo, phát sinh thê lương gào thét

Mà giữa bầu trời đỏ sẫm như máu yêu ma chi nhãn, không biết vào lúc nào vô thanh vô tức địa khép lại, một vầng minh nguyệt từ mây đen mặt sau giấy giữa, hiện ra trong sáng thân hình

Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới trong lúc đó lỗ sâu triệt để đóng

"Chúng ta thắng!"

Lý Diệu nhắm mắt lại con mắt chưa xốt cực kỳ

Có một loại nóng bỏng đồ vật ở viền mắt bên trong ngưỡng tụ, dường như ngọt ngọt hồi lâu dung nham, sắp liều lĩnh địa phun trào

Cho tới giờ khắc này hãn mới buông tay ra chương, lòng bàn tay xuất hiện bốn cái máu me đầm đìa lỗ thủng, xương ngón tay phát sinh "Cọt kẹt cọt kẹt" âm thanh, dường như gỏi sét cùng nhau bánh răng

"Chúng ta đương nhiên sẽ thắng!"

Một tên bắp đùi tận gốc chặt đứt dùng linh phù miễn cưỡng cầm máu trọng thương Bình, làm nổi lên trắng bệch môi, cười nói, "Nhân loại chúng

ta nhưng là vô tận biển sao trung mạnh nhất chiến đấu chủng tộc, vài con nhỏ nhỏ muỗi con ruồi há lại là đối thủ của chúng ta?"

Ba giờ sau, tinh quỹ đoàn tàu ngừng trong cánh đồng hoang vu một chỗ bỏ đi đã lâu Vô Danh tiểu trạm, bị mấy trăm toà lâm thời dựng quân doanh tầng tầng vây quanh

Mấy ngàn danh thủ năm bạo thi thương quân nhân tinh quỹ đoàn tàu vây chặt đến không lọt một giọt nước

"Đồ Long cấp" tinh thạch chiến hạm trôi nổi ở tinh quỹ đoàn tàu phía trên, còn có mấy chục tên người tu chân lượn lờ tinh thạch chiến hạm xoay quanh, cẩn thận từng li từng tí một, như gặp đại địch

Đây là mỗi lần thú triều bạo phát sau khi theo lệ kiểm tra

Bởi vì là dĩ vãng từng có tiền lệ —— một số trí tuệ cao thâm, yêu có thể mạnh mẽ cao cấp Yêu tộc, dựa vào thú triều bạo phát cơ hội lặn lẽ lẫn vào Thiên Nguyên giới, thậm chí nguy trang thành nhân loại ẩn núp hạ xuống, tạo thành rất lớn phá hoại

Ăn qua mấy lần thiệt thòi sau khi liên bang đối với thú triều bạo phát liên cực kỳ miễn cảm, có một bộ đầy đủ nghiêm ngặt kiểm tra trình tự, tuyệt không cho bất kỳ một con Yêu tộc lẫn vào Thiên Nguyên giới cơ hội

Có điều, tất cả những thứ này đều sẽ không đối với hành khách nói rõ

Kinh thiên động địa đại chiến tự nhiên là không cách nào hoàn toàn ẩn giấu, báo cho phổ thông hành khách thống nhất đường kính là tinh quỹ đoàn tàu sắp tới chạy khỏi lõi bạo khu thời điểm gặp gỡ tiểu cổ yêu thú tập kích, rất nhanh sẽ bị đoàn tàu Bình đánh đuổi

Có điều tinh quỹ đoàn tàu đựng phải nghiêm trọng hư hao nhất định phải dừng lại tiến hành toàn diện kiểm tu sau khi, mới có thể tiếp tục lên

đường

Hay là sẽ có một ngày hồ sơ tiết lộ, hết thấy đều chân tướng rõ ràng

Các hành khách sẽ biết có bảy tên người tu chân vì cho bọn họ tranh thủ ba phút đồng hồ, tính mạng quý giá hóa thành lóng lánh lời Vân Phong bạo

Các hành khách sẽ biết, có một ít ngây ngô quân liên bang, vì cho bọn họ tranh thủ dù cho một giây, ngu dốt bạo thi thương, giờ lên liên cứ kiểm, chuẩn bị đánh về phía sơn hô biển gầm thú triều

Các hành khách sẽ biết, có một tên Sơn Hải phái cấp thấp người tu chân, ở mấy trăm dặm ở ngoài nghe được bọn họ kêu gọi, liều lĩnh địa tới rồi, đối mặt quỷ mặt ngân muối sóng to gió lớn, giờ lên thật cao quang điểm chém hạm đao

Mà vào giờ phút này —— bọn họ trả lại cái gì cũng không biết

Ở lâm thời trong lều, có chút hành khách căm giận Bất Bình, không được oán giận:

"Không phải là đánh đuổi một tiểu đột yêu thú sao? Làm sao gây ra lớn như vậy trận chiến, cũng không biết muốn làm lỡ bao lâu!"

Mà thân nhân của bọn họ, những kia thể nhược nhiều bệnh lão nhân, ôm ấp trẻ con mẫu thân đã ở quân liên bang cùng người tu chân bảo vệ mơ màng ngủ

Ở cách đó không xa mấy toà màu trắng trong lều, một đài đài giải phẫu cũng đang sốt sắng tiến hành, hơn mười người cùng Lý Diệu tuổi tác xấp xỉ ngây ngô tiểu Bình, sẽ bị cắt đi chân tay cụt, lắp đặt thượng linh giới tay chân giả, trở thành "Liên bang thương tàn quân nhân "

Mặc dù đối với tàn khốc tương lai trả lại không biết gì cả, những binh sĩ này trên mặt vẫn toả ra bình tĩnh mỉm cười

Lý Diệu cuộn mình ở bỏ đi tiểu trạm sân ga một góc, nhìn lui tới hành khách cùng quân liên bang, ánh mắt cực kỳ mê man

Tuy rằng bề ngoài không nhìn ra bán chút khác thường, nhưng đầu óc của hắn đã bị liệt điểm bị bỏng ba tiếng, phảng phất cuộn mình ở đây chỉ là thể xác, mà thần hồn của hắn vẫn chìm đắm ở kinh tâm động phách 3 phút bên trong

Bảy tên người tu chân dừng cảm đứng ra, điều động xe bọc thép sương nhằm phía thú triều!

Đỏ mắt quan quân. Trên người, sau lưng cánh ánh sáng dâng trào, kiên bền quá ất lồi từ pháo, hóa thành xé nứt thiên địa Thiểm Điện!

Quân liên bang ngu dốt lồi nóng nảy thi thương, giơ lên thật cao liên cứ kiếm, phát sinh sát khí ngút trời chiến hồng!

Sơn Hải phái người tu chân vung vẩy quang điểm chém hạm đao, lấy quyết chí tiến lên tư thái, hướng về Yêu tộc người khổng lồ hết tốc lực nỗ lực!

Từng hình ảnh nhiệt huyết sôi trào hình ảnh, như óng ánh Tinh Thần ở Lý Diệu não vực nơi sâu xa không ngừng lóng lánh

Còn hắn bên tai không được vang vọng biển gầm giống như gào thét:

"Các vị đạo hữu, chúng ta kề vai chiến đấu!"

"Chuột bỏ côn trùng rắn rết, tới lãnh cái chết!"

Những này hình ảnh, những này rít gào, ngưng tụ thành một luồng không tên làn sóng ở hắn não vực nơi sâu xa mãnh liệt xung kích, khiến

cho hần miệng khô lưỡi khô, hô hấp dồn dập, tim đập nhanh hơn đến bình thường gấp mười lần, "Thân thể" càng là đau nhức cực kỳ làm hần sản sinh dùng hắc dục kiếm đào ra đỉnh đầu kích động!

"Tê "

Lý Diệu không nhìn được gằm nhẹ lên, năm đấm không tự chủ được địa nắm chặt, quanh thân bắp thịt đều xoắn xuýt đến cùng một chỗ, mỗi một cái xương đều "Kèn kẹt" vang vọng, dường như muốn đâm thủng da dẻ, vỡ ra được!

"Xảy ra chuyện gì? Đầu óc của ta nơi sâu xa tựa hồ chính đang điên cuồng phân bố một loại không biết kích thích tố, khiến cho ta ngũ tạng lục phủ, thậm chí mỗi một cột bắp thịt, mỗi một điều mạch máu, mỗi một cái tế bào đều điên cuồng vận chuyển, rung động tần suất càng lúc càng nhanh, nhanh không chịu được!"

"Này cái này chẳng lẽ là được —— "

Lý Diệu cắn nát hàm răng, từng cái từng cái gân xanh như thô to giun nhô ra, sôi trào mãnh liệt sức mạnh ở gân mạch trung điên cuồng lưu chuyển, một vòng lại một vòng, gột rửa thân thể của hần!

"Đào ca, không nghĩ tới người lợi hại như vậy, dĩ nhiên ở thời khắc mấu chốt nhất sửa tốt quá ắt lòi từ pháo, đánh đuổi yêu thú tiến công cứu rông rã một xe người!"

Giữa lúc Lý Diệu thần hồn thiêu đốt, huyết thống sôi trào thời khắc, bên tai bỗng nhiên truyền đến một đạo sắc nhọn giọng nữ

"Quá ắt lòi từ pháo" năm chữ khiến Lý Diệu sửng sờ nheo mắt lại hướng phương hướng âm thanh truyền tới nhìn tới

Chính là Giang Đào cùng Cố Lệ Lệ

Giang Đào khẽ mỉm cười, chính muốn nói chuyện, chợt thấy cách đó không xa Lý Diệu, toát ra một vẻ lúng túng, suy nghĩ một chút, hướng Lý Diệu nhanh chân đi đến

"Huynh đệ không nghĩ tới người dung mạo không sâu sắc, lại còn có nhanh như vậy tốc độ tay liền lôi hỏa thi bạo thương đều có thể sửa tốt, quả nhiên là chân nhân bất lộ tướng ta tên Giang Đào, là giang gia con cháu, đại gia kết giao bằng hữu "

Giang Đào mỉm cười hướng về Lý Diệu đưa tay ra

Giang Đào mặc dù là giang gia con cháu, nhưng chỉ là chi thứ, trong gia tộc người cạnh tranh nhiều vô cùng, có thể vùi đầu vào trên người hãn tài nguyên rất là có hạn

Mà Cố Lệ Lệ tuy rằng không phải người tu chân, nhưng cha nàng là có được vài toà tinh khoáng cường hào, một khi quan hệ của hai người triệt để xác định, Cố Lệ Lệ gia tộc là có thể tập trung vào lượng lớn tài nguyên đến trên người hãn, trợ hãn tu luyện

Vì lẽ đó Giang Đào mới chút liều lĩnh địa diên cuồng theo đuổi Cố Lệ Lệ

Vừa nãy sở dĩ "Dừng cảm đứng ra", là vì ở Cố lệ trước mặt Lệ bày ra khí khái anh hùng, không nghĩ tới sẽ gặp được thú triều bạo phát, suýt chút nữa không đem hãn sợ vãi tè rồi

May là Cố Lệ Lệ cũng không biết thật tình, quân đội không thể trong khoảng thời gian ngắn liền tiết lộ tất cả, Giang Đào liền ở nữ trước mặt bằng hữu khoác lác một phen, Lý Diệu làm hết thảy đều ẩn tới trên đầu mình

Không nghĩ tới như thế xảo, gặp gỡ chính chủ nhân, thiếu một chút không đem da trâu đâm bạo

"Làm người tu chân lâm trận lùi bước, truyền đi chung quy không phải cái gì hào quang sự tình, nói không chắc trong gia tộc mấy cái đối đầu đều sẽ lấy ra trắng trơn lẫn lộn, bại hoại thanh danh của ta "

"Đoàn tàu thượng những Đại Đầu đó Bình đúng là không quan trọng gì, xã này ba lão liền có chút phiền phức, đừng xem hấn quê mùa cục mịch, hơn nữa chỉ là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tân sinh, nhưng dù sao cũng là chín đại trung người, tốc độ tay lại nhanh như vậy, nói không chắc lúc nào liền Nhất Phi Trùng Thiên, trở thành hết sức quan trọng đại nhân vật "

"Đối với người như vậy, vẫn là sẵn hấn không phát tài trước, sớm kết giao, đại gia có giao tình, tự nhiên tất cả đều dễ nói chuyện ah!"

Giang Đào trong ngày thường mặc dù có chút lộ liễu, dù sao cũng là con cháu đại gia tộc, trả lại không xuẩn đến cực điểm, ở phân tích rõ ràng lợi hại sau khi, lập tức sinh ra cùng Lý Diệu kết giao tâm tư

Nhưng là Lý Diệu đang đứng ở núi lửa sắp bạo phát hỗn loạn trạng thái, thất tình lục dục đều phóng to đến cực hạn, căn bản là không có cách khống chế

Ở đại não tư duy chưa truyền đạt chỉ lệnh trước, hai chữ lại như là hai thanh phi kiếm từ yết hầu nơi sâu xa bắn nhanh ra như điện:

"Cút ngay!"

Giang Đào biến sắc mặt, vừa nãy ở tinh quỹ đoàn tàu thượng nhiều người như vậy tu chân đối với hấn toát ra ánh mắt khinh bỉ, coi hấn là thành một cái lâm trận bỏ chạy cẩu, đã làm hấn nổi giận tới cực điểm

Không nghĩ tới hiện tại liền một người bình thường cũng dám đối với hấn đại hồng đại khiếu

Nhìn khắp bốn phía, có không ít binh sĩ chính đang đi tuần, Giang Đào cố nén tức giận, từ trong lồng ngực móc ra một tờ Kim linh thông tặc, rút ra một tờ trống thẻ đưa tới

"Đại gia đều là học luyện khí, cần gì phải tránh xa người ngàn dặm đây? Ta xem người trang phục, gia cảnh nên khá là phổ thông, không đúng vậy sẽ không lưu lạc tới đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đi tới, có điều học luyện khí là rất dùng tiền, muốn tài năng xuất chúng, không thể thiếu ở bình thường học tập ở ngoài chính mình nhiều mở mở tiêu chuẩn cao nhất, trong tấm thẻ này có Nhị Thập vạn, người cầm tùy tiện hoa, coi như ta dẫn văn bối, ha ha ha ha "

Giang Đào Kim linh thông tặc ngạnh nhét vào Lý Diệu trong lòng, đưa lỗi tai lại đây, nhẹ giọng lại nói, "Có điều vừa này chuyện đã xảy ra, người có thể không nên tùy tiện nói lung tung, thân là chín SV đại học, 'Họa là từ miệng mà ra' bốn chữ là có ý gì, người nên hiểu?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Tân Thế Giới

Lời còn chưa dứt, Giang Đào cảm giác ngực vọt tới một nguồn sức mạnh, lại bị Lý Diệu đẩy ra ba, bốn bộ, tấm kia Kim linh thông tạt mạnh mẽ sủy ở trên mặt của hắn

Lý Diệu hai con mắt đỏ như máu, một luồng quỷ dị sức mạnh từ cốt tủy nơi sâu xa phun trào đi ra, khiến cho hắn sinh ra không thể ngăn chặn kích động, muốn đem hỏa thiêu hỏa liệu năm đăm oanh vào Giang Đào trong miệng

Giang Đào sững sốt, không nghĩ tới xã này hạ nhân lại như thế không nề mặt chính mình, dám đẩy hắn

Mà chính mình —— dĩ nhiên thật sự bị hắn đẩy ra!

Linh căn Giác Tỉnh là Tu Chân Giới thần bí nhất hiện tượng, mỗi một tên người tu chân Giác Tỉnh linh căn thì trạng thái đều bất tận tương đồng, mà Giang Đào là thuần túy sáng tạo hình người tu chân, linh căn Giác Tỉnh thì căn bản không có như thế thống khổ phản ứng

Hắn năm mộng cũng muốn không tới, Lý Diệu chính nơi đang thức tỉnh biên giới

Chỉ cần trở lại một điểm kích thích, một chút nho nhỏ kích thích, liền có thể ——

Giang Đào giận tím mặt, một bước lên đến Lý Diệu trước mặt, bám vào cổ áo của hắn, cắn răng nghiêng lợi nói:

"Ta hảo tâm hảo ý cùng người kết giao, người lại như vậy nhục nhã ta, thực làm cho thể diện mà không cần!"

"Làm sao, người có phải là cho rằng, bảy người ngu ngốc đều là anh hùng, mà ta là cái loại nhát gan —— vậy thì như thế nào? Hiện tại ta trả lại sống sót, có thể hưởng thụ mỹ cuộc sống tốt, mà bảy người ngu ngốc nhưng bị chết liền không còn sót lại một chút cặn!"

"Bạch, si?"

Lý Diệu khí thế hùng hực con người nơi sâu xa hiện ra một vòng lại một vòng gợn sóng

Giang Đào cười gằn:

"Rõ ràng là thực lực mạnh mẽ người tu chân, lại vì một đám bé nhỏ không đáng kể người bình thường mà đi chết, không phải ngớ ngẩn lại là cái gì?"

"Nói cho người đi, tiểu tử ngốc nơi này là đại hoang, người tu chân số lượng nội lực nhiều hơn, lúc đó trên xe ít nhất còn có mười tên người tu chân, bọn họ đều giống như ta, làm ra lựa chọn sáng suốt nhất "

"Chúng ta thực sự là loại nhát gan? Đương nhiên không phải! Chúng ta cái này gọi là bảo lưu thực lực lấy đối với thời cơ, quân tử báo thù, mười năm không muộn!"

"Chỉ có này bảy cái đàn độn ngớ ngẩn mới chút đứng ra, cùng thú triều cứng đối cứng!"

"Trả lại 'Cường giả máu tươi nên vì người yếu mà chảy', ha ha ha ha, đều niên đại nào còn nói loại này phí lời, thực làm cười đến rụng răng!"

"Nói chung người nghe kỹ cho ta, ta là Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân, vẫn là giang gia con cháu, sức mạnh của ta là người căn bản là không có cách tưởng tượng chỉ cần người dám nói đi ra ngoài nửa cái chữ, ta lại như ép chết một con kiến như thế, ép, chết, người, nhà quê, người, nghe thanh, sở, không có?"

Không có

Lý Diệu cái gì đều không nghe

Chỉ nghe được não vực nơi sâu xa, có một cái căng thẳng dây đàn mạnh mẽ xả đoạn, phát sinh dư âm lượn lờ nổ vang

"Keng!"

Vừa giống như là một đạo cầm cổ thần hồn gông xiềng bị xả cái nát bét, ngăn cản hồng thủy đập lớn hoàn toàn tan vỡ, sôi trào mãnh liệt sức mạnh từ não vực nơi sâu xa nhất phun mạnh mà ra, trải qua thân thể tăng cường bị phóng to gấp mấy chục lần, nổ ra mi tâm

Một đạo huyết diễm phóng lên trời!

Trong nháy mắt Lý Diệu Nhãn trước hoàn toàn đỏ ngầu, toàn bộ thế giới đều nhuộm thành màu đỏ bên tai truyền đến sấm hô biển gầm giống như nổ vang, phảng phất ngàn tỉ viên tinh thạch bom đồng thời nổ tung, đem hắc nổ bay đến một cực kỳ đặc sắc tân thế giới!

Lý Diệu hoàn toàn đánh mất suy nghĩ năng lực, khát khao khó nhin năm đâm thép hóa thành một con rít gào hung thú, ở đại não không có truyền đạt chỉ lệnh trước liền cuống chạy ra ngoài

"Lạch cạch!"

Dường như đưa hấu nổ tung âm thanh, sau đó là một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn

Lại như là tiến công kèn lệnh vang tận mây xanh, khiến cho Lý Diệu giọt cuối cùng máu tươi đều sôi trào lên

Hắn mặt khác một năm đắm hóa thành hung thú, không tự chủ được địa năm chặt, giơ lên, lùi lại, nổ ra!

Sau đó —— hắn liền cái gì cũng không biết

Không biết qua bao lâu, Lý Diệu mở choàng mắt, đầu óc trống rỗng, phát hiện mình đưa thân vào đỉnh đầu nho nhỏ chữa bệnh trong lều

Nửa người đều ngâm ở màu xanh nhạt chữa bệnh thuốc trung, dính nhờn nhớt hết sức thoải mái

Có điều khắp toàn thân đau nhức cực kỳ, phảng phất bị một chiếc tinh quỹ đoàn tàu qua lại nghiền ép mười mấy lần

Mà làm hắn tối kinh ngạc nhưng là

"Sắc thái? Nhiều như vậy sắc thái?"

Lý Diệu nháy mắt, có chút mê man địa đánh giá bốn phía

Hắn phát hiện toàn bộ thế giới đều cùng trước khi hôn mê tuyệt nhiên không giống, sắc thái xán lạn vô cùng, thêm ra mấy trăm trồng hắn không gọi ra tên màu sắc

Hơn nữa trong không khí trả lại trôi nổi rất rất nhiều bảy màu sắc sở điểm sáng nhỏ

Loại này quý dị trạng thái căn bản là không có cách dùng lời nói để diễn tả

Lại như là một trời sinh bệnh mù màu người, chỉ có thể nhìn thấy hai màu trắng đen, nhưng trong nháy mắt có được người bình thường thị giác, làm xích chanh hồng Lục thanh lam tử vô số loại hào quang rực rỡ nhảy vào hắc vông mạc thì, loại kia không gì sánh kịp chấn động, lại phóng to gấp trăm lần, là được Lý Diệu giờ khắc này cảm nhận được đặc sắc!

Hơn nữa Lý Diệu phát hiện không đơn thuần là chu vi hết thấy vật thể đều phóng xạ ra bình thường càng rực rỡ gấp trăm lần hào quang, liền ngay cả hắc trên người mình đều mơ hồ tỏa ra từng đạo từng đạo cầu vòng giống như quang điểm

Hắc trán, trên mi tâm lần đầu một chút vị trí, sinh ra ba cái vừa mảnh vừa dài "Linh tia", theo hắc hô hấp khẽ đung đưa

Làm không khí trung có mấy cái điểm sáng nhỏ chậm rãi bỗng bành lại đây thì, "Linh tia" bỗng nhiên duỗi ra, đột nhiên hút lại một điểm sáng nhỏ

Lại như là trường xà nuốt vào một cái trứng gà, điểm sáng nhỏ theo linh tia hút vào đại não, trải qua thân thể chuyển hóa, đã biến thành một luồng hết sức mát mẻ năng lượng, đưa vào toàn thân, khiến cho hắc toàn thân thư thái, thoải mái đến cực điểm

"Này lại là cái gì?"

Lý Diệu đưa tay đi bắt, bàn tay nhưng từ linh tia trung trực tiếp xuyên qua, căn bản không chạm đến bất luận là đồ vật gì

Dùng ngón tay xoa xoa mi tâm, không trong cảm giác mặt có cái gì dị dạng

Thần hồn của hắn nhưng có thể rõ ràng cảm giác được, hắn trong não vực, sinh ra một hoàn toàn mới bộ phận, một do thân thể tiến hóa mà thành bộ phận, chính là cái này bộ phận ở thao túng linh tia

Lý Diệu hơi suy nghĩ, ba cái linh tia múa tung, rất nhanh sẽ nuốt chửng mười mấy điểm sáng nhỏ, tất cả đều hút vào não vực, tẩm bổ thần hồn cùng thể phách

Bốn phía điểm sáng nhỏ thấy thế, dồn dập né tránh, trôi nổi tốc độ cũng biến thành nhanh hơn rất nhiều, lại như là bên trong đại dương chấn kinh sinh vật phù du

"Nếu như linh tia có thể lại trường chút nhiều hơn nữa chút là tốt rồi!"
Lý Diệu nghĩ thầm

Cái ý niệm này vừa ở trong đầu hiện lên, đại não đau xót, thần hồn trung chất chứa sức mạnh cuộn cuộn không bị mất vào thân thể hình thành mới bộ phận

Không chỉ ba cái linh tia trở nên càng dài, trả lại mọc ra cái thứ tư hơi ngắn linh tia, hơn nữa linh tia múa tốc độ tăng nhanh rất nhiều

Bất nhất thì liền bắt lấy hơn trăm cái điểm sáng nhỏ

"Lợi hại như vậy? Nếu như lập tức mọc ra hàng trăm cây linh tia, chẳng lẽ có thể hết thủy điểm sáng nhỏ đều quét đi sạch sành sanh?"

Lý Diệu rất là hưng phấn

Nhưng là lần này, thân thể tiến hóa mà thành mới bộ phận nhưng là không có đáp lại hắn hô hoán, trái lại từ đại não nơi sâu xa truyền đến mơ hồ cảnh cáo, khiến cho hắn trong nháy mắt tỉnh lại

Yêu cầu này quá phận quá đáng, đại đại vượt qua phạm vi năng lực của hãn trù phi hãn đồng ý tiêu hao sinh mệnh, bằng không một chốc là không làm nổi

"Xem ra linh tia sinh trưởng là có cực hạn, nhất định phải làm từng bước, chậm rãi sinh trưởng, không thể một lần là xong "

Lý Diệu từ chữa bệnh khoang trung gian nan ngồi dậy tò mò đánh giá xa lạ thân thể giới

Hãn phát hiện, khi hãn nhắm hai mắt lại thì, vẫn cứ có thể nhận biết được xán lạn vô cùng thể giới, hơn nữa trở nên càng thêm rõ ràng, càng thêm rõ ràng

"Chẳng lẽ, cái này thân thể tiến hóa mà thành mới bộ phận, trả lại có thể trực tiếp cảm tri thể giới?"

Lý Diệu thẳng thắn dùng hai tay che khuất con mắt, đem thần niệm đều tập trung ở trán hướng về chu vi quét hình

"Ồ?"

Lý Diệu rất nhanh phát hiện, ở hãn đối diện còn có một đài chữa bệnh khoang, bên trong nằm một người bệnh

Trên người người này tỏa ra "Quang diễm" càng mãnh liệt hơn hãn gấp trăm lần!

Lý Diệu quanh thân quang diễm trả lại không định hình, như ngọn nến trước gió, theo gió chập chờn, không ngừng phụt ra hút vào, có bất cứ lúc nào tắt cảm giác

Mà người này quanh thân quang diễm, nhưng như là mơ hồ lưu động nước sông hình thành một cái sóng nước lấp lánh chiến giáp, cả người

vững vàng gói lại

Hơn nữa ——

Lý Diệu chỉ ở trần nơi sinh ra bốn cái linh tia dựa vào linh tia múa đến nuốt chừng phù du quang điểm

Người này trần linh tia không chỉ càng nhiều, càng tráng kiện hơn nữa còn đan dệt thành một to lớn vòng xoáy, sản sinh mạnh mẽ sức hút, phù du quang điểm hết mức hút vào

Dễ như ăn bánh, hiệu suất Lý Diệu cao hơn gấp trăm lần

"Cái này linh tia vòng xoáy kết cấu, tốt a huyền diệu a!"

Lý Diệu âm thầm than thở một tiếng, đang muốn cẩn thận nghiên cứu một chút, từ người bệnh trên người bỗng nhiên phóng tới một đạo chói mắt chùm sáng, khiến cho Lý Diệu đại não đâm nhói

Lại nhìn thì, người bệnh trên người đen sì sì một mảnh, cái gì linh quang đều không nhìn thấy

"Tiểu huynh đệ, tùy tiện dò hỏi người khác tu luyện bí pháp, nhưng là Tu Chân Giới tối chuyện kiêng kỵ, nể tình người vừa trở thành người tu chân, Lão Tử bất hòa người tính toán, có điều đến bên ngoài, cũng không nên ở nếu như người tu chân trên người như vậy gian xảo quét tới quét lui a!"

Một hào phóng âm thanh cười nói

Lý Diệu sửng sờ, mở mắt nhìn lại, đối diện chữa bệnh khoang trung ngồi dậy một cái khuôn mặt xấu xí, râu cao ngựa lớn trắng hán, một cái râu quai nón găng gượng rất địa trực lo lắng, thực làm là gương cung bạt kiếm

Lý Diệu mặt đỏ lên, đang muốn xin lỗi, đối phương trong lời nói ba chữ nhưng làm hấn sững sờ một chút, lập tức mừng rỡ như điên, từ chữa bệnh khoang trung nhảy lên

"Người tu chân? Không sai, không sai, ta thân thể tiến hóa thành linh căn, ta linh căn thức tỉnh rồi, ta là người tu chân!"

Lý Diệu hét lớn một tiếng, quyền phải mạnh mẽ vung lên, trong không khí hiện ra liên tiếp sóng gợn, như gợn sóng khuếch tán, thật lâu vang vọng

Ở trời nam biển bắc lưu lạc ba tháng, từ đầu đến cuối không có tìm tới đột phá cơ duyên, không nghĩ tới ở bắc được đoàn tàu thượng, nhìn thấy Đinh Dẫn chờ tiền bối hùng hồn phó nghĩa, huyết chiến đến cùng một màn, lại bị Giang Đào làm tức giận, huyết thống sôi sục, thần hồn nổ tung, linh căn thức tỉnh rồi!

Từ giờ khắc này, hấn cũng không tiếp tục là người bình thường, cũng không tiếp tục là người yếu

Gặp phải tối hôm qua như vậy kinh tâm động phách tình cảnh, hấn lại cũng không cần người khác bảo vệ

Hấn có thể cùng Đinh Dẫn, vệ Thanh Thanh, đỏ mắt quan quân đồng thời —— kề vai chiến đấu, đổ máu tới cùng!

Tráng hán cười hì hì nhìn Lý Diệu, chờ hấn hơi hơi bình tĩnh một chút, mới chậm rãi nói: "Ta tên Quan Hùng, Sơn Hải phái Trúc cơ kỳ người tu luyện, ở đại hoang, đại gia đều yêu thích liền lên gọi ta 'Sơn Hải Quan Hùng'!"

"Sơn Hải phái, Quan Hùng?"

Lý Diệu lập tức nhớ tới đến, ở bảy tên người tu chân hi sinh sau khi, có một tên người tu chân không xa ngàn dặm tới rồi, lấy sức một người ngăn

cản ở tinh quỹ đoàn tàu cùng thú triều trong lúc đó, vung vẩy quang diễm chém hạm đao, cực kỳ lừng lẫy địa nhắm phía Yêu tộc người khổng lồ

Chính là trước mắt tên này chòm râu giường cung bạt kiếm hào phóng đại hán, Sơn Hải Quan Hùng!

"Hùng ca, ngươi không chết? Quá tốt rồi!" Lý Diệu xuất phát từ nội tâm địa cao hứng, chuyện này thực sự là bất ngờ tin tức tốt

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Văn Minh Điểm Máu Chốt

Quan Hùng cười ha ha, râu quai nón một kiêu một kiêu: "Một đám nhỏ nhỏ chuột bọ côn trùng rắn rết, muốn hút khô Lão Tử, trở lại tu luyện nữa tám mươi một trăm năm đi! Lão Tử có điều là từ Trúc cơ kỳ cấp cao rơi xuống đến cấp trung mà thôi, trở lại nhiều tu luyện ba năm năm năm, lại là hoạt hàng dài!"

Lý Diệu nghe vậy, trong lòng cảm giác nặng nề

Tu chân chi đạo, ngàn khó vạn hiểm, mỗi lần thăng cấp đều vô cùng gian nan, nỗ lực, tài nguyên, vận may, cơ duyên thiếu một thứ cũng không được

Rất nhiều người tu luyện tới một cấp độ sau khi, liền cả đời đình trệ ở đây, không cách nào đi tới nửa bước

Tuy rằng Quan Hùng hơi hợ, Lý Diệu lại biết, từ Trúc cơ kỳ cấp cao rơi xuống đến cấp trung, không phải như thế dễ dàng tu luyện nữa trở lại

Đừng nói ba năm năm năm, vận may gay go điểm, mười mấy hai mươi năm, thậm chí cả đời cũng đừng nghĩ tu luyện trở lại

Gặp trọng đại như thế đả kích, Quan Hùng vẫn mặt không biến sắc, chuyện trò vui vẻ, không hổ là làm bằng sắt đồng đội đại hoang nam nhi!

Nghĩ tới đây, Lý Diệu gật đầu, cười to nói: "Không sai, Hùng ca quyết chí tiến lên xông tới thú triều dũng cảm tình cảnh, giờ khắc này trả lại ở

trong đầu của ta vang vọng, Hùng ca mạnh như vậy, đừng nói chỉ là hạ xuống một bậc, coi như rơi đến Luyện Khí kỳ một tầng, như thường có thể tu luyện trở lại!"

"Khá lắm, nói không sai, Lão Tử yêu thích người!"

Quan Hùng không biết từ nơi nào lấy ra một bình rượu mạnh, dùng hàm răng cắn nát bình rượu, "Rầm rầm" là được nửa bình tử xuống

Tử dịch theo chòm râu chảy vào chữa bệnh thuốc trung, phát sinh "Xì xì" thanh, nổi lên một đoàn đoàn bọt khí, hân hừng dửng dưng như không, miệng lớn uống ừng ực

Lý Diệu từ chữa bệnh khoang trung bò đi ra, đứng trên mặt đất hoạt động bắt tay chân, cảm thụ trở thành người tu chân sau toàn thân thể mới

Hân cảm thấy không đúng lắm, làm sao cả người chưa đau, mắt phải đều sưng lên đến rồi?

Bên cạnh tử đầu giường thượng bày ra một gương soi mặt nhỏ mang tới nhìn xem, phát hiện mình sưng mặt sưng mũi, đầu thùng đến như đầu heo

Hơn nữa trên người trả lại quần quanh băng vải, mơ hồ thẩm thấu xuất huyết tí

"Lẽ nào là linh căn Giác Tỉnh tác dụng phụ?"

Lý Diệu không hiểu chút nào, không nghe nói linh căn Giác Tỉnh trả lại sẽ biến thành đầu heo a

Quan Hùng ợ rượu: "Người không nhớ rõ? Người là bị một nơi tên là Giang Đào tiểu tử đánh "

"Cái gì?"

Lý Diệu nghiêng răng nghiêng lợi "Thực làm là khinh người quá đáng, lẽ nào cái gì giang gia con cháu, là có thể ở trước mặt mọi người tùy tiện đánh người?"

Quan Hùng á khẩu không trả lời được, nháy mắt, dùng một loại vô cùng ánh mắt cổ quái đánh giá Lý Diệu

Lý Diệu bị hấn nhìn ra sợ hãi trong lòng, sờ sờ đầu cảm giác mình tựa hồ bỏ sót một chuyện rất trọng yếu, thấp thỏm nói: "Hùng ca, ta nói sai lầm rồi sao?"

Quan Hùng "Khà khà" nở nụ cười, mở ra loại nhỏ tinh não, điều ra một tấm không gian ba chiều bức ảnh

Bức ảnh trung thành linh xuất hiện một con máu thịt be bét quái thú lại như lột da hầu tử, đã sống dở chết dở, thi niệu tề lưu, chỉ còn một hơi

Lý Diệu sợ hết hồn: "Đây là yêu thú gì, dài đến như vậy xấu xí, liếc mắt nhìn cũng gọi người buồn nôn nửa ngày, Hùng ca người có ý gì?"

Quan Hùng nói: "Này không phải yêu thú, đây là Giang Đào "

Lý Diệu sửng sốt: "Giang Đào? Hấn làm sao có thể có "

"Người nói xem? Trả lại không phải là bị người đánh!"

"Ta?"

Lý Diệu nửa ngày nói không ra lời sửng sốt một lúc mới mơ mơ hồ hồ nhớ tới đến, tựa hồ thực sự là chính mình động thủ trước, người ta Giang đại thiếu gia có điều là tự vệ hơn nữa mới phòng vệ hai cái hiệp liền không còn sức đánh trả chút nào, như cái ba tuổi đứa nhỏ như thế mặc hấn chà đạp

Quan Hùng tấm tắc lấy làm kỳ lạ:

"Tiểu tử người thực sự là đủ hung tàn, có điều là vừa thắng cấp Luyện Khí kỳ một tầng người tu chân, liền có thể đem Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân đánh đến thử niệu tề lưu, không thành hình người, hiện tại trả lại nằm ở trong phòng săn sóc đặc biệt! Xem người bề ngoài cũng coi như ngoan ngoãn biết điều, không nghĩ tới khởi xướng phong đến sẽ như vậy cuồng bạo!"

Lý Diệu khoe miệng kéo một cái nhẹ nhàng nắm chặt nắm đấm

Hắn rốt cục nhớ tới đến, chính mình quyền thứ nhất liền tầng tầng oanh vào Giang Đào môn đem mũi của hắn hoàn toàn đập vào mặt bên trong

Loại kia máu tươi tung toé, xương cốt nổ tung thoải mái cảm, thực sự là tuyệt không thể tả

Quan Hùng cười nói:

"Tiểu tử, người thực sự quá kích động, đem một tên giang gia con cháu đánh thành như vậy, hối hận cũng không kịp "

"Hối hận?"

Lý Diệu từng giọt nhỏ, chậm rãi nhớ lại toàn bộ sự việc, nhớ lại Giang Đào đã nói những câu nói kia

Vẻ mặt của hắn dần dần từ mê man cùng do dự, đã biến thành quyết chí tiến lên kiên định

"Hùng ca, người sai rồi, đem Giang Đào đánh cho thử niệu tề lưu chuyện này cũng không phải ta nhất thời kích động, ta cũng không có hối hận "

"Ồ?" Quan Hùng vùng lên lông mày, lại như hai thanh chiến đao ra khỏi vỏ

Lý Diệu nắm chặt năm đấm, ở trước mặt thường thường duỗi thẳng, cảm thụ linh năng xuyên qua kinh mạch, lớn mạnh bắt thịt, ở trên năm tay cháy hừng hực khoái ý, gần từng chữ một:

"Bất kể là Đinh Dẫn bọn họ bảy tên người tu chân, vẫn là Hùng ca, các người vì cứu vớt một xe người tính mạng, biết rõ chắc chắn phải chết, vẫn là tiền phó hậu kế, huyết chiến đến cùng, các người đều là anh hùng, càng là ta Lý Diệu ân nhân cứu mạng!"

"Hiện tại có người ở ngay trước mặt ta, mạng ân nhân cứu mạng của ta là 'Ngớ ngẩn', ta làm sao có thể nuốt giận vào bụng, làm con rùa đen rút đầu?"

"Không đem mũi của hắc đánh tới trong đầu, không đem hắc đánh đến thử niệu tề lưu, ta liền ngay cả người đàn ông cũng không tính, còn làm cái gì người tu chân!"

"Giang Đào muốn trả thù, cứ đến tốt rồi, ta từ nhỏ ở pháp bảo phần mộ lớn lên, muốn đưa ta vào chỗ chết người không phải một hai cái, ta bảy tuổi thì liền bị mười mấy cái tráng hán dùng dao bầu vây nhốt quá, nhưng là hiện tại, ta vẫn nhảy nhót từng bừng!"

Lý Diệu trong mắt lộ ra một vết hung ác, cười nói:

"Nguyên bản đây, ta là muốn dùng 'Yêu tinh' cái tước hiệu này ở đại hoang cật bước, có điều Giang Đào thật muốn muốn ta này cái mạng nhỏ, ta không ngại để 'Kền kền' hiển hách hung danh, vang vọng toàn bộ đại hoang!"

Quan Hùng thay đổi sắc mặt, dùng sức vỗ một cái chữa bệnh khoang, ở kim loại vỏ ngoài lưu cái kế tiếp lập luận sắc sảo dấu tay, kêu lên: "Khá lắm, là một hán tử, người người bạn này, lão quan giao định!"

Ngừng lại một chút, lại cười nói, "Có điều người không cần lo lắng, lần này toán tiểu tử người chó ngáp phải ruồi, lúc đó sau lưng người trần nhà trên có một quần chế ló đầu, tuy rằng âm thanh vật hái khí hồng rồi, vẫn cứ có thể quần chế đến hình ảnh, căn cứ trong hình Giang Đào khẩu hình, chuyên gia phân biệt ra hẳn nói tới tất cả, nói cách khác, lời của hẳn nói tất cả đều bị ghi chép xuống tiểu tử này chạm đến người tu chân điểm mấu chốt, hẳn chết chắc rồi, Giang gia đều không gánh nổi hẳn "

"Người tu chân điểm mấu chốt?" Lý Diệu sững sờ

Quan Hùng gật đầu, giải thích:

"Không sai, tuy rằng ở người tu chân trong vòng truyền lưu 'Bảo vệ người bình thường là người tu chân thiên chức', 'Cường giả máu tươi nên vì người yếu mà chảy' quy củ như vậy, nhưng chung quy không phải mỗi một tên người tu chân đều chịu việc nghĩa chẳng từ nan địa hùng hồn chịu chết "

"Nếu như một tên người tu chân ở tại vạ đến nơi thời gian lâm trận bỏ chạy, tuy rằng truyền đi đường như khó nghe, nhưng ngoại trừ đạo nghĩa thượng khiến trách hẳn ở ngoài, người khác không tốt nói thêm cái gì, dù sao sinh mệnh quý giá không có ai trời sinh liền có nghĩa vụ vì người khác hi sinh "

"Nhưng là, Giang Đào không những mình lâm trận bỏ chạy, sau đó trả lại trắng trợn sỉ nhục trả giá hi sinh người tu chân, thậm chí uy hiếp người, loại hành vi này liền xúc phạm người tu chân điểm mấu chốt!"

Quan Hùng hít sâu một hơi thở dài nói:

"Mệnh mệnh vũ trụ, vô tận biến sao, ngoại trừ chúng ta Nhân tộc, trả lại thật nhiều cường hãn chủng tộc —— Yêu tộc, ma đạo, vực ngoại Thiên Ma, càng không cần phải nói các loại cổ quái kỳ lạ tinh không dị tộc "

"Chúng ta Nhân tộc mặc dù có thể chinh phục những này tà ma ngoại đạo, sừng sững với vũ trụ mạnh nhất đỉnh cao, chính là dựa vào người tu chân cùng người bình thường một lòng đoàn kết, đồng sinh cộng tử kề vai chiến đấu!"

"Người tu chân tuy rằng thực lực mạnh mẽ, tuổi thọ dài lâu, nhưng số lượng quá ít hơn nữa linh năng sử dụng có đủ loại hạn chế "

"Người bình thường tuy rằng sức chiến đấu kém phát triển, nhưng số lượng đông đảo, sức sinh sản mạnh mẽ, có thể chống đỡ lấy một ngang qua tinh vực, quy mô khổng lồ tinh tế văn minh "

"Chớ đừng nói chi là, phần lớn người tu chân đều là từ người bình thường ở trong sinh ra mà người tu chân hậu duệ trung, có rất lớn một nhóm người là người bình thường "

"Người tu chân là ngư người bình thường là được thủy; người tu chân là cây, người bình thường là được kiên cố đại địa một câu nói, số lượng khổng lồ người bình thường, là chống đỡ Tu Chân Giới cơ sở, không có người bình thường, Tu Chân Giới cũng là triệt để tan vỡ!"

"Liên nói trôi nổi ở đỉnh đầu chúng ta tinh thạch chiến hạm, mặc dù là người tu chân thiết kế cùng luyện chế, thế nhưng ở chế tạo trong quá trình, cũng cần lên tới hàng ngàn, hàng vạn phổ thông công nhân đến phụ trợ, chớ đừng nói chi là đồng bộ một loạt đại công nghiệp hệ thống, đều là người bình thường xây dựng lên đến!"

"Nếu như không có ngàn tỉ người bình thường nỗ lực, không có một mạnh mẽ tinh tế văn minh làm trụ cột, chúng ta những người tu chân này tối luyện chế nhiều đơn giản phi kiếm, làm sao có khả năng luyện chế ra nhiều như vậy quy mô khổng lồ siêu cấp pháp bảo, làm sao có khả năng sáng tạo ra như vậy tiền đồ xán lạn tu chân văn minh?"

"Giang Đào nói những câu nói này, nếu là lưu truyền đi, bị liên bang mấy trăm ức người bình thường nghe được, đi khinh thảo luận chút gọi ra người bình thường bất mãn, tăng cường người bình thường đối với người tu chân địch ý; đi nhiều thảo luận, chút dẫn đến người tu chân cùng người bình thường phân liệt, liên bang tồn tại cơ sở sẽ không có, chúng ta trả lại dựa vào cái gì cùng Yêu tộc, ma đạo, tinh không dị tộc chống lại?"

"Thậm chí nói khó nghe điểm, nếu như người người tu chân đều là một đám nhát gan tội phạm, cực phẩm kẻ cặn bã, cùng người tu ma có cái gì khác nhau chớ? Vậy lão tử nếu như là một người bình thường, trực tiếp nương nhờ vào người tu ma là tốt rồi, còn muốn người người tu chân làm gì?"

"Những đạo lý này, Giang gia trưởng bối khẳng định cũng cùng Giang Đào đã nói, có điều loại này hào tộc con cháu, từ nhỏ ở nhà ấm trung lớn lên, không có trải qua mưa gió, ngang ngược nông cuồng quen rồi, nơi nào sẽ đem những câu nói này để ở trong lòng?"

"Lần này nháo có đại sự xảy ra, khẳng định còn có phiền phức chờ hăn, người cũng không phải dùng lo lắng quá mức "

Lý Diệu nghe xong, thở một hơi dài nhẹ nhõm, tổng kết nói:

"Ta rõ ràng, Hùng ca ý tứ là, người có thể lựa chọn làm một kẻ nhu nhược, nhưng người không thể ở làm kẻ nhu nhược sau khi, liền đem khiếp đảm cùng nhu nhược xem là là thiên kinh địa nghĩa, phản quá mức đi tới sỉ nhục anh hùng —— đây chính là người tu chân điểm mấu chốt, đúng không?"

Quan Hùng giơ ngón tay cái lên: "Không sai, tổng kết rất đúng chỗ "

Lý Diệu hiện tại là trong giới Tu Chân một con tinh tinh mê mê newbie, còn muốn hướng về Quan Hùng lĩnh giáo một ít Tu Chân Giới tin tức cùng quy củ

Lều vải bỗng nhiên bị một tên khí chất lạnh lẽo nữ thiếu giáo xốc lên, nàng quét một vòng, tối tăm ánh mắt dừng lại ở Quan Hùng trên tay

Quan Hùng biến sắc mặt, bình rượu đột nhiên biến mất

Hắn như không có chuyện gì xảy ra, đầy mặt vô tội cùng nữ thiếu giáo đối diện

Nữ thiếu giáo khinh rên một tiếng, lạnh lùng nói: "Chờ một lúc lại tới thu thập người!"

Nói, một bộ không có huy chương trang phục chiến đấu hướng Lý Diệu ném qua: "Mặc vào cùng ta đi, hắn muốn gặp người "

"Ai?"

Lý Diệu nháy mắt, nhưng không hỏi, đành hoàng địa mặc vào trang phục chiến đấu, đi theo nữ thiếu giáo mặt sau

Đi tới cửa lều thì, Lý Diệu đứng lại, hỏi Quan Hùng một vấn đề cuối cùng:

"Hùng ca, vừa nãy người một người một ngựa nhằm phía che ngợp bầu trời thú triều thì —— thật sự không nghĩ tới chết sao?"

Quan Hùng nhếch miệng nở nụ cười, không biết từ đâu nhi càn làm bình rượu lấy ra đến quán một ngum lớn, chớp chớp mắt nói: "Tiểu tử, ta không phải là vì 'Trường sinh bất tử' như thế chuyện nhàm chán mới làm người tu chân "

"Không vì trường sinh, lại vì sao?" Lý Diệu truy hỏi

"Đương nhiên là vì một ngựa làm ngàn, đại sát tứ phương thoải mái a!"

Quan Hùng cười ha ha, rượu mạnh uống một hơi cạn sạch, "Răng rắc răng rắc", thậm chí ngay cả bình rượu đều nhai nát nuốt vào, giường cung bặt kiếm râu quai nón thượng tràn đầy nát cặn bã.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Anh Linh Không Tiêu Tan

Nữ thiếu giáo đem Lý Diệu mang hướng về quân doanh nơi sâu xa

Dọc theo đường đi gặp phải rất nhiều quân nhân, tất cả đều dùng không rét mà run ánh mắt đánh giá Lý Diệu, phảng phất hẳn là một con quái vật

Lý Diệu bị mọi người thấy đến sợ hãi trong lòng, không nhìn được hỏi nữ thiếu giáo: "Bọn họ vì sao nhìn như vậy ta?"

Nữ thiếu giáo trầm mặc chốc lát, nói: "Người ở trên sân ga nổi điên lên, một tên Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân đánh cho vô cùng thâm, hơn mười người quân nhân đều kéo không ra người, lúc đó chúng ta còn tưởng rằng người bị Yêu tộc phụ thể, suýt chút nữa không đem người trực tiếp chém giết, trải qua toàn diện kiểm tra mới phát hiện người vẫn là 100 thuần nhân loại, chỉ là linh căn Giác Tỉnh mà thôi —— thành thật mà nói, ta đã thấy rất nhiều thứ người tu chân linh căn Giác Tỉnh, như người như thế khuếch đại, vẫn là lần thứ nhất "

Lý Diệu á khẩu không trả lời được, hơi ngượng ngùng mà cười lên

Nữ thiếu giáo liếc mắt nhìn hắn, nói tiếp: "Có điều, hiểu rõ đầu đuôi câu chuyện sau khi, trong bộ đội rất nhiều người đều cho rằng người rất đủ trông, là một hán tử!"

Nói, nữ thiếu giáo ở một người thủ vệ nghiêm ngặt trước lầu mặt dừng lại, chỉ chỉ bên trong, nói: "Vào đi thôi, hắn ở bên trong "

Lý Diệu nhìn một chút chu vi

Này đỉnh màu đen lều vải ở vào lâm thời quân doanh chủ yếu nhất nơi, bốn phía có hơn trăm tên quân nhân thủ vệ, bên cạnh còn đứng vài tên khí độ bất phàm thường phục nam tử

Cứ việc không dám thả ra linh tia dò xét, Lý Diệu vẫn là có thể cảm giác được bọn họ khác với tất cả mọi người, nên đều là tu vi tinh xảo người tu chân

Hơn nữa lều vải bốn phía còn mơ hồ bố trí pháp trận phòng ngự, thủ đoạn cao, Lý Diệu căn bản không nhìn thấu sâu cạn

Phòng giữ sâm nghiêm như thế, bên trong "Hắn" đến tột cùng là ai?

Lý Diệu lòng hiếu kỳ nổi lên, vén rèm cửa lên, khom người đi vào lều vải

Trong lều tràn ngập một đoàn nửa trong suốt sương trắng, trong sương mù đứng bảy, tám tên trên người mặc toàn đóng kín màu trắng giải phẫu đeo vô khuôn mặt nạ bác sĩ, quay chung quanh một tấm bàn mổ, sốt sắng mà thao tác

Bàn mổ phía trước, còn có bốn cái cánh tay máy, chính đang cực kỳ linh hoạt địa rung động

Lý Diệu vừa tiến đến đoàn kia sương trắng liền tranh nhau chen lấn hướng trên người hắn vọt tới, giúp hắn tiêu diệt sát trùng

Lý Diệu hướng trên bàn mổ nhìn kỹ lại, đã thấy nằm ở phía trên cũng không phải là loài người, mà là một bộ khá là thấp bé linh giới nghĩa thể, tứ chi cùng thân thể đều là kim loại chế tạo, ở vị trí then chốt khảm nam mãy trăm viên tinh thạch rắc rối phức tạp linh tia tinh tuyến ở toàn thân trong lúc đó lan tràn, lập loè quỳnh di ánh sáng

Này cụ linh giới nghĩa thể đầu, khám nạm một khối nho nhỏ màn ánh sáng, thép vônfram luyện chế đỉnh đầu mở ra, bốn con cánh tay máy thật nhanh mấy chục viên tinh phiến xen vào "Đại não" sau đó cẩn thận từng li từng tí một mà đem "Đỉnh đầu" khép lại, đỉnh ốc vặn chặt

"Linh năng bỏ thêm vào xong xuôi, chuẩn bị khởi động!"

Một tên bác sĩ mặt nạ màu trắng phía dưới, truyền đến không hề lay động, hào không nhân loại tình cảm âm thanh

"Tích tích! Tự kiểm hoàn thành!"

"Tích tích! Tư duy tinh thể hình thành đường về, thần hồn cùng tinh phiến đồng bộ suất 37 58 81, đạt đến thức tỉnh tiêu chuẩn!"

"Tích tích! Linh giới nghĩa thể tinh đường tuần hoàn bình thường, thân thể khống chế trao quyền mở ra trung mở ra hoàn thành!"

Theo quanh thân hết thấy tinh thạch đột nhiên lóe sáng, trên bàn mổ linh giới nghĩa thể chậm rãi ngồi dậy đến có chút mê man địa lung lay một hồi kim loại đầu lâu

Khám nạm ở trên mặt màn ánh sáng đầu tiên là hiện ra một mảnh hoa tuyết, rất nhanh ngưng tụ thành một tấm thường thường không có gì lạ mặt người

Chính là Đỉnh Dẫn!

"Lý Diệu bạn học, người tốt chúng ta lại gặp mặt "

Đỉnh Dẫn khẽ mỉm cười, âm thanh nhưng cùng bác sĩ như thế không hề lay động, hào không nhân loại tình cảm

Hắn khẽ cau mày, nói: "Khải cảm động nhân loại tình cảm mô phỏng hệ thống, uy, uy Lý Diệu bạn học, hiện tại lời ta nói bình thường chứ?"

Lý Diệu hoàn toàn choáng váng lắp bắp nói: "Chính, bình thường Đinh lão sư —— người không chết?"

"Ta chết rồi a!"

Đinh Dẫn cười nói, "Bảy cái cấp thấp người tu chân, một đài quá ắt lôi từ pháo, nhằm phía ngàn tỉ yêu thú —— nơi nào còn có bất tử đạo lý? Có điều ta số may, còn có một tia tàn hồn bị tìm tới, hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là làm 'Quý tu' "

"Quý tu?"

Lý Diệu lúc này mới nhớ tới đến, ở người tu chân ở trong, còn có như thế một loại cực kỳ đặc thù tồn tại

Cái gọi là quý tu, tên như ý nghĩa, là được người tu chân chết rồi, thân thể hủy diệt, chỉ để lại một tia tàn hồn, lại thông qua các loại gặp may đúng dịp, bám dai như đĩa, lần thứ hai bước lên con đường tu luyện!

Ở 40000 năm trước cổ tu thế giới, quý tu xuất hiện là phi thường hiếm thấy, hơn nữa âm hồn tu luyện có rất nhiều hạn chế, vì bảo đảm bám dai như đĩa, thường thường liền muốn nuốt chửng sinh hồn, hấp người tinh huyết, xấu tính mạng người, ghi nợ vô số nợ máu

Vì lẽ đó, ở cổ tu thế giới, quý tu danh tiếng cũng không được, cùng tà ma ngoại đạo tương tự

Có điều đến tu chân 40000 niên đại, văn minh tiên tiến, chỉ cần thần hồn đủ mạnh, là có thể tiến hành con số hóa, hồn phách phong vào tinh phiến bên trong, lại phối hợp linh giới nghĩa thể, liền có thể không úy ánh mặt trời, ban ngày xuất hành, bước lên hoàn toàn mới quý tu con đường

Đương nhiên, người quý thù đồ, quý tu con đường cùng bình thường con đường tu chân so với, càng là hung hiểm vạn lần, linh giới nghĩa thể

chung quy không phải thân thể, tùy tiện một lần lỗ đen đại bạo phát, liền có thể âm hồn thối tắt

Phần lớn quý tu không thể trường sinh bất lão, mấy trăm năm sau, như thường chút thần hồn lão hủ, hồn phi phách tán, triệt để tử vong

Có điều, dù sao cũng hơn hiện tại liền tan thành mây khói thân thiết!

"Đình đạo hữu, hoan nghênh người gia nhập quý tu hàng ngũ, tuy rằng người quý thù đồ, cũng không tiếp tục khả năng sống lại, có điều quý tu thế giới như thế đặc sắc vạn phần, để chúng ta đồng thời thăm dò đi!"

Bốn phía hết thầy bác sĩ đều nhiệt liệt vỗ tay, phát sinh lười mác giao kích tiếng, phảng phất bàn tay của bọn họ đều là kim loại chế tạo

Cái này tiếp theo cái kia, các thầy thuốc kéo xuống mặt nạ, bày ra ở Lý Diệu trước mặt chính là tám tấm âm u khủng bố kim loại bộ xương mặt

Lý Diệu suýt chút nữa không gọi ra —— này tám tên bác sĩ, nguyên lai đều là quý tu!

Mình và chín cái ma quỷ đối với ở một cái trong lều

Đình Dẫn nở nụ cười, phất phất tay nói: "Các vị đạo hữu, các người này có thể không đúng, tên tiểu tử này người rất tốt, các người không thể như vậy hù dọa người chơi đùa "

Một tên đặc biệt cao to quý tu "Khà khà" âm hiểm cười, duỗi ra năm cái kim loại Quỷ Trảo, ở Lý Diệu trên bả vai nhẹ nhàng sờ một cái, âm khí âm u địa nói:

"Chúng ta nghe nói tên tiểu tử này phi thường đủ trông, vì người đình đạo hữu ra mặt, đem cao hãn hai cấp đối thủ đánh cho tè ra quần, cho nên

mới thăm dò một hồi hăn! Tiểu tử không sai không có doạ niệ, quả nhiên là một hán tử!"

Đông đảo quý tu đồng thời quái gở địa cười lên, nguyên lai bọn họ là có thể như người bình thường như thế biểu đạt tình cảm, vừa này chỉ là nguy trang

Lý Diệu nhất thời dở khóc dở cười, "Quý tu" như thế thần bí quý dị hình tượng trong nháy mắt đổ nát đám người này, không đúng, bang này quý quá nghịch ngợm đi!

Đinh Dẫn hai tay đi xuống ép một chút, ngừng lại chúng quý âm hiểm cười, có chút trì hoãn địa từ trên bàn mổ đi xuống, lão đảo đi rồi hai bước tự nhủ: "Cảm giác là lạ, lại như là thân thể bên ngoài bao một lớp màng, cùng quá khứ hoàn toàn khác nhau "

"Đó là đương nhiên, quá khứ ngươi là người, hiện tại ngươi là quý ah quá khứ tu vi cao đến đâu, làm quý tu đều muốn học lại từ đầu, đợi kết liễu chuyện nơi đây, còn muốn xin mời đình đạo hữu đi 'Anh linh tháp' trụ cái một năm nửa năm, học tập làm sao làm một tốt a quý, mới có thể chân chính hòa vào quý tu thế giới" cao to quý tu đạo

Đinh Dẫn thở dài, có chút phiền muộn địa nói: "Khi ra cửa vẫn là liêm huyết người, hiện tại nhưng đã biến thành lạnh như băng quý thật không biết về nhà nên như thế nào cùng lão bà hài tử giải thích!"

Cao to quý tu đạo: "Đình đạo hữu cứ việc yên tâm, chờ kiểm tra xong xuôi, xác nhận không có Yêu tộc lẫn vào lần này đoàn tàu sẽ đem lũ khách đều an toàn đưa đến chỗ cần đến sau khi, sự kiện lần này sẽ nói với mọi người, các người sẽ trở thành toàn liên bang anh hùng, người nhà của các người nhất định sẽ cảm thấy kiêu ngạo "

Đinh Dẫn có chút mờ mịt gật gật đầu, rất nhanh ổn định tâm tình, xoay đầu lại đạo "Lý Diệu bạn học, có lời gì chúng ta không ngại từ từ nói trước

mắt nhưng là có một việc gấp, cần sự hỗ trợ của người "

"Đinh lão sư mời nói ta làm hết sức!"

Đinh Dẫn hình tượng ở Lý Diệu trong lòng nhưng là cao lớn lạ thường, có chuyện gì hẳn đương nhiên phải giúp tay

Đinh Dẫn cứng đờ cất bước, đem Lý Diệu mang ra lều vải

Bên ngoài lều ngừng một đài ngốc đại thô đen quân dụng chiến toa, trải qua đặc thù cải trang, cái mông hoá trang một đại kèn đồng tự đồ vật, một tên râu ria xồm xàm lão Binh ngồi ở chỗ tài xế ngồi, bên cạnh trả lại ngồi mấy tên lính, tất cả mọi người ngực đều đeo đặc thù bộ xương tiêu chí, phía dưới là bốn cái chữ nhỏ:

"Hồn hê trở về!"

"Đây chính là quân liên bang đặc thù nhất 'Sưu hồn tiểu đội', chuyên môn phụ trách ở trên chiến trường sưu tầm tàn hồn, vừa nãy bọn họ đã tìm tòi một lần, đem ta tìm trở về, hiện tại còn muốn lại tiến hành lần thứ hai tìm tòi, xem có thể hay không tìm tới nếu như tàn hồn "

Đinh Dẫn một bên giải thích, một bên Lý Diệu kéo lên quân dụng chiến toa

"Ta có thể hỗ trợ cái gì?"

Lý Diệu kiểm tra một chút quân dụng chiến toa, phát hiện này đài chiến toa mặc dù coi như rách rách rưới rưới, có điều pháp bảo cấu kiện bảo dưỡng khá tốt, một chốc sẽ không xảy ra vấn đề, không có hẳn đất dụng võ

Đinh Dẫn nói: "Người vừa chết đi, hồn phi phách tán thời gian, chút đối với cuối cùng gặp người có đặc thù cảm ứng, người là mấy người chúng ta

cuối cùng nhìn thấy người, sự xuất hiện của người, chút kích thích âm hồn, sản sinh đặc thù gọn sóng, sưu hồn tiểu đội liền có thể phát hiện "

"Thì ra là như vậy, chạy nhanh đi!" Lý Diệu phi thân nhảy lên phi toa xe

Sưu tầm tàn hồn là giành giật từng giây sự tình, vạn nhất liệt nhật giữa trời, ánh mặt trời mãnh chiếu, thần hồn tiêu tan, vậy thì liền Đại la kim tiên đến đều cứu không được

Quân dụng chiến toa mang theo sưu hồn tiểu đội, hơn nữa Lý Diệu, Đinh Dẫn cùng tên kia cao to quý tu "Đường Long", dọc theo tinh quỹ một đường tìm tòi tới, rất nhanh đi tới đêm qua chém giết chiến trường

Đến nơi này, Lý Diệu mới biết tối hôm qua đến tột cùng có cỡ nào hung hiểm

Dọc theo tinh quỹ, chu vi mấy chục dặm địa, che kín lít nha lít nhít tiêu thi, đen sì sì một mảnh

Quân dụng chiến toa sát mặt đất phi hành, động lực phù trận nổ ra mạnh mẽ khí lưu, đem trên mặt đất tiêu thi thổi tan, nhấc lên một đoàn đoàn màu đen bụi mù

"Đột! Đột! Đột!"

Quân dụng chiến toa cái mông thượng đại trong loa truyền đến đơn điệu âm thanh, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán

Một tên sưu hồn tiểu đội đội viên nhìn chăm chăm đại kèn đồng phía dưới màn ánh sáng, vô cùng sốt sắng mà dò xét

Lý Diệu có chút ngạc nhiên, mà thôi đánh giá, thử nghiệm nhắm mắt lại, từ trong linh căn đuổi ra linh tia, cảm tri ngoại giới

"Oa, nhiều như vậy điểm sáng nhỏ!"

Lý Diệu khiếp sợ, hắc phát hiện toàn bộ thế giới đều che kín đỏ như màu máu điểm sáng nhỏ, thực làm hội tụ thành một mảnh vô cùng vô tận đại dương ánh sáng, màu máu điểm sáng nhỏ căn bản không cần hắc thu nạp, liền tranh nhau chen lấn địa chui vào hắc linh căn

Có điều, nuốt chửng những này điểm sáng nhỏ sau khi, hắc nhưng mơ hồ sinh ra một luồng cảm giác không thoải mái, đầu óc hỗn loạn, đáy lòng sinh ra một luồng lạnh lùng sát ý.

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Thiên Nguyên Tu Chân Vãng

"Lý Diệu!"

Đình Dẫn đúng lúc hét lớn một tiếng, đem hấn đánh thức, "Những này huyết quang, đều là yêu thú lưu lại yêu lực, chỉ có thực lực mạnh mẽ người tu chân thông qua bí pháp mới có thể luyện hóa hấp thu! Người vừa đột phá, tu vi nông cạn, hấp thu quá nhiều yêu lực, chỉ có thể bị yêu năng ô nhiễm, đạo tâm thất thủ, biến thành chỉ biết giết chóc yêu nhân!"

Lý Diệu sợ hãi cả kinh, giờ mới hiểu được chính mình suýt nữa tập trung vào yêu đạo, vội vã trói chặt linh căn, không cho yêu lực tập kích

Có điều mảnh này yêu lực đầy khắp núi đồi, xem ra mệnh mệnh như biển, vô cùng vô tận, thả ở trước mắt làm nhìn nhưng không có thể hấp thu luyện hóa, để vừa trở thành người tu chân, trả lại "Bụng đói cồn cào" Lý Diệu thực sự trông mà thèm

Lại như là đói bụng ba ngày ba đêm, trước mặt vừa mang lên một con nóng hổi gà quay, nhưng được báo cho bên trong hạ độc được —— loại này trông mồn con mắt cảm giác, thật là làm Lý Diệu tâm như miêu thảo, ngậm nước đều sắp hạ xuống

Trong lòng hơi động, hấn một tia vừa hấp thu tiến vào yêu lực, thăm dò đưa vào não vực nơi sâu xa, Âu Dã tử lưu lại ký ức chi cây

Còn chưa tới gần ký ức chi cây, yêu lực liền vô thanh vô tức địa tan thành mây khói, chuyển hóa thành thuần túy nhất linh năng!

"Có môn!" Lý Diệu tim đập nhanh hơn, mừng rỡ như điên

Dựa theo Đinh Dẫn lời giải thích, chỉ có Cường đại tu chân giả mới có thể luyện hóa yêu lực

Lý Diệu mặc dù là mới vào Tu Chân Giới một con tiểu tay mơ, hăn nào vực nơi sâu xa ký ức chi cây, nhưng là do Âu Dã tử khổng lồ vô cùng thần hồn ngưng tụ mà thành, dùng để luyện hóa u hồn sửa cùng quỹ mặt ngân muối lưu lại yêu lực, thực làm là ngưi đao giết gà, đại tài tiểu dụng!

Có điều Lý Diệu cũng không có trắng trợn thu nạp yêu lực —— Âu Dã tử tàn hồn là hăn bí mật lớn nhất, hăn cũng không tính bại lộ, trước mắt vẫn là bình tĩnh đừng nóng, chờ thời cơ thích hợp lại trở về hút sạch yêu lực không muộn

"Đột đột đột "

Sưu hồn tiểu đội tiếp tục tiến lên ở trống trải trên hoang dã tìm tòi tàn hồn, tuy rằng ba sau bốn tiếng trả lại không thu hoạch được gì, có điều tất cả mọi người đều tập mãi thành quen, cũng không có toát ra vẻ mặt như đưa đám

Tàn hồn không phải dễ tìm như vậy, nếu như không phải gặp may đúng dịp thiên vận may lớn, hoặc là tu vi tinh xảo cường giả, thân thể ngã xuống, hồn phách thường thường tan thành mây khói

Dĩ vãng, mặc dù ngã xuống một trăm tên người tu chân, cũng chưa chắc có thể tìm tới một tia tàn hồn chuyển hóa ra một tên quỷ tu, bằng không Tu Chân Giới chẳng phải là "Âm hồn đầy trời phiêu, quỷ tu khắp nơi đi"?

Lần này có thể chuyển hóa ra Đinh Dẫn một tên quỷ tu, đã rất tốt

Lướt qua một mảnh gò núi nhỏ, tất cả mọi người có chút buồn bã ỉu xìu sưu hồn tiểu đội trưởng vung tay lên, đang muốn quay đầu lại, Lý Diệu

trong lòng hơi động, hướng phía tây nam hướng về nhìn lại

Phía tây nam hướng về không có thứ gì, nhưng hẳn luôn cảm thấy có món đồ gì ở nhìn chăm chú hẳn

"Đi cái hướng kia quét hình một chút đi, thật giống có đồ vật" Lý Diệu đối chường không "Đại kèn đồng" binh lính nói

"Nhanh, nhanh thêm công suất lớn, mới lên cấp cấp người tu chân cảm tri thường thường đặc biệt nhạy cảm bên kia nói không chắc có đồ vật!" Đinh Dẫn kích động lên

"Đột đột đột" đại kèn đồng hướng phía tây nam hướng về chậm rãi chuyển động

"Đột đột đột!" Đơn điệu âm thanh bỗng nhiên đã biến thành gấp gáp nhịp trống, một vô cùng yếu ớt điểm đen nhỏ xuất hiện ở màn ánh sáng góc trên bên phải

"Nhanh tắt 'Hiện ra hồn phẫn'!" Sưu hồn tiểu đội trưởng kêu lớn

Hai tên sưu hồn đội viên nâng lên hai chi vừa to vừa dài ống tuýp, ống tuýp phần sau linh quang lấp loé "Oanh" một tiếng, bắn ra hai đám thanh mang

"Đùng!"

Thanh mang ở giữa không trung nổ tung, đã biến thành che ngợp bầu trời tinh phẫn, lại như là 10 ngàn đầu đom đóm đầy trời bay loạn!

Huỳnh lóng lánh tinh phẫn theo gió trôi nổi, rất nhanh khuếch tán đến chu vi mấy trăm mét phạm vi, đem thiên địa đều chiếu rọi thành màu xanh

Ở một mảnh màu xanh trung bỗng nhiên xuất hiện một đạo màu xám tro nhạt sương mù, vô cùng mê man địa vận vẹo từ từ hội tụ thành một hết sức

yếu ớt hình người, tay chân luống cuống địa hướng bốn phía đánh giá từ từ hướng bầu trời tung bay đi

Mặt mày của nó ngờ ngợ có thể biện, Lý Diệu một chút liền nhận ra, chính là cái kia thâm cốt U Lan bình thường cô gái, mới vừa từ thiên huyền thư viện tốt nghiệp nữ SV đại học, chuẩn bị đi làm sơn thôn giáo sư Vệ Thanh Thanh!

"Lại tìm tới một!"

Sưu hồn tiểu đội toàn thể thành viên đều hưng phấn không tên, bảy tên ngã xuống người tu chân dĩ nhiên có thể chuyển hóa ra hai tên quý tu, vận may thực sự tốt a đến Nghịch Thiên!

Chỉ có sưu hồn tiểu đội trưởng vẫn cứ khuôn mặt nghiêm túc, cẩn thận tỉ mỉ

Hắn lái xe quân dụng chiến toa cẩn thận từng li từng tí một địa hướng tàn hồn tới gần, khổng lồ chiến toa ở trong tay hắn như mèo con bình thường vô thanh vô tức

Tất cả mọi người đồng thời nín thở

Đội trưởng trong tay xuất hiện một viên hình tròn pháp bảo, lại như là nụ hoa chờ nở búp hoa, theo linh lực đưa vào, búp hoa từ từ tỏa ra, đã biến thành một đóa kiêu diễm ướm át đóa hoa

Đội trưởng đem nhị hoa nhắm ngay Vệ Thanh Thanh tàn hồn, trong miệng đọc thầm: "Hồn hồn trở về, vào ta tu môn, thu!"

Vệ Thanh Thanh tàn hồn khẽ run lên, hóa thành một đạo yên vụ, bị hút vào đóa hoa, cánh hoa trong nháy mắt hợp lại, biến trở về búp hoa, phát sinh yếu ớt thanh mang

Mọi người lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, tươi cười rạng rỡ, lẫn nhau vỗ tay

"Nhờ có người a, lại cứu lại một tên đạo hữu!" Đinh Dẫn vỗ một cái Lý Diệu vai, như trút được gánh nặng địa nói

Lý Diệu trở lại chữa bệnh lều vải thì, Quan Hùng đã bỗng bênh rời đi, có điều hẳn lưu lại một chiếc thẻ ngọc, Lý Diệu nhẹ nhàng một xúc, trong đầu trở về tạo nên Quan Hùng hào phóng âm thanh:

"Tiểu lão đệ, lão quan về sơn hải phái trước dưỡng thương, ha ha, chờ hoàn toàn khôi phục sau khi, lại tới đại hoang chiến viện tìm đến người nhậ nhệ! Người mới vừa vừa bước vào Tu Chân Giới, còn là một không biết gì cả người mới, này viên thứ trong ngọc giản đối với người rất có ích lợi, mau nhanh lắp đặt đến tinh não —— có điều muốn tìm một đài tính toán lực cường hẳn chút tinh não!"

Lý Diệu cẩn thận cảm tri thẻ ngọc, phát hiện bên trong tồn trữ một đạo quy mô cực kỳ khổng lồ, cấu tạo cực kỳ nghiêm mật thần niệm, bằng đầu óc của hẳn là không cách nào phân tích đi ra

"Đây là cái gì thần niệm?"

Lý Diệu lòng hiếu kỳ nổi lên, lấy ra tinh não, thẻ ngọc cầm đi tới, đem trong ngọc giản thần niệm phục chế đến tinh trong đầu

Này đạo thần niệm có thể nói mênh mông như biển, đầy đủ dùng hơn mười phút mới phục chế hoàn thành

Lý Diệu khởi động giả lập phù văn bàn phím, thần niệm kích phát ra

"Chít chít chít chít!"

Tinh não nhất thời truyền đến một trận thanh âm chói tai, mỗi một cái cấu kiện đều ở siêu gánh nặng vận chuyển, khả năng tinh não thượng mỗi một khối tinh thạch đều lúc sáng lúc tối, không chịu nổi thần niệm mạnh mẽ xung kích

Đầy đủ sau năm phút thần niệm mới bị triệt để kích phát, lấp đặt đến tinh trong đầu —— này đạo thần niệm hoàn toàn kích phát sau khi, dĩ nhiên tiêu hao tinh não ba phần tư tính toán lực, khiến cho tinh não cuộn cuộn nóng lên, tốc độ vô cùng chậm rãi

"Như thế lợi hại thần niệm!" Lý Diệu trong lòng cả kinh

Hắn này đài tinh não tuy rằng không phải giá trị gì trăm vạn cao đương hóa sắc nhưng đã trải qua đặc thù cải trang, tính toán lực vượt xa bình thường gia dụng tinh não, vận hành một ít loại cỡ lớn thần niệm căn bản dễ như ăn bánh, nhanh như chớp giật

Không nghĩ tới ở này đạo thần niệm trước mặt, nhưng đã biến thành Lão Ngưu kéo phá xe, đi một bước liền muốn thở một cái

Lý Diệu tử quan sát kỹ phát hiện màn ánh sáng trung ương có thêm một nho nhỏ Đồi tiêu, là một thanh phi kiếm bay lượn với trời xanh mây trắng trong lúc đó đáng vẻ, phía dưới còn có năm cái chữ nhỏ:

"Thiên Nguyên tu chân võng!"

Lý Diệu nhẹ nhàng đánh giả lập phù văn bàn phím, khởi động cái này thần bí trang web

"Chít chít! Chít chít!"

Tinh não lại phát sinh không chịu nổi gánh nặng kêu rên

Xem ra quay đầu lại nhất định phải được thăng cấp một hồi bố trí, mới có thể vận chuyển như gió

"Tích nhỏ trải qua thần niệm quét hình, ngài tinh não chưa đạt đến Thiên Nguyên tu chân vĩnh khởi động tiêu chuẩn bố trí, sắp đóng bộ phận thần thông, lấy tiêu chuẩn thấp nhất khởi động!"

"Nếu như muốn phát động Thiên Nguyên tu chân vĩnh toàn bộ thần thông, kiến nghị đối với tinh não tiến hành thăng cấp, tiêu chuẩn bố trí như sau "

"Nếu như muốn tiến một bước thu được chí cao vô thượng trải nghiệm, kiến nghị thăng cấp làm đỉnh cấp bố trí, bố trí biểu như sau "

Một đạo vui tươi giọng nữ truyền đến

Lý Diệu nhìn lướt qua con người nhất thời ổn định —— cái này Thiên Nguyên tu chân vĩnh đến tốt cùng là lai lịch gì, yêu cầu bố trí quá cao, chỉ là tiêu chuẩn bố trí dù cho chính mình mua tinh não cấu kiện đem chữa phối, đều muốn tiêu hao ba mươi, năm mươi vạn

Nếu như là "Chí cao trải nghiệm" đỉnh cấp bố trí, không có mấy triệu căn bản xuống không được!

"Xem ra làm người tu chân cũng không dễ dàng, kiếm tiền cố nhiên thuận tiện, dùng tiền tự nước chảy giống như vậy, chỉ là đăng ký một trang web liền muốn xài nhiều tiền như vậy" Lý Diệu tâm nói

Rất nhanh, màn ánh sáng ở trước mặt hấn vỡ toang biến thành ngàn vạn đom đóm như thể điểm sáng, sau đó khuếch tán ra đến biến ảo thành một vật U Lam ánh sáng, bao phủ lại toàn bộ chữa bệnh lều vải

Lên tới hàng ngàn, hàng vạn đạo bát giác thù mang, kim quang lấp lánh, rực rỡ hào quang phù văn, trận pháp, thần niệm, ở Lý Diệu quanh thân lượn

lờ, hội tụ thành mệnh mông như biển tin tức lưu, mang cho hấn cực kỳ mãnh liệt chấn động!

Lại như là một U Lan sắc tiểu thế giới, từ tinh trong đầu muốn nổ tung lên, cùng thế giới hiện thực chồng chất, nước sữa hòa nhau!

Cái cảm giác này cùng "Quá hư huyền cảnh" có chút tương tự

Thế nhưng ở quá hư huyền cảnh trung là cảm tri không tới thế giới hiện thực, nói cho đúng đến, có thể xưng là "Nửa bước quá hư huyền cảnh"!

Lý Diệu thoả thích chìm đắm ở nửa bước quá hư huyền cảnh vô tận huyền diệu bên trong, trong lòng thét lên âm ỉ: "Thấp nhất bố trí Thiên Nguyên tu chân vĩnh viễn như thế khốc huyền, nếu như là đỉnh cấp bố trí, có thể thể hiện ra cỡ nào huyền bí thần thông?"

Vài đạo bảy màu sắc sở tin tức lưu, bỗng nhiên hiện lên ở trước mắt hấn:

"Ẩn thần cốc người tu chân Đinh Dẫn (quỷ tu) chứng thực, đại hoang chiến viện học sinh Lý Diệu linh căn Giác Tỉnh, bước lên con đường tu chân!"

"Sơn Hải phái người tu chân Quan Hùng chứng thực, đại hoang chiến viện học sinh Lý Diệu linh căn Giác Tỉnh, bước lên con đường tu chân, cũng mời Lý Diệu gia nhập Thiên Nguyên tu chân vĩnh!"

"Chúc mừng ngài, Lý Diệu đạo hữu, ngài đã thu được hai vị Trúc cơ kỳ người tu chân chứng minh, ở Thiên Nguyên tu chân trong lưới đăng kí thành công, từ giờ khắc này, ngài là được một tên quang vinh Thiên Nguyên tu sĩ!

"Phía dưới là người đăng kí linh văn, đây là thuộc về riêng thẻ căn cước của người, xin cẩn thận dấu ấn ở thần hồn bên trong "

"Đùng ùng ùng ùng!"

Lý Diệu trước mặt, vô số óng ánh khói hoa tỏa ra, dường như một mảnh yên hỏa rừng rậm từ từ hiện lên, tiếp theo hơn 100 cái tin tức như mưa rào tầm tã, cuộn cuộn mà xuống

"Liên bang nghị trưởng Từ Hạo Nhiên phát tới điện mừng, chúc mừng người trở thành một tên quang vinh người tu chân, Lý Diệu đạo hữu!"

"Cực Thiên Đạo Tông" chủ Ninh Thiên Dã cùng ba ngàn môn nhân hướng về Lý Đạo hữu phát tới điện mừng, hi vọng sẽ có một ngày có thể cùng Lý Đạo hữu đồng thời thăm dò vô tận biển sao ngàn vạn đại đạo, hoan nghênh Lý Đạo hữu trước đến bái phỏng, cực thiên đạo diễn đàn địa chỉ như sau "

"Thái thượng tông toàn thể môn nhân hướng về Lý Đạo hữu phát tới điện mừng, Thái thượng tông là tinh Diệu liên bang xếp hạng thứ mười siêu cấp Đại tông phái, lịch sử lâu đời, thực lực hùng hậu, có được nhiều tên kết đan cường giả cùng với một tên nguyên anh Đại tu sĩ, hơn nữa công pháp tu luyện công chính ôn hòa, tiến lên dần dần, tuyệt không tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm, là mới lên cấp tu sĩ lựa chọn tốt nhất! Hoan nghênh Lý Đạo hữu bất cứ lúc nào cố vấn, chính thức linh hạc đưa thư dây số "

"Tán tu Thủy Liên Tâm, năm nay 25 tuổi, cung chúc Lý Đạo hữu bước vào Tu Chân Giới, nguyện cùng Lý Đạo hữu cộng đồng thảo luận chân linh đại đạo, linh hạc đưa thư dây số kêu là thành chó quấy rầy!".

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Tin Tức Kinh Người

Bắt đầu Lý Diệu còn có chút đặc chí, coi chính mình tại tu chân giới bên trong bao nhiêu cũng coi như là người vật, nhiều như vậy tu luyện tông phái còn có nổi danh tán tu đều hướng về hắc phát sinh điện mừng, trong đó cũng không có thiếu kết đan cường giả cùng với nguyên anh lão quái, đều thịnh tình mời hắc cùng tham tường ba ngàn đại đạo

Nhưng là theo điện mừng càng ngày càng nhiều, hắc dần dần phân biệt rõ ra không đúng —— mình mới vừa đặt chân Tu Chân Giới, có điều là một nho nhỏ Luyện Khí kỳ một tầng người tu chân, liền người ta nguyên anh lão quái một đầu ngón tay út cũng không sánh nổi, người ta dựa vào cái gì đối với mình nhìn với con mắt khác a?

Cân nhắc nửa ngày, Lý Diệu bỗng nhiên tỉnh ngộ —— những thứ này đều là hệ thống tự động gửi đi điện mừng

Nghĩ đến mỗi một tên người mới gia nhập Thiên Nguyên tu chân võng thì, các Đại tông phái cùng tán tu thiết trí tốt thần niệm đều sẽ tự động phát tới điện mừng, căn bản không phải người ta bản tôn gửi đi

"Hóa ra là ta tưởng bở!"

Lý Diệu mặt lúc xanh lúc đỏ, tâm nói cũng còn tốt không có lỗ mãng thất mất đất đi tìm người ta nguyên anh lão quái thảo luận nhân sinh, bằng không này mặt nhưng là ném lớn hơn

Mãi mới chờ đến lúc mấy trăm điều điện mừng đều lưu chuyển tới, Lý Diệu lúc này mới bắt đầu nghiêm túc kiểm tra Thiên Nguyên tu chân võng

Hắn phát hiện toàn bộ "Nửa bước quá hư huyền cảnh" bị chia làm mười mấy cái khu vực khác nhau

Khi ánh mắt của hắn lưu chuyển đến một cái nào đó nơi khu vực, một cái nào đó nơi tin tức lưu liên tự động bay tới trước mặt hắn, tin tức tốc độ lưu chuyển đột nhiên tăng nhanh

Mà ở trang web ngay chính giữa bắt mắt nhất vị trí, nhưng là một mảnh được xưng "Liên bang tu chân tin nhanh" khu vực

"Kim giáp tông một đời mới chủ lực chiến giáp 'Tinh kích thuần' nguyên hình kỳ chính thức luyện chế thành công, kim giáp tông mời Tu Chân Giới các vị đạo hữu đến đây luận bàn, giám thưởng, đưa ra quý giá ý kiến chỉ cần có thể đưa ra một hạng có thể thực hành cải tiến ý kiến, kim giáp tông thanh toán ngàn vạn thù lao!"

"Âm u tiểu đội chiêu mộ luyện dược sư! Âm u tiểu đội là liên bang nổi danh săn giết yêu thú chiến đội, do chín tên Trúc cơ kỳ tán tu tạo thành, quanh năm ở đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú, thực lực tuyệt đối cường hãn chiến tích tuyệt đối huy hoàng! Hiện chiêu mộ Luyện Khí kỳ cảnh giới đỉnh cao trở lên chỉ luyện dược sư gia nhập liên minh, thu nhập cao, đi tới tự do, một khi chính thức gia nhập liên minh, còn có cực phẩm yêu đan biểu tặng!"

"Đại hoang chiến báo —— nổi danh yêu thú thợ săn 'Yêu đao Bành Hải' với ngày gần đây ở một lần săn giết nhiệm vụ trung, ngẫu nhiên gặp hai con yêu thú cấp cao lẫn nhau chém giết song song bị thương nặng, cuối cùng bị Bành Hải thành công đánh giết! Hiện nay chỉ biết là trong đó một con yêu thú là 'Đại dã hoang xà', yêu đan đối với người tu chân kết đan rất nhiều trợ giúp, một đầu khác yêu thú chủng loại vẫn còn không cũng biết!"

"Có điều trải qua này chiến dịch, yêu đao Bành Hải đại hoạch được mùa thực lực tăng nhanh như gió, đã đứng yên thương Trúc cơ kỳ cảnh giới đỉnh cao, chỉ cần có thời gian, lại bị hấn đại dã hoang xà yêu đan luyện hóa, vô cùng có khả năng trở thành trẻ tuổi nhất liên bang kết đan cường giả một trong!"

"Tin tức mới nhất, yêu đao Bành Hải đêm tối chạy về xích Tiêu phái tổng bộ vị trí phù mâu thành, tổ chức buổi họp báo tin tức, chính thức tuyên bố hấn sắp rời đi xích Tiêu phái tin tức!"

"Bành Hải thoát ly xích Tiêu phái trở thành tán tu!"

"Bởi vì là Bành Hải cùng xích Tiêu phái hợp đồng chưa đến kỳ, Bành Hải là quyết định này thanh toán cao tới 2 tỉ phí bồi thường vi phạm hợp đồng, hiện nay thị trường biểu hiện bình tĩnh xích Tiêu phái giá cổ phiếu vi hạ 0.8, duy trì ổn định "

"Nhiều tu luyện tông phái hướng về Bành Hải phát sinh mời, Thiên Long môn thậm chí mời Bành Hải đàm Nhâm trưởng lão, tất cả đều bị hấn từ chối, Bành Hải biểu thị lấy tán tu thân phận, quá một đoạn tự do tự tại săn giết sinh hoạt "

"Có điều có tin tức nhân sĩ xưng —— Bành Hải chính đang dự trù chính mình tông phái!"

Lý Diệu hơi suy nghĩ không nghĩ tới ba tháng không gặp, Bành sư huynh lại làm ra động tác lớn như vậy

Cảm ứng được hấn tâm tư thay đổi thật nhanh có quan hệ Bành Hải thoát ly xích Tiêu phái tin tức đột nhiên phóng to, còn ra phát hiện một đoạn buổi họp báo tin tức hiện trường video

Chỉ thấy Bành Hải mặt mỉm cười bình tĩnh ung dung ngồi ở một tấm bàn dài mặt sau, bên cạnh trả lại ngồi một sắc mặt tái xanh mặt ngựa lão

nhân, trên người mặc trường bào màu xanh nhạt, ống tay vẽ lửa hoa văn
—— đây là xích Tiêu phái môn nhân chế phục

Nhìn ngực hãn khẩu thêu bảy đóa cháy hừng hực hỏa diễm, hãn là một
tên xích Tiêu phái trưởng lão

Dưới đài người người nhốn nháo, bầu không khí nóng nẩy, đều là e sợ
cho thiên hạ không loạn phóng viên

Yêu đao Bành Hải mỉm cười nói:

"Các vị tin tức giới bằng hữu bình tĩnh đừng nóng, Bành mỗ sở dĩ chọn
rời đi xích Tiêu phái, cũng không phải là đối với xích Tiêu phái có cái gì
bất mãn, càng không phải là cùng người nào gây ra mâu thuẫn, chỉ là Bành
mỗ vừa sẵn giết hai con yêu thú cấp cao, được một ít tài liệu quý giá, bao
quát một viên quý giá cực kỳ yêu đan "

"Bước kế tiếp, Bành mỗ đem toàn bộ tinh lực đều hao ở luyện hóa yêu
đan, xung kích Kết Đan Kỳ thượng, e sợ không quá nhiều thời gian đến xử
lý tông phái sự vụ "

"Tiếp tục ở lại xích Tiêu phái, một mặt đối với mình tu hành bất lợi, mặt
khác là ngồi không ăn bám, đối với xích Tiêu phái không chịu trách nhiệm
mà, ha ha ha ha, vì lẽ đó, chào mọi người tự tốt a tán, ngày sau còn dài, là
được như thế đơn giản!"

"Bành Hải! Bành Hải!"

Các ký giả tranh nhau chen lấn, một tên phóng viên nhảy lên, kêu lên:
"Bành Hải, nghe nói người thụ nghiệp ân sư 'Tôn Bưu' gần đây thu rồi một
không đệ tử ký danh 'Lý Diệu', mà người cùng Lý Diệu quan hệ rất thâm
hậu, từng tự mình truyền thụ quá hãn không ít tu luyện pháp môn! Lý Diệu
cùng xích Tiêu cấp hai mâu thuẫn, ở phù mâu trong thành mọi người đều

biết —— người rời đi xích Tiêu phái, cùng việc này có quan hệ hay không đây?"

Lý Diệu sững sờ, không nghĩ tới cùng mình đều có thể dính líu quan hệ, thực sự là tai bay vạ gió

Bành Hải nụ cười có chút cứng ngắc, bên cạnh xích Tiêu phái trưởng lão lạnh rên một tiếng, nói:

"Người là nhà ai truyền thông phóng viên, không có chứng cứ sự tình có thể nào thuận miệng nói lung tung? Lý Diệu bạn học từng là xích Tiêu hai học sinh trung học, sau đó tuy rằng bởi vì chuyển trường, nhưng hẳn là xích Tiêu cấp hai kiêu ngạo, chúng ta có thể có mâu thuẫn gì, trả lại huyền nào mọi người đều biết? Bành đạo hữu rời đi xích Tiêu phái, mục đích phi thường đơn thuần, là được muốn hết sức chuyên chú, xung kích kết đan, hẳn nếu dựa theo hợp đồng, thanh toán 2 tỉ phí bồi thường vi phạm hợp đồng, vậy còn có cái gì có thể nói? Xích Tiêu phái toàn thể môn nhân, cung chúc bành đạo hữu kết đan thành công!"

Bành Hải gật đầu, nói:

"Mã trưởng lão nói không sai, ta ở xích Tiêu phái mấy năm qua, cùng xích Tiêu cử đi ở chung đều vô cùng hòa hợp, trước mắt người mặc dù rời khỏi, tâm vẫn là cùng xích Tiêu phái các vị đạo hữu cùng nhau, sẽ có một ngày, như may mắn kết đan thành công, ta cùng xích Tiêu phái còn có lượng lớn cơ hội hợp tác, xin mời các vị không muốn lung tung phỏng đoán!"

"Bành Hải —— "

Một người khác phóng viên trạm lên, "Nghe nói người có ý định khai tông lập phái, không biết đúng hay không là thật?"

Bành Hải khẽ mỉm cười: "Cái này mà, chờ ta kết đan thành công nói sau đi!"

Lý Diệu tắt video thờ dài một tiếng

"Không nghĩ tới Bành sư huynh lợi hại như vậy, ngăn ngăn ba tháng không gặp, liền sẵn giết hai con yêu thú cấp cao, được yêu đan, không chỉ củng cố Trúc cơ kỳ cảnh giới đỉnh cao còn có cơ hội xung kích kết đan "

"Một khi xung kích thành công, Kim đan đại thành, là được trong giới Tu Chân uy chấn bát phương nhân vật nổi tiếng, khai tông lập phái, thành lập thế lực của chính mình, đều là điều chắc chắn "

"Có điều ta sẽ không thua cho hã, ta đã bước lên con đường tu chân, một ngày nào đó chút đuổi tới Bành sư huynh bước chân!"

Lý Diệu tập trung tinh thần, tiếp tục thăm dò liên bang tu chân võng còn lại bản khối

Hã phát hiện, liên bang tu chân võng là được một cung người tu chân trong lúc đó tiến hành giao lưu loại cỡ lớn bình đài

Ở trong đó một ít bản khối người tu chân có thể giao lưu pháp bảo, thuốc, thiên tài địa bảo cùng với yêu thú vật liệu

Vừa có thể lẫn nhau trực tiếp giao dịch, có thể chọn dùng bán đấu giá hình thức

Mà khác một ít bản khối trung, những người tu chân thì lại nhằm vào một ít vô cùng huyền diệu thâm ảo tu luyện vấn đề, triển khai kịch liệt vạn phần, huyền diệu khó hiểu thảo luận, mệnh mông như biển chuyên dụng danh từ cùng tảng lớn tảng lớn linh năng chuyển đổi công thức nhìn ra Lý Diệu đầu váng mắt hoa, không biết vì lẽ đó

Còn có một chút bản khối, nhưng là không ít người tu luyện hô bằng hoán hữu tổ chức săn giết tiểu đội, chuẩn bị đi yêu thú cánh đồng hoang vu đại sát tứ phương

Nói tóm lại, chỉ cần là người tu chân ở hằng ngày tu luyện cuộc đời trung có thể nghĩ đến tất cả nhu cầu, cũng có thể ở đây được thỏa mãn

Lý Diệu thăm dò nửa ngày, phát hiện phần lớn bản khối đều yêu cầu cực cao quyền hạn mới có thể tham dự

Một ít bản khối hẳn đừng nói đi vào, ngay cả xem đều không cho hẳn xem toàn bộ dùng cấm chế đóng kín lên

Duy nhất đối với hẳn hoàn toàn mở ra, chỉ có một người gọi là "Người mới nhập môn" bản khối

Lý Diệu tâm thần ngưng tụ ở "Người mới nhập môn" bốn chữ thượng

Trước mắt tỏa ra ánh sáng lung linh thất sắc quang diễm không ngừng phụt ra hút vào, rất sắp xuất hiện rồi một người mặc đạo bào hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt ông lão, mỉm cười nói:

"Lý Diệu đạo hữu, người được, ta là hệ thống tự động sinh thành 'Tu chân tiểu trợ thủ', là người chuyên môn người dẫn đường, sẽ vì người giải thích cận kề Tu Chân Giới thường thức, giúp người mau chóng hòa vào cực kỳ huyền bí, vô hạn đặc sắc tu chân thế giới!"

"Ồ" Lý Diệu gật gật đầu, thanh thanh thảo thảo địa nói

Đạo bào ông lão trên dưới đánh giá hẳn một phen, bỗng nhiên nói: "Căn cứ kinh nghiệm thuở xưa, ta nên đổi một bộ dung mạo xuất hiện, mới có thể kích thích lên người càng nhiều nhiệt tình!"

Lời còn chưa dứt, đạo bào ông lão thân hình lấp lóe, quanh thân lượn lờ một đoàn lông chim giống như bạch quang, chỉ chốc lát sau, bạch quang ngưng tụ, thật sự đã biến thành một cái trắng toát bạch vũ đạo bào, khoác ở một tên ba mươi, bốn mươi tuổi mỹ phụ trên người

Mỹ phụ phong vận dư âm, vóc người càng đầy đặn, thần thái tuy rằng trang nghiêm nghiêm túc, lẫm liệt không thể xâm phạm, nhưng đáy mắt sóng nước lấp loáng, mơ hồ để lộ ra một tia vẻ quyến rũ, hơn nữa bạch vũ đạo bào thực sự quá hẹp quá nhỏ, mở xải lại cao, không chỉ mềm yếu bộ ngực lộ không bỏ sót, dương chi ngọc bình thường bắt đuôi như ẩn như hiện

Lại cao thượng, lại yêu mị, lại thần thánh, lại khiêu khích, hai loại tuyệt nhiên ngược lại khí chất dây dưa ở trên người nàng, hình thành cực kỳ mê hoặc phong tình

Lý Diệu mặt lập tức đỏ lên

Mỹ phụ hé miệng nở nụ cười, mặt mày không giấu được phong tình vạn chủng, dịu dàng nói: "Căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, lấy bộ dạng này xuất hiện, có thể để cho mới lên cấp nam tính người tu chân học tập hiệu suất tăng lên 21, có điều nếu là Lý Diệu đạo hữu có khác thì, có thể hào phóng nói ra —— ta thần niệm trung tồn trữ vượt qua hơn trăm trồng da dẻ, bất kể là tinh tráng đại hán, ngây ngô nữ sinh, thậm chí mọc ra đuôi nữ yêu, cũng có thể tùy ý biến hóa "

"Không cần, cứ như vậy đi!" Lý Diệu vội vàng nói

Mỹ phụ nhẹ nhàng nở nụ cười, nói:

"Được, nếu Lý Diệu bạn học yêu thích dáng dấp của ta bây giờ, vậy liền bắt đầu, dựa theo liên bang chính sách, ta trước hết hướng về người tuyên giảng một hồi (tu chân cơ bản pháp) "

Lý Diệu có chút mê man: "Tu chân cũng phải giảng cơ bản pháp?"

Mỹ phụ gật gật đầu, chuyện đương nhiên địa nói: "Đó là tự nhiên, chúng ta tinh Diệu liên bang là pháp trị quốc gia, người người bình đẳng, mặc kệ người bình thường vẫn là người tu chân, ở pháp luật trước mặt đều đối xử bình đẳng, có điều bởi vì là thực lực của người tu chân quá mức mạnh mẽ, hơi bất cần một chút sẽ tạo thành rất lớn phá hoại, cho nên mới chuyên môn lập ra như vậy một bộ pháp luật, nói cho mới lên cấp người tu chân một ít cơ bản nhất quy củ cùng pháp tắc, miễn cho nháo sai lầm mà không tự biết, vạn nhất bị xem là tà ma ngoại đạo, muốn khóc cũng khóc không được ".

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Cơ Sở Tu Luyện

"Này ngược lại cũng đúng là "

Lý Diệu sờ sờ đầu, nhận rồi tu chân tiểu trợ thủ lời giải thích

Thực lực mạnh mẽ người tu chân, giơ tay nhắc chân liền có thể đánh nổ cao ốc, san bằng thành trấn, khởi xướng phong đến, lực phá hoại bá vương long càng mạnh hơn gấp trăm lần, nếu như không có một bộ pháp luật để ràng buộc, đã sớm thế giới đại loạn

Không. Luật tu chân thế giới, e sợ mãi mãi cũng chỉ có thể dừng lại ở nhược nhục cường thực trung cổ thế kỷ, không thể tiến hóa đến hiện đại văn minh xã hội

Bỗng nhiên, Lý Diệu cảm thấy não vực một trận mát mẻ, vô số đạo tin tức lưu như chảy nhỏ giọt suối nước, truyền vào đến hần trong não vực, nhưng là tổng cộng hơn 700 cái điều khoản (tu chân cơ bản pháp)

"Thần niệm truyền?" Lý Diệu tấm tắc lấy làm kỳ lạ

Thần niệm truyền, là ngôn ngữ văn tự càng mạnh mẽ gấp trăm lần tin tức giao lưu phương thức

Nếu như dùng lời nói giao lưu, Trương Tam nói: "Ta mới vừa ăn cơm trưa "

Lý Tử nhiều nhất chỉ có thể biết Trương Tam đã ăn cơm trưa này một cái tin tức, nhưng là không cách nào lĩnh hội đến càng nhiều chi tiết nhỏ

Mà nếu như Trương Tam thông qua thần niệm truyền, "Ta mới vừa ăn cơm trưa" này nhất ý niệm truyền đến Lý Tứ trong đầu, thì lại Lý Tứ trong nháy mắt liền có thể biết Trương Tam đến tột cùng ăn món gì phẩm, thậm chí ngay cả thức ăn hương vị, ăn cơm hoàn cảnh, thậm chí Trương Tam lúc ăn cơm tâm tình đều có thể mơ hồ nhận biết được

Trong đó tha thứ tin tức lượng, không phải đôi câu vài lời có thể chứa đựng

Có điều, thần niệm truyền không chỉ phải có chuyên môn công cụ, hơn nữa người bình thường não vực phi thường yếu đuối, rất khó chịu đựng lượng lớn thần niệm trong nháy mắt tràn vào, nhiều nhất tình cờ vì đó

Trước mắt, Lý Diệu đã là người tu chân, linh năng não vực cực đại khai phá, rỗng rã một bộ thao thao bất tuyệt (tu chân cơ bản pháp), chỉ dùng hơn một phút đồng hồ liền hoàn toàn truyền đến hắc trong não vực!

"Thì ra là như vậy!"

Trong nháy mắt, Lý Diệu liền đối với (tu chân cơ bản pháp) có đại thể hiểu rõ

Cùng hắc tưởng tượng trung không giống, này bộ (tu chân cơ bản pháp) đúng là không có đối với người tu chân hành vi làm ra quá to lớn ràng buộc, vừa bắt đầu chỉ là giới thiệu một chút người tu chân chức trách, Tu Chân Giới quy củ chờ chút thường thức

Nội dung phía sau đại thể là "Người tu chân không được cố ý giết người, không đắc dụng tấn công bằng tinh thần mê hoặc người bình thường" loại hình, cùng châm đối với người bình thường (hình pháp) cũng không có quá to lớn sai biệt

Nếu như vi phạm (tu chân cơ bản pháp), vậy thì là tà ma ngoại đạo, tự nhiên có chuyên môn nhắm vào người tu ma bộ đội bí mật sẽ xuất động, để

tà ma ngoại đạo biết cái gì gọi là "Tu chân cũng phải giảng cơ bản pháp "

Giới thiệu xong (tu chân cơ bản pháp) tu chân tiểu trở lại bắt đầu hướng về Lý Diệu giới thiệu "Linh năng tu luyện pháp "

"Tu luyện pháp" nhưng là "Cơ bản pháp" càng có sức hấp dẫn, Lý Diệu hai mắt lập tức liền lóe sáng lên

Linh năng, là tràn ngập với Tinh Thần Đại Hải, vô hạn trong vũ trụ cơ bản nhất năng lượng

Càng có một loại thuyết pháp, cho rằng vũ trụ vạn vật đều là do linh năng chuyển hóa mà thành lớn đến nhật nguyệt Tinh Thần, trung đến núi non sông suối, nhỏ đến giun dế vi khuẩn, tất cả đều là linh năng thông qua không giống phương pháp ngưng tụ mà thành!

Tu luyện linh năng, là nhân loại thoát khỏi. Hạn chế, bước lên vô cùng tiến hóa con đường phương pháp duy nhất

Đối với người tu chân tới nói, linh năng là được tất cả!

Cấp thấp người tu chân, dùng linh năng đến rèn luyện thể phách lớn mạnh thần hồn,. cực hạn, một lần lại một lần phá tan

Cấp trung người tu chân có thể để cho tự thân linh năng cùng bốn phía thiên địa linh năng sản sinh "Cộng hưởng", phát sinh "Cộng hưởng", lấy này diễn hóa ra các loại khó mà tin nổi thần thông huyền bí

Cấp cao người tu chân, cũng có thể thích làm gì thì làm địa lợi dùng vũ trụ linh năng, diễn hóa ra ba ngàn đại đạo, vô cùng thần thông

Trong truyền thuyết tu vi thâm hậu nhất cấp cao người tu chân, thậm chí có thể mang tự thân hoàn toàn chuyển hóa thành linh năng hình thái cùng

vũ trụ linh năng hòa làm một thể, thậm chí mở ra chuyên thuộc về mình "Tiểu Vũ trụ"!

Trong truyền thuyết tu chân 40000 niên đại nhân loại tu chân người mạnh nhất "Đế hoàng", liền đem tự thân hoàn toàn linh năng hóa, đồng thời cải tạo một mảnh vụn thể giới, mở ra thành một chỗ được xưng "Lăng Tiêu giới" tiểu Vũ trụ, một mình ngồi cao với lăng Tiêu giới nơi sâu xa nhất hoàng kim thánh toà trên, trải qua ngàn năm mà bất hủ!

Ai có thể tìm tới lăng Tiêu giới, phát hiện hoàng kim thánh toà bí mật, liền có thể kế thừa đế hoàng truyền thừa, trở thành vô tận trong vũ trụ mạnh nhất người tu chân

Có điều những này mật mờ truyền thuyết, Lý Diệu từ trước đến giờ khịt mũi con thường, hẳn vẫn là hết sức kiên nhẫn từ trụ cột nhất xem ra

"Linh năng tu luyện pháp tổng cộng có hai loại, một loại là thổ nạp pháp, một loại là vận dụng pháp! Nói điểm trực bạch, đem linh năng xem là tiền tài tới đối xử, thổ nạp pháp là được dạy người làm sao kiếm tiền, vận dụng pháp là được dạy người xài như thế nào tiền!"

Lý Diệu gật đầu liên tục, tu chân tiểu trợ thủ nói tới nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, tỉ dụ lại phi thường dễ hiểu, hẳn lập tức liền hiểu được

Thổ nạp pháp là cơ sở, học tốt rồi thổ nạp pháp, có thể thu nạp càng nhiều thiên địa linh năng, lại như là một người kiếm lời tràn trề tiền, còn sợ không học được xài như thế nào sao?

Dù cho thật sự không học được xài như thế nào, đều hóa thành một mao tiền tiền xu, tap đều đem đối thủ đập chết!

Đương nhiên, muốn "Kiếm tiền" không phải dễ dàng như vậy, trong tình huống bình thường, đại gia thiên phú gần như, cấp số như thế, linh năng dự

trữ đại thể tương đương, lúc này liền muốn so với ai khác càng chút vận dụng, càng chút "Dùng tiền"

Vận dụng thoả đáng, tứ lạng bạt thiên cân là có thể

"Nói chung, thổ nạp pháp là tu luyện cơ sở, ta xem trước một chút thổ nạp pháp!"

Lý Diệu tập trung tinh thần, tiếp tục cùng tu chân tiểu trợ thủ tiến hành thần niệm giao lưu

Hấp thu linh năng là Tu Chân Giới trọng yếu nhất, liên bang lưu hành thổ nạp pháp tự nhiên như cá diếc sang sông bình thường tầng tầng lớp lớp

Có điều phần lớn tiếng lành đồn xa, được hữu hiệu thổ nạp pháp đều thuộc về các Đại tông phái hết thảy, muốn học, cũng là muốn thu phí

Phí dụng cao đến đáng sợ không nói, có chút còn muốn cầu gia nhập nào đó nào đó tông phái, hoặc là là nào đó nào đó tông phái làm ra đặc thù cống hiến mới có thể truyền thụ

Mà mặt khác một ít thụ giới rẻ tiền, thậm chí miễn phí biểu tặng thổ nạp pháp, đại thể tu luyện hiệu suất dưới đáy, trăm ngàn chỗ hở, thậm chí tồn tại trí mạng thiếu hụt, tu luyện lên dễ dàng tẩu hỏa nhập ma

Miễn phí thả ra những này thổ nạp pháp người tu chân, hận không thể có người ham muốn tiện nghi đi tu luyện, để sung khi bọn họ "Thí nghiệm chuột trắng nhỏ", không trả giá giúp bọn họ thí nghiệm những này thổ nạp pháp tốt xấu

Còn có một chút thổ nạp pháp, phẩm chất lại được, hấp thu linh năng hiệu suất lại cao, giá cả lại rẻ tiền, thậm chí chuyên môn có danh sư truyền thụ, không những không lấy một đồng tiền, còn có thể đưa lên các loại cường hóa thuốc cùng phụ trợ pháp bảo trợ giúp người tu chân nhập môn

Tu chân tiểu trợ thủ nói cho Lý Diệu —— phạm là gặp phải loại này thổ nạp pháp, liền ngàn vạn muốn đánh tới 120 cái tâm nhãn, muốn cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận

"Những này thổ nạp pháp, bản thân thường thường không có bất cứ vấn đề gì, xác thực là hàng thật đúng giá thậm chí lỗ vốn bán phá giá!"

"Nhưng bọn họ nhưng tồn ở một cái vấn đề trí mạng —— bao quát tính quá kém!"

"Tu luyện loại này thổ nạp pháp, nhập môn sau khi, nhất định phải tu luyện đến tiếp sau cao cấp thổ nạp pháp, thậm chí đồng bộ phương pháp vận dụng, mà không cách nào chuyển đổi đến nếu như công pháp đi tới "

"Nói cách khác, ở lĩnh vực internet có một loại phi thường lưu hành thổ nạp pháp (ngũ hồ vấn tâm quyết) là được do tu luyện tông phái 'Ngũ hồ tông' miễn phí thả ra cung người download, hơn nữa ngũ hồ tông còn có thể định kỳ tổ chức tuyên giảng sẽ cùng trại huấn luyện, không trả giá truyền thụ người tu chân (ngũ hồ vấn tâm quyết), có không ít người tu chân ham muốn tiện nghi, bỏ ra lượng lớn thời gian cùng tinh lực quả nhiên (ngũ hồ vấn tâm quyết) luyện thành!"

"Lúc này, vấn đề liền đến, ngũ hồ tông miễn phí cung cấp download, chỉ là nửa bốn ngàn khuyết không đầy đủ (ngũ hồ vấn tâm quyết), chỉ có phía trước bảy tầng, mà mặt sau bảy tầng nhưng là muốn thu phí, phí dụng, thậm chí nếu như tông phái thả ra chỉnh bản thu phí thổ nạp pháp cũng cao hơn!"

"Cái này cũng chưa tính bởi vì là (ngũ hồ vấn tâm quyết) bao quát tính quá kém, tu luyện sau khi, căn bản là không có cách cùng những tông phái khác phương pháp vận dụng bao quát chỉ có thể tiếp tục tu luyện ngũ hồ tông (ngũ hồ đoạn hồn quyết), (ngũ hồ thần sát công) chờ chút phương pháp vận dụng, đến thời điểm, hoặc là lựa chọn gia nhập ngũ hồ tông, hoặc là cũng chỉ có thể dùng giá cao hướng về ngũ hồ tông mua phương pháp

vận dụng, một đao lại một đao, đao đao bị ngũ hổ tông xem là dê béo đến xâu xé a!"

"Nếu như không muốn lựa chọn hai con đường này cũng chỉ có thể lựa chọn tán công, từ đầu đã tới tu luyện nữa cái khác thổ nạp pháp "

"Thế nhưng tán công, chẳng khác nào lượng lớn thời gian cùng tâm huyết uống phí hết hơn nữa hơi bất cần một chút sẽ tổn thương linh căn cùng kinh mạch, đối với ngày sau tu luyện cực kỳ bất lợi "

"Rất nhiều người tu chân đến lúc này, mới cảm thấy tiến thoái lưỡng nan, hối tiếc không kịp, nhưng là không cách nào quay đầu lại "

"Ngũ hổ tông, chính là dựa vào loại này nham hiểm thủ pháp, mới ở mười năm từ một không có tiếng tăm gì tiểu tông phái, đã biến thành trước mặt liên bang nhân số nhiều nhất, thanh thế tối hùng vĩ tông phái một trong "

"Tuy rằng trong tông phái cao thủ không nhiều, nhưng lượng lớn cấp thấp người tu chân gia nhập, bị lừa vào tròng người không cam tâm, lại xảo ngôn khiến sắc, kéo càng nhiều người hạ thủy, lâu dần, ngược lại cũng thành một luồng không thể khinh thường thế lực "

"Ngũ hổ tông hành vi vẫn chưa trái với (tu chân cơ bản pháp), ở tại bọn hắn download mặt giấy trung, có ghi chú rõ (ngũ hổ vấn tâm quyết) đặc điểm, các vị tu chân người mới, chỉ có thể chú ý thêm, không muốn bị lừa rồi "

Tu chân tiểu trợ thủ nói, điều ra (ngũ hổ vấn tâm quyết) download giao diện, triển khai "Người sử dụng phải biết "

Quả nhiên, ở một đoạn lớn lít nha lít nhít cực nhỏ chữ nhỏ trung, chen lẫn như thế một đoạn: "Bản công pháp do ngũ hổ tông trước Nhâm Tông chủ hắc hổ thượng nhân sáng chế, cùng những tông phái khác công pháp

khả năng tồn tại không bao quát vấn đề, xin mời các vị đạo hữu chú ý thêm "

Câu nói này kẹp ở mấy ngàn điều chú ý sự hạng bên trong, đừng nói "Hơi không chú ý", coi như là "Tập trung tinh thần" trực điều kiểm tra, rất dễ dàng liền lập tức lướt qua đi tới!

Huống chi, ở dưới thấp nhất, người ta trả lại viết rõ:

"Ngũ hổ tông đối bản công pháp tất cả tu luyện hành vi có được cuối cùng giải thích quyền, xin mời các vị đạo hữu xét download "

Mà ở bên cạnh võng hữu nhả lại lan bên trong, xuất hiện nhưng là

"Được, thật sự rất tốt! (ngũ hổ vấn tâm quyết) không hổ là Tu Chân Giới đỉnh cấp thổ nạp pháp, tốc độ tu luyện nhanh, hiệu suất cao, hầu như không có tác dụng phụ, hơn nữa dễ dàng bắt đầu, vừa học liền biết, ta tài học một tháng, liền thông hiểu đạo lí, một hơi luyện đến tầng thứ ba! Mấu chốt nhất là, bộ công pháp này hoàn toàn miễn phí, hoàn toàn miễn phí! Các vị mới gia nhập Tu Chân Giới đạo hữu, trả lại do dự cái gì, nhanh cùng ta đồng thời download tu luyện đi!"

"Không sai, hiện nay Tu Chân Giới, hết thầy đều hướng về tiền xem, hết thầy tu luyện tông phái đều chui vào tiền trong mắt đi, như ngũ hổ tông như vậy có xã hội ý thức trách nhiệm, đồng ý là đại chúng không trả giá cống hiến thể lực, đã không nhiều!"

"Trên lầu mấy vị đạo hữu nói đều rất tốt, ta nguyên vốn cũng không tin tưởng —— miễn phí công pháp, có thể tốt hơn chỗ nào? Nghe xong đại gia, ta mới bán tín bán nghi lòng đất tải (ngũ hổ vấn tâm quyết) đến tu luyện, lúc này mới nửa tháng, hắc, cơ thể ta lớn mạnh, thần hồn kiên cố, quá khứ thao túng một món pháp bảo đều cảm thấy vất vả, hiện tại, người đoán làm sao, một hơi đồng thời thao túng ngũ món pháp bảo, hoàn toàn vận chuyển như phi! (ngũ hổ vấn tâm quyết), là được như thể thần!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Hết Tốc Độ Tiến Về Phía Trước Đi!

Hết thấy nhẵn lại trung đô mang vào từng đạo từng đạo thần niệm —— là tốt a mấy người trẻ tuổi thần thái sáng láng, tinh thần toả sáng, tu luyện (ngũ hồ vấn tâm quyết) video, mới nhìn, đều có một chút thành tựu, quanh thân tỏa ra ánh sáng lung linh, khiến cho người khá là động lòng

"Những người này đều là ngũ hồ tông đệ tử, đều là nhờ, tuyệt đối không nên bị lừa, đương nhiên, nếu như người vốn là muốn gia nhập ngũ hồ tông, coi là chuyện khác" tu chân tiểu trợ thủ nói

Lý Diệu liên vội vàng lắc đầu, trong lòng gọi thẳng nguy hiểm thật

Nếu như không có tu chân tiểu trợ thủ nhắc nhở, chỉ nhìn cái này download mặt giấy chế tác đến như vậy có sức hấp dẫn, nói không chắc hẳn cũng sẽ thử một chút —— vậy thì phiền muộn

"Cứ việc mỗi một tên người tu chân vừa nhập đạo, ta đều sẽ làm ra nhắc nhở, nhưng vẫn là không chịu nổi có người tiền phó hậu kế trên đất làm, hết cách rồi, trong lòng người tham dục không phải như thế dễ dàng khắc phục, ta chỉ có thể nói tới chỗ này "

Tu chân tiểu trợ thủ tiếp tục nói:

"Người là đại hoang chiến viện học sinh, đợi được đại hoang chiến viện, tự nhiên sẽ truyền dạy cho người cao cấp thổ nạp pháp, trước mắt, ta có thể trước tiên cho người một bộ chính phủ liên bang miễn phí biểu tặng cơ sở thổ nạp pháp, (biển sao vô hạn) "

"(biển sao vô hạn) là liên bang thành lập ban đầu, do hơn trăm tên người tu chân căn cứ một bộ cổ đại tu chân điển tịch mảnh vỡ, hơn nửa bổ chú, cộng đồng nghiên cứu phát minh ra cơ sở thổ nạp pháp, bộ công pháp này hấp thu linh năng hiệu suất rất thấp, tu luyện lên phi thường chậm chạp, có điều thắng ở công chính ôn hòa, tuyệt đối sẽ không tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa vô cùng đơn giản, dễ dàng bắt đầu!"

"Mà nó lớn nhất ưu điểm là —— bao quát tính cực cường! Có thể cùng liên bang hết thảy thổ nạp pháp cùng với vận dụng pháp không có khe kết nối, hoàn mỹ bao quát, mặc kệ người luyện đến thứ mấy nhiều, cũng có thể rất thuận tiện địa chuyển đổi đến càng cao cấp thổ nạp pháp đi tới "

Tu chân tiểu trợ vung tay lên tay lượng lớn thần niệm liên truyền tổng đến Lý Diệu trong não vực

(biển sao vô hạn) quả nhiên như nó từng nói, nguyên lý vô cùng đơn giản, cấp độ không nhiều, tổng cộng chỉ có ba tầng cảnh giới, phi thường dễ dàng bắt đầu là cơ sở trung cơ sở

Lý Diệu nuốt chừng Âu Dã tử lượng lớn ký ức, đã sớm đối với một ít cơ sở tu chân pháp quyết có hiểu biết, dù cho không tự mình luyện qua, ở giấc mộng Nam kha trung xem nếu như cổ tu biểu thị quá

Hơi suy nghĩ một chút, hẳn liền tìm tòi đến (biển sao vô hạn) ảo diệu

"Cái môn này chính phủ liên bang miễn phí biểu tặng cơ sở thổ nạp pháp quả nhiên rất nhiều ảo diệu!"

"Dĩ nhiên có thể mô phỏng hỗn độn sơ phân, vũ trụ vụ nổ lớn ban đầu Tinh Thần Đại Hải còn chưa hình thành trước trạng thái!"

"Huyền bí, thần diệu! Thật muốn lập tức thử một chút!"

Lý Diệu trong lòng hơi động, lại nghĩ đến tràn ngập tảng lớn yêu có thể chiến trường

Hắn cũng lại không kiềm chế nổi, để tu chân tiểu trợ thủ nhớ kỹ chính mình xem lướt qua tiến độ, vội vã lui ra liên bang tu chân võng

"Tiểu Hắc chúng ta đi!"

Lý Diệu hắc dực kiểm nhét vào trong túi đeo lưng, đem đầu dò ra lều vải, dáo dác địa đánh giá một phen, phát hiện bốn bề vắng lặng, lúc này mới ung dung đi ra lều vải

Bốn phía cảnh giới cũng không nghiêm mật, toàn bộ đoàn tàu trên có mấy ngàn tên hành khách, mỗi một tên hành khách đều phải cẩn thận kiểm tra, xem bọn họ trên người có hay không lưu lại Yêu tộc khí tức hết thầy quân nhân và người tu chân đều bận bịu đến chân đánh sau gáy

Đối với Lý Diệu như vậy đã đã kiểm tra bảy mươi, tám mươi đến khắp cả, trăm phần trăm thuần nhân loại, đương nhiên sẽ không quá mức lưu ý

Hơn nữa Lý Diệu thân phận không giống hắn không nhưng có liên bang cấp một thương tàn quân nhân thân phận, trả lại ở trong chiến đấu sửa tốt quá ắt lồi từ pháo, càng là vừa thăng cấp người tu chân đại hoang chiến viện học sinh

Bất luận cái nào một cái thân phận, cũng làm cho người tuyệt đối yên tâm

Vì lẽ đó, cứ việc có vài tên quân nhân nhìn thấy hắn ở trạm chung quanh đài đi tới đi lui, không để ý nhiều chỉ khi hắn là đi ra giải sầu

Vừa thăng cấp người tu chân, đều sẽ có các loại cổ quái có mấy người càng có các loại cổ quái kỳ lạ tu luyện pháp môn, muốn đang đột phá thời khắc mấu chốt tu luyện

Chỉ cần không phải rõ ràng vi pháp loạn kỷ hành vi bình thường là không có ai sẽ đi làm thiệp một tên người tu chân

"Tiểu Hắc, đi thôi!"

Lý Diệu hắc dực kiếm từ xui trong túi lấy đi ra, trôi nổi ở giữa không trung

Hắn loạng choạng loạng choạng bò lên, hai tay mở ra duy trì cân bằng, cẩn thận từng li từng tí một địa trạm đang phi kiếm thượng

Quá khứ, hắn là người bình thường, chỉ có thể như kỵ cái chổi như thế cười ở hắc dực kiếm thượng, hai chân gắt gao kẹp lấy, hai tay chăm chú ôm, dáng dấp không thể tả đến cực điểm, căn bản không tính là "Ngự kiếm phi hành", mà là "Kỵ kiếm", "Giáp kiếm", "Ôm kiếm"!

Bây giờ hắn thăng cấp thành người tu chân, đương nhiên phải thử một chút ngự kiếm phi hành, ngang dọc vạn dặm Tiêu Diệu tự tại, đó mới không uổng công tu luyện một hồi a!

Lý Diệu trán, bốn cái không nhìn thấy linh tia lần thứ hai duỗi ra, ở hắc dực kiếm thượng quán quanh một vòng lại một vòng, nhất thời sản sinh người kiếm hợp làm một, huyết thống giao hòa cảm giác

"Hết tốc độ tiến về phía trước đi, Tiểu Hắc!"

Lý Diệu trong lồng ngực tràn ngập lý tưởng hào hùng, hắn ngửa mặt lên trời hét dài, "Hống hống hống hống, ta là thế giới chi vương!"

Hắc dực kiếm khẽ run lên, trên thân kiếm linh đọt lấp lóe

Quá khứ Lý Diệu chỉ có thể dựa vào động tác của nó đến suy đoán, nhưng hiện tại Lý Diệu có thể mơ hồ cảm nhận được nó "Tâm tình", nó phảng phất đang nói:

"Hết tốc độ tiến về phía trước —— người chắc chắn chứ?"

"Đương nhiên!" Lý Diệu tràn đầy tự tin địa nói

Hắc dực kiếm vô kiếm phía trước hơi điểm nhẹ, tựa hồ là không thể làm gì địa nói: "Vây cũng tốt!"

Sau đó ——

Lý Diệu dưới chân truyền đến một luồng đình tai nhức óc tiếng rít chói tai, hẳn lại như là bị người ở trên mặt mạnh mẽ đập phá một quyền, cả người đều ngã về đằng sau

Hắc dực dĩ nhiên trong nháy mắt tốc độ tiêu đến cực hạn, tiếp cận tốc độ âm thanh!

"Quá khuếch đại đi!" Lý Diệu kêu thảm thiết

Hắn thiếu một chút không từ hắc dực kiếm thượng té xuống, nơi nào còn dám duy trì "Ngự kiếm mà đi" tiêu sái tư thái, vẫn là như quá khứ như thể đang hoàng địa hai chân kẹp chặt, hai tay ôm lấy, duy trì "Kỵ cái chổi" tư thế, lúc này mới có thể miễn cưỡng ổn định thân hình!

"Tiểu Hắc, tốc độ của người lại so với quá khứ nổi bật không chỉ gấp mười lần! Nguyên lai quá khứ người vẫn ở nhân nhượng ta!" Lý Diệu kêu quái dị

Hắc dực kiếm ở siêu cao tốc phi hành trung nhẹ nhàng run rẩy, trên vô kiếm ma sát, tựa hồ lạnh rên một tiếng: "Người cho rằng đây?"

"Thoải mái! Thực sự thoải mái đến thiên thượng nhân gian a!"

Đầy đủ nửa phút, Lý Diệu mới miễn cưỡng thích ứng nửa tốc độ âm thanh phi hành, phách phong cắt sóng bình thường vui vẻ thực làm là

không gì sánh kịp, khiến cho hắc adrênalín ở trong người không ngừng nổ tung, thoải mái đến cực điểm

Vèo! Vèo vèo!

Vèo vèo vèo vèo vèo vèo vèo!

Hắc dực kiếm thấy hắc dần dần thích ứng, tốc độ lại tăng lên một đoạn, đồng thời ở giữa không trung không ngừng gia tốc, giảm tốc độ, gấp đình biến hướng, 360 độ xoắn ốc, vuông góc tăng lên trên, vuông góc nhắm phía mặt đất, đột nhiên đình từng cái từng cái khiến Kim đan cường giả đều muốn trợn mắt ngoác mồm động tác ở hắc dực trên thân kiếm trực vừa xuất hiện

"A a a a a a a!"

Vừa bắt đầu Lý Diệu trả lại miễn cưỡng có thể đuổi tới hắc dực kiếm tiết tấu, đến lúc sau cũng chỉ còn sót lại kêu thảm thiết

Đang tiến hành nhiều lần tốc độ siêu âm quay về động cơ thì, to lớn lực ly tâm cũng làm cho Lý Diệu hoài nghi mình sẽ bị tàn nhẫn mà vấy đi ra, có điều dưới khổ hắc dực trên thân kiếm nhưng sản sinh một luồng quỹ dị sức hấp dẫn, hắc vững vàng hấp ở trên thân kiếm!

"Đình nhanh dừng lại!"

Lý Diệu tiếng kêu thê thảm bị cuồng phong xả đến nát nát, cũng không biết hắc dực kiếm có hay không nghe thấy

Có điều coi như nghe thấy, phỏng chừng nó là mắt diếc tai ngơ

Sau đó năm phút đồng hồ, Lý Diệu trải qua trong đời tối mạo hiểm kích thích một lần phi hành, không cần phải nói một lần lại một lần ở 1 giây trung bên trong tiếp cận tốc độ âm thanh, lại đang 1 giây bên trong quỹ dị

bất động; không cần phải nói hắc dực kiếm ở lại hẳn chỉ dùng nửa phút thời gian liền vọt tới tầng khí quyển trung bộ suýt chút nữa liền có thể nhằm phía vô tận tinh không

Liền nói cuối cùng mười giây đồng hồ bọn họ từ hơn vạn mét cao không một bên xoắn ốc một bên hướng về đại địa cấp tốc lao xuống, nhân hòa kiếm đều hóa thành cao tốc xoay tròn mũi khoan, mãi đến tận cách xa mặt đất không đủ 1 mét thì hắc dực kiếm mới một gấp đình biến hướng, hướng phía trước tinh trì điện xế, Lý Diệu đầu ngón chân đều sắp đem mặt đất lê ra hai cái sâu sắc chiến hào!

"Ấu!"

Làm hắc dực kiếm rốt cục dừng lại thì Lý Diệu sắc mặt đã kinh biến đến mức chết đi ba ngày người còn muốn trắng bệch, hẳn đang ôm bụng, từng ngum từng ngum nôn mửa lên

Hắc dực kiếm nhưng là rất hưng phấn ở bên cạnh vừa múa vừa hát, quay chung quanh Lý Diệu không dừng xoay quanh, phảng phất đang nói: "Đã lâu không có phi đến như thế thoải mái!"

Cuối cùng, nó dừng lại ở Lý Diệu trước mặt, vỏ kiếm ma sát lưỡi kiếm, phát sinh "Chít chít" âm thanh thanh tựa hồ muốn nói: "Như vậy liền ỏi ra? Thực sự là suy nhược a!"

"Người người trước một người chủ nhân, là Kim đan cường giả chứ?" Lý Diệu nôn đến nước mắt đều chảy ra, hết sức yếu ớt địa hỏi

Hắc dực kiếm rất kiêu ngạo mà quơ quơ mũi kiếm

Không biết làm sao Lý Diệu lập tức rõ ràng ý của nó

"Kim đan? Chỉ là một Kim đan, làm sao phối làm chủ nhân của ta?"

"thật muốn sớm một chút trở thành luyện khí đại sư, đem người khổng chế tinh phiến sách đi ra nhìn một cái, đến tột cùng là ra sao khổng chế tinh phiến, mới có thể tạo ra được như thế nhí nha nhí nhánh pháp bảo!" Lý Diệu lăm lăm lâu bầu

Hắc dực kiếm nhất thời phát xảy ra nguy hiểm hồng mang

"Ý tứ của ta đó là - thật muốn sớm một chút trở thành luyện khí đại sư, như vậy mới có thể mở ra người xác ngoài giúp người tiến hành bảo dưỡng cùng thăng cấp a!" Lý Diệu vội vã bổ sung

Hắc dực kiếm "Chi" một tiếng, lúc này mới thoả mãn lười biếng trôi nổi ở trong hư không, mặc cho gió nhẹ đưa nó thúc đẩy ở trên cánh đồng hoang chung quanh phiêu lưu

Lý Diệu thở hổn hển một hồi lâu, mới đem chung quanh tán loạn trái tim theo trở lại lồng ngực bên trong, có chút khó khăn trực lên sống lưng hướng bốn phía đánh giá

Hắn kinh ngạc phát hiện, mình đã đưa thân vào yêu thú chiến trường di tích nơi

"Quá mạnh mẽ, chỉ dùng mười phút liền chạy tới nơi này, tốc độ quân dụng chiến toa nổi bật đâu chỉ gấp mười lần!"

Lý Diệu âm thầm hoảng sợ, có điều càng thêm yên tâm

Có hắc dực, hẳn hoàn toàn có thể ở người khác không có phát hiện trước, thần không biết quỷ không hay mà trở lại nhà ga

Phóng tầm mắt nhìn tới, hoang vu sa mạc thượng một mảnh tịch liêu, ngoại trừ một cái tinh quỳ hướng về xa xa kéo dài ở ngoài, cũng không nửa điểm nhân loại tạo vật dấu vết, dường như đưa thân vào thời đại hồng hoang

Đầy khắp núi đồi yêu thú thi thể, tỏa ra từng sợi từng sợi yêu khí, phảng phất một vô hình trường lực, bao phủ lại chu vi mấy chục dặm phạm vi, không khí vô cùng sền sệt, có vẻ hơi ngột ngạt

Yêu khí có được cực cường truyền nhiễm tính, lâu ở trong đó, sẽ đem người biến thành đánh mất thần trí, chỉ biết giết chóc quái vật

Mặc dù là đối với cấp thấp người tu chân tới nói, chưa qua luyện hóa yêu khí, cũng sẽ bế tắc kinh lạc, ô nhiễm linh năng, tạo thành tẩu hỏa nhập ma, sa đọa yêu đạo hậu quả nghiêm trọng

Trừ không tất yếu, so sánh vừa nãy sưu hồn tiểu đội đi vào tìm kiếm tàn hồn, mới chút bóp mũi lại tiến vào yêu khí nồng nặc khu vực

Bằng không, bất luận người bình thường vẫn là cấp thấp người tu chân, cũng không muốn tiếp cận như vậy nồng nặc yêu khí

Bởi vậy bốn phía cũng không có quân liên bang thủ vệ, không có người tu chân tuần tra, chỉ là ở xung quanh thiết trí một khối cảnh kỳ bài, trả lại vòng quanh yêu khí tràn lan khu vực ngoại vi, thiết trí một vòng cấm đối với người bình thường cấm chế

Này lớp cấm chế là chuyên môn dùng để ngăn cản người bình thường, không cho bọn họ tiến vào yêu khí tràn lan khu vực

Đối với Lý Diệu như vậy ngự kiếm mà đi người tu chân, đương nhiên không có nửa điểm hiệu quả

"Nghe Đình lão sư nói, ngày mai chút có một ít chuyên môn luyện hóa yêu khí người tu chân mang theo đặc thù pháp bảo lại đây, đối với khu vực này tiến hành 'Tinh chế', trước mắt, nơi này không có một bóng người, nhưng trở thành tuyệt hảo tu luyện nơi, chính thích hợp ta ăn no nê!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Phi Kiếm Diên Cường

Lý Diệu lại như là một con rơi vào mét vại con chuột, neho mắt lại hướng bốn phía nhìn tới, đầu đầu cũng có lít nha lít nhít chấm đỏ nhỏ, tranh nhau chen lấn phun trào lại đây

Lý Diệu dọc theo ray đi rồi một vòng, nỗ lực tìm kiếm yêu khí nồng nặc nhất địa điểm

Phía trước bỗng nhiên xuất hiện một đồng đen sì sì đồ vật, nhìn kỹ, nhưng là một đoàn vạn vẹo không thành hình cục sắt vụn

Hắn cân nhắc rất lâu, bỗng nhiên rõ ràng đây là cái gì —— tối hôm qua việc nghĩa chẳng từ nan nhằm phía thú triều xe bọc thép sương!

Không nghĩ tới ở thú triều tàn phá, dĩ nhiên như là vò nát hộp giấy tử như thế, biến thành dáng dấp như vậy

Cục sắt vụn trung người tu chân di thể đã dọn dẹp sạch sẽ, nhưng Lý Diệu bên tai vẫn có thể nghe được anh linh rít gào

"Liên ở ngay đây tu luyện đi, hi vọng các vị tiền bối có thể giúp ta một chút sức lực, chờ ta tu luyện đại thành, nhất định thống tể yêu thú, giúp các người báo thù!"

"Trong truyền thuyết, chúng ta ở lại vô tận vũ trụ, ở mấy tỉ năm trước đã từng là một không có thực thể thuần túy linh năng kết tinh, được gọi là 'Nguyên thủy tinh điểm' "

"Bởi vì là một loại nào đó mạnh mẽ vô cùng khổng lồ 'Sức mạnh' thúc đẩy, nguyên thủy tinh bắn tia sinh một hồi quy mô vượt quá nhân loại tưởng tượng vụ nổ lớn, gần như vô cùng vô tận thuần túy linh năng bị nổ tung, hình thành Tinh Thần, vạn vật cùng vũ trụ bản thân!"

"Mà ở vụ nổ lớn phát sinh ban đầu "

"Không có hằng tinh, không có hành tinh, chỉ có vô số cực kỳ cực nóng, cực kỳ cuồng bạo vật chất mảnh vỡ!"

"Khá lớn vật chất mảnh vỡ cao tốc xoay tròn, khá là nhỏ vật chất mảnh vỡ hấp dẫn lại đây, như quả cầu tuyết bình thường càng đi càng lớn, lúc này mới từ từ hình thành vô tận Tinh Thần "

"(biển sao vô hạn) thổ nạp pháp áo nghĩa, là được muốn đem chính mình tưởng tượng thành vũ trụ vụ nổ lớn ban đầu, khá lớn vật chất mảnh vỡ mà trong không khí phù du linh năng, tưởng tượng thành khá là nhỏ vật chất mảnh vỡ, để thần hồn của tự mình cao tốc chuyển động, linh năng hấp dẫn lại đây, rèn luyện thể phách, lớn mạnh thần hồn!"

"Này mẫu chốt trong đó có hai!"

"Đệ nhất muốn ở trong não vực minh tưởng vũ trụ vụ nổ lớn ban đầu, thuần túy linh năng trong nháy mắt bành trướng, biến thành vũ trụ mênh mông cảnh tượng, cảm thụ loại kia 'Hỗn độn sơ phân, thiên địa chưa mở' tuyên cổ cảnh giới, lĩnh hội một tia vượt qua nhân loại tưởng tượng, không thể nói nói ý vị!"

"Thứ hai, muốn ở minh tưởng trung, để thần hồn cao tốc chuyển động lên!"

Lý Diệu yên lặng minh tưởng (biển sao vô hạn) áo nghĩa hơi híp mắt lại, tự ngủ kêu là ngủ, hít sâu mấy chục lần, mỗi một lần đều càng thêm xa xưa lâu dài, tiến vào huyền diệu khó hiểu cảnh giới

Ở trong lúc hoảng hốt, cánh đồng hoang vu đã biến thành mênh mông vô ngần vũ trụ, bốn phía một mảnh cực nóng, lượng lớn cuồng bạo linh năng trả lại ở lõi kéo, va chạm, đè ép, phân liệt cuối cùng ngưng kết thành một đoàn lại một đoàn sáng sủa vật chất

Mỗi một đoàn vật chất nhiệt độ, đều Thái Dương càng cao hơn ra gấp trăm lần!

Mà Lý Diệu chính mình thân thể cuồn cuộn nóng lên, tựa hồ đã biến thành một đoàn màu vỏ quýt nhiệt độ cao vật chất đoàn

Thần hồn của hắc sừng sờ, phiêu phiêu lung lay, đột nhiên xoay tròn lên, tốc độ càng lúc càng nhanh!

Bốn phía trôi nổi một ít khá là nhỏ nhiệt độ cao vật chất đoàn, bị hắc xoay tròn lực lượng hấp dẫn, nhất thời hướng về hắc trôi nổi lại đây bám vào ở trên người hắc, cùng hắc hòa làm một thể

Yêu năng!

Sôi trào mãnh liệt yêu năng tràn vào Lý Diệu trong cơ thể!

Dồi dào cực kỳ cảm giác, ở chữa bệnh trong lều vải dốc hết sức bình sinh mới nuốt chừng đến mấy viên tội nghiệp phù du linh năng —— đầu chỉ thoải mái gấp trăm lần!

Lý Diệu mở cở trong bụng, bốn cái linh tia không dừng xoay tròn, càng nhiều yêu năng hút vào trong cơ thể trải qua Âu Dã tử ký ức chi cây nghiền ép, tinh chế trở thành thuần túy nhất linh năng, nhét vào toàn thân, không ngừng dồi dào mỗi một cột bắp thịt, mỗi một điều mạch máu cùng mỗi một tế bào!

Mỗi một giây đồng hồ, thân thể của hắc đều trở nên càng mạnh mẽ hơn, đều vừa nãy càng tiến hóa một cấp số!

"Mạnh mẽ, quá mạnh mẽ!"

Lý Diệu mừng rỡ không tên địa nắm chặt năm đấm, cảm thụ giữa ngón tay phun trào sức mạnh to lớn

Hắn mơ hồ có một loại cảm giác, cú đấm này nếu là linh năng kích phát đến cực điểm lại nổ ra, lực phá hoại tuyệt đối so với quá khứ càng mạnh mẽ gấp mười lần!

Quá khứ, hắn dựa vào chỉ là thân thể lực lượng

Mà hiện tại, hắn nhưng trở thành vũ trụ mệnh mệnh, vô tận Tinh Thần một phần tử, có thể nổ ra sức mạnh đất trời!

Ngăn ngắn một giờ, Lý Diệu nuốt chừng cực kỳ khổng lồ yêu năng, mỗi một tế bào đều nhét đến tràn đầy, dù cho một chấm đỏ nhỏ đều nuốt chừng không xuống đi tới

Lại như người khẩu vị có nhất định hạn chế, người tu chân đối với linh năng hấp thu có cực hạn, không thể vĩnh viễn không có điểm dừng địa căn nuốt, mãi đến tận đem thiên địa linh năng hết thảy hút sạch mới thôi

Không biết tiết chế địa một mực hấp thu, nhưng không hơn nữa luyện hóa, rất có thể dẫn đến linh năng quá độ bão hòa, sản sinh "Linh năng trùng độc" hiện tượng

Lại như là uống quá nhiều thủy người, chút "Trong nước độc" như thế

Nghiêm trọng giả, thậm chí chút kích phát trong cơ thể linh lực tràn lan, kinh mạch nổ tung, tẩu hỏa nhập ma!

Lý Diệu nuốt chừng khổng lồ yêu năng hơn nữa sau khi luyện hóa, đầy đủ hắn liền tăng ba cấp

Hắn cũng biết ham nhiều tước không nát đạo lý, khắc chế tham lam ý nghĩ, hét dài một tiếng, từ cục sắt vụn thượng nhảy xuống

"Ồ?"

Hắn nhìn thấy một bức vô cùng quý dị hình ảnh!

Đã thấy hắc dịch kiếm thẳng tắp địa trôi nổi ở giữa không trung, xoay chậm chậm, vỏ kiếm nội sinh mọc ra ba cái màu đen linh tia, ở từng ngậm từng ngậm nuốt chừng yêu năng

Dáng dấp kia, thực làm cùng Lý Diệu tu luyện thì giống như đúc!

Không! Lý Diệu tử quan sát kỹ một trận, phát hiện hắc dịch kiếm nuốt chừng linh năng hiệu suất cao hơn hắn!

Hắn ở dùng (biển sao vô hạn) nuốt chừng linh năng thì, linh tia chỉ là quần quanh thân thể chậm rãi múa

Mà hắc dịch kiếm thượng lan tràn đi ra linh tia, mỗi một cái cũng giống như là lò xo như thế, đi vòng một vòng lại một vòng, hình thành vô cùng quý dị xoắn ốc linh tia

Đồng dạng độ dài, rõ ràng là hắc dịch kiếm xoắn ốc linh tia tiếp xúc được chấm đỏ nhỏ càng nhiều, nuốt chừng linh năng hiệu suất Lý Diệu cao hơn gấp mười lần trở lên!

"Pháp bảo cũng sẽ chính mình tu luyện?"

"Hơn nữa công pháp tu luyện rõ ràng là được (biển sao vô hạn) bản upgrade!"

"Lẽ nào Tiểu Hắc cái tên này vừa nãy nhìn thấy ta đang tu luyện, nó liền y dạng họa hồ lô, thuận tiện trả lại đem (biển sao vô hạn) cho thẳng cấp một hồi?"

"Này, đây cũng quá có thể sợ chưa!"

Lý Diệu sững sốt nửa ngày, bỗng nhiên phản ứng lại, biến sắc mặt, kêu quái dị nói: "Không được, Tiểu Hắc mau dừng tay không đúng, nhanh cầm miếng không đúng, ngược lại ngược lại mau dừng lại!"

Hắc dực kiểm đột nhiên đình chỉ nuốt chừng, ba cái màu đen linh tia xoắn xuýt cùng nhau, trùng Lý Diệu múa, hiện ra mãnh liệt bất mãn

Lý Diệu lòng như lửa đốt địa chạy đến nó bên người cảm tri một hồi yêu lực mỏng manh trình độ, lúc này mới giải thích:

"Chúng ta không thể đem hết thủy yêu năng đều hút sạch, ngày mai chút có Cường đại tu chân giả tới nơi này tinh chế yêu lực, nếu như bọn họ phát hiện nơi này rỗng tuếch, nhỏ tí tạo yêu năng cũng không có, nhất định sẽ tiếp tục truy tra, nếu như tra được trên đầu chúng ta, liền thêm ra mấy phần phiền phức!"

Nguyên bản, Lý Diệu cho rằng hắc dực chỉ là một thanh có chút quái lạ phi kiếm ngược lại cũng không quá để ở trong lòng

Ngược lại tại tu chân giới bên trong có chính là kỳ trân dị bảo, một thanh chút xem màn ánh sáng nghi phi kiếm chẳng có gì ghê gớm

Thế nhưng một thanh chút chính mình tu luyện phi kiếm, tuyệt đối là không ít tu thật trong mắt cường giả bảo vật vô giá, một khi bị bọn họ phát hiện, nói không chắc sẽ chọn dùng các loại thủ đoạn đến mạnh mẽ lấy cướp đoạt

Lý Diệu nhưng không hi vọng Tiểu Hắc bị những người này cướp đi, sách thành linh kiện đến nghiên cứu

Cái tên này là cha di vật, lại cùng với chính mình nhiều năm như vậy, xem như là chính mình nửa cái anh chị em

"Chi "

Nghe xong Lý Diệu giải thích hắc dực kiếm lòng không cam tình không nguyện địa quơ quơ mũi kiếm, ba cái màu đen linh tia chậm rãi thu vào vỏ kiếm trung

Thu được cuối cùng một cái thì linh tia lại rất không cam tâm địa múa lên, nắm lấy cái cuối cùng chấm đỏ nhỏ, "Oạch oạch" hút vào trong cơ thể, lúc này mới chưa hết thòm thềm địa rụt trở lại

Lý Diệu nhưng là đầu trộm đuôi cướp nở nụ cười, gõ gõ vỏ kiếm, nói:

"Này này này Tiểu Hắc, ta chỉ là để người làm việc cẩn thận một chút, lại không phải để người hoàn toàn không nuốt chừng linh năng, bày đặt lớn như vậy một mảnh yêu năng không cách nào hấp thu, trong lòng ta rất là khó chịu a!"

Lý Diệu từ nhỏ trộm gà bắt chó quen rồi biết chỗ mấu chốt

Nếu như hắc dực kiếm liên đối với ở một chỗ ăn như hùm như sói, một khu vực bên trong yêu năng toàn bộ ăn sạch, tạo thành một mảnh "Yêu năng trống không "

Ngày mai có cấp cao người tu chân đến rồi nhìn xem liên biết, khẳng định có người ở chỗ này tu luyện qua!

Nếu như bọn họ đánh một thương đối chỗ khác, nơi này hấp thu một điểm, nơi nào hấp thu một điểm, ngược lại cấp cao người tu chân lại không thể biết nơi này yêu năng tổng số, làm sao có khả năng phát hiện đây?

Đây giống như là có mười cái chứa đầy kẹo bình, nếu như Lý Diệu đem một người trong đó bình bên trong kẹo đều trộm sạch, đương nhiên sẽ bị người một chút nhìn ra

Nhưng nếu như mỗi cái bình bên trong đều lén lút nắm một điểm, nhưng nhưng không dễ dàng phát hiện

Sau đó một canh giờ, Lý Diệu cùng hắc dực kiếm ngay ở yêu thú trên bầu trời của chiến trường xoay tròn chuyển loạn lên, bay đến một chỗ, liền hơi hơi nuốt chừng một ít yêu năng, lại vung vẩy linh tia còn lại yêu năng giáo tán, để chấm đỏ nhỏ cố gắng là phân bố đều đều

Hắc dực kiếm càng là nuốt chừng, Lý Diệu càng là hãi hùng khiếp vía

Bởi vì là Lý Diệu phát hiện, Tiểu Hắc quái thai này "Sức ăn" tựa hồ vô cùng vô tận

Ngăn ngăn trong vòng một tiếng, nó đã nuốt chừng vượt qua Lý Diệu gấp mười lần yêu năng!

Hơn nữa nhìn dáng vẻ nó vẫn tương đối khắc chế, nếu không thêm tiết chế địa diên cuồng nuốt chừng, nó thậm chí có thể đem nơi này hết thảy yêu năng đều quét đi sạch sành sanh

"Cái tên này đến tột cùng là người nào luyện chế ra đến pháp bảo a, quá có thể ăn đi!" Lý Diệu âm thầm oán thầm

Hắc dực kiếm thoả thích rong chơi ở yêu năng chi hải lý, lại như là đói bụng mười ngày mười đêm lão thao một con rồng vào tửu trì thật lâm, ăn được được kêu là một không còn biết trời đâu đất đâu

"Tiểu Hắc, không thể ăn nữa, lại ăn đi yêu năng cũng quá quá mỏng manh, sẽ bị người khác phát hiện! Nếu như người trả lại không no, quá mức chờ ta kiếm nhiều tiền một chút, mua chút chất chứa mạnh mẽ linh năng phẩm chất cao tinh thạch trở về cho người ăn!"

Lý Diệu có chút đau lòng địa nói

Chỉ bằng hắc dực kiếm biểu hiện ra sức ăn, thật muốn nắm tinh thạch làm đồ ăn vật đến ăn, phỏng chừng một tuần liền có thể đem Lý Diêu toàn bộ gia sản đều ăn không

Hắc dực kiếm linh tia múa tung, phát sinh một trận chưa hết thòm thèm địa "Chít chít" thanh, lại dùng linh tia trùng Lý Diêu chỉ trở, phảng phất đang nói: "Là người nói a, phẩm chất cao tinh thạch, ta chờ!"

Lúc này mới lưu luyện không rời địa thu hồi linh tia, bay đến Lý Diêu trước mặt

Hồi tưởng lại vừa nãy nhanh như chớp điên cuồng mười phút, Lý Diêu biến sắc mặt, lời lẽ đánh thếp nói: "Tiểu Hắc, chúng ta nói rõ trước, căn cứ (tu chân cơ bản pháp) quy định, ngự kiếm mà thịnh hành muốn ở giữa ôn hòa, nhìn xem hai chậm ba thông qua, tuyệt đối không thể loạn tiêu phi kiếm! Vì lẽ đó lúc trở về, người nhất định phải —— "

Hắn còn chưa nói, hắc dực kiếm đã phát sinh thiếu kiên nhẫn "Chít chít" thanh, hắc mang lóe lên, xuất hiện ở Lý Diêu dưới khố, dùng sức đỉnh đầu, đem Lý Diêu đẩy lên, lập tức sản sinh một luồng mạnh mẽ sức hút, Lý Diêu vững vàng hấp ở trên thân kiếm, xả đến đau "bi"!

"Ầm! Rầm rầm rầm rầm!"

Hấp đủ yêu năng, hắc dực kiếm trở nên càng thêm phóng đảng tàn phá, trả lại không cất cánh, chuôi kiếm mặt sau liền bài phóng ra một đoàn khí thể hùng hổ khí lưu màu đen, thân kiếm điên cuồng rung động lên, bốn phía xuất hiện một vòng lại một vòng không khí sóng gợn, cấp tốc khuếch tán!

"Thả ta hạ xuống, ta đi trở về đi!" Lý Diêu rít gào

Không kịp, hắc dực kiếm thả ra dày đặc khói đen, Lý Diêu hoàn toàn bao phủ lại, một người một chiêu kiếm, phóng lên trời, đâm thủng tầng mây, trong nháy mắt xuất hiện ở lên chín tầng mây!

Sau đó, hắc dực kiếm một tấc một tấc địa ấn xuống mũi kiếm, từ từ nhắm ngay vạn mét bên dưới thê lương đại địa!

"Người, người muốn làm gì? Ta cùng người không thù không oán, ta ngày hôm qua còn giúp người thượng đầu, trả lại người trừ giặc đây!"

Lý Diệu liên thanh kêu quái dị, run chân trứng tô

Vỏ kiếm trung truyền đến một tiếng dường như châm biếm kim loại ma sát tiếng, đại đoàn khói đen tuôn ra, ở Lý Diệu phía sau dưới bầu trời sao hình thành hai chi hơn trăm thước trường màu đen cánh

Hắc dực kiếm hóa thành một đoàn màu đen lưu quang, thẳng tắp hướng, trùng mặt đất gào thét mà đi

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Tiểu Thanh Chim

Lảo đảo địa trở lại chữa bệnh trong lều thì, Lý Diệu từng sợi tóc dựng thẳng lên, lại như là bị ngọn lửa linh phù thiêu quá như thế

Hắn đem mình mạnh mẽ đập vào chữa bệnh khoang, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, dường như đưa thân vào sóng to gió lớn bên trong một chiếc thuyền đơn độc bên trong

Nôn khan nửa ngày, cái gì đều không phun ra —— ở nửa đường thượng hãn đã thổ hết giấm chua, còn kém không đem tâm can tỳ phổi thận đều phun ra

"Quân tử báo thù mười năm không muộn, Tiểu Hắc người chờ, sẽ có một ngày ta lên làm luyện khí đại sư, nhất định đem người cải tạo thành cái chổi!" Lý Diệu một bên thổ, một bên ở trong lòng mạnh mẽ kêu lên

Hắc dực kiểm nhưng là không nghe được tiếng lòng của hắn, nuốt chửng mệnh môn như biển yêu năng, lại nhanh như chớp hai vòng, nó tinh thần thoải mái, hài lòng địa củng đến xui trong túi ngủ đi tới

"Lý Diệu bạn học "

Ngay vào lúc này, một đạo đứt quãng giọng nữ hiện lên ở Lý Diệu bên tai, nghe có chút tối nghĩa

Lý Diệu sợ hết hồn

Hắn cũng không phát hiện

"Lý Diệu bạn học "

Giọng nữ lần thứ hai truyền đến, thăm thẳm, nhàn nhạt, lại như là bám dai như đĩa ma nữ

Lý Diệu lưng thượng tóc gáy lập tức thụ lên —— hẳn nghe ra này đạo giọng nữ từ hẳn dưới thân truyền đến, còn hẳn phía dưới là được chữa bệnh khoang cái bệ a!

"Ta ở chỗ này "

Giữa lúc Lý Diệu sờn cả tóc gáy thời gian, một con nho nhỏ linh giới chim bay nhảy kim loại cánh, từ chữa bệnh khoang phía dưới bay ra, trong suốt tinh thạch cân nhắc nhãn cầu trung toát ra rất thật không tiện biểu tình, nhẹ giọng nói, "Xin lỗi, ta trả lại ở thích ứng thân thể mới, vẫn chưa thể thông thạo nắm giữ phi hành kỹ xảo, vừa này từ giữa không trung rơi xuống đất ta không phải cố ý trốn đi dọa người, Lý Diệu bạn học "

Lý Diệu sửng sốt, mở ra bàn tay, để linh giới chim cẩn thận từng li từng tí một địa rơi vào lòng bàn tay

Đây là một con khéo léo Linh Lung linh giới chim, toàn thân hiện ra nhợt hào quang màu xanh lục, phần lớn tứ chi đều dùng tinh thạch cân nhắc mà thành chỉ là ở then chốt xương cốt cùng dàn giáo thượng mới sử dụng một chút kim loại, nửa trong suốt tinh thạch xác ngoài bao phủ tinh tế đến cực điểm bánh răng, xoay lên, truyền lực trực cùng vạn hướng về then chốt, vừa khớp, hình thành một loại tự nhiên mà thành vẻ đẹp

Không biết tại sao, này con linh giới chim cho Lý Diệu một loại vô cùng cảm giác quen thuộc, luôn cảm thấy đã gặp ở nơi nào ánh mắt của nó

Lý Diệu suy tư chốc lát, con mắt trừng lớn: "Vệ Thanh Thanh?"

Linh giới chim rất cao hứng địa bay nhảy cánh, đầu nhỏ hơi điểm nhẹ, âm thanh vẫn rất ôn nhu không giống khi còn sống như thế lạnh lạnh, trở nên hơi nhu nhu:

"Là ta, Lý Diệu bạn học, nhờ có người tìm tới ta một tia tàn hồn, Đường đại thúc cùng Đình lão sư bọn họ đem ta chuyển hóa thành quỷ tu, có điều thực lực ta quá yếu, hơn nữa hồn phách bại lộ ở trong không khí thời gian quá dài, thần hồn tàn khuyết không đầy đủ tạm thời còn chưa đủ lấy chống đỡ loại cỡ lớn linh giới nghĩa thể, chỉ có thể sử dụng trước cái này chim nhỏ hình thái linh giới nghĩa thể "

Nói tới đây Vệ Thanh Thanh ánh mắt trở nên sáng ngời, từng sợi từng sợi tinh tia cân nhắc mà thành bộ bắp thịt toát ra mỉm cười vẻ mặt, nhẹ giọng nói, "Như vậy rất tốt, ta từ nhỏ đã yêu thích chim, thường thường ảo tưởng chính mình là một con Tiểu thanh chim ở tầng mây tự do tự tại địa bay lượn, hiện tại cũng coi như là được đền bù mong muốn "

Lý Diệu nâng Tiểu thanh chim, trong lòng khá là cảm khái

Bảy tên người tu chân ở trong, Vệ Thanh Thanh mang cho hấn chấn động là lớn nhất

Nàng năm nay có điều chừng hai mươi, mới vừa từ thiên huyền thư viện tốt nghiệp lại là một tên thực lực thấp kém văn nghệ hình người tu chân, nói thực sự, coi như nàng không đứng ra, người khác sẽ không chỉ trích nàng

Có thể nàng vẫn là việc nghĩa chẳng từ nan địa đứng ra, ở tốt đẹp nhất tuổi thanh xuân vẫn còn chưa hoàn toàn tỏa ra trước liền héo tàn —— đến tột cùng là ra sao sức mạnh, điều động nàng đứng ra đây?

Lý Diệu đối với Vệ Thanh Thanh hết thảy đều tràn ngập tò mò

"Ta là chuyên hướng Lý Diệu bạn học nói cảm ơn, nếu không là người phát hiện ta tàn hồn, phỏng chừng hiện tại ta đã tan thành mây khói, nơi nào trả lại có thể lần thứ hai nhìn thấy trời xanh mây trắng đây?"

Vệ Thanh Thanh bay nhảy cánh, từ Lý Diệu lòng bàn tay nhẹ nhàng nhảy một cái, bay lên trời, có chút vụng về bay một vòng, đứt quãng đạo, "Không, có điều, ta vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ này cụ linh giới nghĩa thể, giao lưu lên phi thường vất vả, Lý Diệu bạn học, không bằng ta mời người tiến vào tiểu thuyết của ta thế giới, chúng ta trực tiếp dùng giao lưu tinh thần, có thể không?"

"Tiểu thuyết thế giới?"

Lý Diệu bỗng nhiên nhớ tới đến, Vệ Thanh Thanh là một tên thập phần thần bí "Huyền văn sư", trong truyền thuyết có thể xây dựng ra vô cùng mạnh mẽ văn tự thế giới, ở văn tự bên trong thế giới hô mưa gọi gió

Lý Diệu đối với huyền văn sư tràn ngập tò mò, lập tức gật gật đầu, hớn hớn nói: "Đương nhiên có thể, ta phải làm sao?"

"Cái gì cũng không cần làm, nhắm mắt lại là tốt rồi "

Vệ Thanh Thanh cánh một tấm, bay đến đỉnh đầu của hắn, "Ta thiên tiểu thuyết này tên là (chim xanh), hoan nghênh người, Lý Diệu bạn học, chúng ta đồng thời tiến vào (chim xanh) thế giới "

"Vù!"

Lý Diệu chỉ cảm thấy màng tai nhẹ nhàng chấn động, trước mắt một mảnh mê ly, phảng phất thần hồn từ thể xác trung hút ra đi ra, lại tự vô cùng chỗ cao rơi xuống, không biết ngã bao lâu, đột nhiên đập vào một bộ thân thể mới bên trong!

Bên tai truyền đến tiếng gió gầm rú, trước mắt là biển hoá thất thường
bạch vân, từng đoàn lớn bạch vân như bọt biển chi hải, ở gió nhẹ thổi bên
dưới tạo thành đủ loại hình dạng

Chó con, mã quần, thành trì, rừng rậm vàng rực rỡ ánh mặt trời chiếu
sáng, dường như một toà Thiên Không thành

"Đẹp, quá đẹp "

Vệ Thanh Thanh sáng tạo tiểu thuyết thế giới, hầu như cùng thế giới
hiện thực giống nhau như đúc, càng nhiều một phần mịn màng về đẹp, khiến
cho Lý Diệu tâm thần thoải mái

Sau đó hẳn phát hiện, chính mình đã biến thành một con giương cánh
bay cao đại ứng, ở Vân tự do tự tại địa bay lượn

Hồi tưởng lại mới vừa rồi bị hắc dực kiếm mang tới lên chín tầng mây
cảnh tượng, Lý Diệu sắc mặt nhất thời có chút không dễ nhìn

"Làm sao, người không thích trên không sao? Vậy người có thể chính
mình mình tưởng một loại loài chim hình tượng, chúng ta bay đến thấp một
chút địa phương đi "

Một con bình thường Tiểu thanh chim, như thâm cốc trung hoa đại
giống như mộc mạc, chỉ ở đuôi thượng mọc ra ba cái xanh tươi ướt át lông
chim, bay đến Lý Diệu trên lưng, phát sinh nhu nhu âm thanh

"Không có chuyện gì, ta rất yêu thích trên không, chỉ là không quá yêu
thích nửa phút bên trong từ một vạn mét trên không lao xuống đến cách xa
mặt đất 1 mét địa phương "

Lý Diệu nói, hơi suy nghĩ, lắc mình biến hóa, biến ảo thành một con
hung mãnh kền kền

"Người yêu thích kèn kèn? Ta còn tưởng rằng người chút khá là yêu thích liệt ưng, bởi vì là liệt ưng xem ra rất hùng tráng "

Tiểu thanh chim bị Lý Diệu có chút hung tàn đáng sợ hết hồn, bay ra bốn, năm mét, lại xoay quanh trở về, cùng Lý Diệu sánh vai cùng nhau, có chút ngạc nhiên địa hỏi

"Liệt ưng tuy rằng rất hùng tráng, thế nhưng nó quá cao quý, quá kiêu ngạo, cũng không thích hợp ở hết thủy địa phương sinh hoạt; kèn kèn tuy rằng dung mạo không sâu sắc, thậm chí xem ra có chút hung tàn, thế nhưng ở liệt ưng đều sống không nổi địa phương, kèn kèn nhưng có thể sống được rất tốt "

Lý Diệu triển khai cánh, tự do bay lượn, từ từ thích cái cảm giác này

Hắn ngó dáo dác một trận, nói: "Chúng ta nếu thân ở một phần trong tiểu thuyết, thiên tiểu thuyết này tình tiết là cái gì đây?"

"Không cái gì tình tiết a, bản này (chim xanh) nói là được một con Tiểu thanh chim ở trên bầu trời phi a phi a, nhìn thấy rất rất nhiều đám mây, ở ánh mặt trời soi sáng cùng cuồng phong thổi, đám mây biến ảo ra đủ loại hình thái, bốc ra vô cùng vô tận sắc thái —— thiên tiểu thuyết này trả lại chưa hoàn thành, ta chuẩn bị đem trên đời hết thủy Vân hình thái cùng sắc thái đều viết ra, là được như vậy "

Ngừng lại một chút, Vệ Thanh Thanh cười nói, "Nguyên quyền tiểu thuyết bên trong chỉ có một vai, là được Tiểu thanh chim, thế nhưng ta hiện tại cảm thấy, thêm vào một con kèn kèn tựa hồ không sai, bọn họ đồng thời bay qua Thiên Nguyên giới núi non sông suối cùng Đại Hải, xem khắp cả giữa bầu trời mỗi một mảnh Vân, mãi đến tận thế giới phần cuối "

"Rõ ràng, văn học vị nghệ thuật a!" Lý Diệu nổi lòng tôn kính

Vệ Thanh Thanh có chút thật không tiện, buông xuống đầu nói:

"Kỳ thực ta viết quá thú khác, là được trên thị trường lưu hành loại kia thanh xuân tiểu thuyết, một rất có thiên phú tu luyện Đại tông phái người thừa kế yêu một phổ thông cô gái, nhưng Đại tông phái chương môn lại không cho bọn họ cùng nhau, không muốn cho hãnh cử một cái khác tông phái trưởng lão con gái làm vợ mọi việc như thế lung ta lung tung, học đại học thì, còn ra bản quá hai quyển tiểu thuyết, bán đến trả lại rất tốt đây! Có điều a, ở ta trong nội tâm, thích nhất vẫn là này bộ chưa hoàn thành (chim xanh), ta từ mười lăm tuổi bắt đầu viết cổ sự này, chuẩn bị vẫn viết đến năm mươi tuổi, trước đây chưa bao giờ dẫn người đi vào qua xem, người vẫn là cái thứ nhất "

" quá lãng phí, ta là thô người, không hiểu văn học cái gì" Lý Diệu rất thật không tiện địa nói

Vệ Thanh Thanh khẽ mỉm cười, bàn chân nhỏ ở Lý Diệu trên người nhẹ nhàng một giẫm, Tiểu thanh chim bay lên, ở kèn kèn chu vi xoay quanh:

"Hay là đây chính là vận mệnh đi, ta từ nhỏ đã thích xem giữa bầu trời Vân biến hoá thất thường, hi vọng chính mình biến thành một con Tiểu thanh chim, có thể ở trời xanh mây trắng trong lúc đó rong chơi, không nghĩ tới hiện tại thật sự đã biến thành một con chim nhỏ, ha, lần này có thiết thân trải nghiệm, ta nhất định có thể đem (chim xanh) viết thành khỏe mạnh nhất tiểu thuyết!"

Thiếu nữ lạc quan khiến Lý Diệu có chút thay đổi sắc mặt

Bọn họ tự vấn lòng, nếu như chết đi chính là chính mình, ở một bộ linh giới nghĩa thể trung sống lại, đồng thời đem cả đời lấy "Quý tu" hình thái tồn tại, e sợ không làm được Vệ Thanh Thanh như vậy bình tĩnh thông dong, lạc quan hướng lên trên

Lý Diệu không khỏi hỏi: "Thanh Thanh tử "

"Gọi ta Tiểu thanh là tốt rồi, ta người quá mức ba, bốn tuổi a!" Tiểu thanh chim líu ra líu ríu địa nói

Lý Diệu mặt đỏ lên, may là trên mặt đều là lông chim, Tiểu thanh chim cũng nhìn không ra đến:

"Tiểu thanh, ngày hôm qua ở tinh quỹ đoàn tàu thượng, người tại sao muốn đứng ra đây? Rõ ràng còn có thật nhiều người tu chân không có đứng ra, thực lực của người hẳn là trong tất cả mọi người yếu nhất, huyền văn sư tấn công bằng tinh thần, đối với thú triều có thể tạo được tác dụng phi thường có hạn chứ? Coi như người không đứng ra, sẽ không có người thuyết tam đạo tứ "

Tiểu thanh chim trầm mặc rất lâu, vẫn ở tầng mây bay tới bay lui, truy đuổi từng sợi từng sợi ánh mặt trời ấm áp, lâm bẫm nói:

"Có lẽ vậy, hay là ta không đứng ra, không ai chút chỉ trích ta "

"Hơn nữa thực lực của ta như thế yếu, tiêu hao toàn bộ sức sống chỉ có thể kích phát quá ất lồi từ pháo một lần —— coi như không có ta, nói không chắc có thể kéo dài trụ thú triều "

"Ta do dự qua, có điều sau đó ta nghĩ tới rồi lão sư, nếu như là lão sư ở vào vị trí của ta thượng, nàng nhất định sẽ đứng ra, ta chỉ là kế thừa lão sư ý chí mà thôi "

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Trận Chiến Lớn

"Ta sinh ra ở liên bang phía nam một hẻo lánh sơn thôn nhỏ, giao thông bất tiện, không cái gì ra dáng sản nghiệp, kinh tế rất lạc hậu, trong thôn người trưởng thành đại thể đến thành phố lớn đi làm công kiếm tiền, chỉ để lại lão nhân cùng đứa nhỏ "

"Giáo viên của ta, là được trong thôn duy nhất nông thôn giáo sư, là một hơn một trăm tuổi, tóc hoa râm lão thái thái "

"Từ nhỏ, ta liền biết lão sư là một người thần thông quảng đại, nàng sẽ cùng rất nhiều núi rừng bên trong động vật nhỏ nói chuyện, có thể ở mùa đông để dưa hấu mau mau lớn lên, nàng tay chỉ tay, liền có thể nhen lửa lửa trại, ở lại chúng ta những thăng oắt con này oa đồng thời sưởi ấm ăn dưa hấu "

"Người trong thôn có cái gì đau đầu nhức óc, cũng sẽ để lão sư đến xem, lão sư đều là nhanh và gọn xem trọng "

"Cực kỳ lâu sau đó, ta mới biết không phải là mộng, mà là lão sư sáng tạo ra đến tiểu thuyết thế giới, lão sư là một tên người tu chân, càng là một tên huyền văn sư "

"Có điều lúc này, nàng đã chết rồi "

"Ở ta mười lăm tuổi thì, quê hương nổi lên như trút nước mưa to, vẫn rơi xuống mười ngày mười đêm, đem sơn thôn nhỏ mặt sau chính ngọn núi

lớn đều phao mềm nhũn, rốt cục ở một cái sau nửa đêm gọi ra ngọn núi đất lở, mang đến khủng bố đất đá trôi "

"Lão sư lúc đó vừa vận giúp một tên thôn dân đỡ đỡ, nửa đêm từ bên dưới núi lớn đi qua, nàng cái thứ nhất phát hiện đất đá trôi "

"Cuồn cuộn núi đá chen lẫn hồng thủy trút xuống, căn bản không thời gian thông báo đại gia đào mạng "

"Liên, lão sư thiêu đốt sinh mệnh, tiêu hao linh năng kết thành cực kỳ kiên cố linh năng tấm chắn, mạnh mẽ mà đem đất đá trôi che ở sơn thôn nhỏ bên ngoài "

"Tất cả mọi người đều an toàn thoát đi, mà lão sư lại bị đất đá trôi nuốt chửng, sau mười ngày mới tìm được nàng di thể, lại như ngủ như thế an bình hiền lành "

"Từ sau khi, ta liền lập chí muốn trở thành lão sư như thế người ta đi theo lão sư dấu chân, một đường thi đậu thiên huyễn thư viện, trở thành người tu chân, càng trở thành một tên có thể thích làm gì thì làm dùng văn tự sáng tạo thế giới huyễn văn sử, khi ta sau khi tốt nghiệp, ta liền xin tham gia liên bang 'Nghèo khó khu vực giáo dục người tình nguyện kế hoạch', chuẩn bị đi đại hoang trung một sơn thôn nhỏ làm nông thôn giáo sư, đi tới giống như lão sư con đường "

"Đang lúc này, ta gặp phải thú triều đột kích "

"Thành thật mà nói ta có 10 ngàn cái lý do không đứng ra, lại như năm đó lão sư có 10 ngàn cái lý do không che ở đất đá trôi phía dưới "

"Nhưng là nàng đứng dậy, không cần bất kỳ lý do gì, vì lẽ đó ta đứng dậy, tương tự không cần lý do gì, chỉ cần trong đáy lòng một chút kích động liền được rồi "

"Biến thành hiện tại bộ này đáng vẻ là ta không nghĩ tới, ta từng có vô số giấc mơ, không có một cái mơ ước là tuổi còn trẻ liền bị trở thành 'Quý tu' muốn nói không hối hận, làm sao có khả năng?"

"Nhưng tổng có một số việc mình thấy hối hận cũng muốn đi làm, bởi vì là không làm sẽ càng thêm hối hận, hối hận cả đời "

Tiểu thanh chim lú ra lú rú, bất tri bất giác, hai người bay ra tầng mây, rong chơi ở lam thiên bên trong phía dưới là âm âm sóng dậy núi non sông suối, ánh mặt trời vàng chói tung ở trên người bọn họ, dát lên một tầng tiền đồ xán lạn đường viên

Tiểu thanh chim hơi ngượng ngùng mà nói:

"Xin lỗi, Lý Diệu bạn học, ta vừa biến thành quý tu tâm tình rất loạn, rất nhiều thoại cũng không biết nên tìm ai nói, càng không biết nên như thế nào cùng cha mẹ giao cho —— bọn họ trả lại cái gì cũng không biết đây!"

"Nghĩ tới nghĩ lui, là người cứu ta, hơn nữa ta nghe nói người vì giữ gìn mấy người chúng ta, trả lại đặc tội rồi rất có quyền thế đại nhân vật —— ta cảm thấy người khoảng chừng có thể nghe ta lải nhải vài câu đi, vì lẽ đó liền lỗ mãng thất thất tìm đến người, lãng phí người nhiều thời gian như vậy, thực sự thật không tiện "

"Không không không, không lãng phí, người âm thanh rất êm tai, thế giới này rất đẹp, (chim xanh) là một bộ phi thường đặc sắc tiểu thuyết!"

Lý Diệu nói hết sức chân thành

"Có thật không, người thật sự yêu thích thế giới này?" Tiểu thanh chim vừa mừng vừa sợ địa nói

Lý Diệu bay nhảy cánh, hướng về Thái Dương ra sức nỗ lực, chỉ chốc lát sau lại dừng cánh, hướng về núi non sông suối tự do tự tại địa bay lượn

Hắn híp mắt, cẩn thận thưởng thức mỗi một sợi phong lướt qua mỗi một mảnh cánh chim vì điệu xúc cảm

"Thật sự, thế giới này rất đẹp, ta rất yêu thích, rất hy vọng có thể thường thường tiến vào (chim xanh) thế giới, cùng người đồng thời tự do bay lượn, xem sông dài tà dương, gió cuốn Vân thư "

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Lý Diệu bỗng nhiên cảm thấy thần hồn nơi sâu xa truyền đến run sợ một hồi, tựa hồ hắn cùng (chim xanh) thế giới sản sinh vì điệu liên tiếp

Mà (chim xanh) thế giới cũng biến thành càng thêm rõ ràng, càng thêm cảm động, tầng mây biến ảo càng thêm phong phú

Vệ Thanh Thanh sáng mắt lên, lẩm bẩm nói: "Lý Diệu bạn học, người biến thành (chim xanh) cái thứ nhất độc giả!"

"Độc giả?" Lý Diệu sửng sờ

Hai chữ này hiển nhiên sẽ vượt qua mặt chữ ở ngoài càng sâu tầng hàm nghĩa

Vệ Thanh Thanh gật đầu:

"Không sai, chúng ta huyền văn sư phương thức tu luyện cùng phổ thông người tu chân không giống, đối với hơn các người phổ thông người tu chân, tu luyện chủ yếu phương pháp là được nuốt chữ cùng vận dụng linh năng "

"Nhưng chúng ta huyền văn sư, nhưng cần sáng tác ra một bộ lại một bộ tác phẩm, dùng làm phẩm đi đánh động người, để độc giả cùng chúng ta sản sinh kỳ diệu tinh thần liên tiếp, phát sinh tinh thần cộng hưởng, ở cộng hưởng trung không ngừng tăng cường sức mạnh "

"Độc giả càng nhiều, cảm xúc càng sâu, cộng hưởng liền càng mãnh liệt, thực lực của chúng ta mới chút trở nên càng ngày càng mạnh "

"Ta mặt khác hai bộ tác phẩm là thanh xuân loại hình dễ bán tiểu thuyết, đều ủng có không ít độc giả trung thành, bọn họ mang đến tinh thần cộng hưởng, là sức mạnh của ta chi nguyên "

"Mà này bộ (chim xanh) là thuần tác phẩm văn học, không người nào thích xem, người vẫn là cái thứ nhất cùng ta sản sinh cộng hưởng 'Độc giả', chính là bởi vì người cảm động, (chim xanh) thế giới mới chút trở nên vừa này càng thêm rõ ràng, hoà hợp, trọn vẹn "

"Có thể có được như người vậy độc giả là ta may mắn, chờ ta có cảm ngộ mới, viết ra (chim xanh) phần mới sau khi, nhất định sẽ mời người lần thứ hai tiến vào (chim xanh) thế giới, chúng ta đồng thời thăm dò đám mây vô hạn tươi đẹp thế giới, Lý Diệu bạn học!"

Lại như hết thầy văn nghệ nữ thanh niên như thế, chính mình tác phẩm bị người yêu thích, Vệ Thanh Thanh hết sức cao hứng, hồn nhiên quên mất chính mình vừa chết đi sự thực vô tình xảo cánh, quay chung quanh Lý Diệu uyển chuyển nhảy múa

Lý Diệu mặt già đỏ ửng, không nghĩ tới chính hắn một chỉ biết là duy tu thô người, còn có thể cùng một bộ thuần tác phẩm văn học sản sinh cộng hưởng

Suy nghĩ một chút, hắn sinh ra một vấn đề:

"Tiểu thanh, nếu như nói độc giả xem kích phát cộng hưởng càng nhiều, huyền văn sư thực lực liền càng cường đại, chẳng phải là viết dễ bán thư huyền văn sư rất chiếm tiện nghi? Bởi vì là dễ bán thư độc giả khẳng định văn học vị nghệ thuật muốn thêm ra hàng trăm hàng ngàn lần "

"Trên lý thuyết nói, không sai" Tiểu thanh chim gật gật đầu

"Vậy người tại sao còn muốn vất vả không có kết quả tốt địa viết (chim xanh) loại này văn học vị nghệ thuật đây? Văn học vị nghệ thuật lại khó viết, lại không ai xem, cũng không kiếm tiền cũng không cách nào tăng lên sức mạnh, có thời gian nhiều viết mấy quyển để bán thư không tốt sao?"

Vệ Thanh Thanh khẽ mỉm cười, nhìn về phương xa Vân tiên cảnh: "Bởi vì là ta yêu thích a!"

Tiểu thanh chim bay sau khi đi, Lý Diệu cân nhắc cái này so với mình không lớn hơn mấy tuổi văn nghệ nữ thanh niên càng cân nhắc càng cảm thấy rất thú vị

Hắn khởi động tinh não, tìm tòi "Thanh quả cam "

Đây là Vệ Thanh Thanh bút danh

Tinh não hơi chấn động một cái, rất nhanh tìm thấy được hai bộ tác phẩm

Như Vệ Thanh Thanh nói, nàng xuất bản này hai bộ thanh xuân tiểu thuyết phi thường dễ bán, có được đông đảo độc giả, ở lĩnh internet click lượng là rất cao

Đệ nhất quyển tiểu thuyết gọi (thiếu niên tông chủ yêu ta), bìa ngoài là một anh tuấn tiêu sái, ánh mặt trời suốt khí đích mỹ thiếu niên thâm tình chân thành địa nhìn chăm chú màn ánh sáng ở ngoài

Lý Diệu rung mình một cái, nhắm mắt phiên đến nội dung giới thiệu tóm tắt

Cổ sự này nói chính là có một Đại tông phái tông chủ bởi vì là một lần tu luyện bất ngờ bất hạnh tẩu hỏa nhập ma, đã biến thành người sống đời sống thực vật, còn hãn 13y tuổi con trai độc nhất liền không thể không nâng lên trọng trách, kế thừa tông phái

Vai nữ chính nhưng là thừa dịp nghỉ hè đến tông phái này thuộc hạ xí nghiệp đi làm công người bình thường, bởi vì là một lần đánh bậy đánh bạ trùng hợp, đem thiếu niên tông chủ xem là giống như nàng người làm công hai người chậm rãi quen thuộc lên

Thiếu niên tông chủ tuổi còn trẻ, tu vi còn thấp liền kế thừa đại nghiệp, trong tông phái tự nhiên có rất nhiều thế lực không phục, bình thường câu tâm đầu giác, người lừa ta gạt sự tình quá nhiều trong lòng buồn khổ không thể tả, hiếm thấy tìm tới như thế một tinh khiết như nước cô gái, còn không biết thân phận của hắn, một cách tự nhiên cùng nàng thân cận lên, từ từ sản sinh yêu thương

Sau lần đó, tự nhiên là đại đoạn đại đoạn yêu hận triền miên, ân oán gút mắc, còn có cái gì đối địch phe phái trưởng lão dùng phi kiếm ám hại thiếu niên tông chủ, lại bị vai nữ chính phát hiện, giúp thiếu niên tông chủ đỡ kiếm loại hình tình tiết

Tuy rằng Lý Diệu suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông, một người bình thường làm sao có khả năng phát hiện người tu chân bắn ra phi kiếm, coi như phát hiện lại làm sao có khả năng đúng lúc phản ứng —— có điều những thứ này đều là chi tiết nhỏ, không quan hệ quá đáng lo

Ngược lại cuối cùng, thiếu niên tông chủ và vai nữ chính phá tan tầng tầng trở ngại, có tình nhân sẽ thành thân thuộc

Ngay vào lúc này, thiếu niên tông chủ phụ thân, tẩu hỏa nhập ma biến thành người sống đời sống thực vật lão tông chủ đột nhiên tỉnh lại, hắn kiên quyết phản đối nhi tử cưới một người bình thường

Mà tự xưng là thiếu niên tông chủ vị hôn thê nào đó Đại tông phái nữ người thừa kế, xuất hiện ở vai nữ chính trước mặt

Cổ sự tới đây im bất đi, muốn biết chuyện tiếp theo làm sao phát triển, liền muốn chờ tục tập xuất bản

"Ah "

Lý Diệu quét vài lần liền từ bỏ cẩn thận nghiên cứu dự định, đem màn ánh sáng đi xuống kéo dài, đến xem cuốn thứ hai

Đệ nhị bộ tiểu thuyết tên là (bá đạo chương môn yêu ta), tình tiết cùng đệ nhất bản gần như, duy nhất không giống chính là

Cái này "Yêu ta" bên trong "Ta", là đứa bé trai

Đương nhiên, "Bá đạo chương môn" là một rất cao lớn rất lạnh lùng rất hung hăng tráng hán

"Thật đáng sợ!"

Lý Diệu nhanh như tia chớp đóng lại website, dùng sức xoa nắn hai mắt, nước mắt chảy ròng

Hắn từ bỏ cùng Vệ Thanh Thanh tiến một bước giao lưu tinh thần ý nghĩ

Chí ít này hai bộ tiểu thuyết biến ảo thế giới, hắc chết cũng sẽ không đi vào

"Giữa chúng ta vẫn là nhiều tâm sự văn học vị nghệ thuật đi, Tiểu thanh bạn học" Lý Diệu tâm nói

Đang lúc này, đỉnh đầu truyền đến một làn sóng cao hơn một làn sóng hô khiếu chi thanh

Vừa bắt đầu Lý Diệu cũng không hề để ý, bốn phía đều là quân doanh, có chút quân dụng chiến toa lên đỉnh đầu bay tới bay lui rất bình thường

Có điều rất nhanh, hắn liền ý thức được không đúng —— tiếng rít vẫn dừng lại ở chữa bệnh trên lầu lần đầu, hơn nữa âm thanh càng ngày càng

cuồng bạo, càng ngày càng hung hăng

Lại như là có mấy chục đài quân dụng chiến toa quay chung quanh chữa bệnh lều vải xoay quanh như thế!

Lý Diệu khóe mắt giật một cái, hắc dực kiếm cùng âm tinh nham đều bế ở phía sau, hoạt động một chút tứ chi, duy trì tốt nhất trạng thái chiến đấu, hai bước thoát ra chữa bệnh lều vải

Giữa bầu trời trận chiến lớn, khiến cho hắc sừng sờ một chút

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Bá Đạo Vô Cùng Xin Lỗi

Mấy chục đài phi toa xe trôi nổi ở giữa không trung, phát sinh đình tai nhức óc nổ vang, hội tụ thành bá đạo vô cùng khí thế

Những này phi toa xe cũng không có chọn dùng quân liên bang thông thường màu xanh quân đội đồ trang, mà là đồ trang thành trắng xanh đan xen đường nét, dường như cuộn cuộn nước sông hướng đông tuôn trào

Mỗi đài phi toa xe hai bên trả lại phân biệt điêu khắc một rồng bay phượng múa "Giang" chữ

"Vèo vèo vèo vèo!"

Hơn trăm tên trên người mặc màu xanh lam trang phục chiến đấu trắng hán, từ mười mấy mét trên không đột nhiên nện trên mặt đất, nổ đến đá vụn tung toé, bụi bặm tung bay

Một cái nháy mắt, Lý Diệu chu vi liền xuất hiện hơn trăm tên trắng hán

Ánh mắt lạnh lùng, khí chất âm u, khuôn mặt gàn bướng, lại như là một đám kim loại chế tạo con rối

Những người này quanh thân đều phun trào bá đạo vô cùng khí thế, từng đạo từng đạo linh tia ở quanh thân lượn lờ, căn bản không có nửa điểm thu lại ý tứ

"Đều là người tu chân?" Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại

Một hơi điều động hơn trăm tên người tu chân, Giang gia quả nhiên là đại hoang thượng kể đến hàng đầu ngang ngược

"Tiểu Hắc, có được hay không?"

Lý Diệu lung lay một hồi xui nang, sinh ra bỏ của chạy lấy người ý nghĩ

Hắn xưa nay không phải một sẽ đem tính mạng giao cho ở trong tay người khác, tùy ý người khác tới quyết định sinh tử người

Tuy rằng Quan Hùng nói Giang gia sẽ không tìm hắn để gây sự, Lý Diệu tuyệt không tin Giang gia nên dám đảm nhận: dám ngay ở quân liên bang đối với hắn cái này "Cấp một thương tàn quân nhân" bất lợi

Nhưng hắn vẫn là không muốn rơi vào hơn trăm tên Giang gia người tu chân vây quanh

Một khi vòng vây hình thành, liền cũng không còn đường lui, chỉ có thể mặc cho người xâu xé

Vì lẽ đó, mặc kệ đối phương ý đồ đến làm sao, hắn đều muốn cướp trước một bước chạy ra vòng vây

Nếu như đối phương thật lòng mang ác ý, hắn chắc chắn sẽ không bó tay chịu trời —— quá mức cá chết lưới rách!

"Đương nhiên được!"

Hắn dục kiếm sau lưng trong túi nóng lòng muốn thử địa rung động lên

Đang lúc này, hơn trăm tên Giang gia người tu chân bỗng nhiên dừng bước lại, cũng không có tạo thành vòng vây, chỉ là lỏng phân tán tán địa đứng, cho Lý Diệu lưu ra mấy chục điều trốn con đường sống

Đùng!

Từ một đài phi toa trên xe bỏ rơi đến một khối máu thịt be bét thịt rữa, tầng tầng ngã xuống đất, từ nhìn như "Miệng" lỗ thủng trung hét thảm một tiếng

Một tên trên người mặc màu băng lam trang phục chiến đấu khí chất lạnh lùng cực kỳ cô gái trẻ từ phi toa trên xe nhảy lên một cái, chậm rãi bay đến Lý Diệu trước mặt, trôi nổi với hơn hai mét tầng trời thấp nhìn từ trên cao xuống mà nhìn Lý Diệu

Nàng khí tràng giống như Đinh Linh Đang mạnh mẽ, lạnh như băng khí chất lại cùng Tư Giai Tuyết có chút tương tự

Duy nhất không cùng ở tại với, Tư Giai Tuyết là băng sơn, mà nàng nhưng là một cái nhuệ không mà khi băng trùy

Băng sơn sẽ không giết người băng trùy nhưng có thể trong nháy mắt đâm xuyên tim tạng, trí người tử địa!

"Ta tên Giang Băng Vân, là Giang gia lưu động giám sát sứ, chuyên môn phụ trách giám sát cùng xử trí giang gia con cháu vi pháp loạn kỷ hành vi, đối với những này Giang gia bại hoại thực hành gia pháp! Người là được Lý Diệu?"

Băng trùy giống như nữ tử hỏi một câu, nhưng ngay cả xem không thấy Lý Diệu một chút

Nàng không cần Lý Diệu trả lời chỉ chỉ chính đang ngọ nguyệt đồng thịt lạnh lùng nói:

"Cái này Giang Đào, thân là người tu chân, ở đại nạn đến thời khắc nhưng sợ hãi không trước, thậm chí càn người bình thường làm khiên thịt, để cho mình thoát thân "

"Sau đó hắc không những không biết hối cải, cãi lại ra ô ngôn uế ngữ, sỉ nhục lừng lẫy hi sinh nhiều tên người tu chân "

"Chúng ta Giang gia là đại hoàng thượng nhà giàu đại tộc, gia tộc mỗi một điểm vinh quang, đều là vô số giang gia con cháu ở trên chiến trường không sợ hi sinh dục huyết phấn chiến mới tránh trở về!"

"Giang Đào hành động, không chỉ xúc phạm một người tu chân điểm mấu chốt, càng là xúc phạm chúng ta Giang gia gia quy, khiến cho cả gia tộc hổ thẹn "

"Bởi vậy, ta lấy Giang gia lưu động giám sát sứ thân phận, đối với hắc thi hành gia pháp, phế bỏ hắc linh năng, đem hắc đánh về nguyên hình, biến thành một người bình thường, mãi mãi cũng không thể tu luyện nữa!"

"Lý Đạo hữu người là toàn bộ sự tình thân yêu lịch giả, người mắt thấy Giang Đào ác liệt hành vi, có người nói hắc còn dùng Giang gia danh nghĩa uy hiếp người, ta nghĩ, do người tới làm hành hình nhân chứng, không thể tốt hơn!"

Giang Băng Vân âm thanh như đông lại vạn năm đóng băng như thế cứng rắn, căn bản không cho Lý Diệu xen mồm cơ hội, vừa dứt lời, thân hình lóe lên, liền xuất hiện ở máu thịt be bét bùn nhão bên cạnh

"Thịt rữa" liều mạng nhúc nhích, phát ra tiếng kêu thảm:

"Giang Băng Vân, người không thể như vậy, cho ta cái cơ hội đi, lại cho ta một cơ hội đi, ta sai rồi, ta cũng không dám nữa, ta thật sự biết sai rồi!"

Giang Băng Vân từ trong lồng ngực móc ra một thanh toàn thân tròn trịa xanh biếc ngọc kiếm, không qua bàn tay dài ngắn, nhìn qua khéo léo Linh Lung, vô cùng tinh xảo, lạnh nhạt nói:

"Nếu là ta đến, người hắc phải biết —— không có cơ hội!"

Giang Đào cầu xin nửa ngày, bỗng nhiên điên cuồng gào thét lên:

"Giang Băng Vân, người dám! Chúng ta cao lâm Giang gia, cùng các người thiên lam Giang gia từ lâu ở riêng, người mặc dù là chủ mạch lưu động giám sát sứ, lại có tư cách gì đứng đến ta cái này chi thứ người? Muốn động cũng nên là cao lâm Giang gia lưu động giám sát sứ đến!"

"Không sai, theo lý thuyết là nên do cao lâm Giang gia lưu động giám sát sứ đến quản người chuyện này, không được bọn hản ở nửa đường thượng bị một nhóm 'Sa đạo' chặn đứng, giờ khắc này chính rơi vào khổ chiến, phỏng chừng không hai, ba tiếng là không đuổi kịp đến, không thể làm gì khác hơn là do ta làm giúp "

Giang Băng Vân như không có chuyện gì xảy ra mà nói

Giang Đào hai mắt đột xuất, âm thanh cực kỳ thâm trầm:

"Giang Băng Vân, người thậm chí ngay cả chúng ta cao lâm Giang gia lưu động giám sát sứ cũng dám chặn lại? Người quá cả gan làm loạn! Người dám phế ta linh năng, cha ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người, nhất định!"

"Ồ "

Giang Băng Vân nhàn nhạt đáp một tiếng, ngọc kiếm bay lên, ở Giang Đào trên đầu xoay tròn quay một vòng, "Vèo" một tiếng, mạnh mẽ đâm vào Giang Đào linh căn bên trong!

"Xì xì xì xì xì xì xì!"

Ngọc kiếm phần sau phun ra lượng lớn linh năng, phảng phất một hấp quản, Giang Đào trong cơ thể toàn bộ linh năng đều rút ra, quăng hất tới bên trong đất trời!

"A —— "

Giang Đào tiếng kêu rên vang tận mây xanh, như minh phủ ác quỷ, ở Cửu U hoàng tuyền trung liêu mạng giầy dựa

Giang Bằng Vân gầy gầy đầu ngón út, ở Giang Đào quanh thân thiết trí một đạo cách âm cấm chế, lập tức chặn hẳn kêu thảm thiết

Lý Diệu chỉ nhìn thấy Giang Đào há to miệng, con người trắng bệch, cả người co giật, khoe miệng tuôn ra bọt mép, cả người như là bị lôi điện bắn trúng mãng xà như thế lăn qua lộn lại, không ngừng co giật, đại tiểu tiện không khống chế

Nơi nào trả lại như một người, căn bản liền điều sống dở chết dở chó mất chủ cũng không bằng!

Liền ngay cả Lý Diệu con này từ nhỏ ở pháp bảo phần mộ lớn lên "Kền kền", nhìn đều có chút tê cả da đầu, không đành lòng

Toàn bộ quá trình kéo dài đầy đủ nửa phần nhiều chung, mãi đến tận Giang Đào khoe mắt, xoang mũi cùng trong tai đều tràn ra máu tươi, Giang Bằng Vân mới triệu hồi ngọc kiếm

Quý dị chính là, Giang Đào cái trán nhưng trơn nhẵn như gương, hoàn hảo không chút tổn hại, cũng không để lại lỗ thủng

Trên người hẳn bốc lên từng sợi từng sợi nhiệt khí, ngoại trừ con người tình cờ trả lại có thể chuyển động đậy, hoàn toàn không thấy được còn là một người sống

"Đem hẳn trả lại cao lâm Giang gia lưu động giám sát sứ đi, Giang Hồng cái kia lão quỷ nếu là có ý kiến, để hẳn trực tiếp tìm đến ta!"

Giang Băng Vân đối thủ bàn giao vài câu, lại bay trở về đến Lý Diệu trước mặt, vẫn ở trên cao nhìn xuống, lãnh ngạo cực kỳ

"Lý Đạo hữu, thực sự thật không tiện, để người để ngài chê cười, chính là cây lớn có cành khô, chúng ta Giang gia ở đại hoang thượng phát triển mấy trăm năm, ngoại trừ chủ mạch ở ngoài, còn có tám đại chi nhánh, trong đó một ít chi nhánh xảy ra mấy cái bại hoại không kỳ quái "

"Lần này đa tạ người trượng nghĩa ra tay, giúp Giang gia mạnh mẽ giáo huấn tên bại hoại này một phen, càng làm hãnh đáng ghê tởm khuôn mặt bại lộ trên đời người trước mắt!"

"Người yên tâm, cao lâm Giang gia sẽ không trả thù người, Giang Đào trưởng bối nếu là dám động người nửa cái tóc gáy, là được không đem chúng ta chủ mạch để ở trong mắt!"

"Ngày sau người về mặt tu luyện có nhu cầu gì, tận có thể tới tìm chúng ta thiên lam Giang gia, đây là ta phương thức liên lạc "

Giang Băng Vân thẳng thắn dứt khoát địa nói xong, nhẹ nhàng vung tay lên, trong không khí lập tức xuất hiện một đạo sóng gợn, là liên tiếp linh hạc đưa thư dây số

"Liệt Không thành chữ?" Lý Diệu sợ hãi cả kinh

Ra quyền đánh nổ không khí, nổ ra sóng gợn, đây là hãn có thể làm được sự tình

Thế nhưng sức mạnh khổng lồ chế được chính xác như thế, nổ ra không khí sóng gợn lại có thể tạo thành một chuỗi chữ số, như vậy cảnh giới cũng quá quá làm người nghe kinh hãi

Giang Băng Vân nhưng như là làm một cái tập mãi thành quen việc nhỏ, cầm chỉ trở, không thềm nhìn Lý Diệu một chút, xoay người rời đi

Chỉ chốc lát sau, hơn trăm tên Giang gia người tu chân nghiêm chỉnh huấn luyện, chỉnh tề như một địa gào thét mà đi

Giữa bầu trời lưu lại từng đạo từng đạo gương nanh múa vuốt vĩ diễm, từ từ khuếch tán ra

"Giang gia "

"Liên xin lỗi đều đạo đến như thế đẳng đẳng sát khí, bá đạo vô cùng, đại hoang thượng nhà giàu đại tộc, quả nhiên không đơn giản!"

Lý Diệu nhìn lên bầu trời, thở dài một tiếng

Không biết năm nào tháng nào, hẳn mới có thể tụ tập lên thế lực to lớn như thế, để phù mâu thành kèn kèn Lý Diệu "Lý gia" cái tên này, vang vọng toàn bộ Thiên Nguyên giới đây?

Nửa ngày sau, kiểm tra cuối cùng kết thúc, tinh quỹ đoàn tàu được chữa trị xong xuôi, phòng ngự phù trận một lần nữa tràn ngập linh năng, mặt sau thêm treo lên mới xe bọc thép sương, hơn nữa còn sắp xếp vài tên chiến đấu hình người tu chân một đường đi theo

Đầy bụng bức tức các hành khách rốt cục hoạt bát lên, hoang vu nhà ga nhỏ thượng tràn ngập tiếng cười cười nói nói

Bọn họ sắp xuất phát, đêm tối không dừng, thẳng tới chỗ cần đến

Đình Dẫn cùng Vệ Thanh Thanh đến đây cho Lý Diệu tiễn đưa

Bọn họ nguyên bản là một đường đi tới sóng dữ thành, hiện tại nhưng người quý thù đồ, không thể không mỗi người đi một ngã

Lý Diệu tiếp tục đi tới sóng dữ thành, mà hai người bọn họ nhưng phải tùy tùng đông đảo quý tu đồng thời, đến chuyên môn là quý tu xây dựng

trường học trung đi học tập làm sao làm một con có lý tưởng, có đạo đức, có tín ngưỡng, có ái tâm quý

"Lý Diệu bạn học, không cần như thế khổ sở, chờ chúng ta học được làm sao làm quý, trả lại có rất nhiều cơ hội gặp mặt, nói không chắc sẽ có một ngày chúng ta trả lại có thể kề vai chiến đấu đây!"

Đình Dẫn ở linh giới nghĩa thể trung phát sinh dừng cảm tiếng cười, sau đó từ trong lồng ngực lấy ra một chiếc thẻ ngọc, xen vào chính mình kim loại sọ não bên trái một tiếp lời

Chỉ nghe kim loại sọ não bên trong truyền đến "Ong ong" tiếng, trên thẻ ngọc ánh sáng lúc sáng lúc tối

Chỉ chốc lát sau, Đình Dẫn nhổ xuống thẻ ngọc, giao cho Lý Diệu trên tay

"Lý Diệu bạn học, ta xem qua người tư liệu, biết người là phù mâu thành thi đại học trạng nguyên, nguyên bản có cơ hội gia nhập biển sâu đại học, nhưng người nhưng lựa chọn đại hoang chiến viện bất luận làm sao, phần này tinh lực đều làm ta vô cùng kính nể a! Ta không cái gì có thể đưa cho người, mai ngọc giản này trung, đều là năm đó ta học tập luyện khí thuật thì làm một ít đọc sách bút ký, người cầm tham khảo một hồi, nên đối với nhập môn rất có ích lợi!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Luyện Thiên Tháp

"Đỉnh lão sư, phần lễ vật này thực sự quá quý giá!"

Lý Diệu trong lòng nóng hầm hập, cảm thấy lòng bàn tay thở ngọc nóng bỏng cực kỳ

Đỉnh Dẫn luyện khí thực lực tuy rằng không xứng được tài năng xuất chúng, nhưng là luyện khí sư trong vòng nổi tiếng bên ngoài lý luận chuyên gia, đặc biệt am hiểu cơ sở lý luận công việc nghiên cứu

Hắn đọc sách bút ký, không thể nghi ngờ có thể giúp Lý Diệu đặt vững tối vững chắc lý luận cơ sở

Đỉnh Dẫn cười nhạt: "Lý Diệu bạn học, người là một nhân tài, hi vọng không muốn lãng phí thiên phú của chính mình —— đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tuy rằng danh tiếng không hiện ra, ở 'Chín đại' bên trong xếp hạng cuối cùng, nhưng cũng không có nghĩa là thực lực của nó vền vền như thế, trong này trả lại dính đến luyện khí lý niệm không giống, cũng chính là lưu phái trong lúc đó 'Đại đạo chi tranh' "

"Chủ Trì Luyện Khí hệ Trịnh Huyền giáo thụ, ở luyện khí sư trong vòng có 'Phong Tử' tên gọi, hắn kiên trì luyện khí lý niệm, cùng còn lại 'Tám đại' hoàn toàn khác nhau, thậm chí tuyệt nhiên ngược lại "

"Chính vì như thế, cho tới nay, hắn đều không thể được luyện khí sư trong vòng chủ yếu mấy cái lưu phái cùng quyền uy thừa nhận, cho tới lưu lạc tới đại hoang chiến viện "

"Có điều, ta cùng Trịnh phong tử từng có mấy lần tiếp xúc, cảm giác thực lực của hắn rất mạnh, một ít nhìn như điên cuồng lý niệm, là tự mở ra một con đường, tự thành hệ thống "

"Người thiên phú như thế xuất sắc, lại thức tỉnh rồi linh căn, nhất định sẽ bị hắn xem là đệ tử thân truyền đến dốc lòng vun bón, hơn nữa ta đọc sách bút ký, nói không chắc bị người xông ra một cái mới đường cũng chưa biết chừng!"

"Vì lẽ đó, cố gắng lên! Ta nghe nói người từng trước mặt mọi người khoe khoang khoáng lác, một ngày nào đó muốn dẫn dắt đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đi khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ ————— loại lời nói này hùng hồn, cũng không thể nói quá coi như, là nam tử hán, liền nhất định phải dùng hết hết thầy đi thực hiện nó!"

Đinh Dẫn đuổi ra kim loại năm đấm, ở Lý Diệu ngực tầng tầng đập một quyền, "Sẽ có một ngày, người thật sự dẫn dắt đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đi khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ, ta nhất định trạm sau lưng người phát cờ hò reo, vì người trợ uy!"

"Đinh lão sư nhất định phải chuẩn bị một mặt siêu cấp đại quân cờ, điều lên mới oai phong lẫm liệt!"

Lý Diệu nói xong hai người đồng thời nở nụ cười

"Chim nhỏ!"

Lúc này, một thịt vù vù tiểu cô nương, xuyên kiện màu phấn hồng váy lộ ra hai cái ngẫu tiết như thế chân nhỏ, nàng nhìn thấy Vệ Thanh Thanh thao túng linh giới nghĩa thể, tròn vo mắt to nhất thời sáng lên đến, mơ hồ không rõ địa kêu một tiếng đột nhiên tránh thoát tay của mẫu thân, hướng Vệ Thanh Thanh lão đảo bên chạy tới

Vệ Thanh Thanh triển khai cánh chim, vòng quanh tiểu cô nương uyển chuyển nhảy múa, cuối cùng đứng ở tiểu cô nương bả vai

"Chim nhỏ chim nhỏ, ta tên Đô Đô, người tên là gì a?" Tiểu cô nương chớp mắt to ngây thơ rục rờ hỏi

"Ta tên Thanh Thanh Đô Đô chào người!" Vệ Thanh Thanh nhu nhu địa nói

"Oa, biết nói chim nhỏ, thật là lợi hại!"

Đô Đô nhô lên quai hàm, như là trong miệng nhét vào hai cái tròn vo quả táo đỏ, nàng trợn tròn hai mắt, cẩn thận từng li từng tí một địa đem Vệ Thanh Thanh nâng ở lòng bàn tay, ngây thơ đạo, "Thanh Thanh, người thật là đẹp nói chuyện rất êm tai, chúng ta có thể làm bạn tốt sao?"

"Có thể a, Thanh Thanh rất yêu thích Đô Đô khả ái như vậy tiểu muội muội, từ giờ trở đi, chúng ta là được bạn tốt!" Vệ Thanh Thanh cười nói

"Quá tốt rồi, Ự Ự, Ự Ự, người xem, ta nộp một bạn tốt, là một con chim nhỏ biết nói!"

Đô Đô nâng Tiểu thanh chim rất hưng phấn hướng về mẫu thân chạy đi

Vệ Thanh Thanh rất thoải mái cuộn mình ở tiểu cô nương trong lòng, tinh thạch cân nhắc mà thành hai con mắt toát ra cực kỳ thỏa mãn ý cười

Đinh Dẫn nhìn kỹ bé gái bóng lưng, nhìn cực kỳ lâu

Tuy rằng hãn không có tuyến lệ, thế nhưng Lý Diệu ở hãn tinh thạch nghĩa trong mắt nhìn thấy trong trẻo ba quang

"Ta có một đôi sinh đôi tôn nữ, năm nay bốn tuổi bán, cùng tiểu cô nương này không chênh lệch nhiều, cười lên như là tiểu cô nương này như thế, lại ngốc lại đẹp đẽ "

Đinh Dẫn không đầu không đuôi địa nói rồi một câu như vậy, bỗng nhiên chuyển đề tài, "Lý Diệu bạn học, ly biệt trước, ta nghĩ sẽ nói cho người biết một bí mật "

"Kỳ thực ở tinh quỹ đoàn tàu thượng, ta cũng không phải như thế cam tâm tình nguyện địa đứng ra, ta giống như Giang Đào, ở trong lòng tìm 10 ngàn cái lý do lui bước "

"Nhưng mà ta cùng Giang Đào chung quy không giống nhau, hẳn chỉ là một SV đại học, một vô danh tiểu tốt, coi như bị người mắng chửi đều không có gì ghê gớm "

"Ta nhưng không như thế, ta là luyện khí sư trong vòng văn tính có chút danh vọng học giả, vẫn là ẩn thần cốc trưởng lão, có vô số con mắt ở phía sau nhìn chăm chăm ta, một khi ta lâm trận bỏ chạy, truyền đi là được đại sư uẩn, sau đó cũng không biết nên làm như thế nào người "

"Vì lẽ đó, cứ việc không phải như thế việc nghĩa chẳng từ nan, ta vẫn là nhắm mắt đứng dậy, cuối cùng đã biến thành quỷ tu "

"Từ chết đi một sát na kia bắt đầu, ta giống như Giang Đào, vô số lần ở âm hồn nơi sâu xa hỏi mình một vấn đề —— đáng giá không?"

"Vì mấy ngàn cái cùng mình tổ không quen biết người bình thường mà chết, đáng giá không? Cháy hết sinh mệnh, nát tan thần hồn, vĩnh viễn vẫn sống cái này kim loại trong tráp, đáng giá không? Cũng không bao giờ có thể tiếp tục như một bình thường chồng mình, phụ thân, gia gia như thế đi đối xử thân nhân của chính mình, đáng giá không?"

"Cho đến giờ phút này trước, vấn đề này vẫn ở ta âm hồn nơi sâu xa xoay quanh, từ đầu đến cuối không có đáp án "

"Có điều đang nhìn đến Đô Đô như thế đáng yêu nụ cười sau khi, ta tìm tới đáp án "

"Đáng giá, thật sự, rất đáng giá "

"Sẽ có một ngày, nếu như ta sinh đôi tôn nữ ở bên ngoài gặp phải đồng dạng nguy hiểm, ta tin tưởng sẽ có người giống như ta đứng ra bảo bảo vệ bọn họ, để bọn họ có thể không buồn không lo địa triển khai miệng cười, hạnh phúc vui sướng địa tiếp tục sống "

"Ta tin chắc này "

Tinh quỹ đoàn tàu chậm rãi khởi động, rất nhanh sẽ đem liên miên không dứt màu xanh quân đội lều vải quăng ở sau gáy, thay vào đó chính là một mảnh lại hoàn toàn hoang lương vô ngần sa mạc cùng sa mạc

Lần này, đoàn tàu phương diện dựa theo liên bang cấp một thương tàn quân nhân tiêu chuẩn, là Lý Diệu sắp xếp một phòng đơn

Lý Diệu không có từ chối, hẳn rất cần một không gian độc lập, thuận tiện thần hồn của hắn lén vào não vực nơi sâu xa, nuốt chửng Âu Dã tử ký ức mảnh vỡ

Hắn không thể chờ đợi được nữa muốn biết, đang thức tỉnh linh căn, thăng cấp thành người tu chân sau khi, hắn nuốt chửng ký ức mảnh vỡ dị năng, liệu sẽ có phát sinh biến hóa kỳ diệu

Lý Diệu khóa trái môn, nằm ở trên giường, hô hấp đều đều, mỗi một lần hô hấp khoảng cách càng ngày càng dài, thần hồn rất nhanh chìm vào não vực nơi sâu xa, một cây vàng chói lọi ký ức chi cây chậm rãi sinh trưởng

"Quả nhiên có biến hóa!"

Lý Diệu bỗng cảm thấy phấn chấn, nguyên bản đen sì sì ký ức chi cây trung bộ, mấy chục viên "Lá cây" từng cái lấp lánh, đã biến thành có thể cung nuốt chửng ký ức mảnh vỡ!

Dựa theo trước kia làm từng bước nuốt chửng tốc độ, hẳn còn rất xa không cách nào thắp sáng này một phần ký ức mảnh vỡ

Không nghĩ tới theo chính mình thăng cấp thành người tu chân, có thể nuốt chửng ký ức lập tức biến có thêm

Cẩn thận nghiên cứu một phen, Lý Diệu phát hiện, mới thắp sáng đều là Âu Dã tử trở thành Luyện Khí kỳ đệ tử đoạn Nhật Tử ký ức

"Lẽ nào, thắp sáng ký ức mảnh vỡ tốc độ, cùng thực lực của ta có quan hệ?"

"Ta trở thành Luyện Khí kỳ người tu chân sau khi, liền có tư cách nuốt chửng Âu Dã tử thân là Luyện Khí kỳ người tu chân ký ức, mà một khi ta thăng lên Trúc cơ kỳ, như thế Âu Dã tử trúc cơ đoạn thời gian đó ký ức, có thể làm việc cho ta?"

Vấn đề này, nhưng là muốn thời gian đến chậm rãi giải đáp, Lý Diệu tạm thời để ở một bên, ánh mắt lấp lánh địa tìm tòi mới nhất thắp sáng ký ức mảnh vỡ, rất nhanh tìm tới sáng nhớ chiều mong một ngày kia

Đó là Âu Dã tử trở thành người tu chân sau khi ngày thứ ba, Bách Luyện Tông trưởng lão dẫn dắt bọn họ những này người mới, tiến vào Bách Luyện Tông "Luyện thiên tháp" tầng thứ nhất!

Luyện thiên tháp, là Bách Luyện Tông chủ yếu nhất một chỗ cấm địa, cũng chính là phổ thông tu luyện môn phái "Tàng Kinh Các"!

Luyện thiên tháp tổng cộng chia làm chín tầng, mỗi một tầng đều cất giấu lượng lớn kỳ công tuyệt nghệ, càng có mệnh mệnh như biến luyện khí điển tịch!

Lý Diệu hoan hô một tiếng, thần hồn hóa thành một vệt sáng, tập trung vào ký ức mảnh vỡ, chen lẫn ở một nhóm lớn mới lên cấp cấp cấp thấp

người tu chân trung gian, tùy tùng Bách Luyện Tông trưởng lão, đi vào thần bí khó lường luyện thiên tháp tầng thứ nhất!

"Kẹt kẹt —— "

Luyện thiên tháp cửa lớn chậm rãi mở rộng, bên trong là vuông viên mười mấy mét không gian thu hẹp, thế nhưng Lý Diệu vừa đi vào đi, bốn phía liền bay lên một đoàn màu xám tro nhạt sương mù, h lẫn cùng người bên ngoài tách ra

"Ào ào ào ào!"

Đến mấy chục bài tích đầy tro bụi giá sách, vô cùng quý dị địa từ khối xám trung trượt lại đây, Lý Diệu bao quanh vây nhốt

Mỗi một hàng trên giá sách, đều chất đầy Bách Luyện Tông tích lũy ngàn năm mới sưu tập đến cấp thấp công pháp tu luyện

Dùng để giúp đỡ cấp thấp người tu chân rèn luyện thể phách, cao minh nhất rèn thể bí pháp (muôn vạn thử thách)!

Dùng để chống khống hỏa diễm linh năng, giúp cấp thấp người tu chân khống chế hỏa diễm, dã luyện thiên tài địa bảo (Ly Hỏa quyết)!

Vẽ 13 chuỗi thượng cổ phi kiếm kết cấu, nguyên lý cùng phương pháp luyện chế, dùng để là luyện khí sư đánh cơ sở (13 cổ kiếm đồ phổ)!

Từ diệu thủ hư không trộm cắp thuật chuyển hóa mà thành, chuyên môn dùng để rèn luyện ngón tay sự linh hoạt, để tăng lên tốc độ tay, lắp ráp phức tạp pháp bảo (ngàn chỉ nhu cốt)!

Mỗi một bộ cơ sở công pháp tu luyện đều khiến Lý Diệu hai mắt đỏ lên, gào gào thét lên, tim đập như trống châu

Hắn từ trên giá sách rút ra (ngàn chỉ nhu cốt), nhẹ nhàng thổi một cái khí, thổi đi tro bụi, sau đó đem đầu chôn ở trang sách trung hít một hơi thật sâu

Cổ lão điển tịch trung chất chứa ngàn nhật đàn mùi thơm tức, khiến cho hắn tâm thần thoải mái, thoải mái đến cực điểm

Mạnh mẽ bấm bấp đùi cần nhai một cái, Lý Diệu tập trung tinh thần, như đói như khát địa nghiên cứu lên

Hắn ở luyện thiên trong tháp mê muội ròng rã ba ngày ba đêm, trừ ăn cơm cùng gậy phân, mỗi một giây đồng hồ đều đang điên cuồng nuốt chửng Âu Dã tử ký ức

Khi hắn cuối cùng đem (ngàn chỉ nhu cốt), (Ly Hỏa quyết), (13 cổ kiếm đồ phổ) chờ mười mấy bản Bách Luyện Tông cơ sở công pháp điển tịch ăn tươi nuốt sống địa ấn vào não vực nơi sâu xa, tinh quý đoàn tàu tốc độ từ từ chậm lại

Một toà thể lương cổ điển, hùng tráng trống trải thành trấn ra hiện ở trên đường chân trời

"Các vị lữ khách, còn có 15 phút liền đem đến lần này đoàn tàu trạm cuối sóng dữ thành, cảm tạ ngài phối hợp, đối với lữ đồ trung cho ngài mang đến bất tiện, chúng ta biểu thị tự đáy lòng áy náy, chúc ngài thuận buồm xuôi gió!"

Nhu tình như nước giọng nữ ở mỗi một tiết trong buồng xe vang vọng

"Rốt cục đến đại hoang chiến viện, không nghĩ tới dọc theo đường đi lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, mà ta ở bước vào trường đại học trước, đã trở thành người tu chân!"

"Có điều ngàn vạn không thể kiêu ngạo, thế giới lớn như vậy, con đường phía trước trả lại rất dài, không biết còn có ra sao đặc sắc chờ đợi ta đây!"

Lý Diệu khẽ mỉm cười, gánh hắc dực kiếm cùng ảm tinh nham, nhanh chân bước ra đoàn tàu

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Đại Hoang Sóng Dữ

Sóng dữ thành

Ở khoảng cách Đại Hải mười vạn tám ngàn dặm địa phương, một toà thành trấn lại lấy "Sóng dữ" mệnh danh, tựa hồ là một chuyện rất kỳ quái tình

Có điều làm lữ khách từ tinh quĩ liệt trên xe xuống, đứng ra trạm khẩu to lớn pha lê bức tường mặt sau đôi mắt viễn vọng, liền sẽ phát hiện một mảnh sóng lớn mãnh liệt "Hải dương "

Đó là ở bao la bát ngát trên cánh đồng hoang, bởi vì là ngàn tỉ năm cuồng phong bao phủ, nham thạch bị thổi làm chông chất, quyển thành một làn sóng lại một làn sóng sóng lớn đáng khiếp, lại như là một mảnh động lại phong hoá nham chi hải

Mảnh này nham thạch chi hải là hắc hồng hai màu

Hắc, là nham thạch bản thân màu sắc

Hồng, là vô số quân liên bang, người tu chân cùng yêu thú máu tươi nhuộm thành

Nhân loại cùng yêu thú máu tươi đều sâu sắc ngâm vào nham thạch nơi sâu xa nhất, mặc dù nham thạch nát tan, vẫn có thể ở màu đen trung tìm tới lấm ta lấm tẩm màu đỏ tươi

Cùng yêu thú trên cánh đồng hoang cái khác thành trấn không giống, sóng dữ thành bốn phía không có quân doanh đóng quân, không có cao vút trong mây tường vây bảo vệ

Sinh hoạt người ở chỗ này loại cũng không cần tường vây, bởi vì là đã có rất nhiều năm không có mạnh mẽ yêu thú dám can đảm đến xâm phạm tòa thành này trấn

Vừa vặn ngược lại, sóng dữ thành kẻ địch mới cần kiên cố nhất tường vây —— dù vậy, có điều là để cái mạng nhỏ của bọn họ sống thêm mấy giây mà thôi

Không có bất luận nhân vật nào có thể ngăn cản trụ sóng dữ thành cư dân, tường vây không được, yêu thú răng nanh cùng giáp xác càng không được

Đây chính là sóng dữ thành

Đây chính là đại hoang chiến viện vị trí, nam nhi nhiệt huyết thiên đường!

Lý Diệu đứng ra trạm khẩu to lớn pha lê bức tường mặt sau nhìn rất lâu, cảm xúc dường như bên ngoài trên cánh đồng hoang phong hoá nham thạch như thế chập trùng bất định

Sau lưng hẳn còn có mấy trăm tên trẻ tuổi như thế, như thế nhiệt huyết thanh niên, đều là mới vừa từ không giống đường bộ liệt trên xe xuống tân sinh

Nhìn nhau nở nụ cười, rất nhanh xác nhận thân phận của đối phương, đại gia không tự chủ được địa ưỡn ngực, phảng phất từ giờ khắc này bọn họ là được một chặt chẽ không thể tách rời đoàn thể

Đều là tinh thần phấn chấn người trẻ tuổi, rất nhanh sẽ quen thuộc lên, chỉ chốc lát sau, ra trạm khẩu liền vang lên thanh âm kỷ kỷ tra tra

"Ta là Loạn Nhận Đường huynh đệ, ngươi là cái nào học sinh chút?"

"Ha ha, Ta cũng thế Loạn Nhận Đường có thể coi là tìm tới người trong nhà, xem ngươi cánh tay như thế tráng kiện, vừa này ta còn tưởng rằng ngươi là thiết quyền hội đây!"

"Ngươi xem, bên kia trên người cô gái có nhiều như vậy hình xăm thực làm từ đầu văn đến vĩ, nhất định là bùa vẽ quý người —— không được, nàng nghe được!"

Một bên nghe trộm các bạn học trò chuyện, Lý Diệu một bên suy tư mới vừa từ tân sinh nhập học sổ tay lên giải đến tin tức

Đại hoang chiến viện tiền thân là yêu thú trên cánh đồng hoang các loại cây cỏ chiến sĩ võ kỹ giao lưu bình đài, vì lẽ đó giáo phong tự do, giáo quy rộng rãi tôn trọng học sinh tự trị

Chưởng khống mỗi cái viện hệ cũng không phải lão sư mà là hội học sinh, mỗi cái viện hệ hội học sinh đều có được rất lớn tự trị quyền, lão sư chỉ là chỉ đạo, chỉ cần không xúc phạm đến cùng tuyến, bình thường cũng sẽ không làm thiệp hội học sinh hoạt động

Thiết quyền hội, Loạn Nhận Đường, bùa vẽ quý, liễu diệt đao, đây chính là đại hoang chiến viện mạnh mẽ nhất bốn học sinh chút tổ chức

Thiết quyền hội là luyện thể giả hội học sinh, phàm là xem thường khiến dùng vũ khí, tin chắc thân thể là mạnh nhất pháp bảo học sinh, đều sẽ gia nhập thiết quyền hội, không ngừng xung kích thân thể cực hạn, thân thể máu thịt luyện chế thành không gì không xuyên thủng giết chóc máy móc

Loạn Nhận Đường nhưng là kiếm tu hội học sinh, gia nhập Loạn Nhận Đường học sinh đều có được phi thường cao siêu vũ khí lạnh sử dụng kỹ xảo, lý tưởng của bọn họ là trở thành siêu nhất lưu Kiếm Tiên

Liễu diệt đao, nhưng là y học hệ hội học sinh tổ chức

Vừa bắt đầu Lý Diệu rất khó lý giải, tại sao đại hoang chiến trong viện chút có y học hệ tồn tại hơn nửa trình độ phi thường cao, ở bên ngoài khoa cùng chiến địa cấp cứu học chờ lĩnh vực, thậm chí cùng thiên đô y học viện sánh vai cùng nhau

Trải qua tân sinh số tay cẩn thận giải thích, hẳn mới rõ ràng

Đại hoang chiến viện là một khu nhà vũ to bằng cái đấu học, chuyên môn bồi dưỡng chiến sĩ, nóng lòng chém giết, tôn trọng thực chiến

Trong thực chiến đương nhiên chút thụ đủ loại thương, có lúc thương tổn được chỉ còn dư lại nửa cái mạng không kỳ quái —— bất luận thiết quyền hội vẫn là Loạn Nhận Đường thành viên, đều là một đám hãn không sợ chết Phong Tử, coi như đối mặt mạnh mẽ hơn chính mình gấp mười lần yêu thú, cũng sẽ gào gào thét lên xông lên, tuyệt không trùu nửa lần lông mày

Ở tình huống như vậy, đại hoang chiến viện liền xuất hiện một chuyên môn trị liệu ngoại thương cùng phụ trách chiến địa cấp cứu "Y học hệ"

Thông qua mấy trăm năm tích lũy, không ngừng tăng lên trình độ, không ít ở trên chiến trường bị thương nặng, liền thiên đô y học viện đều không thể trị liệu nghiêm trọng bệnh hoạn, đều sẽ đưa đến đại hoang chiến viện y học hệ phụ thuộc ngoại khoa cùng khoa chỉnh hình bệnh viện đến trị liệu

Nơi này bác sĩ am hiểu sử dụng một loại liễu diệt luyện chế đao giải phẫu tiến hành tinh mật nhất thao tác, lâu dần, "Liễu diệt đao" liền trở

thành đại hoang bác sĩ đại danh từ

Cho tới bùa vẽ quỷ, đó là liễu diệp đao càng làm Lý Diệu kinh ngạc tồn tại —— nó lại là nghệ thuật hệ hội học sinh tổ chức

Lý Diệu suy nghĩ nát óc đều không nghĩ ra, tại sao đại hoang chiến viện chút có một "Nghệ thuật hệ", hơn nữa thực lực trả lại mạnh như vậy, xa xa đem hân ân yếm "Luyện khí hệ" sús ở phía sau cái mông

Vẫn là tân sinh số tay vạch trần ảo diệu

Tại tu chân giới có một loại vô cùng huyền diệu thần thông, gọi là "Linh văn thuật", có thể mang linh phù hòa vào thiên hình vạn trạng đồ án, văn ở trên người, khiến cho người không cần tu luyện liền có thể có được sức mạnh to lớn

Nắm giữ loại thần thông này người tu chân, bị tôn xưng là "Linh văn sư"

Đơn giản nhất ví dụ, linh văn sư ở một tên người tu chân trên tay văn một bó hỏa diễm, trong đó tha thứ huyền ảo phiền phức hệ "lửa" phù trận, làm người tu chân này nổ ra năm đấm thì, liền có thể một cách tự nhiên kéo hỏa diễm linh năng bạo phát, căn bản không cần kết ấn, niệm chú chờ chút phát động điều kiện

Đây chỉ là linh văn đơn giản nhất, cấp thấp nhất vận dụng

Chân chính linh văn đại sư, có thể ở tấm lòng trong lúc đó nho nhỏ hình xăm trung, tài năng như thần địa vẽ ra hơn trăm đạo linh phù, hơn nữa hoàn toàn hòa vào huyết thống, cùng bị hình xăm giả hòa làm một thể!

Có thể tưởng tượng được, linh văn sư thực làm là luyện thể giả mạnh nhất phụ trợ giả

Một tên trên người hội mẫn linh văn luyện thể giả, tuyệt đối là trên chiến trường nhân vật đáng sợ nhất, ai cũng không biết hắc hình xăm cùng huyết thống dung hợp sau khi, đến tột cùng chút diễn hóa ra khủng bố bao nhiêu thần thông!

Liên năm Lý Diệu ở tinh quỹ đoàn tàu thượng gặp được đồ mắt quan quân tới nói, hắc có điều là một tên Trúc cơ kỳ cấp thấp người tu chân, theo lý thuyết tuyệt đối không thể trong nháy mắt bay lên mấy trăm mét trên không

Nhưng là linh văn sư ở sau lưng của hắc văn một đôi cánh ánh sáng, khiến cho hắc ở sinh mệnh thời khắc cuối cùng, tiêu hao sức sống kích phát rồi cánh ánh sáng toàn bộ thần thông, xông thẳng lên trời, nổ ra cực kỳ hoa lệ một đòn!

Đại hoàng chiến viện nghệ thuật hệ, là được chuyên môn bồi dưỡng linh văn sư địa phương, ở toàn bộ liên bang đều là riêng một ngọn cờ tồn tại, có thể cùng thiên huyền thư viện đồng loại chuyên nghiệp so sánh hơn thua

Thiết quyền hội Loạn Nhận Đường, liễu diệp đao, bùa vẽ quỷ này bốn SV đại học chút là được đại hoàng chiến viện trụ cột

Hàng năm trường học 80 giáo dục kinh phí cùng tài nguyên đều sẽ chảy vào bốn SV đại học chút trong trường học tốt nhất lão sư, sân bãi, thiết bị, cũng đều chút Ưu an bài trước cho bốn tổ chức lớn sử dụng

Còn sót lại tội nghiệp 20 tài nguyên, mới do mặt khác mười mấy cái phổ thông chuyên nghiệp đến tranh đoạt

Thậm chí có không ít phái cấp tiến cho rằng, đại hoàng chiến viện sở dĩ đành phải "Chín đại" chỉ chưa đều là bị cái khác mười mấy cái phổ thông chuyên nghiệp liên lụy, còn không bằng thẳng thắn đem những này phổ thông chuyên nghiệp tất cả đều một đao chém, chỉ bảo lưu thiết quyền hội,

Loạn Nhận Đường, liễu điệp đao cùng bùa vẽ quỷ, nói như vậy bất định xếp hạng trả lại có thể cao hơn một chút đây!

"Đầu tiên, là được muốn đem Luyện Khí hệ địa vị tăng lên tới cùng tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp như thế" Lý Diệu suy tư

Đang lúc này, phía sau truyền đến tiếng bước chân nhè nhẹ một tên bản đầu trọc nam sinh mang theo kính nề hỏi:

"Vị bạn học này linh lực của người gợn sóng thật mạnh, sẽ không đã Giác Tỉnh linh căn, trở thành người tu chân chứ?"

"Oa!"

Lời vừa nói ra, hết thảy tân sinh đều xông tới, hết sức tò mò nhìn kỹ Lý Diệu

Đại gia đã sớm nghe nói "Chín đại" tàng long ngọa hổ, thiên tài tập hợp, không nghĩ tới trả lại không tiến vào trường học liền nhìn thấy một sống sờ sờ yêu nghiệt!

Lý Diệu bị mọi người nóng rực ánh mắt nhìn chăm chú đến có chút thật không tiện, gật đầu nói: "Không sai, có điều ta vừa Giác Tỉnh cấp độ rất thấp, chỉ là Luyện Khí kỳ một tầng mà thôi "

"Vừa Giác Tỉnh "

Bản đầu trọc nam sinh trầm tư chốc lát, tựa hồ nghĩ đến cái gì, lông mày đều muốn nhảy lên đến, hú lên quái dị, "Lẽ nào người là được cái kia ở nhà ga Giác Tỉnh linh căn, sau đó đem Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân đánh cho vô cùng thâm —— quái vật?"

Lý Diệu sửng sờ, không nghĩ tới chuyện này đã truyền ra

Lần này, tân sinh tất cả đều điên cuồng!

Người tu chân trong lúc đó tranh tài chút nhấc lên sôi trào mãnh liệt sóng linh lực, người bình thường không hẳn có thể nhận biết được nhưng những học sinh mới này đều là linh căn khai phá độ vượt qua 80 cao thủ, tự nhiên nhận biết được gió nổi mây vần

Vì lẽ đó mọi người đều biết, ở lâm thời nhà ga, có hai tên người tu chân phát sinh một lần nho nhỏ xung đột

Bất quá khi đó phần lớn người đều bị quản giáo lên, cũng không biết tường tình, chỉ biết là là một tên vừa Giác Tỉnh Luyện Khí kỳ một tầng người tu chân, đuổi theo một tên Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân đánh, đem Luyện Khí kỳ ba tầng đánh thành đầu heo —— hay là đi cốt đập đánh loại kia yêm đầu heo

Ở đoàn tàu thượng, đại gia đều nghị luận sôi nổi —— cái này Luyện Khí kỳ một tầng thực sự quá mạnh, không biết là chỗ nào nhô ra quái vật

Không nghĩ tới dĩ nhiên là bạn học, là mới vừa tiến vào đại hoang chiến viện tân sinh!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhìn Lý Diệu ánh mắt đều trở nên đặc biệt không giống, ước ao, sùng bái, cuồng nhiệt, sợ hãi

"Đại hoang chiến viện không hổ là liên bang đệ nhất vũ đấu hệ đại học, liên loại này mãnh nhân đều lựa chọn đại hoang chiến viện, ta quả nhiên không thượng sai đại học!"

"Áp lực a, áp lực quá to lớn, sau đó muốn cùng loại này mãnh nhân đồng thời học tập, làm sao được với người ta?"

"Người cả nghĩ quá rồi bạn học, như loại này mãnh nhân, đương nhiên là do 'Giáo sư' đến tự mình chỉ đạo, cho chúng ta loại này phổ thông tân sinh giảng bài nhiều nhất là 'Giảng sư' hàng ngũ, căn bản đều không so được a!"

"Không biết vị này mãnh nhân đến tột cùng là luyện thể giả, vẫn là kiếm tu?"

Bản đầu trọc nam sinh trên mặt tràn ngập sùng bái, kích động nói: "Vị bạn học này, có thể cùng người cao thủ như vậy đồng thời học tập, thực làm là chúng ta vinh hạnh lớn nhất! Không biết —— người thuộc về thiết quyền hội vẫn là Loạn Nhận Đường?"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, phần lớn bạn học đều không chút biến sắc địa chia làm hai cái đoàn thể nhỏ

Bên trái học sinh đại thể da dẻ bóng loáng, phản xạ như kim loại ánh sáng lộng lẫy, hơn nữa từng cái từng cái khớp xương vô cùng lớn, nắm đấm rất bình, nắm chặt thì, lại như muôn vàn thử thách chiến chùy

Bên phải học sinh đại thể ánh mắt sắc bén như đao, trên tay mọc đầy vết chai, không ít người vân tay đều bị chà sáng, bên hông trả lại cắm vào dài ngắn binh khí

Bọn họ phân biệt là thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường thành viên

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Loạn Nhận Cùng Năm Đám Thép

Đại hoang chiến viện cảm rẽ với yêu thú cánh đồng hoang vu, vô cùng tôn trọng thực chiến cùng cạnh tranh, thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường làm đại hoang chiến viện hung hăng nhất hai học sinh biết, vì tranh thủ các loại tài nguyên, trăm năm qua vẫn là tranh đấu đối lập tử địch

Phần lớn thời điểm, thiết quyền hội đều mơ hồ vượt trên Loạn Nhận Đường một bậc, ngoại trừ mấy năm trước "Yêu đao Bành Hải" đảm nhiệm Loạn Nhận Đường đường chủ, cũng chính là "Kiếm tu hội học sinh chủ tịch" thì, Loạn Nhận Đường mới đột nhiên bạo phát quá hai năm

Có điều, theo yêu đao Bành Hải tốt nghiệp, Loạn Nhận Đường lại từ từ uế oải xuống

Đặc biệt mấy năm gần đây, thiết quyền hội hiện ra "Đinh Linh Đang" cái thứ bạo long hình người làm hội trưởng, thực làm đem Loạn Nhận Đường áp thành bánh thịt

Mãi mới chờ đến lúc đến Đinh Linh Đang tốt nghiệp đại học, Loạn Nhận Đường đương nhiên hy vọng có thể mạnh mẽ lên một cái!

Nếu như Lý Diệu đi chính là kiếm tu con đường, Loạn Nhận Đường rất có thể lần thứ hai quật khởi, tái hiện "Yêu đao Bành Hải" thời đại huy hoàng

Có thể như quả Lý Diệu là một tên luyện thể giả, không cần phải nói, đón lấy mấy năm Loạn Nhận Đường phỏng chừng vẫn là chỉ có thể đi theo

thiết quyền hội phía sau cái môn, ăn chút tàn canh lạnh chích!

Bởi vậy, hết thầy học sinh đều căng thẳng tới cực điểm, chết nhìn chòng chọc Lý Diệu miêng, nín hơi chờ đợi hắn nói ra đáp án

Lý Diệu có chút lúng túng gãi gãi da đầu: "Thật không tiện, các vị bạn học, ta vừa không thuộc về thiết quyền hội, không phải Loạn Nhận Đường thành viên, ta thuộc về tinh hỏa minh "

"Tinh hỏa minh —— đó là một cái gì?"

Không ít tân sinh đều nháy mắt, một chốc không phản ứng lại

"Như vậy mãnh nhân lại không thuộc về thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường? Tinh hỏa minh, nghe vào rất thô bạo, lẽ nào đại hoang chiến viện còn có cái gì ẩn giấu chuyên nghiệp, chuyên môn chiêu thu như vậy siêu cấp mãnh nhân?"

"Cái gì ẩn giấu chuyên nghiệp, người cho rằng là xem tiểu thuyết a, làm sao có khả năng có thứ đó tồn tại!"

Vài tên tân sinh từ tinh trong đầu điều ra tân sinh sổ tay cẩn thận kiểm tra, một lát sau đều toát ra cực kỳ kinh ngạc biểu hiện, tựa hồ bị định thân pháp nhốt lại

"Như thế nào như thế nào, tinh hỏa minh đến tột cùng là cái nào chuyên nghiệp hội học sinh?" Bên cạnh có học sinh tò mò hỏi

"Là —— Luyện Khí hệ!"

"A? Được xưng đại hoang chiến viện tối nát chuyên nghiệp Luyện Khí hệ?"

Tất cả mọi người tất cả đều há hốc mồm

Không chờ bọn họ phát sinh càng đa nghi hỏi, Lý Diệu đã gánh ảm tinh nham cùng hắc dực kiểm đi ra nhà ga chỉ chứa cho mọi người một cao thâm khó dò bóng lưng

Bản đầu trục nam sinh vỗ vỗ một tên ngây người như phỗng tân sinh vai, thở dài nói:

"Không cần suy nghĩ nhiều, học bá ý nghĩ là chúng ta những này học cận bã làm sao đoán đều đoán không ra "

Nhà ga ở ngoài trên quảng trường nhỏ, bầu không khí vô cùng túc sát, mười mấy đoàn người lại như là quân đội, trạm thành mười mấy cái chỉnh tề như một tiểu lần đầu khối

Mỗi một cái tiểu lần đầu khối trung gian đều cao cao lay động một cây cờ lớn

Bọn họ đều là trước tới đón tiếp tân sinh hội học sinh thành viên

Phía trước nhất hơn một trăm người bình quân thân cao đều ở hai mét trở lên, da dẻ toả ra như kim loại ánh sáng lộng lẫy, con mắt càng là lấp lánh có thần, như là vô số viên mặt trời nhỏ lờ lờ toả sáng!

Bọn họ trên người gần như trần trụi, nham thạch giống như bắp thịt bại lộ ở trong không khí, nhiều nhất bộ một cái thô ráp da thú chiến giáp không ít chiến giáp thượng lưu lại vết máu loang lổ thực làm như là ăn tươi nuốt sống người man rợ!

Ở này quần "Người man rợ" trung gian, dùng một cái dài mười mấy mét to lớn yêu thú xương sống là cột cờ, đánh một mặt to lớn cờ xí, mặt trên vẽ ra một cái to lớn sắt thép năm đấm, một viên xen kẽ như răng lược yêu thú xương sọ oanh thành nát cận bã!

Hình ảnh khuếch đại, bút pháp thô ráp, thực làm như là một oai hùng vũ phu tiện tay bơi lên, nhưng tràn ngập hùng tráng sức mạnh, khiến người ta nhìn xem liền nhiệt huyết sôi trào hai cái nắm đấm hận không thể cháy hừng hực lên

Đây chính là thiết quyền hội chiến kỳ!

Chiến kỳ, đứng thẳng một tên thân cao vượt qua hai mét ba mươi không ngô cự Hán

Mặc dù ở một đoàn bấp thịt sôi sục trắng hán bên trong, đều có thể nói là hạc đứng trong bầy gà tồn tại

Lại như là một đoàn thiết giáp tê giác trung, đột nhiên xuất hiện một con mãnh voi lớn!

Cự Hán đầu trọc, trên đỉnh đầu xăm lên một giống y như thật năm đấm thép, cùng trên chiến kỳ đồ án giống như đúc, trên người che kín giương nanh múa vuốt hình xăm, có điều bị giáp da che khuất hơn nửa, như ẩn như hiện, dường như ngủ đông ở trong rừng rậm mãnh hổ nhìn không rõ ràng, nhưng càng thêm đáng sợ

"Vũ đấu hệ, luyện thể chuyên nghiệp tân sinh, đều đến năm đấm thép chiến kỳ phía dưới tập kết!"

Cự Hán quát lên một tiếng lớn, như Minh Lôi cuồn cuộn, ở trong đám người nổ tung

"Hắn là được thiết quyền hội này một đời hội trưởng Hoa Thiên Hùng, Luyện Khí kỳ mười một tầng cao thủ, có người nói hắn trả lại tu luyện bí thuật, một khi nổi giận bùng bùng, kích phát trên thiên linh cái hình xăm, có thể mạnh mẽ nhảy vào Luyện Khí kỳ 13 tầng trở lên cảnh giới đỉnh cao, duy trì mười mấy giây —— như thế thực lực khủng bố, chỉ đứng sau đời trước hội trưởng Đinh Linh Đang!"

"Theo như vậy mãnh nhân, xem ra trường học có thể bắt cho chúng ta tài nguyên nhất định không ít!"

"Chúng ta mau tới thôi!"

Hơn mười người lựa chọn "Vũ đấu hệ luyện thể chuyên nghiệp" tân sinh lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, một đường Porsche, gia nhập thiết quyền hội hàng ngũ

Cùng lúc đó, một đạo giống như rắn độc âm thanh lạnh lùng, đang tái sinh vang lên bên tai

"Lựa chọn kiếm tu chuyên nghiệp tân sinh, đến Loạn Nhận Đường chiến kỳ tập kết đi!"

Cùng Hoa Thiên Hùng kinh thiên động địa tiếng hô không giống, này quân âm thanh không mang theo nhỏ tí tẹo khói lửa, như là lóe lên một cái rồi biến mất ánh đao

Lý Diệu thần niệm bành trướng, ngũ giác như thủy triều khuếch tán ra, mới ở thiết quyền hội mặt sau trăm người trong trận doanh, tìm tới một cái vóc người hơi gù lưng, sắc mặt trắng bệch, dung mạo không sâu sắc thanh niên

Này hơn một trăm người tất cả đều ăn mặc nhạt trường bào màu xám, tất cả mọi người sau lưng, bên hông, ống tay, ủng bên trong phàm là có thể đeo vũ khí địa phương, đều mang theo lượng lớn côn trượng bao bố, mơ hồ tỏa ra hàn khí

Khí chất của bọn họ, như là những này bao bố như thế, nhìn như thường thường không có gì lạ, hào không lộ ra trước mắt người đời

Chỉ có đáy mắt tình cờ né qua một điểm tinh mang, mới như là vừa khai phong lưỡi dao, khiến cho người không rét mà run

Tên này vóc người có chút gù lưng người trẻ tuổi, cho Lý Diệu cảm giác cực kỳ âm lãnh, chỉ liếc mắt nhìn hắn, Lý Diệu liền cảm thấy như đọa kẻ băng nứt, cốt tủy mơ hồ đâm nhói

"Hắn là được Loạn Nhận Đường chủ Từ Qua, Luyện Khí kỳ mười một tầng kiếm tu, chúng ta tương lai mấy năm lão đại rồi, đại gia biểu hiện gọn gàng một điểm, cho hắn lưu cái ấn tượng tốt!"

Hơn mười người lựa chọn trở thành kiếm tu tân sinh, ngẩng đầu ưỡn ngực đi tới, gia nhập Loạn Nhận Đường hàng ngũ

Ở thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường sau khi, là bữa vẽ quý cùng liễu điệp đao hội học sinh tổ chức

Liễu điệp đao thành viên đều là y học sinh, bạch đại quái là bọn họ tiêu chuẩn chế phục

Có điều cùng phổ thông bạch đại quái không giống, bọn họ bạch đại quái thượng trả lại thù giống y như thật huyết bộ xương, trên cánh đồng hoang cuồng phong thổi qua, huyết bộ xương miệng mở ra đóng lại phảng phất hương về tử vong phát sinh cười nhạo

Bữa vẽ quý thành viên, nhưng đều ăn mặc gió thổi không lọt trường bào, duy nhất bại lộ ở trong không khí trên mặt đều hội đầy hình xăm, lại như là từng cái từng cái màu sắc sắc sỡ tắc kè hoa, thấy không rõ lắm diện mạo thật sự

Liễu điệp đao cùng bữa vẽ quý tiếp đi rồi tân sinh sau khi, còn lại tân sinh cũng chỉ còn sót lại mười mấy đại thể là vợ va vợ vãn, thực lực vô cùng thâm

Những này, là được tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp ở ngoài phổ thông chuyên nghiệp tân sinh

Nhìn từng cái từng cái bạn cùng lứa tuổi vô cùng phấn khởi địa vùi đầu vào tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp trung, những này phổ thông chuyên nghiệp tân sinh dồn dập phát sinh thở dài, không hề che giấu chút nào ước ao cùng thất vọng tâm ý

Lý Diệu trạm ở tại bọn hãn trung gian, lại như là một cái răng nanh nhuộm máu sói ác đứng một đám cáp ba cầu trung gian khỏi nói có cỡ nào chói mắt

Đang lúc này ——

Lý Diệu mi tâm nhảy một cái đột nhiên cảm giác thấy trước mặt không khí có chút quỷ dị

Trong lòng hơi động, một cách tự nhiên lui về phía sau một bước, đồng thời hai đầu gối hơi uốn lượn, linh năng tràn vào hai chân, khiến cho mỗi một cột bắp thịt đều ở bất cứ lúc nào có thể bạo phát trạng thái tốt nhất!

Ngay ở hãn lùi về sau cùng một giây, hai đạo bóng đen từ thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường trong trận doanh lóe lên mà ra, ở Lý Diệu trước mặt một lần nữa ngưng tụ

Chính là đầu trục cự Hán Hoa Thiên Hùng cùng gù lưng thanh niên Từ Qua, hai tên Luyện Khí kỳ mười một tầng cao thủ thanh niên!

Hai người trên mặt đồng thời toát ra một tia kinh ngạc, bọn họ không nghĩ tới Lý Diệu cảm tri nhạy cảm đến trình độ như thế này có thể sớm báo trước đến sự xuất hiện của bọn họ

"Được, quả nhiên là Đinh lão sư coi trọng người!"

Đầu trục cự Hán Hoa Thiên Hùng cười ha ha, dùng hết sức hài lòng ánh mắt trên dưới đánh giá Lý Diệu, gật đầu nói, "Lý Diệu bạn học, người người vẫn không có đi tới trường học, tiếng tăm cũng đã truyền khắp toàn

bộ trường học, nghe nói người vừa Giác Tỉnh, liền tay không một tên Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân đánh nổ, có như vậy thân thủ không đi luyện thể giả phương hướng phát triển, thực sự quá đáng tiếc! Như thế nào, rảnh rồi lại đây thiết quyền hội nhìn, ta cùng Đình Linh Đang lão sư chút vẫn chờ người, nếu như người có hứng thú, công việc chuyển hệ không phải việc khó gì!"

Lý Diệu còn chưa nói, gù lưng thanh niên Từ Qua trước tiên cười gằn lên:

"Hoa Thiên Hùng, Lý Diệu bạn học ở luyện khí phương diện thiên phú là rõ như ban ngày, gia nhập các người thiết quyền hội, chẳng phải là quá lãng phí? Ta liền không giống, ta không phải tới mời Lý Diệu bạn học gia nhập Loạn Nhận Đường, chỉ là hi vọng Lý Diệu bạn học sau đó có thể cân nhắc vượt hệ phát triển, đồng thời học tập luyện khí cùng kiếm tu chương trình học, tương lai nắm một 'Song học vị' không phải việc khó!"

Quét Lý Diệu một chút, Từ Qua trong mắt lờ lờ toả sáng, như là một cái phát hiện Tiểu thanh oa rắn độc, bộc lộ ra chân thực ý đồ:

"Đương nhiên, nếu như Lý Diệu bạn học đồng ý học tập trọng tâm đặt ở kiếm tu chi đạo thượng, chúng ta vô cùng hoan nghênh —— ta biết Lý Diệu bạn học cùng 'Yêu đao Bành Hải' là chân chính sư huynh đệ quan hệ, mà Bành Hải tiền bối lại đảm nhiệm qua chúng ta Loạn Nhận Đường đường chủ, đây chính là đại gia duyên phận, nói không chắc sẽ có một ngày, Lý Diệu bạn học có cơ hội trở thành đời tiếp theo Loạn Nhận Đường đường chủ, dẫn dắt Loạn Nhận Đường triệt để đánh nổ thiết quyền hội, tái hiện 'Yêu đao Bành Hải' thời đại huy hoàng a!"

Lý Diệu mỉm cười:

"Hai vị hảo ý ta chân thành ghi nhớ, hay là tương lai có một ngày ta sẽ cân nhắc, nhưng hiện tại, ta thuộc về tinh hỏa minh "

Ánh mắt của hắn vô cùng kiên định, không chút nào thụ hai người đầu độc

Hoa Thiên Hùng cùng Từ Qua liếc mắt nhìn nhau, hai người đồng thời nở nụ cười

Hoa Thiên Hùng thoải mái nói:

"Được, Lý Diệu bạn học, chúng ta biết không dễ như vậy thuyết phục người "

Từ Qua tiếp lời nói:

"Có điều chờ người ở Luyện Khí hệ học tập một quãng thời gian, người liền sẽ phát hiện, phổ thông chuyên nghiệp cùng trọng điểm chuyên nghiệp trong lúc đó phân phối đến tài nguyên cùng học thuật trình độ, hoàn toàn là hai việc khác nhau, ở Luyện Khí hệ học tập tuyệt đối là lãng phí thiên phú của người "

Hoa Thiên Hùng tiếp tục nói:

"Đến thời điểm nếu như người hồi tâm chuyển ý, xin mời ngay lập tức tới tìm chúng ta thiết quyền hội, bằng điều kiện của người, ta bất cứ lúc nào đều tiếp thu người chuyển hệ xin!"

Từ Qua tranh đấu đối lập địa làm ra hứa hẹn:

"Ta như thế, chúng ta Loạn Nhận Đường cửa lớn là bất cứ lúc nào hướng về Lý Diệu bạn học mở rộng!"

"Hiện tại, xin mời!"

Hai tên hội trưởng hội học sinh vừa chấp tay, lui về từng người trận doanh, Loạn Nhận Đường cùng thiết quyền hội lại như là hai chi nghiêm

chỉnh huấn luyện quân đội lui lại như thế, vô thanh vô tức địa rút khỏi
quảng trường

Lý Diệu tiếp tục tiến lên, tìm kiếm tinh hỏa minh đại kỳ

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoạ Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Chúng Ta Là Bàng Môn Tà Đạo?

Theo tân sinh lục tục bị từng người hội học sinh tiếp đi, mới vừa rồi còn phi thường náo nhiệt quảng trường rất nhanh sẽ quạnh quẽ hạ xuống, chỉ còn dư lại Lý Diệu cùng bảy, tám tên tân sinh

Ngoại trừ Lý Diệu, tất cả mọi người đều mặt ủ mày chau, than thở —— bọn họ đều là Luyện Khí hệ tân sinh

"Ai, mọi người nhi đều có tin tức, liên còn lại chúng ta mấy cái nan huynh nan đệ, Luyện Khí hệ không hồ là đại hoang chiến viện rác rưởi nhất chuyên nghiệp, nhìn, liên tiếp tân sinh đều so với người ta chậm nửa nhịp, đến hiện tại trả lại không ai xuất hiện!"

Một tên da dẻ biến thành màu đen hơi mập nam sinh bữu môi, cười khổ nói

Hắn gọi Hoàng Thông, tính cách vô cùng hướng ngoại, rất nhanh sẽ xâu chuỗi nổi lên bầu không khí, để nan huynh nan đệ môn đều quen thuộc lên

Chờ đại gia đều giới thiệu xong lẫn nhau họ tên cùng quê hương, Lý Diệu rốt cục không nhìn được, hỏi ra vẫn bồi hồi ở đáy lòng nghi vấn:

"Các vị huynh đệ, đại gia vì sao như thế rầu rĩ không vui? Tuy nói Luyện Khí hệ là không ra sao, có điều chung quy là 'Chín đại', lại kém không kém chỗ nào đi, tốt nghiệp sau khi tổng có thể tìm được công việc, còn để cho các người như thế khó chịu sao?"

Lời vừa nói ra, mọi người hai mặt nhìn nhau, tất cả đều dùng vô cùng quý dị ánh mắt đánh giá Lý Diệu

Lý Diệu bị bọn họ nhìn chăm chú đến đáy lòng sợ hãi, lảng nói: "Ta nói sai lầm rồi sao?"

Hoàng Thông khà khà cười quái dị:

"Xem ra Lý Diệu bạn học ở kê khai chí nguyện trước, nhất định không có được hiểu rõ quá đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ cái này chuyên nghiệp "

Lý Diệu cau mày:

"Ta xác thực không thâm nhập hiểu rõ quá, chỉ biết là là 'Chín đại' bên trong tối nát mấy cái chuyên nghiệp một trong, vậy thì như thế nào? Nhiều nhất có điều là dạy học trình độ thấp một ít, chỉ cần chúng ta đủ nỗ lực, cũng chưa chắc không thể thành công a, chính là sư phụ dẫn vào cửa, tu hành ở mọi người ah!"

Hoàng Thông thở dài một tiếng, nói:

"Liền biết ngươi khẳng định không thâm nhập hiểu rõ quá, bằng không lấy như ngươi vậy một thị cấp thi đại học trạng nguyên thân phận, như thế nào chút bước vào cái này vũng bùn đây?"

"Vũng bùn? Ta không hiểu!"

"Nói cho ngươi đi, Lý Diệu bạn học, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ vấn đề lớn nhất cũng không phải dạy học trình độ quá thấp mà là nơi này luyện khí lý niệm cùng luyện khí sư trong vòng chủ lưu có căn bản không giống, thuộc về 'Kêu là chủ lưu' "

"Nếu như dùng bốn vạn năm trước cổ đại Tu Chân Giới tới nói —— ở chủ lưu luyện khí sư trong mắt, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ là được bâng môn tà đạo!"

"Bâng môn tà đạo —— nghiêm trọng như thế?" Lý Diệu giật nảy cả mình

Hoàng Thông gật đầu nói: "người tưởng tượng càng thêm nghiêm trọng thậm chí có thể tăng lên trên đến 'Đại đạo chi tranh' trình độ!"

"Đại đạo chi tranh?" Lý Diệu cau mày, Đinh Dẫn nói như vậy, xem ra là thật sự

Hắn nhớ tới ở xa xôi hào thượng, đã từng gặp được một tên tinh vân giáo sư đại học cùng một tên liên bang đệ nhất học viện quân sự lão sư trong lúc đó xung đột

Vì tranh luận "Linh năng bản chất" hai người liền đã xảy ra một hồi "Đại đạo chi tranh", suýt nữa muốn "Đi ra ngoài từng làm một hồi "

Nếu không có lúc đó trước công chúng, người vây xem đông đảo, nói không chắc hai người thật muốn ra tay đánh nhau, nháo chết người

Trịnh Đông Minh cho Lý Diệu từng giải thích, "Người tu chân" là được "Truy tìm chân lý người" mỗi một tên người tu chân đối với mình tuân theo lý niệm đều là dị thường ngoan cố

Dù cho tính cách lại ôn hòa người tu chân một khi gặp phải "Đại đạo chi tranh", đều sẽ lộ hết ra sự sắc bén, hào không thỏa hiệp, mãi đến tận kẻ địch thờ phụng "Chân lý" triệt để chém giết mới thôi

"Chân lý" là người tu chân căn bản, "Đại đạo chi tranh" là người tu chân lớn nhất chiến tranh, thậm chí cùng yêu ma quỷ quái chiến tranh càng thêm nghiêm trọng, không có nửa điểm chỗ giảng hoà

"Đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ thờ phụng 'Chân lý' cùng chủ lưu lý niệm có lớn như vậy khác biệt sao? Dĩ nhiên có thể tăng lên trên đến 'Đại đạo chi tranh' trình độ?"

Lý Diệu thực sự không hiểu

Hoàng Thông vội ho một tiếng, giải thích:

"Cái gọi là 'Đại đạo chi tranh', cũng chính là tinh anh phái cùng cây cỏ phái tranh luận "

"Lấy biển sâu đại học làm đại biểu chủ lưu luyện khí lý luận tôn trọng đi tinh anh con đường, pháp bảo thiết kế càng phức tạp, kết cấu càng nghiêm mật, Uy Lực càng cường đại càng tốt!"

"Cho tới luyện chế ra đến pháp bảo thành phẩm quá cao, kết cấu quá phức tạp cho tới trục trặc suất cao, đồng thời trang bị pháp bảo điều kiện càng ngày càng hà khắc những vấn đề này, ở chủ lưu luyện khí lý luận xem ra đều là vấn đề nhỏ, không quá quan trọng "

"Dựa theo loại này lý niệm, quyết định chiến tranh thắng bại chính là cấp cao người tu chân, vì lẽ đó liền muốn không tiếc bất cứ giá nào luyện chế ra uy lực mạnh mẽ cấp cao pháp bảo cung Kết Đan Kỳ cường giả cùng nguyên anh lão quái sử dụng, nhiều nhất lại luyện chế một ít phổ thông pháp bảo cho Trúc cơ kỳ người tu chân sử dụng "

"Cho tới Luyện Khí kỳ người tu chân cùng binh lính bình thường, không cách nào mà thôi đại cục, không đáng đa hoa tâm tư, cũng không phải luyện khí sư quan tâm trọng điểm "

"Đây là luyện khí sư trong vòng phổ biến cái nhìn, phần lớn trường học cùng luyện khí tông phái đều là như thế cho rằng "

"Mà trường học của chúng ta Luyện Khí hệ, đại khái là duy nhất ngoại lệ, bởi vì chúng ta trường học vốn là từ cây cỏ trung quật khởi, vì lẽ đó đặc biệt coi trọng cấp thấp người tu chân cùng binh lính bình thường sức chiến đấu "

"Ở cây cỏ phái luyện khí lý niệm trung, quyết định chiến tranh thắng bại cũng không phải cấp cao người tu chân, vừa vặn ngược lại, người ta tập nập cấp thấp người tu chân cùng binh lính bình thường mới là then chốt "

"Chỉ cần là lên tới hàng ngàn, hàng vạn Luyện Khí kỳ người tu chân cùng binh lính bình thường trang bị thượng thích hợp pháp bảo, kiến đông căn chết voi, coi như nguyên anh lão quái, ở hơn vạn tên Luyện Khí kỳ người tu chân xung kích bên dưới, như thường ép thành thịt nát!"

"Từ này một góc độ xuất phát, quyết định một món pháp bảo ưu khuyết tiêu chuẩn, hiển nhiên không phải Uy Lực "

"Thành phẩm rẻ tiền, kết cấu đơn giản, tính năng ổn định, không dễ dàng hư hao, hoặc là nói hư hao sau khi thuận tiện duy tu, chọn dùng phổ thông nguyên liệu mà không phải thiên tài địa bảo, có thể ở đây chuyển sản xuất thượng rất nhiều lượng luyện chế, đồng thời bất luận người nào đều có thể rất nhanh học được sử dụng có những này ưu điểm, mới thật sự là tốt a pháp bảo!"

"Người xem, tinh anh phái cùng cây cỏ phái pháp bảo luyện chế lý niệm tuyệt nhiên ngược lại, là điển hình nhất 'Đại đạo chi tranh' "

"Trước mắt, tinh anh phái là trong vòng chủ lưu, 90 luyện khí sư đều thuộc về tinh anh phái, bọn họ đem cây cỏ phái xem là là ngu muội vô tri man tử, thậm chí chuyện cười cây cỏ phái luyện chế ra đến pháp bảo đều là thiêu hỏa côn, cục sắt vụn, căn bản không tính là chân chính pháp bảo "

"Cây cỏ phái bế đỉnh nhân vật, là được chúng ta hệ chủ nhiệm Mạc Huyền giáo thụ, hần hầu như lấy sức một người nâng lên toàn bộ cây cỏ

phái đại kỳ, kiên trì là người bình thường cùng cấp thấp người tu chân luyện chế pháp bảo lý niệm, mấy chục năm chưa từng dao động, vì lẽ đó ở luyện khí sư trong vòng, có 'Phong Tử' bí danh "

"Chủ lưu luyện khí sư vòng tròn, đối với 'Mạc Phong Tử' học sinh đều phi thường khinh bỉ, chúng ta tốt nghiệp sau khi hầu như không thể ở chủ lưu luyện khí sư trong vòng tìm được công việc tốt, xếp hạng liên bang năm trăm Cường Đại tông phái đều sẽ không chiêu thu đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ học sinh tốt nghiệp, chúng ta chỉ có thể đi một ít tông phái vừa và nhỏ, hoặc là trong quân cơ sở bộ đội làm đơn giản nhất cơ sở luyện khí công tác, nói chung tiền đồ rất ảm đạm rồi "

"Trở lên, là được luyện khí sư trong vòng 'Đại đạo chi tranh' chỉ cần thâm nhập hiểu rõ quá người, đều sẽ không ghi danh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ "

"Liên bắt ta tới nói, ta nằm mơ đều không nghĩ tới muốn đọc Luyện Khí hệ, ta nguyện vọng 1 là vũ đấu hệ kiếm tu phương hướng có điều ta lựa chọn 'Phục tùng phân phối', kết quả điểm không đủ trình độ làm kiếm tu, liền bị điều hoà đến Luyện Khí hệ đến rồi!"

"Ta nguyên bản thật sự không nghĩ đến, có điều ta đã học lại hai năm, thực sự không muốn lại học lại năm thứ ba, làm 'Cao Lục Sinh' quá mất mặt xấu hổ đúng không? Bị bắt buộc dĩ không thể làm gì khác hơn là bóp mũi lại đến rồi "

Hoàng Thông lời nói này gây nên hết thảy tân sinh cộng hưởng, đại gia mồm năm miệng mười gọi lên

"Ta cũng thế, Ta cũng thế, ta không nghĩ tới muốn đọc cái gì quý Luyện Khí hệ, đều là cha ta buộc ta đến, nói cẩn thận ngạt là 'Chín đại' mà, nói ra vẫn là rất uy phong!"

"Ai sẽ cam tâm tình nguyện học cở gì căn luyện khí thuật a, ta đã sớm nghĩ kỹ, một có cơ hội ta liền muốn chuyển hệ dừng nói tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp, tùy tiện cái nào chuyên nghiệp đều theo 'Mạc Phong Tử' phát rồ thân thiết a!"

"Như thế như thế, ca mấy cái, mọi người cùng nhau cố gắng lên, tranh thủ sớm ngày chuyển hệ!"

Hoàng Thông thấy Lý Diệu đảm chiêu đáng đáp, còn tưởng rằng hẳn đang lo lắng tiền đồ, không khỏi cười nói:

"Lý Diệu bạn học, người có cái gì có thể lo lắng? Thực lực của người mạnh như vậy, vừa này thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường đều đối với người phát sinh mời, người tới tập chung đều có thể chuyển hệ Luyện Khí hệ lại nát, cùng người không liên quan "

Lý Diệu trầm ngâm hồi lâu, lắc đầu nói:

"Đa tạ người giới thiệu, Hoàng Thông bạn học, có điều ta cũng không có chuyển hệ dự định, vừa vặn ngược lại, nghe xong người giới thiệu, ta cảm thấy lựa chọn đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ thực sự là quá chính xác —— nơi này luyện khí lý niệm, vô cùng phù hợp khẩu vị của ta "

Hết thầy bạn học đều há hốc mồm, như là nhìn một con quái vật

Hoàng Thông ngạc nhiên nói: "Lẽ nào người cũng cùng 'Mạc Phong Tử' như thế, kiên trì cây cỏ phái luyện khí lý niệm?"

"Đúng là" Lý Diệu thản nhiên thừa nhận

Ở nuốt chứng lượng lớn Âu Dã tử ký ức mảnh vỡ sau khi, Lý Diệu đối với luyện khí học lý giải ở trong lúc bất tri bất giác nhiễm phải không ít bốn vạn năm trước cổ tu thời đại phong cách

Ở cổ tu thời đại, cũng không có nhiều như vậy phức tạp pháp bảo, như là "Quá ất lô từ pháo" như vậy muốn vận dụng mấy trăm ngàn viên cầu kiện mới có thể luyện chế ra đến pháp bảo là căn bản không tồn tại

Coi như là có thể chém giết hóa thần lão quái thần binh lợi khí, nhiều nhất cũng chính là mấy trăm cầu kiện tạo thành

Vì lẽ đó Lý Diệu chính thống liền tôn trọng đơn giản trực tiếp luyện khí lý niệm, đối với đặc biệt phức tạp tinh vi pháp bảo có chút chống cự

Càng quan trọng chính là

Lý Diệu nhớ mang máng, ở trước đây thật lâu dị trong mộng, hắc kiếp trước thế giới kia, đã từng có hai cái siêu cấp bá quyền, từ hai loại không giống thiết kế lý niệm xuất phát, chế tạo ra hai loại phong cách tuyệt nhiên không giống, nhưng đồng dạng mạnh mẽ vô cùng vũ khí!

Một loại, là "Tô thức phong cách"!

Một loại, là "Đức thức phong cách"!

Đức thức phong cách vũ khí, lại như tinh anh phái pháp bảo, kết cấu phức tạp tinh vi, chế tạo thành phẩm đắt đỏ, sinh sản công nghệ phức tạp, đối với thao tác giả yêu cầu cực cao

Đương nhiên, Uy Lực cũng vô cùng mạnh mẽ

Mà tô thức phong cách vũ khí, lại như cây cỏ phái pháp bảo, chuyên môn là chiến thuật biến người chế tạo, không bắt buộc Uy Lực, chỉ cần kết cấu đơn giản tin cậy, chế tạo thành phẩm rẻ tiền, có thể ở đơn sơ nhất trong phân xưởng rất nhiều lượng sinh sản, để đốt đặc cán mai người bình thường thậm chí phụ nữ đều lập tức bắt đầu sử dụng

Dựa vào uy lực mạnh mẽ đức thức vũ khí, trước một siêu cấp bá quyền đã từng quét ngang bát hoang, nuốt chửng nửa cái văn minh thế giới, ở chiến thuật mức độ thượng, đạt được một lợi một thắng lợi huy hoàng

Thế nhưng ở chiến lược mức độ thượng

Kết cấu đơn giản, thành phẩm rẻ tiền, thao tác thuận tiện tô thức vũ khí, nhưng từ từng gian đơn sơ nhà xưởng phân xưởng cuộn cuộn không ngừng trào ra, tập kết thành che ngợp bầu trời sắt thép đại quân, ở một đám thô lỗ dã man, chỉ có tinh lực chi Dũng, không hề kinh nghiệm chiến đấu binh lính thao tác, mạnh mẽ gánh vác đức thức vũ khí cùng tối quân nhân tình nhuệ tàn phá, cuối cùng thậm chí phản đẩy trở lại, những kia tình xảo đến cực điểm, có thể nói tác phẩm nghệ thuật đức thức vũ khí, tất cả đều tụt đến nát bét

Lý Diệu kiếp trước tổ quốc, càng là tô thức phong cách tinh túy phát huy đến cực hạn, chế tạo ra vũ khí thành phẩm cực kỳ rẻ tiền, ngoại hình cực kỳ xấu xí, thực làm thổ đến đi cận bã, nhưng là ở trên chiến trường phát huy được sức chiến đấu, nhưng có thể nói "Phát điên"!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Huyền Cốt Kế Hoạch

Nghĩ tới đây, Lý Diệu nghiêm túc nói:

"Chỉ dựa vào nguyên anh lão quái, hay là có thể đạt được một trận chiến đấu thắng lợi, thậm chí có thể đánh thắng một hồi chiến dịch "

"Thế nhưng chiến tranh chân chính, tuyệt đối không thể bằng vào mấy cái nguyên anh lão quái liền có thể đánh thắng "

"Liên bang không phải là không có chiến đấu hình nguyên anh lão quái, bọn họ không phải là không có thần binh lợi khí, tại sao không dám vọt vào huyết yêu giới, đem Yêu tộc sào huyệt triệt để phá hủy?"

"Trả lại không phải là bởi vì huyết yêu giới bên trong yêu thú cấp thấp thực sự quá nhiều, liền nguyên anh lão quái cũng không thể chịu đựng trụ vĩnh viễn không có điểm dừng vậy công?"

"Dưới cái nhìn của ta, cùng với tiêu hao lượng lớn tài nguyên là nguyên anh lão quái luyện chế một hai kiện thần binh lợi khí, chẳng bằng là binh lính bình thường cùng cấp thấp người tu chân luyện chế càng nhiều đơn giản tin cậy pháp bảo, đến thời điểm tụ tập lên mười triệu người, thậm chí là lấy 'Úc' làm đơn vị đại quân, một đường nghiền ép lên đi, cái gì yêu vương yêu tướng, đều muốn ép thành thịt nát a!"

"Đại gia đừng chán ngán thất vọng, chúng ta đồng thời cố gắng lên, nói không chắc có một ngày cây cỏ phái sẽ biến thành luyện khí giới chủ lưu,

chúng ta đều có thể trở thành là đức cao vọng trọng học thuật quyền uy đây!"

Lý Diệu cười ha ha, chỉ vào chân trời nói: "Xem, tinh hỏa minh người đến rồi "

Mọi người theo ngón tay của hắn hướng lên trời một bên nhìn tới, trời xanh mây trắng bay tới một đài viên đầu viên não loại cỡ lớn phi toa xe

Đen sì sì xác ngoài nhô thật cao, hai bên phân biệt mở ra hai con lại rộng lại đánh ổn định dục, lại như là một con xấu xí rùa đen lớn

"Rùa đen xe?"

Liền Lý Diệu đều có chút sửng sờ

Đây là một loại hơn 200 năm trước luyện chế loại cỡ lớn phi toa xe, luyện chế này khoản xe hình chính là một không có tiếng tăm gì tiểu tông phái, trước đây chưa bao giờ quá luyện chế phi toa xe kinh nghiệm, đặc biệt có thể chở khách hơn trăm tên hành khách loại cỡ lớn phi toa xe

Bởi vì là mấy cái vị trí then chốt kết cấu vấn đề không cách nào giải quyết, cuối cùng luyện chế ra đến phi toa xe tạo hình vô cùng xấu xí, đặc biệt vì giải quyết vấn đề thăng bằng mà ở hai bên tăng cường ổn định dục, phi thường như là rùa đen bốn con chân

Xa xa nhìn tới, lại như là một con rùa đen lớn ở trên trời bò tới bò lui

Bởi vậy này khoản phi toa xe liền được gọi là "Rùa đen xe "

Rùa đen xe là phi toa xe luyện chế trong lịch sử kinh điển, bởi vì là ngoại hình thực sự quá mức xấu xí, bị vô số sách giáo khoa xem là phản diện giáo tài Lý Diệu ở không ít giáo tài cùng xe cũ kỹ trong tạp chí đều từng thấy, nhưng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy thực vật

Cảm giác của hắn là —— xấu xí càng thêm xấu xí

Này đài rùa đen xe có sắp tới hai trăm năm lịch sử, lỏng lỏng lỏng lẻo lẻo giống như là muốn tan vỡ bay đến mọi người đỉnh đầu thì, tất cả mọi người cũng nghe được "Chi kệt kệt" âm thanh, tựa như lúc nào cũng chút phân giải thành cơ bản nhất pháp bảo cấu kiện

"Phốc —— "

Rùa đen xe phát sinh nói láo như thế âm thanh, phía dưới phun ra một đoàn sương trắng chậm rãi hạ xuống

Hai bên "Mai rùa" xóc lên, một người trung niên phụ nữ gánh một cây cờ lớn nhảy xuống, mặt đỏ lừ lừ, trung khí mười phần

"Chào mọi người, ta là Nguyên Mạn Thu, Luyện Khí hệ phó giáo sư là tinh hỏa minh chỉ đạo lão sư từ giờ trở đi, đại gia là được tinh hỏa minh một thành viên, đến đến đến, hoan nghênh hoan nghênh, các người bang này thẳng nhóc con nhanh cho ta hạ xuống xếp thành hàng hoan nghênh!"

Nguyên Mạn Thu một tay chống nạnh, một tay chỉ vào rùa đen trong xe rít gào

Mười mấy cái còn buồn ngủ học sinh cũ như cô hồn dã quỷ bình thường nối đuôi nhau mà ra, ngáp liền thiên địa trạm thành hai hàng, rất không thành ý địa vỗ tay:

"Hoan nghênh hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh "

Xếp sau còn có người nhỏ giọng thầm thì: "Hoan nghênh nhảy vào hố lửa!"

Nguyên Mạn Thu thính tai lập tức liền nghe đến, nặng hơn 200 cân khổng lồ thân hình như một quả cầu thịt, xoay tròn lăn tới hàng thứ hai,

bám vào một tên học sinh cũ lỗi tai, phần nộ quát: "Người muốn chết a, nói mò cái gì lời nói thật!"

Lý Diệu trợn mắt ngoác mồm, con mắt xoa nhẹ lại vò, quan sát tỉ mỉ Nguyên Mạn Thu trên bả vai gánh đại kỳ

Không sai, hoá hồng màu lót trung ương là một chấy hừng hực tinh động bánh răng, chính là Luyện Khí hệ hội học sinh 'Tinh hỏa minh' chiến kỳ

Có thể bang này tọa không tọa tương trạm không trạm tương, người không giống người, quý không giống quý các sư huynh, thực sự quá bất hợp lí chứ?

Còn có vị này chỉ đạo lão sư, mập đến liên cái cổ đều không nhìn thấy, ăn mặc một thân hỏa thiêu hỏa liệu hoa quần áo, bám vào học sinh cũ lỗi tai nước miếng văng tung tóe, hùng hùng hổ hổ, mạnh mẽ tới cực điểm

Nàng lại là Luyện Khí hệ phó giáo sư, là một tên luyện khí đại sư?

Tuy nói luyện khí sư đều là người si mê kỹ thuật, không quá chú trọng hình tượng, như Đinh Dẫn là được cái quần áo mộc mạc trung niên đầu trọc đàn ông

Không quá khí chất của người ta vẫn là rất nho nhã, không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng liền nghe được trong bụng học vấn rất sâu

Nào giống vị này nặng hơn 200 cân phụ nữ trung niên, từ đầu đến chân hoàn toàn không có nửa điểm luyện khí đại sư phong thái, cũng như là chợ bán thức ăn bên trong tối thô bạo thịt con buôn

"Thấy được chưa, vị này Nguyên Mạn Thu phó giáo sư là được chúng ta hệ chủ nhiệm Mạc Huyền giáo thụ phụ nhân, có người nói mấy chục năm trước nàng đã từng là biển sâu đại học Luyện Khí hệ ưu tú nhất học sinh tốt

nghiệp, vẫn là biển sâu đại học Luyện Khí hệ hệ vải len sọc, được xưng 'Biển sâu nữ thần' "

Hoàng Thông âm thanh từ phía sau truyền đến

"Cái gì? Biển sâu đại học Luyện Khí hệ hệ hoa? Biển sâu nữ thần?"

Lý Diệu kinh ngạc đến cảm đều sắp trật khớp

"Không sai, bởi vậy có thể thấy được, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ là cỡ nào tàn phá người, liền 'Biển sâu nữ thần' đều bị tàn phá thành bộ này đạo đức, chúng ta những học sinh mới này một khi gia nhập vào, dùng không được một năm nửa năm, sẽ cùng những người này không giống người quý không giống quý sư huynh giống như đức, vì lẽ đó, người lại suy nghĩ thật kỹ một hồi, cùng chúng ta đồng thời chuyển hệ đi!"

Hoàng Thông hảo tâm hảo ý địa nói

Nguyên Mạn Thu cùng các sư huynh xuất hiện khiến nguyên bản liền vô hạn tiếp cận linh tinh thần lập tức đánh tới số âm, vài tên tân sinh hai mặt nhìn nhau, đều sinh ra nghĩ học học lại ý nghĩ

Nguyên Mạn Thu phát hiện bầu không khí có chút quỷ dị, dữ tợn run lên, ở tên kia "Hoan nghênh nhảy vào hố lửa" học sinh cũ cái mông thượng mạnh mẽ đạp một cước, lúc này mới đổi một bộ xán lạn cực kỳ nụ cười, mừng rỡ ngũ quan đều nhiều chồng lên nhau, nhanh chân tiến lên, hùng ôm lấy Lý Diệu

Không, không phải hùng ôm, Lý Diệu hoàn toàn là bị một toà thịt heo sơn đề ở phía dưới, khí đều không kịp thở

"Hoan nghênh người a, Lý Diệu bạn học, có thể coi là đem người cho chờ đến rồi!"

Nguyên Mạn Thu là Trúc cơ kỳ người tu chân, tuy rằng không phải chiến đấu hình, nhưng một thân chất phác linh lực không phải Lý Diệu cái này Luyện Khí kỳ một tầng có thể so sánh với, nàng như là trảo con gà con như thế đem Lý Diệu nâng lên, cho đông đảo người mới cố lên tiếp sức:

"Xem ra tâm tình của mọi người đều không thể nào phấn khởi, có chút lòng không cam tình không nguyện, có hay không đối với chúng ta Luyện Khí hệ không có lòng tin gì, cảm thấy đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ rất nát, ở đây học không tới đồ vật, sau đó không tiền đồ?"

"Sai, các người mười phần sai!"

Nguyên Mạn Thu dùng sức lung lay Lý Diệu, tiếp tục nói "Đại gia mời xem, vị này Lý Diệu bạn học là liên bang tu luyện trọng trấn phù mâu thành thi đại học trạng nguyên, hơn nữa ở bước vào trường đại học trước đã tỉnh lại linh căn trở thành mạnh mẽ người tu chân!"

"Liên như vậy siêu cấp mãnh nhân đều lựa chọn chúng ta Luyện Khí hệ, khẳng định có đạo lý a, lẽ nào các người cảm thấy hãn hội là nhất thời kích động, đầu óc trở nên mơ màng?"

"Người lại điêu hạ đi đầu óc của ta liền muốn trở nên mơ màng!" Lý Diệu khóc không ra nước mắt địa muốn

Nguyên Mạn Thu mặt mày hớn hở, tiếp tục cổ vũ sĩ khí:

"Nói cho các người đi, Lý Diệu bạn học không chỉ có riêng là ghi danh chúng ta Luyện Khí hệ đơn giản như vậy, hơn nữa hãn trả lại ở trước mặt mọi người từ chối biển sâu đại học Luyện Khí hệ thịnh tình mời, thậm chí hướng về biển sâu đại học Luyện Khí hệ phát sinh đường đường chính chính khiêu chiến, được xưng sẽ có một ngày muốn đem 'Luyện khí sư Thánh địa' khối này biển chữ vàng cho đoạt tới đặt tại chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ trên đầu!"

"Như thế nào rất nhiệt huyết, rất dũng cảm, rất cảm xúc mãnh liệt bắn ra bốn phía chứ? Các vị bạn học, các người nhiệt huyết có hay không như Lý Diêu bạn học như thế sôi trào lên, các người có phải hay không giống như hấn ý chí chiến đấu sôi cơ chứ?"

Lời nói này không những không đưa đến cổ lên tiếp sức hiệu quả, trái lại sản sinh tác dụng phụ, hết thảy tân sinh đều "Oa" một tiếng, nhìn Lý Diêu ánh mắt, lại như là ở nhìn một người điên

"Ta không nghe lầm chứ? Muốn khiêu chiến biến sâu đại học Luyện Khí hệ đem 'Luyện khí sư Thánh địa' tẩm chiêu bài này cho đoạt tới?"

"Xác định không phải đùa giỡn?"

"Hóa ra là cái tiểu Phong Tử, ta đã nói rồi, người bình thường làm sao có khả năng chủ động ghi danh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ?"

"Lần này có thể náo nhiệt, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ có cái mạc Phong Tử, còn có cái nữ Phong Tử, hiện tại lại tới cái tiểu Phong Tử, nhiều như vậy điên cuồng đến cực điểm người tụ tập cùng một chỗ, căn bản không thích hợp chúng ta những này người bình thường a!"

Lý Diêu mặt đỏ bừng lên, lại như là một con đùn sôi con cua: "Nguyên giáo sư "

Nguyên Mạn Thu lờm hẩn một cái: "Đừng lúng túng, người có dũng khí lớn tiếng nói ra giấc mơ thì không nên sợ sệt người khác cười nhạo giấc mộng của người!"

"Ta ngược lại không là lúng túng, chỉ là ngài có thể hay không trước tiên buông ta xuống, hai chân của ta đều cách mặt đất "

"Ồ nha, thật không tiện thật không tiện, thực sự quá kích động Lý Diêu bạn học, người có biết ta cùng lão Mạc đợi bao nhiêu năm mới đợi được

một giống như người vậy có luyện khí thiên phú hạt giống tốt, người yên tâm, chỉ cần người chịu học, ta cùng lão Mạc nhất định sẽ đem suốt đời tâm huyết tất cả đều truyền thụ cho người —— cây cỏ phải thực sự là quá khuyết thiếu như người vậy người mới a!"

Nguyên Mạn Thu cực kỳ cảm khái địa nói

"Đến hơn các người "

Nguyên Mạn Thu quét âm u đầy tử khí tân sinh một chút, nhếch miệng nở nụ cười, "Chờ ta giới thiệu xong 'Huyền cốt kế hoạch', các người nhất định sẽ phát hiện, chính mình thực làm là làm ra nhân sinh tối lựa chọn chính xác, đến thời điểm đánh gãy chân của các người, các người đều không nở đi a!"

"Huyền cốt kế hoạch? Đó là cái gì?"

Tân sinh tất cả đều vung lên lông mày, tuy rằng không hiểu, nhưng nghe tới rất lợi hại đáng vẻ

Nguyên Mạn Thu trừng mắt nhìn, vô cùng thần bí nói:

"Chúng ta tại sao tới đến muộn như vậy, hơn nữa liền như thế con mèo nhỏ hai, ba con, trả lại đều uế oải uế oải suy sụp, ba ngày ba đêm không ngủ như thế?"

"Bởi vì là Luyện Khí hệ tổng cộng 577 danh sư sinh, tất cả đều mất ăn mất ngủ địa tập trung vào huyền cốt kế hoạch, liền rút ra nửa người tay tới đón tiếp đại gia đều rất khó khăn!"

"Huyền cốt kế hoạch một khi thành công, tuyệt đối sẽ làm việc giới nhắc lên một hồi cách mạng tính bão táp, đến thời điểm chúng ta hệ sẽ trở thành liên bang mạnh nhất Luyện Khí hệ một trong, coi như trả lại không

cách nào cùng biến sâu đại học Luyện Khí hệ địa vị ngang nhau, chí ít có thể cùng Tinh Vân đại học Luyện Khí hệ một so sánh!"

"Không phải khoác lác? Có như thế lợi hại!" Hết thầy tân sinh đều bị Nguyên Mạn Thu kích động, kích thích ra từng tia một sĩ khí

"Huyền cốt kế hoạch đến tột cùng là cái gì đây, là luyện chế một cái Uy Lực pháp bảo mạnh mẽ sao?" Hoàng Thông truy hỏi

Nguyên Mạn Thu nở nụ cười: "Cái này ah lên xe trước, trên xe nói cho các người!"

"Lên xe lên xe, đại gia lên một lượt xe!"

"Đến đều đến rồi, vẫn đúng là có thể lùi không học được? Ta cũng không muốn lại đi học lại, học lại quý Nhật Tử là người quá?"

"Mặc kệ như thế nào, trước tiên đi nhìn kỹ hăng nói, không được lại nghĩ cách mà, vạn nhất huyền cốt kế hoạch thật sự như nguyên giáo sư nói lợi hại như vậy, chúng ta liền nhất được bảo!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Pháp Bảo Chi Vương

Tân sinh nối đuôi nhau mà vào, học sinh cũ uể oải đi theo ở phía sau, tất cả mọi người đều sau khi lên xe, Nguyên Mạn Thu chen tới

"Kẹt kẹt", rùa đen xe cửa lớn nhốt vào một nửa, hợp không lên

Nguyên Mạn Thu bay lên một cước, voi lớn chân cửa xe thẳng thắn dứt khoát đạp lên

"Chúng ta Luyện Khí hệ kinh phí, nguyên vốn cũng không cho tới sốt sáng như vậy, liền đài mới điểm nhi phi toa xe cũng không mua nổi "

"Vì huyền cốt kế hoạch, ta cùng lão Mạc đem phần lớn kinh phí đều tập trung vào đi vào, mới khiến cho giật gấu vá vai "

"Có điều đại gia yên tâm, một khi huyền cốt kế hoạch thành công, tuyệt đối sẽ nhắc lên bão táp, đến thời điểm không chỉ trường học chút phát xuống bút lớn kinh phí, mỗi cái tu luyện tông môn cũng sẽ xé rách đầu muốn tới hợp tác với chúng ta, thậm chí ngay cả quân đội đều có khả năng đến chọn mua chúng ta luyện chế pháp bảo, tiền căn bản không là vấn đề!"

"Đến thời điểm, ta cho hết thầy kiên trì ở lại Luyện Khí hệ bạn học, mỗi người đều mua một lượng hào hoa phi toa xe, đại gia lái chơi!"

Nguyên Mạn Thu càng nói càng hưng phấn, không kìm lòng được địa khu tay múa chân lên

Các bạn học tâm tình nhưng là không cao, đại gia thẳng tắp địa trường mắt nàng, ánh mắt đều có chút mê ly

Nguyên Mạn Thu kéo kéo khóe miệng, hướng về chỗ điều khiển phía bên phải khởi động khí đưa vào một đạo linh năng

Rùa đen xe đột nhiên lay động một chút, phát sinh "Kèn kệt kèn kệt" âm thanh, tiếp theo mãnh liệt rung động lên, bên trái lung lay, bên phải lắc lắc, là được không đi về phía trước

"Đáng chết, khởi động phù trận lại gặp sự cố, phỏng chừng lại là linh năng truyền lực trực quá độ mài mòn, dẫn đến linh năng không cách nào 100 chuyển hóa thành năng lượng cơ giới "

Nguyên Mạn Thu lâu bầu vài câu, nằm trên mặt đất, cong lên cái mông to, lỗ tai dán vào khởi động khí kim loại xác ngoài nghe xong một lúc, lại nheo mắt lại cảm tri một hồi khởi động khí bên trong hơn trăm cái linh phù vận chuyển tình huống, sau đó đứng lên đến, vỗ vỗ cái mông, bỗng nhiên giang rộng ra năm ngón tay, hướng khởi động khí thượng mạnh mẽ oanh một chưởng!

"Đùng!"

Một chưởng xuống, rùa đen xe rung động đúng là yếu bớt một chút "Kèn kệt kèn kệt" tạp âm đã biến thành "Coong coong coong coong" tiếng, có điều vẫn cứ không có nửa điểm khởi động dấu hiệu

Nguyên Mạn Thu hai mắt trợn tròn, quai hàm nhô lên một tiếng "Đi người", bay lên một cước mạnh mẽ đập tới

"Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm ầm long!"

Một chưởng thêm một cước, khởi động phù trận rốt cục khôi phục bình thường công năng

Linh năng ở phù trận trong lúc đó trôi chảy địa vận chuyển lên, rùa đen xe phía dưới phản trọng lực phù trận cùng phía sau phun khí thúc động lực phù trận tất cả đều phóng ra ảm đạm ánh sáng

Rùa đen xe lão đảo địa thăng lên trăm bông du dương địa bay tới đằng trước

Tân sinh tất cả đều trợn mắt ngoác mồm

Học sinh cũ nhưng là tư không nhìn quen, không ít người đã ngủ, ngáy lên

Nguyên Mạn Thu dương dương tự đắc địa vỗ tay một cái:

"Thấy được chưa? Đây chính là luyện khí sư ép đáy hòm tuyệt chiêu! Nếu như một món pháp bảo người làm sao tu đều không sửa được, tất cả biện pháp đều dùng hết trả lại không làm nên chuyện gì, vậy thì thử một chút xem quất nó một bạt tai hoặc là mạnh mẽ đập một cước, thường thường có thể thu được kỳ hiệu!"

"Lại như ta vừa nãy một chiêu (tôi tâm chương) hơn nữa một đường (bạo diệt chân pháp), lại nát pháp bảo đều có thể đánh tỉnh lại —— đại gia đừng nóng vội, sau đó có nhiều thời gian, ta tất cả đều dạy cho đại gia!"

Đang khi nói chuyện, rùa đen xe lái vào sóng dữ thành nội thành

Sóng dữ thành là một toà đại học thành, hoàn toàn dựa vào đại hoang chiến viện đến kiến thiết, nội thành là được đại hoang chiến viện giáo khu

Nơi này ở lại mấy trăm ngàn người, phần lớn đều là thực lực mạnh mẽ người tu chân cùng chém giết kinh nghiệm phong phú thâm niên võ giả

Ngoại trừ đại hoang chiến viện chính thức học sinh ở ngoài, còn có đến từ cái khác viện giáo giao lưu sinh các đại tu luyện tông phái tuyển chọn tỉ

mỉ đi ra tiến tu sinh, quân đội đưa tới cường hóa huấn luyện bộ đội đặc chủng

Thậm chí còn có rất nhiều thực lực không đủ nhưng đã tâm bưng bưng ngồi nghe sinh

Hơn nữa "Ma quyền môn", "Bách chiến đao minh" chờ chút am hiểu cận chiến tu luyện tông phái, ở sóng dữ thành trú điểm, mở hội quán cùng tu luyện tràng

Toà này có được mấy trăm ngàn nhân khẩu cánh đồng hoang vu đại thành, liền có vẻ đặc biệt náo nhiệt cùng huyền náo, càng có một loại đông nam thành trấn không có hào phóng cùng cuồng dã!

Đại hoang chiến viện tân sinh đại thể đến từ yêu thú cánh đồng hoang vu trung thị trấn nhỏ, rất nhiều người cũng không có từng trải qua thành phố lớn phồn hoa, từng cái từng cái đem mặt tiếp cận ở trên cửa sổ thủy tinh, mũi ép tới đánh đánh trộn mắt lên hướng về ngoại nhìn tới

"Xem, nhiều như vậy lơ lửng giữa trời sơn!"

"Sóng dữ thành thực làm là một toà lập thể thành thị, phân thật nhiều tầng!"

Những học sinh mới tấm tắc lấy làm kỳ lạ, liền tiếng thốt lên kinh ngạc

Sóng dữ thành bầu trời, trôi nổi hơn trăm toà lơ lửng giữa trời sơn, phản trọng lực phù trận thả ra lượng lớn linh năng thủy triều thậm chí không khí đều vắn vẹo thành từng vòng gợn sóng, sản sinh tựa như ảo mộng, như tiên cảnh giáng lâm cảm giác

Trong đó một ít lơ lửng giữa trời sơn là cổ lão nhất hình thái, lại như là một ngọn núi nhỏ tận gốc, bay lên giữa không trung, mặt trên còn có đỉnh đài lầu các, rường cột chạm trổ, nước chảy cầu nhỏ

Một vầng quải phi bộc từ lơ lửng giữa trời sơn bốn phía buông xuống, biến thành mê ly hơi nước, thỉnh thoảng còn có cầu vồng hiện lên

Khác một ít lơ lửng giữa trời sơn thì lại rõ ràng nhìn ra nhân loại kiến tạo dấu vết, dường như từng toà từng toà to lớn kiến trúc trôi nổi ở giữa không trung

Có chút giống là cao to nguy nga hoàng cung, có chút giống là cổ điển hùng hồn Kim tự tháp, hơi khô gòn là được hiện đại nhà lớn cao chọc trời đáng dấp

Còn có số rất ít lơ lửng giữa trời sơn lấy thuần túy nhất kim loại chế tạo, tạo hình rất có sau hiện đại khí tức, lại như là bay lượn với vũ trụ trong lúc đó tinh thạch chiến hạm, đột phá tầng khí quyển, ngừng ở sóng dữ thành bầu trời!

Phần lớn lơ lửng giữa trời sơn trong lúc đó có trong suốt nhuyễn quản liên tiếp, nhuyễn trong ống có vô số bao con nhộng thứ tầm thường nhanh như chớp

Mỗi một cái "Bao con nhộng" trung đô cười vài tên hành khách, lấy nhanh vô cùng tốc độ xuyên toa ở lơ lửng giữa trời sơn trong lúc đó

Có điều càng nhiều người vẫn là lựa chọn dùng phi toa xe lui tới với lơ lửng giữa trời sơn trong lúc đó

Một ít thực lực mạnh mẽ người tu chân trực tiếp ngự kiếm mà đi, quanh thân tỏa ra ánh sáng lung linh, thả ra vô cùng ánh sáng, ở xanh thăm mản trời trung lưu lại từng đạo từng đạo cầu vồng, ngược lại cũng Tiêu Diêu tự tại

"Những kia ngự kiếm mà đi người tu chân, nên là được đại hoang chiến viện giáo sư chứ? Thật không biết chúng ta lúc nào mới có thể tiếp thu 'Giáo sư' tự mình giáo dục!" Một ít tân sinh dồn dập cảm thán

Một tên tân sinh chợt nhớ tới đến, nhắc tay đặt câu hỏi: "Nguyên giáo sư, ngài hiện tại có thể nói cho chúng ta huyền cốt kế hoạch đến tột cùng là cái gì chứ?"

Lời vừa nói ra, hết thầy tân sinh con người đều lóe sáng lên

Đại gia đều là dã tâm bừng bừng người trẻ tuổi, ai cũng không hy vọng ở một cái rác rưởi chuyên nghiệp bên trong không lý tưởng, hỗn đến tốt nghiệp sau khi đi ra ngoài tùy tiện tìm cái công tác, vậy cũng quá có lỗi với chính mình!

Nguyên Mạn Thu khẽ mỉm cười, hăng giọng:

"Được, nếu đại gia đều có hứng thú, ta liền cẩn thận giới thiệu một chút, có điều ở giới thiệu trước, xin mời Lý Diệu bạn học trước tiên cho đại gia phổ cập một hồi 'Tinh khái' cái này khái niệm đi!"

Lý Diệu sững sờ, không nghĩ tới Nguyên Mạn Thu lại đột nhiên điểm hần tên

Có điều tinh khái cũng không phải cái gì thâm ảo khái niệm, đừng nói người tu chân, coi như người bình thường ở trong tin tức từng thấy, thậm chí ở không ít giả lập cảnh thật trong game chơi đùa

Lý Diệu làm một tên thâm niên pháp bảo ham muốn giả, đương nhiên sẽ không xa lạ

Tổ chức một hồi ngôn ngữ, hần chậm rãi mà nói:

"Tinh khái cũng không phải đơn giản chiến giáp loại pháp bảo, mà là tiến công hình pháp bảo, pháp bảo loại phòng ngự, ẩn nấp hình pháp bảo, động cơ hình pháp bảo, trinh sát hình pháp bảo hết thầy pháp bảo tổng thể lên, lại lợi dụng tính toán lực mạnh mẽ quân dụng tinh não tiến hành phụ trợ, cuối cùng luyện chế thành thống nhất chiến đấu bình đài "

"Một đài ưu tú tinh khái, tương đương với mạnh mẽ nhất phi kiếm, kiên cố nhất chiến giáp, tốc độ nhanh nhất khởi động phù trận, cảm tri phạm vi lớn nhất trinh sát pháp bảo hết thảy pháp bảo hài hòa có thứ tự địa tổ hợp lại với nhau, có thể thỏa mãn người tu chân ở trong chiến đấu có yêu cầu, đồng thời cung cấp đầy đủ linh năng dự trữ cùng tính toán lực phụ trợ!"

"Tinh khái chẳng những có thể khiến người tu chân sức chiến đấu thành cấp số nhân tăng lên, càng quan trọng chính là, nó có thể kéo dài người tu chân lúc tác chiến, càng có thể làm cho người tu chân thích ứng các loại địa hình phức tạp chiến đấu "

"Bất kể là ở đây rầy yêu khí cùng ma khí dị vực, vẫn là khuyết thiếu dưỡng khí, tràn ngập phóng xạ ngoài không gian, thậm chí là một số không có linh năng mãnh võ thế giới, chỉ cần trang bị tinh khái, người tu chân đều có thể hóa lực toàn mở, đại sát tứ phương!"

"Bởi vậy, tinh khái được khen là 'Hiện đại pháp bảo chi vương', có hình người tha cho nó là 'Pháp bảo trung pháp bảo', là hết thảy từng binh sĩ chiến đấu pháp bảo trung phức tạp nhất, cao quý nhất, độ khó luyện chế lớn nhất, sau khi luyện thành Uy Lực lớn nhất một loại pháp bảo!"

"Ở đại thời đại hắc ám thời kì cuối, nhân loại liền bắt đầu các loại lộn xộn pháp bảo thống nhất lên, luyện chế ra nhóm đầu tiên tinh khái "

"Chính là dựa vào tinh khái tăng lên sức chiến đấu, khiến cho vô số đối lập nhỏ yếu Luyện Khí kỳ người tu chân đều có được có thể so với Trúc cơ kỳ sức chiến đấu, tạo thành quy mô khổng lồ tinh khái đại quân, nhân loại mới có thể chiến thắng Yêu tộc, giành lấy cuộc sống mới!"

"Cho đến hôm nay, trang bị tinh khái người tu chân, vẫn là nhân loại cùng yêu thú chém giết chủ lực, muốn đối kháng sức chiến đấu mạnh mẽ yêu tướng, yêu vương, hoặc là hung danh trác ma đạo cường nhân, nhất định phải vận dụng tinh khái không thể!"

Lý Diệu tinh khái định nghĩa, nguyên lý cùng lịch sử êm tai nói, thuận tiện trả lại liệt kê vài loại khá là kinh điển tinh khái loại

Đông đảo tân sinh tuy rằng cũng biết một ít tinh khái tương quan tri thức, lại không hẳn như thế toàn diện, đều nghe được say sưa ngon lành, nhìn chăm chăm không chớp mắt

Nguyên Mạn Thu gật đầu liên tục, cười nói:

"Rất tốt, Lý Diệu bạn học giải thích đến phi thường toàn diện, có điều người nói rồi nhiều như vậy tinh khái ưu điểm, có hay không có thể liệt kê hai cái tinh khái thiếu hụt đây?"

Lý Diệu trầm tư chốc lát, lắc đầu nói:

"Tinh khái làm hiện đại Tu Chân Giới Uy Lực mạnh mẽ nhất, công thủ tối cân bằng, kéo dài năng lực tác chiến mạnh nhất từng binh sĩ pháp bảo, đang luyện chế trình độ thượng cổ nhiên có cao có thấp, nhưng không nên nói có cái gì sự thiếu sót chết người, ta là không nói ra được, chỉ có thể nói còn có hai cái không phải khuyết điểm tiếc nuối "

"Một trong số đó, tinh khái luyện chế thành bản rất cao, mặc dù kết cấu đơn giản nhất tinh khái đều muốn chỉ ít năm trăm triệu, này trả lại chỉ là cơ sở, nếu như muốn nhiều chở khách mấy chuôi phi kiếm, giá cả liền càng cao quý "

"Mà một ít chuyên cung tu sĩ Kim Đan hoặc là nguyên anh lão quái trang bị cao cấp tinh khái, luyện chế thành bản có thể so với một chiếc tinh thạch chiến hạm, hơn nữa hậu kỳ giữ gìn cùng bảo dưỡng phí dụng cao đến kinh người, thực làm là từng con nuốt vàng cự thú!"

"Thứ hai, tinh khái ở trong quá trình luyện chế cần tiêu hao lượng lớn thiên tài địa bảo, những tài liệu này giá cả đắt giá là một chuyện, càng làm

người đầu đầu chính là, không ít vật liệu vô cùng khan hiếm, căn bản là có tiền cũng không thể mua được, có tiền cũng không mua được!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoạ Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Lượng Không Biết Bao Táp

"Nói cách khác trong giới Tu Chân trứ danh nhất một khoản hạng nặng tinh khải 'Quá hạo chiến khải', đang luyện chế thì liền cần dùng đến vô cùng quý giá 'Thái hạo thạch', mà thái hạo thạch là Thiên Ngoại Lưu Tinh một loại, toàn bộ Thiên Nguyên giới ngũ trăm năm qua chỉ rơi xuống một khối, nói cách khác, quá hạo chiến khải chỉ có thể luyện chế một đài, muốn lại luyện chế đệ nhị đài cũng không thể!"

"Hai điểm này gộp lại, liền tạo thành phần lớn tinh khải đều không thể lượng không biết, tinh khải số lượng vô cùng ít ỏi, ở trên chiến trường chỉ có quan chỉ huy hoặc là đột kích đội mới có thể trang bị "

"Nếu như tinh khải giá cả lại hơi rẻ, kết cấu lại đơn giản một ít, độ khó luyện chế lại hạ thấp một ít, có thể làm được lượng lớn sinh sản, mỗi cái người tu chân nhân thủ một cái, tái hiện biến sao thời đại tinh khải đại quân, đừng nói san bằng yêu thú cánh đồng hoang vu, coi như huyết yêu giới đều có thể một đường nghiền ép lên đi, cái gì yêu tướng yêu vương hết thấy chút bị loài người dòng lũ bằng sắt thép bao phủ hoàn toàn!"

Nguyên Mạn Thu cười đến càng ngày càng thần bí:

"Rất tốt, Lý Diệu bạn học một lời trung, vạch trần tinh khải luyện chế hai vấn đề khó khăn không nhỏ, ai có thể phá giải hai người này vấn đề khó, luyện chế ra thành phẩm rẻ tiền lại có thể lượng lớn sinh sản tinh khải, ai liền có thể làm việc giới nhắc lên một hồi bão táp, thậm chí thay đổi toàn bộ Tu Chân Giới tác chiến hình thức!"

Lý Diệu suy tư chốc lát, bỗng nhiên rõ ràng Nguyên Mạn Thu ý tứ, nhất thời nhảy lên:

"Lẽ nào chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ chính đang luyện chế một loại kiểu mới tinh khái? Một loại thành phẩm rẻ tiền, có thể lượng lớn sinh sản tinh khái?"

Lời vừa nói ra, hết thầy tân sinh tất cả xôn xao

Có thể thi đấu chín đại tân sinh, tuyệt đối không phải người ngu, đại gia rất vui sướng thức đến loại này "Lượng không biết hình tinh khái" một khi luyện chế thành công, chút nhắc lên lớn đến mức nào sóng lớn

Không nói những cái khác, liền nói quân đội một hơi đặt hàng cái ba, năm ngàn, không, chỉ cần một hai ngàn đài tốt rồi, trong này lợi nhuận tuyệt đối là con số trên trời, đầy đủ đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ kiến thiết trở thành liên bang mạnh mẽ nhất Luyện Khí hệ một trong!

"Có thật không, nguyên giáo sư, luyện chế lượng không biết hình tinh khái, đây là liên biến sâu đại học Luyện Khí hệ đều rất khó làm đến sự tình chúng ta lại có thể làm được?"

"Thành phẩm rẻ tiền? Đến tốt cùng có thể có bao nhiêu rẻ tiền? Có thể đem thành phẩm áp chế ở ba trăm triệu trong vòng sao?"

"Không dùng tới thiên tài địa bảo? Nhưng là tinh khái rất nhiều then chốt kết cấu đều vô cùng tinh vi, đối với vật liệu cường độ cùng linh năng truyền tính đều có đặc thù yêu cầu, chỉ có số rất ít thiên tài địa bảo mới có thể thỏa mãn phổ thông vật liệu căn bản không chịu nổi, hơi hơi một cực hạn gia tốc, có thể hay không không trung giải thể a?"

Những học sinh mới mồm năm miệng mười, lộ sự vui mừng ra ngoài mặt sĩ khí lập tức tiêu thăng đến đỉnh điểm, cũng không còn vừa nãy âm u đầy tử khí đáng dấp

Nguyên Mạn Thu tận dụng mọi thời cơ, lại cười nói:

"Là thật sự, từ lúc hơn hai mươi năm trước, ta cùng lão Mạc ở thăm dò một chỗ cánh đồng hoang vu di tích thì, trong lúc vô tình phát hiện một khối thẻ ngọc mảnh vỡ trải qua mười mấy năm phân tích rốt cục phân tích ra trong đó chất chứa một ít quý giá tin tức, phát hiện là biến sao đế quốc thời đại một loại cấp thấp tinh khái luyện chế kỹ thuật, có điều đã tàn khuyết không đầy đủ, khuyết thiếu rất nhiều then chốt bước đi cùng trình tự "

"Oa!"

Bao quát Lý Diệu ở bên trong, vì lẽ đó tân sinh con mắt đều lờ lờ toả sáng

Đại thời đại hắc ám thời kì cuối, nhân loại vĩ đại nhất tu cường giả thực sự 'Đế hoàng' đột nhiên xuất hiện, một tay thành lập ngang qua vũ trụ biến sao đế quốc

Đó là nhân loại tu chân kỹ thuật đỉnh cao năm tháng, cường giả chí cao cùng chí cường pháp bảo tầng tầng lớp lớp

Đáng tiếc ở "Tận thế biến" trung, đế hoàng mạnh nhất phân thân "Huyết thần tử" bị vực ngoại Thiên Ma ăn mòn mà sa đọa hóa thân thành là tối cường người tu ma "Tận thế chiến cuồng", nhắc lên lần thứ hai bên trong tu chân giới chiến

Biến sao đế quốc ở liên miên ngàn năm ngọn lửa chiến tranh trung hủy hoại trong một ngày, các loại tu chân kỹ thuật xuống dốc không phanh, tu chân văn minh trình độ chí ít rút lui hơn một nghìn năm

Đối với hiện tại Thiên Nguyên giới mà nói, đến từ biến sao đế quốc thời đại thẻ ngọc mảnh vỡ, tuyệt đối là bảo vật vô giá

Nguyên Mạn Thu rất hài lòng những học sinh mới phản ứng, tiếp tục nói:

"Ta cùng lão Mạc ở mười năm trước liền thành lập nghiên cứu đoàn đội, ngày đêm không ngớt địa đánh hạ cửa ải khó, hi vọng mai ngọc giản này mảnh vỡ trung kỹ thuật ứng dụng đến hiện đại tinh khái trung đi, luyện chế ra thành phẩm rẻ tiền có thể lượng lớn sinh sản phổ cập hình tinh khái "

"Năm năm trước rốt cục có đột phá, liền chúng ta tập kết Luyện Khí hệ toàn thể sư sinh, tạo thành luyện khí đoàn đội, tập trung vào hết thầy tài nguyên "

"Hiện nay, chúng ta đã luyện chế ra vài cái vị trí then chốt, toàn thể kết cấu dựng đến gần đủ rồi, toàn bộ hạng mục khó khăn nhất một phần đã qua, hoàn thành độ đạt đến 90 trở lên, chỉ cần thêm ít sức mạnh, chẳng mấy chốc sẽ đạt được thành công!"

"Hôm nay, là được quan trọng nhất 'Siêu cao áp súc tinh nguyên phản ứng lô đỉnh' khởi động then chốt Nhật Tử, Luyện Khí hệ toàn thể sư sinh đều tụ tập ở luyện khí trong phân xưởng, cho nên mới thất lễ đại gia "

"Có điều chỉ cần tinh nguyên phản ứng lô đỉnh thành công vận chuyển lên, là có thể là tinh khái phát ra cuồn cuộn không ngừng linh năng, toàn bộ hạng mục liền hoàn thành 99!"

"Bởi vì là lão Mạc là hạng mục này người dẫn đầu, đồng thời thẻ ngọc mảnh vỡ sớm nhất là hắc phát hiện, hắc cùng ta trả lại tập trung vào toàn bộ dòng dõi, vì lẽ đó đại gia hay dùng tên hắc bên trong 'Huyền' chữ, hạng mục này xưng là 'Huyền cốt kế hoạch', mà loại này lượng không biết hình tinh khái liền gọi 'Huyền cốt chiến khái' "

"Mục tiêu của chúng ta là huyền cốt chiến khái luyện chế thành bản áp chế ở một ức trở xuống!"

"Các vị bạn học, hoan nghênh đại gia gia nhập 'Huyền cốt kế hoạch', là Tu Chân Giới nhắc lên một luồng bao phủ thiên địa siêu cường bão táp!"

Nguyên Mạn Thu ngẩng đầu ưỡn ngực, cực kỳ kiêu ngạo mà nói

"Oa "

Nghe xong hắc, hết thảy tâm sinh rốt cục thay đổi sắc mặt, từng cái từng cái như là thổi đủ khí, mặt mày hớn hở, tinh thần phấn chấn!

Một ước là khái niệm gì?

Một ít tương đối cao đương vũ trang phi toa xe, như là huyền chim chiến toa cùng xích diễm chiến toa cao phối phiên bản, giá cả liền tiếp cận một trăm triệu, mà ngoại trừ tốc độ nhanh một điểm ở ngoài, sức chiến đấu là tuyệt đối so với có điều một đài tinh khái

Ở huyền cốt chiến khái trước, tiện nghi nhất tinh khái đều muốn năm trăm triệu trở lên, trả lại chỉ là huấn luyện loại, vẫn không tính là thêm mặc lên đi công kích pháp bảo

Chờ liền hoa đồng dạng thành phẩm, trước kia chỉ có thể vũ trang một tên người tu chân, hiện tại nhưng có thể vũ trang chí ít năm tên người tu chân!

Dù cho huyền cốt chiến khái tính năng nếu như tinh khái muốn kém một chút, thế nhưng ở ngũ một thậm chí mười một số lượng ưu thế trước mặt, to lớn hơn nữa tính năng sai biệt đều có thể bù đắp

Càng không cần phải nói một ít hơi hơi thượng đẳng cấp chút tinh khái, hơi một tí mười mấy ước, vài tỷ, thậm chí hơn trăm ước

Nếu như đều tiêu vào huyền cốt chiến khái thượng, thực làm có thể vũ trang ròng rã một chiến đoàn!

Nguyên Mạn Thu nói không sai, nếu như huyền cốt kế hoạch thật có thể thành công, tuyệt đối là một lần trăm phần trăm không hơn không kém tinh khái cách mạng, chút tại tu chân giới bên trong nhắc lên kinh thiên động địa bão táp, thậm chí hoàn toàn thay đổi hiện hữu người tu chân tác chiến hình thức!

Đến thời điểm, mỗi một tên cấp thấp người tu chân đều sẽ không tiếc bất cứ giá nào đi chọn mua một đài huyền cốt chiến khái, mà quân đội càng là chút ngay đầu tiên đưa lên bút lớn đơn đặt hàng!

Bọn họ thậm chí không cần chân chính sinh sản một đài huyền cốt chiến khái, chỉ là cung cấp trao quyền, để quân đội cùng nếu như tu luyện tông phái đi luyện chế, thu thu "Trao quyền phí" liền có thể kiếm được bồn mãn bát doanh

"Xem ra ghi danh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ lựa chọn là đúng, chỉ cần huyền cốt chiến khái thật có thể luyện chế thành công, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tuyệt đối sẽ nhảy vọt trở thành liên bang đứng đầu nhất luyện khí chuyên nghiệp một trong!"

Lý Diệu mặt lộ vẻ vui mừng, âm thầm nghĩ

Nếu như tân sinh cũng đều tươi cười rạng rỡ, phấn khởi đến cực điểm

Học sinh cũ vẫn ngủ say như chết, tiếng ngáy không dứt bên tai

Có điều xem đang tái sinh trong mắt, cái nào sợ bọn họ trên y phục vậy mỡ cũng biến thành đáng yêu lên —— dù sao đại gia đều là "Huyền cốt kế hoạch" mới khiến cho như thế khổ cực ah!

Hạng mục sớm ngày thành công, đại gia liền sớm ngày ra mặt a!

Rất nhanh, ở đi ngang qua hơn nửa toà sóng dữ thành, đi ngang qua thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường khí thể hùng hồn, quy mô khổng lồ

lơ lửng giữa trời sơn quần lạc sau khi, phi toa xe chạy đến một mảnh có chút hỗn độn cùng u ám khu vực

Nơi này như là sóng dữ thành lão thành khu, trên mặt đất kiến trúc đều rách rách rưới rưới, vách tường bóc ra từng mảng, lộ ra loang loang lỗ lỗ đá

Giữa bầu trời lè loi trôi nổi bảy, tám toà lơ lửng giữa trời sơn, quy mô trung tâm thành phố lơ lửng giữa trời Sơn Đô nhỏ hơn thượng một vòng

Trong đó một toà lơ lửng giữa trời sơn phản trọng lực phù trận tựa hồ xảy ra vấn đề, linh năng mà chạy đi ra, chuyển hóa thành nhiệt năng

Vì giải nhiệt không thể không ở phản trọng lực phù trận bên cạnh thêm xếp vào làm lạnh trì, lượng lớn hơi nước từ làm lạnh trong ao tuôn ra, làm cho bầu trời lượn lơ khói thuốc, bẩn thỉu xấu xa

"Xem, phía trước toà kia lơ lửng giữa trời sơn là được chúng ta lớp học, đừng xem bề ngoài không thể nào dễ thấy, bên trong nhưng có vô cùng tân tiến phòng thí nghiệm, luyện khí phân xưởng cùng một loại nhỏ kim loại đã luyện thất, có thể thỏa mãn cơ bản nhất luyện khí cần, chính là chim sẻ tuy nhỏ ngũ tạng đầy đủ ah!"

Nguyên Mạn Thu chỉ về đằng trước một toà tròn vo lơ lửng giữa trời sơn nói rằng

Toà này lơ lửng giữa trời chân núi bản không cái gì phong cách có thể nói, lại như là cổ điển, hiện đại cùng tương lai ba loại phong cách lung tung hỗn hợp với nhau, thuần túy từ thực dụng góc độ xuất phát, chỉ cần nhắc công năng, hoàn toàn không cần nhắc về đẹp, thực làm như là như một đại đà trôi nổi ở trên bầu trời rác rưởi

Nếu là không có Nguyên Mạn Thu vừa nãy đoạn thoại ăn mồi, phỏng chừng hơn một nửa tân sinh nhìn thấy toà này chủ giáo học lâu, liền sẽ sinh ra chuyển hệ ý nghĩ

Có điều hiện tại, đại gia đều rất hưng phấn, chìm đắm ở huyền cốt chiến khái luyện chế thành công sau khi, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ thịnh vượng phát đạt vẻ đẹp sừng muốn bên trong

"Liên ngay cả toà này lơ lửng giữa trời Sơn Đô là ta cùng lão Mạc tìm hiệu trưởng nhõng nhẽo đòi hỏi đến mấy năm mới phê kinh phí kiến tạo lên, bởi vì là dự toán thực sự không đủ, vì lẽ đó ở ngoài mặt chính xấu xí một điểm có điều không đáng kể, chỉ cần huyền cốt chiến khái luyện chế thành công, chúng ta nhất định sẽ tạo một toà luận võ đấu hệ chủ giáo học lâu quy mô càng khổng lồ siêu cấp lơ lửng giữa trời sơn!"

Nguyên Mạn Thu mạnh mẽ vung vẩy một hồi nắm đấm, đồng dục địa nói

Bị hân nhiệt tình đánh động, Lý Diệu ngón tay ngửa lên, hận không thể hiện tại liền bay vào toà này "Rác rưởi sơn" bên trong, cùng Mạc Huyền giáo thụ đồng thời triển khai huyền cốt chiến khái luyện chế công tác!

"Chỉ cần huyền cốt chiến khái luyện chế thành công, sẽ có con số trên trời kinh phí cùng bài sơn đảo hải tài nguyên tràn vào Luyện Khí hệ, dùng không được mấy năm, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ liền có thể trở thành là vũ đấu hệ như thế trọng điểm chuyên nghiệp, trong vòng mười năm, tuyệt đối có cơ hội cùng biến sâu đại học Luyện Khí hệ sánh vai cùng nhau, đến thời điểm "

"Ầm!"

Giữa lúc Lý Diệu chìm đắm ở cực kỳ mỹ hảo trong ảo tưởng thì, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh

Một áng lửa phóng lên trời, đám mây hình nấm như tám trảo bạch tuộc giống như tràn ngập ra, quần quanh ở cả tòa lơ lửng giữa trời sơn

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Hải Cốt Chiến Thần

"Nhanh ngã xuống! Toàn bộ ngã xuống!" Lý Diệu hét lên một tiếng, ngã nhào xuống đất, ôm lấy đầu

Không kịp, không chờ mọi người phản ứng lại, nổ tung sản sinh sóng trùng kích như sóng to gió lớn, rùa đen xe thối ra đi ba, bốn trăm mét mét, mạnh mẽ nện ở một đồng bốn tầng cao nhà nhỏ trên, lại lăn lộn đập về phía mặt đất!

Cứ việc rùa đen trên xe lắp đặt có bước đệm phù trận, phần lớn người vẫn bị đụng phải thất điên bát đảo, đầu óc choáng váng, vài tên thực lực thấp kém tân sinh thẳng thắn ngã đi

Không ngã đi người đại thể máu me đầy mặt, gân xương gãy chiết, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai

Lý Diệu là số ít mấy cái không có bị thương học sinh một trong, hẳn dùng hình rắn bò đến khởi động khí bên cạnh nghe xong một lúc, xác định khởi động phù trận đã triệt để phá hoại, sẽ không phát sinh linh năng tràn ra dẫn đến liên hoàn nổ tung thảm kịch, rồi mới từ phá nát cửa sổ xe trung bò đi ra ngoài, có chút mờ mịt nhìn bầu trời

Giữa bầu trời, lơ lửng giữa trời Sơn hữu chếch bị nổ ra một đường kính mấy chục mét lỗ thủng lớn, hãy còn phun ra màu xanh lục ánh lửa, tỏa ra gay mũi tiêu mùi hôi tức

Lơ lửng giữa trời trong ngọn núi trả lại truyền đến liên tiếp tiếng vang nặng nề, lại như là súc trong chăn nghe được từng cái từng cái sấm rền, nổ tung nhưng đang kéo dài

Bất nhất thì, mỗi một cánh cửa sổ cùng trong khe hở đều dâng trào ra cuồn cuộn khói đen, ở trên bầu trời ngưng kết thành một con giương nanh múa vuốt hung thú

Lơ lửng giữa trời bên dưới ngọn núi lần đầu phản trọng lực phù trận cái này tiếp theo cái kia địa tất

Ở trọng lực lôi kéo, lơ lửng giữa trời sơn hướng bên trái nghiêng, từng điểm từng điểm hướng về mặt đất rơi rụng

Bởi vì là một phần phản trọng lực phù trận trả lại ở vận chuyển, rác rưởi lơ lửng giữa trời sơn hai bên sản sinh không giống trọng lực, ở mạnh mẽ trọng lực lôi kéo bên dưới, lơ lửng giữa trời sơn một phần nhỏ bị mạnh mẽ xé rách

Vô số mảnh vỡ sụp đổ, bên trong trả lại chen lẫn mấy cái khua tay múa chân bóng người, có mấy người nỗ lực ngự kiếm phi hành chạy thoát, lại bị theo nhau mà tới nổ tung nuốt chửng, tình cảnh vô cùng thê thảm

Giằng co nửa phút sau khi, lơ lửng giữa trời sơn chủ thể rốt cục nện trên mặt đất, nhắc lên bay lượn khắp trời bụi bặm, dường như núi lửa bạo phát

Ầm! Rầm rầm!

Bão cát trung ba cột Lục hỏa phóng lên trời, nhưng là lơ lửng giữa trời trong ngọn núi phát sinh quy mô to lớn hơn liên hoàn nổ tung

Giữa lúc Lý Diệu trợn mắt ngoác mồm thời gian, Nguyên Mạn Thu vô cùng khó khăn bò ra phi toa xe

Nàng máu me đầy mặt vẻ mặt quý còn khó hơn xem, chết nhìn chòng
chọc chỗ trống bầu trời

"Lão Mạc!"

Chỉ chốc lát sau, Nguyên Mạn Thu phát sinh tan nát cõi lòng kêu to,
liều lĩnh hướng về lơ lửng giữa trời sơn rơi rụng địa phương chạy như điên

Sau bảy ngày sóng dữ thành vô cùng hiểm thấy nổi lên một hồi tích tí
tách lịch tiểu Vũ, nước mưa trung ở lại một vệt chua xót mùi vị

Lơ lửng giữa trời sơn rơi rụng khu vực đã bị dọn dẹp sạch sẽ

Vì phòng ngừa lơ lửng giữa trời sơn rơi rụng sự cố phát sinh, ở mỗi toà
lơ lửng giữa trời bên dưới ngọn núi lần đầu là sẽ không kiến tạo quá nhiều
phòng ốc, chu vi phòng ốc cũng sẽ thiết trí cường độ cực cao phòng ngự
phù trận

Vì lẽ đó trận này sự cố cũng không có đối với trên mặt đất cư dân tạo
thành quá to lớn thương vong, chỉ là mấy chục tòa nhà phòng bị sóng trùng
kích nổ đến lão đà lão đảo, bị liệt vào nguy phòng trực tiếp dỡ bỏ xong việc

Nhưng rác rưởi lơ lửng giữa trời sơn nhưng là hoàn toàn báo hồng

Trải qua hơn mười người cấp cao người tu chân điều tra lần này bất ngờ
bị định tính là thí nghiệm sự cố

Căn cứ sự cố hiện trường hoàn nguyên, lúc đó Mạc Huyền giáo thụ dẫn
dắt toàn bộ đoàn đội, đang tiến hành cao áp tinh nguyên phản ứng lô đỉnh
lắp đặt công tác

Tinh nguyên phản ứng lô đỉnh là tinh khái động lực hạt nhân, có thể
mang ẩn chứa mạnh mẽ linh năng tinh thạch thành gấp trăm lần áp súc,

đựng vào bàn tay to nhỏ lô trong đỉnh, khởi động tinh khai tiến hành thời gian dài tác chiến

Có thể tưởng tượng được, một khi tinh nguyên phản ứng lô đỉnh xảy ra vấn đề, áp súc đến mức tận cùng tinh thạch trong nháy mắt bành trướng về nguyên bản thể tích, chút thả ra không gì sánh kịp cuồng bạo linh năng chu vi mấy trăm mét bên trong tất cả toàn bộ phá hủy

Lần này bất ngờ, chính là này một trường hợp

Càng thêm gay go chính là, bởi vì là kinh phí thiếu nghiêm trọng, Luyện Khí hệ lơ lửng giữa trời sơn quy mô quá nhỏ, nó tinh thạch tồn trữ nhà kho cùng luyện khí trong phòng khoảng cách thực sự quá gần rồi

Nổ tung phát sinh trong nháy mắt, sóng trùng kích liên tiếp xuyên qua bảy tầng vách tường, toàn kim loại chế tạo vách tường kể cả khả năng ở bên trong phòng ngự phù trận lại như là giấy bình thường xả cái liếng xiểng, cuồng bạo linh lực thuỷ triều trong nháy mắt liền bao phủ tinh thạch tồn trữ nhà kho, phát động kinh thiên động địa liên hoàn vụ nổ lớn!

Cả tòa lơ lửng giữa trời sơn hầu như ở vụ nổ lớn trung hủy hoại trong một ngày, vô số quý giá vật liệu cùng pháp bảo đều đã biến thành đồng nát sắt vụn giá trị liên thành thí nghiệm tư liệu và số liệu đều vùi lấp với bỏ dờ bên trong, thậm chí ngay cả hoàn thành độ cao tới 90 huyền cốt chiến khai đều biến thành một đoàn hòa tan xỉ

Huyền cốt kế hoạch ở một giây đồng hồ bên trong về đến điểm bắt đầu

Mà này, vền vền là toàn bộ tổn thất 1

Huyền cốt kế hoạch là Luyện Khí hệ hy vọng duy nhất, tập kết hết thầy tinh anh, bao quát hệ chủ nhiệm Mạc Huyền giáo thụ, Luyện Khí hệ phần lớn giáo sư cùng với kinh nghiệm phong phú lớp lớn học sinh, lúc đó đều ở

luyện khí trong phòng tiến hành tinh nguyên phản ứng lô đỉnh luyện chế công tác

Bọn họ đều ở vụ nổ lớn trung bị chết

Linh lực thủy triều như cơn lốc giống như quét ngang tất cả, mỗi một cái tế bào, mỗi một sợi tàn hồn đều bị xả đến nát tan

Đừng nói người sống sờ sờ, coi như muốn cướp cứu vài sợi tàn hồn chuyển hóa thành quỷ tu đều không thể được

Cho dù không có ở luyện khí trong phòng sư sinh, chỉ cần đưa thân vào lơ lửng giữa trời trong ngọn núi, tất cả đều gặp linh lực thủy triều lan đến, nhẹ thì thần hồn rung động, bị thương nặng, nặng thì tại chỗ đánh chết, tình cảnh vô cùng thảm

Chỉ có Nguyên Mạn Thu cùng hơn mười người trình độ không ra sao học sinh cũ trước đi nghênh đón tân sinh, mới rất may mắn địa tránh được một kiếp

Bằng bọn họ căn bản chống đỡ không nổi một viện hệ, có thể nói đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ —— bị triệt để hủy diệt rồi!

Tai nạn phát sinh sau bảy ngày

Luyện khí hệ vị trí đã biến thành một mảnh triệt để bỏ dờ

Nguyên bản phương pháp giáo dục chuẩn bị này một khối khu vực dọn dẹp ra đến, đem bỏ dờ trung có thể lợi dụng tài nguyên nhiều mới luyện chế, thực sự không thể tả sử dụng liên kéo đi vùi lấp, nhưng Nguyên Mạn Thu mạnh mẽ để lại ở

Nàng kiên trì cho rằng ở bỏ dờ dưới đáy trả lại chôn dấu có thật nhiều quý giá thí nghiệm tư liệu cùng khí tài, đều là trùng kiến Luyện Khí hệ hi

vọng, tuyệt đối không cho phép bất luận người nào động, dù cho một viên đinh tán cũng không được

Nguyên Mạn Thu lại như là một con phát điên mẩu tượng, không nhượng chút nào địa bảo vệ chính mình lãnh địa, hiệu trưởng đều bắt nàng không có cách nào

Bỏ dở trung ương, một toà nho nhỏ pho tượng bị sắp đặt ở nền thượng, giống như hòa tan một nửa hài cốt Chiến Thần

Trọc lốc cánh tay hướng thiên không mở ra, đen ngòm miệng phát sinh gào thét, hướng về vô tận bầu trời phát sinh rít gào

Đây chính là khai phá trung huyền cốt chiến khái

Nó ngưng tụ đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ toàn thể sư sinh tâm huyết cùng ý chí, nhưng ở vụ nổ lớn trung biến thành xỉ, mất đi tiếp tục luyện chế ý nghĩa

Chỉ có thể đổ bê tông thành một toà bia kỷ niệm, kỷ niệm những kia ở con đường tu chân thượng hi sinh đám người

Một hồi trang nghiêm nghiêm túc kỷ niệm biết, chính đang pho tượng trước tổ chức

Thiết quyền hội, Loạn Nhận Đường, liễu diệp đao, bùa vẽ quỷ mỗi cái viện hệ hội học sinh tổ chức đều phái ra đại biểu đến đây chia buồn

Trường học phần lớn giáo sư cùng toàn bộ tầng quản lý cũng đều tập kết với này

Cứ việc Luyện Khí hệ chỉ là đại hoang chiến trong viện tối bé nhỏ không đáng kể rác rưởi chuyên nghiệp, thậm chí không ít sư sinh đều muốn quá muốn huỷ bỏ Luyện Khí hệ

Thế nhưng lấy phương thức này để Luyện Khí hệ hoàn toàn biến mất, cũng quá mức tàn khốc!

"Hôm nay chúng ta tập kết ở đây, kỷ niệm một ít cực kỳ vĩ đại học giả cùng người tu chân, vì bảo vệ nhân loại văn minh vì thăm dò tu chân thế giới vô cùng ảo diệu, bọn họ hết ngày dài lại đêm sâu nghiên cứu, tu luyện, trả giá toàn bộ mồ hôi cùng tâm huyết, thậm chí trả giá tối tính mạng quý giá cùng thần hồn!"

Ở huyền cốt chiến khai pho tượng phía dưới đại hoang chiến viện hiệu trưởng Hùng Bách Lý cực kỳ bi thống địa nói

Hùng Bách Lý là đại hoang chiến trong viện nhân vật huyền thoại, có người nói hắn khi còn trẻ đã từng là một tên thực lực phá tan Kết Đan Kỳ cảnh giới đỉnh cao chiến đấu hình người tu chân, ở yêu thú trên cánh đồng hoang quát tháo phong vân, quét ngang bát hoang, được xưng "Núi lửa"!

Có điều ở một lần thú triều bạo phát trung, hắn rơi vào trùng vây mạnh mẽ cùng thú triều chính diện va chạm một ngày một đêm

Tuy rằng đánh giết ngàn vạn yêu thú chính mình quá độ tiêu hao linh năng, lại trúng rồi vượt qua ba mươi trồng yêu độc, kỳ kinh bát mạch đều bị ăn mòn, thực lực xuống dốc không phanh, không cách nào lại tập trung vào chiến đấu

Có điều hắn không hề từ bỏ, dựa vào kinh người nghị lực cùng thiên phú, dĩ nhiên từ chiến đấu hình người tu chân chuyển hóa thành quản lý hình người tu chân, đồng thời khôi phục thực lực đến Kết Đan Kỳ cấp trung cảnh giới!

Bởi vì là như vậy truyền kỳ trải qua, Hùng Bách Lý ở đại hoang chiến trong viện có rất cao uy vọng mặc dù là thực lực cao hơn hắn một bậc cường giả, đối với hắn đam Nhâm hiệu trưởng chức là tâm phục khẩu phục

Có người nói, Hùng Bách Lý đã tâm bừa bừa, một lòng muốn đem đại hoang chiến viện chế tạo thành 'Chín đại' trung ba vị trí đầu siêu cấp đại học, ít nhất cũng phải thoát khỏi hiện nay đành phải 'Chín đại' chỉ chưa quần cảnh

Mà ý nghĩ của hắn là được cường hóa tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp, suy yếu thậm chí giải tán toàn bộ rác rưởi chuyên nghiệp, tài nguyên đều vùi đầu vào tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp phát triển trung đi

Mặc dù như thế, đối mặt thảm như vậy kịch, Hùng Bách Lý không khỏi buồn bã ủ rũ

Ở hiệu trưởng bên người, Nguyên Mạn Thu toàn thân áo đen sắc mặt xám trắng, chết nhìn chòng chọc huyền cốt chiến khả hài cốt, tựa hồ muốn đem hài cốt từ nền thượng mạnh mẽ rút ra

Này bảy ngày nàng hầu như không ngủ không ngớt, như là phát điên ở bỏ dở trung đào móc, cả người tiêu tụy rất nhiều, gầy gò một chút, ngờ ngợ có thể nhìn ra mấy chục năm trước "Biển sâu nữ thần" từng tia một cái bóng

Nhìn nàng cùng bảy ngày trước như hai người khác nhau đáng dấp, Lý Diệu có chút hoảng hốt

Này bảy ngày hắn hầu như không ngủ không ngớt, phát huy ra ở pháp bảo phần mộ bồi dưỡng được sở trường, cùng Nguyên Mạn Thu đồng thời thanh lý bỏ dở, từ đó nát thê lương phía dưới cứu giúp ra không ít quý giá thể ngọc, thư tịch, tu luyện khí giới cùng thiên tài địa bảo

Dù cho Lý Diệu ở ký ức mảnh vỡ trung tiếp thu quá muôn vàn thử thách mài giũa, vào lúc này đều có chút đánh không chịu đựng được, lão đà lão đảo

"Luyện khí hệ chỉ còn dư lại một tên phó giáo sư, mười mấy thực lực bình thường học sinh, sau này đường muốn đi như thế nào đây?"

Lý Diệu đang trầm tư

Đang lúc này, có người ở phía sau nhẹ nhàng chọc vào hần một hồi, quay đầu lại nhìn lên, nhưng là tân sinh "Hoàng Thông "

Hoàng Thông là tân sinh trung thành viên tích cực, tính cách vô cùng hướng ngoại, đến rồi không mấy ngày rồi cùng học sinh cũ hoà mình, trả lại kết giao không ít ở ngoài hệ bằng hữu, tin tức vô cùng linh thông

Hoàng Thông trùng Lý Diệu nháy mắt: "Lý Diệu, người có hay không nghĩ kỹ, đến tột cùng chuyển tới cái nào hệ, là thiết quyền hội vẫn là Loạn Nhận Đường?"

Lý Diệu sửng sờ: "Có ý gì?"

Lại nhìn Hoàng Thông bên người, Luyện Khí hệ "thạc quả cận tồn" (quả lớn còn sót lại) tân sinh học sinh cũ đều tụ tập cùng một chỗ, vẻ mặt tuy rằng vô cùng đau thương, nhưng không che giấu nổi đáy mắt ước mơ

Hoàng Thông nhíu nhíu mày:

"Lẽ nào người còn không biết? Đúng rồi, mấy ngày nay người vẫn ở sưu tập bỏ dỡ trung tài nguyên, khả năng trả lại không nghe nói —— Luyện Khí hệ muốn triệt tiêu!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Siêu Tân Tinh

"Người nói cái gì?"

Lý Diệu trợn mắt lên, đầy mặt ngạc nhiên

Hoàng Thông bữu môi, không phản đối địa nói: "Này không phải tên trọc trên đầu con ruồi —— tỏ rõ sự tình sao? Chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ thực lực vốn là nhược bạo, là 'Chín đại' trung xú danh chiêu lót đáy chuyên nghiệp, dựa cả vào Mạc Huyền giáo thụ một người khỗ sở chống đỡ "

"Mặc dù là Mạc Huyền giáo thụ, ở luyện khí sư trong vòng danh tiếng không hề tốt đẹp gì, được xưng 'Phong Tử'!"

"Hiện tại không chỉ là hãn, liền ngay cả cái khác mấy cái hơi có chút trình độ cùng danh khí lão sư, liên đới hết thầy học sinh tinh anh đều bị nổ chết, chỉ còn dư lại nguyên giáo sư một người, còn có chúng ta đám tay mơ này, người nói, Luyện Khí hệ trả lại làm sao duy trì?"

"Này —— "

Cái này cũng là Lý Diệu vẫn ở chăm chú suy nghĩ vấn đề

Lần này đã kích thực sự rất nghiêm trọng a, Luyện Khí hệ có thể nói là toàn quân bị diệt

Hoàng Thông mặt mày hớn hở: "Trong trường học sớm có một loại chủ trương, cho là nên chỉ bảo lưu tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp, cái khác

phổ thông chuyên nghiệp càng ít càng tốt, như vậy mới có thể tăng lên trường học học thuật trình độ "

"Coi như Luyện Khí hệ không xảy ra bất trắc, hàng năm sảo muốn huỷ bỏ Luyện Khí hệ âm thanh đều có không ít, huống chi phát sinh thảm như vậy liệt sự cố, hơn một nửa cái Luyện Khí hệ đều bị nổ thành vụn vạt, muốn không triệt hệ không xong rồi "

"Nghe nói trường học tầng quản lý đã có quyết định, ở kỷ niệm chút sau khi sẽ chính thức tuyên bố, Luyện Khí hệ học sinh có thể vô điều kiện chuyển tới nếu như hệ học tập, ngoại trừ tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp phải trải qua cuộc thi ở ngoài, nếu như hệ tùy tiện tuyển!"

Lý Diệu giờ mới hiểu được tại sao các bạn học đều sẽ như thế lộ sự vui mừng ra ngoài mặt

Luyện khí hệ là phân số thấp nhất chuyên nghiệp, đại hoang chiến trong viện tùy tiện chọn một chuyên nghiệp đi ra đều Luyện Khí hệ thân thiết

Nói cách khác, dù cho nhắm mắt lại loạn đâm một chuyên nghiệp, đều là kiếm được

Luyện khí hệ phần lớn học sinh đều là bị điều hoà tới nơi này, cũng không phải đặc biệt yêu thích luyện khí, tự nhiên là thủy đi thấp nơi lưu, người thường đi chỗ cao

Lý Diệu không thể nói sự lựa chọn của bọn họ có cái gì không đúng, dù sao đại gia đều muốn cân nhắc chính mình tiền đồ ah

Chỉ là, nếu như Luyện Khí hệ thật sự triệt tiêu, hẳn lại nên đi nơi nào?

"Nhất định phải huỷ bỏ không thể sao? Lẽ nào liền không cái gì khả năng cứu vãn? Lão sư không còn có thể lại chiêu lớp học phá huỷ có thể tái tạo a!" Lý Diệu khô căn địa nói

Hoàng Thông nở nụ cười một tiếng, lắc đầu nói:

"Lý Diệu bạn học, trùng kiến Luyện Khí hệ không phải là chuyện một câu nói là đòi tiền! Chỉ là luyện chế lớn như vậy một toà lơ lửng giữa trời sơn, còn có bên trong các loại dã luyện phân xương, luyện khí phân xương cùng phòng thí nghiệm, gộp lại là được con số trên trời, bách tám mươi ức cũng không đủ a!"

"Bình thường đại học kinh phí khởi nguồn chủ yếu có ba khối một khối là chính phủ liên bang cung cấp giáo dục kinh phí, có điều khối này rất ít, chỉ có điều là trang điểm một hồi bề ngoài mà thôi "

"Đệ nhị là được mỗi cái tu luyện tông phái tài trợ "

"Chín đại mỗi người có hậu trường, có không ít thực lực hùng hậu tu luyện tông phái đều ở tài trợ, so sánh chúng ta đại hoang chiến viện sau lưng, thì có ma quyền môn, bách chiến đao minh chờ thực lực mạnh mẽ vũ Đấu Tông phái ở tài trợ "

"Tự nhiên người ta ra tiền nhất định phải vui đầu vào người ta yêu thích chuyên nghiệp đi, nói cách khác ma quyền môn đập phá tiền, khẳng định là cho thiết quyền hội, mà bách chiến đao minh ra tiền, đương nhiên phải cho Loạn Nhận Đường, không thể nói tham ô lại đây cho Luyện Khí hệ trùng kiến, đạo lý này không khó lý giải chứ?"

"Đệ tam, là được mỗi cái chuyên nghiệp tay làm hàm nhai, các hiền thần thông "

"Nói cách khác thiết quyền hội, Loạn Nhận Đường như vậy vũ đấu chuyên nghiệp liên thường thường tổ chức học sinh cùng quân đội hợp tác, cùng đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú "

"Mà bùa vẽ quỷ cũng sẽ đối ngoại mở ra, cung cấp có thù lao hình xăm phục vụ, không ít người tu chân đều mộ danh đến đây, dùng giá cao xin

mời bùa vẽ quỷ người đi hình xăm "

"Liều diệp đao liên cang không cần phải nói, danh nghĩa ngoại khoa cùng khoa chỉnh hình bệnh viện là liên bang kể đến hàng đầu, mỗi ngày cũng không biết có thể kiếm lời bao nhiêu tiền "

"Hết thầy kiếm lời đến tiền, ngoại trừ nộp lên cho phương pháp giáo dục một phần nhỏ quản lý phí ở ngoài, liên biến thành mỗi cái chuyên nghiệp chính mình tiểu Kim khố "

"Muốn luyện chế một toà mới lơ lửng giữa trời sơn được, muốn làm cái gì kinh thiên động địa đại hạng mục cũng được thường thường là trường học lấy ra một phần chính phủ giáo dục kinh phí, sau đó đi quen biết tu luyện tông phái kéo một phần đầu tư, lại từ nhỏ kim khố bên trong lấy ra một điểm, cuối cùng liên dựa vào hạng mục người dẫn đầu chính mình tiền riêng, như vậy bảy bính tám tập hợp lên "

"Luyện khí hệ có cái gì? Trường học không coi trọng, không muốn đầu tiền; quen biết tông phái không có, không địa phương đi kéo tài trợ; tiểu Kim khố chớ nói chi là —— ta nghe nói Mạc Huyền giáo thụ vì huyền cốt kế hoạch táng gia bại sản, ngay cả mình toàn bộ dòng dõi đều tạp tiến vào, trả lại mượn không ít nợ bên ngoài, chỗ nào còn có tiền a?"

Lý Diệp có chút đau răng

Bị Hoàng Thông vừa nói như thế, hăn phát hiện vấn đề thật sự rất nghiêm trọng

Đang lúc này, hăn mí mắt bỗng nhiên điên cuồng loạn động lên

Ngủ đông ở trán trung bốn cái linh tia xao động bất an, có vô cùng sống động cảm giác

Theo trực giác hướng thiên không trung nhìn tới, trời xanh mây trắng trong lúc đó lẳng lặng mà trôi nổi một đài mâm tròn hình dạng loại cờ lớn phi toa xe

Đây là một đài vô cùng hoàn mỹ phi toa xe, xác ngoài tinh xảo đến cực điểm, dường như tự nhiên mà thành, lại như một bó cột mềm nhẹ phong ngừng tụ mà thành

Làm tầm mắt không ngừng lại ở trên người nó thì, nó lại như là hoàn toàn hòa vào trong không khí, khiến cho người không thể nhận biết được sự tồn tại của nó

Mà khi Lý Diệu tầm mắt một khi dừng lại ở trên người nó, nó nhưng trong nháy mắt tỏa ra cực kỳ thâm thúy khí tức

Lại như là sâu không lường được đại dương mênh mông, khiến cho người không tự chủ được sản sinh quỳ bái kích động

"Là biến sâu đại học phi toa xe!" Hoàng Thông "Oa" một tiếng

Sâu thăm như biến phi toa xe vô thanh vô tức địa bay lượn đến mọi người đỉnh đầu

Nó rõ ràng ở di động với tốc độ cao, nhưng cho tất cả mọi người đều mang đến "Bất động" cảm giác, phảng phất cũng không phải nó ở phi hành, mà là toàn bộ thế giới đều bị nó hấp dẫn quá khứ, loại này cực kỳ cảm giác quái dị, khiến cho mỗi người đều có chút tê cả da đầu

Biến sâu đại học luyện khí thực lực mạnh, từ này đài nho nhỏ phi toa trên xe liền có thể hơi dòm ngó một, hai

Ba tên trên người mặc trường bào màu trắng bạc nam tử chậm rãi hàng rơi trên mặt đất, biểu hiện nghiêm túc địa hướng huyền cốt chiến khái pho tượng đi tới

Bọn họ là biển sâu đại học Luyện Khí hệ đại biểu

Cứ việc biển sâu đại học Luyện Khí hệ là tinh anh phái đại bản doanh, mà đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ là cây cỏ phái đại bản doanh, song phương trong lúc đó tồn tại lý niệm không giống "Đại đạo chi tranh "

Có điều chung quy đều là Tu Chân Giới một thành viên, đều là luyện khí sư, gặp phải loại tình cảnh này, đều là muốn đi qua thương tiếc một hồi

Phía trước nhất một tên hơn ba mươi tuổi nam tử, trên mặt đeo một kim loại viên hoàn, vừa vặn hai mắt hoàn toàn che khuất, viên hoàn thượng khảm nam mười tám viên màu xanh lam tinh thạch, lờ lờ toả sáng lại như là mười tám con yêu dị con mắt

Đây là một bộ hết sức đặc thù kính mắt, hẳn là một loại nào đó cao cấp pháp bảo

"Hắn là được siêu tân tinh Giang Thánh, biển sâu đại học Luyện Khí hệ gần hai mươi năm tài năng xuất chúng nhất người mới không nghĩ tới hắn sẽ đích thân quá tới tham gia kỷ niệm biệt, biển sâu đại học lần này cũng coi như là có thành ý" Hoàng Thông nhỏ giọng nói

"Hắn là được Giang Thánh?" Lý Diệu con mắt híp lại

Siêu tân tinh Giang Thánh danh tự này, hắn không phải lần đầu tiên nghe được

Trả lại ở phù mâu thành thời điểm, Tạ Thính Huyền giáo sư vì mời chào hắn liền đã từng vỗ bộ ngực bảo đảm biển sâu đại học sẽ dốc toàn lực vun bón hắn, đem hắn bồi dưỡng thành "Thứ hai siêu tân tinh Giang Thánh "

Sau đó Lý Diệu từng sưu tập qua sông thánh tư liệu, này quân là luyện khí sư trong vòng từ từ bay lên một viên tân tinh, được xưng là trẻ tuổi trung tối tài hoa hơn người thiên tài luyện khí sư

Hắn tốt nghiệp từ biển sâu đại học, là sở đừng mong hồng đệ tử thân truyền, là duy nhất được sở đừng mong hồng chân truyền truyền nhân y bát vẫn chưa tới ba mươi tuổi liền luyện chế ra vài kiện khiếp sợ Tu Chân Giới pháp bảo mạnh mẽ, trở thành biển sâu đại học Luyện Khí hệ trẻ trung nhất phó giáo sư

Bởi vì là hãn thiên phú dị bẩm, tài hoa hơn người, quật khởi tốc độ giống như tân tinh bạo phát, bởi vậy ở luyện khí sư trong vòng, tất cả mọi người đều gọi hắn là —— siêu tân tinh!

Trước mắt, hắn thời gian tu luyện ngắn ngủi, trả lại khiếm khuyết một ít hỏa hầu

Thế nhưng rất nhiều người đều tin tưởng chỉ cần lại cho hắn thời gian mấy chục năm tích lũy, hắn nhất định sẽ trở thành toàn bộ Thiên Nguyên giới luyện khí sư trong vòng nhân vật thủ lĩnh lợi hại nhất luyện khí đại sư!

Nhìn chăm chú siêu tân tinh Giang Thánh bóng lưng, Lý Diệu trong mắt lộ ra không hề che giấu chút nào ngọn lửa

Có điều hắn rất nhanh sẽ dời tầm mắt

Trước mắt, siêu tân tinh Giang Thánh đã công thành danh toại, náo động liên bang, là biển sâu đại học Luyện Khí hệ phó giáo sư

Còn hắn trả lại chỉ là một vô danh tiểu tốt, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tân sinh mà thôi

Liền ngay cả cái này vô cùng đáng thương Luyện Khí hệ, nói không chắc đều sẽ bị huỷ bỏ

Song phương địa vị chênh lệch rất lớn!

Hắn giờ phút này, vẫn không có khiêu chiến Giang Thánh thực lực và tư cách

Hắn còn cần tích trữ sức mạnh, ẩn núp nanh vuốt, chờ đợi thời cơ

Giang Thánh chờ ba tên biến sâu đại học Luyện Khí hệ lão sư đi tới huyền cốt chiến khai pho tượng phía trước nhợt nhạt bái một cái, sau đó đi tới Hùng Bách Lý cùng Nguyên Mạn Thu bên người nhỏ giọng trò chuyện

Đông đảo Luyện Khí hệ học sinh các có tâm sự, không ít người đều ở tràn đầy phấn khởi địa thương lượng nên chuyển tới ngành gì đi, không ai lưu ý Giang Thánh đến

Lý Diệu đang suy nghĩ sau này con đường tu luyện nên đi như thế nào, không biết qua bao lâu, bên tai bỗng nhiên truyền đến tranh chấp thanh

Ngẩng đầu nhìn lên, Giang Thánh cùng Nguyên Mạn Thu đi tới yên lặng nơi, chính đang nhỏ giọng nói chuyện, tốc độ nói rất nhanh, vẻ mặt đều có chút kích động

Lý Diệu trong lòng hơi động, hướng hai người phương hướng đi mấy bước, nghiêng tai lắng nghe trong gió truyền đến đôi câu vài lời

Giang Thánh nói:

"Nguyên sư tỷ, người là ở ta trước biến sâu đại học Luyện Khí hệ xuất sắc nhất học sinh tốt nghiệp, là Sở lão sư đặc ý nhất đệ tử thân truyền, lần này Sở lão sư đúng là rất có thành ý mời người trở lại, chỉ cần người đồng ý một lần nữa trở lại biến sâu đại học, điều kiện gì cũng có thể đề, người cần gì phải cố chấp như vậy, một tiếng cự tuyệt đây?"

Nguyên Mạn Thu lạnh lùng nói:

"Giang sư đệ, xin người trở lại chuyển cáo lão sư một tiếng, từ lúc hai mươi năm trước, chúng ta liễn bởi vì là luyện khí lý niệm không hợp, mỗi người đi một ngả, đi tới con đường khác, hiện tại ta là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ thay quyền hệ chủ nhiệm, cũng không có hứng thú về biển sâu đại học dạy học, đa tạ lão sư hảo ý "

Giang Thánh thở dài, nói:

"Nguyên sư tỷ, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tám chín phần mười là sẽ bị huỷ bỏ, coi như trước mắt không huỷ bỏ, đến sang năm vẫn là sẽ bị hiệp hội cưỡng chế huỷ bỏ, người cần gì phải thật lãng phí thời gian một năm? Hiện tại gia nhập biển sâu đại học Luyện Khí hệ, có rất nhiều hạng mục chờ người đi phụ trách, tài nguyên, nhân thủ, thiên tài địa bảo không thiếu gì cả, điều kiện nơi này tốt hơn trăm lần "

Nguyên Mạn Thu trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói:

"Biển sâu đại học điều kiện hay là thật sự rất tốt, thế nhưng chỉ có ở đại hoang chiến viện, ta mới có thể tiếp tục huyền cốt kế hoạch!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Chính Minh Quyết Định Vận Mệnh!

Giang Thánh sững sờ, thấy buồn cười:

"Nguyên sư tử, đều đến lúc này, người trả lại chết ôm huyền cốt kế hoạch không tha, còn muốn luyện chế ra thành phẩm rẻ tiền lượng không biết hình tinh khái? Người có biết huyền cốt kế hoạch đã sớm là luyện khí sư trong vòng buồn cười lớn nhất, từ vừa mới bắt đầu liền không ai coi trọng các người, bao quát chúng ta biến sâu đại học ở bên trong, cũng không có thiếu người chân tâm thực lòng địa khuyên bảo quá các người —— phổ thông vật liệu cường độ quá thấp, căn bản không thể chịu đựng trụ cực kỳ cao cường độ linh năng xung kích, nhất định phải thượng thiên tài địa bảo không thể, kết quả các người khư khư cố chấp, gây thành thảm kịch như vậy, thực sự là "

"Được rồi!"

Nguyên Mạn Thu bỗng nhiên đề giọng to, gằn từng chữ một, "Không sai, lần này thử nghiệm là thất bại, là chết rồi rất nhiều người, liên lão Mạc đều chết rồi "

"Vậy thì như thế nào?"

"Con đường tu chân, nguyên bản liền tràn ngập gian nan hiểm trở, tới tập chung đều có khả năng bị mất mạng, hàng năm ở yêu thú trên cánh đồng hoang ngã xuống người tu chân không biết có bao nhiêu, làm sao, lẽ nào liền không ai dám thượng yêu thú cánh đồng hoang vu?"

"Tu chân không sợ chết, sợ chết không tu chân, nếu như sợ chết, muốn an yên vui nhạ địa sống lâu trăm tuổi, lúc trước ta cùng lão Mạc cần gì phải táng gia bại sản làm cái gì huyền cốt kế hoạch? Bằng hai chúng ta thực lực, đến chỗ nào không thể cơm ngon áo đẹp, vinh hoa phú quý?"

"Hiện tại lão Mạc tuy rằng chết rồi, ta trả lại sống sót, lần này thử nghiệm là thất bại, ta hái được quý giá số liệu, được kinh nghiệm giáo huấn, lần sau nhất định sẽ không phạm đồng dạng sai lầm "

"Bất luận làm sao, ta sẽ vẫn kiên trì, luyện chế ra chân chính huyền cốt chiến khái —— đến thời điểm ta tự nhiên là biết đi biển sâu đại học Luyện Khí hệ, cùng các người giao lưu luận bàn!"

Giang Thánh trầm mặc chốc lát, không thể làm gì địa thử dài:

"Được, nếu Nguyên sư tử đều nói như vậy, ta chỉ có thể trở về cùng lão sư ăn ngay nói thật, có điều làm vì sư đệ, ta hay là muốn nhắc nhở Nguyên sư tử một tiếng "

"Nguyên sư tử trước mắt trọng yếu nhất, cũng không phải luyện chế cái gì huyền cốt chiến khái, mà là làm sao bảo vệ đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ "

"Chín đại tinh anh liên giáo là chính phủ liên bang tán thành học phủ cao nhất, hàng năm tập trung vào kinh phí cùng tài nguyên đều vượt xa cái khác đại học cho nên đối với dạy học chất lượng cùng chuyên nghiệp thiết trí đều có cực cao yêu cầu "

"Hàng năm, Bộ giáo dục đều sẽ đối với chín đại hết thầy chuyên nghiệp tiến hành ước định "

"Bắt chúng ta luyện khí chuyên nghiệp tới nói, nếu như thời gian một năm bên trong liền một tên đăng kí luyện khí sư đều bồi dưỡng không ra,

nói rõ cái này đại học Luyện Khí hệ dạy học chất lượng thực sự quá tệ, căn bản không xứng với 'Chín đại' tên gọi "

"Đến thời điểm, sẽ bị Bộ giáo dục thủ tiêu làm học tư cách "

"Hiện tại thủ hạ người chỉ còn những này lính tôm tướng của nếu không là được vừa vào giáo tân sinh, thời gian một năm, muốn ở bên trong bồi dưỡng được một đẳng ký luyện khí sư, không phải đơn giản như vậy "

Nguyên Mạn Thu răn căng căng địa nói: "Đây là ta sự, Giang sư đệ, không chuyện khác chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt đi!"

Giang Thánh gật đầu:

"Tốt a Nguyên sư tỷ, đại gia đều là người tu chân, đều là theo đuổi chân lý người, ta tuy rằng không ủng hộ người luyện khí lý niệm, thế nhưng ta chúc người có thể đạt được thành công, luyện chế ra lượng không biết hình huyền cốt chiến khái "

"Sau đó, ta sẽ dùng chính mình luyện chế tinh khái, đem nó triệt để đánh nổ "

Giang Thánh ngữ khí rất bình thản, không phải uy hiếp là ở trần thuật một phi thường sự thực đơn giản

Nói xong câu đó, hắc trùng Nguyên Mạn Thu gật gật đầu, xoay người hướng về phi toa xe đi đến

Đang lúc này, hắc tùy ý hướng Lý Diệu phương hướng nhìn lướt qua, kim loại viên hoàn thượng mười tám viên tinh thạch đột nhiên lóe sáng

Giang Thánh khẽ mỉm cười, hướng Lý Diệu đi tới

"Người là được phù mâu thành thi đại học trạng nguyên, Tạ Thính Huyền giáo sư phi thường xem trọng Lý Diệu bạn học? Ta là biển sâu đại

học Luyện Khí hệ phó giáo sư Giang Thánh, giang gia con cháu, Giang Đào vẫn là ta bà con xa biểu đệ vậy "

"Giang gia con cháu" bốn chữ khiến Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại, bản năng lùi lại một bước

Giang Thánh tựa hồ không có ý thức đến Lý Diệu phòng bị tiếp tục nói: "Rất cảm tạ người a, Lý Diệu bạn học, Giang Đào loại kia lâm trận bỏ chạy nhất gan tội phạm, thực làm là chúng ta Giang gia sỉ nhục, đa tạ người trượng nghĩa ra tay, giúp Giang gia thanh lý môn hộ, phần này đại ân đại đức, ta sẽ vẫn kỹ ở trong lòng "

Lý Diệu sửng sò, không nghĩ tới Giang Thánh là ý này

Giang Thánh thấy buồn cười: "Làm sao, người còn tưởng rằng ta sẽ tìm người phiền phức? Cả nghĩ quá rồi, Lý Diệu bạn học, đừng nói Giang Đào người này căn bản là tự tìm đường chết, coi như thay đổi một cái khác giang gia con cháu, ta không bất cứ hứng thú gì giúp bọn họ ra mặt, ta là một người si mê kỹ thuật, ở trong mắt ta, chỉ có luyện khí thuật mới đáng giá người phấn đấu cả đời, gia tộc gì, thất đại cô bát đại di, quá vô vị, quá tẻ nhạt, căn bản không đáng ta lãng phí bán giây thời gian "

Lý Diệu thở phào nhẹ nhõm, nói: "Giang giáo sư, vậy ngài đây là "

Giang Thánh thái độ nói thay đổi liên thay đổi ngay, nụ cười trả lại treo ở khóe miệng, khí chất nhưng trong nháy mắt trở nên cực kỳ âm lãnh, điềm nhiên nói:

"Nhưng là, Lý Diệu bạn học a, tuy rằng con người của ta đối với gia tộc cái gì không nửa điểm hứng thú, dù cho người đem Giang gia huyền ảo long trời lở đất ta cũng không đáng kể, nhưng người ngàn vạn lần không nên, không nên sỉ nhục biến sâu đại học Luyện Khí hệ, ta đối với trường học cảm tình, nhưng là đối với gia tộc càng sâu gấp trăm lần a!"

Lý Diệu không hiểu ra sao: "Ta lúc nào sĩ nhục quá biến sâu đại học Luyện Khí hệ?"

Đối với biến sâu đại học Luyện Khí hệ thực lực, hãn phi thường rõ ràng, thậm chí có chút sợ hãi, "Luyện khí sư Thánh địa" này năm chữ không phải là chỉ là hư danh

Hãn chưa bao giờ coi thường quá biến sâu đại học Luyện Khí hệ, càng không cần phải nói sĩ nhục

Giang Thánh lạnh nhạt nói: "Người từng nói, muốn suất lĩnh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đi khiêu chiến biến sâu đại học Luyện Khí hệ —— dưới cái nhìn của ta, vậy thì như là một con cóc nháy ra nói muốn đi khiêu chiến hùng sư, người nói, có phải là đối với hùng sư sĩ nhục đây?"

Lý Diệu nheo mắt lại: "Giang giáo sư, ý của người là, chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ lại như một con cóc ghê, đâm liên chiến quý giáo con này hùng sư tư cách cũng không có, thậm chí ngay cả cái ý niệm này đều không nên sản sinh, dù cho chỉ là muốn nghĩ, đều là đối với quý giáo sĩ nhục?"

"Đúng, ta là ý này, người lý giải lực rất mạnh, Lý Diệu bạn học" Giang Thánh mỉm cười, như gió xuân hiu hiu

" "

Lý Diệu không có gì để nói

Cái này siêu tâm tinh Giang Thánh thật không hổ là sở đừng mong hồng đệ tử chân truyền, như thế vĩnh vào hung hăng, không đem bất luận người nào để ở trong mắt

"Nhưng mà —— "

Giang Thánh chuyển đề tài, một lần nữa tỏ ra nụ cười, "Có câu nói đến được, người trẻ tuổi phạm sai lầm, đầy trời thần phạt đều sẽ tha thứ, người là người trẻ tuổi, quá kích động, quá nhiệt huyết, quá ngây thơ, tình cờ nói chút ăn nói linh tinh lại tính là gì sai lầm lớn? Cho người một cơ hội, người hội hối cải "

Giang Thánh nhếch lên ngón tay cái, chỉ chỉ phía sau vắn vẹo thành một đoàn huyền cốt chiến khải "Hiện tại cơ hội tới, Lý Diệu bạn học, đại hoàng chiến viện Luyện Khí hệ là cái gì hoàn cảnh, người đều nhìn thấy phỏng chừng rất nhanh Luyện Khí hệ đều sẽ bị huỷ bỏ, người như người mới ở lại chỗ này là lãng phí "

"Nếu như người đồng ý, ta có thể nghĩ biện pháp đem người chuyển tới biển sâu đại học Luyện Khí hệ, vừa bắt đầu khả năng lấy ngồi nghe sinh thân phận nhập học, sau đó lại từ từ suy nghĩ biện pháp, thế nào?"

Lý Diệu trầm mặc

Cho tới giờ khắc này Nguyên Mạn Thu giọng nói lớn vẫn ở bên tai vang vọng

"Tu chân không sợ chết sợ chết không tu chân!"

"Bất luận làm sao, ta sẽ vẫn kiên trì, luyện chế ra chân chính huyền cốt chiến khải!"

Giang Thánh khẽ nhíu mày: "Lý Diệu bạn học, đây chính là cơ hội cuối cùng, không phải mỗi một người trẻ tuổi cũng giống như người may mắn như vậy, có cơ hội cải chính sai lầm, chỉ cần người gạt đầu, ta có thể tự mình khi người đạo sư, mang người đi tới chính xác luyện khí con đường chẳng phải là lưu lại nơi này cái đồng rác ắt phải tốt hơn nhiều?"

"Cho tới người đã từng nói cái gì muốn khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ, ai cũng biết đó chỉ là một người trẻ tuổi ăn nói linh tinh, lại

có ai chút để ở trong lòng? Năm ngón cuồng vừa thôi mà, đại gia đều có thể hiểu được, chỉ cần người công thành danh toại, sẽ không có người chuyện cười người "

"Đồng rác "

Lý Diệu nhìn cách đó không xa huyền cốt chiến khái, chăm chú suy tư rất lâu, cuối cùng vẫn là lắc đầu:

"Xin lỗi, Giang giáo sư, ta là một từ trong đồng rác đi ra người ta từ nhỏ đến lớn đều là dựa vào trong đồng rác chất chứa chất dinh dưỡng mới vẫn tiếp tục sinh sống, ta nghĩ, cái này 'Đồng rác' quý giáo càng thêm thích hợp ta "

Giang Thánh nhìn chăm chăm vào hân một lúc lâu, gật đầu nói:

"Được, ta vẫn là câu nói kia, chúc người cùng Nguyên sư tỷ có thể luyện chế thành công ra huyền cốt chiến khái, để ta mở mang kiến thức một chút trong truyền thuyết lượng không biết hình tinh khái đến tột cùng là cái gì đáng dấp, có điều đầu tiên đây, trước tiên nghĩ biện pháp bảo vệ cái này đồng rác đi, Lý Diệu bạn học "

Giang Thánh cũng không quay đầu lại, trực tiếp hướng đi phi toa xe, đoàn người bỗng bành rời đi, cùng khi đến như thế vô thanh vô tức

Hơn một giờ sau, kỷ niệm chút cuối cùng kết thúc

Có điều Luyện Khí hệ bọn học sinh trong lòng nổi băn khoăn có thể vẫn không có mở ra

Tất cả mọi người đều mắt ba ba nhìn chăm chăm Hùng Bách Lý hiệu trưởng

Luyện khí hệ sống còn, liền quyết định ở trong tay hân

Tựa hồ là cảm nhận được bọn học sinh không thể chờ đợi được nữa tâm tình, người khác đều sau khi rời đi, Hùng Bách Lý hiệu trưởng Luyện Khí hệ còn lại hết thấy học sinh đều triệu tập lên, tuyên bố một hạng phi thường quyết định trọng đại

Mà sau lưng Hùng Bách Lý, đứng mỗi cái viện hệ đạo sư, dùng vô cùng quý dị ánh mắt đánh giá dưới đài học sinh

Thật giống từ giờ khắc này, liền bắt đầu chọn chính mình Tâm Nghi nhân tài

"Xem ra Luyện Khí hệ là thật sự muốn triệt tiêu, mỗi cái viện hệ đạo sư cũng bắt đầu tuyển người" Hoàng Thông ở Lý Diệu phía sau nhỏ giọng nói

Lý Diệu nhìn Nguyên Mạn Thu một chút

Nguyên Mạn Thu mặt không hề cảm xúc, con người như là hai viên thiêu hồng than

Hùng Bách Lý tiến lên một bước, thẳng thắn dứt khoát địa nói:

"Các vị Luyện Khí hệ bạn học khả năng nghe được một chút nói bóng nói gió, nói trường học chuẩn bị huỷ bỏ Luyện Khí hệ, không sai, ta có thể không chút nào ẩn giấu địa nói cho đại gia, nguyên bản từng quản lý xác thực có ý định này "

"Dù sao, lần này Luyện Khí hệ tổn thất vô cùng nghiêm trọng, không chỉ lơ lửng giữa trời sơn hủ hoại trong một ngày, đạo sư chỉ còn dư lại Nguyên Mạn Thu phó giáo sư một người, bất kể là dạy học phương tiện vẫn là thầy giáo sức mạnh đều phi thường bạc nhược "

"Trường học kinh phí có hạn, mỗi cái viện hệ đều cần kiến thiết, trong ngắn hạn không thể tập trung vào lượng lớn tài nguyên trùng kiến Luyện Khí hệ "

"Các bạn học lúc trước hao hết thiên tân vạn khổ mới thi vào đại hoang chiến viện, là được hưởng về phía 'Chín đại' nhãn hiệu đến, ta thân là hiệu trưởng, liền muốn đổi với mỗi một vị bạn học tiền đồ phụ trách "

"Vì lẽ đó, phương pháp giáo dục nguyên vốn đã quyết định huỷ bỏ Luyện Khí hệ, các bạn học đều chuyển tới cái khác viện hệ đi "

"Có điều Nguyên Mạn Thu giáo sư phi thường kiên trì, nàng cho rằng đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ còn có trùng kiến hi vọng, nàng nói —— chúng ta đại hoang chiến viện truyền thống, là được không vứt bỏ, không buông tha, dù cho chiến đến một Binh một tốt, đều muốn cắn chặt hàm răng, thẳng tắp sống lưng, đem chiến kỳ chống đỡ đi!"

"Nàng nói không sai, chúng ta đại hoang chiến viện xác thực cùng còn lại 'Tám đại' không giống, chỉ cần người đồng ý chiến đấu, chúng ta liền cho người chiến đấu cơ hội, tuyệt đối sẽ không từ bỏ người! Đây chính là chúng ta đại hoang chiến viện tinh thần, mấy trăm năm qua, chúng ta vẫn là như thế làm!"

"Bởi vậy, chúng ta cuối cùng quyết định, cho hết thầy bạn học một lựa chọn cơ hội, Luyện Khí hệ vận mệnh —— liền nắm giữ ở chính các người trong tay!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Đại Sư Huynh Kiêm Minh Chủ!

"Nếu như có bạn học đồng ý ở lại Luyện Khí hệ tiếp tục học tập, đó là đương nhiên rất tốt, các đại viện hệ đã đạt thành nhất trí, đối với Luyện Khí hệ học sinh mở ra hết thảy cơ sở tu luyện phương tiện, đồng thời, nguyên vốn chuẩn bị vùi đầu vào Luyện Khí hệ tài nguyên cùng dự toán, sẽ tiếp tục tập trung vào "

"Nhưng là nếu như có bạn học cảm thấy, hiện tại Luyện Khí hệ đã không đủ để để người thực hiện giấc mơ, như thế trường học cũng sẽ ủng hộ đại gia, sẽ mở ra hết thảy chuyên nghiệp, cho đại gia một lần chuyển hệ cơ hội "

"Quyền lựa chọn ngay ở các vị trong tay, lại như nguyên giáo sư từng nói, chiến đến một Binh một tốt, chỉ cần còn có một tên bạn học ở lại Luyện Khí hệ, trường học sẽ kiên trì không vứt bỏ, không buông tha nguyên tắc, tiếp tục ủng hộ các người!"

"Có điều đại gia cần nghĩ cho rõ, nếu như một năm sau khi cũng không có một tên bạn học có thể thông qua đăng kí luyện khí sư cuộc thi, Luyện Khí hệ vẫn là sẽ bị Bộ giáo dục mạnh mẽ huỷ bỏ, lựa chọn Luyện Khí hệ bạn học, khả năng liền uống phí hết thời gian một năm "

"Mà ta cũng ở nơi đây trình trọng cam kết, nếu như một năm sau khi, có bạn học có thể thông qua đăng kí luyện khí sư cuộc thi, thành là chân chính luyện khí sư, vậy đã nói rõ nguyên giáo sư là đúng, vậy ta nhất định dùng hết khả năng, tận lực giúp Luyện Khí hệ tranh thủ đến càng nhiều tài

nguyên, không chỉ chút trùng kiến Luyện Khí hệ, còn có thể đem Luyện Khí hệ kiến thiết đến so với quá khứ càng mạnh mẽ hơn gấp mười lần!"

"Đây là ta Hùng Bách Lý, lấy đại hoang chiến viện hiệu trưởng danh nghĩa làm ra hứa hẹn "

"Hiện tại, các bạn học mình lựa chọn đi!"

Hùng Bách Lý lại như là một khối đóng băng đập vào nóng bỏng nồi chảo, tại chỗ liền gây nên "Bùm bùm" nổ vang

Một tên mới vừa vào giáo tân sinh lòng như lửa đốt địa hô một cổ họng:

"Hiệu trưởng, ta nghĩ chuyển hệ!"

"Không sai, hiệu trưởng, chúng ta đã sớm cân nhắc tốt rồi, đại gia đều là tân sinh, đối với luyện khí căn bản một điểm khái niệm cũng không có, vẫn là sớm một chút chuyển hệ, miễn cho cho nguyên giáo sư thêm phiền phức "

Những học sinh mới này lựa chọn Luyện Khí hệ vốn là hoàn toàn bất đắc dĩ, Luyện Khí hệ lại đã biến thành trước mắt bộ này quý đáng vẻ, ai còn chút dằn dặt mà một con đâm vào hố lửa a có cơ hội đương nhiên là chuyển buộc lại!

Đối với tân sinh phản ứng, Nguyên Mạn Thu sớm đã có chuẩn bị tâm lý, nàng căn bản không muốn để lại trụ tân sinh lưu lại là lãng phí

Nguyên Mạn Thu đưa ánh mắt tìm đến phía vài tên học sinh cũ tư chất coi như không tệ

Học sinh cũ liền khá là xoắn xuýt, bọn họ không hẳn yêu thích luyện khí, nhưng dù sao tập trung vào không ít thời gian cùng tâm huyết, giờ khắc

này lại gọi bọn họ đổi một cái con đường tu luyện quá khứ nỗ lực liền uổng phí

Có điều chỉ dựa vào nguyên giáo sư một người, làm sao có khả năng chống đỡ lấy toàn bộ Luyện Khí hệ đây?

"Triệu Minh, người đã học ba năm luyện khí, trình độ là trong tất cả mọi người cao nhất, sang năm rất có hi vọng thi ra đẳng kí luyện khí sư, như thế nào ở lại Luyện Khí hệ đi!"

Nguyên Mạn Thu hướng về một tên nam sinh phát sinh mời

Triệu Minh do dự một chút ánh mắt có chút né tránh, không dám cùng Nguyên Mạn Thu đối diện, lắc đầu nói: "Xin lỗi, nguyên giáo sư, ta đắn đo suy nghĩ quá, đang chuẩn bị chuyển hệ "

"Tại sao?" Nguyên Mạn Thu sững sốt

Triệu Minh đành hoảng nói: "Quá khứ có Mạc Huyền giáo thụ, còn có nhiều như vậy lão sư, ta có mấy phần tự tin xung kích một hồi đẳng kí luyện khí sư, hiện tại chỉ còn dư lại nguyên giáo sư ngài một người liền luyện khí thất cũng không có, sang năm ta khẳng định thi không lên, cần gì phải thật lãng phí thời gian một năm? Khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, kịp lúc chuyển đổi quỹ đạo, đối với sự phát triển của tương lai càng tốt hơn "

Ngừng lại một chút, Triệu Minh rất thật không tiện mà cúi thấp đầu, "Xin lỗi, nguyên giáo sư, cha ta mấy ngày trước liền biết rồi chuyện này, cùng ta ở internet câu thông chừng mấy ngày cái này cũng là trong nhà ý tứ "

"Không sao, thật sự, trong nhà trưởng bối khẳng định là muốn nghe, người không cần có cái gì gánh nặng trong lòng, muốn học cái gì cứ việc học tốt rồi, ta nhất định ủng hộ người!"

Nguyên Mạn Thu miễn cưỡng cười cợt, lại đưa ánh mắt tìm đến phía bên cạnh một vị da dẻ có chút thô ráp nữ sinh

Nữ sinh trong mắt lộ ra một tia quý ý, sâu sắc cúi đầu, không nói một lời

Nguyên Mạn Thu sắc mặt càng thêm khó coi mấy phần, hướng vài tên học sinh cũ từng cái quét tới, nhưng là không có một người dám cùng nàng đối diện

Tất cả mọi người hoặc là được cúi đầu nghiên cứu giày của chính mình, hoặc là được ngẩng đầu nghiên cứu mây trên trời đóa

"Không có một người đồng ý ở lại Luyện Khí hệ sao?" Nguyên Mạn Thu lẩm bẩm nói

Hùng Bách Lý thở dài, có chút không đành lòng, ngữ trọng tâm trường nói: "Nguyên giáo sư, người yên tâm, coi như Luyện Khí hệ huỷ bỏ, trong trường học muốn dùng đến luyện khí sư địa phương trả lại có rất nhiều, chắc chắn sẽ không không có vị trí của người "

Hắn ở Nguyên Mạn Thu bả vai nhẹ nhàng vỗ một cái, lại đưa mắt nhìn sang dưới đài học sinh, giọng nói như chuông đồng nói: "Tốt rồi, nếu đại gia đều kiên quyết như vậy, vậy ta liền vị bạn học này, người nhắc tay là có lời gì nói? Bình tĩnh đừng nóng, liên quan với chuyển hệ cụ thể quy tắc, ta chờ một lúc sẽ tuyên bố "

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Mấy chục đạo ánh mắt đều tìm đến phía trong đám người giơ lên thật cao tay phải Lý Diệu

"Hiệu trưởng, ngài hiểu lầm, ta không phải muốn hỏi chuyển hệ quy tắc, ta là hi vọng tiếp tục ở lại Luyện Khí hệ, tùy tùng nguyên giáo sư học tập"

Lý Diệu lớn tiếng nói

"Người nói cái gì?"

Hùng Bách Lý hiệu trưởng sững sốt, hết thầy lão sư sững sốt, hết thầy học sinh đều sững sốt

Nguyên Mạn Thu sống lưng lập tức trực lên, cả người lờ lờ toả sáng, như là một vị vàng rực rỡ phật

Sau một tiếng

Ngoại trừ Lý Diệu cùng Nguyên Mạn Thu, tất cả mọi người đều rời đi Luyện Khí hệ

Lý Diệu ngồi ở huyền cốt chiến khải phía dưới, phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phía đều là bỏ dở, cùng pháp bảo phần mộ rất giống

Mỗi người khi còn bé đều sẽ có một ít hoang đường giấc mơ

Có mấy người chút ảo tưởng ở sân chơi đóng cửa sau khi một thân một mình lạng lẽ lén vào, hết thầy chơi trò chơi phương tiện đều không cần xếp hàng, có thể làm cho hãn chơi cái thoải mái

Còn có chút người chút huyền muốn tiến vào một gian không có một bóng người siêu thị, hàng giá thương rực rỡ muôn màu thương phẩm tùy tiện nằm, muốn cái gì lấy cái gì, muốn ăn cái gì tại chỗ là có thể xé ra ăn

Lý Diệu sáu, bảy tuổi thì, liền muốn vì một bánh bao thịt hoặc là một cái rì sét loang lỗ đoạn kiếm, cùng mười mấy cái thân thể cường tráng đại nhân tranh chấp một mất một còn

Khi đó hãn mơ ước lớn nhất là được —— nếu như có một ngày, xuất hiện một mảnh quy mô khổng lồ chỗ đổ rác, nhưng không có cái khác rác

rười trùng, chỉ có một mình hắc, hắc có thể thoả thích ở trong đó khai quật bảo tàng, thật là tốt biết bao?

Không nghĩ tới hôm nay, giấc mộng của hắc lấy như vậy một loại phương thức đã biến thành hiện thực

Bảy ngày chỉ thanh lý một phần nhỏ khu vực, bỏ dở trung trả lại vùi lấp rất rất nhiều đồ vật

Bất luận tổn hại pháp bảo, thẻ ngọc mảnh vỡ vẫn là thí nghiệm tư liệu, ở Lý Diệu Nhân trung đô là giá trị liên thành bảo bối

Nếu như là quá khứ Luyện Khí hệ, căn bản không thể để hắc như vậy tân sinh lập tức bắt đầu

Thế nhưng hiện tại, hết thảy tất cả những thứ này đều quy hắc hết thảy, hắc muốn làm sao nghiên cứu cũng có thể

Bởi vì là toàn bộ Luyện Khí hệ —— chỉ còn dư lại hắc một tên học sinh

Hắc trở thành tinh hỏa minh minh chủ, Luyện Khí hệ Đại sư huynh!

"Các vị lão sư, các vị sư huynh, các người yên tâm đi, ta nhất định sẽ hoàn thành các người chưa càn sự nghiệp, đem bọn người lý niệm phát dương quang đại, để đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ danh chấn thiên hạ!"

Lý Diệu đối với huyền cốt chiến khái hài cốt, một mực cung kính địa bái một cái

Không biết tại sao, đầu tiên nhìn nhìn thấy huyền cốt chiến khái thì, hắc liền sản sinh một tia thân thiết tâm ý

Này cụ tinh khái ngoại hình thiết kế vô cùng phù hợp khẩu vị của hắc

Đơn giản, thô bạo, cuồng dã, có một loại bạo lực mỹ học mùi vị, cùng trên thị trường lưu hành loại kia tao nhã, mềm mại, hoa lệ tinh khôi tuyệt nhiên không giống

Cứ việc hòa tan một nửa, nó vẫn như là một tên ngoan cường bất khuất chiến sĩ, giãy giụa muốn đứng lên hướng kẻ địch nhào tới, ngu dốt kẻ địch đầu, cắn đứt kẻ địch yết hầu

Càng quan trọng chính là

Lý Diệu có một loại cảm giác là lạ, hẳn tựa hồ có thể nhận biết được huyền cốt chiến khái nơi sâu xa nhất truyền đến một tia gợn sóng, tựa hồ nơi nào ngủ đông món đồ gì

Hay là, đó là Luyện Khí hệ toàn thể sư sinh đấu chí, hi vọng cùng bất khuất chiến ý đi!

Nguyên Mạn Thu đứng bình tĩnh ở một bên

Làm nàng nhìn thấy Lý Diệu đối mặt huyền cốt chiến khái hài cốt, trong mắt phun trào ra ánh lửa thì, trên mặt toát ra hiếu ý nụ cười

Nàng ngắt cái chú quyết, bắn ra một đạo linh văn, đi vào Lý Diệu trong não vực

"Này đạo linh văn là Luyện Khí hệ cấp hai quyền hạn, bình thường chỉ có 'Giảng sư' cấp bậc đạo sư mới có thể có được, chỉ đứng sau chúng ta những này giáo sư quyền hạn "

"Có này đạo linh văn, người là có thể sử dụng Luyện Khí hệ 80 quyền hạn, phần lớn thẻ ngọc người cũng có thể mở ra, phần lớn pháp bảo sẽ không chống cự người, nói chung, bất luận người từ này chông bỏ dỡ bên trong khai quật ra cái gì, cũng có thể thích làm gì thì làm địa lợi dùng!"

Nguyễn Mạn Thu thở dài nói:

"Không nghĩ tới tất cả mọi người đều lựa chọn rời đi, cuối cùng lưu lại nhưng là một tên tân sinh, Lý Diệu bạn học, người như thế tin tưởng ta, ta chắc chắn sẽ không bạc đãi người, hay là một năm sau khi Luyện Khí hệ thật sự không gánh nổi, nhưng ít ra một năm này, ta sẽ dốc toàn lực ứng phó địa bồi dưỡng người, để người học được càng nhiều đồ vật, thuận tiện người ngày sau phát triển "

Lý Diệu sờ sờ cái trán, khẽ mỉm cười: "Lão sư, ngài không tin ta một năm sau khi có thể thi ra đăng kí luyện khí sư sao?"

Luyện khí sư là Tu Chân Giới quan trọng nhất mấy cái nghề nghiệp một trong, đăng kí luyện khí sư là được được luyện khí sư hiệp hội tán thành, đồng thời bị chính phủ liên bang thừa nhận chính quy luyện khí sư

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi là Tu Chân Giới khó nhất vài loại nghề nghiệp tư cách cuộc thi một trong, hàng năm thông qua suất đều ở 10 trở xuống, rất nhiều luyện khí sư dùng mười mấy năm thậm chí thời gian mấy chục năm đều không thể ở danh hiệu phía trước thêm vào "Đăng kí" hai chữ

Nghiêm chỉnh mà nói, bọn họ thậm chí cũng không đủ tư cách xưng hô chính mình là "Luyện khí sư"!

Lý Diệu nhưng không có đánh mất tự tin

Tuy rằng Luyện Khí hệ đã biến thành một vùng phế tích, nhưng hãn từ nhỏ đã là ở pháp bảo phần mộ trung lớn lên, từ bỏ dỡ trung khai quật bảo tàng là hãn sở trường trò hay

Này trong bảy ngày hãn đã từ bỏ dỡ phía dưới đào móc ra không ít thê ngọc, một phần trong đó là các thầy giáo đi học video, còn có một phần là

các thầy giáo tiến hành luyện khí số liệu cùng tư liệu, đối với hẳn trợ giúp rất lớn

"Nhiều như vậy lão sư lưu lại dạy học video cùng luyện khí tư liệu, đều mặc ta nghiên cứu; còn có Nguyên Mạn Thu vị này kinh nghiệm phong phú phó giáo sư tự mình chỉ điểm; hơn nữa ta trả lại có thể nuốt chừng Âu Dã tử ký ức mảnh vỡ điên cuồng tu luyện một năm, ta nhất định sẽ thi ra đăng kí luyện khí sư!"

Lý Diệu âm thầm hạ quyết tâm

Nguyên Mạn Thu nghiêm túc nói: "Hay là người thật sự rất có thiên phú, có thể trong vòng một năm tăng nhanh như gió, thế nhưng hiện tại, người liền tham gia cuộc thi tư cách cũng không có a "

Lý Diệu sững sờ, gãi gãi tóc: "Tham gia đăng kí luyện khí sư cuộc thi, muốn cái gì tư cách?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Truyền Thuyết Bắt Đầu!

Trải qua Nguyên Mạn Thu giải thích, Lý Diệu mới rõ ràng

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi, là Tu Chân Giới cấp bậc cao nhất nghề nghiệp tư cách cuộc thi một trong, hàng năm đều sẽ mời đông đảo đức cao vọng trọng học thuật quyền uy đến chủ khảo, hơn nữa đang thi trung còn có thể tiêu hao không ít thiên tài địa bảo

Nếu như tùy tiện cái nào a miêu a cầu đều có thể tham gia cuộc thi, lãng phí luyện khí đại sư thời gian vẫn là việc nhỏ, lãng phí thiên tài địa bảo không tính là gì, vạn vừa phát sinh luyện khí sự cố, sản sinh linh năng nổ tung chờ chút bất ngờ, vậy làm sao toán?

Cho nên đối với báo danh tham gia cuộc thi người, đều có yêu cầu tương đối, như là kinh nghiệm làm việc, tông phái đảm bảo, hoặc là trường học đề cử chờ chút

Nguyên Mạn Thu nói: "Dựa theo trường học của chúng ta quy định, bất luận tham gia nghề nghiệp gì tư cách cuộc thi, đều là giống nhau, chỉ có tu mãn 40 ngàn cái học phân, trường học mới chút viết hoá đơn thư đề cử "

"40 ngàn cái học phân?"

Lý Diệu nháy mắt, hắc đối với học phân không khái niệm gì, có điều nghe vào rất nhiều

Nguyên Mạn Thu gật đầu: "Nếu như người không hiểu 40 ngàn cái học phân là khái niệm gì, nói như thế, trường học của chúng ta gần nhất hai mươi năm hiện ra hai một thiên tài học sinh, một là Bành Hải, một là Đinh Linh Đương, Đinh Linh Đương dùng hai năm mới tu mãn 40 ngàn cái học phân, mà Bành Hải dùng một năm rưỡi, ngoài ra lại không ai có thể ở trong vòng hai năm làm được "

Lý Diệu sửng sốt, đăm chiêu

Nguyên Mạn Thu vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Người hiểu chưa? Nói chung, chúng ta đều đừng nghĩ nhiều như thế, trong năm ấy, ta sẽ tận tâm giáo, hi vọng người chăm chú học, bất luận một năm chi sau xảy ra chuyện gì, chí ít đại gia đều bính quá, sẽ không lưu lại nửa điểm tiếc nuối!"

"Đi thôi, ta dẫn người đi chọn một ít cấu kiện, chính người lắp ráp một đài tinh não đi ra, một đài tính toán lực mạnh mẽ tinh não, đối với tu luyện trợ giúp là rất lớn "

Lý Diệu theo Nguyên Mạn Thu, hướng bỏ dỡ biên giới một đồng rách rách rưới rưới nhà nhỏ ba tầng đi đến

Vậy thì là Luyện Khí hệ lâm thời lớp học, kiêm thư viện, kiêm ký túc xá, kiêm căng tin, kiêm phòng tu luyện

Mà ở trong lòng Lý Diệu nhưng là không ngừng cân nhắc:

"Liên ngay cả Bành sư huynh đều dùng đầy đủ một năm rưỡi, mới sửa xong 40 ngàn cái học phân? Thực sự là đủ kích thích "

"Có điều, vậy thì như thế nào?"

"Ta từng nói nhất định sẽ đuổi theo Bành sư huynh bước chân, liền từ thời khắc này bắt đầu đi "

"Thời gian một năm, ta nhất định vượt qua Đinh Linh Đang, vượt qua yêu đao Bành Hải đánh xuống 40 ngàn cái học phân, sau đó thành là chân chính luyện khí sư!"

"Đến lúc đó, ta là có thể cùng lão sư đồng thời, lại một lần nữa huyền cốt kế hoạch, luyện chế ra chân chính huyền cốt chiến khái, tại tu chân giới bên trong nhắc lên một hồi siêu cường bão táp!"

Sau khi bọn hắn rời đi rất lâu

Những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều từ trên phế tích không chậm rãi xẹt qua đại địa từ từ bị bóng tối bao trùm

Huyền cốt chiến khái hài cốt đứng bình tĩnh ở trong bóng tối không nhúc nhích, dường như một khối bia mộ

Bỗng nhiên ——

Từ còn sót lại hốc mắt nơi sâu xa, đột nhiên nhảy ra một điểm tinh mang

Một điểm đom đóm hào quang ảm đạm gấp trăm lần tinh mang

Tinh mang lúc sáng lúc tối, run run rẩy rẩy, dường như thăm thăm lân hỏa, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt

Sau đó, điểm thứ hai, điểm thứ ba, đệ tứ điểm

Càng nhiều tinh mang nhảy ra ngoài, lăm ta lăm tấp, tổng cộng hơn trăm đạo yếu ớt cực kỳ ánh sáng giãy giụa, nhảy lên, lóng lánh, dột thành một bó yếu ớt hỏa diễm, dùng hết khả năng muốn thao túng huyền cốt chiến khái tránh thoát cái bệ

Nhưng huyền cốt chiến khái chủ thể hoàn toàn hòa tan, thép thiết cốt đều ngưng tụ đến cùng một chỗ, bất luận những này tinh mang cố gắng thế

nào đều không thể di động mấy may

"Kẹt kẹt —— "

Cuối cùng, bọn họ chỉ có thể để huyền cốt chiến khái vĩ chỉ, thoáng uốn lượn 0 1 milimét

Động tác này tiêu hao tinh mang quá nhiều linh năng, hài cốt nơi sâu xa phát sinh một tiếng lại hay là hơn trăm thanh thăm thăm thở dài

Hơn trăm đạo tinh mang lóe lên, ngũ đông đến huyền cốt chiến khái nơi sâu xa nhất

Thâm thúy hốc mắt một lần nữa biến thành một mảnh chỗ trống, huyền cốt chiến khái lần thứ hai hóa thành phong bì, nhìn chăm chú đen sì sì bỏ dờ

Vào đêm, trên phế tích không bay lên lăm ta lăm tăm lân hỏa

Đó là ở vụ nổ lớn trung lưu lại hỗn loạn linh lực phun trào đi ra, lại như là đầy khắp núi đồi đom đóm lung tung bay lượn

Nhà nhỏ ba tầng trung, Lý Diệu hài lòng mà nhìn mình vừa hoàn thành tác phẩm

Đây là một đài rách rách rưới rưới cố định thức tinh não hệ thống, chiếm cứ ròng rã nửa cái gian phòng, là một con trăm phần trăm không hơn không kém quái vật khổng lồ

Tạo thành này đài tinh não hết thảy vật liệu đều là hẩn từ bỏ dờ trung tìm ra, phần lớn đều là đạo sư sử dụng chuyên nghiệp tinh não cùng chuẩn quân dụng cấp tinh não mãnh võ, tính toán lực cao đến đáng sợ, dù cho cho một ít tam lưu tông phái sơn môn làm chủ khổng tinh não đều đủ cấp bậc

Đây chính là gia nhập Luyện Khí hệ chỗ tốt, đổi thành cái khác bất luận cái nào hệ, cũng không thể để tâm sinh tiếp xúc được như thế tiên tiến tinh não cấu kiện

Mà ở Luyện Khí hệ bỏ dở trung, quý giá pháp bảo hài cốt trả lại có thật nhiều, Lý Diệu muốn làm sao dẫn vật cũng có thể

Này đài xấu xí đến cực điểm loại cỡ lớn tinh não, tuy rằng đáng dấp bề ngoài xấu xí, tính toán lực so với hẳn hiện tại đeo loại nhỏ tinh não nhưng là muốn tăng lên gấp trăm lần, đủ để hoàn mỹ kích phát "Liên bang tu chân võng" loại hình loại cỡ lớn thần niệm

Duy nhất thiếu hụt là này đài loại cỡ lớn tinh não làm lạnh hệ thống quá mức khổng lồ, khiến cho nó không thể không cố định ở trong phòng, không cách nào bên người mang theo

Có điều này không làm khó được Lý Diệu, hẳn đối với mình bên người mang theo loại nhỏ tinh não tiến hành rồi một phen cải trang, loại nhỏ tinh não cùng loại cỡ lớn tinh não liên tiếp lên, thông qua loại cỡ lớn tinh não máy bắn thần niệm phóng ra đến loại nhỏ tinh trong đầu

Cứ như vậy, loại nhỏ tinh não liền đã biến thành loại cỡ lớn tinh não biểu hiện phần cuối, tất cả cần tiêu hao tính toán lực xử lý hành vi đều ở loại cỡ lớn tinh trong đầu hoàn thành, sau đó kết quả phát ra đến loại nhỏ tinh trong đầu, lại cho thấy đến

Chỉ cần hẳn không rời đi trường đại học, bộ này hệ thống là có thể vẫn tạo tác dụng, bất luận hẳn đi tới chỗ nào, đều có thể hưởng thụ đến có thể so với chiến hạm chủ khổng tinh não tính toán lực phụ trợ

"Bắt đầu hưởng thụ!"

Lý Diệu hít sâu một hơi, chà xát tay, có chút không thể chờ đợi được nữa địa mở ra loại cỡ lớn cố định tinh não

Nường theo "Vù" một tiếng, nguồn linh lực khổng lồ thủy triều hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, khiến cho hắc sản sinh một loại bị nước biển chậm rãi nhấn chìm cảm giác, sau đó cả phòng đều chìm đắm ở bảy màu lộ ra ánh sáng soi sáng bên trong, một mảnh không gian ba chiều màn ánh sáng chậm rãi triển khai, hơn một nghìn cái trông rất sống động Đồi tiêu như ngôi sao ở chung quanh hắc lượn lờ, dường như đặt mình trong Tinh Thần Đại Hải

"Loại cỡ lớn tinh não tính toán lực là được cường hãn, chỉ là một khởi động màn ánh sáng liền có thể làm được như vậy khốc huyễn, không biết dùng này đài tinh não đến khởi động 'Liên bang tu chân vông', có thể không kích phát toàn bộ thần thông?"

Lý Diệu ý nghĩ kỳ quái

Bất quá dưới mắt không phải chơi thời điểm, hắc chuẩn bị thâm nhập tìm hiểu một chút học phân chế độ

Thời gian một năm, 40 ngàn học phân, hắc nhất định phải giành giật từng giây

Lý Diệu thu nhiếp tâm thần nhìn kỹ trong hư không một vô cùng thô lỗ cuồng dã Đồi tiêu

Ở hai thanh giao nhau đao kiếm phía trước, là một rỉ sét loang lỗ rồi lại nhiễm máu tươi năm đăm thép, đây chính là đại hoang chiến viện huy hiệu trường

Hơi suy nghĩ bốn phía lướt qua, triển khai một nửa trong suốt toàn tâm thế giới

Lý Diệu đăng vào —— đại hoang mạng lưới chiến đấu!

Đại hoang mạng lưới chiến đấu không chỉ có riêng là một trong sân trường vòng như thế đơn giản

Mấy trăm năm trước máu tanh trên cánh đồng hoang, cây cỏ các võ giả là đầu tiên kiến thiết đại hoang mạng lưới chiến đấu, thông qua đại hoang mạng lưới chiến đấu đến tiến hành giao lưu, luận bàn cùng giao dịch, tập kết chờ chút hoạt động sau đó mới ở đại hoang mạng lưới chiến đấu cơ sở thượng thành lập đại hoang chiến viện

Có thể nói, "Đại hoang mạng lưới chiến đấu" là đại hoang chiến viện tiền thân cùng cơ sở, học sinh 50 học tập cùng tu luyện cũng có thể thông qua đại hoang mạng lưới chiến đấu để hoàn thành, thậm chí ngay cả "Liên bang tu chân vòng" đều đã hấp thu không ít "Đại hoang mạng lưới chiến đấu" ưu điểm mới từ từ hoàn thiện

"Hống! Hống!"

Lý Diệu bên tai lập tức truyền đến từng trận yêu thú gào thét, trong lỗ mũi tựa hồ cũng có thể ngửi được trên cánh đồng hoang thê lương thổ mùi tanh, trước mắt triển khai một mảnh đỏ mặt tràn lan giống như vùng hoang dã cảnh tượng

Vô số cường giả ở vùng hoang dã thượng tu luyện, chém giết, săn bắn, dạy học,

Đồng dạng là "Nửa bước quá hư huyền cảnh" đại hoang mạng lưới chiến đấu liên bang tu chân vòng chế tác đến càng thêm tinh mỹ

Không chỉ thị giác liên thính giác, khứu giác cùng xúc giác đều mô phỏng đến cực hạn

Lý Diệu lại biết, điều này là bởi vì hắn sử dụng tính toán lực cực cao loại cỡ lớn tinh não, kích phát rồi đại hoang mạng lưới chiến đấu cao nhất bố trí, mới có thể mô phỏng ra như thế hoàn mỹ thanh quang điện hiệu quả

Nếu như giờ khắc này hắc đặng ký liên bang tu chân võng, tương tự chút tiến vào một mảnh cực kỳ đặc sắc, vô hạn huyền bí tân thế giới

"Lão sư nói đặng vào đại hoang mạng lưới chiến đấu sau khi, ta tự nhiên thì sẽ biết cơ bản quy củ, cùng với làm sao kiếm lấy học phân, không biết bước kế tiếp nên đi như thế nào lẽ nào sẽ xuất hiện một tiểu trợ thủ loại hình đồ vật?"

Lý Diệu đầy hứng thú địa ở trên cánh đồng hoang bước chậm, nhìn phía xa hệ thống giả lập đi ra cường giả cùng yêu thú tiến hành chém giết, âm thầm cân nhắc

Đang lúc này, hắc đỉnh đầu bỗng nhiên bay tới một khối vô cùng xán lạn màu máu kết tinh, kết tinh trung còn có "Học phân" hai chữ

Một thanh âm ghé vào lỗ tai hắc vang lên:

"Lý Diệu bạn học, người là có hay không phải thấu hiểu có quan hệ học phân toàn bộ tin tức?"

Lý Diệu theo bản năng gật gật đầu, màu máu kết tinh "" một tiếng vỡ vụn, hóa thành vô số tin tức mảnh vỡ, toàn bộ tràn vào Lý Diệu đại não

Trong nháy mắt, Lý Diệu cảm giác trí nhớ của chính mình trong kho nhiều hơn một chút đồ vật cẩn thận kiểm tra, dĩ nhiên nhớ lại không ít liên quan với đại hoang chiến viện học phân chế độ đoạn ngắn

Lại như là đã từng có người cho hắc trải qua một ngày một đêm chương trình học, hướng về hắc giải thích cặn kẽ quá học phân chế độ như thế

"Thật là cao minh thần niệm truyền kỹ thuật!"

Lý Diệu than thở một tiếng, hồi ức vừa tràn vào não vực tin tức, hắc phát hiện ở đại hoang học viện, học phân là cực kì trọng yếu đồ vật, là học

tập cùng tu luyện then chốt

"Có phần đi khắp thiên hạ, không đúng mực bộ khó đi", đây chính là đại hoang chiến viện chân thực khắc họa

Đối với mới vừa gia nhập đại học tân sinh, trường học miễn phí cung cấp chính là trư oa như thế ký túc xá, trư thực như thế cơm nước, ăn mày trang như thế quần áo luyện công, cùng với to bằng móng tay một chút tài nguyên tu luyện

Muốn ăn sơn trân hải vị? Xin mời thanh toán học phân!

Muốn ngủ hoàng cung như thế biệt thự? Xin mời thanh toán học phân!

Muốn lấy được càng nhiều tài nguyên tu luyện? Muốn sử dụng cao cấp tu luyện phương tiện? Xin mời thanh toán học phân!

Thậm chí ngay cả không ít cường giả mở bài chuyên ngành, đều cần giao nộp nhất định học phân mới có thể học tập, mà một khi không cách nào thông qua cuộc thi, những này học phân liền toàn bộ trôi theo nước!

Một câu nói, muốn trở thành chân chính cường giả, liền muốn dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào địa kiếm lấy càng nhiều học phân, sau đó dùng học phân đổi lấy càng nhiều tài nguyên, như vậy nhiều lần, từng bước một trở nên mạnh mẽ!

Mà làm liên bang chú trọng nhất thực chiến đại học, muốn kiếm lấy học phân, đương nhiên không chỉ là dựa vào khóa đơn giản như vậy, thậm chí có thể nói, dựa vào khóa, cuộc thi loại này thường quy hình thức có thể kiếm lấy học phân, chỉ là như muối bỏ bể

Chân chính Đại Đầu, vẫn là ở tự do giao dịch cùng thực chiến thương

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Đem Các Người Hết Thảy Nghiền Ép

Cái gọi là tự do giao dịch, là được trong đám bạn học có thể các hiển thần thông, dùng tự thân skill đến trao đổi học phân

Nói cách khác, đại hoang chiến viện nghệ thuật hệ học sinh, đều là tinh thông linh văn thuật linh văn sử

Như thế làm một tên vũ đấu hệ học sinh muốn ở trên người vẽ một đạo linh văn thì, cũng có thể đi tìm nghệ thuật hệ học sinh, thông qua học phân giao dịch phương thức tới mua đổi phương phục vụ

Đồng dạng đạo lý, làm nghệ thuật hệ học sinh hi vọng được một loại nào đó đặc thù yêu thú huyết dịch đến điều chế "Hình xăm mực nước" thì, có thể tuyên bố nhiệm vụ, đưa ra "Học phân treo giải thưởng", tự nhiên có lượng lớn vũ đấu hệ hội học sinh đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú

Vạn nhất vũ đấu hệ học sinh vận may không được, ở săn giết yêu thú thì bị thương, đương nhiên có thể hoa học phân xin mời y học hệ học sinh đến trị liệu

Mà Lý Diệu như vậy Luyện Khí hệ học sinh, thì lại có thể giúp người khác duy tu pháp bảo, hoặc là thắng thắn chính mình luyện chế pháp bảo đến trao đổi học phân —— đương nhiên, hẳn hiện tại còn là một vô danh tiểu tốt, những học sinh khác không hẳn đồng ý mua hẳn luyện chế pháp bảo, thà rằng nhiều tiêu ít tiền từ "Bách chiến đao minh" loại hình tông phái đi đặt hàng chiến đao, phi kiếm, cái này cũng là nhân chi thường tình

Phương pháp giáo dục càng là chút không định kỳ cùng quân đội cùng với các Đại tông phái liên hợp, tuyên bố các loại yêu thú săn giết nhiệm vụ, quy mô lớn nhất thực chiến, thường thường chút có mấy ngàn tên đại hoang chiến viện học sinh, thêm vào mấy ngàn tên quân nhân, còn có tu luyện tông phái cao thủ áp trận, mệnh mệnh cuồn cuộn, thế như chẻ tre, mạnh mẽ đến đâu yêu thú đều muốn chạy trốn chết

Tham dự loại nhiệm vụ này, chẳng những có thể kiếm lời đến lượng lớn học phân, hơn nữa ở dọc theo đường đi, các thầy giáo đều sẽ triển khai kỳ công tuyệt nghệ, lại chút truyền vào lượng lớn kinh nghiệm chiến đấu, để học sinh trong lúc vô tình liền nắm giữ lượng lớn thần thông, ở trong lớp khô khan dạy học, muốn có hiệu suất nhiều lắm

Những này trả lại chỉ là trên mặt đài kiếm lấy học phân phương pháp

Ở trong đáy lòng, học sinh trong lúc đó trả lại yêu thích chọn dùng đánh cược phương thức, lấy học phân làm tiền đặt cược triển khai võ đài chiến, không chỉ dự thi song phương chút áp lượng lớn học phân, hơn nữa người đứng xem có thể dựa vào ánh mắt của chính mình cùng kinh nghiệm để phán đoán thắng bại, đối với một cái nào đó lần đầu tiên hành đặt cược

Loại này bầu không khí ở thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường học sinh trong lúc đó đặc biệt là thịnh hành, mỗi ngày đều có lượng lớn thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường học sinh ở trên lôi đài bính đến một mất một còn có điều song phương hội học sinh quản lý đều vô cùng nghiêm ngặt, rất ít võ đài tái ân oán mang tới dưới đài, phương pháp giáo dục vì cổ vũ bọn học sinh nỗ lực tu luyện ngược lại cũng cũng không ngăn cản

Chỉ có điều

"Hết thầy những này thực chiến nhiệm vụ cùng tự do giao lưu quyền hạn, chỉ đối với học phân đạt đến 1000 phân trở lên học sinh cũ mở ra "

"Học phân ở 1000 phân trở xuống, đều toán tân sinh, chỉ có thể thông qua học tập 'Cơ sở lý luận khóa' phương thức đến kiểm lấy học phân lúc nào tu đầy 1000 phân, mới có thể đi vào chân chính đặc sắc cuộc sống đại học?"

Này hai cái tin tức từ đầu óc nơi sâu xa nổi lên, Lý Diệu chỉ hơi trầm ngâm, lại cảm thấy chuyện đương nhiên

Vừa vào giáo tân sinh, trong túi tiền nửa cái học phân cũng không có, là trăm phần trăm không hơn không kém nghèo rớt mồng tơi lấy cái gì cùng người đi giao dịch, đánh cược?

Coi như người muốn thượng đại hoang nơi sâu xa đi thực chiến e sợ người khác đều sẽ ghét bỏ người là cái "Phiền toái", ai muốn ý ở cùng yêu thú đánh nhau chết sống thì, bên cạnh còn đứng cái kéo dài nước mũi thẳng nhóc a!

Tân sinh, đương nhiên là lấy đánh cơ sở làm chủ, đem cơ sở nện vững chắc, lại tiến vào thực chiến phân đoạn không muộn

"Vậy ta có thể muốn nhiều tuyến một ít cơ sở lý luận khóa, mau chóng tu mãn 1000 học phân mới được!"

Lý Diệu lòng như lửa đốt, ở trong não vực tìm tòi tỉ mỉ, nhưng là không có càng nhiều "Cơ sở lý luận khóa" tin tức

"Tại sao không có liên quan với cơ sở lý luận khóa tin tức tương quan đây?"

Như thế lâu bầu một câu giữa bầu trời bay tới quả thứ hai đỏ như màu máu hình thoi thủy tinh, bên trong dập dờn "Cơ sở lý luận khóa" năm cái chữ nhỏ, "Ầm" một tiếng vỡ toang, mảnh vỡ từ đỉnh đầu tràn vào Lý Diệu đại não

Lý Diệu nhất thời nhớ tới hơn trăm điều liên quan với cơ sở lý luận khóa tri thức

Đại hoang chiến viện chương trình học bị chia làm cơ sở lý luận khóa cùng bài chuyên ngành hai loại

Cơ sở khóa không phân viện hệ, hết thầy chương trình học đều hướng về hết thầy học sinh mở ra, thông thường không có lão sư mà nói khóa, mà là trực tiếp ở đại hoang mạng lưới chiến đấu trung, thông qua trước đó ngưng luyện ra đến thần niệm tiến hành truyền thụ

Liên ngay cả cuộc thi là ở đại hoang mạng lưới chiến đấu trung tiến hành, hơn nữa bất cứ lúc nào cũng có thể thi, dù cho Lý Diệu hiện tại xin một môn khóa lập tức cuộc thi đều được, chỉ cần thông qua liền có thể lập tức được học phân

Có điều đồng nhất môn học, mỗi tháng chỉ có thể thi ba lần

Hơn nữa coi như thi ra, cơ sở lý luận khóa học phân là rất thấp, một môn khóa nhiều nhất ba, năm phân

Bài chuyên ngành có thể kiếm được học nên nhiên càng nhiều, thế nhưng thân mời chuyên nghiệp khóa là muốn tiêu hao học phân, có chút cường giả truyền thụ bài chuyên ngành muốn tiêu hao mấy trăm phân, thậm chí hơn một nghìn phân

Thi ra còn nói được, cả gốc lẫn lá đều có thể kiếm về

Một khi quải khóa, những này học phân liền không công trôi theo nước

Vì lẽ đó, Lý Diệu này người nghèo rất mỏng tờ, chỉ có thể đành hoàng đi thượng miễn phí cơ sở lý luận khóa

"Tuy rằng người tu chân tính toán lực, trí nhớ cùng tư duy chính hợp năng lực đều người bình thường mạnh hơn mười mấy lần, một môn cơ sở lý luận khóa dùng không được ba, năm ngày liền có thể học được, nhưng ba, năm ngày mới kiếm được mấy cái học phân, muốn đủ 1000 phân chẳng phải là muốn cả năm?"

Lý Diệu hàm răng cũng bắt đầu chua trướng lên đến

Hắn phát hiện thời gian một năm muốn đánh xuống 40 ngàn học phân, thực làm là một không thể hoàn thành nhiệm vụ!

Dựa theo phương pháp giáo dục chương trình học thiết trí, ở tình huống bình thường đúng là như vậy, tân sinh vào giáo sau khi, muốn dùng vừa đến hai năm qua học xong cơ sở lý luận chương trình học, mới có thể thoát khỏi "Người mới" thân phận, tiến vào chân chính thực chiến cùng tự do giao lưu

Lý Diệu nhưng muốn dùng một tháng đi xong người khác một năm mới có thể đi xong con đường, chẳng phải là quá ý nghĩ kỳ lạ?

"Ồ, chiến bảng? Chiến bảng lại là món đồ gì?"

Đang lo lắng đây, Lý Diệu bỗng nhiên ở một đoạn lớn trong tin tức tìm tới một phi thường chói mắt từ ngữ

"Vì cổ vũ học sinh điên cuồng tu luyện, trường học chuyên môn thiết trí 'Đại hoang chiến bảng', đối với kiếm lấy học phân nhiều nhất học sinh, đều có các loại khen thưởng!"

"Nhằm vào nhập học bất mãn một năm tân sinh, thì có 'Người mới bảng', mỗi tháng đáy học phân cao nhất 100 người đứng đầu, mười người đứng đầu, ba người đứng đầu cùng người thứ nhất, đều có sự khác biệt học phân khen thưởng "

"Mà tân sinh nhập học tháng thứ nhất, lại là trọng yếu nhất, ai có thể ở tháng thứ nhất bên trong học xong càng nhiều cơ sở lý luận khóa, từ mấy vạn tên tân sinh trung bộc lộ tài năng, đứng lên 'Người mới bảng' người thứ nhất, liền có thể trực tiếp được 1000 cái học phân là khen thưởng!"

Người mới bảng số một!

1000 cái học phân!

Có thể trực tiếp tiến vào tự do giao dịch cùng thực chiến!

Lý Diệu nhiệt huyết sôi trào, hai mắt đỏ đậm, hận không thể sói tru hai tiếng để phát tiết hưng phấn trong lòng tâm ý

"Muốn trong vòng một năm đánh xuống 40000 cái học phân, tháng thứ nhất nhất định phải bắt người mới bảng số một, được 1000 cái học phân khen thưởng, tiến vào tự do giao dịch cùng thực chiến phân đoạn, mới có thể phát huy ta sở trường, điên cuồng quét phân!"

"Chiến bảng, mau đưa chiến bảng điều đi ra, nhìn ta người cạnh tranh bên trong, đến tột cùng có gì đó cao thủ?"

Đại hoang chiến viện tuy rằng ở đông nam một vùng không được hoan nghênh, thế nhưng ở phương bắc vẫn là rất nhiều thị trường, tập kết vô số đại hoang thượng tu luyện thiên tài, ở từng người quê hương đều là hiểm như lá mùa thu tồn tại

Nhưng là, vì 40000 cái học phân, vì trở thành đăng kí luyện khí sư, vì để cho huyền cốt chiến khái rít gào với trên chín tầng trời, Lý Diệu chỉ có thể dùng hết khả năng, từ những này "Hiểm như lá mùa thu tồn tại" trên người nghiền ép lên đi!

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Làm Lý Diệu lâu bầu ra "Người mới bảng" ba chữ thì, một tấm vàng chói lọi bảng danh sách lập tức hiện lên ở trước mặt hẳn

Khai giảng đã bảy ngày, học sinh phổ thông hay là trả lại ở thích ứng cuộc sống đại học, còn đối với chân chính tu luyện thiên tài tới nói, điên cuồng huyết chiến đã sớm bắt đầu!

Người mới bảng thượng đã xuất hiện không ít người tên, mặt sau đều chuế vài cái học phân, ghi tên đầu bảng học sinh thậm chí đã kiếm được 14 cái học phân

Điều này nói rõ, người này ở bảy ngày bên trong, liền thi ra bốn tới năm môn cơ sở chương trình học, bình quân hơn một ngày liền thi ra một môn, thật không hổ là vạn người chọn một tu luyện thiên tài!

"Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn, Cố Phi Huyền, Ôn Nhược Dung "

Lý Diệu nheo mắt lại, đọc thầm bốn cái tên

Triệu Thiên Trùng là được được 14 cái học phân tu luyện thiên tài, tạm liệt đệ nhất

Mà còn lại ba người đều chiếm được 11 cái học phân, đặt ngang hàng đệ nhị

Bốn người bọn họ học phân lên một lượt hai chữ số, và những người khác có nặng cỡ chênh lệch, hẳn là năm nay hết thầy tân sinh trung người tài ba, là Lý Diệu đón lấy trong vòng một tháng lớn nhất đối thủ cạnh tranh

"Có điều, Tiềm Long các lại là thứ đồ gì nhi?"

Lý Diệu phát hiện ở tất cả mọi người tên mặt sau đều chuế có vừa đến hai cái đánh dấu, cái thứ nhất là tương ứng học sinh tên chút

Lý Diệu tên của chính mình mặt sau hầy cùng "Tĩnh hỏa minh" ba chữ, hơn nữa còn tỏa ra ánh sáng lung linh, lờ lờ toả sáng, biểu lộ ra ra hẳn thân là "Tĩnh hỏa minh minh chủ" "Bất phạm" thân phận

Mà này bốn tên tu luyện thiên tài, phân biệt đến từ tứ đại trọng điểm chuyên nghiệp, thế nhưng ở phía sau còn có "Tiềm Long các" như vậy một hậu tố

Quả thứ ba chất chứa "Tiềm Long các" chữ thủy tinh trôi nổi lại đây, ở Lý Diệu đỉnh đầu nổ tung, khiến cho hẳn trong nháy mắt rõ ràng

"Thì ra là như vậy, Tiềm Long các là được 'Đặc chiêu sinh' trại huấn luyện "

"Tiềm Long các thành viên tất cả đều là ở cực hạn khiêu chiến tái trung thể hiện xuất sắc, bị đại hoang chiến viện đặc chiêu tiến vào tu luyện thiên tài "

"Bọn họ không cần tham gia thi đại học, vì lẽ đó ba, bốn tháng trước liền tập kết đến trong đại học triển khai đặc huấn "

"Những này đặc chiêu sinh thực lực vượt xa học sinh phổ thông, một một yêu nghiệt, bọn họ tự cao cực cao, coi chính mình là thành 'Tiềm Long', căn bản khinh thường với cùng học sinh phổ thông cạnh tranh "

"Bọn họ xác thực có cái vốn để kiêu ngạo, mỗi tháng người mới bảng 100 người đứng đầu, đều bị những này 'Tiềm Long' chiếm cứ, có tối đa ba, năm cái học sinh phổ thông có thể giết tiến vào bảy mươi, tám mươi tên "

"Mà giết tiến vào mười người đứng đầu, căn bản cũng không có!"

"Có điều năm nay "

Lý Diệu liếm môi một cái, con người nơi sâu xa nổi lên một vòng lại một vòng gợn sóng, huyết dịch tựa hồ cũng hóa thành nóng bỏng hơi nước

"Liên xem xem các người những này Tiềm Long cùng ta con này kèn kèn, ai mới có thể Nhất Phi Trùng Thiên, bao phủ phong vân đi!"

Lý Diệu dùng sức đập một cái nắm đấm, hết sức chăm chú, trong đầu yên lặng minh tưởng:

"Điều ra hết thấy cơ sở lý luận chương trình học, không hạn độ khó, học phân càng cao càng tốt!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Giả Làm Heo Ăn Thịt Hổ Thần Thông

Vô số nữa trong suốt hình thoi thủy tinh lập tức từ bốn phương tám hướng bay đến trước mặt hân, mỗi một viên hình thoi thủy tinh trung đô chất chứa một môn học tỉ mỉ giới thiệu, còn có sư huynh sư tỷ đánh giá

"Cái môn này (khô thiên tâm pháp thiền tích) tuy rằng học lên khô khan vô vị, có điều nó là rất trọng yếu bao nhiêu công pháp trước trí chương trình học, hơn nữa độ khó không quá cao, đạt tiêu chuẩn suất đạt đến 92, kiến nghị đại gia đều học một hồi "

"(nát hồn thương nguyên lý) rất tốt, học được cái môn này lý luận cơ sở khóa sau khi, cũng có thể đi học chân chính (nát hồn thương), đó là trải qua vô số trong quân cường giả muôn vàn thử thách đi ra bá đạo thương pháp, một khi luyện thành, cùng cấp bậc vô địch a!"

"Cái môn này (thiên thủ Thần Châm sơ tham) không có gì để nói nhiều, công pháp bình thường, có điều có rất nhiều nghệ thuật hệ sư muội lại đây đồng thời học tập, các vị sư đệ đều hiểu —— sư huynh chỉ có thể đến giúp nơi này!"

Lý Diệu hiểu ý nở nụ cười, tiếp tục xem lướt qua xuống

Hân đầu tiên lựa chọn Nguyên Mạn Thu yêu cầu hơn hai mươi môn luyện khí lý luận chương trình học, bao quát (luyện khí học lời giới thiệu), (luyện khí sử), (cổ đại pháp bảo giám thương), (phù văn học sơ tham) chờ chút

Tuy rằng chương trình học rất nhiều, áp lực cũng không lớn

Lý Diệu dù sao không phải hồ đồ vô tri người mới, cha trả lại sống sót thì liền truyền thụ cho hắn rất nhiều kiến thức căn bản, mà Đinh Dẫn đọc sách bút ký càng là làm hắn đối với luyện khí thuật có toàn thể tính nhận thức

Chớ đừng nói chi là (cổ đại pháp bảo giám thưởng) loại hình chương trình học, thực làm là đưa phân

Tin tưởng trải qua một tháng hệ thống học tập, hắn nhất định có thể quét quang hết thầy học phân

Có điều, muốn nghiền ép Tiềm Long các những kia "Hiếm như lá mùa thu tồn tại", chỉ dựa vào Luyện Khí hệ cơ sở lý luận chương trình học có thể không đủ

Lý Diệu lại đưa ánh mắt tìm đến phía càng rộng lớn hơn thiên địa, dùng hơn nửa canh giờ, lựa chọn hơn ba mươi môn công cộng khóa

"Những khóa này trình học phân đều tương đối cao, hơn nữa ứng dụng rất rộng khắp, tất cả đều liên quan đến con đường tu chân hạt nhân vấn đề "

"So sánh (chín lượt thiên kiếp) môn học này, là được giảng giải 'Thiên kiếp' khởi nguồn, lại nên làm gì phòng bị cùng ứng đối "

"Coi như không vì học phân, cũng có thể chăm chú học tập, vạn nhất có một ngày ta trở thành nguyên anh lão quái thậm chí nguyên anh càng mạnh hơn tồn tại, nói không chắc liền sẽ gặp phải thiên kiếp "

"Ồ, cái môn này (sơ cấp liễm thần thuật) tầm quan trọng lại là năm viên tinh cùng không ít bài chuyên ngành có liều mạng, các bạn học đánh giá cũng đều rất cao, vậy ta trước hết học (liễm thần thuật) đi!"

Lý Diệu hơi suy nghĩ, chất chứa (liễm thần thuật) hình thoi thủy tinh đột nhiên lóe sáng nứt thành vô số mảnh vỡ, dường như ngàn vạn thủy tinh hồ điệp, quay chung quanh hân uyển chuyển nhảy múa, đan dệt thành một thế giới hoàn toàn mới

Đây là một chỗ điển hình trung cổ tu chân thế giới cảnh tượng, xa xa là cao sơn lưu thủy, ở gần là đình đài lầu các

Một tên tiên phong đạo cốt trung niên người tu chân mặt không hề cảm xúc địa đứng Lý Diệu trước mặt

Tên này trung niên người tu chân thuần nết lấy thần niệm ngưng tụ mà thành ở trong thế giới hiện thực căn bản không tồn tại hân truyền thụ, là đại hoang chiến viện thượng trăm năm qua hơn mười vị đạo sư liên quan với "Liễm thần thuật" tinh hoa kết tinh

Trung niên người tu chân tốc độ nói cực nhanh, thỉnh thoảng trả lại chen lẫn một đạo thần niệm truyền, khổng lồ vô cùng ý nghĩ triều cường sôi trào mãnh liệt, đánh vào Lý Diệu trong não vực

Trong đó khiến Lý Diệu ấn tượng sâu sắc nhất chính là một mảnh ở giữa vùng rừng rậm, ba cây đại thụ chính đang thiêu đốt

Đệ nhất khóa chỉ có chạc cây thượng một chút đang thiêu đốt

Cây thứ hai nhưng là tán cây toàn bộ bốc cháy lên

Đệ tam khóa nhưng là từ tán cây đến thân cây, thậm chí ngay cả dưới nền đất bộ rễ đều ở muện nhiên, rất nhanh sẽ đốt thành tro bụi

Trung niên người tu chân lạnh nhạt nói: "Đây ba cây, liền đại biểu người bình thường cấp thấp người tu chân cùng cấp cao người tu chân "

"Người bình thường ngọn lửa sinh mệnh cực kỳ yếu ớt, vì lẽ đó mỗi giây chung tiêu hao sức sống tương đối ít, tính mạng của bọn họ như dòng nước nhỏ róc rách, sóng lớn không thịnh hành "

"Mà chúng ta người tu chân, tự thân tiềm năng kích phát đến mức tận cùng, phá tan một lại một cực hạn, thậm chí nổ ra hoàn toàn mới tiến hóa phương hướng, mỗi thời mỗi khắc, chúng ta đều tiêu hao người bình thường càng nhiều gấp trăm lần sức sống "

"Lại như cây thứ hai cùng đệ tam cây đại thụ, từ trong tới ngoài đều cháy hừng hực tuy rằng có thể trong nháy mắt tỏa ra vô cùng vô tận quang cùng nhiệt, nhưng cũng dễ dàng đem chính mình đốt cháy hầu như không còn "

"Cảnh giới càng cao, tu vi càng sâu, thiêu đốt liền càng mạnh mẽ liệt, tiêu hao sức sống càng nhiều "

"Ở cổ đại Tu Chân Giới, có không ít cao thủ tuyệt thế tu luyện tới cực hạn, đem chính mình hoàn toàn thiêu đốt, liền ở các loại dị tượng sau khi hoàn toàn biến mất, cổ nhân xưng là 'Phá Toái Hư Không' "

"Mà chúng ta người hiện đại lại biết, này chính là sinh mạng lực quá độ thiêu đốt, đem mình đốt chết tươi "

"Muốn tránh khỏi ngọn lửa sinh mệnh quá độ thiêu đốt, liền không thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu duy trì ở mạnh nhất hình thái, văn võ chi đạo, một tấn một thủ, học được tinh như xử nữ, mới năng động như thỏ chạy "

"Vì lẽ đó, coi như là nguyên anh lão quái, sẽ không tới tập chung đều duy trì ở nguyên anh hình thái, như vậy rất dễ dàng liền đem sinh mệnh hoàn toàn tỏa ra, là hành động tự sát "

"Bọn họ thường thường tinh hoa nội liễm, lấy Trúc cơ kỳ, Luyện Khí kỳ mạo gặp người "

"Có chút công lực thâm hậu cường giả tuyệt thế, thậm chí có thể làm được ngọn lửa sinh mệnh 'Kín kẽ không một lỗ hổng', sức mạnh áp chế ở 01 trở xuống, rõ ràng là nguyên anh lão quái, nhìn nhưng như yếu đuối mong manh người bình thường, dù cho cao thủ thần niệm quét hình, đều không nhìn ra bán chút khác thường "

"Ở năm trong loại trạng thái này, sức sống của bọn họ trôi qua cực kỳ chậm chạp, trên lý thuyết có thể sống ba, năm trăm tuổi, thậm chí càng dài!"

"Mà một khi cần, bọn họ liền có thể trong nháy mắt biến thân, căn cứ không giống tình hình trận chiến, từng bậc từng bậc biến trên người, từ luyện khí hình thái, trúc cơ hình thái, Kim đan hình thái, cho đến mạnh nhất nguyên anh hình thái!"

"Mạnh nhất hình thái trong nháy mắt lực công kích, yếu nhất thì mạnh mẽ mười vạn lần trở lên, hoàn toàn như hai người khác nhau, lại như con kiến biến bạo long!"

"Liễm thần thuật, là được dạy người làm sao áp chế sức mạnh, thì lại làm sao biến thân thần thông!"

"Liễm thần thuật cùng thổ nạp pháp, vận dụng pháp cùng xưng là Tu Chân Giới tam đại cơ bản pháp quyết, một khi học được, chẳng những có thể giúp người ôn dưỡng ngọn lửa sinh mệnh, càng có thể để cho người khác đều không nhìn thấu người hư thực, thuận tiện người cải trang vi hành, giả làm heo ăn thịt hổ, thực sự là cất bước Tu Chân Giới ắt không thể thiếu một môn kỳ công tuyệt nghệ!"

Trung niên người tu chân giới thiệu hết, vung tay lên, vô số đạo lưu quang tràn vào Lý Diệu não vực, đều là cùng liễm thần thuật có quan hệ cơ sở lý luận tri thức

Liễm thần thuật cùng thổ nạp pháp như thế, chỉ là một cái cách gọi, mỗi cái tông phái đều có chính mình liễm thần thuật, đại hoang chiến viện tổng cộng có mấy trăm tông không giống liễm thần thuật, các có sự khác biệt đặc điểm cùng phương thức tu luyện, có thể cung học sinh tự do lựa chọn

Mà ở cơ sở lý luận khóa trung, Lý Diệu nhưng là phải đem hơn trăm tông liễm thần thuật khởi nguồn, người sáng tạo, đặc tính cùng với Ưu khuyết điểm đều nói tới rõ ràng

Mấy trăm ngàn đạo ý nghĩ trong nháy mắt tràn vào đại não, Lý Diệu bị quán đến hoa mắt chóng mặt, không ngừng kêu khổ

Lui ra liễm thần thuật học tập thì hẳn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, mơ hồ buồn nôn

"Không được, trong đầu lập tức rót vào nhiều như vậy ý nghĩ thực sự có chút không chịu nổi "

"Này trả lại chỉ là đem liễm thần thuật khái niệm mạnh mẽ oanh vào đại não, chưa tiêu hóa hấp thu, phỏng chừng ít nhất phải ba, năm ngày, mới có thể thông hiểu đạo lý mới có hi vọng thông qua cuộc thi "

"Không được a, nếu như ba, năm ngày mới có thể học được một môn học, một tháng nhiều nhất kiếm được hai mươi, ba mươi cái học phân, như thế nào cùng cái nhóm này đặc chiêu sinh đi bính? Đừng nói người mới bảng đệ nhất, liền 100 người đứng đầu đều giết không đi vào!"

Lý Diệu khá là buồn rầu

Sơ cấp liễm thần thuật như vậy cơ sở lý luận khóa không phải nói có bao nhiêu khó, nhưng ẩn chứa ý nghĩ thực sự quá nhiều từ nguồn gốc đến phát triển lịch sử đến mỗi cái tông phái diễn biến có chút trong chương trình học trả lại tha thứ lượng lớn cao nhân tiền bối tu luyện tâm đắc, cuộc thi thì đều có khả năng xuất hiện

Coi như hần là tính toán lực kinh người người tu chân, muốn đem một môn học hoàn toàn nhai nghiền ngấm sạch sẽ, ít nhất cũng phải ba, năm ngày

Thời gian một tháng, căn bản không thể học xong mấy chục môn học

"Học tập hiệu suất thực sự quá thấp, nếu là có cái gì tu luyện phương tiện có thể tăng lên học tập hiệu suất là tốt rồi!"

Lý Diệu có chút khổ não

Đang lúc này, một viên hình thoi thủy tinh ở hần đỉnh đầu ngưng tụ, nơi trọng yếu chất chứa nhưng là "Siêu cấp tinh tảo khoáng" năm chữ

Nổ tung sau khi, Lý Diệu chợt phát hiện trong trường học lại có một loại tên là "Siêu cấp tinh tảo khoáng" tu luyện phương tiện, có thể mang học tập hiệu suất tăng lên 300 trở lên

Học sinh ở bên trong tu luyện một giây đồng hồ, tương đương với ở bên ngoài tu luyện ba đến bốn giây, lại như thời gian bị kéo dài, vô cùng huyền diệu!

"Còn có như thế bá đạo tu luyện phương tiện? chẳng phải là một tháng có thể làm ba tháng qua dùn?"

Vui mừng khôn xiết Lý Diệu, hoàn toàn quên liên quan với "Siêu cấp tinh tảo khoáng" rất nhiều hạn chế cùng thiếu hụt, hào hứng kiểm tra lên bộ thiết bị này địa chỉ đến

Siêu cấp tinh tảo khoáng là một loại rất thông thường tu luyện phương tiện, các đại viện hệ đều có phân phối, Luyện Khí hệ nguyên vốn cũng có mấy bộ, nhưng ở vụ nổ lớn trung hủy diệt rồi

Có điều hết thầy viện hệ đều làm ra hứa hẹn hoan nghênh Luyện Khí hệ học sinh bất cứ lúc nào đi sử dụng việc tu luyện của bọn họ phương tiện, bọn họ tuyệt đối đối xử bình đẳng

"Trước tiên đi vũ đấu hệ nhìn!"

Lý Diệu phát hiện vũ đấu hệ lấp đặt có hơn trăm đài siêu cấp tinh tảo khoáng, quy mô lớn nhất, khoảng cách không xa, lúc này quyết định trước tiên đi vũ đấu hệ thử vận may

Không thể chờ đợi được nữa địa lui ra đại hoang mạng lưới chiến đấu, liền nhìn thấy hắc dực kiếm như điều vui vẻ chó con như thế vây quanh hẳn chuyển loạn

Lý Diệu biến sắc mặt, dựng thẳng lên một ngón tay:

"Muốn tải ta đi có thể, thế nhưng chúng ta nói rõ trước —— cao nhất tốc độ một phần ba tốc độ âm thanh, không cho gấp đình biến hướng, không cho thẳng tắp từ trên xuống dưới, không cho 360 độ bước ngoặt lớn, càng không cho đột nhiên phanh lại! Cất bước hoãn, phanh lại nhu, có thể phi nhiều chậm phi nhiều chậm, có được hay không?"

Hắc dực kiếm liên tục đốt mũi kiếm, phảng phất chó con vui sướng điều đuôi: "Được, được, được!"

"Này còn tạm được "

Lý Diệu điều chỉnh thử một hồi loại nhỏ tinh não cùng cố định thức tinh não trong lúc đó liên tiếp, có chút vụng về bò lên trên hắc dực kiếm

Làm hắc dực kiếm phía sau truyền đến từng trận nổ vang thì, hẳn liền cảm giác thấy hơi không ổn, muốn nhảy xuống, cả người đã bay ra ngoài

"Chết tiệt Tiểu Hắc, ta cũng không bao giờ tin tưởng người a!"

Tật phong trung, Lý Diệu gào thét bị cuồng phong xả đến nát bét

Cứ việc đêm đã khuya, vũ đấu hệ mười mấy toà lơ lửng giữa trời sơn
vẫn đèn đuốc sáng choang, dường như ban ngày

"Trọng điểm chuyên nghiệp cùng phổ thông chuyên nghiệp là được
không giống nhau, người ta một chuyên nghiệp thì có mười mấy toà lơ
lửng giữa trời sơn, dù cho ít nhất một toà, chúng ta Luyện Khí hệ quá khứ
lơ lửng giữa trời sơn phải lớn hơn ba, năm lần a!"

"Có điều không liên quan, một ngày nào đó, Luyện Khí hệ chút có được
mười toà, Nhị Thập toà, năm mươi toà lơ lửng giữa trời sơn, ở đại hoang
chiến viện bầu trời, dựng ra một toà Thiên Không thành, như vậy mới xứng
đáng thượng 'Luyện khí sư Thánh địa' danh hiệu này a!"

Ở một toà lơ lửng giữa trời sơn phi kiếm hạ cất cánh trên bình đài, Lý
Diệu vuốt vuốt ngón ngang tóc, ngẩng đầu ưỡn ngực, đi vào trong

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Mười Một!

Toà này lơ lửng giữa trời sơn thuộc về thiết quyền hội, cứ việc đã là nửa đêm, lơ lửng giữa trời trong ngọn núi vẫn là người ta tấp nập, trong không khí đầy rẫy nồng nặc dương cương khí tức, tấn công dữ dội thanh không dứt bên tai

Lý Diệu vừa đi vào đi, vài đạo ánh mắt bén nhọn liên tục tập đến trên người hắn

Hắn ăn mặc Luyện Khí hệ chế phục, ngực vẽ một chấy hừng hực tinh động bánh răng, ở đông đảo trâu cao ngựa lớn thiết quyền hội thành viên trung có vẻ đặc biệt chói mắt

Rất nhanh có người nhận ra thân phận của hắn

"Hắn là được Lý Diệu, Luyện Khí hệ duy nhất học sinh "

"Hắn là được cái kia chết sống không chịu chuyển hệ, muốn cùng Luyện Khí hệ cùng chết sống gia hỏa?"

"Không nên xem thường hắn, cái tên này là kẻ hung hãn, nghe nói hắn vừa Giác Tỉnh, liền đem một tên Luyện Khí kỳ ba tầng đánh cho vô cùng thâm trọng, chúng ta thiết quyền hội chỉ đạo lão sư Đinh Linh Đang, đều cực lực muốn mời chào hắn!"

Hơn mười người bắt thịt sôi sục, mồ hôi đầm đìa mãnh nam xông tới

Một tên thân cao vượt qua hai mét, da dẻ màu đồng cổ, hung thần ác sát tráng hán nhanh chân đi đến Lý Diệu trước mặt, ở trên cao nhìn xuống đánh giá một phen, nhếch miệng cười nói:

"Người là được Lý Diệu?"

Lý Diệu hơi nhướng mày, hai chân hơi một cung, chân bấp thịch lấy mắt thường không cách nào phát hiện tần suất cao tốc rung động, bất cứ lúc nào đều có thể đá ra một cái "Liêu âm chân "

Trên mặt nhưng nhẹ như mây gió, mỉm cười nói: "Không sai, vị bạn học này là "

Tráng hán vung lên nắm đấm sắt a, ở làm bằng sắt đồng đội cơ ngực thượng mạnh mẽ đập một quyền, nổ ra kim thạch giao kích tiếng, gầm rú nói:

"Ta tên Trương Sấm, là mới vừa vào giáo tân sinh, sa nam thị thi đại học trạng nguyên, Lý Diệu bạn học, ta —— khâm phục người!"

"A?"

Lý Diệu há hốc mồm, đây là cái động tác võ thuật gì?

Trương Sấm duỗi ra quạt hương bồ đại cự chưởng, ở Lý Diệu trên bả vai dùng sức vỗ một cái, lớn tiếng nói:

"Mọi người đều biết Luyện Khí hệ phát sinh bất ngờ, cũng nghe nói sự lựa chọn của người, chúng ta đều rất khâm phục người, cảm thấy người đại biểu đại hoang chiến viện tinh thần, vậy thì là bất luận thắng bại coi như còn lại một Bình một tốt, đều muốn huyết chiến đến cùng!"

"Không sai!"

Một người khác diện mạo xấu xí tân sinh tiến lên, vung vẩy năm đấm giậm dữ hét "Mặc dù mọi người rõ ràng trong lòng, Luyện Khí hệ tuyệt đối không thể sống quá một năm, nhưng người vẫn là việc nghĩa chẳng từ nan địa lưu lại, đi phần đấu đi phần đấu, đi chém giết!"

"Loại này tinh thần, là được chúng ta đại hoang chiến viện mấy trăm năm qua vẫn kiên trì truyền thống, chúng ta có thể bị đánh bại, thậm chí có thể bị giết chết, nhưng chúng ta quyết không đầu hàng!"

"Cố lên Lý Diệu bạn học!"

Người thứ ba mãnh nam bức tới "Không cần đi quản kết quả, trong năm ấy liều mạng thiêu đốt, liều mạng lóng lánh, để thanh xuân không ở lại nửa điểm tiếc nuối! Chúng ta thiết quyền hội toàn thể thành viên, tuyệt đối ủng hộ người!"

"Vì giấc mơ, huyết chiến đến cùng!"

"Coi như sang năm Luyện Khí hệ thật sự huỷ bỏ, vậy cũng đáng giá!"

"Có nhu cầu gì liền cứ mở miệng, đại gia đi ra tu chân cũng không dễ dàng, đều là huynh đệ không cái gì thật không tiện!"

Từng cái từng cái nhìn như dữ tợn mãnh nam mồm năm miệng mười địa kêu la lên

Lý Diệu sửng sốt nửa ngày, không biết nên nói cái gì cho phải

Trong lòng nhưng là càng ngày càng nóng, trên mặt chất lên tự đáy lòng ý cười

Hắn sâu sắc khom người chào, xuất phát từ nội tâm nói: "Đa tạ sự ủng hộ của mọi người, ta nhất định sẽ cố lên!"

"Tốt rồi, Lý Diệu bạn học đêm khuya đến đây, khẳng định là muốn mượn dùng nơi này tu luyện phương tiện, đại gia đều tản ra, từng người tu luyện đi, ta bồi Lý Diệu bạn học đi một chuyến!"

Trương Sấm đang tái sinh trung rất có uy vọng xua tan mọi người sau khi, bồi tiếp Lý Diệu hướng về lơ lửng giữa trời sơn nơi sâu xa đi đến

Khi hẳn nghe nói Lý Diệu ý đồ đến sau khi, tràn đầy dữ tợn trên mặt nhưng toát ra một vết xoắn xuýt

"Siêu cấp tinh táo khoang không phải cái gì đứng đầu tu luyện thiết bị, người tùy tiện dùng, bất quá đối với nó hiệu quả, cũng không nên ôm ấp quá to lớn kỳ vọng "

Trải qua Trương Sấm một phen giải thích, Lý Diệu mới phát hiện mình nghĩ đến quá mức đơn giản

Siêu cấp tinh táo khoang nguyên lý cùng "Ngủ cấp độ sâu khoang" vừa vặn ngược lại, người sau có thể mạnh mẽ ức chế người não tế bào sinh động trình độ, khiến cho người tiến vào ngủ cấp độ sâu trạng thái, ngủ một canh giờ tương đương với phổ thông giấc ngủ ba, năm tiếng

Mà siêu cấp tinh táo khoang, nhưng là thông qua đặc thù phù trận cùng tinh thạch, kích phát người sử dụng đại não tế bào sinh động độ, não tế bào sinh động độ kích thích đến 300 trở lên, lấy này đến tăng lên học tập hiệu suất

Phương pháp này, khá giống là cho đại não tiêm vào hưng phấn thuốc, nhiều nhất có thể chống đỡ hai ba mươi phút

Cứng rắn hơn nữa chống đỡ xuống, não tế bào quá độ sinh động, sẽ tẩu hỏa nhập ma, tuy rằng trình độ rất nhẹ, xử lý lên là khá là phiền toái

Hơn nữa tăng lên 300 chỉ là não tế bào sinh động độ, thân thể vẫn là cùng trước kia giống như đúc, vậy thì tồn tại vô cùng nghiêm trọng tay não không phối hợp vấn đề

Thường thường đại não truyền đạt chỉ lệnh, thân thể nhưng không cách nào đúng lúc phản ứng, dường như bại liệt bình thường

Vì lẽ đó, siêu cấp tinh táo khoang chỉ thích hợp dùng đến học tập cơ sở lý luận, cũng không thích hợp chân chính tu luyện

Cũng chỉ có tân sinh mới chút tình cờ đến sử dụng nửa giờ, học sinh cũ căn bản là xem thường

"Chúng ta đến "

Trương Sấm Lý Diệu mang tới một gian cũ nát phòng tu luyện, bên tường sắp xếp mười mấy đại nhộng như thể siêu cấp tinh táo khoang

Xuyên thấu qua thủy tinh cửa sổ thủy tinh có thể nhìn thấy, phần lớn nhộng bên trong đều không có một bóng người, chỉ có số rất ít nhộng bên trong mới ngồi xếp bằng một tên học sinh

Những học sinh này đều bị bí pháp kích thích, não tế bào sinh động độ tăng lên tới 300 trở lên, có vẻ đặc biệt phấn khởi, từng cái từng cái mặt đỏ tới mang tai, hai mắt vẫn vận tia máu, trong miệng nói lẩm bẩm, căn bản dùng không được đến

Bỗng nhiên, Lý Diệu chú ý tới bên trái phía trên một đại nhộng bên trong học sinh có chút không đúng lắm

Hắn tốc độ nói càng lúc càng nhanh, vẻ mặt càng ngày càng dữ tợn, trên trán mơ hồ có gân xanh loạn bạo, cuối cùng "Oa" một tiếng, máu tươi phun mạnh

"Không được, số 27 khoang bạn học nào tế bào quá độ sinh động, tẩu hỏa nhập ma!"

Số 27 khoang phát sinh "Vù" một tiếng, cửa máy mở rộng, vài tên công nhân viên phi nhào tới, hôn mê bất tỉnh học sinh mang ra ngoài

Trương Sấm cười nói: "Như thế nào, Lý Diệu bạn học, người còn dám thử nghiệm sao?"

Lý Diệu trong mắt chợt lóe sáng, gật gật đầu

"Vù "

Cửa máy ở Lý Diệu phía sau chậm rãi khép lại, hẫng đóng kín ở đại nhộng bên trong

Theo công nhân viên ở bên ngoài khởi động phù trận, đại nhộng bên trong khảm nam hơn trăm viên tinh thạch toàn bộ lóe sáng lên

Hào quang màu nhũ bạch theo điều khắc tốt quỹ tích không ngừng giao hòa, hội tụ thành từng đạo từng đạo chói mắt linh phù

"Phù phù, phù phù, phù phù, phốc thông, phốc thông "

Lý Diệu cảm giác nhịp tim đập của chính mình càng ngày càng chậm, hô hấp càng ngày càng lâu dài

"Não tế bào sinh động độ 150!"

Hẫng ý thức được, cũng không phải tim đập biến chậm, mà là hẫng tư duy càng nhanh nhẹn thân thể bộ phận rung động đã theo không kịp tư duy tiết tấu

"Não tế bào sinh động độ 200!"

Lý Diệu cảm giác lại như là có người cạy ra hần đỉnh đầu, đi vào trong rót một biều nóng bỏng dầu sôi, đại não một trận "Bùm bùm" tiếng

Trước mắt lướt qua xuất hiện vô số hình ảnh bên tai vang lên rất nhiều âm thanh

đều là quá khứ mười mấy năm ký ức tro cạn, từ đầu óc nơi sâu xa nhất bốc lên lên, thậm chí ngay cả bảy tuổi thì bị một cái chó săn lớn đuổi theo chạy loạn ký ức đều nổi lên mặt nước

"Não tế bào sinh động độ 250!"

Lý Diệu nháy mắt, con người từ từ mở rộng chiếm cứ toàn bộ hốc mắt, thâm thúy cực kỳ

Từng đạo từng đạo ý nghĩ ở hần não vực nơi sâu xa như quang điểm giống như né qua, va chạm nhau, lôi kéo, đan dệt, kéo duỗi ra vô số điều quang tia tạo thành rắc rối phức tạp mạng nhện mỗi một cái tiết điểm đều tha thứ vô số (liễm thần thuật) tin tức đoạn ngắn

Một toà tư duy pháo đài chính đang Lý Diệu trong não vực nhanh chóng thành hình

"Não tế bào sinh động độ 331 "

Đây chính là cực hạn

Lý Diệu phảng phất trạm ở một cái càng cao hơn chiều không gian thượng, nhìn xuống vừa cấu trúc lên (liễm thần thuật) tin tức pháo đài, liên quan với liễm thần thuật mỗi một ý nghĩ cùng mỗi một cái tin tức đều hiện rõ từng đường nét, hần có thể vừa xem hiểu ngay mà nắm chặt đến toàn bộ chi tiết nhỏ

Loại này trí tuệ khuấy động vui vẻ làm hân không thể tự kiềm chế, hoàn toàn sa vào đi vào, ở (liếm thần thuật) bên trong đại dương thoả thích rong chơi, hồn nhiên quên mất thời gian trôi qua

Năm phút đồng hồ, mười phút, hai 15 phút ba mươi phút

Bỗng nhiên ——

Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại đến to bằng mũi kim, sau đó lại mở rộng đến cực hạn

Hân não tế bào càng ngày càng sinh động, càng ngày càng phấn khởi, ý nghĩ né qua tốc độ càng lúc càng nhanh, lại như là có vô số đài phi toa xe từ não vực nơi sâu xa gào thét mà qua, trào đều không bắt được

"Ầm ầm!"

Tư duy pháo đài ầm ầm đổ nát, đã biến thành che ngợp bầu trời sóng to gió lớn, mỗi một đạo đỉnh sóng đều tha thứ vô cùng vô tận ký ức, phần lớn đều là vô dụng tin tức, nói cách khác hân chín tuổi sinh nhật qua đi trưa ngày thứ ba ăn qua món đồ gì tất cả hữu dụng vô dụng, đều bị nghĩ tới!

Lý Diệu rên lên một tiếng, khóe mắt điên cuồng co giật, môi cắn phá, tràn ra máu tươi

"Không được, ta não tế bào quá độ sinh động, liền muốn tẩu hỏa nhập ma!"

"Một khi tẩu hỏa nhập ma, ít nhất phải một ngày đến khôi phục, trong ngày này, ta sẽ tinh thần uế oải, ký ức suy yếu, sự chú ý không tập trung, căn bản là không có cách tu luyện!"

"Tuyệt đối không được, nhất định phải nghĩ biện pháp thoát khỏi!"

Trước mắt hoàn toàn mơ hồ, vô số sắc thái sắc sỡ hình ảnh đánh tới đánh tới, Lý Diệu phảng phất có thể nghe được mỗi một viên não tế bào như là hạt đậu nổ giống như "Đùng đùng đùng đùng" địa nổ tung, mỗi một lần nổ tung đều sẽ nổ ra bài sơn đảo hải vô dụng ký ức

"Ký ức "

Lý Diệu trong lòng hơi động, bỗng nhiên nắm đến cái gì

Hắn tập trung còn sót lại một tia ý thức, toàn lực ứng phó địa hướng về não vực nơi sâu xa nhất phóng đi, nhằm phía Âu Dã tử ký ức chi cây!

"Ầm!"

Tại ý thức sắp tan vỡ chớp mắt, Lý Diệu Nhãn trước lóe lên, ý thức xuất hiện ở bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông luyện thiên trong tháp!

"Hô "

Lý Diệu thở phào một hơi, nơi này là Âu Dã tử ký ức thế giới, ngoại giới tạt phong sậu vũ căn bản là không có cách xâm nhập nơi này

"Ta suy đoán là đúng, thần hồn của Âu Dã tử biết bao khổng lồ, tuyệt đối có thể chịu đựng não tế bào sinh động độ 300 tác dụng phụ, nơi này là được ta ý thức tốt nhất cảnh tránh gió, ta đều có thể lấy ở đây trốn thượng ba năm phút đồng hồ lại đi nữa, nên liền không đến nỗi tẩu hỏa nhập ma "

Nghĩ tới đây, Lý Diệu hai đầu gối một bàn, vững vững vàng vàng ngồi ở luyện thiên tháp tầng thứ nhất ngay chính giữa, lại sẽ (sơ cấp liễm thần thuật) lăn qua lộn lại nghiên cứu gần mười phút, lúc này mới không chút hoang mang địa lui ra ký ức mảnh vỡ, để ý thức nổi lên mặt nước, trở lại thế giới hiện thực

Quả nhiên, cứ việc vẫn cứ có chút đau đầu, nhưng không còn là không cách nào khống chế trạng thái, hẳn cũng không có tẩu hỏa nhập ma

"May là ta ở thời khắc sống còn nghĩ đến cái biện pháp này, xem ra 'Siêu cấp tinh táo khoang' tồn tại rất lớn mầm họa, không thể quá độ sử dụng "

Lý Diệu thầm kêu may mắn

Làm tầm mắt của hắn đảo qua bên trong góc biểu hiện thời gian màn ánh sáng thì, cả người bỗng nhiên ổn định

"Cái gì, thế giới hiện thực bên trong chỉ quá một phút?"

"Không đúng vậy, ta ở Âu Dã tử trong ký ức rõ ràng quá khứ mười mấy phút "

"Dĩ vãng ký ức thế giới cùng thế giới hiện thực thời gian trôi qua nhiều nhất là ba một, trong trí nhớ 3 phút, gần như là thế giới hiện thực một phút "

"Tại sao lần này lại tăng lên 3 3 lần, đạt đến mười một?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Ngủ Có Thể Thành Thần

"Lẽ nào ta nào tế bào sinh động độ tăng lên tới 331, vì lẽ đó ký ức mảnh vỡ bên trong thời gian trôi qua tốc độ đối lập chậm lại gấp ba?"

Lý Diệu tim đập như trống chầu

Suy đoán này một khi tìm được chứng minh, hẳn liền có được người bình thường thêm ra gấp mười lần thời gian tu luyện

"Đã như thế, lại thêm thủy cơ sở lý luận đều không làm khó được ta, ta chẳng những có thể học được đại hoang chiến trong viện hết thầy cơ sở lý luận khóa, còn có lượng lớn thời gian nghiên cứu luyện thiên trong tháp luyện khí kinh điển!"

Lý Diệu liếm môi một cái, mí mắt một đập, thu nhiếp tâm thần, ý thức lần thứ hai chìm vào não vực nơi sâu xa nhất, hướng về ký ức chi cây bơi lội quá khứ

"Bạch!"

Lý Diệu lại xuất hiện ở luyện thiên tháp tầng thấp nhất, bốn phía là che ngợp bầu trời giá sách, bày ra vô số Bách Luyện Tông cấp thấp nhất công pháp cùng luyện khí kinh điển

Lý Diệu khước miệng một câu, từ trên giá sách rút ra một quyển (13 cổ kiếm đồ phổ)

Kiểm là bách Binh đứng đầu, muốn học luyện khí, liền muốn đầu tiên học tập đúc kiếm, vì lẽ đó ở cổ đại Tu Chân Giới đem luyện khí sư xưng là "Đúc Kiếm Sư "

Này bản (13 cổ kiếm đồ phổ) ghi chép 13 trồng vô cùng kinh điển phi kiếm phương pháp luyện chế, mỗi một chuỗi phi kiếm phương pháp luyện chế trung, đều tha thứ có mấy chục trồng cực kì trọng yếu luyện khí kỹ xảo

Một khi (13 cổ kiếm đồ phổ) hoàn toàn tước nát, coi như là cơ bản nhập môn, có thể độc lập bắt đầu, luyện chế một ít đơn giản nhất phi kiếm

Tuy rằng chỉ có đơn giản 13 chuỗi phi kiếm, tha thứ thần niệm nhưng là mệnh môn như biển, vô cùng vô tận, Lý Diệu từ được này bản luyện khí bí tịch sau khi liền luôn luôn ham muốn nghiên cứu, nhưng khổ nỗi không có thời gian, không dám dễ dàng thử nghiệm

Vừa vặn sẵn giờ khắc này mở mang tầm mắt, thoả thích lãnh hội cổ đại phi kiếm vô tận huyền diệu!

"Rầm, rầm "

Luyện thiên tháp tầng thấp nhất chỉ còn dư lại trang sách chuyển động âm thanh

Vừa bắt đầu Lý Diệu trả lại ghi nhớ thí nghiệm sự tình, cũng không lâu lắm, hắn liền sâu sắc sa vào với kỳ quái lạ lùng, mạo hiểm huyền bí cổ đại phi kiếm bên trong thế giới, hồn nhiên quên mất tất cả

Thế giới hiện thực, sau ba tiếng, ánh bình minh sắp đến

Tu luyện quán trung vẫn phi thường náo nhiệt, vô số thức đêm học sinh trả lại ở vong ngã địa phát tiết gắng sức lượng

"Đùng đùng! Đùng đùng đùng đùng!"

Trương Sấm như một con phát điên đại tinh tinh quanh thân bắp thịt dường như tinh thạch bom, sức bùng nổ sức mạnh không ngừng đánh vào quyền bia, sức mạnh kiểm tra khí hành hạ đến lão đảo lão đà lão đảo

Bỗng nhiên, hắc loại nhỏ tinh não điên cuồng chấn động lên

"Sấm ca, không tốt, người mau tới siêu cấp tinh tảo khoang xem một chút đi!" Một tên bạn học phát tới tin tức

"Xảy ra chuyện gì? Lại có người tẩu hỏa nhập ma sao? không phải rất bình thường! Siêu cấp tinh tảo khoang ba ngày hai ngày đều có người tẩu hỏa nhập ma kéo đi trị liệu là tốt rồi" Trương Sấm không phản đối địa nói

Hắn tuy rằng vừa nhập học, nhưng là thị cấp thi đại học trạng nguyên, ngoại trừ đặc chiêu sinh ở ngoài, tân sinh bên trong coi như thực lực của hắn mạnh nhất, vì lẽ đó ở thiết quyền hội trung đảm nhiệm một tiểu đầu mục, phụ trách ban đêm quản lý một hồi tu luyện quán bên trong tạp vụ

"Không phải là Lý Diệu" người học sinh kia muốn nói lại thôi

"Lý Diệu bạn học? Đúng rồi hắn khi nào thì đi, đại khái ta tu luyện quá chăm chú, không thấy hắn rời đi" Trương Sấm đã nắm khăn mặt lau mồ hôi

"Hắn, hắn còn chưa đi, vẫn ở siêu cấp tinh tảo trong khoang thuyền" tên kia bạn học lắp ba lắp bắp địa nói

"Cái gì?"

"Oành" một tiếng, Trương Sấm dĩ nhiên một cái khăn lông mạnh mẽ bóp nát

Hắn quắc mắt nhìn trừng trừng, liền tiếng rống giận: "Các người làm sao làm, muốn nháo chết người đúng hay không? Người bình thường ở siêu cấp tinh tảo trong khoang thuyền đối với nửa giờ liền có thể tẩu hỏa nhập

ma, ba tiếng phồng chừng đầu óc đều đun sôi a! Các người thực sự là, thực sự là —— "

Trương Sấm khăn mặt mảnh vờ mạnh mẽ ném đi, phát đủ lao nhanh, một bên chạy một bên chửi ầm lên, vài tên công nhân viên đều mảng cái máu chó đầy đầu

"Sấm ca, xin bớt giận, sự tình không phải người tưởng tượng như vậy, nói chung phi thường quý dị, người tới nhìn liền biết, ta hiện tại nói cho người người tuyệt đối sẽ không tin tưởng!"

"Ít nói nhảm, ta Trương Sấm cũng coi như là xuất thân tu luyện thế gia, từ ba tuổi liền bắt đầu tiếp xúc Tu Chân Giới kỳ quái lạ lùng, còn có ra sao chuyện quái dị ta không có kiến thức quá?"

Trương Sấm nổi giận gầm lên một tiếng, tăng nhanh tốc độ, chốc lát chạy tới hiện trường

Sau đó hăn phát hiện, thật sự siêu cấp quý dị!

Ba tên công nhân viên, hơn mười người học sinh, tất cả mọi người đều ngây người như phỗng địa đứng một đài siêu cấp tinh tảo khoang phía trước, dùng một loại khá là sợ hãi ánh mắt hướng bên trong đánh giá, phảng phất chính ở bên trong tu luyện không phải là loài người, mà là một tên yêu thần!

"Tình huống thế nào? Các người tại sao vây quanh siêu cấp tinh tảo khoang giương mắt nhìn? Trả lại không đem người lôi ra ngoài! Thật muốn nháo chết người a!"

Trương Sấm nổi giận, một cái đẩy ra mọi người, tóm chặt một tên học sinh cổ áo

"Sấm ca, người nghe ta nói, Lý Diệu bạn học xác thực là ở bên trong đợi ba tiếng, có điều ngoại trừ mới bắt đầu nửa giờ có chút huyết áp cùng tim đập bất ổn ở ngoài, sau khi hai giờ rưỡi, hẳn sinh lý điểm vô cùng bình thường, không có một hạng điểm là siêu tiêu, bằng vào chúng ta mới vẫn không lưu ý, chờ phát hiện thì, đã qua gần ba tiếng!"

"Cái gì?"

Trương Sấm con người trợn lên chuông đồng còn lớn hơn, "Người đùa gì thế, não tế bào sinh động độ tăng lên 300 trở lên, đầy đủ hơn ba giờ, sinh lý điểm trả lại vô cùng bình thường? Hẳn là người vẫn là yêu thú? Coi như yêu thú đều không như thế khuếch đại!"

Người học sinh này bị Trương Sấm văng một mặt nước bọt, đầy mặt xoắn xuýt địa nói: "Ta còn chưa nói hết đây, Lý Diệu bạn học sinh lý điểm không chỉ vô cùng bình thường, hơn nữa tim đập, mạch đập, hô hấp tần suất chờ chủ yếu chỉ tiêu đều là bình thường 70, chúng ta thông thường trạng thái như thế này xưng là ngủ cấp độ sâu!"

"Thập! Sao!"

Trương Sấm tiếng gào suýt chút nữa không đem trần nhà đều xốc lên, hẳn dùng sức lung lay đáng thương bạn học, như lôi đình giống như rít gào, "Các người có biết hay không tại sao món đồ này gọi 'Siêu cấp tỉnh táo khoang'? Cũng là bởi vì món đồ này có thể khiến người ta ở vào siêu! Cấp! Thanh! Tỉnh! Trạng! Thái!"

"Hiện tại người nhưng nói cho ta, có người có thể ở não tế bào sinh động độ 300 siêu cấp tỉnh táo trạng thái, rơi vào ngủ cấp độ sâu? Là đầu lười người có vấn đề, vẫn là lỗi tai ta có vấn đề?"

Bạn học kia cười khố: "Sấm ca, ta đầu lười không thành vấn đề, lỗi tai của người không thành vấn đề, thế nhưng ta rất hoài nghi, chúng ta con người đều xảy ra vấn đề lớn!"

Trương Sấm gắt một cái, đẩy ra mọi người, đem mũi kềm sắt ở trong suốt thủy tinh thượng, trừng lớn mắt ngườ trong triều nhìn tới

Tròng mắt của hản tử lập tức trực!

Đã thấy Lý Diệu hai đầu gối ngồi xếp bằng ở đại nhộng trung ương, trên mặt ở lại một vết nụ cười quái dị, vẻ mặt nhẹ như mây gió, khóe miệng lại còn mang theo một tia ngậm nước, phát sinh yếu ớt tiếng ngáy

Tất cả những thứ này, đều nói rõ hản chính ở vào ngũ cấp độ sâu trạng thái

Cao tốc rung động con người, đại biểu thần hồn của hản, chính chìm đắm ở một hồi cực kỳ đặc sắc trong mộng đẹp!

"Sấm ca, Lý Diệu bạn học đã duy trì trạng thái như thế này ròng rã ba giờ đầu" người học sinh kia thăm thăm bổ sung một câu

Trương Sấm hoàn toàn choáng váng, trố mắt ngoác mồm nửa ngày mới khôi phục ngôn ngữ năng lực

Nín nửa ngày, biệt ra một câu: "Thao, tiểu tử này cũng thật là cái ngủ thần!"

Từ cái này lên, đại hoang chiến viện xuất hiện một truyền kỳ

Một, liên quan với "Ngủ thần" truyền kỳ!

Trong truyền thuyết, vị này ngủ thần thiên phú dị bẩm, có thể ở bất kỳ địa phương nào đều ngủ say sưa, hản còn có một vô cùng quái lạ ham mê, đặc biệt yêu thích ở siêu cấp tinh tảo khoang trung ngủ

Làm người khác ở siêu cấp tinh tảo khoang trung đại não sôi trào, điên cuồng học tập cơ sở lý luận tri thức thì, luôn có thể nhìn thấy vị này ngủ

thần ở bên cạnh đại nhộng bên trong mặt mỉm cười, ngủ say sưa, một ngủ là được hơn nửa ngày

dương dương tự đắc dấp dấp, thực làm gọi người dở khóc dở cười
—— nếu như thật sự như thế thiếu ngủ, trực tiếp đi ngủ cấp độ sâu khoang không là tốt rồi, hà tất ở chỗ này hấp dẫn nhãn cầu đây?

"Có phải là hấn hay không áp lực quá lớn, đầu óc xảy ra vấn đề gì, vì lẽ đó não tế bào làm sao kích thích đều sinh động không đứng lên a?"

"Có thể, dù sao hấn đối mặt chính là một không thể hoàn thành nhiệm vụ, muốn ở thời gian một năm bên trong đánh xuống 40000 cái học phân, sau đó thi ra đẳng kí luyện khí sư, mới có thể bảo vệ Luyện Khí hệ —— này thật đáng sợ, căn bản không thể hoàn thành!"

"Vậy hấn hiện tại cầm bao nhiêu học phân?"

"Ta tra một chút chiến bảng 0 phân! Hấn trả lại không tham gia một môn cuộc thi đây!"

"A?"

Như vậy xì xào bàn tán, ở trường học các góc bay tán loạn

Có điều bất kể là ai, nhưng là không ai dám ngay mặt đối với Lý Diệu bào căn vấn đề

Người tu chân dù sao cùng người bình thường không giống, không ít học sinh đều xuất thân tu chân thế gia, gia học uyên thâm, đều có ép đáy hòm kỳ công tuyệt nghệ

Còn có chút người từ nhỏ đã có kỳ ngộ, hoặc là chém qua dị thú, hoặc là ăn qua dị quả, hoặc là trong lúc vô tình từng chiếm được tuyệt thể thần thông tại tu chân giới, này đều là tư không nhìn quen sự tình

Nếu như mật tùy tiện đi tới hỏi: "Này, bạn học, tại sao người có thể ở siêu cấp tinh táo trong khoang thuyền tiến vào ngủ cấp độ sâu, có phải là có kỳ ngộ gì, không bằng nói ra cho đại gia mở mang tầm mắt?"

Loại này lời vừa ra khỏi miệng, dù cho Lý Diệu tại chỗ đem cái tên này đánh thành đầu heo, đều không ai sẽ đồng tình

Đến Vu lão sư thì càng thêm sẽ không quan tâm những chuyện này, đại học cùng cao trung là hoàn toàn khác nhau, cao trung lão sư hay là trả lại như bà quản gia như thế ở phía sau cái môn đuổi theo học sinh, trong đại học nhưng là, học sinh đồng ý học, lão sư liền tận tâm giáo, người nếu như cả ngày ngủ say như chết, đó là sự tự do của người, không ai chút can thiệp

Dù sao, đều là người trưởng thành rồi, đừng là muốn chính mình một bước một vết chân đi ra

Hơn nữa Nguyên Mạn Thu bạn bậu Luyện Khí hệ trùng kiến, vẫn ở bên ngoài đi công tác, liên lạc ở phân tán các nơi cây cỏ phái luyện khí sư, căn bản không thời gian quan tâm loại chuyện nhỏ này —— nàng còn tưởng rằng, Lý Diệu muốn học toàn bộ cơ sở lý luận khóa, chung quy phải hai, ba tháng đây!

Lý Diệu lại như là một cây cỏ dại, ở mọi người thấy không gặp gạch vụn phía dưới, ra sức sinh trưởng

Một ngày hai ngày ba ngày

Mỗi ngày hẳn cũng có ở siêu cấp tinh táo trong khoang thuyền tiêu hết mười hai tiếng

Làm người khác cho rằng hẳn chính đang ngủ say như chết thì, thần hồn của hẳn nhưng chìm đắm ở luyện thiên tháp nơi sâu xa, tập trung tinh thần địa học tập gần trăm môn cơ sở lý luận chương trình học

Thế giới hiện thực trung mười ngày, tương đương với luyện thiên trong tháp hơn ba tháng, Lý Diệu rốt cục 88 môn cơ sở lý luận chương trình học, toàn bộ tước nát, hấp thu, thông hiểu đạo lý!

Sau đó, hắn đưa mắt tìm đến phía cấp bậc càng cao hơn lý luận kinh điển

Mục tiêu của hắn là dùng trên thực tế nửa tháng, luyện thiên trong tháp năm tháng, phần lớn kinh điển đều đọc một lượt một lần

Coi như không thể nào hiểu được, cũng phải sâu sắc ấn vào đại não, là bước tu luyện tiếp theo, đặt xuống tối cơ sở vững chắc!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Bằng Hỏa Cứu Trùng Thiên

Lý Diệu đầu tiên học tập chính là bỏ dỡ trung khám phá ra thẻ ngọc

Thẻ ngọc là một loại cực kỳ đặc thù pháp bảo, là chuyên môn dùng để tồn trữ thần niệm, thường thường có thể trải qua ngàn năm, xác ngoài cực kỳ kiên cố, trả lại điêu khắc có đặc thù phù trận, bảo đảm chất chứa trong đó thần niệm vĩnh không tắt

Bởi vậy ở vụ nổ lớn trung, có không ít thẻ ngọc đều bảo tồn lại

Trong đó phần lớn trong ngọc giản tồn trữ đều là tu luyện số liệu cùng luyện khí quá trình, bằng Lý Diệu thực lực bây giờ, trả lại không cách nào hoàn toàn phân tích

Có điều mặt khác một phần nhỏ, là được Luyện Khí hệ các vị tiền bối dạy học bút ký, luyện khí tâm đắc cùng với sáng tác một nửa lý luận chuyên

Có thể nói, toàn bộ cây cỏ phái luyện khí lý luận cao vạn trượng lâu, là được dựng ở những này không hề bắt mắt chút nào "Hòn đá tảng" trên

Mà Đinh Dẫn thẻ ngọc lại có chỗ bất đồng

Đinh Dẫn là một vị học thức uyên bác chủ lưu luyện khí sư, hẳn luyện khí lý niệm khá vắng vẻ nhiều với tinh anh phái, một mực giảng giải đến lại vô cùng vững chắc, làm cho người ta một loại có lý có chứng cứ, hoàn mỹ có thể kích cảm giác

Đồng thời nghiên cứu này hai đại phe phái lý luận, bất luận cái nào một phái đều nói tới thiên hoa loạn trụ, đặc sắc lộ ra, một mực lại tranh đấu đối lập, lại như là quan sát hai đại cao thủ quyết đấu đỉnh cao, khiến cho Lý Diêu sản sinh mắt không kịp nhìn, hoa cả mắt cảm giác

Này trả lại không phải toàn bộ

Ở luyện thiên trong tháp, Lý Diêu lại tiếp xúc được đến từ bốn vạn năm trước cổ đại Tu Chân Giới luyện khí làm

Thượng cổ luyện khí thuật lý niệm cùng hiện đại hai đại lưu phái lại có chỗ bất đồng, tuy rằng đồng dạng tôn trọng đơn giản trực tiếp, thế nhưng ở linh năng quán quanh cùng chuyển đổi thượng lại có rất lớn sai biệt, một phần hạt nhân phù trận thiết kế cùng vận dụng, thậm chí là tuyệt nhiên ngược lại

Như thế rất tốt, ở "Hai đại cao thủ" quyết đấu đỉnh cao kịch liệt nhất thời khắc, tà âm bên trong lại giết ra người thứ ba "Cổ vũ cao thủ", khiến cho nguyên bản liên rắc rối phức tạp chiến cuộc toàn diện thăng cấp

Đến lúc sau, tình huống thường thường sẽ biến thành, Lý Diêu vừa bị Đỉnh Dẫn một cái nào đó quan điểm sâu sắc thuyết phục, cho rằng đây chính là không thể bàn cãi chân lý

Kết quả ở cây cỏ phái các thầy giáo lưu lại trong ngọc giản, lại phát hiện một loại cách nói khác, hơn nữa có lượng lớn số liệu làm chống đỡ càng thêm toàn diện, ngắn gọn, không thể cãi lại thực làm là chân lý trung chân lý

Giữa lúc Lý Diêu gật đầu liên tục, tiếp nhận rồi loại này quan điểm sau khi, không ngờ lại từ bốn vạn năm trước trong sách cổ nhìn thấy một loại phủ đầy bụi đã lâu "Hoàn toàn mới" quan điểm, hơn nữa nhìn đi tới càng thêm ngắn gọn, sáng tỏ, không thể bàn cãi lại như là một thêm một bậc với hai như vậy không thể lay động!

Liền như vậy, Lý Diệu ở trong vòng một ngày xây dựng lên đến lý luận cao ốc, khả năng ở sau một tiếng liền bị hoàn toàn đánh vỡ, mà trong vòng một tiếng dựng lên kiên định niềm tin, thậm chí ở một giây đồng hồ bên trong sẽ bị vô tình đánh nát

Ròng rã nửa tháng, hẵn lý luận cơ sở một lần lại một lần đánh nát một lần lại một lần trùng kiến cơ bản này cũng cảm giác vui sướng, thực sự băng hỏa cửu trùng thiên càng gọi người khó có thể dùng lời diễn tả được, muốn nói trả lại đừng mong

Rốt cục

Diễn cường lý luận học tập có một kết thúc, khoảng cách cuối tháng chỉ còn dư lại ngày cuối cùng

Ngọ Dạ mười một giờ 50 phút, qua một ngày nửa linh mười phút, liền đến lần thứ nhất người mới bảng hết hạn ngày

Hiện tại người mới bảng thượng đã là cường giả Như Vân, cao thủ san sát, 100 người đứng đầu hầu như đều bắt được hơn trăm cái học phân, điều này nói rõ bọn họ ở trong vòng một tháng chỉ ít học được hơn năm mươi môn lý luận chương trình học

Mà xếp hạng thứ ba giáp tu luyện thiên tài lại khó mà tin nổi địa được hai trăm cái học phân

90% người tên mặt sau, đều chuế vàng chói lọi "Tiềm Long các" ba chữ

Bọn họ đều là đặc chiêu sinh, đều là Tiềm Long, đều là từng người quê hương hiểm như lá mùa thu tồn tại

Mà Lý Diệu

Tên của hắc căn bản không có ở người mới bảng thượng xuất hiện, một tháng này hắc vẫn vui đầu ở luyện thiên trong tháp khổ tu, bị các loại tuyệt nhiên ngược lại luyện khí lý luận làm cho hoa mắt váng đầu, hầu như thổ huyết, căn bản không để ý tới cuộc thi loại chuyện nhỏ này

Vì lẽ đó hắc tổng học phân vẫn là linh

"Ở đại hoang mạng lưới chiến đấu trung, cơ sở lý luận cuộc thi có thể thông qua thần niệm truyền đến tiến hành, mỗi giây chung cũng có thể truyền hàng trăm hàng ngàn cái ý nghĩ một môn cuộc thi mười phút đầy đủ"

"Đón lấy còn có rỗng rã một ngày, liền để ta đem này 88 môn cơ sở lý luận khóa hết thầy đánh xuống!"

Luyện khí hệ bỏ dở bên cạnh, rách rách rưới rưới nhà nhỏ ba tầng trung, Lý Diệu hai đầu gối ngồi xếp bằng ở một đồng trong ngọc giản, hắc ngọc giống như hai con mắt lờ lờ toả sáng

Hắc dực kiếm ở hắc đỉnh đầu lưỡi biếng bay tới bay lui

Hai con con nhện hình thái kim loại con rối thú nhanh chóng qua lại, thẻ ngọc phân loại, phóng tới đặc chế trên giá sách đi

Đã qua một tháng, ngoại trừ ở luyện thiên trong tháp điên cuồng học tập lý luận tri thức, là được ở bỏ dở trung điên cuồng kiếm rác rưởi

Ngoại trừ thẻ ngọc, còn có lượng lớn tổn hại nghiêm trọng pháp bảo cấu kiện, mặc kệ có hay không giá trị lợi dụng, ngược lại chỉ cần trả lại không triệt để biến thành cục sắt vụn, Lý Diệu liền đem nó kiếm về, giành giật từng giây tiến hành duy tu, thậm chí ngay cả gậy phân thời điểm, trên tay đều sẽ thường thức mấy chục viên cấu kiện

Một mặt là cho Luyện Khí hệ mua thêm chút gia sản, mặt khác hẳn ở thử nghiệm mới học được luyện khí lý luận ứng dụng đến thực tế ở trong, dùng sự thực đến kiểm nghiệm, đến tốt cùng một loại nào lý luận mới thích hợp hẳn nhất

Ngược lại, nơi này có vô cùng vô tận pháp bảo cấu kiện, tùy ý hẳn tiêu xài

Này hai con chuyên môn dùng để thu dọn cùng bảo dưỡng thẻ ngọc con nhện con rối thú, là được Lý Diệu phân biệt dựa theo cổ đại luyện khí lý niệm cùng cây cỏ phái luyện khí lý niệm chữa trị, mới nhìn không cái gì không giống, hạt nhân khởi động phù trận nhưng có nho nhỏ sai biệt, dính đến hai loại không giống linh năng chuyển hóa mô hình

Lý Diệu chuẩn bị thử một chút, đến tốt cùng một loại nào mô hình chuyển hóa hiệu suất càng cao hơn, tiêu hao linh năng càng ít, sử dụng tuổi thọ càng dài

Nếu như có thể sưu tập đến đầy đủ cấu kiện, sẽ đem Đinh Dẫn thẻ ngọc ăn được càng thấu triệt một ít, Lý Diệu còn muốn dùng tinh anh phái phương pháp đến chữa trị một con đồng dạng loại con rối thú, ba con đặt ở cùng một chỗ khá là, mới có thể ra kết luận

Trải qua một tháng thâm nhập học tập, Lý Diệu không còn là cái kia không biết trời cao đất rộng trẻ con miệng còn hôi sữa, ở đại phương hướng thượng, hẳn cố nhiên vẫn kiên trì cây cỏ phái lý niệm, thế nhưng hẳn thừa nhận, tinh anh phái rất nhiều lý niệm xác thực có chỗ độc đáo, có thể trở thành liên bang mấy trăm năm qua chủ lưu con đường luyện khí, cũng không phải chỉ là hư danh

Hay là sẽ có một ngày, hẳn có thể đem thượng cổ luyện khí thuật cùng tinh anh phái luyện khí lý niệm tinh hoa, dung hợp đến cây cỏ phái lý niệm bên trong, phát triển ra độc nhất vô nhị "Yêu tinh lưu" luyện khí thuật

Có điều hiện tại

Lý Diệu quý dị nở nụ cười, cái trán đột nhiên chui ra bốn cái màu đỏ linh tia, hướng giữa không trung hắc dực kiếm vô thanh vô tức đâm tới

Ngay ở hắc tuôn ra linh tia chớp mắt, từ hắc dực trên thân kiếm tuôn ra bốn cái màu đen linh tia, bất thiên bất ý giá ở Lý Diệu linh tia

Một đỏ một hắc tổng cộng tám cột linh tia lại như là tám chuỗi phi kiếm như thế triển đấu cùng nhau, trình diễn một hồi mắt thường không cách nào nhìn thấy bàn tràng đại chiến

Cùng một tháng trước so với, Lý Diệu linh tia trở nên càng thêm tráng kiện, càng thêm linh hoạt, kéo dài cực hạn cũng biến thành càng dài

Có điều hắc dực kiếm thượng lan tràn ra linh tia đồng dạng trở nên càng thêm tráng kiện linh hoạt, song phương ở giữa không trung người tới ta đi, công thủ chuyển đổi, đấu cái lực lượng ngang nhau!

Lý Diệu khẽ mỉm cười, toàn thân hơn một nghìn cái khiêu huyết trung tuôn ra mạnh mẽ linh năng, tất cả đều tụ tập ở linh căn bên trong, dĩ nhiên sinh ra cái thứ năm cây thứ sáu cây thứ bảy linh tia

Đến cuối cùng, từ linh căn mọc ra linh tia lại đã đạt tới mười cái, mỗi cái linh tia cực hạn độ dài chỉ ít đều có 12, 13 mét!

Từ linh căn trung phân liệt ra mười cái linh tia, đồng thời mỗi cái linh tia độ dài đạt đến chỉ ít mười mét —— đây chính là tiến vào Luyện Khí kỳ hai tầng tiêu chí!

Mà này trả lại không phải toàn bộ!

Làm mười cái màu đỏ linh tia hắc dực kiếm bao quanh vây nhốt thì, bỗng nhiên ở giữa không trung quý dị mà gập lại, mỗi một cái linh tia đều

xoay chuyển chín mươi độ, lộ ra ra một phi thường tiêu chuẩn góc vuông, lẫn nhau giao nhau, bện thành một tấm gió thổi không lọt Thiên La Địa Võng!

Linh tía có thể loan chuyển chín mươi độ, hình thành một tiêu chuẩn góc vuông, đây là ở trong giới tự nhiên tuyệt đối không chuyển có thể xảy ra, chứng minh người tu chân đối với linh tía thao túng đã đạt đến dễ sai khiến, thích làm gì thì làm trình độ

Nói cách khác, Lý Diệu đã đột phá Luyện Khí kỳ ba tầng!

Thời gian một tháng, Lý Diệu ở tiêu hóa hấp thu trên chiến trường nuốt chửng không lồ yêu năng sau khi, lại hết ngày dài lại đêm thâm địa ngâm mình ở siêu cấp tinh tảo trong khoang thuyền, trường kỳ ở vào não tế bào sinh động độ 331 trạng thái, thần hồn trong lúc vô tình trở nên càng ngày càng lớn mạnh

Hơn nữa hẳn cùng hắc dực kiếm ngẫu nhiên suy nghĩ ra được loại này "Linh tía triền đấu" tu luyện pháp, một rảnh rỗi liền đem lẫn nhau linh tía đều kích thích ra đến đánh nhau chết sống

Dùng phương thức này tu luyện được linh tía, không chỉ phổ thông người tu chân linh tía càng thêm tráng kiện, nhanh nhẹn, hơn nữa càng dài, càng nhanh hơn, càng cứng rắn, nuốt chửng linh năng hiệu suất tăng lên rất nhiều

Tuy rằng không ít nhà giàu đại tộc con cháu dựa vào lượng lớn tài nguyên chồng chất, có thể ở 20 tuổi trước phá tan Luyện Khí kỳ ba tầng

Bất quá đối với Lý Diệu cái này không hề bối cảnh vô danh tiểu tốt tới nói, có thể ở ngắn ngủi trong vòng một tháng liền tăng ba cấp, tuyệt đối là một kỳ tích

Nhìn lướt qua trên tường linh tử quả chung, vừa vặn 12 giờ chính, Lý Diệu thu hồi linh tia, liếm môi một cái, không thể chờ đợi được nữa địa đăng vào đại hoang mạng lưới chiến đấu

Theo cuối tháng đến, tranh cướp người mới bằng chém giết càng thêm kịch liệt, mạng lưới chiến đấu trung cảnh tượng phát sinh ra biến hóa, bầu trời trở nên hoàn toàn đỏ ngầu, bốn phía vang lên rung động lòng người trống trận, khiến cho người nhiệt huyết sôi trào, nóng lòng muốn thử

Lý Diệu hơi suy nghĩ, mình tưởng "Cuộc thi" hai chữ

Vô số đạo lưu quang liền từ bốn phương tám hướng vọt tới, hóa thành tám mươi tám cái đỏ như màu máu hình thoi thủy tinh

Mỗi một viên hình thoi thủy tinh trung đô chất chứa khổng lồ thần niệm, đại biểu tám mươi tám tròng cuộc thi

Lý Diệu tùy ý quét một vòng, ánh mắt ở một cái góc cạnh rõ ràng hình thoi thủy tinh thượng ngưng tụ, cái này màu máu thủy tinh lập tức chấn động lên

"Tân sinh Lý Diệu, nhất định phải tham gia (phi Yến lưu quang thân pháp sơ cấp lý luận) cuộc thi sao?"

"Xác định!"

"Àm!"

Màu máu thủy tinh ở hắc đỉnh đầu nổ tung, vỡ vụn ngàn vạn màu máu mảnh vỡ quay chung quanh hắc cao tốc xoay tròn, biến ảo thành một màn huyền bí cảnh tượng

Lý Diệu đứng thẳng với trên hư không, dưới chân là vô tận vực sâu, vô số phi Yến ở cuồng phong trung phi tường, trả lại có mấy đạo trong suốt

bóng mờ lấy phi Yến là "Đá đập chân", sử dụng tới cực kỳ linh xảo thân pháp, vèo vèo vèo vèo, dường như trong gió yêu linh

"Đầu tiên, xin mời dùng minh tướng phương thức, bản tóm tắt (phi Yến lưu quang thân pháp) khởi nguồn cùng truyền thừa "

Trong gió truyền đến một tiếng mềm mại âm thanh

Lý Diệu bỗng cảm thấy phấn chấn, bắt đầu đáp đề!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Bốn Đại Cao Thủ? Cho Ta Bạo!

Năm giờ chiều, ngàn mét trên không, đầy trời hồng vân, hào quang vạn trượng

Nơi này là đại hoang chiến viện cao nhất mấy chục toà lơ lửng giữa trời sơn một trong, là một khu nhà cực kỳ nghiêm khắc trại huấn luyện, được xưng —— Tiềm Long các!

Ở đây tiếp thu đặc huấn người, đều coi chính mình là thành Tiềm Long, một ngày nào đó muốn phi long tại thiên, quát tháo phong vân

Này không phải tự đại, mà là tự tin, bởi vì bọn họ là đại hoang chiến viện từ trời nam biển bắc tìm được ưu tú nhất học sinh, là liên bang ngàn tỉ thiếu niên trung người tài ba, cái gì thi đại học ở trong mắt bọn họ có điều là cháu đi thăm ông nội game, bọn họ căn bản khinh thường với tham gia!

Không sai, tụ tập ở đây hơn trăm tên học sinh, đều là ở cực hạn khiêu chiến tái trung bộc lộ tài năng đặc chiêu sinh!

Lơ lửng giữa trời rìa ngọn núi một chỗ hướng ra phía ngoài lối ra trên bình đài, đón gió đứng bốn tên khí tràng mạnh mẽ, như chiến đao giống như lộ hết ra sự sắc bén người trẻ tuổi

Loạn Nhận Đường tân sinh Triệu Thiên Trùng, cha mẹ đều là tán tu, cũng không lệ thuộc vào bất kỳ tông phái, mà là tựa ở đại hoang nơi sâu xa tự do săn giết yêu thú mà sống

Hắn trả lại ở trong tã lót thì liền bị mẫu thân xui ở phía sau cùng yêu thú chém giết, người khác mút vào chính là sữa tươi, còn hắn uống nhưng là yêu huyết

Mười một tuổi thì liền tự mình ra trận chém giết yêu thú, năm nay có điều mười chín tuổi, đã đạt đến Luyện Khí kỳ ba tầng, rất nhiều đạt đến yêu đạo Bành Hải xu thế

Thiết quyền hội tân sinh Lỗ Thiết Sơn, đến từ ma quyền môn, phụ thân là ma quyền môn trúc cơ tu sĩ, ở một lần đối kháng thú triều trong chiến tranh bất hạnh ngã xuống

Hắn bị ma quyền môn tất cả trưởng lão nuôi dưỡng thành người, từ nhỏ đã tiếp thu tối nghiêm khắc vũ đấu tu luyện, Triệu Thiên Trùng còn nhỏ nửa tuổi, tương tự đột phá Luyện Khí kỳ ba tầng

Bùa vẽ quỷ tân sinh Cố Phi Huyền, liễu diệt đạo tân sinh Ôn Nhược Dung, đều xuất thân tu chân thế gia, cha mẹ có ít nhất một người là người tu chân, trời sinh có được dòng máu mạnh mẽ, thuở nhỏ càng là tiếp nhận rồi cực kỳ điên cuồng tu luyện, đang trưởng thành trên đường, là đây "Thiên tài" vầng sáng một đường đi tới!

"Triệu Thiên Trùng, ta thua!"

Lỗ Thiết Sơn có chút khàn khàn địa nói, trong thanh âm nhưng ẩn hàm một tia hưng phấn

Tuy rằng hắn mới mười tám tuổi xem ra nhưng có tới ba mươi tám tuổi, cả người lại như là bị gió cát tập kích mấy trăm năm nham thạch, đặc biệt một đôi trên năm tay che kín rắc rối hoa văn phức tạp như là bao trùm một tầng vảy rồng

"Chúng ta bốn người đều là Tiềm Long các trung mạnh nhất tân sinh, đã sớm hẹn cẩn thận muốn một so sánh, kết quả ba người chúng ta đều bắt 203

cái học phân, chỉ có người bắt 205 phân khoảng cách cuối tháng chỉ còn dư lại mấy tiếng, đại gia đều thi xong hết thầy chương trình học, Triệu Thiên Trùng, xem ra người là trăm phần trăm không hơn không kém người mới bảng số một, đại hoang chiến viện mạnh nhất người mới!"

Lỗ Thiết Sơn ngừng lại một chút, trong mắt tinh mang bắn ra bốn phía tiếp tục nói "Tốt,tốt, thật tốt, ta thuở nhỏ ở ma quyền môn lớn lên, trong tông phái cùng thế hệ thiếu niên cũng coi như không ít, thế nhưng trả lại từ không có người có thể kích thích ra ta toàn bộ đấu chí, thường thường ta chỉ phát huy 80 thực lực, liền có thể đem bọn họ hoàn toàn đánh nổ, cuộc sống như thế thực sự quá vô vị, quá tẻ nhạt! Không nghĩ tới mới vừa vừa bước vào trường đại học, liền nếm trải một lần thảm bại tư vị, tư vị này thật không tệ!"

Mắt hẩn híp lại, lay động thô to ngón tay, gằn từng chữ một, "Triệu Thiên Trùng, người đem ta đấu chí triệt để kích thích ra đến rồi, đón lấy một tháng ta sẽ dùng 200 nỗ lực đến điên cuồng tu luyện, tháng sau người mới bảng đệ định không phải người!"

Triệu Thiên Trùng vóc người cao gầy, khuôn mặt âm trầm, trả lại không nói chuyện, bên cạnh một tên trên mặt che kín hình xăm thanh niên trước tiên cười lên: "Lỗ Thiết Sơn, người cũng không nên đem ta cùng Ôn Nhược Dung quên đi, hai chúng ta bắt được học phân, cũng không thể so người thiếu a!"

"Không sai "

Trong bốn người duy nhất nữ tử, trên người mặc liễu điệp quần dài Ôn Nhược Dung khẽ mỉm cười, âm thanh vô cùng ôn hòa, lời nói ra nhưng như là liễu điệp đao bình thường sắc bén, "Từ nhỏ đến lớn, bất luận cái gì hình thức cạnh tranh, ta đều là lấy thi đấu chia xong toàn nghiền ép đối thủ, cùng thế hệ bên trong, liền một người có thể cùng ta tranh tài ba, năm cái hiệp cũng không có! Không nghĩ tới hôm nay lập tức xuất hiện ba cái, một

người trong đó còn ở trên ta! Thú vị, thực sự thú vị, ta đối với sau này cuộc sống đại học, càng ngày càng chờ mong!"

Cho tới giờ khắc này, Triệu Thiên Trùng mới lạnh lùng nói: "Hoan nghênh các người bất cứ lúc nào hướng về ta khởi xướng khiêu chiến, ta rất muốn thưởng thức một hồi thất bại tư vị!"

Bốn người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời mỉm cười lên

Bọn họ loại tu luyện này thiên tài, sợ nhất không phải cạnh tranh, mà là căn bản không có đối thủ, loại kia rút kiếm chung quanh tâm mờ mịt tư vị, thực sự là quá mức cô quạnh

Hiện tại lập tức xuất hiện nhiều như vậy cũng địch cũng hữu đối thủ cạnh tranh, thực sự là không thể tốt hơn!

"Nguyên bản ta nghe Đinh Linh Đang lão sư nói, tân sinh bên trong còn có một tên là Lý Diệu thực lực vô cùng tốt, đủ để cùng người và ta một so sánh, lúc đó ta trả lại chờ mong nửa ngày, không nghĩ tới ở Luyện Khí hệ sự cố sau khi, hắn liền yên tĩnh lại, hiện tại hoàn toàn không có âm thanh "

Lỗ Thiết Sơn có chút tiếc nuối địa nói

Cố Phi Huyền cười khẩy: "Rất bình thường, cao trung cùng đại học là hoàn toàn khác nhau, không ít người ở cấp ba bên trong tài năng xuất chúng, vừa tiến vào đại học liền lặng yên không một tiếng động, đó là bởi vì bọn họ căn bản chỉ có học sinh cấp ba trình độ!"

Ôn Nhược Dung bày ra xem thường vẻ mặt:

"Người này ta cũng đã từng nghe nói, ngủ thần ah! Kỳ thực thực lực cao thấp là một chuyện, có hay không nỗ lực lại là một chuyện khác! Ta cũng không kỳ thị thực lực không đủ bạn học, dù sao thiên phú có cao có thấp, chỉ cần nỗ lực phấn đấu liền được rồi! Thế nhưng liền bình đều không bình,

cả ngày cúi đầu ngủ ngon, này hoàn toàn là trốn tránh hiện thực ah! Lẽ nào dựa vào ngủ liền có thể đem Luyện Khí hệ cho ngủ trở về? Nghe nói hẳn vẫn là Đinh Linh Đang lão sư cất lực yêu cầu, hàng phân trúng tuyển tiến vào, Đinh Linh Đang lão sư cũng coi như là đại hoang chiến viện nhân vật huyền thoại, làm sao lần này nhưng nhìn lầm, chiêu như thế một không hề đầu chí rác rưởi trở về?"

Bốn người chính đang bình phẩm từ đầu đến chân, cách đó không xa mặt khác một toà trên bình đài, bỗng nhiên vang lên tiếng rít chói tai: "Cái gì? Ta bị đá ra 100 người đứng đầu? Không thể!"

Lỗ Thiết Sơn lông mày giương lên, ngạc nhiên nói: "Là Tào Giang, hẳn vừa vắn kết ở một trăm tên thượng, ta nhớ tới cùng 101 tên chênh lệch trả lại rất lớn, có bảy, tám phân đi, lại bị đuổi tới? Tiểu tử này thật là xui xẻo "

Chen vào người mới bảng 100 người đứng đầu, liền có thể bắt được các loại khen thưởng, cùng đệ 101 tên hoàn toàn khác nhau, vì lẽ đó Tào Giang mới gọi đến tan nát cõi lòng

Lỗ Thiết Sơn nhếch miệng nở nụ cười, kêu một tiếng: "Tào Giang, lại đây!"

Bất nhất thì, một tên da dẻ ngăm đen, vóc người trung đẳng nam sinh liền vẻ mặt đưa đám xuất hiện ở bốn tên tu luyện thiên tài trước mặt

Cho tới giờ khắc này, Tào Giang trả lại không tỉnh táo lại, trong tròng mắt che kín tơ máu, hận không thể từ ai trên người cắn xuống hai cái học phân

"Tào Giang, hiện tại ngươi biết trong trường học tàng long ngọa hổ, cao thủ như mây chứ? Không đơn thuần là chúng ta Tiềm Long các, coi như học sinh phổ thông trung, có rất nhiều thi đại học trạng nguyên xuất thân liền năm sa nam thị thi đại học trạng nguyên Trương Sấm tới nói, thực lực

của hắn rồi cùng Tiềm Long các trung khá là thấp đặc chiêu mọc ra liều mạng! Người bị đá ra người mới bằng, rất bình thường!"

Lỗ Thiết Sơn ở Tào Giang ngược không nhẹ không nặng đập một quyền cười nói, "Người đừng chán ngán thất vọng, một lần không lên bảng có quan hệ gì, tháng sau theo ta đồng thời điên cuồng tu luyện một lần nữa giết tới đi, lúc này mới như người đàn ông!"

Tào Giang nguyên bản trả lại có chút buồn bực, bị Lỗ Thiết Sơn vừa nói như thế, ngược lại cũng nghĩ thông suốt, thè lưỡi ra: "Cùng Thiết Sơn đại ca người đồng thời điên cuồng tu luyện? Ta không muốn sống nữa!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, đại gia đều cười lên

Lỗ Thiết Sơn thuận miệng hỏi: "Đúng rồi đem người đồn xuống bảng chính là ai? Đặc chiêu còn sống là phổ thông sinh? Ta nhớ tới mấy người phía sau cùng người phân kém đều quá lớn làm sao đột nhiên bạo phát?"

Tào Giang náo loạn vò đầu phát, có chút mê man địa nói: "Không phải truy ở ta phía sau cái mông mấy người, là Lý Diệu "

"Lý Diệu?"

Lỗ Thiết Sơn nháy mắt, danh tự này nghe thật quen thuộc, tựa hồ mới vừa rồi còn treo ở bên mép, có điều làm sao có khả năng?

"Cái nào Lý Diệu?"

"Còn có cái nào? là được Luyện Khí hệ duy nhất học sinh, ngũ thần Lý Diệu!"

"Cái gì!"

Lỗ Thiết Sơn, Triệu Thiên Trùng, Cổ Phi Huyền, Ôn Nhược Dung đồng thời sắc mặt thay đổi

Đặc biệt Ôn Nhược Dung, gò má "Bá" một hồi khởi xướng thiêu đến

Nàng luống cuống tay chân địa mở ra tinh não kiểm tra người mới bảng, một bên lâu bầu: "Không thể nào lẽ nào ta trách oan hân?"

Cổ Phi Huyền lúng túng nói: "Xem ra Đinh Linh Đang lão sư cũng không có nhìn lầm người, tiểu tử này vẫn là rất có một bộ, ta biết có mấy người không thích học một môn thi một môn, mà là yêu thích hết thầy chương trình học đều học xong sau khi đồng thời thi, cho rằng như vậy mới có thể toàn diện thấu triệt địa nắm giữ lý luận, Lý Diệu phỏng chừng là được người như thế "

Vừa dứt lời, liền thấy Ôn Nhược Dung hoa dung thất sắc, trợn mắt ngoác mồm địa trừng mắt màn ánh sáng, trong miệng đầy đủ nhét hai cái đại trứng vịt

"Không phải là một trăm tên à, còn đem người sợ đến như vậy? Tuy nói chúng ta đặc chiêu sinh thực lực là khá mạnh vậy cũng phải cho học sinh phổ thông lưu một con đường sống đi a, cũng không thể chúng ta đem người mới bảng 100 người đứng đầu hết thầy chiếm lấy chứ? Ha ha ha ha!"

Cổ Phi Huyền cười đến vô cùng ung dung, cũng chưa hề đem chuyện này để ở trong lòng

"Không, không phải một trăm tên" Ôn Nhược Dung lắp ba lắp bắp địa nói

"Hả?"

"Là chín mươi tên, không đúng, là tám mươi bảy tên!"

"Vậy thì có cái gì, tiến vào 100 người đứng đầu sau khi, đại gia học phân đều không khác mấy, nhiều thi ra một môn liền có thể tăng lên mười mấy cái thứ tự, rất bình thường a "

"Nhưng là, Lý Diệu, hửn, hửn, phía sau hửn còn có rờng rã ba mươi môn cuộc thi!"

"Cái gì?" Cố Phi Huyền lòi kéo cổ họng gọi lên

Bất nhất thì, từ Tiềm Long các bốn phương tám hướng mỗi một góc đều truyền đến kêu thảm thiết, phảng phất khủng bố ôn dịch chính đang lan tràn

"Cái gì? Ta xếp hạng lại hạ thấp? Ai điên cuồng như vậy, đều sắp hết hạn trả lại đang thi, trả lại một hơi đánh xuống nhiều như vậy phân? Lý Diệu? Lý Diệu!"

"Không được, ta bị đá ra bảy mươi tên a!"

"Có lầm hay không? Ta bị đá ra năm mươi tên?"

Tám mươi bảy tên sáu mươi chín tên năm mươi ba tên ba mươi bảy tên

Lý Diệu lại như là một đài vô cùng tinh chuẩn linh tử quả chung, mỗi mười phút, hửn học phân sẽ biến hóa một lần, mỗi lần biến hóa cũng có thể làm cho hửn ở người mới bảng thượng xếp hạng thoan thăng vài vị, vài tên Tiềm Long các trung đặc chiêu sinh một cước đá bay, xa xa quăng ở phía sau

Sau năm tiếng, mười giờ tối

Tiềm Long các bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, hơn trăm tên đặc chiêu sinh đều tụ tập ở lơ lửng giữa trời trên đỉnh ngọn núi bộ đại bình đài, chết nhìn chòng chọc phía trước to lớn màn ánh sáng

Không một người nói chuyện, thậm chí không ai há mồm thở dốc, chứa đựng hơn trăm người bình đài, tĩnh đến có thể nghe được "Rầm rầm" nhịp tim

Trái tim tất cả mọi người đều ở lấy tốc độ cực hạn nhảy lên

Bởi vì là ở vàng chói lọi người mới bảng thượng, Lý tên Diệu đã thế như chẻ tre địa giết tiến vào mười người đứng đầu, xuất hiện ở bốn tên tu luyện thiên tài sau khi, vững vàng chiếm cứ đệ ngũ vị trí, đem còn lại "Tiềm Long" môn vung ra lên chín tầng mây

Hơn nữa

"Bạch!"

Lý tên Diệu điên cuồng lấp loé, lại thông qua một môn cuộc thi, luy kế 204 học phân, từ Lỗ Thiết Sơn chờ ba tên tu luyện thiên tài trên đầu vượt quá khứ, khoảng cách Triệu Thiên Trùng chỉ còn cách xa một bước!

Ba tên xuất thân tu chân thế gia tu luyện thiên tài, bị thẳng thắn dứt khoát địa bể mất!

"" Lỗ Thiết Sơn hoàn toàn vô ngữ

"Cái người điên này!" Cổ Phi Huyền liên thanh kêu rên

"Quá biến thái, cái tên này đầu óc đến tột cùng làm sao trường, thật muốn giải phẫu ra nghiên cứu một chút!" Ôn Nhược Dung 10 ngàn cái không nghĩ ra

Còn lại đặc chiêu sinh càng là cực kỳ điên cuồng, chỉ bỏ ra một giây đồng hồ liền từ tĩnh mạch biến thành sôi trào!

"Có lầm hay không, cái tên này quá điên cuồng đi, lại ở một ngày bên trong thông qua 87 môn cuộc thi, thông qua suất là 100!"

"Hơn nữa hẳn mỗi môn cuộc thi đều chỉ bỏ ra mười phút, nói rõ hẳn thần niệm truyền vô cùng mạnh mẽ, chí ít đạt đến Luyện Khí kỳ hai tầng!"

"Cái tên này không phải được xưng ngũ thần sao, không phải từ sáng đến tối có người nhìn thấy hẳn ở siêu cấp tinh tảo trong khoang thuyền ngủ

say như chết sao? Làm sao sẽ mạnh như vậy?"

"Chúng ta Tiềm Long các bốn đại cao thủ bên trong có ba cái đều bị hấn bể mất, hiện tại chỉ còn dư lại Triệu Thiên Trùng một người, hai người chỉ kém một học phân, mà Lý Diệu còn sót lại cuối cùng một môn cuộc thi, có thể hay không —— liên Triệu Thiên Trùng cũng bị hấn bể mất?"

"Này, cái này không thể nào đi, này chuyện cười có thể mở quá to lớn!"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Hết thấy đặc chiêu sinh ánh mắt đều tập trung đến Triệu Thiên Trùng trên người, muốn qua nét mặt của Triệu Thiên Trùng nhìn ra một ít đầu mối

Triệu Thiên Trùng vẫn lạnh lùng, âm trầm, nghiêm túc thận trọng, trấn định tự nhiên, liên lông mi đều không động đậy

Cái trán chảy ra một giọt mồ hôi lạnh, nhưng là nội tâm của hắn, thật sâu bán đi

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Người Tu Tiên

Giữa lúc hơn trăm điều "Tiềm Long" đều bị Lý Diệu biểu hiện kinh người rung động thật sâu thì, Lý Diệu trực đổ mồ hôi lạnh, trong lòng loạn tung từng phèo

Hắn chính đang đại hoang mạng lưới chiến đấu trung tiến hành cuối cùng một hồi cuộc thi

Làm hắn chảy ra mồ hôi lạnh cũng không phải cuộc thi độ khó quá cao, mà là —— thực sự quá đơn giản!

Hắn thi môn học này gọi là (luận hiệp nghĩa)

Nghe vào là được loại kia hỏi chuyện liên thiên, lớn mà vô dụng chương trình học, chỉ cần gọi vài câu "Chúng ta đều là danh môn chính phái, gặp chuyện bất bình đương nhiên muốn rút dao tương trợ", "Cường giả máu tươi, nên vì người yếu mà chảy", "Tà ma ngoại đạo người người phải trừ diệt" loại hình khẩu hiệu liên có thể thông qua

Hơn nữa trên sách giáo khoa, xác thực là như thế viết

Liên ngay cả tiến hành rồi một nửa cuộc thi, cũng đều là gần như nội dung, hoàn toàn là đưa phân

Nhưng là, môn học này đạt tiêu chuẩn suất cũng chỉ có 32!

"Không nên a, nếu như tùy tiện nói chút lời nói hùng hồn liên có thể thông qua, nên tất cả mọi người 100 đều đạt tiêu chuẩn mới đúng, tổng sẽ

không có người liên 'Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ' câu nói như thế này đều sẽ không nói chứ? Tại sao chỉ có 32 đạt tiêu chuẩn suất?"

Lý Diệu một bên trả lời, trong lòng nhanh chóng suy tư

Cũng may thời gian còn lại trả lại có rất nhiều, hẳn có thể chậm rãi suy nghĩ đáp án

Chủ Trì (luận hiệp nghĩa) cuộc thi chính là một tên mày kiếm mắt sao, chính nghĩa lẫn nhiên trung niên người tu chân, tương tự là vô số đạo thần niệm ngưng tụ mà thành, nhìn xem là được tiêu chuẩn nhất đại hiệp tạo hình, đặc biệt chân thực nhiệt tình, mỗi đêm trước khi ngủ đều muốn chém giết ba, năm cái tà ma ngoại đạo loại kia

Hắn tựa hồ đối với Lý Diệu phía trước trả lời phi thường hài lòng, gật đầu liên tục, tổng kết nói: "Tốt, tốt, người nói tốt vô cùng, chúng ta trong chính đạo người sở dĩ muốn đánh mạnh giúp yếu, giữ gìn chính nghĩa, chính là bởi vì chúng ta hiệp can nghĩa đảm, một bầu máu nóng, đúng không?"

Lý Diệu đang muốn gật đầu trong lòng bỗng nhiên kinh hoàng, bật thốt lên: "Đây chỉ là một trong số đó!"

"Ồ?"

Vị này "Đại hiệp" rất là kinh ngạc, " thứ hai đây?"

"Chúng ta sở dĩ muốn đánh mạnh giúp yếu giữ gìn chính nghĩa, thậm chí không tiếc đánh đổi mạng sống, là bởi vì là Chủ Trì chính nghĩa đối với chúng ta mới có lợi!"

Lý Diệu làm rõ tâm tư, phi mau trả lời

"Có ích lợi gì?" Đại hiệp trong mắt tinh quang lóe lên hỏi tới

"Cái gì là chính nghĩa? Dưới cái nhìn của ta, chính nghĩa là được trật tự xã hội, là văn minh pháp tắc! Mà xuất hiện có trật tự xã hội bên dưới, chúng ta người tu chân đều là vừa đến lợi ích giả, hưởng thụ đến bộ này trật tự mang đến tốt đẹp nhất nơi, đương nhiên muốn giữ gìn nó!"

"Vừa đến lợi ích giả? Giải thích một chút!"

Đại hiệp thu lại nụ cười mặt không hề cảm xúc tựa hồ đối với Lý Diêu không nói chuyện chính tà, chỉ nói lợi ích lời giải thích có chút bất mãn

Lý Diêu một câu nói lối ra, là được tên đã lấp vào cung không thể không phát, hần nhắm mắt nói tiếp:

"Ở trước mắt tinh Diêu liên bang vận hành bộ này trật tự xã hội trung, chúng ta người tu chân là các ngành các nghề tinh anh, bất kể là danh dự, địa vị vẫn là thu vào, đều người bình thường cao hơn một đoạn dài, hơn nữa người bình thường xuất phát từ nội tâm địa tôn mời chúng ta, khát vọng trở thành người tu chân từ cổ chí kim, đây là thích hợp nhất người tu chân một bộ trật tự xã hội, bất kể là ai muốn đánh nát bộ này trật tự xã hội, chúng ta đương nhiên không thể để cho hần thực hiện được, mà là muốn coi hần là thành tà ma ngoại đạo đến chém giết —— đây chính là chính nghĩa!"

"40000 năm trước cổ đại Tu Chân Giới, như chúng ta địa vị cao thượng, được người tôn kính, nhưng cũng không nghe nói có bao nhiêu cổ tu chút hành hiệp trượng nghĩa, là người yếu hi sinh!" Đại hiệp cười gằn

"Không, cổ đại Tu Chân Giới người bình thường chỉ là sợ hãi người tu chân nhưng không thể nói là nửa điểm tôn kính, huống chi cổ tu thế giới người tu chân, xa còn lâu mới có được hiện đại trải qua như thế thoải mái!"

Lý Diêu lấy hết dũng khí, lớn tiếng nói, "Liên bắt ta tới nói, ta chỉ là một tên mới vào Tu Chân Giới Luyện Khí kỳ tu sĩ cấp thấp, nếu như đặt ở cổ đại, ta sẽ bị cấp cao người tu chân xem là nô bộc như thế đến kêu đi hét,

một khi ta bộc lộ tài năng, hoặc là được thiên tài địa bảo, trả lại muốn thường xuyên phòng bị người khác tới đoạt bảo, mà cùng thể hệ bên trong là câu tâm đấu giác, mỗi người đều muốn giẫm người khác đầu leo lên, có thể đi sau lưng người đâm tam đao liên tuyệt đối sẽ không chỉ đâm hai đao, loại này lo lắng sợ hãi Nhật Tử, ăn cơm không thơm, ngủ không sâu, liên thủ đều kéo không thoải mái, trả lại tu cái gì thật đây?"

"Hiện đại liên không giống, hiện tại văn minh tiến bộ, ta như vậy một nho nhỏ Luyện Khí kỳ, có thể Tiêu Diêu tự tại địa ở quốc gia học phủ cao nhất, nghiên cứu huyền diệu khó hiểu chân ngã đại đạo, dù cho ta chiếm được cái gì kỳ công tuyệt nghệ, thiên tài địa bảo, không ai dám trắng trợn địa đoạt bảo, ai dám thử một chút xem, là được và toàn bộ liên bang là địch!"

"Ở trong môi trường này, ta có thể yên tâm lớn mật địa tu luyện, hiệu suất đầu chỉ tăng lên gấp trăm lần! Cuối cùng có thể trở thành là cấp cao người tu chân đương nhiên được, coi như không thể thành cấp cao người tu chân, cả đời là cái Luyện Khí kỳ, vậy cũng không liên quan, đi ra ngoài xã hội sau khi, như thường có thể tìm tới một phần không sai công tác, sống được có tư có vị "

"Người nói, có thể làm cho ta như vậy Tiêu Diêu tự tại trật tự xã hội, có hay không đáng giá ta đi bảo vệ đây?"

Đại hiệp không chút biến sắc: "Người nói không sai, bất quá chúng ta có thể xã hội phân cách thành hai cái bộ phận, ở người tu chân trong lúc đó, chúng ta liên giảng đạo đức, giảng pháp luật, giảng chính nghĩa, còn đối với những kia giun dế bình thường người bình thường, liên coi bọn họ là thành nô lệ như thế đến nghiền ép, ép buộc bọn họ sưu tập tài nguyên, sáng tạo của cải, đến cho chúng ta hưởng dụng —— loại này trật tự xã hội, tương tự có thể cho người trải qua thử thách phức tạp, trả lại không cần gánh chịu nửa điểm trách nhiệm, không phải càng tốt sao?"

"Không được, không tốt đẹp gì, lại không nói nô lệ chế độ cùng chế độ phong kiến hiệu suất hạ thấp, không cách nào thích ứng tiên tiến tu chân văn minh, càng quan trọng chính là, chúng ta còn có một lớn nhất đối thủ cạnh tranh, người tu ma! Người bình thường không phải nhất định phải dựa vào người tu chân, vạn nhất thật đem người bức cuống lên, dùng huyết tế câu dẫn Thiên Ma giáng lâm, toàn bộ thành trấn lên tới hàng ngàn, hàng vạn người hết thấy ma hóa, ở ma đầu suất lĩnh, tạo thành hủy thiên diệt địa ma quân, đừng nói mấy cái người tu chân, là được một tu luyện tông phái, như thường có thể cắn nuốt, không còn sót lại một chút cặn!"

"Khà khà, khà khà khà hắc!"

Đại hiệp nghe vậy, bỗng nhiên cười gằn lên

Tiếp theo bốn phía quang ảnh lóe lên, đã biến thành một chỗ âm u khủng bố hang động, mà đại hiệp đã biến thành tóc tai bù xù, trên cổ mang theo bộ xương vòng cổ tà ác hình tượng

"Đã như vậy, thẳng thắn đại gia đều không nể mặt mũi, hết thấy tu ma a! Tu ma thật tốt, ý nghĩ hiểu rõ, thích làm gì thì làm, Tiêu Diêu tự tại tới cực điểm!"

Lý Diêu nháy mắt một cái, nói: "Một nhà cửa hàng bánh bao mở ra mấy chục năm, bỗng nhiên đổi nghề đi bán mì văn thẩn, có thể không cùng bên cạnh tổ truyền trăm năm mì văn thẩn điểm cạnh tranh đây?"

Đại hiệp sững sờ, vô số cao thủ ngưng tụ thần niệm trung cũng không có ứng đối loại này quái lạ vấn đề phản ứng, hăn đại ra nói: "Cái gì?"

Lý Diêu giải thích:

"Chúng ta người tu chân muốn chuyển hóa thành người tu ma không phải không được, không hơn người ta đã tu được mấy trăm ngàn năm ma,

đã sớm tích lũy cực kỳ kinh nghiệm phong phú, chúng ta sơ học sạ luyện, như thế nào cùng người ta cạnh tranh?"

"Lại như là bán mấy chục năm bánh bao, thấy bên cạnh mì vẫn thẫn điếm chuyện làm ăn được, liền cải học làm mì vẫn thẫn, điều này có thể cạnh tranh được người ta sao? Huống chi mì vẫn thẫn điếm chuyện làm ăn cũng chưa chắc tốt a đây! Dù sao ba ngàn đại thế giới, người tu chân vẫn là chủ lưu, người tu ma chỉ là chó mất chủ!"

Đại hiệp trầm ngâm chốc lát:

"Người là nói, họa hổ không được phản loại khuyển, chúng ta những người tu chân này là được chuyển hóa thành người tu ma, là kém cỏi nhất người tu ma, căn bản là không có cách cùng chính tông người tu ma cạnh tranh, chỉ có thể bị trở thành Ma giới tầng thấp nhất?"

"Đây là khẳng định, liền bắt người tới nói, người cho rằng tóc tai bù xù, trên cổ bộ mấy cái bộ xương, sẽ đem quang đánh ám điếm, là được người tu ma? Nào có như thế đơn giản! Người tu ma là muốn mê hoặc người bình thường, liền người bộ này quý đáng vẻ, cái nào người bình thường sẽ bị người mê hoặc a!"

Lý Diệu trên dưới đánh giá đại hiệp, lắc đầu liên tục, "Người tu ma chỉ là chúng ta người tu chân đối với những này tà ma ngoại đạo xưng hô, người ta chắc chắn sẽ không coi chính mình là thành 'Ma', ta nghe nói có chút người tu ma thậm chí tự xưng 'Người tu tiên', còn hãnh môn đi là được chân tiên đại đạo, dù cho thật sự bởi vì là tu luyện tà thuật, quanh thân u năng quẩn quanh, hình tượng đáng ghê tởm dữ tợn, đang bình thường người xuất hiện trước mặt thì, cũng sẽ biến ảo ra tiên phong đạo cốt, tỏa ra ánh sáng lung linh tạo hình, lúc này mới thuận tiện ra tay a!"

Đại hiệp trầm mặc

Hang động nơi sâu xa ánh nến chập chờn, hai người cái bóng kéo dài đến mức rất trường, rất dài

Lý Diệu tâm "Ầm ầm" nhảy lên

Vừa nãy lời nói này hoàn toàn là trường thi phản ứng, thấy chiêu sách chiêu, hần hồi ước một hồi, phát hiện rất nhiều sơ hở chỗ

Nếu như vị này quan chủ khảo đuổi đánh tới cùng, hần khẳng định không chống đỡ được

Chỉ chốc lát sau, hoàn cảnh chung quanh lần thứ hai phát sinh ra biến hóa, bọn họ lại trở về nhẹ như mây gió, không khí trong lành đỉnh núi trên, đại hiệp biến trở về quang minh lẫm liệt đáng dấp

"Chúc mừng người, Lý Diệu bạn học, cái môn này (luận hiệp nghĩa) chương trình học, người đạt tiêu chuẩn! Thu được 3 cái học phân!"

Lý Diệu nhịp tim đều chậm một nhịp, lập tức mừng rỡ như điên, thực làm muốn đi tới ôm lấy đại hiệp chuyển ba cái quyền, hần bật thốt lên: "Ta, ta thật sự thông qua? Ta nói chính là chính xác đáp án?"

Đại hiệp mỉm cười lắc đầu:

"Không, mỗi người đối với hiệp nghĩa hai chữ lý giải cũng khác nhau, tu chân văn minh pháp tắc càng là huyền diệu khó hiểu đồ vật, làm sao có khả năng có cái gì chính xác đáp án?"

"Người một ít thuyết pháp cố nhiên có điểm nhấp nháy, khác một ít nhưng là ở cái chày cãi cối "

"Có điều, môn học này vốn là muốn thi liền không phải cái gì chính xác đáp án, mà là xem người đối với hiệp nghĩa hai chữ có hay không có chính mình lý giải, chỉ cần không phải máy móc, giảng chút lời nói rỗng tuếch

chuyện ma quỷ, mà là có thể trong lời có ý sâu xa, nói ra tiếng lòng, cũng có thể thông qua "

"Chỉ tiếc, quá nhiều học sinh chỉ biết là chiếu sách vở thượng giáo điều, nói chút 'Hành hiệp trượng nghĩa là chúng ta bản phận' loại hình phí lời, cũng chỉ đành bị quét xuống "

"Cho tới chân chính hiệp nghĩa hai chữ nên làm gì lý giải, lại há lại là người và ta một đôi lời có thể nói rõ? May là, người có một đời thời gian đi tìm, hi vọng sẽ có một ngày, người có thể tìm tới thuộc về mình đáp án "

"Cố lên, Lý Diệu bạn học!"

Ảo cảnh nổ lớn vỡ vụn, Lý Diệu lui trở về đại hoang mạng lưới chiến đấu chủ giao diện trung

3 viên vàng chói lợi hình thoi thủy tinh từ giữa bầu trời gào thét mà tới, nhanh chóng đi vào trong cơ thể hắn

Trong đầu vang lên lạnh lạnh giọng nữ dễ nghe:

"Tân sinh Lý Diệu, thông qua (luận hiệp nghĩa) cuộc thi, thu được 3 cái học phân, lũy kế học phân 207 cái, ghi tên tân sinh bảng số một!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Quá A Một Hình Luyện Khí Lô

Làm ba viên màu vàng nhạt hình thoi thủy tinh đi vào Lý Diệu trong cơ thể cùng trong nháy mắt, Tiềm Long các chỗ cao nhất, to lớn màn ánh sáng trung ảo giác phát sinh ra biến hóa

Lý diệu tên tỏa ra ánh sáng lung linh, lờ lờ toả sáng, hơi rung động một lát sau, nhân thể không thể đỡ địa thoan đi tới, tên Triệu Thiên Trùng mạnh mẽ đẩy ra dưới mộng!

Tiềm Long các trung đầu tiên là vang lên một trận kinh ngạc kinh ngạc thốt lên, lập tức rơi vào trầm mặc im lặng

Hơn trăm tên đặc chiêu sinh hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm sao thổ lộ rắc rối phức tạp tâm tình

Triệu Thiên Trùng chết nhìn chòng chọc lý diệu tên nhìn rất lâu, chúc người ánh mắt như thực chất, dường như hai thanh đao kiếm, có thể mang màn ánh sáng đậm ra hai cái trong suốt lỗ thủng

Nửa phút sau, Triệu Thiên Trùng mồ hôi lạnh trên trán rớt cục lặn xuống khi đến ba nhon thượng, căng thẳng bộ bắp thịt lỏng xuống, ánh mắt từ ác liệt đã biến thành cực nóng

Là một loại kỳ phùng địch thủ, ngộ lương tài cực nóng

"Kỳ thực "

Cố Phi Huyền sững sờ nửa ngày, có chút không cam lòng địa nói, "Vừa nãy hẵn khởi xương nỗ lực thì, khoảng cách cuối tháng còn có bốn, năm cái giờ, Triệu Thiên Trùng người liền nên lựa chọn mười môn tám môn lý luận khóa, dù cho hoa hai cái giờ đọc một lượt một lần giáo tài, lại hoa hai cái giờ cuộc thi, coi như tìm vận may, chỉ cần xô ra một môn hai môn, thì sẽ không bị tiểu tử này cướp đi người mới bảng đệ nhất!"

Triệu Thiên Trùng hoàn toàn khôi phục yên tĩnh, ánh mắt cũng không ác liệt, không cực nóng, mà là một loại lãnh đạm, tâm tình đều đóng băng ở nhật trông mắt màu xám nơi sâu xa

Hắn lạnh nhạt nói: "Có lẽ vậy, có điều, tất yếu sao?"

Cố Phi Huyền sững sờ: "Người có ý gì, vậy cũng là người mới bảng đệ nhất a!"

Triệu Thiên Trùng cười nhạt:

"Tháng thứ nhất người mới bảng số một, chỉ có thể nói rõ Lý Diệu khá là am hiểu học tập lý luận tri thức, mà ta ở đại hoang nơi sâu xa lớn lên, so với lý luận, ta càng chú trọng thực chiến!"

"Ở cơ sở lý luận trên lớp tranh chấp một mất một còn, có ý gì?"

"Ngày sau còn dài, chờ tiến vào chân chính thực chiến phân đoạn, ta tuyệt đối sẽ thi đấu phân nghiền ép hẵn, đè nát hẵn!"

Cố Phi Huyền sững sờ nửa ngày, trong mắt bốc lên nóng lòng muốn thử hỏa điểm gặt đầu nói:

"Người nói không sai, SV đại học nhai trả lại rất dài, thực chiến phân đoạn mới là quan trọng nhất lý luận học được cho dù tốt, cũng chính là cái con mọt sách mà thôi "

"Ta liền sợ người ta thực chiến cùng lý luận như thế xuất sắc a, đừng quên, hắc vừa Giác Tỉnh liền đánh nổ một Luyện Khí kỳ ba tầng "

Lỗ Thiết Sơn nhếch miệng nở nụ cười, nhìn chăm chăm lý diệu tên vượt nhẹ năm dặm, "Đình Linh Đang lão sư quả nhiên không nhìn lầm người, Lý Diệu bạn học xác thực là một đáng sợ quái vật, cũng đáng ta thiêu đốt toàn bộ đấu chí kinh địch!"

"Thật muốn đưa cái này quái vật đại não giải phẫu ra nghiên cứu một chút" Ôn Nhược Dung sâu kín thở dài nói

Vẫn cứ chìm đắm ở đại hoang mạng lưới chiến đấu trung Lý Diệu cũng không biết, Tiềm Long các trung mạnh nhất bốn tên tân sinh đã đem hắc xem là kinh địch

Theo linh điểm tiếng chuông vang lên hắc triệt để đứng vững người mới bảng đệ nhất 1000 viên vàng chói lọi hình thoi thủy tinh như mưa rào tầm tã từ trên trời giáng xuống, gào thét đi vào trong cơ thể hắc

Hắc tổng học phân đạt đến 1207, tuy rằng khoảng cách 40000 phân còn có rất xa xôi khoảng cách, nhưng dù sao bước ra kiên cố bước thứ nhất!

"Àm!"

Bên tai truyền đến pha lê ngu dốt âm thanh, đại hoang mạng lưới chiến đấu trở nên càng thêm rõ ràng, bốn phía xuất hiện bảy, tám cái nửa trong suốt khu khối, phân biệt là nhiệm vụ khu, khu giao dịch, võ đài khu bài chuyên ngành khu, cùng với tự do giao lưu khu!

Từ giờ khắc này, hắc có thể cùng lớp lớn bạn học như thế, tự do lựa chọn độ khó cao bài chuyên ngành, hoàn thành đủ loại nhiệm vụ, thậm chí là đi võ đài tái cùng đông đảo cường giả một so sánh, thông qua các loại phương thức đến điên cuồng quét phân!

Lý Diệu nhìn hoa cả mắt, không biết từ đâu tới tay, hần liếm môi một cái, đang muốn thâm nhập nghiên cứu mạng lưới chiến đấu một góc bỗng nhiên nhảy ra một cái tin tức

"Lão sư trở về? Trả lại mua về một đài hai tay loại nhỏ luyện khí lô?"

Lý Diệu mừng rỡ như điên, vội vàng lui ra đại hoang mạng lưới chiến đấu, hướng về bỏ dở một đầu khác một đồng to lớn kiến trúc phát đủ lao nhanh

Nhà này kiến trúc có hơn trăm năm lịch sử, hóa ra là tồn trữ vật nguy hiểm nhà kho, vì lẽ đó kiến tạo đến đặc biệt kiên cố, chọn dùng hai tầng giáp tường, trung gian trả lại điêu khắc gia cổ hình phòng ngự phù trận

Mặc dù là lơ lửng giữa trời sơn rơi rụng, cũng không có lay động mấy may

Lý Diệu cùng Nguyên Mạn Thu đã sớm thương lượng tốt rồi, muốn đưa cái này đại nhà kho cải tạo thành Luyện Khí hệ chủ yếu nhất kiến trúc —— luyện khí thất!

Trống rỗng trong kho hàng ương, đứng sừng sững một đài cao hơn ba mét loại nhỏ luyện khí lô, mặc dù là hàng trăm năm trước luyện chế đồ cổ, đen sì sì không thể nào bắt mắt, nhưng tốt xấu có thể luyện chế một ít pháp bảo đơn giản nhất

Luyện khí lô bên cạnh nằm úp sấp hai con lười biếng trùng thiên hống

Nguyên Mạn Thu mặt mày hớn hở, chỉ huy công nhân mười mấy cái rường gỗ lớn tháo xuống, mở ra cấm chế, bên trong khuynh đảo ra mấy vạn viên pháp bảo cấu kiện

Những này pháp bảo cấu kiện đều là luyện khí lô linh kiện, toàn bộ lắp ráp hoàn thành, dùng lượng lớn tinh thạch kích phát phù trận, luyện khí lô

mới có thể vận chuyển bình thường, hiện tại có điều là một thiết xác tử mà thôi

"Lão Khương, thực sự thật cảm ơn người, lần này các người Sơn Hải phái chịu dùng như thế giá tiền thấp chuyển nhượng luyện khí lô, thực sự là giải ta khẩn cấp a!"

Nguyên Mạn Thu thông qua linh hạc đưa thư, hướng về một tên khá là anh tuấn trung niên luyện khí sư trí tạ

Người này tên là Khương Văn Bác, là Sơn Hải phái hậu cần chủ quản, là một tên cây cỏ phái luyện khí sư

Chính là xem ở đại gia cùng ra một mạch phần thưởng, hầu như nửa bán nửa tặng, một đài hai tay luyện khí lô chuyển nhượng cho đại hoang chiến viện

Khương Văn Bác cười vang nói:

"Lão đại tỷ, đừng khách khí, này đài luyện khí lô đã dùng hơn 150 năm, không chỉ nhiều cấu kiện đều lão hóa biến hình, hơn nữa kỹ thuật theo không kịp thời đại, không cách nào luyện chế kiểu mới nhất pháp bảo mạnh mẽ, chúng ta sớm nhưng không dùng được, có thể giúp đỡ người một điểm việc nhỏ, không thể tốt hơn!"

Lý Diệu vừa đi vào nhà kho, liền bị luyện khí lô bóng người sâu sắc hấp dẫn

Tuy rằng chỉ là một trục lõi thể xác, hết thấy cấu kiện trả lại tán loạn ở xung quanh, có điều vừa nghĩ tới vô số thần binh lợi khí cũng có thể từ cái tên này trong bụng luyện chế ra đến, Lý Diệu liền không nhịn được tim đập nhanh hơn, hận không thể một bước bay lên đi đến cái hùng ôm

"Đây là 'Quá a một hình' luyện khí lô, tuy rằng có hơn 100 năm lịch sử, các hạng tính năng tham số đều khá là lạc hậu, nhưng bảo dưỡng cũng tạm được, cường độ thấp vận hành bình thường là không thành vấn đề, đầy đủ như người vậy người mới luyện chế một ít pháp bảo đơn giản nhất!"

Nguyên Mạn Thu tràn đầy phấn khởi địa nói, thấy đệ tử hai mắt phát sáng, nóng lòng muốn thử đáng dấp, cười ở Lý Diệu trên gáy gõ một cái

"Có điều, muốn bắt đầu sử dụng luyện khí lô, không đơn giản như vậy, ít nhất phải trước tiên đem cơ sở đánh được!"

"Vẫn sẽ không bước đi đã nghĩ chạy kêu là rơi vỡ đầu chảy máu không thể!"

"Ta nghe nói người ở trong trường học có một 'Ngủ thần' biệt hiệu, làm sao, ta bàn giao đưa cho người cơ sở lý luận khóa có không hề thật lòng học? Thi ra mấy môn? Ngũ môn vẫn là mười môn?"

Nguyên Mạn Thu một đường phong trần mệt mỏi chạy về, một trái tim đều nhào vào luyện khí lô thượng, trả lại không lo lắng kiểm tra người mới bảng

Lý Diệu nuốt ngụm nước bọt, chết nhìn chòng chọc luyện khí lô thuận miệng đáp: "Ta cần 207 phân "

Nguyên Mạn Thu sửng sốt, đầy mặt dữ tợn chen thành một đóa hoa, dùng sức vỗ Lý Diệu vai:

"Không sai, không sai, toàn giáo hơn vạn tân sinh, người dĩ nhiên đẩy ra đệ 207 tên rất tốt a xem ra ta có chút đánh giá thấp người, nhất định phải một lần nữa điều chỉnh học tập phương án!"

"Híc, lão sư, ta không phải đệ 207 tên, ta là được 207 cái học phân, người mới bảng người thứ nhất" Lý Diệu có chút lúng túng

"Hừm, không sai, không sai cái gì? Cái gì! Người nói cái gì! Người đạt được 207 cái học phân? Người mới bảng số một?"

Nguyên Mạn Thu hoàn toàn choáng váng, cả khuôn mặt lại như là lên men trung bánh mìn thầu như thế càng ngày càng lớn lên sừng sốt đến nửa ngày mới luống cuống tay chân địa mở ra tinh não nhìn lướt qua

Khi nàng phát hiện Lý Diệu lại một lần thông qua 88 môn học, bao quát hết thảy cơ sở luyện khí lý luận chương trình học thì, trong nháy mắt phát sinh một tiếng gào khóc thảm thiết càng thêm tan nát cõi lòng rít gào

"Ngang!"

"Ngang!"

Hai con trùng thiên hồng đều bị nàng sợ đến loạn run, trùng thiên hồng trên lưng công nhân càng là dọa gần chết, vài tên công nhân suýt chút nữa không té xuống, bám vào trùng thiên hồng lông dài dằng dặc đến dằng đi

Nguyên Mạn Thu hoàn toàn không để ý tới những này, chạy đi liền chạy

Lý Diệu há hốc mồm: "Lão sư, người đi đâu vậy?"

Nguyên Mạn Thu mặt đỏ tới mang tai, dường như chiều sâu cồn trúng độc, khuỷu tay múa chân không nói gì Luân thứ:

"Ta, ta đi tìm hiệu trưởng! Chỉ bằng thành tích của người, hiệu trưởng bất luận làm sao đến cho chúng ta nhiều hơn 10 tài nguyên tập trung vào mới được! Ta còn muốn đi tìm mỗi cái viện hệ hệ chủ nhiệm, để bọn họ phát hơn bố một ít cùng luyện khí tương quan nhiệm vụ! Có hi vọng, lần này Luyện Khí hệ có hi vọng! Đúng rồi —— "

Nàng chạy ra mấy chục mét, lại một trận cuồng phong chạy về đến:

"Đây là 'Quá a một hình' luyện khí lô kết cấu Đồ cùng lắp ráp quy trình, người trước tiên học tập một hồi, một ít khá là đơn giản ngoại vi cấu kiện, có thể thử tổ giả bộ một chút, có cái gì không hiểu địa phương, chờ ta trở lại dạy người!"

Nguyên Mạn Thu một chiếc thẻ ngọc đi Lý Diệu trong lồng ngực bật lại, như một trận bão cát nổ ra nhà kho, nhảy lên một chiếc rách rách rưới rưới phi toa xe, hướng về giáo công chức tiểu khu đi vội vã

Vào lúc này đã là hừng đông một điểm, hiệu trưởng khẳng định ở nhà ngủ ngon đây, có điều Nguyên Mạn Thu tính khí chỗ nào quản được này rất nhiều, nàng hận không thể hiện tại liền đến giáo công chức tiểu khu đi thả một đạo khoách âm phù, hống một cỗ hống:

"Học sinh của ta là toàn giáo số một!"

Sau mười phút, không chịu nổi gánh nặng phi toa xe "Chi kệt kệt" xuất hiện đang dạy công chức tiểu khu bầu trời

Nguyên Mạn Thu nhắm ngay hiệu trưởng Hùng Bách Lý ở lại tiểu biệt thự, đang muốn một con đâm xuống, tinh nào bỗng nhiên chấn động

Sơn Hải phái hậu cần chủ quản Khương Văn Bác phát tới linh hạc đưa thư, thỉnh cầu trò chuyện

"Lão đại tỷ, thực sự thật không tiện, bận bịu trung phạm sai lầm, cho trong ngọc giản của người cũng không phải 'Quá a một hình' kết cấu Đồ "

Khương Văn Bác một bên cười khổ một bên giải thích

Quá a một hình luyện khí lô thực sự quá mức Cổ lão, nguyên bản kết cấu Đồ đã sớm ném đến không biết cái nào xó xỉnh

Khương Văn Bác liền phát tin tức đi luyện chế quá a một hình luyện khí lô "Thiên Cực môn", để bọn họ gửi đi một phần kết cấu Đồ lại đây

Này một loại luyện khí lô từ lúc hơn 100 năm trước cũng đã đình không biết, Thiên Cực môn đệ tử tìm rất lâu, lại nhất thời sơ sẩy, gửi đi một phần "Quá A Nhị hình" luyện khí lô kết cấu Đồ cùng lắp đặt quy trình lại đây

Hai người này loại tuy rằng có cùng nguồn gốc, 90 ngoại bộ cấu kiện đều có thể thông dụng, nhưng một ít hạt nhân cấu kiện nhưng tuyệt nhiên không giống, lắp đặt quy trình rất khác nhau

Thiên Cực môn môn nhân phát hiện vấn đề này, lập tức báo cho Khương Văn Bác, Khương Văn Bác ngay đầu tiên liên hệ Nguyên Mạn Thu

"Không có chuyện gì, ta còn chưa bắt đầu lắp đặt đây, trước hết để cho đệ tử nghiên cứu một chút, bằng thực lực của hắn, phỏng chừng ngoại vi cấu kiện liền muốn dẫn vật một ngày một đêm, không thể tiếp xúc được hạt nhân cấu kiện!"

Nguyên Mạn Thu cười ha ha, cũng chưa hề đem chuyện này để ở trong lòng, nhằm ngay hiệu trưởng Hùng Bách Lý tiểu biệt thự, một Mạnh tử ghim xuống

"Hiệu trưởng, mau tỉnh lại, tin tức tốt, rất đại tin tức tốt!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Siêu Tinh Táo Trạng Thái!

"Các sư phó cực khổ rồi, còn lại ta đến là tốt rồi, các người sớm một chút nhì đi về nghỉ ngơi đi!"

Đưa đi công nhân bốc xếp người sau khi, Lý Diệu chuẩn bị kỹ càng đơn giản lắp ráp công cụ, lại để đến một đại thùng nước đá cùng một chế băng khí

Chế băng khí bên trong chất chứa loại nhỏ đóng băng phù trận, chỉ cần nối liền ống nước, là có thể cuộn cuộn không ngừng phun ra khối băng

"Tê "

Lý Diệu đầu một con đâm vào trôi nổi khối băng hồng thủy thùng, dùng nước đá nóng bỏng đại não hoàn toàn tỉnh táo lại

Sau đó dùng mao đầu tiểu tử lần thứ nhất xem thẻ ngọc màu vàng ánh mắt, ẩn tình đưa tình địa nhìn chăm chú quá a một hình luyện khí lô

Ở trong mắt hắc, đen sì sì luyện khí lô phảng phất đã biến thành hát hay múa giỏi tuổi thanh xuân thiếu nữ, vầng trán buông xuống, đầy mặt e then

Làm hắc dục hỏa đốt người, huyết thống sôi sục, hận không thể lập tức nhào tới, thoả thích lãnh hội "Nàng" bí ẩn nhất nơi vô hạn phong tình

Kích động a, Lý Diệu thực sự là khắc chế không được nội tâm dập dờn cùng gây rối

Từ nhỏ đến lớn hẳn đều chỉ là duy tu người khác luyện chế ra đến pháp bảo, tốc độ tay nhanh hơn nữa thì lại làm sao? Như thường là ở người khác trên sàn nhảy khiêu vũ

Mà có này đài luyện khí lô, dù cho là hai tay, dù cho tính năng tham số xa xa lạc hậu thời đại, dù cho hạt nhân cấu kiện đa số mài mòn

Chí ít, có thể hoàn toàn dựa theo ý chí của hẳn, luyện chế ra chân chính pháp bảo!

"Trải qua luyện thiên trong tháp nửa năm khổ tu, bất kể là cây cỏ phái, tinh anh phái vẫn là bốn vạn năm trước cổ điển phái, tam đại cơ sở lý luận, đều khắc sâu vào trong đầu của ta "

"(13 cổ kiếm đồ phổ), càng bị ta lặn qua lộn lại nhìn ra thuộc lâu, mỗi một chuôi cổ kiếm phương pháp luyện chế đều nhớ rõ rõ ràng ràng!"

"Tuy rằng những cổ kiếm này tính năng đã xa xa lạc hậu, nhưng rất nhiều nguyên lý luyện chế là thông dụng, ta đều có thể lấy sưu tập một ít hiện đại phi kiếm kết cấu Đồ cùng luyện chế quy trình Đồ, hai người kết hợp lên, liền có thể luyện chế ra thuộc về phi kiếm của ta, độc nhất vô nhị phi kiếm!"

"Có điều đầu tiên, hay là muốn đem luyện khí lô lắp ráp được, đây là cơ sở, chỉ có một đài tính năng mạnh mẽ luyện khí lô mới có thể luyện chế ra tuyệt Cường cực kỳ siêu cấp pháp bảo!"

Lý Diệu cục lên một nắm nước đá, ở trên mặt dùng sức xoa nắn, trả lại hiềm thật biết điều thẳng thắn bắt được hai khối băng nhét vào trong miệng, "Răng rắc răng rắc", nhai cái nát tan

Sau đó, hẳn thẻ ngọc xen vào loại nhỏ tinh nào

Hắn loại nhỏ tinh não cùng ngàn mét ở ngoài loại cỡ lớn tinh não thông qua thần niệm truyền nối liền cùng một chỗ tính toán lực xa vượt xa bình thường loại nhỏ tinh não gấp mấy chục lần

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Hàng trăm tấm nửa trong suốt màu vàng kết cấu Đồ như tinh thần nổ tung, trong nháy mắt xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, quay chung quanh hắn xoay chậm chậm

Mà theo ánh mắt của hắn tập trung ở một cái nào đó trường kết cấu Đồ thượng, tấm này kết cấu Đồ liền sẽ không ngừng phóng to, biến thành lập thể kết cấu Đồ

Mỗi một chi tiết nhỏ đều hiện rõ từng đường nét, liền cấu kiện độ dài, độ rộng, vật liệu cường độ đều đánh dấu đến rõ rõ ràng ràng ẩn chứa trong đó tin tức lượng mệnh mệnh như biển không thể tính toán

"Tốt a không lỗ thần niệm, mỗi một phó kết cấu Đồ trung đô tha thứ mấy vạn, mấy trăm ngàn cái ý nghĩ, nếu như không phải ta ở luyện thiên trong tháp khổ tu lâu như vậy, đừng nói lắp ráp, e sợ liền liếc mắt nhìn đều sẽ choáng váng đầu hoa mắt, trạm đều trạm không được!"

Không nghĩ tới hơn 100 năm trước kiểu cũ luyện khí lô, liền ứng có như vậy kết cấu phức tạp, Lý Diệu hô to đã nghiên tập trung tinh thần địa nghiên cứu lên

"Phù phù phù phù phốc thông "

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, con người của hắn bỗng nhiên khẽ run lên, một vòng một vòng hướng ra phía ngoài bành trướng, mà tiếng tim đập cũng biến thành càng ngày càng chậm chậm

Không, không phải tim đập biến chậm, mà là hắc não tế bào sinh động độ chính ở không ngừng tăng lên, hắc tư duy trở nên càng ngày càng nhanh nhẹn, thân thể mỗi cái bộ phận rung động đều có chút theo không kịp tiết tấu!

"Lại tiến vào siêu tinh táo trạng thái!" Lý Diệu khóe mắt giật một cái

Đây là hắc điên cuồng sử dụng siêu cấp tinh táo khoang di chứng về sau

Siêu cấp tinh táo khoang loại này nhìn qua rất đẹp pháp bảo, bị luyện chế ra đến không lâu sau đó, liền phát hiện tồn tại nghiêm trọng thiếu hụt là trăm phần trăm không hơn không kém vô bổ

Đối với Luyện Khí kỳ cùng Trúc cơ kỳ người tu chân mà nói, thần hồn của bọn họ không đủ mạnh, không cách nào thời gian dài chìm đắm ở não tế bào sinh động độ 300 trở lên siêu cấp tinh táo trạng thái trung, thời gian vượt qua nửa giờ liền có thể tẩu hỏa nhập ma

Còn đối với Kim đan cường giả cùng nguyên anh lão quái tới nói, bọn họ đối với đại não khổng lồ chế đã đạt đến thích làm gì thì làm trình độ, có mấy trăm loại thần thông có thể kích thích trong đầu kích thích tổ phân bố, bất cứ lúc nào tiến vào "Siêu tinh táo trạng thái", hà tất khiến lấy cái gì siêu cấp tinh táo khoang đây!

Vì lẽ đó, loại này vô bổ như thế pháp bảo chỉ luyện chế ra đến mấy ngàn đài sau khi, liền bị triệt để từ bỏ, chỉ có đại hoang chiến viện loại này quốc gia học phủ cao nhất trung mới có thể tìm được, bình thường tu luyện tông phái đã sớm bỏ đi không cần

Coi như ở đại hoang chiến viện, bình thường học sinh cũng chính là tình cờ sử dụng nửa giờ đầu

Xưa nay không ai chút như Lý Diệu như thế, dùng một lát là được mười mấy cái giờ

Vì lẽ đó, căn bản không có ai, thậm chí ngay cả lúc trước luyện chế siêu cấp tinh tảo khoáng tông phái đều không ai nghĩ đến, thời gian dài sử dụng siêu cấp tinh tảo khoáng, dĩ nhiên chút mang đến vô cùng quý dị di chứng về sau

Lý Diệu trong lúc vô tình phát hiện, ở bình thường trong cuộc sống, chỉ cần hẩn đặc biệt tập trung tinh thần, hoàn toàn chìm đắm ở một chuyện nào đó thượng vượt qua mười phút, não tế bào sinh động độ sẽ bất tri bất giác mà tăng lên, không cần phải mượn siêu cấp tinh tảo khoáng, có thể đi vào "Siêu tinh tảo trạng thái"!

Này có thể không hẩn là chuyện tốt

Ở bình thường trong cuộc sống, hẩn không thể tới tập chung đều tiến vào Âu Dã tử ký ức nơi sâu xa đi tìm cầu bảo vệ, siêu tinh tảo trạng thái mang đến các loại tác dụng phụ đều phải tự mình mạnh mẽ chống đỡ

Loại kia đỉnh đầu đẩy ra, đổ vào một biểu dầu sôi tư vị, không phải là tốt như vậy chịu đựng

Huống chi, siêu tinh tảo trạng thái bị quá độ kích phát chỉ có não tế bào, thân thể cũng không hề biến hóa, vậy thì tồn tại nghiêm trọng tay não không phối hợp vấn đề

Đại não như là phát diên truyền đạt chỉ lệnh, thân thể nhưng lười biếng theo không kịp chuyển, đầu dây thần kinh hoàn toàn không thấy đại não chói tai rít gào

Có chừng mấy ngày, hẩn bước đi đều gập ghềnh trắc trở, rất giống bệnh bại liệt trẻ em

Trải qua hơn nửa tháng thích ứng, hẩn mới có thể miễn cưỡng không chế chính mình, dễ dàng không tiến vào siêu tinh tảo trạng thái

Coi như trong lúc vô tình kích phát rồi siêu tình tảo trạng thái, có thể đem não tế bào sinh động độ duy trì ở 150

Dù vậy, chỉ có thể kiên trì năm phút đồng hồ, liền mạnh mẽ hơn lui ra

Sau khi ít nhất phải nghỉ ngơi ba tiếng, trải qua thời gian dài "Đại não làm lạnh", mới có thể lần thứ hai tiến vào siêu tình tảo trạng thái

Mà một khi hãn mặc kệ, tùy ý não tế bào sinh động độ oanh thượng 331 cực hạn trạng thái, e sợ liền một phút đều không chịu đựng nổi

"Mặc kệ, nếu tiến vào siêu tình tảo trạng thái, liền sẵn này năm phút đồng hồ triệt để nhìn rõ ràng đi!"

Lý Diệu hai Lũ khối băng đặt tại Thái Dương huyết thượng, nhẹ nhàng xoa nắn giảm bớt đại não hỏa thiêu hỏa liệu đau đớn

Con mắt của hãn nơi sâu xa thấp sáng một viên lại một viên tinh mang

Mỗi một viên tinh mang lấp lánh, đều đại biểu một tấm kết cấu Đồ bị hãn thu hết đáy mắt

Bởi vì là não tế bào quá độ sinh động, bất tri bất giác hãn mặt như là sốt cao không lùi, hoàn toàn đỏ ngầu

Hai Lũ đông đến rắn càng càng khối băng nhanh chóng hòa tan, nước đá còn chưa theo gò má lăn xuống liền bị bốc hơi lên, ở đỉnh đầu của hãn ngưng kết thành một mảnh màu xám tro nhạt khối không khí

Sau năm phút

"Không được đến cực hạn!"

Lý Diệu cả khuôn mặt đều co giật lên, gầm nhẹ một tiếng, hai bước thoan đến hồng thủy thùng bên cạnh, đầu mạnh mẽ trát tiến vào

"Xì —— "

Phảng phất một khối thiêu hồng than đá ném vào băng thùng, phát sinh tiếng rít chói tai, trôi nổi ở trên mặt nước khối băng lượng lớn hòa tan đại đoàn sương trắng phóng lên trời

Lợi dụng nước đá lạnh lẽo thấu xương Lý Diệu mạnh mẽ lui ra siêu tình tảo trạng thái

"Quá kích thích!"

"Não tế bào sinh động độ 150 siêu tình tảo trạng thái thực sự quá kích thích!"

"Xem ra ta nhất định phải tiếp tục điên cuồng tu luyện, nếu như sẽ có một ngày, ta có thể bất cứ lúc nào tiến vào não tế bào sinh động độ 331 cực hạn tình tảo trạng thái, duy trì ba mươi, năm mươi phút, há không phải là cùng Kim đan cường giả, nguyên anh lão quái có liều mạng?"

Lý Diệu nhai khối băng, ý nghĩ kỳ quái

"Đừng xa xa, vẫn là trước tiên đem luyện khí lô lắp ráp được, sau đó luyện chế ra một nhóm thần binh lợi khí, lấy ra đi nhiều bán điểm học phân mau chóng tập hợp đủ 40000 cái học phân, đây mới là chính kinh!"

Năm phút đồng hồ siêu tình tảo trạng thái, hết thầy kết cấu Đồ cùng động thái quy trình Đồ đều bị Lý Diệu thu hết đáy mắt

Hắn hơi híp mắt lại, tính toán lực tiêu đến cực hạn!

Luyện thiên trong tháp nửa năm khổ tu thành quả vào đúng lúc này hiển lộ hết không thể nghi ngờ, Lý Diệu con người lấy cực kỳ điên cuồng tốc độ chuyển động

Não vực nơi sâu xa, hàng trăm tấm lập thể kết cấu Đồ va chạm nhau, lại như là hơn trăm toà pha lê nhà như thể đụng phải cái nát tan, sau đó lại tạo thành một toà hoàn toàn mới, cực kỳ nguy nga thủy tinh cao ốc!

Quá a một hình luyện khí lô kết cấu cùng lắp ráp quy trình, bị Lý Diệu triệt để nắm giữ!

"Bắt đầu đi!"

Lý Diệu Nhãn trung tinh mang lóe lên hai chân phát lực, chân nhỏ bành trướng đến nguyên bản hai lần độ lớn, trong nháy mắt nhảy đến giữa không trung, thân hình một chuyển, mạnh mẽ nện xuống, hai tay ngón cái như loan đao giống như bắn ra

Đầu dưới chân trên, dựa vào hai cái ngón cái, vững vàng mà đứng chống ngược lên

"Đùng!"

Hai cái ngón cái bắn ra, hần lần thứ hai lấy "Chồng cây chuối" hình thái bay lên giữa không trung, một lần nữa hạ xuống thì, chống đỡ thân thể đã biến thành ngón trỏ

Sau đó là ngón giữa, ngón áp út cùng vĩ chỉ

"Làm nóng người xong xuôi!"

Dùng phương thức này, có thể trong thời gian ngắn nhất mười ngón tay chất chứa tiềm năng hết thủy kích thích ra đến, đây là thượng cổ đạo tặc huấn luyện ngón tay dẻo dai độ bí thuật (ngàn chỉ nhu cốt) trung bí mật bất truyền

"Đùng đùng đùng đùng!"

Lý Diệu tùy ý hoạt động một chút mười ngón, mười ngón tay lại như là không có xương, bỗng nhiên rút ngắn đến chỉ còn dư lại một đốt ngón tay, bỗng nhiên vừa giống như là lưỡi lê giống như hung mãnh bắn ra, phát sinh chói tai phá phong tiếng

"Trước tiên trang người nào đơn nguyên đây?"

Mỗi một chồng pháp bảo cấu kiện, đều đại biểu một hoàn chỉnh pháp bảo đơn nguyên, hết thấy đơn nguyên sau khi hoàn thành, lại dùng tinh tuyến liên tiếp đến lô trên đỉnh, liền hoàn thành toàn bộ lắp ráp công tác

Lý Diệu thân hình lóe lên, xuất hiện ở phía tây một đồng pháp bảo cấu kiện phía trước

Những này cấu kiện có thể tạo thành nhiệt độ cao đơn nguyên, trong đó chất chứa hỏa diễm phù trận, có thể lô ôn trong nháy mắt tăng lên tới 3000 độ trở lên, đầy đủ luyện chế phần lớn thiên tài địa bảo

"Trước tiên bắt người khai đao!"

Lý Diệu con người ngoại vi phảng phất lượn lờ một vòng kim hoàn, đó là hàng trăm tấm kết cấu Đồ ngưng tụ mà thành tinh hoàn, hai tay của hắn trong nháy mắt hóa thành hai đạo khói xám, bao phủ lại hơn một nghìn viên pháp bảo cấu kiện!

=====

Ngày hôm qua mới vừa cùng mọi người nói xin lỗi

Kết quả hôm nay vừa rời giường, hắc, ý nghĩ hiểu rõ, tinh thần thoải mái, phảng phất tiến vào siêu tinh táo trạng thái, ở trong McDonald một hơi mã ba giờ đầu!

Vì lẽ đó, hôm nay vẫn là ba chương!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Kỳ Tích Thời Khắc

"Răng rắc răng rắc, răng rắc răng rắc!"

Đã qua một tháng, hần ở bỏ dỡ trung điền cuồng khai quật bảo tàng, duy tu cường độ so với quá khứ ở pháp bảo phần mộ trung càng cao hơn, tốc độ tay ở cường độ cao duy tu bài tập trung tiêu thẳng đến cảnh giới khó mà tin nổi!

Huống chi Lý Diệu hiện tại là Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân, ngoại trừ hai tay, còn có mười mấy cây linh tia có thể thích làm gì thì làm địa vận dụng

"Bạch!"

Trán dò ra mười cái linh tia, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra, phân biệt quyền về một viên đỉnh tán, tập trung vào hai tay nhắc lên trong gió lốc

Phổ thông Luyện Khí kỳ ba tầng, trả lại thuộc về tu sĩ cấp thấp, linh tia cường độ phi thường thấp, không cách nào di động vật thể

Lý Diệu linh tia nhưng là cùng hắc dực kiếm linh tia không ngừng đánh nhau chết sống tu luyện được, càng dài, càng thô, càng cô đọng

Tuy rằng trả lại không cách nào di động vật nặng, di động một ít bé nhỏ cấu kiện cùng đỉnh tán, tương đương ung dung

Huống chi trừ hăn ra, còn có hắc dực kiếm cái này pháp bảo trung yêu nghiệt hỗ trợ đây!

"Tiểu Hắc, sẽ giúp ta tìm mấy cái số 7 đình tán đi ra!"

Lý Diệu một bên lắp ráp một bên cao giọng hét lên

Hắc dực kiếm trôi nổi ở giữa không trung, quanh thân phun trào ra mười mấy cây màu đen linh tia, như là vung vẩy mười mấy cây xúc tu, Thiểm Điện đâm vào lộn xộn cấu kiện chông, chính xác địa tìm ra Lý Diệu cần cấu kiện

Nếu như giờ khắc này có một mắt thường phạm thai người bình thường đứng ở bên cạnh quan sát, liền sẽ thấy một màn tựa như ảo mộng hình ảnh —— Lý Diệu hai tay đã biến thành hai đám lốc xoáy bão táp, mà không ít nhỏ vụn linh kiện lại như là bị yêu thuật hút lại như thế, tranh nhau chen lẫn hướng trong cơn bão nhảy xuống!

Nửa giờ sau

"Hoàn thành!"

Tán lạc khắp mặt đất pháp bảo cấu kiện biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là một bộ bát giác hình thoi pháp bảo đơn nguyên, ở Lý Diệu như đối như khát ánh mắt chiếu rọi xuống, tỏa ra cảm động ánh sáng lộng lẫy

Lý Diệu không để ý tới thưởng thức, hai tay của hăn đỏ sẫm như máu, dường như vừa luyện xong hóa vân chương

Hăn vội vàng hai tay xen vào hồng thủy thùng

"Xì —— "

Nước đá biến thành lượn lờ khói trắng

Lý Diệu cảm thấy liền cốt tủy đều muốn bốc cháy lên, nước đá căn bản không giải quyết vấn đề, hắn đi chế băng khí bên trong lại bỏ thêm một khối tinh thạch, đóng băng phù trận kích phát đến cực hạn, hai tay đi đến bịt lại

"Vù "

Chế băng khí điên cuồng rung động lên Lý Diệu hai tay rất nhanh ngưng tụ một tầng băng sương, sau đó lại bị trong xương tản mát ra cực nóng nóng chảy

Lại ngưng tụ, lại nóng chảy như vậy nhiều lần bốn, năm lần sau khi, Lý Diệu mới thở thật dài nhẹ nhõm một cái

Cứ việc thân thể uế oải không thể tả, đặc biệt hai tay, mỗi một cột bắp thịt đều muốn xé rách

Tinh thần nhưng phấn khởi tới cực điểm trong đôi mắt hầu như muốn phun ra tam muội chân hỏa!

"Đón lấy là đóng băng đơn nguyên!"

Không ít pháp bảo ở trong quá trình luyện chế, cần từ mấy ngàn độ trong nháy mắt rơi xuống dưới 0 độ, như vậy mới có thể làm vật liệu bên trong kết tinh hóa, chịu đựng trụ mạnh mẽ phù trận lực xung kích

Vì lẽ đó, đóng băng đơn nguyên cực kì trọng yếu, quyết định luyện khí lô ưu khuyết

Lý Diệu mười đầu ngón tay túm lên tiến đến bên mép thổi một cái "Tiên khí", bắt đầu vòng thứ hai điên cuồng lấp ráp!

Ròng rã bốn cái giờ, hắn không có một giây đồng hồ nghỉ ngơi, liền ngay cả dùng để làm lạnh nước đá đều bốc hơi lên rơi mất hai đại vại

Tảng sáng đến trước, rốt cục hoàn thành tám cái pháp bảo đơn nguyên toàn bộ lắp ráp công tác!

Nhiệt độ cao đơn nguyên, đóng băng đơn nguyên, cao áp đơn nguyên, phản trọng lực đơn nguyên, Cường sấm sét đơn nguyên tám cái pháp bảo đơn nguyên như mọi người vờn quanh phân loại ở lô đỉnh bốn phương tám hướng

Lý Diệu hai mắt một mảnh đỏ đậm,, dòng máu đều sắp theo khước mắt chảy ra đến

Hắn nhưng không hề hay biết, một biểu biểu nước đá dội đến trên đầu

"Bình tĩnh, ta phải tỉnh táo, hiện tại chỉ là hoàn thành tám cái pháp bảo đơn nguyên, đón lấy mới là phần mấu chốt nhất, dùng hạt nhân cấu kiện này tám cái pháp bảo đơn nguyên liên tiếp lại, cùng lô đỉnh hòa làm một thể!"

"Đây là khâu trọng yếu nhất, luyện khí lô có hay không có thể phát huy ra 100 tính năng liền xem khâu này!"

Lý Diệu hít sâu một hơi, dùng bầu nước thịnh mười mấy khối băng, giam ở trên đầu, bắt đầu kiểm kê hạt nhân cấu kiện

"Ồ?"

Hắn trừng mắt nhìn, đáy mắt toát ra một tia mê man

"Không đúng vậy, những này hạt nhân cấu kiện, như thế nào cùng kết cấu Đồ thượng đánh dấu không giống nhau lắm?"

Lý Diệu trả lại coi chính mình lắm, hắn hết thấy hạt nhân cấu kiện đều tách ra bày ra, lại sẽ kết cấu Đồ kích thích ra đến cần thận tra nghiệm, nhìn hồi lâu, vẫn là đầu óc mơ hồ

"Không sai, kết cấu Đồ thượng đánh dấu cấu kiện, càng thêm tiên tiến, càng thêm tinh vi một ít "

"Mà trước mắt những này cấu kiện, so với so sánh thô lậu, khá là lạc hậu, căn bản không phải đồng nhất bộ cấu kiện —— luyện chế phong cách đúng là rất như "

Lý Diệu nâng quai hàm suy nghĩ hồi lâu, giam ở trên đầu khối băng tất cả đều hòa tan, nước đá theo gò má "Tí tí tách tách" địa chảy xuôi hạ xuống

"Ta rõ ràng, này đài luyện khí lô đang sử dụng trong quá trình xảy ra ngoài ý liệu, hạt nhân cấu kiện hư hao, đám này cấu kiện đều là phỏng chế, trình độ khá là thứ, tạm tạm dùng "

Lý Diệu nhẹ nhàng gõ trán

Lần này phiền phức, kết cấu Đồ cùng pháp bảo cấu kiện không giống, lắp ráp quy trình Đồ mất đi chỉ đạo ý nghĩa, làm sao bây giờ?

Chờ lão sư trở về?

Lý Diệu ngay lập tức liền bỏ đi cái ý niệm này

Đùa giỡn, hắn một đường gạt thần sát thần ngộ phạt giết phạt địa lắp ráp đến một bước này, khỏi nói cỡ nào thoải mái tràn trề

Lại như là để người ta cô gái đều ước đến trên giường đàm luận nhân sinh, liền quần đều đàm luận thoát, lúc này im bật đi?

Làm sao có khả năng!

"Tên đã lắp vào cung, không thể không phát, không kết cấu Đồ, chính ta họa, không lắp ráp quy trình Đồ, chính ta thôi diễn!"

Lý Diệu quyết tâm, thẻ ngọc rút ra vượt qua một bên, lại khởi động một tờ trống kết cấu Đồ khuôn, tâm tư thay đổi thật nhanh, thông qua thần niệm truyền, hết thấy hạt nhân cấu kiện hình dạng, ẩn nhập không bạch khuôn

Có chút giống là lập thể game xếp hình, muốn tìm ra hơn một nghìn cái mảnh vỡ trong lúc đó nội tại liên hệ, chắp vá thành một bộ mười phân vẹn mười không gian ba chiều đồ án, biết bao khó vậy!

May là, Lý Diệu còn có vũ khí bí mật

"Ba giờ đầu làm lạnh thời gian đã qua, ta lại có thể tiến vào siêu tinh tảo trạng thái!"

Lý Diệu nhếch miệng nở nụ cười, tập trung tinh thần, Thái Dương huyết lần thứ hai điên cuồng gáy lên, phảng phất có vô cùng vô tận thần niệm, chính đang hấn nã vực nơi sâu xa khuấy động, va chạm, tràn lan!

Nửa giờ sau, không biết đi trên đầu rót bao nhiêu biều nước đá, màn ánh sáng trung rốt cục xuất hiện một bộ hoàn toàn mới nửa trong suốt kết cấu Đồ

Lý Diệu choáng váng đầu hoa mắt, mồ hôi lạnh ứa ra, miễn cưỡng tác động khéo miệng một bó bắp thịt, xả ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, lập tức lại sâu sắc nhú mày

"Vẫn là không đúng vậy!"

"Bộ này kết cấu Đồ hẳn là không họa sai, đến tiếp sau lắp ráp quy trình Đồ có thể thôi diễn đi ra, vấn đề ở chỗ "

"Từ tấm này kết cấu Đồ đến xem, coi như lắp ráp đi ra, tính năng xa xa không đạt tới nguyên trang kết cấu Đồ biểu thị hiệu quả!"

"Nếu như chân chính quá a một hình luyện khí lô tính năng có thể đánh 70 phân, như thế tạm tạm đi ra trò chơi, nhiều nhất 40 phân!"

"Cái này không thể được, tính năng quá chênh lệch "

"Nguyên bản quá a một hình là được hơn 100 năm trước lão già, vẫn như thế tạm tạm, các hạng tính năng tham số thực làm nát về đến nhà, làm sao luyện chế thần binh lợi khí?"

Lý Diệu nhanh chóng tính toán một chút

Dựa theo Nguyên Mạn Thu cho hẳn kết cấu Đồ, quá a một hình luyện khí lô có thể trong vòng một phút nhiệt độ tăng lên tới 3000 độ, cực hạn nhiệt độ 4100 độ!

Mà dựa theo hẳn họa đi ra kết cấu Đồ, dùng này chồng rách nát cấu kiện, hai phút mới có thể đem lô ôn tăng lên tới 2400 độ, cực hạn nhiệt độ 2900 độ!

2900 độ, liền không ít yêu thú yêu đan đều không thể nóng chảy!

"Này không phải là ta muốn luyện khí lô, nhất định phải cường hóa! Nhưng là không bột đổ gột nên hồ, không có tính năng pháp bảo cường hẳn cấu kiện, lấy cái gì đến cường hóa?"

Lý Diệu cân nhắc nửa ngày, trong mắt bỗng nhiên lóe ra một đốm lửa, trán đều lượng lên

"Có!"

"Chúng ta Luyện Khí hệ nguyên vốn là có mười mấy đài luyện khí lô, tuy rằng ở vụ nổ lớn trung đô tổn hại, thế nhưng trả lại có rất nhiều hài cốt rải rác ở bỏ dỡ trung, bị ta hết thảy làm bảo bối như thế kiếm về nha!"

"Những này luyện khí lô đều là gần nhất một trăm năm luyện chế, có một đài vẫn là mười năm trước kiểu mới hào đây, tính năng không biết quá a một hình cao đến đi đâu rồi!"

"Tuy rằng đã biến thành hài cốt, cũng không có thiếu cấu kiện có thể lợi dụng, đem bọn họ hết thảy tháo ra, trang đến quá a một hình mặt trên, chẳng lẽ có thể lắp ráp ra —— "

"Thiên hạ vô song siêu cường tiến hóa bản quá a một hình luyện khí lô?"

Nói làm liền làm, Lý Diệu liền khí đều không để ý tới thở một cái, hét dài một tiếng, hướng về gửi luyện khí lô hài cốt nhà kho chạy như điên

Một bên chạy một bên ở trong đầu nhanh chóng tính toán, cái nào hài cốt trung cấu kiện có thể sách tháo xuống, lắp ráp đến quá a một hình luyện khí lô mặt trên

Đã qua một tháng, những này luyện khí lô hài cốt đều bị hấn lấn qua lộn lại nghiên cứu qua rất nhiều thứ, mỗi một chi tiết nhỏ đều phỏng đoán đến rõ rõ ràng ràng, căn bản không cần suy tư, từng cái từng cái nửa trong suốt cấu kiện đồ hình liền từ trong đầu nhảy ra ngoài

Khi hấn đến gửi luyện khí lô hài cốt nhà kho thì, trong đầu đã hiện ra bốn, năm trồng cường hóa cải trang phương án

Lý Diệu vui mừng phát hiện, coi như dựa theo ổn thỏa nhất cải trang phương án, có thể đem quá a một hình luyện khí lô toàn thể tính năng tăng lên 130

Nếu như dựa theo nguy hiểm lớn nhất, độ khó cao nhất, tối cấp tiến cải trang phương án, thậm chí có thể đem toàn thể tính năng tăng lên 210!

"Hống hống!"

Lý Diệu như phong tự ma, một trận gió xoáy vọt vào nhà kho

Luyện khí lô đều là mấy tấn, mấy chục tấn thậm chí thượng nặng trăm tấn mọi người, coi như hài cốt có thượng nặng ngàn cân, Lý Diệu không thể đem hết thầy hài cốt đều kéo dài đi

Hắn liền dứt khoát địa hóa giải, đem chính mình cần cầu kiện tháo ra, dùng rùa đen xe toàn bộ kéo lên

Rùa đen xe nguyên bản là dùng để mang người, tính năng tương đương lạc hậu, cần bản tải bất động như thế nhiều pháp bảo cầu kiện

Lý Diệu liền tìm mấy cây thô to dây cáp, để hắc dực kiểm ở mặt trước nài ép lôi kéo

Hắc dực kiểm nơi nào chịu làm, tức giận đến một bính cao ba thước, Lý Diệu lời hay nói rồi một cái sọt, đáp ứng sau đó mỗi ngày giúp nó thượng ba lần dầu, cho nó nuốt chừng tinh thạch dùng cao độ tinh khiết hàng thượng đẳng, rồi mới miễn cưỡng để nó làm trâu làm ngựa một hồi

Sau một tiếng, đồng lớn phong cách khác nhau, hình thù kỳ quái pháp bảo cầu kiện, rải rác ở quá a một hình luyện khí lô chu vi

"Đón lấy chứng kiến kỳ tích thời khắc đến!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Lão Sư Xin Mời Chi Điểm Một Chút!

Đại hoang chiến viện mười mấy đài luyện khí lô, phân biệt là không đồng thời kỳ từ khác nhau tông phái chọn mua, có mấy đài vẫn là tự mình luyện chế, bất luận phong cách vẫn là linh năng vận hành nguyên lý đều rất khác nhau

Có điều tình Diệu liên bang từ lập quốc ban đầu, vì quy mô lớn chiến tranh cần, liền vẫn đang tu luyện tông phái trung phổ biến "Pháp bảo cấu kiện chuẩn hoá" chế độ

Đối với cơ sở cấu kiện, như là đỉnh tán, đỉnh ốc, bánh răng cùng ổ trục chờ chút, hoàn toàn không cần thiết mỗi cái tông phái làm theo điều mình cho là đúng, toàn bộ chọn dùng thống nhất tiêu chuẩn

Mà đối với hạt nhân cấu kiện, tiếp lời cùng quy cách cố gắng là nhất trí, bảo đảm mạnh nhất bao quát tính

Giáp tông phái pháp bảo, có thể điều khắc ất tông phái phù trận, dùng bính tông phái cô đọng tinh thạch để kích thích —— chỉ có như vậy, mới có thể đào móc ra Tu Chân Giới chiến tranh tiềm năng, thắng được nhân loại văn minh cùng Yêu tộc văn minh sinh tồn cuộc chiến!

"Dùng cái nào một bộ phương án? Ôn thỏa vẫn là cấp tiến?"

Lý Diệu do dự ba giây đồng hồ, mạnh mẽ hạ quyết tâm

"Hoặc là không bác, muốn bác liền bác đến tận!"

"Liên lên tối cấp tiến phương án, đem tiên tiến pháp bảo cầu kiện đều dùng tới, tranh thủ nổ ra cực hạn tính năng!"

Ý nghĩ tốt vô cùng, nhưng là ở thực tế thao tác trung, nhưng gặp phải các loại không tưởng tượng nổi khó khăn

Có chút là bởi vì là lý luận nghiên cứu không đủ thấu triệt, có chút là bởi vì là cải trang pháp bảo kinh nghiệm không đủ, chỗ chết người nhất chính là Lý Diệu linh năng không đủ thâm hậu, không đủ để điều khắc huyền ảo phiền phức mạnh mẽ phù trận

Lý Diệu nhiều lần đều muốn từ bỏ, đổi thành ổn thỏa cải trang phương án

Nhưng là vừa nghĩ tới phía trước còn có 40000 cái học phân đang đợi hẳn, là được đem hàm răng cắn đứt phải kiên trì!

Gặp phải cây cỏ phái lý luận không cách nào giải quyết vấn đề, hẳn liền thử nghiệm dùng tinh anh phái cùng cổ điển phái phương thức để giải quyết

Gặp phải không cách nào điều khắc mạnh mẽ phù trận, hẳn liền điều khắc bảy, tám cái đồng loại hình cấp thấp phù trận xuyên kết hợp lại

Gặp phải hai cái pháp bảo đơn nguyên trong lúc đó xung đột không cách nào giải quyết, hẳn liền thêm vào mười bảy mười tám cái ổn định phù trận phẩm mềm hack, sau đó ở ổn định phù trận phẩm mềm hack thượng hơn nữa bốn, năm cái ổn định phù trận phẩm mềm hack, đạt đến tầng tầng gia cố, miếng vá loa miếng vá hiệu quả

Sau ba tiếng, thành phẩm ra lò thì, hoàn toàn hoàn toàn thay đổi đã biến thành một khoản "Ma cải" bản quái vật!

Đen sì sì lô đỉnh chủ thể chu vi, lộn xộn địa rải rác mấy trăm cây thô to tinh dây cáp thẳng, xâu chuỗi nổi lên mười hai cụ do đỉnh tán, bánh răng,

ổn định phù trận tạm tạm lên pháp bảo đơn nguyên

Lý Diệu hiềm nguyên bản tám cái pháp bảo đơn nguyên không đủ uy mãnh mạnh mẽ thêm vào bốn cái từ hải cốt trung sách tháo xuống cường lực pháp bảo đơn nguyên

Mới nhìn đi, này đài luyện khí lô lại như là vừa bị nguyên anh lão quái chà đạp quá, hoàn toàn là một đồng đồng nát sắt vụn

Lý Diệu nhưng càng nhìn yêu thích, càng xem càng hoàn mỹ không thể chờ đợi được nữa địa lấy ra một cái mai rùa giống như pháp bảo

Đây là sóng chấn động nghi, có thể nổ ra một đạo đặc thù linh đột, chuyên môn dùng để kiểm tra nhiều đơn nguyên tạo thành loại cỡ lớn pháp bảo, có hay không thích đáng lắp đặt

Nếu như hoàn mỹ lắp đặt, mỗi cái pháp bảo đơn nguyên trong lúc đó linh năng câu thông vô cùng thông thuận, như thế này đạo linh đột đang lưu chuyển một vòng sau khi chút một lần nữa trở lại sóng chấn động nghi trung phát sinh ánh sáng xanh lục

Nhìn thấy ánh sáng xanh lục liền nói rõ đại công cáo thành, chỉ cần điều khắc cố định cùng phong kín phù trận sau khi, là có thể đưa vào sử dụng

Nếu như trả lại tồn tại sơ hở, linh đột sẽ chấn động dữ dội lên, pháp bảo đánh tan, nhưng sẽ không phá hoại cấu kiện, để luyện khí sư tiến hành lần thứ hai lắp ráp

"Ông trời phù hộ, một lần thành công đi!"

Lý Diệu nói lầm bầm, con người trợn tròn kích phát rồi sóng chấn động nghi

Nguyên Mạn Thu tâm tình tốt vô cùng

Nàng ở hiệu trưởng gia nhõng nhẽo đòi hỏi một buổi tối, rốt cục nhiều cho tới 5 tài nguyên

Nhìn qua không nhiều, nhưng đừng quên nguyên bản dự toán đều theo chiếu mấy trăm danh sư sinh quy mô đến sắp xếp, hiện tại chỉ còn dư lại Lý Diệu một học sinh, nhiều 5 tài nguyên, đầy đủ đem hẳn no đến mức cái bụng tròn xoe

Sau đó nàng lại tìm vài tên quen biết lão sư, nói bóng gió hỏi thăm Lý Diệu một tháng qua biểu hiện, càng đánh nghe càng cảm thấy người này sâu không lường được, rất nhiều tiềm lực có thể đào

Nàng nguyên vốn chuẩn bị trời vừa sáng trở về Luyện Khí hệ, vào lúc này bỗng nhiên thay đổi chủ ý

Quá a một hình luyện khí lô là hơn 100 năm trước pháp bảo kết cấu nói có khó không, nói đơn giản không đơn giản, coi như thành một hồi đặc thù cuộc thi, đến thử một chút Lý Diệu động thủ năng lực tốt rồi, nhìn hẳn đến tốt cùng lúc nào mới sẽ phát hiện hạt nhân cấu kiện cùng kết cấu Đồ bất nhất trí

Há liệu chờ mãi, đến buổi trưa đều không đợi được Lý Diệu linh hạc đưa thư

"Lẽ nào tiểu tử này trả lại không phát hiện không đúng?"

Nguyên Mạn Thu có chút ngồi không yên, di chuyển dài rộng cái môn hướng về luyện khí thất đi tới

Vừa đi vừa cùng Sơn Hải phái hậu cần chủ quản Khương Văn Bác thông qua linh hạc đưa thư nói chuyện phiếm, người sau chính đang cho hẳn gửi đi chính xác quá a một hình kết cấu Đồ

"Lão đại tỷ, quá a một hình luyện khí lô quá mức cổ xưa, rất nhiều lắp ráp công tự đều muốn dùng đến hàng trăm năm trước kỹ thuật, còn có này vài loại phù trận, đã sớm đào thải, người tuổi trẻ bây giờ đừng nói học, liền thấy đều chưa từng thấy, người nắm vật này đến thi giáo đệ tử, quá mức rồi chứ?" Khương Văn Bác rung đùi đắc ý địa nói

Nguyên Mạn Thu khẽ mỉm cười:

"Đối với người bình thường, hay là quá mức rồi, có điều ta cái này đệ tử thật không đơn giản, ta đối với hãn kỳ vọng rất cao, bằng không chúng ta đánh cược, ta đánh cược hãn chí ít hoàn thành năm cái pháp bảo đơn nguyên lắp ráp "

Khương Văn Bác không phản đối:

"Lão đại tỷ, người quá có lòng tin, như thế nào đi nữa yêu nghiệt, dù sao cũng là tân sinh, ba cái, hãn nhiều nhất hoàn thành ba cái pháp bảo đơn nguyên!"

Nguyên Mạn Thu gật đầu: "Được, luyện khí thất thì ở phía trước, lập tức liền biết đáp án, còn tiền đặt cược, vậy thì là —— "

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn đánh gãy nòng

Nguyên Mạn Thu cùng Khương Văn Bác đồng thời sửng sốt

Hai người đều là thâm niên luyện khí sư, tự nhiên nghe được, đây là sóng chấn động nghi phát sinh nổ vang

"Giờ trò quỷ gì? Lẽ nào tiểu tử này lại luyện khí lô hoàn toàn lắp ráp tốt rồi, vì lẽ đó vận dụng sóng chấn động nghi?"

"Có điều nghe thanh âm, thất bại?"

"Coi như thất bại, quá yêu nghiệt chứ? Đang không có chính xác kết cấu Đồ cùng lắp ráp quy trình tình huống, chẳng khác gì là người mù cưỡi ngựa mù, làm sao có khả năng lắp ráp đi ra, dù cho lắp ráp sai rồi!"

Nguyễn Mạn Thu cùng Khương Văn Bác liếc mắt nhìn nhau, tăng nhanh bước chân

Trong kho hàng khắp nơi bừa bộn, lô đỉnh khuynh ngã xuống, lăn tới góc tường, lên tới hàng ngàn, hàng vạn pháp bảo cấu kiện liếng xiếng, như hai đám lốc xoáy vừa ở đây ra tay đánh nhau

Lý Diệu ngồi ở góc tường, đầy mặt đại ra:

"Làm sao có thể có thất bại? Lẽ ra có thể điều thông a, linh năng làm sao có thể có tắc trụ đây?"

Khương Văn Bác cực kỳ kinh ngạc:

"Lão đại tỷ, người cái này đệ tử không được, dĩ nhiên thật sự đem luyện khí lô lắp ráp đi ra, có điều hẳn sử dụng chính là sai lầm kết cấu Đồ đương nhiên chút thất bại!"

Nguyễn Mạn Thu tương đương kích động, biết lần này nhất được bảo

Thất bại tính là gì, động thủ năng lực hơi hơi thiếu một chút người liền thất bại tư cách cũng không có, bởi vì bọn họ căn bản liền trang đều không gần nổi đến!

"Lý Diệu, người vừa nãy đem này đài luyện khí lô sắp xếp gọn, sau đó dùng sóng chấn động nghi tiến hành rồi kiểm tra?"

Nguyễn Mạn Thu run giọng hỏi

Lý Diệu sâu xa nói: "Đúng đấy lão sư, ta cho rằng sắp xếp gọn, mỗi một cái phân đoạn đều tính toán rõ ràng, mỗi một chi tiết nhỏ đều mười phân

ven mười, kết quả —— hay là đã thất bại!"

Hắn sâu sắc thở dài, chán nản nói: "Pháp bảo thế giới thực sự quá huyền diệu quá thâm ảo quá đặc sắc, ta muốn học trả lại có rất nhiều, thực sự không nên quá đánh giá cao chính mình!"

"Không sao, không liên quan!"

Nguyên Mạn Thu mở cờ trong bụng, "Quá a một hình luyện khí lô là hơn 100 năm trước luyện chế, lắp ráp quy trình trung có mấy cái chỗ khó, vượt xa khỏi phạm vi năng lực của người, thất bại rất bình thường, tuyệt đối không nên chán ngán thất vọng dưới cái nhìn của ta, người đã rất mạnh!"

Nàng ở Lý Diệu bên người đặt mông ngồi xuống, vỗ vỗ đệ tử vai, "Đến, đem người lắp ráp quá trình từ đầu tới đuôi cho ta nói một chút, ta cùng lão Khương nghiên cứu một chút, đúng rồi, vị này Khương Văn Bác lão sư, là kinh nghiệm phong phú thâm niên luyện khí sư "

"Khương lão sư được!" Lý Diệu lên dây cót tinh thần, quay về màn ánh sáng chào một cái

"Dễ bàn dễ bàn, nguyên bản lão đại tỷ nói người là một thiên tài, ta còn có chút không tin, bây giờ nhìn đến người liền quá a một hình luyện khí lô đều có thể lắp ráp đi ra, ngay cả ta đều có chút tâm di chuyển, đến đến đến, tiểu tử, nói nhanh lên người đến tột cùng là làm sao lắp ráp!"

Khương Văn Bác hứng thú

"Được!"

Lý Diệu cau mày hồi ức một hồi, đành hoàng nói, "Vừa bắt đầu vẫn tính thuận lợi, ta dùng bốn cái giờ hoàn thành tám cái pháp bảo đơn nguyên lắp ráp sau khi "

"Cái gì!"

Khương Văn Bác không nhịn được đánh gãy hẳn, "Người chỉ dùng bốn cái giờ liền hoàn thành tám cái pháp bảo đơn nguyên? Nha, người nói tiếp, nói tiếp!"

Lý Diệu sửng sờ, thấy sắc mặt hai người đều có chút quái lạ, tựa hồ chính mình làm chuyện khác người gì, hẳn thu dọn một hồi tâm tư: "Ta đang chuẩn bị lắp ráp hạt nhân cấu kiện, lại phát hiện bản vẽ cùng thực vật không giống, liền đem bản vẽ ném đến một bên, chính mình căn cứ thực vật họa ra kết cấu Đồ, sau đó thôi diễn ra lắp ráp quy trình Đồ "

"Cái gì!"

Lần này là Nguyên Mạn Thu gọi lên, "Người căn cứ những này cấu kiện, họa ra kết cấu Đồ, trả lại thôi diễn ra lắp ráp quy trình? Nhanh, mau đưa người họa kết cấu Đồ lấy ra nhìn!"

Lý Diệu nghi ngờ quét hai người một chút, tâm nói hai vị thâm niên luyện khí sư làm sao cả kinh một sạ, chính mình mỗi một câu nói đều muốn đánh gãy?

Hắn từ tình trong đầu kích thích ra chính mình họa kết cấu Đồ cùng quy trình Đồ, hướng về hai tên thâm niên luyện khí sư biểu diễn

Hai người nhìn lướt qua, đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh

Dọc theo đường đi bọn họ đã nghiên cứu nửa ngày quá a một hình luyện khí lô kết cấu Đồ, mấy chỗ then chốt đều thuộc nằm lòng, nhìn xem liền biết, Lý Diệu họa đi ra kết cấu Đồ hoàn toàn chính xác, lắp ráp quy trình đại thể như thế!

"Này, chuyện này quả thật "

Khương Văn Bác có chút hỗn loạn, môi run cầm cập nửa ngày không nói ra được một câu chỉnh thoại

Một tên vừa vào giáo đại học tân sinh, mấy tháng trước vẫn là học sinh cấp ba, lại có thể dựa vào một ít rả rác pháp bảo cấu kiện, hóa ra kết cấu Đồ, trả lại thôi diễn ra lắp ráp quá trình!

Tiểu tử này lẽ nào từ trong bụng mẹ liền bắt đầu lắp ráp pháp bảo hay sao?

Nguyên Mạn Thu càng là kích động đến run rẩy, trên mặt mỗi một điều dữ tợn đều nổi sóng chập trùng, nàng Liễu Mi dựng thẳng, thét to: "Không đúng, nếu người hóa ra kết cấu Đồ, trả lại thôi diễn ra lắp ráp quy trình, làm sao có thể có thất bại? Mau mau nhanh, đón lấy người làm cái gì, một chi tiết nhỏ đều không nên bỏ qua!"

"Đón lấy là như vậy —— "

Lý Diệu hăng giọng một cái, "Ta phân tích một hồi kết cấu Đồ, phát hiện như vậy lắp ráp đi ra luyện khí lô tính năng quá kém, vì lẽ đó động cải trang ý nghĩ "

"Ta trong tay có một đan hà bảy hình luyện khí lô khổng ôn tinh phiến, một động thật ngũ hình luyện khí lô trấn linh khí, cùng với một đại thể hoàn hảo Thanh Ngọc luyện khí lô phản trọng lực đơn nguyên, còn có "

Hắn nhiều khẩu lệnh như thế báo ra hơn trăm trông cấu kiện tên gọi, sau đó từ màn ánh sáng trung điều ra mấy chục tấm kết cấu Đồ

"Quay chung quanh những này cấu kiện, ta lập ra ngũ bộ cải trang phương án, đều ở chỗ này, hai vị lão sư mời xem "

"Kỳ thực dựa theo ổn thỏa nhất phương án đến lắp ráp, không hẳn không thể thành công, đều do ta quá nóng ruột, quá kiêu ngạo, quá không

đem pháp bảo coi là chuyện to tát, kêu là muốn tuyển chọn tối cấp tiến một bộ phương án "

"Dựa theo ta dòng suy nghĩ, cấp tiến phương án chỗ khó chủ yếu là ở ổn định phù trận điều khắc thượng "

"Bằng thực lực của ta trả lại không cách nào điều khắc ra mạnh mẽ cấp cao ổn định phù trận, ta nhắm mắt nghĩ đến cái biện pháp, dùng một loại trong lúc vô tình ở cổ đại điển tịch trung nhìn thấy bí pháp, một số cái cấp thấp ổn định phù trận chồng chất lên nhau, hai vị lão sư mời xem, loại này chồng chất thức phù trận linh năng vận chuyển nguyên lý là như vậy "

"Sau đó thông qua hai người này dùng tinh anh phái dòng suy nghĩ luyện chế phân lưu tinh phiến, là có thể thay đổi nó linh năng quán quanh hình thức, mô phỏng ra cấp cao ổn định phù trận hiệu quả "

"Dựa theo loại này dòng suy nghĩ, cuối cùng hoàn thành toàn thể kết cấu Đồ là như vậy, mà linh năng tuần hoàn Đồ là như vậy hai vị lão sư mời xem, ở đây, nơi này và nơi này, này mấy cái vị trí then chốt ta đều tiến hành rồi gia cố, theo lý thuyết không nên thất bại a!"

"Ta suy nghĩ nát óc đều không nghĩ ra, vẫn là xin mời hai vị lão sư chỉ điểm một chút, xem nhìn vấn đề đến tột cùng xảy ra ở địa phương nào "

Lý Diệu đầy đủ dùng mười phút mới nói xong, hắt mắt ba ba nhìn hai tên thâm niên luyện khí sư

Nguyên Mạn Thu cùng Khương Văn Bác ngậy người như phỗng, trừng trừng nhìn chăm chăm bay múa đầy trời mấy chục tấm kết cấu Đồ cùng linh năng tuần hoàn Đồ

Hình thù kỳ quái, gương nanh múa vuốt đồ hình ở hai người nào vực nơi sâu xa liên hoàn nổ tung, đem hai vị thâm niên luyện khí sư triệt để nổ choáng váng!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Tiểu Tử Ta Yêu Quý Người!

Mê muội!

Chấn động!

Khó mà tin nổi!

Hai người trong đầu lại như là có 10 ngàn đầu thiết lân mã lao nhanh mà qua, rầm rầm rầm rầm, thiên lôi cuồn cuộn, hoàn toàn đánh mất suy nghĩ năng lực!

Bọn họ đều là ở trong vòng pha trộn mấy chục năm chuyên gia, Nguyên Mạn Thu càng là xuất thân từ biển sâu đại học Luyện Khí hệ, tiếp thu quá nghiêm khắc nhất chính thống học thuật huấn luyện, ra sao quái sự chưa từng thấy? Ra sao yêu nghiệt chưa từng gặp qua?

Nhưng là, Lý Diệu loại này quái thai, hai người đừng nói thấy tận mắt, liền nghe đều chưa từng nghe tới!

Lại không nói hăn nhanh như Thiểm Điện lấp ráp tốc độ, cũng chẳng nói hăn dựa vào rải rác cấu kiện liền có thể họa ra toàn thể kết cấu Đồ, thuận tiện thôi diễn ra lắp ráp quy trình, liền nói hăn đưa ra mấy bộ cái trang phương án

Chỉ là tối "Bảo thủ" một bộ cái trang phương án, ở hai tên thâm niên luyện khí sư xem ra, liền cấp tiến đến cực điểm

Mà Lý Diệu trong miệng "Cấp tiến" một bộ, ở hai người xem ra quả thực chính là ——

Phát điên!

Quá a một hình luyện khí lô là hơn 100 năm trước cũ kỹ pháp bảo, mà đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ nguyên bản mười mấy đài luyện khí lô nhưng là khá là tiên tiến kiểu mới pháp bảo, các loại cấu kiện tính năng cực sự cường hãn

Dùng mãnh liệt như vậy cấu kiện đi cải trang quá a một hình luyện khí lô, lại như là dùng mấy chục kiện nguyên anh lão quái mới có thể điều động pháp bảo đi vũ trang một tên Luyện Khí kỳ người tu chân, độ khó là một chuyện, then chốt là dòng suy nghĩ

Ngoại trừ phát điên đến cực điểm Phong Tử, ai sẽ nghĩ tới như thế làm a!

Mà Lý Diệu không chỉ nghĩ đến, làm, hơn nữa làm được trả lại ra đáng, từ hãn vẽ những này cải trang kết cấu Đồ cùng linh năng tuần hoàn Đồ đến xem, chỉ ít 95 kết cấu cũng không có vấn đề quá lớn, hoàn toàn có thể đi thông!

"Tiểu tử này, thật sự liên 20 tuổi cũng chưa tới, là SV đại học năm nhất?"

Nguyên Mạn Thu cùng Khương Văn Bác liếc mắt nhìn nhau, đều phát hiện lẫn nhau đáy mắt sóng to gió lớn giống như ánh sáng

Nguyên Mạn Thu sâu sắc, sâu sắc, sâu sắc hít một hơi thật sâu, cật lực khống chế lại đầy mặt dữ tợn, chỉ vào linh năng tuần hoàn Đồ nói:

"Ý nghĩ của người rất sáng tạo có điều căn cứ tấm này tuần hoàn Đồ, người hỏa diễm đơn nguyên cùng đóng băng đơn nguyên khoảng cách quá

gần rồi, từ hai cái đơn nguyên trung tuôn ra hệ "nước" linh năng cùng hệ "lửa" linh năng đều phải trải qua đồng nhất cái linh năng tăng cường khí phóng to cứ như vậy, nóng lạnh luân phiên, nhiệt trường lạnh súc, kết cấu có thể hay không biến hình?"

"Hẳn là sẽ không "

Lý Diệu cũng không có chú ý tới hai tên lão sư trên mặt phong vân biến sắc hẳn tất cả tâm thần đều vùi đầu vào luyện khí lô cải trang bên trong, thuận miệng nói, "Nhiệt trường lạnh súc là quấy nhiễu rất nhiều luyện khí sư vấn đề lớn, không ít pháp bảo ở kích phát trong quá trình đều phải trải qua đột nhiên lạnh đột nhiên nhiệt, một khi nhiệt trường lạnh súc, cấu kiện biến hình nhẹ thì linh năng tiêu tán tạo thành không cần thiết lãng phí, nặng thì sản sinh linh năng thủy triều, gọi ra vụ nổ lớn "

"Cũng chỉ có luyện khí lô chủ thể, loại này dùng đặc thù vật liệu nhiều lần rèn đúc mà thành chuyên dụng pháp bảo, mới có thể không sợ nhiệt trường lạnh súc "

"Có điều từ lúc 40000 năm trước cổ tu thế giới, thanh hà tông tây sơn đường thủ tọa tây Hoa lão người liền đưa ra quá một loại thủy hỏa phân nguyên phù trận, có thể giải quyết tốt đẹp nhiệt trường lạnh súc vấn đề "

"Nhưng ở lúc đó, các loại linh năng mô hình cùng phép tính đều rất lạc hậu, thủy hỏa phân nguyên chỉ dừng lại có lý luận giai đoạn "

"Mãi đến tận hiện đại Tu Chân Giới các loại linh năng mô hình cùng phép tính tầng tầng lớp lớp, thiên thạch cốc đời thứ bảy cốc chủ huyền chân đạo trưởng 322 năm trước ở tại làm (thiên sa phép tính tiểu phân tích dẫn luận) trung đưa ra tiểu thiên sa phép tính, là có thể dùng để cấu tạo thủy hỏa phân nguyên phù trận "

"Đương nhiên, ta vẫn là một mới vừa mới nhập môn tân sinh, làm sao có khả năng triệt để nắm giữ tiểu thiên sa phép tính loại này cần tiêu hao rất

nhiều tính toán lực cao cấp phép tính đây?"

"Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể dùng mọt mờ chân nhân 155 năm trước ở tại làm (từ giới tử mức độ nhiều phát hiện mới phù trận) trung đưa ra giới tử phép tính, cùng với vú Tôn giả hai mươi hai năm trước ở tại làm (từ linh năng thủy triều đến lỗ đen đại bạo phát) trung đưa ra quầng mặt trời chín toán, để đền bù tiểu thiên sa phép tính trung ta trả lại không nắm giữ bộ phận, miễn cưỡng cấu tạo ra thủy hỏa phân nguyên phù trận "

"Lẽ nào là ba loại phép tính không bao quát, dẫn đến ta cấu tạo đi ra phù trận cũng không ổn định? Đối với đúng, nhất định là vấn đề này!"

Lý Diệu nói nói, sáng mắt lên, đi trên gáy tầng tầng vỗ một cái, kích phát tinh não tính toán thần niệm, một cách hết sức chăm chú mà kể tính ra, theo hần tâm tư thay đổi thật nhanh, màn ánh sáng thượng xuất hiện liên tiếp hoa cả mắt toán thức, bằng tốc độ kinh người nhanh chóng bành trướng

Nguyên Mạn Thu cùng Khương Văn Bác liếc mắt nhìn nhau, Khương Văn Bác dùng khẩu hình lặng lẽ nói: "Lão đại tỷ, đi mau!"

Nguyên Mạn Thu gật gù, rón ra rón rén lừ ra nhà kho

Khương Văn Bác thở thật dài nhẹ nhõm một cái, sừng sốt nửa ngày, cười khổ nói:

"Lão đại tỷ, (từ linh năng thủy triều đến lỗ đen đại bạo phát), đến tột cùng là cái gì làm, ta làm sao chưa từng nghe qua?"

Khương Văn Bác loại này tại địa phương tông phái công tác luyện khí sư, khá là chú trọng thực vụ, căn bản không thể, không cần thiết nắm giữ Tu Chân Giới hết thảy lý luận

Nguyên Mạn Thu có chút hoảng hốt:

"(từ linh năng thủy triều đến lỗ đen đại bạo phát) là vú Tôn giả đưa ra một loại suy đoán, hẳn cho rằng lỗ đen đại bạo phát là được một loại đặc biệt mãnh liệt linh năng thủy triều nổ tung, có thể dùng linh năng thủy triều nổ tung mô hình tiến hành phân tích, tiến tới lợi dụng lỗ đen đại bạo phát nổ ra mạnh mẽ linh năng đến tu luyện "

"Quầng mặt trời chín toán, là được hẳn dùng để phân tích lỗ đen đại bạo phát chín loại phép tính "

"Có điều loại này lý luận vừa sinh ra không lâu, trả lại không có được Tu Chân Giới rộng khắp tán thành, chỉ là một loại 'Giả thuyết', toán là phi thường thiên môn lý luận, bất quá ngay cả ta chỉ là lướt qua địa qua xem hai lần, cũng không có thâm nhập nghiên cứu "

Khương Văn Bác hít vào một ngụm khí lạnh: "Như thế thiên môn giả thuyết, tiểu tử này đều qua xem?"

"Còn không hết đây!"

Nguyên Mạn Thu sâu xa nói, "Hẳn nói tới vài loại hiện đại phép tính, ta ngược lại thật ra có biết một, hai, thế nhưng 40000 năm trước thanh hà tông tây Hoa lão người, ta là chỉ nghe tên, chưa bao giờ tiếp xúc qua hẳn lý luận, thủy hỏa phân nguyên phù trận cái gì, căn bản liền nghe đều chưa từng nghe tới!"

Khương Văn Bác há hốc mồm: "Liền người cũng không biết?"

Nguyên Mạn Thu đắm chiêu gạt đầu: "Không sai, tuy rằng hẳn đưa ra cái trang phương án trả lại có rất nhiều chỗ thiếu sót, quá liều lĩnh, quá ngây ngô, rất nhiều bước đi đều chắc hẳn phải vậy, diễn hình người không biết không sợ, có điều "

"Trọng yếu chính là dòng suy nghĩ!"

"Ta không biết cái này tiểu yêu quái từ đâu nhi nhìn thấy nhiều như vậy lý luận kinh điển, cổ đại, hiện đại, cây cỏ phái, tinh anh phái —— ta không muốn biết "

"Ta chỉ biết là, hãn ở luyện khí thuật thượng dòng suy nghĩ tuyệt đối rộng rãi, rộng rãi đến phát điên trình độ!"

"Như vậy một yêu nghiệt, nếu như không cố gắng bồi dưỡng, mặc kệ, rất có thể liền nhấn chìm ở kỳ phong diệt ra dòng suy nghĩ trung biến thành một chỉ có thể nói bốc nói phét lý luận gia "

"Có điều, một khi hãn chân thật địa chuyên tâm nghiên cứu xuống, lĩnh ngộ được luyện khí thuật tinh túy những kia phát điên dòng suy nghĩ đều có thể biến thành sự thật "

Nguyên Mạn Thu không hề nói tiếp, chỉ là hướng về bỏ dỡ nơi sâu xa liếc mắt một cái

Bỏ dỡ trung ương, huyền cốt chiến khái như một vị, ẩn núp nanh vuốt thu lại cánh chim, chờ đợi sẽ có một ngày, cuồng phong bao phủ, phóng lên trời, rít gào phong lôi!

"Lão Mạc, người nhìn thấy không đây chính là chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đời mới có như vậy học sinh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, nhất định sẽ quật khởi!"

Nguyên Mạn Thu trong lòng nói thầm

"Vậy chúng ta hiện tại" Khương Văn Bác hỏi

Nguyên Mạn Thu nở nụ cười: "Đương nhiên là mau nhanh nghiên cứu một chút tây Hoa lão người lý luận làm, còn có (từ linh năng thủy triều đến lỗ đen đại bạo phát), bằng không vừa hỏi ba không biết, lão sư còn không bằng học sinh, chẳng phải là rất lúng túng?"

"Đúng, đúng, mau nhanh nghiên cứu một chút!"

Một giờ sau, hai người mặt mày hớn hờ địa trở lại nhà kho Lý Diệu đã dùng cực nhỏ chữ nhỏ nhồi vào hơn hai mươi tấm màn ánh sáng

"Lão sư!"

Vừa thấy hai người, Lý Diệu kích động tới cực điểm, hai bước bay lên đi, vui lòng phục tùng đạo, "Lão sư thực sự là quá lợi hại, ta trầm tư suy nghĩ lâu như vậy cũng không phát hiện vấn đề, lại bị lão sư câu nói đầu tiên vạch trần!"

"Ồ?"

Nguyên Mạn Thu cùng Khương Văn Bác hai mặt nhìn nhau

Lý Diệu hưng phấn nói, "Các người sau khi rời đi ta một lần nữa nghiệm chứng một hồi ba loại phép tính, kết quả phát hiện giới tử phép tính ứng dụng là có hạn chế, ở giới tử cấp số vi mô hình thái ứng dụng đương nhiên không thành vấn đề thế nhưng ở vĩ mô mức độ đến ứng dụng, liền muốn thêm thêm hết sức phức tạp đính chính tham số, bằng không sẽ xuất hiện cực kỳ nhỏ bé khác biệt, loại này khác biệt nguyên vốn cũng không phương sự, nhưng trải qua tiểu thiên sa phép tính phóng to sau khi, liền rất nghiêm trọng!"

"Ta nhiều lần thôi diễn nhiều lần, vẫn là không cách nào tìm tới tối ưu giải, không thể làm gì khác hơn là từ bỏ thủy hỏa phân nguyên ý nghĩ, hỏa diễm đơn nguyên cùng đóng băng đơn nguyên ngăn đến xa một chút!"

"Ta dùng lâu như vậy mới ra kết luận, lão sư chỉ có điều quét liếc mắt là đã nhìn ra vấn đề, thần, thực sự là thần!"

"Có điều hai cái pháp bảo đơn nguyên khoảng cách xa như vậy, muốn dựa vào tinh tuyến đến truyền linh năng, tốc độ không khỏi có chút chậm!"

"Hai vị lão sư đều biết, ở rất nhiều thiên tài địa bảo luyện chế trung, cần lô ôn từ hai, ba ngàn độ nhiệt độ cao, trong nháy mắt hạ xuống dưới 0, cố ý chế tạo nhiệt trường lạnh súc hiệu quả, mới có thể làm bên trong thiên tài địa bảo sản sinh dị biến!"

"Nhiệt độ biến hóa thời gian càng ngắn, luyện chế ra đến vật liệu càng cường đại!"

"Ta nghĩ rất lâu, chợt nhớ tới 40000 năm trước chúng diêu môn trưởng lão lần đầu một thanh từng ở luyện đan bút ký (thanh viêm tiểu luận) trung nhắc qua một loại không chế đan đỉnh nhiệt độ lý tưởng phù trận!"

"Tuy rằng loại này lý tưởng trạng thái phù trận ở cổ đại không cách nào thực hiện, thế nhưng đến phép tính cường hãn hiện đại, chúng ta hoàn toàn có thể dùng thiên tượng cửa ngộ chân nhân 188 năm trước ở (thiên toán tinh mạch) trung đưa ra thiên u phép tính, cùng với Vô Tâm đảo chủ chín mươi hai năm trước ở (vô ngã vô hạn, Vô Tâm vô toán) trung đưa ra Vô Tâm vô hạn phép tính mạnh mẽ cấu tạo đi ra!"

"Đương nhiên, loại này mạnh mẽ cấu tạo đối với tính toán lực tiêu hao rất nhiều, bằng đầu óc của ta là cấu tạo không ra, nhưng chúng ta không phải có siêu cao tính năng loại cỡ lớn tinh não sao? Dùng tinh não toán cái ba ngày ba đêm, nhất định có thể cấu tạo ra không chế lô ôn hoàn mỹ phù trận, khả khả khả hắc, đến thời điểm, Tu Chân Giới mạnh mẽ nhất quá a một hình luyện khí lô liên sinh ra!"

"Hai vị lão sư mời xem, hết thảy thôi diễn quá trình đều ở nơi này, lần này, ta không phạm cái gì cấp thấp sai lầm chứ?"

Lý Diêu thấp thỏm bất an, nháy mắt, đẩy cũi lòng chờ mong mà nhìn hai tên thâm niên luyện khí sư

Nguyên Mạn Thu mặt không hề cảm xúc, đem bóng loáng toả sáng mặt béo chuyển hướng Khương Văn Bác

Khương Văn Bác trấn định tự nhiên, cẩn thận nhìn hồi lâu, gật đầu liên tục: "Rất tốt, rất tốt, người thôi diễn kết cấu hợp quy tắc, cấp độ rõ ràng, số liệu tường thực, ngắn gọn sáng tỏ, hình thái ưu mỹ, tầng tầng đầy mạnh, như thủy ngân cuộn cuộn trên mặt đất, làm cho người ta thoải mái tràn trề cảm giác, làm SV đại học năm nhất mà nói đã rất hoàn mỹ, có điều ở chi tiết, còn có mấy cái có thể thương thảo chỗ, nói cách khác —— "

Hắn bỗng nhiên quay đầu lại, không biết trùng ai "Ồ" một tiếng, đầy mặt xin lỗi nói, "Thật không tiện a, Lý Diệu bạn học, bỗng nhiên có một hội nghị khẩn cấp, chúng ta chỉ có thể lần sau lại hàn huyên! Tiểu tử không sai, rất có tiềm lực, ta yêu quý người! Nguyên lão sư là nghiệp bên trong nổi danh chuyên gia, người theo nàng để tâm học tập, tuyệt đối có tiền đồ!"

"Lạch cạch!"

Màn ánh sáng tối sầm lại, Khương Văn Bác cắt đứt quan hệ chạy trốn

Lý Diệu sững sờ, nóng rực ánh mắt lần thứ hai bắn về phía Nguyên Mạn Thu

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Khải Tượng

Nguyên Mạn Thu hàm răng đều chưa trưởng lên, Lý Diệu thôi diễn quá trình tồn tại rất nhiều những dư cùng lỗ thủng, các loại hiện đại phép tính không làm khó được nàng, nhưng là 40000 năm trước (thanh viêm tiểu luận)?

Này cái gì a!

Hắn đây mẹ đến tột cùng là cái cái gì a!

Nguyên Mạn Thu vội ho một tiếng, bỗng nhiên trợn tròn con ngươi, hướng Lý Diệu trên bả vai tầng tầng vỗ một chương

Một chương này đem Lý Diệu hết thảy dòng suy nghĩ đều đánh tan

"Thôi diễn quá trình cái gì đều là việc nhỏ, hiện tại quan trọng nhất không phải luyện khí lô, mà là người ngày sau phát triển!"

"Tiềm lực của người hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của ta, ta quyết định, muốn ở thời gian một năm bên trong, để người trở thành đứng đầu nhất luyện khí sư, đón lấy tu luyện sẽ vô cùng gian nan, phi thường thống khổ, thậm chí hung tàn, có lòng tin hay không?"

Lý Diệu bị Nguyên Mạn Thu liên tiếng rống giận kích phát rồi huyết tính, ngẩng đầu ưỡn ngực, lớn tiếng nói: "Đương nhiên là có tự tin, càng hung tàn càng tốt!"

Như thế một quấy nhiễu, đúng là đã quên vừa nãy cân nhắc vấn đề

Nguyên Mạn Thu hết sức hài lòng, gật đầu nói: "Rất tốt, chúng ta trước tiên xác định, người muốn đến phương hướng nào phát triển?"

Luyện khí là một môn phong phú toàn diện, bác đại tinh thâm tính tổng hợp ngành học

Có dân dụng pháp bảo, có quân dụng pháp bảo, ít nhất pháp bảo có thể nấp trong giới tử, lớn nhất pháp bảo một tòa thành thị còn muốn hùng hồn bao la

Luyện chế phần thiên chiến phủ loại hình quân dụng pháp bảo, cùng luyện chế siêu cao tốc tinh quỹ đoàn tàu như vậy dân dụng pháp bảo, hiển nhiên không phải một con đường

Coi như đều là quân dụng pháp bảo, phần thiên chiến phủ, lôi nóng nảy thi thương là một chuyện, mà to lớn tinh thạch chiến hạm lại là một chuyện khác, luyện chế dòng suy nghĩ hoàn toàn khác nhau

Vì lẽ đó, luyện khí sư cũng bị chia làm rất nhiều phương hướng, như thế nào đi nữa yêu nghiệt không thể toàn trí toàn năng

Đối với tương lai, Lý Diệu đã sớm dẫn đo suy nghĩ quá, hắn như đinh chém sắt nói: "Ta hi vọng năm giữ từng binh sĩ pháp bảo luyện chế kỹ thuật, trở thành một tên vũ khí chuyên gia, thậm chí là —— tinh khái luyện chế đại sư!"

Tinh khái là hiện đại pháp bảo chi vương pháp bảo trung pháp bảo, mà có thể nghiên cứu phát minh cùng luyện chế tinh khái luyện khí sư, là hết thấy luyện khí sư trung đáng sợ nhất nhân vật

Tại tu chân giới, đối với tinh khái luyện chế đại sư có một chuyên môn xưng hô

Khải tượng!

Hết thầy người tu chân ở lang bạt Tu Chân Giới trước, trưởng bối trong nhà đều sẽ nhiều lần nhắc nhở bọn họ, bất luận trên chóc ai cũng có thể tuyệt đối không nên trên chóc một tên khái tượng!

Khái tượng sức chiến đấu khả năng không cao, nhưng thế lực phía sau tuyệt đối hùng hậu, có vô số cường giả là tuyệt vời đến một bộ khái tượng độ thân làm riêng tinh khái, cam tâm tình nguyện là khái tượng ra sức

Dù cho là cấp bậc thấp nhất khái tượng, chỉ cần một tiếng ho nhẹ thấu tới tấp chung đều có thể tụ tập hơn trăm tên Luyện Khí kỳ người tu chân

Chớ đừng nói chi là chuyên môn chế tạo cao cấp tinh khái thâm niên khái tượng, kết giao đều là thiên hạ anh hào, người nào Cường Đại tông phái không đi qua, người nào nguyên anh lão quái không có chuyện trò vui vẻ quá, giao thiệp, thế lực, giao tình, đều là tầm thường người tu chân không thể nào tưởng tượng được!

"Người muốn trở thành khái tượng?"

Khái tượng không phải tốt như vậy làm

Một trăm tên luyện khí sư trung, nhiều nhất ra bảy, tám cái đăng kí luyện khí sư

Mà một trăm đăng kí luyện khí sư bên trong, cũng chưa chắc có thể ra ba, năm cái khái tượng

Nguyên Mạn Thu hai mắt hoàn toàn đỏ đậm cắn răng nói:

"Rất tốt, chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, nguyên bản là lấy loại nhỏ chiến đấu pháp bảo làm chủ yếu nghiên cứu phương hướng nếu như người muốn học làm sao luyện chế tinh thạch chiến hạm, chỉ sợ ta giáo không được người quá nhiều đồ vật, thế nhưng vũ khí chuyên gia "

"Thời gian một năm, liệu mạng!"

Từ cái này lên, Lý Diệu liền vùi đầu vào nghiêm khắc càng hung tàn, hung tàn càng điên cuồng hoàn toàn mới trong tu luyện

Nguyên Mạn Thu giảng bài phương thức hết sức kỳ lạ

Nàng hết thầy trung cao cấp chương trình học đều hóa giải ra dung nhập vào quá a một hình luyện khí lô cải tạo bên trong, để Lý Diệu mỗi ngày đều căn cứ mới học được tri thức đưa ra một loại hoàn toàn mới cải trang phương án

Hết thầy phương án đều do Lý Diệu độc lập hoàn thành, nàng tuyệt không nhúng tay vào nhiều nhất ở phương án sau khi hoàn thành tiến hành lời bình

Mà cho dù là cải tạo phương án xem ra "Mười phân vẹn mười", Nguyên Mạn Thu không cho Lý Diệu bắt đầu chân chính cải trang, mà là truyền vào cho hẳn càng nhiều, càng thâm ảo tri thức

Như vậy, làm Lý Diệu học được một môn mới chương trình học sau, lại quay đầu lại xem, tổng sẽ cảm thấy mấy ngày trước cải trang phương án tồn tại thiếu nghiêm trọng, còn có càng thêm hoàn mỹ phương án giải quyết

"Luyện khí lô là luyện khí sư căn bản, một tên ưu tú luyện khí sư, nhất định phải đối với mình luyện khí lô nhược chỉ chương, mỗi một cá tính tham ngộ mấy nhỏ bé nhất biến hóa đều rõ rõ ràng ràng, mới có thể luyện chế ra hoàn mỹ pháp bảo "

"Cải trang quá a một hình luyện khí lô, là được một hồi đặc thù cuộc thi, không nên gấp gáp, đem học được hết thầy tri thức đều dùng tới, nhìn đến cuối cùng đến tột cùng có thể cải trang ra một đài ra sao quái vật!"

Vừa bắt đầu Lý Diệu cũng gấp đến vò đầu bứt tai, hận không thể sớm ngày quá a một hình luyện khí lô cải trang hoàn thành, liền có thể sớm ngày bắt đầu chân chính luyện khí

Có điều, theo (phù văn cùng trận pháp), (thiên trù học), (cao đẳng linh năng quán quanh), (phép tính thôi diễn học) các loại trung cao cấp chương trình học không ngừng đẩy mạnh, hần dần dần bình tĩnh lại

Bởi vì là hần phát hiện, trên thực tế mỗi quá khứ một ngày, hần liền có thể ở luyện thiên trong tháp khổ tu chừng mấy ngày, hần "Kho vũ khí" liền có thể tăng thêm một hai dạng cường lực vũ khí, quá a một hình cải trang đến càng thêm thiên mã hành không, phát điên

Mà Nguyên Mạn Thu ghé vào lỗ tai hần không mất cơ hội ky địa mê hoặc —— chờ tuần sau lại học xong nào đó nào đó chương trình học, có thể luyện khí lô toàn thể tính năng tăng lên 1, sau đó liền có thể luyện chế ra pháp bảo càng mạnh mẽ!

Làm "Tuần sau" đến thì, Lý Diệu lại phát hiện, một khi hần lại học xong mấy môn mới chương trình học, tinh thông vài loại mới phép tính, hoàn toàn có thể vẽ ra càng thêm điên cuồng cải trang phương án, luyện khí lô toàn thể tính năng lại tăng lên 3!

Liền như vậy, thời gian một ngày một ngày trôi qua, quá a một hình cải trang phương án ra cụ mấy trăm bộ, một bộ một bộ khuếch đại, một bộ một bộ cuồng bạo

Ở mới nhất ra lò mấy bộ cải trang phương án trung, triệt để không nhìn ra quá a một hình diện mạo thật sự, hoàn toàn biến thành một con cực kỳ dị dạng sắt thép cự linh!

Thời gian, lại qua nửa tháng

Lý Diệu từ từ bình tĩnh đáy lòng lại một lần nữa phun trào nổi lên nhỏ nhỏ sóng lớn

Hắn phát hiện mình bất tri bất giác đi vào bình cảnh

Dựa vào luyện thiên tháp trợ giúp, hắn có được so với thường nhân nhiều gấp mấy lần thời gian học tập, hơn nữa động một chút là có thể tiến vào siêu tình táo trạng thái, bình thường một đoàn loạn ma vấn đề khó, ở siêu tình táo trạng thái đều có thể giải quyết dễ dàng

Hắn ở hai tháng bên trong đi xong học sinh phổ thông hai ba năm đều đi không xong đường

Vấn đề là, tới tay học phân thực sự quá ít

Đại hoang chiến viện dạy học lý niệm, bài chuyên ngành cũng không phải thu được học phân chủ yếu con đường

Luyện khí hệ chỉ còn dư lại Nguyên Mạn Thu một tên phó giáo sư, nàng không thể tinh thông luyện khí học mỗi một cái lĩnh vực, có thể mở bài chuyên ngành là có hạn

Huống chi luyện khí học bác đại tinh thâm càng đi lên đi càng gian nan, rất nhiều trung cao cấp chương trình học đều chất chứa mênh mông như biến thần niệm, không thể lại đối với học tập cơ sở lý luận khóa như thế, một ngày rưỡi tải liền triệt để nắm giữ một môn

Hai tháng, Lý Diệu một hơi oanh đến hơn 3,400 cái học phân, hắn biệt hiệu đã từ "Ngủ thần" đã biến thành "Sự buồn ngủ "

Theo người ngoài hắn tuyệt đối là cái tu luyện Phong Tử

Nhưng là khoảng cách 40 ngàn cái học phân trả lại rất xa xôi

Muốn đưa phú, liều đường!

Muốn đánh xuống 40000 cái học phân, chỉ dựa vào thường quy thủ đoạn không thể được

Đặt tại Lý Diệu trước mặt có ba cái đường

Hoặc là đi đại hoang mạng lưới chiến đấu trung lĩnh nhiệm vụ hoặc là đánh lôi đài, hoặc là vượt chuyên nghiệp tuyển khóa!

Nhưng là cẩn thận nghiên cứu sau khi hẩn phát hiện, này ba cái đường đều tồn tại phi thường đòi mạng vấn đề

Liên năm lĩnh nhiệm vụ tới nói

Trong trường học nhằm vào luyện khí sư nhiệm vụ vốn là đã ít lại càng ít coi như một ít viện hệ vì chăm sóc hẩn, đặc biệt tuyên bố một ít duy tu pháp bảo nhiệm vụ, độ khó phi thường thấp, giá trị nhiều nhất mấy cái học phân, thực làm là lãng phí thời gian

Lý Diệu không thể nói người ta khu môn, vốn là tu tu nôi hơi loại hình nhiệm vụ, trả lại có thể một hơi cho hẩn hơn trăm cái học phân hay sao?

Chân chính giá trị liên thành nhiệm vụ, đều là đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú loại hình

Yếu lĩnh lấy những nhiệm vụ này ít nhất phải đạt đến 10 ngàn thậm chí càng cao hơn học phân

Càng là nhiệm vụ nguy hiểm, yêu cầu học phân càng cao

Dù sao trường học cũng phải vì các bạn học an toàn cân nhắc, lớp dưới học sinh tùy tiện đi đại hoang nơi sâu xa tỉ lệ tử vong phi thường cao

Lý Diệu loại này không tới năm ngàn phân tôm tép nhỏ bé, chỉ có thể lĩnh một ít ở sóng dữ thành phụ cận sẵn cấp độ nhập môn nhiệm vụ

Hắn từng thử một lần, ở đại Thái Dương địa bên trong loanh quanh rông
rã ba giờ đầu, liền bắt lấy một con bức cuống lên sẽ cắn người sạn xỉ thỏ

Món đồ này đem cửa lớn răng nhố, là được bé gái thích nhất sủng vật,
có thể tưởng tượng được có thể đổi bao nhiêu cái học phân!

"Đã như vậy!"

"Đều là các người buộc ta!"

"Ta chỉ có đi —— "

"Đánh! Lôi! Đài!"

Lý Diệu quyết tâm đi võ đài khu quay một vòng

Khi hắn phát hiện trên võ đài đều là Luyện Khí kỳ bảy, tám tầng trở lên
siêu cấp bắp thịt mãnh nam oanh đến đánh tới, nổ đến sơn diêu địa chấn tia
lửa văng gập nơi sau khi sờ sờ mũi, hôi lưu lưu rụt trở về

Đùa gì thế!

Hắn là nhả nhận người chỉ có Luyện Khí kỳ ba tầng, chủ tu vẫn là luyện
khí, đánh nhau chỉ là nghiệp dư ham muốn, dù cho ăn ba, năm cân cường
hóa thuốc xuống, không chịu nổi những này mãnh nam đánh túi bụi a!

cũng chỉ còn sót lại vượt chuyên nghiệp tuyển khóa một con đường

Lý Diệu nghĩ đến rất đẹp, liền Đinh Linh Đang đều nói hắn có chiến đấu
thiên phú, tuyển mấy môn vũ đấu hệ chương trình học trả lại không phải là
cùng chơi đùa như thế?

Cẩn thận nghiên cứu mới phát hiện, vượt chuyên nghiệp tuyển khóa, lại
muốn nhiều thanh toán gấp đôi trở lên học phân!

Đồng dạng một môn (sấm sét cửu biến), vũ đấu hệ học sinh muốn báo danh, chỉ cần thanh toán 90 cái học phân, một khi học được liền có thể kiếm về 350 cái học phân

Mà Lý Diệu tên này Luyện Khí hệ học sinh muốn trình báo, liền muốn thanh toán 180 cái học phân!

Này vẫn là không quá đứng đầu chương trình học

Nếu như là phi thường đứng đầu chương trình học, vũ đấu hệ học sinh đều cướp trình báo, ở ngoài hệ học sinh liền muốn thanh toán càng đắt đỏ học phân mới có thể học tập, mặc dù thi ra kiếm lời không trở lại bao nhiêu

Huống chi, Lý Diệu nghe nói vũ đấu hệ không ít lão sư đều tính cách tàn bạo, lấy giết người không thấy máu, trượt không nháy mắt xưng, mỗi một người đều là "Quải giả, quải sư, quải vương, quải tôn, quải đế, quải thần"!

Một môn vũ đấu hệ bài chuyên ngành, bỏ xuống 70 học sinh, rất bình thường!

"Những ngày tháng này thật sự không cách nào quá!"

Lý Diệu mấy ngày ngủ không ngon, đi ở trong sân trường, hai mắt đỏ lên, thấy ai cũng như học phân

Đang lúc này ——

"Buổi tối tới nhà ta, có 'Thứ tốt' cho người xem!"

Một cái vàng chói lợi tin tức ở hắc màn ánh sáng trung ương uyển chuyển nhảy múa

Tin tức gửi đi người hình vẽ khuông trung, Đinh Linh Đang hai tay chống nạnh, lộ ra nửa đoạn màu vàng nhạt cái bụng, cười đến cực kỳ hung

hãng

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Trúc Cơ Trúng

Sáu giờ tối, trúc vũ hiên

Đại hoang chiến viện giáo công chức đông đảo, sóng dữ thành bốn phương tám hướng rải rác không ít giáo công chức tiểu khu

Nguyên bản Lý Diệu cho rằng Đinh Linh Đang sẽ ở tại lão sư mới khu túc xá, mà trúc vũ hiên hoàn cảnh tốt vô cùng, là thâm niên lão sư mới có tư cách vào ở xa hoa tiểu khu

Toàn bộ trúc vũ hiên bầu trời đều thiết trí cấm chế, hơn nữa khí trời phù trận, hình thành đặc biệt hẹp hòi hậu

Lý Diệu vừa đi vào đi, liền cảm thấy một luồng bệnh thấp phả vào mặt, đập vào mi mắt chính là sóng lớn không thịnh hành trúc hải, giữa bầu trời trả lại bay kéo dài mưa phùn

Rừng trúc rải rác mấy đồng cổ kính tiểu biệt thự, Lý Diệu ngưng thần nhìn lại, nhất thời thấy hoa mắt, trong đầu mơ hồ âm nhói

Biệt thự chu vi đều có cấm chế, phòng ngừa người khác tùy ý dò xét

Lý Diệu không dám tái tạo thứ, đành hoàng hướng về Đinh Linh Đang gia đi đến

Từ khi phù mâu thành từ biệt, hai người liền vẫn chưa từng thấy

Đinh Linh Đang nói là dự cảm thấy mình sắp đột phá, vì lẽ đó xin nghỉ đi tới đại hoang nơi sâu xa tu luyện

"Lẽ nào nàng trúc cơ thành công?"

Lý Diệu trong lòng vui vẻ, tăng nhanh bước chân

Bất nhất thì, ở một vùng biển trúc nghe đào dưới sườn núi, xuất hiện một đồng Tiểu Tiểu hai tầng biệt thự

Bề ngoài xem ra hoàn toàn là dùng gậy trúc dựng, thâm niên lâu ngày, phù quang dần thốn, cùng bốn phía hòa làm một thể, dường như thiên thành

"Hí!"

Lý Diệu xuyên qua ly ba tường thì, từ khắp nơi trong lá trúc bỗng nhiên xông tới một cái Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng, cuốn lấy cổ của hắn

Lý Diệu đột nhiên không kịp chuẩn bị, cả người đều sừng sốt

Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng cũng không phải quá mức yêu thú mạnh mẽ, không có thu lại khí tức yêu thuật

Hắn tốt xấu đều là Luyện Khí kỳ ba tầng, tại sao vừa nãy không nhận biết được?

Ngoài ý muốn, Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng cũng không có phát động tiến công, chỉ là một đôi xanh mượt xà mắt, ở trên mặt hắn quét tới quét lui

Lý Diệu định thần nhìn lại con người nhất thời ổn định

Này điều Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng vậy trong lúc đó mơ hồ lóe lên ánh kim loại, hai viên xà mắt đều là tinh thạch cân nhắc mà thành

Dĩ nhiên không phải vật còn sống, mà là dùng Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng huyết nhục cùng thiên tài địa bảo dung hợp lại cùng nhau, luyện chế mà thành đặc thù "Pháp bảo"!

"Bé ngoan!"

Lý Diệu âm thầm líu lười

Dùng yêu thú huyết nhục đến luyện chế thiên tài địa bảo là rất thông thường thủ đoạn, thế nhưng luyện chế ra đến pháp bảo trông rất sống động, rất sống động thủ đoạn như vậy, thực sự sâu không lường được

"Hí hí hí Hí!"

Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng phun ra xà tín, mềm mại như thịt, ở Lý Diệu trên mặt liếm tới liếm lui

Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại

Hắn phát hiện xà tín dĩ nhiên là do vô số viên ánh vàng thạch lát cắt sâu chuỗi mà thành

Ánh vàng thạch là một loại vô cùng hiếm thấy vật liệu, đồng thời có được kim loại cùng nham thạch đặc tính, độ cứng rất cao, nhận độ nhưng cực thấp, hơi không chú ý sẽ vỡ vụn, rất khó gia công là phần lớn luyện khí sư cũng không muốn chọn dùng thiên tài địa bảo

ánh vàng thạch phân giải ra đến, đánh bóng thành hơn vạn viên không đủ 0 1 milimét lát cắt, ở phía trên mở không, sâu chuỗi, còn muốn điêu khắc phù trận, để nó như thật sự xà tín như thể linh hoạt như thường

"Sâu không lường được! Pháp bảo này trung chứa luyện khí thực lực, thực sự là sâu không lường được!"

"Đến tột cùng là người nào luyện chế này điều Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng? Nhất định là mạnh mẽ vô cùng luyện khí đại sư!"

Thất Tinh ngân hoàn rắn một sừng ở Lý Diệu trên cổ bò một trận, lại nhẹ nhàng bắn ra một lần nữa thoán về trong lá trúc, biến mất không còn tăm hơi

Mà cửa hiên phía trên một trong lồng chim vang lên thanh âm kỹ kỹ tra tra:

"Lý Diệu tới rồi Lý Diệu tới rồi!"

Cửa lớn "Kẹt kẹt" một tiếng mở ra, lồng chim trung phi ra một đạo cầu vồng, ở Lý Diệu đỉnh đầu chuyển loạn, cho hắc chỉ dẫn phương hướng

Lý Diệu nhìn lướt qua, phát hiện là một con bầy màu sắc sỡ anh vũ, tương tự dung hợp yêu thú huyết nhục

Mới nhìn đi căn bản phân không ra cùng vật còn sống khác nhau

Lý Diệu thực làm há hốc mồm, hai kiện pháp bảo này luyện chế phong cách cùng cây cỏ phái tuyệt nhiên không giống, tinh xảo xa hoa, dùng đều là hết sức công phu, có thể nói tác phẩm nghệ thuật nhất định giá trị liên thành, dĩ nhiên chỉ là cảnh giới cùng đón khách?

"Đỉnh Linh Đang đến tột cùng là bối cảnh gì, trong nhà có tiền như vậy?"

Lý Diệu nói thầm mấy câu, nhanh chân đi vào

Ngoài ý muốn, biệt thự trong trang trí phi thường hiện đại, ngăn gọn sáng tỏ, có một loại hung mãnh ác liệt mùi vị

Lại như là ở một gian tu luyện quán bên trong tùy tiện làm mất đi cái bàn, càng nhiều không gian nhưng là bị hình thù kỳ quái tu luyện khí giới

chen đến tràn đầy, cùng ở ngoài mặt chính chính thống cổ điển hoàn toàn ngược lại

Đi vào phòng khách, Lý Diệu liền bị đối diện cửa lớn một chình mặt tường cho chấn động rồi

Ròng rã trên một mặt tường mang theo đều là yêu thú đầu lâu

Hơn trăm cái yêu thú đầu lâu nhẹ răng trợn mắt, hung thần ác sát, hiển lộ ra tàn bạo nhất một mặt

Nhưng chỉ có thể không thể làm gì địa dính vào trên tường, bị trở thành trang sức

Mỗi một viên yêu thú đầu lâu phía dưới, trả lại điêu khắc một hàng chữ nhỏ

"Dao đánh lửa yêu, sẵn giết với bệnh trùng tơ sơn mạch, ba quyền đánh nổ trái tim!"

"Đại lực hùng ma, sẵn giết với thê ống thông gió, tổn thời gian bốn mươi bảy giây!"

"Quá khuếch đại đi!"

Lý Diệu nhẹ răng trợn mắt, Đinh Linh Đang nói thế nào là một chừng hai mươi cô gái, ở nhà bày ra thứ này, trả lại cười toe toét địa đem sẵn giết quá trình viết ra, chỉ lo người khác không biết nàng uy mãnh vô song?

"Tiểu Linh tử, ta đến rồi!"

Phòng khách một góc truyền đến âm thanh, Lý Diệu theo tiếng đi tới

Đinh Linh Đang mới vừa từ đại hoang nơi sâu xa trở về, nàng không phải cái sẽ thu thập việc nhà người, ở đại hoang thượng mặc quần áo quần

bên trái một cái bên phải một cái, làm cho khắp nơi bừa bộn, Lý Diệu trả lại rất thật không tiện địa nhìn thấy vài món xuyên qua nội y, lung tung tán loạn trên mặt đất

Trong không khí tràn trề nhàn nhạt mùi mồ hôi, có điều cũng không khó gặp, rất kỳ quái

"Người tới rồi? Mau tới theo ta ăn cơm!"

Đinh Linh Đang ăn mặc lộ tề áo lót cùng quần soóc nhỏ, giang rộng ra hai cái thon dài đùi đẹp, vô cùng thô bạo địa ngồi dưới đất, trước mặt bày ra mấy chục trồng bình thường cô gái liền cũng không dám nhìn cao năng lượng đồ ăn, vừa ăn, một bên tràn đầy phấn khởi địa thưởng thức một đoạn chủ thị giác video chiến đấu

Loại này video đều là người tu chân đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú thì, dùng đeo ở trên trán thu chép pháp bảo quay chụp hạ xuống, đặc biệt kích thích, làm cho người ta người lạc vào cảnh giới cảm giác kỳ lạ

"Ầm ầm ầm ầm!"

Trong video người tu chân cực kỳ tàn bạo, một con điềm đam đáng yêu thiết giáp răng nanh thú đánh cho óc vỡ toang, đi đời nhà ma

Đinh Linh Đang hô to đã nghiền, nắm lên một khối dương bài nhét vào trong miệng, sau đó bóng mờ tay đi cái mộng thượng lướt qua, đi trang bức Lý Diệu

"Nhanh ngồi xuống nhanh ngồi xuống trước tiên đừng nhúc nhích chiếc đũa, nhìn, ta có cái gì không giống!"

Bình thường cô gái nếu như hỏi con trai câu nói này, con trai chỉ cần hồi đáp: "Ồ, người từng làm tóc? Nhà ai làm? Thật xinh đẹp!"

chuẩn không sai

Nhưng là Đinh Linh Đang hỏi lên như vậy, Lý Diệu lập tức biết ——

"Người trúc cơ?"

"Ha ha ha ha trả lời chính xác, gia thập phân, nhìn, mau nhìn xem, tỷ tỷ soái đi!"

Đinh Linh Đang cười đến ngửa tới ngửa lui, con mắt đều không còn, miệng vốn là lớn, không kiêng kị mà cười lên, càng là không có nửa điểm hình tượng có thể nói

Nương theo tiếng cười từ trên người nàng dập dờn ra một đoàn như thực chất linh khí, chậm rãi lượn lờ, dần dần ngưng kết thành một tầng hơi nước, mà hơi nước lại từ từ đã biến thành từng viên một màu sắc sặc sỡ nước tiểu châu

"Linh khí hoá lỏng!"

Lý Diệu dùng linh căn cảm tri kết quả, nhưng là mắt thường kiểm tra càng thêm kinh người, lại như là 10 ngàn tròng màu sắc từ trên người Đinh Linh Đang đột nhiên kích thích ra đến, trong nháy mắt đoạt đi tâm thần của hắn

Luyện Khí kỳ người tu chân, đối với linh năng nắm giữ trả lại ở vào phi thường sơ cấp giai đoạn chỉ có thể kích thích ra linh khí, cho nên mới gọi "Luyện khí "

Một khi nắm giữ linh khí hoá lỏng thần thông liền bước lên Trúc cơ kỳ, đi tới hoàn toàn mới tiến hóa con đường!

Đinh Linh Đang làm điệu làm bộ, liên tiếp thay đổi bảy, tám cái tư thế, lúc này mới hoá lỏng linh khí nhét vào trong cơ thể, thu lại ánh sáng, le

lưỡi một cái nói: "Liên nhiều như vậy a vừa trúc cơ, không thể thường thường lấy ra khoe khoang, nếu không sẽ tổn thương thần hồn, chờ ta cảnh giới triệt để củng cố, lại cho người chậm rãi nghiên cứu hiện tại đến tiếp ta ăn trúc cơ trứng!"

Nàng cười tủm tỉm nâng lên một kim sáng loè loè yêu thú trứng, đã đun sôi, mùi thơm nước mũi

"Đây chính là trúc cơ trứng a!" Lý Diệu tò mò đánh giá yêu thú trứng

Bốn vạn năm trước cổ tu thế giới, các loại tu luyện pháp tắc không hiểu rõ lắm tích, rất nhiều tu luyện nguyên lý đều là biết nhiên, không biết giá trị

Cổ tu thế giới Luyện Khí kỳ người tu chân, muốn thăng lên Trúc cơ kỳ, ngoại trừ điên cuồng hơn tu luyện hơn nữa vận may ngất trời ở ngoài, còn muốn dùng một loại tên là "Trúc cơ đan" đan dược, mới có hi vọng thành công

Trúc cơ đan do hơn trăm trồng kỳ trân dị bảo cô đọng mà thành, quý giá cực kỳ, vì một viên Tiểu Tiểu trúc cơ đan, không biết nhắc lên bao nhiêu gió tanh mưa máu, rước lấy vô số phân tranh chém giết

Đến hiện đại, văn minh phát đạt, các loại thần thông tầng tầng lớp lớp, có vô số trồng nhân công hợp thành bí dược có thể phụ trợ trúc cơ, không cần tiếp tục phải là trúc cơ đan bính đến một mất một còn

Có điều, loại này đối với trúc cơ đan coi trọng, nhưng lưu truyền tới nay, diễn biến thành một loại khá là thú vị phong tục

Làm một tên người tu chân trúc cơ sau khi, liền muốn đích thân đi tìm một loại yêu thú trứng, nấu đến ăn

Cái này trứng liền gọi làm "Trúc cơ trứng", biểu thị người tu chân cũng không quên truyền thống

Hơn nữa không phải tùy tiện cái gì để trứng yêu thú trứng, đều có thể đảm nhiệm trúc cơ trứng, nhất định phải nấu sau khi đi ra màu sắc càng vàng óng ánh càng tốt

Kim trứng, hài âm Kim đan, là thảo cái khâu vết thương, ngụ ý ăn cái này "Kim trứng", liền có thể hát vang tiến mạnh, một đường hướng về Kết Đan Kỳ tiến quân, trở thành Kim đan cường giả

"Nhanh ăn đi, tiểu Linh tử, chúc người sớm ngày kết thành Kim đan, thiên hạ vô song!"

Lý Diệu chân tâm thực lòng địa mong ước

"Ừm!"

Đinh Linh Đang nhẹ nhàng khải mở trúc cơ trứng, trứng da vô cùng dẻo dai, vỏ trái cây như thể chinh trường xé xuống

Xuất hiện ở nàng lòng bàn tay chính là một viên tròn vo hạt châu vàng

Đây là kim ban tước trứng, trứng da cùng lòng trắng trứng đều là vàng rực rỡ, ngụ ý rất tốt, là trúc cơ trứng trung thượng phẩm

Một luồng nhàn nhạt mùi thơm ngát nhộn nhạo lên, Đinh Linh Đang sâu sắc hút một cái, đầy mặt say sưa, mở ra Đại Chủy, đang muốn trúc cơ trứng toàn bộ nạp vào trong miệng, suy nghĩ một chút, lại lấy đi ra, bầm một khối nhỏ run rẩy như củ nhược giống như màu vàng lòng trắng trứng, ngón tay ngọc tím, đưa đến Lý Diệu bên mép

"Làm gì?" Lý Diệu sửng sốt

"Phân người một điểm, để người triêm triêm tử tử tiên khí, nói không chắc người có thể sớm một chút nhi kết thành Kim đan đây!" Đinh Linh Đang nhếch miệng nở nụ cười

"Như vậy sao được, dựa theo phong tục, trúc cơ trứng nhất định phải toàn bộ nuốt xuống a! Kim trứng là được Kim đan, người có thấy người chỉ tu thành hơn một nửa cái Kim đan?" Lý Diệu dở khóc dở cười

"Chỗ nào nói nhảm nhiều như vậy, lại không phải thật sự nuốt vào kim trứng liền có thể kết thành Kim đan, có điều là cái ý tứ, lại nói —— "

Nàng bỗng nhiên rất kinh ngạc đi Lý Diệu sau sườn trái liếc mắt nhìn

Lý Diệu sững sờ vừa phân thần, trong miệng liền nhét vào một đoàn nhuyễn vô cùng đồ vật, như đậu hũ non giống như trượt vào yết hầu

"Ha ha, bị lừa rồi đi!"

Đinh Linh Đang không có tim không có phổi địa nở nụ cười, cười toe toét nói:

"Con đường tu chân dài như vậy, đi một mình xuống nhiều cô quạnh, nhiều tẻ nhạt? Đương nhiên là muốn tìm mấy cái bạn tốt, huynh đệ tốt cùng đi, đại gia dọc theo đường đi cười cười nói nói, đó mới hài lòng! Người kêu ta nhiều như vậy thanh tỷ tỷ, sẽ không để cho người nói không, có thứ tốt đương nhiên là mọi người cùng nhau chia sẻ!"

Lý Diệu gãi gãi da đầu, không biết nên nói cái gì cho phải

Giữa hai người, đều là Đinh Linh Đang lải nhải, hẳn chỉ có đàn hoàng nghe phần

"Nhanh ăn cơm đi, ăn uống no đủ có sức lực, đi tỷ tỷ phòng ngủ, mang người cẩn thận hưởng thụ một hồi!" Đinh Linh Đang hào khí ngàn vạn địa nói

"Khắc khắc khắc khắc!"

Lý Diệu một cái thịt dê kẹt ở trong cổ họng, khặc đến nước mắt đều đi ra

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Người Nhược Bạo

"Hưởng thụ" là một rất có nội hàm từ ngữ, trên thế giới có rất nhiều chuyện đều có thể nói hưởng thụ

Có điều có thể ở cô gái trong phòng ngủ được hưởng thụ, thông thường chỉ có một loại

Nhưng mà

Lý Diệu liếc mắt một cái trên tường mang theo hơn trăm viên yêu thú đầu

Trong đó mấy chục cái đầu đều vặn vẹo biến hình, xương sọ vỡ vụn, thảm đến cực điểm

Hắn nuốt ngụm nước bọt, biết đợi chờ mình chắc chắn sẽ không là một loại "Hưởng thụ "

Quả nhiên, khi hắn xuất hiện ở Đình Linh Đang quân doanh trả lại đơn giản phòng ngủ sau khi, hiện ra ở trước mặt rõ ràng là

"Truyền Tống trận?"

Lý Diệu ở Bành Hải tư nhân tu luyện giữa trường, thông qua Truyền Tống trận tiến vào 'Tiểu hôi vực' tu luyện một tháng, đối với Truyền Tống trận cũng không xa lạ gì

"Không sai, thoải mái đi!"

Đinh Linh Đang đem Lý Diệu đẩy đi tới

Này cái truyền tống trận quy mô Bành Hải Truyền Tống trận nhỏ hơn thượng một vòng, hai người chỉ có thể dính chặt vào nhau

Đinh Linh Đang không chút khách khí địa vòng lấy Lý Diệu eo

"Ồ, người bấp thịch luyện được không tậ a, eo rất rắn chắc, ta còn tưởng rằng tiến vào Luyện Khí hệ, người hội hoang phế thân thể tu luyện đây!"

Đinh Linh Đang ở Lý Diệu trên eo bấm một cái, ngạc nhiên địa nói

Lý Diệu khẽ mỉm cười

Hắn cũng không có hết sức đi tu luyện thân thể, có điều bỏ dỡ trung không ít pháp bảo hài cốt đều là mấy trăm thượng nặng ngàn cân mọi người

Đặc biệt luyện khí lô hài cốt, mấy tấn, nặng mười mấy tấn cấu kiện chỗ nào cũng có

Luyện khí hệ vừa không có lên nhiều cùng vận tải pháp bảo, hết thấy hài cốt đều dựa vào một mình hắn kiên bế tay cầm, nài ép lôi kéo

Mỗi ngày hắn đều muốn gánh tốt a nặng mấy tấn pháp bảo hài cốt ở gồ ghề nhấp nhô bỏ dỡ trung chạy thực mạng, chậm thì ba, năm chuyển, nhiều thì mười mấy chuyển

Liên ngay cả cao mấy mét lô đỉnh đều muốn một hơi nâng lên đến lấy trăm mét nỗ lực tốc độ vận bộ như phi

Lâu dần, cơ thể hắn liền trở nên cực kỳ cường nhận, cường tráng

"Ta đã nói rồi, người là trời sinh luyện thể giả, coi như lựa chọn luyện khí con đường tuyệt đối không nên hoang phế thân thể tu luyện a, thân thể

là cơ sở, thân thể cường tráng, sẽ ngược lại kích thích não tế bào, khai thác não vực, lớn mạnh thần hồn bất luận tu luyện cái gì đều rất thuận tiện "

Lời còn chưa dứt, Truyền Tống trận bốn phía né qua một vệt sáng xanh

Lý Diệu mắt tối sầm lại, xuất hiện ở một chỗ thế giới hoàn toàn mới trung

Thân thể đột nhiên hơi ngưng lại, bốn phương tám hướng truyền đến khổng lồ áp lực, lượng lớn đông đúc chất lỏng tràn vào xoang mũi bốn phía tối tăm sâu thẳm, chỉ có lăm ta lăm tăm con cá bơi qua

Này cái truyền tống trận một đầu khác, dĩ nhiên là một mảnh quái lạ đáy biển!

Lý Diệu trợn mắt lên, phát hiện đỉnh đầu có ngờ ngợ ánh sáng, Đỉnh Linh Đang ngay ở hắn phía trước cách đó không xa, đuôi đẹp khép lại, như một đuôi mạnh mẽ mỹ nhân ngư

Hắn đi theo Đỉnh Linh Đang mặt sau, dụng cả tay chân ra sức hướng mặt biển bơi đi

Vùng biển này vô cùng quái lạ, nước biển mật độ cực cao, Lý Diệu cảm giác mình lại như là một con bị hồ phách dính chặt con ruồi làm sao giãy dụa đều không thể chạy trốn

May là đáy biển cũng không phải là không hề có thứ gì, trả lại có rất nhiều tương tự cầu thang như thế đổ nát thô lương, có thể mượn lực

Coi như người tu chân hô hấp xa xưa lâu dài, trải qua năm phút đồng hồ vận động dữ dội, hắn vẫn còn có chút không chịu được, trước mắt né qua liên tiếp tinh tinh

"Hô "

Rốt cục Lý Diệu đầu bốc lên mặt nước, hô hấp đến một cái mang theo mùi tanh không khí

Đinh Linh Đang ở bên cạnh hắt xông ra trên đầu trả lại đẩy một con sáng long lanh trong suốt tiểu con của

Nàng trống quai hàm, phun ra một đạo mũi tên nước cười nói:

"Toà này mảnh vỡ thế giới tên là 'Lan biển sao', nước biển mật độ là Thiên Nguyên giới năm lần trở lên, đáy biển còn có không nhìn thấy cuộn cuộn sóng ngầm, dùng để tu luyện, 'Tiểu hôi vực' càng bổn, như thế nào, hưởng thụ chứ?"

"Xác thực!"

Lý Diệu thở một hơi dài nhẹ nhõm, cả người uể oải tới cực điểm, tinh thần lại hết sức phấn khởi

Lan biển sao là tiểu hôi vực càng thêm hung hiểm mảnh vỡ thế giới

Nước biển mật độ càng cao, ở đáy biển hoạt động liên càng không dễ dàng, hơn nữa không nhìn thấy ám lưu, nhất định phải đánh tới hoàn toàn tinh thần mới có thể ứng phó

Nếu không có hắt mỗi ngày gánh nặng mấy chục tấn vật ở trong phế tích chạy vội, luyện thành mạnh mẽ vô cùng thân thể máu thịt, căn bản không thể kiên trì đến giờ phút này!

Nếu như có thể thường thường ở lan biển sao đáy tu luyện, thân thể nhất định sẽ trở nên tăng thêm sự kinh khủng, một lần có thể bể càng nhiều pháp bảo hài cốt, duy tu cùng cải trang hiệu suất sẽ tăng lên rất nhiều

Đinh Linh Đang thấy Lý Diệu mơ tưởng mong ước, nét mặt tươi cười như hoa: "Liên người đều nói cẩn thận, vậy ta không đau lòng như vậy a,

như thế một toà mảnh vỡ thế giới, bỏ ra ròng rã năm trăm triệu, mới được mười năm quyền sử dụng!"

"Năm trăm triệu? Người có tiền như vậy?" Lý Diệu chấn kinh rồi

Đinh Linh Đang bĩu môi một cái:

"Chỗ nào a, đều là trả tiền phân kỳ, liền ngay cả thủ phó đều dựa vào trong trường học đối với thanh niên giáo sư nâng đỡ kế hoạch, cho mượn đến vô tức cho vay, tính được hàng năm đều muốn trả lại sáu, bảy ngàn vạn đây!"

Nàng bơi tới Lý Diệu bên người, mặt mày hớn hở đạo, "Có tiền hay không đều là việc nhỏ, chỉ cần thực lực tăng lên, đi đại hoang nơi sâu xa săn giết mấy con yêu thú, đừng nói sáu, bảy ngàn vạn, coi như ba, năm trăm triệu đều có khả năng một lần kiếm về, sợ cái gì!"

"Này ngược lại cũng đúng là, không có cao tập trung vào, từ đâu tới cao báo lại? Chờ ta có tiền, cũng muốn đi mua hai cái mảnh vỡ thế giới, một hay dùng đến tu luyện, thứ hai liền mở ra thành tư nhân luyện khí thất!"

Lý Diệu ý nghĩ kỳ quái

Đinh Linh Đang nở nụ cười, lộ ra răng trắng như tuyết: "Luyện khí thất liền dựa vào chính người phấn đấu đi, có điều tu luyện mà, người có thể ở đây cùng ta đồng thời tu luyện a!"

"Cái gì?"

Lý Diệu có chút không rõ, giá trị mười cái ước lan biến sao, đối với hắn không trả giá mở ra?

Đinh Linh Đang gật đầu, trầm mặc nửa ngày, bỗng nhiên nói: "Lý Diệu, người sẽ không trách ta chứ?"

"Trách người cái gì?" Lý Diệu lại là sững sờ

Lan biến sao mật độ rất lớn, Đinh Linh Đang tự do tự tại địa trôi nổi ở trên mặt biển, nhìn mây đen lặn lộn bầu trời, nghiêm túc nói: "Giấc mộng của người là trở thành luyện khí đại sư, biến sâu đại học Luyện Khí hệ mới là người nên đi địa phương, người nhưng bởi vì ta, lựa chọn đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ "

"Mà đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, lại đã biến thành dáng vẻ ấy "

"Cẩn thận ngẫm lại, nếu như không phải ta, người hiện tại đã ở biển sâu đại học Luyện Khí hệ, hướng về giấc mơ hát vang tiến mạnh, sẽ không làm cho liên một con luyện khí lô cũng không có, chán nản như vậy "

"Vì lẽ đó, coi như người không trách ta, ta đều cảm thấy có chút có lỗi với người đem lan biến sao mượn người tu luyện, cũng coi như là ta một điểm bồi thường nho nhỏ "

Đinh Linh Đang đẩy mặt xoắn xuýt, đem dây dưa ở tóc bên trong trong suốt tiểu con cua vồ một cái hạ xuống, xa xa ném đi ra ngoài

Lý Diệu nở nụ cười

Nhìn giữa bầu trời cuồn phong mây đen tạo thành các loại hình dạng, chậm chậm nói: "Ta hiện tại vẫn là hướng về giấc mơ hát vang tiến mạnh hơn nữa, ta rất nhanh sẽ có một con luyện khí lô, một con phi thường đặc biệt luyện khí lô "

"Thật sự, người không trách ta?"

"Đương nhiên không trách, đường đều là tự chọn, ta tuyển con đường này rất tốt cái gì biến sâu đại học Luyện Khí hệ, cái gì siêu tân tinh Giang Thánh, một ngày nào đó đều sẽ bị ta đánh nổ!"

"Ha ha, có chí khí, siêu tân tinh Giang Thánh đúng không người đánh nỗ hãn thời điểm cùng ta nói một tiếng, ta giúp người đi nhiều chùy hãn hai quyền!"

Đinh Linh Đang trong lòng một tảng đá lớn hạ xuống, cả người đều khoan khoái không ít, quay chung quanh Lý Diệu nhanh chóng bơi lội lên

"Đúng rồi "

Lý Diệu bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, "Tiểu Linh tử, muốn bảo vệ Luyện Khí hệ, ta nhất định phải trong vòng một năm bắt 40000 cái học phân, này có thể có chút phiền phức người năm đó dùng hai năm bắt 40000 phân, Bành sư huynh chỉ dùng một năm rưỡi, các người có cái bí quyết gì sao?"

Đinh Linh Đang suy nghĩ một chút cau mày nói: "Ta cùng Bành sư huynh đều là vũ đấu hệ học sinh, chúng ta có thể lựa chọn cao học phân bài chuyên ngành có rất nhiều "

"Ta cùng hãn đi con đường gần như giống nhau, đều là ở năm thứ nhất điên cuồng học tập bài chuyên ngành, trước tiên bắt được 10 ngàn học phân "

"10 ngàn học phân là then chốt, chỉ có đạt đến 10 ngàn học phân, mới có thể lĩnh cao nhiệm vụ khó khăn đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú "

"Nếu như số may, săn giết được một con mạnh mẽ yêu thú một lần liền có cơ hội thu được mấy ngàn cái học phân, thậm chí hơn vạn cái đều có khả năng!"

"Ba, năm lần cao nhiệm vụ khó khăn hạ xuống 40 ngàn cái học phân liền đến tay "

Lý Diệu đảm chiêu: "Vì lẽ đó, ta muốn trăm phương ngàn kế trước tiên bắt được 10 ngàn phân?"

"Không sai, 10 ngàn phân cực kì trọng yếu, 10 ngàn phân ở tay, chỉ cần thực lực đủ mạnh, vận may đủ tốt, sau khi học phân tăng trưởng là rất nhanh "

Đinh Linh Đang ở Lý Diệu bả vai vỗ một cái, cười nói, "Đừng nóng vội, chúng ta từ từ suy nghĩ, biện pháp dù sao cũng hơn khó khăn nhiều, ngược lại người trước tiên ở lan trong tinh hải tu luyện, dù cho thật sự muốn đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú, không có một bộ cường tráng thân thể, là không được "

Lý Diệu gật đầu

Coi như là lấy luyện khí sư thân phận, làm đoàn đội bên trong phụ trợ, sức chiến đấu không thể quá mức thua kém

Vạn nhất kéo đoàn đội chân sau, lần sau liền không ai nguyện ý cùng hãn tổ đội

"Được rồi, người trước tiên ở chỗ này tu luyện một lúc, đây là tránh Thủy Châu, thực sự không chịu nổi, đưa vào một đạo linh lực kích phát nó, liền có thể né tránh nước biển tập kích, ta còn muốn đi tuyên bố một cái nhiệm vụ, chờ phát xong lại trở về cùng người "

Đinh Linh Đang nói, liền muốn lên vào đáy biển

Lý Diệu thính tai, nghe được "Nhiệm vụ" hai chữ, con mắt nhất thời đỏ, vội vàng gọi lại nàng: "Chờ đã, người muốn tuyên bố nhiệm vụ gì?"

"Ta vừa trúc cơ, tuy rằng cảnh giới tăng lên, các loại thần thông vận dụng trả lại không thuần thực, mới học được vài loại bá đạo vô cùng công

pháp, cũng cần tiến một bước đánh bóng, vì lẽ đó liền cần một bồi luyện viên, giúp ta triệt để củng cố cảnh giới!"

"Nhiệm vụ này có bao nhiêu học phân?"

Nghe được "Bồi luyện viên" ba chữ, Lý Diệu sáng mắt lên

Ở lòng đất quý thị quân đạo giết lang tu luyện quán bên trong, hẳn coi như quá yêu đao Bành Hải bồi luyện viên

Đây là lão bốn hành a!

"Học phân đúng là rất cao, vượt qua ta một phút đánh túi bụi liền có thể được 10 cái học phân, có điều ta đối với bồi luyện viên yêu cầu rất cao, không phải như thế dễ dàng tìm "

Đinh Linh Đang cau mày, nàng đang vì chuyện này phiền lòng, tốt bồi luyện viên thực làm tốt lão công còn khó hơn

"Một phút, liền 10 cái học phân?"

Lý Diệu hưng phấn đến lỗ mũi đều phóng to, từ trong nước biển dò ra nửa người, khoa tay một kiện mỹ tạo hình, nhô lên bắp thịt, "Tiểu Linh tỷ, người xem ta được không? Ta rất có thể chịu đòn! Liền Bành sư huynh đều không thể thắng ta!"

"Người?"

Đinh Linh Đang không nhịn được cười, ngón tay ngọc nhỏ dài một đăm, liền đem Lý Diệu đăm về trong nước biển

"Người đừng thể hiện, một phút có thể nắm 10 cái học phân nhiệm vụ, làm sao có thể có đơn giản như vậy? Bành sư huynh sở dĩ không thể thắng người, là bởi vì là hắn chỉ dùng không tới 5 sức mạnh "

"Mà khi ta bồi luyện viên, muốn đổi mặt ta chỉ ít 80 thực lực đánh túi bụi, thành thật không khách khí nói, người thực làm là "

"Rất yếu?" Lý Diệu không phục hỏi

"Không phải rất yếu, là nhược bạo!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Một Phi Trùng Thiên Ưng Trung Vương

"Nhược? Bạo??"

Lý Diệu "Khà khà" cười quái dị vài tiếng, vẻ mặt quỷ bí, "Tiểu Linh tử, người đoán ta hiện tại cảnh giới gì?"

Đinh Linh Đang quét hắc vài lần, thuận miệng nói: "Người ở lâm thời nhà ga vừa Giác Tỉnh liền đem một tên Luyện Khí kỳ ba tầng đánh ra cầu thủ, thiên phú không tệ, mấy tháng này điên cuồng tu luyện, chẳng lẽ lại thăng cấp, hiện tại là Luyện Khí kỳ hai tầng?"

"Không đúng!"

Vừa dứt lời, nàng bỗng nhiên nhận biết được một tia dị dạng, tròn tròn mắt châu, đáy mắt thả ra một vệt hồng quang, "Người —— Luyện Khí kỳ ba tầng!"

Đinh Linh Đang vừa mừng vừa sợ, ở Lý Diệu trên cánh tay mạnh mẽ nắm một cái, "Lợi hại a, non nửa năm không gặp liền xông đến Luyện Khí kỳ ba tầng!"

Lý Diệu đau đến nhe răng tròn mắt, nhưng là không che lấp được đáy mắt ý cười: "Xem ra ta (liễm thần thuật) luyện được không tệ, liền tiểu Linh tử đều giấu diếm được đi tới, bên kia có hòn đảo nhỏ, để người mở mang kiến thức một chút thực lực của ta!"

Lý Diệu đứng thẳng với một cái sắc bén mặng đá trên, để trần hai chân, mười cái ngón chân giang rộng ra, ưng trảo giống như đâm thật sâu vào nham thạch, mạnh mẽ gió biển tàn phá, cả người vẫn không nhúc nhích

Hít sâu một hơi, Lý Diệu Nhân trung ánh sáng tất cả đều thu lại đi vào, như là hai cái giếng sâu, không nhìn ra nửa điểm tâm tình chập chờn

Bỗng nhiên, hần sâu sắc ngời xồm xuống, hai tay cật lực về phía sau mở rộng, vận chỉ thành trảo, dường như một con đập cánh muốn bay hùng ưng —— hoặc là kền kền!

Đinh Linh Đang tiểu đứng ở cách đó không xa khác một cái mặng đá thượng, sáng mắt lên:

"Nhiên hồn pháp?"

Nhiên hồn pháp là liễm thần thuật kéo dài

Liễm thần thuật là giáo người tu chân làm sao thu lại thần hồn, khóa lại sức sống thần thông

Nhiên hồn pháp nhưng là vừa vận ngược lại, có thể làm cho người tu chân trong nháy mắt thần hồn kích phát đến cực hạn, thoả thích thiêu đốt sinh mệnh, thả ra vô cùng vô tận quang cùng nhiệt soi sáng toàn bộ vũ trụ!

Nói cách khác, nhiên hồn pháp là được giáo người tu chân làm sao —— biến thân!

Bình thường dùng liễm thần thuật thu lại thần hồn, khóa lại sức sống

Gặp phải khẩn cấp tình hình, hay dùng nhiên hồn pháp ngọn lửa sinh mệnh trong nháy mắt làm nổ, sử dụng tới Thông Thiên triệt địa khả năng

Đây chính là người tu chân hình thức chiến đấu

Đinh Linh Đang trong lòng không tên kích động, thực làm so với mình năm đó mới vừa học được một môn nhiên hồn pháp còn muốn hưng phấn

Cùng liễu thần thuật như thế nhiên hồn pháp là gọi chung, Thiên Nguyên giới lưu hành nhiên hồn phương pháp có mấy trăm tròng

Lý Diệu tu luyện nhiên hồn pháp, gọi là (Nhất Phi Trùng Thiên)!

Cái môn này nhiên hồn pháp huyền bí, là được muốn đem chính mình tưởng tượng thành một con từ nhỏ đã bị xích sắt tủa ở sâu trong thung lũng hùng ửng

Làm nếu như chim nhỏ đều ở trên bầu trời tự do bay lượn, game phong vân thời gian, con này bị xích sắt khóa lại hùng ửng chỉ có thể ở sâu thăm đáy vực, rướn cổ lên, yên lặng nhìn kỹ một khối nhỏ bầu trời

Xích sắt tủa rất chặt, sâu sắc ghì tiến vào máu thịt của nó bên trong nó liền run động đây lông chim đều không làm được

Quanh năm suốt tháng, nó không nhúc nhích, lại như là một khối nham thạch, xích sắt phẳng phát đã khóa kín thần hồn của nó

Mặc dù tình cờ nhìn thấy đồng loại ở trên bầu trời xẹt qua, phát sinh vui vẻ tiếng hú, tròng mắt của nó như là đọng lại, chưa từng chuyển động mảy may

Mà trong bóng tối

Mỗi một giây đồng hồ, nó đều đang trưởng thành!

Mỗi một giây đồng hồ nó đều đang điên cuồng tích trữ sức mạnh!

Mỗi một giây đồng hồ, nó đều khát vọng xông lên lên chín tầng mây dùng cánh đánh nát Tinh Thần cùng Thái Dương!

Cuối cùng sẽ có một ngày, nó tích trữ đến đầy đủ sức mạnh, cánh cuồng phiến, đập vỡ tan xích sắt, đánh nổ gông xiềng, nó phát sinh vang tận mây xanh tiếng rít Nhất Phi Trùng Thiên, bão táp vạn dặm, trở thành ứng trung chi vương

Nhất Phi Trùng Thiên!

Nhất Phi Trùng Thiên ứng trung vương!

Lý Diệu không hề lay động hai con mắt bỗng nhiên lóe lên, ánh mắt ở 0 1 giây bên trong, từ âm đạm đã biến thành chim ưng giống như sắc bén

Lượng lớn linh khí từ lỗ chân lông dâng trào ra ngưng kết thành lông chim hình thái, màu xám tro nhạt lông chim biên giới phác hoạ ra viền vàng, hiển lộ ra ngũ đông ở thân thể này bên trong sức mạnh kinh người

"Khiếu!"

"Khiếu khiếu!"

Lý Diệu bên người truyền đến chim ưng nhọn tiếng khóc

Đây là linh khí đột nhiên bành trướng, cùng không khí sản sinh rung động, phát sinh phong lôi kích chấn tiếng

"Luyện Khí kỳ bốn tầng!"

Đinh Linh Đang thực làm không thể tin được con mắt của chính mình, đôi mắt đẹp một mảnh mê man, lẩm bẩm nói, "Vận may thành hình, có thể bước đầu mô phỏng ra trong thiên địa tạo vật, đây là Luyện Khí kỳ bốn tầng mới có cảnh giới, người lại có thể làm được, người mới thức tỉnh rồi bao lâu a?"

"Ha ha ha ha!"

Được Đinh Linh Đang khen ngợi, Lý Diệu trong lòng như là ăn mật như thể ngọt, thật vất vả mới ngửng tụ lên một điểm cao thủ hình tượng trong nháy mắt phá hoại, không kiêng kị mà cười lớn lên

"Không sai, là được Luyện Khí kỳ bốn tầng, như thế nào, có đủ hay không người đánh!"

Trong mấy tháng này, hắc bằng không là được ở luyện thiên trong tháp điên cuồng hấp thu lý luận tri thức, bằng không là được gánh nặng mấy chục tấn pháp bảo hài cốt ở bỏ dở trung đông bên tây bào, đồng thời còn phải đem tính toán lực tiêu đến cực hạn, đi suy nghĩ lượng lớn cải trang phương án

Hơn nữa Luyện Khí hệ chỉ có hắc này một cục cứng quý giá, còn sót lại các loại tài nguyên mặc hắc sử dụng, chỉ là hắc tiêu hao mất tinh thạch, là được phổ thông tân sinh gấp mười lần trở lên

Ở điên cuồng như thế tu luyện bên dưới, hắc rốt cục ở ba ngày trước lại đột phá tiếp, oanh lên Luyện Khí kỳ bốn tầng!

"Thời gian mấy tháng, người liền từ người bình thường lắc mình biến hóa, trở thành Luyện Khí kỳ bốn tầng người tu chân, năm đó ta tốc độ càng nhanh hơn, ta thực sự quá thật tinh mắt, một chút liền đem người này thốt thiên lý mã từ con la bên trong chọn lựa ra!"

Đinh Linh Đang vui rạo rức địa khoa chính mình một câu, sau đó lại mang theo cười nhạo nói, "Nhưng mà, kết luận vẫn là như thế, ở ta cái này Trúc cơ kỳ cấp thấp trước mặt, người cái này Luyện Khí kỳ bốn tầng, nhược! Bạo!!"

"Không thể nào, người xem ta tạo hình như thế khốc huyễn!"

Lý Diệu không phục, hai tay loáng một cái, linh khí ngửng tụ mà thành lông chim lờ lờ toả sáng

"Tạo hình khốc huyền có ích lợi gì?"

Đinh Linh Đang không phản đối địa nói, "Luyện Khí kỳ tổng cộng chia làm 13 tầng, trong đó vừa đến năm tầng gọi chung là cấp thấp, sáu đến mười tầng là cấp trung, mười một đến 13 tầng mới là cấp cao, cấp cao trên càng có cảnh giới đỉnh cao "

"Ở Luyện Khí kỳ cấp thấp, linh khí chỉ là tốt mã dễ cùi, Đồ cụ hình, đáng vẻ đẹp hơn nữa không có sức chiến đấu, thực chiến ở trong, ta một đầu ngón tay liền đem người linh khí lông chim cho đâm bạo!"

"Huống chi "

Đinh Linh Đang khẽ mỉm cười, "Người mấy tháng này vẫn đang tiến hành luyện khí sư học tập đối với tính toán lực yêu cầu rất cao, bình thường tiếp xúc nhất định đều là phép tính, định lý, phù trận loại hình, thuần túy linh năng tu luyện, nên không ra sao chứ?"

"Vì lẽ đó, người cái này Luyện Khí kỳ bốn tầng, nghiêm chỉnh mà nói là sáng tạo hình người tu chân Luyện Khí kỳ bốn tầng cùng chiến đấu hình người tu chân Luyện Khí kỳ bốn tầng, vẫn có nhất định khác nhau "

"Lại như người đã từng hành hung quá Giang Đào, hẳn là thuần túy sáng tạo hình người tu chân, coi như đến Luyện Khí kỳ ba tầng, trả lại không phải là bị người đánh thành đầu heo?"

Lời nói này để Lý Diệu triệt để tỉnh táo lại

Cẩn thận ngẫm lại, Đinh Linh Đang nói không sai, hẳn mấy tháng này tính toán lực tăng lên điên cuồng, linh khí mặc dù có thể ngưng tụ thành hình, quá nửa là hẳn dựa vào tính toán lực mạnh mẽ mô phỏng đi ra tốt mã dễ cùi, căn bản là không có cách thực chiến

Nghĩ tới đây, hẳn không khỏi có chút nhụt chí, càng có chút không cam lòng

Nếu như mình có thể cho Đinh Linh Đang làm bồi luyện viên là tốt rồi, một phút mười cái học phân, mười phút là được một trăm, một giờ là được sáu trăm phân!

Đương nhiên, một giờ có chút quá mơ mộng hảo huyền

Cao thủ so chiêu giây phút quyết định sinh tử, huống chi là Đinh Linh Đang loại này am hiểu thuần sát mãnh nhân liền "Đại lực hùng ma" đều không chịu nổi nàng một phút

"Coi như kiên trì ba năm phút đồng hồ, đều có ba mươi, năm mươi cái học phân, mỗi ngày luyện cái hai lần, một tháng qua thì có vài ngàn phân, bài chuyên ngành thượng lại đột kích một hồi, nói không chắc đến đệ nhất học kỳ kết thúc thì liền có thể tiến đến 10 ngàn phân "

"Cứ như vậy, sang năm ta liền còn có rủng rĩ một học kỳ, có thể đi trên cánh đồng hoang bác còn lại 3 vạn phân!"

Nghĩ tới đây, Lý Diệu trong mắt loé ra một vết kiên định, vô cùng nghiêm túc nhìn kỹ Đinh Linh Đang gần từng chữ một: "Tiểu Linh tỷ, xin mời người đưa ta một cơ hội, ta nghĩ thử —— "

Nói còn chưa dứt lời, trước mắt bỗng nhiên né qua một tia ánh sáng đỏ, lại như một hàng siêu cao tốc tinh quý đoàn tàu mạnh mẽ đánh vào ngực hẳn!

Hắn máu tươi phun mạnh, như giống như điều đứt dây bay ngược ra ngoài, liên tiếp đụng gãy hai mươi, ba mươi căn măng đá, ngã chổng vó lên trời địa ngã vào loạn trong đá

Mười giây đồng hồ, Lý Diệu cả người ma túy, không thể động đậy

Mà ngực xót ruột đau nhức, như từng đạo từng đạo Thiểm Điện đánh vào trái tim, theo mạch máu kích thích mỗi một cái tế bào, càng là làm hẳn độ giây như năm

Mười giây đồng hồ, phảng phất ròng rã mười năm như thế gian nan!

"Thập, tình huống thế nào "

Mười giây đồng hồ sau khi, Lý Diệu miễn cưỡng khôi phục khả năng nói chuyện, âm thanh cực kỳ khàn khàn, cảm giác mình lại như là bị một viên sao chổi cho đánh

Đinh Linh Đang ung dung thông thả địa nhảy lại đây, đùi đẹp tách ra, không chút khách khí địa ngồi ở bụng hẳn thượng

"Xé tan!"

Lý Diệu áo bị đòn đánh này nổ đến tóe nát không thể tả, Đinh Linh Đang nhẹ nhàng xé một cái liền xả cái nát tan, cường tráng ngực ao hăm xuống một cực kỳ rõ ràng quyền ấn, hỏa thiêu hỏa liệu, như là lạc đi tới

Đinh Linh Đang nhếch lên Lan Hoa Chi, ở quyền ấn thượng nhẹ nhàng một đâm

"Tê —— "

Lý Diệu đau đến nước mắt đều mau ra đây, muốn nhảy tung nhảy loạn, thân thể nhưng không bị khống chế, đau đớn phảng phất đã biến thành vô hình gông xiềng, mỗi một cột đầu dây thần kinh đều vững vàng khóa lại

"Người xem, ta nhẹ nhàng một quyền, người liền biến thành dáng vẻ đạo đức như thế, làm sao cho ta làm bồi luyện a?"

Đinh Linh Đang bĩu môi

"Vừa nãy là người oanh ta một quyền?"

Lý Diệu như vừa tỉnh giấc chiêm bao

Quá hơn một phút đồng hồ, hân mới khôi phục thân thể sức khổng chế, ngực vẫn là đau đến không được, trái tim như là dây dưa ở bụi gai bên trong, mỗi một lần tim đập đều là một hồi cực hình

Đinh Linh Đang duỗi ra ngón tay ngọc nhỏ dài, nhẹ nhàng lung lay:

"Sai, xin đừng nên dùng 'Oanh' cái chữ này, ít nhất muốn vận dụng 90 sức mạnh mới có thể có thể xưng tụng 'Oanh', ta chỉ là nhẹ nhàng 'Đâm' người một quyền!"

"Là người nói muốn thử một chút a, ta biết người người này tính khí rất quật cường, ta không đáp ứng người là không sẽ bỏ qua, vậy hãy để cho người thử một chút đi, hiện tại người phải biết Trúc cơ kỳ cùng Luyện Khí kỳ trong lúc đó, đến tột cùng hơn kém nhau bao nhiêu chứ?"

"Bằng thực lực của người bây giờ, ngay cả ta quyền đường đều thấy không rõ lắm, dần dần đắm ở tại chỗ để ta đánh, cùng đánh bao cát khác nhau ở chỗ nào?"

"Được rồi, người đừng ý nghĩ kỳ quái, bên kia có cái hòm thuốc, người trước tiên đi mật điểm nhi dược, an tâm ở đây tu luyện, ta trước tiên vào internet tuyên bố nhiệm vụ

Đinh Linh Đang một vô mộng, hướng đi hòn đảo biên giới

Ngay ở nàng mỹ nữ chạm được lạnh lẽo nước biển thời gian, phía sau bỗng nhiên truyền đến nghiêng răng nghiêng lợi tiếng gầm nhẹ

"Chờ một chút!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Phán Như 2 Người

Đinh Linh Đang đột nhiên dừng bước chân, đôi mắt đẹp toát ra một vết kinh ngạc, xoay người hướng Lý Diệu nhìn tới, trong lòng kinh ngạc không ngớt

"Không thể nào, lẽ nào nặng như vậy một quyền, còn chưa đủ lấy để tiểu tử này từ bỏ, tính tình của hắn quá quật cường!"

Đã thấy Lý Diệu nhe răng trợn mắt, diêm đạm đáng yêu nói: "Tiểu Linh tử, lại đây dịu ta một cái, ta không nhúc nhích "

"Cái gì a!"

Đinh Linh Đang lại vừa bực mình vừa buồn cười, một bước chạy tới, mạnh mẽ thu một hồi Lý Diệu lỗ tai, "Gọi tiểu tử ngươi thể hiện!"

Lúc này mới đỡ hắn đi tới hòn đảo một góc loạn thạch trung

Lan biển sao nguyên vốn là bán cho người tu chân cho rằng tu luyện sân bãi, từ trước lắp đặt các loại phương tiện

Hòn đảo này là chính thống khu nghỉ ngơi cùng đối chiến khu, Thương gia ở hòn đảo một góc thiết trí một điểm tiếp viện, bên trong không chỉ bày ra thường dùng dược phẩm, còn có một chữa bệnh khoang

"Chiến giáp?"

Lý Diệu một bên thoa thuốc, một bên tò mò đánh giá điểm tiếp viện, phát hiện ngoại trừ hòm thuốc, chữa bệnh khoang ở ngoài, còn có hai cái đại đại vũ khí hòm

Một người trong đó chất đầy liên cứ kiểm loại hình cận chiến pháp bảo, một cái khác bên trong nhưng là bảy, tám bộ chiến giáp

Đinh Linh Đang nhún vai một cái:

"Những thứ này đều là mua lan biến sao mười năm quyền sử dụng biểu tặng, xem như là Thương gia xúc tiêu thủ đoạn, bằng không sẽ không bán như thế quý giá, có điều ta là luyện thể giả, rất ít sử dụng những thứ đồ này, người có hứng thú, cầm tùy tiện chơi "

Lý Diệu dăm chiêu:

"Tiểu Linh tỷ, nếu như ta bên trong ba tầng ở ngoài ba tầng, mặc vào ba, năm kiện chiến giáp, chẳng phải là liền có thể gánh vác người trọng quyền?"

Đinh Linh Đang khịt mũi con thường:

"Không sai, người nhiều xuyên vài món chiến giáp, sức phòng ngự xác thực là đi tới, thế nhưng tốc độ cùng phản ứng đây? Sức phòng ngự càng cao chiến giáp càng nặng mấy trăm cân, thượng nặng ngàn cân lượng bế ở trên người, đừng nói né tránh, đường đều không nhúc nhích, vậy ta còn không bằng đánh cộc gỗ!"

"Này có thể không hần!"

Lý Diệu đối với mình phụ trọng năng lực vẫn rất có tự tin

Hần thường thường ra vào vũ đấu hệ lơ lửng giữa trời sơn, quan sát quá vũ đấu hệ học sinh tu luyện phát hiện phần lớn người đối với lực công kích

cùng sức phòng ngự tu luyện đều vô cùng khắc khổ, thế nhưng dính đến phụ trọng phương diện, như là thâm ở loại hình, luyện được liền không đủ

Còn hẳn vì cải trang quá a một hình, mỗi ngày đều muốn bế mấy chục tấn pháp bảo hài cốt, ở gồ ghề nhấp nhô bỏ dờ trung lao nhanh

Ngày qua ngày điên cuồng tu luyện hạ xuống hẳn phụ trọng năng lực tuyệt đối tài năng xuất chúng, thậm chí phần lớn vũ đấu hệ lớp lớn học sinh đều phải cường hãn hơn

Chỉ là nặng mấy trăm cân chiến giáp, căn bản không làm khó được hẳn!

Nói làm liền làm, Lý Diệu trước tiên ở trên người mặc lên một cái hắc thủy cá sấu da luyện chế mà thành nhuyễn giáp, lại tăng thêm một tầng toàn kim loại chế tạo tỏa tử giáp lại tròng lên một cái dùng tinh ban toàn mai rùa luyện chế mai rùa, cuối cùng đi mai rùa thượng treo hơn trăm khối yêu thú hài cốt xuyên mảnh

Nguyên bộ trang bị bốn, năm trăm cân, đi lên đường đến khắp toàn thân "Dính lách leng keng" vang rền, rất khí thế!

"Hô "

Lý Diệu làm hai cái thâm ở, lại đang xen kẽ như răng lược nham thạch trong lúc đó vượt lên rồi mấy lần, cảm giác vẫn được

Nhiều như vậy tầng chiến giáp tính gộp lại, cũng không có nửa cái luyện khí lô như thế nhiều, tốc độ của hẳn nhiều nhất hạ thấp 20

Đinh Linh Đang mắt lạnh nhìn hẳn ngáp một cái, lười biếng nói:

"Vừa nãy người không có mặc chiến giáp, đều không nhìn thấu ta quyền đường trên người bây giờ khoác lên mấy trăm cân vụn vặt, phản ứng thần kinh càng chậm hơn, trả lại không phải như cái cọc gỗ tử như thế đâm ở tại

chỗ, bị ta ba quyền hai chân đem chiến giáp đánh nổ, sau đó đem người đánh thành đầu heo, căn bản không được tu luyện hiệu quả "

Lý Diệu quý dị nở nụ cười tràn đầy tự tin nói:

"Cho ta nửa phút chuẩn bị, nửa phút sau khi người lại công lại đây ta bảo đảm, tuyệt đối cùng vừa này không giống nhau!"

"Ồ?"

Đinh Linh Đang sửng sốt thấy Lý Diệu định liệu trước, không giống như là đùa giỡn đáng vẻ, nàng hứng thú, tâm nói tiểu tử này chẳng lẽ còn có cái gì tuyệt chiêu hay sao?

"Được, cho người nửa phút, có điều đã nói trước, nếu như người vẫn là như vừa này như thế không đỡ nổi một đòn, liền bán giây đều chống đỡ không tới, ta cũng không phải cho người cơ hội lần thứ ba "

Lý Diệu đương nhiên là có tuyệt chiêu

Vẻ mặt của hắn trở nên cực kỳ nghiêm túc, ngưng thần tĩnh khí, tính toán lực như vô ảnh vô hình thủy triều, ở trong não vực không ngừng mở rộng

Từng cái từng cái phép tính, công thức, định lý, phù trận từng cái lóe sáng, từng cái từng cái tia sáng không ngừng kéo dài, va chạm, giao hòa, cấu kết, tổ hợp thành huyền diệu phiến phức luyện khí lô kết cấu Đồ

Phù phù, phù phù, phù phù, phức thông

Tiếng tim đập tựa hồ càng ngày càng chậm, trên thực tế nhưng là hân não tế bào sinh động độ nhanh chóng tăng lên

110, 120, 130

Lý Diệu tiến vào siêu tình táo trạng thái!

Con người của hắn co rút lại như hai viên màu đen mũi kim, có chút khiêu khích địa trùng Đinh Linh Đang cười cợt, còn muốn vô cùng tiêu sái mà ngoắc ngoắc ngón tay, nhưng mà ——

Cách đó không xa măng đá thượng trống rỗng, Đinh Linh Đang không gặp!

Lý Diệu choáng váng, đứng ngời không yên, toàn bộ tích lương cốt cũng như ngâm ở trong nước đá như thế kích thích, não tế bào sinh động độ trong nháy mắt đột phá 150, tính toán lực điên cuồng tăng vọt, phá tan một lại một cực hạn!

Sau lưng hắn! Phía bên phải! Ba mét! Chính đang cao tốc tiếp cận!

Cái kết luận này cũng không phải là "Xem" đến, không phải "Cảm tri" đến, hoàn toàn là Lý Diệu dựa vào siêu tình táo trạng thái 200 sinh động độ não tế bào, "Tính toán" đi ra!

"Hướng về bên trái di động 37 milimét đồng thời nghịch kim đồng hồ xoay tròn 36 7 độ, thì có 56 có thể có thể tách ra lần này công kích!"

0 1 giây bên trong, đại não cũng sắp như Thiểm Điện lòng đất đạt chỉ lệnh

Nhưng mà thân thể nhưng như là trâu già kéo xe nát, từ đầu dây thần kinh đến mỗi một cột bắp thịt đều ung dung thông thả vị trí lý đại não phát sinh điên cuồng chỉ lệnh

0 5 giây bên trong, Lý Diệu chỉ di động 29 milimét, nghịch kim đồng hồ xoay tròn 31 4 độ

"Vèo!"

Phảng phất một chiếc siêu cao tốc tinh quỳ đoàn tàu kề sát thân thể trượt quá khứ, nhắc lên một đoàn siêu cường cơ lốc, Lý Diệu chỉ cảm thấy bên hông mát lạnh, tiếp theo là hỏa thiêu hỏa liệu đâm nhói, cúi đầu nhìn xem, phía bên phải bên hông ba, bốn tầng chiến giáp đều bị quyền phong xả nát!

"Như thế khuếch đại!"

Lý Diệu trở mắt ngoác mồm, nếu như mình chậm 0.1 giây né tránh, cú đâm này oanh thực, coi như ăn mặc bốn, năm tầng chiến giáp, phỏng chừng đều sẽ bị đánh bay ra ngoài, tại chỗ hôn mê

Hắn đối với Đinh Linh Đang con này hình người nữ bạo long khủng bố, có càng sâu một tầng lý giải

Không biết Đinh Linh Đang nội tâm kinh ngạc so với hắn càng sâu gấp mười lần

Nàng dựa vào một cái chân to chỉ, cười tươi rói địa đứng thẳng với cách đó không xa một cái sắc bén măng đá trên, quai hàm hơi trổng, mi tâm trứ thành một mụn nhỏ, đầy mặt nghi hoặc, không hiểu tại sao Lý Diệu ở phụ trọng mấy trăm cân sau khi, phản ứng so với vừa nãy càng nhanh hơn

Có điều nàng xưa nay không phải một yêu thích chăm chú suy nghĩ người, đối với không nghĩ ra vấn đề, vậy chỉ dùng nắm đấm thay thế đại não!

Đinh Linh Đang hét dài một tiếng, quán vào mắt cá chân thượng Linh Đang phát sinh lạnh lạnh dễ nghe tiếng vang, chân to chỉ đốt măng đá âm âm nổ tung, cả người hóa thành một đạo hồng mang, gào thét mà tới!

"Nhìn thấy!"

Siêu tình táo trạng thái, Lý Diệu não tế bào điên cuồng sinh động, ngũ giác tăng lên trên diện rộng, miễn cưỡng có thể bắt lấy Đinh Linh Đang

nhANH NHƯ THÂN ẢNH QUỶ MỊ

Nhưng đối với đau đớn cảm tri mở rộng gấp mười lần, vừa nãy cú đâm kia tuy rằng không có đập mạnh, quyền phong vẫn rớt vào da thịt, mang đến trầy tằm thấu xương đau nhức, khiến cho hãn mồ hôi lạnh ứa ra, khoe mắt không ngừng co giật

Lý Diệu gắt gao cắn vào răng hàm, cố nén đau đớn, não tế bào sinh động độ lần thứ hai tăng lên, điên cuồng tính toán Đinh Linh Đang tốc độ, góc độ, vận động quỹ tích cùng với bước kế tiếp hướng đi

Làm Đinh Linh Đang nhắm ngay hãn ngực không hề hoa mỹ mà đập ra một quyền thì, hãn dĩ nhiên như kỳ tích giờ lên hai tay, giao nhau bảo hộ ở ngực

"Ầm!"

Ba, bốn tầng bao cổ tay tất cả đều bị đánh nổ, Lý Diệu đánh bay ra ngoài bảy, tám mét, hai tay phảng phất đã biến thành hai cái cháy hừng hực càn khôn, vẫn như cũ không có ngã xuống!

Đinh Linh Đang đáy mắt né qua một vệt đỏ như máu, trên mặt toát ra một luồng uy nghiêm đáng sợ sát khí, không lại cho hãn dù cho 0.1 giây phát huy tính toán lực cơ hội, trong nháy mắt xuất hiện ở Lý Diệu trước mặt, đùi đẹp cao nhấc, một cái thẳng thắn dứt khoát búa lớn bổ xuống, lập tức liền đem hãn phách tiến vào loạn trong đá, ngực cốt giáp hoàn toàn vỡ vụn, thiết giáp sâu sắc ao hãm xuống

Lý Diệu hướng lên trời phun ra một búng máu, cũng lại bò không đứng lên, đại não trong nháy mắt lui ra siêu tình táo tợn trạng thái, biến thành một oa nát chúc

Đinh Linh Đang thở một hơi dài nhẹ nhõm, tinh thần thoải mái, mặt mỉm cười, ngồi xổm ở Lý Diệu bên người, một bên giúp hãn cời xuống

chiến giáp, một bên dùng ánh mắt khó mà tin nổi đánh giá hần, chà chà thở dài nói:

"Người cái này tiểu yêu quái, thực sự là nhỏ tí tẹo cũng không thể coi thường, hơi hơi vừa mới hơi mất tập trung, người liền có thể sáng tạo ra một không lớn không nhỏ kỳ tích! Mới vừa rồi còn không ngăn được ta một quyền, hiện tại lại né qua ta một cước, ngăn trở ta một quyền, thật không đơn giản!"

"Nhưng mà, người năng lực kháng đòn thực sự quá yếu, ở trong thực chiến, người không thể vĩnh viễn né tránh hoặc là đón đỡ trụ sự công kích của kẻ địch, đều sẽ bị người bắn trúng, lúc này năng lực kháng đòn liền có vẻ đặc biệt trọng yếu "

"Vừa nãy lần chiến đấu này chỉ kéo dài 10 giây, người liền bế không được, khoảng cách 1 phút tiêu chuẩn còn kém rất xa đây!"

"Ở lan trong tình hải cố gắng tu luyện mấy tháng đi, đến học kỳ sau, hay là người liền có tư cách khi ta bồi luyện "

"Cố lên đi, tiểu đệ đệ!"

Mặt sau mấy câu nói, Lý Diệu cũng không hề nghe rõ, hần đây đầu đều là đã tràn xe cát ử rử

"Quá yếu, ta năng lực kháng đòn thực sự quá yếu, coi như xuyên qua ba, bốn tầng chiến giáp cũng không ngăn nổi nàng một đòn, 10 giây, chỉ có thể chống đỡ 10 giây, khoảng cách 1 phút quá xa xôi!"

"Nếu như năng lực kháng đòn có thể lại tăng lên một điểm, chỉ cần một chút, có thể gánh vác nàng ba, năm lần công kích, hơn nữa siêu tinh táo trạng thái nhảy cảm cảm tri cùng mạnh mẽ tính toán lực, thì có hy vọng chống đỡ một phút!"

"Cẩn thận ngấm lại, có hay không cái gì có thể tăng lên năng lực kháng đòn công pháp "

Lý Diệu hai con mắt bỗng nhiên như là hỏa, liều lĩnh nhảy lên, sau đó lại đau đến "Ai u" một tiếng cung eo đi

"Người làm sao? Đừng dọa ta a, có phải là ta ra tay quá nặng?" Đinh Linh Đang có chút tự trách

"Người, người đêm nay có phải là vẫn ở nhà?" Lý Diệu kích động vạn phần, hồn nhiên quên mất đau đớn

"Đúng đấy" Đinh Linh Đang không hiểu ra sao

"Vậy người chờ ta ba giờ đầu, không không không, năm cái giờ, mười hai giờ khuya, nhà người, phòng ngủ, chúng ta không gặp không về!"

Lý Diệu Nhãn trung phóng ra hung tàn ánh sáng, đối với Đinh Linh Đang mắt nhìn chăm chăm!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Không Chùy Không Luyện

Rời đi Đình Linh Đang gia, Lý Diệu một đường nhanh như chớp, thẳng đến vũ đấu hệ lơ lửng giữa trời sơn, một Mãnh tử đâm vào siêu cấp tinh tảo khoang

"Siêu tinh tảo trạng thái khởi động, não tế bào sinh động độ oanh đến cực hạn, 331!"

Trong nháy mắt, Lý Diệu ý thức xuất hiện ở luyện thiên tháp nơi sâu xa

Hắn không có bán giây do dự, thẳng đến đông nam một góc

Nơi này hai hàng giá sách, bày ra đều là tôi thể phương pháp

Cổ tu thể giới luyện khí hoàn cảnh vô cùng ác liệt, lô đỉnh phong kín tính không được, lúc nào cũng có thể bắn nhanh ra mấy ngàn độ nhiệt độ cao khí thể, hoặc là có chứa cực cường tính ăn mòn nọc độc

Hơn nữa đập rèn thủ đoạn lạc hậu, rất nhiều công tự đều cần nhờ luyện khí sư mạnh mẽ suy nghĩ ra được

Bởi vậy, cổ đại luyện khí sư phi thường chú trọng rèn luyện thân thể

Thật giống như cổ đại thợ rèn, thường thường là trâu cao ngựa lớn, khổng vũ mạnh mẽ hạng người

Luyện khí?

Luyện thiên tháp tầng thứ nhất, liền thu nhận không ít rèn luyện thể phách kỳ công tuyệt nghệ

Lý Diệu nhìn lướt qua, liền đem bàn tay hướng về phía được xưng là "Bách luyện tông đệ nhất rèn luyện bí tịch" (muôn vàn thử thách)!

(muôn vàn thử thách) là Bách Luyện Tông trưởng lão "Thiết mộc thượng nhân" sáng lập tôi thể bí thuật

Thiết mộc thượng nhân tuy rằng ở luyện khí thượng không có thành tựu quá lớn, thể nhưng thân thể sự cường hãn, nhưng là Bách Luyện Tông kế đến hàng đầu!

Truyền thuyết ở một lần luyện khí sự cố trung, lô đỉnh phát sinh nổ tung, toàn bộ luyện khí sư đều bị nhiệt độ cao cùng khói độc bao phủ, mặc dù Kim đan cường giả cũng không dám dễ dàng tới gần

Mà lúc đó chỉ có Trúc cơ kỳ cảnh giới đỉnh cao thiết mộc thượng nhân, nhưng dựa vào mạnh mẽ thể phách, xông vào luyện khí thất, cứu ra ba tên đồng môn, trong lúc nhất thời bị đồng môn kinh động như gặp thiên nhân, mà (muôn vàn thử thách) cũng là trở thành Bách Luyện Tông đệ nhất tôi thể thần thông!

Tương truyền thiết mộc thượng nhân khi còn trẻ thân thể cực kỳ suy nhược, không những không có tư cách luyện khí, liền tiến vào đánh thép phòng đảm nhiệm "Đánh thép tạp dịch" tư cách cũng không có

Còn hẳn lại là một đối với luyện khí thuật cực kỳ mê người, một rảnh rỗi liền ở đang đánh thép cửa phòng, xem đông đảo sư huynh đệ rèn thiên tài địa bảo

Lâu dần, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến:

"Nếu như sắt thép có thể thông qua một lần lại một lần rèn không ngừng đi trừ tạp chất, thay đổi kết cấu bên trong, trở nên cứng rắn không thể phá vỡ "

"Người thân thể máu thịt, có hay không có thể bào chế y theo chỉ dẫn, thông qua muôn vàn thử thách, trở nên cực kỳ mạnh mẽ đây?"

Người bình thường nếu là sinh ra ý niệm như vậy, chỉ sợ chớp mắt sẽ quăng đến sau đầu, xem là nói chuyện viễn vông

Thiết mộc thượng nhân nhưng là một cực kỳ điên cuồng người, dĩ nhiên thật sự tìm một cái chuỳ sắt học sư huynh đệ rèn sắt thép thủ pháp, hướng trên người mình đập mạnh

Vừa bắt đầu đương nhiên là đem mình tạp đến gân xương gãy chiết, phun máu phè phè, bị người khác xem là chuyện cười lớn

Cũng may Bách Luyện Tông không phải tầm thường giang hồ môn phái, có chính là linh đan diệu dược, thân thể một chút đau xót đều là thuốc đến bệnh trừ

Liên như vậy, thiết mộc thượng nhân một lần lại một lần đem mình tạp đến thương tích khắp người, trải qua mười mấy năm tìm tòi lại thật sự bị hấn đi ra một cái chưa từng có ai con đường

Sau lần đó trăm năm, mãi đến tận ngã xuống trước thiết mộc thượng nhân vẫn ở kiên trì không ngừng mà cải tiến tôi thể phương pháp, cuối cùng sáng lập (muôn vàn thử thách) môn thần thông này

Căn cứ thiết mộc thượng nhân ở (muôn vàn thử thách) lời mở đầu trung tự biên tự diễn, này thần thông là toàn bộ Tu Chân Giới độc nhất vô nhị, ở chịu đòn trung tăng cao thực lực kỳ công tuyệt nghệ

Sự công kích của kẻ địch, chẳng khác gì là chùy sắt rèn, đánh cho càng hung ác thực lực tăng lên liền càng nhanh!

Một khi tu luyện tới cảnh giới chí cao, thân thể máu thịt biến thành cứng rắn không thể phá vỡ thiên tài địa bảo, thậm chí có thể "Thấy thần không xấu, gặp tai kiếp bất diệt"!

Lời ấy cố nhiên có chút nói khoác không biết ngượng, liền ngay cả thiết mộc thượng nhân chính mình không có "Thấy thần không xấu gặp tai kiếp bất diệt", như thường ngã xuống

Có điều tu luyện (muôn vàn thử thách) sau khi, thân thể như cương như sắt, tăng lên cực lớn năng lực kháng đòn, này ngược lại là chính xác trăm phần trăm

"Có muốn hay không tu luyện?"

Lý Diệu trầm ngâm lên

Làm Bách Luyện Tông đệ nhất tông bí pháp, (muôn vàn thử thách) đương nhiên không phải như thế dễ dàng luyện thành, cần tiêu hao thời gian dài cùng tinh lực

Nếu như chỉ là vì kiếm lời Đinh Linh Đang mấy cái học phân, tựa hồ thì có chút không có lời

Hắn còn không bằng sớm một chút nhi hoàn thành quá a một hình cái tạo, luyện chế một ít pháp bảo đi ra, đi cùng bạn học hồi đoái học phân

Có điều quá a một hình là loại nhỏ luyện khí lô, sản năng cực kỳ có hạn

Còn hắn là cái sơ học sạ luyện người mới, coi như mỗi lần đều nơm nớp lo sợ địa luyện chế thành công, có thể luyện chế ra bao nhiêu pháp bảo?

Huống chi người khác cũng chưa chắc muốn cùng hãn hồi đoái, trường học tự nhiên có công khai con đường, dùng vô cùng rẻ tiền học phân, hướng về học sinh cung cấp hơn trăm trống khá là kinh điển pháp bảo, đầy đủ thỏa mãn hằng ngày tu luyện cần

Những này kinh điển pháp bảo, đều là các Đại tông phái hơn trăm năm trong quá trình luyện chế sửa đổi không ngừng, cuối cùng định hình, ngưng tụ vô số thâm niên luyện khí sư tâm huyết

Lý Diệu cũng không có tự tin, lập tức liền luyện chế ra vượt qua kinh điển pháp bảo đi cạnh tranh

"Cuối cùng, hay là muốn đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú!"

"Quá a một hình luyện khí lô, có thể luyện chế một ít khá là đặc thù pháp bảo, cung chính ta sử dụng "

"Thế nhưng thực lực của ta muốn tăng lên điên cuồng, chỉ ít không thể kéo đoàn đội chân sau "

"Tu luyện (muôn vạn thử thách), tuy rằng tăng lên không được bao nhiêu lực công kích, nhưng có thể tăng lên rất nhiều năng lực kháng đòn, chẳng khác gì là tăng lên chiến trường sinh tồn năng lực, coi như đánh không lại yêu thú, sẽ không bị nó một móng vuốt nạo chết "

"Đối với một tên luyện khí sư tới nói, như vậy đủ chứ?"

Từ nhỏ ở nguy cơ tứ phía pháp bảo phần mộ lớn lên, Lý Diệu nội tâm vẫn có loại sâu sắc không an toàn cảm

Tuy rằng hãn khát vọng trở thành luyện khí sư, nhưng xưa nay không cho là bằng vào pháp bảo liền có thể bảo vệ mình

Cùng Đinh Linh Đang hai lần giao chiến, càng làm cho hắn sâu sắc biết được mình và cao thủ chân chính trong lúc đó, đến tột cùng hơn kém nhau bao nhiêu

"Bằng ta thực lực bây giờ, đối mặt một tên Trúc cơ kỳ cấp thấp người tu chân, coi như khắp toàn thân đều treo đầy pháp bảo, vẫn là sẽ bị nghiền ép"

"Mà ở đại hoang nơi sâu xa, Trúc cơ kỳ cấp thấp người tu chân yêu thú càng mạnh mẽ, chỗ nào cũng có!"

"Vì phát triển sau này, nhất định phải tăng cao thực lực, ít nhất phải trước tiên tăng lên năng lực kháng đòn!"

Nghĩ tới đây, Lý Diệu tập trung tinh thần, tiến vào (muôn vàn thử thách) thế giới

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Vô số ý nghĩ từ cuốn sách thượng bay lên, cùng Lý Diệu ý thức hòa làm một thể từng cái từng cái đả tọa Đờ, khiếu huyết Đờ cùng thân thể kết cấu Đờ đánh vào thần hồn của hắn

(muôn vàn thử thách) then chốt, ở chỗ "Bên trong ở ngoài" ba cái mức độ

Bên trong thân thể, muốn mình tưởng chín mươi chín trồng thiên tài địa bảo nội tại cấu tạo, coi chính mình là thành này chín mươi chín trồng thiên tài địa bảo, tưởng tượng chính mình chính đang chịu đựng rèn, các loại tạp chất đều từ trong cơ thể sắp xếp ra kết cấu thân thể trở nên càng thêm chặt chẽ

Ở mặt ngoài thân thể, thì lại muốn triệt để kích phát 180 cái khiếu huyết, kẻ địch mạnh mẽ oanh đến lực phá hoại dẫn vào 180 cái khiếu huyết,

lại tràn vào toàn thân, tẩy tủy phạt gân, thoát thai hoán cốt

Mà mấu chốt nhất chính là tầng ngoài, phải đem linh khí kích thích ra đến, ngưng tụ thành đặc thù bước đệm kết cấu, dùng để tiêu mất sự công kích của kẻ địch sức mạnh đều đều chuyển vận đến 180 cái khiếu huyết bên trong

Bằng không, kẻ địch không phải ngớ ngẩn, đương nhiên là vận lên toàn bộ sức mạnh hướng về phía một vị trí đánh, làm sao có khả năng đem sức mạnh phân tán thành 180 nói, đồng thời công kích 180 cái khiếu huyết? Lại không phải xoa bóp!

"Dùng linh khí ngưng tụ thành bước đệm kết cấu, kẻ địch một đạo sức mạnh chuyển hóa thành 180 nói, bước đi này mấu chốt nhất!"

"Nếu như không có bước đệm, Đinh Linh Đang một cái trọng quyền hạ xuống ta trực tiếp bị đánh nổ, trả lại làm sao muôn vàn thử thách?"

"Bước đệm bước đệm "

Lý Diệu lông mày sâu sắc cau lên đến

Hắn phát hiện thiết mộc thượng nhân đưa ra bước đệm kết cấu, thực sự quá phức tạp, dĩ nhiên là linh khí kích thích ra đến, ở quanh thân ngưng tụ thành hơn vạn cái đường như tiểu lò xo như thế khối không khí

Làm kẻ địch một quyền oanh đến, sẽ bị hấn hơn vạn cái "Linh khí tiểu lò xo" phân tán, đừng nói phân tán thành 180 nói coi như phân tán thành 1,800 nói đều có khả năng, lực phá hoại tự nhiên rơi xuống thấp nhất, không những không đủ để tạo thành thương tổn, trái lại có thể dùng để tu luyện

Vấn đề ở chỗ, bằng Lý Diệu cái này Tiểu Tiểu Luyện Khí kỳ bốn tầng đối với linh khí chưởng khống vẫn không có tinh diệu đến cảnh giới như

vậy, căn bản không thể linh khí phân hoá thành hơn vạn đoàn, mỗi một đoàn đều muốn ngưng tụ thành tiểu lò xo hình thái, còn muốn dựa theo quy luật nhất định sắp xếp

"Quá khuếch đại đi, muốn đem linh khí khống chế được như vậy tinh diệu, Trúc cơ kỳ cường giả tối đỉnh cũng chưa chắc có thể làm được, môn thần thông này căn bản không thích hợp nhập môn đệ tử tu luyện!"

"Không trách nói đến là Bách Luyện Tông đệ nhất tài thể thần thông, nhưng là Âu Dã tử trong ký ức, ngoại trừ thiết mộc thượng nhân ở ngoài, căn bản không bao nhiêu người tu luyện, chỉ còn dư lại này mấy quyển công pháp bãi ở đây!"

"Nhưng là không đúng vậy, thiết mộc thượng nhân chính mình vừa bắt đầu, lại là làm sao tu luyện đây?"

Lý Diệu nâng quai hàm cân nhắc nửa ngày, nghĩ đến một khả năng

Phỏng chừng thiết mộc thượng nhân mới bắt đầu cũng chính là dựa theo trên giang hồ (Kim Chung Tráo), (Thiết bố sam), (thập tam thái bảo khổ luyện) như thế luyện

Đánh bậy đánh bạ luyện xưng tên đường sau khi, trở thành một đại tông sư, muốn lưu danh sử sách, trong biên chế công pháp thì, tự nhiên không thể ăn ngay nói thật

Bằng không, đàn hoàng nói chúng ta này bản (muôn vạn thử thách) là thoát thai từ (Kim Chung Tráo Thiết bố sam), nhiều không cách điệu?

Đương nhiên là muốn viết đến huyền diệu khó hiểu, tối nghĩa khó hiểu, mới có thể biểu lộ ra ra người tu chân siêu phàm thoát tục

Vậy cũng là là cổ tu thế giới một loại tập tục xấu, không ít cổ tu trong biên chế công pháp tu luyện thì, đều yêu thích mây mù dày đặc, huyền diệu

khó hiểu, tổng kết lên bốn chữ: Không nói tiếng người!

Oán thầm vài câu, Lý Diệu bỗng nhiên nghĩ đến:

"Muốn tu luyện (muôn vạn thử thách), then chốt ở chỗ bước đệm, mà bước đệm phương pháp cũng không chỉ là xo một loại "

"Thiết mộc thượng nhân niên đại đó, có thể nghĩ đến lò xo kết cấu đã rất đáng gờm, thế nhưng đến hiện đại, chúng ta trả lại có rất nhiều trông bước đệm kết cấu a!"

Lý Diệu là luyện khí sư, bước đệm là luyện khí học trung phi thường trọng yếu một khái niệm, trong mấy tháng này hắn học được vô số loại phi thường kinh điển bước đệm phương thức

Có điều cẩn thận suy tư, hắn nhưng buồn bực phát hiện, mỗi một loại bước đệm kết cấu đều hết sức phức tạp, căn bản không phải Luyện Khí kỳ bốn tầng có thể mô phỏng

"Đơn giản nhất bước đệm phương thức, đến tột cùng là cái gì vậy "

Lý Diệu chăm chú suy nghĩ, thần hồn nơi sâu xa bỗng nhiên "Ầm" một tiếng, có món đồ gì nổ tung

Đó là khí nang

Một con lắp đặt đang phi toa trên xe khí nang

Phi toa tốc độ xe cực nhanh, vạn vừa phát sinh sự cố, rất có thể nháo chết người

Vì lẽ đó luyện chế phi toa xe tông phái đều sẽ ở trong xe lắp đặt lượng lớn khí nang, bình thường thu nạp, một khi phát sinh va chạm, trong nháy mắt bắn ra, bành trướng gấp trăm lần, cho hành khách cung cấp cực kì trọng yếu bước đệm!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Tùy Tiện Người Bất Nạt

Ngọ Dạ mười một giờ năm mươi lăm phút

Đinh Linh Đang khoanh chân ngồi ở trên giường, hướng về phía màn ánh sáng trung một tên cao lớn thô kệch nam sinh trừng mắt, liên thanh kêu quái dị:

"Đoạn Trạch Vũ, thiết thời ta trả lại coi ngươi là thành một cái thẳng thắn cương nghị ngạnh hán, không nghĩ tới bây giờ tìm người giúp một chút xíu việc nhỏ, để ngươi làm một người bồi luyện, mỗi ngày cho ta chà đạp ba mươi, năm mươi phút cũng không được? Quá không coi nghĩa khí ra gì đi!"

Tên là Đoạn Trạch Vũ nam sinh sợ đến sắc mặt trắng bệch, trong lòng âm thầm kêu khổ

Hắn mặc dù là sắp tốt nghiệp lớp lớn học sinh, thực lực đạt đến Luyện Khí kỳ chín tầng, thì lại làm sao là Đinh Linh Đang con này bạo long đối thủ?

Mỗi ngày bị hắn chà đạp ba mươi, năm mươi phút, thực làm sống không bằng chết, cái gì gọi là "Một chút xíu việc nhỏ" a!

"Đinh lão sư, từ ta tiến vào thiết quyền hội tới nay, ngươi là được thiết quyền hội hội trưởng, vẫn dẫn dắt chúng ta những này học đệ môn tu luyện, ta trong ngày thường nhận được ngươi nhiều quan tâm "

"Cho nên, ta bản thân thật là phi thường kính ngưỡng lão nhân gia người, rất muốn giúp người việc này!"

Đoạn Trạch Vũ nhanh chóng gián đoạn linh hạc đưa thư

"Một năm nửa năm? Người tại sao không nói mười năm tám năm a!"

Đinh Linh Đang giận không nhìn nổi, đá một cái bay ra ngoài tinh não, cầm đem cây quạt dùng sức lay động, đầy bụng hờn dỗi không chỗ phát tiết, bộ ngực cao vút đồng thời một phục, run run rẩy rẩy

Hắn thực sự không nghĩ tới, tìm một tốt bồi luyện viên sẽ như vậy khó!

Bồi luyện là một loại hết sức khó xử nhiệm vụ, thực lực quá yếu người không chịu nổi hắn ba quyền hai chân, căn bản không có bồi luyện ý nghĩa; mà thực lực khá mạnh học sinh, đại có thể đi cánh đồng hoang vu nơi sâu xa săn giết yêu thú hoặc là ở trên lôi đài dương danh lập vạn, làm sao đăng đến cho hắn làm người bao thịt đây?

Hơn nữa Đinh Linh Đang con này hình người nữ bạo long ở đại hoang chiến viện có thể nói là hung danh trác, ai cũng biết hắn là cuồng nhiệt nhất võ đạo cường giả, tuy rằng chỉ có Trúc cơ kỳ cấp thấp, một khi khởi xướng phong đến, trời mới biết hắn có thể nổ ra cỡ nào sức mạnh cuồng bạo!

Nếu như hắn đem treo giải thưởng học phân nhắc lại cao một chút có trọng thưởng tất có người dũng cảm, có lẽ sẽ có hắn không sợ chết hạng người đến tông quân

Nhưng coi như lão sư trong tay có thể chi phối học phân là có hạn

Nếu như là giáo sư, phó giáo sư như vậy thâm niên đạo sư, đương nhiên có thể tuyên bố giá trị liên thành nhiệm vụ

Mà Đinh Linh Đang là năm nay vừa tốt nghiệp lưu giáo thanh niên giáo sư, cấp bậc là "Trợ giáo", trong đại học thấp nhất một đẳng cấp

Hắn có thể tự do chi phối học phân ít ỏi, một phút 10 cái học phân, đã là cực hạn

Vì lẽ đó, suốt cả một buổi tối đều không ai hưởng ứng nhiệm vụ của nàng, mà khi hắn mặt dày tìm tới một ít lớp lớn học sinh thì những này ở yêu thú rằng nanh mặt không biến sắc ngạnh hán môn dĩ nhiên mỗi một người đều sợ đến trực run, ấp úng địa tìm chút cớ lấp liếm cho qua, lại không nửa người đồng ý khi nàng bồi luyện!

"Bang này kẻ vô dụng, trả lại không nhân gia Lý Diệu mang trông đây!"

Đinh Linh Đang thở phì phò lắm lắm lâu bầu

Đang lúc này, dưới lầu vang lên thanh âm lạnh lạnh dễ nghe: "Lý Diệu tới rồi! Lý Diệu tới rồi!"

Đinh Linh Đang khóe miệng câu lên, lộ ra hiểu ý mỉm cười

Không biết tại sao, mỗi lần nhìn thấy Lý Diệu, tâm tình của nàng đều sẽ không tự chủ được địa tốt lên

Lý Diệu tiểu tử này tuy rằng tính cách có chút cực đoan có lúc không biết trời cao đất rộng, thậm chí có chút đàn độn để Đinh Linh Đang không nhìn được muốn đi vò hắn hai cái

Có điều thấy thế nào đều những kia sợ hãi rụt rè gia hỏa càng như người đàn ông

Nam nhân như vậy, mới đủ tư cách khi nàng Đinh Linh Đang huynh đệ tốt, anh em tốt!

"Mau lên đây mau lên đây, ta ngược lại muốn xem xem, chỉ là năm cái giờ, người có thể mang đến niềm vui bất ngờ ra sao!"

Đinh Linh Đang vui rạo rực địa từ trên giường nhảy lên một cái không để ý tới xuyên dép, đi chân trần đi ra ngoài đón

Lý Diệu quả nhiên cho hắn mang đến rất lớn kinh hỉ!

Làm hai người lại một lần tiến vào lan biến sao, xuất hiện đang quái thạch đá lởm chởm trên hòn đảo nhỏ, Đinh Linh Đang vô cùng tùy ý nổ ra một quyền thì, lập tức phát hiện không đúng

Hắn quyền phong khoảng cách Lý Diệu ngực còn có 5 milimét thì trong không khí bỗng nhiên truyền đến "Đột" một tiếng

Phảng phất một đoàn khí thể đột nhiên căng phồng lên đến, vừa giống như là hắn mạnh mẽ nổ nát một bong bóng lớn

Bong bóng lớn đương nhiên không đủ để ngăn trở hắn trọng quyền, nhưng làm nàng nguyên bản tập trung ở một điểm thượng sức mạnh hướng về bốn phương tám hướng tránh thoát, bị phân tán thành bảy, tám nói tán loạn sức mạnh, phân biệt bắn trúng Lý Diệu mỗi cái vị trí

Lý Diệu mặc trên người bốn tầng chiến giáp, lại mạnh mẽ đứng vững cú đâm này, tuy rằng đau đến nhe răng trợn mắt, vẫn nhảy nhót từng búng!

"Không sai a, dùng năm cái giờ liền nắm giữ một loại chiến đấu mới kỹ xảo, lại có thể mạnh mẽ gánh vác ta một quyền?"

"Đây là thao túng linh khí mô phỏng đi ra tá lực phương thức chứ? Được, làm nóng người xong xuôi, để người mở mang kiến thức một chút tỷ tỷ thực lực chân chính!"

Đinh Linh Đang thấy hàng là sáng mắt, cực kỳ hưng phấn, từ cái cổ vẫn hồng đến bên tai, liền vành tai cũng giống như là cháy bình thường đỏ tươi ửng ửng, tốc độ trong nháy mắt tăng lên một cấp số, như một đạo màu đỏ làn sóng, Lý Diệu triệt để nuốt chửng!

"Ầm!"

Lý Diệu cảm giác mình bị cuốn vào sóng to gió lớn, vừa giống như là đưa thân vào cơn lốc trung ương, đỉnh tai như ọc tiếng sóng lớn điên cuồng oanh kích màng tai, liền hô hấp cùng tim đập đều trở nên cực kỳ gian nan

Hắn đã sớm tiến vào siêu tình tảo trạng thái, tính toán lực tiêu đến cực hạn, không chỉ có thể coi là ra Đinh Linh Đang tốc độ, góc độ cùng khả năng xuất hiện vị trí, càng quan trọng là thao túng linh khí ở trước mặt hình thành một lại một hẹp hòi nang, ở Đinh Linh Đang nắm đấm sinh mệnh chính mình trước đúng lúc nổ tung

Muốn làm đến này, tiêu hao tính toán lực thực làm cải trang quá a một hình càng cao hơn!

Lý Diệu cảm giác mình mỗi một viên não tế bào cũng bắt đầu thiêu đốt, mỗi một giây đồng hồ đều có vô số viên tinh thạch bom ở trong đầu mạnh mẽ nổ tung

Mà càng thêm làm hắn khó có thể chịu đựng, là đau đớn, là không cách nào dùng bút mực miêu tả một phần vạn đau đớn!

(muôn vạn thử thách) tinh túy là phân tán sức mạnh của kẻ địch đến kích thích 180 cái khiếu huyết, loại kích thích này bản thân sẽ mang đến thường người không cách nào nhận được đau đớn

Lý Diệu ở siêu tình tảo trạng thái, thần kinh độ cao sinh động, đối với đau đớn cảm tri lại nhiều lần bình thường nhạy cảm gấp mười lần

Hai người chồng chất, loại kia chết đi sống lại tư vị, đừng nói người bình thường, liền coi như là bình thường người tu chân cũng chưa chắc bế đến hạ xuống!

"Tê "

Lý Diệu hai mắt đỏ đậm, đau đến không muốn sống, ép buộc chính mình phóng không đại não, chặt đứt cảm giác đau thần kinh cùng não tế bào liên tiếp, đồng thời yên lặng minh tưởng:

"Ta là một khối thiết, ta là một khối cương ta không sợ thống, ta không sợ thống, ta không có đau hay không không có đau hay không không có đau hay không! Muôn vàn thử thách! Muôn vàn thử thách mới có thể gặp tai kiếp bất diệt, thấy thần không xấu!"

Có như thế mấy chục giây, minh tưởng đưa đến tác dụng, hẳn thật sự cảm tri không tới nửa điểm thống khổ, tiến vào một loại huyền diệu khó hiểu kỳ ảo cảnh giới, trong đầu chỉ có liên tiếp con số không ngừng lóe sáng, trước mắt Đinh Linh Đang mỗi một cái động tác đều phân giải thành chính xác cực kỳ tốc độ, góc độ cùng khoảng cách còn hẳn đều là có thể vừa đúng địa ở trọng quyền oanh đến trước ngưỡng tự lại một linh khí phao

Có điều Đinh Linh Đang rất nhanh sẽ biết rõ linh khí phao tá lực nguyên lý, hẳn là võ đạo thiên tài, lập tức nghĩ ra con đường phá giải, mỗi lần công kích đều ở lại trước sau lạng kinh khí, tầng thứ nhất sắc bén như châm, trước tiên đem linh khí phao đâm thủng, sau đó mới là bài sơn đảo hải chân chính thể tiến công

Lý Diệu căn bản không ngờ tới còn có biến hóa như thế, miễn cưỡng chống đỡ hai chiêu sau khi liền quăng mũ cỡi giáp bị Đinh Linh Đang một chân nổ ra hơn hai mươi mét, ngực chiến giáp đập phá cái nát bét liền xương ngực đều mơ hồ vỡ vụn

"Hô "

Lý Diệu ngã chổng vó lên trời nằm ở đá vụn trung, thất vọng nhìn lên bầu trời, phảng phất lại trở về Âu Dã tử trong trí nhớ, lần thứ nhất bị "Cự linh thần" dùng 108 tay áo choàng loạn chùy pháp mạnh mẽ chà đạp Nhật Tử

Đinh Linh Đang cười híp mắt xuất hiện ở trước mặt hắn

Hắn đầy bụng phiền muộn quét đi sạch sành sanh, tinh thần thoải mái, trong mắt lờ lờ toả sáng phảng phất vừa hưởng thụ một trận phong phú bữa tiệc lớn

Mà Lý Diệu, tự nhiên chính là bữa này "Phong phú bữa tiệc lớn"

Lý Diệu tay chân bủn rủn, không thể động đậy, chỉ có thể mạnh mẽ trừng mắt hắn, trên mặt tràn ngập oan ức cùng không phục

Đinh Linh Đang một bên giúp hắn xúc thuốc một bên cười dài mà nói:

"Đừng trách tỷ tỷ ra tay quá nặng a, ai kêu người mới nghĩ ra được kỹ xảo chiến đấu như vậy quái lạ, tỷ tỷ thấy hàng là sáng mắt, nhất thời không khống chế được, mới sẽ đem người đánh thành như vậy, có điều người không phải không hề thu hoạch, đoán xem xem, người kiên trì bao lâu?"

"Kiên trì bao lâu? Lẽ nào —— "

Lý Diệu trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo, một trở mình ngồi dậy đến

"Ha ha, đầy đủ sáu mươi hai giây, thật là một yêu nghiệt!"

Đinh Linh Đang làm nổi lên ngón tay ngọc, ở Lý Diệu trên lỗ mũi không nhẹ không nặng quất một hồi

Lý Diệu mừng rỡ như điên, không biết chỗ nào đến khí lực, dĩ nhiên bính lên cao hai mét, khua tay múa chân: "Ta thành công, ta thật sự kiên trì một phút, ta bắt được mười cái học phân!"

Tuy rằng chỉ là mười cái học phân, hãn nhưng cảm thấy bắt được một trăm học phân cũng cao hơn hưng, chuyện này quả thật là từ bá vương long hàm răng khe trong mạnh mẽ đoạt lại vô cùng a!

"Trước tiên đừng kích động, nói cho một mình người rất bất hạnh tin tức, người ngàn vạn chịu đựng "

Đinh Linh Đang đầy mặt quái lạ, "Tuy rằng người vượt qua một phút, thế nhưng người cũng không có vào internet lĩnh nhiệm vụ của ta, không có toàn bộ bồi luyện quá trình quay chụp hạ xuống, vì lẽ đó này cũng không phải một lần chính thức bồi luyện, là không cách nào bắt được học phân "

"Bằng không, nơi này chỉ có hai chúng ta, ta đi ra ngoài nói người theo ta luyện mười phút, chẳng lẽ có thể trực tiếp cho người một trăm học phân?"

"Học phân chế độ là đại hoang chiến viện cơ sở, mỗi một phân đều phải trải qua nghiêm ngặt xét duyệt, không có chứng cứ, khẳng định không thể loạn phát học phân "

"Vì lẽ đó, người muốn bắt được mười cái học phân, trước tiên vào internet lĩnh nhiệm vụ, sau đó mở ra camera pháp bảo, kiên trì nửa một phút chứ, hiện tại ta thừa nhận, người có tư cách khi ta bồi luyện!"

"Thập! Sao!"

Lý Diệu lại như là bị thiên lôi đánh, cả người đều động lại ở khuỷu tay múa chân tư thái, nửa ngày không bình tĩnh nổi

Mà trong mắt, từ từ toát ra chiến đao càng thêm sắc bén sát khí

"Nói cách khác, ta bị người không công đánh cho một trận "

"Từ kỹ thuật thượng nói, đúng là "

"Vậy người không nói sớm!"

"Ta làm sao biết người như thế uy mãnh, có thể kiên trì lâu như vậy a, còn tưởng rằng ba quyền hai chân liền có thể đem người trừng trị đây! Ai nha, thật không hổ là ta Đinh Linh Đang khám phá ra tu luyện thiên tài, là được cùng bình thường lính tôm tướng của không giống, đặc biệt nài đánh!"

"Người —— "

"Đường đường nam tử hán, đừng như thế bụng dạ hẹp hòi mà, quá mức ta cho người đánh một phút xả giận tốt rồi!"

Đinh Linh Đang bắt đầu chơi xấu

Lý Diệu tức giận đến phổi đều sắp nổ tung, tàn bạo mà trừng mắt Đinh Linh Đang, vẻ mặt dữ tợn, tựa hồ muốn đem hắn một cái nuốt xuống

Đinh Linh Đang đầy mặt vô tội, chớp nửa ngày con mắt, rốt cục không nhìn được cười ha ha, cười đến ngửa tới ngửa lui, nước mắt đều bật cười

"Ngốc đệ đệ, là lừa người a! Hòn đảo này là lan biến sao trung đối chiến khu, bên trong góc giấu diếm thu chép hệ thống, sẽ tự động ghi lại đối chiến video "

"Vì lẽ đó, chỉ cần cầm những video này, lại vào internet bổ một thủ tục, mười cái học phân liền đến tay a!"

Lý Diệu triệt để há hốc mồm, sững sốt nửa ngày mới hỏi: "Tại sao gạt ta?"

Đinh Linh Đang cười hì hì trả lời:

"Bởi vì là ta bỗng nhiên rất muốn nhìn thấy người giận tím mặt, nhưng bởi vì không đánh lại được ta, chỉ có thể trốn ở một bên lén lút sinh hờn

dối, sau đó hung tợn trừng mắt về mặt của ta —— đúng, là được hiện tại bộ này phối đều khí nổ nhưng không thể làm gì đáng dấp, thật đáng yêu!"

"Đây là cái gì tâm thái?" Lý Diệu hoàn toàn không hiểu nổi

"Bình thường tỷ tỷ đối với đệ đệ không đều là loại tâm thái này, cũng không có việc gì đã nghĩ bắt nạt hẳn một hồi a!" Đinh Linh Đang chuyện đương nhiên địa nói

Lý Diệu nheo mắt lại, nghiêng răng nghiêng lợi: "Đệ đệ là sẽ lớn lên, một ngày nào đó, ta sẽ mạnh hơn người, đến thời điểm liền đến phiên ta bắt nạt người!"

"Ha ha ha, không thể!" Đinh Linh Đang cười to ba tiếng, như chặt đinh chém sắt

"Nếu như thật sự có ngày đó đây?" Lý Diệu Nhãn trung phóng ra thuộc về kèn kèn nguy hiểm ánh sáng

"Thật sự có ngày đó, theo người làm sao bắt nạt tỷ tỷ đều được!" Đinh Linh Đang cười toe toét địa nói, căn bản không để ở trong lòng

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Đến Rồi Một Quần Học Sinh Cấp Ba

Từ đêm đó lên, Lý Diệu liền vì sẽ có một ngày có thể mạnh mẽ bắt nạt một hồi Đinh Linh Đang, triển khai điên cuồng tu luyện

Ngược lại các loại lý luận kinh điển đã đọc thuộc lòng, còn sót lại là được ở trên thực tế không ngừng tìm tòi, dùng kinh nghiệm đi tiêu hóa hấp thu các loại tối nghĩa thâm thúy lý luận, đây là hết sức công phu, muốn tìm cả đời đi nghiên cứu, không thể gấp với nhất thời

Hắn thẳng thắn giảm thiểu ở luyện thiên trong tháp học tập lý luận thời gian, mỗi ngày hoa vài cái giờ, ở lan biển sao nơi sâu xa cùng không nhìn thấy ám lưu chống lại

Thân thể đối kháng lan biển sao đồng thời, đại não ở điên cuồng vận chuyển, lợi dụng tiểu thiên sa phép tính, quầng mặt trời chín toán, giới tử phép tính cấu tạo ra một lại một bọt khí hình thái

Muốn đối mặt Đinh Linh Đang con này bạo long hình người, bằng vào đơn giản bọt khí không thể được

Dần dần, Lý Diệu đối với linh khí cường không tăng lên tới độ cao hoàn toàn mới, hắn mô phỏng đi ra không còn là từng cái từng cái đơn giản bọt khí, mà là bong bóng lớn bên trong trù vào trung khí phao, trung khí phao bên trong lại trù vào bảy, tám cái bong bóng nhỏ, bọt khí chồng chất, lại như là một cái không nhìn thấy áo giáp, vững vàng bảo vệ toàn thân

Dù vậy, hẳn rất khó trong tay Đinh Linh Đang chiếm được tiện nghi

Đinh Linh Đang là võ đạo thiên tài, thường thường là Lý Diệu thiên tân vạn khổ cấu tạo đi ra bọt khí hình thái, hẳn chỉ cần tiếp xúc mấy chục giây, liền có thể nhìn thấu hư thực, nghĩ ra con đường phá giải

Khẩn đón lấy, cái gì gọi là Tử Dương chương, cái nào là phi hồng quyền, còn có cái gì kim lôi chỉ, hung hổ sát, sao bằng lực ba mươi, năm mươi trông kỳ công tuyệt nghệ liền húc đầu nấp nào đập tới

Coi như Lý Diệu phụ trọng năng lực lần thứ hai tăng lên, có thể mặc vào bảy, tám kiện chiến giáp hơn nữa hai khối thuần cương chế tạo đại tẩm khiên, đều không làm nên chuyện gì, nhiều nhất mười mấy Nhị Thập giây, sẽ bị mạnh mẽ đánh bay ra ngoài

Diên cuồng tu luyện mười vị trí đầu thiên hẳn không có một lần sống quá khoảng chừng nửa phút, tối thành tích tốt cũng chính là một chia làm hai mươi chín giây

May là ở trước mấy chục giây, Đinh Linh Đang trả lại không thăm dò rõ ràng hẳn bọt khí cấu tạo trước, nổ ra mỗi một quyền đều sẽ bị phân hoá thành mấy chục đạo lực lượng, phân biệt đánh vào không giống khiêu huyết kích phát (muôn vàn thử thách)

(muôn vàn thử thách) không hổ là Bách Luyện Tông đệ nhất tài thể bí thuật, ở năm giữ bước đệm huyền bí, đồng thời mạnh mẽ gánh vác không phải người đau đớn sau khi, Lý Diệu phát hiện thân thể chính đang lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sản sinh dị biến, trở nên càng càng cường tráng, cứng cỏi phảng phất ngũ đông ở dưới da cũng không phải bắp thịt, mà là một bó cột thô to thép

Mỗi lần Đinh Linh Đang một trận đánh, hẳn thể phách liền cường tráng một phần, liền có thể gánh vác càng nặng đả kích

Từ ngày thứ mười một bắt đầu, hãn từng bước giảm thiểu chiến giáp số lượng từ ban đầu bảy, tám kiện chậm rãi giảm thiểu đến bốn, năm kiện, hai, ba kiện

Lý Diệu vui mừng phát hiện, theo chiến giáp giảm thiểu, tốc độ của hãn có nhanh chóng tăng lên, mà năng lực kháng đòn lại bị (muôn vàn thử thách) điên cuồng cường hóa, tốt nhất một lần, hãn ở Đỉnh Linh Đang đánh túi bụi bên dưới kiên trì hai phút!

Đến ngày thứ ba mươi, Lý Diệu dựa vào tinh não giống như tính toán lực cùng (muôn vàn thử thách) tu luyện được cường tráng thể phách đã có thể miễn cưỡng gánh vác Đỉnh Linh Đang 3 phút tiến công

Đỉnh Linh Đang đối với hãn biến hóa cực kỳ giạt mình, đối với hãn bồi luyện công tác càng ngày càng thoả mãn, hai người mỗi ngày sớm trung muện các huấn luyện một lần tuy rằng Lý Diệu vẫn bị hoàn toàn áp chế, chỉ ít sẽ không bị thuận sát, tình cờ trả lại có thể Tiểu Tiểu địa giẫy dựa một hồi

Nguyên bản Lý Diệu cho rằng như thế cường độ cao võ đạo tu hành, nhất định sẽ ảnh hưởng luyện khí thuật tiến triển

Kết quả nhưng ngoài ý muốn

Mỗi lần cho Đỉnh Linh Đang làm xong bồi luyện sau khi, đầu óc của hãn đặc biệt sinh động, dòng suy nghĩ đặc biệt nhanh nhẹn không ít bình thường không cách nào mở ra vấn đề khó, tất cả đều giải quyết dễ dàng

Không ít linh quang lóe lên ý niệm điên cuồng thậm chí là ở trong chiến đấu bị Đỉnh Linh Đang đâm ra một quyền đến

Xem ra, người thân thể cùng đại não hỗ trợ lẫn nhau

Thân thể mạnh mẽ sẽ ngược lại kích thích đại não trở nên càng mạnh mẽ hơn

Càng không cần phải nói Lý Diệu ở siêu tình táo trạng thái trung điền cuồng tính toán Đinh Linh Đang công kích con đường, bản thân liền là một loại phi thường khủng bố đại não rèn luyện!

Liền như vậy, Lý Diệu không chỉ từ trên người Đinh Linh Đang kiểm được lượng lớn học phân, trả lại một đường hát vang tiến mạnh, lại thông qua vài môn rất khó Luyện Khí hệ bài chuyên ngành, tổng học phân ép thẳng tới 10 ngàn cửa ải lớn

Bất tri bất giác, đệ nhất học kỳ sắp kết thúc

Lý Diệu rốt cục hoàn thành cuối cùng phương án, chuẩn bị cải trang ra thuộc về riêng mình hãn bộ thứ nhất luyện khí lô

Hãn tính toán tốt rồi, học kỳ kết thúc thì hoàn thành quá a một hình luyện khí lô, nghỉ đông hãn không đi phù mâu thành, liền thừa dịp trong trường học khá là thanh tĩnh, luyện chế một ít tiện tay pháp bảo đi ra

Chờ học kỳ sau vừa bắt đầu, là có thể điên cuồng quét phân!

Ròng rã ba ngày, Lý Diệu đều đem mình nhốt tại trong kho hàng, ngơ ngác nhìn tán lác khắp mặt đất hài cốt

Ở hãn có thể nóng chảy sắt thép ánh mắt nhìn kỹ, mỗi một khối lạnh như băng hài cốt tựa hồ cũng ứng có sự sống, giãy giụa, nhảy lên, vũ đạo

Ngày thứ tư ánh bình minh đến thì, Lý Diệu trạm lên, hít sâu một hơi, làm xong trọn bộ tập thể hình thể thao, sau đó ung dung thông thả địa hoạt động cổ tay, phát sinh "Kèn kẹt" tiếng

Sau bảy ngày sáng sớm, một chiếc tạo hình xa hoa loại cỡ lớn phi toa xe trượt vào sóng dữ thành bầu trời

Trong xe ngồi hơn hai mươi tên mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, lạnh lẽo gió lạnh thổi bất diệt bọn họ lòng hiếu kỳ, cả kinh một sạ, lú ra lú rú

"Oa, nhiều như vậy toà lơ lửng giữa trời sơn, đại hoang chiến viện không hổ là chín đại tinh anh liên giáo một trong, tuy rằng xếp hạng cuối cùng, thực lực không thể khinh thường a!"

"Xem, giữa bầu trời còn có hai tên người tu chân đang luyện kiếm đây, quá nhanh, liền bọn họ cái bóng đều không nhìn thấy!"

"Không biết chúng ta chờ một lúc muốn tham quan đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, có phải là có như thế đồ sộ lơ lửng giữa trời sơn, có hay không cái gì cao thủ đây? Thực sự là chờ mong!"

"Chờ mong cái gì a, nhìn xem người là được đi học không để ý nghe giảng, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ là chín đại tối nát, hơn nửa năm trước vừa tao ngộ một lần nghiêm trọng sự cố, cả tòa lơ lửng giữa trời Sơn Đô nổ tung, vốn là vô cùng thâm!"

"Không thể nào, liền lơ lửng giữa trời Sơn Đô nổ tung, chúng ta tới đó tham quan món đồ gì?"

"Kim Tuyền lão sư, ngài năm nay mới từ biển sâu đại học Luyện Khí hệ tốt nghiệp, đối với luyện khí sư trong vòng tin tức nhất định rất linh thông, cho chúng ta nói một chút chứ, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đến cùng như thế nào a, tại sao Lôi trưởng lão nhất định phải chúng ta đến tham quan đây?"

Hết thầy thiếu niên đều đưa ánh mắt tìm đến phía trước nhất một tên khóe mắt mang theo vài phần ngạo khí thanh niên trên người

Những thiếu niên này, đều là "Thiên Cực một trung" học sinh cấp ba

Mà tên này năm nay mới vừa từ biển sâu đại học Luyện Khí hệ tốt nghiệp thanh niên tên là Kim Tuyền, là Thiên Cực môn đệ tử nội môn, cho bọn học sinh mở ra một đường Luyện Khí hệ vào môn học

Thiên Cực môn khá là truyền thống, từ sáng lập ban đầu liền vẫn lấy nghiên cứu phát minh các loại luyện khí làm chủ doanh nghiệp vụ, rất ít đặt chân cái khác lĩnh vực, là một trăm phần trăm không hơn không kém luyện khí tông phái

Thiên Cực một trung học sinh, cha mẹ đại thể là Thiên Cực môn nhân, chí ít là Thiên Cực môn dưới cờ mỗi cái xí nghiệp công nhân, làm đều là cùng luyện khí có quan hệ công tác

Vì lẽ đó, Thiên Cực một trung hoà xích Tiêu cấp hai như vậy tính tổng hợp cao trung không giống, là một khu nhà chuyên môn bồi dưỡng luyện khí nhân tài đặc sắc cao trung, có chút nghề nghiệp trường học ý tứ

Hàng năm, Thiên Cực một trung đô có không ít học sinh có thể thi đậu chín đại Luyện Khí hệ, đối với luyện khí sư trong vòng động thái hơi có nghe thấy, biết đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ là chín đại tối nát

Kim Tuyền thở dài, hai tay mở ra, khá là bất đắc dĩ nói:

"Các bạn học, đại hoang chiến viện lấy bồi dưỡng luyện thể giả cùng kiếm tu mà xưng, y học hệ cùng nghệ thuật hệ có kích thước nhất định, các người vừa nãy nhìn thấy, đều là những này trọng điểm viện hệ lơ lửng giữa trời sơn, đó là đương nhiên là có thể đồ sộ "

"Chúng ta muốn đi tham quan đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, nhưng là toàn liên bang tối nát một Luyện Khí hệ, hơn nữa trải qua nghiêm trọng sự cố sau khi, chỉ còn dư lại một tên lão sư, một tên học sinh, nào sẽ là hình dáng gì, đại gia tưởng tượng một chút, chuẩn bị tâm lý thật tốt, đừng chờ một lúc trợn mắt ngoác mồm, từng cái từng cái dần dần nói không ra lời, làm mất đi chúng ta Thiên Cực môn mặt mũi!"

"Cái gì?"

Hết thầy bạn học đều trạm lên, "Một tên lão sư, một tên học sinh? Còn có như thế kỳ hoa chuyên nghiệp? Vậy còn tham quan cái cái gì a!"

Kim Tuyền cố nén ý cười, đè ép áp tay, ra hiệu đại gia tắt cả ngồi xuống:

"Bình tĩnh đừng nóng, các vị bạn học, lần này là chúng ta Thiên Cực môn đức cao vọng trọng lôi vĩnh minh trưởng lão ở lại đại gia ra đến mở mang tầm mắt, đương nhiên là có đồ vật để đại gia thưởng thức, có ít nhất ba món đồ, là nếu như đại học làm sao tìm được cũng không tìm tới, các vị bạn học chờ một lúc mở to hai mắt, tuyệt đối không nên bỏ qua "

"Chín đại tối nát Luyện Khí hệ bên trong, còn có ba món đồ, là nếu như đại học làm sao tìm được cũng không tìm tới? Liền biến sâu đại học cũng không có sao?"

"Đương nhiên không có!" Kim Tuyền sắc mặt quái lạ, trong mắt mỉm cười

"Kim lão sư đừng điều chúng ta khẩu vị, nói mau đi!"

Các bạn học lòng hiếu kỳ tất cả đều bị Kim Tuyền câu lên

Kim Tuyền dựng thẳng lên một ngón tay, chậm rãi nói:

"Đệ nhất dạng, là được toàn liên bang duy nhất một đài ở vào vận chuyển trạng thái quá a một hình luyện khí lô!"

"Oa!"

Các bạn học tất cả đều bỗng cảm thấy phấn chấn

Quá a một hình là Thiên Cực môn trong lịch sử phi thường trọng yếu một khoản kinh điển luyện khí lô

200 năm trước Thiên Cực môn có điều là một tam lưu tông phái, ở đông đảo tông phái tàn khốc cạnh tranh trung khổ sở chống đỡ

Chính là nghiên cứu phát minh ra quá a một hình này khoản kinh điển luyện khí lô, mới bộc lộ tài năng, làm to làm mạnh, tới hôm nay bước lên chuẩn nhất lưu tông phái hàng ngũ

Bởi vậy, Thiên Cực trong cửa không ít đã có tuổi thế hệ trước môn nhân, đối với quá a một hình luyện khí lô có rất sâu cảm tình, thậm chí đưa nó xưng là "Bảo vật trấn phái"!

Có điều lại kinh điển kiểu dáng cũng sẽ lạc đơn vị, theo hai hình, ba hình, mãi đến tận hiện tại quá a chín hình luyện khí lô đưa vào sử dụng, đã sớm không ai dùng quá a một hình

Cho đến ngày nay, chỉ có một ít chuyên môn thu gom luyện khí lô viện bảo tàng, cùng với Thiên Cực môn chính mình tông môn lịch sử trưng bày quán bên trong, trả lại có thể tìm tới một hai đài, tất cả đều xem là đồ cổ cẩn thận từng li từng tí một địa thu ẩn đi

Trả lại ở vận chuyển bình thường, tập trung vào sinh sản quá a một hình luyện khí lô, tìm khắp cả toàn bộ liên bang cũng chưa chắc tìm được

Ai biết năm ngày trước, Thiên Cực môn bỗng nhiên thu được đến từ đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ cải trang công trình tán thành xin

Hi vọng Thiên Cực môn tán thành, chính là một đài già cỗi quá a một hình luyện khí lô!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Đại Hoang 3 Bảo

Ở luyện khí sư trong vòng, đối với luyện khí lô tiến hành cải trang là một loại thông lệ

Mỗi một tên luyện khí sư đều có được đặc biệt thủ pháp cùng quen thuộc, đối với luyện khí lô yêu cầu rất khác nhau

Thiên Cực môn như vậy lấy sinh sản luyện khí lô làm chủ doanh nghiệp vụ tông môn, ở cung cấp cải trang phục vụ đồng thời, sẽ không cấm chế người khác đi cải trang bọn họ sinh sản luyện khí lô

Cấp độ kia liền đem tới cửa chuyện làm ăn ra bên ngoài đấy

Thế nhưng, tự mình cải trang luyện khí lô, tồn ở một cái rất lớn vấn đề, một khi cải trang sau khi luyện khí lô sản sinh trực trặc, luyện chế ra đến pháp bảo không hợp cách, thậm chí phát sinh nghiêm trọng bất ngờ, như là lô đình nổ tung, trách nhiệm đến tột cùng do ai đến gánh chịu?

Đến tột cùng là luyện khí lô bản thân có vấn đề, vẫn là cải trang thì xảy ra vấn đề, vậy thì không nói được

Vì lẽ đó, muốn tự mình cải trang là có thể, thế nhưng cải trang sau khi hoàn thành, nhất định phải do Thiên Cực môn luyện khí sư tự mình tới cửa đến tiến hành đo lường, đo lường hợp lệ sau khi, ở luyện khí lô thượng gây đặc thù tán thành linh phù

Cực môn tán thành lần này cải trang là thành công, ngày sau vạn vừa phát sinh vấn đề, Thiên Cực môn cũng sẽ gánh chịu tương ứng trách nhiệm

Nếu như đo lường không hợp cách, Thiên Cực môn nhất định phải tỉ mỉ chỉ gặp sự cố đến tột cùng ra ở nơi nào, nếu như cải trang lần đầu vẫn là không phục, đều có thể lấy hướng về luyện khí sư hiệp hội xin trọng tài

Thiên Cực môn hàng năm đều muốn thu đến mấy trăm phân cải trang tán thành xin, vậy cũng là là tông môn hăng ngày nghiệp vụ

Có điều mấy năm qua cải trang công trình, đại thể là nhằm vào quá a sáu hình trở lên tiên tiến loại, liền quá A Nhị hình, ba hình cũng không nhiều thấy

Không nghĩ tới lại còn có người ở cải trang quá a một hình, còn muốn tập trung vào sinh sản!

Sơn Hải phái một đài sắp báo hồng quá a một hình chuyển nhượng cho đại hoang chiến viện, chuyện này Thiên Cực môn có biết một, hai, lần trước còn giúp bạn bịt tìm quá a một hình kết cấu Đồ tới

Bất quá khi đó trên thiên cực môn đều cho rằng đại hoang chiến viện là mua về nghiên cứu một chút, xem là giáo cụ, dùng để thưởng (kinh điển luyện khí lô kết cấu) loại hình chương trình học

Dù sao cũng là đại học sao thu gom một đài đồ cổ luyện khí lô rất bình thường

Ai biết đại hoang chiến viện là thật sự chuẩn bị dùng quá a một hình đến luyện khí, trả lại đứng đắn địa phát tới tán thành xin, điều này cũng sống đến mức quá thâm hiểm chứ?

Trên thiên cực môn cảm khái một trận, liền phái ra Kim Tuyền cái này năm nay mới vừa từ biển sâu đại học Luyện Khí hệ tốt nghiệp người mới,

chấp hành đo lường nhiệm vụ

Ngược lại quá a một hình kết cấu vô cùng đơn giản, lấy Kim Tuyền Luyện Khí kỳ chín tầng thực lực thừa sức

Vốn là chuyện này chấm dứt ở đây, cũng không biết làm sao, bị trong tông môn tư lịch già nhất Lôi Vĩnh Minh trưởng lão nghe được tin tức

Lão già năm nay hơn 180 tuổi, tuy rằng tu vi chỉ có Trúc cơ kỳ cấp trung, nhưng bối phận bãi ở đây, Thiên Cực môn không ít nòng cốt thậm chí trưởng lão đều là hãn nhĩ trường lên, liền chương môn xuyên quần yếm ra sao hãn đều rõ rõ ràng ràng, địa vị tự nhiên không giống

Đối với Lôi Vĩnh Minh như vậy thế hệ trước luyện khí sư tới nói, bọn họ tự mình trải qua quá a một hình sáng tạo huy hoàng thời đại kia thậm chí tự tay luyện chế quá quá a một hình cấu kiện, quá a một hình ở trong lòng bọn họ trung, từ lâu trở thành một trồng tượng trưng

Lão già nghe nói cho tới hôm nay, lại còn có một đài quá a một hình muốn tập trung vào sinh sản, tại chỗ liền kích động đến không được, không chỉ nhảy chân muốn cùng Kim Tuyền đồng thời đến, còn muốn Thiên Cực một trung tổ chức một nhóm mũi nhọn sinh, đồng thời lại đây tham quan

Dùng lão già nguyên văn nói muốn cho những thằng nhóc này con mở mang kiến thức một chút Thiên Cực môn thế hệ trước là cỡ nào không dễ dàng, mà Thiên Cực môn luyện chế pháp bảo lại là cỡ nào kéo dài dùng bền để bọn họ biết, thân là Thiên Cực môn tử đệ là một chuyện vinh diệu đường nào!

Kim Tuyền như vậy mới đồng lứa, tự nhiên đối với lão già ý nghĩ khịt mũi con thường

Dưới cái nhìn của hãn, thật sự có thời gian rảnh rồi còn không bằng tổ chức học sinh đi biển sâu đại học Luyện Khí hệ tham quan đây, đại hoang

chiến viện Luyện Khí hệ loại này địa phương quý quái, có gì đáng xem?

Có điều ai kêu lão già đức cao vọng trọng vậy liền chưởng môn ở Lôi Vinh Minh trước mặt cũng không dám thả cái hưởng thí, Kim Tuyền thì có biện pháp gì?

Lão già muốn tới hãy theo chứ, ngược lại đem lão già hống cao hứng là được

Trước mắt lão già bị đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ Nguyên Mạn Thu giáo sư xin mời đi giao lưu, Kim Tuyền tính tình cũng có chút táo bạo, không cái gì lòng dạ ở những này bán Đại tiểu tử trước mặt, tự nhiên không cần thiết che lấp nội tâm ý nghĩ

Chính nói, lơ lửng giữa trời toa chậm rãi lái vào đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ

Cứ việc làm tốt chuẩn bị tâm lý, các bạn học vẫn bị trước mắt hoang vu cảnh tượng cho kinh ngạc đến ngây người

"Ta không nhìn lầm đi, đừng nói lơ lửng giữa trời sơn, liền này mấy đồng nhà đều là lão đà lão đảo, nơi này đúng là đường đường chín đại tinh anh liên giáo một trong sao?"

"Thực làm là một vùng phế tích, một toà chỗ đổ rác a!"

"Mau nhìn, chỗ đổ rác trung ương trả lại đâm một vị pho tượng, xoa xoa, là cái cái gì a?"

Các bạn học hô to gọi nhỏ, thoả thích phát tiết nội tâm kinh ngạc

Kim Tuyền cười khẩy, trùng cách đó không xa huyền cốt chiến khai bữu môi một cái:

"Các bạn học, đây chính là đệ nhị dạng ở nơi khác tuyệt đối không nhìn thấy đồ vật, là một bộ tinh khái, đại hoang chiến viện tự mình luyện chế tinh khái!"

"Tinh khái?"

Hết thầy bạn học đều náo động

Đại gia đều là Thiên Cực một trung mũi nhọn sinh, ngày sau muốn đến luyện khí phương hướng phát triển, đối với tinh khái loại này loại cỡ lớn pháp bảo bình đài đương nhiên sẽ không xa lạ, biết luyện chế tinh khái độ khó

"Liên ngay cả biến sâu đại học Luyện Khí hệ muốn luyện chế một loại kiểu mới hào tinh khái cũng không dễ dàng, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ lại muốn luyện chế tinh khái?"

"Không trách sẽ xảy ra sự cố, thực sự là quá mạo hiểm, quá cấp tiến!"

Các bạn học mồm năm miệng mười, nghị luận sôi nổi

Kim Tuyền chờ các bạn học thảo luận một trận, mới ung dung thông thả địa nói:

"Không sai, tinh khái là phi thường phức tạp pháp bảo hệ thống, bằng đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ trình độ, căn bản không đủ để luyện chế một đài chân chính tinh khái, còn hãn môn liễu lĩnh địa mạnh mẽ luyện chế, kết quả làm sao, các bạn học đều nhìn thấy "

"Giáo huấn, sâu sắc giáo huấn a!"

"Tuy rằng tu chân là đi ngược lên trời, ở con đường tu chân thượng muốn ôm một đường rút kiếm, chém hổ Đồ Long, sát thần diệt phật tâm thái "

"Có điều sức người có hạn, chung quy không phải chuyện gì đều có thể dựa vào khinh xuất để hoàn thành, không biết tự lượng sức mình hậu quả, là được nghiêm trọng như vậy!"

Có người đưa tay: "Kim lão sư, đệ ba món đồ đây?"

Kim Tuyền cười lạnh một tiếng, trong mắt xẹt qua một vết hàn ý:

"Đệ tam dạng không phải đồ vật, là một người, một vô tri không sợ, không biết trời cao đất rộng cuồng đồ, cũng chính là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ duy nhất học sinh "

Lý Diệu ở phù mâu thành nói ra lời nói hùng hồn từ lâu truyền khắp biển sâu đại học Luyện Khí hệ

Tuy rằng Kim Tuyền lúc đó đã tốt nghiệp, nhưng cũng nghe được phong thanh

Từ biển sâu đại học đi ra luyện khí sư, đối với trường học cũ tự nhiên có cực kỳ thâm hậu cảm tình, càng đối với "Luyện khí sư Thánh địa" này năm chữ tràn ngập kiêu ngạo

Vì lẽ đó, tuy rằng trả lại không có tận mắt thấy đến Lý Diệu, Kim Tuyền đã đối với cái này không biết trời cao đất rộng cuồng đồ tràn ngập căm ghét

Khi hẵn Lý Diệu lời nói hùng hồn thuật lại một lần sau khi hết thầy bạn học đều chấn kinh rồi

"Quá, quá cuồng vọng đi chứ?"

"Không phải là bắt được một thị cấp thi đại học trạng nguyên, có gì đặc biệt, liên bang có vài ngàn cái thành phố lớn đây!"

"Bằng một mình hẵn, liền muốn khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ? Thực làm là nói chuyện viễn vông!"

Đại gia đều là nhiệt huyết sôi trào người trẻ tuổi, đối với bình thường lý tưởng hào hùng là không bài xích

Có thể Lý Diệu tuyên chiến thấy thế nào đều thoát ly thực tế, lại phối hợp đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ bộ này vô cùng thâm cảnh tượng, càng như là một chuyện cười lớn

Kim Tuyền cười nói:

"Như thế nào, Kim lão sư không lừa các người chứ?"

"Còn đang vận chuyển quá a một hình luyện khí lô căn như thế tinh hải cốt, hơn nữa một vô tri không sợ cuồng đồ, đây chính là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ ba loại bảo bối, độc này một nhà, không còn chi nhánh!"

Các bạn học gật đầu liên tục, có một tên bạn học không nhịn được cảm thán:

"May là tận mắt nhìn thấy, bằng không chúng ta thi đại học sau khi, vận nhất điểm không đủ nói không chắc ta đều sẽ không cẩn thận báo đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, vậy thì thảm!"

Kim Tuyền cười to:

"Đại gia cứ việc yên tâm chuyện như vậy là tuyệt đối sẽ không phát sinh, bởi vì là chờ các người kê khai chí nguyện thời gian, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đã bị triệt tiêu!"

Đang khi nói chuyện, lơ lửng giữa trời sơn ở bỏ dở một góc chậm rãi hạ xuống

Phía trước là được bị cải tạo thành luyện khí thất vật nguy hiểm nhà kho

Thiên Cực môn trưởng lão Lôĩ Vĩnh Minh sớm đến một bước, chính đang cửa kho hàng khẩu cùng Nguyên Mạn Thu giao lưu học thuật vấn đề, hai người tán gẫu đến mặt mày hớn hở vô cùng phấn khởi

Kim Tuyền nhẹ nhàng tăng hắng một cái, chớp chớp mắt, cười nói:

"Các vị bạn học, ta và các người kém không được vài tuổi, là coi mọi người là bằng hữu mới nói ra lời nói này nếu để cho Lôĩ trưởng lão nghe được, vậy ta nhưng là thảm a! Không ai sẽ đi mật báo chứ?"

Lời vừa nói ra, mọi người đều cười

Không ít nam sinh lúc này lắc đầu:

"Đương nhiên sẽ không, chúng ta cùng tiểu Kim lão sư tốt nhất, đại gia lén lút tán gẫu, tại sao có thể có người truyền đi đây?"

Kim Tuyền là danh giáo tốt nghiệp, tiểu tử dài đến rất soái, tính cách lung lay, ở cấp ba khá được hoan nghênh, là không ít học sinh cấp ba sùng bái đối tượng, đều coi hẵn là Thành đại ca, nói chuyện khá là tùy ý

Kim Tuyền gật đầu, lại dặn một câu:

"Các bạn học, tuy rằng đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ nát cực kỳ, phỏng chừng bọn họ cải trang đi ra luyện khí lô là kỳ kỳ quái quái "

"Có điều thật đến người ta trước mặt, các người bao nhiêu hay là muốn tôn trọng một điểm, tuyệt đối không nên làm mất đi Thiên Cực môn mặt mũi "

"Thật sự có cái gì buồn cười chỗ, đều cho ta dấu ở trong bụng, chờ trở lại trên đường lại chậm rãi cười tốt rồi, không phải ngay mặt cho chủ nhân lúng túng "

"Huống chi lần này tham quan kế hoạch vẫn là Lôi trưởng lão nói ra, các người thật sự tại chỗ cười ra tiếng, chẳng phải là không cho Lôi trưởng lão mặt mũi?"

"Lôi trưởng lão cố nhiên là cái tính tình tốt người, sẽ không cùng các người những này trẻ con tính toán, nhưng là trở lại Thiên Cực môn, cha mẹ liền muốn đem các người cái mộng đập nát a!"

Các bạn học đồn dập gật đầu:

"Rõ ràng, Kim lão sư, mặc kệ thấy cái gì, chúng ta nhất định nhịn xuống!"

"Rất tốt, đại gia xuống xe, nhìn đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ đến tốt cùng có thể cải trang ra một đài ra sao quá a một hình luyện khí lô!"

Kim Tuyền hăng hái, ở lại học sinh cấp ba môn nhảy xuống phi toa xe

Lôi Vĩnh Minh sắp hai trăm tuổi, quanh năm suốt tháng làm luyện khí công tác, cả người đen đúa gầy gò, như là ở dưới ánh mặt trời quá độ bạo sười đồng ruộng lão nông

Có điều đầu đầy chỉ bạc lờ lờ toả sáng, tìm không ra một cái ẩm đạm, ngược lại cũng hiện ra mấy phần bất phàm khí độ

Lôi Vĩnh Minh tâm tình không tồi, cười ha ha hỏi:

"Kim Tuyền, có hay không hướng về các bạn học đều đã thông báo tiến vào luyện khí thất quy củ?"

Kim Tuyền gật đầu, một mực cung kính nói:

"Tất cả đều bàn giao rõ ràng, ở luyện khí trong phòng không thể sờ loạn lộn xộn, hết thầy đều muốn nghe lệnh làm việc đọc sách (t: w uco)U đọc sách (:w om) "

Lôi Vĩnh Minh hết sức hài lòng, loát râu dê:

"Vậy thì tốt, vừa này ta cùng đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ nguyên giáo sư giao lưu một hồi, phát hiện bọn họ đối với quá a một hình cải tạo có rất nhiều muốn nổi bật ý nghĩ, tựa hồ cùng ta tưởng tượng không giống nhau lắm, đừng nói nhiều như vậy, xin mời nguyên giáo sư mang chúng ta đi vào thăm một chút đi!"

"Là chúng ta muốn xin mời Thiên Cực môn lão tiền bối chỉ điểm nhiều hơn mới đối với "

Nguyên Mạn Thu cười dài mà nói, hướng về chúng bao nhiêu năm vung vẩy mập tay, "Các vị Thiên Cực một trung bạn học mời đi theo ta, trên đất họa ra Hoàng tuyến, các người chỉ cần đứng Hoàng tuyến bên ngoài là được "

Kim Tuyền quay đầu lại, dùng khẩu hình hướng về các bạn học ra hiệu: "Nhịn xuống, ngàn vạn nhịn xuống "

"Rầm!"

Nhà kho cửa lớn mở ra

Đoàn người nghênh ngang đi vào

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Rừng Sắt Thép Trung Quái Vật

"Hoặc —— "

Làm Lý Diệu cải trang hoàn thành quá a một hình luyện khí lô hiện ra ở trước mắt mọi người thì, bao quát kiến thức rộng rãi thâm niên luyện khí sư Lôi Vĩnh Minh ở bên trong, trên thiên cực môn tất cả mọi người tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, rơi vào đại ra trạng thái

Bọn họ nhìn thấy căn bản không phải một đài luyện khí lô, mà là một mảnh rừng sắt thép!

Diện tích vượt qua bốn mươi mét, độ cao vượt qua hai mươi mét, nắng nhật khắp nơi ống tuýp cấu tạo thành một toà huyền ảo phiến phức mê cung, vô số tinh tuyến như dây leo giống như leo lên với cương giá trên, ở rừng sắt thép nơi sâu xa, như ổ chim giống như lảng không dừng từng toà từng toà pháp bảo đơn nguyên, bảy màu rực rỡ tinh thạch lúc sáng lúc tối, tỏa ra mỹ lệ ánh sáng, khiến cho mảnh này rừng sắt thép phảng phất có được sinh mệnh, chính đang hô hấp

Qua loa quét qua, thì có không xuống ba mươi pháp bảo đơn nguyên, đại đại vượt qua quá a một hình thiết kế cực hạn!

Không ít pháp bảo đơn nguyên bốn phía đều bài bố giải nhiệt hệ thống cùng đạo khí khổng, dâng trào ra đại đoàn hơi nước, phát sinh "Ô ô" hí lên, như chướng khí tràn ngập, khiến cho rừng sắt thép có vẻ thần bí khó lường, phảng phất từ chướng khí nơi sâu xa lúc nào cũng có thể sẽ thoát ra một con quái vật

"Này, đây là một cái gì a!"

"Đem mấy chục tròng không giống phong cách luyện khí lô lung tung ghép lại với nhau, rất giống là một dị dạng quái vật!"

Từ ban đầu kinh ngạc trung phản ứng lại, Kim Tuyền nội tâm sinh ra một vết hoang đường đến cực điểm cảm giác

"Đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ mặc dù là cây cỏ phái luyện khí sư đại bản doanh, nhưng món đồ này quá cây cỏ đi!"

Lén lút quay đầu nhìn lại, không ít bạn học như vừa tỉnh giấc chiêm bao, tất cả đều mặt lộ vẻ quái lạ vẻ mặt

Một tên bụ bẫm nam sinh ước đến mặt béo đỏ chót, vai một tảng hơi dựng ngược lên, muốn cười lại không dám

Đại gia đối với luyện khí đều không xa lạ gì biết pháp bảo thứ này, cũng không phải đem càng nhiều chức năng mạnh mẽ đơn nguyên ghép lại với nhau, tổng thể tính năng liền càng cường đại

Trong này còn có cực kì trọng yếu bao quát cùng trừ tính chung vấn đề

Trước mắt này đài "Quái vật cấp" luyện khí lô, mới nhìn là có chút dọa người, chở khách rất nhiều pháp bảo mạnh mẽ đơn nguyên

Nhưng những này pháp bảo đơn nguyên phong cách thậm chí vận chuyển nguyên lý tuyệt nhiên không giống, lung tung ghép lại với nhau bao quát tính giải quyết thế nào? Vận chuyển trôi chảy tính làm sao? Có thể hay không ba năm phút đồng hồ liền ra một lần trực trặc?

Nghĩ rõ ràng này, Kim Tuyền cùng hết thầy bạn học trong mắt kinh ngạc tiêu tan, thay vào đó chính là một vết nhàn nhạt khinh bỉ

May là các bạn học đều nhớ kỹ Kim Tuyền dặn, không có ai làm tràng cười ra tiếng, chỉ là mỗi một người đều mặt đỏ lên, hai mặt nhìn nhau, dùng ánh mắt giao lưu sâu trong nội tâm trào phúng

Chỉ có Lôi Vĩnh Minh lão nhân nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn chăm chú rừng sắt thép nơi sâu xa, dăm chiêu, lăm bắm nói:

"Nguyên giáo sư các người cải tạo này đài luyện khí lô không đơn giản a!"

Nguyên Mạn Thu cười nhạt, từ tình trong đầu điều ra tính năng tham số, màn ánh sáng chuyển hướng Lôi Vĩnh Minh cùng Kim Tuyền:

"Hai vị mời xem, trải qua chúng ta cải tạo, này đài quá a một hình cuối cùng tính năng tham số là đáng đập như vậy "

Lôi Vĩnh Minh lão nhân nhìn lướt qua, vẻ mặt hơi kinh ngạc, cái trán lão nhân ban đột nhiên toả sáng

Kim Tuyền nhưng là không như thế thâm lòng dạ, chỉ liếc mắt nhìn lại như là bị máu đào ong độc mạnh mẽ đập một cái, kêu lên:

"Cái gì? Trong vòng một phút lô ôn từ thường ôn tăng lên tới 6000 độ trở lên mỗi giây chung cực hạn biến hóa nhiệt độ có thể đạt đến 500 độ, một lô bên trong đỉnh có thể phân chia ra chín cái nhiệt độ không giống luyện chế không gian, nhiều nhất có thể đồng thời xử lý 180 viên linh kiện?"

"Này, này nơi nào vẫn là quá a một hình luyện khí lô? Thực làm đạt đến quá a sáu hình luyện khí lô toàn thể tính năng!"

"Ở một số tham số thượng, quá a sáu hình, không quá A Thất hình đều phải cường hãn hơn!"

"Còn có đoạn này, nếu như bất kể hao tổn, ở cực hạn trạng thái, liên 'Huyền sắt thép cốt tề' cứng rắn nhất tề giác giác đều có thể luyện chế? Đùa gì thế!"

"Cái nào sợ các người thật sự nhiều như vậy tiên tiến luyện khí lô hài cốt ghép lại với nhau, miễn cưỡng đạt đến như vậy tính năng tuyệt đối không thể kéo dài, nhiều nhất sử dụng một hai lần sẽ báo hỏng, thậm chí nổ tung!"

Kim Tuyền mặt đỏ tới mang tai, cái cổ đều bành trướng một vòng, tốc độ nói càng lúc càng nhanh, dùng lời nhai để che dấu nội tâm siêu cường địa chấn

Mà phía sau chúng bao nhiêu năm khi nghe đến này liên tiếp hoa lệ tính năng tham số sau khi, càng là trở mặt ngoác mồm, hết thảy há hốc mồm

Chỉ bằng này chồng rách nát, một số tính năng lại truy đuổi lên Thiên Cực môn kiểu mới nhất hào luyện khí lô?

Sao! Sao! Có thể! Có thể!

Lôi Vĩnh Minh lão nhân để sát vào màn ánh sáng, nghiêm túc cẩn thận nghiên cứu một lúc, ôn hòa nhã nhặn nói:

"Nguyên giáo sư, người là luyện khí sư trong vòng nổi tiếng bên ngoài chuyên gia, lão phu đương nhiên sẽ không hoài nghi người cải trang đi ra luyện khí lô, xác thực ừng có như thể hoa lệ tính năng "

"Có điều một đài luyện khí lô có hay không hợp lệ, một mặt muốn xem cực hạn tính năng, mặt khác cũng phải nhìn ổn định tính "

"Có được hay không kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ lấy ra, đại gia nghiên cứu một chút, nhìn từ trên lý thuyết tới nói, phát ra những này tính năng thì, luyện khí lô có hay không còn có thể duy trì ổn định?"

Nguyên Mạn Thu sang sáng nở nụ cười:

"Đây là tự nhiên, nếu muốn thu được Thiên Cực môn tán thành, kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ nhất định phải lấy ra cung hai vị kiểm nghiệm, có điều có chuyện phải gọi Lôi lão biết —— này đài luyện khí lô cũng không phải là do ta cải trang, từ đầu tới đuôi ta cũng không có nhúng tay, từ ra cụ cải trang phương án, vẽ kết cấu Đồ đến vận chặt mỗi một cái khăn cổ vận lại, tất cả đều do đệ tử ta một mình ôm lấy mọi việc, vẫn là xin hẳn hưởng hai vị giải thích một chút khá là thích hợp "

Lôi Vĩnh Minh lão nhân nhất thời không phản ứng lại, mặt lộ vẻ nghi hoặc:

"Ta nghe nói quý giáo Luyện Khí hệ chỉ có một tên vừa nhập học tân sinh, lẽ nào nguyên giáo sư ở bên ngoài còn có càng thêm đệ tử xuất sắc?"

Nguyên Mạn Thu lắc đầu, thẳng thắn dứt khoát địa nói:

"Không có, ta hiện tại chỉ có này một tên học sinh, có thể đem hẳn giáo tốt a liền hài lòng, này đài luyện khí lô từ đầu tới đuôi đều là do đệ tử ta Lý Diệu cải trang, ta liền một cái cái đỉnh cũng không có chạm qua, Lý Diệu? Lý Diệu!"

"Lý Diệu" hai chữ này, phảng phất hai đòn hung ác trọng quyền, đem Kim Tuyền nổ đến lão đà lão đảo

Hắn dùng sức lay động một cái đầu, lấy lại bình tĩnh, trong lòng thét lên âm ỉ:

"Chém gió gì thế a, một tên vừa vào giáo nửa năm tân sinh, liền hoàn thành như thế phức tạp cải trang, trả lại có thể tiêu ra như thế hoa lệ tính năng? Khẳng định là Nguyên Mạn Thu ở sau lưng chỉ điểm tay tay cầm dạy dỗ đến!"

Đối với Nguyên Mạn Thu vị này đã từng "Biển sâu nữ thần", Kim Tuyền vẫn là không dám khinh thường

Nếu như xuất từ Nguyên Mạn Thu tay, có thể tiêu ra như vậy tính năng, ngược lại cũng có 1 khả năng

Thế nhưng chỉ bằng Lý Diệu cái này vô tri không sợ cường đồ?

0 01 khả năng đều không tồn tại a!

"Hừ hừ, nguyên vốn còn muốn cho các người lưu mấy phần mặt mũi, tùy tiện qua loa vài câu cũng coi như không nghĩ tới các người làm ra như vậy một đồng đồng nát sắt vụn, còn dám nói khoác không biết ngượng địa tiêu chú ra như vậy khuếch đại tính năng tham số, còn nói là một tên SV đại học năm nhất cải trang, vẫn là cái này không biết trời cao đất rộng Lý Diệu!"

"Thì nên trách không được ta!"

"Chờ người đem kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ lấy ra, ta tùy tiện chỉ mấy cái then chốt đi ra, tiểu tử người khẳng định vừa hỏi ba không biết, trước mặt mọi người mất mặt xấu hổ "

"Trả lại muốn khiêu chiến chúng ta biển sâu đại học Luyện Khí hệ? Nằm mơ ah!"

Kim Tuyền quyết định chủ ý, đáy mắt né qua một vệt tinh mang, nhếch miệng lên một nụ cười gằn

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Theo Nguyên Mạn Thu la lên từ rừng sắt thép mặt sau truyền đến một trận sơn diêu địa chấn tiếng bước chân

Phảng phất một con to lớn mãnh thú đang từ chướng khí nơi sâu xa chậm rãi đi tới

"Xảy ra chuyện gì, ai bước chân nặng như vậy, đi lên đường đến cùng yêu thú tự?"

Các bạn học hai mặt nhìn nhau, não tế bào đều có chút không đủ dùng

Tuy rằng vừa nãy Kim lão sư ngàn dặn dò vạn dặn, muốn bọn họ bất luận thấy cái gì đều nhất định nhìn xuống, nhưng là

Thật sự thật là khó nhằn a!

Bất nhất thì, từ hơi nước trung chui ra một tên vóc người cũng không cao lớn thanh niên, vừa bước tràng liền làm cho tất cả mọi người con người toàn bộ bạo đột!

Hắn ở trần lộ ra một thân đường nét rõ ràng cũng không khuếch đại bắp thịt, chính đang tập trung tinh thần địa nghiên cứu một mảnh tràn ngập toán thức màn ánh sáng tay trái vô cùng tùy ý nhắc theo một to lớn rương sắt tử

Thiết trên thùng viết: "Hắc đồng thạch, 1 tấn!"

Hắc đồng thạch là luyện khí thì tối thường dùng tiêu hao phẩm một trong, có thể giúp lô ôn trong nháy mắt tăng lên

Hắc đồng thạch lớn nhất đặc tính là được mật độ siêu cao, phân lượng rất nặng, to bằng nắm tay một khối thì có mấy chục cân, bình thường đều là chọn dùng pháp bảo vận chuyển

"Àm!"

Lý Diệu chứa đầy hắc đồng thạch rương sắt tử phóng tới một lần mãnh liệt chấn động làm cho tất cả mọi người lòng bàn chân tê rần

Xem ra trong rừng là chân thật 1 tấn hắc đồng thạch!

"Không thể nào, nặng một tấn nguyên liệu, lại một cái tay liền nhấc tới, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn một chút đều không ăn lực, liền mồ hôi cũng không có!"

"Ở chúng ta Thiên Cực môn nặng như vậy đồ vật đương nhiên là cách dùng bảo đến bế, nào có trực tiếp dùng tay cầm!"

"Cái tên này đến tột cùng là chỗ nào nhô ra quái vật, có khí lực lớn như vậy còn làm cái gì luyện khí sư a, trực tiếp đi trên cánh đồng hoang tàn sát yêu thú không phải càng tốt hơn?"

Các bạn học đều cảm thấy tích lương cốt phát lạnh, thấy Lý Diệu đi tới, một ít tính tình nhu nhược chút bạn học không tự chủ được địa rút lui một bước, cái cổ đều súc lên

Nguyên Mạn Thu cố nén ý cười, đầy mặt thành khẩn nói:

"Thực sự thật không tiện, để hai vị để ngài chê cười, chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ vừa tao ngộ bất ngờ, phần lớn kinh phí đều muốn dùng đến trợ cấp gặp nạn giả gia thuộc, còn sót lại tiền đều muốn dùng ở lưỡi dao thương, hơn nữa ta cái này đệ tử nếu như không có gì, chính là có bó ngọc khí lực, có thể bế liền bế đi, thiếu mua một cái phụ trợ pháp bảo, liền tiết kiệm một điểm kinh phí sao!"

Lôi Vĩnh Minh môi giật giật, thực sự không biết nên nói cái gì cho phải

Tên này kiến thức rộng rãi lão luyện khí sư nội tâm đều có chút ngổn ngang

Kim Tuyền càng là tê cả da đầu, tóc đều đứng lên đến

Lý Diêu quyết định cái cuối cùng tham số, hướng chúng người đi rồi hai bước, bỗng nhiên đứng lại, nghiêng đầu nghe xong một hồi

Hắn phát hiện một bộ giải nhiệt hệ thống sắp xếp ra hơi nước âm thanh có chút chói tai

Trầm ngâm chốc lát, lại hơi híp mắt lại tính toán ba giây đồng hồ, Lý Diêu hướng đi rừng sắt thép phía bên phải, đưa tay đưa về phía một cỗ định giải nhiệt hệ thống khẩn cố vặn lại

"Hắn muốn làm gì?"

Tất cả mọi người đều không hiểu chút nào, nếu như muốn căng chùng vặn lại, cờ lê đây?

Cái này vặn lại có tới to bằng nắm tay, đã ăn được gắt gao, coi như dùng cờ lê đều rất khó buông ra

Ở Thiên Cực môn muốn đối phó loại này khẩn cố vặn lại, đều là dùng đặc chế pháp bảo, dựa vào linh năng để hoàn thành

Lẽ nào hắn dĩ nhiên muốn —— tay không lỏng vặn lại?

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tranh Đấu Đối Lập

Đùa gì thế!

Lại không nói khẩn cố vụn lại đã khóa kín, tuyệt sẽ không dễ dàng buông ra, huống chi đây là giải nhiệt hệ thống thượng khẩn cố vụn lại, loại kim loại này cấu kiện nhiệt độ cực cao!

Ở mọi người kinh hãi gần chết nhìn kỹ, Lý Diệu vận chỉ thành trào, hư hư khoát lên khẩn cố vụn lại thượng, hít sâu một hơi, đột nhiên phát lực

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều cảm thấy màng tai bị mũi kim mạnh mẽ đâm một hồi

Vừa giống như là một con yêu thú từ trong bóng tối đột nhiên trốn ra, tỏa ra khiếp người khí thế

Không ít học sinh "A" một tiếng, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ

Lý Diệu thân hình đột nhiên bành trướng một vòng, bắp thịt bạo đột, đặc biệt cánh tay phải, thực làm đạt đến vừa nảy hai lần độ lớn, lộ ra ở bên ngoài da dẻ lóe lên ánh kim loại, phảng phất muôn vàn thử thách sau khi nóng hổi cương phơi!

Mới vừa rồi còn cực kỳ chói tai hơi nước bắn nhanh tiếng nhất thời trở nên nhu hòa lên, dường như táo bạo sắt thép cự thú rơi vào yên tĩnh giấc ngủ, cực kỳ bằng phẳng địa "Hô hấp"

"Này "

Nếu không có tận mắt nhìn thấy, không có một tên thiếu niên sẽ tin tưởng chuyện như vậy

Quái vật này lại bằng một cái tay liền đem khăn cổ vắn lại mạnh mẽ nhìn nửa vòng?

Hắn sẽ không là đi thiên đô y học viện làm cái gì giải phẫu, trên bờ vai gán một cái yêu thú móng vuốt chứ?

"Kim lão sư, cái tên này thật mạnh a!"

Vài tên bạn học không nhịn được nhỏ giọng nói với Kim Tuyền

Kim Tuyền khóe mắt co giật, sắc mặt trở nên nghiêm túc lên

Lôi Vĩnh Minh lão nhân có chút ngoài ý muốn nhìn Nguyên Mạn Thu một chút, nói: "Khăn cổ vắn lại là loại cỡ lớn pháp bảo hệ thống cơ sở, rất có chú trọng, có lúc nhiều véo một tia, đều sẽ ảnh hưởng toàn bộ luyện khí lô ổn định tính "

"Cách dùng bảo đi véo cổ nhiên dùng ít sức, nhưng không cách nào thông qua nhỏ bé nhất xúc cảm phán đoán có hay không véo đúng chỗ "

"Chỉ có dùng ngón tay, mới có thể tiếp xúc được nhỏ bé nhất biến hóa, vắn lại véo đến hoàn mỹ nhất trạng thái!"

Lão nhân thở dài một tiếng, tiếp tục nói:

"Đây là thể hệ trước luyện khí sư lý niệm, hiện tại đời mới luyện khí sư nắm giữ các loại tiên tiến pháp bảo, cái gì số liệu đều đọc đến đi ra, nơi nào trả lại sẽ đích thân dùng ngón tay đi cảm tri a!"

"Nguyên giáo sư, người cái này đệ tử đúng là khác với tất cả mọi người "

Nguyên Mạn Thu nở nụ cười, kêu lên: "Lý Diêu, cho người dẫn kiến một hồi!"

Lý Diêu vẫy vẫy tay, thân hình trong nháy mắt khôi phục thái độ bình thường, một chút đều không nhìn ra chốc lát trước dữ tợn

Hắn như là làm một cái tập mãi thành quen việc nhỏ, vô cùng bình tĩnh địa hướng về mọi người đi tới

Không biết có chút thiếu niên đã bị hắn khủng bố biểu hiện sợ đến hai chân như nhũn ra đây!

"Đến giới thiệu cho người một hồi, vị này chính là Thiên Cực môn Lôi Vĩnh Minh trưởng lão, chúng ta luyện khí sư trong vòng đức cao vọng trọng lão tiền bối "

Nguyên Mạn Thu cười nói, sau đó nhấn mạnh, "Vị này Kim Tuyền là hôm nay đo lường viên, hắn không chỉ là biển sâu đại học Luyện Khí hệ vừa tốt nghiệp SV tài cao, vẫn là siêu tân tinh Giang Thánh đệ tử nhập thất, Giang Thánh là sư đệ của ta bàn về bối phận đến, hai người các người là sư huynh đệ quan hệ hôm nay vừa vặn có cơ hội, có thể làm cho Kim sư huynh chỉ điểm người một hồi!"

Lý Diêu con mắt "Bá" một hồi lượng lên

Lại như là một con ở trên bầu trời buồn bực ngán ngẫm bay lượn kền kền, chợt phát hiện trên đất chính đang ăn cỏ con mồi

Siêu tân tinh Giang Thánh đệ tử!

Giang Thánh không chỉ là trẻ tuổi tinh anh phái luyện khí sư nhân vật thủ lĩnh, ở đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ kỷ niệm nghi thức thượng triển lộ ra trắng trợn không kiêng dè lộ liễu, càng là sâu sắc đâm nhói Lý Diêu tâm, khiến cho Lý Diêu sinh ra cùng hắn phân cao thấp ý nghĩ

Có điều Giang Thánh đã công thành danh toại, địa vị cực cao, tự nhiên không phải trước mắt hăn có thể khiêu chiến

Vậy trước tiên dùng tên này "Kim sư huynh", đến ước lượng một hồi chính mình nửa năm khổ tu sau khi, đến tột cùng có bao nhiêu cân lượng đi!

Lý Diệu Nhân trung nhất thời dấy lên đốt cháy tất cả lửa nóng hùng hực mười ngón tay hơi nhảy đánh, cả người đều trở nên hưng phấn

Kim Tuyền nheo mắt lại, trong mắt hàn ý ngưng kết thành như thực chất băng trùy

"Đùng đùng đùng đùng!"

Hai người tầm mắt tiếp xúc, tia lửa văng gặp nơi

Liên Thiên Cực một trung các thiếu niên đều cảm giác được bầu không khí không đúng, phảng phất hai tên cường giả chính đang đối đầu, sát khí như cuộn cuộn sóng ngầm

"Oa, Kim lão sư cùng quái nhân kia đối đầu, không biết ai sẽ thắng đây?"

"Phí lời, đương nhiên là Kim lão sư, Kim lão sư nhưng là biến sâu đại học Luyện Khí hệ SV tài cao, quái nhân kia có điều là khí lực lớn, hiện tại lại không phải đánh nhau, khí lực to lớn hơn nữa có ích lợi gì!"

Các thiếu niên nghị luận sôi nổi, trong lòng âm thầm là Kim lão sư cố lên

Ở trong mắt bọn họ, Kim Tuyền là được lợi hại nhất luyện khí sư, ai cũng không phải là đối thủ của hăn, chớ nói chi là cái này lực lớn vô cùng quái nhân

"Lý sư đệ, ta hôm nay đầu tiên là đại biểu Thiên Cực môn đến đo lường này đài quá a một hình luyện khí lô, chúng ta vẫn là trước tiên đàm luận công tác, lại tự tư nghị đi, phiền phức người kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ điều đi ra, để sư huynh ta lĩnh giáo một, hai!"

Kim Tuyền không thể chờ đợi được nữa muốn để Lý Diệu mất mặt xấu hổ

Lý Diệu gật đầu, thoải mái nói: "Có thể, không biết Kim sư huynh muốn trước tiên xem bộ phận nào đó kết cấu Đồ?"

"Bộ phận nào đó?" Kim Tuyền khịt mũi con thường

Quá a một hình luyện khí lô kết cấu tương đương đơn giản, tổng cộng cũng chỉ có hơn 100 tấm bản vẽ, coi như trải qua lung ta lung tung cái trang, chết no hai, ba trăm trường

Bằng Kim Tuyền thực lực, đồng thời quét hình mấy chục tấm kết cấu Đồ, không đáng kể chút nào

"Người đem hết thấy kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ đều điều đi ra tốt rồi, ta đồng thời xem, có thể tiết kiệm điểm nhi thời gian" Kim Tuyền hơi không kiên nhẫn địa nói

"Người chắc chắn chứ?" Lý Diệu sửng sờ

"Này có cái gì xác định không xác định? Ở chúng ta biển sâu đại học Luyện Khí hệ, đồng thời quét hình mấy chục tấm kết cấu Đồ, đều là kiến thức cơ bản" Kim Tuyền cười lạnh nói

Lý Diệu gật gật đầu, không tiếp tục nói nữa, ở tinh não thượng nhanh chóng gõ mấy cái, sau đó thủ đoạn vừa nhắc, nhắm ngay trần nhà

"Bạch!"

Phảng phất toàn bộ thế giới từ hân tinh trong đầu nổ tung, hơn một nghìn đạo kim sắc lưu quang phóng lên trời, ở giữa không trung không ngừng lan tràn, nhằng nhịt khắp nơi, phác họa ra mấy ngàn tấm huyền ảo phiến phức lập thể kết cấu Đồ cùng với linh năng vận hành Đồ, dường như một mảnh màu vàng biển sao, ở đỉnh đầu mọi người xoay chậm chậm

" "

Rất có lực xung kích hình ảnh khiến tất cả mọi người đều rơi vào trong nháy mắt hoảng hốt

Trên mặt mỗi người đều là vàng rực rỡ, không ít bạn học dùng sức xoa nắn hai mắt, phảng phất rơi vào một hồi vàng son lộng lẫy mộng cảnh

"Kim sư huynh, quá a một hình cải tạo phương án 199 5 tấm kết cấu Đồ, 178 6 tấm linh năng vận hành Đồ là, toàn bộ đều ở nơi này xin chỉ giáo"

Lý diệu mục quang lấp lánh địa nói

Hắn không thể chờ đợi được nữa muốn lĩnh giáo một hồi siêu tân tinh Giang Thánh đệ tử nhập thất thực lực

Kim Tuyên há hốc mồm

Hắn ngược cổ, há to mồm, ánh mắt có chút mê ly

To bằng đậu tương mồ hôi lạnh từ cái trán như là đốt tiền thấm thấu ra, cả khuôn mặt rất nhanh trở nên mồ hôi chảy ròng ròng

Hắn cảm giác mình lại như là một chiếc thuyền đơn độc, lạc lối ở hơn ba ngàn tấm hình lập thể tạo thành đại dương mê mông trung

Vừa giống như là một con chuột trắng nhỏ, đưa thân vào mê cung nơi sâu xa, đối mặt một đoàn loạn ma đường mòn phân nhánh, đừng nói ra khỏi

miệng, liền đông tây nam bắc đều không phân biệt được!

Kim Tuyền trong lòng thét lên âm ỉ:

"Quá vô liêm sỉ còn nói Nguyên Mạn Thu không có hỗ trợ?"

"Nếu không là Nguyên Mạn Thu vị này trọng lượng cấp nhân vật tự tay vẽ ra những này kết cấu Đồ, chỉ bằng một mình người mới vừa vừa bước vào đại học chưa tới nửa năm tân sinh, có thể lập tức vẽ ra hơn ba ngàn tấm như thể tinh tế hình nổi chỉ?"

"Khoác lác cũng phải có cái mức độ, không phải vậy rất dễ dàng bị người đâm bạo, hiện tại liền để cho ta tới đâm bạo người!"

Trong nháy mắt, Kim Tuyền vẽ mặt trở nên cực kỳ chăm chú

Trong miệng hắn nói lẩm bẩm, con người thoáng phóng to, từng vòng thanh mang từ chỗ sâu trong con người phun trào đi ra ở con người chu vi hình thành từng đạo từng đạo vàng sáng

"Thanh hoàn quang đồng", biến sâu đại học Luyện Khí hệ độc môn tuyệt kỹ chuyên môn dùng để tăng lên nhãn lực, phân tích kết cấu phức tạp hình lập thể!

"Bá bá bá bá bá!"

Kim Tuyền con người chu vi sinh ra năm đạo thanh hoàn, nhãn cầu nhanh chóng chuyển động, mấy chục tấm kết cấu Đồ lướt qua, thu hết đáy mắt

Khóe miệng của hắn dần dần làm nổi lên một vết tự tin mỉm cười

"Lý sư đệ!"

Kim Tuyền mặt mày hớn hờ, kéo dài âm điệu "Chúng ta tới xem một chút số 109 kết cấu Đồ, ở bức tranh này bên trong người đối với làm lạnh trì bố cục rõ ràng là tham khảo bằng long bảo Băng Hà lão nhân sáng lập Thiên Tinh Linh Lung cục, thế nhưng sai lệch quá lớn, chủ làm lạnh trì cùng sáu cái phó làm lạnh trì trong lúc đó khoảng cách quá gần rồi, đông lạnh tuyến ống bài bố cũng có chút những dư phải biết, rất nhiều trông làm lạnh dịch đều có cực cường độ tính cùng tính ăn mòn, không giống làm lạnh dịch trong lúc đó trả lại sẽ phát sinh xung đột, người bố cục như thế không quy phạm, vạn một hai làm lạnh trì trong lúc đó làm lạnh dịch lẫn lộn, e sợ sẽ xảy ra vấn đề lớn!"

Kim Tuyền thở dài, thành khẩn nói, "Làm lạnh trì mặc dù là luyện khí lô trung khá là khiêm tốn một phần, ở rất nhiều người trong mắt không có pháp bảo đơn nguyên như thế chói mắt, nhưng cũng không thể quên, trực tiếp quan hệ đến tôi hóa thành bại, người trước tiên nghĩ biện pháp cải tiến làm lạnh trì bố cục đi, mặt sau liền không cần nhìn "

"Oa!"

Vài tên học sinh cấp ba không nhịn được than thở lên, Kim lão sư quá lợi hại, nhanh như vậy liền nhìn ra một vấn đề lớn!

Lý Diệu nhưng là sửng sờ, cau mày nói:

"Kim sư huynh, ta ở làm lạnh trì bố cục thượng, chọn dùng cũng không phải Thiên Tinh Linh Lung cục, mà là Thiên vu sơn xích Nguyệt chân nhân ở 175 năm trước đưa ra huyền linh bảy biến cục, mới nhìn đi, này hai loại bố cục phương thức thật có chút tương tự, Kim sư huynh nhất thời hoa mắt, rất bình thường "

"Cái gì?"

Kim Tuyền trên mặt dào dạt đắc ý còn chưa tiêu tan, liền triệt để đọng lại ở kinh ngạc bên trong

Hắn phản ứng đầu tiên là được tuyệt đối không thể

Thế nhưng khi hắn từ ký ức nơi sâu xa nhất huyền linh bảy biến cục cơ cấu mò đi ra cẩn thận kiểm tra sau khi, mới phát hiện mình thật sự sai rồi!

"Bạch!"

Kim Tuyền nhất thời náo loạn cái đại mặt đỏ

Liên cơ bản nhất bố cục phương thức đều sẽ lẫn lộn, chuyện này thực sự là cấp thấp đến không thể thấp hơn cấp sai lầm, vẫn là ngay ở trước mặt nhiều như vậy học sinh

Kim Tuyền đã nghe được không ít học sinh phát sinh không thể tin được hút không khí thanh!

Hắn ấp úng nói không ra lời, Lôi Vĩnh Minh lão nhân nhưng là một bước đạp lại đây, trong mắt thả ra kỳ dị ánh sáng, hàng loạt pháo bình thường đặt câu hỏi:

"Huyền linh bảy biến cục là một loại phi thường thiên môn bố cục phương thức, người lại biết? Vậy người lại có biết hay không loại này bố cục phương thức tồn tại nghiêm trọng thiếu hụt, vì lẽ đó đang sử dụng mấy năm sau khi liền bị từ bỏ? Người lại giải quyết thế nào những này thiếu hụt?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Luyện Khí Sư Quyết Đấu

"Huyền linh bảy biến thiếu hụt đơn giản là bố cục quá mức chặt chẽ, cần đặc thù phù trận đến khổng chế làm lạnh dịch lưu động, mà loại này đặc thù phù trận, muốn dùng một loại thích hợp phép tính mới có thể phát huy uy lực lớn nhất "

"Xích Nguyệt chân nhân chính là bởi vì không có thích hợp phép tính, cho nên mới từ bỏ loại này có thể nói tinh xảo bố cục "

"Mà ta trong lúc vô tình ở một bộ sách cổ thượng từng thấy vài loại muốn nổi bật phép tính, sẽ cùng hiện đại giới tử phép tính, quảng mặt trời chín toán chờ bốn loại phép tính kết hợp lên, tạo thành tha thứ bảy loại phép tính tính toán tổ, miễn cưỡng giải quyết vấn đề này "

"Lôi lão mời xem!"

Lý Diệu ngón tay một câu, số 109 kết cấu Đồ lôi lại đây, không điểm dứt kích phóng to

Trong hư không lập tức xuất hiện liên tiếp lít nha lít nhít toán thức

"Tha thứ bảy loại không giống phép tính tính toán tổ?"

Lôi Vĩnh Minh trên mặt mỗi một khối lão nhân ban đều ở toả sáng, hai mắt càng là lập tức trong suốt lên, cả người tuổi trẻ mười tuổi, tập trung tinh thần nhìn một phút, hướng về Lý Diệu vẫy tay, "Đến đến đến, người trẻ tuổi, ta tới hỏi ngươi —— "

Đối với Thiên Cực một trung hết thầy mũi nhọn từ nhỏ nói, đón lấy mười phút chỉ sợ là bọn họ toàn bộ lớp 12 giai đoạn khó quên nhất mười phút

Lôi Vĩnh Minh lão nhân cùng Lý Diệu miệng lưỡi sắc bén như đao kiếm, người tới ta đi, tốc độ nói càng lúc càng nhanh, không ngừng tung từng cái từng cái bọn họ chưa từng nghe thấy chuyên nghiệp danh từ, thực làm như là hai cái tinh không dị tộc ở dùng ngàn tỉ năm ánh sáng ở ngoài một loại khác phương ngôn thổ ngữ cãi nhau

Kêu là nhưng bọn họ mây mù dày đặc, như dọa mộng ảo, liền ngay cả trong lòng bọn họ trung lợi hại nhất luyện khí sư Kim Tuyền lão sư, đều có chút trì độn địa đứng ở một bên, thật vất vả cắm vào đi một đề tài, rất nhanh sẽ ở hai người nước miếng văng tung tóe trung thuận miệng giải quyết, mà hai người tình cờ tung một vấn đề hoặc là một loại phép tính, lại khiến Kim Tuyền á khẩu không trả lời được, phiên nửa ngày khinh thường cũng chưa chắc đáp được với đến

"Xảy ra chuyện gì ta xem quái nhân kia hiểu Kim lão sư còn nhiều?"

"Lôi gia gia là chúng ta Thiên Cực trong cửa tư lịch già nhất luyện khí sư, liền hẳn đều cùng quái nhân kia tán gẫu đến tràn đầy phấn khởi, lẽ nào quái nhân kia lý luận trình độ cùng Lôi gia gia đều có liều mạng?"

" không thể, quái nhân kia vẫn là sẽ bị Lôi gia gia hỏi trụ, người xem, Lôi gia gia hỏi hẳn cái gì bảy đoạn khổng hỏa khê biến hóa vấn đề hẳn liền không trả lời được!"

"Vậy cũng chỉ là một vấn đề không trả lời được mà thôi, Kim lão sư nhưng là liền đề tài đều không chen vào lọt a!"

Cứ việc các thiếu niên đều đem âm thanh áp đến thấp nhất, như thế nào thoát khỏi Kim Tuyền lỗ tai?

Kim Tuyền ngượng tới cực điểm, phảng phất bị một đôi vô hình bàn tay khổng lồ nhanh tay nhanh mắt liên tiếp giạt mười mấy miệng rộng, cả khuôn mặt đều rất đến đau đớn

Nếu như trên đất có điều phùng, hẳn khẳng định một con đâm vào đi, cũng không tiếp tục đi ra!

"Nhất định là Nguyên Mạn Thu sớm giáo được, để hẳn học bằng cách nhớ hạ xuống, liền vì ở ta cái này biến sâu đại học Luyện Khí hệ học sinh tốt nghiệp trước mặt biểu hiện một hồi bọn họ đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ lợi hại!"

Kim Tuyền càng nghĩ càng thấy phải dựa vào phổ, trong lòng cái này gọi là một khí a, răng hàm đều sắp cắn nát

Lôi Vĩnh Minh lão nhân vừa bắt đầu chỉ là đối với huyền linh bảy biến có chút hứng thú, hẳn không nghĩ tới loại này hơn 100 năm trước liền bỏ đi cổ cục lại còn có người vận dụng đến trong thực tế, vẫn là một trẻ tuổi như thế SV đại học, không nhìn được hỏi Lý Diệu một câu

Không nghĩ tới đã xảy ra là không thể ngăn cản, hai người từ một vấn đề nhảy đến một vấn đề khác, từ một chỗ kết cấu biến hóa nhảy đến khác một chỗ kết cấu điều chỉnh

Lôi Vĩnh Minh lão nhân đối với quá a một hình luyện khí lô cảm tình rất sâu bằng không sẽ không ngàn dặm xa xôi tới rồi tham quan, hẳn cũng không định đến quá a một hình luyện khí lô trả lại có thể tiến hành như vậy ý nghĩ kỳ lạ cải trang nhất thời mê, nhưng là đã quên trả lại ở đo lường ở trong

Sau mười phút, hẳn mới như vừa tỉnh giấc chiêm bao, vuốt nhẹ tóc bạc trắng, hơi ngượng ngùng mà nói:

"Xin lỗi, Kim Tuyền lão già nhiều năm rồi chưa từng thấy quá a một hình cái trang phương án, nhất thời thấy hàng là sáng mắt, cùng Lý Diệu tiểu Hữu nhiều hàn huyên vài câu, đánh gãy người đo lường, đến đến đến người tiếp tục, những này kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ còn có vấn đề gì, người cứ việc nói!"

Kim Tuyền dở khóc dở cười, tâm nói lão gia tử người vừa nãy đem hết thảy then chốt đều vạch ra đến rồi, tiểu tử này nói tới thiên hoa loạn trụ, ta lại trứng gà bên trong chọn xương, không phải tự rước lấy nhục sao?

Kim Tuyền càng ngày càng nhận định, toàn bộ cái trang phương án khẳng định là xuất từ Nguyên Mạn Thu tay

Hay là Lý Diệu cái này cường đồ là có chút lý luận phương diện thiên phú, cũng không đủ hoàn thành như thế phức tạp tinh diệu cái trang a!

Ngay ở trước mặt nhiều học sinh như vậy, Kim Tuyền cũng không tiện phát tác, miễn cưỡng nói:

"Kết cấu cùng linh năng vận hành phương diện không có vấn đề quá lớn, thực tế thao tác một chút đi, nhìn vận hành quá trình có hay không ổn định "

Lý Diệu gật đầu, đi tới đài điều khiển trước

"Xoạt xoạt xoạt xoạt", bảy tấm nửa trong suốt màn ánh sáng đột nhiên lóe sáng, hân xong bao vây hết

Màn ánh sáng trung hiện ra mấy ngàn nói khổng chế phù văn, tạo thành một siêu cấp phức tạp vòng tròn luyện chế giao diện

Người tu chân luyện chế pháp bảo, cùng người bình thường luyện thép đánh thép có bản chất không giống

Luyện thép đánh thép nhiều nhất mấy chục nói bước đi, luyện thép lô bên trong nhiệt độ thông thường duy trì cố định

Mà người tu chân luyện chế pháp bảo, nhưng phải mấy chục trồng thậm chí mấy trăm trồng nguyên liệu hỗn hợp lại cùng nhau, mỗi giây chung lô ôn biến hóa đều vượt qua ba, năm lần, thậm chí phải đem hơn một nghìn độ nhiệt độ cao trong nháy mắt hạ xuống dưới 0

Mấy trăm trồng nguyên liệu khi nào đưa lên, mỗi giây chung lô ôn làm sao cắt, tôi hỏa năm bắt thời cơ mặc dù là đơn giản nhất phi kiếm, đều cần trải qua mấy trăm đạo công tự mới có thể bước đầu luyện thành

Bởi vậy, luyện khí lô khổng chế giao diện, có thể so với tinh thạch chiến hạm chủ khổng giao diện, phức tạp tới cực điểm

Đối với luyện khí sư tới nói, đây chính là bọn họ triển khai tài hoa sân khấu!

Lý Diệu không nhanh không chậm mà run run bắt tay chỉ

Động tác phạm vi rất nhỏ, nhưng phát sinh liên tiếp "Bùm bùm" tiếng, phảng phất pháo nổ tung, thanh thế tương đương dọa người

"Các người đoán, hẳn hội luyện chế một cái pháp bảo gì đi ra?"

"Phi kiếm? Chiến đao?"

Vài tên học sinh cấp ba không nhịn được khe khẽ bàn luận

Lý Diệu vừa nãy liên tiếp hoa lệ biểu hiện làm bọn họ có chút dao động, đáy lòng sinh ra không tên chờ mong

"Chớ ngu, có thể ở luyện khí lô bên trong một lần thành hình, chỉ là bình thường nhất đao kiếm, ta đoán hẳn hội luyện chế một loại rất phức tạp pháp bảo cấu kiện đi ra, có được mười mấy cái mặt cong loại kia "

Đang lúc này, Lý Diệu bỗng nhiên động

Lại như là một cái ngủ đông với bụi cỏ nơi sâu xa răn độc, 0 1 giây bên trong liền từ cực tĩnh đến cực động, hai tay đột nhiên hóa thành hai đám cơn lốc, điên cuồng đánh nửa trong suốt màn ánh sáng thượng không chế phù văn!

"Đùng ùng ùng ùng ùng ùng!"

Học sinh cấp ba môn hoàn toàn không nhìn thấy Lý Diệu hai tay, chỉ có thể nghe được không chế phù văn bị kích phát sau khi phát sinh yếu ớt âm thanh đến cuối cùng âm thanh liền một đường, nghe đều nghe không rõ ràng

Hung mãnh!

Ác liệt!

Lý Diệu thao tác phong cách lại như là hãn biệt hiệu "Kền kền" như thế, cực kỳ cuồng dã, bạo ngược, khiến cho người không nhìn được lo lắng này mấy khối nửa trong suốt màn ánh sáng liệu sẽ có bị hãn điên cuồng tốc độ tay triệt để xé nát!

Theo hãn siêu cao thủ tốc, cả tòa rừng sắt thép đều bị tĩnh lại

Quá a một hình luyện khí lô lại như là một con búng đói cồn cào yêu thú phát hiện con mồi khắp toàn thân mỗi một cái then chốt, mỗi một cột huyết nhục đều tập trung vào điên cuồng nhất vận chuyển

"Xì —— "

Trong nháy mắt, hơi nước kích phát chói tai thanh vừa nảy sắc bén gấp mười lần, đại đoàn hơi nước rừng sắt thép hoàn toàn bao phủ, học sinh cấp

ba môn chỉ có thể nhìn thấy vô số tinh thạch ở sương mù nơi sâu xa lúc sáng lúc tối, lại như là vô số dã thú nháy lên hai mắt!

"Này đến tốt cùng là luyện khí, vẫn là a?"

Học sinh cấp ba môn tất cả đều chấn kinh rồi

Bọn họ từng qua xem cha mẹ luyện khí, đều là ngoan ngoãn biết điều, đều đầu vào đấy, trả lại chưa từng gặp Lý Diệu như vậy luyện khí phong cách, thực làm là hết sức hung tàn!

Sương trắng lượn lờ bên trong Lý Diệu hai tay múa tung năm phút đồng hồ, sắt thép cự thú tiếng gầm gừ rất cực yếu ớt một chút

Lý Diệu thân ảnh biến mất ở sương trắng nơi sâu xa, chỉ chốc lát sau lần thứ hai xuất hiện, cẩn thận từng li từng tí một địa nâng một thứ hương đi mọi người

"Mới năm phút đồng hồ, liền luyện chế ra đến rồi?"

"Đến tốt cùng sẽ là gì chứ? Lẽ nào là một cái nhỏ vô cùng độc môn ám khí?"

Các bạn học được kêu là một người hiếu kỳ, tranh nhau chen lấn địa đem đầu đưa tới

Khi bọn họ nhìn thấy Lý Diệu hai tay nâng đồ vật thì, tất cả đều "Oa" một tiếng, mỗi người trong miệng đều có thể nhét bảy, tám cái đại trứng vịt

Lý Diệu điên cuồng như thế, hung tàn, bạo ngược, khủng bố luyện chế ra đến lại là một viên cái đỉnh

Một viên ngón tay dài ngắn, toàn thân đen kịt bình thường, không có bất kỳ biến hóa nào cái đỉnh!

Tuy rằng cái đình miễn cưỡng có thể xem như là pháp bảo cấu kiện một loại, có điều cùng vừa nãy hăn làm như có thật luyện khí phong cách so sánh, quá keo kiệt đi!

Liên những này học sinh cấp ba ở trong, đều có không ít người có thể thao túng luyện khí lô, luyện chế ra cái đình càng thêm phức tạp pháp bảo cấu kiện đây!

Chỉ có Lôi Vĩnh Minh lão nhân trong mắt tinh mang lóe lên trịnh trọng việc mà đem cái đình nắm lên đến, nâng ở lòng bàn tay, đi thượng ném đi, ánh chùng một chút phân lượng

Lão nhân đẩy mắt toát ra một vết kinh hi, nhưng không lên tiếng im lặng không lên tiếng mà đem cái đình đưa cho Kim Tuyền

Kim Tuyền hai ngón tay niệp, tùy ý lung lay một hồi, trong lòng cười gằn không ngớt, kiên định hơn cái nhìn của chính mình

Cái này Lý Diệu nhiều nhất là cái có lý luận thiên phú con một sách, hay là hăn hội học bằng cách nhớ một ít thiên môn lý luận đến dọa người, đến thực tế thao tác phân đoạn liên lòi

Có điều, hăn hôm nay không phải là đến thi giáo Lý Diệu luyện khí trình độ

Cái nào sợ người ta trình độ lại nát, luyện ra một đồng ngay ngắn chỉnh tề cương khối, cùng hăn không nửa điểm quan hệ

"Làm sao để tiểu tử này mất mặt xấu hổ đây?"

Kim Tuyền con người đảo một vòng, đình sắt ném cho Lý Diệu, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tiếp đó, đến phiên ta chứ?"

Dựa theo đo lường trình tự, đầu tiên do cải trang phương luyện khí sư thao tác một lần, sau đó Thiên Cực môn luyện khí sư lại thao tác một lần

Nếu như song phương thực tế thao tác sau khi, cũng không phát hiện vấn đề gì, cải trang coi như là cơ bản thành công

Kim Tuyền vênh vang đắc ý, xuất hiện đang khống chế trước đài, bị luyện khí giới mặt béo tròn vây nhốt

Hắn luyện khí phong cách cùng Lý Diệu hoàn toàn khác nhau

Tốc độ tay tuy rằng không nhanh như vậy, lại có vẻ ngắn gọn, tao nhã, cao quý, khiến người ta nhìn xem đã nghĩ đến cao sơn lưu thủy, không nói ra được phiêu dật

Lại phối hợp khá là anh tuấn khuôn mặt, lúc này mới như là tiên phong đạo cốt người tu chân đang luyện chế pháp bảo

Sau năm phút, hắn luyện chế xong xuôi, nâng một linh kiện đi tới trước mặt chúng nhân

Tất cả mọi người rướn cổ lên nhìn xem, tất cả đều choáng váng

Kim Tuyền luyện chế, dĩ nhiên là một viên cái đỉnh

Có điều cẩn thận quan sát, cùng Lý Diệu luyện chế ra đến đen sì sì phổ thông cái đỉnh không giống, Kim Tuyền cái này cái đỉnh, nhưng là rất nhiều Càn Khôn

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Tốc Độ Siêu Âm Va Chạm!

Kim Tuyền luyện chế cái đỉnh, mới nhìn là màu xanh đen, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chú chốc lát, nhưng có thể từ âm thanh trung nhìn ra từng cái từng cái cực nhỏ kim tuyến

Quay về ánh đèn cái đỉnh toàn lượn một vòng, càng là tỏa ra ánh sáng lung linh, kim tuyến đan xen, tạo thành một mảnh cực kỳ hoa lệ hoa văn

Lại như là ở cái đỉnh bên ngoài, bao vây một tầng mạnh mẽ yêu thú vảy

"Tát vảy rồng!"

"Kim lão sư dĩ nhiên dùng tát vảy rồng thủ pháp, cái này cái đỉnh luyện chế thành vảy rồng đỉnh!"

Một tên bụ bẫm nam sinh không nhịn được kinh ngạc thốt lên lên

Hắn là Kim Tuyền trung thật nhất người hâm mộ, vừa nãy thấy mình thần tượng một đường ăn quả đắng, trong lòng lại như là hầu móng vuốt nạo bình thường ngứa

Mãi đến tận Kim Tuyền luyện ra vảy rồng đỉnh, hắn rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm, vui vẻ ra mặt

"Tát vảy rồng" là Thiên Cực môn bí thuật, đang luyện chế một ít khá là đơn giản cơ sở cấu kiện thì, dùng tát vảy rồng thủ pháp, ở mặt ngoài bao trùm một tầng tương tự vảy rồng kết cấu, dùng phỏng sinh học nguyên lý, khiến cấu kiện trở nên càng thêm kiên cố, mạnh mẽ

Đồng dạng nguyên liệu luyện chế ra đến cái đỉnh, dùng tát vảy rồng thủ pháp hơn nữa cường hóa, cường độ chỉ ít tăng lên năm lần!

"Kim lão sư thực sự quá lợi hại, ta nguyên lai cho rằng tát vảy rồng thủ pháp chỉ có Thiên Cực trong cửu thể hệ trước thâm niên luyện khí sư mới biết, không nghĩ tới Kim lão sư hơn hai mươi tuổi liền nắm giữ!"

"Không sai, hơn nữa Kim lão sư luyện khí đáng vẻ như thế soái, nào giống quái nhân kia, luyện lên khí đến lại như là Phong Tử đánh, gân "

"Coi như Phong Tử rút gân, hẳn không luyện ra trò gian gì a, không phải là một viên bình thường cái đỉnh sao? Ta cũng sẽ!"

Trong nháy mắt, Kim Tuyền ở các thiếu niên trong lòng hình tượng lại một lần cao lớn lên

Luyện khí sư là chú trọng nhất thực tiễn nghề nghiệp, ngoài miệng nói tới lại thiên hoa loạn trụ thì lại làm sao?

Cuối cùng, muốn xem trên tay công phu!

Lý Diệu hai mắt híp lại, hướng Kim Tuyền trong tay vảy rồng đỉnh nhìn lướt qua, khóe miệng hơi động không nói gì

Con người nhưng co rút lại đến cực hạn, thả ra hai mũi kim giống như ánh sáng

Hắn thừa nhận, đây là một viên cực phẩm tốt a đỉnh

Lôi Vĩnh Minh lão nhân đồng dạng đã nắm vảy rồng đỉnh vuốt nhẹ mấy cái, lại quăng ném đi, cũng không nói chuyện, yên lặng mà vảy rồng đỉnh trả lại Kim Tuyền

Kim Tuyền thấy Lý Diệu á khẩu không trả lời được còn tưởng rằng hắn bá phục chịu thua, càng thêm dào dạt đắc ý, vừa bị tiếp tục đánh uy phong

quay đầu trở lại, gương mặt tuần tú thiêu đến có chút vặn vẹo, cười nói:

"Lý sư đệ, người cải trang luyện khí lô quả nhiên không sai, thao tác tương đương thông thuận, linh năng lưu chuyển không có một chút nào trệ ngại, nguyên liệu đưa lên cùng làm lạnh dịch hỗn hợp rất thuận buồm xuôi gió "

"Có điều dựa theo quy củ hay là muốn kiểm thử xem hai chúng ta luyện chế ra đến này hai viên cấu kiện, tính năng đến tốt cùng làm sao, chỉ cần tính năng không có quá to lớn thiếu hụt, vậy thì xong rồi!"

"Hai người chúng ta luyện chế đều là cái đỉnh, muốn đo lường cái đỉnh tính năng, đương nhiên là có rất nhiều pháp bảo cùng máy kiểm tra khí, có điều những này đo lường thủ đoạn đều quá tốn thời gian mất công sức, một ngày rưỡi tải mới có thể ra kết luận "

"Ta tin tưởng quý giáo thực lực trả lại có nhiều bạn học như vậy chờ ở chỗ này, cần gì phải lãng phí thời gian? Không bằng như vậy hay dùng hai người chúng ta cái đỉnh cao tốc đối với đụng một cái, thông qua va chạm âm thanh, tia chớp cùng với gợn sóng, hơn nữa va chạm sau mài mòn tình huống, liền có thể đại thể nhìn ra cái đỉnh tính năng "

"Chỉ có điều, loại này 'Va chạm đo lường pháp' ít nhất phải va chạm ba, năm lần mới có thể ra kết luận, không biết người cái này cái đỉnh có thể hay không gánh vác ta vấy rỗng đỉnh ba, năm lần va chạm đây?"

"Nếu như người không có lòng tin vậy cho dù, chúng ta hay là dùng thường quy đo lường pháp, nhiều tốn mà thôi "

Lý Diệu sững sờ, khóe miệng mỉm cười mang tới một vệt hàn ý

Luyện khí sư trong vòng, "Va chạm đo lường pháp" cũng coi như là một loại khá thường gặp đo lường phương pháp thích hợp với một ít kết cấu đơn giản, đối với độ cứng cùng cường độ có hơi cao yêu cầu cơ sở cấu kiện

Ở siêu cao tốc va chạm trung, cấu kiện va chạm, sẽ bạo phát ra âm thanh, hỏa tinh cùng sóng trùng kích, kinh nghiệm phong phú luyện khí sư là có thể đại thể phán đoán ra cấu kiện tính năng

Có điều Kim Tuyền bỗng nhiên đưa ra muốn dùng va chạm đo lường pháp, hiển nhiên là không có ý tốt

Lý Diệu chỗ sâu trong con người, hỏa diễm càng thiêu càng vượng, hẳn cũng rất muốn biết thực lực của chính mình đến tột cùng làm sao, cắn răng đầu:

"Có thể, ta cái này cái đỉnh tuy rằng bình thường, chịu đựng trụ vậy ròng đỉnh ba, năm lần va chạm, vẫn là không thành vấn đề "

"Mắc câu!"

Kim Tuyền trở nên kích động

Hắn nhận định này đài luyện khí lô là xuất từ Nguyên Mạn Thu tay

Muốn từ vị này "Biển sâu nữ thần" trứng gà bên trong lấy ra xương, rất khó!

Có điều, Kim Tuyền đối với mình luyện chế vậy ròng đỉnh tuyệt đối có lòng tin, tâm nói chỗ nào còn dùng va chạm ba, năm lần, chỉ cần một lần liền đem Lý Diệu nát cái đỉnh đánh nổ!

Như vậy, bao nhiêu cũng coi như là xả được cơn giận, cứu vãn một ít bộ mặt, thuận tiện để đại gia đều nhìn rõ ràng Lý Diệu nói khoác không biết ngượng bộ mặt thật

Lôi Vĩnh Minh lão nhân bạch mi một kiêu, sâu sắc nhìn chăm chú Kim Tuyền một chút, ánh mắt hết sức phức tạp, bỗng nhiên nói: "Kim Tuyền,

nếu là muốn dùng va chạm đo lường pháp, người đến liền không thích hợp, ta đến!"

Kim Tuyền sững sờ, mừng rỡ như điên

Lão gia tử sẽ không không nhìn thấu hần nơi này tâm tư, không những không ngăn cản, trả lại đồ thêm dầu vào lửa?

Chẳng lẽ lão gia tử nhìn ra Lý Diệu chỉ là cái nói bốc nói phét cuồng đồ, cho nên muốn cho hần một giáo huấn?

Kim Tuyền càng nghĩ càng thấy phải dựa vào phổ, vui rạo rức mà đem nâng lên vảy rồng đình:

"Thái sư phụ, xin mời!"

Lôi Vĩnh Minh lão nhân duỗi ra khô gầy như que củi hai tay, mười ngón khê động, hai viên cái đình phảng phất bị vô hình sợi tơ dẫn dắt, từ Lý Diệu cùng Kim Tuyền trong tay nhảy lên, bay tới giữa không trung!

Lôi Vĩnh Minh lão nhân đầu đầy chỉ bạc từng chiếc dựng thẳng lên, quanh thân phảng phất lượn lờ một tầng vô hình tĩnh điện, mười ngón nhanh chóng gảy, hai viên cái đình từ từ kéo dài khoảng cách, cách nhau hai mươi mét cách không đối lập, cao tốc xoay tròn lên

Dưới sự chỉ huy của Nguyên Mạn Thu, học sinh cấp ba môn tất cả đều lui về phía sau mười mấy mét, đứng một chỗ phòng ngự phù trận mặt sau

Không ít người vẫn là lần thứ nhất quan sát như thế kích thích va chạm đo lường pháp, châu đầu ghé tai, nghị luận sôi nổi:

"Các người đoán, quái nhân kia luyện chế nát cái đình, có thể gánh vác vảy rồng đình mấy lần va chạm?"

"Nhiều nhất năm lần?"

"Ba lần, ta đoán nhiều nhất ba lần, vậy rồng đình độ cứng rất cao, ta nghe nói có chút am hiểu ngự vật người tu chân trả lại chuyên môn mua lượng lớn vậy rồng đình trở lại, làm ám khí đến dùng, liền yêu thú xác ngoài đều có thể tạc mở!"

"Có thể hay không một lần liền đem quái nhân kia cái đình cho va loan?"

"Vậy hẳn là không có khả năng lắm, quái nhân kia vẫn còn có chút thực lực, hẳn cái đình làm sao đều có thể gánh vác vậy rồng đình hai lần va chạm!"

Kim Tuyền hai tay vây quanh, như gió xuân hiu hiu dào dạt đặc ý

Hắn tựa hồ ngược cổ ở xem hai viên cái đình, hơn một nửa tâm tư đúng là đặt ở Lý Diệu trên người

Làm cái viên này đen sì sì nát cái đình bị đánh nổ thì, hẳn không muốn bỏ qua Lý Diệu trên mặt mỗi một tia kinh ngạc, lúng túng, xấu hổ vẻ mặt!

Lý Diệu nhưng là một cách hết sức chăm chú mà nhìn chăm chú giữa không trung, song quyền gắt gao nắm chặt, thô to gân xanh lần thứ hai nổi lên, tâm tình vô cùng căng thẳng

"Tê Hí!"

Lôi Vĩnh Minh lão nhân thần niệm khởi động hai viên cái đình đều xoay tròn đến cực hạn, cùng không khí ma sát, phát sinh chói tai tiếng rít!

Bỗng nhiên, Lôi Vĩnh Minh lão nhân hai mắt tròn tròn, phát sinh óng ánh ánh sáng lóa mắt hoa, phảng phất hai cái tinh thạch đèn pha đột nhiên mở ra!

"Vèo!"

"Vèo!"

Hai viên cái đình phía trước phân biệt sinh ra một đoàn sương trắng

Là âm chưởng!

Hai viên cái đình tất cả đều đột phá tốc độ âm thanh!

Hai lần tốc độ âm thanh bên dưới, hai mươi mét khoảng cách chớp mắt nuốt chửng, hai viên cái đình mạnh mẽ đụng vào nhau!

Mọi người trả lại không nghe được âm thanh, liền nhìn thấy một muôn màu muôn vẻ quả cầu ánh sáng đột nhiên bành trướng tiếp theo có món đồ gì chia năm xẻ bảy, bắn nhanh ra

Vài miếng mảnh vỡ đánh vào phòng ngự phù trận thượng, phát sinh "Đùng đùng" vang rền

Cho tới giờ khắc này, bọn họ mới nghe được đình tai nhức óc tiếng oanh kích, khiến cho người ghê răng cao tốc tiếng ma sát, cùng với trong đó một viên cái đình nổ tung âm thanh!

"A, bể mất!"

"Lý Diệu cái đình liền một lần va chạm đều không vượt qua, liền bị vỡ rỗng đình bể mất!"

"Quá kém cỏi thiệt thòi ta mới vừa rồi còn coi hãnh là thành cái gì người mang tuyệt kỹ cao nhân, rõ ràng nhiều như vậy lý luận đều nói tới mạch lạc rõ ràng!"

"Lý luận nói tới thiên hoa loạn trụ có ích lợi gì liền một viên cái đình đều luyện không được, còn làm cái gì luyện khí sư a!"

"Không sai, tuy rằng chúng ta Thiên Cực môn vầy rờng đình độ cứng là cao chút, có điều bình thường cái đình tốt xấu có thể gánh vác ba, năm lần va chạm!"

"Một lần liền bể mất, quá mất mặt?"

Lý Diệu thần bí khó lường hình tượng ở các thiếu niên trong lòng âm ầm sụp đổ, triệt để bị trở thành một chỉ có thể nói bốc nói phét lý luận gia

Nha là một khí lực rất lớn lý luận gia

"Ha ha, 0 1 giây liền bị bể mất, so với ta tưởng tượng càng yếu hơn a!"

Kim Tuyền dùng sức cắn đầu lưỡi, cố nén ý cười, hướng Lý Diệu trên mặt nhìn lại

Không nghĩ tới cái này cuồng đồ da mặt dày như vậy bán nhi vẻ mặt cũng không thấy, một đôi mắt như là hắc tinh thạch đánh bóng mà thành, lờ lờ toả sáng, đâm chiều địa nhìn chăm chú giữa không trung

"Trang, người giả bộ!"

Kim Tuyền hăng hái, đang muốn mở miệng, phía sau bỗng nhiên truyền đến hai tiếng kêu sợ hãi, là cái kia bụi bặm nam sinh

Va chạm trung, có chút cái đình mảnh vỡ lấp bắp đến phòng ngự phù trận thượng, lại đạn ra, vừa vặn cách hăn không xa

Tên Béo nhất thời hưng khởi, cong lên cái móng to nằm trên mặt đất, mảnh vỡ vỡ vết lại đây

Hăn nhưng lại không biết, cái đình ở cao tốc xoay tròn cùng đánh trúng tích trữ lượng lớn nhiệt năng, phảng phất thiêu hồng giống như vậy, nhất thời đưa ngón tay liệu ra một chuỗi bong bóng

Đệ một tiếng kêu sợ hãi, là được bởi vậy mà sinh

Tiếng thứ hai kêu sợ hãi, nhưng là tên Béo cực kỳ ngơ ngác phát hiện, trên đất cái này mảnh vỡ hiện màu xanh đen, che kín tinh tế kim tuyến, phẳng phất bao trùm một tầng vảy rồng

Dĩ nhiên là vảy rồng đình mảnh vỡ!

Lẽ nào ở cao tốc va chạm trung, bị trong nháy mắt đánh nổ, lại là long! Lân! Đình!

Tên Béo ngây người như phỗng, giang rộng ra hai chân ngồi dưới đất, thẳng tắp mà nhìn vảy rồng đình mảnh vỡ, liền đầu ngón tay xót ruột đâm nhói đều hồn nhiên quên mất

Hắn miệng càng ngoác càng lớn, đầu lưỡi ở trong cổ họng loạn lắc

"Lý Tam Hảo, làm sao?"

Các bạn học dồn dập chú ý tới tên Béo dị dạng, tất cả đều xông tới

Tên Béo nháy mắt, hầu kết lẫn nửa ngày đều thổ không ra một chữ, chỉ có thể dùng thô thô ngăn ngăn ngón tay, run rẩy chỉ về vảy rồng đình mảnh vỡ

Bán giây sau khi, tất cả mọi người đều rơi vào cùng tên Béo như thế kinh hãi gần chết, á khẩu không trả lời được trạng thái!

Lẫn nhau hai mặt nhìn nhau, không ai dám tin tưởng nhìn thấy tất cả

Trong lòng bọn họ trung đẹp trai nhất, tiêu sái nhất, lợi hại nhất Kim Tuyền lão sư, dĩ nhiên thua, thua thất bại thảm hại?

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Vô số đạo ánh mắt cùng nhau hướng về Kim Tuyền vọt tới

Tất cả mọi người đều đang chờ mong Kim Tuyền làm ra phản ứng, tuyệt địa phản kích!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Bảy Tầng Trời Âm Vảy Rồng!

Kim Tuyền không phản ứng chút nào, cả người như bị sét đánh, không biết làm sao

Từ ngón chân đến cùng phát, mỗi một cái vị trí đều đang phát run, trên dưới hai hàng hàm răng đánh nhau, phát sinh "Kèn kẹt" tiếng

Một gương mặt tuần tú hoàn toàn vụn vụn, lộ ra so với khóc còn khó coi hơn lúng túng nụ cười

Lôi Vĩnh Minh lão nhân thở dài, Lý Diệu cái đinh hấp ở trong tay, lại tùy ý hấp lên mấy tấm vảy rồng đinh mảnh vỡ, đi tới đồ tôn trước mặt, lại trùng học sinh cấp ba môn vẩy vẩy tay, ra hiệu đại gia lại đây

"Kim Tuyền, người có thể biết mình thua ở nơi nào?"

Kim Tuyền khóc không ra nước mắt, môi rung động, nơi nào đáp đến ra nửa cái chữ?

Lôi Vĩnh Minh lão nhân lời nói ý vị sâu xa địa nói:

"Tát vảy rồng là chúng ta Thiên Cực môn kỳ công tuyệt nghệ, người trẻ tuổi như thế liền vận dụng như thường, luyện ra vảy rồng đinh, ta rất là vui mừng "

"Có điều, Kim Tuyền a, người đứa nhỏ này từ nhỏ đã kiêu căng tự mãn, làm việc quá mức nôn nóng, cầu thả, người xem một chút này mảnh vụn thượng, người tát ra 'Vảy rồng' có phải là có chút tán loạn, dẫn đến vảy

rỗng đóng ở luyện khí lô bên trong bị nóng không đều đều, hai bên trọng lượng có 0 01 chênh lệch "

"Kết cấu bên trong không ổn định, bên ngoài bao trùm ba, năm tầng vảy rỗng, thì có ích lợi gì?"

"Này không hẳn là thủ pháp của người có vấn đề gì, càng to lớn hơn khả năng, là người lần thứ nhất bắt đầu sử dụng này đài luyện khí lô, lại quá mức kiêu ngạo, không có tốt a thật quen thuộc này đài luyện khí lô tính năng, mới luyện chế ra mang có tỳ vết vảy rỗng đỉnh!"

"Mà Lý Diệu bạn học luyện chế cái này cái đỉnh "

Lôi Vĩnh Minh lão nhân khẽ mỉm cười, ngoắc nói, "Lý Diệu bạn học, người cái này cái đỉnh, như thế nào?"

Lý Diệu tiến lên, đúng mực nói:

"Cái này cái đỉnh thủ pháp luyện chế, là ta từ một bộ sách cổ thượng nhìn thấy, gọi là 'Bảy tầng'!"

Lôi Vĩnh Minh lão nhân trong mắt tinh mang lóe lên, gật đầu liên tục:

"Tốt,tốt, được lắm bảy tầng!"

"Các bạn học, các người đừng xem cái này cái đỉnh bề ngoài đen sì sì thường thường không có gì lạ, kỳ thực nhưng bên trong có Càn Khôn!"

"Cái gọi là 'Bảy tầng' là dùng bảy tầng ám kinh, bảy loại không giống vật liệu một tầng một tầng hỗn hợp đi vào, nếu như cái này cái đỉnh từ trung gian bổ ra, nhất định có thể nhìn thấy từ trong ra ngoài bảy tầng cấu tạo, bảy tầng, một tầng chống đỡ một tầng, nhuyễn trung mang ngành nhu trung mang mới vừa, tuyệt đối có thể cùng vảy rỗng đỉnh một so sánh!"

"Hơn nữa này đài luyện khí lô là Lý Diệu bạn học tự tay cải trang mỗi một nơi tính năng đều nằm đến không kém chút nào, luyện chế ra đến cái đỉnh mật độ đều đều, nhỏ bé chính xác, hào không nửa điểm tỳ vết, là siêu nhất lưu tinh phẩm, có thể nói tuyệt thế tốt a đỉnh!"

"Kim Tuyền, nếu như vừa nãy người nhiều hơn nữa hoa mười mấy phút phỏng đoán một hồi luyện khí lô tính năng, luyện chế ra hào không chút tỳ vết nào vảy rồng đỉnh, hay là có thể cùng Lý Diệu bạn học 'Bảy tầng đỉnh' va chạm mười mấy lần hươu chết vào tay ai, còn chưa thể biết được "

"Nhưng mà người pháp phòng thấp thỏm, vừa không có Lý Diệu bạn học để ở trong mắt, luyện ra một cái có tỳ vết vảy rồng đỉnh, đương nhiên không phải bảy tầng đỉnh đối thủ "

"Vì lẽ đó, người không phải bại bởi Lý Diệu bạn học, mà là thua cho mình a!"

"Hoặc "

Học sinh cấp ba môn nghe được sừng sừng sừng không nghĩ tới Lý Diệu luyện chế ra tới đây căn đen sì sì cái đỉnh còn có như thế thâm chú ý

Bảy tầng thủ pháp?

Vừa nghe liền rất thô bạo a!

Trong nháy mắt, Lý Diệu hình tượng ở trong lòng bọn họ lại một lần bắt đầu bành trướng, đã biến thành một con giương nanh múa vuốt đại quái thú

Kim Tuyền hồn bay phách lạc, nâng vảy rồng đỉnh mảnh vỡ, trên gáy hoa văn thực làm tạo thành "Ủ rũ" hai chữ

Lôi Vĩnh Minh lão nhân dùng sức vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói:

"Kim Tuyền không nên trách thái sư phụ cố ý để người trước mặt mọi người xấu mặt, người là thái sư phụ từ nhỏ nhìn trường lên, gia gia người cùng ba ba người, lúc trước theo thái sư phụ học luyện khí, ở thái sư phụ trong mắt, người thực làm như là thân yêu chặt trai như thế!"

"Mà người luyện khí thiên phú, ở Thiên Cực trong môn phái là tài năng xuất chúng!"

"Nguyên bản thái sư phụ đối với người ôm ấp rất lớn kỳ vọng hi vọng người có thể trở thành là một tên hàng đầu luyện khí sư, dẫn dắt Thiên Cực môn hướng đi càng cao hơn đỉnh cao "

"Nhưng là tính tình của người trước sau quá táo bạo, tuy rằng từ biến sâu đại học Luyện Khí hệ tốt nghiệp, trong con mắt người bình thường rất tốt, thế nhưng ở thái sư phụ trong mắt, người còn rất xa không có đụng tới chính mình cực hạn, chớ đừng nói chi là triệt để nổ nát cực hạn!"

"Hi vọng hôm nay cuộc tỷ thí này, có thể cho người triệt để tỉnh táo, đem trong xương táo bạo cùng ngạo khí quét đi sạch sành sanh, chân thật, đi tới chân chính luyện khí con đường!"

"Hiện tại, nắm lấy người vẫy rồng đỉnh mảnh vỡ, đi bên cạnh cẩn thận ngẫm lại đi!"

Kim Tuyền sắc mặt đỏ lại tử, tử vừa đen, liên tiếp thay đổi bảy, tám trùng màu sắc

Rốt cục không nói một lời, ảo não đi tới bên trong góc ngồi xổm xuống, ôm đầu ngăn người ra

"Lý Diệu bạn học "

Lôi Vĩnh Minh lão nhân trong mắt tỏa ra mỹ lệ ánh sáng, cả người như là khoác lên một tầng vô hình chiến铠, cười nhạt nói, "Người cải trang

này dài quá a một hình, là lão phu gần nhất mấy chục năm chưa từng gặp tinh phẩm, làm cho lão phu đều nhất thời ngửa tay, có được hay không mượn lão phu dùng một lát?"

Lý Diệu vừa nãy nghe Nguyên Mạn Thu giới thiệu quá, biết lão gia tử này đắm chìm con đường luyện khí hơn trăm năm, tu vi tuy rằng không cao, kinh nghiệm nhưng cực kỳ phong phú, là một khối không thể khinh thường lão Khương

Kim Tuyền vừa nãy để Thiên Cực môn đại hạ bộ mặt, lão Khương đương nhiên muốn tìm về bãi!

Lúc này gật đầu, cung kính nói: "Lôi lão, xin mời!"

"Oa, Lôi gia gia muốn luyện khí!"

Các bạn học tất cả đều phấn chấn tới cực điểm

Lôi Vĩnh Minh là Thiên Cực môn trưởng lão, địa vị cao cả, đã rất lâu không ở trước mặt mọi người luyện khí, không nghĩ tới lại vì Lý Diệu ngoại lệ

Tất cả mọi người đều rướn cổ lên, ngóng trông lấy chờ

Lôi Vĩnh Minh lão nhân xuất hiện đang khổng chế trước đài, vô cùng chuyên chú quan sát luyện khí giao diện

Trong mắt thâm tình biểu lộ, phảng phất một tên máu nóng thanh niên, nhìn kỹ âu yếm nữ tử

Trong lúc giật mình, khô gầy hai tay chuyển động

Tốc độ của hắn Lý Diệu cùng Kim Tuyền chậm hơn vài lần, mỗi một lần thao tác đều bình tĩnh, bình thản không có gì lạ

Vừa không có Lý Diệu loại kia giống như phong ma điên cuồng, không có Kim Tuyền tùy ý như thường phiêu dật

Lại như là một kinh nghiệm phong phú lão công nhân, hoàn thành mấy chục năm như một ngày công tác, như thế bình tĩnh, như thế tinh chuẩn, như thế thông dong

Mà xem ở Lý Diệu Nhân trung, đáy lòng nhưng là hiện lên một câu nói:

"Trị đại quốc như phanh tiểu tiên!"

Luyện khí đối với Lôi Vĩnh Minh lão nhân tới nói, hay là lại như rán một cái cá chiên bé, chỉ là đơn giản, thanh thanh thản thản hằng ngày công tác

Một lát sau, lão nhân đi ra sương trắng, lòng bàn tay đoan đoan chính chính mà nâng một viên cái đỉnh!

"Lý Diệu bạn học, lão phu luyện chế một viên cái đỉnh, xin người đánh giá một hồi "

Các thiếu niên ánh mắt lóe sáng, không nghĩ tới Lôi gia gia luyện chế ra một viên cái đỉnh

nhất định là vảy rồng đỉnh, hoàn mỹ không một tí vết vảy rồng đỉnh!

Lý Diệu Nhân thần co rút lại trịnh trọng việc địa hai tay phủng quá lão nhân luyện chế cái đỉnh

Có chút ngoài ý muốn, cái này cái đỉnh mặt ngoài đen sì sì, cùng hẳn luyện chế cái đỉnh như thế thường thường không có gì lạ, không nhìn ra bán nói Long Văn

"Ồ?"

Không ít bạn học không hiểu chút nào, không nhận được kêu quái dị

Lý Diệu nhưng như là nâng một cái thần binh lợi khí, con người điên cuồng rung động, cái trán chảy ra mồ hôi lạnh

Bỗng nhiên hắc song chỉ một tờ, nhanh như Thiểm Điện địa đi cái đỉnh thượng gây bảy lần

"Leng keng leng keng leng keng Keng!"

Quái sự phát sinh!

Thành thực cái đỉnh lại bị hắc bắn ra hồ gầm tiếng rống ngâm xuyên ốc nhiều Lương, dư âm lượn lờ

"Trong nháy mắt nghe âm?"

Lôi Vĩnh Minh lão nhân thật sự chấn kinh rồi, lẩm bẩm nói, "Như thế thiên môn đo lường thủ pháp, ta còn tưởng rằng đã thất truyền, không nghĩ tới —— "

Mà Lý Diệu nội tâm chấn động, nhưng là lão nhân mãnh liệt gấp mười lần

Đáy mắt kiệt ngạo quét đi sạch sành sanh, Lý Diệu đẩy mắt kính phục, "Lôi lão người này tấm vải rỗng đỉnh thực sự là hoàn mỹ không một tí vết, so với ta bảy tầng đỉnh càng cứng rắn, nếu như va chạm, ta cái đỉnh kiên trì không được ba lần!"

"Vải rỗng đỉnh?"

"Nào có vải rỗng a, ta làm sao không thấy?"

Các thiếu niên gấp đến độ nhe răng trợn mắt, đem con người trường xuất huyết cũng không thấy một chiếc vải rỗng

Lý Diệu khẽ mỉm cười, giải thích:

"Lôi lão này tẩm vảy rồng đình từ bề ngoài xem thường thường không có gì lạ hết thấy vảy rồng đều ngủ đông ở cái đình bên trong, hơn nữa ta không đoán sai, bên trong chất chứa chính xác một tầng vảy rồng, có ít nhất ba tầng, tầng tầng gia cố, nguyên lý cùng ta bảy tầng thủ pháp gần như thế nhưng muốn luyện chế ra tầng tầng lớp lớp vảy rồng hình thái, độ khó hiển nhiên cao chính xác gấp mười lần!"

"Sư phụ già là được sư phụ già, ta phục rồi!"

Lý Diệu trùng Lôi Vĩnh Minh sâu sắc bái một cái

Lão nhân này một tay cho hắt lên vô cùng đúng lúc một khóa, để hắt sâu sắc biết được luyện khí sư trong vòng ngọa hổ tàng long, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Liên ngay cả một tên Trúc cơ kỳ luyện khí sư đều có được thực lực như vậy, vậy nếu như là Kim đan kỳ luyện khí sư? Thậm chí là Nguyên anh kỳ luyện khí sư đây?

Lý Diệu đối với vô hạn đặc sắc tương lai tràn ngập chờ mong!

Lôi Vĩnh Minh lão nhân lại một lần kinh ngạc đến ngây người:

"Người có thể nhìn ra ta 'Ám vảy rồng' thủ pháp, cũng không kỳ quái, có điều người lại có thể nhìn ra ta tổng cộng gần ba tầng ám vảy rồng, thực sự khó mà tin nổi!"

Hắt trùng Lý Diệu nhếch lên ngón tay cái, "Nguyên bản lão phu chỉ là muốn đến quý giáo tham quan quá a một hình luyện khí lô, không nghĩ tới quý giáo có thể mang cho lão phu lớn như vậy kinh hỉ! Lý Diệu bạn học, lão phu này một tay căn bản không tính là cái gì, có điều là quanh năm suốt tháng lặp lại luyện chế, tổng kết ra một điểm bé nhỏ không đáng kể kinh

nghiệm mà thôi, tin tưởng người dùng không được mười mấy hai mươi năm, liền có thể xa vượt xa lão phu thành tựu!"

"Oa!"

Các thiếu niên tất cả đều há hốc mồm, không nghĩ tới Thiên Cực môn đức cao vọng trọng Lôi Vĩnh Minh trưởng lão, sẽ cho Lý Diệu đánh giá cao như vậy!

Trong lúc nhất thời, không ít người đều sẽ rắc rối ánh mắt phức tạp, tìm đến phía bên trong góc cực kỳ hắc ám Kim Tuyền lão sư

Kim Tuyền lại như là một đoàn rối bởi rễ cây, nâng vẩy rỗng đình mảnh vỡ, ánh mắt tán loạn, vẻ mặt hoảng hốt, trong miệng nói lẩm bẫm, chính mình cũng không biết đang nói cái gì

Bỗng nhiên, hẳn cảm giác bốn phía vọt tới cuồn cuộn sóng nhiệt

Ngẩng đầu nhìn lên, hết thấy bạn học đều tụ tập ở bên cạnh hẳn, làm thành một vòng, ánh mắt lấp lánh địa theo dõi hẳn

"Các người "

Kim Tuyền mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ đến cực điểm, không biết nên làm sao mặt đối với học sinh của chính mình

Cái này té ngã tài đến thực sự quá ác, các bạn học nhất định là đến cười nhạo hẳn chứ?

"Kim lão sư!"

Tên là Lý Tam Hảo tiểu bàn tử tiến lên một bước, lớn tiếng nói, "Đừng khổ sở, chúng ta vĩnh viễn ủng hộ người!"

"Không sai, đối phương thực làm là một con quái thú, liền Lôi gia gia đối với hần đều khen không dứt miệng, nói hần mười mấy hai mươi năm liền có thể đuổi tới Lôi gia gia thành tựu, như vậy một con quái thú, người bình thường làm sao có khả năng đánh thắng? Kim lão sư, người đừng khổ sở, ở chúng ta trung tâm, người vẫn là khỏe mạnh nhất!"

=====

Lão Ngưu rất kích động!

Nguyên bản ở vé tháng bảng thưởng vẫn sống dở chết dở, bị người lặn qua lộn lại địa chà đạp

Vẫn hai canh, Lão Ngưu cũng không tiện muốn vé tháng

Thật vất vả ngày hôm qua muốn một lần vé tháng, kết quả kỳ tích phát sinh, dĩ nhiên một hơi liên tục truy đuổi hai cái thân vị!

Đây là các vị anh chị em cộng đồng sáng tạo kỳ tích, dù cho chốc lát nữa liền bị người phản đoạt về đến, lần thứ hai bể mất, chí ít trong giây lát này —— Lão Ngưu đáng giá!

Vì lẽ đó một buổi sáng sớm liền điên cuồng gõ chữ, hai chương liền càng, cảm tạ đại gia!

Mặt khác, luyện khí sư trong lúc đó quyết đấu không tốt lắm viết, lại là nhân vật chính lần thứ nhất, Lão Ngưu vẫn là muốn cố gắng là viết đến tình tế chút U đọc sách (: uuo)

Kỳ thực vật này rất thiêu não, xa còn lâu mới có được đến đại hoang thượng chém giết yêu thú tốt như vậy viết, có điều Lão Ngưu vẫn là muốn cố gắng là cấu tạo ra một tông rất sống động tân thế giới, mà không phải đơn giản giết giết giết, chiến chiến chiến, dùng dùng dùng

Có lúc tiết tấu hơi hơi chậm một chút, Lão Ngưu cố gắng là nhiều càng, xin mọi người tiếp tục ủng hộ, có vé tháng cái gì cứ việc tạt lên đây đi, nhìn chúng ta có hay không còn có thể sáng tạo ra càng to lớn hơn kỳ tích!

Cuối cùng, xế chiều đi mua gạch men sứ, khả năng tối nay, nhưng hôm nay nhất định có canh thứ ba, nhất định!!!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Yêu Tinh Ra 9 Tinh Bạo!

"Tuy rằng đầu quái thú này lý luận tri thức Kim lão sư trả lại uyên bác, luyện ra pháp bảo Kim lão sư càng mạnh mẽ hơn, chí ít chí ít Kim lão sư so với hắc soái a!"

"Không sai, Kim lão sư luyện khí đáng vẻ lại tiêu sái, lại phiêu dật, thực làm soái ở lại, lại há lại là đầu quái thú này có thể so sánh?"

"Kim lão sư, người tuyệt đối không nên ỷ rỗi, coi như người mọi thứ cũng không bằng hắc, chí ít người so với hắc soái!"

Học sinh cấp ba môn suy nghĩ hồi lâu không nghĩ ra Kim Tuyền lão sư đến tốt cùng có phương diện nào Lý Diệu mạnh, cuối cùng nghĩ ra như thế một không phải sở trường sở trường

Kỳ thực Kim Tuyền tuy rằng dung mạo so với so sánh thanh tú, Lý Diệu không có bọn họ nói thảm như vậy

Tuy rằng cùng "Soái" đáp không lên một bên, nhưng Lý Diệu tốt xấu ngũ quan đoan chính, thân hình kiên cường, hơn nữa có một loại cuồng dã lộ liễu mị lực, quanh thân tràn trề khiến người ta không tự chủ được liên nhiệt huyết sôi trào năng lượng

Nếu như nói Kim Tuyền là một tiêu chuẩn anh chàng đẹp trai, Lý Diệu là được trăm phần trăm không hơn không kém "Hình nam"

Đặc biệt ở thấy được "Bảy tầng đỉnh" Uy Lực, cùng với Lôi gia gia đối với hân khen không dứt miệng sau khi, Lý Diệu vừa nẩy luyện khí thì "Phong Tử rút gân", ở không ít thiếu niên trong lòng liền đã biến thành "Cảm xúc mãnh liệt bắn ra bốn phía, thô bạo lộ ra ngoài "

Đối với chú ý cá tính, nghịch phản tâm lý rất mạnh thiếu niên tới nói, Lý Diệu loại này mạnh mẽ vô cùng "Đại ma đầu", vẫn rất có sức hấp dẫn

Có điều Kim Tuyền lão sư là người mình mà, làm sao có thể trường người khác chí khí, diệt uy phong mình đây?

Đương nhiên là muốn đem Kim Tuyền lão sư khoa thành đệ nhất thiên hạ mỹ nam tử mới được!

Kim Tuyền nguyên bản ủ rũ tới cực điểm, lại bị các thiếu niên ấu trĩ buồn cười cố lên khuyến khích chọc cười vui vẻ, hân dùng sức một hồi mặt, ánh mắt trong suốt lên, thở thật dài nhẹ nhõm một cái, gật đầu nói:

"Đại gia nói đúng, thắng bại là bình gia chuyện thường thua một lần có cái gì quá mức, trở lại cố gắng tu luyện, lần sau lại bính quá!"

Kim Tuyền vẫy rồng đỉnh mảnh vỡ gặt gao nằm ở lòng bàn tay, nắm xuất huyết đều không hề hay biết, nhanh chân đi đến Lý Diệu trước mặt, sâu sắc bái một cái

"Lý sư đệ hôm nay ta thua tâm phục khẩu phục, đa tạ người đưa ta lên sâu sắc như vậy một bài giảng, cái này vỡ vụn vẫy rồng đỉnh, ta sẽ vẫn mang theo bên người, thời khắc ghi khắc hôm nay giáo huấn, chờ trở lại Thiên Cực môn, ta nhất định điên cuồng tu luyện, sẽ có một ngày, lại tới tìm người luận bàn hi vọng đến thời điểm người không muốn cự tuyệt!"

"Không sai, quân tử báo thù, mười năm không muộn, chúng ta Kim lão sư trở lại khổ luyện mười năm, nhất định sẽ tìm đến người cái này đại ma đầu báo thù rửa hận!"

Tiểu bàn tử Lý Tam Hảo trốn sau lưng Kim Tuyền kêu quái dị

Bạn bè của hắn, vài tên nói năng ngọt xớt nam sinh đồng thời quấy rối:
"Không sai, đại ma đầu, người chờ xem tiểu Kim lão sư nhất định sẽ đem người tiêu diệt!"

Kim Tuyền lại vừa bức mình vừa buồn cười, tâm nói mình rõ ràng là biến sâu đại học SV tài cao mà đối phương chỉ là đại hoang chiến viện SV đại học năm nhất, làm sao ở bang này thắng nhóc con trong miệng, Lý Diệu nhưng thành võ công cái thể đại ma đầu, mà chính mình so với hắn thấp chính xác một cấp số, còn muốn "Khổ luyện mười năm" mới có thể trở về báo thù?

Quá khinh thường người chứ?

Kim Tuyền quay đầu lại, mạnh mẽ trừng Lý Tam Hảo một chút có chút lúng túng giải thích:

"Lý sư đệ, tuyệt đối không nên hiểu lầm, ta là chân tâm muốn cùng người luận bàn luyện khí thuật, tuyệt đối không có ân oán cá nhân "

Lý Diệu không nhịn được cười, cười ha hả nói: "Muốn luận bàn luyện khí thuật bất cứ lúc nào hoan nghênh, có điều ta cũng sẽ điên cuồng tu luyện, chờ người lần sau khi đến ta nhất định hiện tại càng mạnh mẽ hơn!"

"Vậy thì tốt, ta phi thường chờ mong ngày đó đến, đến thời điểm nhìn lại một chút hai người chúng ta, đến tột cùng ai càng điên cuồng!"

Ngừng lại một chút, Kim Tuyền vẽ mặt bỗng nhiên trở nên hết sức nghiêm túc, gằn từng chữ một, "Lý sư đệ, hôm nay chi bại, chỉ là cá nhân ta thất lợi, cùng biến sâu đại học xa không lên quan hệ "

"Chúng ta biến sâu đại học Luyện Khí hệ ngọa hổ tàng long, cường giả xuất hiện lớp lớp, thế hệ trước cô lại không nói, coi như là Giang Thánh

giáo sư học sinh trung, đều có chín đại đệ tử chân truyền cùng ba trăm đệ tử thân truyền, ta chỉ là ba trăm đệ tử thân truyền trung xếp hạng thấp một, xa xa đại biểu không được biến sâu đại học Luyện Khí hệ tài nghệ chân chính!"

"Vì lẽ đó, nếu như người thật sự muốn muốn khiêu chiến biến sâu đại học Luyện Khí hệ, chỉ bằng thực lực, trả lại còn thiếu rất nhiều a!"

Lý Diệu lông mày cao cao vung lên, như hai thanh màu đen chiến đao ra khỏi vỏ:

"Đệ tử chân truyền cùng đệ tử thân truyền, khác nhau ở chỗ nào?"

Kim Tuyền giải thích:

"Đệ tử thân truyền, là được được Giang Thánh giáo sư tán thành, may mắn lắng nghe hẩn tự mình giảng bài học sinh, so với bình thường học sinh thực lực đương nhiên là phải cường đại có thêm "

"Nhưng cũng không phải mỗi một cái Giang Thánh giáo sư tự mình chỉ điểm học sinh, đều có thể được hẩn chân truyền, bởi vì là giáo sư nói được thực sự quá huyền diệu thâm ảo, tư chất hơi hơi thiếu một chút người, liền nghe đều nghe không hiểu "

"Gần nhất mười năm, tổng cộng có chín tên học sinh thu được hẩn chân truyền, được xưng chín đại đệ tử chân truyền, mà chính bọn hẩn tập kết cùng nhau, tạo thành một luyện khí học nghiên thảo hội, tự xưng —— chín sao liên hoàn!"

"Chín sao liên hoàn, lại như là chín viên ngôi sao nhỏ, quay chung quanh Giang Thánh này viên siêu tân tinh!"

Kim Tuyền trịnh trọng việc nói:

"Chín đại đệ tử, chín sao liên hoàn, đại diện cho biển sâu đại học Luyện Khí hệ học sinh trung tối tài nghệ cao, mỗi một cái đều mạnh mẽ hơn ta gấp mười lần, 'Tát vảy rồng' như vậy thủ pháp, ta muốn khổ luyện mười năm mới có thể nắm giữ, người ta nhưng là xem thường, tự có càng mạnh mẽ hơn kỳ công tuyệt nghệ!"

"Chỉ có chiến thắng bọn họ, mới coi như có được chính thức khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ tư cách!"

Lý Diệu Nhân trung liên tiếp xuất hiện chín giờ tinh mang, lại trong nháy mắt từng cái nổ tung

"Chín sao liên hoàn? Tốt a có khí thể tên, có điều che ở ta này viên từ từ bay lên yêu tinh trước mặt, các người nhất định phải lu mờ ảm đạm!"

"Yêu tinh ra, chín sao bạo, đây chính là ta phải đi đường!"

Đang lúc này, tiểu bàn tử Lý Tam Hảo từ Kim Tuyền phía sau chui ra, ưỡn ngực điệp đồ, hai tay chống nạnh, lớn tiếng nói:

"Không sai, biển sâu đại học Luyện Khí hệ cao thủ như mây, cường giả như mưa, bằng người cái này đại ma đầu, một người một ngựa liền muốn khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ? Thực làm là nói chuyện viễn vông! Coi như người Kim lão sư lợi hại, coi như người liền cái gì chín sao liên hoàn đều làm thịt, vậy cũng còn có tốt a gia ta đây!"

Tiểu bàn tử nhếch lên ngón tay cái, đi ngược một dặm, "Hôm nay nhìn các người hai đại cao thủ quyết đấu đỉnh cao, tốt a gia ta nhiệt huyết sôi trào, trong lòng khỏi nói nhiều kích động! Ta xin thề từ hôm nay trở đi, mỗi ngày đều sẽ không ở nửa đêm trước mười hai giờ ngủ, nhất định điên cuồng tu luyện, tranh thủ thi đấu biển sâu đại học Luyện Khí hệ, trở thành người này đại ma đầu kinh địch!"

Lý Diệu sững sốt dở khóc dở cười, chính mình lúc nào biến thành "Đại ma đầu"? Không phải là luyện khí phong cách ác liệt chút sao?

"Tuy nhiên"

Lý Tam Hảo chuyển đề tài, bỗng nhiên thay đổi một khuôn mặt, đầy mặt cười lấy lòng, xoa tay nói, "Biển sâu đại học Luyện Khí hệ phân số rất cao coi như ta lại cố gắng thế nào, mười có là thì không lên, không biết chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ năm nay trả lại có khai hay không sinh, phân số có cao hay không a?"

Nguyên lai đây mới là hãn mục đích thật sự

Phía sau bạn bè trung, lập tức có người kêu quái dị:

"Tốt a người cái tên béo đáng chết, mới vừa rồi còn nói muốn cùng chúng ta đồng thời thi đậu biển sâu đại học Luyện Khí hệ, cùng Kim lão sư cộng đồng đối kháng cái này đại ma đầu, nhanh như vậy liền làm phản?"

"Các người biết cái gì!"

Lý Tam Hảo da mặt siêu dày, khịt mũi con thường "Có thể thi đậu biển sâu, ta đương nhiên là đi theo Kim lão sư, nhưng là cao như vậy phân số, chỉ bằng chúng ta bang này nát người, cái nào thi được với a? Còn không bằng gia nhập đại ma đầu một bên, dù sao —— "

Hắn có chút hâm mộ liếc mắt nhìn Lý Diệu trên cánh tay cơ bắp, nuốt ngụm nước bọt nói, "Đại ma đầu không đúng, là ngoại trừ Kim Tuyền lão sư ở ngoài ta từ sâu trong linh hồn nhất là sùng kính người thứ hai thanh niên luyện khí đại sư —— Lý Diệu lão sư, là được đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ Đại sư huynh, dạy học chất lượng khẳng định không thể chê, tuyệt a!"

"Hơn nữa Lý Diêu lão sư luyện khí phong cách như thế uy mãnh, hùng tráng như vậy, thực làm có loại bát hoang mình ta vô địch cảm giác thực sự quá thích hợp ta loại này thân hình to lớn lực lượng hình mãnh nam!"

Nói, hần vén lên tay áo, lộ ra một cánh tay thịt mỡ, run lên run lên, dương dương tự đắc nói "Thấy không, này một thân bắp chân thịt!"

Tất cả mọi người đều bị hần vô liêm sỉ kinh ngạc đến ngây người

Chỉ có vài tên bạn bè cùng hần là một khuôn mẫu khắc đi ra, con mắt hơi chuyển động, tại chỗ làm phản đi theo địch, đồn dập hướng Lý Diêu chen chúc lại đây:

"Lý Diêu lão sư!"

"Đại sư huynh!"

"Nhanh cho chúng ta nói một chút đi, Đại sư huynh, năm nay đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ trả lại chiêu sinh sao? Phân số nên không cao chứ?"

Ở Thiên Cực một trung, lấy tiểu bàn tử Lý Tam Hảo cầm đầu nhóm này xấu tiểu tử cũng coi như là xú danh chiêu

Xấu các tiểu tử mặc dù có chút thiên phú, nhưng ở trong trường học đều thuộc về gây sự quấy, tâm tư chưa hề hoàn toàn đặt ở học tập thượng, thường thường liền muốn xin mời gia trưởng đến một chuyến chủ

Bình thường dựa vào thiên phú hỗn không lý tưởng, miễn cưỡng xem như là mũi nhọn sinh, nhưng là biến sâu đại học Luyện Khí hệ như vậy hoàng kim chuyên nghiệp, như thế nào thi được với đây?

Không nghĩ tới hôm nay mở mang tầm mắt, hắc, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tuy rằng hoàn cảnh kém một chút, thế nhưng có như thế uy

mãnh Đại sư huynh tọa trấn, tựa hồ cũng rất tốt a!

Quan trọng nhất chính là, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ danh tiếng không hiện ra, phân số nên rất thấp chứ?

"Kim lão sư, tuy rằng ở trong lòng ta, người vẫn là đệ nhất thiên hạ vô địch suất khí đích luyện khí đại sư, ta mãi mãi cũng sùng bái người, đeo người, thương tiếc người, có điều việc quan hệ tiền đồ, Ta cũng thế bị bức ép bất đắc dĩ a!"

Tiểu bàn tử ở trong lòng đọc thầm, "Quá mức, chờ ta học được cái này đại ma đầu mạnh mẽ vô cùng luyện khí thuật, lại làm phản về Kim lão sư bên kia tốt rồi!"

"Không đúng!"

Tiểu bàn tử chợt nhớ tới một chuyện, hai mắt tròn tròn, đi bóng loáng toả sáng trên gáy mạnh mẽ đánh một chưởng, hoàn toàn biến sắc, "Kim lão sư mới vừa nói, năm nay đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ sẽ huỷ bỏ, sẽ không là thật sao?"

"Đúng nha!"

Vài tên bạn bè đồn dập nhớ tới đến, liên thanh kêu rên, "Không thể nào, thật vất vả tìm tới một phân số lại thấp, lại khá là mạnh mẽ chuyên nghiệp, chẳng lẽ muốn bị nhờ?"

Lý Diệu khẽ mỉm cười, ở Lý Tam Hảo trên vai không nhẹ không nặng ngắt một hồi, nhìn chung quanh đông đảo xấu tiểu tử, như đinh chém sắt nói:

"Các người cứ việc yên tâm, trở lại được cố gắng lên!"

"Đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ chắc chắn sẽ không huỷ bỏ, hoan nghênh các người ghi danh!"

"Hôm nay nơi này chỉ là một vùng phế tích, ta tin tưởng sẽ có một ngày, nơi này sẽ đi ra liên bang mạnh nhất luyện khí sư, nhất định!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Kho Vũ Khí

Nửa tháng sau

Tuyết lớn bay lả tả rơi xuống một đêm, hùng đông ba, bốn điểm mới thoáng ngừng lại

Tuyết hậu trường học một mảnh túc sát, đặc biệt lạnh giá

Thả nghỉ đông, phần lớn học sinh đều về nhà tết đến, chỉ có số ít tu luyện cuồng nhân trả lại lưu ở trường học

Chính là ánh bình minh trước thời khắc hắc ám nhất, coi như tu luyện cuồng nhân, vào lúc này ở ngủ cấp độ sâu khoang trung ngủ say như chết, nghỉ ngơi dưỡng sức

Bên trong phòng luyện khí, nhưng là khí thể hùng hực, dường như nhiệt thiên sau giờ ngọ, liệt nhật bạo sưởi, hơi nước lượn lờ

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Ngoại trừ luyện khí lô cao tốc vận chuyển phát sinh "Ong ong" thanh, từ sương mù nơi sâu xa trả lại truyền đến một trận rất có tiết tấu oanh kích tiếng

Giương nanh múa vuốt quá a một hình luyện khí lô đối diện, bên trong góc vẽ ra một mảnh Tiểu Tiểu khu vực, dựa theo cổ pháp chế tạo một toà đánh thép phòng, chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng đầy đủ

Lý Diệu trên người chưa sỡi nhỏ, lộ ra một thân xốc vác bắp thịt, âm tình nham múa như gió, trong nháy mắt biến ảo ra hơn trăm nói chùy ảnh, hướng thiết chiên thượng mạnh mẽ ném tới, tạp đến tia lửa văng gặp nơi, lấp bắp đến trên người hần, hần nhưng không hề hay biết

Đỏ đậm lò lửa chiếu rọi xuống, môi hần nhếch, biểu hiện chăm chú, mỗi một lần hô hấp đều đặc biệt dài lâu

Chín giây một hô, chín giây hút một cái, không kém chút nào

Hấp khí thì, thân hình đột nhiên bành trướng một vòng, mỗi một cột bắp thịt từng chiếc nhô lên, hiện rõ từng đường nét, phảng phất vô số điều đại long từ dưới da lộ ra đi ra

Mà da dẻ cũng phân biệt tỏa ra đồng thau, ánh bạc, vàng óng ánh ánh sáng lộng lẫy, dường như một khối bị rèn đến mức tận cùng kim loại

Đây là Bách Luyện Tông đệ nhất tông thể bí thuật (muôn vạn thử thách) tu vi tinh xảo tiêu chí

Hơi thở thì, thân hình lại khôi phục thái độ bình thường, hết thấy "Đại long" một lần nữa ngủ đông với huyết nhục nơi sâu xa, ẩn núp nanh vuốt thu lại cánh chim, nhìn như cùng tầm thường SV đại học không khác, luận võ đấu hệ trung lương hùm vai gấu, bắp thịt sôi sục các tráng hán càng là kém xa

Đây chính là (liễm thần thuật) ảo diệu!

Trải qua luyện thiên trong thập thời gian dài phỏng đoán, Lý Diệu đã trải qua sơ bộ năm giữ, có thể thích làm gì thì làm thực lực của chính mình áp chế ở Luyện Khí kỳ một tầng

Mới nhìn là được cái vừa Giác Tỉnh người mới

Một khi dùng (nhiên hồn pháp) biến thân, về mặt sức mạnh, đặc biệt phụ trọng lực cùng trong nháy mắt lực bộc phát, Lý Diệu tự tin, ở lan biến sao đây tu luyện mấy tháng hẳn, tuyệt đối sẽ không bại bởi vũ đấu hệ bất kỳ một tên học sinh dù cho là lớp lớn học sinh!

"Hô "

Lý Diệu lấy tốc độ cực hạn vung vẩy âm tinh nham liên tục rèn mười phút, chảy ra một thân đầy mồ hôi hột, dường như mặc giáp trụ một tầng sáng lấp lánh chiến giáp, rốt cục đại công cáo thành!

Thở thật dài nhẹ nhõm một cái, một đạo khí tiễn từ trong miệng bắn nhanh ra ở giữa không trung đột nhiên căng phồng lên đến, biến thành một con đập cánh muốn bay kèn kèn đáng sợ, duy trì đầy đủ mười giây đồng hồ, mới từ từ dạt ra

"Không sai, ngày hôm qua chỉ duy trì 9 5 giây, hôm nay lại tăng lên bán giây, ta đối với 'Khí' chưởng không càng ngày càng tinh diệu, không tốn thời gian dài liền có thể phá tan Luyện Khí kỳ năm tầng chính thức xông lên tầng thứ sáu, Luyện Khí kỳ cấp trung!"

Thâm hắc con mắt lờ lờ toả sáng, Lý Diệu nhếch miệng lên một vết nụ cười tự tin

Trải qua lan biến sao đây điên cuồng tu luyện hơn nửa mỗi ngày ở Đình Linh Đang đánh túi bụi bên dưới khổ sở chống đỡ, không chỉ (muôn vàn thử thách), (liêm thần thuật), (nhiên hồn pháp) đều có sức bùng nổ tiến triển, Lý Diệu càng là ở năm ngày trước một lần đối luyện trung, lâm trận đột phá, một hơi xông lên Luyện Khí kỳ năm tầng, trả lại dựa vào đột phá lực lượng đối với Đình Linh Đang triển khai tuyệt địa phản kích!

Tuy rằng chỉ chặt đứt nàng một sợi tóc chung quy là lần thứ nhất ở trong chiến đấu chạm được Đình Linh Đang thân thể, dù cho sau khi liền bị đánh thành đầu heo Lý Diệu trong lòng vẫn là vui rạo rức

"Nỗ lực! Phấn đấu!"

"Lại đột phá một tầng, đạt đến Luyện Khí kỳ cấp trung linh khí liền không còn là bãi làm ra vẻ đẹp đẽ, có thể dùng đến thực chiến!"

"Khi đó, ta sức chiến đấu, đâu chỉ tăng lên ba, năm lần!"

Có điều, từ Luyện Khí kỳ một tầng đến năm tầng đều thuộc về cấp thấp, đột phá lên tương đối dễ dàng

Muốn từ cấp thấp vượt qua đến cấp trung, ngoại trừ sức mạnh tích lũy, còn cần huyền diệu thể ngộ, nhưng là không thể gấp với nhất thời

Lý Diệu vừa mới mới vừa đạt đến Luyện Khí kỳ năm tầng mấy ngày, cảnh giới trả lại không vững chắc, hẳn chỉ là ý nghĩ kỳ quái một hồi, thật không có nóng lòng cầu thành tâm tư

Hoạt động một chút chua xót cột sống, Lý Diệu mở ra chế băng khí, đầu đưa đến đóng băng phù trận mặt trên ngội một lúc, triệt để tỉnh táo, lúc này mới cầm lấy vừa rèn đi ra linh kiện cẩn thận kiểm tra

Ngón tay hẳn niệp, thành linh lại là một viên cái đỉnh, bảy tầng đỉnh!

Kỳ thực ở nửa tháng trước luyện khí sư trong quyết đấu, hẳn còn chưa ra hết thực lực

"Bảy tầng" thủ pháp là bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông luyện khí cổ pháp, tuyệt không là luyện khí lô bên trong có thể một lần thành hình, còn cần dùng (108 tay áo choàng loạn chùy pháp) nhiều lần rèn, bảy tầng kết cấu hòa làm một thể, mới thật sự là "Bảy tầng"!

Nếu như là trải qua cổ pháp rèn bảy tầng đỉnh, mặc dù Kim Tuyền luyện chế ra hào không chút tỳ vết nào vảy rồng đỉnh, không có một chút nào phần thẳng, cao tốc va chạm bên dưới, trong nháy mắt liền có thể bể mất!

Có điều

Lý Diệu vỗ tay cái độp, khác một viên đen sì sì cái đình lập tức bay đến lòng bàn tay

Chính là Lôi Vĩnh Minh lão nhân luyện chế "Ám vảy rồng đình"

Đây là lão nhân trước khi rời đi, đưa cho Lý Diệu lễ vật

"Keng!"

Lý Diệu ngón tay búng một cái, ám vảy rồng đình phát sinh hồ gầm rồng gầm, dư âm lượn lờ

Phảng phất Tiểu Tiểu cái đình trung, thật sự ngưng đông một cái khí thế hùng hổ mãnh long

Lý Diệu hơi híp mắt lại, lắng nghe tiếng rồng ngâm vi diệu, cảm tri ám vảy rồng đình kết cấu bên trong, tự lẫm bẫm:

"Đặc sắc, huyền diệu, khó mà tin nổi!"

"Thế hệ trước luyện khí sư thủ pháp thực sự là xuất thần nhập hóa, coi như ta dùng chân chính bảy tầng thủ pháp, đều không thể rèn ra dù cho một tầng ám vảy rồng kết cấu, lão gia tử lại lập tức lún vào ba tầng, khiến cho cái đình tổng trọng lượng hạ thấp 22, cường độ lại tăng lên gấp đôi trở lên, đến tột cùng làm như thế nào?"

"Ta tiêu hao hết tâm thần rèn đi ra cái này bảy tầng đình, vẫn cứ không đủ để cùng lão gia tử ám vảy rồng đình chống lại, va chạm mười lần sau khi, nhất định là ta cái đình vỡ vụn!"

Lý Diệu sâu sắc biết được mình và chân chính luyện khí đại sư trong lúc đó, trả lại có xa xôi bao nhiêu khoảng cách

Trong nháy mắt, đáy lòng nhấc lên vạn trượng sóng to, chiến ý cháy hừng hực, dã tâm điên cuồng bành trướng

"Thế giới lớn như vậy, đáng giá dùng một đời đi khiêu chiến ngàn vạn không thể thư giãn, mỗi một giây đồng hồ đều muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, mỗi một giây đồng hồ đều muốn sống được vô hạn đặc sắc!"

Nghĩ tới đây, Lý Diệu khẽ mỉm cười

Lôi Vĩnh Minh lão nhân cho hắn cũng không chỉ là một viên cái đình như thế đơn giản

Đang bị Lý Diệu triển lộ ra tiềm lực kinh người chấn động sau khi, trải qua lão gia tử giật dây bắc cầu đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ cùng Thiên Cực môn đạt thành chiến lược hợp tác thỏa thuận

Đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ chính thức trở thành Thiên Cực một trung khóa ngoại giáo dục căn cứ, Thiên Cực một trung hàng năm đều sẽ tổ chức mũi nhọn khi còn sống đến tham quan học tập

Đồng thời, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ làm ra hứa hẹn, ở cực hạn khiêu chiến tái trung đặc biệt quan tâm Thiên Cực một trung học sinh, chỉ cần phù hợp tiêu chuẩn, giống nhau ưu tiên hàng phân trúng tuyển!

Này nước trái cây hồng rồi tiểu bàn tử Lý Tam Hảo bang này xấu tiểu tử mấy cái xấu tiểu tử toàn đều đưa đến Nguyên Mạn Thu cùng Lý Diệu linh hạc đưa thư dây số, bọn họ cũng không dám đi trêu chọc Nguyên Mạn Thu vị này hệ chủ nhiệm, thường thường liền tìm Lý Diệu liên lạc cảm tình, một cái một Đại sư huynh, gọi đến được kêu là một thân thiết

Ưu tiên hàng phân trúng tuyển dù cho là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ loại này tam lưu chuyên nghiệp, là rất có thành ý hứa hẹn

Thiên Cực môn đương nhiên sẽ không không công đạt được phần này chỗ tốt, Lôi Vĩnh Minh lão nhân vung tay lên, Thiên Cực môn lúc này lấy ra tám triệu, lão gia tử tư nhân lại móc hai triệu, đủ ngàn vạn tài trợ, đưa chí đại hoang chiến viện, chỉ rõ muốn tập trung vào Luyện Khí hệ còn nói đây chỉ là đệ nhất kỳ, ngày sau đại gia hợp tác vui vẻ, còn có thể cân nhắc thành lập một chuyên nghiệp quỹ hàng năm đều cho Luyện Khí hệ tài trợ một bút kinh phí

Lần này, đại hoang chiến viện toàn bộ tầng quản lý đều chấn kinh rồi

Ngàn vạn tài trợ, nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, đại hoang chiến viện mấy cái truyền thống kim chủ, như là ma quyền môn, bách chiến đao minh loại hình tông phái hàng năm đều tài trợ mấy cái ức đây!

Có điều những tông phái này đều là đại hoang trung vũ Đấu Tông phái, cùng đại hoang chiến viện vũ đấu hệ quan hệ mật thiết vũ đấu hệ tương đương liền nhân tài của bọn họ dự trữ trung tâm cùng thanh huấn căn cứ, ra tay xa hoa là chuyện đương nhiên

Thiên Cực môn nhưng là một thiên về với luyện khí tông môn cùng đại hoang chiến viện xưa nay không cái gì hợp tác, lần này lại bị Luyện Khí hệ mạnh mẽ khai thác ra một cái mới đường, tài trợ chỉ là phụ, then chốt là đại hoang chiến viện sức ảnh hưởng là có thể chậm rãi thâm thấu đến Thiên Cực môn vị trí khu vực

Phải biết, Thiên Cực môn là chính đang quật khởi chuẩn nhất lưu tông phái, ở liên bang trung bộ vẫn có nhất định nổi tiếng, nếu như song phương gia tăng hợp tác, cho đại hoang chiến viện mang đến đúng lúc nơi không thể chỉ ngàn vạn tài trợ như thế đơn giản

Liền, chuyện này lại cho Lý Diệu mang đến một không tưởng tượng nổi chỗ tốt, hẳn thu được một phần gọi là "Đại hoang ngôi sao" học bổng

Đây là đại hoang chiến viện cấp bậc cao nhất học bổng, thu được điều kiện phi thường hà khắc, yêu cầu học sinh vừa muốn ở học nghiệp trên có vô cùng đột xuất biểu hiện, còn muốn đối với trường học làm ra cống hiến rất lớn, hai người thiếu một thứ cũng không được

Lý Diệu có thể cải trang ra quá a số một luyện khí lô, học nghiệp tự không cần phải nói; còn hẳn là trường học kéo tới ngàn vạn tài trợ, cũng coi như là làm ra "Cực cống hiến lớn", thu được phần này học bổng, ngược lại cũng danh chính ngôn thuận

Tiền là không nhiều, then chốt ở chỗ, phần này học bổng mang vào ròng rã ba ngàn cái học phân khen thưởng!

Cứ như vậy, Lý Diệu tổng học phân ung dung đột phá 10 ngàn cửa ải lớn

Hẳn lại không nửa điểm gánh nặng, toàn thân tâm vui đầu vào điên cuồng luyện khí bên trong

Ròng rã một nghỉ đông, hẳn trải qua vô cùng có quy luật

Mỗi sáng sớm trước tiên đi Đình Linh Đang gia, ở lan biển sao nơi sâu xa tu luyện một giờ, lại cho Đình Linh Đang cường độ thấp bồi luyện nửa giờ đầu, cường độ cao bồi luyện năm phút đồng hồ

Sau đó mượn siêu cấp tinh tảo khoáng, tiến vào luyện thiên tháp, nhiều lần phỏng đoán các loại pháp bảo kết cấu cùng tính năng

Cổ đại, hiện đại, dân dụng, quân dụng, cận chiến, bắn xa phạm là có thể tìm tới hết thủy pháp bảo kết cấu Đồ, hết thủy bị hẳn nhai cái nát nát

Rồi đi luyện thiên tháp sau khi, lại đi lan biển sao nơi sâu xa tu luyện một giờ, tiếp theo lại cho Đình Linh Đang làm nửa giờ đầu bao cát

Ăn xong cơm tối, liền bắt đầu chân chính luyện khí

Một lại một pháp bảo cấu kiện từ luyện khí lô trung mới vừa ra lò, trải qua cổ pháp rèn, thuần túy công nghệ hiện đại càng thêm kiên cố, cường hãn, tinh vi

Từng kiện tỏa ra ánh sáng lung linh, chém sắt như chém bùn pháp bảo, xuất hiện ở luyện khí thất bên cạnh một đồng màu xám tối trong lầu

Theo tân học kỳ tới gần, nhà này màu xám tối lâu thành lờ đã biến thành một toà làm người nhìn mà phát khiếp kho vũ khí!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Ác Chiến Thanh Trạch Thị

Khai giảng ba ngày trước

Dưới trời chiều, Lý Diệu triển khai gân cốt, ngồi ở huyền cốt chiến khai nền thượng, mặc cho màu máu tà dương hắt cùng tình khai nhuộm đỏ, hai người cái bóng hợp hai làm một, kéo dài đến thật dài, như một thanh màu đen chiến đao

Không biết bắt đầu từ khi nào, Lý Diệu nuôi thành một cái thói quen, dù cho mỗi ngày lại bận bịu, hoàng hôn thì đều sẽ rút ra nửa giờ đầu, đi tới huyền cốt chiến khai phía dưới, tĩnh tọa một lúc

Bởi vì là có một lần hắt quá mức uế oải, tình cờ dựa vào huyền cốt chiến khai nghỉ ngơi mấy phút, đột nhiên cảm giác thấy đầu óc đặc biệt trống trải, dòng suy nghĩ đặc biệt rõ ràng, rất nhiều bình thường không cách nào nghĩ rõ ràng lý luận cùng kết cấu Đồ, tất cả đều rộng rãi sáng sủa

Cái cảm giác này, có chút giống là tiến vào siêu tình táo trạng thái, nhưng không có siêu tình táo trạng thái tác dụng phụ, có thể duy trì một quãng thời gian rất dài

Lại như là trong cõi u minh có người ở cùng hắt đồng thời suy nghĩ, cộng đồng giải đề như thế

Từ ngày đó trở đi, hắt liền nuôi thành thói quen này

Cùng huyền cốt chiến khái đối với cùng nhau nửa giờ, đã biến thành hãn một ngày trung hiểm thấy ung dung thời khắc

Phảng phất toàn bộ Luyện Khí hệ sư huynh cùng các thầy giáo đều ngủ đông với huyền cốt chiến khái nơi sâu xa, vì hãn hò hét trợ uy, để hãn có thể ở vượt qua cực hạn điên cuồng trong tu luyện, vẫn cắn răng kiên trì xuống!

Bằng thực lực bây giờ của hãn, muốn từ không đến có, luyện chế ra hoàn toàn do chính mình sáng tạo pháp bảo, trả lại có lòng không đủ lực

Thế nhưng dựa vào vững chắc kiến thức cơ bản, đến từ bốn vạn năm trước cường hãn rèn kỹ thuật, cùng với thiên mã hành không "Ma cải" phong cách, Lý Diệu nhưng là đúng mấy chục triệu kinh điển pháp bảo đều tiến hành rồi điên cuồng cường hóa, không ít pháp bảo tính năng đều đại đại vượt qua nguyên hình, thậm chí đã biến thành tuyệt nhiên không giống hai loại đồ vật

Cho tới hôm nay hãn đã hoàn thành mười tám kiện chủ chiến pháp bảo, mấy chục kiện phụ trợ pháp bảo, một thân kỹ thuật phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn

Chỉ là, chính mình cải trang dòng suy nghĩ đến tột cùng có được hay không đến thông, những này pháp bảo có hay không như chính mình tưởng tượng trung như thế, có thể ở trên chiến trường đại phát thần uy lại có hay không sẽ phải chịu các bạn học hoan nghênh, đối lấy lượng lớn học phân

Tất cả những thứ này, đều phải đợi tân học kỳ bắt đầu sau, ở trong thực chiến tìm tới đáp án!

"Quyết định, chờ tân học kỳ vừa bắt đầu, liền ở lại hết thấy pháp bảo, đi đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú, một mặt dùng thực chiến đến đo lường ta 'Ma cải' đi ra pháp bảo, đối với chi tiết nhỏ tiến một bước vi điều;

mặt khác có thể mang thực chiến video quay chụp hạ xuống phóng tới đại hoang mạng lưới chiến đấu đi tới, xem là hoạt quảng cáo!"

Càng quan trọng chính là, Lý Diệu phi thường muốn tôi luyện một hồi kỹ xảo chiến đấu

Ở phù mâu thành, yêu đao Bành Hải liên đã từng nói với hắn, muốn trở thành một tên ưu tú luyện khí sư, tốt nhất là trước tiên trở thành một tên chiến sĩ xuất sắc

Lúc đó hắn cũng chưa hề đem câu nói này để ở trong lòng

Nhưng đợi được chính mình thật sự mở lò luyện khí, dù cho chỉ là tiến hành Tiểu Tiểu cải trang, Lý Diệu nhất thời ý thức được câu nói này có đạo lý riêng của nó

Nếu như mình sẽ không vũ đao lộng thương như thế nào sẽ biết một thanh ưu tú chiến đao nên làm gì luyện chế đây?

Chỉ có ở trong thực chiến, sâu sắc hiểu rõ mỗi một món pháp bảo đặc tính mới có thể lĩnh ngộ luyện khí thuật tinh túy, trở thành siêu nhất lưu luyện khí đại sư

Nghĩ tới đây, Lý Diệu quay đầu lại, sâu sắc nhìn chăm chú huyền cốt chiến khải một chút, đáy lòng không tên sinh ra một luồng thất vọng

Một ngày nào đó, hắn hội huyền cốt chiến khải luyện chế thành công để vị này uy phong lẫm lẫm hài cốt Chiến Thần thẳng tới cửu thiên, rít gào phong lôi!

Cũng không biết đến ngày đó, đến tận cùng sẽ là ai thân mang huyền cốt chiến khải, tiểu ngạo thiên địa đây?

Lý Diệu khóe mắt giật một cái, chỗ sâu trong con người bỗng nhiên xuất hiện chính mình trên người mặc huyền cốt chiến铠 quát tháo phong vân đáng dấp

Bức tranh này mặt vừa xuất hiện, liền cũng không còn cách nào xóa đi, sâu sắc đâm vào trong lòng, như là mọc ra móc câu, làm sao rút đều không rút ra được

"Nếu như sẽ có một ngày, ta có thể mặc giáp trụ huyền cốt chiến铠, phá tan chín tầng mây Tiêu, ở Tinh Thần trong biển rộng theo gió vượt sóng, vậy thì thoải mái!"

Lý Diệu ý nghĩ kỳ quái, "Ha ha" cười khúc khích

Đang lúc này, sóng dữ thành bốn phương tám hướng bỗng nhiên vang lên to rõ kèn lệnh

Phảng phất vô số người khổng lồ từ thành thị mỗi một góc thẳng tắp đứng lên đến, mạnh mẽ oanh kích ngực, phát sinh vang vọng đất trời gào thét

"Hống!"

"Hống!"

"Hống!"

Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại, đột nhiên nhảy lên, hơi kinh ngạc địa đánh giá bốn phía

Cứ việc không nhìn thấy nửa người, nhưng theo tiếng kèn lệnh vang lên, cả tòa sóng dữ thành đều phát sinh quỷ dị biến hóa

Trong không khí đầy rẫy nồng nặc máu tanh cùng kim loại khí tức, phảng phất trời đông giá rét chưa quá khứ, viêm hạ nhưng trong nháy mắt

đến!

"Vèo!"

"Vèo! Vèo! Vèo "

Mấy chục nói năm màu rực rỡ lưu quang từ bốn phương tám hướng chậm rãi bay lên, đan xen vào nhau, hướng về hướng đông bắc hướng về bắc như điện mà đi

Đó là mấy chục tên chí ít Trúc cơ kỳ cao thủ!

Lý Diệu thủ đoạn tinh xảo điên cuồng chấn động, đại hoang mạng lưới chiến đấu phát sinh nhắc nhở, có một cái vô cùng trọng yếu đột phát tin tức

Đây là trước nay chưa từng có đại sự, Lý Diệu vội vã kích phát tinh thần

Một cái kim quang trung chen lẫn hào quang đỏ ngầu tin tức nhảy ra ngoài, nhưng là một đạo hết sức khẩn cấp lâm thời nhiệm vụ

"Quân tình khẩn cấp!"

"Khoảng cách sóng dữ thành 478 km thanh trạch thị tao ngộ cấp tám trở lên thú triều, thú triều đã công phá ngoại vi phòng tuyến, vọt vào nội thành!"

"Thanh trạch khu phố vẫn còn có rất nhiều bình dân ngưng lại, chính đang cứ điểm trung cổ thủ đối với viên, chính tòa thành thị rơi vào nhân loại cùng yêu thú hỗn tạp cục diện, không cách nào sử dụng siêu trọng hình pháp bảo thú triều một lần hủy diệt "

"Chỉ có thể triệu tập rất nhiều quân liên bang cùng người tu chân tiến vào nội thành, triển khai trực nhai trực hạng tranh cướp!"

"Quân liên bang chính thức hưởng về thanh trạch thị chu vi hết thảy tông phái cùng viện giáo cầu viện, thỉnh cầu người tu chân tiến vào chiến trường!"

"Trường học của chúng ta là cảm rể đại hoang bản thổ viện giáo, đối mặt cận lân nguy cơ, chúng ta bụng làm dạ chịu!"

"Hiện tại tuyên bố lâm thời nhiệm vụ —— ác chiến thanh trạch thị!"

"Tổng học phân đạt đến tám ngàn trở lên bạn học, cũng có thể báo danh!"

"Như có ý hướng, xin mời ở mạng lưới chiến đấu đăng báo tên, cũng với trong vòng một tiếng đến số hai thao trường tập kết, quá hạn không hậu!"

"Nhắc lại một lần, lần này nhiệm vụ nguy hiểm hệ số cực cao, rất có thể mang đến nhiều độ thương tàn thậm chí tử vong, nếu như đối với thực lực bản thân không có lòng tin, không muốn ghi danh!"

"Bởi vì là tình hình trận chiến khẩn cấp, yêu thú số lượng cùng chủng loại không rõ, lần này nhiệm vụ học phân khen thưởng tiêu chuẩn trả lại đang tính toán bên trong, phương pháp giáo dục hứa hẹn, dựa theo cao nhất quy cách, đối với tham chiến bạn học tiến hành khen thưởng!"

"Người tu chân là nhân loại văn minh chiến đao, hiện tại là chiến đao ra khỏi vỏ thời điểm, sau một tiếng, số hai thao trường, chúng ta xuất phát, trăm yêu trừ ma!"

"Trăm yêu trừ ma!"

Cuối cùng bốn chữ, để Lý Diệu miệng khô lưỡi khô, nhiệt huyết sôi trào

Lần trước thú triều lúc bộc phát, hắn chỉ là một người bình thường, còn muốn dựa vào Đinh Dẫn, Vệ Thanh Thanh, đổ mắt quan quân những người tu chân này đến bảo vệ

Nhưng là hôm nay, hắn đã trở thành Luyện Khí kỳ năm tầng người tu chân, trả lại luyện chế ra mấy chục kiện chém sắt như chém bùn thần binh lợi khí

Đến phiên hắn một ngựa làm ngàn, đại sát tứ phương!

"Quá tốt rồi, bốn vạn năm trước cổ tu thế giới, một cái thần binh lợi khí ra lò thì, đều muốn chém giết mấy cái yêu ma quỷ quái để tế đao!"

"Thanh trạch thị, thú triều, hay dùng các người tới tế luyện ta nhóm đầu tiên pháp bảo!"

Đại hoang chiến viện số hai thao trường

Một chiếc "Lôi chim" cấp loại nhẹ chuyên vận hạm ngừng ở thao trường một góc

Đây là một loại chuyên môn dùng cho nhanh chóng phản ứng chuyên vận hạm, một lần có thể vận tải hơn 800 tên hành khách, còn có thể thêm quái mười giữa đài hình tinh thạch chiến xa, là vì ứng đối thú triều chuyên môn luyện chế loại

Bình thường Trúc cơ kỳ trở xuống người tu chân muốn đi vào nguy cơ tứ phía chiến trường, ngoại trừ lên tàu tinh quỹ đoàn tàu, là được lên tàu loại này chuyên vận hạm

Chính mình ngự kiếm mà đi, tương đương với chịu chết, tới tập chung bị ngủ đông với chỗ tối yêu thú bắn ra yêu khí, nọc độc, trong nháy mắt thuần sát!

Lôi chim chuyển vận hạm phía dưới, đại hoang chiến viện hiệu trưởng Hùng Bách Lý cùng với tầng quản lý toàn bộ tập kết

Không ít giáo công chức đều mặc giáp trụ lên chiến giáp, võ trang đầy đủ, chuẩn bị tập trung vào chiến đấu

Hùng Bách Lý đầy mặt nghiêm túc, mi tâm trói chặt, hướng về một tên mang theo thiếu giáo quân hàm thanh niên quan quân hỏi dò:

"A siêu, làm sao có thể có làm thành như vậy? Thanh trạch thị là khai thác mỏ trọng trấn, bốn phía có mấy chục toà quân doanh, ba cái giao nhau phòng tuyến, có thể nói vững như thành đồng vách sắt, làm sao có thể có bị thú triều lập tức xông vỡ? Vốn là tinh thạch chiến hạm oanh mấy pháo liên có thể giải quyết vấn đề, làm đến muốn hạng chiến mức độ?"

Thiếu giáo tên là Hùng Tông Siêu, không chỉ là đại hoang chiến viện học sinh tốt nghiệp, cùng Hùng Bách Lý còn có một chút bà con xa quan hệ, là Hùng Bách Lý con cháu bối

Vì lẽ đó Hùng Bách Lý cũng là thoải mái địa trực tiếp hỏi

Hùng Tông Siêu cười khổ một tiếng:

"Tứ thúc, thanh trạch thành ngoại vi phòng tuyến cũng không có bị xông vỡ, lần này lỗ sâu vừa vận xuất hiện ở trong thành thị, thú triều vọt thẳng tiến vào nội thành, triển khai hạng chiến, là được Đại la kim tiên thì có biện pháp gì?"

Hùng Bách Lý sửng sờ:

"Xui xẻo như vậy?"

Cho tới nay, tinh Diệu liên bang ở yêu thú trên cánh đồng hoang thực hành là được từng bước ép sát pháo đài chiến thuật, mỗi một toà thành trấn

đều kiến thiết thành vững như thành đồng vách sắt pháo đài, một tắc một tắc địa từng bước xâm chiếm cánh đồng hoang vu, áp súc yêu thú không gian sinh tồn

Mà yêu thú chỉ có thể thông qua lỗ sâu, từ huyết yêu giới đột phá đến Thiên Nguyên giới, tiến hành tập kích

Lỗ sâu xuất hiện địa điểm là tùy cơ, nếu như lỗ sâu xuất hiện ở vùng hoang dã trung, thú triều chỉ có thể ngạnh gặm thành thị ngoại vi phòng tuyến

Chậm thì ba, năm cái giờ, nhiều thì một ngày rười tãi cũng chưa chắc gặm đến hạ xuống

Nhân loại tinh thạch chiến hạm có thể ung dung không vội địa bay đến thú triều bầu trời, hỗn nguyên chân hỏa pháo, quá ất lôi từ pháo, nát tinh oanh kích pháo các loại uy mãnh vô cùng siêu trọng hình pháp bảo hỏa lực toàn mở, húc đầu nấp nã một trận đánh túi bụi, lại hung hăng thú triều đều phải biến đổi vệt nướng!

Có thể một mực lần này xui xẻo, lỗ sâu trực tiếp xuất hiện ở trong thành thị, thú triều lập tức tràn vào nội thành, cùng nhân loại hỗn tạp cùng nhau

Tinh thạch chiến hạm mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể đem toàn bộ thanh trạch thị tất cả đều nổ văng lên trời ah?

Vậy cũng chỉ có thể vận dụng quân liên bang cùng người tu chân, triển khai hạng chiến!

Hùng Bách Lý lạnh rên một tiếng, ánh mắt trở nên cực kỳ sắc bén:

"Hạng chiến thì lại làm sao? Nhân loại chúng ta là vô tận biển sao trung mạnh nhất chiến đấu chủng tộc, bất luận ở cái gì trong hoàn cảnh tác chiến,

người thắng cuối cùng nhất định là chúng ta! A siêu, đến, để người mở mang kiến thức một chút đại hoang chiến viện đời mới phong thái!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Yêu Thú Cấp Bậc

Hùng Bách Lý lời còn chưa dứt, một đạo hoả hồng lưu quang gào thét mà đến

"Siêu ca, đã lâu không gặp!"

Hùng Tông Siêu biến sắc mặt, thân hình cực kỳ quỷ mị địa liên tiếp thiểm chín lần, chân thân một hơi lui ra hơn mười mét, tàn ảnh nhưng là bị hoả hồng lưu quang xé ra cái nát tan

Hùng Bách Lý không chút biến sắc che ở hoả hồng lưu quang cùng Hùng Tông Siêu trong lúc đó, giới thiệu: "Đây là "

Hùng Tông Siêu mỉm cười:

"Vị này liền không cần giới thiệu, chúng ta tinh Diệu trẻ tuổi nhất liên bang Trúc cơ kỳ người tu chân một trong, đại hoang chiến viện vũ đấu hệ tương lai ngôi sao Đinh Linh Đang mà, ta cùng nàng ở đại hoang nơi sâu xa gặp nhiều lần, trả lại liên thủ làm thịt một tên yêu tướng đây!"

Hoả hồng lưu quang động lại, hiện ra Đinh Linh Đang kiêu mỹ đáng người

Nàng ăn mặc một thân hỏa diễm hoa văn màu đỏ bó sát người trang phục chiến đấu, phác họa ra kinh tâm động phách đường cong, cả người tỏa ra ánh sáng lung linh, cực kỳ lộ liễu

Đinh Linh Đang làm nóng người, nhảy nhót từng bừng

Một lát sau, mấy trăm đạo kinh người khí tức cao tốc áp sát

Hùng Bách Lý cười nói:

"Đây là thiết quyền hội hội trưởng Hoa Thiên Hùng, đây là Loạn Nhận Đường đường chủ Từ Qua, phía sau bọn họ đều là vũ đấu hệ lớp lớn học sinh, không ít người người đều gặp?"

Hùng Tông Siêu gật đầu

Đại hoang chiến viện cùng quân đội quan hệ mật thiết, song phương thường thường liên thủ trăm yêu trừ ma, Hùng Tông Siêu là được quân đội phái ra liên lạc quan, cùng không ít đại hoang chiến viện lớp lớn học sinh đã sớm nhận thức, đều là bằng hữu

"Siêu ca!"

"Siêu ca!"

Từng người từng người ngũ đại tam thô, đầy mặt kiệt ngạo bạn học tiến lên cùng hân chào hỏi, tất cả đều nóng lòng muốn thử, "Rất cực có thể cùng siêu ca kề vai chiến đấu, thống tể yêu thú!"

Rất nhanh, lại xuất hiện mười mấy bóng người khuôn mặt mặc dù có chút non nớt, một thân khí thế nhưng là không thua với lớp lớn học sinh

Những thứ này đều là tân sinh trung người tài ba

Nhìn thấy nhiều như vậy SV đại học năm nhất phấn đấu quên mình địa tham gia nhiệm vụ, Hùng Bách Lý trong mắt ý cười càng thêm nồng nặc:

"Đến, a siêu, giới thiệu cho người, đây là Triệu Thiên Trùng Luyện Khí kỳ bốn tầng kiếm tu, từ nhỏ ở đại hoang nơi sâu xa săn giết yêu thú; đây là Lỗ Thiết Sơn, Luyện Khí kỳ bốn tầng luyện thể giả, thuở nhỏ ở ma quyền

môn khổ tu, hai người bọn họ là SV đại học năm nhất trung người mạnh nhất!"

Hùng Tông Siêu giật nảy cả mình, thở dài nói:

"Mới tiến vào đại học nửa năm, liền thăng lên Luyện Khí kỳ bốn tầng? Hiện tại người mới thực sự là không thể khinh thường! Nhớ tới ta một lần, mãi đến tận đại hai mới có người thăng lên Luyện Khí kỳ bốn tầng!"

Hùng Bách Lý cười nói:

"Đúng đấy, năm nay đám này tân sinh tố chất cực kỳ tốt không chỉ ra hai tên Luyện Khí kỳ bốn tầng, trả lại liên tiếp hiện ra hơn mười người Luyện Khí kỳ ba tầng, bọn họ không chỉ thiên phú dị bẩm, tu luyện lên đây đủ điên cuồng, nghỉ đông đều không trở về nhà tết đến!"

"Hiệu trưởng được!"

"Hiệu trưởng được!"

Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn chờ tân sinh đồng thời hướng về Hùng Bách Lý hành lễ

Bọn họ đều là Tiềm Long các thành viên, tụ tập cùng một chỗ tu luyện, nghe được thanh trạch thị bạo phát thú triều tin tức, không có do dự chốc lát tất cả đều tới rồi

Trải qua nửa năm khổ tu, những này "Tiềm Long" cùng vừa vào giáo thì như hai người khác nhau một thân ngạo khí tất cả đều thu lại với con người nơi sâu xa, luyện hóa thành sáng lấp lóa tinh mang, khí chất càng thêm thông dong, trầm ổn

Đặc biệt Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn hai người, tất cả đều toát ra cùng tuổi tác không tương xứng thâm trầm

Chỉ có trong con người thỉnh thoảng phóng ra hỏa tinh, khiến người ta dò xét đến bọn họ sâu trong nội tâm không thể chờ đợi được nữa

Bọn họ sâu sắc khát vọng có thể ở chiến trường chân chính thượng, hào quang của chính mình triệt để phóng ra!

Hùng Tông Siêu ánh mắt quét qua, cảm thán liên tục:

"Chúng ta đại hoang chiến viện đến cùng là không giống nhau, rõ ràng trả lại ở thả nghỉ đông, ra lệnh một tiếng nhưng có thể tụ hợp nổi ba trăm tên học sinh, hơn nữa là cùng một màu người tu chân, như vậy một nhánh Cường quân đến chiến trường, liền ngay cả yêu tướng cũng không dám chính diện chống lại!"

Hùng Bách Lý nở nụ cười, lại cau mày nói:

"Không đúng, ta nhớ tới báo danh nhân số có 301 cái, còn có một tên bạn học không đến "

Lời còn chưa dứt, một bóng người từ xa đến gần, mấy cái lên xuống liền nuốt chừng mấy trăm mét khoảng cách

Hùng Tông Siêu hơi nghi hoặc một chút:

"Vị bạn học này rất lạ mặt, là SV đại học năm nhất? Hắn công lấy lớn như vậy một cái rương làm gì?"

Cuối cùng xuất hiện tên này bạn học thân mặc màu đen trang phục chiến đấu, công lấy một to lớn rương kim loại, dùng ba cái rộng lớn dây lưng trói ở trên người, mỗi một bước đều vô cùng trầm trọng, tạp đến mặt đất "Cạch cạch" vang vọng

Cái rương xem ra vô cùng trầm trọng, sợ là có nặng ngàn cân lượng

Tên này bạn học nhưng biến nặng thành nhẹ nhàng, thành thạo điều luyện, không hề để ý, hô hấp liền được đến lời chim chuyển vận hạm phía trước

Hùng Bách Lý cười ha ha:

"Lý Diệu bạn học, người là luyện khí sư, cũng phải ra chiến trường? Quá nguy hiểm đi!"

Đối với Lý Diệu, Hùng Bách Lý ấn tượng vẫn là rất tốt

Bất kể là hấn đi ngược dòng nước, thủ vững Luyện Khí hệ; vẫn là sau đó cải trang ra quá a một hình luyện khí lô, kéo đến hơn mười triệu tài trợ, những chuyện này cũng làm cho Hùng Bách Lý kinh ngạc không thôi, sâu sắc nhớ kỹ cái này có chút rất thiếu niên khác

Hùng Tông Siêu trong mắt phóng ra một tia dị thái, thất thanh nói:

"Vị này là được Luyện Khí hệ duy nhất học sinh? Khí lực thật là lớn!"

Hùng Tông Siêu tòng quân nhiều năm, làm qua bộ đội đặc chủng, ánh mắt biết bao độc ác, từ Lý Diệu tiếng bước chân là có thể nghe ra hấn công lấy rương sắt tử chí ít nặng một tấn!

Gánh vác nặng một tấn vật, lao nhanh mấy dặm địa, trả lại hô hấp đều đặn, mặt không biến sắc

Tên này bạn học tố chất thân thể nhất định cực kỳ mạnh mẽ

Vừa bắt đầu, Hùng Tông Siêu trả lại coi hấn là thành là vũ đấu hệ lớp lớn học sinh, trong lòng trả lại đang bí ẩn kinh ngạc, như vậy cường nhân, làm sao chính mình chưa từng gặp?

Không nghĩ tới Lý Diệu dĩ nhiên là Luyện Khí hệ tân sinh!

Hùng Tông Siêu thực sự là khiếp sợ tới cực điểm

Lý Diệu nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra răng trắng như tuyết:

"Hiệu trưởng, ta còn muốn tích góp đến 40 ngàn cái học phân, đi tham gia đăng kí luyện khí sư cuộc thi đây, tốt như vậy quét phân ky hội, có thể nào dễ dàng bỏ qua?"

"Được!"

Hùng Bách Lý vung tay lên, trong mắt tia điện thoáng hiện, từ bọn học sinh trên người từng cái xẹt qua, lớn tiếng nói, "Tất cả mọi người đều đến đông đủ, ta lặp lại một lần, nhiệm vụ lần này cực kỳ nguy hiểm, rất có thể trọng thương hoặc là chết, nếu là đáy lòng có một chút do dự, tốt nhất hiện tại lui ra!"

301 tên học sinh ngẩng đầu đứng thẳng, không nói tiếng nào mỗi người đều mặt đỏ tới mang tai, chiến ý vô hình điên cuồng thiêu đốt

Ba giây sau khi, Hùng Bách Lý ngửa mặt lên trời hét dài: "Tốt,tốt, được, có thể có được các người như vậy học sinh là ta Hùng Bách Lý một đời lớn nhất kiêu ngạo, chúng ta xuất phát, thống tể yêu thú!"

"Thống tể yêu thú!"

Mấy trăm sư sinh lớn tiếng rít gào, nhiệt huyết sôi trào, leo lên lôi chim cấp chuyển vận hạm

Chỉ chốc lát sau, chuyển vận hạm phóng lên trời, hướng thanh trạch thị gào hét mà đi!

Chuyển vận hạm thượng, Hùng Tông Siêu khởi động hạm tải loại cỡ lớn chủ khống tinh não, mấy trăm đạo thần niệm truyền vào đại hoang chiến viện sư sinh loại nhỏ tinh não

Bao quát thanh trạch thị lập thể kết cấu Đồ chu vi quân liên bang phân bố, còn có chính đang không ngừng tăng cường quân đội bạn tin tức danh sách

Biết được thanh trạch thị bạo phát thú triều tin tức, chu vi ngàn dặm bên trong hết thấy tông phái đều động viên lên

Mỗi một giây đồng hồ, đều có vô số cường giả chính hướng thanh trạch thị chạy đi

Mà theo bộ đội tiên phong tiến vào nội thành, triển khai chém giết, đối với yêu thú số lượng cùng chủng loại, có đại thể nhận thức

Những tin tức này, tất cả đều bị truyền đến lôi chim chuyển vận hạm chủ không tinh nào thượng lại gửi đến tất cả mọi người loại nhỏ tinh trong đầu

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Tất cả mọi người đều hết sức chuyên chú địa kiểm tra tinh não, màn ánh sáng thượng tỏa ra ánh sáng lung linh vô số tin tức lưu như mưa rào tầm tã, nhanh chóng hạ xuống

Đại gia đều là người tu chân, chọn đọc tin tức tốc độ cực nhanh, bất nhất thì liền nắm giữ đại thể tình huống

Hùng Tông Siêu giới thiệu:

"Hiện nay xem ra, lần này thú triều quy mô chỉ ít cấp bảy, lỗ sâu phi thường trùng hợp địa xuất hiện ở thanh trạch thị một chỗ bỏ đi lòng đất nhà kho bởi vậy vừa bắt đầu không có bị phát hiện, mãi đến tận mấy vạn con yêu thú theo nhặng nhịt khắp nơi đường nước ngầm, trải rộng cả thị khu, lại trong cùng một lúc lao ra mặt đất, mới bị phát hiện nhưng là lúc này đã muộn!"

"May là, vì phòng bị thú triều, đại hoang thượng hết thảy thành trấn kiến thiết đều tuần thủ cứ điểm hóa, ổ bảo hóa nguyên tắc, hết thảy loại cỡ lớn kiến trúc cũng có thể hoàn toàn đóng kín, bên ngoài thiết trí có phòng ngự phù trận, không ít địa phương trả lại dự trữ lượng lớn quân dụng pháp bảo "

"Hơn nữa thanh trạch thị là khai thác mỏ trọng trấn, không ít tông phái ở thanh trạch thị đều có cơ sở khai thác, đóng quân rất nhiều hộ khoáng đội, đều là xuất ngũ Binh xuất thân, còn có người tu chân áp trận "

"Mà thanh trạch thị bản thổ tông phái 'Thanh Dương môn', thực lực xếp hạng liên bang năm trăm Cường độ 379 vị, có được hơn mười tên Trúc cơ kỳ cao thủ "

"Ở sự chống cự của bọn họ, phần lớn bình dân đều trốn cứ điểm, đặc biệt Thanh Dương môn tổng bộ, hiện nay tụ tập vượt qua 10 ngàn bình dân, mời xem lập thể địa đồ, nơi này, nơi này, nơi này, đều có rất nhiều bình dân ngưng lại "

"Nhiệm vụ của chúng ta có hai cái, thứ nhất là cứu ra toàn bộ bình dân, đệ nhị là đem thanh trạch thị hết thảy yêu thú, đao đao chém hết, mỗi người giết tuyệt, chó gà không tha!"

"Mời xem yêu thú tin tức danh sách, căn cứ tiền tuyến chiến báo, đây là một lần hỗn hợp tính thú triều, hiện nay đã biết bốn mươi ba tròng yêu Binh, năm loại yêu tướng, chưa phát hiện yêu vương "

"Thế nhưng căn cứ kinh nghiệm, đại quy mô như vậy thú triều, tám chín phần mười là có yêu vương ở sau lưng chỉ huy!"

Theo Hùng Tông Siêu giới thiệu, mỗi người màn ánh sáng thượng đồ hiện lên một bộ phó nửa trong suốt hình nổi như, là mấy chục tròng yêu thú hình ảnh, mang vào có yêu thú tập tính, cấp bậc, nguy hiểm hệ số, trong cơ thể chất chứa cái gì thiên tài địa bảo hơn trăm tròng tin tức

Lý Diệu trong lòng nhảy một cái

Không nghĩ tới lần này thú triều bạo phát cấp bậc như thế cao, nói không chắc liền yêu vương đều sẽ xuất hiện

Yêu thú dựa theo thực lực mạnh yếu, phân chia thành yêu Bình, yêu tướng, yêu vương, yêu hoàng, yêu thần chờ chút cấp bậc, phân biệt đối ứng người tu chân luyện khí, trúc cơ, kết đan, nguyên anh cùng hóa thần

Lý Diệu ở ma giao trên đảo chém giết ba mắt viên loại hình, yêu Bình còn yếu, là tối không đủ tư cách một cấp bậc, tương đương với người bình thường

Bất kể là yêu thần vẫn là hóa thần cao thủ, đều thuộc về trong truyền thuyết tuyệt Cường tồn tại, tinh Diệu liên bang đã rất lâu chưa từng xuất hiện

Liền ngay cả có thể so với nguyên anh lão quái yêu hoàng, vô cùng hiếm thấy, một khi xuất hiện, tuyệt đối là tập kết trăm vạn yêu Bình cảnh tượng hoành tráng, gần phân nửa liên bang đều muốn đi vào chiến tranh tổng động viên, mới có thể chống lại

Từ yêu Bình bắt đầu, yêu thú liền từ từ thoát khỏi thú loại gông xiềng, có được cực cao trí năng, có thể xưng là "Yêu tộc"

Vừa nghĩ tới lần này dĩ nhiên có thể cùng chân chính Yêu tộc tranh tài, Lý Diệu liền không tên trở nên hưng phấn!

=====

Chúc mừng Lý Diệu trở thành người tu chân sau khi trận chiến đầu tiên, hôm nay canh ba!

Canh thứ hai ba điểm trước, canh thứ ba tám giờ trước

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Hãn Là Được Cái Liên Lụy!

Hùng Tông Siêu giới thiệu xong đại thể tình hình trận chiến, lại nói:

"Chẳng mấy chốc sẽ tiến vào chiến trường, ta xem không ít người đều chính mình dẫn theo đao kiếm, nếu như đại gia có yêu cầu, có thể ở chuyển vận hạm kho vũ khí trung tiến hành chọn, chúng ta nơi này cận chiến pháp bảo không nhiều, nhưng các loại loại súng ống vẫn là rất đầy đủ hết, các vị có thể tùy tiện sử dụng!"

Lý Diệu động lòng

Hãn luyện chế đều là cận chiến pháp bảo, làm một khẩu súng giới phòng thân không sai

Chính muốn đứng lên, đã thấy những bạn học khác vẫn không nhúc nhích, không khỏi không hiểu chút nào, nhỏ giọng hỏi bên người Đinh Linh Đang:

"Tiểu Linh tử, tại sao đại gia đều không đi nắm thương a?"

Đinh Linh Đang khẽ mỉm cười, nói:

"Khá là truyền thống luyện thể giả cùng kiếm tu, đều không thích sử dụng súng ống, này cũng không phải chúng ta bảo thủ, mà là bởi vì là súng ống tồn tại rất nhiều thiếu hụt "

Từ khi súng ống loại này viễn trình pháp bảo sinh ra tới nay, súng ống cùng đao kiếm, một xa một gần hai loại pháp bảo ưu khuyết, liên vẫn là Tu

Chân Giới tranh luận tiêu điểm

Súng ống ưu thế rất rõ ràng, tầm bắn xa, hỏa lực mạnh, sử dụng tinh nguyên hộp làm năng lượng khởi nguồn, không tiêu hao người sử dụng linh năng, một ít cấp thấp súng ống, liền người bình thường đều có thể sử dụng

Nhưng thế yếu rất rõ ràng, bất kể là tinh nguyên hộp vẫn là tinh thạch cân nhắc mà thành viên đạn, đều nhiều đến đáng sợ, một nhánh lôi nóng nảy thi thương thêm vào mười mấy cái tinh nguyên hộp, trở lại ba, năm quả viên đạn liên, liền thẳng đến hơn 100 cân đi tới

Đối với người bình thường tới nói, gánh như vậy phụ trọng, ngang qua với yêu thú qua lại đại hoang nơi sâu xa, mấy ngày thậm chí mười mấy ngày thời gian, thực sự là phi thường đòi mạng sự tình

Mà người tu chân, động một chút là muốn ở mấy giây bên trong từ linh gia tốc đến mấy trăm mã thậm chí tiếp cận tốc độ âm thanh, một hơi ở giữa không trung liên tục biến hướng mấy chục lần đến né tránh yêu thú công kích, những thứ này đều là lớp phải học

Nhiều mang theo một kg tiếp tế ở di động với tốc độ cao trung sẽ biến chậm 1 giây, chiến đấu trung thiếu làm ra mấy lần biến hướng, liền có thể bị yêu thú bắn trúng!

Càng chết người chính là, ở cùng nhân loại dài lâu đối kháng trung, yêu thú ở tiến hóa không ít yêu thú cấp cao quanh thân đều mặc giáp trụ kiên cố giáp xác, giáp xác đường nổi trung chỗ yếu vô cùng bí mật, ở mấy ngàn mét ở ngoài rất khó bắn trúng, nhất định phải tới gần đến một trong vòng trăm thước, chống đỡ gần xạ kích, mới có thể tạo thành vết thương trí mệnh

Thế nhưng đều đến một trong vòng trăm thước đối với người tu chân tới nói, sử dụng súng ống cùng sử dụng đao kiếm, kỳ thực không có khác biệt lớn

"Quân liên bang trung phần lớn là người bình thường, lại là tập đoàn tác chiến, không cần lo lắng hậu cần vấn đề tiếp liệu vì lẽ đó súng ống là chủ lưu "

"Chúng ta đại hoang chiến viện sư sinh, đều am hiểu cận chiến, không có tiếp thu quá nghiêm khắc cách súng ống tu luyện "

"Hơn nữa chúng ta quen thuộc tiểu đội tác chiến, hậu cần tiếp tế đều muốn dựa vào chính mình mang theo, hơi một tí mười ngày nửa tháng săn giết trung, mang theo mỗi một khắc tiếp tế, đều muốn tính toán tỉ mỉ "

"Chúng ta trang bị súng ống, không đủ để đối với yêu thú tạo thành vết thương trí mệnh ngược lại sẽ trở thành phiền toái, ảnh hưởng tốc độ của chúng ta cùng nhanh nhẹn!"

"Có điều tại tu chân giới, có cùng kiếm tu đối lập 'Thương tu' chuyên môn tu luyện 'Thương đấu thuật', mạnh mẽ thương tu có thể ở mấy ngàn mét ở ngoài chính xác bắn trúng yêu thú giáp xác trong lúc đó khe hở, một thương bạo đầu!"

"Liên bang đệ nhất học viện quân sự, liền am hiểu bồi dưỡng thương tu, súng ống ở trong tay bọn họ mới có ý nghĩa "

Đinh Linh Đang nói xong, suy nghĩ một chút lại nói:

"Có điều đối với người mà nói, làm cây đến phòng phòng thân rất tốt ngược lại người khí lực lớn như vậy, hơn nữa không chính thức học được cận chiến đao kiếm cùng súng ống đối với người mà nói đều không khác mấy, dùng súng ống, có thể trạm đến xa một chút, tương đối an toàn "

Lý Diệu vừa nghĩ là, hãn ngoại trừ (108 tay áo choàng loạn chùy pháp), liền chưa từng học qua đứng dẫn công kích thuật

Mà (108 tay áo choàng loạn chùy pháp) cũng không phải thật sự công kích thuật, mà là dùng để đánh thép kiến thức cơ bản, cùng (muôn vàn thử thách) như thế, đều là rèn luyện gân cốt, rèn luyện thể phách

Ở lan biển sao đây khổ tu, tăng trưởng là sức mạnh cùng tốc độ, để hắc có thể gánh vác Đinh Linh Đang thời gian dài hơn công kích

Cho tới hiện tại, hắc chỉ có cương đội làm bằng sắt thân thể cùng kinh người quái lực, nhưng liền một môn cao minh đao pháp, Kiếm thuật đều sẽ không

Súng ống, chỉ ít vừa bóp cò, viên đạn liền thành thạch đột bắn ra, cái này hắc vẫn là sẽ

Nghĩ tới đây, Lý Diệu đứng dậy, hướng về Hùng Tông Siêu bắt chuyện một tiếng, hướng súng ống khổ đi đến

Quá nói hai bên các bạn học đầu tiên là sững sờ, không hiểu vì sao lại có người đi lấy súng ống

Đại gia không phải newbie, cơ bản thường thức vẫn là hiểu, đối với bọn họ những này cận chiến tu sĩ tới nói, súng ống chỉ làm liên lụy tốc độ, căn bản không phát huy ra Uy Lực

Có điều khi bọn họ phát hiện muốn đi lấy thương chính là Lý Diệu sau khi, trong mắt đều toát ra vẻ mặt thoải mái, không ít người trả lại đồn dập gật đầu:

"Lý Diệu bạn học, người là nên đi lấy mấy cái thương phòng thân, tuy nói chúng ta đều sẽ cố gắng là bảo vệ người, thế nhưng hạng chiến trung tất cả tình hình đều có khả năng phát sinh, chính người muốn chuẩn bị sẵn sàng!"

"Đúng đấy, nghe nói thân thủ của người rất tốt, có điều dù sao không phải chuyên nghiệp mà, ở trên chiến trường người xem như là phụ trợ nhân viên, trốn sau lưng chúng ta, thỉnh thoảng hai thương, giúp chúng ta kiểm chế một hồi yêu thú, rất tốt!"

Đại gia đều rất nhiệt tình, cũng không có bởi vì Lý Diệu "Thực lực không đủ" mà kỳ thị hắt

Vốn là sao, thuật nghiệp có chuyên tấn công, người ta một Luyện Khí hệ tân sinh, sức chiến đấu không bằng vũ đấu hệ học sinh, rất bình thường

Người ta có thể có phần này tâm, liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng cùng đại gia kề vai chiến đấu, đã rất tốt

Lý Diệu một con tiến vào súng ống khố, nhất thời bị thương giá thương rớt rờ muôn màu mấy trăm trồng kinh điển súng ống cho chấn động

Làm một tên thâm niên pháp bảo mê, hắt đối với súng ống đương nhiên là có sâu sắc cuồng nhiệt, tuyệt không thua gì đao kiếm loại pháp bảo

Có điều sinh hoạt hàng ngày trung, đao kiếm loại pháp bảo tương đối dễ dàng đạt được, mà không ít Uy Lực to lớn súng ống đều chịu đến quản chế, cần nhất định tư cách mới có thể phân phối

Trước đây hẳn chỉ là một cái Tiểu Tiểu rác rưởi trùng, nhiều nhất chỉ có thể tiếp xúc được lôi nóng nảy thi thương như vậy phổ cập hình súng ống

Lý Diệu Nhãn trung nhất thời thả ra tham lam ánh sáng, bên trái sờ sờ nhìn phải, còn kém không khéo miệng lưu duyên, nhào tới thân yêu mấy cái

Hùng Tông Siêu hiểu ý nở nụ cười, thân là một tên quân nhân, đối với yêu thích súng ống cùng được, đều là sẽ có một loại thân cận cảm

Hắn phóng khoáng nói:

"Tiểu sư đệ, người là luyện khí sư, không cái gì lực công kích, đến nội thành sẽ rất nguy hiểm, nên tuyển một nhánh cường hãn chút súng ống, nơi này hết thấy vũ khí người tùy ý chọn coi trọng loại nào, ta liền thông qua thẻ ngọc, thao tác phương pháp thần niệm truyền cho người, trong vòng ba phút liền có thể nắm giữ cơ bản nhất thao tác "

Lý Diệu gật đầu, hơi có chút đầu vầng mắt hoa không biết làm sao

Mãi đến tận tầm mắt tình cờ đảo qua bên trong góc một con kim loại cự thú, cũng lại không rút ra được, nuốt ngụm nước bọt, không tự chủ được đi đi tới

Sau năm phút

Sinh viên đại học năm nhất trung mạnh nhất hai người, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn, ngồi cùng một chỗ châu đầu ghé tai

Thảo luận chủ đề chính là Lý Diệu

Từ khi Lý Diệu ở ngày cuối cùng thần kỳ nghịch chuyển liên tục đuổi theo Tiềm Long các bốn đại cao thủ, cướp đoạt người mới bảng đệ nhất sau khi, hai người liền đem Lý Diệu xem là lớn nhất đối thủ cạnh tranh

Nguyên bản hai người dựa vào vũ đấu hệ bài chuyên ngành nhiều, phân trị cao ưu thế, ở thượng một học kỳ trung điên cuồng tu luyện nhiều lần học phân đều vượt qua Lý Diệu

Có điều Lý Diệu ở cuối cùng mấy ngày thành công cải trang ra quá a một hình luyện khí lô, bắt được học bổng, thu được ba ngàn cái học phân khen thưởng, lập tức lại đem bọn họ sứt đến rất xa

Hai người vừa khiếp sợ lại là bất đắc dĩ, nguyên bản nghĩ đông trả lại dự định về nhà tết đến, lần này bị kích thích đến liền gia đều không đi, đêm trừ tịch đều điên cuồng tu luyện

Mãi mới chờ đến lúc đến một lần quét phân cơ hội, không nghĩ tới Lý Diêu cũng tới!

"Có điều hãn là luyện khí sư, xem như là phụ trợ nhân viên tác chiến, ở trong chiến đấu nhiều nhất duy tu một hồi pháp bảo muốn thu được cao phân, e sợ không dễ dàng đâu?"

Lỗ Thiết Sơn có chút chần chờ nói

"Không hãn, cái tên này là được người điên, bức cuống lên cái gì điên cuồng sự tình đều làm được, nói không chắc trả lại sẽ cấp ta môn mang đến cái gì 'Kinh hỉ' đây!"

Triệu Thiên Trùng nói mà không có biểu cảm gì

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Lý Diêu đạp lên trầm trọng bước tiến đi ra

Không ít người tùy ý liếc mắt nhìn hãn, nhất thời kinh ngạc đến ngây người

Lỗ Thiết Sơn càng là nhìn ra con người lòi ra thất thanh kêu lên:

"Này món đồ gì!"

Lý Diêu hai tay ôm ưỡn một cái so với hãn bắp đùi trả lại thô hạng nặng hỏa khí, đầy đủ sáu cái nòng súng xoay tròn sắp xếp mặt trên điêu khắc huyền ảo phiền phức phù văn, khảm đầy màu đỏ thắm tinh thạch phẳng phát một cái chói hừng hực thân cây

Cái này cũng chưa tính, Lý Diệu trên người giao nhau quấn quanh vài vòng tròn dây đạn, mỗi một viên viên đạn đều có to bằng nắm đấm trẻ con, đầu đạn thượng khảm nạm tinh thạch, vỏ đạn thượng trái rộng phù trận, đều là trăm phần trăm không hơn không kém linh năng bạo đạn

Trọn bộ trang bị gộp lại ít nhất hơn một nghìn cân, người bình thường không cần nói gánh khắp nơi đi loạn, áp đều bị đè chết!

"Sáu quân xoay tròn oanh kích pháo? Đây đây đây, đây là lắp đặt ở tinh thạch trên chiến xa trang bị, hẳn lại mạnh mẽ nâng lên đến rồi?" Có người kinh ngạc thốt lên

Lý Diệu run lên viên đạn liên, phát sinh "Rầm rầm" tiếng vang, nghênh ngang hướng đi chỗ ngồi, trong lòng được kêu là một thoải mái

Này cụ uy mãnh vô cùng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, có thể đem sức mạnh của hắn hoàn toàn phát huy được, thực làm là chuyên môn vì hắn chế tạo

Cùng nó so sánh, lôi nóng nảy thì thương cái gì đều nhược bạo, này mới là nam nhân nên dùng vũ khí!

Lỗ Thiết Sơn thực sự không thể nhịn được nữa, cản ở trước mặt hắn:

"Lý Diệu bạn học, người tuyển khẩu súng kia "

Lý Diệu giương lên lông mày: "Có vấn đề gì?"

Lỗ Thiết Sơn kêu quái dị nói: "Đương nhiên là có vấn đề! Lại không nói khẩu súng kia giới liên quan một số đếm viên đạn liên đến tột cùng có cỡ nào trăm trọng, đều biết người khí lực lớn, có thể bế nổi đến, nhưng người có suy nghĩ hay không quá lực đàn hồi? Loại này vũ khí nặng lực đàn hồi kinh người, mỗi lần oanh kích sản sinh lực đàn hồi, tương đương với một

tên Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân hướng người ngực mạnh mẽ đập phá một quyền, người làm sao nhận được?"

Hắn bỗng nhiên lùi lại một bước, một quyền đập về phía Lý Diệu ngực

Lý Diệu sửng sờ

Hắn quen thuộc cùng Đinh Linh Đang như vậy Trúc cơ kỳ người tu chân đối luyện, Lỗ Thiết Sơn cú đấm này dưới cái nhìn của hắn lại trực lại chậm, thực làm là 180 tuổi lão già đánh ra đến, hắn có mấy trăm trùng phương pháp có thể né tránh đi

Có điều Lỗ Thiết Sơn tựa hồ không có ác ý gì, cú đấm này coi như đuổi thẳng, khoảng cách hắn ngực có 22 87 milimét

Lý Diệu nháy mắt, không nhúc nhích, trơ mắt nhìn Lỗ Thiết Sơn một quyền chậm rãi nổ ra, lại từ từ rút trở lại

"Ý tứ gì?" Lý Diệu như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc

Lỗ Thiết Sơn tăng cao giọng:

"Ta vừa này hay dùng Luyện Khí kỳ ba tầng thực lực, nổ ra nhanh như Thiểm Điện một quyền, người đừng nói phản ứng, liền ngay cả nhìn cũng không thấy! Nếu như người dùng này cụ sáu quân xoay tròn oanh kích pháo nổ súng, tương đương với ở một giây đồng hồ bên trong, có mấy chục kỹ như vậy trọng quyền oanh đến trên người người, người trả lại không thổ huyết?"

Lý Diệu bỗng nhiên tỉnh ngộ, giờ mới hiểu được hắn là có ý tốt, không khỏi có chút lúng túng

Nếu như hiện tại mới nói mình rõ ràng nhìn thấu quả đấm của hắn, có mấy trăm trùng phương pháp có thể né tránh cùng tá lực, hơn nữa

coi như oanh đến trên người không có gì đáng ngại, có thể hay không có chút quá kiêu ngạo?

Suy nghĩ một chút, Lý Diệu nói:

"Cám ơn lời nhắc nhở của người, Lỗ Thiết Sơn bạn học, ta sẽ cẩn thận "

Nói, đi tới vị trí ngồi xuống, ôm sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, vui rạo rực địa lau chùi lên

"Người —— "

Lỗ Thiết Sơn thấy hần không nghe khuyên bảo, tức giận đến giậm chân một cái

"Quên đi!"

Triệu Thiên Trùng ngăn cản hần, nhỏ giọng nói, "Người mới đều là như vậy, còn tưởng rằng súng ống càng lớn liền càng lợi hại, chờ hần ăn mấy lần vị đắng liền biết rồi "

"Mấy lần? Một lần liền đem xương đều đập vỡ tan, trả lại muốn chúng ta đi cứu hần, thật là một phiền toái!"

Lỗ Thiết Sơn có chút căm tức

Xem Lý Diệu tuyển thương, liền biết đây là một từ đầu đến đuôi newbie

Hần cùng Triệu Thiên Trùng kinh nghiệm thực chiến đều rất phong phú, ở trong thực chiến đáng ghét nhất loại này không làm rõ ràng được tình hình newbie đội hữu, mỗi khi đều sẽ trở thành trong đội ngũ liên lụy

Chỗ ngồi, Lý Diệu tinh tế lau chùi, quen thuộc súng ống kết cấu, thuận miệng hỏi:

"Tiểu Linh tử, Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân một đòn toàn lực, đại khái tương đương với người bình thường đánh ta mấy phần mười sức mạnh?"

Đình Linh Đang suy nghĩ một chút:

"Không toán quá, nhiều nhất mấy 1/10 đi, làm sao?"

"Há, không có chuyện gì "

Lý Diệu sờ sờ mũi, tiếp tục sát thương

Đang lúc này, lôi chim chuyển vận hạm phía dưới truyền đến "Oanh" một tiếng, phảng phất bị một sóng lớn bắn trúng, đột nhiên rung động lên

Bọn họ đến thanh trạch thị bầu trời, phía trước là được chiến trường!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Đội Cảm Tử

"Xì! Xì! Xì!"

Lôi chim chuyển vận hạm dường như sóng to gió lớn trung một chiếc thuyền đơn độc, lay động đến càng ngày càng lợi hại

Mọi người dưới chân truyền đến dị hưởng, món đồ gì chính đang ăn mòn thân hạm

Thân kinh bách chiến lớp lớn học sinh đều miễn không được sắc mặt trắng bệch, vài tên SV đại học năm nhất càng là không ngừng thôn nước bọt, giảm bớt căng thẳng

"Các vị, chúng ta đã bay tới thanh trạch thị bầu trời, phía dưới có không ít yêu thú ẩn núp, đối với chúng ta phát động tấn công, có điều một chốc sẽ không công phá linh năng tẩm chắn, đại gia cứ việc yên tâm!"

Hùng Tông Siêu trấn định tự nhiên địa nói, suy nghĩ một chút, đi vào buồng lái này

Bất nhất thì, chuyển vận hạm bốn phía vách khoang đều lóe sáng lên, hóa thành một tấm to lớn vòng tròn màn ánh sáng, cho thấy ngoại giới cảnh tượng, phảng phất thuyền xác trong nháy mắt trở nên trong suốt

Lý Diệu dời mắt viễn vọng, phía trước là một mảnh hồ lớn màu xanh, thanh trạch hồ!

Thanh trạch thị y hồ xây lên, là một toà ủng có mấy trăm ngàn nhân khẩu phồn hoa đại thành, ngựa xe như nước, cao lầu san sát, phi thường náo nhiệt

"Ầm! Ầm!"

Lúc này thanh trạch thị mất đi ngày xưa hào quang, chính tòa thành thị bao phủ ở một mảnh nhàn nhạt bụi mù bên trong, tiếng nổ mạnh liên tiếp, yêu thú chính đang tấn công nhân loại cứ điểm, phòng ngự phù trận bị kích phát đến cực hạn, bảy màu lưu quang, phóng lên trời

"Vèo! Vèo!"

Đang lúc này, bụi mù nơi sâu xa, vài đạo chất lỏng màu xám cấp tốc phun ra, bất thiên bất ý vừa vắn bắn trúng chuyển vận hạm phía dưới

Chuyển vận hạm đột nhiên xóc nảy một hồi, tất cả mọi người đều từ chỗ ngồi nảy lên

May là chuyển vận hạm đúng lúc thả ra linh năng tấm chắn, mấy đám hôi dịch bám vào ở linh năng tấm chắn thượng, phảng phất có được sinh mệnh bình thường giương nanh múa vuốt, không ngừng ăn mòn linh năng tấm chắn, phát sinh chói tai tạp âm

Lý Diệu âm thầm hoảng sợ thế mới biết tại sao tu sĩ cấp thấp không muốn ở trong đại hoang ngự kiếm mà đi

Hôi dịch khẳng định có chứa cực cường độc tính cùng tính ăn mòn, liền lôi chim chuyển vận hạm mở ra linh năng tấm chắn đều có chút không chịu nổi

Nếu là tu sĩ cấp thấp bị trực tiếp trúng đích, chỉ sợ trong nháy mắt liền hóa thành một bãi nước mủ!

Hùng Tông Siêu giận không nhịn nổi, gầm hét lên:

"Cho rằng Lão Tử là chuyển vận hạm, không có lực công kích, liền như thế không kiêng kị mà coi Lão Tử là bia ngắm đến đánh? Cho ta phân tích sự công kích của đối phương quỹ tích thả huyền quang, đóng đinh nó!"

Hùng Tông Siêu ra lệnh một tiếng, chuyển vận hạm trung toàn bộ ánh đèn đều ảm đạm đi, hết thảy linh năng đều đưa vào đến chủ khống tinh trong đầu, phân tích yêu thú công kích quỹ tích

Chỉ chốc lát sau, ba đạo hào quang màu nhũ bạch từ chuyển vận hạm phía trước bắn nhanh ra, đâm thẳng bụi mù nơi sâu xa

Huyền quang đến mức, hết thảy đều không chỗ che thân, không những bụi mù không ngăn cản nữa tầm mắt thậm chí có thể nhìn thấu kiến trúc bên trong, còn có vô cùng huyền diệu phóng to hiệu quả

Lý Diệu hơi suy nghĩ, phản phát "Xem" đến ở mười mấy dặm ở ngoài một đồng tàn tạ lâu trong phòng, ngồi xổm ba con đường như cóc ghè bình thường yêu thú, hình thể so với bình thường cóc ghè phải lớn hơn mấy trăm lần, nặng đến nghìn cân, ruột hơi nở ra co lại, nhô lên thì đường kính vượt qua năm mét sau đó mạnh mẽ co rút lại, một đoàn nọc độc bắn nhanh ra đâm thẳng bầu trời!

Hùng Tông Siêu cười ha ha:

"Hóa ra là ba con quỷ đầu độc thiềm, xem các người trốn đi đâu!"

Ba con độc thiềm nhận biết được huyền quang khóa chặt, dồn dập toát ra thất kinh vẻ mặt, cái trán trung ương dường như mặt quỷ nùng pháo nứt ra, phun ra đại đoàn khói xám, thân hình đột nhiên co rút lại

Quỷ đầu độc thiềm ở phun ra nọc độc thì hình thể bành trướng gấp mười lần, là không cách nào di chuyển nhanh chóng

Chỉ cần cho bọn họ một phút, thân hình liền có thể thu nhỏ lại chín phần mười, khi đó chạy trốn lên liền dễ dàng có thêm

Hùng Tông Siêu cười gần vài tiếng, kích phát rồi tinh trong đầu thiên lý truyền âm thần thông:

"Trung tâm chỉ huy nơi này là 8465 hạm, ta hạm đã dùng cửu cửu huyền quang khóa chặt lại ba con quỷ đầu độc thiềm, dự tính đối phương 57 giây sau khi hoàn thành co rút lại, kêu gọi phi kiếm đã kích! Lặp lại một lần, đối phương 57 giây sau khi sẽ chạy mất dép, kêu gọi ưu tiên nhất cấp bậc phi kiếm đã kích!"

31 giây sau

Từ thanh trạch thị chu vi ba toà trong quân doanh, phân biệt bay lên mấy chục chuôi tỏa ra ánh sáng lung linh phi kiếm, ở giữa không trung "Xoay tròn" đầu cái vòng tròn, phát sinh chói tai gào thét, hướng cửu cửu huyền quang khóa chặt phương vị mạnh mẽ đâm xuống

"Rầm!"

Hơn trăm chuôi phi kiếm từ ba cái góc độ bắn chụm mà vào, ba con quỷ đầu độc thiềm trả lại chưa hoàn thành co rút lại, trong nháy mắt xoắn thành thịt nát, liên đới chính tòa nhà phòng đều thùng trăm ngàn lỗ, ầm ầm sụp đổ!

Chuyển vận hạm thượng hết thủy sư sinh đều hoan hô lên

Lôi chim chuyển vận hạm tiến quân thần tốc, trực chống đỡ nội thành bầu trời

"Đại hoàng chiến viện năm trăm tu sĩ, cùng thanh trạch thị các vị đạo hữu kề vai chiến đấu!"

Thanh trạch trung tâm thành phố, một đồng hai mươi tầng cao cao ốc trước, yêu khí trùng thiên, thú triều như biển, vây lại đến mức nước chảy không lợt

Toà này "Thanh Dương cao ốc", là được thanh trạch thị bản thổ tông phái "Thanh Dương môn" tổng bộ

Một con đặc biệt dài rộng yêu thú nhưng là ngủ đông ở ngoài ngàn mét một đồng kiến trúc tầng dưới chót, dáng dấp cùng quý đầu độc thiềm cách biệt không có mấy, hình thể lại phải lớn hơn thượng gấp ba, phẳng phất một đoàn to lớn u

Nó là quý đầu độc thiềm biến dị thể, là độc thiềm trung vương giả, Quý Vương độc thiềm!

Quý Vương độc thiềm quanh thân trải rộng vô số nùng pháo, phun ra tảng lớn sương mù màu xám, che đầy ở toàn bộ bầu trời, có thể nhiễu loạn người tu chân thần niệm tìm tòi

Mặc dù cửu cửu huyền quang, đều không thể đâm thủng khói xám, khóa chặt nó chuẩn xác phương vị

Theo cái bụng một trống hút một cái, đại đoàn nọc độc từ Quý Vương độc thiềm trong miệng bắn nhanh ra, đâm thẳng Thanh Dương môn tổng bộ, nổ đến phòng ngự phù trận lúc sáng lúc tối, lão đà lão đảo

Lên tới hàng ngàn, hàng vạn yêu thú mắt ba ba nhìn độc thiềm khoe oai, chỉ cần phòng ngự phù trận bị ăn mòn hầu như không còn, bọn họ liền có thể thừa thế xông lên vọt vào cao ốc, quá nhanh cắn ăn!

Thanh Dương cao ốc trung, hơn vạn bình dân chăm chú rúc vào với nhau, nghe bên ngoài không ngừng truyền đến tiếng oanh kích cùng "Xì xì" ăn mòn thanh, sợ đến sắc mặt trắng bệch, nhưng là không ai gào khóc, lão nhân cùng phụ nữ nhỏ giọng an ủi hài đồng:

"Bảo bối ngoan, Thanh Dương môn người tu chân đều ở nơi này, nhất định không có chuyện gì!"

Mà nam tử trưởng thành đã sớm cùng Thanh Dương môn nhân đồng thời, cầm lấy pháp bảo, gia nhập huyết chiến

Giờ khắc này, một tên thân hình cao lớn ông lão ở lâu một trong đại sảnh nôn nóng bất an đi qua đi lại, chính là Thanh Dương môn trưởng môn Hàn Thiên Dương

"Chưởng môn!"

Một tên quần áo lam lũ, cả người đầm máu, trên mặt bị ăn mòn đi một tảng lớn huyết nhục môn nhân lão đảo chạy trở về

"Kỷ trưởng lão ngã xuống, mang đi người đã chết hơn một nửa, chúng ta liền Quỷ Vương độc thiêm cái bóng đều chưa thấy a!"

Hàn Thiên Dương thân hình loáng một cái suýt chút nữa không một con ngã chống vó, cắn răng suy nghĩ nửa ngày, trong mắt hung quang bắn ra bốn phía, nổi nóng nói:

"Chuẩn bị lần thứ ba xung phong, do ta tự mình dẫn đội, hết thầy trưởng lão chấp sự, chủ quản Luyện Khí kỳ sáu tầng trở lên môn nhân, toàn bộ tập kết, tạo thành tu chân đội cảm tử, chúng ta liều mạng!"

môn nhân kinh hãi đến biến sắc, gấp đến độ nước mắt đều sắp hạ xuống:

"Chưởng môn, Tam Tư a, cứ như vậy, Thanh Dương môn liền toàn xong toàn xong a!"

Phía sau một tên ông lão mặt đỏ cao giọng hét lên lên:

"Chưởng môn, chúng ta lão gia hỏa này cùng người đồng thời xung phong đúng là không có gì, có thể người bao nhiêu cho Thanh Dương môn

chừa chút nhĩ hạt giống, không thể liền như thế đem Thanh Dương môn đánh hết nha!"

Hàn Thiên Dương liền thanh cười gằn, cười đến cực kỳ thâm trầm:

"Chuyện đến nước này, trả lại lưu cái gì hạt giống? Không đem Quỷ Vương độc thiềm làm thịt, nọc độc của nó sớm muộn đều có thể đem phòng ngự phù trận ăn mòn đi, đến thời điểm ngàn vạn yêu thú thủy triều tràn vào cái gì hạt giống đều xong!"

Ngừng lại một chút, Hàn Thiên Dương ánh mắt sắc bén như đao nhìn chung quanh đông đảo môn nhân một vòng, điềm nhiên nói:

"Ở lại chỗ này, đều là bản môn hạt nhân môn nhân, không ít người tổ mấy đời trước đều là Thanh Dương môn đồ, ta không nói với mọi người cái gì lời nói hùng hồn, cái gì chúng ta phía sau còn có hơn vạn phụ lão hương thân những này phí lời đều không nói liền nói một cái!"

"Chúng ta tinh Diệu liên bang, nặng nhất chiến công, tôn trọng dũng khí!"

"Dĩ vãng thú triều bạo phát trung, cũng không có thiếu tông phái toàn quân đột kích, đánh cho tàn phế đánh phế hầu như diệt môn "

"Chiến hậu, những tông phái này tất cả đều ở quốc gia ủng hộ, tập trung vào lượng lớn tài nguyên trùng kiến, không những dục hỏa trùng sinh, thậm chí càng thêm thịnh vượng phát đạt!"

"Mà những kia ở thú triều bạo phát trung sợ đầu sợ đuôi, lâm trận lùi bước tông phái, tất cả đều bị thế nhân chế nhạo, không những sẽ không lại được quốc gia chống đỡ, trên phương diện làm ăn đồng bọn dồn dập chặt đứt hợp tác, liên dân thường cũng không muốn mua tông phái này sản phẩm, không muốn đến tông phái này dưới cờ xí nghiệp công tác "

"Những tông phái này tuy rằng không có ở thú triều bạo phát trung diệt môn, nhưng ở thú triều qua đi, thụ thiên phú sở chỉ, vạn người chế nhạo, gánh vác kẻ nhu nhược tên tuổi, mai danh ẩn tích không nói, còn muốn để tiếng xấu muôn đời!"

"Giờ khắc này, chúng ta đã thành trong lòng một thú, chỉ có liều mạng một lần, dù cho không cách nào chạy thoát, ít nhất phải huyết chiến đến cùng, để thế nhân nhìn thấy chúng ta Thanh Dương tu sĩ khí phách, chiến hậu mới có dục hỏa trùng sinh khả năng!"

"Cái gì là hạt giống? Người không phải hạt giống, loại này khí phách, mới là chúng ta Thanh Dương môn hạt giống! Có này cổ tinh lực ở, Thanh Dương môn vĩnh viễn sẽ không diệt môn!"

Hàn Thiên Dương ngừng lại một chút, nhắc giọng to, giọng nói như chuông đồng:

"Thanh Dương môn nhân nghe lệnh!"

"Tự Bốn chương môn trở xuống, trưởng lão, chấp sự, chủ quản hết thầy Luyện Khí kỳ sáu tầng trở lên môn nhân chuẩn bị đột kích!"

"Tu vi cao giả, xung phong ở trước, Bốn chương môn đánh trận đầu!"

"Trúc cơ cấp cao chết rồi, trúc cơ cấp trung trên đỉnh; trúc cơ cấp trung chết rồi, trúc cơ cấp thấp trên đỉnh; Trúc cơ kỳ đều chết hết, Luyện Khí kỳ môn nhân trên đỉnh!"

"Ai rất sợ chết, hiện tại rút đi, lui ra Thanh Dương môn, chúng ta mỗi người đi một ngả!"

"Ầm! Ầm!"

Quý Vương độc thiềm thế tiến công càng ngày càng mãnh liệt, nọc độc phòng ngự phù trận ăn mòn hơn nửa, dùng không được nửa giờ đầu, yêu thú sẽ tràn vào cao ốc, triển khai máu tanh giết chóc

Thanh Dương môn nhân cũng biết chương môn nói không uống, bọn họ đã cùng đường mạt lộ

Đồng dạng là chết, bị chết lòng lầy chút, có có thể được quốc gia chống đỡ, một khi Thanh Dương môn trùng kiến, vợ con của bọn họ già trẻ đều có thể được rất tốt chăm sóc

Nếu như trốn ở chỗ này ngồi chờ chết, làm con rùa đen rút đầu, chờ yêu thú phá trận, chen chúc mà vào, vậy thì thật là bị chết lông chim trả lại nhẹ!

Hết thầy môn nhân, không một lui ra, đao thương ra khỏi vỏ, chuẩn bị tử chiến!

Đang lúc này, giữa bầu trời truyền đến từng trận sấm sét:

"Minh Tâm điện ba trăm tu sĩ, cùng thanh trạch thị các vị đạo hữu kề vai chiến đấu!"

—— đây chỉ là bắt đầu

Trong vòng mười phút, sấm sét cuồn cuộn, liên tiếp:

"Băng hỏa Phong 150 tu sĩ, cùng thanh trạch thị các vị đạo hữu kề vai chiến đấu!"

"Định Thiên phủ tám mươi tu sĩ, cùng thanh trạch thị các vị đạo hữu kề vai chiến đấu!"

"Đại hoang chiến viện năm trăm tu sĩ, cùng thanh trạch thị các vị đạo hữu kề vai chiến đấu!"

Thanh Dương môn nhân đầu tiên là sững sờ, sau đó mừng rỡ như điên, hoan hô nhảy nhót

"Chưởng môn, viện quân đến, chu vi ngàn dặm bên trong, mười mấy tông phái người tu chân đều ở tới rồi, liền đại hoang chiến viện đều phái ra năm trăm sư sinh tham chiến!"

Hàn Thiên Dương thân hình khẽ run, thở một hơi dài nhẹ nhõm, căng thẳng thần kinh đột nhiên lỏng xuống, liền thoạt đều không nói ra được

Hắn sức cùng lực kiệt địa khoát tay áo một cái, như trút được gánh nặng, đầu đầy đổ mồ hôi

Đang lúc này, giữa bầu trời lại truyền tới một tiếng Lôi Đình:

"Các tông phái người tu chân anh dừng giết địch, chính phủ liên bang vừa tuyên bố thông cáo, thanh trạch thị trùng kiến hết thảy công trình giống nhau giao bởi vậy thứ tham chiến tông phái tiếp nhận, cũng mở ra phi thung lũng phụ cận mười chín điều mở quặng một trăm năm kinh doanh quyền, giao do lần này tác chiến trung biểu hiện nhất là dừng mãnh tông phái đến vận doanh!"

"Thành thị trùng kiến công trình!"

"Mười chín điều mở quặng, một trăm năm kinh doanh quyền!"

"Bất luận bên nào chiếm được, lợi nhuận đều là con số trên trời, đầy đủ Thanh Dương môn mở rộng gấp bốn năm lần!"

"Không nói nếu như, coi như là chỉ có một cái mạch khoáng, nhiều như vậy tinh khoáng tài nguyên, có thể làm cho tu vi của ta tăng lên vài cái cấp số a!"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Tất cả mọi người lần thứ hai đưa mắt phóng đến Hàn Thiên Dương trên người, trên mặt mỗi người đều tràn ngập hưng phấn, mỗi người trong mắt đều phóng ra ánh sáng

Một tên trưởng lão không nhịn được hỏi:

"Chưởng môn, chúng ta trả lại lao ra sao?"

Hàn Thiên Dương cười ha ha, quanh thân phun trào ra khí thế mạnh mẽ, tóc trắng phơ tất cả đều tỏa ra chói mắt màu bạc, khô quắt da dẻ một lần nữa trở nên ướt át, lóe sáng, cả người lập tức tuổi trẻ hơn một trăm tuổi đọc sách (t: wuhuc)

Biến thân!

Hắn chính đang thiêu đốt sinh mệnh, trùng kích vào hóa cực hạn!

"Trùng! Dương nhiên muốn trùng!"

"Bên ngoài nhiều như vậy đạo hữu đến đây trợ chiến, thú triều nhất định đại loạn, lúc này trùng trận, thế như chẻ tre!"

"Hơn nữa các người cũng nghe được, thanh trạch thị trùng kiến công trình, còn có phi thung lũng mười chín điều mỗ quặng một trăm năm kinh doanh quyền, chỉ cho hắn không sợ chết, anh dũng chém giết tông phái!"

"Dù cho phân đến 1/10, đầy đủ chúng ta Thanh Dương môn tiếp theo một trăm năm thịnh vượng phát đạt, thậm chí bước lên với liên bang bách Cường hàng ngũ!"

"Trăm năm cơ nghiệp, ở trận chiến này, lúc này không bác, càng đối với khi nào?"

"Thanh Dương môn nhân nghe lệnh, toàn bộ bạo khí nhiên hồn, nổ ra chí cường cảnh giới, theo ta đồng thời xung phong, giết ra Thanh Dương

môn tương lai!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Đệ Nhất Chiến

Đại hoang tu sĩ nguyên bản liền nội lực tu sĩ càng thêm dũng mãnh, lại bị viện quân chạy tới tin tức cổ vũ, hơn nữa thanh trạch thị trùng kiến công trình cùng mười chín điều mỗ tinh thạch mạch kích thích, không chỉ Thanh Dương tu sĩ từ cao ốc trung một nhảy ra, thế như chẻ tre địa hướng về Quỷ Vương độc thiềm giết đi, còn lại mấy chục nơi cứ điểm trung người tu chân thiêu đốt sinh mệnh, triển khai tuyệt địa phản kích!

Mấy trăm tên Trúc cơ kỳ trở lên người tu chân từ trên trời giáng xuống, chuyên môn nhắm ngay thú triều trung yêu tướng, yêu tướng là thú triều tiền tuyến quan chỉ huy, một khi bị đánh giết, đầu óc khá là đơn giản phổ thông yêu thú, liền biến thành một đoàn loạn ma, lại vô chiến thuật có thể nói

Hơn nữa quân đội dùng tinh thạch chiến hạm nhảy dù không ít thích hợp nội thành tác chiến loại nhẹ tinh thạch chiến xa, quân liên bang từ ngoại vi đối với thú triều tiến hành áp chế

Ba thứ kết hợp, tàn phá hơn nửa ngày thú triều rốt cục bị bước đầu khống chế, không ít phải nhét trung bình dân đều bị giải cứu ra

Thanh trạch thị tây nam, nhà xưởng khu, chín tên người tu chân kết thành tiểu đội, vô cùng cảnh giác đi tới

Bọn họ đều là đại hoang chiến viện SV đại học năm nhất

Ngoại trừ Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn có kinh nghiệm thực chiến, những người còn lại rất ít ở chiến trường chân chính thượng cùng yêu thú từng giao thủ

Vì lẽ đó bọn họ nhiệm vụ thứ nhất, là được mau chóng quen thuộc chiến trường, tích lũy kinh nghiệm thực chiến!

Thanh trạch thị tây nam cũng không phải yêu thú tàn phá nhiều tai khu, trước có cấp cao người tu chân tìm tòi quá nhà xưởng khu, vẫn chưa phát hiện quá mạnh mẽ cấp cao Yêu tộc, tối đa trong bóng tối ngủ đông một ít yêu Binh, thích hợp nhất người mới luyện tập

Đinh Linh Đang là đội ngũ này dẫn đầu, tương đương với là những người mới "Bảo mẫu "

Hắn đối với nhiệm vụ này cực kỳ bất mãn, bữu môi hùng hùng hổ hổ, đem trên đường hòn đá nhỏ đá tới đá vào

Lý Diệu bưng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo trên người quẩn quanh viên đạn liên, cũng lấy hơn một nghìn cân rương sắt lớn, các loại trang bị chông chất như núi, đem cả người hắn đều vùi lấp trụ, vui cười hớn hở địa đi ở trong đội ngũ, thấy thế nào cũng giống như là một một đêm phát nhanh nhà giàu mới nổi

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn vốn là tâm tình liền có chút khó chịu bọn họ cùng phổ thông tân sinh không giống, chừng mười tuổi thì có kinh nghiệm thực chiến, đến hiện tại cũng coi như là sa trường lão tướng, chấp hành loại nhiệm vụ này, bao nhiêu cũng có chút nhì mang mang người mới, làm bảo mẫu ý tứ

Mà bên trong người mới, còn có Lý Diệu loại này gánh đại pháo điều vô dương oai chủ

Vừa nghĩ tới chờ một lúc Lý Diệu bị oanh kích pháo lực đàn hồi đập vỡ tan xương, oa oa kêu loạn, còn muốn liên lụy đại gia cảnh tượng hai người thì càng thêm phiền muộn

"Chờ nhiệm vụ này sau khi kết thúc, liền đi xin cấp bậc càng cao hơn nhiệm vụ, triển khai tự do săn giết, cùng Lý Diệu loại này newbie cách đến càng xa càng tốt!"

Hai người liếc mắt nhìn nhau, dồn dập đọc ra đối phương đáy mắt ý tứ

Ánh tà dương đỏ quạch như máu, cho đổ nát thể lương phủ thêm một tầng hồng sa, bỏ hoang nhà xưởng khu hào vô nhân khí, cực kỳ hoang vu

Đâu đâu cũng có sụp đổ kiến trúc bỏ đi phi toa xe, bên trong góc còn có mấy con yêu thú khô quắt thi thể trên đất loang lổ bác bác, đâu đâu cũng có vết máu màu đen

Trong không khí trôi nổi nhàn nhạt hồng mang, đầy rẫy một luồng gay mũi mùi vị

Người bình thường nghỉ ngơi ba năm phút đồng hồ sẽ choáng váng, tức giận ngực muộn

Mặc dù chín người đều là người tu chân, cũng cảm thấy buồn bực mất tập trung, khó chịu nói không nên lời

Đinh Linh Đang từ trong lồng ngực lấy ra một hộp màu bích lục thuốc mở khai một điểm bôi lên ở mũi dưới đáy, lại đưa cho bên người học sinh, để hẩn bôi lên sau khi từng cái lan truyền xuống, giải thích:

"Đây là yêu khí, ngoại trừ yêu thú tử vong thi thể mục nát sau khi sẽ sản sinh yêu khí ở ngoài, cũng không có thiếu yêu thú trời sinh liền có thể thả ra yêu khí "

"Yêu khí nồng độ vượt qua 10, liền không thích hợp nhân loại bình thường sinh tồn; nồng độ vượt qua 30, liền người tu chân đều kiên trì không được bao lâu; nồng độ vượt qua 50, cũng chỉ có người mặc tình khải, dựa vào mạnh mẽ tình chế pháp bảo, mới có thể ở yêu khí trung tác chiến!"

"Huyết yêu giới là yêu thú đại bản doanh, có người nói huyết yêu giới trung không ít địa phương, yêu khí nồng độ vượt qua 70, cái này cũng là nhân loại chúng ta vẫn không cách nào công phá huyết yêu giới một trong những nguyên nhân, bởi vì là tình khải số lượng thực sự quá ít "

"Trừ phi có một loại thành phẩm rẻ tiền, có thể quy mô lớn trang bị bộ đội tình khải xuất hiện, mới có thể tập kết đại quân, ở yêu khí nồng độ vượt qua 70 huyết yêu giới, triển khai đại quyết chiến!"

Cuối cùng câu nói này, nhưng là cố ý đối với Lý Diệu nói

Quả nhiên, Lý Diệu Nhân trung tình mang bắn ra bốn phía, đấu chí càng kiêu ngạo hơn

Đinh Linh Đang nở nụ cười, nói tiếp:

"Nơi này yêu khí nồng độ không vượt qua 3, ngoại trừ có chút gay mũi ở ngoài, còn không đến mức tạo thành quá to lớn quấy rầy, có điều đại gia phải cẩn thận, yêu khí nồng nặc, nói rõ không ít yêu thú liền ngủ đông ở phụ cận, bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất hiện "

"Hí!"

"Hí!"

"Hí!"

Đinh Linh Đang lời còn chưa dứt, hết thảy màng nhĩ của người ta đều bị sắc bén như châm âm thanh mạnh mẽ đâm ba lần

Bên đường mấy đài chồng chất cùng nhau báo hồng phi toa xe bỗng nhiên nổ ra, ba cái đường kính hơn một thước hắc cầu "Vội vã" lăn đi ra, ở chói tai tiếng rít chói tai trung, hắc cầu nứt ra, duỗi ra sắc bén như đao chân, đã biến thành ba con cao hơn hai mét, gương nanh múa vuốt yêu thú

Mới nhìn đi, lại như là con gián cùng bộ ngựa hỗn hợp thể, lại bị phóng to hơn một nghìn lần, quanh thân mặc giáp trụ kiên cố màu đen giáp xác, hai cái chân trước cuối cùng đều cô đọng thành chiến đao hình thái, đằng trước nhất vẫn dài ra hai cái móc câu, ở tà dương chiếu rọi xuống, toả ra làm người sờn cả tóc gáy hàn quang!

"Hắc giáp con bộ ngựa!"

Không ít tân sinh vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy loại này yêu thú, dồn dập giơ cổ tay lên, kiểm tra tình nano

Màn ánh sáng trung nhất thời nhảy ra đại đoạn tin tức

Hắc giáp con bộ ngựa là chân loại yêu thú trung phi thường hung tàn một loại, thành niên hắc giáp con bộ ngựa có thể đạt đến "Hạ cấp yêu Binh" cấp bậc, nó vừa có thể vung vẩy hai cái có thể so với liên cú kiếm nhận hình chân trước tác chiến, có thể co lại thành một đoàn, cao tốc động cơ, mạnh mẽ va chạm con mồi

Tuy rằng tại hạ cấp yêu Binh trung, hắc giáp con bộ ngựa lực công kích cũng không phải cao nhất, nhưng loại này yêu thú sức sống tương đương ngoan cường, coi như trong thân thể bộ đầu não đánh nổ, vẫn có thể dựa vào thú tính kiên trì mười mấy phút, nhất định phải chém xuống toàn bộ chân, mới có thể làm nó triệt để đánh mất sức chiến đấu

Mặt sau là liên tiếp số liệu, bao quát hắc giáp con bộ ngựa tốc độ cao nhất, lớn nhất lực phá hoại chờ chút, còn có vài đoạn người tu chân cùng hắc giáp con bộ ngựa video chiến đấu

Có điều đối đầu kẻ địch mạnh, hiển nhiên là không thời gian thông qua video chậm rãi nghiên cứu

"Hí hí hí!"

Nhìn thấy nhiều như vậy nhân loại, ba con hắc giáp con bộ ngựa màu đỏ tươi mắt kép chuyển động rất lâu, vẫn là không nhìn được mê hoặc, từng bước ép sát tới

Giết chóc, là hòa vào yêu thú huyết thống thiên tính, coi như có có thể trí tuệ của nhân loại, vẫn sẽ ở giết chóc dục vọng điều động, làm ra các loại điên cuồng đến cực điểm hành vi!

Dựa theo thực lực, yêu Binh lại chia làm thượng trung hạ ba đẳng cấp, hạ cấp yêu Binh, tương đương với Luyện Khí kỳ cấp thấp người tu chân

Có điều yêu thú so với nhân loại càng hung tàn, nhân loại nhưng có được càng nhiều thần thông cùng pháp bảo, cùng một cấp bậc không thể buông tha, đến tốt cùng ai thắng ai thua, còn phải xem trường thi phát huy!

"Ta đến!"

Triệu Thiên Trùng hét dài một tiếng, không chờ mọi người đáp lại, thân hình hóa thành một đạo màu xám lưu quang, thêm vào ba con hắc giáp con bộ ngựa bên trong

Bên hông Lợi Nhận ra khỏi vỏ, hơn trăm ánh kiếm chu vi mười mét hoàn toàn bao phủ, phảng phất một đoàn ánh kiếm đan dệt mà thành lỗc xoáy, vừa ba con hắc giáp con bộ ngựa hết thấy cuốn vào!

"Leng keng leng keng!"

Mọi người hoàn toàn không nhìn thấy động tác của hắn, chỉ có thể nghe được trường kiếm cùng hắc giáp con bộ ngựa nhận hình chân trước không

ngừng va chạm, đấm lửa bắn tứ tung!

Gần như cùng lúc đó, cách đó không xa truyền đến càng nhiều "Tê tê" thanh, nhưng là bốn con hắc giáp con bộ ngựa nhận biết được tranh đấu, tới rồi trợ giúp đồng bạn

"Lúc này đến phiên ta!"

Lỗ Thiết Sơn cười ha ha, phảng phất bao trùm vẫy song quyền mạnh mẽ đụng thẳng vào nhau, dĩ nhiên đập ra từng đạo từng đạo "Bùm bùm" hồ quang, như mãnh hổ hạ sơn, trùng bốn con hắc giáp con bộ ngựa nhào tới

Sau ba phút ——

Bốn con hắc giáp con bộ ngựa quanh thân đều quấn quanh lượng lớn hồ quang, tỏa ra nồng nặc tiêu xú

Không những đại não bị điện thành một đoàn hồ dán, chân đều bị điện đến ma túy, xụi lơ ở địa, không thể động đậy

Triệu Thiên Trùng kết thúc săn giết, thân hình quý mị địa lui trở về trong trận

Vũ cái kiếm hoa, vung tới trên mũi kiếm một điểm yêu huyết, thu kiếm vào vỏ, phát sinh "Ca" một tiếng

Theo một tiếng vang này, ba con hắc giáp con bộ ngựa quanh thân bắn nhanh ra tảng lớn màu tím sẫm máu, hết thấy chân trong nháy mắt rời khỏi thân thể, mà thân thể cũng bị chính xác địa chia làm hai nửa!

"Lỗ sư huynh uy vũ! Đây một tay (lôi ma quyền) thực sự là quá xinh đẹp!"

"Triệu ca vô địch! (huyền ảnh kiếm pháp) tinh tú ở trong tay người, thực sự là phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn, để chúng ta mở mang tầm

mắt a!"

Đông đảo tân sinh đồn dập thán phục lên

Nếu như là bọn họ động thủ, hay là ở một phen huyết chiến sau khi có thể chém giết hắc giáp con bộ ngựa, nhưng là không thể như hai tên cao thủ như thế thành thạo điều luyện, tùy ý như thường

Đinh Linh Đang lạnh lùng đánh gãy bọn họ:

"Đừng thả lỏng cảnh giác, này sáu cái chỉ là thủ vệ, đón lấy mới là đối thủ chân chính!"

Hắn lời còn chưa dứt, một đoàn đường kính dài hơn hai mét bộ cánh vàng cầu liền từ bên cạnh một đồng hồ đi trong kiến trúc lăn đi ra, gương nanh múa vuốt, mở rộng thành một con cao hơn ba mét, quanh thân vàng chói lọi to lớn con bộ ngựa

Nó nhận hình chân trước, hắc giáp con bộ ngựa chân trước càng dài hai lần, mặt trên treo đầy sáng lấp lóa răng cửa, một khi câu trung huyết nhục, tuyệt đối có thể liên dây lưng cốt kéo xuống một đám lớn đến!

Giáp vàng con bộ ngựa, là hắc giáp con bộ ngựa biến dị thể, mạnh nhất thực lực có thể đạt đến trung cấp yêu Binh, càng có được cường hãn yêu thuật, có thể nuốt chửng kim loại khoáng thạch, cường hóa giáp xác, tương đương với quanh thân mặc giáp trụ lên một tầng kiên cố áo giáp, sức phòng ngự cực cao!

"Giáp vàng con bộ ngựa, mạnh nhất sức chiến đấu có thể so với Luyện Khí kỳ cấp trung!"

Tân sinh trung tuôn ra ở tại tràng thốt lên đọc sách (tp: uh)

Có điều đại gia vẫn chưa sốt sắng thái quá, ngược lại có Đinh Linh Đang tên này Trúc cơ kỳ người tu chân tọa trấn, cấp trung yêu Binh thì lại làm sao?

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn càng là nóng lòng muốn thử

Tuy rằng giáp vàng con bộ ngựa mạnh hơn bọn họ một cấp số, không được bọn hắn đều là vạn người chọn một tu luyện thiên tài, lại có cao thủ áp trận, hai người liên thủ, dù cho không cách nào vượt cấp giết quái, tuyệt đối có thể toàn thân trở ra!

Liếc mắt nhìn nhau, chính muốn tiến lên, bỗng nhiên có người quái gở nói:

"Chờ đã, chúng ta trong đội ngũ, không phải có nhiều hỏa lực tay sao? Đối phó loại này sức phòng ngự cực cao yêu thú, đương nhiên là để nhiều hỏa lực tay trước tiên bắn phá một trận lại nói!"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Lời vừa nói ra, ánh mắt của mọi người, đều tập trung đến Lý Diệu trên người

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Siêu Cấp Chấn Động Hỏa Lực

Đại gia nội tâm, đối với Lý Diệu lựa chọn dù sao cũng hơi bất mãn

Vốn là sao, đại gia đoàn đội hợp tác, mang một hai không có sức chiến đấu phụ trợ nhân viên, như là bác sĩ, linh văn sư, luyện khí sư rất bình thường

Thời khắc mấu chốt, những này phụ trợ nhân viên có thể phát huy không thể thiếu tác dụng, đại gia cũng sẽ đem hết toàn lực đi bảo bảo vệ bọn họ

Có điều thân là phụ trợ nhân viên, liền phải hiểu rõ thân phận của chính mình, không hi vọng người phát huy rất mạnh sức chiến đấu, tốt xấu đừng thêm phiền sao

Nếu như Lý Diệu nắm một nhánh lôi nóng nảy thì thương loại hình phổ thông súng ống, tình cờ viễn trình kiểm chế một hồi yêu thú, dù cho đánh không trúng, ai cũng sẽ không nói thêm cái gì

Nhưng là hãn một mực bế lớn như vậy ưỡn một cái sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, chết trầm chết trầm không nói, lực đàn hồi trả lại hung mãnh, thật nổ súng, yêu thú trả lại không giết chết, trước tiên đem mình làm thương, chẳng phải là tự mình chuốc lấy cực khổ?

Bởi vậy, thì có một tên tính tình khá là nôn nóng bạn học, trốn ở đoàn người mặt sau kêu quái dị một tiếng, đúng là muốn nhìn một chút Lý Diệu làm sao thao túng này Lũ cục sắt vụn

Lý Diêu cũng không biết tâm tư của người khác, hắn ở một bên làm nóng người nửa ngày, đã sớm không nhẫn nại được, lúc này bưng sáu quả xoay tròn oanh kích pháo hào hứng tiến lên vài bước, dựa theo trong ngọc giản ghi chép thao tác phương pháp, bày ra tư thế

Sáu quả xoay tròn oanh kích pháo phía sau vờn quanh một vòng màu đỏ tinh thạch đột nhiên lóe sáng, tỏa ra khiến người tê cả da đầu lạnh lẽo sát khí, bên trong truyền đến "Ong ong" tiếng, dường như một con kim loại cự thú từ trong giấc mộng thức tỉnh

"Hí!"

Giáp vàng con bộ ngựa nhận ra được đám nhân loại kia có chút quỷ dị

Có điều Đinh Linh Đang khí tức tất cả đều dùng liễm thần thuật ẩn giấu đi, ở trong mắt nó, đây chính là một đám Luyện Khí kỳ cấp thấp người tu chân

Đối với nó con này trung cấp yêu Binh tới nói, coi như không cách nào toàn bộ sát quang bọn họ chỉ ít có thể giết chết mấy cái, sau đó nghênh ngang rời đi!

Bởi vậy, nó mắt lộ ra hung quang, nghênh ngang địa bức tới

Nó phát hiện trong đội ngũ ghìm súng giới nhân loại kia, có điều giáp vàng con bộ ngựa để phòng ngự lực cường hãn mà xưng tầm thường súng ống rất khó đối với nó tạo thành thương tổn, mà khoảng cách gần như thế, nó chỉ cần mấy giây liền có thể vọt vào đoàn người, giết đến máu thịt tung toé!

Giáp vàng con bộ ngựa màu đỏ tươi mắt kíp trung hiển lộ ra một tia lạnh lẽo dữ tợn, chân co rút lại, đang muốn co lại thành một đoàn đi vào đoàn người, đang lúc này ——

Lý Diệu hít sâu một hơi, hơi nheo lại hai con mắt đột nhiên tròn tròn, kề sát ở trên người màu đen trang phục chiến đấu trong nháy mắt bành trướng, vô cùng vô tận khí tức từ quanh thân lỗ chân lông trung bắn nhanh ra!

Nhiên hồn!

Bạo khí!

Biến thân!

Lý Diệu thân hình đột nhiên bành trướng một vòng da dẻ hiển lộ ra nhàn nhạt ánh kim loại, hai chân hơi dùng sức, đại địa lập tức da bị nẻ, bàn chân xuống đất ba phần, dường như hai chi kiên cố cái giá, sáu quân xoay tròn oanh kích pháo vững vững vàng vàng địa giá trụ!

Ngoại trừ Đinh Linh Đang, tất cả mọi người đều chấn kinh rồi

"Luyện Khí kỳ ba tầng!"

"Mạnh mẽ như vậy khí tức, chí ít là Luyện Khí kỳ ba tầng!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn liếc mắt nhìn nhau ánh mắt của hai người cực kỳ phức tạp

Hai người bọn họ ở Tiềm Long các trung hết ngày dài lại đêm thâm địa điên cuồng khổ tu nửa năm, thật vất vả mới xông lên Luyện Khí kỳ bốn tầng

Còn lại hơn một trăm tên "Tiềm Long" trung, xông lên Luyện Khí kỳ ba tầng chỉ là số ít

Không nghĩ tới Lý Diệu đạt đến Luyện Khí kỳ ba tầng

Hơn nữa từ hãn bạo phát trạng thái đến xem có rất mạnh sức chiến đấu, tuyệt đối không phải bình thường sáng tạo hình người tu chân đơn giản như

vậy

Hắn là một trăm phần trăm không hơn không kém hợp lại hình người tu chân, đồng thời có được chiến đấu cùng sáng tạo thiên phú!

"Không nghĩ tới, hắn thực sự là hợp lại hình a!"

Lỗ Thiết Sơn cười khổ một tiếng

Tên này tu luyện thiên tài trong mắt toát ra một tia đổ kỵ

Loại ánh mắt này, xưa nay đều chỉ có người khác đối với hắn biểu lộ quá, còn hắn Lỗ Thiết Sơn vẫn là lần thứ nhất như vậy đổ kỵ một tên bạn cùng lứa tuổi thiên phú

Lý Diệu cũng không nghe thấy các bạn học kinh ngạc thốt lên

Từ thiêu đốt sinh mệnh, bạo phát linh khí bắt đầu hắn liền tiến vào một loại cực kỳ phấn khởi, huyền diệu khó hiểu trạng thái

Phảng phất toàn bộ thế giới chỉ còn dư lại ba món đồ

Hắn sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, giáp vàng con bộ ngựa!

Oanh kích pháo đã cùng máu thịt của hắn dung hợp lại cùng nhau, theo hắn hô hấp hơi rung động

Hắn có thể rõ ràng nhận biết được trên thân súng mỗi một toà phù trận rung động, mỗi một phát nổ tung đạn trung tiêu tảo bất an linh năng

Khi này cỗ linh năng tảo bạo đến cực hạn, hội tụ thành thể không thể đỡ linh năng dòng lũ, mà trái tim của hắn càng nhảy càng nhanh, phảng phất một giây sau sẽ lồng ngực hoàn toàn nổ tung thì ——

Lý Diệu mạnh mẽ bóp cò súng!

"Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!"

Trước mắt mọi người một hoa, liền nhìn thấy một đoàn ánh sáng chói mắt cầu ở Lý Diệu trước mặt đột nhiên tỏa ra

Nương theo đỉnh tai nhức óc tiếng gầm gừ, một đạo cực kỳ hùng tráng đỏ đậm hỏa tuyến xông thẳng giáp vàng con bộ ngựa mà đi, trong nháy mắt nhấc lên đầy trời bụi mù, giáp vàng con bộ ngựa hoàn toàn bao phủ!

"Hắn —— "

Giáp vàng con bộ ngựa bị bụi mù che đậy, bọn họ chỉ có thể đưa mắt phóng ở Lý Diệu thân

Tất cả mọi người con người đều hơi có chút phóng to

Hiện ra ở tại bọn hắn con người nơi sâu xa chính là cực kỳ ngơ ngác một màn

Lý Diệu điên cuồng biểu hiện, thực làm lại như là một đầu khác yêu thú khủng bố!

Lực đàn hồi cực cường, người bình thường căn bản là không có cách điều khiển, chỉ có thể lắp đặt ở tinh thạch trên chiến xa làm cố định điểm hỏa lực sử dụng sáu quả xoay tròn oanh kích pháo, ở Lý Diệu cường tráng hai tay chưởng khổng bên dưới, hơi rung động, kéo dài trút xuống hỏa lực

Lý Diệu xạ tốc điều đến cực hạn, mỗi một phút đều có thể phát bắn ra hơn một nghìn phát điều khắc tính chất công kích phù trận linh năng bạo đạn

Chuyện này ý nghĩa là mỗi một giây đồng hồ hắn đều muốn chịu đựng tương đương với Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân mấy chục kỹ trọng quyền lực đàn hồi oanh tạc!

Lý Diêu không những không có nửa điểm nhi run rẩy, trái lại bưng chính đang phóng ra sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, đẩy mạnh mẽ lực đàn hồi, mạnh mẽ về phía trước thẳng tiến

Một bước!

Hai bước!

Ba bước!

Mỗi bước ra một bước, đều sâu sắc lún vào đại địa bên trong, nổ ra mạng nhện giống như da bị nẻ

Triệu Thiên Trùng nhìn ra tê cả da đầu, nhỏ giọng hỏi Lỗ Thiết Sơn:

"Người có thể làm được sao?"

Lỗ Thiết Sơn nhìn ra như mê như say, sững sờ nửa ngày, lắc đầu nói:

"Nếu để cho ta vận dụng hết khí, đứng tại chỗ oanh kích nửa ngày, nên có thể, có điều ngạnh đẩy lực đàn hồi đi về phía trước, hai tay vẫn không nhúc nhích, vậy thì quá làm người nghe kinh hãi! Tiểu tử này khí lực cùng năng lực kháng đòn, thực làm là không phải nhân loại!"

Nửa phút đầy đủ chín trăm viên linh năng bạo đạn quét đi sạch sành sanh, đình tai nhức óc tiếng gầm gừ im bật đi, nòng súng hãy còn cao tốc xoay tròn, bốc lên lượn lơ khói xanh, Lý Diêu hét lớn một tiếng:

"Thoải mái!"

Hắn cho tới bây giờ không có bắn đến như vậy chi thoải mái quá thực làm là đầy ngập lửa giận tất cả đều ngưng tụ với linh năng bạo đạn trung, hết thấy oanh kích đi ra ngoài, liền phát đều có thể đánh nổ!

"Giáp vàng con bộ ngựa thì lại làm sao, như thường đem người oanh đến vụn vặt!"

Lý Diệu đổi điều thứ hai viên đạn liên, tràn đầy tự tin địa hướng về bụi mù nơi sâu xa nhìn lại

Khói thuốc súng tản đi, giáp vàng con bộ ngựa co lại thành một đoàn run lẩy bẩy sợ hãi không thôi, nhưng là —— lông tóc không tổn hại!

"Cái gì?"

Lý Diệu há hốc mồm, nhất thời náo loạn cái đại mặt đỏ

Hắn dù sao không phải chuyên nghiệp thương tu, không có tu luyện qua "Thương đấu thuật" loại này kỳ công tuyệt nghệ

Mà sáu quân xoay tròn oanh kích pháo không phải vì từng binh sĩ cầm trong tay mà thiết kế, cũng không có quá mức tinh chuẩn nhắm vào hệ thống

Tuy rằng Lý Diệu năng lực kháng đòn cực cường lực đàn hồi không đã thương được hẳn, nhưng đủ để tạo thành nòng súng yếu ớt rung động

Hơn nữa vận may hơi hơi kém một chút, phần lớn viên đạn đều sát giáp vàng con bộ ngựa trượt quá khứ, hơn hai trăm mét có hơn một đồng ba tầng nhà lầu nổ đến thùng trăm ngàn lỗ, vụn vặt, lão đà lão đảo

Chỉ có 1 viên đạn sinh mệnh mục tiêu, có điều giáp vàng con bộ ngựa giáp xác hiện viên hình cung, cực kỳ kiên cố phần lớn viên đạn đều bị văng ra, coi như tình cờ một hai phát đạn tiến vào giáp xác khe hở, vỡ ra được đối với nó tạo không thể thành quá to lớn thương tổn

Đối mặt kết quả này, nhưng là không ai lại nói nói mát

Sáu quân xoay tròn oanh kích pháo vốn là không phải lấy độ chính xác xúng súng ống, chủ yếu công dụng là lấy hung hãn hỏa lực đối với yêu thú tiến hành áp chế

Xem con này giáp vàng con bộ ngựa co lại thành một đoàn, chạy trời chết đáng vẽ, hoàn toàn bị áp chế lại, Lý Diệu hoàn mỹ hoàn thành một tên nhiều hỏa lực tay nhiệm vụ

"Hí!"

Giáp vàng con bộ ngựa mắt kép thực làm muốn đốt thành than lửa không nghĩ tới chính mình đường đường trung cấp yêu Binh, lại bị một đám Luyện Khí kỳ cấp thấp áp chế gắt gao

Nó cũng biết nhiều hỏa lực ưu thế ở chỗ khoảng cách khoảng cách càng xa Uy Lực càng mạnh

Chỉ cần bị hấn gần người, đám nhân loại này liền xong đời!

Mà phía trước nhất cái này cầm súng giới nhân loại nó tuyệt đối phải đem hấn chém thành muôn mảnh a!

Giáp vàng con bộ ngựa trong nháy mắt co lại thành kiên cố màu vàng giáp xác cầu, chen lẫn tanh hôi kinh phong, hướng mọi người mạnh mẽ trùng đụng tới!

Lý Diệu quát lên một tiếng lớn, quanh thân bích chương vô hình vỡ vụn, khí tràng lại bành trướng một cấp số

"Luyện Khí kỳ bốn tầng?"

Lần này, tất cả mọi người liền khiếp sợ khí lực cũng không có, dần dần mà nhìn chăm chăm Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn

Môn hai cái đều đạt đến Luyện Khí kỳ bốn tầng, trước đó, từng bị cho rằng là SV đại học năm nhất trung gần như không tồn tại hai đại cao thủ

Mà hiện tại, SV đại học năm nhất trung lại xuất hiện người thứ ba Luyện Khí kỳ bốn tầng, có thể cùng bọn họ một so sánh

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn gắt gao cắn chặt hàm răng, phảng phất hơi buông lỏng một chút mở, sẽ không nhận được kêu quái dị lên!

Oanh thượng Luyện Khí kỳ bốn tầng cảnh giới, Lý Diệu sức mạnh lại có tăng lên trên diện rộng, có thể miễn cưỡng khống chế lại sáu quả xoay tròn oanh kích pháo nòng súng yếu ớt rung động

Cứ việc trả lại có thể lại tăng lên một cấp số, hẳn cũng không chuẩn bị làm như thế, mà là ở trong đầu điên cuồng tính toán các loại tội nghĩa huyền ảo vấn đề khó, tăng lên điên cuồng não tế bào sinh động độ

Một giây đồng hồ, Lý Diệu tiến vào siêu tình táo trạng thái!

Trong nháy mắt, ở tầm mắt của hắn trung, mình và giáp vàng con bộ ngựa trong lúc đó khoảng cách, phương vị, chiều gió tất cả đều hóa thành liên tiếp hoa cả mắt số liệu

Chỉ chốc lát sau, tốt nhất xạ kích quỹ tích tính toán hoàn thành!

"Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!"

Sáu quả xoay tròn oanh kích pháo lần thứ hai

Lần này xạ kích độ chính xác tăng lên rất nhiều, đệ nhất xuyên linh năng bạo đạn liên đánh cho giáp vàng con bộ ngựa giáp xác thượng tia lửa văng khắp nơi, đem con này có thể so với Luyện Khí kỳ cấp trung yêu thú đánh một lão đảo

Tiếp theo hơn một nghìn phát linh năng bạo đạn trung, chỉ ít 30 sinh mệnh mục tiêu, nổ đến giáp vàng con bộ ngựa giáp xác nứt toác, máu thịt tung toé, hí lên tiếng, không dứt bên tai, miễn cưỡng muốn né tránh, nhưng mà bất luận nó làm sao lăn, Lý Diệu đều có thể trong nháy mắt hoàn thành mới xạ kích con đường tính toán, viên đạn phảng phất hội tụ thành một cái hỏa điểm chi tiên, mạnh mẽ đánh đánh vào trên người nó, hơn nữa chuyên môn đi một chỗ khiên cưỡng

Mười giây đồng hồ sau khi, giáp vàng con bộ ngựa giáp xác liền bị tạc mở, liền tiếp rút lui, một cái chân đều bị cắt đứt, xa xa bay ra ngoài

"Lẽ nào, hẳn dĩ nhiên có thể dựa vào sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, một con trung cấp yêu Binh, mạnh mẽ địa đánh giết?"

Tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm, nhìn Lý Diệu từng bước một đi tới, giáp vàng con bộ ngựa bức đến góc, nổ đến không còn sức đánh trả chút nào

Này hoàn toàn là một hồi hỏa lực biểu diễn, siêu cấp chấn động hỏa lực biểu diễn!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Từ Từ Tỏa Ra Huyết Liên

"Cùm cụp!"

Giữa lúc giáp vàng con bộ ngựa bị nổ đến liên tục bại lui, máu thịt tung toé, chân tay cụt rơi ra một chỗ thời gian, sáu quả xoay tròn oanh kích pháo trung bỗng nhiên truyền đến chói tai máy móc thanh, thoải mái tràn trề hỏa lực im bật đi, dường như một khúc cuồng bạo hỏa diễm chi vũ mạnh mẽ đánh gãy

Viên đạn đánh hết!

Lý Diệu khẽ nhú mày, rõ ràng tại sao Đinh Linh Đang những này cận chiến tu sĩ không thích sử dụng súng ống

Súng ống hỏa lực tuy rằng hung mãnh, nhưng viên đạn tiêu hao tốc độ cũng quá nhanh chút, mấy trăm phát đạn cũng không thể một con trung cấp yêu Binh hoàn toàn giết chết

Nếu như đổi thành là cao cấp yêu Binh, yêu tướng, thậm chí yêu vương, muốn dùng bao nhiêu phát đạn?

Cũng chỉ có hậu cần bảo đảm mạnh mẽ quân đội, ở chính diện trên chiến trường, mới có thể không kiêng kị mà trút xuống hỏa lực

Người tu chân tạo thành chiến đấu tiểu đội, căn bản không thể một lần mang theo mười mấy vạn phát đạn, thâm nhập cánh đồng hoang vu tiến hành mấy ngày mấy đêm chém giết

Ở loại này quy mô tiểu, thời gian dài, cường độ cao chiến đấu trung, vẫn là năm đấm cùng đao kiếm khá là tin cậy

"Hí! Hí! Hí!"

Giáp vàng con bộ ngựa tiếng thét chói tai cực kỳ chói tai, sắc bén, cuồng bạo

Nó tuy rằng còn chưa bị giết chết, nhưng là bị thương nặng, không chỉ quanh thân giáp xác bị xé rách hơn một nửa, tám cái chân gãy vỡ ba cái, liền ngay cả phía bên phải ở lại răng cửa nhận hình chân trước đều bị cắt đứt, chảy ra tanh hôi màu tím dịch

Nơi nào còn có nửa điểm lang tộc vương giả khí thế, thực làm lại như là một cái đánh gãy chân sau chó mất chủ

Giáp vàng con bộ ngựa bị thương nặng, nhưng trở nên càng thêm điên cuồng, bạo ngược, khát máu, cuối cùng một tia lý tính đều bị đau nhức nuốt chửng, màu đỏ tươi mắt kếp dường như muốn nhỏ xuống huyết đến!

Nó phát hiện Lý Diệu tiêu hao hết cuối cùng một phát đạn, tiếng thét chói tai trở nên cực kỳ tàn nhẫn, chân co rút lại lùi về sau hai bước, liền muốn mãnh xông lên!

"Không được!"

Mọi người bỗng nhiên biến sắc, lúc này mới ý thức được Lý Diệu ở vừa nãy hỏa lực biểu diễn từng từng bước áp sát, đã mơ hồ thoát ly bọn họ bảo vệ, một mình thâm nhập đi tới giáp vàng con bộ ngựa trước mặt

Bất kể là luyện khí sư, vẫn là nhiều hỏa lực tay, đang không có bảo vệ tình huống như vậy tới gần bị thương phát điên yêu thú, hậu quả vô cùng nghiêm trọng!

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu, liền muốn tiến lên cứu người

"Chờ đã!"

Đinh Linh Đang bỗng nhiên gọi lại bọn họ trên mặt mang theo bình tĩnh nụ cười, dùng cằm chỉ trỏ, "Đừng nóng vội, nhìn lại một chút tình huống "

Liền ở tại bọn hắn vừa sửng sốt công phu, phía trước lại phát sinh biến hoá kinh người

Lý Diệu sáu quân xoay tròn oanh kích pháo xa xa vút qua một bên vẫn công lấy rương sắt lớn đẩy đi

"Oanh" một tiếng, tầng tầng đập xuống đất, tạt đến bụi bặm tung bay

Lý Diệu trong miệng nói lẩm bẩm, hai tay biến ảo thành một đoàn khói xám, nhanh chóng thao tác

Rương sắt lớn bốn phía mấy chục phù trận đột nhiên lóe sáng, phác hoạ thành những nhật khắp nơi, huyền ảo phiến phức phù văn

Nương theo một trận trôi chảy máy móc thanh, rương sắt lớn bốn phía bỗng nhiên xốc lên lộ ra vô số tinh động bánh răng

Theo bánh răng cao tốc vận chuyển, toàn thể kết cấu đều phát sinh thay đổi, dĩ nhiên biến thành một toà bên người mang theo binh khí giá!

Đao thương kiếm kích búa rìu câu xoa mười tám giống như binh khí, đầy đủ mọi thứ, tất cả đều là tỏa ra ánh sáng lung linh, khí phách hiên ngang cận chiến pháp bảo!

"Quá khuếch đại đi!"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Lý Diệu bên người mang theo nhiều như vậy cận chiến pháp bảo

Thật không hổ là luyện khí sư a!

Giáp vàng con bộ ngựa bị binh khí phát sinh hàn quang kinh sợ, sững sốt nửa ngày lại bị đau nhức kích phát rồi hết sức hung tàn thú tính, vung vẩy liên dao giống như nhận hình chân trước đột nhiên vọt lên!

Lý Diệu không chút hoang mang, cánh tay trái đi binh khí giá lên đuổi một cái một viên màu đen thiết hoàn bộ nơi cổ tay

Sau đó thối tiếng huyết sáo, năm viên bàn tay to nhỏ màu đen tẩm khiên bay tới giữa không trung, lại quay chung quanh hăn xoay chậm chậm, khi thì tổ hợp lại với nhau, biến thành một mặt đại tẩm khiên, xuất hiện bên trái cánh tay phía trước; khi thì lại tứ tán mở, bảo vệ quanh thân mỗi một chỗ yếu hại

Lý Diệu bên phải tay vồ lấy, chép lại một thanh hoả hồng chiến đao, phảng phất nắm lấy một đoàn cháy hùng hực hỏa diễm, khoe miệng nhếch lên, trùng giáp vàng con bộ ngựa khẽ mỉm cười

Giáp vàng con bộ ngựa nổi điên lên, tiếng rít mà tới, hướng hăn tăng tăng đụng vào!

Lý Diệu không né không tránh, trên cánh tay trái ngũ mặt tẩm chắn nhỏ tổ hợp thành một mặt đại thuẫn, mạnh mẽ gánh vác giáp vàng con bộ ngựa va chạm

"Oanh" một tiếng, Lý Diệu bay ra xa bảy, tám mét

Giáp vàng con bộ ngựa liên tiếp lui bốn, năm bước, lão đảo, có chút đầu óc choáng váng

"Này năng lực kháng đòn, quá khủng bố đi, lại có thể cùng yêu thú liều mạng sức mạnh!"

Bao quát trâu cao ngựa lớn Lỗ Thiết Sơn ở bên trong, tất cả mọi người đều nhìn ra kinh hồn bạt vía

Tuy rằng giáp vàng con bộ ngựa bị thương nặng, thực lực nói không chắc rơi xuống đến "Cấp thấp yêu Binh" cấp một, nhưng yêu thú vốn là lấy sức mạnh lớn mà xưng, bị thương sau khi càng là nổi điên lên

Lý Diệu lại có thể cùng nó liều mạng?

Hơn nữa

Lý Diệu trực tiếp ở giữa không trung một cái vờn mình, rơi xuống đất sau khi, hai chân sâu sắc một ở, liên thanh thét dài, phi thân nhào lên, hỏa diễm chiến đao phong mang đầy đủ phóng thích đến ba mét có hơn, hướng giáp vàng con bộ ngựa mạnh mẽ chém xuống!

Hắn dĩ nhiên giáp vàng con bộ ngựa trước tiên từ đánh trúng khôi phục như cũ!

"Hí!"

Giáp vàng con bộ ngựa còn có chút hỗn loạn, không nghĩ tới tên này nhân loại như vậy dũng mãnh

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, bị một đao chém trúng

Cứ việc nó giáp xác kiên cố cực kỳ, này một đao vẫn là đâm thật sâu vào thân người, tuôn ra một đại bông máu tím dịch, trong nháy mắt bị ngọn lửa chiến đao bốc hơi lên, phát sinh "Xì xì" tiếng

"Đây là cái gì chiến đao? Nhiệt độ cao như thế? Thậm chí ngay cả giáp vàng con bộ ngựa giáp xác đều có thể một đao chém nứt?"

Đối với Lý Diệu thân thể cường hãn, SV đại học năm nhất môn đã từ từ quen thuộc

Nhưng đối với Lý Diệu trong tay chuôi này tạo hình kỳ lạ chiến đao, nhưng là hiệu kỳ lên

Đặc biệt Loạn Nhận Đường kiếm tu, nhìn thấy chuôi này hỏa diễm chiến đao sắc bén như thế, tất cả đều sáng mắt lên, nghị luận sôi nổi, nhưng là làm sao đều không nhớ ra được, này đến tột cùng là người nào tông phái luyện chế thần binh lợi khí

Lý Diệu một đao sinh mệnh, thấy đỡ thì thôi, trong nháy mắt lui ra năm mét, hiểm chi lại hiểm địa tránh thoát giáp vàng con bộ ngựa nổi lên phản kích, hỏa diễm chiến đao thả lại binh khí giá lên, lại rút ra một thanh liên cử kiếm

Chuôi này liên cử kiếm không chỉ thân kiếm đặc biệt rộng lớn, hơn nữa răng cửa cũng giống như là nanh sói giống như vậy, mang theo độ cong, không biết dùng cái gì rèn thủ đoạn răng cửa mũi nhọn hơi hiện ra màu máu, khí thế cực kỳ dọa người

Lý Diệu tay run lên, nanh sói răng cửa cao tốc rung động lên, cắt ra không khí, phát sinh khiếp người "Ô ô" thanh

Lý Diệu vung vẩy liên cử kiếm lần thứ hai nhào tiến lên!

Sau đó mười phút, Lý Diệu ở một hồi chói mắt hỏa lực sau khi biểu diễn, lại cố gắng hiển một hồi đặc sắc lộ ra cận chiến pháp bảo biểu diễn!

Ngoại trừ hỏa diễm chiến đao cùng nanh sói liên cử kiếm ở ngoài, hãn liên tiếp từ binh khí giá lên rút ra chiến phủ, búa lớn, trường thương mười mấy loại cận chiến pháp bảo

Mỗi một loại đều tạo hình kỳ lạ, cùng trên thị trường thông thường cận chiến pháp bảo rất khác nhau

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đáy mắt kinh ngạc là càng ngày càng nồng đậm

Người khác là kinh ngạc với Lý Diệu tầng tầng lớp lớp các loại pháp bảo, còn hân môn nhưng là kinh ngạc với Lý Diệu cực kỳ cường hân tố chất thân thể

Hai người phát hiện bất luận Lý Diệu nắm chính là pháp bảo gì, công kích hình thức đều chỉ có một loại

Vậy thì là không hề hoa xảo cứng đối cứng, trước tiên dùng tấm khiên cùng giáp vàng con bộ ngựa mạnh mẽ đối với đụng một cái, sau đó thừa dịp giáp vàng con bộ ngựa mê muội thời khắc, nhanh chóng nhào lên triển khai công kích

Mà ở giáp vàng con bộ ngựa tỉnh táo trước, lại phi mau lui ra, đổi loại thứ hai binh khí

Vô cùng đơn giản thô bạo chiến thuật, cũng tuyệt đối hữu hiệu

Có điều, cũng chỉ có Lý Diệu loại này năng lực kháng đòn biến thái quái vật, mới có thể vận dụng loại này chiến thuật

Đổi thành người khác, coi như có tấm khiên bảo vệ, chỉ sợ ba, năm lần va chạm bên dưới cũng phải phun máu ba lần

"Người định thế nào Lý Diệu sức chiến đấu? Nếu như hân đối mặt không phải yêu thú, mà là hai người chúng ta một trong, người cảm thấy thắng bại làm sao?"

Triệu Thiên Trùng nhỏ giọng hỏi Lỗ Thiết Sơn

Lỗ Thiết Sơn chỉ hơi trầm ngâm nói:

"Lý Diệu sức mạnh cùng năng lực kháng đòn đều hết sức kinh người, trong nháy mắt lực bộc phát rất mạnh mẽ, người xem, hắc sắc một ở, đột nhiên nổi lên, tốc độ lập tức tiêu đến cực hạn liền giáp vàng con bọ ngựa đều rất khó phản ứng lại "

"Ngoài ra, hắc vô cùng am hiểu phòng ngự kháng định tu luyện qua một loại chuyên môn dùng để phòng ngự công pháp, hắc linh khí ở quanh thân hình thành một đạo quỹ di bảo vệ mô giáp vàng con bọ ngựa nhiều lần trí mạng thể tiến công đều bị tầng này bảo vệ mô tránh thoát!"

"Có tầng này linh khí bảo vệ mô, hơn nữa hắc như cương như sắt thể phách, Lý Diệu sức phòng ngự e sợ giáp vàng con bọ ngựa cũng cao hơn, coi như là ta vận dụng hết (lôi ma quyền), đều không tự tin nổ ra hắc phòng ngự "

"Có điều —— "

Lỗ Thiết Sơn chuyển đề tài, có chút mê hoặc địa nói, "Cùng phòng ngự so với, hắc tiến công quả thực chính là lung ta lung tung, khiến cho người không đành lòng nhìn thẳng, hoàn toàn là tay mơ này trình độ!"

Triệu Thiên Trùng gật đầu, nói:

"Ta cùng người cái nhìn nhất trí, có điều ta lại cảm thấy, Lý Diệu bạn học lựa chọn hết sức sáng suốt "

"Sáng suốt?"

Lỗ Thiết Sơn gãi gãi tóc, hỏi tới, "Nói thế nào?"

Triệu Thiên Trùng cười nhạt, giải thích:

"Một người thời gian cùng tinh lực là có hạn, không thể học sẽ tất cả mọi thứ, Lý Diệu bạn học có thể cải trang ra quá a một hình luyện khí lô, hiển nhiên là đem lượng lớn thời gian tinh lực đều tiêu vào luyện khí thuật lên, hắn có thể dùng cho vũ đấu thời gian tu luyện, lại có bao nhiêu thiếu?"

"Nếu thời gian không nhiều, hắn nhất định phải trước tiên học tập khá là thực dụng skill "

"Khí lực lớn, có thể nâng lên càng nhiều pháp bảo cùng vật liệu, phát huy hắn 'Đa Bảo nam' ưu thế "

"Năng lực kháng đòn mạnh, cao minh phòng ngự công pháp, những này đều có thể giúp hắn tăng cao ở trên chiến trường sinh tồn xác suất "

"Cho tới công kích thuật, có học hay không cũng không đáng kể, ngược lại hắn là luyện khí sư, cũng không phải chiến đấu chủ lực "

Lỗ Thiết Sơn nghe xong, thở một hơi dài nhẹ nhõm, lòng vẫn còn sợ hãi địa nói:

"Người vừa nói như thế, ta liền rõ ràng, xem ra tiểu tử này vẫn tính là nhân loại bình thường, không phải cái gì đều hiểu, không am hiểu công kích là được hắn nhược điểm lớn nhất "

Triệu Thiên Trùng nói:

" không thể nói là cái gì nhược điểm, đại gia nghề nghiệp lựa chọn không giống, phương hướng phát triển khẳng định không giống nhau, nếu như một người lại sẽ luyện khí, lại lực lớn vô cùng, lại tinh thông chém giết, chuyện này quả là "

Hắn lắc lắc đầu, không có tiếp tục nói hết

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến

Giáp vàng con bộ ngựa thương tích khắp người, màu tím dịch đều sắp chảy khô, rốt cục không chịu được cùng Lý Diệu chính diện chống lại, phát sinh rít lên một tiếng sau, "Bá", thân thể hai bên bỗng nhiên mở ra mỏng như cánh ve hai chi trong suốt cánh!

Nhẹ nhàng bắn ra, giáp vàng con bộ ngựa trong nháy mắt bay ra mười mấy mét, hốt hoảng chạy trốn!

"Lý Diệu dĩ nhiên bằng sức một người, một con giáp vàng con bộ ngựa bức lui?"

Cho tới giờ khắc này, nhưng có không ít SV đại học năm nhất không thể tin được hai mắt của chính mình

Lý Diệu nhưng là không chút hoang mang địa từ bên hông lấy ra một cái Tiểu Tiểu hộp điều khiển ti vi, đầy mặt mỉm cười, nhắm ngay giáp vàng con bộ ngựa chạy trốn phương hướng, nhẹ nhàng nhấn một cái

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!

Giáp vàng con bộ ngựa run lên bần bật, toàn thân nổ tung

Mấy chục đoàn hỏa cầu trong nháy mắt bành trướng, hóa thành từng đóa từng đóa từ từ tỏa ra hoa sen màu máu!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Hạt Nhân Cạnh Tranh Lực

"Xảy ra chuyện gì?"

Trong đám người đầu tiên là yên tĩnh một cách chết chóc, một lát sau sôi sùng sục, tiếng kêu sợ hãi liên tiếp, không dứt bên tai

"Lẽ nào hãn tu luyện cái gì tuyệt thế thần thông, linh năng đánh vào giáp vàng con bọ ngựa trong cơ thể, ngủ đông với trong huyết mạch, mãi đến tận thời khắc cuối cùng mới vỡ ra được?"

Lỗ Thiết Sơn chảy ra một trán mồ hôi hột

Ma quyền trong môn phái đúng là có mấy loại thần thông khá là tương tự, nhưng này đều là Trúc cơ kỳ trở lên cường giả mới có thể tu luyện cấp cao công pháp

Chỉ bằng Lý Diệu, làm sao có khả năng?

Triệu Thiên Trùng chết nhìn chòng chọc Lý Diệu trong tay hộp điều khiển ti vi, lắc đầu nói:

"Không phải thần thông, là bom!"

Lỗ Thiết Sơn thất thanh kêu lên:

"Bom? Hãn lúc nào nhiều như vậy bom cho tới giáp vàng con bọ ngựa trên người? Hơn nữa giáp vàng con bọ ngựa giáp xác bóng loáng cực kỳ, bom là làm sao treo lên?"

Triệu Thiên Trùng có chút cụt hứng, lăm bẫm nói:

"Chúng ta vẫn là quá đánh giá thấp Lý Diệu bạn học, cho rằng hắn tự cao thân thể cường tráng, năng lực kháng đòn mạnh, liên đàn độn mà lựa chọn cùng giáp vàng con bộ ngựa cứng đối cứng cho tới giờ khắc này, ta mới rõ ràng, này đều là cạm bẫy, là vì che giấu hãn sát chiêu!"

Lỗ Thiết Sơn sững sờ, con mắt hơi chuyển động, tựa hồ rõ ràng cái gì, vẻ mặt càng thêm ngơ ngác

Triệu Thiên Trùng thấy hãn mặt như màu đất, biết hắn đã nhìn thấu một, hai, gật đầu nói:

"Không sai, chỉ sợ người đã đoán được, Lý Diệu bạn học sở dĩ muốn cùng giáp vàng con bộ ngựa cứng đối cứng, chỉ là vì tạo thành giáp vàng con bộ ngựa trong nháy mắt mê muội, đồng thời rút ngắn khoảng cách "

"Hắn ngay ở khoảng cách song phương là số không chớp mắt, một ít loại nhỏ bom, thần không biết quỷ không hay mà cho tới giáp vàng con bộ ngựa trên người "

"Cho tới những này bom làm sao có thể bám vào ở giáp vàng con bộ ngựa bóng loáng giáp xác lên, ta liền không biết "

"Mỗi một lần va chạm hắn đều có thể thu được đi mấy viên loại nhỏ bom "

"Mười mấy lần va chạm hạ xuống, giáp vàng con bộ ngựa chỗ yếu lên liền bám vào mấy chục viên loại nhỏ bom "

"Con này yêu thú nguyên bản liền bị thương nặng, nó không để ý thương thế, điên cuồng chạy trốn, ở cao tốc phi hành trên đường mấy chục quả tạc đạn đồng thời nổ tung, nơi nào còn có bất tử đạo lý?"

"Nhiều như vậy bom, Lý Diệu bạn học không thể một lần toàn bộ mang ở trên người, chúng ta cho rằng hắn mỗi lần lui trở về binh khí giá bên cạnh, đều là đổi một loại mới binh khí, giáp vàng con bộ ngựa xem là đo lường pháp bảo Uy Lực vật thí nghiệm "

"Này cố nhiên là một trong những mục đích càng quan trọng mục đích, nhưng là lấy đổi binh khí là che giấu, càng nhiều loại nhỏ bom sao ở trong tay "

"Giáp vàng con bộ ngựa trí tuệ cực cao, nếu như bị nó nhìn thấy Lý Diệu bạn học lập tức nâng lượng lớn bom đi ra, khẳng định đã sớm chạy mất dép "

"Chỉ có dùng biện pháp như thế mới có thể đem mấy chục viên loại nhỏ bom bám vào ở nó giáp xác lên, mà nó trả lại ngơ ngơ ngác ngác, đến chết cũng không có phát hiện a!"

Triệu Thiên Trùng cười khở một tiếng, tiếp tục nói:

"Lý Diệu bạn học phi thường rõ ràng lực công kích của chính mình không đủ nhược điểm, dĩ nhiên nghĩ ra loại này quỷ dị chiến pháp, đem chính mình tốc độ tay nhanh ưu thế phát huy đến cực hạn "

"Ta cẩn thận hồi ức, mới có thể mơ hồ nhớ tới đến, hắn vừa nãy làm một chút nhìn như những dư động tác "

"Vốn cho là hắn không am hiểu tiến công vì lẽ đó luống cuống tay chân, cũng không có để ở trong lòng "

"Bây giờ mới biết, đó chính là hắn ở sắp đặt loại nhỏ bom!"

"Nếu như chúng ta là kẻ địch giao thủ thời gian, hắn thần không biết quỷ không hay mà ở trên người chúng ta thả một ít bom, người cảm thấy hậu quả như thế nào đây?"

Lỗ Thiết Sơn trầm ngâm chốc lát, đại điều đầu:

"Không thể, chúng ta cùng con này yêu thú không giống "

"Giáp vàng con bộ ngựa quanh thân mặc giáp trụ giáp xác, tương đương với là một tầng xương vỏ ngoài cũng không có máy dò cảm ứng quan, cảm tri không tới giáp xác lên biến hóa rất nhỏ cho nên mới phải bị treo lên mấy chục quả tạc đạn mà không tự biết; chúng ta trong tu luyện người, mỗi một cọng tóc gáy đều vô cùng nhạy cảm ngay lập tức liền sẽ phát hiện!"

Dù là như vậy, hai người vẫn lòng vẫn còn sợ hãi

Bởi vì bọn họ phát hiện, Lý Diệu cũng không phải tứ chi phát đạt đầu óc đơn giản măng phu

Mặc dù hẳn có được mạnh mẽ vô cùng sức mạnh, nhưng là ở trong chiến đấu, hẳn càng yêu thích dùng nhưng là --

Đại nào!

Trong nháy mắt, Triệu Thiên Trùng vẻ mặt trở nên cực kỳ nghiêm túc, cắn răng nói, "Người tên sẽ lấy sai, biệt hiệu nhưng tuyệt đối sẽ không gọi sai, ta nghe nói Lý Diệu bạn học ở quê hương có một cái biệt hiệu gọi 'Kền kền', thực sự là người cũng như tên, một con lại hung ác, lại điên cuồng, lại giáo hoạt kền kền a!"

Đang khi nói chuyện, Lý Diệu đẩy mặt bình tĩnh địa lui trở về

Mọi người lập tức vây lên đi mồm năm miệng mười:

"Lý Diệu bạn học, người thật sự xông lên Luyện Khí kỳ bốn tầng? Quá khó mà tin nổi!"

"Lý Diệu bạn học, người vừa nãy dùng những này pháp bảo, đến tột cùng là cái gì tông phái luyện chế? Thấy thế nào có chút quen mắt, làm thế

nào đều không nhớ ra được a!"

"Lý Diệu bạn học, người một lần cuối cùng giáp vàng con bộ ngựa làm thịt, dùng thực sự là bom? Bom làm sao có khả năng treo ở bóng loáng giáp xác lên lâu như vậy, bất luận nó làm sao kịch liệt hoạt động, đều không rớt xuống?"

Lý Diệu nhếch miệng nở nụ cười, mở ra rỗng tuếch hai tay, hơi loáng một cái, mười ngón trong lúc đó lập tức xuất hiện bốn viên tinh xảo loại nhỏ tinh thạch bom

Cùng phổ thông bom không giống, loại này bom trong đó một mặt tô vẽ màu xanh nhạt niêm dịch, dùng một tầng màng mỏng cẩn thận từng li từng tí một địa bao vây

"Đây là ta đặc chế dính tính bom, trong đó một mặt bôi lên có đạn tiền oa niêm dịch, một khi bại lộ ở trong không khí, liền có thể sản sinh cực cường dính tính, hoàn toàn có thể treo ở yêu thú giáp xác lên mười mấy phút!"

"Đây là chuyên môn vì công phá yêu thú kiên cố xác ngoài mà luyện chế!"

Đạn tiền oa là Thiên Nguyên giới một loại rất thông thường loại cỡ lớn oa loại

Nó đầu lưỡi rất dài, trả lại bám vào một tầng dính tính cực cường dịch, đầu lưỡi bắn ra, như mũi tên rời cung, liền chạc cây động vật nhỏ đều có thể dính lấy, cuốn xuống, ăn đi, cho nên được gọi tên

Mọi người phát hiện loại này đặc tính sau khi, liền quy mô lớn chăn nuôi đạn tiền oa, lấy ra nó đầu lưỡi niêm dịch, cho rằng thuần chính thống nhựa cao su

Có điều nhựa cao su cùng bom kết hợp với nhau, đại gia đều là lần thứ nhất nhìn thấy, không khỏi sáng mắt lên

Lý Diệu dính tính bom giao cho bên người bạn học, để đại gia tùy tiện nghiên cứu, thuận lợi lại chép lại hỏa diễm chiến đao:

"Nơi này hết thủy pháp bảo, đều trải qua ta cải trang cùng cường hóa, tính năng nguyên bản tăng lên không ít!"

"Liên năm chuôi này Xích Dương chém quỷ hỏa diễm đao tới nói, đây là Xích long môn ở 37 năm trước đây ra kinh điển kiểu dáng, thiết kế tương đương xuất sắc ở hỏa diễm loại pháp bảo trung cũng coi như là tài năng xuất chúng, bất quá đối với hệ "lửa" tinh thạch tiêu hao quá lớn, hơn nữa thời gian dài tác chiến sau, linh có thể dễ dàng tràn ra, đao đem cũng sẽ trở nên phỏng tay ảnh hưởng chiến đấu trải nghiệm "

"Mà trải qua ta đối với vị trí then chốt nhiều mới luyện chế cùng chiều sâu rèn sau khi, này chi Xích Dương chém quỷ hỏa diễm đao cực hạn nhiệt độ tăng lên 11, hỏa diễm đao nhận độ dài tăng lên 8, sử dụng một viên tiêu chuẩn độ tinh khiết hệ "lửa" tinh thạch, kéo dài lúc tác chiến có thể tăng lên 7, quan trọng nhất là ta cải thiện linh năng tản ra tạt xấu, dùng như thế nào đều sẽ không phỏng tay!"

"Dùng như thế nào, các vị dùng đao bạn học, cầm nghiên cứu một chút đi!"

"Cho tới sử dụng kiếm, dùng chiến phủ dùng Lưu Tinh chùy các bạn học đừng có gấp, nơi này hết thủy cận chiến pháp bảo, đều là cải trang phiên bản, tính năng chỉ ít nguyên bản tăng lên 10, ta sẽ một vừa giới thiệu, đại gia tùy tiện thưởng ngoạn!"

Lý Diệu tay trái liên cử kiếm, tay phải Lưu Tinh chùy, miệng lưỡi lưu loát thao thao bất tuyệt, nói tới thiên hoa loạn trụ, nghe được mọi người sững sờ sững sờ cuối cùng cảm xúc mãnh liệt bắn ra bốn phía nói:

"Những này cái trang pháp bảo, quý nhất chỉ cần 990 cái học phân, tiện nghi nhất chỉ cần 630 cái học phân, quả thực chính là tặng không!"

"Mắt thấy đại chiến sắp tới, một cái tiện tay binh khí có thể cho người săn giết hiệu suất tăng lên rất nhiều, các bạn học còn chờ cái gì mau nhanh cầm lấy tinh não giao dịch với ta đi!"

Mọi người Lý Diệu cải trang quá pháp bảo lẫn qua lộn lại truyện xem, không ít kiểm tu trong mắt đều toát ra vẻ yêu thích nhưng là không một người nói chuyện, tình cảnh rơi vào quỷ dị trầm mặc

Chỉ chốc lát sau Triệu Thiên Trùng vội ho một tiếng, có chút lúng túng nói:

"Lý Diệu bạn học, người cải trang quá pháp bảo thật không tệ, ngay cả ta cũng có chút động tâm, có điều giá cả có phải là hơi hơi cao điểm? Trên căn bản, đều nguyên bản quý gấp đôi a!"

Lý Diệu sững sờ, nhú mày:

"Triệu Thiên Trùng bạn học, lẫn nhau đều là quyền người bên trong, liền không muốn dùng phương thức này cò kè mặc cả ah!"

"Mọi người đều biết, những cơ sở này khoản pháp bảo kết cấu tương đương kinh điển, ngưng tụ đông đảo luyện khí đại sư mấy chục năm tâm huyết, dù cho làm ra nhỏ bé nhất cái biến cũng không dễ dàng "

"Ta là đối với then chốt cấu kiện từng cái từng cái tỉ mỉ điêu khắc, thủ công rèn, thậm chí hòa vào không ít cao cấp vật liệu, mới có thể đem tính năng tăng lên 10 trở lên, tiêu hết thời gian, tinh lực cùng thành phẩm, cũng không biết bao nhiêu, giá cả phiến một phen, có điều phân chứ?"

"Đồ vật xác thực là chân tài thật học, giá cả phiến một phen cũng không ngoại hạng "

Triệu Thiên Trùng thừa nhận, pháp bảo tính năng tăng lên 10, giá cả tăng lên 100, đây là chuyện rất bình thường

Tối cực đoan tình huống, dù cho pháp bảo tính năng chỉ nhắc tới thăng 1, giá cả phiến một phen, đều ở hợp lý bên trong phạm vi

Dù sao ở trên chiến trường, rất khả năng 1 tính năng tăng lên, liền quyết định sinh tử

Trong giá này trị, không phải tiền tài có thể cân nhắc

"Có điều, Lý Diệu bạn học, người khả năng không quá giải chúng ta những này vũ đấu hệ học sinh tâm thái "

"Đối với chúng ta tới nói, hiện tại trả lại ở vào học tập giai đoạn, mà ở đã học trình trung sử dụng mạnh mẽ quá đáng vũ khí, cũng không phải một chuyện tốt "

Triệu Thiên Trùng vô cùng thành khẩn giải thích:

"Nếu như chúng ta hiện tại liền quen thuộc mạnh mẽ vũ khí, sản sinh ý lại, quên tự thân tu luyện, như thế chờ chúng ta rời đi đại học, đi tới chiến trường chân chính, vạn nhất thần binh lợi khí hư hao, sẽ làm thế nào?"

"Không sai!"

Một người khác bạn học phụ họa nói, "Ở chúng ta Loạn Nhận Đường, có một cái quy củ bất thành văn, huấn luyện thường ngày trung, đều dùng đơn giản nhất, trụ cột nhất binh khí, lấy này rèn luyện chính thực lực mình chân chính!"

"Vì lẽ đó, người những này pháp bảo tuy rằng cải đến không sai, đối với chúng ta tới nói nhưng có chút dư thừa "

Lý Diệu sửng sốt nửa ngày, kêu lên:

"Không đúng vậy, huấn luyện thường ngày trung cổ nhiên có thể dùng cấp thấp binh khí rèn luyện tự thân chiến kỹ, nhưng là đến trong thực chiến, lẽ nào chỉ dùng cấp thấp binh khí sao? Chí ít làm một hai kiện cao cấp binh khí phòng phòng thân chứ?"

Mấy tên kiếm tu liếc mắt nhìn nhau, vẫn là Triệu Thiên Trùng giải thích:

"Lý Diệu bạn học, ở trong thực chiến chúng ta xác thực sẽ mang theo hai loại không đồng cấp Binh khác khí "

"Nếu như gặp phải hắc giáp con bộ ngựa loại hình tương đối kém tiểu nhân yêu thú, chúng ta hay là dùng cấp thấp binh khí đến rèn luyện chiến kỹ, nếu là gặp phải giáp vàng con bộ ngựa loại hình mạnh hơn chúng ta một cấp số yêu thú, vậy thì sử dụng cấp bậc càng cao hơn thần binh lợi khí đến liều mạng "

"Vấn đề ở chỗ, người những này pháp bảo, tính năng tuy rằng tăng lên 10, nội tình vẫn là cơ sở khoản, không tính là chân chính thần binh lợi khí a!"

"Một câu nói, người cải trang pháp bảo, dùng để huấn luyện hiềm quá tốt, dùng để liều mạng hiềm quá kém, giá cả không phải đặc biệt tiện nghi, không cái gì hạt nhân cạnh tranh lực a!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Lý Diệu Biến Hóa

Lý Diệu sâu sắc cau mày

Mới vừa nghe, Triệu Thiên Trùng nói rất có lý, tử cân nhắc tỉ mỉ lại cảm thấy là lạ, suy nghĩ hồi lâu phản ứng lại, Lý Diệu giờ chân nói:

"Triệu Thiên Trùng bạn học, người lời giải thích đại có vấn đề, trang bị tính năng càng tốt hơn pháp bảo, sẵn giết yêu thú hiệu suất tăng lên rất nhiều, nguyên bản một ngày giết mười con yêu thú, bây giờ có thể giết mười lăm con, này không phải đồng dạng có thể tạo được điên cuồng tu luyện mục đích sao? Nói đến nói đi, các người là được hiềm quý ah!"

Triệu Thiên Trùng vô cùng hiềm thấy đỏ mặt lên

Hắn thật có chút nói ngoa

Tuy rằng đại hoang chiến viện ở trong trường tu luyện thì, là không cổ vũ học sinh sử dụng thần binh lợi khí

Thế nhưng đi ra thực chiến, ở nguy cơ tứ phía trên chiến trường, pháp bảo tính năng tăng lên một ít, đương nhiên là chuyện tốt

Ai cũng sẽ không hiềm đao kiếm của chính mình quá mức sắc bén

Triệu Thiên Trùng một mặt lúng túng giải thích:

"Nhưng những này cơ bản khoản pháp bảo, đều là tiêu hao phẩm, ở trong chiến đấu kịch liệt, thường thường liền muốn thay một cái mới,

chúng ta luôn không khả năng thường thường đều nhiều hơn hoa mấy trăm học phân chứ?"

"Dù cho chém giết yêu thú hiệu suất tăng lên 10 %, kiếm lời không trở lại a!"

"Không sai!"

Kiểm tu môn đòn đập phụ họa, đây mới là mấu chốt nhất nhân tố

Nếu như giá cả thích hợp, ai không muốn trang bị tính năng càng mạnh hơn pháp bảo đây?

Then chốt chính là ở, yêu thú thực sự quá khó chơi, có chút cùng giáp vàng con bộ ngựa như thế, mặc giáp trụ cứng rắn giáp xác, còn có chút xương cốt đặc biệt cứng rắn, càng có một ít trong cơ thể tràn ngập tính ăn mòn dịch

Ở cùng yêu thú chém giết trung, cận chiến pháp bảo dùng không được mấy ngày, thường thường liền lưỡi dao sụp ra, thân kiếm vỡ toang bị ăn mòn đến rỉ sét loang lỗ, không thể tả sử dụng

Đại gia đều là trong túi ngượng ngùng SV đại học, mỗi một phân đều là thiên tân vạn khổ tích góp lại đến, nếu như một lần tiêu phí còn nói được, thường thường liền nhiều đào mấy trăm phân, ai nhận được a!

Triệu Thiên Trùng cười khổ một tiếng nói:

"Lý Diệu bạn học, ta nhưng là đem lời nói thật nói hết ra, đừng xem chúng ta vũ đấu hệ học sinh đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, kiếm lời học phân nhanh chóng, nhưng là phải hoa học phân địa phương rất nhiều "

"Lại không nói vũ đấu hệ các giáo sư mỗi một người đều giết người không thấy máu, trượt không nháy mắt, làm cho chúng ta thường thường

muốn tìm bút lớn học phân đi trùng tu "

"Liên nói chúng ta thường thường trong tu luyện bị thương, đi tìm y học hệ bạn học hỗ trợ, nhân gia đao nhỏ mài đến sáng loáng quang ngói lượng một đao một cái huyết đây!"

"Vì lẽ đó, chỉ có thể tính toán tỉ mỉ một ít!"

Ngừng lại một chút, lại nói:

"Có điều, người luyện chế những này pháp bảo quả thật không tệ, nếu như giá cả có thể hạ thấp 30 %, nhất định rất nhiều nguồn tiêu thụ, người khác không nói, ta trước hết mua một cái liên cứ kiểm dùng dùng!"

"Đúng đấy đồ vật đều là thứ tốt, ta rất yêu thích này cây chiến phủ (búa) là được quá đắt, nếu như tiện nghi 25 %, ta liền khê cắn răng mua đi!"

Khác một tên cao lớn thô kệch bạn học, vuốt nhẹ một cây chiến phủ (búa), yêu thích không buông tay địa nói

Lý Diệu nháy mắt, hẳn nghe được lúc này đại gia nói đều là lời nói thật

Ngẫm lại là, một cái chiến đao quý mấy trăm học phân, nếu có thể dùng một năm nửa năm, khê cắn răng cũng là nhin

Nhưng món đồ này là tiêu hao phẩm, ở trong chiến đấu nếu như vận may không tốt gặp gỡ xương đặc biệt ngạnh, hoặc là tính ăn mòn đặc biệt Cường yêu thú, lập tức liền báo hỏng!

Lý Diệu luyện chế những này đao kiếm, tuy nói tính năng đều có tăng lên trên diện rộng, nhưng cũng không thể liên tục ác chiến ba, năm ngày trả lại hoàn hảo không chút tổn hại

Như thế tính toán, giá cả xác thực quý giá

Có điều Lý Diệu có nỗi khổ tâm trong lòng

Một cái cặn chiến pháp bảo bảo 800 cái học phân, tịnh tới tay không nhiều, phần lớn đều là thành phẩm

Không nói những cái khác, chỉ là mua một cái nguyên bản pháp bảo đến tiến hành cải trang, liền muốn hoa mấy trăm học phân

Hơn nữa các loại quý giá nguyên liệu, một món pháp bảo nhiều nhất tịnh kiếm lời một hai trăm phần

Muốn đạt đến 3 vạn phân, nhất định phải ngày đêm không dừng làm liên tục, cải trang ra mấy trăm món pháp bảo mới được

Đừng nói giá cả thấp hơn 30 %, là được thấp hơn 20 %, một món pháp bảo chỉ có thể kiếm lời mười mấy học phân, vậy thì thật là cải trang đến năm nào tháng nào cũng không thể kiếm được 3 vạn phân

Lý Diệu mơ hồ cảm thấy, chính mình tựa hồ đi nhầm một con đường

Hắn chọn dùng, vẫn tương đối thiên hướng với bốn vạn năm trước tay công tác phường thức luyện khí hình thức

Muôn vàn thử thách, tử cân nhắc tỉ mỉ, thủ công chế tạo, cố nhiên có thể luyện chế ra khá là tinh mỹ, tính năng hơi hơi lớn mạnh một chút pháp bảo

Thế nhưng luyện chế hiệu suất, thực sự thấp đến mức đáng sợ, chỉ ít một hai ngày mới có thể hoàn thành một cái thành phẩm, có chút kết cấu phức tạp, liền muốn ba, bốn ngày

Mà hiện tại tu chân môn phái, đang luyện chế pháp bảo cấp thấp thì, đã sớm chọn dùng đại công nghiệp hình thức, lượng lớn luyện chế, hiệu suất cực cao

Sản lượng vừa lên đi, thành phẩm là có thể ép tới phi thường thấp

Hay là lớn như vậy lượng lớn luyện chế ra đến pháp bảo, tính năng không phải mạnh nhất

Nhưng tính giới, tuyệt đối là cao nhất

Đối với mức tiêu hao lớn vô cùng pháp bảo cấp thấp tới nói, đây là hoàn mỹ nhất luyện chế hình thức

"Hiệu suất, then chốt là hiệu suất a!"

Lý Diệu bỗng nhiên tỉnh ngộ

"Ta là dùng luyện chế tinh phẩm dòng suy nghĩ đang luyện chế tiêu hao phẩm, một hai ngày mới có thể thay đổi giả ra một cái 'Tinh mỹ' tiêu hao phẩm, hiệu suất như thế thấp, đương nhiên không thể thực hiện được!"

"Có điều chân chính tinh phẩm, có thể một đao chém chết yêu thần loại kia, lại há lại là ta một cái Tiểu Tiểu Luyện Khí kỳ năm tầng có thể luyện chế ra đến?"

Suy nghĩ một chút, Lý Diệu lại đầy cõi lòng chờ mong địa hỏi:

"Dính tính bom đây? Vật này giá cả không mắc, Uy Lực còn có thể, là quả đấm của ta sản phẩm!"

Lúc này, đến phiên Lỗ Thiết Sơn nói chuyện

"Lý Diệu bạn học, dính tính bom thật không tệ, đối với mặc giáp trụ kiên cố xương vỏ ngoài yêu thú rất có độ công kích, nhưng sử dụng lên quá mức phức tạp, không để ý dính vào trên tay mình, vậy thì lúng túng "

"Chúng ta cũng không có người kinh người như vậy tốc độ tay cùng ngón tay nhanh nhẹn tính, có thể thần không biết quỷ không hay nhiều như vậy dính tính bom treo ở yêu thú vỏ ngoài a!"

Lý Diệu há hốc mồm, phát hiện mình lại phạm vào thứ hai sai lầm

Đang luyện chế dính tính bom thì, hãn bất tri bất giác đem mình đặt ở người sử dụng góc độ lên

Còn hãn không chỉ ở cường độ cao pháp bảo duy tu trung rèn luyện ra kinh người tốc độ tay, càng tu luyện qua (ngàn chỉ nhu cốt) như vậy chuyên môn tăng lên ngón tay dẻo dai cùng sự linh hoạt lên Cổ Thần Thông!

Bình thường người tu chân ngón tay có thể không hãn như thế linh hoạt, tốc độ tay không hãn như thế nhanh

Đối với bọn họ tới nói, niêm dịch bom phương pháp sử dụng không khỏi quá phức tạp, ở cường độ cao chiến đấu trung, không để ý sẽ dính vào trên người mình

Một câu nói, đây là một loại thuộc về riêng Lý Diệu pháp bảo, người khác là rất khó sử dụng

Lý Diệu cúi đầu, gò má có chút rất đậm nói

"Bành sư huynh nói không sai, muốn trở thành một tên ưu tú luyện khí sư, liền phải trải qua lượng lớn thực chiến trước tiên trở thành một tên chiến sĩ ưu tú, hiểu rõ ở trong thực chiến, ra sao pháp bảo mới được hoan nghênh, mới tối thực dụng!"

"Ta cũng là bởi vì khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến, ở trường đại học bên trong nhắm mắt làm liều, luyện chế ra những này nhìn qua rất đẹp pháp bảo "

"Những này pháp bảo chỉ mặt số liệu đều rất đẹp, ở kiểm tra thì phát huy ra tính năng rất trác việt "

"Nhưng là vừa đến trên chiến trường, liền bộc lộ ra các loại vấn đề "

"Thực chiến, ta cần đại lượng thực chiến!"

"Ở trong thực chiến tôi luyện chiến đấu skill, thành là chân chính chiến sĩ, mới có thể biết một cái đại được hoan nghênh pháp bảo, đến tốt cùng nên làm gì luyện chế!"

Sau ba ngày, thanh trạch thị phía Đông khu buôn bán

Đổ nát thê lương trong lúc đó, Lý Diệu mặt không hề cảm xúc, hai mắt lấp lánh có thần, cùng một con yêu thú đối lập

Trong ba ngày này tình hình trận chiến lại phát sinh kịch liệt biến hóa

Rất nhiều người tu chân lục tục tới rồi, liền đại hoang chiến viện không ít học sinh nghe được tin tức đều sớm phản giáo, từng làn từng làn giết hướng về chiến trường

Mỗi ngày, chuyển vận hạm ở thanh trạch thị cùng đại hoang chiến viện trong lúc đó, đều muốn đánh vài cái qua lại

Theo đại quân áp cảnh, trên mặt đất đại cổ thú triều đều bị trấn áp xuống, cường hãn yêu tướng cùng yêu vương trong lòng đất bốn phương thông suốt đường nước ngầm trung dựa vào nơi hiểm yếu chống lại cấp cao người tu chân chỉ có thể thâm xuống lòng đất, ở tối tăm không mặt trời trong mê cung triển khai máu tanh giết chóc

Trên mặt đất vẫn còn có tiểu cổ yêu Bình lẫn trốn, liền giao cho Luyện Khí kỳ người tu chân tới đối phó

Lý Diệu chính là Luyện Khí kỳ tu sĩ trung người tài ba

Hắn đối mặt con này "Thiết giáp ngạc quy", là trung cấp yêu Bình trung phi thường hung hãn một loại

Dường như một con rùa đen cùng cá sấu hỗn hợp thể, đứng thẳng lên phóng to gấp ba, một thân thiết giáp mai rùa, sức phòng ngự giáp vàng con bộ ngựa càng thêm mạnh mẽ, mà mọc đầy răng cửa trắng kiêu đuôi, như một cái mang đâm roi sắt, xé rách không khí, phát sinh "Ô ô" hí lên

Bất kể là bị nó mai rùa va chạm, vẫn bị thiết vĩ quét trúng, hậu quả đều không thể tưởng tượng nổi

Mà Lý Diệu, cũng cùng ba ngày trước rất khác nhau

Phát hiện cái vấn đề sau, hần suy tư rất lâu, rốt cục trầm xuống tâm đi, quyết định ở trong thực chiến được mài giũa chính mình

Hần nghĩ đông trung luyện chế phần lớn pháp bảo đều lấy phi thường công đạo giá cả bán cho bạn học, chỉ bảo lưu một thanh vừa nhanh vừa mạnh chiến đao hạng nặng

Đao thương kiếm kích, búa rìu câu xoa cận chiến pháp bảo chủng loại đâu chỉ ba mươi, năm mươi trông, một hơi bọn họ đặc tính toàn bộ nắm giữ, hiển nhiên không thể

Lý Diệu chuẩn bị trước tiên nắm giữ chiến đao vận dụng, trở thành một tên luyện chế cùng sử dụng chiến đao chuyên gia

Hần yêu thích chiến đao quyết chí tiến lên, một đao cắt đứt thô bạo!

Ngoài ra, hần trả lại đối với sáu quân xoay tròn oanh kích pháo tiến hành rồi cải tạo, ở nòng súng càng thêm một cái huyền quang phóng ra trang bị, có thể phóng ra ra một đạo chùm sáng màu đỏ, ở trăm mét bên trong tập trung đến một điểm lên, đảm nhiệm đơn giản nhắm vào hệ thống, tăng cường nhiều hỏa lực chính xác tính

Hần trả lại trở nên trống không pháp bảo hòm đổi thành hòm đạn, một hơi mang theo hơn vạn phát linh năng bạo đạn!

Giờ khắc này Lý Diệu, bên hông ngang qua đen thui toả sáng chiến đao hạng nặng, cầm trong tay sáu quả xoay tròn oanh kích pháo, một cái tráng kiện viên đạn liên từ phía sau lưng hòm đạn vẫn kéo dài tới trong nòng súng

Màu đen bó sát người trang phục chiến đấu bên ngoài, trả lại trùm vào một cái tràn đầy túi áo bí danh, túi áo căng phồng, chứa đầy dính tính bom!

Đâu chỉ võ trang đầy đủ, quả thực chính là một toà cất bước kho vũ khí!

Đối mặt thực lực rõ ràng cao hơn chính mình một cấp số thiết giáp ngạc quy, Lý Diệu nhếch miệng lên một vệt bình tĩnh ý cười, sắc bén hàm răng trong lúc đó lạnh lùng bỏ ra một chữ:

"Chết!"

Một tia ánh sáng đỏ từ sáu quả xoay tròn oanh kích pháo trên lưỡi thương phương bắn ra, vừa vọt bắn tới thiết giáp ngạc quy trước ngực, hình thành một cái rõ ràng bia điểm

Thiết giáp ngạc quy còn chưa phản ứng lại, Lý Diệu tầng tầng bóp cò súng

Dường như núi lửa bạo phát giống như tiếng nổ lớn trung, một đoàn đoàn hỏa diễm ở Lý Diệu trước người nổ tung, hội tụ thành một đạo tráng kiện cực kỳ màu đỏ lưu quang, hướng thiết giáp ngạc quy húc đầu nấp nã, mạnh mẽ đánh tới!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Đại Bác Cùng Cuồng Dao!

Thiết giáp ngạc quy tự cao da dày thịt béo, căn bản không có Lý Diệu súng trong tay để ở trong mắt, dưới cái nhìn của nó, những này Luyện Khí kỳ cấp thấp nhân loại nhỏ yếu có thể điều động súng ống, có thể có bao nhiêu hung mãnh hỏa lực? Cho nó nạo ngựa còn tạm được!

Bởi vậy không tránh không né, cao tốc về phía trước di động, thà rằng trúng vào mấy phát đạn, cũng phải một cái đuôi Lý Diệu chặn ngang quét gãy!

Không nghĩ tới xông tới mặt nhưng là như sao băng mưa lửa giống như hung hãn hỏa lực, phảng phất một thanh vạn cân búa lớn mạnh mẽ nện ở nó ngực, đem nó đánh cái lão đảo, trong nháy mắt bị hoàn toàn đả ngã cuồng bạo linh năng bao phủ!

"Ngang!"

Thiết giáp ngạc quy một trận xót ruột đau nhức, sợ hãi vô cùng phát hiện, kiên cố ngực giáp dĩ nhiên xuất hiện mấy đạo vết rạn nứt, dùng không được mười giây đồng hồ sẽ bị triệt để đánh nổ!

"Ngang! Ngang! Ngang!"

Thiết giáp ngạc quy vừa giận vừa sợ, con này sức phòng ngự giáp vàng con bộ ngựa càng cao hơn cường hãn yêu thú, dĩ nhiên ở Lý Diệu nhiều hỏa lực dưới áp chế, hạ thấp dữ tợn đầu lâu, không thể làm gì địa lựa chọn

tứ chi địa, dùng che kín sắc bén bất ngờ nổi lên kiên cố mai rùa, miễn cưỡng chống đối sáu quân xoay tròn oanh kích pháo vô địch hỏa lực!

Nó tứ chi loạn lắc, như chó mất chủ, vô cùng chật vật mà thôi di động, né tránh

Lý Diệu cười khẩy

Trải qua ba ngày thực chiến huấn luyện tác xạ, hẳn đối với sáu quân xoay tròn oanh kích pháo tính năng có càng sâu lý giải, lực cường không tăng lên rất nhiều, hiện tại hẳn có thể liên tục không dừng oanh kích một phút, hết thảy điểm đạn rơi đều phân bố ở một cái dưa hấu to nhỏ vị trí!

Thiết giáp ngạc quy chung quy không phải lấy tốc độ tăng trưởng yêu thú, né tránh tốc độ như thế nào cùng được với tốc độ của viên đạn, mai rùa lại kiên cố, bị tạt phong sáu vũ giống như linh năng bạo đạn mạnh mẽ oanh kích một phút, nó không chịu nổi

Coi như mai rùa chưa hề hoàn toàn nổ tung, ngũ tạng lục phủ đều không chịu nổi, sẽ bị nghiêm trọng chấn thương

Rốt cục ——

Thiết giáp ngạc quy phát sinh một tiếng tan nát cõi lòng tiếng rít, thiết vĩ trên đất tầng tầng vỡ một cái toàn bộ thân thể chéch đứng lên đến lại như là một cái sắt thép rèn đúc xe ngựa luân đầy hung mãnh hỏa lực, mạnh mẽ vọt tới

Nó là phần nộ tới cực điểm, liều mạng trọng thương, đều phải đem Lý Diệu mạnh mẽ xé nát!

Lý Diệu thân thể về phía sau nghiêng, hai chân đột nhiên phát lực, chân nhỏ bấp thịch phảng phất sung túc khí, trong nháy mắt bành trướng gấp ba

bùng nổ ra kinh người quá lực, mạnh mẽ đập xuống, chu vi năm mét bên trong mặt đất đều bị hấn bước ra nhằng nhịt khắp nơi vết rạn nứt!

Dựa vào xông lên lực lượng, Lý Diệu cao tốc lùi về sau một hơi lui ra mười mét, hiểm chi lại hiểm địa tránh thoát thiết giáp ngạc quy mai rùa ném mạnh, nhân cơ hội lại bắn ra liên tiếp viên đạn, đưa nó ngược tạc xuyên qua một cái to bằng năm tay lỗ thủng

Khoảng cách song phương rất gần, không thích hợp nữa nhiều hỏa lực phát huy, Lý Diệu gầm nhẹ một tiếng, đai an toàn liên tiếp nơi hai đạo phù trận ánh sáng lóe lên đai an toàn tách ra sáu quả xoay tròn oanh kích pháo cùng hòm đạn tự động rời khỏi thân thể, bên phải tay vồ lấy lên rộng hẹp, giống như ngư chân chiến đao hạng nặng nằm trong tay, lưỡi đao nhắm thẳng vào bầu trời, linh năng khuấy động bên dưới, lưỡi đao cao tốc rung động, phát sinh "Ong ong" tiếng, dường như bụng đói cồn cào hồng hoang cự thú, bụng phát sinh than nhẹ!

Thiết giáp ngạc quy đang đau nhức kích thích bên dưới, dĩ nhiên rơi vào điên cuồng, không để ý huyết nhục lôi kéo, tốc độ lại tăng lên một nấc thang, một đòn thất bại, đột nhiên biến hướng, thiết vĩ như Lưu Tinh chùy, xé rách không khí, chen lẫn kinh phong, mạnh mẽ quét tới!

Trong nháy mắt, Lý Diệu tóc đều bị kinh phong thổi loạn, nhãn cầu dường như kim đâm, trợn đều không mở ra được

Hắn hơi híp mắt lại, không lùi mà tiến tới, cùng Đinh Linh Đang vô số lần đối luyện trung tổng kết ra linh năng bọt khí tự lỗ chân lông trung điên cuồng tuôn ra, ở trước người hình thành một đạo do hơn một nghìn cái bong bóng nhỏ tạo thành "Khí nang áo giáp "

Chỉ nghe "Đùng đùng đùng đùng" vô số tiếng vang, thiết giáp ngạc quy vừa nhanh vừa mạnh thiết vĩ đánh đánh vào bọt khí lên, hơn một nghìn cái bọt khí đồng thời nổ tung

Mà Lý Diệu nhưng là dựa vào bọt khí bước đệm, quỹ dị lóe lên, cùng thiết vĩ hiểm chi lại hiểm địa sượt qua người

"Bạch!"

Lý Diệu gò má bị thiết cuối đuôi cắt ra, xuất hiện một đạo huyết ngân

Hắn mí mắt đều không nháy mắt một hồi, cùng thiết giáp ngạc quy đan xen thời gian, tay trái một cái vô cùng bí mật động tác, dùng (ngàn chỉ nhu cốt) ma luyện ra đến dẻo dai ngón tay, một viên dính tính bom nhẹ nhàng bắn vào thiết giáp ngạc quy ngực, cốt giáp vỡ vụn chỗ

Thiết giáp ngạc quy so với giáp vàng con bộ ngựa càng cảnh giác, Lý Diệu Tiểu Tiểu động tác, trong nháy mắt bị nó phát hiện

Chỉ tiếc nó tứ chi thô ngắn, làm sao mò đều không vớt được ngực, mà dính tính bom niêm dịch đến từ đạn tiền oa, dính tính cực cường, trong lúc vội vã, sùỵ không tới

"Ngang!"

Thiết giáp ngạc quy rõ ràng trong lòng, này nhất định là một cái hung tàn độc ác pháp bảo

Thiết vĩ đuổi dài đến cực hạn, đang muốn chọc vào trong lòng, dính tính bom quét tới, đã thấy đối diện nhân loại toát lên hai gò má, thối tiếng huyết sáo!

Lý Diệu ở trong thực chiến phát hiện, dùng hộp điều khiển ti vi đến làm nổ dính tính bom quá mức phiền phức, có chút tốc độ cực cao yêu thú, căn bản sẽ không cho hắn sử dụng hộp điều khiển ti vi cơ hội

Bởi vậy, thẳng thắn ở dính tính bom lên lại tăng thêm một đạo thanh khổng phù trận, sử dụng trước đưa vào một đạo yếu ớt linh năng liền có thể

kích phát phù trận, nghe được tiếng huyết gió của hãn liên có thể làm nổ

"Ầm!"

Thiết giáp ngạc quy ngực tiêu ra một đạo mũi tên máu

Tuy rằng dính tính bom thể tích quá nhỏ, chất chứa tinh thạch không nhiều, Uy Lực cũng không mạnh

Nhưng vừa vắn dính vào mai rùa vỡ tan ngực, cùng trái tim chỉ có cách xa một bước, vẫn là tạo thành to lớn phá hoại

Thiết giáp ngạc quy chỉ cảm thấy một thanh thiêu hồng Lợi Nhận, mạnh mẽ đâm trúng trái tim của nó, lại giảo một giảo

Nhất thời đau đến không muốn sống, thật dài cái cổ hoàn toàn duỗi ra mai rùa, dường như nửa cái cá sấu từ mai rùa trung bò ra, phát sinh khiếp người kêu quái dị

là được hiện tại!

Lý Diệu từ mới bắt đầu tập trung hỏa lực oanh kích thiết giáp ngạc quy ngực, chính là vì thời khắc này xuất hiện!

Hãn hét dài một tiếng, trong nháy mắt nổ tung ba, bốn nhiều khí tức, thân thể bành trướng một vòng, nguyên bản còn có chút rộng rãi áo lót hoàn toàn căng thẳng, mặc dù là màu đen trang phục chiến đấu đều không thể che lại đường nét rõ ràng bắp thịt từng chiếc nhô lên, lộ ra ở bên ngoài da dẻ bốc ra ánh kim loại

Lý Diệu hai tay nắm chặt chiến đao hạng nặng, dưới chân truyền đến "Rầm rầm" nổ tung tiếng, gạch thạch vỡ toang, mảnh vỡ tung toé, tốc độ ở nổ tung trong tiếng tiêu đến cực hạn, chiến đao hạng nặng hóa thành một

đạo màu đen lưu quang, chen lẫn chém hồ Đồ Long, quyết chí tiến lên khí thế, mạnh mẽ bổ tới!

Nhìn hăn nghiêng răng nghiêng lợi, hung thần ác sát đáng dấp, thật giống như này một đao ——

Liên phạt đều có thể chém chết!

"Vèo!"

Hạng nặng rung động chiến đao tốc độ thực sự quá nhanh, dĩ nhiên phát sinh phi kiếm bay vút qua tiếng rít chói tai, màu đen lưu quang lóe lên, không có bất kỳ trệ ngại, lại như là đao qua một đoàn đậu hũ, huyết nhục, gân mạch, xương cốt hết thảy chặt đứt!

"Phốc!"

Thiết giáp ngạc quy to bằng cái đầu đại não phóng lên trời máu tươi như suối phun, bắn nhanh hai, ba tầng lầu cao, vừa giống như là một cây màu đỏ thắm đại thụ đột ngột xuất hiện, chợt khô héo đi

Bốn con móng vuốt sắc bén lung lay loáng một cái, mất đi đầu lâu thân thể tầng tầng ngã xuống, thiết vĩ hầy còn gãy dựa nửa ngày, nhưng là không thể quét trúng Lý Diệu nửa cái tóc gáy rốt cục không thể làm gì địa đập xuống đất, co giật chốc lát, bất động

Thiết giáp ngạc quy đầu lâu chậm rãi lăn tới Lý Diệu dưới chân trả lại chưa hoàn toàn tắt thở, từ từ vẫn đục trong đôi mắt ẩn chứa nồng nặc kinh ngạc

Cho tới giờ khắc này con này trung cấp yêu Binh vẫn cứ không hiểu, vì sao chính mình sẽ bị một tên nhân loại yếu đuối, như vậy ung dung đánh giết

Nếu như là một tên Luyện Khí kỳ tu sĩ cấp cao, hoặc là trúc cơ tu sĩ, nó nhận mệnh

Nhưng là chết ở một tên so với mình còn nhỏ yếu Luyện Khí kỳ cấp thấp người tu chân trong tay, nó, không cam lòng a!

"Tê "

Thiết giáp ngạc quy vô lực hí lên miệng yếu ớt địa mở ra đóng lại trùng Lý Diệu nghe răng trợn mắt

Lý Diệu cười nhạt, thu hồi chiến đao một lần nữa nâng lên sáu quân xoay tròn oanh kích pháo cùng hòm đạn, trang đạn, lên đạn

Thiết giáp ngạc quy rốt cục ý thức được cái này "Nhỏ yếu" nhân loại muốn làm gì, hôi nhãn cầu màu vàng trung phóng ra một vẻ hoảng sợ cùng cầu xin

Con này tàn bạo yêu thú, ở Lý Diệu trước mặt khuất phục, đầu hàng, xin tha!

Lý Diệu mắt lạnh nhìn, sáu cái thô to nòng súng tất cả đều chọc vào mặt của nó ngay chính giữa, sức mạnh chi lớn, nòng súng mạnh mẽ đâm đi vào nửa tấc

Thiết giáp ngạc quy nửa tấm mặt đều sâu sắc ao hãm xuống, hai con mắt nhỏ kề sát nòng súng, điên cuồng rung động, chảy ra hoảng sợ nước mắt

Lý Diệu vừa bóp cò, ở liên tiếp nặng nề trong tiếng nổ, thiết giáp ngạc quy đầu triệt để đánh nổ, oanh thành nát cận bã!

"Keng!"

"Leng keng leng keng leng keng Keng!"

Lý Diệu trên bả vai gánh một cái loại nhỏ máy thu hình, quá trình chiến đấu tất cả đều thu chép hạ xuống, đúng lúc truyền đến đại hoang mạng lưới chiến đấu trung

Trải qua tính toán lực siêu cao loại cỡ lớn tinh não phân tích, rất nhanh sẽ toán ra hẳn nên được bao nhiêu học phân

Ngoại trừ quét sạch ra một đám lớn khu vực an toàn ở ngoài, hẳn đơn độc đánh giết con này thực lực rõ ràng cao hơn hẳn một cấp số thiết giáp ngạc quy, càng có ngoài ngạch cộng phân

Liên tiếp lạnh lạnh dễ nghe "Leng keng" thanh, mang ý nghĩa chí ít mấy trăm cái học phân rơi vào rồi miệng túi của hẳn

Lý Diệu liếm môi một cái, hưng phấn kể tính ra

"Nếu như mỗi ngày đều có thể kiếm được hai, ba trăm cái học phân, chẳng phải là một tháng qua, liền có thể kiếm được 10 ngàn phân?"

"Đến trường kỳ nhọc nhằn khổ sở dẫn vật nửa năm, mới kiếm được 10 ngàn phân, không nghĩ tới đi ra chấp hành nhiệm vụ, săn giết yêu thú, một tháng liền có thể hoàn thành!"

"Quả nhiên vẫn là thực chiến được, có thể tích lũy kinh nghiệm, có thể lượng lớn kiếm lời học phân!"

Đương nhiên, Lý Diệu cũng biết, loại này thú triều đúng dịp ở nội thành bên trong bạo phát, không thể không tiến hành hạn chiến, có lượng lớn yêu Binh cung hẳn chém giết cơ hội cũng không nhiều

Phần lớn tình huống, thú triều xuất hiện ở ngoài thành, chỉ cần triệu tập tinh thạch chiến hạm đánh túi bụi liền có thể giải quyết

Mà đánh túi bụi đều không thể giải quyết, thường thường đều là yêu tướng, yêu vương cấp bậc, chí ít là "Cao cấp yêu Binh" cấp bậc, hơn nữa đều tinh thông ẩn nấp ngủ đông thuật, không phải hăn giờ phút này có thể ứng phó

Là lấy, hăn mới càng muốn nắm chặt mỗi một giây đồng hồ, thừa dịp trên mặt đất còn có lượng lớn yêu Binh thì, chém giết điên cuồng, điên cuồng quét phân!

Bỗng nhiên, xa xa một đạo nhàn nhạt xích ảnh chớp nhanh mà qua, bị Lý Diệu vô cùng bén nhạy bắt lấy

Hăn sáng mắt lên, gào gào kêu loạn, gánh sáu quân xoay tròn oanh kích pháo lần thứ hai nhào tới

Cách đó không xa, Triệu Thiên Trùng mặt không hề cảm xúc, chậm rãi quay đầu, nhìn Lỗ Thiết Sơn một chút

"Trùng ta làm gì?"

Lỗ Thiết Sơn vô cùng oan ức địa nói, "Ta vừa nãy nguyên văn là 'Oa, phía trước có một con thiết giáp ngạc quy, mai rùa rất dầy, sức phòng ngự siêu cường, Lý Diệu người trước tiên dùng nhiều hỏa lực áp chế một hồi', người nghe được a, ta chỉ là để hăn áp chế một hồi!"

"Áp chế cái quỷ a!"

Triệu Thiên Trùng nghiêng răng nghiêng lợi, "Gần nhất này mấy con yêu thú, tất cả đều bị hăn một 'Áp chế' liền áp thành tro hôi, còn tiếp tục như vậy, hết thầy học phân đều bị hăn quét quang, chúng ta đường đường Tiềm Long các hai đại cao thủ, thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường mạnh nhất người mới, tất cả đều đi theo hăn phía sau cái mông ăn hôi!"

"Còn đứng ngây ra đó làm gì, nhanh hơn a, không cần nửa phút, liền con này 'Viêm ban báo' đều phải bị hấn bể mất a!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Làm 1 Phiếu Đại

Máu tanh chém giết trung, thời gian trôi qua nhanh chóng

Yêu thú số lượng thực sự quá nhiều, tuy rằng giáp vàng con bộ ngựa, thiết giáp ngạc quy như vậy yêu Binh cũng không nhiều, nhưng không đủ tư cách yêu thú số lượng vừa lên bách, lực phá hoại vẫn là rất khủng bố

Mọi người thường thường là một buổi sáng sớm mở mắt ra, liền lên tàu quân đội tinh thạch chiến xa vọt vào nội thành, sưu tầm tiểu cổ thú triều, triển khai cường độ cao chém giết

Mãi đến tận Thái Dương xuống núi, lần thứ hai lên tàu tinh thạch chiến xa trở lại thiết lập ở vùng ngoại thành, đề phòng nghiêm ngặt lâm thời nơi đóng quân hồi phục

Kết thúc mỗi ngày, tất cả mọi người đều muốn chém giết mấy chục con yêu thú

Mà Lý Diệu, Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn như vậy ngoan nhân, đều muốn chém giết hơn trăm đầu không đủ tư cách yêu thú, mấy con cấp thấp yêu Binh cùng một hai đầu trung cấp yêu Binh

Hơn một tuần lễ cường độ cao thực chiến hạ xuống, tất cả mọi người đều thoát khỏi mới vừa tiến vào trường học non nớt

Mà Lý Diệu chờ trên thân thể người càng là lượn lờ một luồng nhàn nhạt sát khí, lại như là thân kinh bách chiến lão Binh, quang cảnh cảnh giới

cũng không có tăng lên trên diện rộng, sức chiến đấu nhưng ở mỗi một giây chém giết trung diện cường tăng vọt

Lý Diệu cùng Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn ba người làm tân sinh trung người tài ba, từ từ tìm tòi ra một bộ được hữu hiệu tiểu đội phối hợp chiến thuật

Mỗi lần gặp phải sức phòng ngự cực cao yêu thú, đầu tiên do Lý Diệu tiến hành nhiều hỏa lực áp chế, mà Triệu Thiên Trùng thì lại dựa vào quý mị thân pháp đi khắp, Lỗ Thiết Sơn ma quyền tương đương hung hãn, làm công kích chính diện lực phát ra

Mà khi Lý Diệu hoàn thành hỏa lực áp chế nhiệm vụ sau khi, tương tự có thể dựa vào chiến đao hạng nặng, từ cách phát ra mạnh mẽ lực công kích

Ở loại này "Tam giác sắt" tiến công bên dưới, phần lớn trung cấp yêu Binh đều có thể ung dung đánh giết, "Vượt cấp giết quái" mang đến ngoài ngạch bổ trợ, để ba người học phân đều bão táp tiến mạnh

Buổi tối nếu như có cơ hội lên tàu tinh thạch chiến xa chạy về nơi đóng quân, còn có càng thêm gian khổ nhiệm vụ chờ Lý Diệu

Hắn hội ban ngày quay chụp hạ xuống video chiến đấu tiến hành chậm mau trở về thả, suy nghĩ chiến đấu trung không đủ, lập tức dùng siêu cường tính toán lực hơn nữa cải tiến

Lý Diệu hiện tại vẫn sẽ không cái gì cao thâm đao pháp, cân nhắc nửa ngày thẳng thắn mặc kệ cái gì đao pháp, chỉ cần tính toán ra ngắn nhất, trực tiếp nhất vận động quỹ tích, có thể lưỡi dao nhanh nhất chém tới yêu thú trên người, là được hiện nay thích hợp hẳn nhất đao pháp

"1 đao này xuất hiện ở đao thì, vai có thể lại hướng ra phía ngoài nghiêng 7 5 độ cùng lúc đó thủ đoạn lại hơi đi lên nhắc 1 3 độ, như vậy lưỡi đao chém vào thiết giáp ngạ quy cái cổ khoảng cách càng ngắn hơn,

tốc độ càng nhanh hơn, thời gian trả lại có thể lại co lại gần 0.13 giây, đối với lần sau cứ làm như thế!"

Nhìn từng đoạn video chiến đấu, Lý Diệu sốt sắng mà phân tích tính toán, trả lại ở màn ánh sáng lên họa ra từng cái từng cái vận động quỹ tích Đồ cùng thân thể kết cấu Đồ, liệt ra mấy chục nói hoa cả mắt toán thức

Người không biết mới nhìn đến, còn tưởng rằng hãn đang mở cái gì thâm ảo phức tạp toán học đề vậy

Hoàn thành chiến đấu phân tích sau khi, nếu như trả lại có thời gian, Lý Diệu liền mượn dùng nơi đóng quân trung một ít đơn giản duy tu pháp bảo, giúp các bạn học duy tu vũ khí

Ở kịch liệt chém giết trung mỗi thanh đao kiếm mỗi ngày đều muốn chém đoạn hàng trăm cây yêu thú xương, coi như không báo hồng, lưỡi đao nứt toác, phù trận ăn mòn, kết cấu yếu đuối những này tất xấu khăng định tồn tại nhất định phải trải qua duy tu mới có thể một lần nữa sử dụng

Lý Diệu không phải cái gì vũ khí đều tu, hãn chỉ tu một mặt khai nhận chiến đao loại pháp bảo

Mãi đến tận trải qua lượng lớn thực chiến, hãn mới phát hiện nghỉ đông trung chính mình là buồn cười dường nào

Bất luận một loại nào vũ khí đều có được hàng trăm hàng ngàn trùng tính năng tham số cùng phương pháp sử dụng, thâm nhập nghiên cứu xuống, một năm nửa năm cũng chưa chắc có thể tinh thông

Còn hãn ở nghỉ đông bên trong, lại một hơi cải trang ra mười tám loại vũ khí trả lại dào dạt đặc ý, coi chính mình có cỡ nào ghê gớm

Bây giờ nhìn lại hãn lúc đó cải trang pháp bảo, quá nhiều tính năng đều có hoa không quả rất nhiều khí lực đều dùng nhầm chỗ, các bạn học chịu

lấy cao hơn nguyên bản ba, bốn phần mười giá cả mua đi, thực sự là tiện nghi hẳn

May mà, Lý Diệu đúng lúc phát hiện vấn đề, triệt để bỏ đi mơ mộng hảo huyền, liền coi chính mình là thành một cái bình thường Luyện Khí kỳ năm tầng luyện khí sư, chuẩn bị chân thật địa trước tiên nghiên cứu rõ ràng chiến đao loại pháp bảo đặc tính, trở thành một tên chiến đao chuyên gia!

Hắn giúp các bạn học duy tu chiến đao, chỉ lấy lấy vô cùng rẻ tiền giá cả, kiếm lời học phân chỉ là phụ, chủ yếu nhất là thông qua nghiên cứu những này rách tả tơi chiến đao, đến phản đẩy ra chiến đao bị hao tổn nguyên nhân, do đó cấp độ càng sâu hiểu rõ chiến đao đặc tính

Đối với Lý Diệu tới nói, một thanh này chuôi tổn hại chiến đao, lại như là từng bộ từng bộ thi thể, hắn tiến hành là được giải phẫu thi thể công tác

Một khi giải phẫu xong hàng trăm hàng ngàn cụ chiến đao thi thể, đối chiến đao loại pháp bảo kết cấu cùng đặc tính, tuyệt đối là rõ rõ ràng ràng, rõ ràng trong lòng

Liền như vậy, ban ngày hắn cùng Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn tạo thành tam giác sắt, không ngừng hướng nội thành nơi sâu xa thẳng tiến, giết đến dòng máu phiêu xử, kiệt sức

Buổi tối, hắn liền từng lần từng lần một nhiều lần nghiên cứu tác chiến video, cải tiến chính mình thẳng thắn đao pháp, để đao pháp càng thêm thẳng thắn một ít

Đêm khuya, người khác đều ở lại đây người uể oải ngủ say như chết, hắn nhưng trừng mắt màu đỏ tươi hai mắt, hóa giải, duy tu từng chuôi hình thái khác nhau, rách tả tơi chiến đao

Rung động chiến đao, hỏa diễm chiến đao, liên cú đao, trường đao, đoản đao, chủ thủ trên thị trường thông thường mấy chục tròng chiến đao

loại pháp bảo, hẩn tất cả đều hóa giải quá mấy trăm khắp cả, đến lúc sau thân thể hình thành bản năng phản ứng, nhắm mắt lại, nửa ngủ nửa tỉnh đều có thể hoàn thành hóa giải cùng duy tu

Cho tới giờ khắc này, hẩn mới hết sức cẩn thận địa bắt đầu rồi lần thứ hai cải trang, cải trang chính mình sử dụng chiến đao hạng nặng

Lần này, hẩn cũng không có như nghỉ đông trung như vậy, các loại tiên tiến vật liệu cùng huyền ảo phiền phức phù trận toàn bộ hết thảy chông chất đi tới

Lý Diệu đối với nguyên bản pháp bảo thiết kế dòng suy nghĩ có nhận thức hoàn toàn mới, biết những cơ sở này khoản pháp bảo đều trải qua luyện khí đại sư muôn vàn thử thách cùng nhiều lần cân nhắc, rất nhiều nhìn như tăng lên tính năng cải biến, đều là chữa lợn lành thành lợn què, vẽ rắn thêm chân

Hẩn chỉ là căn cứ chính mình đặc điểm, chiến đao phía trước thân đao cộng rộng thêm dày, gia tăng phối nhiều, trọng tâm càng thêm nghiêng về phía trước

Cùng lúc đó, lợi dụng bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông thủ công rèn cùng rèn luyện kỹ thuật, bóng loáng lưỡi đao đổi thành mang theo răng cửa hình dạng, tăng cường cắt chém thì lực phá hoại

Chỉ đem chiến đao độ dài, cũng bị kéo thân 17 7 centimet

Cải trang sau khi hoàn thành, toàn thể trọng lượng tăng lên 12 55 %, càng thêm thích hợp hẩn thể lực kinh người đặc điểm

Cao tốc đánh chém bên dưới, răng cửa trạng lưỡi đao sẽ phát sinh "Ô ô" hí lên, phảng phất liên phong đều bị chiến đao đuổi theo, chém chết, phát ra tiếng kêu thảm

Bởi vậy, Lý Diệu chuôi này hoàn toàn mới siêu trọng hình rung động chiến đao, mệnh danh là —— Trảm Phong!

Trảm Phong ở tay, Lý Diệu sát ý càng thêm nồng nặc, nếu không cách nào dựa vào luyện chế pháp bảo để hoàn thành 3 vạn phân, vậy hẳn nhất định phải tăng thêm một bước chém giết yêu thú hiệu suất

Chỉ tiếc theo chiến cuộc đẩy mạnh, trên mặt đất yêu thú càng ngày càng ít, vùng ngoại thành bị nhiều lần tìm tòi, hoàn toàn dọn dẹp sạch sẽ, chỉ có số rất ít yêu thú trả lại ngủ đông ở cao lầu san sát nội thành, ở đó nát thê lương trong lúc đó dựa vào nơi hiểm yếu chống lại

Những này yêu thú không dám chạy trốn về dưới nền đất, bởi vì là dưới nền đất chính đang triển khai càng thêm kịch liệt tranh tài

Đó là thuộc về Trúc cơ kỳ tu sĩ cùng yêu tướng chiến trường, thậm chí là Kết Đan Kỳ tu sĩ cùng yêu vương võ đài, không phải bọn họ có thể dễ dàng đặt chân

Quy mô lớn hạng chiến đã kết thúc, hết thảy bình dân đều bị cứu ra, chiến tranh đến kết thúc

Còn sót lại đến hiện tại, trả lại ở trung tâm thành phố dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, tuyệt đối là yêu Binh trung hung hãn nhất, giáo hoạt nhất, nhân vật đáng sợ nhất

Thực lực thấp kém người tu chân tùy tiện xông vào trung tâm thành phố, chỉ sẽ trở thành yêu thú bữa ăn ngon

Vì lẽ đó, phần lớn cấp thấp người tu chân đều dẹp đường hồi phủ

Sau đó, là được nhân loại cùng yêu thú trung cường giả, triển khai tìm tòi cùng ngủ đông, sẵn giết cùng phản sẵn giết quy mô nhỏ tranh tài

Đối với cùng đường mặt lộ yêu thú tới nói, này chính là cuối cùng điên cuồng!

Thú triều bạo phát sau hai mươi bảy ngày, sáng sớm năm giờ

Lý Diệu dựa vào nắng sớm, tập trung tinh thần địa lau chùi Trảm Phong đao, chợt nghe nơi đóng quân bên ngoài có người nói chuyện

Phần lớn lớp dưới học sinh đều trở lại trường học, mà lớp lớn học sinh cùng bọn họ cũng không ở một cái nơi đóng quân, Đình Linh Đang chờ Trúc cơ kỳ trở lên lão sư đều thâm xuống lòng đất đi săn giết yêu thú cấp cao, nơi đóng quân trung trống rỗng, âm thanh rất rõ ràng

Chỉ nghe Triệu Thiên Trùng có chút ngoài ý muốn nói:

"Tổ đội?"

"Mã Giao, người là tinh thông 'Thương đấu thuật' thương tu, ở liên bang đệ nhất học viện quân sự SV đại học năm nhất bên trong, cũng coi như là cao thủ hàng đầu một trong, sức hiệu triệu rất mạnh, liền vài tên đội viên đều tập hợp không đứng lên?"

Lý Diệu nheo mắt lại, vén rèm lên nhìn xem, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn hai người, đang cùng ba tên trên người mặc màu xám thành thị trang phục sắc sỡ thanh niên nói chuyện

Này ba tên thanh niên, hai nam một nữ, đều là Nhị Thập trên dưới, hai mắt lấp lánh có thần, lại như sáu cụ đèn pha

Theo thân thể bọn họ đang đưa, trang phục sắc sỡ lên hoa văn phát sinh biến hóa, lại mang có một chút điểm ẩn hình hiệu quả

Ngoài ra, ba trên thân thể người đều mang theo lượng lớn súng ống

Tên là Mã Giao thanh niên vóc người trung đẳng, công lấy một nhánh súng trường; một người khác nam sinh thì lại trâu cao ngựa lớn, bộ lông rất nặng, gánh ưỡn một cái súng máy hạng nặng; còn có một tên buộc tóc đuôi ngựa biện, trên mặt mọc đầy tàn nhang, bề ngoài xấu xí nữ sinh, bên hông tà cắm vào hai khẩu súng lục, trả lại nhắc theo một cái hình chữ nhật cái rương, không biết trang chính là cái gì vũ khí

Lần này thú triều bạo phát, chín đại tinh anh liên giáo đều có sự sinh đến đây tham chiến, quy mô lớn nhất là được đại hoang chiến viện cùng liên bang đệ nhất học viện quân sự

Đại hoang chiến viện khoảng cách thanh trạch thị tương đối gần, lại có vũ đấu hệ cái này truyền thống chiến đấu chuyên nghiệp

Mà liên bang đệ nhất học viện quân sự là chuyên môn là quân đội bồi dưỡng người tu chân đại học, phát sinh chiến tranh, đương nhiên là bụng làm dạ chịu

Mã Giao gật đầu, tốc độ nói như viên đạn phóng ra như thế vừa vội vừa nhanh:

"Triệu Thiên Trùng, chúng ta là đối thủ cũ, đối với lẫn nhau thực lực đều rõ ràng trong lòng, ta không nói phí lời!"

"Không nhưng các người đại hoang chiến viện có học phân hệ thống, hoàn thành nhiệm vụ có thể thu được học phân; ở liên bang chúng ta đệ nhất học viện quân sự, luyện kế chiến công càng cao, thu được chỗ tốt là càng lớn "

"Nhưng là hiện tại, ở thành thị ngoại vi chỉ còn dư lại một ít lính tôm tướng cua, mỗi ngày đánh giết mấy trăm con không đủ tư cách yêu thú, lại có bao nhiêu thiếu chỗ tốt có thể mò?"

"Bởi vậy, ta đã nghĩ thừa dịp thú triều bạo phát kết thúc trước, thâm nhập trung tâm thành phố, làm một món lớn!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Người Là Được Cái Kia Yêu Nghiệt?

"Bạch!"

Mã Giao giơ cổ tay lên, từ tinh trong đầu bắn ra một bức lập thể thành thị kết cấu Đồ, một mảnh cao lầu san sát khu vực phóng to

"Kim phượng đại đạo, là thanh trạch thị tài chính nhai, hai bên cao lầu san sát, lầu vũ trong lúc đó còn có không trung hành lang lẫn nhau liên tiếp, mà lòng đất lại có bốn cái tinh quỹ đoàn tàu đường bộ trải qua, bốn phương thông suốt, địa hình cực kỳ phức tạp "

"Nơi này là được mặt đất yêu thú cuối cùng cứ điểm, vô số cường hãn yêu Binh ngủ đông với kim phượng đại đạo hai bên —— là chúng ta đại triển thân thủ sân khấu!"

"Người muốn đi kim phượng phố lớn?"

Triệu Thiên Trùng con người đột nhiên co rút lại

Tài chính khu xác thực là mặt đất yêu thú cuối cùng cứ điểm, tụ tập rất nhiều cường hãn yêu thú, liên cao cấp yêu Binh đều có khả năng tồn tại, độ nguy hiểm cực cao

Đương nhiên, ở tài chính khu có thể thu được chiến công cùng học phân, là cao nhất

"Các người liên bang đệ nhất học viện quân sự, không có lớp lớn học sinh đồng thời tổ đội sao?" Triệu Thiên Trùng hỏi

Mã Giao cười nhạt, trực tiếp nói rằng:

"Lớp lớn học sinh tự nhiên là có, thế nhưng phần lớn đều xem thường với cùng chúng ta những này người mới tổ đội, coi như có người chịu ở lại chúng ta tiến vào kim phượng phổ lớn, chém giết yêu thú, là nhân gia phân đi Đại Đầu, chúng ta chỉ có thể phân một điểm tàn canh lạnh chích, cần gì phải? Còn không bằng tìm mấy cái thực lực mạnh mẽ người mới, chém giết yêu thú, đại gia chia đều!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn liếc mắt nhìn nhau, âm thầm gật đầu

Mã Giao nói không sai, cùng thực lực mạnh mẽ lớp lớn học sinh tổ đội, tính an toàn xác thực muốn lớn một chút, nhưng bình thường lớp lớn học sinh cũng không muốn ở lại người mới tiến vào nguy cơ tứ phía chiến trường, chê bọn họ là phiền toái

Coi như có người đồng ý mang tới bọn họ, chém giết yêu thú sau khi chiến công phân phối, đối với lớp dưới học sinh là rất bất lợi

Dù sao nhân gia thực lực mạnh, phần lớn yêu thú khẳng định là nhân gia chém giết, lớp dưới học sinh không làm được chỉ có thể ở bên cạnh phát cờ hò reo cổ lên trợ uy

có ý gì!

Mã Giao thấy hai trong mắt người bốc lên ánh lửa, biết bọn họ đã động lòng, khẽ mỉm cười, nói:

"Triệu Thiên Trùng, hai người chúng ta ở cực hạn khiêu chiến tái trung gặp gỡ, cũng coi như liều mạng tranh đấu quá mấy hiệp người hãn phải biết thực lực của ta "

"Mà vị này Bối Tinh Tinh bạn học, là hạng nhất tay đánh lén; còn có vị này Thuần Vu Bằng bạn học, là tốt nhất hỏa lực tay; bên cạnh người vị này đến từ ma quyền môn Lỗ Thiết Sơn bạn học, ta hơi có nghe thấy, là tài năng xuất chúng cận chiến hảo thủ "

"Chúng ta năm cái, đều là từng người viện giáo SV đại học năm nhất trung tinh anh, có viễn trình hỏa lực, có gần người chém giết năng lực, tạo thành một đội tuyệt đối có thể xông vào một lần kim phượng đại đạo, thế nào?"

Triệu Thiên Trùng quét Lỗ Thiết Sơn một chút, người sau đưa lỗ tai lại đây, nhỏ giọng hỏi:

"Cái này Mã Giao thực lực đến tột cùng làm sao?"

Triệu Thiên Trùng nhẹ nhàng gật đầu:

"Rất mạnh, ở cực hạn khiêu chiến tái trung, ta có đến vài lần đều suýt chút nữa bị hấn đào thải, cuối cùng hấn tổng điểm, chỉ so với ta thấp ba phần!"

Lỗ Thiết Sơn sáng mắt lên:

"rất tốt a chúng ta dĩ vãng tuy rằng có Lý Diệu nhiều hỏa lực áp chế, nhưng hấn dù sao không phải chuyên nghiệp xạ thủ đối phó một ít am hiểu bắn xa yêu thú rất vất vả, chính là bởi vì như vậy, chúng ta mới không có thâm nhập một ít yêu thú tụ tập khu vực nguy hiểm, hiện tại có ba tên cường hấn xạ thủ, xông vào một lần kim phượng đại đạo thì lại làm sao?"

Triệu Thiên Trùng suy nghĩ hồi lâu, ngẩng đầu lên nói:

"Mã Giao tổ đội không thành vấn đề, bất quá chúng ta còn có một tên đội viên, muốn đi mọi người cùng nhau đi, bằng không chúng ta không đi "

"Ồ? Các người đại hoang chiến viện vũ đấu hệ còn có lợi hại người mới?"

Mã Giao lông mày nhếch lên, có chút bất ngờ

Có điều nghe Triệu Thiên Trùng nói chuyện ý tứ, hẳn là một tên thực lực không sai cao thủ

Quả thực như vậy, Mã Giao không ngại

Bọn họ những này thương tu, am hiểu xa chiến, một khi bị sức phòng ngự cực cao yêu thú gần người, vậy thì phiền phức

Vì lẽ đó ở trong chiến đấu, liền cần có am hiểu cận chiến kiếm tu cùng luyện thể giả bảo vệ

Liên bang đệ nhất học viện quân sự có vũ đấu hệ, nhưng là còn kém rất rất xa đại hoang chiến viện vũ đấu hệ

Cái này cũng là Mã Giao không tìm chính mình bạn học, nhưng tìm đến Triệu Thiên Trùng tổ đội nguyên nhân

Nếu như là Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn một cấp bậc cận chiến cao thủ, Mã Giao đương nhiên hoan nghênh!

Há liệu Triệu Thiên Trùng vẻ mặt có chút nhăn nhó, ho khan nửa ngày nói:

"Không phải vũ đấu hệ, là Luyện Khí hệ người mới "

"Luyện khí hệ?"

Mã Giao ba người đều sửng sốt, hai mặt nhìn nhau, "Đại hoang chiến viện còn có Luyện Khí hệ? Nha, nghĩ tới, thật giống là có, năm ngoái ta trả

lại từ internet nhìn thấy tin tức, nói các người đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ ra một hồi bất ngờ, chết rồi thật là nhiều người vậy "

"Có điều mang tới một tên Luyện Khí hệ học sinh làm gì? Giúp chúng ta duy tu pháp bảo? Không cần đi, lần hành động này kéo dài thời gian sẽ không quá dài, nhiều nhất một ngày một đêm, một khi tình huống không đối với chúng ta liền rút khỏi đến, pháp bảo hao tổn sẽ không quá nghiêm trọng, lại nói một ít đơn giản duy tu, tự chúng ta cũng sẽ!"

"Không sai, nhiều mang một tên phụ trợ nhân viên chiến đấu, là được nhiều phiền toái, chém giết yêu thú, còn nhiều hơn phân hấn một phần, tất yếu sao?"

Nữ tay đánh lén Bối Tinh Tinh lạnh lùng nói

Bên cạnh trâu cao ngựa lớn hỏa lực tay Thuần Vu Bằng gật đầu liên tục

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đều là phương bắc một vùng thiếu niên thành danh nhân vật thiên tài, bọn họ đều có nghe thấy, đối với đại hoang chiến viện vũ đấu hệ thực lực là yên tâm, cho nên mới đồng ý tổ đội chém giết

Nhưng là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ người mới?

Mang như thế cái trò chơi làm gì?

Lời nói không êm tai, vạn nhất gặp gỡ yêu thú cấp cao, ở lại như thế cái phiền toái, đại gia liền chạy đều chạy không được!

Lỗ Thiết Sơn thấy ba người mặt lộ vẻ nghi sắc, vội vã giải thích một câu:

"Mặc dù là Luyện Khí hệ học sinh, thế nhưng ở đội ngũ của chúng ta bên trong, hấn là đảm nhiệm nhiều hỏa lực tay "

Không giải thích cũng còn tốt, một giải thích ba người đều vui vẻ, Mã Giao không nhịn được cười:

"Không phải chứ, cùng chúng ta ba tên thương tu tổ đội, các người còn muốn mang tới chính mình nhiều hỏa lực tay? Là ta nghe lầm, vẫn là người nói sai?"

Hỏa lực tay Thuần Vu Bằng càng là nhếch miệng nở nụ cười, vỗ một cái bên hông súng máy hạng nặng, giọng ồm ồm nói:

"Trần lửa bảy hình súng máy hạng nặng, là liên bang chế tạo súng máy hạng nặng trung phân lượng tối đủ, hỏa lực mạnh nhất, lực đàn hồi mạnh nhất, người bình thường căn bản điều động không được, liền ngay cả sức mạnh hơi hơi nhược một ít thương tu đều không sẽ chọn loại này loại, như thế nào, trả lại hiềm hỏa lực không đủ mãnh? Còn muốn mang tới chính mình nhiều hỏa lực tay?"

Mã Giao không muốn đem bầu không khí làm cho quá cương, lại giải thích:

"Hai vị không phải chúng ta không lọt mắt các người bạn học, nếu liên bang chúng ta đệ nhất học viện quân sự ra ba người, các người muốn ra ba người rất bình thường, cái nào sợ các người tùy tiện mang một tên vũ đấu hệ am hiểu cận chiến bạn học, chúng ta đều không ý kiến, thế nhưng một tên Luyện Khí hệ tân sinh trả lại đảm nhiệm nhiều hỏa lực tay, vậy thì không cái gì cần phải chứ?"

Mã Giao chỉ chỉ Thuần Vu Bằng, "Ta tên này bạn học xuất thân quân nhân thế gia, năm tuổi liền bắt đầu nghịch súng, tuyệt đối là liên bang đệ nhất học viện quân sự SV đại học năm nhất trung tốt nhất hỏa lực tay, có hẳn ở, đầy đủ!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn vội ho một tiếng, ánh mắt hướng Thuần Vu Bằng trong tay trần lửa bảy hình súng máy hạng nặng quét tới

Thuần Vu Bằng cảm giác được tầm mắt của bọn họ, cười ha ha thị uy giống như vậy, trăm lửa bảy hình bùng lên đến quơ quơ, cười nói:

"Làm sao?"

"Người bình thường đa dụng nhất trăm lửa ngũ hình hoặc là sáu loại, có thể sử dụng bảy hình, ngoại trừ ta loại này trời sinh thần lực ở ngoài, là được Luyện Khí kỳ cấp cao trở lên Cường đại tu chân giả!"

"Các người e sợ chưa từng thấy cái tên này nổi giận thì đáng vẻ, quả thực chính là một con kim loại cự thú, viên đạn nổ ra lại như một cái cháy hừng hực trăm lửa, tuyệt đối có thể nuốt chửng phía trước tất cả siêu cấp uy mãnh, siêu cấp hung tàn a!"

"Không phải ta xem thường các người nhiều hỏa lực tay, hãn dùng chính là súng gì? Trăm lửa bốn hình? Nhiều nhất ngũ hình chứ? đỉnh cái gì đây!"

Lỗ Thiết Sơn nói:

"Chúng ta nhiều hỏa lực tay, không cần trăm lửa "

Ba người vừa nghe, càng thêm xem thường

Trăm lửa súng máy hạng nặng là liên bang hết thấy từng binh sĩ chế tạo súng máy hạng nặng trung phân lượng tối đủ, hỏa lực hung mãnh nhất

Nếu như là Trúc cơ kỳ trở lên mạnh mẽ thương tu đương nhiên là có càng nhiều càng đột nhiên lựa chọn

Thế nhưng đối với Luyện Khí kỳ trung cấp thấp người tu chân tới nói, nếu như muốn theo đuổi hỏa lực, nhất định phải lên trăm lửa súng máy hạng nặng

Liền trần lửa súng máy hạng nặng cũng không dám dùng, như vậy nhiều hỏa lực tay có thể "Nhiều" đến chỗ nào đi?

Triệu Thiên Trùng thở dài, nói:

"Quên đi càng giải thích càng loạn, Lý Diệu, người mang tới toàn bộ trang bị đi ra tâm sự đi, có cái lượng lớn quét phân cơ hội, không biết người có hứng thú hay không?"

Lý Diệu đương nhiên là có hứng thú

Từ vừa mới bắt đầu nghe được "Tổ đội" hai chữ lên, Lý Diệu ngay ở tỉ mỉ điều chỉnh thử trang bị, vào lúc này vừa hoàn thành

Eo khố chiến đao Trảm Phong, kiên bế sáu quả xoay tròn oanh kích pháo, công lấy trầm trọng hòm đạn, bên hông quần đầy tinh thạch bom, Lý Diệu vén rèm lên, không nhanh không chậm địa đi ra

" "

Ba tên liên bang đệ nhất học viện quân sự thương tu, thẳng tắp địa nhìn chăm chăm Lý Diệu trên bả vai sáu quả xoay tròn oanh kích pháo, tất cả đều há hốc mồm

Đặc biệt sử dụng trần lửa bảy hình súng máy hạng nặng Thuần Vu Bằng, gương mặt "Bá" đến hồng thẩu

May là hãn bộ lông nhiều, hồ đột nùng, cũng không phải làm sao có thể thấy

Sửng sốt nửa ngày, Thuần Vu Bằng lắp bắp nói:

"Lừa gạt, lừa người khác chứ gì? Từng binh sĩ sử dụng sáu quả xoay tròn oanh kích pháo? Đây là SV đại học năm nhất vẫn là trúc cơ cường giả a!"

Triệu Thiên Trùng khởi động loại nhỏ tinh não, điều ra Lý Diệu video chiến đấu

Nơi đóng quân trung nhất thời truyền đến oanh kích pháo rít gào, cùng với yêu thú kêu thảm thiết

Ba tên thương tu đầu tiên đến đồng thời, nhìn ra yên lặng như tờ, chảy ra một trán mồ hôi lạnh

Tuy rằng ở tại bọn hắn này ba cái tinh thông thương đấu thuật thương tu xem ra, Lý Diệu thương pháp hoàn toàn là được tay mơ này trình độ

Nhưng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo xưa nay liền không phải một cái chú ý chính xác tính vũ khí, chỉ là Lý Diệu dựa vào kinh người quái lực, núi lửa bạo phát bình thường hỏa lực trút xuống đi ra ngoài, ép tới yêu thú không ngóc đầu lên được, vậy thì đầy đủ đè ép toàn trường

Càng không cần phải nói, hoàn thành áp chế nhiệm vụ sau khi, Lý Diệu trả lại vung vẩy cường điệu hình rung động chiến đao phi nhào tới, thể hiện ra tương đương hung hãn năng lực cận chiến

Có thể xa có thể gần, biết đánh nhau có thể bế, vẫn là Luyện Khí hệ xuất thân, có được trình độ trên pháp bảo duy tu năng lực

Chuyện này quả thật là mỗi cái tác chiến tiểu đội đều tha thiết ước mơ hợp lại hình nhân tài, không trách Triệu Thiên Trùng nói cái gì đều muốn dẫn lên hắn!

Ba người liếc mắt nhìn nhau, sáu con mắt lờ lờ toả sáng

Mà Mã Giao trong mắt chẳng những có hưng phấn, trả lại có một vết càng ngày càng nồng đậm nghi hoặc

Hắn nghiêng đầu suy nghĩ hồi lâu, bỗng nhiên tròn tròn con mắt, cả người đều nhảy lên, chỉ vào Lý Diệu kêu quái dị nói:

"Người gọi Lý Diệu? Có phải là đến từ phù mâu thành?"

Lý Diệu sửng sò, gật gật đầu

Mã Giao vẻ mặt càng thêm ngơ ngác, âm thanh đều đang phát run:

"Nói như vậy, ở cực hạn khiêu chiến tái trung, Cao Dã trung tâm chỉ huy toàn bộ nhi nỗ văng lên trời yêu nghiệt —— là được người?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Giết Vào Tài Chính Khu

"Hắn là người đã thịt Cao Dã!"

Lần này, liền vừa nảy thái độ khá là lãnh ngạo nữ tay đánh lén Bối Tinh Tinh đều hét rầm lên, nhìn Lý Diệu ánh mắt tràn ngập khó mà tin nổi

Cao Dã là liên bang đệ nhất học viện quân sự SV đại học năm nhất trung chói mắt nhất một viên tân tinh

Tuy rằng hắn là ngành chỉ huy người mới, mới vào giáo nửa năm, triển lộ ra khung bố tính toán lực cùng năng lực chỉ huy đã không kém hơn lớp lớn học sinh

Không ít lần đấu đối kháng trung, dưới sự chỉ huy của Cao Dã, Mã Giao, Bối Tinh Tinh, Thuần Vu Bằng chờ đại một người mới nhiều lần lấy nhược địch mạnh, mạnh mẽ gánh vác lớp lớn học sinh đánh mạnh, trả lại may mắn thắng quá mấy lần, được khen là liên bang đệ nhất học viện quân sự gần mười năm qua mạnh nhất một lần tân sinh!

Mã Giao dám người đối với Cao Dã năng lực chỉ huy không chỉ là khâm phục, thực làm là sùng bái, coi hắn là thành là đánh đâu thắng đó chỉ huy thiên tài

Lúc đó Cao Dã bọn người hết sức khiếp sợ, sâu sắc nhớ kỹ "Lý Diệu" danh tự này

Một người thâm nhập địch hậu, ngủ đông ở phe địch đại bản doanh mấy cái giờ, nhân cơ hội gây ra hỗn loạn, sẵn loạ n sắp đặt bom, phe địch quan chỉ huy tối cao kể cả mấy chục tên cường giả tất cả đều nổ lên thiên

Có thể làm được tất cả những thứ này người, nếu như đặt ở trong quân giáo, tuyệt đối là "Bình vương" a!

Nghe xong Cao Dĩ giới thiệu, liền Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đều có chút sững sờ

Bọn họ trước kia chỉ biết là Lý Diệu là đông nam một vùng tân tú, ở Đinh Linh Đang đại lực đề cử bên dưới mới tiến vào đại hoang chiến viện, nhưng lại không biết hẳn còn có như vậy một đoạn lịch sử huy hoàng

Độc thân lên vào địch hậu, đem địch phương trung tâm chỉ huy tận diệt, một hơi làm thịt mấy chục tên phe địch hạt nhân nhân viên?

Quá khuếch đại đi!

Hai người đều là từ cực hạn khiêu chiến tái gió tanh mưa máu trung giết ra đến, biết rõ khiêu chiến tái độ khó

Lý Diệu làm tất cả thật là làm bọn họ hít khói

Hai người liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều có chút bị sốt, trong lòng một trận xấu hổ

Mới vừa vào Tiềm Long các thì, hai người trả lại coi trời bằng vung, đối với Lý Diệu như vậy "Thi đại học trạng nguyên" khá là xem thường, cho rằng hẳn là cực hạn khiêu chiến tái trung người thất bại không có gì ghê gớm

Không nghĩ tới nhân gia cường hãn như vậy, nhưng là thâm tàng bất lộ!

Mã Giao không chú ý tới hai người bọn họ khiếp sợ, thở dài nói:

"Lý Diệu bạn học, chúng ta ở liên bang đệ nhất học viện quân sự thì, thường thường nghe Cao Dĩ bạn học nói tới người, người ở cực hạn khiêu chiến tái trung không chỉ một mình thâm nhập, một người làm rơi mất phe địch toàn bộ trung tâm chỉ huy, hơn nữa ở linh căn vẫn còn chưa thức tỉnh tình huống, làm thịt một con tiêm vào thuốc kích thích sản sinh biến dị con mắt lớn viên!"

"Căn cứ sau đó phân tích, con này con mắt lớn viên thực lực rất có thể đạt đến 'Cấp thấp yêu Binh' cấp bậc, thực làm quá làm người nghe kinh hãi!"

"Cái gì?"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đều cảm thấy da đầu tê dại một hồi, toàn bộ tích lương cốt đều lạnh lẽo lạnh lẽo

Vẫn còn chưa thức tỉnh linh căn, vẫn là người bình thường thời điểm, liền làm thịt một con cấp thấp yêu Binh?

Tên như vậy, liền vẫn đứng ở bên cạnh họ, hơn nữa bọn họ trả lại đã từng coi thường hãn muốn ung dung đem hãn đẩy ngã?

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đồng thời thở phào nhẹ nhõm, mơ hồ có loại sống sót sau tai nạn cảm giác

Phục rồi hai người đối với Lý Diệu triệt để tâm phục khẩu phục

Lý Diệu nhưng có chút lúng túng

Một mình thâm nhập đem địch phương trung tâm chỉ huy tận diệt xác thực là hãn làm ra, nhưng biến dị con mắt lớn viên không phải là một mình hãn giết chết, chủ yếu vẫn là dựa vào Trịnh Đông Minh Thiên Ma sát huyết pháo trước tiên đem con mắt lớn viên oanh thành trọng thương, hãn mới may mắn đắc thủ

Có điều chân tướng sự thật, không cần thiết cùng người khác giải thích

Lý Diệu đổi chủ đề, hỏi:

"Thâm nhập kim phượng đại đạo đại khái có thể bắt được bao nhiêu chỗ tốt?"

Triệu Thiên Trùng trả lời:

"Vậy thì muốn xem chúng ta phát huy cùng vận may, kim phượng đại đạo là mặt đất yêu thú cuối cùng cứ điểm, tụ tập không ít cường hãn yêu thú, làm thịt những này yêu thú bản thân liền có thể đến đến lượng lớn học phân, mà một khi dọn dẹp ra một khối khu vực an toàn có thể bắt được một bút học phân, nếu như số may, làm thịt mấy trăm con cấp thấp yêu Binh, mấy chục con trung cấp yêu Binh, một đồng nhà cao tầng trung yêu thú toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, nói không chắc một hơi có thể bắt mấy ngàn phân!"

"Một lần nhiệm vụ, mấy ngàn học phân?"

Lý Diệu hai con mắt lập tức trở nên ba tên thương tu đều muốn lóe sáng, như thực chất hỏa điểm từ chỗ sâu trong con người đột nhiên bộc phát ra, bên hông chiến đao hạng nặng ở trong vỏ đao phát sinh "Ô ô" hí lên, không thể chờ đợi được nữa muốn ra khỏi vỏ uống máu!

Tuy rằng như vậy hành động, khẳng định rất nguy hiểm

Vậy thì như thế nào?

Đại gia đi ra tu chân, liền không nghĩ tới sống sót trở lại!

Kim phượng đại đạo không hổ là yêu thú trên mặt đất cuối cùng cứ điểm

Nơi đây cao lầu san sát, lòng đất bốn phương thông suốt, có thể bí mật địa phương rất nhiều, coi như dùng chiến hạm chủ pháo mặt đất san thành bình địa, không thể tiêu diệt hết thủy yêu thú

Có thể ở kịch liệt chém giết trung sinh tồn đến hiện tại, còn sót lại yêu thú tất cả đều là cùng hung cực ác, nham hiểm giả dối chủng loại

Bình thường liên ngủ đông ở đồ nát thê lương bên trong, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi

Một khi nhận biết được nhân loại khí tức, liền như thủy triều tuôn ra, các loại yêu thú hỗn tạp cùng nhau, xa gần binh chủng đủ

Tiến vào kim phượng đại đạo một cái giờ, Lý Diệu đám người liền gặp gỡ ba làn sóng yêu thú, mỗi một đợt số lượng đều ở năm mươi đầu trở lên

Mà trước mắt này một làn sóng yêu thú số lượng càng là phá bách

Cứ việc trong đó phần lớn đều là không đủ tư cách da xanh con bộ ngựa, nhưng trong đó pha tạp vào một số hắc giáp con bộ ngựa, thậm chí có hai con giáp vàng con bộ ngựa ở phía sau tọa trấn

Càng thêm làm người đau đầu chính là, ở hơn trăm đầu con bộ ngựa phía sau trong bóng tối, tựa hồ trả lại ngủ đông một con am hiểu tấn công từ xa yêu thú, tỏa ra kim đâm bình thường khí tức nguy hiểm, khiến cho tất cả mọi người đều tâm thần không yên, khóe mắt nhảy lên

"Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!"

Lý Diệu, Mã Giao, Thuần Vu Bằng, ba người điên cuồng bắn phá, màn đạn như mưa

Da xanh con bộ ngựa chưa tiến hóa ra kiên cố giáp xác, mấy phát đạn liền có thể giết chết, mà một khi bọn họ bị Lý Diệu sáu quân xoay tròn

oanh kích pháo hoặc là Thuần Vu Bằng trăm lửa bảy hình súng máy hạng nặng quét trúng, càng là tại chỗ đánh nổ, hóa thành một đoàn màu xanh thịt nát

Có điều da xanh con bộ ngựa số lượng thực sự quá nhiều, mà hắc giáp con bộ ngựa cùng giáp vàng con bộ ngựa thì lại hỗn tạp trong đó, dựa vào da xanh con bộ ngựa yểm hộ, lạng lẽ hướng về mọi người áp sát

Lúc này phải nhờ vào Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn phát huy gần người chém giết cao siêu chiến kỹ, tay đánh lén Bối Tinh Tinh vùng vẫy hai khẩu súng lục, nhanh tay nhanh mắt, làm khoảng cách gần hỏa lực bổ sung

Cùng hai tên chuyên nghiệp thương tu đứng chung một chỗ, Lý Diệu lập tức phát hiện chính mình chênh lệch

Cứ việc hãn sử dụng chính là uy lực mạnh mẽ sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, mà hai người sử dụng nhưng là trăm lửa bảy hình súng máy hạng nặng cùng súng trường

Nhưng từ lực sát thương đến xem, hãn nhưng là yếu nhất

Một con hắc giáp con bộ ngựa, hãn muốn tập trung hỏa lực bắn phá bảy, tám giây mới có thể hoàn toàn giết chết

Mà Thuần Vu Bằng sử dụng trăm lửa bảy hình súng máy hạng nặng, chỉ cần hai ba giây đồng hồ liền có thể giết chết

Liền ngay cả Mã Giao sử dụng súng trường, dùng không được ba giây đồng hồ thời gian

Thậm chí ngay cả Bối Tinh Tinh vùng vẫy súng lục nhỏ, tình cờ đều có thể hắc giáp con bộ ngựa một thương bạo đầu

"Rõ ràng là ta súng ống lợi hại nhất, tại sao Uy Lực nhưng yếu nhất?"

không chờ Lý Diệu triển khai suy nghĩ, một đạo sắc bén kinh phong phá vào mặt

May là mọi người đã sớm chuẩn bị, không chê phiền toái địa xuyên qua thân hậu nhất áo chống đạn, nhận biết được nguy hiểm, áo chống đạn lên tinh thạch đột nhiên lóe sáng, thả ra một tầng cường độ cao linh năng tấm chắn

"Đột" một tiếng, linh năng tấm chắn lên bốc ra một vòng kịch liệt rung động, một viên màu đen độc châm ngoan cường mà xuyên qua linh năng tấm chắn, tốc độ nhưng là hơi chậm lại

Lý Diệu đầu phiến diện, độc châm lau mặt giáp xẹt qua, "Dính" một tiếng, đâm thật sâu vào mặt đất, xuống đất ba phần

"Là tiền bò cạp độc! Tay đánh lên!"

Mã Giao quát lên một tiếng lớn

Bối Tinh Tinh neho mắt lại, vội vàng thối lui đến mọi người phía sau, quỳ một chân trên đất, trên lưng trường hình bao vây sao ở trong tay, mở ra vải bố, nhưng là một thanh màu xám tro nhạt súng ngấm, trên thân súng lượn lờ huyền ảo phiến phức linh văn, dường như thủ công điêu khắc tác phẩm nghệ thuật

Bối Tinh Tinh trong miệng nói lầm bầm, quanh thân dường như xuất hiện từng đạo từng đạo mắt trần có thể thấy linh khí, theo nàng nhanh chóng niệm tụng, tất cả đều xoắn ốc quấn quanh đến nòng súng bên trong

Hai con mắt của nàng càng ngày càng sáng, mặc dù ở ban ngày, cũng giống như là đêm khuya Tinh Thần như thế có thể thấy rõ ràng

Làm ánh sáng kích phát đến mức tận cùng thì, nòng tựa hồ cũng không nhắm vào, nhắm ngay phía trước bầu trời là được một thương

"Vèo!"

Một đạo ánh xanh từ nòng súng gào thét mà ra, xông thẳng bầu trời mà đi

Lý Diệu ngạc nhiên, một thương này đánh cho quá lệch rồi chứ?

Há liệu ánh xanh ở giữa không trung vẽ ra một đạo quỹ dị đường cong, lại đi vòng, hướng đổ nát thê lương mặt sau một con ghim xuống, chỉ nghe "Đùng" một tiếng, một đạo tử máu đen tiễn phóng lên trời, toàn bộ đổ nát thê lương đều nhuộm thành tử màu đen

Sau lần đó, liền cũng không còn độc châm phóng tới

Lý Diệu trợn mắt ngoác mồm, tiễn bò cạp độc cùng giáp vàng con bộ ngựa như thế, là trung cấp yêu Binh, tốc độ thật nhanh không nói, bản thân có được không tầm thường sức phòng ngự, hơn nữa am hiểu nhất ngũ đông cùng tránh né

Lại bị Bối Tinh Tinh một thương liền làm thịt?

"Sẽ chuyển hướng viên đạn, Uy Lực vẫn như thế lớn, thật là lợi hại!"

Cùng ba tên chuyên nghiệp thương tu so sánh, Lý Diệu cảm giác mình năm thực làm là một cái thiêu hỏa côn

Nửa giờ sau, chiến đấu kết thúc, sáu người ngồi vây chung một chỗ tiến hành hồi phục

Lý Diệu rốt cục không nhịn được hỏi:

"Mã Giao bạn học, tại sao các người sử dụng chế tạo vũ khí Uy Lực sẽ như vậy lớn, so với ta sử dụng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo còn lợi hại hơn, là trải qua đặc thù cải trang sao?"

"Còn có Bối Tinh Tinh bạn học một phát đạn liền đem tiền bò cạp độc làm thịt, ta vừa nảy đến xem quá tiền bò cạp độc thi thể, toàn bộ đều nổ tung, không có một mảnh to bằng lòng bàn tay khối thịt, đây là cái gì viên đạn, không chỉ sẽ chuyển hướng, lực phá hoại vẫn như thế Cường?"

Mã Giao cười ha ha, khá là tự hào địa nói:

"Chúng ta sử dụng đều là bình thường nhất chế tạo súng ống, Bối Tinh Tinh đạn súng bắn tia Uy Lực cố nhiên lớn một chút, nhưng cũng là rất nhiều lượng luyện chế món hàng tầm thường, không cái gì đặc thù "

"Bất quá chúng ta là thương tu, tu luyện thương đấu thuật, đương nhiên cùng nghiệp dư xạ thủ không giống "

"Thương đấu thuật?"

Lý Diệu lòng hiếu kỳ cháy hừng hực lên

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Chương Tâm Lôi

Mã Giao thấy hãn vẻ mặt, liền biết hãn ý nghĩ kỳ quái, không khỏi nở nụ cười, nói:

"Nguyên lý mặc dù là một câu nói, nhưng chân chính tu luyện lên cũng không dễ dàng, cần đối với các loại phép tính có thấu triệt nhận thức, còn muốn có mạnh mẽ tính toán lực cùng tay não phối hợp lực, giống như người vậy nghiệp dư xạ thủ, không cần thiết ở phương diện này lãng phí quá nhiều thời gian, ngược lại người chỉ là làm thử một hồi nhiều hỏa lực tay, hỏa lực áp chế nhiệm vụ đối với chính xác tính yêu cầu cũng không cao "

Lý Diệu trái tim âm âm nhảy lên

Thân là luyện khí sư, hãn đối với các loại huyền ảo phiến phức phép tính cũng không xa lạ gì, tính toán lực so với bình thường cận chiến tu sĩ càng cao hơn, còn tay não phối hợp lực

Ở siêu tinh táo trạng thái bên dưới, hãn đã từng xuất hiện nghiêm trọng tay não không phối hợp vấn đề, lúc đó liền cảm thấy khổ tu quá

Hãn tay não phối hợp lực, tuyệt đối là bạn cùng lứa tuổi trung tài năng xuất chúng!

Chỉ hơi trầm ngâm, Lý Diệu lại hỏi:

"Mã Giao bạn học, vừa nãy người nói, còn có hai loại thần thông?"

Mã Giao thoải mái mau trả lời nói:

"Cái gọi là tế luyện, là được dùng các loại bí pháp đối với phổ thông viên đan tiến hành lần thứ hai luyện chế, để viên đan cùng mình tâm linh tương thông, trong đó thường thấy nhất là được nhỏ máu tế luyện, cũng chính là dùng xạ thủ máu tươi đi tế luyện viên đan, tăng lên viên đan linh tính, tự nhiên có thể dễ sai khiến, chỉ cái nào đánh cái nào "

Ngừng lại một chút, lại giải thích, "Có điều, nhỏ máu tế luyện sự hạn chế là rất lớn, bởi vì là cần tiêu hao tinh huyết thực sự quá nhiều, vì lẽ đó không thể đối với hết thầy viên đan đều luyện chế một lần, bằng không chúng ta một ngày muốn bắn ra hàng trăm hàng ngàn viên viên đan, từng viên từng viên nhỏ máu tế luyện lại đây, còn chưa lên chiến trường liền mất máu quá nhiều mà chết rồi "

"Nói như vậy, như Bối Tinh Tinh bạn học như vậy tay đánh lén, tương đối thích hợp dùng nhỏ máu tế luyện đến tăng cường viên đan linh tính, bọn họ bắn ra mỗi một viên đánh lén viên đan đều trải qua quanh năm suốt tháng nhỏ máu tế luyện, sẽ chuyển hướng lại có cái gì kỳ quái?"

"Mà ta cùng Thuần Vu Bằng như vậy, thì lại sẽ từ từ tế luyện mấy cái băng đan 'Huyết đan' đi ra, bình thường là không nỡ dùng, chỉ có trong lúc nguy cấp, muốn liều mạng một lần mới sẽ lấy ra sử dụng "

"Cho tới phân thân, vậy thì là ở nổ súng thì, một tia thần hồn bám vào ở viên đan lên, theo viên đan đồng thời kích bắn ra, tăng cường điều động viên đan năng lực, so với bình thường thần niệm thao túng càng mạnh mẽ hơn "

"Luyện đến mức tận cùng, viên đan thì tương đương với là một cái phân thân, trong đó thần thông, tuyệt không thể tả "

"Có điều phân thân phải chú ý, ở viên đan bắn trúng mục tiêu trước chớp mắt, nhất định phải 'Thu thần', này một tia thần hồn thu hồi lại, bằng

không viên đạn nổ tung, này một tia thần hồn tiêu tán theo, đối với xạ thủ thương tổn rất lớn, là giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, cục diện lưỡng bại câu thương "

Mã Giao ở Lý Diệu đáy lòng nhắc lên vạn trượng sóng to

Trải qua liên thiên huyết chiến, hãn phát hiện lực công kích của chính mình tương đối kém khuyết điểm

Tuy rằng sức mạnh tuyệt đối đủ đủ, lực bộc phát đủ cao, năng lực kháng đòn đủ Cường

Thế nhưng không có một bộ cao minh công pháp, nhưng là không cách nào sức mạnh triệt để chuyển hóa thành lực sát thương

Sở dĩ sử dụng chiến đao hạng nặng cùng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, là hãn trải qua lượng lớn tính toán ở tình huống trước mắt có thể phát ra lớn nhất lực sát thương phương pháp duy nhất

Hãn làm sao thường không biết, gánh sáu quân xoay tròn oanh kích pháo và ròng rã một rừng lớn đạn dược vô cùng phiền toái đây?

Tuy rằng lấy hãn thể năng cũng không phải bé không đứng lên, nhưng nếu như có thể thiếu mang theo một ít đạn dược, tốc độ chẳng phải là sẽ nhanh hơn sao?

Nếu như hãn có thể học biết một chút cơ bản nhất thương đấu thuật, đối với chiến đấu lực tăng lên hết sức rõ ràng bất kể là thiếu mang theo một ít đạn dược được, vẫn là đối một loại càng thêm nhẹ nhàng súng ống được, chiến thuật cơ hội lựa chọn liên lớn hơn nhiều lắm!

"Xạ kích con đường tính toán, có thể ở trong thực chiến từ từ thôi luyện; phân ra một tia thần hồn đi điều khiển viên đạn, thần thông như thế vừa

nghe liền độ khó cực cao, không phải một chốc có thể học được, lại nói cũng không có chỗ có thể học a!"

"Cho tới nhỏ máu tể luyện, nhỏ máu tể luyện?"

Lý Diệu trong lòng hơi động, mừng rỡ như điên

Ở Bách Luyện Tông, liền có vô số tròng nhỏ máu tể luyện pháp môn!

Cổ đại luyện khí sư am hiểu nhất là được tự thân tinh huyết hòa vào pháp bảo bên trong, thậm chí còn có cổ đại đúc Kiếm Sư vì đúc thành bảo kiếm, nhảy vào đúc kiếm lô, lấy thân đúc kiếm truyền thuyết

Luyện thiên tháp tầng thứ nhất, liền có không ít cấp thấp nhỏ máu tể luyện thuật, tuy rằng không đủ để dùng để tể luyện pháp bảo mạnh mẽ, nhưng tể luyện một ít Tiểu Tiểu viên đạn, hơi hơi tăng cường một ít Uy Lực, nên thừa sức chứ?

"Quyết định, ở tiếp theo trong tu luyện, ta liền chủ công đao pháp, xạ kích thuật cùng với nhỏ máu tể luyện phương pháp!"

Lý Diệu là luyện khí sư, ở trong chiến đấu, đương nhiên phải đi "Đa Bảo nam" con đường, dùng các loại pháp bảo mạnh mẽ đến chém giết

Bất luận cận chiến pháp bảo vẫn là viễn trình pháp bảo, đều muốn thông thạo vận dụng, như vậy mới có thể đem ưu thế của chính mình phát huy đến lớn nhất

"Xuất phát, tiếp tục chém giết yêu thú!"

Nghỉ ngơi nửa giờ, săn giết tiểu đội ở hướng về trung tâm chỉ huy báo cáo trước mặt phương vị cùng tình huống sau khi, tiếp tục tiến lên!

"Rầm rầm!"

"Rầm rầm rầm rầm!"

Kim phượng đại đạo cũng không chỉ là một con đường, mà là một mảnh cao lầu san sát phồn hoa khu vực, bốn phương tám hướng thỉnh thoảng truyền đến tiếng nổ mạnh cùng tiếng chém giết

Đó là nếu như săn giết tiểu đội chính đang huyết chiến

Mọi người đều biết đây là cơ hội cuối cùng, đều ở nắm chặt mỗi một giây đồng hồ thời gian đến tu luyện, quét phân, vơ vét chiến công!

"Vèo!"

Trên mặt đất, có được đối với không năng lực công kích yêu thú đã không nhiều, nhân loại vũ trang phi toa xe cùng loại nhỏ chiến hạm có thể nghênh ngang địa bay qua trên thành thị không, đầu cái kế tiếp cái lòe lòe toả sáng rương sắt lớn, phía trên xuất hiện mấy đóa to lớn dù để nhảy, lão đảo địa rơi xuống đất

"Cạch!"

Một rương sắt lớn vừa vọt nện ở Lý Diệu đám người cách đó không xa

Lý Diệu nhanh chân tiến lên, giang rộng ra năm ngón tay, đặt tại rương sắt lớn chính diện một toà hơi hiện ra ánh xanh phù trận lên

"Tích tích!"

Phù trận biến thành màu xanh lục, theo "Xì" một tiếng, rương sắt lớn bốn phía phun ra khí lưu, chậm rãi mở ra

Bên trong là tràn đầy năng lượng cao dinh dưỡng tề, thanh thủy, đan dược cùng cận chiến pháp bảo

"Đại gia nhanh đến bổ sung trang bị, cái này tiếp tế hòm thật không tệ, trả lại chúng ta đưa tới một trăm viên Long Hồ môn luyện chế chương tâm lô!"

Lý Diệu sáng mắt lên, một hơi Nhị Thập viên chương tâm lô treo ở chính mình chiến đấu bí danh lên, lại sẽ hòm đạn nhét đến tràn đầy

Những người còn lại cũng đều bổ sung đạn dược cùng thực thủy, nguyên bản áo chống đạn sắp tiêu hao hết linh năng, cũng đều đổi mới

Chỉ chốc lát sau, sáu người rục rờ hẳn lên, giết hướng về tài chính khu nơi sâu xa

Lại đẩy lùi hai cổ thú triều sau khi, rốt cục đến kim phượng phố lớn khu vực hạch tâm

Nơi này là không ít tài chính xí nghiệp tổng bộ vị trí, phóng tầm mắt nhìn, hai bên nhà cao tầng thượng đô mang theo ngân hàng, tài chính công ty, công ty bảo hiểm tấm bảng quảng cáo, ngơ ngợ có thể nhìn ra phần hoa của ngày xưa

Ngày xưa người đến người đi, khí thế ngất trời trung tâm thành phố, nhưng đã biến thành âm phong từng trận, quỷ khí âm trầm yêu vực, yêu thú gào thét tiếng liên tiếp, không dứt bên tai

Ánh mắt của mọi người, chậm rãi từ một trùng trùng yêu khí trùng thiên cao ốc lên đảo qua

Trong đó một ít cao ốc bên trong, truyền đến nổ tung, gào thét, kêu rên cùng mạnh mẽ linh năng gợn sóng, hiển nhiên là có người nhanh chân đến trước

"Yêu thú mạnh mẽ nhất, nhất định trốn ở những này cao ốc bên trong!"

"Chúng ta tuyển toà nào?"

"Ngân hàng vẫn là công ty bảo hiểm?"

"Ồ, đây là —— "

Sáu người tầm mắt đồng thời xạ hướng về phía trước một đồng kiến trúc cao lớn, đều nhận biết được bên trong truyền đến mạnh mẽ yêu khí

"Hóa ra là cổ phiếu trung tâm giao dịch!"

"Không trách yêu khí như thế nồng nặc!"

"Oa, yêu khí màu xanh lục, từ vỡ tan trước cửa sổ phun trào đi ra, ngưng kết thành một tầng màu xanh lục chướng khí, vững vàng bao vây lấy toàn bộ cổ phiếu trung tâm giao dịch!"

"Nhất định có không ít giết người không thấy máu, ăn tươi nuốt sống yêu thú, ngủ đông ở cổ phiếu trung tâm giao dịch bên trong!"

Sáu người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật gật đầu, gầm nhẹ một tiếng, nhảy vào cổ phiếu trung tâm giao dịch

Cổ phiếu trung tâm giao dịch lầu một, là một chỗ trống trải phòng khách, tụ tập vô số da xanh con bộ ngựa loại hình không đủ tư cách yêu thú

Những này yêu thú thực lực thấp kém, căn bản không dám đi ra ngoài muốn chết, chỉ có thể ngủ đông ở trong cao ốc

Bởi vì là khuyết thiếu đồ ăn, bọn họ dĩ nhiên tự giết lẫn nhau lên

Lý Diệu đám người lúc đi vào, đứng dịp thấy một con tương đối kém tiểu nhân da xanh con bộ ngựa bị đồng loại giết chết, bảy, tám con da xanh con bộ ngựa nằm nhòai trên thi thể, ăn được say sưa ngon lành

Phát hiện kẻ xâm lấn, những này bụng đói cồn cào da xanh con bộ ngựa hãy còn không chịu nhả ra, lại từ đồng bạn thi hài lên mạnh mẽ kéo xuống hai khối thịt nát, lúc này mới rút gào lên hướng về mọi người đập tới

Lý Diệu đám người đồng thời nổ súng, hỏa lực đan xen dường như ba làn sóng màu đỏ thẫm làn sóng, trong nháy mắt da xanh con bộ ngựa triệt để nuốt chửng, không còn sót lại một chút cặn

Nghe được tiếng súng, từ lâu hai như nước thủy triều vọt xuống đến mấy trăm con da xanh con bộ ngựa, trong đó trả lại chen lẫn mấy chục con hắc giáp con bộ ngựa, phía sau cùng áp trận nhưng là năm con giáp vàng con bộ ngựa

"Đến hay lắm!"

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, không chút do dự, lấy ra chương tâm lô, hướng thú triều húc đầu nấp não đập tới

Chương tâm lô chính là Long Hồ môn bí bảo, mới nhìn đen sì sì không hề bắt mắt chút nào thiết xác bên trong, nhưng là chất chứa độ cao ngưng tụ hệ sét tinh thạch, cùng với một toà loại nhỏ ngũ lô tru tâm trận

Một khi kích phát, dường như một hồi Tiểu Tiểu lô kiếp giáng lâm

Đối với yêu thú tới nói, không thua gì ngũ lô đánh xuống đầu!

Da xanh con bộ ngựa tất cả đều bị nổ thành vụn vạt, hắc giáp con bộ ngựa không khỏi da tróc thịt bong, máu thịt tung toé, liền ngay cả giáp vàng con bộ ngựa ở mấy chục viên chương tâm lô liên hoàn nổ tung bên dưới, đều có chút đầu óc choáng váng, lão đảo

"Giết giết giết giết giết giết giết!"

Sáu người như sáu cái búng đối cồn cào mãnh hổ nhào vào dương quần, thể như chẻ tre, xông thẳng giáp vàng con bộ ngựa mà đi!

Lý Diệu nhớ kỹ trụ vừa này Mã Giao theo như lời nói, thẳng thắn thả lỏng đối với sáu quân xoay tròn oanh kích pháo khổng chế, theo hỏa lực tăng mạnh, nòng súng nhảy đánh phạm vi càng lúc càng lớn

Mà Lý Diệu nhưng tập trung tinh thần, cẩn thận phân tích chính mình đường đạn

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Ở trong mắt hắn, toàn bộ thế giới phẳng phát đều đã biến thành một tấm nửa trong suốt kết cấu Đồ, mình và giữa yêu thú với nhau khoảng cách, đối lập tốc độ, góc độ bắn tất cả đều hóa thành liên tiếp số liệu, như mưa tầm tã mưa xối xả, húc đầu nấp nấp đập xuống

Trong nháy mắt, vô số số liệu điên cuồng đụng vào nhau, ngưng kết thành một cái rõ ràng cực kỳ đường đạn, từ nòng súng thẳng tắp kéo dài ra đi, vẫn kéo dài tới một con giáp vàng con bộ ngựa đầu ngay chính giữa!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Yêu Tướng!

Lý Diệu ngừng thở, sáu quả xoay tròn oanh kích pháo xạ tốc hạ xuống thấp nhất, có ý thức địa không chế lại hỏa lực, theo tim đập tiết tấu bóp cò súng

Ban đầu vài giây, hỏa tuyến cùng hấn tính toán ra đến đường đạn vô cùng ăn khớp

Linh năng bạo đạn bất thiên bất ý ở giữa giáp vàng con bộ ngựa trong đầu ương, quả nhiên uy lực tăng mạnh, mười mấy phát đạn liền đem giáp vàng con bộ ngựa giáp xác xóc lên, tuôn ra đại đoàn dính nhơm nhớp chất lỏng

Mấy giây sau, Lý Diệu thì có chút không chịu nổi

Mỗi bắn ra một phát đạn, nòng súng liền sẽ phát sinh yếu ớt biến hóa, mà giáp vàng con bộ ngựa tốc độ phản ứng vô cùng nhanh nhẹn, không ngừng thoan khiêu né tránh

Mỗi một giây đồng hồ, khoảng cách, phương vị, tốc độ chờ chút tin tức đều sẽ phát sinh biến hóa tế nhị, mỗi một con số đều đang điên cuồng nhảy lên

Căn cứ những chữ số này một lần nữa phân tích tính toán ra đường đạn ít nhất muốn một giây đồng hồ trở lên, mà lúc này giáp vàng con bộ ngựa vị trí đã sớm phát sinh biến hóa mới, này điều đường đạn liền không còn giá trị rồi

Lý Diệu tính toán lực tăng lên tới cực hạn, miễn cưỡng chống đỡ mấy giây liền cảm thấy choáng váng, con số đều đã biến thành một chuỗi xuyên ngôi sao nhỏ

Loại này số liệu điên cuồng biến hóa động thái tính toán, so với tính toán trạng thái tĩnh pháp bảo kết cấu Đồ, độ khó đâu chỉ tăng lên gấp mười lần!

Tiếp tục cứng rắn chống đỡ xuống, e sợ liền một con giáp vàng con bộ ngựa cũng không đánh bạo, chính mình trước tiên trí tuệ tiêu hao, ngất đi

"Thực thì tính toán đường đạn độ khó thực sự quá cao, không phải hiện tại ta có thể dễ dàng nắm giữ "

"Coi như mở ra siêu tình táo trạng thái, đại não sinh động độ tăng lên tới 150 % trở lên, e sợ đều không thể làm được!"

"Phòng chừng phải đem đại não sinh động độ tăng lên tới 300 % trở lên, mới có thể miễn cưỡng đạt đến một giây đồng hồ tính toán một lần trình độ "

"Có điều cứ như vậy, căn bản chống đỡ không được bao lâu, sẽ tẩu hỏa nhập ma "

Lý Diệu suy nghĩ một chút vẫn là từ bỏ tiến vào siêu tình táo trạng thái dự định

Đây là hấn ép đáy hòm thủ đoạn bảo mệnh, nếu hiện tại tình cảnh còn có thể khống chế, liền không có cần thiết vẫn sớm mà gọi triển khai ra

Ở chương tâm lôi cùng mọi người hỏa lực tàn phá bên dưới, không tới mười phút, hết thảy con bộ ngựa đều vụn vặt oanh thành nát cặn bã

"Tiếp tục tiến lên!"

Sáu người theo cầu thang trực tầng quét sạch, lại làm thịt bốn lần sóng yêu thú cấp thấp sau khi, rốt cục ở lầu bảy giao dịch trong đại sảnh gặp phải mọi người

Bảy con thân dài vượt qua hai mét, thể trọng vượt qua năm trăm cân, giống như bò sát to lớn yêu thú, trên người vảy màu sắc sặc sỡ bất luận bò sát đến nơi nào, vảy lập tức biến thành xấp xỉ màu sắc, mới nhìn đi, lại như là hoàn toàn hòa vào trong hoàn cảnh, rất khó phân biệt ra được

Bảy con đại bò sát chính đang lười biếng gặm nuốt mấy con da xanh con bộ ngựa thi thể người được nhân loại khí tức sau khi, tất cả đều cảnh giác lên, vảy "Bá" một hồi đều biến thành màu máu, lại trong nháy mắt khôi phục lại cùng hoàn cảnh tương tự màu sắc, lắc đầu quấy đuôi, không chút biến sắc địa vây quanh tới

"Huyền tích? Lần này kiếm được!"

Mã Giao "Khà khà" nở nụ cười, dùng khiêu khích ánh mắt đánh giá đại hoang chiến viện tổ ba người, "Như thế nào huyền tích nhưng là trung cấp yêu Binh trung cường hãn nhất giống một trong, không nhưng có trời sinh nghị thái năng lực, hơn nữa có thể thả ra một luồng đặc thù yêu lực gợn sóng nhiễu loạn chúng ta thần niệm cảm tri, để chúng ta rất khó nhận ra được nó chuẩn xác phương vị, hơn nữa có chứa cực cường tính ăn mòn lưỡi dài, nhưng là vô cùng khó chơi!"

"Nếu như các người sợ, không liên quan, đường lui trả lại không đóng kín quá mức chúng ta hiện tại liền lui lại, kết thúc nhiệm vụ lần này!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lý Diệu, Lỗ Thiết Sơn liếc mắt nhìn nhau nhìn thấy hai người đáy mắt lộ hết ra sự sắc bén chiến ý, cười lạnh một tiếng:

"Mã Giao không cần kích chúng ta, đại gia đi ra tu chân, đã sớm đem đầu dừng ở trên thắt lưng quần, giảng là được một cái 'Dừng' chữ! Chém giết một con huyền tích, chỗ tốt chém giết mười con giáp vàng con bộ ngựa

đều nhiều hơn, nếu như ngay cả này đều không liều một lần, vậy chúng ta tới làm gì? Bé ngoan về trường học ẩn núp không phải càng tốt hơn?"

"Được!"

Mã Giao hai mắt hầu như đã biến thành đỏ như màu máu, từ trong lồng ngực móc ra một cái che kín huyết văn bằng đạn đối, cười to nói, "Cùng đại hoang chiến viện huynh đệ tổ đội là được thoải mái, mọi người nhi đừng giấu giấu diếm diếm, làm thịt này mấy con huyễn tích, chúng ta liền thắng lợi trở về, đem ép đáy hòm tuyệt chiêu đều lấy ra đi!"

"Bạch!"

Lời còn chưa dứt, Lỗ Thiết Sơn đã xé ra áo chống đạn, liền cận chiến đấu phục đều xé thành mảnh vỡ, lộ ra hắc thiết tháp bình thường hùng tráng thân thể

Trên người hắc đâm một bộ hoa lệ tinh mỹ hình xăm, như sóng dữ lẫn lộn mây đen trong lúc đó, từng đạo từng đạo Thiểm Điện như Kim xà múa tung, theo bắp thịt co duỗi, sấm vang chớp giập, trông rất sống động

Lỗ Thiết Sơn quát lên một tiếng lớn, hình xăm lên Thiểm Điện càng như vật còn sống bình thường nhảy lên, ở quanh người hắc nhằng nhịt khắp nơi, đan dệt thành một tầng tiến công chớp nhoáng giáp, đặc biệt hai con chuỳ sắt lớn bình thường trên nắm tay, phân biệt lượn lờ hơn trăm đạo thiểm điện, lẫn nhau đập một cái, phát sinh cuồn cuộn sấm sét, đinh tai nhức óc!

Luyện thể giả mặc dù có thể tay không cùng kiếm tu, thương tu những nghề nghiệp này chống lại, tự có mạnh mẽ vô cùng kỳ công tuyệt nghệ, giờ khắc này toàn bộ kích thích ra đến, không chỉ Lý Diệu âm thầm hoảng sợ, đến từ liên bang đệ nhất học viện quân sự ba tên thương tu, càng là nhìn ra trở mắt ngoác mồm, tê cả da đầu

Triệu Thiên Trùng lạnh rên một tiếng, từ phía sau lưng rút ra một thanh hình thù kỳ lạ trường kiếm, thân kiếm góc cạnh rõ ràng, liên tiếp phân đoạn, phảng phất là dùng yêu thú xương sống luyện chế mà thành, chưa uống máu, liền truyền đến từng trận nồng nặc mùi máu tanh

"Răng rắc răng rắc!"

Ba tên thương tu đủ hết đều đối dùng tự thân tinh huyết tế luyện, quý giá cực kỳ huyết đạn, trong miệng nói lầm bầm, hai con mắt càng ngày càng sáng sủa, con người bên ngoài xuất hiện từng đạo từng đạo vàng sáng, mỗi một vòng ánh sáng đều cao tốc xoay tròn

Chiến đấu bắt đầu!

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đứng ở phía trước nhất bảo vệ trận tuyến, Lý Diệu điên cuồng trút xuống hỏa lực, áp chế lại chính diện mấy con huyền tích, còn lại ba tên thương tu thì lại có cảm giác trong lòng một điểm thông địa tất cả đều nhắm ngay tối phía bên phải một con huyền tích đánh mạnh

Dùng tinh huyết từng tế luyện viên đạn Uy Lực tuyệt Cường cực kỳ, trong không khí đầy rẫy chói tai tiếng rít, con này huyền tích còn chưa phản ứng lại liền bị đánh cái chổng vó, vừa vượt qua thân, một phát nóng bỏng đánh lén viên đạn liền chui tiến vào mắt phải của nó, ở đầu bên trong mạnh mẽ nổ tung

Liền kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh, con này huyền tích cả người chấn động, liền ngã xuống đất, con mắt, lỗ mũi, trong tai đều chảy ra nhọt chất lỏng màu vàng

"Hí!"

Còn lại sáu con huyền tích thấy thế, hoàn toàn tiến vào nghi thái, triệt để hòa vào hoàn cảnh chung quanh, đồng thời thả ra yêu khí gợn sóng quấy

rầy sáu người linh năng cảm tri

Lý Diệu nhếch miệng nở nụ cười, sáu quân xoay tròn oanh kích pháo nhắm ngay trần nhà, lung tung không có mục đích bắn phá lên

Phạm vi lớn hỏa lực áp chế, luôn có mấy con huyền tích sẽ bị đạn lạc bắn trúng, tuy rằng không đủ để tạo thành thương tổn nhưng đủ khiến những người còn lại khóa chặt vị trí của nó!

"Hí! Hí!"

Chỉ chốc lát sau, sáu con huyền tích đều thương tích khắp người, chảy ra tảng lớn màu vàng sẫm chất nhầy, cũng không còn cách nào ẩn giấu tung tích

Trong đó một con huyền tích càng bị đánh lén viên đạn đánh nổ trái tim, đầy đất lẫn loạn, phát sinh "Chít chít" kêu thảm thiết

Còn lại năm con huyền tích thẳng thắn không lại ngủ đông từ trần nhà các góc hiển lộ ra bóng người, hướng sáu người mạnh mẽ vọt tới

Lúc này liền đến phiên cận chiến tu sĩ phát uy, liền Lý Diệu đều bỏ qua sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, rút ra chiến đao Trảm Phong tiến lên nghênh tiếp

"Bạch!"

Năm con huyền tích đồng thời bắn ra mũi tên nhọn bình thường lưỡi dài, đầu lưỡi trái rộng xước mang rô trần đầy màu vàng nhạt tính ăn mòn chất lỏng, nhỏ trên đất, phát sinh "Xì xì" tiếng, bốc lên lượn lờ khói trắng

Lý Diệu viền mắt đều sắp nổ tung, linh khí tự quanh thân lơ lửng trung tuôn trào ra, hình thành hơn một nghìn cái to to nhỏ nhỏ khí nang, hai

cái lưỡi dài văng ra, thuận thế bước ra một bước lưỡi đao trùng trước, từ dưới lên, vung ra một cái mườì phân vện mườì nửa cung tròn!

1 đao này là hấn trải qua nhiều lần tính toán sau khi thu được hoàn mỹ nhất công kích con đường có thể sức mạnh của hấn cùng tốc độ phát huy đến mức tận cùng, dù cho là thiết giáp ngạc quy kiên cố nhất giáp xác, đều có thể một đao bổ ra, không nói đến huyền tích mềm mại đầu lưỡi!

Ánh đao lóe lên, nửa đoạn lưỡi dài mạnh mẽ chém xuống, như bóng nắng giun trên đất loạn quẹo

Huyền tích đau đến không muốn sống liều mạng lung lay đầu, lộ ra yếu đuối dưới cảm bị ba tên thương tu hỏa lực đan xen tại chỗ đánh nổ

Có đội hữu ở phía sau yểm hộ, Lý Diệu không có sợ hãi một đao vung tận, cũng không chỉ bộ, trái lại dựa vào chính mình kinh người lực bộc phát, thuần túy dựa vào chân nhỏ bấp thịch cùng mắt cá then chốt động tác, mạnh mẽ lại về phía trước bước ra một bước dài, cả người xoay chuyển nửa vòng, chiến đao hoành kéo dài, dựa vào lực ly tâm, tốc độ lần thứ hai tăng vọt một cấp số, mũi đao tốc độ hầu như muốn đột phá tốc độ âm thanh, mạnh mẽ chém ở một đầu khác huyền tích trên người

Này một chém cũng không có tìm kiếm huyền tích nhược điểm, thuần túy là sức mạnh chống lại, chiến đao mạnh mẽ chém nát huyền tích ngành da, sâu sắc chặt vào trong máu thịt, Lý Diệu nhân cơ hội rung động phù trận kích phát đến cực hạn, lưỡi đao lấy mỗi giây mấy ngàn lần tần suất điên cuồng rung động, huyết nhục, kinh lạc, xương cốt, đều bị chấn động đến mức vụn vặt, một cái chân trước bị hấn mạnh mẽ đẩy đi

Mất đi chân trước huyền tích vừa há mồm, còn chưa kêu thành tiếng, liền bị một phát xuất quỷ nhập thần đánh lén viên đạn, một thương bạo đầu!

Lý Diệu chà chà thán phục, cũng không quay đầu lại, trùng phía sau nhếch lên ngón tay cái

Phía sau truyền đến một tiếng dương dương tự đắc huýt sáo

Nữ tay đánh lén Bối Tinh Tinh tính cách, cũng không giống bề ngoài biểu lộ ra lạnh lùng kiêu ngạo như vậy, ở chung lâu, liền lộ ra lộ liễu một mặt

Sáu người phối hợp càng ngày càng thành thạo, sau năm phút, cuối cùng một con huyễn tích cả người quần quanh Thiểm Điện, một con ngã xuống đất, co giật chỉ chốc lát sau, bất động

Mà sáu người bên trong, chỉ có Lỗ Thiết Sơn ngực bị huyễn tích lưỡi dài mạnh mẽ đánh đánh một cái, lưu lại một cái sâu sắc dấu ấn

Có điều nhìn hẳn đầy mặt bình tĩnh đáng vẻ, liền biết đòn đánh này cũng không nguy hiểm đến tính mạng, đủ để chống đỡ đến nơi đóng quân chữa bệnh trung tâm

"Lần này kiếm được!"

"Bảy con huyễn tích, bình quân hạ xuống mỗi người đều chém giết một con nhiều một chút điểm, đầy đủ chúng ta mặt mày rạng rỡ khi đi về!"

Mã Giao miệng lớn thở dốc, vô cùng

Triệu Thiên Trùng đồng ý, gật đầu nói:

"Đại gia thể năng cùng đạn dược đều đã tiêu hao gần như, chúng ta cận chiến pháp bảo đều có chút hao tổn, là nên về rồi, miễn cho đêm dài lắm mộng "

"Được, chúng ta này liền trở về, Thuần Vu Bằng, người còn sót lại bao nhiêu đạn dược?" Mã Giao cũng không quay đầu lại địa hỏi

Đáp lại hẳn nhưng là một tiếng vang trầm thấp, nặng hơn 200 cân Thuần Vu Bằng như là một con phá bao tải giống như mạnh mẽ bay ra

ngoài, một bên thổ huyết một bên bay ra hơn hai mươi mét, đập ầm ầm ở trên tường, vách tường đều đập ra một cái hình người ao khanh

"Oạch oạch, oạch oạch"!

Một con mới yêu thú, chen lẫn lĩnh quân đại tướng bình thường mạnh mẽ vô cùng khí thế, từ trần nhà trong lúc đó hăng nhit khắp nơi thông khí đường ống trung bò đi ra, như Hoàng bảo thạch giống như hẹp dài hai con mắt, lạnh lùng nhìn chăm chăm mọi người, trong mắt lộ ra một tia nhàn nhạt châm biếm

Lý Diệu, Mã Giao, Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn, Bối Tinh Tinh đồng thời sắc mặt thay đổi

"yêu khí nồng nặc như thế, là cao cấp yêu Binh?"

"Không đúng, sánh vai cấp yêu Binh càng mạnh hơn, là yêu tướng!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Dũng Sĩ Thắng!

Thân dài vượt qua mười mét, nửa người dưới còn như độ lớn bằng vại nước cự mãng, nửa người trên nhưng như là bao trùm một tầng da rắn quỷ dị hình người, tổng cộng sáu cái tứ chi, tới gần bụng bốn cái dùng để phụ trợ bò sát, mà hình người thân người hai bên sinh ra tứ chi, phân biệt có được ba ngón tay, từng người nắm chặt một thanh vết máu loang lỗ chiến đao

Lục Thủ Xà Ma, cấp thấp yêu tướng, thực lực có thể so với Trúc cơ kỳ cấp thấp người tu chân, căn bản không phải sáu tên Luyện Khí kỳ cấp trung cũng không đạt đến thiếu niên có thể chống lại!

"Không đúng!"

Giữa lúc tất cả mọi người đều tay chân luống cuống thời gian, Lý Diệu kêu lên, "Ngày điều sáu tay xà ma nhất định bị thương nặng!"

"Nếu như nó không bị thương, đã sớm trốn về dưới nền đất, trả lại lưu trên mặt đất làm gì, chờ chết sao?"

"Hơn nữa chúng ta căn bản không phải là đối thủ của nó, nó sớm là có thể đem chúng ta toàn bộ giết chết!"

"Coi như nó thụ chính là vết thương nhẹ, vừa nãy chúng ta cùng huyền tích triển đấu thì, nó có thể tùy thời đánh lén, chúng ta tuyệt không nửa điểm phần thắng!"

"Các người xem, ta léo nha léo nhéo nửa ngày, nó vẫn không có công lại đây, tuyệt đối là có âm thương tại người a!"

Mọi người đầu tiên là sững sờ, sau đó tỉnh lại lên

Không sai, sáu tay xà ma tính cách hung tàn, nếu không có có trọng thương tại người, đã sớm giết ra đến bọn họ xé thành mảnh vỡ!

Lý Diệu Nhân đấm ánh lửa, thực làm có thể mang bầu trời đều thiêu cái lỗ thủng, cắn răng nói:

"Lục Thủ Xà Ma giờ khắc này hiện thân, còn giả bộ là khí thế hùng hổ đáng vẻ, là được muốn đem chúng ta sợ đến tim mật đều nứt, chạy trốn chết, mà đang chạy trốn trong quá trình sẽ lộ ra kẽ hở, bị nó một vừa giảo sát!"

"Không thể buông tha dừng sĩ thắng, chúng ta cơ hội duy nhất, là được không lùi mà tiến tới, cùng nó liều mạng "

"Không phải nó giết chết chúng ta, là được chúng ta giết chết nó!"

Mọi người liếc mắt nhìn nhau phân biệt nhìn thấy đối phương đầy mắt ánh lửa

Lý Diệu nói không sai, trí tử địa mà hậu sinh, yêu tướng thì lại làm sao, một đao chặt rơi đầu, như thường muốn chết!

Triệu Thiên Trùng nhanh chóng nhìn lướt qua tinh não, trên mặt biểu lộ hiện ra vẻ dữ tợn:

"Linh võng bị quấy rầy không có tín hiệu, liên cầu viện đều không thể phát sinh, xem ra chỉ có cùng nó liều mạng!"

Linh võng là lần thứ ba tu chân cách mạng trung vĩ đại nhất phát minh, từ đây Tu Chân Giới chính thức bước vào tin tức hóa, mạng lưới hóa thời

đại, thông qua linh võng, người tu chân có thể rất thuận tiện địa truyền thần niệm, gửi đi tin tức, hiệu suất cao có thứ tự địa tổ chức cùng nhau

Ở cùng nhân loại lễ mễ trong chiến tranh, yêu thú đang không ngừng tiến hóa không ít mạnh mẽ Yêu tộc ở trả giá bằng máu sau khi, dồn dập nắm giữ quấy rầy linh võng yêu thuật

Ở yêu khí tràn ngập, sấm vang chớp giạt, ngọn lửa chiến tranh thiêu cả bầu trời trong hoàn cảnh, linh võng bị ngăn cản đoạn là tám chín phần mười việc

"Liều mạng!"

"Liều mạng!"

"Liều mạng"!

Lý Diệu ba người đỉnh ở phía trước, Mã Giao cùng Bối Tinh Tinh nhanh chóng lui về phía sau, tìm kiếm thích hợp xạ kích vị trí

Nghé con mới sinh không sợ cạp, đối mặt một con mạnh mẽ yêu tướng ở ban đầu khủng hoảng sau khi, năm người tất cả đều sinh ra phản khởi chiến ý sinh tử không để ý, dù cho chết cũng muốn từ sáu tay xà trên ma thân cắn khối tiếp theo thịt đến!

"Hí!"

Lục Thủ Xà Ma không nghĩ tới những thứ này thiếu niên như vậy dũng mãnh, trong mắt châm biếm đã biến thành do dự

Lý Diệu đoán không lầm, này điều sáu tay xà ma xác thực là trong lòng đất đại chiến trung bị một tên Trúc cơ kỳ cấp trung người tu chân đánh thành trọng thương, hốt hoảng chạy trốn rồi chừng mấy ngày mới tìm được như thế một chỗ điểm dừng chân, thu nạp một đám huyễn tích xem là Thủ

Hạ mệnh bọn họ mỗi ngày bắt giữ da xanh con bộ ngựa đến dùng ăn, nguyên nghĩ dưỡng mấy ngày thương sau khi, liền chui vào lòng đất, tùy thời trốn về huyết yêu giới đi

Không nghĩ tới lại gặp nhóm này trẻ con miệng còn hôi sữa!

Tuy rằng tu vi không cao, nhưng hỏa lực mạnh mẽ phối hợp thành thạo, nói muốn giết quang bọn họ, e sợ muốn trả giá cái giá không nhỏ, vết thương cũ một khi tái phát, không phải ba, năm ngày liền có thể dưỡng cho tốt

Vạn nhất dưới nền đất đại chiến kết thúc, tàn dư thú triều lui về huyết yêu giới, nó liền chết không có chỗ chôn

Nhưng này sáu tên thiếu niên trong máu thịt, ẩn chứa mạnh mẽ linh năng, cắn nuốt, có thể giúp nó sớm cho kịp khôi phục

Muốn nó không công từ bỏ sáu khối đưa đến trong miệng thịt tươi, là không thể

Bởi vậy, sáu tay xà ma kế hoạch xác thực như Lý Diệu nói tới như thế, muốn đem sáu người sợ đến chạy trốn chết, mà nó thì lại theo đuôi săn giết

Dù cho không thể toàn bộ giết chết, chỉ cần lưu lại hai, ba bộ thi thể, liền đầy đủ nó nuốt chửng một trận

Không nghĩ tới bị Lý Diệu một lời nói toạc ra sau khi, các thiếu niên muốn quyết một trận tử chiến, nhưng cũng đưa nó đẩy vào góc chết

Lục Thủ Xà Ma then quá thành giận, nó có thể nghe hiểu ngôn ngữ loài người, biết đều là Lý Diệu đánh vỡ kế hoạch của nó, thân thể co rút lại, đuôi rắn mãnh đạn, "Bá" một tiếng, như một đoạn áp quá chặt chẽ lò xo đột nhiên buông ra, hướng Lý Diệu cao tốc đạn bắn tới!

Lý Diệu chỉ cảm thấy một đoàn bão táp đập vào mặt mà tới, kinh phong quét đến con mắt đều không mở ra được, hăn thẳng thăn hai mắt nhắm nghiền, chỉ dùng thần niệm cảm tri, rằng hàm hầu như cắn nát, hai tay nắm chặt Trảm Phong chiến đao, cao giơ cao khỏi đỉnh đầu, một cái vừa nhanh vừa mạnh đón gió đánh chém, mạnh mẽ bổ đi ra ngoài!

"Ầm!"

1 đao này lại như là bổ vào một chiếc chày như bay tới siêu cao tốc tinh quỹ đoàn tàu lên

Thân đao nhất thời che kín vết rạn nứt, mũi đao đều vỡ bay ra ngoài

Lý Diệu như tảo độn nghiêm trọng, một hơi lui ra mười mấy bước, hai chân mềm nhũn, co quắp ngồi ở địa, "Oa" địa phun ra một ngụm máu tươi

Hai tay phảng phất thả đang sôi trào trong chảo dầu nổ 3 phút, mặt ngoài một trận mất cảm giác, mà kim đâm tự đau nhức nhưng từ cốt tủy nơi sâu xa không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán

Lý Diệu giơ tay nhìn xem, hai tay hồ khẩu toàn bộ xé rách, máu thịt be bét, không tự chủ được địa run rẩy, căn bản không cầm được đao đem

"Yêu tướng thực lực, dĩ nhiên khủng bố như vậy!"

Lại nhìn sáu tay xà ma, hẹp dài xà trên mặt toát ra chấn động không gì sánh nổi vẻ mặt, vai trái lên chênh chềch xuất hiện một đạo không sâu không cạn vết thương, liên đới cánh tay trái đều có chút vận chuyển mất linh, tay trái chiến đao "Leng keng" một tiếng rơi xuống ở địa

Hoàng ngọc giống như hai con mắt trở nên một mảnh vẫn đục, tràn ngập như thực chất sát ý, hướng Lý Diệu mạnh mẽ phóng tới

Thân hình uốn một cái, chính muốn tiến lên Lý Diệu mạnh mẽ cắn giết, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đã tả hữu giáp công, tấn công tới

Triệu Thiên Trùng trường kiếm phát sinh "Ô ô" tiếng rít, ánh kiếm nổ ra dài hơn ba mét, Lỗ Thiết Sơn quanh thân hồ quang càng thêm lóng lánh, phảng phất biến thành một đoàn to lớn tia chớp hình cầu

Song phương đều sẽ tốc độ tiêu đến cực hạn, Lý Diệu choáng váng bên dưới, căn bản nhìn không rõ ràng, chỉ nhìn thấy một đoàn mơ mơ hồ hồ hơi ảnh giăng co ba năm giây, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn liền một bên thổ huyết một bên bay ngược ra ngoài, dường như hai cái khô quắt gạo túi áo ngã trên mặt đất

Triệu Thiên Trùng trong tay chỉ còn dư lại một cái chuôi kiếm, mà Lỗ Thiết Sơn trên người che kín nhằng nhịt khắp nơi khủng bố vết thương, tình mỹ hình xăm quấy nhiều lung ta lung tung, sấm vang chớp giạt hoa lệ tình cảnh hoàn toàn biến mất rồi, tình cờ mới tuôn ra một đoàn Tiểu Tiểu điện đốm lửa, như ngọn nến trước gió, thoáng qua liền qua

"Hí! Hí!"

Lục Thủ Xà Ma phát sinh nổi giận gào thét

Trên người nó quẩn quanh chói mắt hồ quang, mà Triệu Thiên Trùng gãy vỡ nửa đoạn lưỡi kiếm đâm thật sâu vào nó ngực, kết quả là là hồ quang hoàn toàn theo lưỡi kiếm nhảy vào thân thể của nó, ở ngũ tạng lục phủ trong lúc đó tàn phá, khiến cho nó thống không mà khi, mà trong lòng vết thương cũ càng là ở hồ quang kích thích bên dưới, rục rà rục rịch!

Lục Thủ Xà Ma bị thương nặng, thực lực nguyên bản liền hạ đến "Cao cấp yêu Binh" cấp một, hơn nữa năm tên thiếu niên ôm liễu mạng một lần tâm thái, thực lực phát huy đến cực hạn, lại đánh bậy đánh bạ điện lưu dẫn vào trong cơ thể nó, dĩ nhiên đối với nó tạo thành trọng thương

không chờ sáu tay xà ma phản ứng lại, hai tên thương tu phát động cuối cùng công kích, mấy chục tiếng súng hưởng hội tụ thành một tiếng cực kỳ ngắn ngủi tiếng rít, mấy chục nói màu đỏ thắm lưu quang như mấy mươi thanh phi kiếm, kéo thật dài quang diễm, vẽ ra quỹ dị độ cong, từ bốn phương tám hướng khó mà tin nổi góc độ, sinh mệnh sáu tay xà ma các chỗ yếu hại!

"Đùng đùng đùng đùng đùng đùng!"

Lục Thủ Xà Ma quanh thân tiêu ra mấy chục nói mũi tên máu, bao phủ ở dày đặc trong huyết vụ, tựa hồ không giã dựa nữa

"Làm thịt nó sao?"

Ngũ lòng người tất cả đều nhắc tới cuống họng

Lý Diệu, Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn, Thuần Vu Bằng bốn người trọng thương!

Mã Giao cùng Bối Tinh Tinh tiêu hao hết hết thủy huyết đạn, liền thường quy viên đạn đều còn lại không có mấy, căn bản không đủ để đối với sáu tay xà ma tạo thành trí mạng uy hiếp!

Này chi sẵn giết tiểu đội sức chiến đấu, chỉ còn dư lại chưa tới một thành!

"Tê tê, hí hí hí Hí!"

Trong huyết vụ truyền đến vừa giống như là kêu rên, vừa giống như là tiếng rít quỷ dị tiếng kêu, dường như vô số yêu thú tiếng gào thét chồng chất, ở mọi người lỗ tai nơi sâu xa nổ tung, khiến cho tất cả mọi người đều rơi vào vô biên vô hạn hoảng sợ

Cái này cũng là sáu tay xà ma trời sinh yêu thuật một trong, triển khai lên nhưng là muốn tiêu hao bản mệnh yêu nguyên, tăng thêm thương thế, bởi vậy nó vừa nảy vẫn không muốn sử dụng

Giờ khắc này lửa giận ngút trời, hết sức điên cuồng, yêu khí như hồng thủy tràn lan, không tiếc bất cứ giá nào đều phải đem những thiếu niên này hết thảy xé thành mảnh vỡ!

"Trốn!"

Bị yêu thuật tập kích, tất cả mọi người đều sinh ra cùng một ý nghĩ, phảng phất bị thôi miên, không tự chủ được hướng về cửa thang gác di chuyển quá khứ

"Đi trước cửa sổ trốn!"

Thần hồn của Lý Diệu nhưng là người bên ngoài càng thêm kiên cố, ở sáu tay xà ma yêu thuật công kích bên dưới, trả lại có thể duy trì rõ ràng dòng suy nghĩ

Nơi này là lầu bảy, bằng người tu chân mạnh mẽ thể phách, coi như nhảy xuống sẽ không ngã chết, đi cầu thang nhanh hơn nhiều

Mọi người bị Lý Diệu đánh thức, bỗng nhiên tỉnh ngộ

Bối Tinh Tinh sủng ngắm vút qua một bên, cắn chặt hàm răng, mạnh mẽ nâng lên hôn mê bất tỉnh Thuần Vu Bằng

Mã Giao nhưng là Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn hai người trang bức lên, hai người tuy rằng bị thương nặng, nhưng chưa hôn mê, trả lại có thể bước đi, ba người lẫn nhau nâng, lão đạo hướng trước cửa sổ chạy đi

"Muốn đi?"

Trong huyết vụ, sáu tay xà ma dùng vô cùng quái lạ ngữ điệu phát sinh cười gằn

"Oạch oạch, oạch oạch", nó vắn vẹo máu me đầm đìa thân thể, lại xuất hiện ở trước mặt mọi người

Cứ việc trên người thùng trăm ngàn lỗ, một cái cánh tay đều bị cắt đứt, ngực còn có một tảng lớn bị điện thành than cốc khùng bố vết thương

Quanh thân tràn ngập yêu khí nhưng là càng thêm nồng nặc, Hoàng ngọc giống như hẹp dài con người hoàn toàn biến thành màu máu

Cho tới giờ khắc này, nó rốt cục không để ý vết thương cũ tái phát, điên cuồng thôi thúc yêu nguyên, nổ ra thực lực chân chính!

Đáp lại nó, là sáu quả xoay tròn oanh kích pháo sáu cái nòng súng, ở điện hệ phù trận đài động hạ cao tốc xoay tròn lên, phát sinh yếu ớt "Loạch xoạch" thanh

Đây là viên đạn bão táp sắp đến dấu hiệu!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Muốn Giết Ta? Thiên Lôi Địa Hỏa!

"Đùng ùng ùng ùng!"

Viên đạn còn chưa nổ ra, Lý Diệu không khí quanh thân đã phát sinh liên tiếp pháo nổ tung nổ vang, dường như một đoàn đoàn bão táp từ trong cơ thể hắn nổ ra, ở bên người ngưng tụ thành vô số mảnh trong suốt cánh chim, linh khí hình thành hai chi cánh, mãnh mà tung ra, xé rách không khí, phát sinh hùng ứng bay lượn phía chân trời hí lên!

Nhiên hồn pháp, Nhất Phi Trùng Thiên, Nhất Phi Trùng Thiên ứng trung vương!

Lý Diệu triệt để thả ra thần hồn, để ngọn lửa sinh mệnh không kiêng kị mà điên cuồng thiêu đốt, không ngừng đột phá sinh mệnh cực hạn, nổ ra chí cao chí cường cảnh giới!

Sau lưng hắn, cả tầng lầu cửa sổ trong phút chốc toàn bộ nổ tung, mảnh kiếng bể quay chung quanh hắn múa tung, lại bị tức lãng xoắn thành óng ánh long lanh hạt tròn, phảng phất ở Lý Diệu quanh thân ngưng tụ thành một cái thủy tinh chiến giáp

"Luyện Khí kỳ ba tầng?"

"Luyện Khí kỳ bốn tầng?"

"Luyện Khí kỳ —— năm tầng!"

Không người nào dám tin tưởng nhìn thấy tất cả, nhưng bọn họ linh căn nhưng là rõ ràng cực kỳ nhận biết được, Lý Diệu ngọn lửa sinh mệnh phóng lên trời, thả ra ngoài quang cùng nhiệt, đã xa vượt xa bọn họ cấp số

"Đúng là Luyện Khí kỳ năm tầng!"

Bất luận Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn làm sao một lần lại một lần địa xin thề, mặc kệ Lý Diệu trên người phát sinh nữa bất kỳ chuyện khó mà tin nổi, bọn họ đều tuyệt đối sẽ không cảm thấy kỳ quái, nhưng là giờ khắc này, bọn họ vẫn là ——

Cực! Độ! Chấn động! Kinh!

Lý Diệu quanh thân đều bị mắt trần có thể thấy linh lực cánh chim bao phủ, cuồng bạo linh năng như dung nham ở hắc mạch máu trung tuần trào không thôi, dựa vào linh năng đánh túi bụi, đầu óc của hắc tế bào hoạt động liều mạng tăng lên

Não tế bào sinh động độ 150!

Lý Diệu Nhân trung, toàn bộ thế giới từ từ trở nên nửa trong suốt, hết thấy sự vật đều đã biến thành nhảy lên con số

Não tế bào sinh động độ 200!

Lục Thủ Xà Ma biến mất không còn tăm hơi, đã biến thành liên tiếp con số tổ hợp, bao quát nó hình thể, các chỗ yếu hại, tốc độ, vận động quỹ tích, hoàn toàn con số hóa!

Não tế bào sinh động độ 250!

Con số cùng với con số điên cuồng va chạm, đường nét cùng đường nét lẫn nhau đan dệt, từng cái từng cái đường đạn liều mạng nhảy lên, cuối cùng ngưng tụ tập cùng một chỗ

Não tế bào sinh động độ 300!

Khóa chặt!

Hoàn toàn khóa chặt!

Mặc kệ sáu tay xà ma làm sao bơi lội, mặc kệ lên tới hàng ngàn, hàng vạn số lượng chữ làm sao biến hóa, Lý Diệu đều là có thể ở trong nháy mắt tính toán ra một cái mới đường đạn, vững vàng khóa chặt mục tiêu!

Não tế bào sinh động độ 331!

Lý Diệu một thân gào thét, quanh thân bắp thịt sôi sục, co giãn cực cường bó sát người trang phục chiến đấu đột nhiên căng thẳng, cánh tay cùng nơi ngực dĩ nhiên "Tê a" một tiếng căng nứt mấy cái lỗ thủng, lộ ra màu vàng nhạt cường nhận da dẻ

Một ngọn núi lửa ở trước mặt hấn đột nhiên bạo phát, dung nham hội tụ thành một cái nóng rực đỏ đậm hoả tuyến, hướng sáu tay xà ma mạnh mẽ đánh đánh tới!

Lục Thủ Xà Ma đỏ như máu trong tròng mắt toát ra một tia xem thường, thân thể một bàn một chạy, đang muốn sát hoả tuyến chọt lóe lên

Không nghĩ tới hoả tuyến như là dài ra con mắt, trong nháy mắt làm ra vi điều, như một cái thiêu hồng roi sắt mạnh mẽ đánh kích, Uy Lực vượt xa nó dự phán, trong nháy mắt ở nó ngực ra một chùm huyết hoa!

Lục Thủ Xà Ma con người đột nhiên co rút lại thành hai cái dây nhỏ, phát sinh cực kỳ thâm hỉ lên, cao tốc động cơ, điên cuồng né tránh

Nhưng mà bất luận nó làm sao né tránh, hoả tuyến như ung nhọt tận xương, đuối sát không buông, đem nó đánh cho da tróc thịt bong, tiếng kêu rên liên hồi

"Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!"

Nửa cái giao dịch phòng khách đều bị sáu quân xoay tròn oanh kích pháo tuyệt Cường hỏa lực bao phủ, dường như mấy trăm viên chưởng tâm lôi đồng thời nổ tung

Hoả tuyến đảo qua chỗ, hết thảy đều bị xé ra cái nát tan!

Ròng rã nửa phút, Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn, Mã Giao, Bối Tinh Tinh tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm mà nhìn Lý Diệu trút xuống hỏa lực, phảng phất nhìn thấy một pho tượng chiến thần giáng lâm, đại sát tứ phương!

Mãi đến tận tiếng súng đột nhiên đình, Lý Diệu đem sáu quân xoay tròn oanh kích pháo cùng to lớn hòm đạn đi trước ném đi, nhanh chóng chạy đến bên cạnh bọn họ, những đồng bạn hãy còn chưa kịp phản ứng

"Người, người đem nó làm thịt?"

Mã Giao âm thanh run

Nhìn thấy Lý Diệu vừa nãy khủng bố biểu hiện, Mã Giao không hoài nghi chút nào, Lý Diệu cái tên này một phát lên phong đến, coi như là một ngọn núi chặn ở trước mặt hắn, hắn cũng có trực tiếp đem Đại Sơn đánh nổ!

"Làm cái quỷ, nhân gia là yêu tướng!"

Lý Diệu khóe mắt, lỗ mũi, lỗ tai, khóe miệng tất cả đều tràn ra máu tươi, hình tượng có chút dữ tợn, bởi vì là quá độ tiêu hao trí tuệ, chính ở vào tẩu hỏa nhập ma biên giới

Hắn một bước nhảy lên bệ cửa sổ, điên cuồng hét lên một tiếng:

"Đi mau, muốn không liền đi không được rồi!"

Mọi người như vừa tỉnh giấc chiêm bao, gánh người bệnh, ba chân bốn cẳng bò lên trên bệ cửa sổ

"Hí! Hí!"

Sau lưng bọn họ, bị nổ đến thương tích đầy mình sáu tay xà ma truyền đến từng trận bạo ngược gầm rú

Nó tình hình gay go tới cực điểm, toàn bộ cánh tay trái liên quan xương bả vai đều bị bắn nổ, trái tim nghiêm trọng bị thương, chỉ sợ Lý Diệu lại đẩy nó oanh kích nửa phút, liền có thể đưa nó tươi sống đánh giết

Chỉ tiếc, Lý Diệu tính toán lực phát huy đến cực hạn, nhiều hơn nữa một giây, đều sẽ tại chỗ tẩu hỏa nhập ma

"Ầm!"

Lục Thủ Xà Ma đang muốn truy đuổi, trên trần nhà lên nhằng nhịt khắp nơi bài khí quán nói cùng chiếu sáng thiết bị âm âm sụp đổ, toàn bộ nện ở trên người nó

Nhưng là Lý Diệu biết mình chống đỡ không được bao lâu, ở thời khắc sống còn, cố ý phân ra một phần hỏa lực, đem cố định đường ống cùng chiếu sáng thiết bị liên tiếp nơi hết thủy đánh gãy

Những thứ đồ này đương nhiên áp bất tử sáu tay xà ma, nhưng có thể ngăn cản nó mấy giây

Lý Diệu sáu người liền thừa dịp mấy giây thời gian, thả người nhảy một cái, từ lầu bảy nhảy xuống!

"Đem linh năng tẩm chấn kích phát đến mạnh nhất!"

Giữa không trung, cuồng phong gào thét, Lý Diệu cao giọng thét lên

"!"

Tất cả mọi người đều sẽ áo chống đạn linh năng kích phát đến cực hạn, mở ra từng đạo từng đạo trong suốt hình cung tẩm chấn

"Hí!"

Lục Thủ Xà Ma cuối cùng từ vắn vẹo một đoàn kim loại đường ống bên trong tránh ra, hô hấp trong lúc đó, đạn đến trước cửa sổ

Rơi vào hết sức điên cuồng nó, đã không để ý sau khi đi ra ngoài liệu sẽ có bị cấp cao người tu chân phát hiện, nó đầy đầu chỉ có một ý nghĩ, là được đuổi theo những nhân loại này, giết chết bọn họ

Chí ít, muốn giết chết cái kia dùng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, cho nó tạo thành trọng thương thiếu niên!

Nghĩ tới đây, sáu tay xà ma lại trùng Lý Diệu vứt bỏ oanh kích pháo cùng hòm đạn, hận hận nhìn lướt qua

Loại vũ khí này nó đã sớm từng trải qua, chỉ có thể đối phó yêu Binh cấp tôm tép nhỏ bé, không nghĩ tới có thể đối với nó tạo thành trọng thương!

Đang lúc này, sáu tay xà ma thân tử cứng đờ, bỗng nhiên cảm ứng được một luồng cực kỳ sắc bén khí tức nguy hiểm

Dường như một cái nào đó cường giả tuyệt thế phá tan hư không, xuất hiện ở bên cạnh nó

Lục Thủ Xà Ma mỗi một tấm vảy đều chăm chú súc lên, ánh mắt sợ hãi bắn khoản nửa ngày, cuối cùng rơi vào cách mình cách đó không xa hòm đạn lên

"Trong này "

Lục Thủ Xà Ma cả người run lên, cực kỳ hoảng sợ địa tiếng rít lên

Hầu như cùng trong nháy mắt, sắp rơi xuống đất Lý Diệu, ở bên hông mạnh mẽ ấn xuống một cái

"Ầm!"

Sáu tầng, bảy tầng, tám tầng, cổ phiếu trung tâm giao dịch ròng rã ba cái tầng trệt, trong phút chốc bị Uy Lực to lớn nổ tung oanh thành một cái biển lửa, ngọn lửa từ mỗi một cánh cửa sổ phun mạnh mà ra, phảng phất vô số đầu hỏa diễm ngưng tụ mà thành hung thú muốn bay nhào đi ra, rồi lại bị sức mạnh vô hình lôi trở lại, ở cao ốc bên trong điên cuồng tàn phá

Cuồn cuộn sóng nhiệt dường như sáu chuỗi chuỳ sắt lớn, ở sáu người sau lưng mạnh mẽ oanh một cái, đem bọn họ đập ầm ầm đến ở địa

Dù cho là thép thiết cốt người tu chân, đều có chút không chịu nổi, Mã Giao cùng Bối Tinh Tinh đều phun ra một ngụm máu tươi, đứt đoạn mất tận mấy cái xương

Có điều giờ khắc này, còn chưa tới thở dốc thời điểm

"Đi mau!"

Lý Diệu đi trên đầu vỗ một tấm đóng băng phù, sắp đun sôi đại não mạnh mẽ hạ nhiệt độ, sáu người giúp đỡ lẫn nhau, một hơi chạy ra mấy trăm mét, rốt cục không chống đỡ nổi, đầu tiên là quỳ một chân trên đất, sau đó liền ngã chổng vó lên trời địa ngã trên mặt đất

"Tích tích!"

Linh vãng kết nối với!

Triệu Thiên Trùng lập tức phát sinh tín hiệu cầu viện

Bốn phương tám hướng cao ốc trung, cũng không có thiếu chiến đấu
tiểu đội cảm ứng được cổ phiếu trung tâm giao dịch truyền đến vụ nổ lớn,
mấy chục tên người tu chân chính đang cao tốc tới rồi

Mọi người chỉ ngây ngốc mà nhìn cổ phiếu trung tâm giao dịch

Hỏa ma tướng ba cái tầng trệt hoàn toàn nuốt chửng, chính đang lan tràn
lên phía trên, chính đồng nhà lớn đỏ chót một mảnh

Một đoàn đen thùi lùi bóng người từ liệt diễm trung trốn ra, ở trên bệ
cửa sổ lung lay loáng một cái, liền từ lầu bảy rơi xuống, đã đốt cháy khét,
trả lại ở giữa không trung liền chia năm xẻ bảy, đi đời nhà ma

", sẽ không là được sáu tay xà ma chứ?"

"Đến tột cùng tình huống thế nào, làm sao có thể có phát sinh Uy Lực
lớn như vậy nổ tung?"

"Là bom? Lý Diệu trên người người trả lại ở lại Uy Lực như thế Cường
bom? Cái này bom cái đầu đến bao lớn a, người giấu ở nơi nào, ta làm sao
vẫn không phát hiện?"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Hết thấy ánh mắt đều tập trung đến Lý Diệu trên người

"Là thiên lôi địa hỏa "

Lý Diệu nhẹ nhàng xoa Thái Dương huyệt, một mặt mệt mỏi giải thích,
"Ta ở đem pháp bảo hòm cải trang thành hòm đạn thì phát hiện, chúng ta
lần này là nội tuyến tác chiến, bất cứ lúc nào đều có thể được cấp dưỡng bổ
sung, tuy rằng hai cái viên đạn liên là ít một chút, nhưng không cần thiết
mang tới rỗng rã một ruộng lớn đạn "

"Thật mang tới nhiều như vậy viên đạn, trả lại không đánh quang, nòng súng trước hết báo hỏng, chẳng phải là rất lãng phí?"

"Vì lẽ đó, ta liền đem hòm đạn đổi thành song trọng kết cấu, bên ngoài trang viên đạn, nơi trọng yếu nhưng là do ta tự tay cải trang mà thành, mười cái thiên lôi địa hỏa tổ hợp lên siêu cấp đại bom "

"Mười cái thiên lôi địa hỏa!"

Tất cả mọi người đều chấn kinh rồi, dùng một loại cực kỳ sợ hãi ánh mắt nhìn chăm chăm Lý Diệu

Thiên lôi địa hỏa là quân đội tự mình luyện chế nổ tung loại pháp bảo, chọn dùng độ cao cô đọng hệ "lửa" tinh thạch cùng hệ sét tinh thạch, hơn nữa đặc thù kích phát phù trận nối liền cùng nhau

Một khi nổ tung, danh xưng với thực, giống như thiên lôi giáng lâm, địa hỏa bạo phát!

Có điều thiên lôi địa hỏa thể tích rất lớn, phân lượng rất nặng, Uy Lực quá mạnh mẽ, cũng không thích hợp từng binh sĩ mang theo, ném mạnh sử dụng

Chủ yếu là dùng để đảm nhiệm địa lôi, hoặc là đối với cố định yêu thú sào huyệt thực thi phá bài tập

Không nghĩ tới Lý Diệu lại một hơi dẫn theo mười cái, trả lại lắp ráp ở cùng nhau, đây cũng quá phát điên đi!

Lục Thủ Xà Ma nguyên bản liền bị thương nặng, lại bị sáu quân xoay tròn oanh kích pháo mạnh mẽ oanh nửa phút, cuối cùng ở khoảng cách gần ném trái mười cái thiên lôi địa hỏa đồng thời nổ tung tứ vị, bị chết thực sự là một chút đều không oan uổng

"Nhưng là "

Biết chân tướng sau khi, tất cả mọi người đều mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nửa ngày nói không ra lời

Vừa nghĩ tới chính mình đã từng cùng mười cái thiên lôi địa hỏa khoảng cách như thế gần, nếu như Lý Diệu cải trang kỹ thuật hơi hơi thiếu một chút, trong lúc vô tình phát động bom, bọn họ liền một cộng lông đều không còn sót lại đến a!

Sồn cả tóc gáy, tuyệt đối sồn cả tóc gáy!

"Người, người mang nhiều như vậy thiên lôi địa hỏa làm gì? Người sẽ không đã sớm ngờ tới muốn đối phó yêu tướng chứ?"

Mã Giao lắp ba lắp bắp địa hỏi

Lý Diệu nở nụ cười:

" ngược lại không là, sợ dĩ mang tới nhiều như vậy thiên lôi địa hỏa, là cân nhắc vạn nhất rơi vào tử địa, bị yêu thú mạnh mẽ vây quanh, không đường có thể trốn thì, có thể dùng đến từ bạo "

"Ta kèn kèn Lý Diệu, tuy rằng chỉ là trong giới Tu Chân một cái thực lực thấp kém vô danh tiểu tốt, nhưng cũng không phải tốt như vậy giết "

"Muốn giết ta? Mặc kệ là yêu tướng được, yêu vương cũng được, đều muốn trả giá trí mạng đánh đổi!"

Mọi người á khẩu không trả lời được, trầm mặc bán hôm sau, Bối Tinh Tinh thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhỏ giọng đối với Mã Giao nói:

"Vừa bắt đầu nhìn thấy hãn, ta còn có chút không tin, như vậy một cái gánh sáu quân xoay tròn oanh kích pháo cùng chiến đao hạng nặng gia hỏa,

làm sao có khả năng lặng lẽ lên vào Cao Dã trung tâm chỉ huy, đối với Cao Dã thiên tài như vậy quan chỉ huy thực thi trăm thủ chiến thuật?"

"Hiện tại ta tin!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Hoàn Toàn Thắng Lợi

Hai ngày sau, sáng sớm

Nghiêm khắc trời đông giá rét đã qua, vạn vật thức tỉnh, cỏ mọc én bay mùa xuân sắp đến

Lý Diệu từ chữa bệnh khoang trung nhảy lên một cái, trên người trả lại lưu lại màu xanh nhạt năng lượng cao dịch dinh dưỡng, theo bắp thịt một trận quỹ dị rung động, hết thấy dịch dinh dưỡng đều xuyên thấu qua lỗ chân lông, hút vào huyết nhục, tẩm bổ cường tráng thể phách

Chỉ chốc lát sau, quanh thân chảy ra từng viên một màu đen nước tiểu châu, tỏa ra nhàn nhạt kích thích tính khí tức

Đó là tụ huyết cùng trong cơ thể tuần hoàn hình thành bỏ đi vật

Lý Diệu nhẹ nhàng run lên, tóc gáy nổi lập, hết thấy nước tiểu châu đều bị chấn động không còn thấy bóng dáng tẩm hơi

Cười ha ha, mặc vào màu đen bó sát người trang phục chiến đấu, ung dung thích ý địa giẫm ra một thoáng gân cốt, Lý Diệu tùy ý làm mấy bộ (chiến thú 13 thế) đánh chết động tác

Chữa bệnh bên trong lều cỏ nhất thời truyền đến tiếng rỗng ngâm hồ gầm

Cứ việc còn chưa bước lên Luyện Khí kỳ sáu tầng, nhưng hăn ngờ ngờ có thể nhìn thấy, một cái tỏa ra ánh sáng lung linh Thông Thiên đại đạo,

chính đang trước mặt chậm rãi triển khai, đi về lên chín tầng mây, vô tận biển sao

"Lần này thanh trạch thị cuộc chiến, thực sự là thu hoạch khá dồi dào, không chỉ mò đến lượng lớn học phân, hơn nữa còn nắm đến xông lên Luyện Khí kỳ cấp trung một điểm thời cơ "

"Một khi xông lên Luyện Khí kỳ cấp trung, linh khí có thể dùng với thực chiến, sức chiến đấu sẽ có bay vọt tính đột phá, cùng Luyện Khí kỳ cấp thấp không thể giống nhau "

"Đúng rồi, đều qua hai ngày, không biết trận chiến cuối cùng học phân tính toán ra đến không có "

Lý Diệu không thể chờ đợi được nữa địa mở ra tinh não, tiến vào đại hoang chiến viện nhiệm vụ hệ thống

Bởi vì là trận chiến cuối cùng là cùng liên bang đệ nhất học viện quân sự học sinh liên thủ, chiến công phân phối dính đến hai trường trong lúc đó giao thiệp phép tính hết sức phức tạp, vì lẽ đó cũng không có tại chỗ kết toán

Cho tới giờ khắc này, Lý Diệu vừa tiến vào nhiệm vụ hệ thống, nửa trong suốt màn ánh sáng bên trong lập tức tuôn ra một chuỗi dài thu được học phân tin tức, lạnh lạnh "Leng keng leng keng" không ngừng bên tai

"Oa, phát tài!"

Lý Diệu hai mắt lờ lờ toả sáng

Kim phượng đại đạo là yêu thú trên mặt đất cuối cùng cứ điểm độ nguy hiểm cực cao, như Lý Diệu như vậy lớp dưới học sinh dám vào đi mạo hiểm, có thể thu được ngoài ngạch học phân khen thưởng

Mà hệ thống trải qua phức tạp tính toán sau khi, lại sẽ đánh giết sáu tay xà ma phần lớn công lao đều toán ở trên đầu hăn

Một mình hăn liền phân đến 60 % chiến công, còn lại năm người tổng cộng tài trí đến 40 %

Hơn nữa đánh giết huyền tích cùng với lượng lớn cấp thấp yêu Binh chiến công, cùng với áp chế cả tòa cổ phiếu trung tâm giao dịch chiến công, còn có phía trước mấy trận chiến đấu tích lũy xuống chiến công

Chỉ là lần này thanh trạch thị chiến dịch, Lý Diệu chiến công toàn bộ hồi đoái thành học phân, đã vượt qua 10 ngàn đạt đến khủng bố 16993 phân, so sánh với học kỳ rỗng rã nửa năm thu được học phân đều muốn nhiều!

Hai người lẫn nhau, hăn tổng học phân là được 23749 phân

Chủ yếu là ở chọn mua các loại pháp bảo cùng với nguyên liệu thì, tiêu hao lượng lớn học phân, bằng không tổng điểm thậm chí có thể vượt qua 25,000 phân!

Dù vậy, cái này cũng là một cái con số hết sức kinh người

Liền ngay cả Đinh Linh Đang cùng Bành Hải ở đại một nửa học kỳ sau thì, đều không thể đạt đến hăn như thế khủng bố thành tích

Lý Diệu đã sáng lập đại hoang chiến viện gần hai mươi năm qua nhanh nhất quét phân ghi chép

"Vận may, lần này vận may thật sự quá tốt rồi "

Lý Diệu khẽ mỉm cười hơn hai vạn phân bên trong, rất lớn một phần đều là cuối cùng đánh giết sáu tay xà ma mang đến

Lục Thủ Xà Ma là cấp thấp yêu tướng thực lực có thể so với Trúc cơ kỳ cấp thấp người tu chân, còn hẳn chỉ là một tên Luyện Khí kỳ cấp thấp người tu chân, song phương chênh lệch rất lớn

Hẳn lấy yếu thắng mạnh, vượt cấp giết quái, trả lại cứu vớt năm tên đội hữu, những yếu tố này tương đương đi vào thu được khen thưởng thêm là con số trên trời

Hệ thống rất cục biểu hiện xong thật dài một chuỗi chiến công tin tức, cuối cùng nhắc nhở hẳn có ba cái lựa chọn

Số một, là đem hết thầy chiến công đều chuyển hóa thành học phân, tổng cộng là 16993 phân

Thứ hai, là đem nhất định tỉ lệ chiến công trực tiếp chuyển hóa thành tiền

Số tiền kia trung một phần đến từ chính quốc gia khen thưởng

Tinh Diệu liên bang quanh năm ở vào trạng thái chiến tranh, hết thầy thu thuế bên trong, quan trọng nhất là được "Quốc phòng thuế "

Mà quốc phòng thuế công dụng, một mặt là đảm nhiệm quân phí, mặt khác là được thành lập một cái chuyên môn quỹ, kêu là quân nhân hiện dịch sẵn giết yêu thú sau khi, căn cứ thực lực mạnh yếu, liền dành cho phần thưởng nhất định

Mặt khác, yêu thú thân thể vật liệu, là rất đáng giá

Lục Thủ Xà Ma tự không cần phải nói, tuy rằng huyết nhục đều bị đốt cháy khét, nhưng nó xà đảm, trái tim chờ chút, đều là phi thường quý giá thiên tài địa bảo

Coi như là hắc giáp con bộ ngựa như vậy cấp thấp yêu Binh, nó vô cùng sắc bén nhận hình chân trước, là một loại hiếm thấy vật liệu

Quân đội quét tước chiến trường sau khi, sẽ đem tất cả yêu thú thi thể đều sưu tập lên, phân loại, tiến hành gia công sau khi, là có thể lấy ra buôn bán

Mà cuối cùng đoạt được ngoại trừ một phần nhỏ nộp lên trên quốc gia ở ngoài, phần lớn đều sẽ dựa theo video chiến đấu trung ghi chép chiến công, phân phối cho tham chiến nhân viên

Cái này cũng là tăng lên chiến đấu tính tích cực một loại cách làm

Bằng không nhân gia người tu chân thật xa tới rồi liệu sống liệu chết, không để ý trả lại có thể ngã xuống

Một chút khen thưởng cũng không cho, cũng làm người ta hy sinh vì nghĩa, vậy cũng quá không còn gì để nói

Đương nhiên, nếu như Lý Diệu đối với một số vật liệu rất có hứng thú, nói cách khác hắc cần gấp sáu tay xà ma xà đảm đến tu luyện, như thế đưa ra xin sau khi, cái này xà đảm là sẽ trả lại hắc, là được được tiền tài hoặc là học phân khen thưởng, sẽ hơi hơi ít một chút

Muốn học phân, vẫn là tiền, vẫn là vật liệu?

Lý Diệu chỉ hơi trầm ngâm, liền lựa chọn toàn bộ chuyển hóa thành học phân

Hắc có học bổng, còn có liên bang cấp một thương tàn quân nhân đặc thù tiền trợ cấp, trường học lại không thu hắc học chi phí phụ, trước mắt cũng không thiếu tiền

Mà sáu tay xà ma, huyền tích, giáp vàng con bộ ngựa loại hình yêu thú thân thể vật liệu, đối với hắn không quá to lớn tác dụng

Học phân, nhưng là tiền tài cùng vật liệu thứ càng quý giá

Có hơn hai vạn cái học phân, hắn là có thể thân mời một ít cao cấp vũ đấu hệ chương trình học, tu luyện uy lực mạnh mẽ thượng thừa công pháp, ở con đường tu chân lên càng chạy càng xa, tương lai còn sợ kiếm lời không tới ngàn tỉ dòng dõi?

Sống nghĩ mỹ hảo tương lai, Lý Diệu "Khà khà" nở nụ cười thuận lợi cắt đến diễn đàn giao diện

Thanh trạch thị cuộc chiến là muôn người chú ý tiêu điểm, mỗi ngày, không có tham chiến bạn học đều sẽ thông qua mạng lưới quan tâm chiến sự tiến triển, trường học trả lại chuyên môn ở trong diễn đàn mở một cái thanh trạch thị cuộc chiến chuyên khu, hết thấy tình hình trận chiến đều ở chuyên khu trung tiến hành thảo luận

Các bạn học nhiệt tình phi thường tặng vọt, không thời gian vài ngày liền phát sinh hơn vạn điều thiếp mời mỗi một điều thiếp mời đều có hàng trăm hàng ngàn cùng thiếp

Mà trong đó không ít thiếp mời chủ đề, đều là Lý Diệu!

"Mạnh mẽ! Sinh viên đại học năm nhất đối chiến thiết giáp ngạc quy, gọn gàng nhanh chóng đánh giết yêu thú!"

"Điên cuồng! Thực sự quá điên cuồng! Luyện Khí kỳ duy nhất học sinh, cầm trong tay sáu quả xoay tròn oanh kích pháo, chính diện gắng chống đỡ sáu tay xà ma!"

"Kèn kèn Lý Diệu, đến tột cùng là thần thánh phương nào?"

Mọi việc như thế thiếp mời mãi bình đều là, bên trong đều là Lý Diêu video chiến đấu, thậm chí có người đem hẳn ở ma giao đảo cực hạn khiêu chiến tái lên video đều đào lên, "Kền kền Lý Diêu" hiển hách hung danh đã truyền khắp toàn bộ đại hoang chiến viện, thậm chí ngay cả một ít trú điểm ở sóng dữ thành tu luyện tông phái, đều nghe nói khóa này tân sinh trung có một cái bên người mang theo mười viên thiên lôi địa hỏa ngoan nhân!

Trong lúc nhất thời, Lý Diêu trở thành sóng dữ thành mọi người đều biết nhân vật nổi tiếng, danh tiếng hoàn toàn đem Triệu Thiên Trung, Lỗ Thiết Sơn những này đặc chiêu sinh cho che lại đi tới

Không ít người cho rằng hẳn năm đó Đinh Linh Đang cùng Bành Hải đều cường đại hơn, càng nhiều người thì lại cho rằng, mặc kệ Lý Diêu thực lực tuyệt đối có hay không có thể cùng năm đó hai người đánh đồng với nhau, chỉ ít hẳn điên cuồng trình độ là vượt xa hai người

Dù sao bất kể là Đinh Linh Đang vẫn là Bành Hải, cũng không có ở lại mười cái thiên lôi địa hỏa ở trên chiến trường đi bộ nhàn nhả a!

Đại hoang chiến viện học sinh sùng bái cường giả càng kính nể điên cuồng cường giả, không ít người đối với Lý Diêu đều khâm phục đến phục sát đất, thậm chí đang âm thầm đoán, nói không chắc hẳn thật có thể một đường thế như chẻ tre địa quét xuống 40 ngàn cái học phân, sáng tạo ra một hạng chưa từng có ai điên cuồng ghi chép!

Những này thiếp mời, khiến cho Lý Diêu khóe miệng không tự chủ được địa xả lên phác hoạ ra khuếch cười to khúc khích

Đều là máu nóng người trẻ tuổi, ai còn không điên nhi lòng hư vinh?

Lý Diêu hài lòng địa thở dài, ngẫm lại nhân sinh thực sự là khó mà tin nổi, năm ngoái lúc này hẳn trả lại đang vì có thể không thi đậu trọng điểm đại học mà giãy dụa, như mệnh mông Hắc Dạ dạo chơi phía trước không

nhìn thấy một tia sáng, cái gì chín đại tinh anh liên giáo, căn bản là cao cao treo ở đám mây, xa không thể vờn tồn tại

Vén vén một năm, hắc liên trở thành đại hoang chiến viện nhân vật nổi tiếng, ở giấc mơ trên đường cực tốc bão táp

Lại quá một năm, sang năm hôm nay, lại sẽ làm sao?

Lý Diệu mơ tưởng mong ước, ý nghĩ kỳ quái

Đang lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận huyên náo, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đầy mặt sắc mặt vui mừng địa vọt vào chữa bệnh lều vải, khua tay múa chân, điên cuồng hét lên kêu loạn:

"Đại thắng! Chúng ta thắng lợi!"

"Thú triều bị đánh đuổi, lỗ sâu triệt để đóng!"

"Chúng ta không chỉ hoàn toàn thắng lợi, trả lại tù binh một tên yêu vương!"

"Lý Diệu, đi mau, đại đội nhân mã đem tù binh đều từ dưới nền đất đẩy ra ngoài, chúng ta nhanh đi xem yêu vương a!"

Lý Diệu đầu tiên là sửng sờ, lập tức một bính cao ba thước, mạnh mẽ vung vẩy một hồi năm đấm, đập ra chồng chất bảy tầng sóng khí:

"Bắt sống một tên yêu vương? Quá tuyệt!"

Trải qua cổ phiếu trung tâm giao dịch huyết chiến, ba người đồng thời vào sinh ra tử, kết làm thâm hậu hữu nghị, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn ở Lý Diệu trước mặt không còn đặc chiêu sinh cái giá, ba người kề vai sát cánh, cười vui vẻ địa đi ra ngoài

Đại thắng tin tức khiến mấy chục toà nơi đóng quân sôi trào khắp chốn, hội tụ thành chúc mừng hải dương

Bất kể là cấp thấp người tu chân vẫn là trong quân đội tuổi trẻ binh sĩ, tất cả đều như ong vỡ tổ mà tuôn ra đến vây xem, binh sĩ trả lại có thể miễn cưỡng đè nén xuống tâm tình kích động, đến từ địa phương lên người tu chân có thể quản không được nhiều như vậy, không ít người điên cuồng hét lên kêu loạn, hướng lên trời thả thương, còn có người đem phi kiếm đều kích bắn ra, ở giữa không trung tỏa ra ánh sáng lung linh, va chạm nhau, xô ra một chùm bông bảy màu rực rỡ khói hoa

"Thắng lợi! Chúng ta thắng lợi!"

"Đại thắng, đại thắng a!"

"Yêu vương thì lại làm sao? Dám to gan xâm phạm Thiên Nguyên giới, đem người nắm lên đến cái nút!"

Lý Diệu ba người ba chân bốn cẳng địa bò lên trên một chiếc tinh thạch chiến xa, điểm mũi chân hướng về phía trước nhìn tới

Xán lạn hào quang chiếu rọi xuống, một nhánh đặng đặng sát khí đội ngũ từ đằng xa chậm rãi đi tới

"Xem, chúng ta đại bộ đội từ dưới nền đất Khải toàn, nhiều như vậy cao cấp Yêu tộc, đều là tù binh!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Xử Phạt Mức Cao Nhất Theo Pháp Luật

Đi ở đội ngũ phía trước nhất chính là Nhị Thập tên đỉnh khôi quán, trên người mặc tinh khải người tu chân, thực lực chỉ ít ở Trúc cơ kỳ trở lên, lại trải qua tinh khải tăng cường, dường như Nhị Thập chỉ thiêu xuyên bầu trời cây đuốc, giờ nào khắc nào cũng đang phun ra nuốt vào mạnh mẽ linh lực làn sóng

Lý Diệu những này cấp thấp người tu chân linh căn tất cả đều nhận biết được tuyệt Cường áp lực, lỗ chân lông trong nháy mắt khóa lại, liền một tia linh tia cũng không dám thả ra ngoài

Như vậy nồng nặc sát ý, cũng không phải người ta cố ý hành động, mà là ở tối tăm không mặt trời dưới nền đất cùng yêu thú luân phiên huyết chiến sau khi, thần hồn một cách tự nhiên bao phủ lên một tầng sát khí

Nếu là thân kinh bách chiến, giết chóc hơn vạn, sát khí thậm chí có thể cô đọng thành hình, dùng cho chiến trường sát phạt, linh khí càng sắc bén gấp trăm lần

Cứ việc những người tu chân này trên người tinh khải đều tàn khuyết không đầy đủ, nhiễm vết máu loang lổ, then chốt liên tiếp nơi cùng tinh xảo phù văn đều ăn mòn hơn nửa

Xem ở Lý Diệu Nhân trung, vẫn là lại muốn lại đổ, hận không thể chạy tới bái một bộ hạ xuống, cho mình mặc vào

Nhị Thập tên tinh khái tu sĩ nghênh ngang, uy phong lẫm lẫm đi qua, phía sau là mấy chục chiếc xe lớn, yêu khí trùng thiên, khe hở nơi trả lại nhỏ xuống chất lỏng sền sệt, bên trong chứa đầy yêu thú thi thể

Đây chỉ là nhóm đầu tiên, còn có lượng lớn yêu thú thi thể đều trong lòng đất, nhất định phải mau chóng xử lý, bằng không khởi xướng ôn dịch, không phải là đùa giỡn

Vận chuyển yêu thú thi thể đoàn xe quá khứ sau khi, là được tinh thạch chiến xa kéo từng cái từng cái đại lồng sắt, mỗi một cái lồng sắt thượng đồ lít nha lít nhít địa điều khắc mấy trăm đạo phù trận, cái bệ thượng trả lại khảm nạm vô số tinh thạch, hồ quang keng keng vang vọng, ở lan can sắt trong lúc đó đi khắp

Trong lồng sắt, là từng con nôn nóng bất an mạnh mẽ yêu thú, phát hiện mình lại bị nhân loại vây xem, càng thêm nổi trận lôi đình, nhảy nhót từng bừng, liều mạng giãy dụa

Nhưng là mỗi lần chạm được lồng sắt, đều sẽ đưa tới một tia chớp, điện cho bọn họ nghe răng trợn mắt, vẫy dưng đứng, trong không khí đầy rẫy nhàn nhạt mùi thú chết

"Những thứ này đều là yêu tướng, lần này tổng cộng tù binh mười chín tên yêu tướng, thật không dễ dàng!"

Triệu Thiên Trùng cười nói

Lý Diệu nhìn chăm chú nhìn tới, phát hiện bị giam ở trong lồng sắt yêu tướng, cùng yêu Binh cấp một yêu thú cấp thấp không giống, trên người đại thể xuất hiện một chút xấp xỉ nhân loại đặc thù

Đặc biệt hai mắt của bọn họ, có thể rõ ràng nhìn thấy sợ hãi, phần nộ, cừu hận cùng với lộ hết ra sự sắc bén sát ý

Trong đó một ít đặc biệt hung hãn yêu tướng, mặc dù bị Thiểm Điện liên tục bổ trúng, bổ ra vết thương sâu tới xương, nhưng là không hề để ý, vẫn chết nhìn chòng chọc bên người người tu chân cùng binh sĩ

Dường như muốn dùng hung tàn ánh mắt, đem nhân loại hết thảy xé thành mảnh vỡ

"Liên như thế hung hãn yêu tướng đều có thể tù binh, lần này dưới nền đất đại chiến trình độ kịch liệt, thực sự là khó có thể tưởng tượng!"

Lý Diệu chà chà thán phục, không khỏi sinh ra một tia quý ý

Vừa nãy nhìn trên diễn đàn thiệp mời, hắn trả lại dào dạt đắc ý, cảm giác mình có thể đánh giết một con trọng thương cấp thấp yêu tướng, đã tương đương lợi hại

Cho tới giờ khắc này, hắn mới ý thức tới mình và cao thủ chân chính trong lúc đó, đến tột cùng có chênh lệch lớn bao nhiêu

Nếu để cho hắn thâm xuống lòng đất chiến trường, chỉ sợ liên một canh giờ đều chống đỡ không tới, liền bị xoắn thành thịt nát

"Còn chưa đủ mạnh mẽ a!"

"Hiện tại ta chỉ có điều ở đại hoang chiến viện hơi nhỏ tiểu nhân tiếng tăm, người ta xem trọng chỉ là tiềm lực của ta "

"Đặt ở bao la cực kỳ trong giới Tu Chân, ta còn là một bé nhỏ không đáng kể tiểu nhân vật, liền tham dự dưới nền đất đại chiến tư cách cũng không có "

"Trở nên mạnh mẽ, ta nhất định phải mau chóng trở nên mạnh mẽ, ít nhất phải Đinh Linh Đang cùng Bàn sư huynh càng trẻ trung liền tiến vào Trúc cơ kỳ, mới có tư cách tham dự chân chính Tu Chân Giới đại chiến!"

Lý Diệu yên lặng nghĩ, Lỗ Thiết Sơn bỗng nhiên đẩy hẳn một cái:

"Yêu vương đến rồi!"

Lý Diệu bỗng cảm thấy phấn chấn, nhón chân lên, rướn cổ lên, đôi mắt viễn vọng

Còn chưa nhìn thấy yêu vương, tầm mắt đầu tiên bị một tên mọc ra củ tỏi tị, có chút giống là chó xồm xấu xí nam tử cướp đi

Người này chưa xuyên tinh khải, chỉ khoác lên một cái rộng rãi vải bố trường bào, hai tay đều núp ở rộng lớn trong tay áo

Cả người không lộ ra ngoài, nhưng mơ hồ tỏa ra tinh khải tu sĩ đều muốn khí tức mạnh mẽ

Đặc biệt hẳn lung lên trong tay áo, phảng phất cất giấu một cái cực kỳ đáng sợ binh khí, mặc dù Lý Diệu khoảng cách hẳn trả lại có mấy trăm mét xa, đều có thể cảm nhận được cái này binh khí thượng tản mát ra khí tức nguy hiểm

"Là chiến đao?"

Từ tay áo bên ngoài đường viền mơ hồ đến xem, người này dùng chính là chiến đao loại pháp bảo

Lý Diệu gần nhất đang nghiên cứu chiến đao, ánh mắt không tự chủ được tập trung đến người này tay áo thượng, bị chuôi này thâm tàng bất lộ tuyệt thế chiến đao hấp dẫn

Ánh mắt chỉ ngưng tụ ba giây đồng hồ, Lý Diệu bỗng nhiên cảm thấy da đầu phát nổ, phảng phất một thanh vô hình chiến đao từ khi người này trong tay áo bắn nhanh ra, một đao chém tới, thế không thể đỡ, ở giữa cổ họng của hẳn!

"A!"

Lý Diệu không nhìn được than nhẹ một tiếng, thân hình lão đảo, rút lui hai bước, suýt chút nữa từ tinh thạch trên chiến xa rơi xuống

Hai tay che yết hầu, cái trán chảy ra mồ hôi lạnh, hầu kết thượng mơ hồ làm đau cảm giác dĩ nhiên như vậy chân thực, Lý Diệu nổi lên cả người nổi da gà, như là chết quá một hồi!

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn hết sức kỳ quái địa liếc mắt nhìn hắn, không hiểu tại sao Lý Diệu đột nhiên lòng bàn chân như nhũn ra

Mấy ngoài trăm thước, củ tỏi tị nam tử nhận biết được Lý Diệu dị dạng, nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, trong mắt loé ra một tia kinh ngạc

"Người này là được bách chiến đao minh Phó minh chủ Long Văn Huy, đại hoang thượng tiếng tăm lừng lẫy yêu thú thợ săn, Kết Đan Kỳ cường giả, thanh trạch thị cuộc chiến đỉnh cao sức chiến đấu một trong, yêu vương chính là bị hắn tù binh!"

Triệu Thiên Trùng giới thiệu

"Hóa ra là kết đan cường giả, không trách thực lực mạnh mẽ như thế, chỉ có điều dò xét hắn một hồi, lại như là bị chém một đao, căn bản không chống đỡ được!"

Lý Diệu lòng vẫn còn sợ hãi, sớm biết là kết đan cường giả, hắn làm sao dám nhìn trộm người ta binh khí đây?

Hít sâu một hơi, thu nhiếp tâm thần, Lý Diệu nheo mắt lại, hướng Long Văn Huy phía sau nhìn tới

Long Văn Huy phía sau hai chiếc tinh thạch chiến xa song song, kéo một to lớn không gì so sánh được trong suốt lao tù, hết thủy lan can đều là

dùng óng ánh long lanh thủy tinh vật liệu chế tạo, không chỉ bên ngoài điêu khắc lít nha lít nhít phù văn, liền ngay cả thủy tinh bên trong đều trôi nổi vô số đạo loại nhỏ phù trận, bốc ra biến hoá thất thường hào quang

Lao tù bên trong, đứng thẳng một tên thân cao vượt qua hai mét hình người quái vật, quanh thân bao trùm nhạts vảy màu xanh, phía sau vẫn dài ra một cái hẹp dài đuôi, ngũ quan rõ ràng có thể biện, dường như vẩy vẩy mặt người, hai cái sừng phóng lên trời, bên trái một cái nhưng là tận gốc gãy vỡ, chảy ra chất lỏng màu vàng kim nhạts

Tên này yêu vương bàn tay cùng bàn chân tâm đều bị thủy tinh trường đình xuyên thủng, dùng thủy tinh xiềng xích cố định ở lao tù tứ phương, xương bả vai thượng cẳng là đâm thật sâu vào hai chi màu tím nhạts mũi nhọn, một khắc không ngừng mà phóng thích Thiểm Điện

Liền ngay cả Lý Diệu ở trăm mét có hơn, đều có thể nghe được yêu vương trong cơ thể tuôn ra "Đùng đùng" tiếng

Yêu vương trên mặt không nhìn ra nửa điểm vẻ mặt, chỉ có con người nơi sâu xa nhất, tình cờ thả ra một đạo hung tàn đến cực điểm tinh mang, chậm rãi đảo qua toàn trường, phảng phất ở xem một đám bé nhỏ không đáng kể giun dế

Bỗng nhiên, nó hướng Lý Diệu hơi hợt địa liếc mắt nhìn

Mạnh mẽ! Khủng bố! Bạo ngược! Hung tàn!

Những này từ ngữ, nhất thời từ Lý Diệu não vực nơi sâu xa cuộn cuộn không ngừng xông ra

Cứ việc bị tầng tầng gông xiềng nhốt lại, con này yêu vương vẫn là tán mát ra trắng trợn không kiêng dè mạnh mẽ khí tức, khiến cho Lý Diệu tinh thần sốt sắng cao độ, sinh ra liều mạng một trận chiến ý nghĩ

Có thể tưởng tượng được, nếu như không có tầng tầng gông xiềng, tên này yêu vương một khi khởi xướng phong đến, đến tột cùng đáng sợ dường nào

"Tích tích!"

"Tích tích!"

"Tích tích!"

Lý Diệu ba người loại nhỏ tinh não đồng thời vang lên, nhìn lướt qua sau khi, ba người không hẹn mà cùng toát ra nét mặt mừng rỡ như điên

"Ba người chúng ta, đều bị tuyển vì đại hoang chiến viện đại biểu!"

"Tên này mạnh mẽ vô cùng yêu vương, để cho chúng ta đến chém giết!"

Thanh trạch thị vùng ngoại ô lâm thời thu xếp khu, một mảnh liên miên không dứt lều vải chi hải

Hết thầy giải cứu ra thị dân đều thu xếp ở đây, chờ đợi thú triều sau khi kết thúc trở lại gia viên

Cái này cũng là quân đội không cách nào vận dụng nhiều hỏa lực, chỉ có thể trực nhai trực hạng tiến hành huyết chiến một trong những nguyên nhân

Đại hoang hoang vắng, giao thông bất tiện, các loại kiến trúc vật liệu càng là thiếu thốn tới cực điểm, phần lớn cơ kiến vật liệu đều muốn từ giữa lục vận đến, thành lập một toà mấy trăm ngàn nhân khẩu thành phố lớn là phi thường khó khăn

Nếu như dùng nhiều hỏa lực đem chinh tòa thành thị đều san thành bình địa, không chỉ nhiều như vậy bình dân không cách nào thích đáng thu xếp, trùng kiến vẫn là một hạng lễ mễ cự đại công trình, tiêu tốn chính là con số trên trời

Trong lúc này, nhân loại liền mất đi một toà vĩnh cửu cứ điểm, mang đến hậu quả không thể đo đếm

Bởi vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, quân liên bang cũng không mong muốn tự tay hủy diệt một toà nhọc nhằn khổ sở hơn trăm năm mới xây dựng lên đến thành thị, có thể bảo lưu mấy phần nguyên khí, trùng kiến gia viên tương đối dễ dàng

Vào giờ phút này, biết được hoàn toàn thắng lợi tin tức, toàn bộ lâm thời thu xếp khu sôi trào khắp chốn

Từ bi bộ tập nói hài đồng đến hạc phát đồng nhan lão nhân, tất cả mọi người đều hoan hô nhảy nhót, hô lớn người tu chân cùng quân liên bang vạn tuế khẩu hiệu

Đặc biệt áp giải Yêu tộc tù binh đoàn xe chậm rãi chạy qua lâm thời thu xếp khu thì, bầu không khí càng là nóng nảy tới cực điểm, hết thấy quần chúng đều lớn tiếng khen hay, tay đều đập sừng lên

Không ít người thân ở thú triều bạo phát trung chết thảm, cùng Yêu tộc có thâm cừu đại hận quần chúng liền lĩnh muốn xông lên, bị binh sĩ gắt gao ngăn cản:

"Đừng nóng vội, có người báo thù rửa hận thời điểm!"

Lâm thời điểm an trí bên cạnh, dựa vào mấy cái tu luyện tông phái viện trợ, một toà có thể chứa đựng mười vạn người gián dị chiến tranh toà án ở mấy ngày bên trong liền dựng hoàn thành

Thời gian nửa ngày, không còn chỗ ngồi, có người thân ở thú triều bạo phát trung chết đi thị dân bị sắp xếp ở quý khách tịch, còn lại thị dân thì lại thông qua rút thăm quyết định số ghế, thực sự sắp xếp không được người tất cả đều tụ tập ở chiến tranh toà án ở ngoài, thông qua giữa bầu trời to lớn màn ánh sáng quan sát hiện trường trực tiếp

Hôm nay, thanh trạch thị đặc biệt chiến tranh toà án đối với một tên yêu vương cùng mười chín tên yêu tướng tiến hành công khai thẩm phán!

Đây là tình Diệu liên bang thông lệ

Đối với yêu Bình cùng không đủ tư cách yêu thú, toàn bộ xem là dã thú tới đối xử, giết cũng là giết

Thế nhưng đến yêu tướng cấp bậc, trí tuệ hoàn toàn không kém nhân loại, từng thành lập quá xưng bá vũ trụ mấy chục ngàn năm yêu thú đế quốc, trả lại từng lấy nhân loại người thống trị mà tự xưng độc sách (p: waho)

Đoạn này khuất nhục sử, nhân loại ghi lòng tạc dạ

Nếu như đem cấp cao Yêu tộc xem là dã thú tới đối xử, không khác nào vũ nhục đối với mình

Bởi vậy, nhân loại tự thân cùng Yêu tộc chiến tranh, định nghĩa thành hai cái văn minh khác nhau trong lúc đó sinh tồn cuộc chiến

Đến yêu tướng trở lên cấp bậc, là được đối địch văn minh quan chỉ huy, một khi bị tù binh, có thể hưởng thụ tù chiến tranh đãi ngộ, được chiến tranh toà án thẩm phán, xử phạt mức cao nhất theo pháp luật

Cho tới thẩm phán kết quả, mãi mãi cũng chỉ có một loại

Tử hình, lập tức chấp hành!

Không những như vậy, tử hình trả lại để cho hai loại người cộng đồng chấp hành

Một trong số đó, là tự mình tham dự chiến tranh, ở trên chiến trường có đột xuất biểu hiện cấp thấp người tu chân

Thứ hai, là có người thân chết ở yêu thú nanh vuốt bên dưới, cùng yêu thú có nợ máu bình dân

Đối với cùng hung cực ác yêu tướng, yêu vương thậm chí yêu hoàng tới nói, tử vong cũng không đáng sợ

Thật giống như nhân loại cấp cao người tu chân, ở không đường thối lui thì, cũng sẽ hùng hồn chịu chết

Thế nhưng, đối với ở huyết yêu giới địa vị tôn sùng yêu vương tới nói, chết ở cấp thấp người tu chân thậm chí tay trái gà không chặt bình dân trong tay, không thể nghi ngờ là phi thường khuất nhục sự tình

Mà ở tinh Diệu liên bang, liền một tên bé nhỏ không đáng kể phổ thông công nhân đều có cơ hội giết chết một tên yêu vương, tự tay là nhà của chính mình người báo thù, này không thể nghi ngờ là tốt nhất an ủi, là đối với toàn nhân loại sĩ khí lớn nhất cổ vũ!

Vì lẽ đó, Lý Diệu quang vinh địa trở thành một ngàn tên phạt người một trong

Tương đương với nhân loại kết đan cường giả, cực kỳ mạnh mẽ yêu vương, sắp chết ở hãn cùng 999 tên đồng bào trong tay!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Sài Lang Tận Thế

2:59 PM

Thẩm phán sắp bắt đầu

Toàn bộ tỉnh Diêu liên bang hơn trăm ức công dân đều thông qua linh võng trực tiếp, mật thiết quan tâm thanh trạch thị chiến tranh thẩm phán

Từng toà từng toà thành lớn phồn hoa thị, ngày xưa ngựa xe như nước trung tâm thành phố trở nên vắng ngắt, tất cả mọi người đều đem phi toa xe trôi nổi ở giữa không trung, thông qua xe tải màn ánh sáng xem trực tiếp

Mà lối đi bộ còn đứng không ít người đi đường, đưa cổ dài, ngoác to miệng, nhìn kỹ nhà cao tầng ở ngoài mặt chính thượng to lớn màn ánh sáng

Những này nguyên bản dùng để biểu diễn quảng cáo màn ánh sáng, toàn bộ cắt đến thanh trạch thị chiến tranh toà án, nhắm ngay yêu vương ngoài mạnh trong yếu, có chút khuôn mặt dữ tợn

Mỗi một nơi rộn rộn ràng ràng, khí thế ngất trời quán trà, quán cơm, trong tửu lâu, không ai nói chuyện lớn tiếng, đại gia đều nắm chặt nắm đấm, nín hơi chờ đợi chính nghĩa giáng lâm

Ở tỉnh Diêu liên bang, mọi người chỉ tin tưởng một loại chính nghĩa

Ăn miếng trả miếng, ăn miếng trả miếng, lấy máu trả máu

Lấy yêu vương tất ách dẫn đầu, Nhị Thập tên Yêu tộc quan chỉ huy đều giam giữ ở đặc thù cấm chế bên trong, từ chiến tranh toà án trung ương dưới nền đất chậm rãi bay lên, bại lộ ở mười vạn quần chúng cháy hừng hực tầm mắt bên dưới

Thiên phu sở chỉ, vô nhanh mà kết thúc, từ huyết yêu giới cao cao tại thượng vương giả bị trở thành tù nhân, bị mười vạn tên nô khí trùng thiên nhân loại vây quanh, rất mau đem bị loài người pháp luật trừng phạt, loại này vận mệnh hoàn toàn không nằm giữ ở trong tay mình hư vô cảm, là yêu vương tất ách chưa bao giờ trải nghiệm quá

Nó ở cấm chế trung trực lên sống lưng, muốn tỏa ra khổng lồ yêu khí, kinh sợ những này nhỏ bé giun dế

Đáng tiếc nó một thân yêu gân đều bị chém đứt, trong máu thịt trả lại xuyên vào 1,800 căn tòa yêu đình, nơi nào trả lại đề nổi mảy may yêu khí?

Khi nó phát hiện, ngồi ở hàng trước một tên mười mấy tuổi thiếu niên cũng dám một tay chống nạnh, một tay chỉ vào mũi của nó chửi ầm lên, còn dám hướng về phía nó nhổ nước miếng thì tên này uy phong lẫm lẫm, ngông cuồng tự đại yêu vương rốt cục dao động

Nó có chút kinh hoàng địa trùng thiếu niên thử nhe răng, sau đó đặt móng ngồi ở cấm chế trung ương sững sờ

Nó biết, chính mình mạnh mẽ, hung hãn, cao quý, vinh quang sinh mệnh, sẽ bị những này bé nhỏ không đáng kể giun dế chung kết

Ba điểm chính, thẩm phán chính thức bắt đầu

Ba tên trên người mặc trường bào màu đỏ ngòm chiến tranh quan toà ngồi lên rồi thẩm phán tịch đầu tiên rút ra bên hông vô cùng sắc bén trường kiếm, đặt ở cái trán nhẹ nhàng đập vào

Cái này cũng là tình Diệu liên bang tập tục

Chiến tranh toà án quan toà, do quân đội hung hãn nhất, tối khát máu, điên cuồng nhất cường giả tới đảm nhiệm, bọn họ ăn mặc một thân không có tạp sắc, nồng nặc như máu hồng bào, mở phiên toà trước, đầu tiên lấy Lợi Nhận đụng vào cái trán đại biểu bọn họ làm liên bang Lợi Nhận, người thi hành loại văn minh tối nghiêm khắc luật pháp, rớt ở trong tay bọn họ dị tộc, chỉ có một kết cục, nhất định phải chết!

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Giữa bầu trời xuất hiện mấy chục tấm màn ánh sáng lớn, truyền phát tin đều là thú triều bạo phát sơ kỳ cảnh tượng

Chỉ thấy nguyên bản yên tĩnh an lành trong thành phố, vô số thị dân chính đang làm việc, học tập, giải trí, tiêu phí

Ôm ấp trẻ con mẫu thân ở rừng rậm trên đường nhàn nhã bước chậm, yên lặng nơi còn có lén lút trốn học đi ra nói chuyện yêu đương thiếu nam thiếu nữ lâu cùng nhau

Bỗng nhiên vô số âm tĩnh nấp phóng lên trời, yêu thú như màu đen nước suối giống như dâng trào ra

Mà lòng đất tình quý đoàn tàu ra trạm khẩu tuôn ra vô số yêu thú, triển khai máu tanh tàn sát

Cứ việc video cũng không có phối hợp âm thanh, hết thảy chi tiết nhỏ cũng đều tiến hành rồi mơ hồ xử lý, vẫn là có thể khiến người ta cảm nhận được tận thế giáng lâm giống như khủng bố

Ngay chính giữa một tấm hắc đáy bạch trang màn ánh sáng trung, biểu hiện chính là hơn vạn tên gặp nạn giả tên, như một dòng sông dài lẳng lẳng chảy xuôi, không có phần cuối

Những video này, để toàn liên bang hơn trăm ức nhân loại đều giận không nhin nổi

Liên ngay cả Lý Diệu hô hấp đều vô cùng gấp gáp, song quyền không tự chủ được địa nắm chặt, trên mặt hỏa thiêu hỏa liệu trong lồng ngực đầy rẫy ngưng kết thành dung nham lửa giận

"Cuối cùng sẽ có một ngày, nhân loại chúng ta dòng lũ bằng sắt thép, sẽ vọt vào huyết yêu giới, đem bọn người những rác rưởi này làm tất cả, gấp trăm lần xin trả!"

Lý Diệu yên lặng nghĩ

Chiến tranh quan toà bắt đầu tuyên đọc Nhị Thập tên Yêu tộc quan chỉ huy tội trạng, kéo dài ròng rã ba giờ đầu

Từ thứ hai giờ bắt đầu, hình ảnh phong cách liên phát sinh biến hóa, cắt thành quân đội cùng người tu chân liên thủ tiến hành hạng chiến video chiến đấu

Ở toàn bộ liên bang đều rơi vào bầu không khí nghiêm nghị sau một tiếng, nhiệt huyết sôi trào video chiến đấu khiến tất cả mọi người đều khôi phục đấu chí

Mỗi một toà thành trấn phố lớn ngõ nhỏ cùng từ lâu trong quán trà, vô số người bình thường đều đang vì quân đội cùng người tu chân anh dũng biểu hiện lớn tiếng quát vết thương

"Quân liên bang vạn tuế!"

"Người tu chân vạn tuế!"

"Tinh Diệu liên bang vạn tuế!"

"Nhân loại văn minh vạn tuế!"

Lý Diệu nhìn ra tâm thần khuấy động, huyết thống sôi sục

Hắn trả lại ở chột lóe lên trong hình, nhìn thấy chính mình

Đó là một hồi ác chiến sau khi, hắn mặt mày xám xịt, chỉ còn dư lại răng là bạch, gánh sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, cười đến cùng hai kẻ ngu si như thế

Nghe được đại gia phát ra từ phế phủ hoan hô, Lý Diệu bỗng nhiên ý thức được, phần này do mấy trăm ngàn người đồng thời phát sinh, chọc tan bầu trời tiếng hoan hô trung, có thật rất nhỏ một chút xíu, là vì hắn phát sinh

Điều này làm cho hắn phi thường, phi thường, phi thường kiêu ngạo

Theo hình ảnh từ từ thâm xuống lòng đất, tình hình trận chiến bắt đầu máu tanh lên

Ở cao đẳng Yêu tộc tỉ mỉ cấu tạo dưới nền đất bên trong chiến trường, vô số cường giả đều ngã xuống!

Đặc biệt ở cuối cùng lực chiến yêu vương tất ách thời gian, dĩ nhiên có bảy tên Trúc cơ kỳ người tu chân bị nó giết chết, còn có mười mấy người bị thương nặng!

"Tu chân không sợ chết, sợ chết không tu chân!"

Đây là Nguyên Mạn Thu thường thường treo ở ngoài miệng một câu nói

Cho tới giờ khắc này, Lý Diệu rốt cục sâu sắc biết được đơn giản mười cái chữ trung, đến tột cùng chất chứa cỡ nào nhiệt huyết cùng hi sinh

Nhìn trong video từng cái từng cái giết tới hưng khởi, liễu lĩnh hưởng yêu vương nhào tới người tu chân, Lý Diệu trong lòng, lần thứ hai dâng lên sâu sắc tự hào

"Trở thành một tên người tu chân, cùng những này anh hùng làm bạn, thật sự rất tuyệt!"

Rốt cục ——

Thẩm phán kéo dài ròng rã năm cái giờ, thủ tịch chiến tranh quan toà lần thứ hai rút ra lộ hết ra sự sắc bén pháp kiếm, chỉ về yêu vương tất ách cùng mười chín tên yêu tướng

"Bản đình hiện tại tuyên án, yêu vương tất ách, phạm có chiến tranh tội, phản nhân loại tội, đại tàn sát tội phán xử tử hình, lập tức chấp hành, yêu hồn đánh tan vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh!"

"Yêu tướng cố lân, phạm có chiến tranh tội, phản nhân loại tội, đại tàn sát tội phán xử tử hình, lập tức chấp hành, yêu hồn đánh tan vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh!"

"Yêu tướng tảo sơn, phạm có chiến tranh tội, phản nhân loại tội, đại tàn sát tội phán xử tử hình, lập tức chấp hành, yêu hồn đánh tan, vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh!"

"Yêu tướng kỳ thiên "

Tuyên án xong xuôi, không có nửa điểm nghi phí lời, toà án trong nháy mắt biến thân pháp trường dưới nền đất hiện lên một toà thủy tinh dựng hành hình đài, mặt trên phác họa ra một toà do mấy trăm ngàn viên phù văn cấu trúc mà thành bàng trập

Tụ linh lục yêu trập, có thể ngưng tụ vô số người tu chân linh khí, áp súc đến mức tận cùng sau khi, trong nháy mắt bắn nhanh ra, vô số cấp thấp người tu chân sức mạnh chông chất, nổ ra có thể so với cấp cao người tu chân một đòn toàn lực năng lượng khổng lồ!

Yêu vương tất ách cái thứ nhất bị đẩy tới hành hình đài

Cho tới giờ khắc này, kẻ này vẫn là Cường trang trấn định rung đùi đắc ý, phảng phất đối với tụ linh lục yêu trận xem thường

Không ngừng nhảy lên khoe mắt nhưng là đưa nó sâu trong nội tâm giấy dựa, hoàn toàn bán đi

Năm trăm tên đảm nhiệm phạt người cấp thấp người tu chân trước mặt đều có một thủy tinh viên cầu, giờ khắc này bắt đầu lấp loé

Lý Diệu trong đầu hãy còn vang vọng thú triều xông lên mặt đất trắng trợn tàn sát, cùng với trận chiến cuối cùng trung người tu chân liễu lĩnh nhằm phía yêu vương tất ách, dồn dập ngã xuống hình ảnh

Hắn không chút do dự hai tay kề sát đến thủy tinh viên cầu thượng, sinh mệnh thiêu đốt đến cực hạn linh lực như tràn lan hồng thủy, điên cuồng tràn vào, lại theo thô to tinh tuyến đường ống, tụ tập đến tụ linh lục yêu trận thượng

"Đột!"

Tụ linh lục yêu trận phía trên, xuất hiện một Tiểu Tiểu quả cầu ánh sáng phảng phất có được sinh mệnh, khẽ run, không ngừng bành trướng, càng ngày càng chói mắt, lại như là một mặt trời nhỏ từ từ bay lên

Đây là năm trăm tên tu sĩ cấp thấp thiêu đốt sinh mệnh, hội tụ mà thành khổng lồ linh năng!

Năm trăm tên bị rút thăm tuyển chọn người bình thường trước mặt có một thủy tinh cầu, tương tự bắt đầu lấp loé, phác họa ra một bàn tay đường viền

Đây là một đặc thù phát động hệ thống, làm năm trăm tên người bình thường đưa bàn tay tất cả đều phóng tới quả cầu thủy tinh đi tới sau khi,

yêu vương tất ách đỉnh đầu không lồ linh năng sẽ đột nhiên nổ tung, đưa nó triệt để đánh giết

Vậy thì đại diện cho, năm trăm tên người bình thường "Tự tay" thủ phạm giết chết, vì bọn họ ở thú triều trung chết đi người thân báo thù rửa hận!

Cho tới giờ khắc này, yêu vương tất ách rốt cục khàn cả giọng đều hét rầm lên:

"Chỉ bằng các người những này giun dế, cũng xứng giết chết bản vương?"

"Chờ xem, thanh trạch thị chỉ là vừa mới bắt đầu, cuối cùng sẽ có một ngày, yêu thú đế quốc ở vô tận biển sao trung lần thứ hai quật khởi, các người những này giun dế, nhất định là Yêu tộc đồ ăn cùng nô lệ, nô lệ, nô lệ!"

Đáp lại nó, là nhẹ nhàng "Tích nhỏ" thanh

"Tích!"

Thanh trạch thị dật lên chúc hai xướng trung niên nữ công diêu quế phân phát động phù trận

"Tích!"

Thanh trạch thị mười cấp hai cao một, ba ban học sinh mao hiệu vĩ phát động phù trận

"Tích!"

Thanh trạch thị nghĩa đông đường hồng tinh nông mậu thị trường dư vị lỗ thịt điểm lão bản kiêm bếp trưởng dương thủy căn phát động phù trận

"Tích tích tích tích tách tách tách!"

Năm trăm tên người bình thường đều đưa bàn tay phóng tới quả cầu thủy tinh thượng

Tụ linh lục yêu trận bị triệt để kích phát, quả cầu ánh sáng nhảy một cái, kéo thân thành một nhánh hẹp dài mũi tên ánh sáng, trong nháy mắt đâm vào yêu vương tất ách đầu lâu

Yêu vương tất ách rít gào im bật đi, thay vào đó chính là tiếng kêu thảm thiết đau đớn, khổng lồ vô cùng linh năng ở nó đầu lâu bên trong bên trái đột bên phải trùng, trong nháy mắt nổ nát toàn bộ xương sọ, khiến cho khuôn mặt nó trở nên cực kỳ vặn vẹo

Yêu vương tất ách thân hình không ngừng bành trướng, nhưng là đang đau nhức kích thích bên dưới hiện ra nguyên hình, chính là một con chiêu cao vượt qua mười mét, dường như Giao Long cùng bò sát tạp giao mà thành cự thú

Mặc kệ nó làm sao giãy dụa thoan khiêu, trước sau bị cấm chế vững vàng khóa lại, cuối cùng thân thể đình chỉ bành trướng, đầu những càng lúc càng lớn, xuất hiện từng cái từng cái quỷ dị mụn

"!"

Mụn vỡ tan, vô số đạo linh quang chen lẫn huyết tương bắn nhanh ra, yêu vương tất ách đầu toàn bộ nhi nổ tung

"Ầm ầm ầm!"

Cùng lúc đó, một đạo sấm sét ở trên bầu trời nổ tung, nổi lên tích tí tách lịch tiếu Vũ

Nhìn mưa phùn trung yêu vương tất ách từ từ cứng ngắt thi thể, Lý Diệu tâm tình vô cùng kích động, run rẩy hai tay làm sao đều khôi phục không được bình tĩnh

Đến thanh trạch thị trước, hẳn làm sao đều không nghĩ tới chính mình lại có cơ hội tự tay giết chết một tên yêu vương

"Hôm nay, ta chỉ là ở trên pháp trường, lấy phạt người thân phận chém giết một tên yêu vương "

"Nhưng là cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ tay cầm tuyệt thế chiến đao, ở chiến trường chân chính thượng, yêu vương xem là chó lợn như thế đến giết!"

"Thanh trạch thị cuộc chiến đã qua, mới hành trình đang ở trước mắt, còn có hơn ba tháng thời gian, lấy thêm hơn một vạn phân, cũng không phải là không thể, nhưng nhất định phải nỗ lực, nỗ lực, cố gắng nữa!"

"Vì giấc mơ, đi tới!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Cô Độc Thợ Săn

Một tháng sau

Đại hoang tây bắc, cao trác nham khu

Phóng tầm mắt vọng, bao la bát ngát sa mạc trung núi đá đứng sừng sững, quái thạch đá lởm chởm, xen kẽ như răng lược, như bức tượng đá mà thành rừng rậm

Mỗi một khối nham thạch đều thủng trăm ngàn lỗ, bên trong che kín bốn phương thông suốt lỗ thủng, vẫn lan tràn đến mê cung giống như trong huyết động

Hơn nữa ẩn sâu ở lòng đất mấy trăm mét sông ngầm, mảnh này nhìn như không hề sinh khí bãi đá liền đã biến thành cánh đồng hoang vu sinh vật thiên đường

Cũng là yêu thú tốt nhất chỗ ẩn thân

Lý Diệu cuộn mình ở một khối màu nâu xám ngụy trang chống nắng bày xuống mặt, lại như một khối ngơ ngác nham thạch

Một con ở lại kịch độc bò cạp từ cái mộng của hắc vẫn bò đến đỉnh đầu, lại chậm rì rì địa bò, đuôi quẹo đến quẹo, tìm tòi nham thạch trong lúc đó con mồi

"Những ngày tháng này không có cách nào quá!"

Lý Diêu dùng hấp quản cần thận từng li từng tí một địa toát một cái thủy

Bởi vì là nghiêm trọng bạo sười, yêu thú thuộc da luyện chế mà thành túi nước cuộn cuộn nóng lên, uống lên có cổ vị chua

Hắn nhưng không nỡ lãng phí, hàm một cái miệng nhỏ, chậm rãi thoải mái bốc lửa yết hầu

Hồi tưởng một tháng trước, hắn ở thanh trạch thị đại sát tứ phương, điên cuồng quét phân, còn lấy phạt người thân phận tự tay chém giết một tên yêu vương, đó là cờ nào hăng hái, tinh thần phấn chấn!

Có điều trận chiến này tựa hồ đem vận may đều tiêu hao hầu như không còn, đón lấy một tháng tiến triển nhưng là không thể nào thuận lợi

Từ khi thanh trạch thị cuộc chiến sau, Yêu tộc lập tức thành thật lên, hay là tổn thất một tên yêu vương duyên cớ, huyết yêu giới cấp cao Yêu tộc không dám manh động, chính đang một lần nữa điều chỉnh chiến lược

Nói chung đón lấy một tháng, đại hoang nam bộ gió êm sóng lặng, chỉ xuất hiện quá hai lần quy mô nhỏ thú triều bạo phát, lỗ sâu tất cả đều mở ở trong vùng hoang dã

Chờ Lý Diêu biết được tin tức, quân đội đã sớm điều động lượng lớn tinh thạch chiến hạm, đem thú triều nổ đến liền không còn sót lại một chút cặn rơi xuống

Mà đại hoang bắc bộ nhân loại vẫn còn chưa hoàn toàn khống chế rộng lớn trong khu vực, đúng là ẩn giấu đi mấy chỗ yêu thú sào huyệt, thậm chí có vài chỗ nhỏ hẹp lỗ sâu, hàng năm đều sẽ không định kỳ mở ra mấy lần, rất nhiều yêu thú bởi vậy tiến vào Thiên Nguyên giới

Có điều những nguy hiểm này địa vực, chỉ có cấp cao người tu chân cùng quân đội đại bộ đội mới dám thâm nhập Lý Diệu như thế nào đi nữa gan to bằng trời, cũng biết muốn chết cùng mạo hiểm không phải một chuyện

Hắn từng cùng vài tên thực lực đạt đến Luyện Khí kỳ bảy tầng trở lên lớp lớn bạn học tổ đội, chấp hành quá một lần độ khó cực cao nhiệm vụ, sẵn giết một con cao cấp yêu Binh xích điều sư

Bỏ ra bảy ngày bảy đêm, trải qua mấy lần bão táp, ăn miệng đầy cát vàng, rốt cục chém giết xích điều sư, nhưng bởi vì thực lực của hắn yếu nhất, xuất lực ít nhất phân tới tay học phân chỉ là một điểm tàn canh lạnh chích, chiết tính được, còn không bằng ở trong trường học đàn hoàng đi học đây!

Ăn qua như vậy thiệt ngằm sau khi, Lý Diệu liền không thể nào nguyện ý cùng lớp lớn học sinh đồng thời tổ đội

Nhưng vấn đề lại tới nữa rồi, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn cũng không có như hắn như thế bức thiết học phân nhu cầu, nhân gia vẫn là muốn làm từng bước, tiến lên dần dần địa tu luyện, cũng không mong muốn thường thường liền ra mạo hiểm

Ngược lại ở thanh trạch thị kiếm được lượng lớn học phân đầy đủ bọn họ tiêu hao một trận

Tư đến nghĩ, Lý Diệu căn rằng một cái làm ra một cái người bên ngoài xem ra cực kỳ điên cuồng quyết định

Hắn xin lượng lớn sẵn giết nhiệm vụ, chuẩn bị một thân một mình, ở trên cánh đồng hoang tự do sẵn giết yêu thú

Độc hành hiệp cũng không phải tốt làm như vậy, tuy rằng hành động phi thường tự do, chém giết yêu thú sau khi có thể một người độc tài hết thầy

học phân, thế nhưng không có trợ giúp không có tiếp tế, không có tình báo, hết thầy đều muốn dựa vào chính mình

Ở sát cơ tứ phía trên cánh đồng hoang, tuyệt đối là nguy hiểm nhất nghề nghiệp

Lý Diệu đương nhiên không phải tự tìm đường chết, hẳn có một cái vũ khí bí mật

Vậy thì là sẽ tự mình tu luyện pháp bảo hắc dực kiếm!

Tiểu Hắc cái tên này mặc dù là một món pháp bảo nhưng tu luyện lên so với Lý Diệu trả lại điên cuồng hơn, hẳn tiêu hao học phân trung có rất lớn một phần đều là hồi đoái cao độ tinh khiết tinh thạch cung Tiểu Hắc nuốt chửng

Cái tên này nuốt chửng tinh thạch sau khi, quanh thân tuôn ra màu đen linh tia càng ngày càng nhiều, càng ngày càng tráng kiện, có thể mười phân rõ ràng địa ngưng tụ thành cánh chim màu đen đáng dấp

Hắc dực mở ra, tốc độ của nó càng lúc càng nhanh

Lý Diệu khảo nghiệm qua, Tiểu Hắc tốc độ cực hạn đã dễ dàng đột phá tốc độ âm thanh, đạt đến hai lần tốc độ âm thanh trở lên

Đến lúc sau, Tiểu Hắc có thể tăng thêm một bước tốc độ, ngược lại là Lý Diệu thân thể không chịu được

Lại thêm tốc, nói không chắc sẽ bị không khí tươi sống xé thành mảnh vỡ

Cái tốc độ này, đã vượt qua không ít chiến đấu phi toa xe

Mà làm một chuỗi cực kỳ linh hoạt phi kiếm, Tiểu Hắc ở phạm vi nhỏ động cơ lên lại xa vượt xa huyền chim chiến toa, xích diễm chiến toa như

vậy mọi người, có thể làm ra vô số rắc rối phức tạp đẹp đẽ động tác

Có Tiểu Hắc cái này vũ khí bí mật, Lý Diệu mới dám một thân một mình lang bạt đại hoang

Hắn chuyên môn lựa chọn khoảng cách quân sự cơ địa không xa, tương đối an toàn khu vực, sẵn giết thực lực không mạnh, nhưng trong cơ thể chất chứa tài liệu quý hiếm yêu thú

Một khi xuất hiện cao cấp yêu Binh trở lên cường địch, hắn không nói hai lời, lập tức ôm hắc dực kiếm, chạy mất dép

Hắn từng ý nghĩ kỳ quái, hắc dực kiếm tốc độ nhanh như vậy, coi như không cần thần thông, trực tiếp bay qua đám yêu thú một chiêu kiếm, chỉ sợ yêu tướng trên người đều muốn chọc ra một cái trong suốt lỗ thủng

Có điều Tiểu Hắc cái trước chủ nhân không biết ở trên người nó động cái gì tay chân, tựa hồ rơi xuống một loại nào đó cấm chế, niêm phong lại sự công kích của nó năng lực

Mỗi khi Lý Diệu điều động hắc dực kiếm hướng về yêu thú phát động tấn công thì, cái tên này đều là vòng quanh đầu của hắn không dừng xoay quanh quyền, rất là mê man đáng dấp

Lý Diệu nghiên cứu nửa ngày đều nghiên cứu không ra cái nguyên cố, đến lúc sau chỉ có thể từ bỏ, đem hắc dực kiếm xem là đơn thuần đào mạng công cụ

Rộng lớn vô ngần trên cánh đồng hoang, nhân loại cùng giữa yêu thú với nhau hình thức chiến đấu cùng thành thị hạng chiến là tuyệt nhiên không giống

Nơi này cũng không có cứng đầu cứng cổ yêu thú hội tụ thành thủy triều nhào lên để Lý Diệu giết, sáu quân xoay tròn oanh kích pháo cùng

chiến đao hạng nặng loại hình vũ khí nặng đều là phiên toái, có thể chạy trốn địa phương thực sự quá nhiều, oanh kích pháo mới vừa vừa mới bắt đầu xoay tròn, yêu thú liên hướng dưới nền đất co rút lại, hỏa lực lại uy mãnh có thể làm sao?

Không có hạng nặng pháp bảo phụ trợ, vì tăng mạnh lực công kích, sẵn giết được càng cường hãn yêu thú, Lý Diệu chỉ có thể mạo hiểm tu luyện một môn Uy Lực to lớn, độ khó cực cao vũ đấu hệ chương trình học

Hắn lựa chọn chính là (cuồng sa đao pháp)!

Cái môn này nghe tới liền cực kỳ bá khí đao pháp, bắt nguồn từ trong cánh đồng hoang vu thường thường sẽ phát sinh bão cát, tu luyện tới cực hạn thì, ánh đao xoay tròn, dường như cơn lốc giáng lâm, cát bay đá chạy có thể nhắc lên vạn trượng sa lãng, hội tụ thành to lớn sa đao, mạnh mẽ đánh chém kẻ địch

Ở vũ đấu hệ hết thầy chương trình học trung, (cuồng sa đao pháp) thuộc về khá có khó khăn cấp một, thông thường chỉ có Luyện Khí kỳ bảy tầng trở lên lớp lớn học sinh mới sẽ tu luyện

Lý Diệu vì mau chóng tăng lên sức chiến đấu, nhưng là Cố không được như thế rất nhiều một hơi lấy ra sắp tới hai ngàn cái học phân, lựa chọn (cuồng sa đao pháp)

Kết quả, hiện thực cho hắn sâu sắc lên một khóa hắn treo!

Tuy nói không có quái quá khoa cuộc sống đại học là không hoàn chỉnh, Lý Diệu vẫn là phiên muộn địa sắp thổ huyết

Tổn thất một hai ngàn cái học phân vẫn là thứ yếu, then chốt là để cho thời gian của hắn không nhiều

Lý Diệu phát hiện mình rơi vào một cái vòng lẩn quẩn

Muốn trong khoảng thời gian ngắn đến đến lượng lớn học phân, liền phải mạo hiểm càng nguy hiểm khu vực, sẵn giết cấp bậc càng cao hơn yêu thú

Muốn sẵn giết cấp bậc càng cao hơn yêu thú, nhất định phải mau chóng tăng cao thực lực

Muốn tăng cao thực lực, liền phải mạo hiểm nện xuống lượng lớn học phân tu luyện độ khó cao, uy lực lớn kỳ công tuyệt nghệ

Một khi trượt, nện xuống lượng lớn học phân liền uổng phí hết

Mà khi hần ở cái này vòng lần quần trung bao quanh chuyển loạn thì, thời gian chính đang từng giây từng phút địa nhanh chóng trôi qua

Khoảng cách đăng kí luyện khí sư báo danh cuối cùng hết hạn ngày, đã không xa!

May là, tựa hồ là một hồi xui một hồi may, từ trước kỳ bắt đầu, vận may lại dần dần trở lại trên người hần

Đầu tiên là hần ở trượt dưới sự kích thích nổi điên lên ở một cái sấm sét đan xen mưa xối xả đêm điên cuồng tu luyện (cuồng sa đao pháp) thì, càng nghĩ càng giận càng luyện càng phong, lại một hơi xông lên Luyện Khí kỳ sáu tầng, trở thành một tên Luyện Khí kỳ cấp trung người tu chân!

Thực lực này, coi như ở liên bang năm trăm Cường tu luyện tông phái trung, có thể đảm nhiệm cơ sở chức vụ

Sau đó, hần lại nện xuống lượng lớn học phân một lần nữa báo (cuồng sa đao pháp), dựa vào đông tổ đêm linh ngộ, rốt cục từng thành công quan, không chỉ bù đắp hai lần nện xuống học phân, còn nhỏ kiếm lời một bút

Thừa dịp gần nhất danh tiếng chính lực Lý Diệu điều động hắc dực kiếm, một hơi bay ra mấy ngàn dặm, mạo hiểm đi tới đại hoang tây bắc bộ cao trác nham khu

Nơi này thông thường là cao cấp yêu Binh cùng Luyện Khí kỳ cấp cao người tu chân phạm vi hoạt động, nhưng cũng ngũ đông giá trị liên thành con mồi

Lý Diệu rất nhanh sẽ nhìn chăm chăm một cái tam giác rắn hổ mang

Thành niên tam giác rắn hổ mang thực lực có thể đạt đến trung cấp yêu Binh, nọc độc của nó trung ẩn chứa một loại vô cùng hiếm thấy thành phần, hơn nữa rèn luyện sau khi, là điều chế không ít cao cấp cường hóa thuốc ất không thể thiếu một mực nguyên liệu, hơn nữa không cách nào nhân công hợp thành

Bởi vậy, tam giác rắn hổ mang giá trị cực cao, nếu như tuyến độc hoàn chinh, có thể đổi được học phân so với không ít cao cấp yêu Binh càng nhiều

Có điều, tam giác rắn hổ mang tính cảnh giác cực cao, bình thường ngũ đông trong lòng đất rắc rối phức tạp sào huyệt bên trong, tránh né nhân loại cường giả cùng tinh thạch chiến hạm công kích, rất ít xuất hiện ở trên mặt

Trừ phi

Mới vừa vừa biến mất ở đá vụn trong lúc đó bò cạp lại một lần xuất hiện, ở Lý Diệu mũi dưới đáy bò đến bò

Lý Diệu đem (liễm thần thuật) vận chuyển tới cực hạn, lỗ chân lông gắt gao đóng kín

Không những không toả ra ra một tia linh khí, liền hô hấp đều hạ xuống thấp nhất

Mà trên người hần bao trùm nhiều màu sắc chống nắng nguy trang bố, lại hoàn toàn khóa lại nhiệt lượng, để hần cùng chu vi nham thạch hòa làm một thể

Bò cạp, là tam giác rắn hổ mang yêu thích nhất đồ ăn

Từ này con bò cạp xuất hiện bắt đầu, Lý Diệu liên tục nhìn chăm chăm vào cái kia tam giác rắn hổ mang, đã ở trong bóng tối thật chặt ngủ đông bốn cái giờ

Rốt cục

Mắt thấy bò cạp nghênh ngang hướng về xa xa bò, tam giác rắn hổ mang cũng lại không kiềm chế nổi

Thân hình lóe lên, như một nhánh cây lao, bắn nhanh ra như điện, hướng bò cạp mạnh mẽ đâm tới

Ngay ở nó một cái đem bò cạp nuốt vào trong bụng thời gian, gần trong gang tấc "Nham thạch" bỗng nhiên nổ tung!

Lý Diệu gầm nhẹ, cất bước, toàn thân!

To lớn lực ly tâm đem thân thể vũ thành một đạo gió xoáy thì, chiến đao mới tuốt ra khỏi vỏ, "Bá" một tiếng, lưỡi đao bao phủ Phi Sa, to bằng nắm tay đầu phóng lên trời, xà mắt về mặt động lại đang hưởng thụ mỹ vị chớp mắt thỏa mãn bên trong, chí tử đều chưa kịp phản ứng

Bán giây, một hồi hoàn mỹ săn giết kết thúc

Ở trận này ngủ đông cùng nhẫn nại tranh tài trung, Lý Diệu là người thắng sau cùng

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Săn Giết Hiệu Suất

Thủ đoạn nhẹ nhàng chấn động, mang theo độ cong thân đao cao tốc rung động, tanh hôi máu răn lập tức không thấy hình bóng

Thu đao vào vỏ, Lý Diệu đối với này một đao phi thường hài lòng

Vì phát huy (cuồng sa đao pháp) uy lực lớn nhất, thích ứng trên cánh đồng hoang vắng ngủi trực tiếp đánh lén, Lý Diệu đối với Trảm Phong chiến đao tiến hành rồi tối ưu hóa thiết kế, lần thứ hai rèn, giảm bớt phối nhiều, thân đao mang theo hình cung, dường như trực đao cùng loan đao hỗn hợp thể

Tối làm hẳn thoả mãn là được thân đao hai bên tám cái đạo phong tào, đây là hẳn trải qua vô số lần không khí động lực học thí nghiệm, chính xác tính toán cùng rèn đi ra, có thể đem phong dẫn dắt đến thân đao sau chếch, ở phía sau sản sinh một luồng đè ép cùng thúc đẩy lực, tăng thêm một bước chiến đao chém vào tốc độ

Hôm nay thử một lần, quả nhiên không sai, ở duy trì lực sát thương đồng thời, tốc độ lại tăng lên một nấc thang, đem (cuồng sa đao pháp) tinh túy phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn

Lý Diệu nhếch miệng lên một vệt ý cười, hướng về tam giác răn hổ mang thi thể đi

Ngồi xổm người xuống, đang chuẩn bị đưa tay kiểm thì, nụ cười bỗng nhiên đọng lại

Hai mắt tròn tròn, cẩn thận kiểm tra, còn dùng vỏ đao đem đầu rắn lật tới phúc, Lý Diệu mỉm cười càng ngày càng cứng nhắc, sắc mặt càng ngày càng khó coi, cuối cùng không nhìn được mạnh mẽ mắng một câu

Hắn bị lừa rồi!

Con này yêu thú cũng không phải tam giác rắn hổ mang, mà là nó họ hàng gần lựu đầu phúc

Hai người cực kỳ tương tự, có điều người trước trên trán mọc ra ba cái vô cùng sắc bén tiểu sừng, mà người sau trên trán mọc ra ba cái đầy bướng bỉnh

Cách xa nhau mười mấy hai mươi mét, trên cánh đồng hoang lại là cát bay đá chạy, mặc dù lấy người tu chân nhạy cảm thị giác, rất dễ dàng làm lẫn

Vừa nãy Lý Diệu sợ đánh rắn động cỏ, đều dùng dư quang quét hình con mồi, căn bản không cảm tử nhìn chòng chọc con mồi kiểm tra, cho tới giờ khắc này mới phát hiện nhìn lầm

Tuy rằng hai người là họ hàng gần, nhưng lựu đầu phúc chỉ là một loại cấp thấp yêu Binh, nọc độc phi thường phổ thông hoàn toàn có thể nhân công hợp thành

Cùng tam giác rắn hổ mang so sánh, giá trị có khác biệt một trời một vực, hối đoái không được mấy cái học phân

Vừa nghĩ tới chính mình ở hỏa thiêu hỏa liệu sa mạc than lên bát bốn cái giờ, suýt chút nữa không nướng thành người khô, mai phục lại là như thế cái hàng, Lý Diệu giận không chỗ phát tiết hô to xui xẻo

Cao trác nham khu là cánh đồng hoang vu sinh vật Thiên Đường, vô số tay thợ săn cùng con mồi đều ở trong bóng tối ngủ đông cùng trốn

Vừa nãy trận này ngấn ngủi đánh lén chiến đã hấp dẫn không ít ánh mắt chú ý, mà lựu đầu phúc nhàn nhạt mùi máu tanh ở trong không khí từ từ tràn ngập, càng bị không ít mạnh mẽ tay thợ săn nhận biết được

"Ào ào ào!"

Cách đó không xa, đá vụn trung bỗng nhiên giống lên ba cái bao, dò ra ba cái tròn vo đầu

Ba con thịt vù vù, béo lùn chắc nịch, vô cùng đáng yêu động vật nhỏ từ dưới nền đất chui ra

Lại như là quá độ mập mạp thổ bát thử, cẩn thận từng li từng tí một địa tìm tòi máu tươi khí tức vụng về cũng đến cùng, vụng vẹo dài rộng cái môn, hướng Lý Diệu chậm rì rì địa bò tới

"Đây là cái gì?"

Tuy rằng coi trọng không nguy hiểm gì tính, thế nhưng ở trên cánh đồng hoang bất cứ lúc nào đều không thể buông lỏng cảnh giác

Lý Diệu một tay nắm chuôi đao, cong người, chậm rãi lùi về sau, một bên ở trong đầu nhanh chóng tìm tòi loại sinh vật này tin tức

Ba giây đồng hồ sau khi, trong đầu đột nhiên nhảy ra một cái tên Lý Diệu nhất thời sắc mặt trắng bệch

"Đâm cực nham đồn, cao cấp yêu Binh am hiểu tấn công từ xa!"

"Tiểu Hắc!"

Lý Diệu rít lên một tiếng

Ba con am hiểu tấn công từ xa cao cấp yêu Binh, không phải là hẳn có thể ứng phó

Ngay ở hăn rít gào lên trong nháy mắt, ba con đâm cứ nham đồn xé rách ngực trang, dường như sung khí bóng cao su, đột nhiên bành trưởng, hình thể mở rộng gấp mười lần ngậy thơ đáng yêu khuôn mặt trở nên cực kỳ dữ tợn, nhu thuận bộ lông từng chiếc dựng thẳng lên, như một chùm kim thép mở ra, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, tỏa ra xanh mênh mang quý dị ánh sáng lộng lẫy

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Đâm cứ nham đồn bành trưởng đến cực hạn đột nhiên rút lại, mấy chục cây gai độc dường như dày đặc viên đạn, hướng Lý Diệu húc đầu nấp nào phóng tới

Lý Diệu hú lên quái dị, hai chân tăng tăng đập đập, bắn lên vô số đá vụn, ở trước mặt hình thành một đạo mỏng manh bình phong, cả người bay ngược ra mười mấy mét, thuận lợi ở bên hông lau một cái

Một nhánh đen thui sáng loáng lượng súng máy sao ở lòng bàn tay, không thèm nhìn, "Đùng đùng đùng đùng đùng đùng" là được sáu thương, lục đạo hào quang đỏ ngầu gần như cùng lúc đó từ nòng súng nổ ra, chen lẫn chói tai tiếng rít chói tai, đâm thẳng ba con đâm cứ nham đồn

Huyết đạn!

Đây là Lý Diệu dùng Bách Luyện Tông bí pháp, nhỏ máu tế luyện quá đặc thù viên đạn!

Không những Uy Lực to lớn, cùng thần hồn của hăn trong lúc đó càng có một loại huyền diệu khó hiểu liên hệ, ra khỏi nòng sau khi, có thể dụng tâm thần đơn giản điều khiển, bách phát bách trúng

"Phốc phốc phốc phốc phốc phốc!"

Ba con đâm cúc nham đồn lần thứ hai bắn nhanh ra lượng lớn gai độc, bất thiên bất ý, ở giữa sáu phát huyết đạn

Giữa không trung tuôn ra sáu bông sương máu

Lý Diệu không thèm nhìn, một hơi lui ra hơn năm mươi mét sau khi, hai chân lần thứ hai phát lực, cả người như pháo đốt giống như phóng lên trời, một vết đen từ nơi không xa bắn nhanh mà tới, vừa lúc bị hấn một cái quờ lầy, chăm chú ôm vào trong ngực

Đâm cúc nham đồn làm sao cam tâm nhìn thấy đụn sôi con vịt bay đi? Ba tiếng rống giận sau khi, thân hình bành trướng đến hơn hai mét, màu nâu xám da dê tất cả đều đã biến thành màu đỏ thẫm, một hơi bắn ra mấy trăm cây gai độc, tốc độ so với viên đạn càng nhanh hơn!

"Vèo!"

Hắc dực kiếm đem tốc độ tiêu đến cực hạn, trên chuôi kiếm như là dài ra con mắt giống như vậy, không ngừng xoay tròn, biến hướng, né tránh, ở dày đặc gai độc bên trong, trình diễn một hồi đặc sắc tuyệt luân né tránh biểu diễn

Bởi vì là song phương tốc độ cách biệt không có mấy, Lý Diệu thực làm là "Trơ mắt" nhìn vô số cây xanh mênh mang gai độc từ bên cạnh mình "Chậm rãi" bay qua, có mấy cây gai độc mắt thấy liền muốn đâm thủng làn da của hắn, nhưng ở cuối cùng một sát na, lấy một sợi tóc tia chênh lệch, hiểm chi lại hiểm địa né qua

Lý Diệu nhất thời doạ ra một trán mồ hôi lạnh

Ở quý môn quan lên đầy đủ lắc lư một giây đồng hồ, hắc dực kiếm mang theo Lý Diệu lao ra mưa xối xả giống như gai độc từng!

Ba con đâm cúc nham đồn phát sinh ai oán gầm rú, Lý Diệu mắt diếc tai ngơ, nằm nhoài hắc dực kiếm lên, cong lên cái mông, kề sát mặt đất, một hơi tiêu ra hơn trăm dặm

Mãi đến tận một chỗ căn cứ quân sự phụ cận, mới dám trì hoãn tốc độ

Trước đem linh tia khuếch tán đến cực hạn, xác định bốn phía không có yêu thú mạnh mẽ

Lúc này mới cẩn thận từng li từng tí một địa nhảy xuống hắc dực kiếm, dựa lưng một khối đại nham thạch, đặt mông ngồi xuống, lòng vẫn còn sợ hãi địa thở phào nhẹ nhõm

"Tiểu Hắc, người lại cứu ta một lần!"

Hồi tưởng lại mới vừa mới kinh tâm động phách một màn, Lý Diệu lồng ngực vẫn đập trùng bất định

Nguy cơ tứ phía đại hoang lên, con mồi cùng tay thợ săn thân phận thoáng qua tức biến mạnh mẽ đến đâu tay thợ săn đều có khả năng ở một giây đồng hồ sau khi bị trở thành con mồi

Nếu như không phải có Tiểu Hắc cái này vũ khí bí mật, Lý Diệu căn bản không dám một thân một mình đi ra săn bắn

"Những này yêu thú, thực sự quá giao hoạt!"

Lý Diệu uống phí hết thời gian nửa ngày, còn kém điểm chết ở đâm cúc nham đồn gai độc bên dưới, đầy bụng da hỏa khí không chỗ phát tiết, đi trên nham thạch đập ầm ầm một quyền đem to lớn nham thạch đều tạp đến chia năm xẻ bảy

Trí nhiều gần như yêu, yêu thú nguyên bản liền cực kỳ thông minh, đặc biệt đại hoang lên yêu thú

Cạnh tranh sinh tồn, kẻ thích hợp sinh tồn, ở nhân loại cường giả cùng tinh thạch chiến hạm nhiều lần quét sạch bên dưới, hết thầy không đủ thông minh yêu thú, đã sớm biến thành tro bụi, chết không có chỗ chôn

Có thể ở nhân loại dưới mí mắt tiếp tục sinh sống yêu thú, không có chỗ nào mà không phải là cáo già hạng người

Cùng những kia mới vừa từ huyết yêu giới lao ra liền vội vã không nhìn nổi đánh về phía nhân loại thành trấn yêu thú không giống, những này ở đại hoang lên sinh tồn mấy chục năm, hơn trăm năm yêu thú, hay là không có thực lực mạnh mẽ như vậy, nhưng đều có thiên kỳ bách quái thủ đoạn bảo mệnh

Muốn săn giết như vậy yêu thú, so với tiêu diệt đại cổ thú triều càng khó

"Như vậy không được a, săn giết yêu thú hiệu suất thực sự quá thấp, còn lại hơn hai tháng, căn bản không thể tích góp đến 40 ngàn cái học phân "

"Có biện pháp gì có thể tăng lên săn giết hiệu suất đây?"

Lý Diệu nâng quai hàm, vô cùng chuyên chú suy nghĩ lên

Cẩn thận hồi ức mấy ngày nay săn bắn cuộc đời Lý Diệu phát hiện, dẫn đến hăn săn giết hiệu suất hạ thấp chủ yếu có hai cái nhân tố

Số một, phần con cộp dọa trư

Thứ hai, giả heo ăn hổ

Cái gọi là phần con cộp dọa trư, chỉ chính là có không ít không đủ tư cách yêu thú cùng cấp thấp yêu Binh, vì sinh tồn ở tiến hóa rất dài trong quá trình, từ từ cùng một ít yêu thú mạnh mẽ, dài đến càng ngày càng giống

Đây là một loại đặc thù nghĩ thái

Nói cách khác vừa nãy cái kia lựu đầu phúc, bản thân là một loại cấp thấp yêu Binh, đã từ từ tiến hóa thành cùng tam giác rắn hổ mang cực kỳ tương tự dáng dấp ngụy trang thành trung cấp yêu Binh

Ở nhược nhục cường thực yêu thú bên trong thế giới, không ít trung cấp yêu Binh xa xa nhìn thấy, liền không hần dám xuống tay với nó

Ở thiên nhiên, đây là rất thông thường một loại hiện tượng

Không ít hồ điệp cánh sắc thái sặc sỡ, cực điểm xán lạn, là được ở môi trường mãnh thú vẫn, để nếu như ăn thịt côn trùng không dám tới gần

Mà cái gọi là giả heo ăn hổ, lại như là vừa nãy gai cước nham đồn, rõ ràng là mạnh mẽ cao cấp yêu Binh, nhưng ngụy trang thành cấp thấp yêu Binh thậm chí không đủ tư cách yêu thú đáng dấp, thả lỏng con mồi cảnh giác, để với một đòn giết chết!

Này hai trường hợp, là Lý Diệu ở sẵn bản trung thường thường gặp phải, cho hần tạo thành phiền phức rất lớn

Mà cuối cùng, đều là bởi vì là hần đối với yêu thú chủng loại không quá quen thuộc, không cách nào một chút liền nhận ra yêu thú giống, giá trị cùng đặc tính

Vấn đề này, nhưng là cực khó giải quyết

Trải qua mấy chục ngàn năm diễn biến, yêu thú chủng loại đâu chỉ ngàn vạn, chỉ là Thiên Nguyên giới thường thấy nhất yêu thú thì có mấy triệu trồng, mỗi trồng yêu thú lại có nhất định xác suất xuất hiện biến dị thể

Mấy triệu trồng yêu thú, mỗi một loại yêu thú đặc tính cũng khác nhau, mà bề ngoài khả năng chỉ có nhỏ bé khác biệt

Coi như người tu chân có được mạnh mẽ tính toán lực, muốn toàn bộ nhớ kỹ, không có khả năng lẫn

Mà ký ức là một loại vô cùng kỳ diệu đồ vật, coi như nhớ kỹ, ở nguy cơ tử phía trên chiến trường cũng chưa chắc có thể đúng lúc nhớ tới đến

Năm đêm cực nham đồn tới nói, Lý Diệu rõ ràng ở trong kho tài liệu từng thấy loại này yêu thú tin tức, cùng hơn vạn điều yêu thú tin tức đồng thời, ẩn vào não vực nơi sâu xa

Mới nhìn đến, nhưng là bỏ ra ba giây đồng hồ, mới từ sâu thăm như biển ký ức trong kho, đem năm đêm cực nham đồn tin tức điều lấy ra

Người tu chân cùng giữa yêu thú với nhau chiến tranh, 1/10 giây liền có thể quyết định sinh tử, ba giây đồng hồ thực sự quá dài

"Làm sao bây giờ? Yêu thú tin tức thực sự quá nhiều quá tạp, căn bản không thể trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ nhớ kỹ, coi như nhớ kỹ, thời khắc mấu chốt, cũng chưa chắc có thể trong nháy mắt điều lấy ra "

"Loại nhỏ tinh trong đầu, đúng là có thể chứa đựng lượng lớn yêu thú tin tức, thế nhưng thời khắc sống còn, cúi đầu kiểm tra tinh não, đây cũng quá choáng váng!"

"Hơn nữa không biết yêu thú tên, coi như chỉ có một cái không lồ cơ sở dữ liệu, rất khó chính xác tra tìm đến yêu thú cụ thể tin tức "

"Sử dụng 'Mơ hồ tìm tòi' công năng, lập tức nhảy ra mấy chục chủng loại tự yêu thú tin tức, đến tột cùng cái nào một cái mới là chính xác đây?"

"Có hay không có một loại pháp bảo, có thể liếc mắt nhìn, liền chính xác cho thấy yêu thú tin tức, đồng thời thuận tiện tìm đọc, trả lại không ảnh hưởng chiến đấu đây?"

Lý Diệu lẳng lặng mà suy tư, nếu như thật sự có như vậy một loại pháp bảo, có thể một chút phân biệt ra yêu thú chủng loại, giá trị, trình độ nguy hiểm, nhất định có thể tăng lên rất nhiều săn giết hiệu suất cùng tính an toàn!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Tự Nghĩ Ra 1 Trồng Pháp Bảo!

Cái ý niệm này ở trong đầu nổi lên sau khi, liền cũng lại ngăn chặn không được

Lý Diệu nhanh như chớp chạy về đại hoang chiến viện, một con đâm vào Luyện Khí hệ số hai trong phòng thí nghiệm

Theo bỏ dở thanh lý công tác đẩy mạnh, hơn nữa Thiên Cực môn tài trợ đúng chỗ, bây giờ Luyện Khí hệ cũng coi như là Tiểu Tiểu súng bắn chim đối pháo một phen, dựng hai toà kích thước không lớn phòng thí nghiệm, phân biệt cung Nguyên Mạn Thu cùng Lý Diệu sử dụng

Lý Diệu phòng thí nghiệm tuy rằng không lớn, sử dụng tinh não nhưng là hẳn từ bỏ dở trung kiếm về siêu cấp tinh não hài cốt, một lần nữa lắp ráp sau khi, tính toán lực cực cường

Ngoài ra, Lý Diệu trả lại mặt dày thông qua Đỉnh Linh Đang quan hệ, lấy rất tiện nghi giá cả từ vũ đấu hệ thuê một đài siêu cấp tinh tảo khoang trở về

Món đồ này ở trên người người khác là được vô bổ, ở trong tay hẳn nhưng có thể phát huy ra tác dụng cực lớn

Lý Diệu đem siêu cấp tinh tảo khoang trực tiếp mắc ở trong phòng thí nghiệm, gặp phải cần dẫn đo suy nghĩ vấn đề, liền thông qua siêu cấp tinh tảo khoang, trốn vào luyện thiên tháp nghiên cứu

Cứ như vậy, ngoại trừ ở lan đáy biển tu luyện cùng ở đại hoang lên săn giết yêu thú, thời gian còn lại, Lý Diệu ăn ở đều ở trong phòng thí nghiệm, hiệu suất tăng lên rất nhiều

Số hai trong phòng thí nghiệm đen kịt một màu, giữa không trung trôi nổi mấy chục tấm lờ lờ toả sáng màn ánh sáng, thác nước giống như tin tức từ màn ánh sáng phía trên nhanh chóng lướt xuống, thỉnh thoảng chen lẫn từng cái từng cái huyền ảo phiến phức kết cấu Đồ

Những thứ này đều là Diệu liên bang khá là lưu hành, dùng để trình trặc yêu thú phương pháp

Lý Diệu ngồi xếp bằng trên mặt đất, thỉnh thoảng đi trên gáy tiếp cận đóng băng phù, làm lạnh ở cao tốc vận chuyển bên dưới cuộn cuộn nóng lên đại não

Trong bóng tối, hai con mắt của hắn lờ lờ toả sáng, như một con ngủ đông ở rừng rậm nơi sâu xa, bất cứ lúc nào chuẩn bị đập ra săn giết dã thú

Hiện nay liên bang thông thường yêu thú trình trặc thủ đoạn tổng cộng có ba loại

Tối phổ cấp, là Lý Diệu trước vẫn đang sử dụng, là được đem hết thảy yêu thú tin tức đều đưa vào tinh não thông qua một đạo đặc thù thần niệm, dùng âm thanh đến điều lấy

Lại như Lý Diệu ở thanh trạch thị gặp phải hắc giáp con bộ ngựa thì, chỉ cần hét lớn một tiếng:

"Hắc giáp con bộ ngựa!"

Này nói thần niệm liền sẽ tự động kích phát, đem hắc giáp con bộ ngựa hết thảy tin tức đều từ trong kho tài liệu điều lấy ra, hội tụ thành một tấm nửa trong suốt màn ánh sáng, phóng ở Lý Diệu trước mặt

Nghe lên không sai nhưng rất nhiều lúc người sử dụng cũng không biết yêu thú tên khoa học

Lúc này là có thể khiến dùng thần niệm tự mang "Mơ hồ tìm tòi" công năng

Nói cách khác, tuy rằng không biết đối diện con này yêu thú tên khoa học, nhưng coi trọng như là con bộ ngựa bộ tộc, như thế chỉ cần hô lên "Con bộ ngựa" hai chữ, sẽ có hơn một nghìn trông con bộ ngựa hình ảnh nhảy ra, cùng người sử dụng tìm đọc

Nếu như nói đến lại tỉ mỉ một ít, "Đao màu đen lang", "Có chứa hai cái nhận hình chân trước màu đen con bộ ngựa", có thể miêu tả đến nước này nhảy ra tuyển hạng thì càng ít, càng tinh ranh hơn chuẩn

Vấn đề ở chỗ, yêu thú chủng loại thực sự quá nhiều quá tạp, mặc dù là "Màu đen, giáp xác rất kiên cố, có được hai cái nhận hình chân trước con bộ ngựa", đều không thể chỉ hắc giáp con bộ ngựa một loại, còn có hắc giáp đại liên hắc giáp tiểu liên, bảy hắc liên chín hắc liên mấy chục trông

Những này bề ngoài cực kỳ tương tự yêu thú, thực lực cách biệt nhưng là rất lớn

Hắc giáp con bộ ngựa chỉ là cấp thấp yêu Binh, chín hắc liên nhưng là một loại hung tàn cao cấp yêu Binh, có thể đem giáp vàng con bộ ngựa tươi sống xé nát cho rằng đồ ăn!

"Loại này kiểm tra phương pháp, quá chậm!"

"Chờ ta từ mấy chục trông màu đen con bộ ngựa trung tinh chuẩn định vị, biết 'A nguyên lai ta đối mặt chính là một con chín hắc liên', nhân gia đã sớm nhào lên cùng ta liều mạng!"

Loại phương pháp thứ hai, là được thông qua cảm tri đặc thù chấn động tần suất, đến phát hiện phụ cận yêu thú

Lý Diệu trả lại ở pháp bảo phần mộ bên trong làm rác rưởi trùng thì, thì có một khối linh hoạt tông luyện chế linh tử đồng hồ đeo tay có được loại này công năng

Lúc đó hãn vận dụng này một thần thông, dò xét giá trị liên thành rác rưởi phi thuyền, mỗi lần đều sắp người một bước, chiếm trước tiên cơ

Có điều phương pháp này, nhiều nhất chỉ có thể nói cho người sử dụng phụ cận có mạnh mẽ yêu thú tồn tại, hay là trả lại có thể định vị ra khoảng cách của song phương, nhưng là rất khó chính xác phán đoán ra chủng loại

Dùng để ẩn núp cùng thoát thân, đúng là vô cùng tốt

Dùng để tiến công, liền không quá thích hợp

Loại thứ ba, là được quân đội sử dụng loại cỡ lớn viễn trình trinh trắc pháp bảo

Loại này pháp bảo, căn cứ vận chuyển nguyên lý không giống, lại bị chia làm "Thiên lý nhãn" cùng "Thuận Phong Nhĩ" hai loại

Bất luận một loại nào, đều có thể chính xác trinh trắc đến mấy trăm dặm thậm chí lên bên ngoài ngàn dặm yêu thú quy mô cùng đại thể mạnh yếu

Có điều, loại này pháp bảo là nhằm vào thú triều bạo phát mà luyện chế, tuy rằng có thể định vị thú triều quy mô cùng đại thể số lượng, nhưng không thể phán đoán ra mỗi một đầu yêu thú giống, lại nói hình thể quá khổng lồ, nhỏ nhất đều cần nhờ tinh thạch chiến xa kéo đi

"Trên thị trường thông thường pháp bảo trung, cũng không có thứ mà ta cần "

"Này cũng khó trách, giống ta thực lực như vậy không mạnh, nhưng một thân một mình ở trên cánh đồng hoang du đãng thợ săn, dù sao cũng là số ít "

"Nếu như là thực lực mạnh mẽ cấp cao người tu chân, tính toán lực tương đối cao, lẽ ra có thể nhớ kỹ càng nhiều yêu thú tin tức "

"Mà nếu như là kết bè kết lũ đi ra săn bắn, đông đảo đồng bạn bên trong, tổng có người biết yêu thú tin tức, coi như cũng không biết, có thời gian chậm rãi ở tinh não lên tuần tra "

"Nếu trên thị trường không tìm được, bằng không chính mình luyện chế một cái?"

Lý Diệu trong lòng hơi động, đầu ngón tay nhất thời ngửa lên

Từ khi nghỉ đông bên trong luyện chế ra một ít có hoa không quả pháp bảo sau khi, hãn vẫn đang hoàng địa đánh cơ sở, bình thường chỉ luyện chế một ít kết cấu phức tạp linh kiện đến đánh cơ sở, nhiều nhất cải trang chính mình sử dụng chiến đao cùng súng ống

Luyện chế một loại hoàn toàn mới pháp bảo, bằng hãn, một cái SV đại học năm nhất, có thể được không?

Lý Diệu tăng nhanh đi trên gáy tiếp cận đóng băng phù tốc độ, đông được với hai hàng hàm răng đánh nhau, "Kèn kẹt" vang vọng

Một bên run cầm cập, một bên bình tĩnh suy nghĩ

"Nhắm vào ta cần, loại pháp bảo này nhất định phải bên trong trí mấy triệu triệu yêu thú tin tức "

"Không, không cần thiết bên trong trí mấy triệu triệu, chỉ cần bên trong trí trước mặt đặc biệt trong khu vực, có thể xuất hiện yêu thú tin tức là được

"

"Nói cách khác, ta ở trong đại hoang vắng, như thế hải dương yêu thú cùng với rừng rậm yêu thú tin tức, hiển nhiên không cần thiết bao quát ở bên trong "

"Cứ như vậy, tin tức lượng có thể đại đại giảm bớt, có thể tồn trữ mấy trăm ngàn trống là được, bình thường tồn trữ tinh phiến đều có thể làm được "

"Thứ yếu, loại pháp bảo này cần một cái độ chính xác cực cao máy thu hình, có thể phát hiện khoảng cách nhất định bên ngoài yêu thú, quan trọng nhất là muốn quét hình ra trên người nó mỗi một chi tiết nhỏ "

Lý Diệu suy nghĩ một chút, đây là có thể làm được

Máy thu hình là một loại đặc thù pháp bảo, tại tu chân giới lại được gọi là "Tinh mắt", kết cấu siêu cấp phức tạp, ở trong chứa vô số thấu kính cùng camera phù trận

Cao cấp nhất máy thu hình, thậm chí ngay cả người tu chân thần hồn cùng với cấp cao Yêu tộc nguyên hình đều có thể chiếu bắn ra, được xưng "Kính chiếu yêu"!

Tại tu chân giới, khá có một ít luyện khí sư, cuối cùng một đời thời gian, liền luyện chế tinh mắt này một loại pháp bảo

Thậm chí sẽ hoa thời gian mười mấy năm tinh điều hẹp dài tạc ra một viên cực phẩm tinh mắt, nhưng cũng không lấy ra giao dịch, chỉ là thả ở trong tay chính mình thưởng thức, quay chụp

Dựa theo bọn họ lời giải thích, ở một chỗ, tự có lạc thú riêng, không phải ai cũng hiểu

Bất luận người bên ngoài nói cái gì "Tinh mắt cùng ba đời, camera hủy một đời" loại hình, vẫn làm không biết mệt

Lý Diệu mặc dù đối với tinh mắt một chữ cũng không biết, thế nhưng thời đại này, bất luận người tu chân vẫn là người bình thường đều càng ngày càng yêu thích dùng loại nhỏ tinh não chụp ảnh, tùy theo mà đến là được tinh mắt kỹ thuật không ngừng phát triển cùng thương phẩm hóa

Hiện nay ở trên thị trường, có rất nhiều trông công năng mạnh mẽ tinh mắt có thể cung lựa chọn

Tuy rằng dựa theo Lý Diệu yêu cầu độ chính xác, giá cả nhất định không rẻ, có điều vật này có thể sử dụng rất lâu, khế căn rằng vẫn là có thể tiếp thu

"Một vấn đề khác, là được làm tinh mắt quay chụp yêu thú đáng vẽ sau khi, làm sao cùng trong kho tài liệu mệnh mệnh như biến tin tức đến tiến hành so với "

"Này liền cần một loại phi thường mạnh mẽ phép tính, còn cần một loại đặc thù so sánh phù trận "

Lý Diệu sốt sắng mà suy tư, một giọt mồ hôi lạnh mới vừa từ cái trán chảy ra, ngay lập tức sẽ bị đóng băng phù đông thành tiểu Băng châu

Chỉ chốc lát sau, trán của hắn treo đầy tiểu Băng châu

Hai mắt của hắn, nhưng là càng ngày càng sáng sủa, càng ngày càng cực nóng, phảng phất có thể đem tiểu Băng châu hết thủy hòa tan

"Phép tính không là vấn đề, ta nắm giữ nhiều như vậy cổ kim phép tính, dùng loại cỡ lớn tinh não nhiều lần thử nghiệm, tổng có thể tìm tới một loại thích hợp phép tính "

"Cho tới so sánh phù trận, thì càng không là vấn đề!"

"Mỗi một đài luyện khí lộ lên, đều có so sánh phù trận, đây là chúng ta luyện khí sư quen thuộc nhất một loại phù trận!"

Luyện khí sư đang luyện chế lượng không biết hình pháp bảo thì, không thể một lần chỉ luyện chế một món linh kiện

Lần trước cùng Thiên Cực môn luyện khí sư Kim Tuyền quyết đấu thì, hai người phân biệt luyện chế ra một cái cái đỉnh, thuần túy là vì huyền kỹ

Bình thường luyện khí bài tập trung, đều là một lò tử luyện chế ra hàng trăm hàng ngàn cái giống như đúc linh kiện

Mà những này linh kiện đến tột cùng là có hay không "Giống như đúc", sẽ có hay không có cái gì tỳ vết, phải nhờ vào so sánh phù trận để phán đoán

Không ít pháp bảo đối với cấu kiện độ chính xác yêu cầu cực cao, cao cấp so sánh phù trận liền một sợi tóc tia khác biệt đều có thể phân biệt ra được

Không cùng loại loại yêu thú dài đến lại tương tự, luôn không khả năng so với một cái chính phẩm cái đỉnh cùng tỳ vết phẩm cái đỉnh trong lúc đó khác biệt càng nhỏ hơn chứ?

Liền một cái bếp lò bên trong luyện chế ra đến chính phẩm cùng tỳ vết phẩm đều có thể phân biệt ra được, phân biệt yêu thú chủng loại, trả lại không phải việc nhỏ như con thỏ?

"Thỏa!"

Lý Diệu đánh cái lạnh lạnh hưởng chỉ, hưng phấn muốn hét dài một tiếng

"Tin tức khố, tinh mắt, so sánh phù trận, phép tính hết thấy điểm mấu chốt đều không có vấn đề, bằng hiện hữu kỹ thuật năng lực, hoàn toàn có thể giải quyết!"

"Vấn đề duy nhất, là được phải đem tinh mắt, tồn trữ tinh phiến cùng chở khách phù trận tính toán tinh phiến đều hội tụ ở ở một chỗ, bởi vì là pháp bảo này không thể quá lớn, muốn phi thường nhẹ nhàng, có thể bên người mang theo, lúc chiến đấu có thể tự động điều thủ tín tức, đem hai tay giải thả ra!"

"Ta nghĩ muốn, ta nghĩ muốn "

Lý Diệu trong đầu, vô số loại pháp bảo kết cấu phù ra mặt biển, nhanh chóng xoay tròn, không ngừng bành trướng, oanh thành mảnh vỡ

Nửa phút sau, linh quang lóe lên, một loại có chút quái lạ pháp bảo kết cấu nhảy ra ngoài

" là được nó!"

Lý Diệu đột nhiên vùng quyền đầu, phảng phất nắm lấy trong hư không lóe lên một cái rồi biến mất điểm sáng

Hắn một con đâm vào siêu cấp tinh tảo khoang, thần hồn trốn vào luyện thiên tháp, bắt đầu rồi điên cuồng vẽ!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Mới Vừa Ra Lò

Sau ba ngày, luyện khí trong phòng

Gần như ba ngày ba đêm không có chớp mắt Lý Diệu, nghiêm nhiên đã biến thành một con hai con mắt đỏ như máu, tóc rối tung, trong miệng nói lẩm bẩm quái thú

Hắn trên gáy cô một cái màu trắng bạc kim loại quyển, điêu khắc mấy chục toà đóng băng phù trận, mỗi khi nhiệt độ của người hắn cao hơn 40 độ thì, liền tự động vận chuyển, phun ra một đạo hàn khí, đem đại não duy trì ở 38 độ trên dưới

"Xoạt! Xoạt!"

Kim loại quyển không ngừng phun ra hàn khí, ở Lý Diệu đầu chu vi ngưng kết thành một tầng nhàn nhạt sương trắng, mang đến mấy phần tiên phong đạo cốt, thần bí khó lường mùi vị

Liếm liếm đôi môi khô khốc, Lý Diệu đem hàng ngàn tấm kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ đưa vào luyện khí lô khổng chế tinh não

Tuy rằng hắn muốn luyện chế chỉ là một cái một tác loại nhỏ pháp bảo, thế nhưng vì theo đuổi càng khinh càng nhanh hơn càng nhanh và tiện, trong vòng ba ngày, hắn đối với pháp bảo mỗi một nơi kết cấu đều tiến hành rồi hàng trăm hàng ngàn lần cải biến, cuối cùng mới vẽ ra hoàn mỹ nhất cấu hình

"Bắt đầu đi!"

Kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ đưa vào xong xuôi, tính năng tham số điều chỉnh thử đúng chỗ, các loại nguyên liệu đều chính xác phối so với hoàn thành

Lý Diệu không nhanh không chậm địa hoạt động hai tay, (ngàn chỉ nhu cốt) tu luyện được linh hoạt hai tay dường như không có xương, nhảy lên trên đầu ngón tay vũ đạo

Lý Diệu hô hấp càng ngày càng dài lâu, trong mắt tơ máu từ từ thối, thay vào đó chính là như giếng cổ giống như sâu thẳm màu đen, nơi sâu xa nhất tô điểm điểm điểm mang, dường như toàn bộ vũ trụ đều ngưng tụ với hai con mắt của hắn bên trong

Dần dần, Lý Diệu tiến vào không đau khổ không vui, vô ngã vô vật không linh trạng thái, phảng phất đã biến thành bốn vạn năm trước quất tháo phong vân luyện khí đại sư, ba ngày ba đêm mệt nhọc không cánh mà bay, đối với 40 ngàn cái học phân sốt ruột quăng ở sau gáy ngay cả mình là ai đều đã quên cái không còn một mống, trong đầu chỉ có hàng ngàn tấm kết cấu Đồ không ngừng va chạm, va chạm, kịch liệt va chạm

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Mười một tấm nửa trong suốt màn ánh sáng ở trước mặt hắn triển khai, làm thành một vòng, xoay chậm chậm

Vì luyện chế cái này hoàn toàn mới pháp bảo Lý Diệu đối với quá a một hình luyện khí lô tiến hành rồi độ công kích thăng cấp, cộng xếp vào hai cái chuyên môn luyện chế siêu loại nhỏ cấu kiện pháp bảo đơn nguyên, luyện khí giao diện mức độ phức tạp tăng lên rất nhiều, mười một tấm nửa trong suốt màn ánh sáng trung phân bố mấy ngàn toà khổng chế phù trận, mỗi một toà phù trận đều có thể khổng chế mấy chục trùng biến hóa

Theo Lý Diệu vượt ve khởi động phù trận, chiếm cứ nửa cái nhà kho sắt thép cự thú khê run, lại một lần phát sinh gầm nhẹ

Kim loại đường ống liên tiếp nơi phun ra hơi nước, pháp bảo đơn nguyên lên khám nạm tinh thạch lúc sáng lúc tối, luyện khí lô bên trong nhiệt độ không ngừng tăng lên

Lý Diệu vô cùng chuyên chú nhìn quản chế màn ánh sáng lên các hạng tham số nhảy lên biến hóa nháy mắt một cái không nháy mắt, liền ngay cả con người đều đọng lại bất động, như mê như say

"Xoạt!"

Ba mươi bảy giây sau, Lý Diệu trên đầu màu trắng bạc viên hoàn, lại một lần thả ra đại đoàn hàn khí, biểu hiện đầu óc của hắn vận chuyển tới cực hạn

Phảng phất nghe được chiến đấu kèn lệnh, Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại đến to bằng mũi kim, hai tay đột nhiên hóa thành hai đám khói xám nhanh như Thiểm Điện thao tác lên

Trải qua mấy tháng tôi luyện, hắn phương pháp luyện khí lại có kinh người tiến bộ

Mới nhìn hai tay không có mấy may dư thừa động tác, lại như là Lôi Vĩnh Minh lão nhân như thế bình tĩnh, không mang theo một tia khói lửa

Từ quan sát kỹ mới có thể phát hiện, tuy rằng cánh tay của hắn động tác phạm vi cũng không lớn, thậm chí có chút ung dung thông thả, thế nhưng thủ đoạn trở xuống bàn tay cùng mười ngón tay, vẫn như là toàn như gió, mỗi giây chung nhảy lên hơn trăm lần, đánh mấy chục toà khổng lồ phù trận, truyền đạt hơn trăm cái luyện chế chỉ lệnh

Thủ đoạn trở lên bất động cùng thủ đoạn trở xuống điên cuồng quỷ dị mà kết hợp với nhau, tỏa ra một loại quỷ dị vẻ đẹp, lại như là một hồi bát trà trung bão táp!

Ở Lý Diệu chính xác cực kỳ thao tác, luyện khí lô trung, thủy mộc kim hỏa thổ, các loại thuộc tính linh năng nhắc lên một hồi loại nhỏ bão táp, đem vừa tập trung vào nguyên liệu tạo thành thiên kỳ bách quái hình thái, tiến một bước cô đọng, áp súc, tước cắt, tổ hợp

Sau bốn mươi bảy phút, nhóm đầu tiên cấu kiện ra lò

Tổng cộng 104 cái, trong đó thành phẩm ba mươi bảy, còn lại đều là tỳ vết phẩm

Này rất bình thường

Dù sao cũng là Lý Diệu chính mình thiết kế hoàn toàn mới cấu kiện, rất nhiều cấu kiện trước đây cũng không có luyện chế quá, lại là ở một cái luyện khí lô bên trong, đồng thời luyện chế mười mấy loại không giống hình thái cấu kiện

Có thể có như vậy thành phẩm suất, nói rõ Lý Diệu phương pháp luyện khí, đã đạt đến tài năng xuất chúng trình độ

Ở Lý Diệu ý tưởng trung, cái này hoàn toàn mới pháp bảo, để cho 1,424 cái cấu kiện tạo thành

Ở pháp bảo kết cấu càng ngày càng phức tạp hôm nay, này cũng không phải một kẻ cỡ nào khổng lồ con số

Chỉ có điều trong đó phần lớn cấu kiện thể tích đều vô cùng nhỏ bé, thuộc về loại nhỏ cấu kiện phạm trù, luyện chế lên, xác thực là phiền toái một chút

Lý Diệu đi trong miệng ngã một bình năng lượng cao dịch dinh dưỡng bổ sung thể lực, chiếc lọ vỡ thành một cục, hướng sau tiện tay ném đi, kim loại cầu vẽ ra một đạo tươi đẹp đường vòng cung, ở giữa hai mươi mét ở ngoài thùng rác, phát sinh "Đùng" một tiếng

"Đệ nhị lô, bắt đầu!"

Lý Diệu xoa xoa tay, lại một đoàn bão táp ở hân mười ngón trong lúc đó sinh ra

Một ngày đêm không ngủ không nghỉ, toàn bộ pháp bảo cấu kiện rất cục luyện chế hoàn thành, vì phòng ngừa lắp ráp thì không may xuất hiện, hết thấy cấu kiện đều luyện chế hai phần

Nhưng này trả lại không phải khó khăn nhất một bước, chỉnh món pháp bảo then chốt chính là ở khống chế tinh phiến

Luyện khí lô ở nghe được chính phẩm cùng tỳ vết phẩm thì, đối với thời gian yêu cầu cũng không cao, so sánh phù trận có thể ở mười mấy giây thậm chí trong vòng một phút, ung dung thông thả địa tiến hành phân biệt

Mà Lý Diệu cần, nhưng là ở trong nháy mắt phán đoán ra yêu thú chủng loại, đừng nói mấy giây, là được một giây đồng hồ đều hiềm quá chậm

Này liền cần có phi thường mạnh mẽ gia tốc phù trận, đến tăng nhanh so sánh phù trận vận chuyển tốc độ

Vì đem phân biệt thời gian rút ngắn đến một giây đồng hồ bên trong, Lý Diệu thiết kế một cái do ba mươi một toà gia tốc phù trận tạo thành, dùng đặc thù phép tính đến khâu chuỗi gia tốc tổ

Hơn nữa còn lại mấy chục toà ắt không thể thiếu phù trận, to bằng móng tay khống chế tinh phiến lên, nhất định phải điêu khắc 101 toà phù trận

Vậy thì phi thường thử thách luyện khí sư vi điều kỹ thuật

Ở liên bang năm trăm Cường tông phái siêu cấp trung, có được "Huyền quang vi khắc ky" thần kỳ như vậy pháp bảo, có thể phụ trợ luyện khí sư ở một tốc độ khắc hàng trăm hàng ngàn phù trận

Có điều huyền quang vi khắc ky giá cả rất cao, so với bình thường luyện khí lô đắt hơn gấp mấy chục lần

Hiện tại đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, cũng không có bố trí cần phải

Lý Diêu có thể dựa vào, chỉ có hai tay

Một đôi ở bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông, luyện thiên trong tháp, muôn vàn thử thách đi ra tay!

Thời gian, từng giây từng phút quá

Lý Diêu lại như là dính vào đài làm việc trước trên cái băng, thông qua mười hai viên thủy tinh thấu kính cùng mười một cái phóng to phù trận tạo thành kính hiển vi, ở to bằng móng tay tinh phiến lên thoả thích tùy ý tài hoa cùng sáng tạo

Đá kim cương luyện chế khắc châm mài lồi rỗng rã mười chín căn, mười cái đầu ngón tay càng là mài nát không biết bao nhiêu lần, ở thuốc trung ngâm một lúc, lại không để ý xót ruột đâm nhói, bắt đầu rồi như si như cuồng điêu khắc

Rốt cục ——

Khoảng cách đại não ban đầu linh quang lóe lên, quá rỗng rã một cái kỳ

Một cái hoàn toàn mới pháp bảo, tỏa ra mỹ lệ ánh sáng lộng lẫy, xuất hiện ở Lý Diêu vết thương đầy rẫy trên lòng bàn tay!

Nhìn thấy chính mình nảo vực nơi sâu xa linh quang một tia không kém địa hóa thành thực vật, lẳng lẳng nằm ở lòng bàn tay, Lý Diệu có loại xung động muốn khóc

Quá một cái kỳ không ngủ không ngớt điên cuồng, mồ hôi cùng máu tươi trả giá, lần lượt thất bại ủ rũ cùng kiên trì

Hết thầy tất cả những thứ này, đều đáng giá!

Này cụ pháp bảo tổng trọng lượng chỉ có 97 45 khắc, tồn trữ tinh phiến cùng khổng chế tinh phiến đều bị tổng thể ở một khối loại nhỏ tinh bản lên, bị thái hợp kim luyện chế màu trắng bạc xác ngoài vững vàng bao vây lấy

Về ngoài coi trọng lại như là một cái che tai, hoàn toàn y theo Lý Diệu nhĩ bộ đường viền đến chế tạo, có thể thiên y vô phùng địa dán vào ở hăn bên trái nhĩ lên, vận động dữ dội sẽ không rớt xuống

Che tai phía trước, hai cái thái hợp kim cái giá về phía trước kéo dài, mang theo một viên khuê hồng tinh đánh bóng mà thành siêu bạc thấu kính, thông qua nhãn cầu chuyển động, cùng với con người co duỗi đến khổng chế

Ở về ngoài, này cụ pháp bảo lại như là bộ đàm cùng đan mảnh kính mắt hỗn hợp thể

Đặc biệt hơi hiện ra hồng quang thấu kính, toả ra yêu dị mị lực

Lý Diệu không thể chờ đợi được nữa đem pháp bảo chụp vào bên trái nhĩ lên, dùng sức lung lay một hồi đầu

Không có bất kỳ khó chịu nào, dán vào gấp vô cùng mật, chỉ cần không phải bị trực tiếp bắn trúng đầu, như thế nào đi nữa lay động đều sẽ không rớt xuống

Mà trải qua đặc thù thông gió thiết kế kết cấu, thời gian dài đeo, sẽ không sản sinh oi bức cảm giác

Hắn đem một tấm màn ánh sáng điều tiết thành mặt kính hình thức, quay về tấm gương tử quan sát kỹ, đối với pháp bảo vệ ngoài hết sức hài lòng

Ở màu đỏ nhạt thấu kính tôn lên bên dưới, nguyên bản liền mang theo mấy phần oai hùng khuôn mặt có vẻ càng thêm hung hãn, mơ hồ có một loại đại phản phái mùi vị

Đối với hắn con này ở pháp bảo phần mộ trung trường thành "Kèn kèn" tới nói, loại này tạo hình rất đúng khẩu vị

"Không sai, vẻ ngoài có thể đánh một trăm phân, thời đại này tiểu thanh niên đều yêu thích đi khác loại con đường, này cụ pháp bảo đi lỗi tai lên một đeo, một con mắt bị màu đỏ thấu kính che khuất, khí tràng trực tiếp tăng lên 300 % a!"

Lý Diệu khẽ mỉm cười

Vẻ ngoài cố nhiên khiến người ta sáng mắt lên, tính năng càng mạnh mẽ hơn

Này cụ pháp bảo chở khách một viên thánh quang môn luyện chế "Siêu chuẩn" cấp tinh mắt, đây là một loại chuẩn quân dụng cấp tinh mắt, động thái bắt giữ tính năng cực sự cường hãn, ở kích phát đến cực hạn trạng thái, có thể ung dung bắt lấy ba trong vòng trăm thước, nửa tốc độ âm thanh trở xuống vận động vật thể

Mà tồn trữ tinh phiến trung, có thể tồn trữ nhiều đến chín mươi chín vạn cái yêu thú tin tức

Khống chế tình phiến lên gia tốc tổ, lại sẽ phân biệt thời gian áp súc ở 0 78 giây bên trong

Thậm chí có thể đồng thời bắt giữ cùng phân biệt ba loại yêu thú!

"Quá tốt rồi, quá ta vẫn ở người khác pháp bảo cơ sở tiến tới được gia công cùng cải trang "

"Mà hiện tại, loại thứ nhất hoàn toàn do ta thiết kế cùng luyện chế pháp bảo, rốt cục ra lò!"

Cứ việc đây chỉ là một loại vô cùng đơn giản phụ trợ tính pháp bảo, Lý Diệu vẫn là trái tim kinh hoàng, vô cùng kích động, hoan hô nhảy nhót

Hắn nghĩ đến rất lâu, rốt cục quyết định, liền đem loại pháp bảo này mệnh danh là:

"Yêu thú tham trắc khí!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Pháp Bảo Này Có Chút Ý Tứ

Thời gian qua đi một tuần, Lý Diệu lần thứ hai đi tới cao trác nham khu, tiến hành yêu thú tham trắc khí lần thứ nhất thực chiến kiểm tra

Một cái rắn đuôi chuông chém thành hai đoạn, lẳng lẳng mà vắn vẹo ở sa mạc trên, mới mẻ máu rắn thơm ngọt khí tức hướng về mấy trăm mét ở ngoài khuếch tán

Đây chính là Lý Diệu mỗi nhử

Rất nhanh, một con dài hơn nửa mét bò sát từ nham thạch trong khe hở chui ra, ngó dáo dác, cẩn thận từng li từng tí một địa quan sát nửa ngày, rốt cục đánh không lại bụng đói cồn cào dẫn vật, thả người nhảy một cái

"Bạch!"

Thân thể của nó hai bên mở ra hai đạo da, như cánh giống như vậy, làm nó ở giữa không trung cực tốc bay lượn, trong nháy mắt nhào ở rắn đuôi chuông

Nó tính cảnh giác nhưng là so với lựu đầu phúc cao hơn nhiều, ở nhào trụ rắn đuôi chuông thì thể chớp mắt liền mơ hồ cảm giác được không đúng

Lại là "Bá" một tiếng, từ đầu của nó hai bên, phân biệt mở ra một đạo hình nửa vòng tròn cánh thịt, khiến cho đầu của nó coi trọng lập tức mở rộng gấp mười lần

Ở thiên nhiên, đây là rất thông thường một loại đe dọa thủ đoạn

Dưới trời chiều, cánh thịt tỏa ra quý dị hào quang, mặt trên sinh trường từng vòng màu xanh lam hoàn trạng vẫn

Mới nhìn, này tựa hồ là một con độc tính cực cường lam hoàn phi tích

Ngoại trừ mau lẹ động tác ở ngoài, nó đầu lưỡi đáy hạ độc tuyến, có thể đem trí mạng nọc độc bắn nhanh ra xa mười mấy mét, là một loại phi thường khó chơi cao cấp yêu Binh

Ở Lý Diệu Nhân trung, rồi lại là khác một bức cảnh tượng

⊕ ♂ , "Tất tất! Tất tất!"

Tinh mắt ở bán giây bên trong liền đem con này phi tích đặc thù toàn bộ quét hình rõ ràng, cùng 1,875 trống bò sát loại yêu thú tiến hành so sánh

Không tới một giây đồng hồ, màu đỏ nhạt thấu kính lên liền nhảy ra ngắn gọn tin tức:

"Tử hoàn phi tích, cấp thấp yêu Binh, không độc, hành động nhanh nhẹn, có thể ngăn ngừa bay lượn am hiểu nguy trang thành họ hàng gần lam hoàn phi tích đáng dấp đến dọa lui kẻ địch "

"Thành niên tử hoàn phi tích cao nhất sức chiến đấu, có thể so với một tên Luyện Khí kỳ năm tầng người tu chân "

Lý Diệu nanh cười một tiếng, từ nguy trang bố trung nhảy lên một cái, bên hông ánh đao lóe lên, cuốn lên cát bay đá chạy

"Sức chiến đấu có điều Luyện Khí kỳ năm tầng cận, chịu chết đi!"

Giữa lúc Lý Diệu dựa vào yêu thú tham trắc khí ở cao trác nham khu đại sát tứ phương thời gian đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ số một trong phòng thí nghiệm, hệ chủ nhiệm Nguyên Mạn Thu chính thông qua linh hạc đưa thư, cùng Sơn Hải phái hậu cần chủ quản Khương Văn Bác tán gẫu

Khương Văn Bác là xuất thân cây cỏ phái luyện khí sư, từ khi phát hiện Lý Diệu cái này nhân tài mới xuất hiện, đối với hắn rất có vài phần ái tài chi tâm, thường thường rồi cùng Nguyên Mạn Thu câu thông Lý Diệu tu luyện tiến triển, còn lấy ghế khách thân phận giáo sư, cho Lý Diệu lái qua hai đường bài chuyên ngành, thậm chí khuyên can đủ đường thuyết phục Sơn Hải phái tăng quản lý, hướng về đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tập trung vào năm triệu tài trợ

Tiền là không nhiều, nhưng Sơn Hải phái hai năm qua kinh doanh không quen, nhiều năm liên tục hao tổn, tuy rằng không đến nỗi giật gấu vá vai, tiền mặt lưu vẫn tương đối căng thẳng, có thể có phần này tâm ý, Nguyên Mạn Thu cùng Lý Diệu đều rất nhờ ơn

Màn ánh sáng trung Khương Văn Bác vẻ mặt nhưng là có chút ủ rũ, chán nản nói:

"Lão đại tỷ chuyện này liền xin nhờ người, người giao thiệp khá rộng rãi, ở quân đội cũng có một chút quan hệ, nếu là có người cần 'Huyền quang vi khắc ky', còn có đồng bộ lưu thủy sinh sản tuyến, giúp chúng ta câu thông một chút a!"

"Được đó có điều thành bộ huyền quang vi khắc ky cùng loại nhỏ cầu kiện tuyến sinh sản, giá cả vô cùng đắt giá, độ công kích quá mạnh mẽ, một chốc e sợ không thể xuất thủ, phỏng chừng phải đợi mấy tháng "

Nguyên Mạn Thu ngừng lại một chút dùng mang theo trách cứ giọng nói:

"Lão Khương, đừng trách lão đại tỷ nói người, lúc trước các người Sơn Hải phái bỏ ra giá cao chọn mua bộ thiết bị này, muốn lên mã cái gì 'Linh tử đồng hồ đeo tay hạng mục' thì, ta rồi cùng người đã nói, hiện tại linh tử đồng hồ đeo tay này một thị trường cơ bản đã bão hòa, lại có linh hoạt tông cái này luyện chế mấy trăm năm linh tử đồng hồ đeo tay thế lực bá chủ ở "

"Các người Sơn Hải phái yếu nhân không ai, muốn kỹ thuật không kỹ thuật, như thế nào cùng nhân gia cạnh tranh?"

"Liên nói các người luyện chế linh tử đồng hồ đeo tay, tinh chuẩn tính cổ nhiên là không sai, nhưng tiếng ồn thực sự quá lớn, tí tí tách tách, yêu thú cách hơn trăm thước đều có thể nghe được, vậy còn thú cái cái gì sẵn? Sẽ có người mua pháp bảo của các người mới là lạ!"

Khương Văn Bác thở dài một hơi, khá là bất đắc dĩ nói:

"Những vấn đề này, ta làm sao không biết? Bất quá dưới mắt Diệu liên bang tông phái san sát, không chỉ năm trăm Cường Đại tông phái, càng ngày càng hiện ra hùng hổ dọa người trạng thái; trả lại có rất nhiều thanh niên người tu chân đi ra tự lập môn hộ, tuy rằng thực lực không cao, nhưng nhân gia có sáng tạo, đủ mảnh lối, luyện chế ra đến pháp bảo dán vào người trẻ tuổi khẩu vị, hơn nữa quần áo nhẹ ra trận, thuyền tiểu tốt a quay đầu lại, khá có một ít kiếm ra thành tựu "

"Chúng ta Sơn Hải phái loại này nhị lưu tông phái liên thảm, chen lẫn trung gian, không trên không dưới, không lớn không nhỏ, vừa không có đem ra được năm trăm pháp bảo, vừa không có Kết Đan Kỳ trở lên cường giả mang đội chém giết yêu thú cấp cao, không nữa muốn điểm nhi biện pháp đi ra, toàn cử đi đều muốn hát tây bắc phong!"

"Lúc đó chúng ta là bị bức ép cuống lên, mới chọn mua hoàn toàn mới thiết bị, muốn chuyển hình "

"Không nghĩ tới linh tử đồng hồ đeo tay độ khó luyện chế như thế cao, mà loại nhỏ tinh xảo công năng càng ngày càng mạnh sau khi, truyền thống linh tử đồng hồ đeo tay thị trường ở từ từ héo rút "

"Thời đại này, liên linh hoạt Tông Nguyệt ngày đều không tốt lắm, nơi nào còn có chúng ta đường sống đây?"

"Nói chung, bước đi này là đi xóa, chỉ ngóng trông có thể nhanh lên một chút đem bộ thiết bị này chuyển nhượng đi, bao nhiêu cứu vẫn một ít tồn thất "

Nguyên Mạn Thu gật gật đầu, nói:

"Này ngược lại cũng đúng là, con đường tu luyện như đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi, cá nhân như vậy, tông phái cũng là như thế, không nghĩ biện pháp duy trì cạnh tranh lực, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đào thải đi!"

"Người yên tâm đi, chuyện này ta nhất định nghĩ biện pháp, giúp người liên lạc một ít người mua "

"Vậy thì cảm ơn lão đại tử "

Hai người lại rảnh tán gẫu vài câu, Nguyên Mạn Thu ngưng hẳn trò chuyện, từ trong hộp thư điều ra Lý Diệu phát đưa tới một đạo không lồ thần niệm

Tuy rằng Lý Diệu là Nguyên Mạn Thu đệ tử duy nhất, có điều dựa theo trong đại học truyền thống, Nguyên Mạn Thu cũng không có quá nhiều can thiệp Lý Diệu tu luyện

Trừ phi Lý Diệu chủ động mở miệng hướng về hẳn thỉnh giáo, hoặc là hẳn ở luyện khí thì cần trợ thủ hỗ trợ, bằng không hai người đều là độc lập nghiên cứu, không quấy rầy lẫn nhau

Nguyên Mạn Thu đã sớm biết Lý Diệu đang luyện chế một loại hoàn toàn mới pháp bảo, nhưng vẫn nhẫn nại lòng hiếu kỳ, chưa từng có hỏi, mãi đến tận hiện tại

"Tiểu tử này, đến tột cùng luyện chế cái thứ gì đi ra đây? Một cái Uy Lực vô cùng chiến đao?"

Nguyên Mạn Thu biết Lý Diệu đang nghiên cứu chiến đao loại pháp bảo, hơn nữa tiến triển rất nhanh, đối với không ít chiến đao nhận thức đã ở hẵn người đạo sư này trên, thậm chí có thể vẽ ra đến mấy chục trông hiểm thấy cổ đại chiến đao kết cấu Đồ

Mở tài liệu ra nhìn xem mới phát hiện cũng không phải chiến đao, mà là một loại phụ trợ pháp bảo

"Yêu thú tham trắc khí? Có chút ý tứ "

Loại công dụng này phụ trợ pháp bảo ở trên thị trường cũng ít khi thấy, Nguyên Mạn Thu hứng thú

Hắn một tờ trang trượt đi màn ánh sáng, vẽ mặt càng ngày càng nghiêm nghị, ánh mắt càng ngày càng nóng rực, vẽ mặt càng ngày càng hưng phấn

"Vật này lại cải tiến một hồi, ở trong thực chiến công dụng rất rộng khắp a "

"Hơn nữa kết cấu không tính quá phức tạp, ngoại trừ một viên độ chính xác cao tinh mắt khá là đắt giá ở ngoài, chỗ khác, đều không cần thiên tài địa bảo, hoàn toàn có thể lượng sản "

Nguyên Mạn Thu dùng ròng rã năm cái giờ, lật tới phúc nghiên cứu yêu thú tham trắc khí luyện chế bảo cáo

Mãi đến tận Lý Diệu ở lại một thân mùi máu tanh từ đại hoang lần trước đến, ở bên ngoài cung cung kính kính địa gõ cửa, hắn mới phục hồi tinh thần lại

"Gõ cửa gì lãng phí thời gian, mau vào!"

Lý Diệu ngồi ở Nguyên Mạn Thu đối diện, tâm tình có chút thấp thỏm

Lần thứ nhất thực chiến kiểm tra hiệu quả tốt vô cùng, hăn sẵn giết hiệu suất tăng lên 500 % trở lên, không những sẵn giết được mười mấy con thực lực yếu kém nhưng có giá trị không nhỏ cấp thấp yêu Bình, hơn nữa còn đúng lúc nhìn thấu bốn bát cao cấp yêu Bình ngụy trang, rất sớm liền tách ra trí mạng cạm bẫy, không có lãng phí một giây đồng hồ thời gian triển đấu

Nguyên Mạn Thu vị này kiến thức rộng rãi "Biển sâu nữ thần" lại sẽ định thể nào pháp bảo này đây?

"Lão sư, người cảm thấy thế nào?"

Lý Diệu mười phần mong đợi địa hỏi

Nguyên Mạn Thu quan sát tỉ mỉ hăn trên mắt trái yêu thú tham trắc khí gât gât đầu, trầm ngâm chốc lát, nói:

"Nếu như ta nhận rồi pháp bảo này, đón lấy người định làm gì?"

Lý Diệu chuyện đương nhiên địa nói:

"Đương nhiên là luyện chế nhiều một ít đi ra, bán cho bạn học!"

Nguyên Mạn Thu lắc đầu nói:

"Dưới cái nhìn của ta, yêu thú tham trắc khí là một cái rất có thực chiến giá trị tốt a pháp bảo thế nhưng người muốn dựa vào nó đến vọt tới 40 ngàn cái học phân, e sợ độ khó không nhỏ "

Ngừng lại một chút, Nguyên Mạn Thu giải thích:

"Đầu tiên, đây là một cái do SV đại học năm nhất tự nghĩ ra hoàn toàn mới pháp bảo, người làm sao để đại gia tin tưởng pháp bảo này độ tin cậy?"

"Không sai người đã từng cải trang quá một ít cận chiến pháp bảo, đều là ở kinh điển pháp bảo cơ sở tiến tới được tăng lên, cũng không có đối với toàn thể kết cấu làm ra biến động "

"Hơn nữa cận chiến pháp bảo vốn là tiêu hao phẩm, ở trên chiến trường xuất hiện một ít tiểu trực trực, rất bình thường!"

"Nhưng mà yêu thú tham trắc khí không giống, đây là một loại vô cùng tinh vi pháp bảo, người làm sao để cho người khác tin tưởng, pháp bảo này có thể 100 % phân biệt ra hai loại không giống yêu thú?"

"Dù cho chỉ có 0 1 % tỷ lệ, đem yêu tướng ngộ cũng thành yêu Binh, liền có thể đối với người sử dụng tạo thành thương tổn trí mạng "

"Việc quan hệ sinh tử, đại gia đều rất cẩn thận, hoặc là lựa chọn hàng hiệu khá là tin cậy Đại tông phái sản phẩm, hoặc là lựa chọn nghiệp bên trong nổi danh thâm niên luyện khí sư, không thể sẽ hoàn toàn tín nhiệm người cái này SV đại học năm nhất "

Lý Diệu miệng một tấm, muốn biện giải, đầu óc xoay chuyển nửa ngày, nhưng là nói không ra lời

"Thứ yếu, là mẫu chốt nhất, người dùng thuần thủ công phương pháp đến đánh bóng khổng chế tinh phiến, kỹ thuật xác thực là siêu nhất lưu, ngay cả ta đều phi thường khiếp sợ "

"Thế nhưng sản lượng đây? Không làm được một ngày luyện chế ba, năm đài chứ?"

Lý Diệu lắc đầu:

"Coi như như thế nào đi nữa nhanh, chỉ ít năm ngày mới có thể suy nghĩ ra một đài yêu thú tham trắc khí "

Nguyễn Mạn Thu nói:

"Nói cách khác, một mình người Nguyệt không ngủ không ngớt, tối luyện chế nhiều ra sáu đài

"Hơn nữa sử dụng chuẩn quân dụng cấp tinh mắt, thành vốn cũng không sẽ quá thấp "

"Người chuẩn bị định giá bao nhiêu cách, mới có thể ở còn lại hai tháng, kiếm được hơn một vạn cái học phân lợi nhuận?"

"E sợ hai, ba ngàn học phân một đài, cũng chưa chắc đủ chứ?"

Lý Diệu tỉ mỉ nghĩ lại, cũng thật là, không ai sẽ hoa nhiều như vậy học phân đến hồi đoái một đài phụ trợ pháp bảo

Gãi gãi da đầu, hắn vô cùng xoắn xuýt địa hỏi: "Lão sư, vậy làm sao bây giờ?"

Nguyễn Mạn Thu nở nụ cười:

"Đừng nóng vội, dưới cái nhìn của ta, yêu thú tham trắc khí xác thực là một cái rất có thực chiến ý nghĩa pháp bảo, ở trên thị trường tiền cảnh phi thường bao la, nó có thể mang đưa cho người, cũng không chỉ là hơn một vạn cái học phân đơn giản như vậy "

"Có điều, người đầu tiên nên vì yêu thú tham trắc khí, xin một phần độc quyền

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 191+3 Vạn Phần!

"Xin độc quyền?"

Lý Diệu nháy mắt, nhất thời không phản ứng lại

Yêu thú tham trắc khí mặc dù là hãn luyện chế, nhưng sử dụng lượng lớn tiền nhân sáng tạo phù trận cùng phép tính, liên mẫu chốt nhất tinh mắt đều là dùng thành phẩm, như vậy có thể xin độc quyền sao?

Nguyên Mạn Thu nói:

"Yêu thú tham trắc khí sử dụng kỹ thuật phi thường thành thực, đều là sẵn có, thế nhưng nó kết cấu mới mẻ độc đáo, rất có một mình sáng tác tính, tăng lên rất nhiều không ít phù trận cùng phép tính tính thực dụng, vì lẽ đó, người có thể xin 'Thực dụng độc quyền', phê khả năng tới tính rất lớn, mà một khi thu được thực dụng độc quyền, dựa theo trường học quy định, có có thể được ba ngàn cái học phân khen thưởng đây!"

Lý Diệu vỗ đầu một cái, bỗng nhiên tỉnh ngộ

Diệu liên bang độc quyền chế độ trung, bao gồm phát minh độc quyền cùng thực dụng độc quyền hai loại

Phát minh độc quyền yêu cầu phi thường hà khắc, yêu cầu phù trận, phép tính, công pháp hoàn toàn do bản thân nguyên sang, đồng thời phải trải qua quanh năm suốt tháng xét duyệt, còn muốn cầu người sáng tạo giải

thích tất cả mọi thứ, nếu như là phù trận, phép tính loại hình, nhất định phải cung cấp lượng lớn nguyên thủy cao

Lý Diệu vừa được luyện thiên tháp trung rất nhiều kinh điển thì, còn muốn quá có hay không có thể sao chép một ít cổ đại phù trận cùng công pháp đi ra, trình báo một ít phát minh độc quyền

Cần thận nghiên cứu phát minh độc quyền xét duyệt quy trình sau khi, liền bỏ đi cái ý niệm này

Hắn có thể không tự tin ở một đám kết đan cường giả cùng nguyên anh lão quái trước mặt, giả tạo ra bốn vạn năm trước sách cổ nguyên thủy bản nháp, trả lại không lộ ra nửa điểm kẽ hở

Thực dụng độc quyền liền không giống nhau, có thể lấy làm gương tiền nhân thành quả, chỉ cần có thể sáng tạo ra một loại hoàn toàn mới công dụng là được, xét duyệt quy trình khá là đơn giản, một hai tháng liền có thể ra kết quả

Có điều, thực dụng độc quyền bảo vệ kỳ hạn khá là ngắn bình thường chỉ có ba đến năm năm, hơn nữa muốn thương phẩm hóa, đối với độc quyền trung sử dụng người khác sáng tạo phù trận cùng phép tính, còn muốn thanh toán nhất định tỉ lệ chia làm

Nói cách khác, Lý Diệu ở yêu thú tham trắc khí trung sử dụng người khác phát minh gia tốc phù trận như thế mỗi bán ra một đài yêu thú tham trắc khí, liền muốn phân một phần nhỏ cho gia tốc phù trận phát minh giả

Đương nhiên hắn có thể trực tiếp thanh toán một số tiền lớn, bán đứt gia tốc phù trận một số năm quyền sử dụng

Tu chân thể giới, hết thầy phù trận, phép tính, công pháp, thần thông, nói trắng ra đều là người đầu óc nghĩ ra được, đều là tri thức quyền tài sản

Tu chân thế giới cơ sở là được tri thức quyền tài sản thần thánh không thể xâm phạm

Này, chủ lưu người tu chân đều vô cùng chú trọng

Nguyên Mạn Thu tiếp tục nói:

"Người pháp bảo này có giá trị nhất địa phương, chính là ở nó kết cấu hoàn toàn mới, mà kết cấu thứ này là dễ dàng nhất sao chép "

"Cái này cũng là ta không tán thành người hiện tại liền lấy ra giao dịch một trong những nguyên nhân "

"Vạn nhất bắt được xã hội lên, bị hữu tâm nhân được giành trước xin độc quyền, người muốn khóc cũng khóc không được "

"Chỉ có trước tiên đem độc quyền xin hạ xuống, mới có thể yên tâm lớn mật địa lấy ra bán, hơn nữa muốn bán liền không thể trò đùa trẻ con, dựa vào chính người thủ công đánh bóng, một ngày có thể luyện chế ra mấy đài?"

"Nếu như có thể ở pháp bảo đây chuyển sản xuất lên lượng lớn luyện chế, một ngày luyện chế bách tám mươi đài, hay là thời gian một năm người có thể kiếm được mấy cái ức cũng chưa biết chừng!"

"Mấy cái ức?"

Lý Diệu Nhân châu đều trực, trong lòng cái ý niệm đầu tiên là:

"Vậy ta chẳng lẽ có thể mua hai đài xa hoa phi toa xe?"

"Một đài huyền chim chiến toa, một đài xích diễm chiến toa đối lại mở, so với Bành Hải cùng Đinh Linh Đang đều uy phong!"

Gãi gãi tóc, Lý Diệu nhếch miệng cười khúc khích:

"Món đồ này có như thế thần sao? Có điều thật có thể kiếm lời mấy cái ước là tốt rồi, chúng ta Luyện Khí hệ bách phế đối với hưng, muốn lại một lần nữa huyền cốt kế hoạch, cũng cần lượng lớn tạp tiền nếu như thật có thể kiếm lời mấy cái ước, liền có thể đem ra làm đệ nhất bút tài chính khởi động!"

Nguyên Mạn Thu nở nụ cười:

"Tiểu tử ngốc lần trước thất bại người không thấy? Huyền cốt kế hoạch nhưng là cái động không đáy, liền trường học cũng không dám đi đến đầu tiền người thật sự nhọc nhằn khổ sở kiếm được mấy cái ước, liền như thế đi động không đáy bên trong tạp? Quên đi thôi!"

"Coi như người thật sự nỗ lực đánh đến 40 ngàn cái học phân, vậy cũng tuyệt không là điểm cuối, mà là tương lai vô hạn đặc sắc khởi điểm, con đường tu luyện rất dài, muốn dùng tiền địa phương rất nhiều, thật có thể kiếm được một ít tiền, để người cất bước thông thuận một ít, ta cái này làm lão sư, cũng coi như là tận cùng chức trách đi!"

Lý Diệu đáy lòng nóng lên, con mắt hơi chuyển động, nói:

"Ta không phải là không công đi vào trong tạp tiền, coi như ta vào cổ tốt rồi, nếu như thật sự luyện chế ra huyền cốt chiến khái, có ta một phần, còn có thể để ta mặc vào uy phong một hồi, vậy thật là tốt!"

Nguyên Mạn Thu lại vừa bực mình vừa buồn cười, đuổi ra thâm hậu bàn tay bằng thịt, ở hằn trên gáy tầng tầng vỗ một chương, quát lên:

"Bát tự trả lại không công lên đây, ngay ở ý nghĩ kỳ quái, vẫn là trước hết nghĩ muốn làm sao bắt được 40 ngàn cái học phân đi!"

"Đúng nha!"

Lý Diệu lông mày lại cau lên đến

Coi như thực dụng độc quyền xin hạ xuống, cũng chỉ có ba ngàn cái học phân, còn lại hai tháng, còn cần hơn một vạn phân phân?

"Liều mạng!"

"Tiếp đó, ta muốn ở trên cánh đồng hoang đại sát rất giết!"

"Có yêu thú tham trắc khí, ta sẵn giết hiệu suất tăng lên mấy lần, đối với một ít yêu thú mạnh mẽ có thể sớm báo động trước, có thể một ít trình độ nguy hiểm càng cao hơn địa vực tiến hành săn bắn "

"Ở săn bắn trung, ta có thể không ngừng tôi luyện sức chiến đấu của chính mình, đồng thời có thể phát hiện yêu thú tham trắc khí thiếu hụt, tiến hành độ công kích cải tiến "

"Mặt khác, cái này cũng là một loại quảng cáo tốt nhất a!"

"Ta chỉ là một cái SV đại học năm nhất, người khác không tin ta luyện chế ra đến pháp bảo, cũng là chuyện đương nhiên "

"Vậy ta liền dùng sự thực nói cho tất cả mọi người, yêu thú tham trắc khí mạnh mẽ!"

Từ cái này lên, Lý Diệu bắt đầu rồi cực kỳ điên cuồng cánh đồng hoang vu săn giết lũ trình

Ngoại trừ tình cờ về trường học chữa thương cùng trang bị sửa chữa ở ngoài, hãn hãn như không ngày không đêm địa ở trên cánh đồng hoang du đãng

có trình độ nguy hiểm thấp hơn yêu thú tụ tập địa đều bị hãn đường như cuồng phong quá cảnh giống như quét đi sạch sành sanh

Ở yêu thú tham trắc khí dưới sự giúp đỡ, hãn tách ra nguy hiểm cao cấp yêu Binh, cùng với đường như khó triền rồi lại giá trị không cao trung cấp

thấp yêu Binh

Hắn chuyên môn lựa chọn sức chiến đấu không cao, nhưng trong cơ thể đựng tài liệu quý giá trung cấp thấp yêu Binh ra tay

Như mãnh hổ hạ sơn, sói đói nhào dương, bách phát bách trúng, mỗi khi thắng lợi trở về, làm cho tất cả mọi người đều trở mắt ngoác mồm

Ở người mới học phân bảng lên, Lý Diệu cao cao tại thượng tên mặt sau mang theo một chuỗi dài năm vị mấy học phân, nguyên vốn đã hơn một tháng không làm sao biến hóa

Tất cả mọi người đều cho rằng hắn đạt đến bình cảnh, sắp sửa yên tĩnh một quãng thời gian

Mặc dù tình cờ có một ngày, đột nhiên đi lên thoan đề thăng một bước dài, vậy cũng chỉ là số may, trùng hợp gặp phải giá trị liên thành con mồi

Không nghĩ tới Lý Diệu số may đến đáng sợ, hắn học phân mỗi ngày đều ở lấy điên cuồng tốc độ hướng lên trên tăng lên, tốc độ so với xếp hạng hai, ba tên Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn gộp lại đều phải nhanh!

Lần này, Lý Diệu lại trở thành trường học trong diễn đàn nhân vật tiêu điểm, mỗi ngày đều có người ở trong diễn đàn phát sinh thiếp mời:

"Lý Diệu lại bắt đầu điên cuồng!"

"27,000 phân! Hắn học phân đột phá 27,000 cửa ải lớn!"

"20 ngàn tám! Hắn đến tột cùng là làm như thế nào, lúc này mới mấy lại bắt được một ngàn cái học phân? Đối trá đều không nhanh như vậy a!"

"Lý Diệu hôm nay lại săn giết được hai con vô cùng quý giá sợi bạc hương hồ!"

"Tiên sư nó, lần trước chúng ta mười bảy, tám người tổ đội ra muốn săn giết món đồ này, kết quả phí đi ba ngày ba đêm công phu, thật vất vả bắt lấy hai con, nhìn kỹ, này, là không đáng giá hôi hương dây hồ, thực sự là phôi đều muốn khí nổ!"

"Vận may của hắc quá tốt rồi đi, ra săn bắn, một lần đều chưa từng bị thua, hơn nữa mỗi lần bắt trở về đều là giá trị liên thành mọi người, chỉ là sợi bạc hương hồ liền tóm lấy hai lần!"

"Cái này cũng chưa tính, nhìn hắc lĩnh một ít nhiệm vụ, đều là ở nguy hiểm địa vực tự do săn bắn, không ít khu vực liền lớp lớn học sinh cũng không dám tùy tiện tiến vào, bằng hắc Luyện Khí kỳ cấp thấp thực lực, làm sao có khả năng mỗi lần đều toàn thân trở ra, nhiều nhất chỉ bị thương nhẹ?"

Lý Diệu vì đánh quảng cáo, cũng không có ẩn giấu yêu thú tham trắc khí tồn tại, thậm chí nhiều lần đeo yêu thú tham trắc khí, gánh giá trị liên thành yêu thú thi thể, ở trường học trung nghênh ngang địa đi tới đi

Như vậy rêu rao, tự nhiên rất nhanh bị người phát hiện

Liên quan với yêu thú tham trắc khí nghị luận, ở trên diễn đàn lạng yên xuất hiện

"Các người chú ý tới sao? Lý Diệu trên mắt trái đeo một cái rất quái lạ pháp bảo, nhìn xem như là đan mảnh kính mắt "

"Đó là cái gì, lẽ nào là kính viễn vọng loại hình pháp bảo?"

"Ngớ ngẩn, làm sao có khả năng là kính viễn vọng? Ta tra tìm hết thầy thông thường pháp bảo danh sách, cũng không phát hiện thứ này, xem ra là hắc cải trang quá pháp bảo nào đó, khẳng định không phải kính viễn vọng như thế đơn giản!"

"Theo ta thấy, vận may của hần tốt như vậy, mỗi lần đều có thể phát hiện mọi người, nói không chắc rồi cùng vật này có quan hệ!"

Mà ở không thiếu nữ sinh sôi biếu trong bãi thiếp, quan tâm tiêu điểm lại có chỗ bất đồng:

"Lý Diệu đeo một cái màu đỏ nhạt đan mảnh kính mắt, nhìn xem thật đẹp trai!"

"Đúng đấy đúng đấy, khí tràng thật sự rất đủ, ta trả lại lén lút vỗ một tấm hình đây!"

"Ai nha, rất nhớ thượng biếu bạch, có điều đại gia đều nói hần người này có chút hung, nghe nói hần trước đây biệt hiệu gọi 'Kền kền', nghe lên liền không giống như là người tốt "

"Không nên nói lung tung, ta tiếp xúc với hần quá hai lần, nói như thế nào đây, hung cũng không phải hung, chỉ có điều người này thường thường chìm đắm ở thế giới của chính mình bên trong, mở tròng hai mắt, liền bắt đầu nghiên cứu đầy đủ pháp bảo a, chém giết a, ngoại giới phát sinh cái gì cũng không biết, có vẻ hơi lạnh lùng mà thôi

"Lại nói, không giống người tốt có quan hệ gì, thời đại này, người xấu mới có mị lực a!"

Lý Diệu dài đến không đẹp trai lắm, càng không phải loè loẹt tiểu bạch kiếm

Có điều đại hoang lên cô gái yêu thích không phải loại kia thư sinh tay trái gà không chặt

Bọn họ sùng bái cường giả, yêu thích ngạnh hán

Lý Diệu làm SV đại học năm nhất trung ba đại cao thủ một trong, lại thường thường ở trên cánh đồng hoang một mình săn bắn, còn có như thế bá khí yêu thú tham trác khí tăng lên khí tràng, rất nhanh sẽ trở thành không ít nữ sinh Tâm Nghi đối tượng

Lý Diệu nhưng là không thời gian quan tâm những chuyện này, hắn vẫn là một lòng một dạ ở đại hoang lên độc hành, lang bạt, săn giết

Rốt cục, khoảng cách đăng kí luyện khí sư báo danh hết hạn ngày còn có một tháng cuối cùng

Lý Diệu, phá tan 3 vạn học phân cửa ải lớn!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Lấy 1 Địch 2000?

Trong nham động, Lý Diệu dùng hỏa diễm phù trận cẩn thận từng li từng tí một địa thiêu nướng một con thỏ rừng, đồng thời ở bốn phía bày xuống Thanh Phong phù trận, đem hết thủy khí tức đều nhốt tại một chỗ, không đến nỗi bị ở ngoài hang yêu thú tìm tòi đến

Trên khuôn mặt có chút thon gầy, toát ra hiếu ý nụ cười, sâu thẳm con người màu đen có vẻ càng to lớn hơn

Độc hành cánh đồng hoang vu một tháng, Lý Diệu bề ngoài phát sinh biến hóa long trời lở đất, không chỉ thân hình trở nên càng cao gầy, trên da ánh kim loại toàn bộ thu liễm đến trong cơ thể

Mới nhìn, lại như là trên cánh đồng hoang tùy ý có thể thấy được nham thạch

Chỉ có phát hiện con mồi, đột nhiên lúc bộc phát, hăn mới sẽ đem tốc độ cùng sức mạnh tiêu thăng đến cực hạn, trong nháy mắt hóa thân thành hung tàn nhất tay thợ săn

Thời gian một tháng, tích lũy không chỉ là học phân, còn có săn giết kỹ xảo

Trên cánh đồng hoang yêu thú là tối gian trá,狡 hoạt nhất, tính cảnh giác cao nhất, tối giỏi về ngủ đông cùng đánh lén yêu thú

Muốn săn giết như vậy yêu thú, nhất định phải so với bọn họ càng gian trá, càng xảo hoạt, càng giỏi về ngủ đông cùng đánh lén mới được

Một bên săn bắn, một bên học tập, hết thầy yêu thú đều là Lý Diệu lão sư

Hắn học tập rắn độc ngủ đông, học tập rết đi khắp, học tập bò cạp một đòn giết chết, học tập phi tích bay lượn tư thái, học tập con nhện thiết trí cạm bẫy cùng bãi thả mồi kỹ xảo

Sau đó đem những kỹ xảo này, cùng hắn ở pháp bảo phần mộ trung tôi luyện mười mấy năm sinh tồn chi đạo hoà hợp trường thông suốt, biến thành càng mạnh mẽ hơn săn giết kỹ thuật, khiến cho hắn trở thành một tên dã ngoại sinh tồn cùng săn bắn chuyên gia, một tên chân chính du kích cao thủ!

"Một tháng, 10 ngàn phân "

"Coi như thực dụng độc quyền có thể thông qua, cũng chỉ có ba ngàn phân, còn kém bảy ngàn cái học phân "

"Đại hoang nam bộ yêu thú đều quá yếu, chỉ là ở vùng này săn bắn, thời gian một tháng căn bản không lấy được bảy ngàn phân "

"Huống chi thực dụng độc quyền không phải trăm phần trăm có thể thông qua vạn nhất thời khắc mấu chốt bị xoạt hạ xuống, vậy thì lúng túng "

"Xem ra, nhất định phải mạo một hồi nguy hiểm, hướng về càng phương bắc xuất phát!"

Diệu liên bang phạm vi thế lực chủ yếu tập trung ở trong đại hoang nam bộ, càng đi bắc, thành trấn càng ít người ở càng mỏng manh, càng có thể xuất hiện yêu thú mạnh mẽ

Vì trong vòng một tháng bắt 10 ngàn phân, Lý Diệu đánh bạc, chuẩn bị liều mạng

Hắn kế hoạch ở cánh đồng hoang vu nam bộ lại du đãng mười lăm ngày

Nếu như không thể tích góp đến đầy đủ học phân, hoặc là thực dụng độc quyền xin thất bại, vậy thì đại hoang bắc bộ, càng nguy hiểm khu vực lang bạt!

"Trước về trường học đi, đem này một chuyến con mồi kết toán đi "

Ước lượng một hồi nặng trình trịch xui nang, Lý Diệu thoả mãn nở nụ cười

Này một chuyến thu hoạch không ít lẽ ra có thể hồi đoái mấy trăm cái học phân vậy

Về tới trường học, đem chiến lợi phẩm hồi đoái học phân, lại phòng y tế đơn giản xử lý một hồi tiểu thương, còn đến không kịp lấy hơi, liền thu được Đinh Linh Đang mời, bảo là muốn chúc mừng hắn đột phá 3 vạn phân cửa ải lớn

"Lý Diệu tới rồi! Lý Diệu tới rồi!"

Trúc hải phòng nhỏ trước, bảy màu sắc sở anh vũ oa oa kêu loạn, cửa lớn tự động mở ra

Lý Diệu mới vừa vào cửa một đạo kinh phong liền phả vào mặt

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, lập tức bị Đinh Linh Đang bắt

Người sau trả lại ở hắn trên cánh tay mạnh mẽ ninh một hồi đau đến hắn nhe răng trợn mắt

"Tình huống thế nào? Không phải nói muốn mời ta ăn cơm, chúc mừng ta đột phá 3 vạn phân cửa ải lớn?"

"Cơm đương nhiên muốn ăn, có điều đầu tiên vậy "

Đinh Linh Đang lại nhìn một hồi, thở phà phò nói, "Để tỷ tỷ trước tiên véo người hai lần giải hả giận, người tên tiểu tử thú này âm thầm nhanh như vậy liền đột phá 3 vạn phân cửa ải lớn, đem Bành Hải duy trì nhanh nhất đột phá 3 vạn phân ghi chép, đều cho phá tan a!"

Lý Diệu sững sờ: "cùng người có quan hệ gì?"

Đinh Linh Đang đôi mắt đẹp trợn lên so với mắt người còn lớn hơn, cả giận nói:

"Nguyên bản ta là đệ nhị nhanh, hiện tại bị người đẩy ra đệ tam người nói có quan hệ hay không? Cái tên nhà người, cũng thật là cái yêu nghiệt, nói không chắc có một ngày thật sự còn mạnh hơn ta, vậy chẳng phải là muốn bị người bắt nạt chết rồi? Không được, sẵn hiện tại ta so với người lợi hại, trước tiên tàn nhẫn mà chà đạp người một hồi, mò đủ lại nói!"

Nàng lại nhéo hai lần nữa, kinh hô:

"Xảy ra chuyện gì, một tháng không gặp, bắp thịt của người càng thêm vững chắc, véo lên rắn căng căng, lại như là ở véo Thạch Đầu, một chút ý tứ cũng không có, quên đi, không chơi, nhanh tới dùng cơm!"

Lý Diệu không nói gì, đi vào phòng khách, lại bị trên bàn cơm tối làm cho dở khóc dở cười:

"Người nói muốn ăn cơm chúc mừng, là được mời ta ăn mì ăn liền điều?"

Đinh Linh Đang bưng một bát mì ăn liền, đặt mông ngồi dưới đất, "Khò khè khò khè" ăn lên, vừa ăn, một bên trả lại ở tinh não lên xử lý công tác, hàm hàm hồ hồ nói:

"Gần nhất công tác thực sự quá bận, không thời gian làm thịt cá, chấp nhận một hồi a, ta đều cho người bỏ thêm hai viên lỗ trứng đây!"

Ngừng lại một chút, lại nói:

"Người săn giết thành quả ta đều xem qua, làm được đến thật không tệ, từ vết thương xem, người (cuồng sa đao pháp) đã lô hỏa thuần thanh, coi như là ta ở đại hoang nam bộ một vùng săn giết, không thể làm được đến so với người càn xuất sắc!"

"Có điều nam bộ giá cao trị yêu thú dù sao không nhiều, muốn trong vòng một tháng bắt được 10 ngàn phân, liền muốn phương bắc, yêu thú cấp cao tụ tập khu vực săn bắn "

"Ta biết người tiểu tử này đủ điên cuồng, lại thích mạo hiểm, nói không chắc ngày nào đó liền lén lút lút lút phương bắc, đem mạng nhỏ đều chơi đi, vì lẽ đó hôm nay đặc biệt tìm người đến, là được để người đừng vội "

"Gần nhất thực sự quá bận, đánh không ra thời gian, có điều hết bận mười ngày này nửa tháng, thì có mấy ngày nghỉ kỳ, đến thời điểm ta cùng người đồng thời phương bắc, giúp người áp trận!"

Lý Diêu trong lòng ấm áp

Nguyên lai đây mới là Đinh Linh Đang gọi hản đến mục đích thực sự

Có Đinh Linh Đang vị này trẻ tuổi nhất liên bang trúc cơ cao thủ một trong áp trận, độ nguy hiểm liền sẽ giảm mạnh, hản liền có thể càng thêm ung dung săn giết yêu thú

Nâng mì ăn liền điều, Lý Diệu nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải

Đinh Linh Đang cười ha ha, trong miệng trả lại ngậm một cái mì sợi, phát tay nói:

"Người đưa ta làm lâu như vậy thật người đồng cát, ta giúp người một điểm việc nhỏ lại có cái gì không thể? Lại nói, người 'Kền kền Lý Diệu' bây giờ là danh tiếng chính lực, chúng ta đại hoang chiến viện SV đại học năm nhất trung nhân vật nổi tiếng a, đối với người như người mới, trường học dành cho một ít đặc thù chăm sóc, gia tốc người trưởng thành, điều này cũng rất bình thường a! Nếu không là gần nhất thực sự quá bận, ta hận không thể hiện tại hãy theo người lên phía bắc đây!"

"Tiểu Linh tỷ, cảm ơn!"

Lý Diệu nín nửa ngày biệt ra như thế một câu

Hắn đặt mông ngồi ở Đinh Linh Đang bên người, miệng lớn nhai nghiền ngẫm thơm ngát lỗ trứng

"Ừ"

Đinh Linh Đang trả lời một câu, tập trung tinh thần, vui đầu công tác

Lý Diệu hấp mì sợi, ánh mắt trong lúc vô tình xẹt qua Đinh Linh Đang gò má, chợt phát hiện con này bạo long hình người chỉ cần không mở miệng nói chuyện, hết sức chuyên chú công tác thời điểm, vẫn là rất đẹp để

Loại kia yên tĩnh lãnh đạm khí chất, cùng mở miệng nói chuyện thì hấp tấp hoàn toàn như hai người khác nhau

Lại như là một đôi tướng mạo giống quá, tính cách nhưng tuyệt nhiên ngược lại sinh đôi, quá quỷ dị

"Người nhìn cái gì?"

Đình Linh Đang có chút bất mãn địa lườm hăn một cái, cảm thấy Lý Diệu ánh mắt có chút quái lạ

"Không cái gì "

Lý Diệu mặt "Bá" một hồi đỏ, ánh mắt trong nháy mắt vọt đến màn ánh sáng lên, có chút bối rối địa nói sang chuyện khác "Ta ở xem người công tác, gần nhất như thế bận bịu, là mới mở rất nhiều môn khóa sao?Ồ, 'Lôi Đình chén tân sinh viện hệ đấu đối kháng', đây là cái gì? Người thắng đem khen thưởng 10 ngàn học phân!"

Lý Diệu lập tức nhảy lên, bán bát mì sợi đều ngã vào ngực, nhưng là không lo được lau chùi, hận không thể đem đầu đâm đến màn ánh sáng bên trong

"Tân sinh đấu đối kháng người thắng khen thưởng 10 ngàn học phân? Quá tốt rồi, ta muốn ghi danh ta hiện tại liền muốn ghi danh!"

Lý Diệu kích động khua tay múa chân

Đình Linh Đang đem hăn mạnh mẽ lôi trở về, lại vừa bực mình vừa buồn cười, nói:

"Đừng kích động, trước tiên nhìn rõ ràng, đây là viện hệ đấu đối kháng, lấy hội học sinh làm đơn vị đoàn thể chiến không phải cá nhân chiến, thực lực của người mạnh hơn, Luyện Khí hệ hội học sinh chỉ một mình người, làm sao tham gia?"

"Lấy hội học sinh làm trụ cột? Không có người chiến?"

Lý Diệu lập tức xì hơi

"Không sai, dựa theo năm rồi thông lệ đây chính là vũ đấu hệ hai SV đại học biết, Loạn Nhận Đường cùng thiết quyền hội trong lúc đó tân sinh đấu đối kháng, hai bên từng người tuyển ra một ngàn tên mạnh nhất tân sinh tiến hành tranh tài "

"Bởi vì là ta là lão sư mới, chủ yếu phụ trách SV đại học năm nhất tạp vụ, đối với tình huống tương đối quen thuộc, vì lẽ đó năm nay đấu đối kháng, ta là công nhân viên một trong, gần nhất đều đang bận rộn chuyện này vậy "

Lôi Đình chén tân sinh viện hệ đấu đối kháng là đại hoang chiến viện truyền thống tái sự, đã tổ chức mấy chục năm

Mục đích gì, một mặt là biểu diễn tân sinh đang tu luyện một năm sau khi thành quả, thuận tiện các Đại tông phái tuyển chọn nhân tài

Mặt khác, là vì tranh cướp năm tiếp theo độ tài nguyên đưa lên

Đại hoang chiến viện sau lưng kim chủ, đại thể là vũ Đấu Tông phái, lấy võ vi tôn, bọn họ cung cấp lượng lớn tài nguyên, đương nhiên phải cho vũ lực mạnh nhất viện hệ đến sử dụng

Lôi Đình chén từ vừa mới bắt đầu, là được do ma quyền môn, bách chiến đao minh chờ mười mấy cái đại hoang lên tiếng tăm lừng lẫy vũ Đấu Tông phái ra tiền tài trợ, mô phỏng thực chiến, người thắng làm vua!

Một câu nói, đây chính là vì vũ đấu hệ hai SV đại học sẽ tranh cướp tài nguyên, mà độ thân định chế ra thi đấu

Từ quy tắc tới nói, nếu như viện hệ có thể tham gia, chỉ cần thực lực đủ mạnh, liền có thể được đông đảo vũ Đấu Tông phái tài trợ

Nhưng mà ở trong thực chiến, lại có cái nào viện hệ có thể đối kháng thiết quyền hội hoặc là Loạn Nhận Đường?

Tối tập chung bị gọn gàng nhanh chóng địa nghiên ép a!

Vì lẽ đó, ngoại trừ mới bắt đầu mười mấy năm còn có một chút viện hệ ôm kiếm lợi tâm thái dự thi, kết quả bị bạo đến thương tích đầy mình sau khi, gần nhất ba trong mười năm, đã có rất ít viện hệ báo danh tham gia Lôi Đình chén

Lâu dần, Lôi Đình chén liền đã biến thành vũ đấu hệ hai SV đại học sẽ nội chiến

Lý Diệu cả ngày vui đầu ở pháp bảo bên trong, căn bản không có nửa điểm nhàn rỗi thời gian, đối với Lôi Đình chén tường tình không quá giải, rất bình thường

Xem tới đây, Lý Diệu rơi vào trầm tư

Chậm rãi gõ lên sọ não, hắc đăm chiêu địa hỏi:

"Dựa theo quy tắc, hết thầy viện hệ hội học sinh cũng có thể báo danh tham gia Lôi Đình chén, dự thi nhân số hạn mức tối đa là một ngàn người, không có hạn cuối "

"Chỉ cần thắng lợi, là có thể được 10 ngàn cái học phân, do người dự thi đều phân "

"Nói cách khác, ta làm Luyện Khí hệ hội học sinh hội trưởng, hoàn toàn có tư cách báo danh dự thi, mà chỉ cần thắng lợi, bởi vì là Luyện Khí hệ người dự thi chỉ có ta một người, ta có thể độc hưởng 10 ngàn cái học phân?"

"Trên lý thuyết, đúng!"

Đình Linh Đang tức giận nói, "Vấn đề là, thiết quyền hội có một ngàn tên người dự thi, Loạn Nhận Đường còn có một ngàn tên người dự thi,

thông minh tiểu đệ đệ, xin mời nói cho ta, người muốn làm sao ở thi đấu trung, bẽ mặt hai ngàn tên đối thủ?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Không Thể Nhiệm Vụ

Cái này điên cuồng địch ta so sánh, đủ khiến phần lớn mọi người chùn bước

Lý Diệu nhưng không nằm trong số này

Hai con mắt của hắn tinh tế híp lại, dường như một cái trí mạng rắn độc, nhìn chăm chăm so với mình khổng lồ gấp mấy trăm lần con mồi

"Giả thiết, ta thật sự lấy Luyện Khí hệ hội học sinh danh nghĩa báo danh dự thi, đấu đối kháng sẽ lấy phương thức gì đến tiến hành đây?"

"Sẽ không là hai ngàn người đứng võ đài một bên, ta đứng võ đài một bên khác, sau đó đối chiến chứ?"

"Hơn nữa ta nghĩ, dính đến năm tiếp theo độ tài nguyên phân phối, đang đối kháng với tái trung, thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường mới là đối thủ chân chính, bọn họ không phải bền chắc như thép, không thể liên hợp lại đánh ta chứ?"

Lý Diệu vô cùng tỉnh táo hỏi

Đinh Linh Đang từ tinh trong đầu điều ra năm nay đấu đối kháng cụ thể tin tức, nói:

"Đại hoang chiến viện chú trọng thực chiến, đấu đối kháng đương nhiên không phải đơn giản vật lộn, mỗi lần đấu đối kháng đều tương đương với là

một hồi quy mô nhỏ diễn tập, có bối cảnh, có điều kiện thắng lợi, không hẳn muốn toàn bộ đánh đổ đối phương, thế nhưng "

"Người hiện tại là đại hoang chiến viện nhân vật nổi tiếng, 'Kền kền Lý Diệu' hiển hách hung danh truyền khắp cả tòa sông dữ thành, người cùng Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn đồng thời, được xưng SV đại học năm nhất trung ba đại cao thủ, hơn nữa người còn mơ hồ bài ở tại bọn hắn mặt trên "

"Riêng không nói thực lực, liền nói người dám gánh mười cái thiên lôi địa hỏa như không có chuyện gì xảy ra mà đi tới, đủ để làm cho tất cả mọi người cũng giải người hung hãn "

"Nếu như người thật sự báo danh dự thi, người nói nhân gia có thể hay không đánh nhau chết sống, để người trốn ở bên cạnh hóng gió? Thật sự cho rằng nhân gia ngốc a!"

"Lại nói, thi đấu quy tắc sẽ không để cho người có trai cò tranh nhau, ngươi ông đắc lợi khả năng, nhất định sẽ an bài cho người độ khó siêu cao điều kiện thắng lợi "

"Dù sao, người một khi thắng lợi, thu được học phân là nhân gia một ngàn lần "

"Như thế thắng lợi độ khó cao lên một ngàn lần rất bình thường!"

"Một ngàn lần" ba chữ này để Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại

Hắn không nói một lời, sờ môi, cẩn thận kiểm tra màn ánh sáng

Năm nay đấu đối kháng đem với sau mười ngày, ở một chỗ có được nhiều loại địa hình, hoàn cảnh hết sức phức tạp mảnh vỡ bên trong thế giới tiến hành

Cùng năm rồi như thế, hiện nay chỉ có thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường báo danh tham gia

Song phương từng người phái ra một ngàn tên tân sinh trong đó không ít người đều đạt đến Luyện Khí kỳ ba tầng trở lên

Vì gần kề thực chiến, hàng năm đấu đối kháng đều sẽ thiết trí một cái chủ đề, quay chung quanh chủ đề đến định ra song phương thắng lợi quy tắc

Năm nay chủ đề là "Điên cuồng thẻ ngọc", quay chung quanh chủ đề, còn có như sau bối cảnh:

"Thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường là hai cái mâu thuẫn rất sâu tu luyện tông phái, vì thương mại lợi ích tranh cãi, cùng với quân đội bút lớn đơn đặt hàng tranh cướp, đã từng đã xảy ra nhiều lần xung đột "

"Trong truyền thuyết, song phương đã sớm trong bóng tối ra tay đánh nhau quá nhiều thứ thậm chí ngã xuống quá nhiều vị cường giả, kết làm không chết không thôi nợ máu "

"Vì triệt để tan rã thiết quyền hội, Loạn Nhận Đường phái ra gián điệp, trăm phương ngàn kế, ở thiết quyền hội năm vùng hai mươi năm, rốt cục đánh cắp đến thiết quyền hội cơ mật tối cao, bao quát các loại giữ bí mật không nói phù trận, công pháp, thậm chí không thể cho ai biết thương mại bí mật toàn bộ tồn trữ ở một chiếc thẻ ngọc trung, chuẩn bị trốn về Loạn Nhận Đường "

"Há liệu đang chạy trốn trong quá trình bị phát hiện thiết quyền hội một ngàn môn nhân hàm theo sau giết "

"Mà Loạn Nhận Đường còn lại 999 danh môn người thì lại ở phía trước tiếp ứng "

"Vì tranh cướp mai ngọc giản này, hai ngàn người đại chiến, động một cái liên bùng nổ!"

Lý Diệu cau mày:

"Này đều cái gì lung ta lung tung?"

Đinh Linh Đang bĩu môi:

"Bối cảnh giả thiết a, cái này cũng là vì tăng cường các bạn học đại vào cảm cùng thi đấu thú vị tính ah!"

"Nói chung đây, năm nay chủ đề, là được thẻ ngọc tranh đoạt chiến loại này chủ đề cũng không muốn cầu toàn diệt đối thủ, chỉ cần đem thẻ ngọc cướp được chính mình một bên đại bản doanh trung, cầm ở loại cỡ lớn tinh nào lên một số thời gian, không có bị đối thủ đoạt lại, coi như thắng "

"Kỳ thực vì bồi dưỡng các bạn học thượng võ bầu không khí trường học rất cổ vũ cái khác viện hệ tới tham gia đấu đối kháng, ở điều kiện thắng lợi thiết trí lên có nhất định sự linh hoạt "

"Hai mươi bảy năm trước, y học hệ hội học sinh 'Liễu diệt đao' đã từng báo danh đã tham gia một lần đấu đối kháng, ngay lúc đó chủ đề là 'Đại lưu vong', liễu diệt đao thành viên chỉ cần có thể chạy trốn thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường đuổi bắt, coi như thắng "

"Chỉ có điều, quy tắc thiết trí như thế nào đi nữa linh hoạt, chung quy là muốn dùng năm đấm cùng đao kiếm đến quyết phân thắng thua "

"Năm trăm tên liễu diệt đao thành viên chỉ chịu đựng ba giờ đầu, liền bị toàn bộ nắm lấy, trở thành một thì trò cười "

"Từ đó về sau, liền cũng không còn nếu như viện hệ báo danh tham gia đấu đối kháng "

"Nếu như người thật sự báo danh, ta nghĩ, trường học phương diện đại khái sẽ an bài cho một mình người lưu vong loại điều kiện thắng lợi, nói cách khác, người chỉ cần có thể chạy ra hai ngàn tên thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường thành viên đuổi bắt coi như thắng "

"Có điều vẫn là câu nói kia, người là mọi người đều biết nhân vật nguy hiểm, chỉ cần dự thi, người khác khẳng định cái thứ nhất đóng đinh người, chắc chắn sẽ không cho người tọa sơn quan hổ đấu cơ hội, vì lẽ đó người vẫn là tỉnh điểm nhi khí lực đi!"

Lý Diệu con người quay một vòng lại một vòng, phóng ra sắc bén ánh sáng:

"Lưu vong loại nhiệm vụ, có thể từ hai ngàn người trong vòng vây chạy ra, liền có cơ hội thu được 10 ngàn học phân?"

"Hai ngàn người, phần lớn đều là người tu chân, trong đó còn có Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn cao thủ như vậy, hai người bọn họ điên cuồng tu luyện lâu như vậy, cũng đều đạt đến Luyện Khí kỳ năm tầng chứ?"

"Hơn nữa mấy trăm tên Luyện Khí kỳ bốn tầng cùng ba tầng hảo thủ, cũng thật là rất khủng bố "

"Không được bọn hăn trước sau không phải bền chắc như thép, chỉ cần có thể tìm đúng trong bọn họ khe hở, liền có cơ hội "

Nghĩ tới đây, hăn lông mi run lên, cắn răng nói:

"Ta muốn đại biểu Luyện Khí hệ hội học sinh tổ chức 'Hỏa minh', báo danh tham gia Lôi Đình chén tân sinh viện hệ đấu đối kháng!"

Đình Linh Đang bĩu môi:

"Liền biết tiểu tử ngươi không hết lòng gian, chính mình lên mạng lưới chiến đấu kê khai tư liệu, ày, cái này lỗ trứng cho ngươi "

Đinh Linh Đang từ chính mình trong bát gấp một viên lỗ trứng đi ra, nhét vào Lý Diệu trong miệng

"Tại sao?" Lý Diệu chờ ra

Đinh Linh Đang lật lên khinh thường:

"Không ăn no một điểm, cái nào có sức lực bị hai ngàn tên đại hán vạm vỡ đánh a!"

Lý Diệu muốn tham gia đấu đối kháng tin tức, rất nhanh lan truyền nhanh chóng, ở trong sân trường nhắc lên sóng lớn mệnh mông

Đây là thời gian qua đi hai mươi bảy năm, lần thứ nhất có vũ đấu hệ ở ngoài hội học sinh báo danh tham gia Lôi Đình chén

Mà báo danh, dĩ nhiên là một cái chỉ có một tên học sinh loại nhỏ hội học sinh

Lý Diệu đem đang đối kháng với tái trung một thân một mình, khiêu chiến hai ngàn tên lưng hùm vai gấu, đẳng đẳng sát khí vũ đấu hệ học sinh!

Trong lúc nhất thời, toàn giáo ồ lên

Trong diễn đàn một nửa thiệp mời cũng đang thảo luận Lý Diệu gần như tự sát điên cuồng hành vi:

"Không thể nào, Lý Diệu lại muốn đại biểu hỏa minh, khiêu chiến thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường? Nhân gia từng người phái ra một ngàn người còn hãn chỉ có một người!"

"Đây cũng quá xằng bậy chứ? Đều biết hẳn là tân sinh trung ba đại cao thủ một trong, vậy thì như thế nào? Còn có hai cái cùng hẳn sà sà nhau đây, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn cảnh giới tuy rằng so với hẳn thấp một chút điểm, nhưng nhân gia là thuần túy chiến đấu hình người tu chân, sức chiến đấu không thể so với hẳn nhược bao nhiêu!"

"Một mình hẳn, dựa vào cái gì cùng Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn thủ lĩnh hai ngàn người đấu?"

Tuy rằng thắng lợi sau khi, liền có thể bắt được 10 ngàn cái học phân, nhưng tất cả mọi người suy nghĩ nát óc không nghĩ ra, Lý Diệu có cái gì thủ thắng khả năng

Coi như là lưu vong loại nhiệm vụ muốn từ hai ngàn tên vũ đấu hệ học sinh tầng tầng vây quanh bên dưới chạy thoát, tỷ lệ gần như linh a!

Việc này truyền ra sau khi, lập tức có kẻ tò mò phỏng vấn Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn này hai tên tân sinh trung nhân vật thủ lĩnh, hỏi nếu như bọn họ Lý Diệu thật sự dự thi, bọn họ sẽ ứng đối ra sao

Hai người không chút do dự mà biểu thị, Lý Diệu tuyệt đối là tân sinh trung nguy hiểm nhất, nhân vật đáng sợ nhất, nếu như hẳn thật sự dự thi thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường sẽ trước đem hẳn đào thải, sau đó mới bắt đầu lẫn nhau đối kháng

"Chúng ta cùng Lý Diệu đều là bằng hữu cũng biết hẳn nhất định phải trong vòng một tháng được 10 ngàn học phân "

"Nhưng đấu đối kháng quan hệ đến hai SV đại học sẽ vinh dự, càng quan hệ đến sang năm tài nguyên phân phối, là lên tới hàng ngàn, hàng vạn người sự tình "

"Nếu như tất yếu, chúng ta có thể cùng Lý Diệu đồng thời tổ đội lên phía bắc săn bắn, giúp hẳn quét phân "

"Thế nhưng đang đối kháng với tái trung, chúng ta chắc chắn sẽ không nhường "

"Nếu như Lý Diệu thật sự dự thi vậy chúng ta nhất định sẽ không chút lưu tình địa đánh nổ hần!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn như chặt đinh chém sắt địa nói

Trường học phương diện đối với Lý Diệu xin cũng có chút không ứng phó kịp

Tuy rằng hàng năm đấu đối kháng đều là vũ đấu hệ hai SV đại học sẽ nội chiến, hơn hai mươi năm hạ xuống là sẽ có chút vô vị, trường học rất hi vọng càng nhiều hội học sinh có thể tham dự vào, cho đấu đối kháng tăng cường một ít biến số, chí ít là cho thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường chế tạo Tiểu Tiểu phiền phức lấy này khảo sát bọn họ ở cục diện hỗn loạn bên dưới năng lực ứng biến

Có điều, hỏa minh làm đại hoang chiến viện trong lịch sử quy mô ít nhất hội học sinh, chỉ có một tên bạn học, gia nhập vào thì có ích lợi gì?

Thật giống như hai chiếc va chạm tinh thạch chiến xa trung gian, mang theo một con chuột nhỏ, chỉ sợ "Chi" một tiếng liền bị ép chết

Lý Diệu nhưng đối với những nghị luận này ngoảnh mặt làm ngơ

Ở nhắc lên sóng lớn mệnh mệnh sau khi, hần vẫn như là không có chuyện gì người như thế, ở trên cánh đồng hoang độc hành, du đăng, sẵn giết

Chỉ là không ai biết, hần có ý thức địa gia tăng rồi ngủ đông cùng lưu vong huấn luyện

Tối thường dùng phương pháp là ghênh ngang xuất hiện ở một đoàn trung cấp yêu Binh ngay dưới mắt, tình cờ trả lại đem ngón tay cắt võ, thả điểm nhi huyết đi ra tăng cường yêu thú muốn ăn, sau đó ở một đoàn yêu Binh nổi trận lôi đình truy đuổi trung, chạy trốn chết!

Sau năm ngày, Lý Diệu thu được phương pháp giáo dục hồi phục

Hắn xin bị thông qua, học sinh mới của năm nay viện hệ đấu đối kháng, để cho hỏa minh, thiết quyền hội, Loạn Nhận Đường ba SV đại học biết, đồng thời tham gia, đấu võ Lôi Đình chén!

Mà đối kháng tái chủ đề, vẫn là "Điên cuồng thẻ ngọc", giả thiết sửa chữa như sau:

"Hỏa minh, là trong giới Tu Chân quý bí nhất Tà đạo tông môn "

"Hỏa minh trung Tà đạo cao thủ Lý Diệu, ẩn núp ở thiết quyền hội trung mấy năm, rốt cục đánh cắp thiết quyền hội hạt nhân cơ mật, chứa đựng ở một viên trong ngọc giản "

"Đang muốn lúc rời đi, thân phận của hắn bại lộ, bị thiết quyền hội một ngàn môn nhân hàm theo sau giết "

"Mặt khác, cùng thiết quyền hội đối địch Loạn Nhận Đường cũng biết việc này, cũng phái ra một ngàn tên tinh binh cường tướng, trước ở Lý Diệu trốn về hỏa minh tất trải qua trên đường bố trí mai phục, muốn đem Lý Diệu đánh giết sau khi, cướp đoạt thẻ ngọc "

"Thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường tuy rằng thù sâu như biển, nhưng đều đối với thẻ ngọc nhất định muốn lấy được, cũng biết Lý Diệu 'Tà đạo cao thủ' thân phận, đối với hắn phi thường kiêng kỵ, âm ập rất sâu địch ý "

"Một khi tao ngộ, sẽ đem Lý Diệu xem là Ưu trước tiên mục tiêu công kích, cướp đoạt thẻ ngọc sau khi, mới triển khai song phương quy mô lớn tranh tài "

"Sau có một ngàn tên truy binh, trước có một ngàn người chặn đường, nếu như Lý Diệu trả lại có thể xuyên qua cả tòa chiến trường, đem thẻ ngọc thành công đưa đến chỉ định 'Hỏa minh tiếp ứng điểm', thì lại thu được thắng lợi cuối cùng, cướp đoạt Lôi Đình chén, độc hưởng 10 ngàn cái học phân!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Bỏ Mạng Thiên Nhai

"Bạch!"

Bao gồm đang nói rõ trong số tay còn có một tấm không gian ba chiều địa đồ, giới thiệu lần này thi đấu sân bãi "Hoàng Phong Lĩnh "

Hoàng Phong Lĩnh là một chỗ cùng Thiên Nguyên giới không có bất kỳ sai biệt mảnh vỡ thế giới, cũng không thích hợp dùng để tu luyện, nhưng là tốt nhất thực chiến diễn tập sân bãi

Từ nam đến bắc, đại thể có hai mươi km trường, lần lượt chia làm bình nguyên khu, rừng rậm khu cùng hẻm núi khu

Trong đó, bao gồm lượng lớn đầm lầy, đồi núi, bụi cây, hang động rừng rậm khu nơi ở địa đồ ngay chính giữa, là chiếm diện tích lớn nhất một cái khu vực

Nơi này quanh năm tràn ngập màu vàng nhạt sương mù, mặc dù đối với thân thể vô hại, nhưng có chút quấy rầy tầm mắt, vì thế nên được gọi là hoàng phong lĩnh

Có thể dự kiến, rừng rậm khu chính là lần này đấu đối kháng chiến trường chính

Ở rắc rối địa hình phức tạp cùng sương mù quấy rầy, biến số tăng lên cực lớn, những học sinh mới có thể ở bất cứ lúc nào đột nhiên không kịp chuẩn bị địa gặp gỡ, triển khai từng cuộc một tàn khốc tao ngộ chiến

Địa hình như vậy, thực làm là du kích chiến Thiên Đường

Lý Diệu thì lại không cao hứng nổi

Bởi vì là hãn điều kiện thắng lợi cũng không phải ở Hoàng Phong Lĩnh sinh tồn mấy cái giờ hoặc là mấy ngày, mà là từ Hoàng Phong Lĩnh tối nam bộ xuất phát, xuyên qua bình nguyên khu, rừng rậm khu cùng hẻm núi khu, vẫn đến địa đồ tối phương bắc "Hỏa minh tiếp ứng điểm "

Mà Loạn Nhận Đường đại bản doanh, liền thiết lập tại hai km trường hẻm núi khu trung

Hẻm núi khu hai bên đều là thẳng đứng núi đá, chỉ có trung gian một cái đường hẹp quanh co

Có thể tưởng tượng được, Loạn Nhận Đường nhất định sẽ ở đại bản doanh trung bày xuống trọng binh

Coi như Lý Diệu có thể ở rừng rậm hỗn chiến trung thành công phá vòng vây, cũng phải xông vào hai km hẻm núi khu

Không có con đường thứ hai có thể đi!

Huống chi, dựa theo giả thiết, tuy rằng Loạn Nhận Đường cùng thiết quyền hội là không đội trời chung đối địch phương nhưng Lý Diệu nhưng là một tên xú danh chiêu Tà đạo cao thủ, trên người trả lại mang theo song phương đều nhất định muốn lấy được thẻ ngọc

Hai ngàn người đều sẽ coi hãn là thành đệ nhất mục tiêu công kích, đang không có bắt được thẻ ngọc trước, nhân gia chắc chắn sẽ không hòa cũng, nói không chắc còn có thể liên thủ tìm tòi hành tung của hãn

"Cũng thật là một ngàn lần độ khó a!"

Lý Diệu đầu có chút đau lên

Hắn chậm rãi xoa nắn Thái Dương huyết từng lần từng lần một nhiều lần nghiên cứu địa đồ

Hoàng Phong Lĩnh cái này mảnh vỡ thế giới bản vẽ mặt phẳng, như là bầu dục hình dạng, hai bên hẻm núi khu và bình nguyên khu rất hẹp, trung gian rừng rậm khu cực rộng

Thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường đại bản doanh phân biệt thiết trí ở "Bầu dục" hai cái đây lên

Còn hắn môn điều kiện thắng lợi, là được từ Lý Diệu trên người cướp đi thẻ ngọc sau khi, ở đối phương vây đuổi chặn đường bên dưới đuổi về từng người đại bản doanh, cầm ở cổ định thức tỉnh não lên một canh giờ

Trong thời gian này, nếu như đại bản doanh bị đối phương công phá, đem thẻ ngọc nhỏ xuống, liền muốn một lần nữa tính toán thời gian

Mà Lý Diệu duy nhất ưu thế là hắn có thể sử dụng pháp bảo

Nhưng hết thầy pháp bảo, nhất định phải bao quát ở trường học chỉ định pháp bảo liệt trong ngoài, sẽ không xuất hiện như là "Thiên lôi địa hỏa" loại này hung tàn đến cực điểm pháp bảo

Đương nhiên, hắn còn có ngũ ngũ, có thể đối với chỉ định danh sách trung pháp bảo tiến hành cải trang

Nhưng cuối cùng mang theo pháp bảo, ngoại trừ binh khí ở ngoài, nhất định phải có thể cất vào một cái tiêu chuẩn quân dụng rừng rậm xui trong túi

Giáo phương đưa ra giải thích rất hợp lý —— đây là lưu vong, không phải đánh trận

Không thể có người gánh sáu quân xoay tròn oanh kích pháo công lấy một rương sắt lớn đạn được, cộng thêm mười cái thiên lôi địa hỏa, bỏ mạng thiên nhai chứ?

Huống chi ở địa hình rắc rối phức tạp rừng rậm đầm lầy khu vực, lại có sương mù nhàn nhạt quấy rầy tầm mắt, sáu quân xoay tròn oanh kích pháo loại hình "Thần khí", vốn là sắt vụn, ngoại trừ kéo dài chậm tốc độ, bại lộ mục tiêu ở ngoài không nửa điểm tác dụng

Coi như quy tắc cho phép, Lý Diệu không nghĩ tới gánh súng máy hạng nặng ở trong rừng rậm thoát thân này quả thực chính là muốn chết

"Chỉ có thể mang theo một cái tiêu chuẩn quân dụng rừng rậm xui nang pháp bảo, hết thấy pháp bảo còn muốn từ chỉ định danh sách lên lựa chọn tuy rằng có thể tự mình cải trang, nhưng chỉ có ngũ ngũ?"

"Muốn một lần bắt được 10 ngàn cái học phân, thực sự là còn khó hơn lên trời!"

"Tích tích!"

Ngay ở hần chăm chú suy nghĩ, đầu đều sắp nổ tung thời gian, Đinh Linh Đang phát tới linh hạc đưa thư

"Ha, ta vừa hướng về trường học xin, trở thành lần này thi đấu trung, giáo phương cùng hỏa minh liên lạc viên, xin hỏi chúng ta hỏa minh minh chủ, cực kỳ nguy hiểm 'Tà đạo cao thủ' Lý Diệu bạn học, so sánh tái quy tắc còn có nghi vấn gì không?"

"Có cái gì không rõ ràng địa phương, ta sẽ từng cái giải đáp; có yêu cầu gì, ta cũng sẽ chuyển đạt giáo phương; có điều kiện kiện thắng lợi đã xác định, là sẽ không thay đổi!"

Đinh Linh Đang cười hì hì nói

Nàng tựa hồ rất thích xem đến Lý Diệu ăn quả đắng đắng về

Lý Diệu mắt diếc tai ngơ, con người phảng phất động lại, trông quai hàm, suy nghĩ rất lâu, lâu đến Đinh Linh Đang đánh tới liên tiếp ngáp thì, bỗng nhiên nói:

"Tiểu Linh tỷ, nếu đấu đối kháng là từ thực chiến xuất phát, mà ta đóng vai chính là một cái tâm tư kín đáo Tà đạo cao thủ, ở địch doanh ẩn núp mười năm, hẳn là gián điệp loại hình nhân vật, như thế từ này một thân phân xuất phát, ta có thể đề một ít hợp lẽ thường yêu cầu chứ?"

Đinh Linh Đang sững sờ, phần môi một quyết:

"Nói cụ thể một chút, ta cũng không phải để người lợi dụng sơ hở!"

Lý Diệu khẽ mỉm cười, sâu thẳm trong con người chui ra hai điểm Tiểu Tiểu mang, duỗi ra một ngón tay nói:

"Đầu tiên, ta dùng thẻ ngọc đánh cắp thiết quyền hội hạt nhân cơ mật, như thế mai ngọc giản này, khẳng định là do ta cung cấp?"

Đinh Linh Đang nhếch miệng nở nụ cười, dương dương đắc ý nói:

"Ha, đã sớm ngờ tới người muốn ở trên thẻ ngọc gian lận, không sai, thẻ ngọc có thể do người cung cấp, nhưng nhất định phải là pháp bảo danh sách lên chỉ định năm loại thường thấy nhất thẻ ngọc một trong, hơn nữa ở thi đấu trước một ngày, người nhất định phải đem trên thẻ ngọc giao, do giáo phương sau khi kiểm tra, đưa vào đặc thù thần niệm, đại biểu thiết quyền hội hạt nhân cơ mật "

"Người không thể bóp méo mai ngọc giản này trung thần niệm, càng không thể đối với mai ngọc giản này tiến hành bất kỳ phá hoại tính cải biến, người nhất định phải bảo đảm mai ngọc giản này là được Tu Chân

Giới thường thấy nhất, mặt chữ về mặt ý nghĩa, bất luận người nào nhìn xem liền nhận thức thẻ ngọc!"

"Há hốc mồm chứ?"

"Người điểm ấy Tiểu Hoa chiêu, trường học trả lại có thể không biết?"

"Muốn từ thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường hai ngàn người dưới mí mắt, trộm đi 10 ngàn cái học phân, nào có như thế dễ dàng! Tỷ tỷ nhưng là thiết quyền hội trước Nhâm hội trưởng, sẽ không trơ mắt nhìn người gian kế thực hiện được!"

"Người vẫn là bé ngoan chờ mấy ngày chờ tỷ tỷ rảnh rồi cùng người đồng thời lên phía bắc săn bắn đi!"

Lý Diệu không hề bị lay động, duỗi ra ngón tay thứ hai đầu:

"Thứ hai, quy tắc trung nói ta chỉ có thể sử dụng danh sách lên pháp bảo, ta cảm thấy này không công bằng, thân là một tên tâm tư kín đáo gián điệp nên đã sớm dự liệu được chính mình sẽ ngàn dặm lưu vong, như thế trước đó luyện chế một hai kiện bảo mệnh pháp bảo, là rất hợp tình hợp lý, vì lẽ đó ta xin sử dụng một cái, chính ta luyện chế pháp bảo "

Lý Diệu gõ gõ bên trái nhĩ, "Ta xin sử dụng yêu thú tham trắc khí đây là một loại dã ngoại sinh tồn phụ trợ loại pháp bảo, không có bất kỳ tính chất công kích, không lại đột nhiên nổ tung cái gì, này, giáo phương có thể hướng về ta đạo sư tìm chứng cứ "

Đinh Linh Đang nghiêng đầu suy nghĩ một chút gật đầu nói:

"Được, yêu cầu này cũng có điều phân, xác thực phù hợp một tên gián điệp phong cách hành sự, giáo phương nên đồng ý "

"Có điều, món đồ này thật sự có như thể thần? Người gần nhất cuồng quét học phân, đều dựa vào vật này chứ? Lúc nào luyện chế một đài cho tỷ tỷ vui đùa một chút!"

Lý Diệu cười ha ha:

"Trả lại ở thực chiến kiểm tra đây, có một ít vấn đề nhỏ muốn giải quyết, dò xét yêu thú tốc độ có thể lại tăng lên một điểm chờ tỷ vết toàn bộ giải quyết, nhất định sẽ tỉ mỉ luyện chế một đài tiểu Linh tỷ chuyên dụng phiên bản, yên tâm tốt rồi!"

Nói hăng đuổi ra đệ ba ngón tay đầu:

"Đệ tam, ta cần thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường, hai ngàn tên người dự thi cụ thể tư liệu, bao quát thực lực của bọn họ, am hiểu võ kỹ, cùng với video chiến đấu tất cả mọi thứ tư liệu "

Đinh Linh Đang cau mày:

"Người muốn những này làm gì? Đây có chút dối trá hiềm nghi chứ?"

Lý Diệu lắc đầu:

"Không, ta cảm thấy đây là rất hợp lý "

"Bởi vì là ta là một tên ở thiết quyền hội bên trong ẩn núp gần mười năm Tà đạo cao thủ một tên tâm tư kín đáo gián điệp, như thế ở mười năm này ở trong ta nhất định sẽ lượng lớn sưu tập thiết quyền hội thành viên tư liệu, mà Loạn Nhận Đường làm thiết quyền hội kẻ địch lớn nhất, kỳ môn người tư liệu, khẳng định là ta sưu tập phạm vi "

"Coi như không có tất cả mọi người tư liệu, chí ít, đối với hai bên đứng đầu nhất mấy trăm tên cao thủ, ta nhất định sẽ rõ như lòng bàn tay, bằng không liên không phù hợp nhân vật này giả thiết "

"Hơn nữa, những tin tức này cũng không phải cái gì tuyệt mật tư liệu, các bạn học hằng ngày tu luyện đều là công khai, đại gia chọn cái gì võ kỹ chương trình học có thể tra được, rất nhiều người trả lại yêu thích đem video chiến đấu phóng tới trên diễn đàn khoe khoang, chỉ cần cho ta một quãng thời gian đến sưu tập, chính ta có thể thu dọn đi ra "

"Chỉ có điều hiện tại thời gian cấp bách, mới cần trường học thay sưu tập thu dọn mà thôi "

"Nhưng nếu như đúng là ẩn núp mười năm Tà đạo cao thủ, hẳn đều có thể lấy ở thời gian mười năm bên trong, không chút hoang mang địa sưu tập, nói không chắc liền cái nào một cao thủ đạt được bệnh sa nang đều rõ rõ ràng ràng!"

Đình Linh Đang nghi ngờ theo dõi hẳn:

"Nghe lên, yêu cầu của người rất hợp lý, có điều luôn cảm thấy có âm mưu gì a "

Lý Diệu bữu môi:

"Đương nhiên là có âm mưu, không âm mưu, thật làm cho ta cùng hai ngàn tên đại hán vạm vỡ vật lộn a!"

Đình Linh Đang suy tư chốc lát, trọng trọng gật đầu:

"Được, chỉ ít người thuyết phục ta, ta sẽ cố gắng là hướng về giáo phương tranh thủ, có còn hay không nếu như yêu cầu?"

"Còn có một điều cuối cùng "

Lý Diệu chậm rãi nhếch lên ngón tay cái:

"Nếu Lôi Đình chén là quyết định trường học sang năm tài nguyên phân phối thi đấu, như thế vạn nhất ta may mắn thắng lợi, có hay không mang ý

nghĩa một năm học, Luyện Khí hệ đem được luận võ đấu hệ nhiều tư nguyên hơn?"

Đình Linh Đang hít vào một ngụm khí lạnh:

"Người thật sự coi chính mình sẽ thắng?"

"Đương nhiên "

Lý Diệu nói, "Bính, sẽ thắng!"

Sau năm ngày, ánh bình minh trước hắc ám

Luyện khí trong phòng không có mở đèn, quá a một hình luyện khí lơ lại như là một mảnh đen sì sì rừng sắt thép

Lý Diệu hai đầu gối ngồi xếp bằng ở rừng sắt thép nơi sâu xa nhất

Đưa tay không thấy được năm ngón trong bóng tối, chỉ có yêu thú tham trắc khí cao tốc vận chuyển, tỏa ra yếu ớt hồng quang, lại như là một con nguy hiểm độc nhãn

Năm cái giờ sau, Lôi Đình chén tân sinh viện hệ đấu đối kháng, sắp bắt đầu!

Cùng đại gia nói một tiếng, Lão Ngưu kim minh hai ngày ở tham gia một cái rất chính phái, đơn thuần thảo luận học thuật vấn đề bạn học thời đại học sẽ

Vì lẽ đó ngày mai đối mới sẽ lùi lại, khả năng chạng vạng canh một, buổi tối canh một, khả năng trực tiếp buổi tối hai canh

Nhưng bất luận làm sao, hai canh là khẳng định!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Trước Tiên Tiêu Diệt Lý Diệu!

Đối với Lý Diệu đưa ra đang đối kháng với tái trung sử dụng yêu thú tham trắc khí, cùng với nắm giữ hai ngàn tên học sinh tư liệu yêu cầu, giáo phương trải qua nhiều lần châm chước, cuối cùng vẫn là đồng ý

Lôi Đình chén đánh cho là được thực chiến cờ hiệu, ở thế giới chân thật trung, nếu như xác thực có như thế một tên nguy hiểm gián điệp, xác thực không thể đối với mình đối thủ không biết gì cả

Huống chi, trường học hi vọng Lý Diệu có thể kiên trì càng dài một quãng thời gian, có thể cho thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường chế tạo càng nhiều phiền phức, để lặp lại mấy chục năm đấu đối kháng sinh ra một ít Tiểu Tiểu biến số

Cho Lý Diệu những này tiện lợi, hay là hẳn có thể chống đỡ ba mươi phút?

Cho tới đệ tứ điểm, liền không cách nào hoàn toàn làm được

Dù sao, Lôi Đình chén chỉ là vũ đấu hệ một loạt đấu đối kháng một trong, chỉ là tân sinh trong lúc đó tranh tài

Ở Lôi Đình chén sau khi kết thúc, thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường lớp lớn học sinh trả lại đem triển khai càng thêm kịch liệt đấu võ, đó mới là quyết định tài nguyên phân phối màn kịch quan trọng

Có điều giáo phương ở thận trọng cân nhắc sau khi, vẫn là làm ra công khai hứa hẹn:

Nếu như Lý Diệu có thể đột xuất vòng vây, cướp đi Lôi Đình chén, không chỉ hân cá nhân có thể được 10 ngàn cái học phân khen thưởng, sang năm giáo phương đối với Luyện Khí hệ tài nguyên tập trung vào, đem tăng lên gấp mười lần!

Phải biết, năm nay giáo phương đối với Luyện Khí hệ tập trung vào, là được dựa theo gần nghìn người quy mô đến tính toán, mà sang năm Luyện Khí hệ coi như bảo lưu, không thể chiêu thu mấy trăm tên học sinh, nhất định phải đi tiểu mà tinh con đường, nói không chắc liền chiêu một hai ban, nhiều nhất một trăm tên học sinh

Nói cách khác, chỉ cần Lý Diệu có thể cướp đi Lôi Đình chén, sang năm Luyện Khí hệ học sinh có thể hưởng thụ đến tài nguyên tu luyện, bình quân hạ xuống luận võ đấu hệ học sinh có thể thêm ra mười mấy Nhị Thập lần!

Đây tuyệt đối là toàn liên bang hết thấy trong đại học, độc nhất vô nhị cao nhất đài ngộ

Mà hết thầy này cơ sở, đều xây dựng ở một điểm lên

Vậy thì là Lý Diệu nhất định phải ở hai ngàn tên đại hán vạm vỡ vây đuổi chặn đường bên dưới, đi ngang qua mấy chục dặm, giết ra một mảnh trời!

"Tích tích!"

Tinh não phát sinh nhắc nhở sáng sớm bảy giờ

Ngờ ngợ nắng sớm trung, Lý Diệu bỗng nhiên đứng dậy, từ rừng sắt thép nơi sâu xa chậm rãi đi ra

Khuôn mặt mặc dù có chút uể oải, hai con mắt nhưng sắc bén như hai thanh hỏa diễm chiến đao, có thể đem ngăn cản ở phía trước hết thảy đều nóng chảy, chặt đứt!

Tối ngày hôm qua hắn đã chuẩn bị kỹ càng hết thảy pháp bảo

Sau đó mười hai cái giờ, hắn vẫn lẳng lặng mà ngồi xếp bằng ở rừng sắt thép nơi sâu xa, ở trong bóng tối phỏng đoán một tên Tà đạo trái tim của cao thủ cảnh

Hắn nỗ lực suy tư, cảm ngộ

Nếu như thật sự có hỏa minh, thiết quyền hội, Loạn Nhận Đường này ba cái tu luyện tông phái, nếu như hắn thực sự là một tên nằm vùng mười năm gián điệp, ở bỏ mạng thiên nhai, tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc thời gian, hắn đến tột cùng sẽ làm thế nào?

Mấy ngày qua vẫn lượn lờ ở trong lòng kế hoạch, từ từ rõ ràng lên

Cho tới có hay không được đến thông bốn cái giờ sau khi, liền thấy rõ ràng!

Sáng sớm tám giờ

Khoảng cách đấu đối kháng bắt đầu, còn có rông rãi ba giờ đầu

Đại hoang mạng lưới chiến đấu tân sinh đấu đối kháng chuyên khu, nhưng là từ mấy ngày trước liền bắt đầu náo nhiệt lên, vào lúc này đã nóng nảy tới cực điểm

Năm rồi Lôi Đình chén, chỉ là vũ đấu hệ tân sinh trong lúc đó nội chiến, ở ngoài hệ học sinh cũng không quá qua ải chú

Năm nay nhưng không như thế, có Lý Diệu biến số này nguyên bản hàng năm nói hòa một ngàn đối với một ngàn chống lại, đã biến thành một

đôi hai ngàn tranh tài "1 đối với 2000" này mấy cái vàng chói lọi đại tự, liền trực tiếp xuất hiện ở chuyên khu trên cùng!

Bất kể là vũ đấu hệ vẫn là nếu như hệ, hết thầy học sinh lòng hiếu kỳ đều bị kích phát đến đỉnh điểm

Đại gia đều muốn biết, Lý Diệu đang đối kháng với tái trung đến tột cùng sẽ ứng đối ra sao hai ngàn tên lưng hùm vai gấu, võ trang đầy đủ, đặng đặng sát khí đối thủ?

Đấu đối kháng còn chưa bắt đầu trong diễn đàn chiến thuật dự đoán thiếp mời đã bay đầy trời, các bạn học dồn dập suy đoán Lý Diệu chiến thuật:

"Lý Diệu nhất định sẽ dành thời gian trốn vào rừng rậm khu, dựa vào địa hình phức tạp cùng hai ngàn tên đối thủ độ sức!"

"Hoàng Phong Lĩnh rất lớn, lại tràn ngập sương mù nhàn nhạt, là tốt nhất du kích chiến sân bãi hai ngàn người coi như toàn bộ tiến vào rừng rậm khu, cũng không đủ triển khai địa truy quét, Lý Diệu vận may đủ tốt, liền có thể từ tìm tòi trong lưới chạy ra!"

"Hơn nữa thực lực của hắn rõ ràng ở mọi người trên, chỉ cần không gặp được Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn cấp số này cao thủ, đối với người khác, hoàn toàn có thể làm được thuận sát!"

Cái này thiếp mời phát sinh không hai phút, lập tức bị như nước thủy triều phản bác thiếp mời nhấn chìm:

"Liền người cũng có thể nghĩ ra được, Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn bọn họ sẽ không nghĩ tới?"

"Lần tranh tài này chiến trường chính thiết lập tại rừng rậm khu, thế nhưng Lý Diệu muốn thắng lợi, nhất định phải xuyên qua hai km trường

hẻm núi khu, hẻm núi khu hai bên là cao vót vách đá, trung gian là một cái đường hẹp quanh co, Loạn Nhận Đường đại bản doanh liền kẹt ở đường hẹp quanh co trung ương, chỉ cần thả lên mấy chục người một bức, Lý Diêu thực lực mạnh đến đâu thì lại làm sao? Trả lại có thể một lần thuận sát mấy chục người?"

"Mà chỉ cần hắt lộ ra một tia tung tích, còn lại hơn một ngàn chín trăm người đều sẽ liều lĩnh địa vây đuổi chặn đường, vòng vây càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng là được bắt ba ba trong rọ, không có nửa điểm cơ hội!"

Ngăn ngắn thời gian nửa ngày, mọi việc như thế chiến thuật phân tích thiếp mời phát ra mấy trăm điều, hơn vạn tên bạn học lưu loát thảo luận mấy trăm ngàn chữ, duy nhất kết luận là được, chỉ cần Loạn Nhận Đường cùng thiết quyền hội hai ngàn người có thể duy trì đầu óc thanh tỉnh, trước tiên đánh giết Lý Diêu, bắt được thẻ ngọc sau khi lại triển khai toàn diện đối kháng, như thế Lý Diêu phải thua không thể nghi ngờ, không có mấy may cướp đoạt Lôi Đình chén khả năng

Mà bất kể là từ thi đấu quy tắc thiết trí, song phương thân phận giả thiết, cùng với song phương nhân vật thủ lĩnh lúc trước lên tiếng đến xem, bọn họ như thế nào sẽ đầu óc trở nên mơ màng, cho Lý Diêu tọa sơn quan hổ đấu cơ hội?

Liền, đang đối kháng với tái bắt đầu trước hai giờ rưỡi, thảo luận chủ đề liền từ Lý Diêu chiến thuật đã biến thành hẳn có thể kiên trì bao lâu

Bởi vì là trong con mắt của mọi người, tiếp tục thảo luận Lý Diêu chiến thuật là không có ý nghĩa, bất luận hẳn thái lấy cái gì dạng chiến thuật, đều phải thua không thể nghi ngờ ah!

Ở tham dự nhân số nhiều nhất một cái điều tra thiếp mời trung, có 57 % người tham dự cho rằng Lý Diêu sẽ ở nửa giờ đầu bên trong tước vũ khí đầu hàng; có 22 % người tham dự cho rằng Lý Diêu sẽ kiên trì đến một cái

giờ mới bị bắt sống; có 15 % người tham dự tin tưởng Lý Diệu có thể kiên trì chín phần mười chung

Cho tới tin tưởng Lý Diệu có thể thắng lợi nhân số, là linh, một cái cũng không có

Sáng sớm chín điểm

Khoảng cách đấu đối kháng bắt đầu còn có hai cái giờ

Loạn Nhận Đường tổng bộ, sáng lấp lóa, đao kiếm như rừng, một ngàn tên tân sinh tập kết xong xuôi sát khí ngút trời, ép tới người không thở nổi

Phía trước vờn quanh thức màn ánh sáng lên, nhiều lần truyền phát tin liên tiếp video chiến đấu, nhân vật chính tất cả đều là Lý Diệu!

Chẳng những có hân ở thanh trạch thị chiến đấu tình cảnh, còn có một năm trước cực hạn khiêu chiến tái lên, hân ở ma giao đảo có tính chấn động biểu diễn!

Triệu Thiên Trùng đứng vờn quanh thức màn ánh sáng trước môi nhếch, vẻ mặt nghiêm túc, hai con mắt đỏ đậm, đối với 999 tên Loạn Nhận Đường tân sinh trung người tài ba, tiến hành cuối cùng động viên:

"Các vị bạn học, mọi người đều biết, Lôi Đình chén là tân sinh có thể thu được vinh dự cao nhất, đồng thời còn quan hệ đến sang năm đại gia có thể thu được tài nguyên bao nhiêu, vì lẽ đó không cần ta nói, đại gia đang đối kháng với tái trung nhất định sẽ toàn lực ứng phó, vì Loạn Nhận Đường vinh quang, vì mình tiền đồ, đổ máu tới cùng!"

"Có điều, năm nay Lôi Đình chén cùng năm rồi không giống, chẳng những có thiết quyền hội cái này đối thủ cũ, còn nhiều hỏa minh cái này mới kẻ địch tuy rằng hỏa minh chỉ có một tên học sinh dự thi, ta tuyệt đối

không hy vọng bất luận người nào coi thường người học sinh này bởi vì là, hẳn là Lý Diệu, kèn kèn Lý Diệu!"

"Lý Diệu video chiến đấu, mấy ngày nay đại gia đều nhiều lần nghiên cứu qua, tất cả đều rõ ràng, thực lực của hắn tuyệt đối không kém ta hơn nữa là một tên tinh thông rừng rậm chiến du kích chuyên gia, ở địa hình rắc rối phức tạp rừng rậm khu, nói không chắc có thể phát huy ra so với ta càng thêm hung hãn sức chiến đấu, càng có thể sử dụng các loại cổ quái kỳ lạ pháp bảo!"

"Bởi vậy, ta cuối cùng nhắc lại một lần thiết quyền hội cố nhiên là đại địch của chúng ta, nhưng Lý Diệu đồng dạng là một tên nguy hiểm nhất đối thủ, đang đối kháng với tái trung, chúng ta muốn lấy Lý Diệu là Ưu trước tiên mục tiêu công kích, trước tiên đem biến số này diệt trừ, đem thẻ ngọc cướp được trong tay, sẽ cùng thiết quyền hội đối kháng!"

"Tin tưởng lấy Lỗ Thiết Sơn trí tuệ, hắn ở thiết quyền hội bên kia nhất định là như thế giao cho, đây là song phương trong lúc đó không cần nói cũng biết hiểu ngầm, ngàn vạn không thể đánh vỡ, đều hiểu chưa?"

"Rõ ràng!"

999 tên thanh niên kiếm tu, hống đến khàn cả giọng, nhiệt huyết sôi trào

"Rất tốt, làm thịt Lý Diệu, cướp đi thẻ ngọc, sẽ cùng thiết quyền hội chính diện va chạm, cướp đoạt thắng lợi sau cùng!"

Triệu Thiên Trùng đem Loạn Nhận Đường chiến kỳ bế trên vai lên, dùng sức vung lên, chiến kỳ bay phần phật:

"Loạn Nhận Đường thành viên, xuất phát!"

Hầu như cũng trong lúc đó, thiết quyền hội tổng bộ, Lỗ Thiết Sơn gánh thiết quyền hội chiến kỳ, ngẩng đầu rộng bước ra ngoài

Cùng sau lưng hần chính là 999 tên lưng hùm vai gấu, bắp thịt sôi sục đại hán vạm vỡ, mỗi người trên người đều vẽ trông rất sống động linh văn, tỏa ra không giận tự uy mạnh mẽ khí tràng

"Trước tiên tiêu diệt Lý Diệu, cướp đi thẻ ngọc, lại nghiền ép Loạn Nhận Đường, thắng lợi cuối cùng, nhất định ở cho chúng ta!"

"Thiết quyền hội mọi người, theo ta lên!"

Sáng sớm mười giờ

Khoảng cách đấu đối kháng bắt đầu, còn có cái cuối cùng giờ

Mười mấy lượng đường nét trôi chảy xa hoa phi toa xe vô thanh vô tức trượt vào đại hoang chiến viện

Trên xe ngồi tất cả đều là đại hoang trung mỗi cái vũ Đấu Tông phái cao tầng, là lần này Lô Đình chén đặc biệt mời quý khách

Đại hoang chiến viện rất lớn một phần giáo dục kinh phí, đều đến từ chính những tông phái này tài trợ, đối với những tông phái này tới nói, đại hoang chiến viện tương đương với là thanh huấn trung tâm như thế tồn tại

Quanh năm suốt tháng, đương nhiên muốn đến xem thanh huấn trung tâm năm nay bồi dưỡng cái gì tốt mầm

Nếu như là rất có tiềm lực người mới, sẽ đối với hần trọng điểm đầu tư, nói không chắc còn có thể tại chỗ cùng hần ký kết hợp đồng, sớm mời chào hần gia nhập liên minh

Tựa hồ là bị hai mươi bảy năm qua lần đầu có ba học sinh sẽ tham gia đấu đối kháng tin tức này kích phát rồi hứng thú, năm nay quý khách danh sách có thể nói xa hoa, không ít tông phái đều phái ra trưởng lão cấp bậc cao tầng trước tới tham gia

Bách chiến đao minh phái ra Phó minh chủ Long Văn Huy

Ma quyền môn phái ra trưởng lão Bạch Mộc Thần

Hai vị này đều là ngang dọc cánh đồng hoang vu mấy chục năm, ở thâm chất thành núi, máu chảy thành sông trung giết ra hiển hách hung danh siêu cấp mãnh nhân, tất cả đều có được kết đan trở lên cảnh giới!

Cứ như vậy, hơn nửa đại hoang chiến viện hiệu trưởng Hùng Bách Lý, vũ đấu hệ hệ chủ nhiệm hạ viêm diễm, tổng cộng có bốn tên kết đan cường giả, cùng mấy chục tên Trúc cơ kỳ cấp cao trở lên cao thủ, ở quý khách trong đại sảnh, thực thì quan tâm thi đấu

Sáng sớm mười giờ năm mươi lăm phân

Khoảng cách Lôì Đình chén tân sinh viện hệ đấu đối kháng bắt đầu, còn có cuối cùng năm phút đồng hồ!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Hẳn Trả Lại Có Thể Bay Lên Trời?

"Bạch! Bạch! Bạch!"

Mảnh vỡ thế giới "Hoàng Phong Lĩnh" trung, giấu diếm ở các nơi mây ngàn tinh mắt toàn bộ mở ra, đem mỗi một góc đều quay chụp đến rõ rõ ràng ràng

Trong ngày thường tràn ngập huyền ảo trường học trở nên yên lặng như tờ

Tất cả mọi người đều thông qua tinh não, đăng ký đại hoang mạng lưới chiến đấu, quan sát trực tiếp

"Nhanh lên một chút nhanh lên một chút, thi đấu muốn bắt đầu rồi, 1 đối với 2000, tuyệt đối là chà đạp, ngược đãi, treo lên đánh a!"

Trong túc xá, trong phòng học, căng tin trước, trên thao trường, khắp nơi đều có bạn học túm năm tụm ba tụ tập, đầu tiến đến một đồng, nín hơi chờ đợi thi đấu bắt đầu

Vũ đấu hệ đại lễ đường trung, hai trăm tên vũ đấu hệ người mạnh nhất, phân biệt ở thiết quyền hội hội trường Hoa Thiên Hùng cùng Loạn Nhận Đường đường chủ Từ Qua dẫn dắt đi, đồng thời quan sát tiểu huynh đệ môn đấu đối kháng

Tân sinh đối kháng sau khi kết thúc, là được bọn họ những học sinh cũ này tranh tài

"Hi vọng các người Loạn Nhận Đường học sinh mới của năm nay có thể Cường một điểm, không muốn như năm như thế, trả lại không kiên trì năm cái giờ, liền bị chúng ta thiết quyền hội hoàn toàn đánh nỗ, thực sự quá vô vị "

Hoa Thiên Hùng vuốt nhẹ năm dấm, ung dung thông thả địa nói

Từ Qua cười lạnh một tiếng, bên hông binh khí hơi rung động, không cam lòng yếu thế địa đáp lại nói:

"Chúng ta Loạn Nhận Đường tân sinh Triệu Thiên Trùng, ở người mới bảng lên nhưng là vẫn đề lên các người thiết quyền hội tân sinh Lỗ Thiết Sơn một đầu, năm nay bị đánh nỗ, nhất định là các người!"

Cuối cùng 3 phút

Thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường hai ngàn tên người dự thi, phân biệt thông qua loại cỡ lớn Truyền Tống trận, xuất hiện ở Hoàng Phong Lĩnh hai bên đại bản doanh trung

Dựa theo thi đấu quy tắc, Loạn Nhận Đường thành viên chỉ có thể sử dụng chỉ định danh sách lên lượng sản hình liên cứ kiếm, rung động chiến đao loại hình cận chiến pháp bảo

Mà thiết quyền hội thành viên chỉ có thể sử dụng thường thấy nhất hơn 1,300 tròng linh văn, không được sử dụng Uy Lực to lớn bí văn

Ngoài ra, người dự thi không được ăn mặc chính mình chiến giáp, chỉ có thể thiếp thân ăn mặc giáo phương cung cấp màu xám nhuyễn giáp

Đừng xem loại này nhuyễn giáp bề ngoài xấu xí, nhưng là phòng ngự loại pháp bảo trung tinh phẩm, có giá trị không nhỏ, có thể ở trong lúc nguy cấp, thả ra một đạo mạnh mẽ linh năng tẩm chắn, đại đại suy yếu sự công kích của kẻ địch lực

Ở sự công kích của đối phương cường độ không vượt qua Luyện Khí kỳ cấp cao người tu chân một đòn toàn lực tình huống, loại này nhuyễn giáp có thể mang lực công kích cắt giảm đến một phần ba

tác dụng, tương đương với cực hạn khiêu chiến tái trung phốc kỹ thú phun ra màu phấn hồng ngưng giao, bảo vệ người dự thi an toàn

Nhưng là càng thêm bí mật, nhanh và tiện, không cần lên đỉnh đầu trả lại có một con phốc kỹ thú bay tới phi, càng không cần lo lắng phốc kỹ thú xảy ra bất trắc sau khi thất bảo vệ

Có điều, lực công kích mặc dù sẽ bị suy yếu, nhuyễn giáp lên cảm ứng phù trận vẫn là sẽ đem nên mang đến thương tổn trị số tất cả đều tính toán ra đến

Làm thương tổn trị số đạt tới trình độ nhất định thì, nhuyễn giáp sẽ tự động thả ra không giống trình độ điện lưu, đại biểu không giống trình độ thương tổn

Giả như là "Không thể nghịch chuyển kéo dài tính thương tổn", thì lại điện lưu cũng sẽ vẫn kéo dài

Mạnh nhất điện lưu, thậm chí có thể đem người dự thi trực tiếp điện hôn quá, đại biểu hẳn bị thuận sát!

Thi đấu bắt đầu trước, cuối cùng hai phút

Trong phòng VIP, bốn tên kết đan cường giả cùng mấy chục tên trúc cơ cao thủ đầy hứng thú địa nhìn chăm chăm hàng trăm tấm không ngừng lấp lóe màn ánh sáng

Đặc biệt tinh mắt đảo qua Loạn Nhận Đường cùng thiết quyền hội binh cường mã tráng, đằng đằng sát khí hai ngàn tên tân sinh thì, càng là đưa tới liên tiếp than thở

"Năm nay vũ đấu hệ tân sinh tố chất đều rất tốt, có thể so với Bành Hải cùng Đinh Linh Đang hai giới!"

Bách chiến đao minh Phó minh chủ Long Văn Huy, ở thanh trạch thị đánh giết yêu vương Tất Ách kết đan cường giả, giờ khắc này nhưng là hoàn toàn không có sát khí, một thân kinh người tu vi phong tỏa đến kín kẽ không một lỗ hổng, lại như là một tên bụ bẫm trung niên người làm ăn, đối với bên người một tên khô quắt khô gầy tiểu lão đầu nở nụ cười, tiếp tục nói, "Thiết quyền hội đầu lĩnh cái kia tân sinh Lỗ Thiết Sơn, tựa hồ là ma quyền môn xuất thân chứ? Bạch lão, chúc mừng a, lấy ánh mắt của ta, tiểu tử này nếu như mười năm sau khi còn chưa có chết, khẳng định trúc cơ!"

Khô quắt khô gầy tiểu lão đầu, chính là ma quyền môn trưởng lão, kết đan cường giả Bạch Mộc Thần!

Phụ thân của Lỗ Thiết Sơn trả lại sống sót thì, là được hãn yêu thích nhất đệ tử thân truyền, Lỗ Thiết Sơn mất cha sau khi, là tùy tùng Bạch Mộc Thần tu luyện cùng trưởng thành, ở trong mắt Bạch Mộc Thần, thực làm coi hãn là thành cháu trai ruột tới đối xử

Hôm nay là Lỗ Thiết Sơn thăng vào đại học sau khi quan trọng nhất một trận chiến, Bạch Mộc Thần đặc biệt tới rồi quan chiến, kết quả không có để hãn thất vọng

Tuy rằng thi đấu còn chưa bắt đầu, nhưng từ Lỗ Thiết Sơn giơ tay nhấc chân nhỏ bé động tác liền có thể thấy được, thực lực của hãn tăng nhanh như gió, cùng một năm trước ngây ngô non nớt so với, thực làm có biến hóa thoát thai hoán cốt

Mà khiến Bạch Mộc Thần vui mừng nhất, nhưng là Lỗ Thiết Sơn thống ngự năng lực

999 tên thiết quyền hội tân sinh dưới sự chỉ huy của hãn, kỷ luật nghiêm minh, pháp luật nghiêm ngặt, dường như một nhánh quân đội chân chính

Loại này chỉ huy lực, nhưng là so với sức chiến đấu càng thêm hiểm thấy đồ vật

Bạch Mộc Thần không chút nào che lấp đáy mắt ý cười, ngoài miệng lại nói:

"Loạn Nhận Đường Triệu Thiên Trùng bạn học, là vạn người chọn một tu luyện thiên tài, ta xem dùng không được mười năm, liền có thể trở thành là một tên xuất sắc kiếm tu!"

"Triệu Thiên Trùng là không sai, nhưng cha mẹ hắn đều là tán tu, phỏng chừng hắn sau đó cũng sẽ đi tới tán tu con đường, coi như muốn gia nhập tu luyện tông phái, hắn là thuần túy nhất kiếm tu, phỏng chừng không sẽ chọn bách chiến đao mình a!"

Long Văn Huy thở dài, lại mỉm cười lên, "Có điều, ta hôm nay cũng không chỉ là vì Triệu Thiên Trùng mà đến, còn có một tên tân sinh, rất có chút ý tứ, vậy thì là đại biểu Luyện Khí hệ dự thi Lý Diệu, Bạch lão, ngài đợi lát nữa có thể quan tâm một hồi "

"Lý Diệu danh tự này, ta cũng nghe qua, có người nói là năm nay tân sinh trung ba đại cao thủ một trong, ở thanh trạch thị cuộc chiến trung biểu hiện rất điên cuồng, không chỉ gánh một môn sáu quân xoay tròn oanh kích pháo, trả lại công lấy mười cái thiên lôi địa hỏa đi tới đi lui, cuối cùng nổ chết một con sáu tay xà ma, xác thực rất lợi hại!"

"Có điều, ta xem qua hắn video chiến đấu, hắn là một tên sức mạnh rất mạnh luyện khí sư, am hiểu cải trang cùng thao túng hạng nặng pháp bảo "

"Ở có được hậu cần tiếp tế thành thị tác chiến trung, lại có đội hữu chống đỡ, những thứ này đều là ưu thế "

"Nhưng là hiện tại, hắn chỉ có thể mang theo một cái ba lô pháp bảo, không có bất kỳ tiếp tế, vẫn là ở rừng rậm trong ao đầm, lại bị hai ngàn

người bao quanh vây nhốt, hẳn trả lại có thể bay lên trời hay sao?"

Bạch Mộc Thần có chút không phản đối địa nói

Hắn là tối truyền thống luyện thể giả, chỉ tin tưởng năm đấm sức mạnh, tuy rằng xem qua Lý Diệu video chiến đấu, thế nhưng đối với loại này quá mức chú trọng pháp bảo hình thức chiến đấu, cũng không quá thưởng thức, không có để ở trong lòng

Long Văn Huy cười nhạt:

"Có thể không có thể bay lên trời, tạm thời bất luận, chí ít Lý Diệu xuất hiện, cho nặng nề hơn hai mươi năm đấu đối kháng gia tăng rồi một điểm Tiểu Tiểu biến số, tin tưởng năm nay thi đấu nhất định sẽ phi thường đặc sắc, a, còn có mười giây đồng hồ liền muốn bắt đầu rồi "

Thi đấu bắt đầu trước cuối cùng mười giây

Lý Diệu thông qua một cái loại nhỏ Truyền Tống trận, tiến vào mảnh võ thế giới "Hoàng Phong Lĩnh"!

"Xem, Lý Diệu xuất hiện!"

Ba viên tinh mắt đồng thời chuyển hướng Lý Diệu, hết thảy màn ánh sáng đều trong nháy mắt cắt đến hẳn không giống góc độ gò má lên, trong sân trường có mấy vạn người chết nhìn chòng chọc hẳn xem, không buông tha trên mặt hẳn mỗi một điểm nhỏ bé vẻ mặt, muốn dựa vào nét mặt của hẳn nhìn ra một ít đầu mối

Nhưng đại gia hết thảy thất vọng rồi

Lý Diệu ăn mặc một thân xanh lá mạ sắc rùng rậm trang phục sắc sỡ, trên mặt bôi lên đến Hoàng một đạo Lục một đạo, liền con mắt cùng mũi đều không phân biệt được, chớ nói chi là vẻ mặt

Duy nhất có thể nhận ra thân phận của hắn, là được đeo bên trái nhĩ lên quái lạ pháp bảo, hiện tại rất nhiều người đều biết món đồ này gọi yêu thú tham trắc khí, là Lý Diệu tự nghĩ ra một loại trình sát loại hình pháp bảo

"Hắn ở lại yêu thú tham trắc khí làm gì?"

Hoàng Phong Linh tuy rằng cũng có một chút yêu thú, nhưng đều là "Không đủ tư cách" cấp bậc, đối với người tu chân tới nói, đều là gà đất chó sành giống như vậy, có thể dễ dàng đánh giết, căn bản không cần phòng bị

Ngoại trừ yêu thú tham trắc khí ở ngoài, Lý Diệu là được công lấy một cái căng phòng quân dụng tiêu chuẩn rừng rậm xui nang, bên hông tà khoá một thanh không dài loan đao, một bộ gọn gàng nhanh chóng rừng rậm tác chiến trang phục, cũng không có mang theo ở thanh trạch thị cho tất cả mọi người đều lưu lại sâu sắc ấn tượng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo cùng thiên lôi địa hỏa

"Lý Diệu bản lĩnh, tất cả hạng nặng pháp bảo lên, lần này không thể sử dụng sáu quân xoay tròn oanh kích pháo cùng thiên lôi địa hỏa, hắn liền không có cách nào, một khi bị sẽ bị. Đi!"

Không ít người nói chắc như đinh đóng cột địa nói

Lý Diệu hết sức chăm chú, nắm chặt mấy giây cuối cùng chung thời gian nhảy nhảy nhót nhót, hoạt động then chốt, đem mỗi một cột bắt thịt đều triển khai đến cực hạn

Hiện tại, hắn thân ở Hoàng Phong Linh vùng cực nam

Phía sau hắn là được thiết quyền hội đại bản doanh

Một ngàn tên thân cao tám thước, eo tụ là tám thước đại hán vạm vỡ chính đang chăm chú nhìn chăm chăm sau gáy của hắn

Lý Diệu không nhìn được quay đầu lại liếc mắt nhìn, đã thấy vô số bắp thịt cự Hán vây quanh hai tay, trùng hấn mỉm cười

"Lý Diệu bạn học, mọi người chúng ta đều phi thường khâm phục tinh thần của người cùng dũng khí, nhưng cuộc tranh tài này, là thiết quyền hội vinh dự cuộc chiến, chúng ta tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình, sẽ coi người là thành chân chính Tà đạo cao thủ cùng gián điệp, không chút do dự mà đánh giết!"

Thiết quyền hội đại bản doanh trung truyền đến hào phóng tiếng hô

Lý Diệu bữu môi, lần thứ hai đưa mắt đầu hướng về phía trước, sương mù tràn ngập rừng rậm

Dựa theo thi đấu quy tắc, hấn đem so với thiết quyền hội một ngàn tên người dự thi sớm mười phút xuất phát, xuyên qua bình nguyên khu, rừng rậm khu cùng hẻm núi khu, lại xuyên qua Loạn Nhận Đường đại bản doanh, đến địa đồ cực bắc hỏa minh tiếp ứng điểm

Điểm xuất phát cùng điểm cuối trong lúc đó thẳng tắp khoảng cách, là 20 5 km

"Ngũ bốn ba hai một Lôi Đình chén tân sinh viện hệ đấu đối kháng, bắt đầu!"

Theo giữa bầu trời truyền đến tiếng nhắc nhở, Lý Diệu phía sau, thiết quyền hội mãnh nam môn càng thêm lớn tiếng mà ồn ào lên

Lý Diệu mắt diếc tai ngơ, hít sâu một hơi, hai chân hơi cong, nhanh chóng chạy trốn ra!

Tư thái của hấn vô cùng quái dị, vừa như là bị kinh sợ, hốt hoảng chạy trốn rết, vừa giống như là hướng con mồi không chút biến sắc bơi lội quá rần độc, mỗi bước ra một bước, khắp toàn thân từ trên xuống dưới hết thảy

then chốt đều đang vận vẹo, khiến người ta không phân biệt được hắc là tiến công vẫn là chạy trốn

Tốc độ nhưng là nhanh vô cùng, trong nháy mắt, xuyên qua hai km bình nguyên khu, một con đâm vào trong rừng rậm

Mười phút thời gian, rất nhanh quá

"Chúng ta lên, trước tiên không nên cùng Loạn Nhận Đường phát sinh xung đột, ngay lập tức tìm tới Lý Diệu, làm thịt hắc, đem thẻ ngọc cướp được tay!"

Thiết quyền hội một ngàn tên nô Hán, điên cuồng hét lên kêu loạn, hiện mặt quật triển khai, như một ngàn đầu mãnh hổ xuống núi, nhắm phía rừng rậm!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Muốn Chết 1 Lên Chết!

Địa đồ tối phương bắc, Triệu Thiên Trùng ở đại bản doanh trung lưu lại 100 người, đem hẻm núi khu đổ đến nước chảy không lợt

Vì phòng bị Lý Diệu dùng phi hành loại pháp bảo từ đỉnh đầu trực tiếp bay qua, Triệu Thiên Trùng lưu lại đều là phi kiếm hảo thủ

Một khi Lý Diệu xuất hiện ở giữa không trung, ngay lập tức sẽ có mấy chục chi phi kiếm bắt chuyện quá, coi hăn là sống bia!

Sau đó, Triệu Thiên Trùng suất lĩnh Loạn Nhận Đường chín trăm tên hảo thủ vọt vào rừng rậm khu, hướng về chính giữa địa đồ thẳng tiến

Bọn họ nhất định phải trước ở thiết quyền hội trước, tìm tới Lý Diệu, làm thịt hăn, cướp đi thẻ ngọc

Ai có thể trước tiên cướp được thẻ ngọc, đuổi về đại bản doanh, xuyên đến cổ định thức tỉnh não lên, ai liền cướp chiếm tiên cơ ky

Sau đó chỉ cần gánh vác đối thủ mãnh liệt tiến công là được

Mà phòng ngự chiến, đều là hơi hơi chiếm một chút lợi lộc

"Thời gian cấp bách, mau cùng tiến lên!"

"Hăn phía sau cái mông có một ngàn tên thiết quyền hội người, chỉ có thể vẫn đi bắc chạy, đại gia chú ý đội hình, không muốn quá thừa thớt,

trong rừng rậm sương mù rất lớn, muốn bảo đảm tầm nhìn bên trong có ít nhất hai tên đồng bạn!"

"Một khi phát hiện Lý Diệu ở tiến công đồng bạn, không muốn tùy tiện lên cứu viện, trước tiên bắt chuyện chí ít hai tên đồng bạn, tập kết thành ba người chiến đấu tiểu tổ, trở lên ứng chiến!"

"Lặp lại một lần, ba người, chí ít ba người, mới có thể lên cùng Lý Diệu động thủ, ngược lại chúng ta có 100 người canh gác hẻm núi khu, ngay cả bầu trời đều phong tỏa ngăn cản, hấn xuyên vào cánh phi có điều!"

"Quan trọng nhất một điểm, ở cướp được thẻ ngọc trước, không nên cùng thiết quyền hội phát sinh xung đột!"

Ở đại hoang mạng lưới chiến đấu trực tiếp hệ thống trung, ngoại trừ video chiến đấu ở ngoài, còn có một cái đại màn ánh sáng, mặt trên là Hoàng Phong Linh nửa trong suốt lập thể địa đồ, che kín 2,001 cái Tiểu Tiểu điểm sáng

Màu đỏ đại biểu thiết quyền hội

Màu xanh lam, đại biểu Loạn Nhận Đường

Duy nhất một cái màu đen điểm sáng nhỏ, đại biểu hỏa minh, Lý Diệu!

Chỉ thấy màu đen điểm sáng nhỏ cực kỳ phập phù địa chui vào rừng rậm sau khi, tựa hồ lung tung không có mục đích địa đâu một vòng lớn nhưng là kiêng kỵ phía trước chặn giết giả, không dám tiếp tục hướng phía trước, mà là ở trong rừng rậm ương tìm cái địa phương ngủ đông lên

Cũng không lâu lắm, tảng lớn màu đỏ cùng màu xanh lam điểm sáng nhỏ hiện hình quạt, không chút hoang mang địa tiến vào rừng rậm, từ hai con hướng về trung gian đè ép

Vì phòng bị có người lạc đàn sau khi bị Lý Diệu tập kích song phương trận hình bài bố đến tương đương chặt chẽ, cũng không có mở rộng đến toàn bộ rừng rậm, cũng không có thiếu khe hở

Có điều, lại như là một cái từ từ đánh khẩn dây treo cổ, theo bọn họ qua lại bắn khoản Lý Diệu hoạt động không gian nhất định sẽ càng ngày càng nhỏ, luôn có bại lộ tung tích một khắc

Song phương từ từ tiếp cận, rốt cục ——

Đại biểu bộ đội tiên phong đốm sáng xanh đỏ nhiều chồng lên nhau, song phương phát sinh lần thứ nhất tiếp xúc

Trong rừng rậm, sương mù tràn ngập, đại thụ che trời lơ mờ, dường như từng con giương nanh múa vuốt cự thú,

Thấp bé trong bụi cây không biết tên yêu thú oa oa kêu loạn, khiến cho nguyên bản liên vô cùng không khí sốt sắng, trở nên càng thêm chực người

Tất cả mọi người trên trán đều treo đầy mồ hôi hột thần kinh căng thẳng cao độ

Con người chuyển loạn, phòng bị Lý Diệu lúc nào cũng có thể sẽ từ bốn phương tám hướng phát động đánh lén

Mà đối diện sương trắng trung, từ từ hiển lộ ra từng cái từng cái cao to cường tráng hình người, không hề che giấu chút nào trong mắt địch ý

"Chậm lại bước chân, đao kiếm vào vỏ, hiện tại không nên cùng thiết quyền hội khai chiến!"

Triệu Thiên Trùng khàn cả giọng mà hồng lên

Hắn biết đại gia đều là máu nóng người trẻ tuổi trong ngày thường quan hệ không thể nói là hòa hợp, có lúc vì tranh cướp tu luyện khí giới cùng sân bãi trả lại đã xảy ra Tiểu Tiểu xung đột

Khó bảo toàn có người đầu óc nóng lên làm ra việc ngốc, vậy thì xong đời

Mà ở đối diện Lỗ Thiết Sơn như là sét đánh như thế âm thanh từ trong sương mù truyền ra

Triệu Thiên Trùng đại hỉ

Lỗ Thiết Sơn tính cách của người này khá là trầm ổn, cũng không phải tứ chi phát đạt đầu óc đơn giản mẫn phu, hơn nữa đại gia ở thanh trạch thị cuộc chiến trung, kết giao thâm hậu hữu nghị

Nếu tìm tới hắn, nói vậy tình cảnh nhất định không đến nỗi mất khống chế

"Lỗ Thiết Sơn, ta là Triệu Thiên Trùng, lại đây tán gẫu một hồi?"

Rất nhanh, Lỗ Thiết Sơn ở lại vài tên vệ mặt xốc vác thiết quyền hội thành viên, có chút cảnh giác từ trong sương mù chui ra

Triệu Thiên Trùng mở ra hai tay, ra hiệu chính mình cũng không có ác ý, ở lại vài tên Loạn Nhận Đường thành viên trọng yếu, đi tới trong rừng cây ương

"Lỗ Thiết Sơn, tuy rằng các người thiết quyền hội cùng chúng ta Loạn Nhận Đường trước có bao nhiêu mâu thuẫn, nhưng chúng ta chung quy đều là chính đạo tông môn, mà lần này chúng ta chính đang đuổi bắt, nhưng là hung danh ở bên ngoài Tà đạo cao thủ, không lý do ở phát hiện đối phương trước, chúng ta trước tiên tự giết lẫn nhau chứ?'Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi' này tám chữ ý tứ, nói vậy người rất rõ ràng!"

Nếu là mô phỏng thực chiến, Triệu Thiên Trùng rất tiến vào nhân vật, dựa theo thân phận của chính mình, chậm rãi nói rằng

Lỗ Thiết Sơn gật gật đầu, nói:

"Xác thực, ta đã thông báo hết thầy huynh đệ, ở không có tìm được thẻ ngọc trước, tuyệt đối sẽ không cùng Loạn Nhận Đường phát sinh xung đột, hi vọng người người không nên vọng động mới là!"

Triệu Thiên Trùng khẽ mỉm cười, nói:

"Yên tâm, mấy ngày nay chúng ta nhiều lần nghiên cứu Lý Diệu video chiến đấu, đối với hãn hung hãn cùng giáo hoạt đều lưu lại sâu sắc ấn tượng, tuyệt đối sẽ không manh động, cho hãn tọa sơn quan hổ đấu cơ hội!"

"Không bằng như vậy, các người phụ trách rừng rậm nam bộ, chúng ta phụ trách rừng rậm bắc bộ, đại gia một tắc một tắc địa chậm rãi tìm tòi, xới ba tắc đất, cũng phải trước tiên đem Lý Diệu cùng thẻ ngọc tìm tới, sau khi, sẽ giải quyết chúng ta ân oán!"

Lỗ Thiết Sơn mí mắt buông xuống, đang muốn gật đầu, xa xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi

Hai người con người đồng thời co rút lại đến cực hạn, đều gấp ra chảy mồ hôi ròng ròng, không hẹn mà cùng địa hét lớn một tiếng:

"Chuyện gì? Tuyệt đối không nên động thủ!"

Nói, từng người suất lĩnh hơn mười người hạt nhân đội viên, hướng về tiếng kêu sợ hãi phát sinh phương hướng nhào

Đồng thời thông qua tinh não, hướng về từng người đội viên phát ra mệnh lệnh, ngàn vạn bình tĩnh, không nên động thủ, nghe tin tức về bọn họ lại nói

Chỉ tiếc Hoàng Phong Lĩnh sương mù tràn ngập, lại là rời xa
Thiên Nguyên giới mảnh vỡ thế giới, mạng lưới cũng không ổn định, lúc
liền lúc đứt

Bất tri bất giác, song phương đại bộ đội đã ở trong rừng rậm ương gặp
gỡ

Không ít chiến đấu tiểu tổ trả lại xen kẽ đến đối thủ phía sau, chờ sương
mù hơi hơi mỏng manh một ít thì, mới phát hiện lẫn nhau đã quần quít lấy
nhau

Có điều đại gia đều nhớ kỹ căn dặn, không hề động thủ, chỉ là lẫn nhau
tàn bạo mà đối diện

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn lúc chạy đến, phát hiện Loạn
Nhận Đường cùng thiết quyền hội mỗi người có một cái ba người chiến đấu
tiểu tổ chính đang đối đầu

Song phương giương cung bạt kiếm bầu không khí vô cùng tức sát, ác
chiến động một cái liền bùng nổ

"Xảy ra chuyện gì? Không phải nói với các người, không phát hiện thẻ
ngọc trước, không muốn phát sinh "

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đồng thời quát lớn, có điều quát
lớn một nửa liền nói không xuống

Bởi vì bọn họ thành linh phát hiện ở song phương trong lúc đó trên một
cây đại thụ, vỏ cây bị lột một khối, lộ ra trắng như tuyết thân cây, mặt trên
xiêu xiêu vẹo vẹo có khắc hai chữ:

"Thẻ ngọc!"

Phía dưới còn có một cái Tiểu Tiểu mũi tên, chỉ về một cái hốc cây

Trong hốc cây, lộ ra nửa đoạn thẻ ngọc!

Trong nháy mắt Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đều tuôn ra tiêu thô tục kích động, một luồng tay chân luống cuống cảm giác vô lực tự nhiên mà sinh ra

"Bình tĩnh!"

"Tất cả đều cho ta bình tĩnh một điểm!"

"Như thế rõ ràng cạm bẫy, các người sẽ không cũng không thấy chứ? Lý Diệu là được muốn cho chúng ta tự giết lẫn nhau, mai ngọc giản này khẳng định là giả, nói không chắc thẻ ngọc mặt sau liền cất giấu bom chỉ cần hơi động, liền có thể đem chúng ta hết thảy nổ bay!"

Triệu Thiên Trùng lớn tiếng quát lên, nói xong cũng có chút hoài nghi mình suy đoán

Bởi vì là Lý Diệu chỉ có thể mang theo một cái xui nang pháp bảo, coi như chứa đầy bom, Uy Lực đại không tới chỗ nào, ở mở ra địa hình trung, căn bản nổ không phi mấy người

"Đại gia đều lui về phía sau, trốn đến sau cây ta tới thăm dò một hồi!"

Tất cả mọi người đều lui ra mười mét có hơn, đều tự tìm một cây đại thụ che trời cho rằng công sự

Triệu Thiên Trùng đem linh tia thả ra, chậm rãi tiếp cận thẻ ngọc

"Bạch!"

Làm linh tia chạm được thẻ ngọc một sát na đột nhiên xảy ra dị biến, trong hốc cây bỗng nhiên bay ra một con Tiểu Tiểu hạc giấy, ở giữa không trung uyển chuyển nhảy múa, phát sinh lú ra lú rú tiếng

Là Diêu liên bang thường thấy nhất pháp bảo "Truyền âm hạc giấy "

Lý Diêu âm thanh, từ hạc giấy trung truyền đến:

"Các vị thiết quyền hội cùng bạn của Loạn Nhận Đường, chào mọi người!"

"Thẻ ngọc ngay ở đại gia trước mặt xin đừng nên hoài nghi sự chân thật của nó, ta là chân tâm thực lòng đem thẻ ngọc giao ra đây "

Truyền âm hạc giấy rung đùi đắc ý như Lý Diêu chậm rãi mà nói:

"Ta không giao ra thẻ ngọc, hai ngàn người đều sẽ coi ta là thành mục tiêu ở các người liên thủ dưới sự đuổi giết, ta căn bản không có nửa điểm nhi cơ hội "

"Vì lẽ đó, kế hoạch của ta là như vậy —— trước tiên giao ra thẻ ngọc, để cho các người đánh nhau chết sống, tốt nhất là lưỡng bại câu thương, sau đó sẽ nghênh ngang đi ra, tọa thu ngư ông đắc lợi!"

"Nếu như các người lo lắng thẻ ngọc thật giả, rất đơn giản, bắt được các người trong đó một phương cố định thức tỉnh tinh não lên thử một chút, nhìn bên trong tồn trữ tin tức có chính xác không là được, những tin tức này đều dùng đặc thù thần niệm khóa chặt, ta là không cách nào bóp méo hoặc là phục chế "

Nói xong câu đó, hạc giấy dừng rất lâu, tựa hồ lưu ra thời gian cho song phương suy nghĩ

Mãi đến tận song phương đều có chút sững sờ thì, mới tiếp tục lay động cánh nói:

"Đương nhiên, coi như ta nói như vậy, có hơn 90% độ khả thi là ở lừa người, mai ngọc giả này là được giả, là vì dụ dỗ các người song phương

khai chiến mà thôi "

"Các người hoàn toàn có thể khi ta ở nói láo, tiếp tục liên thủ truy sát ta, tin tưởng ở hai ngàn người dưới sự tìm kiếm, ta tàng không được bao lâu "

"Nhưng mà, giả heo ăn hổ xưa nay không phải ta phong cách, vì lẽ đó ta muốn trước tiên nhắc nhở đại gia một tiếng "

"Ta đã xông lên Luyện Khí kỳ sáu tầng, linh khí có thể dùng với thực chiến, sức chiến đấu tăng nhanh như gió, không phải các người ba, năm người liền có thể giải quyết "

"Thật muốn giết chết ta, vậy thì ba năm mươi người cùng lên đi!"

"Có điều, bạn của Loạn Nhận Đường, ta khuyên các người đang đuổi giết trung, bước chân hơi hơi chậm một chút, không muốn vọt tới quá nhanh, bởi vì là ta đã quyết định "

"Một khi các người thật sự liên thủ truy sát, vậy ta liền chuyên môn nhìn chăm chăm Loạn Nhận Đường người đánh!"

"Hết thầy cầm trong tay đao kiếm người, đều là ta sẵn giết mục tiêu!"

"Tin tưởng ở ta bị các người làm thối trước, có thể kéo ba mươi, năm mươi tên Loạn Nhận Đường thành viên chôn cùng a!"

"Các người Loạn Nhận Đường thực lực nguyên bản liền không như năm đâm thép biết, quá mười lần Lôi Đình chén, các người chỉ lấy rơi xuống hai lần, năm càng là thất bại thảm hại, vô cùng thê thảm!"

"Tin tưởng năm nay có ta 'Trợ giúp', các người sẽ bị bại càng thêm triệt để!"

"Đặc biệt Triệu Thiên Trùng, người nhưng là năm nay Loạn Nhận Đường thủ thắng then chốt, hi vọng chúng ta không muốn ở trong rừng rậm

gặp gỡ, bởi vì là ta sẽ không tiếc bất cứ giá nào làm thịt người, thậm chí cùng người đồng quy vu tặc "

"Người muốn ta chết, ta liền lôi kéo Loạn Nhận Đường cùng chết!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Giương Cung Bạt Kiếm

Màu xanh nhạt ngàn hạc giấy uyển chuyển nhảy múa, nhìn như người hiền lành, truyền ra âm thanh rất bình thản, nhưng khiến tất cả mọi người đều không rét mà run ",

Đem tất cả mọi người đều kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người sau khi, chuyển đề tài, Lý Diệu tiếp tục nói:

"Có điều, nếu Loạn Nhận Đường từ bỏ đối với ta truy sát, ngược lại cùng thiết quyền hội toàn diện khai chiến, như thế ở thắng bại chưa phân trước, ta liền sẽ dốc toàn lực công kích thiết quyền hội người!"

"Đạo lý rất đơn giản, dự thi ba bên trung, thiết quyền hội hung hăng nhất, còn lại hai phe chỉ có liên thủ trước đem thiết quyền hội đào thải, mới có cơ hội chiến thắng!"

"Triệu Thiên Trùng, còn có Loạn Nhận Đường chư vị bằng hữu, đại gia chỉ cần đứng ta góc độ bình tĩnh suy nghĩ một hồi, liền sẽ phát hiện ta không có cần phải lừa người, đây là duy nhất tăng lên ta tỷ lệ thắng phương pháp "

"Đem thiết quyền hội đào thải sau khi, ta tỷ lệ thắng có lẽ sẽ từ 0 % tăng lên tới 10 %, có thể các người tỷ lệ thắng nhưng sẽ từ 0 % tăng lên tới 90 %, đại gia liên thủ, đối với Loạn Nhận Đường càng mới có lợi!"

"Ta lời nói xong, lần tranh tài này thắng bại, tất cả đều nắm giữ ở Loạn Nhận Đường chư vị bằng hữu trong tay, làm thế nào, do các người tới quyết

định đi!"

Ngàn hạc giấy hơi loáng một cái, nhẹ nhàng mà rơi xuống trên đất

Xem ở trong mắt mọi người, nhưng như là cự thạch ngàn cân tầng tầng oanh kích trái tim của bọn họ, nhắc lên sóng lớn mệnh mông

Mà ở trường học các góc, thông qua màn ánh sáng quan thấy cảnh này tất cả mọi người, đã sớm cả kinh trợn mắt ngoác mồm

Lúc trước đại gia thảo luận qua vô số lần Lý Diệu chiến thuật, rất nhiều người đều nghĩ tới hãn duy nhất chiến thắng chi đạo là được gây xích mích ly gián, để thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường sớm hòa cũng

Nhưng là không ai có thể nghĩ đến, đâm liền bát ly gián, cũng có thể như thế quang minh chính đại!

Trong phòng VIP, ma quyền môn trưởng lão Bạch Mộc Thần khẽ cau mày:

"Chiến thuật như vậy có chút đề tiện chứ?"

Luyện thể giả đại thể là trực đến trực thẳng thắn, tôn trọng sức mạnh cùng đối kháng chính diện, đối với âm mưu quỷ kế loại hình đồ vật từ trước đến giờ không quá cảm thấy hứng thú

Bách chiến đao minh Phó minh chủ Long Văn Huy trong mắt nhưng là tinh mang bắn ra bốn phía, cười nói:

"Lý Diệu bạn học đóng vai nhân vật, vốn là một tên Tà đạo cao thủ, chiến thuật như vậy, rất phù hợp thân phận của hãn a, huống chi muốn lấy một địch hai ngàn không đề tiện một điểm, làm sao có thể thủ thắng đây?"

Đối với trong rừng rậm ương dự thi song phương tới nói, Lý Diệu chiến thuật liền không phải "Đề tiện" hai chữ có thể đơn giản hình dung

Ngàn hạc giấy còn chưa lúc rơi xuống đất, Loạn Nhận Đường thành viên sắc mặt đã khó coi tới cực điểm

Tất cả mọi người đều ở xì xào bàn tán:

"Hắn không phải chơi thật sao? Bám vào chúng ta Loạn Nhận Đường người đánh? Đây cũng quá bắt nạt người chứ? Chúng ta cùng hắn cái gì oan cái gì cừ?"

"Đương nhiên là đùa thật, hai ngàn cái đối với một cái, hắn nói rõ là chết, kéo mấy cái chịu tội thay, lại có cái gì kỳ quái?"

"Hơn nữa không nghe phía sau hắn nói sao, chỉ cần chúng ta cùng thiết quyền hội hỏa cũng hắn sẽ đứng chúng ta bên này!"

"Cẩn thận ngẫm lại là, chúng ta thực lực tổng hợp so với thiết quyền hội yếu, coi như trả giá đánh đổi nặng nề bắt được hắn, mười có bốn không được thiết quyền hội đánh túi bụi "

"Còn không bằng trước tiên liên hợp lại, đem thiết quyền hội làm thịt chỉ sợ chúng ta chỉ còn dư lại 100 người, trả lại không bắt được hắn một cái sao?"

"Còn có mai ngọc giản này, các người nói, có phải là thật hay không?"

"Khó mà nói a 99 % là giả, nhưng vạn nhất là thật sự đây? Chính là giả làm thật thì thật cũng giả Lý Diệu như thế gian trá, nói không chắc liền đem thật sự thẻ ngọc thoải mái địa để ở chỗ này, này, là được muốn chúng ta cho rằng đây là giả, chờ đại gia đều hỏa cũng xong, hắn lại nghênh ngang địa trở về lấy đi thẻ ngọc chẳng phải là hiện ra cho chúng ta đều rất yếu trí?"

"Mặc kệ thật giả, trước tiên đem thẻ ngọc bắt được tay lại nói, chờ trở lại đại bản doanh thử một lần, giả liền mất rồi, thật sự liền kiếm được!"

Theo Loạn Nhận Đường thành viên xì xào bàn tán thiết quyền hội thành viên trong lúc vô tình lẫn nhau dựa vào, vuốt nhẹ trên người linh văn, bắt thật căng thẳng thành một bó cột thép, bất cứ lúc nào đều có thể kích phát linh văn, tiến vào trạng thái chiến đấu

"Này, có chút không đúng vậy, ta cảm giác đối diện sát khí càng ngày càng nồng đậm!"

"Phí lời, không nghe vừa nãy Lý Diệu nói cái gì không? Thay đổi người là Loạn Nhận Đường thành viên, ở phải thua không thể nghi ngờ tình huống, còn có thể hợp tác với chúng ta?"

"Nhìn dáng dấp, bọn họ bất cứ lúc nào cũng sẽ giết tới, chúng ta có muốn hay không tiên hạ thủ vi cường?"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Vô số đạo ánh mắt tìm đến phía Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn

Lỗ Thiết Sơn gương mặt hắc thâm thâm, cái trán to bằng đậu tương mồ hôi lạnh cuồn mạo, cổ họng đều vận vẹo:

"Triệu Thiên Trùng, người tuyệt đối không nên trúng kế, này nói rõ là cạm bẫy, ta đánh cược mai ngọc giản này chín mươi chín phần trăm là giả, là vì bốc lên chúng ta hỏa cũng!"

Triệu Thiên Trùng khóe mắt kinh hoàng, gằn từng chữ một:

"Ta đương nhiên biết đây là Lý Diệu âm mưu, thẻ ngọc vô cùng có khả năng là giả, nhưng lời nói của hắn cũng không có nói sai, nếu như hắn nhìn chằm chằm Loạn Nhận Đường đánh, chúng ta phải thua không thể nghi ngờ, Lỗ Thiết Sơn, người bảo ta làm sao hợp tác với người?"

Lỗ Thiết Sơn con người quay một vòng lại một vòng, vội la lên:

"Vậy hãy để cho chúng ta thiết quyền hội người xông lên phía trước nhất, muốn chết chết trước ta người, như vậy đủ thành ý chứ?"

Triệu Thiên Trùng cười gằn:

"Người người xông lên phía trước nhất, sau đó Lý Diệu liền bị các người bắt trụ, thẻ ngọc cũng bị các người được, vậy chúng ta không phải như thường thua chắc rồi?"

Lỗ Thiết Sơn nhất thời ghen lời

Hắn phát hiện Lý Diệu này một tay chơi đến thực sự quá tuyệt, căn bản không sợ bị người nhìn thấu

Này không phải âm mưu, là dương mưu!

Triệu Thiên Trùng lạnh lùng nói:

"Lỗ Thiết Sơn, ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp, liền xem người có hay không quyết đoán "

"Muốn phải tiếp tục hợp tác, có thể, có điều vì bù đắp Loạn Nhận Đường đang đuổi giết trung tổn thất, thiết quyền hội nhất định phải tuyển 100 người đi ra, để chúng ta 'Đánh giết', lui ra thi đấu "

"Đã như thế, song phương tổng thể sức chiến đấu duy trì cân bằng, mới có tiếp tục khả năng hợp tác "

"Mặt khác, mai ngọc giản này trước hết bảo lưu ở phía ta bên này, bắt được Loạn Nhận Đường đại bản doanh kiểm tra thật giả "

Lỗ Thiết Sơn ngạc nhiên:

"Triệu Thiên Trùng, người đùa gì thế? Muốn chúng ta nơi này 100 người 'Tự sát', còn muốn đem mai ngọc giản này giao cho người? Quá phận

quá đáng, không thể!"

Triệu Thiên Trùng mặt không hề cảm xúc, gằn từng chữ một:

"Yêu cầu là rất quá đáng, có điều Lý Diệu vô cùng có khả năng liên ngữ đông ở phụ cận, lúc nào cũng có thể sẽ cùng ta đồng quy vu tận! Nếu như ta xong đời, Loạn Nhận Đường phải thua không thể nghi ngờ, người nói muốn ta làm sao hợp tác với người?"

"Nếu như người không đáp ứng, vậy ta biết rõ là kẻ, chỉ có thể bóp mũi lại trước tiên cùng Lý Diệu hợp tác, đem người làm thịt!"

"Chỉ ít như vậy, ta phần thắng có thể so với hiện tại càng cao hơn!"

Lỗ Thiết Sơn không nói gì, Triệu Thiên Trùng nói xong câu đó sau khi trở nên trầm mặc, một tay đè lại chuôi kiếm, lẳng lặng mà chờ đợi cuối cùng đáp án

Mà phía sau hai người khe khẽ bàn luận, nhưng từ từ đã biến thành trắng trợn không kiêng dè nào động

Song phương địch ý càng ngày càng nồng đậm, kiếm tu tay tất cả đều nắm chặt rồi binh khí, luyện thể giả trên người linh văn tỏa ra quý dị ánh sáng, sát khí lại như là hai cái không ngừng bành trướng bọt khí, sắp chạm va vào nhau

"Bình tĩnh, đều hấn mệ cho ta bình tĩnh!"

Lỗ Thiết Sơn trên cổ gân xanh loạn bạo trong nháy mắt, hai mắt vẫn vện tia máu, trở nên đỏ chót, yết hầu khàn khàn nói:

"Triệu Thiên Trùng, yêu cầu của người tuy rằng quá đáng, nhưng cũng không phải không có lý, ta cần thời gian cùng đại gia giải thích, không phải một chốc liền có thể làm được! Trước mắt quan trọng nhất là ràng buộc

song phe nhân mã tuyệt đối không nên động thủ! Vừa động thủ, liền rối loạn!"

Lỗ Thiết Sơn là quyết định thật nhanh hạng người trầm ngâm chốc lát, chính là căn cứ chuẩn bị tiếp thu Triệu Thiên Trùng điều kiện

Triệu Thiên Trùng thở phào một cái, buông ra chuỗi kiếm, giơ lên cao hai tay, thoải mái nói:

"Được, chỉ có người làm được ta sẽ không nhắc lại ra càng nhiều yêu cầu, chúng ta đồng tâm hiệp lực đem Lý Diệu tìm ra làm thịt, coi như bính đi Loạn Nhận Đường mấy chục tên hảo thủ, thậm chí ngay cả ta đều bính đi, ta đều nhận!"

"Tốt a một lời "

Lỗ Thiết Sơn lời còn chưa dứt, bốn phía sương mù trung lại truyền tới viển viển cận cận tiếng chém giết

Hai người đồng thời biến sắc, mở ra tần số truyền tin, lớn tiếng quát lên:

"Người nào động thủ?"

"Nơi này đàm phán trả lại không kết thúc, trước tiên đừng động thủ, mau dừng lại!"

Ở sương mù quấy rầy, tần số truyền tin trung truyền đến "Sàn sạt" tạp âm, chen lẫn tiếng hô cùng tiếng oanh kích, lúc liền lúc dứt, căn bản không ai đáp lại bọn họ la lên

Hai người nghiêng tai lắng nghe một lúc lâu, mới nhận biết ra vài chữ:

"Thẻ ngọc!"

"Thẻ ngọc ở trong tay hắn, lên a, nhanh đoạt tới!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn hai mặt nhìn nhau:

"Thẻ ngọc?"

Thẻ ngọc không phải liền ở trước mặt bọn họ sao?

"Không được!"

Hai người đồng thời nghĩ đến một khả năng, trong nháy mắt sinh ra lạnh lẽo thấu xương

Thông qua hơn một nghìn cái tinh mắt quản chế, mấy vạn tên khán giả nhưng là so với bọn họ sớm mấy phút hiểu rõ Lý Diệu toàn bộ kế hoạch

Lý Diệu đưa lên ở trong rừng rậm cũng không phải một chiếc thẻ ngọc, mà là một trăm viên

Ròng rã một trăm chiếc thẻ ngọc, cùng 100 con truyền âm hạc giấy đồng thời, đều đều phân bố ở trong rừng rậm ương để thấy vị trí

Một khi nhận biết được gió thổi cỏ lay, truyền âm hạc giấy sẽ uyển chuyển nhảy múa, rõ ràng mười mười địa nói ra Lý Diệu toàn bộ kế hoạch

Giờ khắc này, xen kẽ hỗn tạp cùng nhau song phương người dự thi, hầu như đều biết Lý Diệu "Âm mưu "

đều hiểu bọn họ đối mặt lưỡng nan lựa chọn

Mà bãi ở trước mặt bọn họ thẻ ngọc

99 % là giả

Nhưng vạn nhất Lý Diệu là được lợi dụng bọn họ tâm lý này, sẽ thật sự thẻ ngọc ngư mục hỗn tạp, chen lẫn trong đó đây?

Vẫn là hết thầy cầm lại thử một chút khá là bảo hiểm, vạn nhất đánh cược trung 1 % xác suất, vậy thì kiếm được!

Nghĩ như vậy, tất cả mọi người đều không chút biến sắc địa hướng về không rõ thật giả thẻ ngọc áp sát

Sau đó bọn họ liền phát hiện, đối diện cách đó không xa, dây dưa mấy chục năm đối thủ cũ chính đang mắt nhìn chăm chăm, rục rà rục rịch

Trong nháy mắt, Lý Diệu lời nói mới rồi tất cả đều xông lên đầu

"Loạn Nhận Đường đám gia hỏa này, có thể hay không thật cùng Lý Diệu hợp tác, đối với chúng ta thiết quyền hội động thủ?"

"Thiết quyền hội đám tiểu tử này, có thể hay không hại sợ chúng ta cùng Lý Diệu hợp tác, đối với chúng ta tiên hạ thủ vi cường?"

Lẫn nhau đều nghĩ như thế, giương cung bạt kiếm bầu không khí càng ngày càng sốt sắng, song phương tầm mắt ở giữa không trung mạnh mẽ va chạm, phảng phất tuôn ra keng keng vang vọng hỏa

Cho tới giờ khắc này, đại gia vẫn cứ cắn răng nhẫn nại không hề động thủ

Hai ngàn người thần kinh lại như là hai ngàn điều banh đến cực hạn dây cung, tất cả mọi người đều dùng cuối cùng một tia lý trí khống chế lại hai tay của chính mình

Nhưng mà

"A!"

"Bọn họ động thủ a!"

Từ bốn phương tám hướng sương mù trung, vang lên vô cùng thanh âm
đột ngột

Đó là mặt khác 100 con truyền âm hạc giấy, ở bí ẩn bụi cây cùng trong
bụi cỏ, phát sinh giống y như thật kêu thảm thiết

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Thập Diện Mai Phục

Hai ngàn tên người dự thi ở trong, phần lớn người đối với đột nhiên xuất hiện tiếng kêu thảm thiết đều có chút cảnh giác, mơ hồ cảm thấy không đúng, cũng không có tùy tiện hành động

Nhưng Lý Diệu người cạm bẫy này đòi mạng chỗ chính là ở, chỉ cần có số người cực ít, dù cho chỉ có mấy chục người trúng kế, một khi chiến hỏa cũng bắt đầu, liền sẽ khiến cho phản ứng dây chuyền, như là quả cầu tuyết như thế càng đi càng lớn, cuối cùng biến thành không thể ngăn chặn tuyết lớn vỡ!

Ở rừng rậm phía tây, hai tên thiết quyền hội thành viên cùng hai tên Loạn Nhận Đường thành viên chính đang đối đầu

Trung gian trên một tảng đá xanh lớn, bày ra một chiếc thẻ ngọc, một con hạc giấy ở giữa không trung uyển chuyển nhảy múa

Bốn người bọn họ thảng trước vì một khối tu luyện sâm bài ra tay đánh nhau quá một lần, trong đó Loạn Nhận Đường bên này còn nhỏ ăn vặt cái thiệt ngầm

Chính là kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, bốn người lại như là bốn con phát điên trâu đực giống như mạnh mẽ đối diện

Tiếng kêu thảm thiết truyền đến, bốn người không hẹn mà cùng rừng mình, con người đều co rút lại thành mũi kim

Loạn Nhận Đường thành viên đầu tiên làm khó dễ, hai thanh Lợi Nhận ra khỏi vỏ, ánh kiếm giống như rắn độc đâm mạnh

"Khá lắm, các người quả nhiên cùng Lý Diệu liên thủ!"

Thiết quyền hội thành viên hét lớn một tiếng, nắm đấm mạnh mẽ oanh kích ngực, linh văn kích phát đến cực hạn, quanh thân nhất thời phun trào một tầng ngọn lửa nhàn nhạt, nắm đấm thép xông thẳng ánh kiếm oanh

Rừng rậm phía nam, rừng rậm bắc chếch, rừng rậm phía đông

Ngọn lửa chiến tranh nổi lên bốn phía, rừng rậm trong nháy mắt biến thành một mảnh bạo loạn biến lửa

Coi như rất nhiều người đều rõ ràng, ban đầu tiếng kêu thảm thiết, là Lý Diệu bố trí cạm bẫy

Nhưng nếu song phương cũng đã đấu võ, vậy bọn họ không còn lựa chọn khác, chỉ có tiên hạ thủ vi cường!

Đại thụ che trời, một tên thiết quyền hội thành viên vừa nhặt lên thẻ ngọc, liền bị cách gai cây đến một ánh kiếm trung tâm khẫu, trên người nhuyễn giáp nhất thời tuôn ra một đạo chói mắt huyết quang, đang bảo vệ trụ hãn đồng thời, di ngược hãn đánh vào một đạo không đủ để trí mạng, nhưng đau nhức cực kỳ điện lưu, khiến cho hãn miệng sùi bọt mép, tứ chi co giật tại chỗ ngất

Loạn Nhận Đường thành viên khẽ mỉm cười, từ phía sau cây xoay chuyển đi ra, khom lưng đang muốn kiếm trong tay đối phương thẻ ngọc, bỗng nhiên từ đỉnh đầu đánh xuống một đạo kinh phong

Một tên quanh thân toả ra ánh kim loại thiết quyền hội thành viên mạnh mẽ đè ép xuống một cái hung mãnh vô cùng đầu gối va, vừa vịn đánh vào sống lưng của hãn cốt lên

Loạn Nhận Đường thành viên nhuyển giáp tuôn ra một đạo nhạ hào quang màu đỏ, một đạo điện lưu trong nháy mắt tràn vào cột sống, đại biểu cột sống của hắn bị lần này công kích đánh gãy, tuy rằng còn chưa chết đang nhận được "Không thể nghịch chuyển kéo dài tính thương tổn", không cách nào hành động, chỉ có thể ngã chổng vó lên trời địa nằm trên đất chờ cứu viện

Từ trên cây hạ xuống tên này thiết quyền hội thành viên còn đến không kịp lấy hơi, đối diện sương mù trung, lại chui ra hai tên đằng đằng sát khí Loạn Nhận Đường thành viên

Kịch liệt quy mô nhỏ tao ngộ chiến, ở bốn phương tám hướng đồng thời triển khai, tiếng kêu thảm thiết, tiếng chém giết, tiếng oanh kích cùng bạo tạc thanh, bao phủ cả tòa rừng rậm

Bởi vì là địa hình hạn chế hơn nữa sương mù che đậy tầm mắt, làm song phương người dự thi phát hiện lẫn nhau thì, đi wăng đều gần trong gang tấc

Đỡ lấy là được một mất một còn, sẽ không có loại thứ ba kết quả

Bởi vậy, năm nay đấu đối kháng giết chóc hiệu suất, so với năm rồi nhưng là cao hơn nhiều

Ngắn ngắn ba mươi phút, thì có vượt qua 300 người bị "Đánh giết", 400 người đụng phải "Không thể nghịch chuyển kéo dài tính thương tổn", hoàn toàn đánh mất sức chiến đấu

Liên ngay cả Loạn Nhận Đường lưu thủ ở đại bản doanh trung một trăm tên thành viên cũng không nhin được

Loạn Nhận Đường thực lực tổng hợp nguyên bản liền không như năm đâm thép biết, ít hơn nữa đi 100 người quả thực chính là nghiêng về một phía tàn sát

Cuối cùng chỉ có ba mươi người lưu lại phòng thủ đại bản doanh

Còn lại bảy mươi người việc nghĩa chẳng từ nan địa tập trung vào rừng rậm huyết chiến bên trong, rất nhiều người ở mấy phút sau khi liền bị "Đánh giết "

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn ở thi đấu trước thiết kế tỉ mỉ kế hoạch tác chiến bị hoàn toàn quấy rầy

Song phương đều không có nửa điểm nhi chiến thuật có thể nói, đã biến thành mấy chục năm qua tình cảnh khó coi nhất, tối vụng về một hồi loạn chiến

Mà vụ tai nạn này người chế tạo Lý Diệu giờ khắc này chính không chút hoang mang địa ở chạc cây trong lúc đó, như mãng xà giống như đi khắp

Trên người hằn khoắc một tấm song mặt nhiều màu sắc nguy trang bố

Một mặt có thể mô phỏng ra rừng cây, bụi cây cùng bụi cỏ loang lổ bác bác đồ án, mặt khác có thể mô phỏng ra các loại nham thạch hoa văn

Hơn nữa hằn ở cánh đồng hoang vu săn giết trung tu luyện đi ra ngủ đông thuật, ẩn nấu với chạc cây hoặc là loạn thạch, hầu như có thể lấy giả đánh tráo

Xuyên thấu qua yêu thú tham trắc khí, Lý Diệu tập trung tinh thần địa quan sát từng cuộc một chiến đấu

Mà yêu thú tham trắc khí lên không ngừng xuất hiện từng cái từng cái tin tức

"Chu Trung Bình thiết quyền hội tân sinh, Luyện Khí kỳ ba tầng, am hiểu kim tuyến quyền, huyền sương lực, đi thẳng thẩn thoải mái, chính diện

va chạm con đường, khuyết điểm là hạ bàn bất ổn, chân trái đầu gối từng chịu qua trọng thương "

"Cát Minh Viễn, Loạn Nhận Đường tân sinh, Luyện Khí kỳ ba tầng, am hiểu Xích long thương, trường thương phân khúc, bên trong tàng xiềng xích, có thể trong nháy mắt duỗi dài đến mười mấy mét, phạm vi công kích rất rộng, thiếu hụt là sức phòng ngự hơi yếu "

"Phương huy "

"Triệu tuần chí "

Tin tức như là thác nước từ yêu thú tham trắc khí phía trên hoạt rơi xuống

Đây chính là Lý Diệu sở dĩ muốn chiếm được hai ngàn tên tân sinh chiến đấu tin tức nguyên nhân

Yêu thú tham trắc khí nếu có thể phân biệt ra được hai loại cực kỳ tương tự yêu thú, đương nhiên có thể căn cứ ngũ quan tướng mạo, phân biệt ra một người thân phận

Người sau kỳ thực càng thêm đơn giản, mặt người kỹ thuật phân biệt ở Diệu liên bang là một loại rất thành thực thần thông, lượng lớn ứng dụng về công cộng trường hợp, Lý Diệu chỉ là đối với yêu thú tham trắc khí tiến hành rồi Tiểu Tiểu cải tạo, lại từ đầu đưa vào số liệu, liền đem nó đã biến thành một đài "Sức chiến đấu tham trắc khí "

Mà mục đích của hắn, là được muốn dùng sức chiến đấu tham trắc khí, tìm ra song phương quan trọng nhân vật

" là được người!"

Làm yêu thú tham trác khí tìm thấy được một tên thiết quyền hội Luyện Khí kỳ bốn tầng tân sinh thì, Lý Diệu sáng mắt lên, không chút biến sắc địa ngũ đông ở đối phương phía sau tán cây trên

Mãi đến tận đối phương liên tục đánh giết hai tên Loạn Nhận Đường thành viên, chính đang miệng lớn thở dốc thì, hắn vô thanh vô tức địa theo thân cây bơi lội hạ xuống, rón ra rón rén hướng về đối phương tới gần

U ám sương mù trung, Lý Diệu lại như là đối phương cái bóng, dính sát vào lên

Mãi đến tận song phương cách nhau không đủ 1 mét, đối phương mới đột nhiên sinh ra cảnh giác

Đang muốn quay đầu lại, cái cổ nhưng là đau xót, một đạo điện lưu mạnh mẽ đâm vào yết hầu, khiến cho hắn muốn gọi đều kêu không được, trợn to tròn mắt, bưng cái cổ, đầu tiên là hai đầu gối quỳ xuống đất, tiếp lấy cả người đều xụi lơ ở trong bùn

Mà Lý Diệu từ lúc hắn hai đầu gối quỳ xuống đất trước, đã biến mất, một lần nữa cùng rừng rậm hòa làm một thể

"Được, vô thanh vô tức làm thịt một tên Luyện Khí kỳ bốn tầng người tu chân, mà đối phương chí tử đều không nhìn thấy hắn dáng vẻ, tiểu tử này ra tay thật là độc!"

Trong phòng VIP, mới vừa rồi còn đối với Lý Diệu xem thường ma quyền môn trưởng lão Bạch Mộc Thần đều có chút thay đổi sắc mặt, hơi ngời thẳng người

Bách chiến đao minh Phó minh chủ Long Văn Huy khẽ mỉm cười:

"Đây là hắn làm thịt người thứ ba Luyện Khí kỳ bốn tầng tân sinh, xem ra hắn là được muốn dùng biện pháp như thế, duy trì song phương sức

chiến đấu cân bằng, để thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường chiến hỏa cũng, kéo dài thời gian dài hơn, đối với song phương đều tạo thành trọng thương "

"Xem, hãn lại ra tay rồi, lần này làm thịt chính là một tên Loạn Nhận Đường Luyện Khí kỳ bốn tầng tân sinh, tên này tân sinh trả lại đầy mặt kinh ngạc đáng vẽ "

"Ai, người lại có cái gì có thể kinh ngạc đây, hãn đã làm thịt ba tên thiết quyền hội cao thủ, đương nhiên lại muốn làm thịt một hai Loạn Nhận Đường cao thủ, lấy duy trì cân bằng! Lẽ nào người vẫn đứng là tin tưởng một tên 'Tà đạo cao thủ', cho rằng hãn hội chân tâm hợp tác với Loạn Nhận Đường?"

Long Văn Huy rung đùi đắc ý, không phản đối địa nói

Bạch Mộc Thần vẽ mặt nghiêm nghị, chậm rãi nói:

"Như vậy, song phương xung đột càng ngày càng kịch liệt, cao thủ không phải chết vào chiến hỏa cũng, là được bị Lý Diệu ám sát, đến cuối cùng, nói không chắc thật sự bị hãn mở một đường máu, liền xem Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn ứng đối ra sao!"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn là là không nhiều tinh táo giả

Tiếng la giết vang lên chớp mắt, bọn họ liền ý thức được Lý Diệu mưu đồ

Lỗ Thiết Sơn quát to một tiếng:

"Triệu Thiên Trùng, người nghĩ rõ ràng, Lý Diệu tuyệt đối sẽ không chân tâm liên thủ với người, nhất định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế suy yếu sức mạnh của chúng ta, để chúng ta song phương đều duy trì ở vị diện cân bằng lên, để tối đa mức độ để chúng ta tự giết lẫn nhau!"

"Người liên thủ với hãn, đến cuối cùng tuyệt đối sẽ bị hãn gặm đến liên không còn sót lại một chút cặn!"

Triệu Thiên Trùng trầm ngâm chốc lát, trong mắt bắn ra hai đạo lưỡi dao giống như tinh mang, quyết định thật nhanh nói:

"Kể trước mặt, chỉ có tráng sĩ chặt tay!"

"Chiến hỏa cũng đã phát sinh, chúng ta dù sao không phải quân đội quan chỉ huy, các bạn học không phải huấn luyện có tổ chức binh lính, chúng ta cũng không có như thế Cường chỉ huy lực, có thể làm cho tất cả mọi người đều tỉnh táo lại!"

"Đi theo chúng bên người ta, đều là thực lực mạnh nhất thành viên trọng yếu, đại gia liên thủ, hướng bắc xuất phát, gặp phải xung đột liền cố gắng là lắng lại, thực sự không cách nào lắng lại liền vòng qua, tranh thủ thời gian!"

"Dọc theo đường đi nếu như phát hiện thẻ ngọc, tất cả đều bình quân phân phối, một người một nửa!"

"Nói chung, chúng ta muốn giành giật từng giây, đi hẻm núi khu, chặn đứng Lý Diệu!"

"Mặc kệ hãn sai âm mưu quỷ kế gì, đến cuối cùng, đều phải trải qua hẻm núi khu!"

"Chúng ta ngay ở hẻm núi khu bố trí cạm bẫy, để Lý Diệu nếm thử thập diện mai phục tứ vị!"

Song phương đều sâu sắc cảm nhận được Lý Diệu đáng sợ, không có do dự chốc lát, lập tức bắt đầu hành động

Dọc theo đường đi phàm là gặp phải tình hình trận chiến không lắm kịch liệt, song phương cũng không có bị thương nặng, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn liên liên thủ tiến lên ngăn lại, thu nạp từng người đội viên

Gặp phải song phương đã đánh túi bụi, trên đất ngang dọc tứ tung nằm măn người bệnh, không thềm nhìn, trực tiếp vòng qua

Cho tới xa xa chém giết, càng là không thời gian ngăn cản

Chỉ dùng bốn mươi hai phút, hai người liên tổ chức nổi lên một nhánh 185 người hỗn hợp bộ đội, trở lại hẻm núi khu

Nhân số tuy rằng không nhiều, nhưng đều là song phương thực lực mạnh nhất, nhất là xốc vác thành viên trọng yếu

Hơn nữa có thể ở loạn chiến trung may mắn còn sống sót, đại thể tính cách khá là trầm ổn, tâm tư khá là nhanh nhẹn, sẽ không dễ dàng trúng kế

Nhân số càng ít, hai người sức khống chế liên càng mạnh, càng không dễ dàng phát sinh hỗn loạn

Hơn nữa hẻm núi khu trung cũng không có sương lớn tràn ngập, tầm mắt tốt vô cùng, hai km trong phạm vi tất cả cũng nhìn thấy rõ ràng

"Lý Diệu, hiện tại chúng ta hơn hai trăm người đem hẻm núi khu chặn lại nước chảy không lọt, xem người trả lại có biện pháp gì, từ chúng ta dưới mí mắt lưu quá!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Âm Mưu Cuối Cùng

Hai km hẻm núi khu, hai bên là mấy ngàn mét cao vách núi cheo leo, phía trên trải lại bố trí đặc thù cấm chế, tuyệt đối không cách nào phàn càn

Trung gian một cái đường hẹp quanh co, hai bên là đá lởm chồm quái thạch

Thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường 185 tên cao thủ, liền ẩn náu với quái thạch mặt sau, bố trí trí mạng cạm bẫy

Vì dụ dễ Lý Diệu mắc câu, nguyên bản bố trí với Loạn Nhận Đường đại bản doanh trung ba mươi tên kiếm tu, có hai mươi người điều đi đến loạn thạch mặt sau mai phục

Ở bề ngoài xem, toàn bộ hẻm núi khu chỉ còn dư lại mười người canh gác

"Hắn có thể hay không bị lừa?"

Một khối to lớn núi đá mặt sau, Lỗ Thiết Sơn có chút sốt sắng địa hỏi

"Hắn nhất định sẽ bị lừa, bởi vì chúng ta dùng, tương tự không phải âm mưu, mà là dương mưu!"

Triệu Thiên Trùng cười lạnh một tiếng, nói:

"Hai chúng ta đều ở tần số truyền tin bên trong không ngừng triệu hoán từng người đội viên, mỗi một giây đồng hồ đều có người khôi phục tinh

táo, lui ra chiến trường, đi tới hẻm núi khu "

"Theo thời gian trôi đi, hẻm núi khu trung người càng ngày càng nhiều, lại cho chúng ta mấy cái giờ thời gian, chúng ta hoàn toàn có thể khôi phục tổ chức lực!"

"Lại nói Lý Diệu, hẳn chỉ có thể mang theo một cái xui nang pháp bảo, phần lớn đều là thẻ ngọc, tất cả đều rơi vào trong tay chúng ta, hẳn còn có bao nhiêu pháp bảo có thể gỡ trò gian?"

"Vì lẽ đó, hẳn duy nhất chiến thắng chi đạo, là được giành với chúng ta thời gian, cướp ở chúng ta không phản ứng lại trước, xông vào hẻm núi khu!"

Đang khi nói chuyện, lục tục có không ít mặt mày xám xịt song phương thành viên từ trong rừng chui ra, lão đảo địa trốn về đến hẻm núi khu trung

May là ở Lý Diệu cân bằng chiến thuật bên dưới, song phương còn sót lại hạ xuống toàn thể sức chiến đấu cách biệt không có mấy, đúng là bớt đi song phương tính toán

Đối với những này có thương tích tại người người đến sau, vì để tránh cho bọn họ bại lộ tung tích toàn bộ sắp xếp đến hẻm núi khu nửa phần sau mai phục

"Phùng Bình, Tào nhạc, hai người các người chân đều bị thương, hành động bất tiện, mai phục đến hẻm núi khu phía sau cùng nếu như Lý Diệu thật sự đột xuất vòng vây, các người liều mạng, dù cho dùng hàm răng, cắn đều muốn cản trụ hẳn!"

Triệu Thiên Trùng đối với hai tên khập khểnh Loạn Nhận Đường thành viên phát phát tay, có chút nôn nóng địa nói

Hai người này bị thương đều không nhẹ

Đặc biệt Tào nhạc, trên mặt đều đã trúng một quyền

Tuy rằng bị nhuyển giáp trung hoà phần lớn lực công kích vẫn là đánh đến sưng mặt sưng mũi, diện diện liền thoạt đều không nói ra được

Hai người giúp đỡ lẫn nhau, xiêu xiêu vẹo vẹo hướng hẻm núi khu phía sau đi

Không biết làm sao, Triệu Thiên Trùng trong lòng nhưng là sinh ra một luồng lạnh lẽo cảm giác, phảng phất chính mình phạm vào sai lầm trí mạng

Này không phải chính xác tính toán kết quả mà là một tên thuở nhỏ trưởng thành ở đại hoang lên kiếm thủ, từ lúc sinh ra đã mang theo trực giác

Ánh mắt bén nhọn hướng về mới vừa từ dưới mí mắt đi qua hai người bản như điện mà, Triệu Thiên Trùng cao kêu một tiếng:

"Chờ đã!"

Phùng Bình thân hình loáng một cái, hơi nghi hoặc một chút địa quay đầu lại

Tào nhạc nhưng mắt diếc tai ngơ, tiếp tục tiến lên

Triệu Thiên Trùng hoàn toàn biến sắc, kêu quái dị nói: "Hắn không phải Tào nhạc, là Lý Diệu!"

Trong nháy mắt, thay đổi bất ngờ!

Mới vừa rồi còn khập khểnh đi lại tập tễnh "Tào nhạc", như là một viên ra khỏi nòng viên đạn, tốc độ trong nháy mắt tiêu đến cực hạn hướng hẻm núi khu phía sau vọt mạnh!

Mà đường hẹp quanh co hai bên loạn thạch mặt sau, theo từng tiếng Lô Đình gào thét, hơn hai trăm người thả người đập ra

Trong đó không ít thiết quyền hội thành viên trong tay đều nắm to bằng nắm tay nam thạch, hướng Lý Diệu mạnh mẽ đập phá quá

"Lý Diệu, ngươi không trốn được!"

Lỗ Thiết Sơn càng là quát lên một tiếng lớn, mạnh mẽ đem một khối cự thạch ngàn cân nhấc lên hướng phía trước mãnh quăng

"Đùng ùng ùng!"

Lý Diệu hai chân trên mặt đất nhẹ chút, thân hình vô cùng quỷ dị địa chiết xoay chuyển bảy, tám cái phương hướng hiểm chi lại hiểm địa né qua hết thủy đá vụn

Nỗ lực tiết tấu nhưng là bị này một trận loạn thạch công kích đánh gãy, chậm nửa nhịp

là được này trong chớp mắt hơn trăm người đã đem phía trước đường hẹp quanh co hoàn toàn phá hỏng, mặt khác hơn một trăm người từ hai bên hướng về hăn bọc đánh lại đây

Lý Diệu không có do dự chốc lát, thấy con đường phía trước bị ngăn cản, thân hình gấp lại, phảng phất bò cạp vẩy đuôi, đem một tên giành trước nhào lên cự Hán một cước đạp bay

Chính mình thì lại mượn lực xoay người, hướng về trong rừng rậm chạy trốn!

"Còn muốn đi?"

Triệu Thiên Trùng cười lạnh một tiếng, mấy chục ánh kiếm phóng lên trời, đan dệt thành dày đặc vòng kiếm, quay đầu đầu nào địa trảo tới

Lỗ Thiết Sơn đám người cũng là gào thét liên tục, linh văn kích phát, cuồn cuộn sóng khí che ngợp bầu trời, niên Lý Diệu cái mông

Mắt thấy vòng vây sắp hợp lại, Lý Diệu trong miệng bỗng nhiên phát sinh một tiếng tiếng rít thê lương

"Bồng!"

"Bồng!"

"Bồng!"

Mấy chục người trên người nổ ra hỏa cầu thật lớn, nhuyễn giáp phát sinh "Bùm bùm" tiếng, tuôn ra một đoàn đoàn ánh sáng đỏ ngòm, đem bọn họ gọn gàng nhanh chóng địa diện hôn quá

Những người này, hết thảy bị "Đánh giết "

Vòng vây trong nháy mắt xé ra một đạo miệng lớn

Cái này cũng chưa tính, hỏa cầu trung chen lẫn nồng nặc khói đen, trong nháy mắt bao phủ toàn trường

Tình cảnh nhất thời hồng, tất cả mọi người đều không biết làm sao

"Phốc phốc phốc phốc!"

Lý Diệu bị mấy ánh kiếm đâm trúng

Hắn dù sao không phải thần tiên, tuy rằng chế tạo luân phiên hỗn loạn, thế nhưng muốn trong thời gian ngắn nhất xông qua mấy chục ánh kiếm tạo thành vòng kiếm, không đánh đổi một số thứ, lại làm sao có khả năng?

Nhuyễn giáp thả ra mạnh mẽ điện lưu, đau đến hằn cả khuôn mặt đều co giật lên

Tốc độ nhưng là lần thứ hai tăng vọt, chỉ lát nữa là phải lao ra liềng xiềng vòng vây

"Lỗ Thiết Sơn, là được hiện tại!"

Triệu Thiên Trùng nhảy lên một cái, Lợi Nhận ra khỏi vỏ, cả người phảng phất đều hóa thành một ánh kiếm

Lỗ Thiết Sơn theo sát phía sau, trong nháy mắt bùng nổ ra vô cùng quái lực, một quyền mạnh mẽ nổ ra, vừa vọt đánh vào Triệu Thiên Trùng lòng bàn chân

Triệu Thiên Trùng hai chân hơi uốn lượn, dựa vào cú đâm này thúc đẩy lực, tốc độ lần thứ hai tăng vọt một nấc thang, đi sau mà đến trước, ánh kiếm mạnh mẽ đâm trúng Lý Diệu áo lót

"A!"

Lý Diệu một tiếng hét thảm, nhuyển giáp trung thoát ra mấy chục nói chói mắt hồ quang, ở quanh người hấn lượn lờ

Một đạo đỏ sẫm như máu ánh sáng bắn nhanh ra, đại biểu Lý Diệu đã chịu đến "Không thể nghịch chuyển kéo dài tính thương tổn"!

Dù là như vậy, hấn vẫn không có chốc lát dừng lại

Một cước đá ra, ở giữa Triệu Thiên Trùng bụng dưới, dựa vào rung động lực lượng, lướt ra khỏi mấy chục mét mấy cái lên xuống, một con tài vào trong rừng rậm, biến mất không còn tăm hơi

Khói đen tiêu tan

Còn lại hơn một trăm tên chặn giết giả hai mặt nhìn nhau, lặng lẽ không nói gì

Từ Lý Diệu bị vạch trần thân phận đến hăn chui vào rừng rậm, có điều nửa phút

Trên đất nhưng có thêm mấy chục cụ điện hôn quá "Thi thể "

"Là thẻ ngọc!"

Triệu Thiên Trùng nghiêng rằng nghiêng lợi địa nói "Hăn cố ý thả ra một trăm chiếc thẻ ngọc không chỉ là giả, hơn nữa bên trong trả lại giấu diếm tinh thạch bom, không đúng, phải nói những đồ chơi này nhi, là được luyện chế thành thẻ ngọc dấp dấp tinh thạch bom!"

Lỗ Thiết Sơn lau một cái mồ hôi lạnh, lẩm bầm nói:

"Chúng ta sớm nên nghĩ đến trả lại ở thanh trạch thị thì, cái tên này liền đem loại nhỏ bom chơi đến xuất thần nhập hóa, luyện chế một ít thẻ ngọc dấp dấp tinh thạch bom, thực sự là lại đơn giản có điều!"

Liếc mắt nhìn nhau, hai người đều lòng vẫn còn sợ hãi

May là Triệu Thiên Trùng trực giác nhạy cảm đúng lúc phát hiện Lý Diệu nguy trang

Nếu như lại bị hăn thâm nhập một ít, đi tới hẻm núi khu phía sau, lại dựa vào thẻ ngọc bom gây ra hỗn loạn, e sợ thật có cơ hội xông qua

Lỗ Thiết Sơn thở dài một tiếng:

"May là, vận may đứng chúng ta bên này, hăn cơ quan toán tặn, chung quy là đã tròng xe cát "

"Hiện tại tốt rồi, hăn hết thả thủ đoạn đều dùng tặn lại trúng rồi người một chiêu kiếm, chịu đến 'Không thể nghịch chuyển kéo dài tính thương tổn', dựa theo quy tắc đây là ngoại trừ 'Thuấn sát' ở ngoài tối thương tổn

ngghiêm trọng, bị thương giả đem ở mười giây đồng hồ bên trong đánh mất phần lớn sức chiến đấu, đồng thời đem ở nửa giờ đầu sau 'Chết' "

"Có điều, vì để ngừa vạn nhất, chúng ta vẫn là trước tiên trong rừng rậm tìm tòi Lý Diệu 'Thi thể', chờ từ trên người hắn tìm tới chân chính thẻ ngọc sau khi chúng ta động thủ nữa, để tránh khỏi bị hắn chui cuối cùng chỗ trống ý của người như thế nào?"

Triệu Thiên Trùng cau mày, chậm rãi lắc đầu:

"Ta vẫn cảm thấy có chút quái lạ luôn cảm thấy Lý Diệu có loại tự chui đầu vào lưới cảm giác "

"Trước mặt hắn bày ra đến như thế chặt chẽ, cuối cùng liền lỗ mãng như vậy địa xông tới, lại dễ như ăn cháo địa bị chúng ta đánh thành trọng thương?"

"Dịch dung là vô cùng có khả năng bị nhìn thấu, thẻ ngọc bom chúng ta cũng chưa chắc sẽ mang ở trên người, nếu như hắn dựa vào là được hai thứ đồ này, khó tránh khỏi có chút quá mạo hiểm chứ?"

Lỗ Thiết Sơn sững sờ:

"Hai ngàn cái đối với một cái, hắn đương nhiên muốn được hiểm một kích, hơn nữa hiện tại hắn bị thương nặng, căn bản là không có cách chạy trốn chúng ta đuổi bắt, trả lại có thể sái trò gian gì?"

Triệu Thiên Trùng lắc đầu, biểu hiện mê hoặc:

"Ta không biết, chỉ là mơ hồ có loại cảm giác, hắn cố ý hiện thân, mạnh mẽ vượt ải, trả lại người bị thương nặng, tất cả những thứ này đều là dụ dỗ chúng ta đuổi bắt hắn "

"Nhưng là hắc chỉ còn dư lại nửa giờ đầu 'Sinh mệnh', trả lại đánh mất sức chiến đấu, liền coi như chúng ta dốc toàn bộ lực lượng thì lại làm sao? Chỉ cần ở hẻm núi khu thả ba năm người, hắc liền lưu có điều a!"

"Đúng rồi!"

"Vừa nãy thẻ ngọc bom nổ tung thì, bắn thủ xấu xa, khói đen tràn ngập, nói không chắc hắc liền giờ trò gì!"

"Lục soát, nhanh, đem Lý Diệu vừa nãy trải qua từng tắc một đều tỉ mỉ địa lục soát một lần, nhìn hắc có hay không động cái gì tay chân, lưu lại món đồ gì!"

Triệu Thiên Trùng phát điên bình thường gầm rú lên

Theo hắc gầm rú, đường hẹp quanh co bên cạnh, một khối thường thường không có gì lạ nham thạch, bỗng nhiên di động với tốc độ cao lên!

" là được cái kia, chặn đứng nó!"

"Nham thạch" tốc độ mặc dù nhanh, nhưng mặt sau còn có mấy chục tên đại hán vạm vỡ, đem đường hẹp quanh co chặn lại chặt chẽ vững vàng

Mấy ánh kiếm né qua, rất nhanh đâm trúng "Nham thạch", đem nguy trang bổ cái liếng xiếng, lộ ra vàng chói lọi chân thân

Nhưng là một chiếc trải qua cái trang, có thể lấy từ xa điều khiển từ xa loại nhỏ phi toa xe mô hình!

Mở ra khoang nắp, bên trong thành linh nằm một chiếc thẻ ngọc!

Triệu Thiên Trùng rốt cục thở phào nhẹ nhõm, đặt mông ngồi dưới đất, rên rỉ nói:

"Đây mới là Lý Diệu chung cực kế hoạch!"

"Từ vừa mới bắt đầu, hăn liền biết chúng ta sẽ không chiến hỏa cũng đến người cuối cùng

"Hăn cũng biết, bằng vào thẻ ngọc bom và dịch dung thuật, không đủ để xông qua hai km trường hẻm núi khu "

"Hăn làm tất cả bố trí, chỉ là vì xông vào hẻm núi khu, thả xuống nguy trang thành Thạch Đầu điều khiển từ xa mô hình, sau đó hợp tình hợp lý địa bị thương nặng, dự đoán chúng ta quy mô lớn điều động, tìm tòi giấu ở hăn 'Thi thể' lên thẻ ngọc "

"Còn hăn tuy rằng chịu 'Không thể nghịch chuyển kéo dài tính thương tổn', sức chiến đấu hạ xuống thấp nhất, chỉ còn dư lại nửa giờ sinh mệnh, nhưng viễn trình điều khiển từ xa mô hình xe, vẫn là có thể làm được "

"Bốn chữ, điệu hổ ly sơn!"

"Mục đích của hăn là được đem mọi người chúng ta một lần nữa dẫn vào rừng rậm, đồng thời hạ thấp chúng ta cảnh giác, để chúng ta lầm tưởng, nơi này chỉ cần lưu ba, năm người canh gác liền được rồi "

"Ba năm người căn bản không đủ để coi chừng hai km trường hẻm núi khu, hơn nữa đại gia khẳng định một lòng một dạ quan tâm phía trước, ai sẽ chú ý một khối thường thường không có gì lạ Thạch Đầu?"

"Các người xem, này đài mô hình xe trải qua cải trang, động lực hết sức kinh người, không ai chặn lại, tối thêm một phần chung, liền có thể lao ra hẻm núi khu!"

"Này, là được Lý Diệu cuối cùng âm mưu!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 201+3 Chiếc Thẻ Ngọc?

? ? Lỗ Thiết Sơn nghe Triệu Thiên Trùng phân tích rắc rối nói liên tục đến sững sờ, há to miệng hồi lâu mới khép lại, không nhin được mắng một câu.

"Lý Diệu tiểu tử này, quá gian trá đi, cuối cùng tình huống xấu là sao, mới có thể sinh ra một tên yêu nghiệt như vậy!"

Triệu Thiên Trùng dùng sức xoa nắn khuôn mặt, nói:

"Chúng ta không phải đều xem qua tài liệu sao, hắc tử nhỏ sinh trưởng ở pháp bảo phần mộ, bảy, tám tuổi đã cùng những thành niên cùng hung cực ác nhặt rác đấu trí so dũng khí, nói không chắc vì nửa cái bánh nướng đều muốn vắt hết óc, nghĩ ra mười hai mười ba cái kế liên hoàn mới có thể lấy được tay "

"Người và ta tuy rằng đều có cánh đồng hoang vu thực chiến kinh nghiệm, nhưng chúng ta đối mặt, nhiều nhất là yêu Binh cấp một yêu thú, dù cho có chút trí tuệ, làm sao có thể cùng người so với?"

Lỗ Thiết Sơn á khẩu không trả lời được, một lát sau khi, ánh mắt nóng bỏng bắn về phía điều khiển từ xa mô hình trong xe thẻ ngọc, lẩm bẩm nói:

"Vì lẽ đó, đây chính là chân chính thẻ ngọc?"

Đang không có triệt để biết rõ trước, hắc cũng không dám tới gần món đồ này Tuy nói thẻ ngọc bom bởi vì là thể tích quá nhỏ, có thể chứa tinh

thạch có hạn, không thể sản sinh quá mạnh mẽ lực phá hoại, trừ phi thiếp thân đặt, mới có thể đem Luyện Khí kỳ người tu chân nổ chết.

Có điều, coi như chỉ là bị nổ tổn thương tay chân, rất phiền phức, dù sao đợi lát nữa còn muốn Quét Triệu Thiên Trùng một chút, Lỗ Thiết Sơn nuốt ngụm nước bọt, có chút rục rà rục rịch Triệu Thiên Trùng đoán được tâm tư của hắn, lắc đầu nói:

"Không hắn, ta cảm thấy mai ngọc giản này xuất hiện, vẫn có quái lạ "

"Ta vừa dứt lời, này đài điều khiển từ xa mô hình xe liền di động lên, nói rõ là cố ý bị ta phát hiện "

"Tìm, tiếp tục tìm!"

"Không, trước tiên phái ba mươi người chia làm ba đội, xếp hàng ngang, đem đường hẹp quanh co đổ đến chật chẽ, tất cả đều muốn am hiểu đối với không phi kiểm hảo thủ, Lỗ Thiết Sơn người bên này nếu như có hành động khá là nhanh nhẹn am hiểu kinh thân thuật người, có thể gia nhập, đại gia trọng điểm phòng bị bầu trời!"

"Những người còn lại, đem vừa này khói đen phạm vi bao phủ bên trong, mỗi một tảng đá đều phiên cái lộn chống vó lên trời, một cái khe đá cũng không muốn buông tha!"

Mọi người ầm ầm ứng ầy một phen bố trí sau khi, vô cùng tỉ mỉ mà bắt đầu tìm kiếm Sau mười phút, quả nhiên ở một tảng đá lớn phía dưới, có phát hiện kinh người

Đệ nhị đài ngự trang thành Thạch Đầu điều khiển từ xa mô hình xe! Lý Diệu tựa hồ biết đại thế đã, lại hay là đã bị điện hôn quá điều khiển từ xa mô hình xe đang hoàng địa nằm ở nham thạch bên dưới, bị người bắt ba ba trong rọ

Lỗ Thiết Sơn hít vào một ngụm khí lạnh:

"Vì lẽ đó, hắc thừa dịp khói đen tràn ngập, tầm mắt của chúng ta đều bị che chắn thời khắc, thả xuống không phải một chiếc, mà là hai chiếc điều khiển từ xa mô hình xe? Hắc tay thật nhanh!"

Triệu Thiên Trùng hơi híp mắt lại, nhanh chóng tính toán một chút, gật đầu nói:

"Hắc là hai chiếc hắc không có thời gian thả xuống đệ tam lượng, hơn nữa nguy trang thành Thạch Đầu sau khi, điều khiển từ xa mô hình xe thể tích không nhỏ hắc quân dụng công nang ở thả xuống một trăm chiếc thẻ ngọc cùng hai chiếc điều khiển từ xa mô hình xe sau khi, đã đạt đến cực hạn, không thể lại thả xuống đệ tam lượng "

"Huống chi, loại này chiến thuật một khi bị chúng ta phát hiện, thả hai chiếc cùng một trăm lượng đều là giống nhau, đều sẽ bị chúng ta tìm ra "

"Tuy nhiên" Triệu Thiên Trùng từ chiếc thứ hai mô hình xe khoang hành khách trung lấy ra thẻ ngọc sau khi bỗng nhiên làm một cái làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc không ngớt động tác Hắc nhẹ nhàng bắn ra, đem tất cả mọi người đều nhất định muốn lấy được thẻ ngọc đạn đến loạn trong đá "Người!"

Lỗ Thiết Sơn không rõ vì sao, trong lúc nhất thời sát khí lộ "Bình tĩnh đừng nóng!"

Triệu Thiên Trùng nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắc hai tay phát lực, "Răng rắc" một tiếng, dĩ nhiên đem chiếc thứ hai mô hình xe mạnh mẽ từ trung gian xé ra

"Đây là?" Lỗ Thiết Sơn hoàn toàn choáng váng, chỉ thấy chiếc thứ hai mô hình xe bên trong thành linh có một cái

Tiểu Tiểu tường kép, tường kép trung là — quả thứ ba thẻ ngọc!

Lỗ Thiết Sơn khắp cả người phát lạnh, trong đầu không tự chủ được hiện ra cảnh tượng này.

Tất cả mọi người đều cho rằng Lý Diệu hiểu rõ toàn bộ âm mưu, chiếc thứ hai mô hình xe khoang hành khách trung bày đặt là được chân chính thẻ ngọc, liền bỏ qua mô hình xe, cầm mai ngọc giản này đến cố định thức tinh nào lên kiểm tra thật giả

Tự nhiên, ánh mắt của mọi người đều sẽ bị màn ánh sáng hấp dẫn, sẽ không có người lưu ý rằng tuếch mô hình xe

Mà lúc này, mô hình xe đột nhiên khởi động, gia tốc, ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc trung, lao ra hẻm núi khu! Tính toán thời gian, khoảng cách Lý Diệu "Tử vong", còn có 3 phút, đầy đủ! Không trách, mãi đến tận thời khắc cuối cùng, hãn cũng không có khởi động này đài mô hình xe, trang làm ra một bộ bó tay chịu trời đáng dấp

Nguyên lai, đây mới là hãn một chiêu cuối cùng!

Lỗ Thiết Sơn sửng sốt nửa ngày, thờ dài một tiếng: "Cùng các người những này gian xảo tự quý người cùng nhau, luôn cảm thấy ta nào tế bào không quá đủ, may là ở chiến trường chân chính lên, đại gia là đồng bạn, nếu như là kẻ địch, ta tuyệt đối sẽ không cùng các người dây dưa, trực tiếp kêu gọi tinh thạch chiến hạm, dùng chủ pháo đem các người hết thảy nổ chết!"

Sau đó, lại bổ sung một câu: "Có điều, nếu như là Lý Diệu, tinh thạch chiến hạm chủ pháo cũng chưa chắc có thể nổ chết tiểu tử này a!"

Triệu Thiên Trùng cười khố: "Lỗ Thiết Sơn, người không muốn đánh giá cao trí tuệ của ta, ta cũng không có nhìn ra

Lý Diệu âm mưu, thuần túy là dựa vào hai tay cảm tri đi ra "

"Làm một tên kiếm tu, binh khí là được ta tất cả, hai tay của ta năng lực nhận biết vô cùng nhạy cảm, có thể dễ dàng phân biệt ra được hai cái không giống binh khí trọng lượng "

"Này hai đài mô hình xe, tuy rằng vẻ ngoài cách biệt không có mấy, nhưng trọng lượng lên nhưng có nhỏ bé khác biệt, chiếc thứ hai mô hình xe hơi hơi nhiều một điểm "

"Vì lẽ đó ta mới sẽ nghĩ tới, chiếc thứ hai mô hình xe có cái gì cổ quái hay không "

"Dù sao, đối mặt Lý Diệu như thế đáng sợ đối thủ, như thế nào đi nữa cẩn thận đều không quá đáng " Nói xong câu đó, Triệu Thiên Trùng không nói một lời, đem thẻ ngọc đặt tại mình và Lỗ Thiết Sơn trung gian, tay trái đè lại chuôi kiếm, giữ yên lặng Lỗ Thiết Sơn ý thức được cái gì, yên lặng không nói gì, điều chỉnh khí tức, khôi phục thể năng

Hơn một trăm người liên lẳng lẳng mà chờ đợi, thời gian từng giây từng phút trôi qua

Bọn họ đang đợi Lý Diệu tử vong! Sau ba phút "Lý Diệu, chết rồi!"

Triệu Thiên Trùng như trút được gánh nặng địa nói "Lý Diệu, chết rồi!"

Lỗ Thiết Sơn chà xát đầu đầy mồ hôi lạnh, có loại mừng đến phát khóc kích động "Tên yêu nghiệt này rốt cục xong đời!" "Bất luận hãn có nhiều hơn nữa âm mưu quỷ kế, đều không thi triển ra được!"

Tất cả mọi người đều hoan hô nhảy nhót nhưng trong nháy mắt sau khi tỉnh lại, lại lâm vào quỷ dị tĩnh mịch

Địch ý, ở ánh mắt lợi hại trong đùng chạm, trong nháy mắt tiêu thăng đến cực hạn

Nếu Lý Diệu chết rồi, còn chân chính thẻ ngọc đã xuất hiện như thế tiếp đó, là được cuối cùng quyết chiến! "Chờ đã, vì để ngừa vạn nhất, chúng ta vẫn là đối với ba chiếc thẻ ngọc đều tiến hành một hồi đo lường tốt hơn, nếu như người không yên lòng, có thể mặt khác mang một người người hai ta một, ba người đồng thời " Mắt thấy Lỗ Thiết Sơn mặt mày sát khí càng ngày càng mạnh mẽ, Triệu Thiên Trùng bỗng nhiên nói Lỗ Thiết Sơn nghĩ một hồi: "Đồng ý!"

Bọn họ đều bị Lý Diệu ba lần bốn lượt tính toán cho làm sợ, tuy rằng Lý Diệu đã chết, nhưng vẫn là biết rõ chân chính thẻ ngọc ở nơi nào khá là yên tâm Vạn nhất, này lại là một cái giả làm thật thì thật cũng giả âm mưu đây? Lỗ Thiết Sơn mang tới một tên tâm phúc, cùng Triệu Thiên Trùng đồng thời, ba người đi vào Loạn Nhận Đường đại bản doanh Cái gọi là "Đại bản doanh", có điều là dùng bạch sơn họa đi ra một cái vòng tròn lớn, bốn phía bố trí pháp trận phòng ngự, sẽ không bị công kích, mà trung gian liền thiết trí một đài cố định thức tinh nào

Dựa theo thi đấu quy tắc chỉ có thể cướp giật thẻ ngọc, không thể phá hoại tinh nào

Vì phòng ngừa tinh nào chọn đọc tiếp lời bị hư hao, song phương tinh nào đều chọn dùng vô cùng trước tiến kêu là tiếp xúc thức thần niệm truyền phương thức

Triệu Thiên Trùng đem quả thứ nhất thẻ ngọc phóng tới tinh nào phía trên một đạo ánh sáng màu xanh lam nhạt né qua, thẻ ngọc hư hư trôi nổi lên, bốn phía lượn lờ vô số bát giác thù mang phù văn, từng đạo từng đạo óng ánh long lanh linh tia từ trong ngọc giản chậm rãi duỗi ra, đi vào tinh trong đầu "Bạch!" Tinh trong đầu bắn ra một vệt sáng, ở giữa không trung triển khai biến thành màn ánh sáng lớn

Màn ánh sáng trung ương là Lý Diệu cười hì hì khuôn mặt "Quả nhiên là giả!"

Quả thứ nhất thẻ ngọc là giả, mọi người cũng không ngoài ý muốn trái lại có loại nhìn thấu Lý Diệu âm mưu cảm giác thành công

"Chào mọi người, nếu như mọi người thấy đoạn này hẳn lại nói rõ ta đã 'Chết', ha ha ha ha, lấy một đôi hai ngàn, vẫn là quá miễn cưỡng a!"

Màn ánh sáng trung, Lý Diệu cười đến không có tim không có phổi Phảng phất vừa nảy liên tiếp nham hiểm giả dối kế hoạch, căn bản không phải xuất từ hân tay

Nhìn hẳn có chút gương mặt vô tội, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn đều hận đến nghiến răng

Lý Diệu vội ho một tiếng, tiếp tục nói: "Sở dĩ cho đại gia hẳn lại, một mặt là chúc mừng đại gia rốt cục đánh bại ta cái này 'Tà đạo cao thủ', mặt khác là hi vọng đại gia không muốn ghi hận ta "

"Dù sao đây chỉ là một hồi đấu đối kháng, chỉ là thực chiến diễn tập, coi như bị ta âm chết rồi, cũng không phải thật chết rồi, đúng không?"

"Mà tương lai đến xã hội lên, so với ta càng thêm nham hiểm giả dối, đề tiện vô liêm sỉ gia hỏa, vậy cũng là có khối người a!"

"Ta cái này giả Tà đạo cao thủ, liền có thể gây ra lớn như vậy nhiễu loạn, làm thiệt nhiều người như vậy, nếu như là thật sự Tà đạo cao thủ đây?"

Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng ở trong lòng nói: "Thật sự Tà đạo cao thủ, đều không người như thế nham hiểm!"

"Há, đúng rồi!" Lý Diêu đột nhiên nghĩ tới điều gì, vỗ mạnh đầu nói:
"Ta nghĩ, mô hình xe mười có. Là bị các người ở hẻm núi khu chặn lại
được, vậy các người hiện tại, nên ở Loạn Nhận Đường đại bản doanh trung
đo lường thẻ ngọc thật giả, mới có thể nhìn thấy đoạn video này "

"Hơn nữa vì bảo hiểm, hẳn là song phương còn sót lại hạ xuống người
mạnh nhất, cùng nhau đo lường thẻ ngọc thật giả, đúng không?"

"Như thế, thiết quyền hội huynh đệ, ta khuyên người phải cẩn thận một
chút "

"Triệu Thiên Trùng cái tên này tuy rằng không ta như thế nham hiểm,
nhưng chung quy so với các người thiết quyền hội kẻ cơ bắp, muốn hơi hơi
nham hiểm một chút "

"Theo ta suy đoán, hẳn rất có thể từ vừa mới bắt đầu, ngay ở đại bản
doanh trung bố trí mai phục "

"Dù sao, ta là đi bắc chạy, hẻm núi khu rất khả năng là cuối cùng chiến
trường, mà một khi bắt được thẻ ngọc sau khi, ở Loạn Nhận Đường đại bản
doanh bên trong đo lường thật giả, là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu "

"Lúc này, chỉ cần hơi hơi mai phục mấy người, rất dễ dàng liền có thể
giết các người một cái ứng phó không — " Lý Diêu còn chưa nói xong,
Triệu Thiên Trùng đã là đầy mặt trắng bệch, quát lên một tiếng lớn:

"Động thủ!" "Xoạt xoạt xoạt xoạt!" Mặt đất bỗng nhiên nổ tung, bốn
ánh kiếm bắn nhanh ra, hướng về Lỗ Thiết Sơn quanh thân chỗ yếu đâm!
Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Người Thắng Sau Cùng

Lý Diệu câu nói đầu tiên liền làm Lỗ Thiết Sơn tâm sinh cảnh triệu (trong lòng sinh ra cảnh giác), thể năng kích phát đến cực hạn, giờ khắc này không tránh không né, trái lại hướng về gần trong gang tấc Triệu Thiên Trùng ném mạnh, đồng thời mạnh mẽ một cước, đem Triệu Thiên Trùng chuẩn bị rút kiếm tay phải đập về

"Leng keng" một tiếng, Triệu Thiên Trùng tâm thần đại loạn bên dưới, trường kiếm dĩ nhiên ra không được sao

"Ầm!"

Triệu Thiên Trùng bị Lỗ Thiết Sơn một cái vừa nhanh vừa mạnh va chạm, trong nháy mắt đánh bay hơn mười mét, va bạo một khối to lớn núi đá

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Lỗ Thiết Sơn phía sau trúng rồi bốn kiếm, có điều không có thương tổn được chỗ yếu, trả lại bảo lưu chín phần mười sức chiến đấu

"Động thủ!"

"Động thủ!"

Gần như cùng lúc đó, hai người không để ý thương thế, lôi kéo cái cổ cao giọng hét lên lên

Thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường hơn một trăm tên hảo thủ, đã sớm trong bóng tối chiếm trước có lợi địa hình, đồng thời không chút biến sắc địa quan sát đối thủ, tính toán tốt nhất góc độ công kích cùng phương vị

Theo tiếng kêu, hẻm núi khu trong nháy mắt đã biến thành một mảnh phần nộ linh năng chi hải, bảy màu lộ ra linh năng va chạm nhau, xô ra từng đạo từng đạo sóng trùng kích, đem tảng đá lớn đánh nổ, đá vụn ép thành tro phi

Trong lúc nhất thời cát bay đá chạy, cuồng phong nổi lên bốn phía, dường như bão cát đột kích

Bão cát bên trong, tiếng kêu thảm thiết, đao kiếm chém vào thanh, linh năng tiếng nổ mạnh không dứt bên tai, đầy đủ kéo dài mười phút, mới từ từ lắng lại

Bụi bậm lắng xuống, tình cảnh vô cùng thê thảm, loạn thạch ngang dọc tứ tung nằm hơn trăm người, đại đa số đều diện hôn quá, còn có một nhóm người bị điện đến tứ chi co giật, miệng sùi bọt mép, kêu rên không ngớt

Cuối cùng, chỉ có chín người run rẩy địa đứng thẳng

Chín tên người bị thương nặng thiết quyền hội thành viên!

Lỗ Thiết Sơn nhìn dưới chân hôn mê bất tỉnh Triệu Thiên Trùng, trong lòng cảm khái không thôi

Rốt cục, ở trận này người mới bảng ba vị trí đầu tranh tài trung, hãn chiến thắng Lý Diệu cùng Triệu Thiên Trùng trở thành người thắng sau cùng!

Trả giá là cực sự khốc liệt, trong lòng hãn phía dưới bị Triệu Thiên Trùng mạnh mẽ đâm một chiêu kiếm, điện lưu chỉ kém một sợi tóc tia

khoảng cách, liền muốn trực tiếp đánh vào trái tim của hắn, khiến cho hắn cùng Triệu Thiên Trùng "Đồng quy vu tận "

"Hung hiểm thực sự quá hung hiểm!"

"Nếu như không phải Lý Diệu ở thời khắc sống còn nhắc nhở một câu, nói không chắc ta thật sự sẽ bị Triệu Thiên Trùng làm thịt, kết quả là rất khó nói!"

Lỗ Thiết Sơn thở dốc chốc lát, lấy lại bình tĩnh, thu nạp còn lại tám tên đội viên, phát hiện đại gia tuy rằng bị thương nặng sức chiến đấu bị điện lưu phong tỏa, không đủ ba phần mười, tốt a đang hành động cũng không lo ngại

Ở Triệu Thiên Trùng trên người hơi một màn tác, tìm ra còn lại hai chiếc thẻ ngọc, từng cái ở tinh não tiến tới được kiểm tra

Quả nhiên cuối cùng một chiếc thẻ ngọc trung, chất chứa vô số huyền ảo phiền phức phù văn, chính là giáo phương trước đó đưa vào tin tức

"Tìm tới, đây chính là chân chính thẻ ngọc!"

Trong nháy mắt, chín cái đại hán vạm vỡ đều sản sinh gào khóc kích động

"Không vui vẻ hơn đến quá sớm, chúng ta trả lại phải xuyên qua toàn bộ rừng rậm, trở lại thiết quyền hội đại bản doanh "

"Triệu Thiên Trùng tuy rằng bị giết chết, nhưng trong rừng rậm cũng không có thiếu song phương quân lính tản mạn chính đang đầu óc choáng váng địa chém giết "

"Hiện tại chúng ta còn không biết, đến tột cùng ai chiếm thượng phong "

"Vì lẽ đó, thằng thần không cần lo bọn họ chúng ta từ mặt bên lạng lẽ vòng vào, một đường tàng hình biệt tích, bí mật về đại bản doanh!"

Lỗ Thiết Sơn nói tới đây, suy nghĩ một chút, chính mình nắm lên một viên giả thẻ ngọc, lại sẽ còn lại hai tên thẻ ngọc phân biệt giao cho hai tên đồng bạn

"Mã Phi người thân pháp tốt nhất, tốc độ nhanh nhất cái này thật sự thẻ ngọc liền do người bảo quản, một khi ở trong rừng rậm gặp phải nguy hiểm mọi người chúng ta bảo vệ người, nhiệm vụ của người là được liều mạng đi đại bản doanh chạy!"

"Hiện tại, xuất phát!"

Một nhóm chín người, một lần nữa tiến vào rừng rậm, kề sát rừng rậm biên giới, từ cách vòng qua chiến trường chính

Dọc theo đường đi rón ra rón rén, cẩn thận từng li từng tí một, không dám phát sinh một tiếng động nhỏ

Căn cứ suy đoán của bọn họ, Lý Diệu ở loạn chiến mới vừa lúc mới bắt đầu, nhất định trong bóng tối đánh giết không ít thiết quyền hội thành viên trọng yếu, lấy duy trì song phương sức chiến đấu cân bằng

Hiện tại trong rừng rậm song phương hỗn chiến, nói không chắc vẫn là Loạn Nhận Đường người tương đối nhiều một điểm

Vì lẽ đó bọn họ không dám tùy tiện triệu hoán trợ giúp

Vạn nhất đưa tới Loạn Nhận Đường đại đội nhân mã, vậy thì chữa lợn lành thành lợn què

Cũng may, hôm nay vận may tựa hồ vẫn đứng ở thiết quyền hội bên này, mắt thấy đánh một vòng lớn tử, từ cách xuyên qua hơn nửa toà rừng rậm,

cũng không có gặp gỡ một tên Loạn Nhận Đường thành viên

Đương nhiên thiết quyền hội thành viên không thấy nửa cái, nơi này vốn là rừng rậm vắng vẻ nhất địa phương, đầm lầy trải rộng, dây leo lượn lờ, sương mù tràn ngập, ba, năm mét có hơn hết thấy đều mơ mơ hồ hồ

"Lại đi nửa giờ đầu, liền có thể trở lại thiết quyền hội đại bản doanh, chúng ta thắng định!"

Lỗ Thiết Sơn một cái xả đứt đoạn mất chặn đường dây leo, quay đầu lại cổ lên khuyến khích

Phía sau sương mù trung truyền đến trầm thấp tiếng đáp lại

Chẳng biết vì sao, Lỗ Thiết Sơn bỗng nhiên sinh ra một luồng cảm giác vô cùng không thoải mái

Lại như là một con rắn độc xông vào cổ áo của hắn, ở lưng của hắn thượng du đi

Lỗ Thiết Sơn đột nhiên dừng bước lại, song quyền chăm chú nắm lấy, quyền trên lưng gân xanh hiện lên

Lờ mờ trong sương mù dày đặc, đội viên của hắn cái này tiếp theo cái kia địa đi ra

"Một cái, hai cái, ba cái sáu cái?"

"Còn có hai cái đến chỗ nào rồi?"

"Ngghiêm tề, vạn chí được!"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đi ở tên cuối cùng thiết quyền hội thành viên không tự chủ được địa về phía sau rút lui hai bước, đi vào trong sương mù dày đặc, muốn sưu tầm hai tên đi đội đồng bạn

Sau đó, phảng phất một trận lương gió thổi qua, đáy lòng của mọi người đều truyền đến một luồng ý lạnh

"Lạch cách!"

Trong sương mù dày đặc truyền đến vật nặng rơi xuống đất âm thanh

Lại hay là, là một người thẳng tắp địa ngã xuống

"Địch tấn công!"

Trong nháy mắt, còn lại sáu người khắp cả người phát lạnh, nhanh chóng dựa vào, kết thành chiến trận

Hơi rung động năm đâm thép, nhắm ngay bốn phương tám hướng sương mù dày

Sương mù dày bao phủ bên dưới, rừng rậm dường như yêu vực, bốn phía chạc cây trong lúc đó, tình cờ truyền đến loài chim ồn ào, khiến cho người càng căng thẳng hơn

Bỗng nhiên ——

Một vệt bóng đen từ trong sương mù dày đặc đột nhiên nhào đi ra!

Ba tên thiết quyền hội thành viên điên cuồng hét lên một tiếng, liên tiếp bước ra bốn, năm bước, vùng quyền hướng bóng đen kia đập mạnh

Khi bọn họ nhìn rõ ràng đó là hôn mê bất tỉnh đồng bạn thì, mạnh mẽ thu tay lại, nhưng là khiến động tác của chính mình hoàn toàn biến hình, kẻ hở mở ra

Một người trong đó thu lại không được lực lão đảo địa ngã ra

"Bạch!"

Từ bóng đen kia mặt sau, nhưng là thoát ra đạo thứ hai bóng đen, ở trong ba người lóe lên một chạy, xuất hiện ở còn lại bốn người trước mặt

"Bùm bùm!"

Ba trên thân thể người bốc lên lóng lánh hồ quang, ở lại kinh ngạc gần chết vẻ mặt đầy đất lẫn loạn, co giật lên

Mà còn lại bốn người vẻ mặt, nhưng là so với bọn họ càng thêm kinh hãi gần chết

Xuất hiện ở trước mặt bọn họ, rõ ràng là một cái nên đã sớm chết thấu người, Lý Diệu!

Lý Diệu như là một cái từ Cửu U hoàng tuyền trung bò ra ngoài âm hồn, lẳng lặng mà nhìn kỹ bọn họ

Hơn nữa ——

Không những hai tay các nắm một thanh loan đao khuỷu tay, đầu gối, lòng bàn chân, có thể uốn lượn cùng đột xuất vị trí, tất cả đều cột một đoạn sáng loáng lưỡi dao

Mỗi lần giơ lái, đầu gối va, chân đá, đều có thể tạo thành mức độ lớn nhất thương tổn

Như sắt thép con nhím bình thường võ trang đầy đủ tư thái, nói rõ này cũng không phải một lần ngẫu nhiên gặp mà là sẽ có kế hoạch chặn giết!

Lỗ Thiết Sơn ngũ tạng lục phủ trong lúc đó phảng phất xuất hiện một cái sâu không thấy đáy lỗ thủng, trái tim xuyên thấu qua lỗ thủng, ngã vào vực sâu không đáy

Hắn nhắm mắt tiến lên một bước, một bên tay cầm thả ở sau lưng, ra hiệu mang theo thật thê ngọc đồng bạn tùy cơ ứng biến, một bên kéo dài

thời gian, lớn tiếng hỏi:

"Lý Diệu, tại sao người không chết!"

Lý Diệu mỉm cười đưa tay ở bụng ấn xuống một cái, quanh thân bỗng nhiên tuôn ra ánh sáng đỏ ngòm, mấy chục nói hồ quang trốn ra

Hào quang đỏ ngàu phun trào hồ quang lượn lờ bên trong, Lý Diệu nhưng là không có nửa điểm nghi không khỏe, giải thích:

"Ta luyện chế một cái vô cùng đơn giản trang bị, đều thật không tiện xưng là pháp bảo, không thần thông nào, chỉ có thể phát sinh một ít lấy giả đánh tráo hồ quang cùng hào quang đỏ ngàu giả tạo ra ta bị thương nặng giả tạo mà thôi "

Lỗ Thiết Sơn á khẩu không trả lời được, một đôi mắt hầu như muốn nhỏ xuống huyết đến sừng sốt nửa ngày, chán nản nói:

"Cuối cùng hay là chúng ta sơ sẩy bất cẩn, nếu như liều lĩnh, nhất định phải tìm ra thi thể của người là tốt rồi!"

Ngừng lại một chút, lại nói:

"Còn có một việc, ta không biết rõ, làm sao người biết Triệu Thiên Trùng sẽ ở đại bản doanh trung bố trí mai phục, thì tại sao phải nhắc nhở ta?"

Lý Diệu nói:

"Ta cũng không thể khẳng định Triệu Thiên Trùng nhất định sẽ bố trí mai phục, nhưng chiến trường chính nếu là hẻm núi khu, Loạn Nhận Đường đại bản doanh rất có thể sẽ trở thành một trọng yếu chém giết địa điểm, như thế đối thành là ta, từ trước mai phục mấy cái đao phủ thủ, rất bình thường a!"

"Cho tới nhắc nhở người, đạo lý rất đơn giản, ta không hy vọng Loạn Nhận Đường được thẻ ngọc "

"Chỉ có thiết quyền hội được thẻ ngọc, mới cần phải xuyên qua toàn bộ rừng rậm, ta mới có thể ở trong rừng rậm, ung dung không vội địa triển khai săn giết "

"Được!"

Lỗ Thiết Sơn cười ha ha, song quyền va chạm, vẻ mặt cực kỳ tàn nhẫn, "Lý Diệu, người rất lợi hại, hết thấy đều bị người tính tới, không sai, thẻ ngọc ngay ở Lão Tử trên người, muốn liền chính mình tới bắt đi!"

"Thẻ ngọc cũng không ở trên thân thể người, mà là sau lưng người tên kia rục rà rục rịch, muốn tránh đi tiểu vóc dáng bạn học trên người, vị bạn học này tên là Mã Phi, Luyện Khí kỳ ba tầng, am hiểu điện quang bộ, tốc độ kinh người, nếu như ta cùng người dây dưa một lúc, nói không chắc thật sự cũng bị hấn chạy mất dép "

"Có điều, vô dụng "

Lý Diệu gõ gõ yêu thú tham trắc khí, ôn hòa nhã nhặn nói, "Chân chính thẻ ngọc, bị ta ở đặc biệt điều chế ám lân dung dịch trung ngâm quá, sẽ phát sinh một loại mắt thường không cách nào nhìn thấy u quang, mà ta đối với yêu thú tham trắc khí tiến hành rồi cải tạo, gia tăng rồi một cái quét hình u quang phù trận "

"Ở trong mắt ta, chân chính thẻ ngọc lại như là trong đêm tối đom đóm, là như thế óng ánh, như thế loá mắt, mấy chục mét ở ngoài liền có thể nhìn thấy "

"Này, là ta mặc dù có thể ở sương lớn trung khóa chặt các người nguyên nhân "

Lời còn chưa dứt, Lý Diệu như là một đạo chân chính âm hồn, đột nhiên thiểm vào trong bốn người, thân hình cao tốc xoay tròn, hóa thành một cơn bão!

"Mã Phi, đi mau!"

Lỗ Thiết Sơn quát lên một tiếng lớn, khổng lồ thân hình đem Lý Diệu đường chặn lại chặt chẽ

Không ngờ Lý Diệu tay trái loan đao đột nhiên ném, vẽ ra một đạo quanh co khúc khuỷu quỷ dị đường vòng cung, ở giữa Mã Phi chân phải

Mã Phi một cái lão đảo, về phía trước đánh gục

Tất cả chuyện tiếp theo, đều ở trong vòng nửa giây phát sinh

Lý Diệu tay phải ánh đao lóe lên, dễ như ăn cháo địa mặt quá Lỗ Thiết Sơn cái cổ

Đồng thời bay lên trời, ở Lỗ Thiết Sơn trên bả vai đập một chân, lướt qua đỉnh đầu của hắn, như chim diều hâu nhào thỏ, hai đầu gối mạnh mẽ va chạm còn lại hai tên thiết quyền hội thành viên ngược

Ở trên cao nhìn xuống đầu gối va, hơn nữa lưỡi dao Uy Lực, khiến cho hai người bay ngược ra, ngược tuôn ra đại đoàn tia điện

Lý Diệu như một con cự kiêu, lần thứ hai bay lên trời, được đến Mã Phi trước người, rơi xuống đất trước chớp mắt, khuỷu tay theo Mã Phi gáy động mạch lớn nhẹ nhàng tất cả, năm ngón tay thuận tiện ở bên hông hắn lau một cái

Mã Phi bưng yết hầu, giữa ngón tay phun ra chói mắt điện đốm lửa, chậm rãi ngã

Trợn tròn hai con mắt ở thất ánh sáng lộng lẫy trước chớp mắt, đúng dịp thấy Lý Diệu đem thẻ ngọc cất vào trong ngực, liền không thềm nhìn bọn họ một chút, nhanh chóng không mê li vụ, hướng về phương bắc bắn như điện mà

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Long Văn Huy Mời

Làm Lý Diệu giấu trong lòng thẻ ngọc, nghênh ngang xuyên qua hẻm núi khu, xuất hiện ở hỏa minh tiếp ứng điểm thì, to lớn trường học xuất hiện rờn rã năm phút đồng hồ quý dị bình tĩnh

Liên ngay cả đại hoang mạng lưới chiến đấu Lôi Đình chén chuyên khu trung, có một lúc lâu chưa từng xuất hiện mới thiếp mời

Tất cả mọi người đều chìm đắm ở khó mà tin nổi chấn động hàn bên trong

Hồi lâu sau, mới có người phát ra một cái ngắn gọn thiếp mời:

"Đây là một hồi sẽ bị ghi khắc năm mươi năm thi đấu!"

Cái này thiếp mời làm nổ tâm tình của tất cả mọi người, trong nháy mắt, hàng trăm hàng ngàn điều thiếp mời chen chúc mà tới:

"Mạnh mẽ, điên cuồng, thực sự quá chấn động hàn!"

"Còn có chuyện gì, là Lý Diệu không làm được?"

"Lấy một đôi hai ngàn, hẳn thật sự làm được!"

"Triệu Thiên Trùng khôn khéo, Lỗ Thiết Sơn trầm ổn, hai người bọn họ đều không phải dễ dàng bị lừa người, Lý Diệu vừa bắt đầu thiết trí liên tiếp cạm bẫy, xác thực là bị bọn họ nhìn thấu, nhưng ai có thể nghĩ đến, những

cạm bẫy này có điều là mỗi nhử, là vì che giấu cái cuối cùng trí mạng cạm bẫy!"

Mỗi một tên quan xem so tài bạn học đều cảm xúc chập trùng, thật lâu không thể bình tĩnh

Nếu như là người không biết, nhìn thấy thi đấu kết quả, nhất định sẽ cho rằng là Loạn Nhận Đường cùng thiết quyền hội người quá ngu, hai ngàn cái đều không bắt được một cái

Chỉ có bọn họ những này nhìn từ đầu tới đuôi nhân tài biết, song phe nhân mã, đã đem hết toàn lực, trên căn bản không có phạm bất kỳ sai lầm

Đối thành người khác, e sợ vừa bắt đầu liền giết cái hôn thiên ám địa, hoặc là không cách nào phát hiện nguy trang thành Thạch Đầu điều khiến từ xa mô hình xe, hoặc là chỉ phát hiện một đài, hoặc là phát hiện hai đài, nhưng không có đem đệ nhị đài mở ra tới kiểm tra

Những này sai lầm, chỉ cần phạm cái kế tiếp, Lý Diệu căn bản không cần đại phí hoảng hốt, đã sớm thắng!

chính là có Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn tài nghệ cao phát huy, mới làm cho Lý Diệu sử dụng xuất hồn thân thể võ, trình diễn một hồi đặc sắc tuyệt luân trò hay!

Trong lúc nhất thời, cả tòa trường học đều bao phủ ở một mảnh "Ong ong" trong tiếng, thán phục, cảm khái, dư vị hết thấy học sinh đều túm năm tụm ba địa tụ tập cùng một chỗ, mặt mày hớn hở địa thảo luận vừa nãy thi đấu

Không ít đầu óc xoay chuyển tương đối chậm bạn học cho tới giờ khắc này còn có chút tỉnh tỉnh mê mê, quần quít lấy người khác không dừng truy hỏi:

"Chờ đã, người lại cho ta nói một chút, Lý Diệu cố ý để lộ ra Loạn Nhận Đường đại bản doanh bên trong có mai phục là vì sao tới?"

Phòng khách quý trung

Rất nhiều tu luyện tông phái cao tăng tuy rằng ngoài miệng không nói, kinh được vẻ nhưng cũng treo ở mặt mày trong lúc đó

Long Văn Huy thở một hơi dài nhẹ nhõm, hỏi:

"Bạch lão, đổi thành là người suất lĩnh thiết quyền hội, sẽ ứng phó như thế nào?"

Bạch Mộc Thần sắc mặt nghiêm nghị chậm rãi nói:

"Rất khó, bất kỳ cạm bẫy đều có kẽ hở, Lý Diệu thiết trí liên hoàn cạm bẫy đương nhiên có rất nhiều kẽ hở, chúng ta người bên ngoài rõ ràng, sau đó ngồi ở chỗ này phân tích, đương nhiên có thể từ trên lý thuyết tìm ra con đường phá giải "

"Thế nhưng ở trong thực chiến, muốn phá giải, liền cần ba cái tiền đề "

"Số một, song phương thủ lĩnh, nhất định phải có được cực cao thống ngự lực chỉ huy thuộc hạ, dễ sai khiến "

"Thứ hai, bọn họ bộ hạ, đều nếu như cực đoan bình tĩnh, duy mệnh là từ, tuyệt đối sẽ không chịu đến gây xích mích, sẽ không bị nô khí quấy rầy người "

"Đệ tam, bọn họ muốn tuyệt đối tín nhiệm lẫn nhau, song phương đem Lý Diệu xem là tối đa kẻ địch, chân tâm thực lòng triển khai hợp tác "

Bạch Mộc Thần cười khổ một tiếng nói:

"Ở trong thực chiến, này ba cái tiền đề, một cái cũng không thể thực hiện "

"Hai ngàn tên máu nóng, nguyên vốn là có mâu thuẫn người trẻ tuổi làm sao có khả năng như là huấn luyện có tổ chất tinh nhuệ quân đội như thế phục tùng mệnh lệnh?"

"Tuy nhiên"

"Lý Diệu nguyệt trang bị thương, có chút lợi dụng quy tắc hiểm nghị chứ?"

"Ở trong thực chiến, bị thương là được bị thương, cũng sẽ không bốc lên hồ quang cùng hào quang đỏ ngầu, nhiều loạn kẻ địch phán đoán "

Long Văn Huy cười nói:

"Trên thực tế, có rất nhiều người cùng yêu thú tu luyện bí pháp am hiểu quy tắc, giả chết "

"Huống chi, ở trong thực chiến, Loạn Nhận Đường căn bản không cần thiết cướp giết thẻ ngọc, mục đích của bọn họ là đả kích thiết quyền hội, cùng Lý Diệu hợp tác, rõ ràng có thể cho thiết quyền hội tạo thành đả kích nặng nề, cần gì phải làm điều thừa?"

"Vì lẽ đó, bọn họ chỉ có thể càng sớm hơn trúng kế, hãm đến càng sâu, tan vỡ càng nhanh hơn

Long Văn Huy củ tỏi tị một tung hơi dựng ngược lên, đối với ngồi ở một bên Hùng Bách Lý cười nói:

"Hùng hiệu trưởng, ta nghĩ cùng Lý Diệu bạn học đơn độc tâm sự, có thể không?"

Sóng dữ thành tây nam, hoàn cảnh thanh u hồ nhân tạo bên, yên lặng trên đường nhỏ

Lý Diệu vừa kết thúc thi đấu, còn đến không kịp nhìn rõ ràng Lôi Đình chén trường cái gì mô diễm, liền một đường Nhanh nhanh chạy tới nơi này, lồng ngực đập trùng, tim đập như trống châu

Đi ở phía trước mình, áo bào rộng tay áo lớn, bề ngoài xấu xí củ tỏi tị nam tử, nhưng là bách chiến đao minh Phó minh chủ, Kết Đan Kỳ cường giả Long Văn Huy

Càng là ở thanh trạch thị, bắt giữ yêu vương Tất Ách người!

Đây mới thực là danh chấn liên bang đại nhân vật

Lý Diệu Nhãn trung, căng thẳng, thấp thỏm, ước ao, sùng bái, khát vọng rắc rối phức tạp tâm tình, ngưng tụ thành nhảy lên hỏa diễm

Long Văn Huy nhưng là không cái gì cái giá, bước đi tư thái thậm chí có chút lười biếng, tựa hồ đang chiến đấu ở ngoài, không muốn yì dùng nhiều phí một phần khí lực

Hắn thản nhiên nói:

"Lý Diệu bạn học, chúng ta có thể không phải lần đầu tiên giao thiệp với, ở thanh trạch thị, người trong lúc vô tình dò xét ta gần đây luyện chế một thanh chiến đao, kết quả bị ta đao xem là kẻ địch, khi đó, ta liền vững vàng nhớ kỹ người "

"Một tên không tới 20 tuổi Luyện Khí kỳ người tu chân, dĩ nhiên có thể làm cho ta chiến đao sinh ra địch ý, nhất định không phải phổ thông nhân vật!"

"Vì lẽ đó, nghe nói năm nay Lôi Đình chén là một mình người đối kháng vũ đấu hệ hai ngàn người, ta mới đặc biệt tới rồi quan sát, mà người xác thực không có để ta thất vọng "

"Thật sự muốn biết, người những này kế hoạch, đều là nghĩ như thế nào đi ra?"

Lý Diệu sững sờ, không nghĩ tới đường đường kết đan tu sĩ Long Văn Huy, dĩ nhiên là chuyên vì chính mình mà đến

Có điều hãn nguyên vốn là gan to bằng trời hạng người, thấy Long Văn Huy thu lại khí tức, vẻ mặt ôn hòa, lại như là cái bình thường hàng xóm đại thúc, sốt sắng trong lòng từ từ thả xuống, thản nhiên nói:

"Không có gì, ta từ nhỏ ở pháp bảo phần mộ trung lớn lên, từ có ký ức bắt đầu, liền muốn vì một cái bánh bao, nửa bình thanh thủy mà câu tâm đấu giác, ta người tiểu thể yếu, lại không thích kéo bè kéo cánh, muốn cùng những kia cùng hung cực ác đại nhân đối kháng, cũng chỉ có bao nhiêu động động nào "

"Ở ta tám tuổi thì, ta ở lại pháp bảo phần mộ, tổng cộng có mười lăm không giống bang phái, đều là do trâu cao ngựa lớn, lưng hùm vai gấu tráng hán tạo thành "

"Bất luận cái nào một cái bang phái, đều có thể đem ta dễ như ăn cháo địa ép chết "

"Nhưng là ta ngay ở những này bang phái kẻ hở trung, còn sống, hoạt rất khá!"

"Mười năm sau, khi ta nhảy nhót từng bưng đĩa vượt qua mười tám tuổi sinh nhật thì, này mười lăm bang phái, nhưng chỉ còn dư lại bốn cái!"

"Rất nhiều thứ, đã hòa vào dòng máu của ta, biến thành một loại bản năng, ở Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn xem ra là âm mưu cạm bẫy đồ vật, dưới cái nhìn của ta nhưng như là trước khi ăn cơm năm chiếc đĩa như thế, không thể bình thường hơn được "

Long Văn Huy chậm lại bước chân:

"Được!"

"Lý Diệu bạn học, chúng ta nói thẳng đi, ta phi thường thưởng thức người, cho rằng người là một cái hiếm có nhân tài, hiện tại chính thức mời người gia nhập bách chiến đao minh!"

"Bách chiến đao minh, liên bang bách cường, đỉnh cao thời kì, thậm chí giết vào quá trước thập cường, lịch sử lâu đời, gốc gác thâm hậu, là danh xứng với thực nhà giàu!"

"Người nguyện ý ký kết hợp đồng, ta còn có thể cho người ba năm thời gian học tập, ở trong ba năm này, người đều có thể lấy ở đại hoang chiến viện tự do học tập, bách chiến đao minh hội cung cấp sung túc tu luyện tài nguyên, cung người cá nhân độc hưởng!"

"Mà nghỉ rảnh rồi thì, người có thể tới bách chiến đao minh, ta sẽ an bài cao thủ chân chính mang người, để người ở trong thực chiến mau chóng trưởng thành "

"Chờ người tốt nghiệp, ta cho hai người lựa chọn khác "

"Số một, là tiến vào bách chiến đao minh chiến đao nghiên cứu phát minh trung tâm "

"Chúng ta bách chiến đao minh, mặc dù là vũ Đấu Tông phái, nhưng chăm chú với đao pháp mấy trăm năm, có được phi thường phong phú

chiến đao luyện chế kinh nghiệm, nói tới chiến đao loại pháp bảo luyện chế trình độ, ở toàn liên bang là kể đến hàng đầu "

"Thứ hai, là được gia nhập thám hiểm đội, trở thành một tên tìm mỏ viên, ít dấu chân người, yêu thú qua lại nơi, khai quật mới mỏ quặng!"

"Đang ở đại hoang, người hẳn phải biết, nơi này nội tình cất giấu vô số bảo tàng, sẽ chờ có thực lực, có dũng cảm người khai quật "

"Mà ta tin tưởng, người là được người như thế!"

Long Văn Huy nói tới chỗ này, dừng bước chân, mỉm cười nhìn Lý Diêu

Lý Diêu vừa bình tĩnh trái tim, lại bắt đầu nhảy lên kịch liệt lên

Bách chiến đao mình mời!

Bách chiến đao mình, nhưng là so với năm đó xích Tiêu phái, càng mạnh mẽ gấp mười lần siêu cấp Đại tông phái!

Hơn nữa Long Văn Huy hứa hẹn hai cái chức vị, trước một cái, chiến đao nghiên cứu phát minh trung tâm cũng là thôi; sau một cái, trở thành tìm mỏ viên, đây chính là bao nhiêu người tu chân tha thiết ước mơ hoàng kim chức vị!

Bất kể là nhân loại cùng Yêu tộc chiến tranh, vẫn là người tu chân tu luyện, tối không thể thiếu chính là cái gì?

Tài nguyên! Tinh thạch! Mỏ quặng!

Gia nhập thám hiểm đội, trở thành tìm mỏ viên, ở ít dấu chân người biên thủy nơi, cùng thiên địa tranh đấu, cùng yêu thú chém giết, khai quật ra mới tài nguyên, mới tinh thạch, mới mỏ quặng!

Chẳng những có thể một đêm phát nhanh, càng có thể trở thành là môn phái anh hùng, trở thành toàn liên bang mình!

Như vậy có sức mê hoặc điều kiện, khiến cho Lý Diệu tim đập thành thịch

Có điều ở do dự một chút sau khi, hắn vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu, chân tâm thực lòng nói rằng:

"Long minh chủ, phi thường cảm tạ ngài thưởng thức, ta rất hi vọng gia nhập bách chiến đao minh, thế nhưng ở trước đó, ta muốn trước tiên cùng đạo sư đồng thời, hoàn thành huyền cốt kế hoạch, luyện chế ra huyền cốt chiến khải!"

"Ta không biết huyền cốt kế hoạch phải bao lâu mới có thể hoàn thành, vì lẽ đó, ta không thể đáp ứng ngài mời "

"Hả?"

Long Văn Huy có chút không vui, hai tia chớp giống như ánh mắt, đâm thẳng Lý Diệu hai mắt

Lý Diệu chống đỡ mí mắt, cắn răng kiên trì, cùng Long Văn Huy đối diện

Song phương đối diện chỉ kéo dài ba giây đồng hồ, đối với Lý Diệu tới nói, nhưng như là ba ngày ba đêm như thế dài lâu

Ngay ở hắn sắp tan vỡ trước chớp mắt, Long Văn Huy bỗng nhiên thu hồi ánh mắt, toát ra xuất phát từ nội tâm vi ào

"Bạch!"

Long Văn Huy hai ngón tay trong lúc đó, mang theo một tấm ngân tấm thẻ màu trắng, đưa tới Lý Diệu trước mặt

"Trọng cam kết, có dũng cảm, ta càng ngày càng thương thức người, Lý Diệu bạn học!"

"Tấm tạp phiến này, người có thể mang nó xem thành một phần khác mời, đến từ một cái, so với bách chiến đao mình càng cao hơn một cấp độ tổ chức!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Thế Giới Lớn Như Vậy

"So với bách chiến đao minh càng cao hơn một cấp độ tổ chức?"

Câu nói này ở Lý Diệu trong lòng nhắc lên sóng lớn mệnh mệnh

Bách chiến đao minh ở liên bang bách cường trung, cũng coi như là xếp hạng cao siêu cấp Đại tông phái, quanh năm xếp hạng ba mươi, năm mươi tên bên trong

Coi như là liên bang mười đại tông môn, nhiều nhất quy mô so với bách chiến đao minh lớn một chút mà thôi, không dám nói là "Cao một cấp độ tổ chức "

Long Văn Huy nói tới, đến tột cùng là ra sao tồn tại?

Theo bản năng tiếp nhận ngân tấm thẻ màu trắng, loại kia quý dị xúc cảm, càng là khiến Lý Diệu kinh ngạc không ngớt

Mới nhìn, so với Kim linh thông tạt còn muốn lại nhỏ hơn một chút thẻ, vào tay nhưng là cực trầm, xúc cảm không phải vàng kêu là mộc, cũng như là nắm bắt một đoàn lưu động kim loại

Dùng ngón tay cẩn thận một niệp, Lý Diệu phát hiện tấm tạt phiến này cực bạc, bạc đến chỉ có linh điểm mấy milimét trình độ

Theo lý thuyết, như thế bạc thẻ biên giới nhất định vô cùng sắc bén, nhưng khi hấn dùng ngón tay cái cẩn thận từng li từng tí một địa lau chùi thì, nhưng có một luồng yếu ớt sức mạnh, chặn lại rồi ngón tay của hấn

Lý Diệu tăng mạnh ngón tay sức mạnh, thẻ mặt ngoài sản sinh gợn sóng bình thường sóng gợn, bị hấn uốn lượn lên, đến cuối cùng, dĩ nhiên chiết chồng lên nhau

Lý Diệu buông tay, thẻ vừa giống như là lò xo, ở gợn sóng khuếch tán bên trong, khôi phục nguyên trạng, căn bản không nhìn ra mảy may bị chồng chất quá dấu vết

"Đây là cái gì vật liệu?"

Lý Diệu trong lòng khiếp sợ không gì sánh nổi

Tuỳ tùng Nguyên Mạn Thu vị này "Biển sâu nữ thần" hệ thống học tập một năm, hơn nữa luyện thiên tháp trung cổ đại điển tịch trợ giúp, hấn hôm nay, lý luận cơ sở đánh cho vô cùng vững chắc, đối với Tu Chân Giới các loại thông thường vật liệu rõ như lòng bàn tay

Mà loại vật liệu này nếu úng có quý dị như thế đặc tính, tuyệt đối không thể không có tiếng tăm gì, vì sao hấn chưa từng nghe nói?

Long Văn Huy cười nói:

"Tấm tạp phiến này, vừa là một phần mời là một hạng thử thách, liên quan với cái tổ chức này hết thảy tin tức đều chất chứa ở thẻ trung, Lý Diệu bạn học, chậm rãi thăm dò đi, khi người khai quật ra tấm tạp phiến này toàn bộ bí mật tân thế giới cửa lớn, sẽ ở trước mắt người từ từ mở ra!"

Long Văn Huy, khiến Lý Diệu lòng hiếu kỳ kích phát tới cực điểm

Ánh mắt của hấn lại một lần nữa rơi xuống bóng loáng như gương thẻ mặt ngoài

"Nhìn như cái gì cũng không có thẻ bên trong, chất chứa lượng lớn tin tức?"

Lý Diệu đem thẻ lật tới phúc nhìn hồi lâu, trừ mình ra có chút nôn nóng về mặt ở ngoài, cái gì cũng không thấy

Ngón tay vi diệu xúc cảm nhưng là nhận biết được lực ma sát có chút quỷ dị biến hóa

Lý Diệu Nhân trung mang lóe lên, đầu ngón tay nhẹ nhàng từ thẻ mặt ngoài lướt qua

Hắn lập tức phát hiện, thẻ mặt ngoài lồi lõm, nhợt nhạt địa điều khắc một tầng mắt thường không cách nào phân biệt vết sâu, tựa hồ là liên tiếp rồng bay phượng múa văn tự tạo thành một cái câu

Nhắm mắt lại, Lý Diệu cẩn thận cảm tri đầu ngón tay biến hóa tế nhị, lăm bằm ngâm tụng:

"Làm quần lông lánh thời gian "

Bảy chữ này vừa ra khỏi miệng, thẻ khẽ run lên, màu bạc mặt kính trung gọn sòng diên cuồng khuếch tán, mà trung ương xuất hiện một cái màu đen lỗ thủng, không ngừng ăn mòn màu trắng bạc mặt ngoài

Chỉ chốc lát sau, thẻ bị hắc ám nuốt chửng!

Không không phải hắc ám, mà là u sâu vô cùng bầu trời đêm, tô điểm lấp loé mang hội tụ thành lông lánh vòng xoáy, xoay chậm chậm!

Lý Diệu trong lúc hoảng hốt cảm thấy, chính mình chỉ mang theo, là được toàn bộ vũ trụ!

Này tấm vô cùng quỷ dị cảnh tượng kéo dài một giây đồng hồ, Thiên hỏa tắt, hà phá nát thẻ lại biến trở về màu trắng bạc mặt kính

Để cho Lý Diệu, nhưng là dư vị vô cùng chấn động

Thần hồn của hắn vẫn chìm đắm ở vô cùng mênh mông thần trong biển rộng, thật lâu không cách nào bình tĩnh

"Như vậy vật liệu thần thông như thế!"

"Một tắc, diễn dịch ra biển vô hạn ảo diệu!"

"Thực làm vượt qua Thiên Nguyên giới kỹ thuật cực hạn!"

"Làm quần lông lánh thời gian? Câu nói này lại là có ý gì? Đại biểu cái tổ chức này tôn chỉ sao?"

"Này đến tột cùng là một cái ra sao tổ chức a!"

Lý Diệu trong đầu, vô số ý nghĩ điên cuồng xoay tròn

Mà Long Văn Huy khiếp sợ trình độ, không thua kém một chút nào hắn, vượt củ tở tị, lăm bầm nói:

"Chỉ dùng 1 phân 42 giây, liền mở ra đạo thứ nhất câu đố?"

"Năm đó ta, nhưng là dùng ròng rã 9 phút!"

Lấy lại bình tĩnh, Long Văn Huy trong mắt dị thái lưu chuyển, cười nói:

"Lý Diệu bạn học, đem thẻ thu cẩn thận, có thời gian lại chậm rãi nghiên cứu "

"Người vừa nãy phát hiện, có điều là tấm tạp phiến này một phần trăm bí mật, trả lại có vô hạn đặc sắc thế giới, chờ người thăm dò đây!"

"Nhớ kỹ, tấm tạp phiến này đại biểu, không chỉ là chí cao vô thượng vinh quang, còn có quý bí khó lường hung hiểm "

"Trúc cơ kỳ, người ít nhất phải tiến vào Trúc cơ kỳ, mới có tư cách thăm dò thẻ sau lưng tân thế giới!"

Ngừng lại một chút, Long Văn Huy vuốt củ tỏi tị, trầm ngâm nói:

"Dựa theo thông lệ, hàng năm ở Lôi Đình trong chén biểu hiện đặc biệt xuất sắc tân sinh, đều có tư cách được chúng ta những này quan tái khách quý chỉ điểm, ta thời gian không nhiều, không kịp dạy người một bộ hoàn chỉnh đao pháp, huống chi người giống như người, cần e sợ không chỉ là một hai bộ đao pháp đơn giản như vậy "

"Như thế, ta lại đưa người một cái lễ vật đi!"

Long Văn Huy ánh mắt bắn khoản, hướng về bên hồ loạn thạch đi, cúi người xuống, bụ bẫm bàn tay đưa về phía một khối to bằng đầu nắm tay nham thạch

Nhìn như không có gì đặc biệt động tác, nhưng khiến Lý Diệu sản sinh một loại gió nổi lên trong lòng trước cơn mưa cảm giác

Không khí phảng phất đã biến thành dính dính cực cường nhựa cao su, đem hấn dính vào tại chỗ, một không thể động đậy được

Hắn chỉ có thể liều mạng mở to hai mắt, hết sức chăm chú, nhìn kỹ Long Văn Huy mập tay

"Bạch!"

Long Văn Huy tay áo run lên, ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, đem nham thạch tóm lấy, đặt ở bên mép thổi một hơi

"Phốc" một tiếng, bụi tứ tán

Nguyên bản lồi lõm bất quy tắc nham thạch, ở bụi tán sau khi, dĩ nhiên hiển lộ ra mười tám cái bóng loáng như gương mặt cắt, như một khối bị tứ cân nhắc tỉ mỉ quá bảo thạch

Long Văn Huy cười nhạt, đem nham thạch đưa tới

Cho tới giờ khắc này, không khí mới khôi phục bình thường, Lý Diệu rốt cục có thể ung dung tựa như hô hấp

Mà bất luận hắn vừa nãy làm sao tập trung sự chú ý, đều không thể bắt lấy Long Văn Huy động tác

Chỉ biết là hắn khẳng định xuất đao, còn ra chính xác một đao, mới đưa nham thạch cắt chém thành như vậy!

"Xuất liên tục đao quỹ tích đều không thể bắt lấy, đây chính là kết đan cường giả thực lực?"

Lý Diệu dùng hai tay trình trọng việc địa tiếp nhận nham thạch lại như là tiếp nhận một cái giá trị liên thành pháp bảo

Đầu ngón tay vì diệu xúc cảm, lập tức khiến con người của hắn đột nhiên co rút lại

Không giống nhau!

Nhìn như như thế bóng loáng như gương mười tám cái mặt cắt, nhưng tồn tại vì diệu sai biệt

Mỗi một nơi mặt cắt vào đao tốc độ, cường độ cùng góc độ, đều có huyền diệu cực kỳ biến hóa

Long Văn Huy vị này đao pháp đăng phong tạo cực kết đan cường giả, dĩ nhiên với trong nháy mắt ở trên hòn đá dấu ấn mười tám loại tuyệt nhiên không giống đao pháp!

Lý Diệu ngừng thở, hai con mắt khép hờ, hai tay vận chuyển như gió, ở trên hòn đá không dừng tìm tòi

Trong đầu xuất hiện từng đạo từng đạo khó mà tin nổi ánh đao, hoàn toàn chìm đắm ở đao pháp bên trong thế giới

Khi hấn rốt cục bị. Cay mồ hôi kích thích, mở hai mắt ra thì mới phát hiện Long Văn Huy chẳng biết lúc nào đã bỗng bênh đi

Mà hồ nhân tạo lên, sóng lớn không thịnh hành mặt nước, thành linh lưu lại một chuỗi thẳng tắp vết chân, vẫn hướng về hồ bờ bên kia kéo dài

Nhìn dáng dấp, Long Văn Huy là được từ trên mặt hồ một đường đi qua

Còn hấn lưu lại vết chân trung ẩn chứa mạnh mẽ linh năng, dĩ nhiên ở hồ lâu sau, vẫn khiến mặt nước đọng lại!

Một đạo thanh âm nhàn nhạt, giờ khắc này mới ở Lý Diệu vang lên bên tai:

"Nỗ lực tu luyện đi, Lý Diệu bạn học, lưu cho thời gian của chúng ta, không nhiều!"

"Hô —— "

Lý Diệu thở một hơi dài nhẹ nhõm, đặt mông tọa ở bên hồ nhìn thật lâu không tiêu tan thủy cung vết chân đờ ra

Bất kể là sẽ biến ảo ra thần đại hải ngân tấm thẻ màu trắng, vẫn là Long Văn Huy hiển lộ ra tài năng như thần công pháp, đều làm hấn tiếp xúc được tầng thứ càng cao hơn thế giới

Một cái hấn liền năm mộng cũng muốn không tới đặc sắc thế giới!

"Tu chân thế giới, thật sự rất lớn a!"

"Hôm nay ta, có điều là ở sóng dữ thành nhắc lên một điểm Tiểu Tiểu sóng lớn "

"Nỗ lực tu luyện, sớm ngày luyện thành huyền cốt chiến khái, xông lên Trúc cơ kỳ, sau đó tiến vào Long Văn Huy nói tới tân thế giới lang bạt!"

"Đây mới thực sự là đặc sắc nhân sinh!"

Nghĩ tới đây Lý Diệu khẽ mỉm cười

Bất luận làm sao, hấn bắt Lôi Đình chén được 10 ngàn học phân khen thưởng, tổng học phân đã đột phá 40 ngàn cửa ải lớn có thể có được hiệu trưởng thư đề cử, tham gia đăng kí luyện khí sư cuộc thi!

Chỉ cần thông qua cuộc thi, liền có thể bảo vệ Luyện Khí hệ, mà trường học sang năm còn có thể gia tăng tập trung vào, lại một lần nữa huyền cốt kế hoạch

Tương lai là tốt đẹp như thế, chỉ cần nỗ lực phấn đấu liền có thể thực hiện!

"Tích tích tích tích", tinh não truyền đến tin tức

"Cái gì?"

"Ta xin thực dụng độc quyền thông qua, ta có được yêu thú tham trắc khí độc quyền!"

"Quá tốt rồi, vạn tuế!"

Lý Diệu một bính cao ba thước, ở giữa không trung mạnh mẽ vung vẩy một hồi năm đấm

Thực sự quá mức hưng phấn, không có năm giữ tốt a điểm đến, trực tiếp nhảy vào trong hồ nước!

Mấy ngày sau đó, Lý Diệu vẫn vô cùng bận rộn

Từ Hùng Bách Lý hiệu trưởng trong tay tiếp nhận không chỉ là tự tay viết thư đề cử, còn có tử thủy tinh điêu khắc mà thành giao nhau Thiểm

Điện "Lôi Đình chén", để cho hỏa minh bảo lưu một năm, chờ sang năm đấu đối kháng sau khi, lại chuyển giao cho lần tiếp theo người thắng

Thu được Lôi Đình chén, hắc học phân ở trong vòng một năm đột phá 40 ngàn phân, sáng tạo đại hoang chiến viện chưa từng có ai mới ghi lại, miễn không được lần thứ hai trở thành muôn người chú ý tiêu điểm, trả lại tiếp nhận rồi trường học phóng viên mấy lần phỏng vấn

Ngoài ra, thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường các bạn học, trả lại vô cùng nhiệt tình mời hắc "Giao lưu luận bàn, giới thiệu đấu đối kháng thắng lợi kinh nghiệm "

Lý Diệu tại chỗ từ chối, đùa gì thế, này không phải tự chui đầu vào lưới sao?

Liên ngay cả Đình Linh Đang đánh giúp hắc chúc mừng thu được Lôi Đình chén cờ hiệu, mời gia đình hắc ăn cơm, hắc đều không dám

Mỗi ngày ngoại trừ trốn ở trong phòng thí nghiệm cải tiến yêu thú tham trắc khí, thuận tiện chuẩn bị đăng kí luyện khí sư cuộc thi ở ngoài, một có thời gian, Lý Diệu liền lấy ra ngân tấm thẻ màu trắng cùng Long Văn Huy cắt chém quá Tiểu Thạch Đầu đến nghiên cứu

Càng nghiên cứu, càng cảm thấy ảo diệu vô cùng

Dù cho ngơ ngác nhìn xem một ngày một đêm, đều say sưa ngon lành, không thể không biết mệt mỏi

Có điều sau ba ngày, nhưng là có một cái không tưởng tượng nổi tin tức, quấy rối hắc chuyên tâm tu luyện

"Linh hoạt tông muốn từ trên tay ta, mua đi yêu thú tham trắc khí độc quyền?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Không Biết Cân Nhắc

Sóng dữ thành lớn nhất quán trà "Dương liễu cư" bên trong, Cao Quan Ngọc nhột nhột hạp một cái trà, không khỏi khẽ cau mày

Đại hoang lên hoàn cảnh quá mức ác liệt, liên tối trà ngon trong nước đều ở lại một cỗ bão cát mùi vị, phẩm lên có chút chua xót

Cao Quan Ngọc là một cái phong độ phiên phiên, vô cùng nho nhã người trung niên, mọc ra một tấm khiến người ta vừa nhìn liền sẽ sinh ra hảo cảm mặt tròn, nụ cười tựa hồ không có nửa điểm nhi tâm cơ, thậm chí có chút ngốc

Có điều đang linh hoạt tông, tất cả mọi người đều gọi hắn là "Phì hồ", lấy tiểu lý tàng đao, nham hiểm giả dối mà xưng

Cao Quan Ngọc là linh hoạt tông độc quyền trung tâm thâm niên quản lý người

Linh hoạt tông là luyện khí đại tông, hàng năm sử dụng mới độc quyền mệnh mệnh như biển

Hàng trăm hàng ngàn độc quyền, đương nhiên không thể đều do linh hoạt tông chính mình luyện khí sư khai phá, không ít độc quyền đều muốn từ ngoại giới mua

Cao Quan Ngọc công tác, là được tìm kiếm trên thị trường khá là có tiềm lực độc quyền, ở phát minh giả đều không nhìn ra giá trị trước, dùng

phi thường rẻ tiền giá cả mua về

Sau đó chính mình vận dụng được, lợi dụng linh hoạt tông bàng nhiều quan hệ mạng lưới bán trao tay được, đều có thể kiếm một món hời

Ở trong cái vòng này trà trộn mấy chục năm, Cao Quan Ngọc dựa vào kinh nghiệm phong phú, bén nhạy nhận ra được "Yêu thú tham trắc khí" cái này độc quyền sau lưng chất chứa giá trị

Một khi thương phẩm hóa, nói không chắc sẽ nhắc lên một luồng làn sóng

Càng chết người chính là, loại pháp bảo này cùng linh hoạt tông hiện nay sinh sản nhiều loại pháp bảo, ở công dụng trên có chút trùng hợp

Mà yêu thú tham trắc khí không ít thiết kế, theo Cao Quan Ngọc, so với linh hoạt tông sẵn sẵn đồng hồ đeo tay chờ chút pháp bảo, càng thêm ưu tú

Một khi ra thị trường, nhất định sẽ đối với linh hoạt tông pháp bảo sản sinh xung kích

Bởi vậy, Cao Quan Ngọc đối với yêu thú tham trắc khí nhất định muốn lấy được

"Nhiệm vụ lần này, độ khó nên không cao "

"Đối phương chỉ là một tên không tới 20 tuổi SV đại học năm nhất, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, càng là tam lưu trung tam lưu, trước đây chưa từng nghe nói bọn họ luyện chế loại này loại hình pháp bảo "

"Phòng chừng tiểu tử này cũng chính là nhất thời nảy sinh ý nghĩ bất chợt, gặp may đúng dịp, thiết kế ra yêu thú tham trắc khí, e sợ liền chính hẳn đều không ý thức được ẩn chứa trong đó giá trị "

"Chỉ cần hoa chút tiền lẻ, liền có thể đem độc quyền hoàn toàn mua lại "

Cao Quan Ngọc khẽ mỉm cười, nhắm mắt dưỡng thần dùng cuối cùng mấy phút, suy nghĩ đợi lát nữa lời giải thích

Bên tai bỗng nhiên truyền đến hai tên người nữ phục vụ lú ra lú rú:

"Người xem video sao, kèn kèn cái ngoại hiệu này thật là không có gọi sai, thực sự quá âm hiểm, quá giáo hoạt!"

"Đương nhiên nhìn đều nói con này kèn kèn là chúng ta đại hoang chiến viện một đời mới ngoan nhân, Ninh nhưng đồng thời trêu chọc thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường, không thể trêu chọc kèn kèn đây!"

Sóng dữ thành là đại học thành, sóng dữ trong thành quán trà hiệu ăn, đều có không ít học sinh làm công, cũng không phải vì tiền, là vì bồi dưỡng các bạn học tay làm hàm nhai tinh thần

Này hai tên người nữ phục vụ, đều là đại hoang chiến viện học sinh

"Kèn kèn?"

Cao Quan Ngọc sợ hãi cả kinh sau đó thấy buồn cười, cười chính mình thần kinh quá nhạy cảm

Đại hoang chiến viện nổi danh nhất chính là vũ đấu hệ, cái này cái gì kèn kèn nghe tên liền biết là vũ đấu hệ ngoan nhân, lại nham hiểm, lại hung ác, cùng hăn đều không có quan hệ gì

Vẫn là suy nghĩ thật kỹ, làm sao đối phó gốc nữ kia vô cùng SV đại học năm nhất đi!

Một lát sau, một tên trên người mặc đồng phục học sinh ngoại trừ hai con mắt lấp lánh có thần ở ngoài, nhìn xem thường thường không có gì lạ thanh niên đi vào trà lâu mà thôi đánh lượng, trực tiếp hướng đi Cao Quan Ngọc

Cao Quan Ngọc bày ra hòa thuận nhất thân thiết nhất vẻ mặt, cười nói:

"Lý Diệu bạn học, người tốt a "

"Ta là linh hoạt tông Cao Quan Ngọc, hôm nay tới đây, chủ yếu là muốn cùng người thương lượng một chút, yêu thú tham trắc khí độc quyền chuyển nhượng sự tình "

"Người độc quyền, chúng ta cần thận nghiên cứu qua, mặc dù có chút thoát ly thực tế, không quá dễ dàng thương phẩm hóa, thế nhưng ở kết cấu lên, vẫn có nhất định mới mẻ độc đáo chỗ, có thể nhìn ra người thiên tài, đối với chúng ta linh hoạt tông một ít pháp bảo luyện chế, có thể tạo được nhất định tác dụng phụ trợ "

"Vì lẽ đó, chúng ta muốn đem nó mua lại, phong phú linh hoạt tông độc quyền khố "

"Nơi này là a đều nghĩ một ít điều khoản, người có thể trước tiên nhìn một chút, chúng ta linh hoạt tông hàng năm đều muốn hướng ngoại giới mua hàng trăm hàng ngàn hạng độc quyền, trên căn bản đều theo chiều như vậy điều khoản đến thao tác "

"Người cứ việc yên tâm, linh hoạt tông là lịch sử lâu đời danh môn đại phái, những điều khoản tuyệt đối công đạo, sẽ không để cho người chịu thiệt "

Cao Quan Ngọc đem một phần hợp đồng, truyền đến Lý Diệu tinh não lên

Nghe được Cao Quan Ngọc nói yêu thú tham trắc khí không thiết thực, rất khó thương phẩm hóa thì, Lý Diệu lông mày liền hơi nhíu lên

Mà khi ánh mắt của hắn ở trên hợp đồng quét một vòng, nhìn thấy liên tiếp con số thì, trong lòng mắt càng là không nhìn được toát ra một tia

châm chọc tâm ý

"Năm triệu?"

"Năm triệu đã nghĩ bán đứt yêu thú tham trắc khí tất cả quyền lợi?"

Lý Diệu tựa như cười mà không phải cười địa nhìn Cao Quan Ngọc một chút

Bằng hăn hiện tại Luyện Khí kỳ sáu tầng, sắp đột phá đến bảy tầng thực lực, năm triệu mà thôi, nơi nào kiếm lời không tới?

Không nói những cái khác, liền nói hăn ở trên cánh đồng hoang điền cuồng săn giết yêu thú, nếu như không phải cầm lại trường học hồi đoái học phân, mà là bắt được trên thị trường buôn bán, không tốn thời gian dài, năm triệu liền đến tay

Còn hăn mặc dù có thể như thế hiệu suất cao địa săn giết yêu thú, yêu thú tham trắc khí đưa đến then chốt tác dụng

Chỉ là năm triệu, đã nghĩ bán đứt yêu thú tham trắc khí độc quyền, thật sự cho rằng hăn là chưa từng thấy tiền tiểu tử ngốc?

Mà phía dưới một hạng điều khoản, càng là khiến Lý Diệu đại điều đầu, tại chỗ đoạn tuyệt cùng linh hoạt tông hợp tác ý nghĩ

Căn cứ cái này điều khoản, linh hoạt tông muốn mua đoạn không chỉ là yêu thú tham trắc khí độc quyền đơn giản như vậy, còn bao gồm cái này độc quyền đến tiếp sau cải tiến cùng nghiên cứu phát minh quyền lực

Nói cách khác, Lý Diệu một khi đáp ứng, như thế sau này cùng yêu thú tham trắc khí có quan hệ tất cả nghiên cứu cùng luyện chế công tác, hăn đều không thể tiến hành

Đây là Lý Diệu tuyệt đối không thể nào tiếp thu được

Ở Lý Diệu tư tưởng trung, hiện tại yêu thú tham trắc khí chỉ là đời thứ nhất, thậm chí không tính là là chân chính "Tham trắc khí "

Bởi vì là bản thân nó cũng không có dò xét năng lực, chỉ có quét hình năng lực, nguyên lý là dựa vào quét hình thu được ngoại hình đặc thù, cùng trong kho tài liệu số liệu tiến hành so với

Nếu như là không biết chủng loại yêu thú, hoặc là một loại nào đó hiếm thấy yêu thú biến dị, trong kho tài liệu không có tương quan số liệu, vậy thì dò xét không ra

Hơn nữa coi như là cùng một chủng loại yêu thú thực lực có mạnh có yếu, cấp cao Yêu tộc đồng dạng là sẽ tu luyện, tu luyện sau khi thực lực chân chính, càng là không cách nào đơn thuần dựa vào chủng tộc để phán đoán

Bởi vậy, Lý Diệu trả lại sẽ tiếp tục nghiên cứu phát minh yêu thú tham trắc khí hai đời, ba đời, bốn đời

Cho đến cuối cùng, hẳn hi vọng nghiên cứu phát minh ra một loại hoàn toàn không dựa vào cơ sở dữ liệu, mà là có được chân chính dò xét công năng, chỉ cần huyền quang quét qua, liền có thể nhìn thấu phe địch đại thể thực lực pháp bảo

Loại pháp bảo này, không chỉ có thể dò xét yêu thú sức chiến đấu còn có thể dò xét người tu chân cùng người tu ma sức chiến đấu

Này, mới là hẳn trung tâm chung cực pháp bảo, sức chiến đấu tham trắc khí!

Vì lẽ đó, hẳn làm sao có khả năng đem đến tiếp sau nghiên cứu phát minh quyền lực, tất cả đều chấp tay dâng cho người đây?

Lý Diệu lắc đầu một tiếng cự tuyệt:

"Xin lỗi, Cao tiên sinh, quý phái điều kiện cùng tâm lý của ta mong muốn còn có chút chênh lệch, đại gia có cơ hội lại hợp tác "

Từ chối?

Cao Quan Ngọc lông mày giương lên, trong lòng hơi hơi kinh ngạc, nụ cười càng thêm xán lạn, không chút hoang mang nói:

"Lý Diệu bạn học, có khoảng cách không đáng kể đại gia từ từ nói chuyện sao, nếu như là đối với giá cả không hài lòng, ta có Tiểu Tiểu quyền hạn có thể giúp người tranh cãi nữa lấy "

Lý Diệu nở nụ cười:

"Đối với giá cả, ta xác thực không thể nào thỏa mãn, hơn nữa chênh lệch giữa hai bên, e sợ không phải 'Tiểu Tiểu quyền hạn' liền có thể bù đắp, nhưng nhất làm cho ta không thể nào tiếp thu được, là chuyển nhượng độc quyền khai phá cùng cải tiến quyền lực này một hạng "

"Ta có thể tiếp thu là trao quyền sinh sản hình thức "

"Được ta trao quyền sau khi, linh hoạt tông có thể lượng lớn sinh sản yêu thú tham trắc khí đoạt được lợi nhuận do song phương theo tỉ lệ chia làm, cái tỷ lệ này ta có thể thấp một ít "

"Nhưng yêu thú tham trắc khí độc quyền vẫn là nắm giữ ở ta trong tay mình, ta có thể thích làm gì thì làm địa tiến hành đến tiếp sau nghiên cứu phát minh cùng luyện chế công tác "

Cao Quan Ngọc nụ cười có chút cứng nhắc:

"Lý Diệu bạn học, không cần thiết chứ?"

"Yêu thú tham trắc khí thị trường tiền cảnh cũng không sáng láng, coi như thành công thương phẩm hóa, ai biết có thể bán ra bao nhiêu?"

"Theo tỉ lệ chia làm, người nguy hiểm rất lớn a!"

"Nếu như người cảm thấy năm triệu quá ít, ta có thể hướng về tổng bộ xin quyền hạn, cuối cùng chuyển nhượng giới, có thể tăng lên tới tám triệu!"

"Thế nhưng chúng ta nhất định phải được hoàn chỉnh độc quyền, bao quát đến tiếp sau nghiên cứu phát minh cùng cải tiến quyền lợi "

"Chúng ta linh hoạt tông không phải bình thường tiểu tông môn phái nhỏ, trao quyền sinh sản, loại này cùng đại công cách biệt không có mấy sự tình, chúng ta là xưa nay không làm, chúng ta luyện chế ra đến pháp bảo, nhất định phải có được toàn bộ độc quyền "

"Như vậy đi, nếu như người đồng ý từ bỏ đến tiếp sau nghiên cứu phát minh cùng cải tiến quyền lợi, ta còn có thể ở vừa này cơ sở lên, lại thêm hai triệu, cuối cùng độc quyền chuyển nhượng giới, ngàn vạn!"

"Làm sao?"

Thấy Lý Diệu trầm mặc không nói, Cao Quan Ngọc còn tưởng rằng hẳn chính đang do dự, lại bỏ thêm một cây đuốc:

"Lý Diệu bạn học, chúng ta ăn ngay nói thật "

"Yêu thú tham trắc khí, xác thực là một cái pháp bảo không tệ "

"Nhưng cho dù tốt pháp bảo, ở thương phẩm hóa trong quá trình sẽ gặp phải chư nhiều vấn đề, con đường, doanh tiêu, rất nhiều lượng luyện chế chất lượng khổng chế, thụ sau phục vụ, vân vân, hơi bất cần một chút, không những kiếm lời không được đồng tiền lớn, thậm chí sẽ mất hết vốn liếng!"

"Chúng ta linh hoạt tông, đúng là rất có thành ý được yêu thú tham trắc khí cái này độc quyền, ngàn vạn cái giá này, đã là cực hạn, ta tin tưởng sẽ không có người ra đến giá tiền cao hơn "

"Thực dụng độc quyền bảo vệ kỳ hạn chỉ có ba năm, ba năm sau khi, đại gia cũng có thể phỏng theo yêu thú tham trắc khí kết cấu, sinh sản đồng loại hình pháp bảo!"

"Cơ hội chỉ có một lần, người có thể ngàn vạn muốn đem năm a!"

Cao Quan Ngọc lời nói này, ngược lại cũng không tính là hoàn toàn lừa người

Ngàn vạn, mua một hạng SV đại học nghiên cứu phát minh thực dụng độc quyền, xác thực xem như là giá trên trời

Nhưng mà ở Lý Diệu trong lòng, nhưng là có tính toán khác

Hắn đứng lên đến, khẽ khom người:

"Thực sự thật không tiện, Cao tiên sinh, e sợ ở vấn đề này, chúng ta là không cách nào đạt thành nhất trí, lần sau có cơ hội lại hợp tác "

Lý Diệu xoay người rời đi

Nếu song phương ở hạch tâm vấn đề lên không thể đồng ý, tiếp tục dây dưa chi tiết nhỏ không có ý gì

Thời gian của hắn nhưng là rất quý giá, còn có lượng lớn nghiên cứu cùng tu luyện muốn tiến hành

Nhìn hắn biến mất ở quán trà cửa bóng lưng, Cao Quan Ngọc nụ cười đáng yêu mặt "Bá" một hồi trở nên cực kỳ âm trầm

Con này phì hồ, từ trong hàm răng bỏ ra bốn chữ:

"Không biết cân nhắc!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Tốt Nhất Hợp Tác Đồng Bọn

Cùng linh hoạt tông đàm phán thất bại, Lý Diệu cũng không có để ở trong lòng

Thương mại đàm phán là được như vậy, giá tiền không thể đồng ý, rất bình thường

Có điều Cao Quan Ngọc một câu nói, đúng là nhắc nhở hẩn

Thực dụng độc quyền thời hạn có hiệu lực chỉ có ba năm

Ba năm sau khi, yêu thú tham trắc khí kết cấu liền không nữa thụ độc quyền pháp bảo vệ, ai cũng có thể luyện chế tương tự pháp bảo

Muốn thương phẩm hóa, càng nhanh càng tốt

Có điều, dùng mấy ngày, tinh điêu hẹp dài trác, thủ công đánh bóng ra một đài yêu thú tham trắc khí là một chuyện, ở đây chuyên sản xuất lên lượng lớn luyện chế lại là một chuyện khác

Lại không nói hẩn căn bản không có lượng lớn luyện chế tất yếu huyền quang vi khắc ký chờ chút thiết bị, liền nói luyện chế sau khi đi ra, quảng cáo doanh tiêu, con đường phô hàng, thụ sau phục vụ, tài chính vận chuyển

Những vấn đề này, đều không phải hẩn có thể giải quyết

Trái lo phải nghĩ, không đầu mỗi gì, Lý Diệu chỉ có thể thỉnh giáo với Nguyên Mạn Thu

Nguyên Mạn Thu ở luyện khí sư trong vòng trà trộn mấy chục năm, là danh xứng với thực lão đại tỷ, chính mình cũng xin trải qua trăm cái độc quyền, đối với độc quyền làm sao thương phẩm hóa, đã sớm quen tay làm nhanh, câu nói đầu tiên liền nói lời kinh người

"Đầu tiên đây, người có thể chính mình thành lập một cái tông phái "

"Đừng ở như thế trộn mắt ngoác mồm mà nhìn ta, khai tông lập phái có gì đặc biệt? Hiện tại quốc gia vì kích phát người trẻ tuổi sáng tạo tính, phi thường cổ vũ thanh niên người tu chân tự mình gây dựng sự nghiệp "

"Ở giáo SV đại học khai tông lập phái, càng là một loại thủy triều "

"Như trường học chúng ta không ít lớp lớn học sinh, ba, năm cái một nhóm, đều sáng lập chính mình tông phái, trường học là phi thường chống đỡ "

"Hơn nữa, người không nhưng có ở giáo đại thân phận học sinh, vẫn là liên bang cấp một thương tàn quân nhân, người khai tông lập phái, ở thu thuế cùng ngân hàng cho vay chờ các phương diện, đều có rất lớn cường độ ưu đãi "

"Khai tông lập phái sau khi, người là có thể quy mô lớn sinh sản yêu thú tham trắc khí, đương nhiên sơ kỳ cần một số lớn đầu tư, người có thể hướng về ngân hàng cho vay, có thể một ít thanh niên gây dựng sự nghiệp viên khu, tìm người đầu tư "

"Hiện tại rất nhiều Đại tông phái, đều yêu thích ở thanh niên gây dựng sự nghiệp viên khu bên trong khai quật có tiềm lực tiểu tông phái, dành cho bọn họ đầu tư "

"Yêu thú tham trắc khí hạng mục này, ta cảm thấy rất có tiềm lực, coi đây là hạt nhân, chế tạo một cái rất có đặc sắc tiểu tông phái, ở thanh niên gây dựng sự nghiệp viên khu bên trong nhất định đại được hoan nghênh "

"Nếu như vận may đủ tốt, thậm chí sẽ có Đại tông phái, hoa con số trên trời, trực tiếp đem người tiểu tông phái cho thu mua "

"Cứ như vậy, người chẳng những có thể thu được kếch xù tiền tài báo lại, thậm chí có thể trực tiếp thành vì cái này Đại tông phái trưởng lão, đường chủ cấp một nhân vật, có thể nói là một bước lên trời!"

Nguyên Mạn Thu kiến nghị, khiến cho Lý Diệu tim đập thành thịch

Thành lập một cái chính mình tông phái?

Nghe lên rất phong quang

Có điều cẩn thận suy tư sau khi, hắn vẫn là từ bỏ ý định này

Khai tông lập phái cũng không đơn giản, bất kể là ngân hàng xin cho vay, vẫn là thanh niên gây dựng sự nghiệp viên khu tìm đầu tư người, đều có phi thường rườm rà sự vụ tính công tác phải xử lý

Đây là quản lý hình người tu chân am hiểu lĩnh vực

Lý Diệu lại không phải quản lý hình người tu chân, hắn yêu thích chỉ có hai việc, thứ nhất là ở huyền ảo phiến phức pháp bảo bên trong thế giới thoả thích ngao du; đệ nhị là được ở nhiệt huyết sôi trào trên chiến trường đại sát tứ phương

Hai chuyện này, đã tiêu hao hắn toàn bộ thời gian cùng nhiệt tình

một giai đoạn, hắn hội đem phần lớn tinh lực đều đặt ở đăng kí luyện khí sư cuộc thi lên

Mặc dù thông qua cuộc thi, hắn cũng sẽ đem huyền cốt kế hoạch xem là công tác trọng điểm

Thực đang không có dư thừa tinh lực, vận doanh một cái tông phái

Thấy hẳn phủ định cái thứ nhất đề nghị, Nguyên Mạn Thu không ngoài ý muốn, tiếp tục nói:

"Nếu như người không muốn chính mình sáng lập một cái tông phái kiếp sau không biết yêu thú tham trắc khí, vậy cũng chỉ có thể cùng một cái tông phái hợp tác rồi "

"Có điều hợp tác, cũng phải nhìn đối phương là cái gì tông phái "

"Linh hoạt tông như vậy Đại tông phái, tuy rằng có phong phú luyện khí kinh nghiệm cùng hoàn thiện doanh tiêu mạng lưới, thế nhưng quy mô quá lớn, rất khó coi người là thành bình đẳng người hợp tác, bọn họ thường thường chỉ nguyện ý làm làm một cú, trực tiếp đem người độc quyền mua đi "

"Muốn bảo lưu độc quyền, vậy cũng chỉ có thể lựa chọn nhị tam lưu tiểu tông phái đến hợp tác, những tông phái này kỹ thuật không mạnh, không có đến tiếp sau nghiên cứu phát minh năng lực, cũng sẽ không cần người độc quyền, chỉ cần người trao quyền bọn họ độc nhất sinh sản là được "

"Đương nhiên cứ như vậy, giá tiền nhất định phải thấp một ít, hơn nữa tiểu tông phái doanh tiêu mạng lưới chưa chắc có linh hoạt tông như thế hoàn thiện, dây chuyền sản xuất lên lượng lớn luyện chế ra đến pháp bảo, chất lượng không chế rất thành vấn đề "

"Bởi vậy, lựa chọn một nhà biết gốc biết rễ tiểu tông phái đến hợp tác, liền có vẻ rất là trọng yếu "

"Lý Diệu, người cảm thấy Sơn Hải phái thế nào?"

Nguyên Mạn Thu hiển nhiên chính xác tính toán một lần, nếu Lý Diệu hỏi, nàng liền tung mình có thể nghĩ đến tốt nhất phương án

"Sơn Hải phái?"

Lý Diệu nhanh chóng suy tư lên

Hắn đối với Sơn Hải phái vẫn rất có hảo cảm

Không đơn thuần Sơn Hải phái hậu cần chủ quản Khương Văn Bác là Luyện Khí hệ khách tọa giáo sư, cũng coi như là giáo viên của hắn một trong

Hơn nữa Sơn Hải phái Trúc cơ kỳ người tu chân Quan Hùng, vừa là hắn ân nhân cứu mạng, lại là hắn trở thành người tu chân nhân chứng

Một năm qua, hắn cùng Khương Văn Bác, Quan Hùng đều gặp nhiều lần, song phương quan hệ không tệ, Sơn Hải phái vẫn là đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tài trợ phương, hiện tại Luyện Khí hệ học sinh có thành quả, cùng Sơn Hải phái hợp tác là chuyện thuận lý thành chương

"Nghe nói Sơn Hải phái hai năm qua kinh doanh tình hình không tốt?"
Lý Diệu có chút không yên lòng, hỏi một câu

"Đúng là "

Nguyên Mạn Thu không ẩn giấu, thoải mái địa nói, "Hơn 100 năm đến, Sơn Hải phái vẫn là thực lực không mạnh nhị tam lưu tông phái, liên một tên kết đan cường giả đều chưa từng rời khỏi, gần nhất mấy năm qua càng là vận khí không tốt, đầu tiên là trước Nhâm chương môn kết đan thất bại, bị thương nặng, dẫn đến giá cổ phiếu cú sốc thủy, tông phái bị thương nặng; sau đó là một người khác cao thủ Quan Hùng, ở thú triều trung bị yêu năng ăn mòn, từ Trúc cơ kỳ cấp cao hạ về cấp trung "

"Mất hai người này cao cấp sức chiến đấu, một ít chém giết yêu thú cấp cao, Man Hoang nơi tìm mỏ, trở thành liên bang quân sự nhận thù thương loại hình lời cao nghiệp vụ, đều không thể triển khai, vì lẽ đó liên tạo thành kinh doanh lên khó khăn "

"Có điều, Sơn Hải phái dù sao ở đại hoang phát triển hơn 100 năm, căn cơ thâm hậu, doanh tiêu mạng lưới trải rộng đại hoang mỗi cái thành thị, có nhất định danh tiếng cùng tông phái mỹ dự độ "

"Yêu thú tham trắc khí chủ yếu thị trường ngay ở đại hoang, coi như là nội lực người tu chân muốn thâm nhập cánh đồng hoang vu săn giết yêu thú, cũng sẽ tới trước đại hoang trung căn cứ tiền phương tiến hành nghỉ ngơi, lấy Sơn Hải phái quảng cáo cùng phô hàng năng lực, hoàn toàn có thể bao trùm những này trọng yếu tiết điểm "

"Một cái khác vấn đề mấu chốt, là được năng lực sản xuất "

"Sơn Hải phái nguyên bản cũng không phải lấy luyện khí làm chủ tông phái, không được bọn hăn vì chuyển hình, dùng giá cao tiến cử một bộ huyền quang vi khắc ký cùng loại nhỏ cấu kiện tuyển sinh sản "

"Bộ thiết bị này vô cùng trước tiến, có thể dùng đến luyện chế linh tử đồng hồ đeo tay, mà yêu thú tham trắc khí kết cấu tuy rằng muốn nổi bật, luận tinh vi trình độ, cùng linh tử đồng hồ đeo tay trả lại có chênh lệch nhất định "

"Nói cách khác, Sơn Hải phái hoàn toàn có năng lực lượng lớn sinh sản yêu thú tham trắc khí "

"Mặt khác, Sơn Hải phái kỹ thuật thực lực cũng không mạnh, mới thành lập nghiên cứu phát minh trung tâm, vẫn là cái nhóm này lão nhân, nghiên cứu phát minh trung tâm chủ nhiệm là được lão Khương, hăn là cây cỏ phái luyện khí sư, đối với tinh vi pháp bảo luyện chế cũng không am hiểu, trên kỹ thuật, hay là muốn dựa vào người chống đỡ "

"Cứ như vậy, người ra kỹ thuật, Sơn Hải phái ra người, ra tiền, sinh ra không biết thiết bị cùng doanh tiêu mạng lưới, song phương bổ sung tính rất mạnh, hợp tác cơ sở phi thường vững chắc "

Lão sư một phen phân tích, nghe được Lý Diệu gật đầu liên tục

Lấy tình huống bây giờ, Sơn Hải phái xác thực là tốt nhất hợp tác đồng bọn

Chần chờ chốc lát, Lý Diệu lại hỏi:

"Có điều, Sơn Hải phái đồng ý hợp tác với ta sao? Bằng không ta trước tiên tìm Khương lão sư tâm sự?"

Nguyên Mạn Thu khẽ mỉm cười:

"Tán gẫu cái gì a, người chủ động tìm hãn tán gẫu, vậy thì bị di chuyển, đương nhiên là chờ hãn tìm tới cửa lại nói!"

"Ta đã đem người ở Lôi Đình chén đấu đối kháng trung video chiến đấu, còn có người trong cánh đồng hoang vu chém giết một ít hình ảnh, đều gửi đi cho lão Khương, trả lại 'Thuận tiện' nói cho hãn người thu được một hạng độc quyền tin tức "

"Bằng ánh mắt của hãn, lẽ ra có thể nhìn ra cái này độc quyền chất chứa giá trị "

"Hơn nữa lấy Sơn Hải phái tình cảnh bây giờ, chuyện này quả thật là một hạng vì bọn họ độ thân làm riêng pháp bảo "

"Người vẫn là suy nghĩ thật kỹ, nên cho Sơn Hải phái mở ra một cái điều kiện gì đi!"

Nguyên Mạn Thu nói không uống

Chưa kịp đến ngày thứ hai, buổi tối hôm đó, xem xong Lý Diệu video chiến đấu cùng yêu thú tham trắc khí tử mĩ giới thiệu sau khi, kích động vạn phần Khương Văn Bác liền phát tới linh hạc đưa thư

Yêu thú tham trắc khí pháp bảo này, thực sự là quá hợp Sơn Hải phái khẩu vị!

Trước mắt, Sơn Hải phái chính ở vào vô cùng cục diện lúng túng

Dùng ngân hàng cho vay, bỏ ra giá cao tiến cử dây chuyền sản xuất, luyện chế ra đến linh tử đồng hồ đeo tay đều thành hàng ế hàng, đọng lại ở trong kho hàng, luyện chế một cái liền thiệt thòi một cái

Có thể không luyện chế dây, dây chuyền sản xuất không công nhân rồi ở nơi đó, chỉ là mỗi tháng ngân hàng cho vay sản sinh lợi tức, là được con số trên trời

Hữu tâm đem trọn bộ thiết bị đều chuyển nhượng đi, vừa đến người mua không tốt lắm tìm, thứ hai chuyển nhượng giá thật ở ép tới quá thấp, vừa đến một, trong sổ sách lên hao tổn thực làm là nhìn thấy mà giật mình

Huống chi, đem thiết bị đều chuyển nhượng sau khi, Sơn Hải phái tương lai lại làm thế nào?

Yêu thú tham trắc khí xuất hiện, nhưng là khiến Sơn Hải cử đi đều sáng mắt lên

Lấy Quan Hùng cầm đầu chiến đấu hình người tu chân, nguyên bản liền thường thường ở trong đại hoang săn giết yêu thú, đối với yêu thú tham trắc khí thị trường tiền cảnh, đều rất tin tưởng

Càng quan trọng chính là, nguyên bản vì luyện chế linh tử đồng hồ đeo tay mà tiến cử dây chuyền sản xuất, ở hơi thêm cải tạo sau khi, liền có thể dùng để lượng lớn sinh sản yêu thú tham trắc khí, kỹ thuật lên không có bất kỳ độ khó

Cùng với ở linh tử đồng hồ đeo tay cái này cạnh tranh kịch liệt thành thực thị trường trung bị linh hoạt tông chờ truyền thống nhà giàu nghiền ép,

còn không bằng thử một chút khai thác mới thị trường đây!

Dù cho lượng tiêu thụ không cao, chỉ cần có thể trả lại mỗi tháng ngân hàng cho vay lợi tức, so với dây chuyền sản xuất không công nhân rồi thân thiết a!

Ở như vậy tính toán, trải qua một ngày đêm kịch liệt thảo luận, Sơn Hải cử đi một cục đạt thành nhất trí ý kiến, cùng Lý Diệu toàn diện hợp tác, sinh sản yêu thú tham trắc khí

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Đặc Biệt Nhất Trường Thi

Một tháng sau

Diệu liên bang trung vùng phía tây núi non trùng điệp trong lúc đó

Một chiếc "Hổ kinh" cấp chuyển vận hạm tỏa ra bảy màu lộ ra lưu quang, kéo thật dài vĩ diễm, chậm rãi xẹt qua xanh thẳm màn trời, hướng về Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa sử

Chuyển vận hạm bên trong, Lý Diệu vui rạo rực địa lật xem hợp đồng, như trút được gánh nặng địa thối tiếng huyết sáo

Rốt cục quyết định a!

Quy mô lớn luyện chế pháp bảo không phải là một chuyện nhỏ, tuy rằng song phương đều chân tâm thực lòng muốn hợp tác, nhưng dính đến cụ thể sự vụ lên, trả lại có thật nhiều rườm rà công tác phải xử lý

Nửa tháng này bên trong, Lý Diệu rồi hướng yêu thú tham trắc khí kết cấu cùng phù trận tiến hành rồi nhỏ bé cải biến, chủ yếu là từ hàng nhẹ vốn góc độ xuất phát

Bởi vì là có không ít phép tính cùng phù trận đều là gần nhất mười mấy trong vòng hai mươi năm phát minh, trả lại ở độc quyền bảo vệ bên trong

Dùng cho học tập cùng nghiên cứu đúng là không có gì, thế nhưng muốn quy mô lớn luyện chế đến lợi nhuận, liền muốn cùng phát minh giả đàm phán, thanh toán nhất định độc quyền sử dụng phí đi

Cách giải quyết, là nghĩ trăm phương ngàn kế, sử dụng ba mươi, năm mươi năm trước đây phát minh phù trận cùng phép tính để thay thế

Những này phù trận cùng phép tính đều quá độc quyền bảo vệ kỳ, ai cũng có thể sử dụng

Đương nhiên, không phải hết thầy phù trận cùng phép tính cũng có thể thay, đối với một ít không thể thay thế then chốt, phải nhờ vào Sơn Hải phái thương vụ nhân viên ra tay, cùng phát minh giả đàm phán

Ngoài ra, muốn quy mô lớn luyện chế yêu thú tham trắc khí, tinh mắt là không thể thiếu tạo thành bộ phận, từ trên thị trường lấy bán lẻ giới chọn mua, không khỏi quá không có lời

Sơn Hải phái mặc dù không cách nào tự mình luyện chế tinh mắt, có điều cũng có một chút hợp tác đồng bọn là luyện khí tông môn, có được luyện chế cao tính năng tinh mắt năng lực

Bọn họ cùng một nhà trong đó đạt thành chiến lược hợp tác thỏa thuận, có thể dùng giá vốn, khá rẻ địa chọn mua tinh mắt

Mà Lý Diệu muốn làm công tác, là được đối với luyện chế quy trình tiến hành vi điều, dùng loại này kiểu mới hào tinh mắt, thay thế được hẳn nguyên sử dụng trước thánh quang môn "Siêu chuẩn" cấp tinh mắt

Hoàn thành công việc này sau khi, hẳn còn thân hơn tự một chuyến Sơn Hải phái

Một mặt là khảo sát Sơn Hải phái luyện chế kỹ thuật cùng sinh sản quy mô, mặt khác là cùng Khương Văn Bác đồng thời đối với nguyên bản dùng để luyện chế linh tử đồng hồ đeo tay dây chuyền sản xuất tiến hành cải tạo

Thông qua quá a một hình luyện khí lô cải tạo hạng mục, Khương Văn Bác đối với Lý Diệu "Ma cải" kỹ thuật đó là một trăm yên tâm, không ít vị

trí then chốt đều buông tay giao cho hãn phụ trách

Mà Sơn Hải cử đi nguyên bản đối với Lý Diệu còn có chút vi từ người, ở từng trải qua hãn điên cuồng luyện khí kỹ thuật cùng cải tạo dòng suy nghĩ sau khi cũng đều á khẩu không trả lời được, đối với yêu thú tham trắc khí hạng mục tràn ngập tự tin!

Bận rộn gần một tháng, luyện chế phương diện cản trở rốt cục đập phá cái nát tan, mà song phương đi ngang qua một loạt cò kè mặc cả sau khi, quyết định cuối cùng hợp đồng khá là then chốt mấy cái là:

Một, Lý Diệu độc nhất trao quyền cho Sơn Hải phái, rất nhiều lượng luyện chế yêu thú tham trắc khí quyền lực, cũng hứa hẹn trong vòng ba năm sẽ không lại trao quyền cho thứ hai tông phái

Hai, Lý Diệu vẫn cứ có được yêu thú tham trắc khí độc quyền, đồng thời có thể quy mô nhỏ luyện chế, dùng cho nghiên cứu hoặc là bán ra, chỉ cần sản lượng không vượt qua mỗi ngày một đài, đồng thời ở yêu thú tham trắc khí lên điều khắc ra rõ ràng dấu ấn, lấy này cùng Sơn Hải phái luyện chế yêu thú tham trắc khí tiến hành phân chia

Ba Sơn Hải phái hứa hẹn, tương lai trong vòng ba năm, luyện chế ra không thua kém 50 ngàn đài yêu thú tham trắc khí, mỗi tiêu thụ một đài yêu thú tham trắc khí, đoạt được lợi nhuận chia ba bảy món nợ, Lý Diệu 30 %, Sơn Hải phái 70 %

Bốn, Lý Diệu cung cấp kỹ thuật chống đỡ, một khi khai phá ra đến tiếp sau loại, Sơn Hải phái đem được hưởng điều kiện tương đương nhau ưu tiên hợp tác quyền

Đối với phần này hợp đồng Lý Diệu vẫn là hết sức thoả mãn

Hãn trên thị trường hiểu rõ quá, như loại này không chuyển nhượng độc quyền, chỉ là trao quyền độc nhất sinh sản hình thức, bình thường cho độc

quyền tất cả mọi người chia làm tỉ lệ nhiều nhất cũng chính là 20 %

Tuy rằng kỹ thuật là của hắn, nhưng nhân gia tu luyện tông phái lại muốn ra tiền, lại muốn sinh ra không biết thiết bị, còn muốn ra doanh tiêu mạng lưới, hàng trăm hàng ngàn người đều đang bận rộn hoạt này một cái hạng mục, còn có lỗ vốn nguy hiểm phân đi bảy, tám phần mười, cũng có điều phân

Mà ở Lý Diệu kế hoạch trung, hắn đã tâm cũng không chỉ là một tí tẹo như thế, cùng Sơn Hải phái chết khu một hai điểm chia làm có ý gì?

Đời thứ nhất yêu thú tham trắc khí chỉ là vừa mới bắt đầu, đến tiếp sau hắn còn có thể khai phá càng nhiều, công năng trước tiên, thần thông quảng đại tham trắc khí

Nếu như đời thứ nhất bán đến tốt a, mặt sau lại từ từ nói chuyện tốt rồi

Ánh mắt rớt đến hợp đồng dưới thấp nhất, ở hắn rồng bay phượng múa kí tên phía dưới, là một cái phi thường kỳ quái đánh dấu

Một viên Tiểu Tiểu ngũ giác, nhưng mọc ra một tấm nứt ra miệng, nhếch miệng lên, dường như chính đang cười xấu xa

Đây là Lý Diệu vì chính mình thiết kế chuyên môn dấu ấn

Mỗi một tên luyện khí sư đều có được phi thường đặc biệt dấu ấn, điều khắc ở bọn họ luyện chế pháp bảo lên, vừa là một loại thân phận đánh dấu, là đặc thù quảng cáo

Một cái công năng phi thường phổ thông pháp bảo, chỉ cần là luyện khí đại sư tự tay luyện chế ra đến, điều khắc lên luyện khí đại sư chuyên môn dấu ấn, ngay lập tức sẽ giá trị bản thân gấp trăm lần, trở thành đồ xô tới chí bảo

Cái này cười xấu xa tiêu, Lý Diệu đem mệnh danh là "Yêu "

Hắn quyết định ——

Sau này, nếu như là ở máu thịt tung toé trên chiến trường, hay dùng "Kền kền" cái ngoại hiệu này đến lang bạt

Chiến trường mà, so với là được ai mạnh hơn hãn, càng hung mãnh, càng hãn không sợ chết

Kền kền cái ngoại hiệu này, vừa nghe là được kẻ hung hãn, một ngày nào đó, liền huyết yêu giới yêu vương, yêu hoàng nghe được, đều muốn tâm can run rẩy

Mà ở luyện khí sư trong vòng, lại dùng "Kền kền" như thế hung tàn biệt hiệu liền không thích hợp, vừa nghe liền không giống như là cái người lương thiện a!

Vì lẽ đó, ở luyện khí sư trong vòng, hãn biệt hiệu liền gọi "Yêu", ha ha, "Yêu đại sư", danh tự này không sai!

"Vù!"

Hồ kinh chuyển vận hạm khẽ run lên, tốc độ bắt đầu giảm bớt

Bốn phía hành khách bên trong, vang lên hơi hơi căng thẳng tiếng bàn luận

Lý Diệu nụ cười hơi thu lại, thu hồi màn ánh sáng, trong nháy mắt đem yêu thú tham trắc khí sự tình quên hết đi

Hiện tại hãn có càng thêm việc trọng yếu phải xử lý —— đăng kí luyện khí sư cuộc thi!

Lý Diệu ánh mắt, xuyên thấu qua thủy tinh cửa sổ mạn tàu hướng ra phía ngoài vọng

Đã thấy xanh um tươi tốt núi non trùng điệp, vây quanh mấy toà chầu lớn địa

Bồn địa bên trong, nhưng là vô số màu trắng bạc thành trấn, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống lờ lờ toả sáng

Những này vị trí ở liên bang trung vùng phía tây Thập Vạn Đại Sơn bên trong thành trấn, tất cả đều là quân sự thành thị, do liên tiếp xưởng công binh, quân đội căn cứ cùng chiến tranh pháp bảo phòng nghiên cứu tạo thành, là nhân loại phòng tuyến cuối cùng

Ở Diệu liên bang lập quốc ban đầu, cục diện xa còn lâu mới có được hiện ở đây sao ổn định, liên bang phía Đông có đông cực yêu quốc tàn phá, mà bắc bộ đại hoang, lại là yêu thú thiên đường, khi đó thú triều, mới thực sự là che ngợp bầu trời, hủy diệt tất cả thú triều!

Rất nhiều người đều lo lắng, đại hoang lên thú triều sẽ hội tụ thành yêu thú hải dương, lấy hủy thiên diệt địa phong thái, phá tan nhân loại phòng tuyến, vẫn Hướng Nam, quét ngang đông nam màu mỡ nơi

Mà liên bang trung vùng phía tây núi non trùng điệp, là được phản công cuối cùng căn cứ

Bởi vậy, Diệu liên bang bỏ ra mấy trăm năm thời gian, ở trung vùng phía tây Thập Vạn Đại Sơn bên trong không ngừng kiến thiết

Vô số Đại Sơn bị đào rỗng, đã biến thành quy mô lớn lao kho quân dụng; đến hàng mấy chục ngàn lòng đất động đá không tách ra thác, sâu sắc thêm, câu thông, đã biến thành rắc rối phức tạp dưới nền đất chỗ tránh nạn; vô số quân nhân và gia thuộc đều ở ở đây, một đời một đời, diễn biến thành quân nhân thế gia, chờ đợi cuối cùng quyết chiến đến!

Đăng kí luyện khí sư, chia làm mười mấy cái không đồng loại biệt, Lý Diêu ghi danh chính là binh loại, cũng chính là loại nhỏ quân dụng phương hướng

Phương hướng này luyện khí sư, chủ yếu luyện chế cung từng binh sĩ sử dụng đao kiếm, súng ống cùng phụ trợ pháp bảo, nghề nghiệp của bọn họ đỉnh cao, là được có thể luyện chế tinh khái "Khải tượng"!

Bởi vì là đỉnh đến lượng lớn vũ khí thiết kế cùng thí nghiệm, vì lẽ đó hàng năm loại nhỏ quân dụng phương hướng đăng kí luyện khí sư cuộc thi, đều sẽ an bài ở các đại căn cứ quân sự trung tiến hành

Lý Diêu trải qua rút thăm, liền đánh vào thiết lập ở 8734 căn cứ quân sự số 19 trường thi

"Hoặc, thực sự là đồ sộ!"

Chuyển vận hạm vượt qua một ngọn núi, 8734 căn cứ quân sự gần ngay trước mắt

Đây là một toà quy mô vô cùng lớn lao căn cứ quân sự, ngoại vi bố trí lượng lớn siêu trọng hình pháp bảo, không ít tinh từ pháo thể tích đều có mấy tầng lầu cao như vậy, linh năng đạo quỹ so với Lý Diêu eo trả lại thô

Một pháo, Uy Lực có thể tưởng tượng được

Còn chưa hạ xuống, trên mặt đất sắp hàng chỉnh tề mấy trăm lượng tinh thạch chiến xa liền làm Lý Diêu hoa mắt mê mẩn

Tuy rằng đều là khá là Cổ lão loại, nhưng số lượng vừa lên, khởi xướng bài sơn đảo hải tập đoàn xung phong, vẫn có vẻ uy phong lẫm lẫm, khí phách hiên ngang, liền bên ngoài mấy ngàn mét Lý Diêu đều có thể cảm nhận được lăng liệt sát ý

Chuyển vận hạm chậm rãi hạ xuống, đến từ đại hoang trung mấy cái thành trấn thí sinh nối đuôi nhau mà ra, ở một đội binh sĩ hộ tống, đi tới một toà đường như chụp trứng lớn màu trắng bạc to lớn kiến trúc phía trước

Đối chiếu thân phận sau khi, bọn họ tư nhân tinh não đều giao cho quân đội tạm thời bảo quản, đổi một dải đăng kí luyện khí sư cuộc thi chuyên dụng tinh não

Lý Diệu đi vào màu trắng bạc "Trứng lớn "

Như vòm trời giống như bao phủ xuống kim loại vỏ trứng bên trong, nhưng là một chỗ khí thể hùng hồn, đủ để chứa đựng mấy vạn người phòng khách

Ngay chính giữa họa ra một đạo hồng khuông, dùng phòng ngự phù trận phong tỏa

Đây chính là sơ thí trường thi

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi, chia làm sơ thí, thi vòng hai cùng chung thử

Sơ thí là thi viết, thi giáo chính là lý luận, độ khó cực cao, có hơn một nửa mọi người sẽ ở sơ thí trung bị xoạt đi

Trong đại sảnh tụ tập đến từ mười mấy thành trấn hơn một nghìn tên thí sinh

Cũng không có thiếu thí sinh chính đang lục tục tới rồi

Bởi vì là toàn quốc tính cuộc thi, về thời gian không tốt điều phối, không ít thí sinh trước đây mấy giờ liền chờ đợi ở đây

Vì lẽ đó ở đại sảnh bốn phía, đặc biệt thiết trí không ít khu nghỉ ngơi, cung cấp tinh mỹ đồ ăn

Mà cuộc thi chuyên dụng tinh trong đầu, có mô phỏng bài thi

Thí sinh vừa có thể đang nghỉ ngơi khu bên trong ăn uống no đủ, nghỉ ngơi dưỡng sức; có thể lâm thời nước tới chân mới nhảy, làm cuối cùng nỗ lực

Một xem thời gian, khoảng cách sơ thí bắt đầu, còn có nửa giờ

Lý Diệu lững thững hướng về một chỗ khu nghỉ ngơi đi, chuẩn bị hóa giải một chút lữ đồ uể oải

Không ngờ cái môn còn chưa ngồi xuống, liền từ phía sau hai tên xì xào bàn tán thí sinh trong miệng, nghe được tên của chính mình

"Người biết không? Chúng ta số 19 trường thi, nhưng là hết thầy trong trường thi đặc biệt nhất một cái, có hai tên khác với tất cả mọi người thí sinh, đem ở đây tiến hành cuộc thi "

"Một cái, là được biến sâu đại học thiên tài người mới, có 'Thứ mười' tên gọi Giang Thiếu Dương "

"Một cái khác, là được Lý Diệu!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Đệ 10 Giang Thiếu Dương!

Lý Diệu chậm rãi xoay người, dùng dư quang hướng về phía sau vọng

Cách đó không xa ngồi hai tên lớn hơn mình ba, bốn tuổi thanh niên, một mập một gầy

Gầy mí mắt sưng phù, con người xoay tròn chuyển loạn, có vẻ vô cùng khôn khéo, lời mới vừa nói là được hẳn

Hơi mập thanh niên nhưng là một mặt hồ đồ, như là vui đầu đọc sách, không nghe thấy ngoài cửa sổ loại hình

Hai người ngực đều đeo Vân đại học huy chương

Vân đại học Luyện Khí hệ trình độ không thấp, hàng năm ghi danh đăng kí luyện khí sư người, là rất nhiều

Hơi mập thanh niên vượt sau gáy, Hàm Hàm nói:

"Giang Thiếu Dương ta biết, hẳn tháng trước mới đại biểu biến sâu đại học Luyện Khí hệ, đến trường học của chúng ta giao lưu luận bàn, đem chúng ta hệ bên trong những kia vênh vào trùng thiên gia hỏa, đều đánh cho tơi bời hoa lá, cắt lại xoa! Có điều tại sao gọi hẳn 'Thứ mười' đây? Còn có, hẳn không phải SV đại học năm nhất sao? Năm mới lên đại học, năm nay liền đến thi đăng kí luyện khí sư? Vẫn chưa tới một năm a!"

Khí ồm chuyện đương nhiên địa nói:

"Cho nên mới gọi là thiên tài a, bằng không, thì cứ gọi thiên tài đây?"

"Cho tới thứ mười, rất đơn giản, người có chưa từng nghe nói biển sâu đại học Luyện Khí hệ, có một tổ chức gọi là 'Chín liên hoàn'?"

Hơi mập thanh niên gật đầu:

"Chín liên hoàn ta đương nhiên nghe qua, là biển sâu đại học Luyện Khí hệ 'Siêu tân tinh' Giang Thánh giáo sư chín đại đệ tử chân truyền, cùng nhau tu luyện, hình thành một cái học thuật ĐTĐĐ xem tiểu thuyết nhà ai Cường? ĐTĐĐ xem võng tổ chức, gần như đại biểu luyện khí sư trong vòng tối một đời mới người tối tài nghệ cao!"

Khỉ ồm cười nói:

"Vậy người vẫn chưa rõ sao? Giang Thiếu Dương mới nhập học một năm, phải đến siêu tân tinh Giang Thánh chân truyền, thực lực đuổi sát chín đại đệ tử chân truyền, vì lẽ đó liền được gọi là 'Thứ mười', hẳn hiện tại trả lại quá tuổi trẻ, rất nhiều người đều nói chỉ cần lại cho hắn thời gian mười năm, nhất định có thể vượt qua 'Chín liên hoàn', trở thành siêu tân tinh Giang Thánh mạnh nhất đệ tử chân truyền!"

Hơi mập thanh niên sợ hãi cả kinh, tặc lưỡi nói:

"Thời gian một năm, phải đến siêu tân tinh Giang Thánh chân truyền, thực lực có thể sánh vai 'Chín liên hoàn'? Quá cường hãn đi!"

Khỉ ồm suy nghĩ một chút lắc đầu nói:

"Nghiêm chỉnh mà nói, ngược lại cũng không phải chỉ học một năm "

"Giang Thiếu Dương là Giang Thánh cháu ruột, từ nhỏ đã tùy tùng Giang Thánh đồng thời sinh hoạt cùng học tập, mưa dầm thấm đất bên

dưới, tự nhiên rất sớm đã bước lên luyện khí con đường, hơn nữa một năm hệ thống học tập, đột nhiên bạo phát, không kỳ quái "

Hơi mập thanh niên lau vệt mồ hôi, ha ha cười ngây ngô nói:

"Cũng còn tốt cũng còn tốt người như thế một giải thích, trong lòng ta bao nhiêu cân bằng một chút, bằng không nhìn thấy những thiên tài này chỉ học một năm, liền so với chúng ta những này học ba, bốn năm người còn lợi hại hơn gấp mười lần, thực sự có chút tự ti a, ha ha!"

"Đúng rồi, người vừa nãy còn giống như nói rồi một cái tên, người nào có thể cùng thứ mười Giang Thiếu Dương sánh vai?"

"Lý Diệu?"

"Danh tự này có chút quen tai, ta nghĩ muốn "

"Ha nghĩ tới, Lý Diệu, không phải là trò cười ah!"

Hơi mập thanh niên vỗ đùi, đầy mặt bóng loáng đều lóe sáng lên:

"Cái tên này, cũng coi như là luyện khí sư trong vòng một đóa kỳ hoa, lại muốn suất lĩnh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ? Ha ha ha ha! Liền chúng ta Vân đại học Luyện Khí hệ có thể luyện chế ra linh tử va chạm cơ, cũng không dám đưa ra như thế ngông cuồng khiêu chiến "

"Thực sự là người không biết không sợ a!"

"Có điều hãn như vậy một lần lộn, đúng là tăng lên rất nhiều tự thân nổi tiếng, hiện tại chín đại tinh anh liên giáo học thuật trong vòng, đều biết có hãn nhân vật số một như vậy ta nói, hãn sẽ không là cố ý chứ?"

"Không đúng vậy, ta thật giống là năm mới nghe được cái này kỳ hoa gây ra chuyện cười, hãn nên là SV đại học năm nhất, tài học một năm, cũng

tới thi đăng kí luyện khí sư?"

"Nhân gia thứ mười Giang Thiếu Dương, là siêu tân tinh Giang Thánh cháu ruột, từ nhỏ gia học uyên thâm, đến cuộc thi cũng là thôi "

"Cái tên này, có điều là ở chín đại bên trong tối nát Luyện Khí hệ pha trộn một năm, học nhân gia thứ mười? Đây không phải tới quấy rối sao?"

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi độ khó cực cao, bình thường đều là tương quan chuyên nghiệp lớp lớn học sinh, hoặc là làm luyện khí công tác mấy năm, mười mấy năm sau khi, tích lũy kinh nghiệm phong phú, mới sẽ tới tham gia cuộc thi

Như hai người bọn họ, ngay ở Vân đại học Luyện Khí hệ học tập bốn năm, thông qua trường học tầng tầng sát hạch, mới được thư đề cử

Trong trường thi, ba mươi, bốn mươi tuổi thí sinh chỗ nào cũng có, thậm chí còn có bảy mươi, tám mươi tuổi, thái dương trắng bệch trung niên thí sinh

"Đại hoang chiến viện nên cùng đại học chúng ta như thế, có thư đề cử chế độ, chỉ có thực lực đạt đến nhất định trình độ, mới có thể thu được đến cuộc thi tư cách chứ? Cái tên này, dựa vào cái gì tới tham gia cuộc thi?"

Hơi mập thanh niên vượt bóng loáng toả sáng khuôn mặt, có chút kỳ quái địa hỏi

Khí ồm cười hì hì:

"Vấn đề này, người khác cũng thật là không biết, có điều ta có một cái cao trung bạn học vừa lúc ở đại hoang chiến viện đọc sách, có người nói, là bởi vì là Lý Diệu rất biết đánh nhau "

Hơi mập thanh niên suyết chút nữa không phun ra ngoài, ngạc nhiên nói:

"Rất biết đánh nhau?"

Khi ồm gật đầu:

"Không sai, không phải bình thường biết đánh nhau, là một cái biết đánh nhau mười mấy, hơn trăm cái loại kia, ngược lại cùng năm cấp vô địch, liền vũ đấu hệ học sinh đều bị hấn đánh nổ, tuyệt đối ngoan nhân "

Hơi mập thanh niên dờ khóc dờ cười, lắc đầu liên tục nói:

"Đại hoang chiến viện không hồ là chín đại tinh anh liên giáo trung cường dã nhất một khu nhà, đây cũng quá xằng bậy chứ? Biết đánh nhau, cùng luyện khí có quan hệ gì? Liền bởi vì là Lý Diệu biết đánh nhau, vì lẽ đó đề cử hấn tới tham gia đăng kí luyện khí sư cuộc thi? Quá xả đi!"

Khi ồm nhún vai:

"Ai nói không phải đây, có điều đại hoang chiến viện nhất quán phong cách là được như vậy, to bằng năm tay thì có đặc quyền "

"Ta chỉ là rất tò mò, chờ một lúc vị này Lý Diệu bạn học vạn nhất ở trên trường thi ăn quả đăng, có thể hay không nổi điên lên, đem luyện khí lô mạnh mẽ đánh một trận?"

Hai người thanh âm nói chuyện từ từ thấp, bất nhất thì, lại đột nhiên tuôn ra một trận cười to

Tiếp đó, hơi mập thanh niên đầy mặt đỏ chót địa trạm lên, đi ngang qua nóng hổi đồ ăn dài thì, thuận lợi bắt được một cái bánh bao

Một bên gặm, một bên ở mấy tên khác Vân đại học thí sinh bên cạnh đặt môn ngồi xuống, tràn đầy phấn khởi nói:

"Các người biết không? Chúng ta số 19 trường thi, là năm nay đặc biệt nhất một cái trường thi, có hai cái khác với tất cả mọi người thí sinh, đem

sẽ xuất hiện "

Lý Diệu neho mắt lại, gãi gãi có chút rối tung tóc, đáy lòng sinh ra một luồng nóng lòng muốn thử hứng phần

Thứ mười?

Giang Thiếu Dương?

Siêu tân tinh Giang Thánh cháu ruột biển sâu đại học Luyện Khí hệ mạnh nhất người mới, có được cùng "Chín liên hoàn" sánh vai thực lực?

Thật muốn cùng thiên tài như vậy thiếu niên, quá hai chiêu!

Chính cân nhắc, phòng khách lối vào bỗng nhiên truyền đến một trận náo động

Một luồng khí thể mạnh mẽ, như trong biển sâu cuộn cuộn mà ra làn sóng, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn nuốt chửng, áp chế

Mấy trăm tên trên người mặc màu lam đậm chế phục, đeo biển sâu đại học huy hiệu trường thanh niên, vênh vang đặc ý đi vào trường thi

Theo bước chân bước động, ánh đèn chiếu rọi ở chế phục nhẵn neho lên, phản xạ ra mấy trăm tròng rắc rối phức tạp màu xanh lam, khiến cho phòng khách dường như ở vào bên trong biển sâu, có một loại quỷ dị u tĩnh mùi vị

Mới vừa rồi còn huyền nháo ầm ỹ phòng khách, trong nháy mắt yên tĩnh lại

Hết thầy thí sinh đều dùng kính nể cùng ánh mắt hâm mộ đánh giá này chi mệnh môn cuộn cuộn đại bộ đội

Phảng phất bọn họ mới là hôm nay nhân vật chính, mà những người còn lại, có điều là đến tiếp thi mà thôi

"Chỉ là một cái phân trường thi, liền có mấy trăm tên thí sinh, toàn bộ trường thi gộp lại, sợ không phải có mấy ngàn người tham gia cuộc thi?"

"Luyện khí sư Thánh địa, cũng thật là danh xứng với thực!"

Lý Diệu hít vào một ngụm khí lạnh, cứ việc đã sớm biết biển sâu đại học Luyện Khí hệ là một con quái vật khổng lồ có điều cho tới giờ khắc này, hẳn mới có tối trực quan nhận thức

Mà những này thí sinh chỉ là biển sâu đại học ở giáo sinh mà thôi

Trả lại có rất nhiều biển sâu đại học học sinh tốt nghiệp, ở trong đại học không thể thi ra đăng kí luyện khí sư, lần này tới tham gia cuộc thi

Nhìn thấy trường học cũ học sinh đến đây, những này học sinh tốt nghiệp dồn dập đón lên, cùng quen biết sư đệ sư muội chào hỏi

Vừa vắng lặng chốc lát phòng khách, trong lúc nhất thời lại náo nhiệt lên có điều lần này, âm thanh đều bắt nguồn từ biển sâu đại học nhất hệ nhân mã

Những người khác tựa hồ cũng bị tức thế áp chế lại, liền giọng đều không nhắc lên được đến

Lý diệu mục quang quét qua, lập tức nhìn ra, một phần tư trở lên thí sinh đều là biển sâu đại học một mạch

Che ngợp bầu trời màu xanh lam làn sóng, rất nhanh nhấn chìm toàn bộ phòng khách, đem số 19 trường thi đã biến thành biển sâu đại học sân nhà

Màu lam đậm làn sóng chia làm mười mấy đợt, hướng bốn phía khu nghỉ ngơi đi

Trong đó mấy chục người như chúng phủng Nguyệt, chen chúc một tên hai con mắt ửng đỏ tóc dài thanh niên, vừa vịn từ Lý Diệu trước mặt đi qua

Tóc dài thanh niên nguyên bản hai tay vây quanh, đăm chiêu, trong lúc lơ đãng giơ cổ tay lên, nhìn lướt qua tinh não

Lý Diệu con người đột nhiên co rút lại, lập tức ngồi thẳng, xương sống phát sinh yếu ớt "Đùng đùng" nổ vang

Lại như là một con ăn uống no đủ, vô cùng lười biếng con mèo mướp nhỏ, bỗng nhiên đã biến thành bụng đói cồn cào hạ sơn hổ

Hắn nhìn thấy tóc dài thanh niên tay trái

Luyện khí sư bảy phần mười công phu, đều ở một đôi tay lên, tu luyện tới cực hạn luyện khí sư, căn cứ thần thông không giống, hai tay đều sẽ xuất hiện cực kỳ nhỏ biến hóa

Ở khoảng cách gần như thế lên, Lý Diệu vừa vịn phát hiện tóc dài thanh niên trên ngón tay một số vi diệu đặc thù, cùng hai tay của hắn giống như đúc

"Thật là lợi hại, nhất định giống như ta, từ lúc còn rất nhỏ, xương cốt còn chưa trưởng thành cùng định hình trước, liền bắt đầu tiếp xúc pháp bảo cấu kiện "

"Vì lẽ đó xương ngón tay khác với tất cả mọi người, có thể tiêu xuất siêu cao thủ tốc, thậm chí có thể vượt qua ta 95 %!"

Lý Diệu phản ứng, cũng không có tránh được tóc dài thanh niên con mắt

Tóc dài thanh niên khẽ cau mày, ánh mắt từ Lý Diệu trên người tùy ý đảo qua

Nhìn thấy hai tay của hãn thì, con người trong nháy mắt co rút lại thành lóe sáng mũi kim

Tóc dài thanh niên đột nhiên dừng bước chân, như là phát hiện một cái chí bảo, vô cùng chuyên chú quan sát Lý Diệu hai tay, sau đó ánh mắt hướng lên trên, vừa vịn va vào Lý Diệu nóng rực tầm mắt

Ánh mắt của hai người giao kích, lại như là hai tia chớp, mạnh mẽ đụng thẳng vào nhau

Tóc dài thanh niên người phía sau không ứng phó kịp, miễn cưỡng dừng bước, không ít người suýt chút nữa va vào, hét lên kinh ngạc

Bán giây sau, tóc dài thanh niên thu hồi ánh mắt, khẽ mỉm cười, tiếp tục hướng phía trước đi

Lý Diệu liếm môi một cái, đột nhiên cảm giác thấy có chút khát khao

Không phải dạ dày khát khao, mà là hai tay, hãn mười ngón đã khát khao khó nhịn

Tóc dài thanh niên phía sau, một tên biến sâu đại học Luyện Khí hệ lớp lớn học sinh đi mau hai bước, thấp giọng hỏi:

"Thiếu Dương, có việc?"

"Không cái gì "

Thứ mười Giang Thiếu Dương thon dài mười ngón, như Lý Diệu mười ngón giống như vậy, không tự chủ được địa nhẹ nhàng nhảy lên

Hãn lạnh nhạt nói:

"Gặp phải một cao thủ"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Ta Là Thiên Tài

Nghe được Giang Thiệu Dương, tất cả mọi người hứng thú, dồn dập quay đầu lại, hai mắt nhấp nháy tỏa ánh sáng:

"Nơi nào nơi nào, cao thủ ở nơi nào?"

Không trách bọn họ thất thố, biến sâu đại học Luyện Khí hệ là một thiên tài nhiều như cẩu, yêu nghiệt đầy đất đi địa phương, dù vậy, Giang Thiệu Dương mới vừa vào học một năm, liền đã trở thành hết thảy thiên tài cùng yêu nghiệt trong miệng công nhận thiên tài siêu cấp, đệ nhất yêu nghiệt

Đừng nói SV đại học năm nhất bên trong tìm không ra đối thủ, coi như là lớp lớn học sinh trung, có thể cùng hắn một so sánh có thể đếm được trên đầu ngón tay

Hết cách rồi, ai gọi nhân gia là siêu tân tinh Giang Thánh cháu trai, từ ở Giang Thánh luyện khí trong phòng lớn lên, trả lại không học biết nói, món đồ chơi là được pháp bảo cầu kiện đây?

Liền Giang Thiệu Dương đều cho rằng là cao thủ, nhất định là cao thủ chân chính!

Ánh mắt mọi người bắn khoả, lại phát hiện phụ cận là một đám Vân đại học học sinh, còn có một cái quần áo phổ thông thanh niên, chính ôm một thể bánh bao ăn như hùm như sói

Tham lam ăn tướng, thực làm như là một cái thô lỗ vũ phu

Mọi người không khỏi sửng sồ: "Nào có cao thủ?"

Luyện khí sư trong vòng ngoạ hồ tàng long, bọn họ đương nhiên không dám ngoại trừ biến sâu đại học sẽ không có luyện khí cao thủ

Có điều những cao thủ này, đại thể là ở trong vòng pha trộn mấy chục năm, muôn vàn thử thách đi ra người trung niên

Nhìn xung quanh, phụ cận nhưng đều là cùng bọn họ tuổi cách biệt không có mấy bạn cùng lứa tuổi

Ở những người này ở trong, lại còn ẩn giấu đi có thể cùng Giang Thiệu Dương sánh vai cao thủ?

Khó mà tin nổi!

Sẽ không là cao thủ đã đi xa?

Ánh mắt của mọi người hướng về càng xa xăm sâu thẳm

Giang Thiệu Dương bước chân không dừng, tiếp tục hướng phía trước đi, lười biếng nói:

"Đi, chờ một lúc các người liền biết rồi, hôm nay trận này cuộc thi, nhất định rất thú vị "

"Ồ!"

Mọi người phục hồi tinh thần lại tiếp tục chen chúc Giang Thiệu Dương đi về phía trước

"Thiệu Dương, coi như người nói đúng, hôm nay trận này cuộc thi xác thực rất thú vị, trừ người ở ngoài, còn có một cái khác trong vòng mọi người đều biết gia hỏa muốn tới cuộc thi "

Vừa nãy tên kia lớp lớn học sinh tràn đầy phấn khởi nói, " là được đại hoang chiến viện Lý Diệu chuyện cười lớn, được xưng muốn khiêu chiến chúng ta gia hỏa, chờ một lúc ta lại tìm hiểu một hồi tin tức, tìm một hồi hắc không gian ba chiều bức ảnh, nhìn này tử miện đến tột cùng lớn bao nhiêu, lại dám thả ra mạnh miện như vậy!"

Giang Thiệu Dương trên mặt không có bán nhi vẻ mặt biến hóa, lạnh nhạt nói:

"Cao Nguyên Long, người có biết hay không, tại sao ta cái này SV đại học năm nhất mới nhập học không tới một năm, liền đem các người những này lớp lớn học sinh hết thầy đánh nỡ?"

Cao Nguyên Long sửng sò, không hiểu Giang Thiệu Dương vì sao đột nhiên tung như thế một vấn đề

Không được bọn hắn đã quen Giang Thiệu Dương loại này cùng Giang Thánh như ra một triết phương thức nói chuyện, nại tính tình hỏi:

"Tại sao?"

Giang Thiệu Dương nhẹ nhàng bắn ra hai cái ngón tay thon dài, ngoắc ngoắc cái thứ nhất: "99 nguyên nhân, ta là thiên tài, các người chỉ là tư chất bình thường người bình thường "

Cao Nguyên Long kém không sắc nước bọt mà chết, gương mặt trong nháy mắt ửng đến đỏ chót

Đều biết Giang Thiệu Dương cái tên này không biết nói chuyện đây cũng quá không biết nói chuyện!

Cái gì gọi là tư chất bình thường người bình thường a?

Hắn Cao Nguyên Long ở quê nhà, là vạn người chọn một thiên tài hiếm như lá mùa thu tồn tại có được hay không!

Giang Thiệu Dương mặt không hề cảm xúc mà nhìn hắn, ánh mắt vô cùng bình tĩnh cùng thản nhiên, phảng phất đang nói:

"Ta chỉ là trần thuật một cái cơ bản nhất sự thực, các người không phải đã sớm biết sao, tất yếu thẹn quá thành giận?"

Cao Nguyên Long hận đến nghiến răng, không thể làm gì nói: "Tốt a còn có 1 đây?"

Giang Thiệu Dương ngoắc ngoắc ngón tay thứ hai:

"Còn có 1 nguyên nhân, ta sẽ đem mỗi một phút mỗi một giây, đều vùi đầu vào luyện khí trong thế giới, không giống các người những người bình thường này, rõ ràng tư chất như thế bình thường còn muốn lãng phí thời gian, nghe một chuyện cười "

Cao Nguyên Long á khẩu không trả lời được, mọi người hai mặt nhìn nhau, đáy lòng lại một lần sinh ra đem Giang Thiệu Dương cái tên này mạnh mẽ đánh một trận nổi kích động

Kim loại trứng lớn nơi sâu xa, một gian che kín quần chế màn ánh sáng bên trong phòng điều khiển, đứng thẳng ba tên khí độ bất phàm thâm niên luyện khí sư, ngực đều đeo luyện khí sư hiệp hội huy chương, chính là phụ trách số 19 trường thi ba tên quan chủ khảo

Bên trái một tên tướng mạo đẹp đẽ mỹ phụ trung niên, mặc trên người cùng Giang Thiệu Dương tương tự U Lam chế phục, có điều so với học sinh đồng phục học sinh càng thêm tinh mỹ, hào hoa phú quý, mơ hồ lưu động nhàn nhạt linh khí, biểu lộ ra ra một tia tiên phong đạo cốt mùi vị

Đây là biển sâu đại học "Giáo sư" cấp bậc đạo sư, mới có tư cách ăn mặc chế phục

Vị này biển sâu đại học Luyện Khí hệ Chu Nguyệt Cầm giáo sư, năm nay đã bảy mươi chín tuổi, nhìn xem nhưng cùng bốn mươi, năm mươi tuổi người trung niên như thế

"Chu giáo sư, cái này tóc dài thanh niên, là được siêu tân tinh Giang Thánh cháu trai Giang Thiếu Dương? Nghe nói thiên phú của hắn có thể không ở ngày xưa Giang Thánh bên dưới, tuổi, liền có được có thể so với 'Chín liên hoàn' thực lực, trả lại bác đạt được 'Thứ mười' tên gọi, biển sâu đại học không hổ là luyện khí sư Thánh địa, thiên tài tầng tầng lớp lớp a!"

Trung gian một tên thân hình hơi mập, hai tay phân biệt mọc ra sáu ngón tay, tất cả đều vô cùng linh động người trung niên, mang theo ghen tuông địa nói

Người này tên là Đồng Lục Kỳ, trời sinh mười hai cây ngón tay, cũng không thích hợp tu luyện bình thường luyện khí thuật

Có điều hắn thiên phú dị bẩm, tâm tính lại bền gan vững chí, khổ tu mấy chục năm, lại bị hắn sáng tạo ra một bộ độc nhất vô nhị mười hai chỉ luyện khí thuật, ở liên bang mười đại tông môn một trong ngàn dương trong phái, cũng là nhon luyện khí cao thủ

Bởi vì là thời niên thiếu mười hai chỉ luyện khí thuật chưa tu luyện thành công, Đồng Lục Kỳ không có thi đậu biển sâu đại học, là từ Vân đại học Luyện Khí hệ tốt nghiệp

Nhìn thấy biển sâu đại học binh cường mã tráng, thế tới hung hăng, mà trường học cũ Vân đại học, bất kể là thí sinh nhân số vẫn là khí thế đều bị hoàn toàn áp chế, Đồng Lục Kỳ trong lời nói, không khỏi chen lẫn một luồng chua xót mùi vị

Con mắt hơi chuyển động, Đồng Lục Kỳ lại hướng về phía phía bên phải mặt chữ quốc quân trang đại hán cười nói:

"Yến chủ nhiệm, ta thấy thí sinh trong danh sách, còn có một cái đại hoang chiến viện đề cử Lý Diệu, người này thú vị, hẳn không phải được xưng muốn khiêu chiến biển sâu đại học sao? Hôm nay hẳn cùng Giang Thiếu Dương một cái trường thi, cũng coi như là cùng đài thi đấu, chờ một lúc có thể phải cố gắng quan tâm "

"Yến chủ nhiệm" chưa lên tiếng, Chu Nguyệt Cầm không nhịn được lạnh rên một tiếng, cướp lời nói đầu nói:

"Có điều là một cái vô tri không sợ người trẻ tuổi, ầm đầu, ăn nói linh tinh thôi, Đồng trưởng lão người sẽ không thật chứ?"

"Không hẳn, ta lại cảm thấy hẳn tính có dũng khí a, người trẻ tuổi mà, liền nên như vậy, có huyết tính, dám đánh dám bính!"

Quân trang đại hán tiến lên nửa bước nhìn thẳng Chu Nguyệt Cầm, không chút hoang mang địa nói

Hắn gọi Yến Thiên Hòa, quân đội luyện khí sư, là 8734 căn cứ quân sự trang bị trung tâm chủ nhiệm

Ba vị quan chủ khảo, phân biệt đại biểu ba cỗ thể lực khác nhau

Đến từ biển sâu đại học Chu Nguyệt Cầm giáo sư, đại biểu học thuật giới

Đến từ ngàn dương phái Đồng Lục Kỳ trưởng lão, đại biểu các Đại tông phái

Yến Thiên Hòa tự không cần trên vai gánh cấp bậc Đại tá, đại biểu quân đội sức mạnh

Ba tên quan chủ khảo đồng thời giám thị lẫn nhau ngăn được, lấy bảo đảm cuộc thi tính chất công bằng

Ở đối xử Lý Diệu về mặt thái độ, ba người có vi diệu không giống

Chu Nguyệt Cầm hoàn toàn đem Lý Diệu xem là một cái không biết trời cao đất rộng cuồng đồ, một cái đầu não trở nên mơ màng chuyện cười, xem thường, không thèm để ý

Đồng Lục Kỳ liền không giống, biến sâu đại học ở luyện khí sư trong vòng một nhà độc đại cục diện thực sự quá lâu, bọn họ những này kêu là biến sâu đại học xuất thân luyện khí sư ở trong vòng là mơ hồ chịu đến một ít kỳ thị, thâm niên lâu ngày không khỏi tích góp một bụng oán khí

Lý Diệu ngông cuồng khiêu chiến, cũng coi như là nói ra trong lòng bọn họ thoại, chính là xem trò vui không sợ phiền phức tình lớn, Đồng Lục Kỳ ước gì Lý Diệu rực rỡ hào quang, để nhóm này kiêu căng tự mãn biến sâu đại học sư sinh trợn mắt ngoác mồm vậy

Chỉ có điều, độ khả thi nhỏ bé không đáng kể thôi

Cho tới Yến Thiên Hòa thì càng không giống nhau

Lý Diệu là người nào? Liên bang cấp một thương tàn quân nhân!

Quân đội là nơi nào? Bao che nhất địa phương!

Dù cho là quân nhân phạm vào tội, đều có tòa án quân sự đến xử lý

Mà Lý Diệu có điều là nhất thời kích động, nhiệt huyết cấp trên, nói rồi vài câu lời nói hùng hồn mà thôi

Ở không ít quân đội nhân sĩ trong mắt, không những không tính sự tình thậm chí có chút thương thức người này

Đối với biển sâu đại học một nhà độc đại cục diện, quân đội là nhất là bất mãn

Tuy rằng song phương hợp tác vô cùng mật thiết, biển sâu đại học gánh vác không ít quân đội pháp bảo nghiên cứu phát minh cùng luyện chế công tác

Nhưng đối với quân đội tới đương nhiên không hy vọng phần lớn thần thông cùng bí pháp, đều thụ người chế trụ

Vì lẽ đó, liên bang đệ nhất học viện quân sự Luyện Khí hệ, là khát vọng nhất khiêu chiến biển sâu đại học Luyện Khí hệ

Chỉ có điều khiêu chiến hơn trăm năm, vẫn luôn không thành công mà thôi

Chỉ bằng Lý Diệu như vậy một cái ngoài miệng vô mao gia hỏa, đương nhiên không thể làm được

Nhưng cũng không gây trở ngại Yến Thiên Hòa lấy một cái quân Phương lão đại ca thân phận, đối với cái này lão đệ sản sinh một tia vi diệu hảo cảm

Mắt thấy hai người có mơ hồ đứng ở chung một chiến tuyến lên ý tứ, Chu Nguyệt Cầm cũng không tiếp tục dây dưa, liếc mắt nhìn màn ánh sáng góc trên bên phải thời gian, nói tránh đi:

"Còn có hai mươi phút, thông báo thí sinh ra trận!"

"Được!"

Đồng Lục Kỳ cùng Yến Thiên Hòa, cũng không phải thật tâm tin tưởng Lý Diệu có tư cách cùng Giang Thiệu Dương tranh tài, chỉ có điều thấy

biển sâu đại học thể tới hung hăng, trong lòng có chút ghen tuông, mượn đề tài để nói chuyện của mình thôi

Thấy thời gian đã đến, lập tức thu nạp vẻ mặt, trở lại đề tài chính

Giọng nữ dễ nghe, từ bốn phương tám hướng vang lên, ở đại sảnh trung vang vọng:

"Khoảng cách mở thi còn có hai mươi phút, xin mời thí sinh ra trận, theo tình nào biểu hiện thi hào, tìm đúng chỗ, không được lớn tiếng nào động, không được mang theo làm trái quy tắc item ra trận, làm trái quy tắc item danh sách như sau "

"Bạch!"

Giữa đại sảnh cấm chế giải trừ, từ dưới nền đất bỗng nhiên bốc lên mấy ngàn vỏ trứng như thể khoang hành khách, khoang hành khách phía trên trôi nổi nửa trong suốt màu vàng con số

"Phần phạt!"

Mấy ngàn tên thí sinh tràn vào trường thi

Lý Diệu nuốt vào cái cuối cùng bánh bao, xoa xoa tay, dựa theo thi hào, tìm tới chính mình khoang hành khách

Ngồi xuống tiến vào, vỏ trứng phía trước hình nửa vòng tròn thủy tinh tráo chậm rãi hợp lại, ngăn cách ngoại giới âm thanh

Cuộc thi tình trong đầu bắn ra một màn ánh sáng, lượng lớn tin tức như là thác nước từ phía trên lướt xuống, đều là cuộc thi chú ý sự hạng, dưới thấp nhất còn có một cái đếm ngược

"Tích! Tích! Tích!"

Rất nhanh, đếm ngược biểu hiện là số không

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi, vòng thứ nhất, chính thức bắt đầu!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Cây Tầm Cuộc Chiến!

"Phía dưới mười một tấm đều là phi kiếm kết cấu Đồ, trong đó bảy tấm là đồng nhất loại phi kiếm kết cấu Đồ, còn lại bốn tấm là không giống loại phi kiếm kết cấu Đồ, xin mời căn cứ phong cách thiết kế không giống, đem bảy tấm đồng nhất loại kết cấu Đồ chọn lựa ra "

"Xin mời phán đoán, này bảy tấm kết cấu Đồ, đến tột cùng thuộc về một loại nào phi kiếm, nói ra loại phi kiếm này người sáng tạo cùng luyện chế tông phái, đồng thời liệt kê ra ba loại giỏi nhất phát huy nên phi kiếm Uy Lực công pháp "

"Ở này bảy tấm kết cấu Đồ trung, tổng cộng tồn tại ba chỗ sai lầm, xin mời phân biệt vạch ra, cũng cải chính "

"Căn cứ bảy tấm kết cấu phân Đồ, vẽ ra kết cấu tổng đồ "

"Căn cứ kết cấu tổng đồ, suy luận ra linh năng vận hành Đồ "

" "

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi, không phải là thi đại học đơn giản như vậy, không có lựa chọn hoặc là lấp chỗ trống đề, vừa lên đến là được phức tạp nhất tổng hợp đề

Độ khó cao, khiến cho vô số thí sinh đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh

Nhìn xung quanh, mấy ngàn trong suốt vỏ trứng trung, hiện ra từng cái từng cái nhe răng trợn mắt thống khổ khuôn mặt

Lý Diệu nhưng là không nằm trong số này

Thông qua siêu tình táo trạng thái ở luyện thiên tháp trung "Ăn cắp" thời gian, hãn cơ sở đánh cho cực kỳ vững chắc, lại đang cải trang quá a một hình luyện khí lô cùng nghiên cứu phát minh yêu thú tham trắc khí trong quá trình, tích lũy phong phú thiết kế kinh nghiệm

Bất kể là kết cấu Đồ vẫn là linh năng vận hành Đồ, đối với hãn mà nói, đều là việc nhỏ như con thỏ

Dường như kích thích cũng không tồn tại dây đàn, Lý Diệu mười ngón diên cuồng nhảy đánh, màn ánh sáng trung đề thi luân phiên tốc độ, hầu như không có một chút nào hạ thấp, đi ra một đạo đề mục, không cần mười mấy giây liền bị hãn ung dung làm thịt

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi, lấy độ khó cao, đề khố số lượng lớn mà xưng

Thi viết thời gian là năm tiếng, phần lớn thí sinh chỉ có thể hoàn thành 80 % đề mục

Mà Lý Diệu chỉ dùng ba tiếng lẻ chín phút, liền hoàn thành toàn bộ đề thi

Nhiều lần kiểm tra hai lần sau khi, hãn phát sinh nộp bài thi xin, từ vỏ trứng trung chui ra

Sớm nộp bài thi!

Đang muốn lười biếng đuổi người, triển khai gân cốt, liền nhìn thấy đối diện một cái vỏ trứng chậm rãi xốc lên mới vừa rồi cùng hãn đối diện tên

kia tóc dài thanh niên chui ra

Thấy Lý Diệu lại so với mình còn sớm mấy giây nộp bài thi, tóc dài thanh niên đầu tiên là sững sờ, sau đó khóe miệng nhấc lên, phác họa ra một vết hứng thú dạt dào ý cười nóng rực ánh mắt không hề che giấu chút nào địa bản lại đây

Lý Diệu là đầy hứng thú địa đánh giá tóc dài thanh niên, đặc biệt hấn cặp kia cùng mình cách biệt không có mấy, nhưng càng thêm thon dài nhấn nhụi tay

Đến từ biển sâu đại học, lại còn trẻ như vậy, nên là được thứ mười Giang Thiệu Dương

Lý Diệu liếm môi một cái trên mu bàn tay gân xanh nháy một cái nháy một cái

"Oa, có người sớm nộp bài thi!"

Cuộc thi khoang phía trước là trong suốt, không ít ở đề trong biển vùi đầu khổ chiến thí sinh trong lúc lơ đãng ngẩng đầu, thành linh phát hiện đã có hai tên thí sinh sớm nộp bài thi, hơn nữa sớm hơn một giờ, không khỏi ngờ ngác

Rất nhanh có người nhận ra, một người trong đó chính là luyện khí thiên tài Giang Thiệu Dương

Biển sâu đại học hàng năm cũng sẽ cùng các đại viện giáo tổ chức giao lưu hoạt động, Giang Thiệu Dương thực lực cường hoành, là mọi người đều biết, đối với hấn có thể sớm nộp bài thi đông đảo thí sinh cũng không cảm thấy bất ngờ

Có điều, Giang Thiệu Dương đối diện tên kia là ai, tựa hồ so với Giang Thiệu Dương trả lại sớm nửa phút nộp bài thi

Phần lớn người đối với Lý Diệu đều là chỉ nghe tên, không thấy một thân

Chỉ có đến từ đại hoang số rất ít thí sinh nhận ra Lý Diệu, không khỏi thấy buồn cười, ngay lập tức rơi xuống kết luận:

"Nguyên là hãn, khẳng định là đề mục quá khó, cho nên trực tiếp từ bỏ!"

Phòng quản lí trung, ba tên quan chủ khảo phát hiện có người sớm nộp bài thi

Hai tên thí sinh thân phận tin tức rất mau ra hiện tại màn ánh sáng lên

Nhìn thấy lý diệu tên, Chu Nguyệt Cầm "Ồ" một tiếng tựa như cười mà không phải cười địa quét còn lại hai tên quan chủ khảo một chút

Đồng Lục Kỳ cùng Yến Thiên Hòa rất là lúng túng

Đồng Lục Kỳ vội ho một tiếng, sáu ngón tay vuốt cằm

Yến Thiên Hòa càng là nét mặt già nua đỏ lên, tâm nói cái này Lý Diệu quá không hăng hái một chút, khẩu khí lớn như vậy trình độ nhưng như thế kém

Kém cũng là thôi, tốt xấu người thái độ đoan chính một điểm, kiên trì tới cùng sao!

Nào có nhìn thấy đề mục quá khó, liền bỏ dở nửa chừng đạo lý?

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Chủ không tinh não nhanh chóng vận chuyển, tính toán lực tiêu đến cực hạn, phê duyệt lên hai người bài thi đến

Thi giữa sân Lý Diệu cùng Giang Thiệu Dương đối diện ba giây, phân biệt từ đối phương đáy mắt nhìn thấy một vệt nóng lòng muốn thử ánh lửa

Hai người một trước một sau, rất có ăn ý đi ra trường thi, đi tới khu nghỉ ngơi nơi sâu xa nhất

"Khoa tay một hồi?"

Trầm mặc nửa phút sau khi, hai người mang theo khiêu khích âm thanh, đồng thời vang lên

Giang Thiệu Dương nở nụ cười, bó lấy tóc dài, vô cùng tiêu sái nói:

"Làm sao so với, ta tùy ý "

Bình thường đàn ông giữ lại áo choàng tóc dài, không phải quá mức âm nhu, là được hơi chút Lạp Thập

Có rất ít đàn ông như Giang Thiệu Dương như vậy, liền long tóc động tác, đều có vẻ như thể ánh mặt trời cường tráng, tràn ngập tinh khí thần

Lý Diệu nói: "Một người một đề, người trước tiên ra tốt rồi, ta tùy ý "

Giang Thiệu Dương gật đầu, mà thôi đánh lượng, đứng dậy từ đồ ăn khu đem ra một bình cây tắm, đặt tại giữa hai người trên khay trà, rút ra hai cái, phân một cái cho Lý Diệu

Quơ quơ trên cổ tay cuộc thi tinh não, Giang Thiệu Dương nói:

"Số một, ba phút đồng hồ, mỗi người một cây tắm, xem ai có thể từ tinh não lên đỡ xuống càng nhiều cấu kiện "

"Đệ nhị, tương tự là này cây tắm, còn muốn đem cấu kiện lắp ráp về, xem ai thời gian sử dụng ngắn nhất "

Lý Diệu tiếp nhận cây tăm ước lượng một hồi, hai con người lờ lờ toả sáng

Trong căn cứ quân sự dùng cây tăm, tự nhiên không phải cái gì cao đường hóa sắc, nói không chắc là được từ binh sĩ trong phòng ăn lấy tới, lại tô lại giòn, nhẹ nhàng đụng vào sẽ bẻ gãy

Mà tinh não là vô cùng tinh vi pháp bảo, nói như vậy, cần bảy, tám trồng chuyên dụng công cụ mới có thể hoàn toàn tháo dỡ ra

Dùng một cây tăm tháo dỡ tinh não, không khác nào nói chuyện viển vông

Lý Diệu nhưng là hưng phấn tới cực điểm, hai mắt đều sắp phun lửa, không chút do dự gật đầu nói: "Có thể "

Hai người đem tinh não lấy xuống, đặt ở trên khay trà, bắt đầu ung dung thông thả địa hoạt động ngón tay, tiến hành làm nóng người, đối với lẫn nhau khó mà tin nổi ngón tay dẻo dai tính, đều cảm thấy vẻ hoảng sợ

"Tốt rồi?"

"Đến đây đi "

"Bắt đầu!"

Hầu như một sát na, bàn trà lên nhấc lên bão táp, hai người bốn con tay hầu như đã biến thành bốn cái vòng xoáy, lập tức đem hai đài tinh não hút vào trong đó, sắp tới căn bản thấy không rõ lắm động tác, chỉ có thể nghe được "Răng rắc răng rắc, răng rắc răng rắc" thanh âm rất nhỏ

Một cái lại một cái so với móng tay còn nhỏ cấu kiện từ vòng xoáy trung bính nhảy ra, tinh chuẩn địa rơi xuống bên cạnh khăn tay trong hộp

Sau ba phút

"Đã đến giờ!"

Vòng xoáy đột nhiên bất động, một lần nữa đã biến thành bốn con nóng hổi tay hai người chỉ cây tăm hầu như mài ngọc, mà tinh não cũng gần như đều bị tháo dỡ thành cơ bản nhất cấu kiện

"335 cái "

Lý Diệu căn bản không cần mấy, mỉm cười nói

"Cái này không thể nào!"

Giang Thiệu Dương nhắc lên lông mày, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc một lần nữa từ trên xuống dưới, tỉ mỉ đánh giá Lý Diệu một lần, lại như là ở nhìn một cái quái vật, "Chỉ kém ta 13 cái? Quá lợi hại! Quá mạnh mẽ!"

Lý Diệu nụ cười trong nháy mắt đông lại, lấy ra Giang Thiệu Dương khăn tay hộp ước lượng một hồi, sắc mặt càng thêm u ám rằng hàm gắt gao cắn vào, không nói một lời, từ chính mình tinh não lên lại dỡ xuống 13 cái cấu kiện

"Được, hiện tại đại gia đều là 348 cái cấu kiện, lắp ráp đi!"

"Được!"

Giang Thiệu Dương vỗ một cái bàn trà, khăn tay trong hộp tinh não cấu kiện như là có được sinh mệnh yêu tinh, mềm mại địa nhảy lên lên, bị hắt một cái sao ở trong tay, một cây tăm dường như tinh diệu nhất kim may, hoa hồ điệp giống như trên dưới tung bay vụn vặt tinh não lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thu được sống lại

Lý Diệu cười lạnh một tiếng, bắt đầu lắp ráp trước, nhưng là làm một cái khiến Giang Thiệu Dương không tưởng tượng nổi động tác

Hắn đem cây tăm bẻ gãy, hai tay mỗi người nắm một đoạn, đem khăn tay trong hộp cấu kiện toàn bộ đổ ra, nhanh tay nhanh mắt, đồng thời lắp ráp!

Sáu phần năm mươi bốn giây sau khi, Lý Diệu tinh não phát sinh "Tích nhỏ" âm thanh, phóng ra khỏi động hình ảnh

Nhanh hơn Giang Thiệu Dương ròng rã chín giây

Lần này, Giang Thiệu Dương là thật sự mặt xám như tro tàn trợn mắt ngoác mồm!

Si ngốc nhìn chăm chăm Lý Diệu trong tay tinh não, thẳng tắp nhìn đầy đủ một phút, Giang Thiệu Dương mới từ trước nay chưa từng có chấn động trung phục hồi tinh thần lại, há miệng nhưng là không biết nên nói cái gì, lại choáng váng nửa phút, mới lắp bắp nói:

"Luân, đến phiên ngươi "

Lý Diệu suy nghĩ một chút, từ đồ ăn khu mang tới mười mấy cái cây tăm hộp:

"Số một, chúng ta đồng thời dùng linh năng đem những này cây tăm đánh bay đến giữa không trung sau đó từng người cướp giật, ở trong vòng ba phút, dùng cướp đến cây tăm dựng một toà tháp cao, xem ai dựng cây tăm tháp càng cao hơn "

"Thứ hai, chúng ta không dùng tới linh năng, liền lấy người bình thường trình độ, hướng về đối phương cây tăm tháp thổi một hơi, xem ai tháp càng vững chắc "

Giang Thiệu Dương con mắt hơi chuyển động, gật đầu liên tục:

"Không sai, có chút ý tứ, vừa đến là thử thách tốc độ tay, thứ hai là thử thách lẫn nhau đối với kết cấu chương không, rất thú vị, đến đây đi!"

Mười hai cái cây tăm hộp vạch trần nắp, đặt ở bàn trà trung ương, hai người đem song chương nhẹ nhàng kê sát ở bàn trà mặt ngoài, đồng thời đưa vào một đạo mềm nhẹ linh năng

Trên khay trà hai chén bạch thủy, bốc ra gợn sóng

Hàng ngàn cây cây tăm bị linh năng đan đến giữa không trung, như thiên nữ tán hoa

Hai người đồng thời đứng dậy, bốn cánh tay đan xen, hóa thành khói xám, hướng một đại bồn cây tăm bao phủ quá

Hàng ngàn cây cây tăm chưa rơi xuống đất, liền bị hai người đoạt cái không còn một mống

"Sát sát sát sát!"

Theo ngón tay linh xảo địa qua lại, hai toà lấy cây tăm dựng tháp cao như sau mưa xuân duẩn, vụt lên từ mặt đất, không ngừng đột phá mới cao

Sau ba phút, hai người đồng thời ngừng lại động tác, ngừng thờ

Cho tới giờ khắc này, mới có thừa lực liếc mắt nhìn đối phương tác phẩm

Lý Diệu dựng cây tăm tháp, cái bệ là bát giác hình thoi, trung bộ là tinh chữ kết cấu, trên cùng nhưng là tam giác lều vãi hình dạng, trên chóp tháp trả lại trực kiêu kiêu địa đâm một cây tăm, dường như cột thu lôi, dùng để tăng cường độ cao

Tính cả cây này "Cột thu lôi", tổng thể độ cao vượt qua năm mươi centimet, kết cấu vô cùng vững chắc

Nếu như không phải cây tằm dùng hết, trả lại có thể đi lên tiếp tục dựng

Giang Thiều Dương cây tằm tháp, nhưng là như cây ngô cây gậy giống như vậy, toàn thân tròn trịa, bốn phía mở ra bảy cái bất quy tắc lỗ thủng, nhìn xem bốn phía hờ, lão đà lão đảo

"Ta tháp, thấp 2 75 centimet "

Giang Thiều Dương âm thanh tràn ngập ử rử, nhưng cũng chen lẫn một vết vi diệu hưng phấn

Là loại kia rốt cục gặp phải đáng giá toàn lực một trận chiến đối thủ, từ cốt tủy nơi sâu xa tản mát ra khát máu khí tức

"Tiếp đó, kiểm tra vững chắc độ đi!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Quái Vật Cùng Quái Vật Tranh Tài

Lý Diệu tràn ngập tự tin, khoa tay một cái "Phóng ngựa lại đây" thủ thế

Giang Thiệu Dương không khách khí, nằm nhoài trên khay trà, nhô lên quai hàm, tròng Lý Diệu cây tăm tháp từ từ thổi một cái khí

Ban đầu ba giây, cây tăm tháp vẫn không nhúc nhích

Ba giây sau khi, Giang Thiệu Dương thổi hơi cường độ càng ngày càng mạnh, Lý Diệu cây tăm tháp phía trên mới phát sinh yếu ớt lay động

Có điều phía dưới hình bát giác kết cấu cực kỳ vững chắc, trả lại hướng về bốn phương tám hướng duỗi ra tám cây tăm làm "Ổn định đủ "

Dựa vào vững chắc kết cấu, nhưng là không có nửa điểm nhi sụp đổ ý tứ

"Không có tác dụng "

Nhìn Giang Thiệu Dương thổi đến mức mặt đỏ tới mang tai, Lý Diệu mỉm cười nói, "Ta cây tăm tháp, không chỉ cân nhắc đến chấm dứt cấu lên ổn định tính, trả lại lợi dụng thủy động học cùng không khí động lực học một ít nguyên lý "

"Cây tăm trong lúc đó khe hở, cũng không phải là lung tung bài bố, mà là trải qua chính xác tính toán, bảo đảm người bất luận từ cái nào một phương hướng thổi khí, 90 % khí lưu đều có thể từ hơn trăm nói trong khe hở khai thông ra "

"Chân chính tác dụng ở cây tầm tháp lên lực, chỉ có 10 %, lấy người bình thường lượng hô hấp, căn bản không đủ để đưa nó phá vỡ "

"Vì lẽ đó, người vẫn là buông tha đi!"

Giang Thiếu Dương con người co rút lại, chăm chú quan sát một phen Lý Diệu cây tầm tháp, đặc biệt cây tầm trong lúc đó khe hở

Mười giây đồng hồ sau, hần gật đầu nói:

"Người là đúng, lấy người bình thường lượng hô hấp, xác thực không đủ để phá vỡ tòa tháp này, ta từ bỏ "

"Hiện tại, đến phiên người thôi "

Lý Diệu sững sờ, trả lại tất yếu sao?

Chính mình cây tầm tháp cứng rắn không thể phá vỡ, hơn nữa so với Giang Thiếu Dương cây tầm tháp càng cao hơn, thắng bại không phải rất rõ ràng?

Có điều Giang Thiếu Dương ánh mắt kiên định, mơ hồ trả lại ở lại một vết ung dung không vội mùi vị, lại gây nên Lý Diệu lòng hiếu kỳ

Hần nằm nhoài trên khay trà, hướng về Giang Thiếu Dương cây tầm tháp từ từ thổi một cái khí

Chuyện quái dị phát sinh!

Giang Thiếu Dương cây tầm tháp nhìn như thùng trăm ngàn lỗ, lão đà lão đảo

Nhưng là theo Lý Diệu một hơi thổi ra, nhưng trong nháy mắt trở nên "Tinh thần chấn hưng", phảng phất một cái di lưu chi tế bệnh nhân, truyền vào cứu mạng tiên khí!

" Xoạt xoạt xoạt xoạt! "

Giang Thiều Dương cây tằm trong tháp, mấy cây tằm điên cuồng xoay tròn lên

Ngoại bộ kết cấu nhưng là vị nhưng bất động cực kỳ vững chắc, kiên cố, không thể lay động

Trong lúc hoảng hốt, Lý Diệu phảng phất thật sự nhìn thấy ở bao la bát ngát trên vùng bình nguyên, đứng sừng sững một toà nguy nga tháp cao

Bất luận cuồng phong làm sao tàn phá, đều không thể làm nó sản sinh mảy may rung động

"Hô —— "

Lúc này đến phiên Lý Diệu mặt đỏ tới mang tai

Lồng ngực cao cao nhô lên, hai diệp phổi đều bành trướng đến cực hạn, hắt mạnh mẽ thổi ra một hơi

Cây tằm tháp vẫn không nhúc nhích, bên trong cây tằm xoay tròn càng thêm điên cuồng

"Không có tác dụng "

Bốn chữ này, là vừa nãy Lý Diệu nguyên văn, bây giờ lại bị Giang Thiều Dương trả lại hắt "Ta thiết kế toà này cây tằm tháp, tương tự cân nhắc đến thuỷ động học cùng không khí động lực học, có điều người chỉ muốn đến khai thông, ta nghĩ đến nhưng là lợi dụng khí lưu đến cường hóa tháp thân vững chắc độ "

"Người xem, ta ở cây tằm trong tháp, thiết kế một cái đặc biệt dẫn dắt kết cấu, trải qua chính xác tính toán, có thể cùng bốn phía cây tằm trong lúc đó khe hở hình thành một cái đạo phong mang "

"Bất luận người từ cái nào một phương hướng thổi khí, khí lưu tiến vào trong tháp 85 % sức mạnh đều sẽ bị chuyển hóa thành hướng phía dưới áp lực "

"Tương đương với có một bàn tay vô hình, từ trên xuống dưới, giúp ta đem cây tăm tháp vững vàng cố định lại, ép tới càng thêm kiên cố, chặt chẽ "

"Vì lẽ đó, người thổi ra khí lưu càng thêm mạnh mẽ ta cây tăm tháp liền càng vững chắc "

"Trừ phi người vận dụng vượt qua người bình thường sức mạnh, khí lưu từ trên xuống dưới, đem ta cây tăm tháp lập tức ép vỡ, vậy thì không có cách nào "

Giang Thiệu Dương giải thích, khiến cho Lý Diệu á khẩu không trả lời được tử quan sát kỹ bán hôm sau, thở thật dài nhẹ nhõm một cái, chưa hết thòm thèm nói:

"Hai cái trò chơi nhỏ, đều đánh thành hoà nhau, có tới hay không ván thứ ba?"

"Đương nhiên, có điều thời gian không hơn nhiều, đến đơn giản nhất đi, chơi đoán số làm sao?"

"Có thể, cái gì quy tắc?"

"Mười giây đồng hồ sau khi bắt đầu, mỗi giây chung một hiệp, một trăm hiệp toán một ván?"

"Được!"

Lý Diệu muốn cùng Giang Thiệu Dương tiến hành, là luyện khí sư trong lúc đó phi thường lưu hành giao đấu

Loại tỷ đấu này tên khoa học gọi là "Kéo! Thạch Đầu! Bối!"

Người bình thường chơi kéo Thạch Đầu bối, dựa vào chính là vận may, trá thuật, tâm lý học, hay là còn có một chút xác suất học thành phần

Mà luyện khí sư trong lúc đó quyết đấu, so với là được bốn chữ, tay mau!

Hai người đồng thời đưa tay phải ra, mặc cho ánh mắt của đối phương quét hình, ở trong lòng yên lặng đếm ngược

"Ngũ bốn ba "

Tay phải của hai người duy trì bất động, ngón tay nhưng điên cuồng nhảy lên lên, mười ngón tay, phảng phất đã biến thành mười con giao long

Bất luận muốn bày ra một loại nào thủ thế, ngón tay cùng bắt thịt thế tất sẽ phát sinh biến hóa tế nhị

Ai có thể sớm bắt lấy đối phương biến hóa, dự phán ra tay của đối phương thế, đồng thời ở trong nháy mắt làm ra phản ứng, liền có thể trăm trận trăm thắng!

"Ba hai một!"

Thạch Đầu kéo bối hào nhanh quyết đấu, bắt đầu!

Lý Diệu nhìn chăm chăm không chớp mắt, chết nhìn chòng chọc Giang Thiệu Dương tay phải

Nhưng là ở trong nháy mắt, từ Giang Thiệu Dương ngón áp út nhỏ bé rung động lên, bắt lấy ý đồ của hắn

Hắn muốn ra kéo!

Lý Diệu trong lòng cười gằn, đây là chuyện đương nhiên

Bởi vì là liền ở cái trước trong nháy mắt, Lý Diệu vừa thông qua đối thủ bộ bắp thịt vi diệu chương không, bày ra muốn ra "Bố" giả tạo

Giang Thiếu Dương quả nhiên trúng kế!

Lý Diệu tay phải hóa thành một đạo ảo ảnh, huyễn ảnh lại ở trong chớp mắt năm thành năm đấm, tầng tầng đánh vào Giang Thiếu Dương trên năm tay!

"Làm sao có khả năng?"

Năm chắt phần thắng nụ cười đồng thời từ hai người khoe miệng tiêu tan

"Hắn dĩ nhiên không chế nhỏ bé nhất bắp thịt cột, làm ra giả động tác, bố trí cạm bẫy!"

Giang Thiếu Dương trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn

"Hắn dĩ nhiên ở cuối cùng một sát na nhìn thấu bẫy rập của ta, tuy rằng không kịp cây kéo biến thành bố, nhưng đúng lúc đổi thành năm đấm!"

Lý Diệu giật mình không nhỏ

"Trở lại!"

"Được!"

Hai người lại như là hai đài tinh vi máy móc, tay hình mỗi giây chung biến hóa một lần, mà mỗi một lần biến hóa trước, đều có lượng lớn quan sát, lừa gạt, phản lừa gạt

Bất nhất thì, song phương cái trán đều chảy ra đầy mồ hôi hột, từ ngón tay đến xương bả vai mơ hồ làm đau, hỏa thiêu hỏa liệu

"Hoà nhau! Hoà nhau! Lại là hoà nhau!"

"Song phương các thắng mười một lần, còn lại bảy mươi tám thứ hoà nhau!"

"Này, người có được hay không? Xem người thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi, tay phải hơi run nên đạt đến cực hạn chứ? Không được liền nói, chúng ta chấm dứt ở đây "

"Đùa gì thế, ta mới phát huy năm thành công lực, mới vừa mới bắt quá là làm nóng người mà thôi! Người mới là cung giương hết đà, đã vượt xa người thường phát huy chứ? Nếu như không chịu nổi, không cần miễn cưỡng, ngồi xuống uống chén trà, nói chuyện phiếm là có thể!"

"Phí lời, ta mới phát huy bốn phần mười công lực có điều nhàn rồi tẻ nhạt chơi với người chơi thôi, người còn tưởng là thật? Liền để người mở mang kiến thức một chút, ta phát huy đến 120 % khủng bố a!"

"Không thành vấn đề, tái chiến ba trăm hiệp!"

Lý Diệu một lần nữa đưa tay phải ra, càng làm tay trái đưa ra ngoài, mười ngón giang rộng ra, vô cùng khiêu khích mà nhìn Giang Thiệu Dương

"Một giây đồng hồ biến hóa một lần tay hình, không khỏi quá thật biết điều không bằng một giây đồng hồ ba lần, hơn nữa nhanh tay nhanh mắt hai tay đồng thời quyết đấu, làm sao?"

"Chính có ý đó!"

Giang Thiều Dương ung dung thong thả địa hoạt động vai, trong cơ thể bỗng nhiên nổ ra liên tiếp "Đùng đùng đùng đùng" xương cốt nổ vang, tóc dài không gió mà bay, ánh mắt cực kỳ cuồng nhiệt!

Hai người tọa đang nghỉ ngơi khu nơi sâu xa nhất, là quản chế góc chết

Hết thấy quản chế cùng giám thị nhân viên đều tập trung ở trong trường thi, cũng không có chú ý tới giữa hai người kinh tâm động phách tranh tài

Phòng quản lí trung, hai người bài thi, nhưng là bị chủ khống tinh não phê chữa hoàn thành

Một cái vàng chói lọi điểm, ở màn ánh sáng lên nhảy lên lấp lánh

"931 phân!"

"Giang Thiều Dương thi 931 phân!"

Đồng Lục Kỳ âm thanh mang theo vài phần kinh ngạc lại muốn lại đổ địa quét Chu Nguyệt Cầm một chút

Chu Nguyệt Cầm cười nhạt, vẻ mặt tương đương trấn định, hơi thở hỗn hển, nhưng là tiết lộ ra nội tâm kích động

Đăng kí luyện khí sư thi viết bộ phận, tổng cộng 1000 phân, chỉ cần đạt đến 600 coi như đạt tiêu chuẩn, có thể tiến vào vòng thứ hai

Người bình thường coi như thông qua thi viết, thường thường là dán vào đạt tiêu chuẩn tuyển, thi đậu 700 phân đều xem như là tài năng xuất chúng, có thể cao hơn 800 phân càng là hiếm như lá mùa thu tồn tại

Cho tới 900 phân trở lên?

Đó là ba năm rưỡi cũng chưa chắc ra một cái quái vật cấp tuyển thủ!

Mà năm nay đề thi, độ khó lại là hơi cao

Đồng Lục Kỳ phỏng chừng, coi như mình tự mình lên ngựa, muốn ở bốn cái giờ bên trong bắt được 900 phân trở lên, đều muốn lo lắng hết lòng, cẩn thận ứng đối, còn cần một ít vận may

Đồng Lục Kỳ thở dài, đối với biển sâu đại học sâu không lường được thực lực, chỉ có thể chấp tay chịu thua:

"Thứ mười Giang Thiếu Dương, thực sự là danh xứng với thực, Chu giáo sư, chúc mừng các người biển sâu đại học Luyện Khí hệ, lại ra một con quái vật!"

Chu Nguyệt Cầm rụt rè nở nụ cười:

"Nơi nào cái nào —— "

Lời còn chưa dứt, cổ họng của nàng nhưng như là bị mạnh mẽ chém một đao, cái cuối cùng chữ mạnh mẽ kẹt ở cổ họng bên trong

Mà vẻ mặt của nàng, như là bị người chém một đao khó coi như vậy

Bởi vì là màn ánh sáng mau chóng tiếp lấy liền nhảy ra người thứ hai thí sinh thành tích:

"Đại hoang chiến viện, Lý Diệu, 901 phân!"

Đồng Lục Kỳ cùng Yến Thiên Hòa lập tức ngồi thẳng, liếc mắt nhìn nhau, phân biệt từ đối phương đáy mắt nhìn thấy chính mình khiếp sợ cùng nghi hoặc, lại không hẹn mà cùng địa lén lút nhìn Chu Nguyệt Cầm một chút, phát hiện người mỹ phụ này trở mắt ngoác mồm, có chút không biết làm sao

Hai người lập tức điều ra Lý Diệu bài thi, tiến hành nhân công duyệt lại

"Đề thứ nhất không thành vấn đề "

"Đề thứ hai trả lời rất hoàn chỉnh, mỗi một chi tiết nhỏ đều cân nhắc đến, liền trong đề mục thiết trí một cái tiểu cạm bẫy đều chưa từng lừa hấn, thực làm hoàn mỹ "

"Chính xác, chính xác, lại là chính xác!"

"Đúng là 901 phân, không phải tinh não xảy ra vấn đề!"

Cho tới giờ khắc này, Yến Thiên Hòa rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm, cười đến không ngậm mồm vào được, khóe mắt mỗi một đạo nếp nhăn đều ở lòe lòe toả sáng

901 phân, là bao năm qua đến có thể đếm được trên đầu ngón tay cao phân

Mà Lý Diệu đầu phân địa phương, đều là dính đến tinh anh phái luyện khí lý niệm, tối lạ ít lưu ý nhất một ít phạm trù

Làm một tên cây cỏ phái luyện khí sư, có thể ở một phần lấy tinh anh phái luyện khí lý niệm làm trụ cột bài thi lên, bắt 901 phân

Theo Yến Thiên Hòa, so với Giang Thiệu Dương 931 phân, càng có giá trị!

"Vòng thứ nhất thi viết, kết thúc!"

"Ta đều không thể chờ đợi được nữa, hi vọng vòng thứ hai lập tức bắt đầu rồi, khẳng định là một hồi long tranh hổ đấu a!"

Đồng Lục Kỳ liếc sắc mặt tái xanh Chu Nguyệt Cầm một chút, mỉm cười nói

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Chiến Ý Bảo Táp

Dễ nghe âm nhạc vang lên, trong không khí dập dờn một luồng nhàn nhạt đàn hương, làm cho người ta ngưng thần tĩnh khí cảm giác

Mấy ngàn tên thí sinh từ vỏ trứng trung gian nan bò ra, trên mặt treo đầy uể oải cùng tiều tụy

Không ít người than thở, lắc đầu liên tục

có người phát sinh như trút được gánh nặng rên rỉ, túm năm tụm ba, hướng khu nghỉ ngơi đi

"Năm nay đề thi thực sự quá khó, ta đến cuối cùng mới hoàn thành bảy phần mười đề mục, sợ là thi không lên!"

"Không sai, đề thi này, là một năm so với một năm càng biến thái a!"

"Ta cũng còn tốt, có hai đạo đại đề đều áp trúng rồi, trước đó ôn tập quá đồng loại hình đề mục, nói không chắc có thể thi đậu sáu trăm phân "

"Giang Thiệu Dương quái vật kia, tốt a khuếch đại a, sớm hơn một giờ nộp bài thi, không biết hẳn có thể thi bao nhiêu phân, có thể hay không đột phá tám trăm?"

"Giang Thiệu Dương thi bao nhiêu phân đều là bình thường, có điều còn có một cái gia hỏa cùng hẳn đồng thời nộp bài thi, vậy là ai?"

"Thiệu Dương!"

"Đây là —— "

Khi bọn họ nhìn thấy Giang Thiệu Dương than ở trên khay trà hai tay thì, tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh

Giang Thiệu Dương hai tay lại hồng lại thũng, so với trạng thái bình thường bành trướng ba phần mười, nóng hổi, như là vừa bỏ vào lồng hấp bên trong chừng quá như thế

"Xảy ra chuyện gì?"

Mọi người kinh hãi đến biến sắc

"Không có gì, rất lâu không như thế đã nghiên "

Giang Thiệu Dương chưa hết thòm thèm địa thở dài một hơi, có chút đại ra vẻ mặt trong nháy mắt đã biến thành mãnh liệt phấn khởi, hai mắt lấp lánh có thần, như là ở trong hốc mắt khảm nạm hai viên rạng ngời rực rỡ bảo thạch

"Này, đại gia biết không —— "

Còn có chút biến sâu đại học thí sinh cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ là xem không ít bạn học đều tụ tập ở đây liên xông tới

Một người trong đó mặt mày hớn hở, cười hì hì nói, "Vừa nãy không phải có một cái gia hỏa, cùng Thiệu Dương đồng thời nộp bài thi sao, ta vừa hỏi thăm được, vậy thì là Lý Diệu!"

"Cái gì?"

Lần này tất cả mọi người đều vui vẻ

Lão luyện thành thực bạn học không nhịn được cười, tính tình tương đối nhẹ phù càng là phình bụng cười to, "Không thể nào, tên kia là được được

xưng muốn khiêu chiến chúng ta Lý Diệu? Quá buồn cười đi, liền năm tiếng thi viết đều kiên trì không tới, liền bỏ dở nửa chừng!"

Lý Diệu nhắc theo một cái hồng thuỷ thùng, không chút hoang mang địa đi tới, đối đầu trăm tên biển sâu đại học thí sinh làm như không thấy, xen vào đoàn người

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Vô số đạo ánh mắt bén nhọn trong nháy mắt đem hấn xuyên thùng

Mọi người không ngờ tới cái tên này lại gan to bằng trời, nói ra như vậy ăn nói linh tinh sau khi, còn dám thâm nhập hơn trăm tên "Kẻ địch" trong vòng vây

Tuy rằng nghe nói Lý Diệu phi thường biết đánh nhau, mà đại gia đều là luyện khí sư, là nhả nhận người, không đánh nhau

Nhưng ít ra có thể dùng ánh mắt khinh bỉ hấn, cười nhạo hấn, trêu đùa hấn chứ?

"Cái tên này tới làm gì?"

"Không biết a, trong tay hấn nhắc theo món đồ gì, lạnh lẽo "

"Nghe nói cái tên này rất bạo lực có thể hay không là đến cố ý tìm cớ, cùng chúng ta đánh nhau? Mau tìm giám thị nhân viên!"

Lý Diệu lại như là một cái khát máu cá mập ở trong biển sâu bắn khoăn, tôm tép nhỏ bé dồn dập vì hấn tránh ra một con đường, không người nào dám ở trước mặt hấn ngăn cản bán giây

"Rầm!"

Lý Diệu đi thẳng tới Giang Thiệu Dương trước mặt, đem một đại thùng khối băng ngã vào trên khay trà, sau đó đặt mông ngồi xuống, đem hai tay xen vào khối băng trong núi phát sinh khoan khoái đến cực điểm cảm thán

Hai tay của hắn giống như Giang Thiệu Dương, lại hồng lại thũng, nóng hổi

Giang Thiệu Dương một bên đem hai tay xen vào khối băng trong núi hạ nhiệt độ, một bên chết nhìn chòng chọc Lý Diệu, nói:

"Bạn cùng lứa tuổi bên trong ta trả lại chưa bao giờ từng gặp phải người cao thủ như vậy, trận chiến ngày hôm nay, phi thường thoải mái, có điều đấu nửa ngày, vẫn là cân sức ngang tài, thực sự tiếc nuối!"

"May là, đăng kí luyện khí sư cuộc thi là ba luân, vừa vặn để chúng ta phân ra cao thấp "

Lời vừa nói ra, hết thầy biến sâu đại học thí sinh tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, hóa thành con rối tượng mộc

Mỗi người bề ngoài đều ngơ ngác ngây ngốc, nội tâm nhưng nhắc lên vạn trường sóng to

"Ta, ta nghe lầm chứ?"

"Nguyên lai Giang Thiệu Dương nói tới cao thủ, là được Lý Diệu!"

"Nghe lên, Giang Thiệu Dương đã cùng hắn so qua một hồi, hai người lại là hoà nhau "

"Cái này Lý Diệu thực lực, dĩ nhiên có thể cùng thứ mười Giang Thiệu Dương sánh vai?"

Trong lúc nhất thời, tìm đến phía Lý Diệu mấy trăm đạo ánh mắt, từ xem thường, khinh bỉ, cười nhạo, đã biến thành kinh ngạc, kinh hoàng,

chấn động!

Đang lúc này, bốn phương tám hướng bỗng nhiên vang lên mấy tiếng yếu ớt kinh ngạc thốt lên

Mới vừa rồi còn có chút âm ỉ phòng khách, trong nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch

Bán hình cung trướng lớn khung trên đỉnh, hiện ra một tấm màn ánh sáng lớn, đem mấy ngàn tên thí sinh thành tích từng cái đầu bắn ra

Vượt qua sáu trăm phân thí sinh tên cùng thành tích, tất cả đều dùng tỏa ra ánh sáng lung linh phù văn màu vàng biểu hiện

Thấp hơn sáu trăm phân thí sinh tên cùng thành tích, thì lại dùng hơi chút ảm đạm màu xanh lục phù văn biểu hiện

Ở một nhóm lớn xanh mượt con số bên trong, màu vàng con số thừa thốt

Phần lớn màu vàng con số đều dừng lại ở sáu, bảy trăm trong lúc đó, có thể đột phá bảy trăm phân cực nhỏ

Mà hết thấy con số bên trong, nhưng có hai cái lấy "9" mới đầu con số, hạc đứng trong bầy gà, đặc biệt chói mắt

"Biển sâu đại học, Giang Thiệu Dương, 931 phân!"

"Đại hoang chiến viện, Lý Diệu, 901 phân!"

"Hoắc!"

Văng lạng mười giây đồng hồ phòng khách, lại như là bão táp đến trước nặng nề hải dương, ở quý dị yên tĩnh sau khi, bùng nổ ra sôi trào mãnh liệt năng lượng!

"Giang Thiệu Dương thi 931 phân, thật không hổ là cái gì? Còn có người thi 900 phân trở lên? Lý Diệu? Cái này không thể nào!"

"Lý Diệu! Đến từ đại hoang chiến viện Lý Diệu! Chẳng phải là cái cuồng đồ không biết trời cao đất rộng kia? Hẳn dĩ nhiên thi 900 phân trở lên!"

"Ta nhớ tới cái tên này thật giống là cùng Giang Thiệu Dương đồng thời nộp bài thi, hai người đều sớm hơn một giờ, không nghĩ tới thực lực của hắn mạnh như vậy, không trách dám ăn nói ngông cuồng!"

"Quái vật! Hai cái đều là quái vật!"

Biển sâu đại học các thí sinh, càng là chịu đến cực kỳ mãnh liệt đả kích

Bọn họ nhìn mình tội nghiệp sáu, bảy trăm phân, lại một lần một lần nhìn Lý Diệu lờ lờ toả sáng 901 phân, làm sao đều không thể tin được, ở trong lòng một lần lại một lần hỏi mình, có hay không con mắt cùng lỗ tai đồng thời xảy ra vấn đề?

"Vòng thứ nhất người thắng "

Lý Diệu bình tĩnh mà nói, đối với kết quả này cũng không ngoài ý muốn

Hắn là đã con đường xuất thân, nói lý lẽ luận vững chắc trình độ, làm sao không thể vượt qua Giang Thiệu Dương như vậy gia học uyên thâm học viện phái thiên tài

30 phân chênh lệch, rất bình thường

"Ta thắng mà không vẻ vang gì "

Giang Thiệu Dương thản nhiên thừa nhận, "Ra đề mục người có không ít đều là biển sâu đại học nhất hệ, ta đối với bọn họ ra đề mục phong cách hết sức quen thuộc, có thể thi ra 900 phân trở lên là chuyện đương nhiên,

mà người đến từ đại hoang chiến viện, luyện khí lý niệm có chỗ bất đồng, dĩ nhiên có thể thi ra 900 phân trở lên?"

"Cường! Người thật sự rất mạnh!"

"Ta càng ngày càng chờ mong ở sau đó hai vòng tranh tài trung, đem người cường giả như vậy, triệt để đánh bại!"

Đăng kí luyện khí sư cuộc thi ba luân trong lúc đó, cũng chẳng có bao nhiêu thời gian nghỉ ngơi

Này vừa là tri thức cùng kỹ xảo so đấu là tinh thần cùng ý chí tranh tài

Vòng thứ nhất thi viết kết quả công bố sau khi, thất bại thí sinh ở quân đội dưới sự chỉ huy âm u rời khỏi sàn diễn, đến quân đội chuyên môn chuẩn bị nhà nghỉ bên trong nghỉ ngơi

Còn lại 844 tên thí sinh, nhưng là lần nữa tiến vào trường thi, lại một lần nữa ngồi ở vô trứng hình dạng cuộc thi khoang trung

Theo vô trứng lên phù văn từng cái lóe sáng, cuộc thi khoang chìm vào lòng đất, đem thí sinh đưa vào to lớn trụ sở dưới mặt đất

Một gian quy mô lớn lao trong phòng huấn luyện, chỉnh tề sắp xếp hơn một nghìn toà luyện khí lô mô phỏng khí

Loại này mô phỏng khí chỉ có mười mấy tấm màn ánh sáng tạo thành vòng tròn khổng lồ chế giao diện, cũng không có liên tiếp chiếm diện tích khổng lồ luyện khí lô hệ thống

Tính toán lực siêu cường tinh não có thể mô phỏng ra luyện khí lô trung phát sinh các loại phức tạp tình hình, thậm chí mô phỏng ra mấy ngàn trồng rắc rối phức tạp trực trặc

Mà thí sinh muốn làm, là được bài trừ hết thầy trực trặc, xong thành vài trăm hạng luyện khí nhiệm vụ

Mỗi thành công hoàn thành một hạng nhiệm vụ, sẽ thu được tương ứng điểm, tự động một cộng ở trong vòng năm tiếng hoàn thành một ngàn phân, coi như thông qua vòng thứ hai, có thể tiến vào cuối cùng "Thực chiến kiểm tra" phân đoạn

"Tích tích!"

Lý Diệu trước mặt, vòng tròn khổng lồ chế giao diện như hồ điệp sắc sỡ hai cánh, chậm rãi triển khai

Vòng thứ hai mô phỏng luyện khí kiểm tra, bắt đầu!

Trong nháy mắt, mới vừa rồi còn là màu xanh nhạt khổng lồ chế giao diện biến thành hỏa thiêu hỏa liệu màu da cam, các hạng tính năng chỉ tiêu điên cuồng loạn động, bỗng nhiên tiêu thăng đến cực hạn, bỗng nhiên hạ thấp linh

Một cái màu đỏ tươi như máu nhắc nhở tin tức đột nhiên trồn ra, cho thấy này đài "Luyện khí lô" chính nơi đang nổ biên giới!

Hạng thứ nhất thử thách, tìm ra luyện khí lô sắp nổ tung nguyên nhân, thông qua khổng lồ chế giao diện, bài trừ hết thầy trực trặc, khôi phục trạng thái bình thường!

Vừa lên tay là được độ khó siêu cao đề mục, không ít thí sinh phát sinh tuyệt vọng kinh ngạc thốt lên

Lý Diệu nhưng là chiến ý bão táp, hơi hơi sưng đỏ hai tay, phảng phất quần quanh Hồng Liên bình thường hỏa điểm!

Phòng quản lí trung, mười mấy tấm màn ánh sáng biểu hiện tất cả đều là Lý Diệu cùng Giang Thiểu Dương luyện khí hình ảnh

Hai người phong cách cùng thủ pháp tuy rằng có chỗ bất đồng, nhưng có một cái điểm giống nhau

Nhanh, điện quang hỏa thạch nhanh!

Ba tên kiến thức rộng rãi thâm niên luyện khí sư, không nói một lời, lẳng lặng mà nhìn hai tên quái vật cấp thí sinh quyết đấu đỉnh cao, nhìn ra mồ hôi đầm đìa, nội tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh

Làm hai người đều tiến vào như si như cuồng trạng thái, đưa tay tốc tiêu đến cực hạn sau khi, Đồng Lục Kỳ rốt cục không nhìn được, sáu chỉ lau một vết mồ hôi lạnh, rên rỉ nói:

"Hiện tại tiểu thanh niên thực sự là không được, hai người bọn họ, đều không vượt qua 20 tuổi chứ?"

"Đối thành là 20 tuổi ta, đến mười cái cũng không đủ bọn họ nhét răng!"

Chủ khống tinh trong đầu, hai người điểm bị chuyển hóa thành hai đạo đường tiến độ, phi thường trực quan địa biểu hiện ở ba tên quan chủ khảo trước mắt

Theo một hạng hạng nhiệm vụ hoàn thành, hai người đường tiến độ người truy ta, cực tốc bão táp!

Rốt cục ——

Ba giờ năm mươi hai phân ba mươi bảy giây sau, Lý Diệu đường tiến độ đột nhiên một chạy, đột phá điểm cuối, trước tiên bắt một ngàn phân!

Hai phần lẻ chín giây sau khi, Giang Thiểu Dương đường tiến độ mới khoan thai đến muộn

"Vòng thứ hai, là người thắng "

Mô phỏng trong phòng huấn luyện, vô số thí sinh hãy còn rơi vào rắc rối phức tạp nhiệm vụ bên trong không thể tự kiểm chế, bận bịu đặc thủ chân rút gân, miệng sùi bọt mép

Lý Diệu cùng Giang Thiếu Dương, nhưng là lẳng lặng mà đối lập

"Phía trước hai vòng, chúng ta lại đánh ngang tay "

"Có điều người và ta đều phi thường rõ ràng, bất luận thi viết vẫn là mô phỏng luyện khí, đều chỉ là tế nhạ game thôi "

"Vòng thứ ba, thực chiến kiểm tra, mới thật sự là tranh tài!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Cạm Bẫy Tầng Tầng Cuộc Thi

342 tên thí sinh, lên tàu to lớn thang máy, tiếp tục hướng về sâu thẳm dưới nền đất tiến quân

Thang máy lại như là một cái to lớn kim loại mâm tròn, dựa vào phản trọng lực phù trận, vô thanh vô tức địa ở trong bóng tối trượt

Mâm tròn biên giới cân bằng phù trận phát sinh yếu ớt lam quang, chiếu rọi ra từng cái từng cái uế oải cực kỳ khuôn mặt

Liên tục mười mấy tiếng, đại não đều ở siêu cao tốc vận chuyển bên trong, mặc dù thí sinh đều là thực lực mạnh mẽ người tu chân, cũng có chút không chịu nổi

Các thí sinh phân biệt rõ ràng địa chia làm hai cái tập đoàn

340 tên thí sinh ngồi ở vòng tròn lớn bàn rìa ngoài, tạo thành một cái vòng tròn lớn hoàn

Mà tâm nơi, chỉ có hai tên thí sinh

Lý Diệu cùng Giang Thiếu Dương

Hai người quái vật cấp bậc điên cuồng biểu hiện, chấn động tất cả mọi người, đại gia không tự chủ được địa đi hai người rất xa, chỉ lo quấy rối này hai con quái vật quyết đấu

Lại như là ở ngàn tỉ năm trước hồng hoang, hai con bá vương long chính đang đối đầu, sẽ không có bất kỳ sinh linh, dám to gan chặn ở tại bọn hắc trung gian

Bất nhất thì, trước mắt mọi người một hoa

Thang máy rốt cục phá tan hắc ám, chìm vào lòng đất ngàn mét bên dưới

Mà trước mắt hùng hồn bao la cảnh tượng, nhưng là khiến tất cả mọi người hô hấp vì đó hơi ngưng lại

Bọn họ thân ở với một cái cực kỳ to lớn dưới nền đất dung trong động

Ngẩng đầu vọng, khoảng cách che kín thạch nhũ động đá đỉnh chớp đã có mấy trăm mét khoảng cách

Hướng phía dưới vọng, vẫn là đen sì sì một mảnh, căn bản nhìn không thấy đáy

Hướng bốn phía vọng, hiện hình trụ hình động đá, đường kính vượt qua một kilomet, bốn phía trên vách đá bố đầy người công đào bới, lên tới hàng ngàn, hàng vạn cái hang động

Tổ ong, nơi này lại như là một cái to lớn sắt thép tổ ong bên trong

Còn hắc môn có điều là tối nhỏ bé con kiến

Mặc dù là to lớn thang máy, ở chìm vào động đá sau khi, biến thành một chiếc thuyền đơn độc, bốn phía còn có vô số hơi phát sáng kim loại mâm tròn bay tới phi, hiện ra một mảnh cảnh tượng bận rộn

"Đây chính là quốc gia sức mạnh!"

"Chỉ có động viên một cái quốc gia, hơn trăm ức người sức mạnh, mới có thể trong lòng đất kiến tạo ra như vậy ầm ầm sóng dậy thế giới!"

"Cũng chỉ có loại sức mạnh này, mới có thể cùng Biển vô tận trung ngàn tỉ yêu ma chống lại!"

Lý Diệu trong lòng cảm khái ở cảm nhận được chính mình nhỏ bé đồng thời, cũng vì chính mình là như vậy một cái mạnh mẽ quốc gia một thành viên, mà cảm thấy sâu sắc tự hào

Mâm tròn tốc độ trì hoãn, hướng về một chỗ phản xạ ánh kim loại vách đá phi

Hai đạo đom đóm bình thường điểm sáng từ dưới nền đất vực sâu trung phiêu lên phi chống đỡ mâm tròn bên cạnh

Nhưng là hai tên sau lưng cắm vào kim loại cánh chim binh lính

Hai tên trong tay binh lính phân biệt cầm một bộ pháp bảo, thả ra hồng quang, bao phủ lại vòng tròn lớn bàn

"Tích tích!"

Chói mắt hồng quang đã biến thành nhu hòa màu xanh lục, tất cả mọi người thân phận đối chiếu xong xuôi

Trên vách đá, nhân công đào bởi mấy trăm cái hang động ở ngoài nguyên bản có lạnh như băng kim loại cửa lớn phong tỏa, lúc này tất cả đều vô thanh vô tức địa tránh thoát

Vòng tròn lớn bàn lên lên xuống xuống, đem tất cả mọi người đều dựa theo thi hào, đưa đến đối ứng trong huyết động

Lý Diệu hít sâu một hơi, nhanh chân đi tiến vào thuộc về mình hang động, kim loại cửa lớn ở phía sau chậm rãi khép lại

Cửa ải cuối cùng!

Lý Diệu tò mò đánh giá hàng động, bốn phía trang hoàng hân hết sức quen thuộc, đây là một cái xe duy tu, mặt sau trả lại ở lại một gian loại nhỏ luyện khí thất cùng một cái vật liệu nhà kho, chim sẻ tuy nhỏ ngũ tạng đầy đủ

"Tích tích!"

Cuộc thi tinh não phát sinh tin tức, thực chiến kiểm tra phân đoạn đề mục, là ở trong hai mươi bốn giờ, lợi dụng xe duy tu bên trong phương tiện cùng nguyên liệu, sửa chữa tốt a một đài con rối chiến thú, để nó khôi phục chỉ ít 90 % sức chiến đấu

"Duy tu loại hình nhiệm vụ?"

Lý Diệu vui vẻ, này không phải vừa vắn đụng vào trên lưỡi thương của hân sao?

Xe duy tu bên trong góc, dùng vải dầu bao trùm một đoàn hình thể không lớn đồ vật, Lý Diệu một cái xốc lên, trước mắt nhưng là sáng ngời

"Huyền lang?"

Con rối chiến thú cùng Lý Diệu một năm trước ở sơn thôn nhỏ duy tu quá "Bò gỗ ngựa gỗ" tương tự, là một loại dùng tinh não khống chế, có nhất định tự chủ năng lực hoạt động nhân tạo linh giới

Huyền lang, chính là đàn sói cốc ở ba mươi ba năm trước luyện chế một loại con rối chiến thú

Bởi vì là thiết kế ra sắc tính năng ưu dị, bị quân đội lượng lớn chọn mua

Loại này con rối chiến thú, lợi dụng phỏng sinh học nguyên lý, thiết kế lên tham khảo không ít lang loại cùng báo loại yêu thú ngoại hình đặc thù,

toàn thân hẹp dài, hiện lưu tuyến hình động tác nhanh nhẹn, tốc độ thật nhanh, thích ứng các loại địa hình phức tạp, đặc biệt thích hợp thảo nguyên cùng trong rừng rậm chiến đấu, mặc dù ở chót vót trên sơn nham, đều có thể leo lên như thường

Huyền lang thuộc về loại nhẹ chiến thú, thân dài 1 46 mét, tổng trọng lượng 156 33 kg, thân thể hai bên phân biệt chở khách ưỡn một cái loại nhẹ tinh từ pháo, bụng còn có thể cộng quả một cái phi kiếm phóng ra hệ thống, mang theo thập nhị chi loại nhỏ phi kiếm, rất lớn tăng cường viễn trình hỏa lực

Ngoài ra, nó trước sau chi cuối cùng, phân biệt dùng siêu cường hợp kim chế tạo bốn con rung động trảo, miệng đầy cương răng cắn xé lực là cực cường, trong cổ họng còn có một bộ súng phun lửa, ở hỏa điểm phù trận khởi động, có thể bắn nhanh ra một ngàn độ trở lên viêm lưu, đem kẻ địch trong nháy mắt hóa thành tro hôi

Huyền lang có hai loại tác chiến hình thức

Vừa có thể ở khoảng cách gần lên, do binh sĩ hoặc là người tu chân điều khiển từ xa

có thể trước đó đưa vào đại thể mục tiêu, như là "Tuần tra", "Thủ vệ", "Tự do săn giết", sau đó do huyền lang bên trong trí tinh não khống chế, tự mình tác chiến

Huyền lang vừa xuất hiện, lập tức thay thế được không ít quân khuyến loại linh thú địa vị, trở thành quân đội, đặc biệt lính trinh sát yêu nhất

Cho đến ngày nay, quân đội một cái tiêu chuẩn trinh sát tiểu đội, là được do hai tên lính trinh sát cùng một con huyền lang tạo thành

Có điều Lý Diệu Nhân trước con này huyền lang, tình huống nhưng là có chút không ổn

Nó tựa hồ đang khoảng cách xa lên, ăn yêu thú một cái axit công kích, kim loại thể xác bị ăn mòn đến thủng trăm ngàn lỗ, không ít liên tiếp chỗ yếu tinh tuyến đều ăn mòn đứt đoạn mất

Sau đó lại cùng hung tàn yêu thú triển khai vật lộn, đầu một bên sâu sắc ao hãm, thân thể xả cái vụn vặt, bốn cái giữa hai chân có ba cái bẻ gãy, trong đó hai cái chân trước cùng thân thể trong lúc đó, chỉ có mấy cái tội nghiệp tinh tuyến trả lại liên tiếp

Bụng càng bị móc ra một cái nhìn thấy mà giật mình lỗ thủng lớn, không ít điều khắc then chốt phù trận tinh phiến cùng bộ phận đều không cánh mà bay, còn lại cũng đều bị axit ăn mòn đến loang lỗ bác bác, vận chuyển mất linh

Ngoại trừ một cái đặc chủng hợp kim luyện chế xương sống trả lại hoàn hảo không chút tổn hại ở ngoài, con này huyền lang hầu như ở vào báo hồng biên giới

Đối với Lý Diệu tới nói, này nhưng là tư không nhìn quen tình cảnh

Bất kể là ở pháp bảo phần mộ, vẫn là ở đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ bỏ dỡ trung, 90 % pháp bảo đều ở báo hồng biên giới, thậm chí hoàn toàn báo hồng

Vậy thì như thế nào?

Trả lại không phải là bị hấn từng điểm từng điểm địa chữa trị như lúc ban đầu, thậm chí so với trước kia càng mạnh mẽ hơn

Này đài huyền lang hoàn toàn không phải hấn duy tu quá tối rách nát pháp bảo

Lý Diệu chà xát tay, tập trung tinh thần, vùi đầu vào căng thẳng duy tu bài tập trung

Bước thứ nhất là được đem huyền lang hết thảy cấu kiện mở ra, nhìn cái nào cấu kiện có thể bảo lưu cái nào nhất định phải duy tu, cái nào liền duy tu giá trị cũng không có, chỉ có thể nhiều mới luyện chế

"Ồ?"

Làm Lý Diệu bỏ ra mười một phút, hoàn thành 80 % tháo dỡ công tác sau khi, chợt phát hiện một cái vô cùng bí mật vấn đề

Trong tay hãn là huyền lang hoàn hảo không chút tổn hại xương sống

Nhưng khớp xương trong lúc đó tiếng ma sát, nhưng là làm hãn cảm nhận được một tia vi diệu dị dạng

Hãn không chút do dự, xếp lên ngón tay, hướng thứ hai mươi hai tiết xương sống nhẹ nhàng đập, cẩn thận lắng nghe kim loại rung động âm thanh, ở trong não vực phác hoạ ra một bộ rắc rối phức tạp tiết diện

"Thứ hai mươi số hai xương sống, có vấn đề!"

"Tuy rằng bề ngoài nhìn xem hoàn hảo không chút tổn hại, đang nhận được qua vài lần mãnh liệt va chạm, bên trong từ lâu che kín mắt thường không cách nào phân biệt nhỏ bé khe hở, đạt đến kim loại mật nhọc cực hạn!"

"Chỉ cần lại tới một lần nữa cao tốc va chạm không, không cần va chạm, chỉ cần này đài huyền lang lại tiến hành một lần siêu cao tốc vận động trung gấp đình biến hướng, đoạn xương này sẽ hoàn toàn nổ tung!"

Lang, có đồng đầu thiết vĩ đập hũ eo câu chuyện, phần eo là nhược điểm trí mạng

Huyền lang loại này con rối chiến thú cũng giống như vậy, vì theo đuổi tốc độ cùng sự linh hoạt, hình thể hiện lưu tuyến hình, liên tiếp thân thể

trước sau phần eo đồng dạng là yếu ớt nhất vị trí, hầu như liền dựa vào xương sống đến chống đỡ

Hơn nữa cùng lang loại yêu thú không giống huyễn lang thân thể hai bên trả lại cộng mang theo tinh từ pháo, nổ súng thì lực đàn hồi, tương tự sẽ cho phần eo mang đến áp lực cực lớn

Mà thứ hai mươi hai khối xương sống, vừa vặn ở vào phần eo là then chốt trung then chốt, một khi nổ tung, tương đương với nửa người dưới bại liệt, trong nháy mắt đánh mất 95 % sức chiến đấu!

"Xem ra, đây là một cái bẫy a "

"Mới nhìn, con này huyễn lang thùng trăm ngàn lỗ vụn vặt, thương tích khắp người nhưng những thứ này đều là vấn đề nhỏ "

"Nơi này không nhìn thấy ám thương, mới thật sự là vết thương trí mệnh!"

"Nếu như đến thăm duy tu ở bề ngoài những kia thương, mà quên xương sống ám thương, coi như bề ngoài rực rỡ hẳn lên, không chịu nổi thực chiến thử thách, đến sân kiểm tra lên, tùy tiện làm mấy cái cao tốc động cơ, eo liền đứt rồi!"

Lý Diệu khẽ mỉm cười, nếu phát hiện vấn đề, đón lấy liền dễ làm

Hắn nhiều lần kiểm tra hai lần, xác nhận chỉ có này một cái bẫy, sau đó đi vào vật liệu nhà kho, tìm kiếm duy tu cần thiết vật liệu

Rất nhanh, hắn phát hiện thứ hai vấn đề trí mạng

"Này không phải tử kim thái, mà là phối hợp tử kim thái!"

Tử kim thái là một loại kim loại hiếm, là luyện chế huyễn lang xương sống sử dụng đặc thù hợp kim, ắt không thể thiếu một loại nguyên liệu, có

thể tăng lên cực lớn đặc thù hợp kim cường độ

Phối hợp tử kim thái, nhưng là tử kim thái khoáng trung một loại vô cùng quý dị phối hợp kim loại

Tuy rằng bề ngoài, màu sắc, tính chất cùng chân chính tử kim thái cách biệt không có mấy, tính chất nhưng có một ít sai biệt, căn bản là không có cách tăng lên hợp kim cường độ

Vật liệu trong kho hàng gửi một ít phối hợp tử kim thái, nhưng không có bán khắc chân chính tử kim thái!

"Đây là khác một cái bầy sao?"

"Muốn kiểm tra thí sinh nhãn lực, xem chúng ta có hay không có thể phân biệt ra được tử kim thái cùng phối hợp tử kim thái?"

"Không có tử kim thái, liền không có cách nào luyện chế ra mới xương sống "

Lý Diệu ngồi xếp bằng ở vật liệu trong kho hàng ương, ngón tay nhẹ nhàng đánh mặt đất, lẳng lặng mà suy tư

Phòng quản lí trung, ba tên quan chủ khảo nhìn từng người từng người nhẹ răng trợn mắt, chăm chú suy nghĩ thí sinh, tất cả đều toát ra quái lạ ý cười

"Các người nói, này hơn 300 tên thí sinh trung, đến tốt cùng có bao nhiêu người có thể phát hiện huyệt lang xương sống lên cạm bẫy, coi như phát hiện, lại phải bao lâu mới có thể ý thức được, chúng ta cung cấp chính là phối hợp tử kim thái, nhưng 'Đã quên' cung cấp chân chính tử kim thái?"

Đồng Lục Kỳ cười hỏi

Yến Thiên Hòa khẽ mỉm cười, đang muốn mở miệng, ngay chính giữa một tấm màn ánh sáng bỗng nhiên loé lên đến

Có một tên thí sinh, phát sinh trò chuyện thỉnh cầu

"Xin hỏi, tại sao vật liệu trong kho hàng, không có duy tu huyền lang nhất định tử kim thái?"

Màn ánh sáng trung, Giang Thiếu Dương vô cùng tinh táo hỏi

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Đến Tột Cùng Là Quái Vật Gì Đây!

Lúc này, khoảng cách vòng thứ ba kiểm tra bắt đầu, có điều ba mươi một phân bốn mươi hai giây ๓,

Ba tên quan chủ khảo hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Giang Thiếu Dương nhanh như vậy liền nhìn thấu đề thi trung hai cái cạm bẫy, quyết định thật nhanh liền hướng bọn họ đưa ra nghi vấn

Như vậy nhãn lực, thủ pháp, đối với vật liệu quen thuộc trình độ, tư duy nhanh nhẹn tính, đều là siêu nhất lưu!

Chu Nguyệt Cầm cười đến đầy mặt phát sáng, lập tức nói:

"Được rồi, chúng ta lập tức hướng về người cung cấp tử kim thái!"

Này nói cạm bẫy, nguyên bản cũng chỉ là vì mê hoặc một hồi thí sinh, đương nhiên không thể thật sự không cung cấp tử kim thái, để bọn họ không cách nào hoàn thành duy tu bài tập

Dựa theo chỉ có ba tên quan chủ khảo biết đến quy tắc, chỉ cần thí sinh lớn mật đưa ra nghi vấn, liền có thể được tử kim thái

Có thể liền phá hai quan, tiến vào cuối cùng phân đoạn thí sinh, không có chỗ nào mà không phải là luyện khí sư trung người tài ba

Này hai đạo cạm bẫy cũng không thể giấu diếm được tất cả mọi người

Đi ngang qua hơn một giờ cẩn thận sau khi kiểm tra, không ít người đều phát hiện thứ hai mươi số hai xương sống ám thương

Nhưng trong đó phần lớn người, đều cảm ở thứ hai chạm bấy lên

Tử kim thái là một loại hiếm thấy kim loại hiếm, mà phối hợp tử kim thái càng là tầm thường luyện khí sư sẽ không quan tâm vô dụng vật liệu

Vật liệu trong kho hàng cố ý không có đánh dấu các chủng tài liệu tên gọi, là được muốn nói dối thí sinh phán đoán, để bọn họ cho rằng đây chính là chân chính tử kim thái

Đương nhiên, đem phối hợp tử kim thái tập trung vào luyện khí lô sau khi, sản sinh hỏa diễm cùng linh năng phản ứng, cùng chân chính tử kim thái tuyệt nhiên không giống

Phần lớn thí sinh trực đến một bước này, mới như vừa tỉnh giấc chiêm bao, ý thức được vật liệu có vấn đề, hướng về cuộc thi tổ đưa ra nghi vấn

Những người này đều chiếm được chân chính tử kim thái

Nhưng lượng lớn thời gian quý giá, liền uổng phí hết rơi mất

Còn có một nhóm người từ đầu tới đuôi cũng không có ý thức được thứ hai mươi số hai xương sống chạm bấy, bọn họ đang toàn lực ứng phó, mồ hôi đầm đìa địa giải quyết mặt ngoài vấn đề vậy những người này nhất định phải thất bại tan tác mà quay trở về

Mấy trăm cái xe duy tu trung cảnh tượng ở màn ánh sáng lên từng cái né qua

Ngay chính giữa màn ánh sáng nhưng vẫn không có biến ảo, cho thấy hai cái xe duy tu bên trong tình huống, phân biệt là hai tên được quan tâm nhất thí sinh

Cái thứ nhất tự nhiên là Giang Thiếu Dương

Khi chiếm được chân chính tử kim thái sau khi, hắn đang lấy sách giáo khoa bình thường hoàn mỹ trình tự cùng thủ pháp, cẩn thận tỉ mỉ địa tiến hành luyện chế, đánh bóng cùng duy tu

Động tác của hắn như thủy ngân cuộn cuộn trên mặt đất, gió thổi không lọt lại có một loại nước chảy mây trôi vẻ đẹp

Nhìn hắn luyện khí, như uống rượu ngon, làm cho người ta vui tai vui mắt, tuyệt không thể tả cảm giác, khiến người ta không đành lòng đưa mắt dời bán giây

Thứ hai, là Lý Diệu

Lý Diệu không nhúc nhích, ngồi xếp bằng ở vật liệu trong kho hàng ương, như lão tăng nhập định bình thường lẳng lẳng mà suy nghĩ

Ba tên quan chủ khảo tử quan sát kỹ, mới phát hiện hắn đỉnh đầu bốc lên nhàn nhạt bạch khí

Đầu óc của hắn chính ở vào siêu cao tốc vận chuyển cực hạn trong trạng thái

"Hắn đến tốt cùng đang làm gì a? Tại sao trả lại không đưa ra nghi vấn?"

Trải qua trước hai vòng cuộc thi có tính chấn động sau khi biểu diễn, dù cho là xem Lý Diệu tối không hợp mắt Chu Nguyệt Cầm, đối với thực lực của hắn có cực cao đánh giá

Lấy hắn ở trước hai vòng biểu hiện ra trình độ, hai người này Tiểu Tiểu hoa châu, căn bản không gạt được hắn

Hắn nên ngay lập tức liền đưa ra nghi vấn a, làm sao ngơ ngác ngây ngốc lâu như vậy?

Ba tên quan chủ khảo hai mặt nhìn nhau, trong lòng bốc lên 10 ngàn cái chào hỏi

Bọn họ cũng không có ý thức đến, Lý Diệu cái này xuất thân từ pháp bảo phần mộ dã con đường luyện khí sư cùng phần lớn bình thường luyện khí sư, ở phương thức tư duy lên tồn tại rất lớn sai biệt

Nếu như luyện khí sư, coi như là Giang Thiếu Dương thiên tài như vậy, thuở nhỏ tiếp thu đều là học viện phái chính thống giáo dục

Vật liệu đủ mới có thể mở bắt đầu luyện khí, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa

Ở tại bọn hắn trưởng thành trong hoàn cảnh, lão sư, trưởng bối, công nhân viên, tự nhiên sẽ vì bọn họ chuẩn bị kỹ càng các chủng tài liệu dù cho một chốc không tìm được, chỉ cần động động thủ chỉ, thông qua linh vồng mua là được rồi

Đối với những này ở nhà ấm bên trong trưởng thành bình thường luyện khí sư tới nói, khuyết thiếu một chủng tài liệu, vậy thì lập tức đem loại vật liệu này phối tề chẳng lẽ còn có loại thứ hai lựa chọn?

Lý Diệu nhưng không như thế

Tàn khố cực kỳ pháp bảo phần mộ, không phải là gió êm sóng lặng trường học, dù cho vì một tiểu Lũ cường hóa hợp kim, đều có thể đánh cho vỡ đầu chảy máu, làm sao có khả năng tập hợp hết thảy vật liệu, lại bắt đầu duy tu?

Có cái gì, liền lấy cái gì, cái nào sợ không có thứ gì, dùng cây côn gỗ thay thế, để pháp bảo miễn cưỡng vận chuyển lên, coi như chỉ vận chuyển

ba giây đồng hồ, nói không chắc đều có thể lợi dụng này ba giây đồng hồ thời gian, làm thịt một tên kẻ địch!

Đây chính là Lý Diệu phương thức tư duy

Vì lẽ đó, khi hãn phát hiện vật liệu bên trong thiếu hụt mấu chốt nhất tử kim thái sau khi, tuy rằng nhìn ra đây là một cái bẫy, nhưng không có nói ra nghi vấn

Ở hãn nghĩ đến, nếu vòng thứ ba tiêu bản "Thực chiến kiểm tra", ở trong thực chiến, các chủng tài liệu thiếu hụt, không phải không thể bình thường hơn được sao?

Giả thiết hãn chính đang một chỗ tiền tuyến lâm thời duy tu đứng ở giữa, bốn phía bị yêu thú bao quanh vây nhốt, duy tu đứng ở giữa tử kim thái vừa vận dùng hết, vậy làm sao bây giờ?

Lẽ nào cầu yêu thú đình chiến nửa ngày, chờ phía sau đem tử kim thái vận chuyển lên, song phương lại mở đánh?

Làm sao có khả năng!

"Ta rõ ràng, vòng thứ ba kiểm tra mục đích thực sự, là được khảo sát chúng ta trường thi năng lực ứng biến, nhìn chúng ta có hay không có thể đang không có tử kim thái tình huống, đem huyền lang sửa tốt!"

"Nghe lên, khá có khó khăn a!"

"Có điều đăng kí luyện khí sư, vốn là Tu Chân Giới lợi hại nhất nghề nghiệp một trong, một vòng cuối cùng, độ khó cao điểm cũng bình thường!"

Lý Diệu vỗ một cái trán, tự cho là nhìn thấu tất cả

Hãn không do dự nữa, một cách hết sức chăm chú mà suy nghĩ lên

Không có tử kim thái, liền không cách nào luyện chế thứ hai mươi số hai xương sống, ở thiếu hụt một tiết xương sống tình huống, dù cho miễn cưỡng chữa trị huyền lang, sự linh hoạt cùng tốc độ đều sẽ mất giá rất nhiều, căn bản không thể khôi phục 90 % sức chiến đấu

Xem ra, lại muốn phát huy hãn phát điên ma cải skill, đối với toàn thể kết cấu tiến hành một phen to lớn cải biến

Lý Diệu liếm môi một cái, trong con người tơ máu trong nháy mắt đã biến thành nhảy lên hỏa diễm, phảng phất lại trở về cải tạo quá a một hình luyện khí lô, những kia hôn thiên ám địa thán ngày

Tuy rằng huyền lang là một loại phi thường kinh điển loại nhẹ chiến thú, nhưng Lý Diệu đối với nó luyện chế dòng suy nghĩ cùng kết cấu thiết kế, vẫn là rất có vị từ

Huyền lang là một loại điển hình, lấy tinh anh phái luyện khí lý niệm thiết kế ra được pháp bảo

Tuy rằng chỉ mặt số liệu vô cùng mạnh mẽ, ở trên chiến trường xác thực phát huy ra chiến lực mạnh mẽ thế nhưng quá mức cường điệu tốc độ cùng nhanh nhẹn tính, dẫn đến phần eo yếu đuối vấn đề vẫn không cách nào giải quyết, bị yêu thú nhào cản mấy lần, xương sống rất dễ dàng nổ tung

Kết quả là là cư cao không xuống trực trặc suốt

Trước mắt Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới cũng không có bạo phát chiến lược mức độ đại quyết chiến, chỉ là quy mô nhỏ tập kích chiến cùng tao ngộ chiến, loại này trực trặc suốt vẫn là có thể tiếp thu

Nhưng là một khi bạo phát đại quyết chiến, ở tài nguyên cùng nhân viên sửa chữa đều vô cùng khan hiếm tình huống, huyền lang khuyết điểm sẽ bị vô hạn phóng to

Làm một có trống thú tư duy game, Lý Diệu bình thường nhàn rỗi không chuyện gì thì, rất yêu thích tùy tiện tìm vài tờ kinh điển pháp bảo kết cấu Đồ đi ra, ở trong đầu huyền muốn như thế nào đối với bọn họ tiến hành "Ma cải "

Huyền lang luyện chế ra đến đã hơn ba mươi năm, kết cấu Đồ cũng không phải là cơ mật quân sự, ở đại hoang chiến viện liền có thể tìm được, Lý Diệu trước đây cũng nghĩ tới mấy bộ huyền lang cải trang phương án không nghĩ tới hôm nay vừa vận dùng tới

"Dùng cái nào một bộ phương án đây?"

"Quên đi, dù sao cũng là như thế nghiêm túc cuộc thi, ổn thỏa để, hay là dùng an toàn nhất, bảo thủ nhất, tối gần bước một bộ tốt rồi!"

Lý Diệu bỗng nhiên đứng dậy, hai con mắt lóe sáng, chuẩn bị làm một vỡ lớn!

Mà ở phòng quản lí trung khi hắc bắt đầu rồi điên cuồng biểu diễn thì, từng cái từng cái khó mà tin nổi phân đoạn tất cả đều hóa thành ba tên quan chủ khảo ngạc nhiên nghi vấn:

"Hắc, hắc đang làm gì a, tại sao đột nhiên như phong tự ma địa vẽ nhiều như vậy kết cấu Đồ cùng linh năng vận hành Đồ? Chỉ có điều duy tu một đài huyền lang mà thôi, cần họa nhiều như vậy Đồ sao?"

"Ồ, hắc dĩ nhiên chọn nhiều đến 142 chủng tài liệu? Duy tu huyền lang, rõ ràng chỉ cần chín mươi bảy chủng tài liệu liền được rồi a!"

"Hắc luyện chế ra đến cấu kiện đáng vẽ là lạ không phải huyền lang tiêu chuẩn cấu kiện, thực sự là đoán không ra ý nghĩ của hắc "

"Hắc đem luyện khí lô đều dỡ xuống!"

"Không thể nào, hãn dĩ nhiên đem luyện khí lô lên không ít cấu kiện, đều cường hóa đến huyền lang trên người, liền pháp bảo đơn nguyên cũng không có buông tha!"

"Này loại hành vi này không tính làm trái quy tắc sao? Cái gì, không làm trái quy tắc? Thí sinh có thể sử dụng xe duy tu bên trong tất cả phương tiện?"

"Hơn nữa hãn chính đang lắp ráp vật này, ta thấy thế nào, cũng không thấy là một đài huyền lang a!"

Rốt cục ——

Cuộc thi kết thúc!

Làm kiệt sức địa các thí sinh, kéo gần như mất cảm giác thân thể, ở lại duy tu tốt huyền lang đi ra hang động thì, dồn dập bị vòng tròn lớn bàn trung ương kinh người kiệt tác rung động thật sâu

Đó là một đài toàn thân màu xanh quân đội huyền lang, mơ hồ tỏa ra lẳng liệt sát khí, lại như là vừa luyện chế ra đến hoàn toàn mới pháp bảo, mỗi một chi tiết nhỏ đều tận thiện tận mỹ, hai con màu vàng nhạt tinh mắt rạng ngời rực rỡ, tràn đầy vương giả giống như thô bạo

Lang Vương, đây mới thực là Lang Vương!

Lang Vương bên người, Giang Thiệu Dương lẳng lặng mà đứng thẳng, ánh mắt sâu thẳm, trừng trừng nhìn chằm chằm Lý Diệu xe duy tu

Còn lại thí sinh thấy thế, tất cả đều súc đầu, ở lại chính mình huyền lang, mặt mày xám xịt địa đi tới mâm tròn bên cạnh ngồi xuống

Cùng Giang Thiệu Dương duy tu này đài huyền lang so sánh, bọn họ đem hết toàn lực duy tu đi ra huyền lang, thực làm đã biến thành què chân

chó đất, căn bản không lấy ra được a!

"Phục rồi, thứ mười tên tuổi thật không phải thối ra, ta đối với Giang Thiệu Dương cái thiên tài luyện khí này, xem như là thật tâm phục khẩu phục!"

"Đại khái, cũng chỉ có Lý Diệu mới có thể cùng hãn hơi hơi độ sức một trận, có điều ta phỏng chừng huyền, Giang Thiệu Dương duy tu này đài huyền lang, có thể nói đẳng phong tạo cực, cổ uy phong lẫm lẫm khí vương giả, tuyệt đối là linh năng vận hành đến hoàn mỹ nhất trạng thái, mới có thể kích thích ra đến!"

"Không sai, dù cho là mới luyện chế đi ra huyền lang, cũng chưa chắc có thể điều chỉnh thử đến như thế hoàn mỹ, tài năng như thần, tuyệt đối tài năng như thần a!"

"Mau nhìn, Lý Diệu đi ra!"

Lý Diệu xe duy tu cửa lớn từ từ mở ra, hãn sắc mặt tái nhợt, hai tay hơi run, loạng choà loạng choạng mà đi ra

"Răng rắc răng rắc! Răng rắc răng rắc!"

Theo một trận khiếp người máy móc thanh, một đài ngoại hình dữ tợn con rối chiến thú, tự phía sau hãn trong bóng tối, chậm rãi hiện lên

Khi này đài con rối chiến thú toàn cảnh hiện ra ở trước mắt mọi người thì, tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm, đã quên hô hấp

"Ta má ơi, này đến tột cùng là quái vật gì a!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Nó Là Bạo Quân!

Này đài quái vật, hoàn toàn không nhìn ra nửa điểm lang loại yêu thú hình thái, thân người chia làm phần đầu ngực cùng bụng, căng tròn phần đầu ngực còn có thể nhận ra một tia huyền lang cái bóng, nhưng chống đỡ phần đầu ngực cũng không phải bốn cái cường tráng máy móc chân, mà là phân loại với thân thể hai bên tám cái thon dài bộ đủ

Tám cái bộ đủ, mỗi một cái đều do sáu cái then chốt tạo thành, có thể 360 độ toàn phương vị chuyển động, so với huyền lang nguyên bản bốn then chốt thiết kế càng thêm linh động

Tuy rằng tinh tế bộ đủ ở cường độ lên kháng định hơi kém, nhưng gấp đôi số lượng nhưng rất tốt mà chia sẻ áp lực

Mỗi một cái bộ đủ cuối cùng, đều chồng chất lưỡi đao sắc bén, lúc cần thiết có thể bắn ra, làm vũ khí cận chiến đến sát thương kẻ địch, hơn nữa bộ đủ lên trả lại "Lông xù" một mảnh, cực kỳ giống côn trùng lông tơ

Mọi người tử quan sát kỹ, mới phát hiện bộ đủ lên nạm đầy sắc bén cái đinh

Mà phía trước nhất hai cái bộ đủ cuối cùng, trả lại đem huyền lang lợi trao cùng răng nanh, cải tạo thành răng cửa kết cấu, tạo thành một đôi ngao đủ, lại như là bộ ngựa liêm đao cùng bò cạp kìm sắt như thế, nhìn xem liền biết là tàn nhẫn nhất vũ khí cận chiến

Này đài quái vật không nhìn ra rõ ràng đâu, toàn bộ phần đầu ngực phía trước bao trùm kiên cố viên hình cung thiết giáp, loại này thiết giáp cũng không phải huyền lang tiêu chuẩn lắp ráp, mọi người chăm chú suy nghĩ nửa ngày, mới bỗng nhiên ý thức được, đây là luyện khí lô một phần!

"Có làm hay không, hẳn lại đem luyện khí lô đều tháo ra, đem lô đỉnh cải tạo thành thiết giáp?"

Luyện khí lô muốn chịu đựng nhiệt độ cao cao áp, xác ngoài cực kỳ kiên cố, dùng để đảm nhiệm thiết giáp, tự nhiên có thể tăng lên rất nhiều chiến thú sức phòng ngự

Có điều thiết giáp cũng không phải là bền chắc như thép, mà là chia làm bốn mảnh, ở bốn mảnh thiết giáp trong lúc đó là hai đạo khe hở, tạo thành giao nhau thập tự

Thập tự trung ương, một viên lờ lờ toả sáng tinh mắt linh hoạt chuyển động, thỉnh thoảng ở "Mười" chữ trung trược

"Loại này hình chữ thập tinh mắt quỹ đạo hệ thống rất lớn địa tăng mạnh tinh mắt quét hình phạm vi, chỉ dùng một viên tinh mắt liên cơ bản bao trùm phía trước tầm nhìn, không thể so với huyền lang hai viên tinh mắt kém bao nhiêu!"

"Còn có một viên tinh mắt ở nơi nào?"

Ánh mắt của mọi người, theo quái vật viên hình cung giáp xác hướng lên trên vọng đã thấy đang quái vật sau lưng, chở khách một toà 360 độ chuyển hướng bộ pháo, nguyên bản bố trí với huyền lang thân người hai bên tinh từ pháo, bị cải tạo thành một bộ song liên trang tinh từ pháo tổ, khác một viên tinh mắt liên lắp đặt ở bộ pháo lên, ở trên cao nhìn xuống, quản chế bốn phía!

"Dĩ nhiên như vậy thiết kế!"

"Quá khó mà tin nổi!"

Huyền lang tối làm người lên án là được thân người hai bên tinh từ pháo, bởi vì là quá mức gần kề thân thể dẫn đến phạm vi công kích quá nhỏ, hơn nữa ngoại trừ ngay phía trước ở ngoài, không thể cùng thì công kích hướng khác

Nói cách khác yêu thú từ phía bên phải vọt tới, huyền lang nhất định phải hơi hơi thay đổi một hồi phương hướng, phía bên phải tinh từ pháo mới có thể triển khai công kích, mà bên trái tinh từ pháo bằng là lãng phí, trừ phi đem thân thể hoàn toàn đảo ngược

Cứ như vậy, hỏa lực liên yếu đi rất nhiều, chấp hành nhiệm vụ trinh sát còn nói được, nếu như là mạnh mẽ tấn công hình nhiệm vụ huyền lang thì có chút lực bất tòng tâm

Đàn sói cốc luyện khí sư, không phải không cân nhắc qua vấn đề này

360 độ chuyển hướng bộ pháo, không thể nghi ngờ là tốt nhất phương án giải quyết

Thế nhưng đem tinh từ bộ pháo lắp đặt ở huyền lang trên lưng trọng tâm cũng quá cao, đánh mất tốc độ cùng sự linh hoạt, ở cao tốc chạy trốn trung, hơi bất cần một chút sẽ ngã chống vó

Đối với huyền lang loại này loại nhẹ chiến thú tới nói, không thể nghi ngờ là trí mạng

Bởi vậy, cứ việc hơn ba mươi năm đến huyền lang trải qua vô số lần cải khoản thăng cấp, nhưng thân thể hai bên tinh từ pháo kết cấu, vẫn là bóp mũi lại bảo lưu lại

Nhưng mà, Lý Diệu này đài quái thú là dựa vào tám cái bộ đủ chống đỡ, trọng tâm thả đến mức rất thấp đừng nói song liên trang tinh từ pháo, coi

như là lại miệng lớn ba liên trang thậm chí phát điên địa lấp đặt trên dưới hai hàng ba liên trang, tổng cộng sáu môn tinh từ pháo, đều có thể vững vàng chịu đựng, rất lớn tăng cường hỏa lực cùng phạm vi công kích!

Ở trang bị đến tận rằng phần đầu ngực phía sau, trả lại liên tiếp một cái vòng tròn cuộn cuộn bụng, dĩ nhiên là dùng luyện khí lô làm lạnh trì cái trang mà thành, không biết có gì đó cổ quái

Toàn bộ quái vật quanh thân đều điêu khắc lít nha lít nhít phù văn, tỏa ra hào quang màu đỏ sậm

Đặc biệt phần đầu ngực phía trước, hình chữ thập tinh mắt kết cấu hai bên, điêu khắc mấy trăm viên phù văn

Mới nhìn, lại như là côn trùng màu đỏ tươi mắt kép, tỏa ra hơi thở hết sức nguy hiểm

Đúng, côn trùng, càng nói đúng ra, là con nhện!

Lý Diệu duy tu này đài chiến thú, không thể lại xưng là huyền lang, mà là con nhện bên trong hung tàn nhất, lang chu!

"Bạch!"

Tám cái bộ đủ hơi uốn lượn, trọng tâm hạ thấp, lang chu nhẹ nhàng nhảy một cái, vô cùng linh động địa nhảy lên vòng tròn lớn bàn

Lý Diệu bình tĩnh địa theo ở phía sau

Làm lang chu nhảy lên vòng tròn lớn bàn một sát na, tất cả mọi người huyền lang đều nhẹ nhàng run rẩy một hồi, đầu phát sinh yếu ớt "Chít chít" thanh

Đây là bọn hăn nhận biết được một cái nhân vật mạnh mẽ đến, tinh trong đầu cảnh giới thần niệm tự động kích phát, chính đang phán đoán

địch ta

Mà Giang Thiều Dương Lang Vương, tinh mắt càng trở nên óng ánh loá mắt, quanh thân mỗi một đạo phù văn đều lóng lánh lên, bốn cái móng vuốt nhẹ nhàng ma sát vòng tròn lớn bàn, trở nên nôn nóng bất an

Lý Diệu lang chu, tinh mắt nhanh chóng bắn khoản, song liên trang tinh từ bộ pháo hơi chuyển động, cuối cùng hình ảnh ngắt quãng ở Giang Thiều Dương Lang Vương trên người

Lang chu đối với Lang Vương!

Hai đài chiến thú đồng thời nhận biết được đối thủ mạnh mẽ, địch ta phân biệt phù trận trong nháy mắt đem đối phương phán định là quân đội bạn

"Xoạt "

Hai đài chiến thú trong cơ thể vang lên linh năng thu lại tiếng, phảng phất một tiếng thăm thăm thở dài, nhắm vào đối phương tinh từ pháo tất cả đều hạ xuống, lóe sáng phù văn cũng thuận theo ảm đạm

Lang chu vung vẩy tám cái bộ đủ, bò đến Lang Vương bên người

"Này hai đài chiến thú "

Trong lòng mọi người rung mình, sinh ra một loại không cách nào truyền lời cảm thụ

Giang Thiều Dương Lang Vương, mềm mại, tao nhã, tràn ngập vương giả chi phong, hoàn toàn không nhìn ra nửa điểm duy tu dấu vết, tự nhiên mà thành, không chê vào đâu được

Lý Diệu lang chu, nhưng là vừa vặn ngược lại

Bởi vì là ở gần gần mười cái giờ bên trong, tiến hành rồi cực kỳ điên cuồng cải trang, trả lại sử dụng lượng lớn kô là tiêu chuẩn cấu kiện

Vì lẽ đó xác ngoài thô ráp cực kỳ, không ít địa phương trả lại bảo lưu bắt tay công đánh bóng dấu vết, liên tiếp nơi khe hở lớn đến đáng sợ, di động thì còn có thể phát sinh chói tai tạp âm

Hung hãn bề ngoài, dữ tợn tạo hình, thô bạo phong cách, đem cây cỏ phái luyện khí sư cuồng dã lộ liễu phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn, cùng Giang Thiếu Dương huyền lang hình thành rõ ràng tương phản

Nếu như nói, Giang Thiếu Dương huyền lang là một tên cao quý Vương tộc

Lý Diệu lang chu, là được một cái trăm phần trăm không hơn không kém bạo quân!

"Các người nói, này hai đài chiến thú, thực Ưu thực liệt?"

"Khó nói, tốc độ cùng bí mật tính, khẳng định là Giang Thiếu Dương Lang Vương càng hơn một bậc, nhưng ổn định tính, sức phòng ngự cùng lực công kích, ta vẫn là xem trọng Lý Diệu lang chu "

"Thật đánh tới đến, vậy thì lão thiên mới biết!"

Ở mọi người xì xào bàn tán trung, Lý Diệu đi tới Giang Thiếu Dương bên người, dùng vô cùng thương thức ánh mắt, đánh giá Lang Vương

Đều là cao thủ, hãn đương nhiên nhìn ra được, Giang Thiếu Dương này đài Lang Vương đã đạt đến hoàn mỹ nhất hình thái

Chỉ có một chút, Lý Diệu không hiểu:

"Người có tử kim thái?"

Lý Diệ không tin Giang Thiếu Dương sẽ không nhìn thấu hai cái cạm bẫy

Nếu hấn sửa tốt Lang Vương, khẳng định là cho tới tử kim thái

Giang Thiếu Dương nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn lang chu, tỉ mỉ quan sát nửa ngày, mới lưu luyến địa thu tầm mắt lại, cau mày nói:

"Ta hướng về cuộc thi tổ muốn đến tử kim thái, làm sao, người không muốn?"

Lý Diệ sững sờ, ngạc nhiên nói:

"Này không phải thực chiến kiểm tra sao? Trong thực chiến, từ đâu tới cuộc thi tổ cho chúng ta tử kim thái?"

Câu nói này lại như là một tia chớp, lập tức đem Giang Thiếu Dương phách choáng váng, sững sốt nửa ngày, liền khí đều đã quên thở

Chợt, con mắt của hấn nơi sâu xa, phun ra cực nóng hỏa diễm

Nhưng vào lúc này, ba cái điểm sáng nhỏ, từ phía trên hang động bỗng bành mà tới

Chính là ba tên quan chủ khảo

Dựa theo bình thường quy trình, bọn họ không cần thiết xuất hiện ở thí sinh trước mặt, chỉ cần thông qua màn ánh sáng quản chế thí sinh tình huống là được

Có điều Lý Diệ ngoài dự đoán mọi người điên cuồng hành vi, cùng với hấn cải tạo đi ra con này cực kỳ dữ tợn bạo quân, nhưng là đem ba người đều ép đi ra

Ba người đi tới Lý Diệu cùng Giang Thiệu Dương trung gian, ánh mắt đầu tiên là quét về phía lang chu, một lát sau lại chuyển hướng Lang Vương

Sau đó, ba người đồng thời thu hồi ánh mắt, khắc chế nội tâm kinh hãi, mặt không chút thay đổi nói:

"Phía dưới, chúng ta muốn vũ khí thí nghiệm tràng, xin mọi người đều sẽ huyền lang điều đến tình trạng báo động!"

Vòng tròn lớn bàn chậm rãi bay lên, ở lại mọi người trở về mặt đất

Ở một đội lính võ trang đầy đủ dẫn dắt đi, đi tới một chỗ quy mô lớn lao vũ khí thí nghiệm tràng

Nơi này là căn cứ quân sự trung lớn nhất vũ khí thí nghiệm tràng, phương tiện phi thường hoàn bị, có thể đồng thời đối với một trăm đài chiến thú tiến hành đo lường

Nhanh chóng độ, sức mạnh, công phòng năng lực, động cơ năng lực chờ các hạng tính năng tham số, cũng có thể chuyển hóa thành tình xác thực trị số

"Nhóm đầu tiên thứ đo lường, bắt đầu!"

Theo đo lường viên ra lệnh một tiếng, một trăm đài huyền lang như như mũi tên rời cung xông tới ra, liều lĩnh lửa đạn cùng axit, tốc độ càng lúc càng nhanh, hướng về một kilomet ở ngoài bia ngắm nhào

"Rắc rắc rắc rắc!"

Cao tốc chạy trốn trung, không ít huyền lang xương sống đều phát sinh chói tai bạo âm, thân người vô cùng quý dị mà vụn vụn, xụi lơ ở địa

"Tại sao lại như vậy?"

Không ít thí sinh khuôn mặt vắn vẹo, mồ hôi như mưa, tự bị cắt đứt xương sống bình thường

Hoàn thành hơn mười hạng đo lường sau khi, hết thầy huyển lang tính năng tham số, đều chuyển hóa thành số liệu, lại trải qua kiểm tra tinh não phân tích, tính toán ra toàn thể sức chiến đấu

"Số một huyển lang, khôi phục 91 % sức chiến đấu "

"Quá tốt rồi!"

Một tên thí sinh mặt đỏ tới mang tai, kích động vạn phần, cao hứng nhảy lên

"Số hai huyển lang, khôi phục 88 % sức chiến đấu "

"Liên thiếu một chút, liên thiếu một chút a!"

Người thứ hai thí sinh khóc không ra nước mắt, nghiêng răng nghiêng lợi, mạnh mẽ đập một cái năm dăm

"Số ba huyển lang "

"Số bốn huyển lang "

Theo một dài dài huyển lang sức chiến đấu trị số ra lò, mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu, hưng phấn tiếng kêu gào cùng ừ ừ tiếng thở dài đan xen vào nhau, ở trống trải vũ khí thí nghiệm trên sân không vang vọng

"Nhóm thứ hai thứ đo lường, bắt đầu!"

"Nhóm thứ ba thứ đo lường, bắt đầu!"

"Mau nhìn, Giang Thiểu Dương Lang Vương, bắt đầu đo lường!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Quá Hung Tàn Chứ?

Làm Giang Thiểu Dương Lang Vương hóa thành một đạo màu xanh lưu quang gào thét mà ra thì, tâm thần của mọi người cũng vì đó đoạt

Vừa bắt đầu, Lang Vương tốc độ cũng không nhanh

Nó phảng phất là một tên kiêu ngạo Vương tộc, đối mặt bắn nhanh mà đến axit, gai nhọn cùng huyền quang, hơi rung nhẹ thân thể, hơi hột địa né qua công kích

Cũng trong lúc đó, bên cạnh mấy cái đo lường trên đường, nếu như huyền lang dồn dập bị đánh trúng, phát sinh chói tai gào thét

Theo tần suất công kích tăng nhanh, Lang Vương tốc độ từ từ tăng lên

Nhưng coi như tốc độ vượt qua nếu như huyền lang ba phần mười, vẫn duy trì tao nhã mềm mại tư thái, cân bằng tính không chệ vào đâu được, lấy liên tiếp hoa cả mắt ưu mỹ động tác, tránh thoát tất phong sậu vũ thể tiến công!

"Cái này không thể nào!"

"Tốc độ quá nhanh, thực làm là một đạo tia chớp màu xanh!"

"Tốc độ nhanh như vậy, cân bằng tính cùng điều khiển tính trả lại duy trì đến tốt như vậy, một giây đồng hồ bên trong dĩ nhiên làm mười hai lần trong phạm vi nhỏ gấp đình biến hướng, tránh thoát hết thủy công kích!"

"Này, đây thật sự là huyền lang?"

Mọi người dồn dập thán phục

xem qua Lang Vương biểu hiện sau khi, bọn họ thậm chí đều không đành lòng xem chính mình huyền lang

Bởi vì là cùng Lang Vương so sánh, bọn họ huyền lang thực làm như là uống đến say mềm, chính đang lăn lộn đầy đất a!

"Bạch!"

Lang Vương bốn chân nhẹ chút, chỉ dùng bán giây liền ung dung lướt qua đầm lầy khu

"Bạch!"

Một giây đồng hồ, Lang Vương lướt qua quái thạch đá lởm chởm núi đá khu, cho thấy cực cường thông qua tính

"Đùng đùng đùng đùng đùng đùng!"

Lang Vương ở siêu cao tốc chạy trốn trung, căn bản không dừng lại, tinh từ pháo trực tiếp nổ súng, đem mấy trăm mét ở ngoài, trôi nổi ở giữa không trung mười cái màu bạc bia cầu xuyên thủng, toàn bộ ở giữa hồng tâm!

Làm tất cả mọi người đều cho rằng Lang Vương tốc độ tiêu đến cực hạn thì quanh thân điêu khắc phong hệ phù trận tỏa ra màu xanh quang diễm, tốc độ lại một lần tăng vọt, trong nháy mắt xuất hiện ở cái cuối cùng bia ngắm trước!

Cái này bia ngắm bị tạo thành sư hổ loại yêu thú hình thái bên trong là dùng thép hợp kim luyện chế xương cốt, bên ngoài bao vây dày đặc ngưng giao ngưng giao trung trả lại khả năng lượng lớn sức mạnh máy truyền âm

"Răng rắc!"

Lang Vương nhẹ nhàng bổ một cái, bìa ngăm trên vai phải một tảng lớn
ngừng giao liên bị lôi kéo hạ xuống

Một khu kéo một cái, thép hợp kim luyện chế mà thành xương bả vai
theo tiếng gãy vỡ

Lang Vương thừa thế lăn tới bìa ngăm phía dưới, từ dưới lên một chạy,
mạnh mẽ cắn vào bìa ngăm yết hầu, từ trong miệng phun ra một đạo nóng
rực viêm lưu, lập tức đem bìa ngăm cái cổ thiêu đoạn hơn nửa

Lại mạnh mẽ lôi kéo, to bằng cái thốt đầu liền xả rơi xuống xoay tròn
đầy đất lăn loạn

Lúc này, không ít huyền lang trả lại ở đầm lầy cùng núi đá trong lúc đó
liều mạng giãy dựa vậy

Kiểm tra tình não phảng phát đều bị Lang Vương hoa lệ biểu hiện kinh
sợ, đình trệ chốc lát, mới đưa liên tiếp số liệu phóng đến màn ánh sáng lên

"Tốc độ cực hạn, tăng lên đến 135 %!"

"Cân bằng tính, tăng lên đến 129 %!"

"Cao tốc vận động xạ kích độ chính xác, tăng lên đến 121 %!"

"Chém giết gần người năng lực, tăng lên đến 141 %!"

" "

"Toàn thể sức chiến đấu, tăng lên đến 133 %!"

Cứ việc vừa nãy trong phòng theo dõi, ba tên quan chủ khảo đã biết
Giang Thiếu Dương ở duy tu thì đối với hết thảy cấu kiện đều tiến hành rồi

cực lớn cường hóa, tính có thể xác định có tăng lên

Nhưng như vậy chói mắt số liệu, vẫn làm bọn họ nội tâm nhắc lên sóng to gió lớn thật lâu không cách nào bình tĩnh

Này đài chiến thú, thật sự không hổ "Lang Vương" tên gọi, tính năng đã toàn diện vượt qua hoàn toàn mới lượng sản hình huyễn lang

Mặc dù là đàn sói cốc cao thủ tự mình mở lò luyện chế, ở không sử dụng thiên tài địa bảo tình huống, luyện chế ra đến huyễn lang, sức chiến đấu chỉ đến như thế

"Thứ mười cái ngoại hiệu này, thực sự là quá khiêm tốn!"

Mặc dù là đối với biển sâu đại học rất có vi từ Đồng Lục Kỳ, phát ra từ phế phủ địa cảm thán, "Lấy 20 tuổi không tới tuổi có thể có được thực lực như vậy, trong vòng mười năm coi như gọi hãn 'Đệ nhất', e sợ đều là danh xứng với thực a!"

Làm "Toàn thể sức chiến đấu 133 %" tin tức này nói với mọi người sau khi to lớn vũ khí thí nghiệm tràng đầu tiên là tất cả xôn xao, sau đó lại lâm vào quỷ dị vắng lặng

Tất cả mọi người đều ở nhìn chăm chăm một người xem

Không phải Giang Thiểu Dương

Mà là Lý Diệu

Còn có hãn bạo quân!

Liền ngay cả Giang Thiểu Dương không có để ý thành tích của chính mình, dường như muốn thiêu xuyên tấm thép hai con mắt, chết nhìn chòng chọc Lý Diệu, hàm răng sâu sắc lún vào môi, sắp cắn ra máu tươi

Đối với hãn trong tầm mắt chất chứa như thực chất chiến ý, Lý Diệu hết sức quen thuộc

Bởi vì là hai con mắt của hãn, chính đang phun trào đồng dạng nóng rực chiến ý

Vừa nãy đại gia vẫn đánh ngang tay, vậy chỉ dùng cuối cùng trận này kiểm tra, quyết một trận thắng thua đi!

Đệ tứ luân kiểm tra, bắt đầu!

Lần này, mặc kệ là vừa nãy đã hoàn thành kiểm tra, vẫn là vẫn còn chưa hoàn thành kiểm tra thí sinh

Mặc kệ là thuận lợi quá qua ải, mừng rỡ như điên; vẫn là chịu khổ đào thải, cực kỳ ủ rũ thí sinh

Mặc kệ là ba tên quan chủ khảo, vẫn là vũ khí thí nghiệm tràng công nhân viên

Tất cả mọi người đều đem con người trường đến cực hạn, chết nhìn chòng chọc ba mươi ba đài huyễn lang bên trong, như hạc đứng trong bầy gà bình thường lang chu

"Người nói, này đài lang chu đến tột cùng sẽ nổ ra rất mạnh lực tính năng, có thể hay không vượt qua Lang Vương?"

"Xuyt, đừng nói chuyện, nó động!"

Lang chu vung vẩy tám cái bộ đủ, bá đạo vô cùng địa về phía trước bò

Ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, bộ đủ lên khảm nạm đỉnh sắt lờ lờ toả sáng, lại như là tám cây ốm dài lang nha bổng, khiến cho tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, tích lương cốt mớ hồ lạnh cả người

"Vèo vèo vèo vèo!"

Axit, gai độc cùng huyền quang theo nhau mà tới

Nếu như kiểm tra trên đường, huyền lang đồn dập né tránh

Lang chu lưỡi biếng làm ra một chút né tránh động tác, mang theo một tia qua loa mùi vị

Ở cộng xếp vào luyện khí lô xác ngoài sau khi, nó trọng lượng tăng lên mấy lần, tròn vo thân hình, không thể như huyền như sói đang chuyển na di

Lượng lớn axit, gai độc cùng huyền quang, húc đầu nấp não bắn trúng lang chu!

"Đột! Đột!"

Lang chu giáp xác lên phòng ngự phù trận nhưng là đột nhiên lóe sáng, thả ra một đạo kiên cố linh năng tẩm chắn, chặn lại rồi phần lớn công kích

Gian nan xuyên thấu linh năng tẩm chắn sau khi, tàn dư công kích thành cung giương hết đà, căn bản không đủ để xuyên thủng thâm hậu giáp xác

Ngoại trừ axit ở giáp xác lên lưu lại vài đạo khó coi dấu ở ngoài, gai độc thẳng thắn bị viên hình cung giáp xác gây mở, huyền quang hóa thành từng sợi khói xanh, liền một cái lỗ thủng cũng không đánh xuyên

"Sức phòng ngự mạnh như vậy!"

"Đương nhiên đây là luyện khí lô xác ngoài a, có thể gánh vác nhiệt độ cao cao áp, trả lại có được cực cường kháng ăn mòn năng lực đương nhiên mạnh!"

"Lang Vương là đem né tránh năng lực tăng lên tới cực hạn, lang chu nhưng là liên thiêm đều chẳng muốn thiêm trực tiếp gánh vác!"

"Này muốn làm sao so với? Toán ai càng lợi hại?"

Ở mấy trăm người tiếng kinh hô trung, lang chu đẩy tạt phong sậu vũ công kích, nghênh ngang địa đột phá đầm lầy khu cùng núi đá khu, thon dài bộ đủ đồng dạng thể hiện ra cực cường thông qua tính, không kém chút nào với Lang Vương, ổn định tính trả lại càng hơn một bậc

Sau đó, là xạ kích khu

Mấy trăm mét ở ngoài giữa không trung, trôi nổi mười cái màu bạc bia cầu

Vừa nãy Lang Vương nhưng là tất cả đều sinh mệnh hồng tâm không biết lang chu sẽ

"Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!"

Ở tinh mắt nhắm vào, lang chu sau lưng bộ pháo linh hoạt chuyển hướng, song liên trang tiểu khẩu kính tinh từ pháo dĩ nhiên nổ ra so với ba liên trang miệng lớn tinh từ pháo càng thêm cuồng bạo động tĩnh

Xa xa mười cái bia ngắm, chớp mắt bị bụi mù bao phủ

"Không! Sẽ! Đi!"

"Hắn dĩ nhiên đối với tinh từ pháo tiến hành rồi cải trang, một lần nữa điêu khắc công kích phù trận, tăng lên tinh từ pháo Uy Lực!"

"Này không hợp lý a, tinh từ pháo Uy Lực càng mạnh, tiêu hao tinh thạch liền càng nhiều, huyền lang là loại nhẹ chiến thú, chỗ nào có thể mang theo nhiều như vậy tinh thạch? Một vòng lửa đạn liền đem hết thảy tinh thạch tiêu hao hết kéo dài năng lực tác chiến không được a!"

"Ngu ngốc, người xem một chút này đài lang chu, chỗ nào còn có nửa điểm loại nhẹ chiến thú dáng dấp? Chứ ít là một giữa đài hình chiến thú!"

"Trọng tâm lại thấp cân bằng tính lại được, nhiều thiết kế một cái đạn được kho rất thuận tiện, nói không chắc làm lạnh dịch cải trang bụng, là được đạn được kho!"

"Oa, hỏa lực chẳng phải là so với phổ thông huyền lang, muốn tăng lên ba, năm lần! Không biết tinh chuẩn tính làm sao?"

Tan thành mây khói, tất cả mọi người đều không thể chờ đợi được nữa địa hướng về bia cầu xem

Bọn họ cái gì cũng không thấy

Mười cái bia cầu, đều bị lang chu cường hãn hỏa lực triệt để đánh nổ

Chỉ còn dư lại một chùm màu bạc mảnh vụn, như thiên nữ tán hoa ở trong gió run lấy bấy

" "

Vũ khí thí nghiệm tràng hoàn toàn yên tĩnh

Tất cả mọi người cũng không biết nên lấy cái gì từ ngữ, để miêu tả chính mình rắc rối phức tạp tâm tình

Cửa ải cuối cùng chém giết gần người

Vừa nãy Lang Vương chỉ dùng 1 2 giây liền giải quyết chiến đấu, tuyệt đối thuận sát

Không biết lang chu cần phải bao lâu?

Lang chu trọng tâm lần thứ hai hạ thấp bụng hầu như sát mặt đất, phảng phất một tên ở trong bóng tối tiềm hành thích khách

Tầm hành đến con mồi ba mét bên trong thì, bỗng nhiên đột nhiên một chạy, nhảy vọt đến giữa không trung, tám cái bộ đủ cuối cùng Lợi Nhận "Bá" một tiếng toàn bộ bắn ra, đâm thật sâu vào bìa ngăn trong cơ thể!

Ngưng giao nhất thời bị đâm ra tám cái trong suốt lỗ thủng

Mà đủ lên khám nạm đỉnh sắt, phân biệt treo lại một tảng lớn ngưng giao, ở bộ đủ dùng sức rút ra thì, mạnh mẽ kéo xuống tảng lớn da thịt, lưu lại tám đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương

Ác liệt động tác, khiến cho không ít người khóe mắt vì đó nhảy một cái

Sau đó phát sinh một màn, tuyệt đối nhìn thấy mà giật mình

Lang chu cũng không có giống như Lang Vương, dựa theo chính thống nhất công kích hình thức, trực tiếp cắn đứt yết hầu, một đòn giết chết

Mà là chọn dùng một loại gần như "Hành hạ đến chết" phương thức, trước tiên xé nát da thịt, lại bẻ gãy tứ chi, sau đó mổ bụng phá đổ, ngu đốt cột sống, băm thành tám mảnh, chém thành muôn mảnh!

Cực kỳ hung tàn công kích hình thức, làm cho tất cả mọi người đều tê cả da đầu, tựa hồ người được nòng nặc mùi máu tanh, liên đới tìm đến phía Lý Diệu ánh mắt, chen lẫn một vết dị dạng

Liền ngay cả Giang Thiệu Dương đều dùng vô cùng ánh mắt cổ quái đánh giá Lý Diệu, không nhịn được hỏi: "Tất yếu sao?"

"Yêu thú sức sống là rất ngoan cường, không ít yêu thú dù cho véo rơi mất đầu trả lại có thể tiếp tục cắn xé "

Lý Diệu gãi gãi rồi tung tóc, giải thích, "Ta đối với huyền lang tiến hành rồi lượng lớn cải trang, nó phương thức chiến đấu cùng quá tuyệt nhiên không giống, vì lẽ đó hình thức chiến đấu cũng phải một lần nữa giả thiết "

"Vội vàng trong lúc đó, ta không kịp dùng thần niệm giả thiết tốt a hết thấy hình thức chiến đấu, chỉ giả thiết một loại 'Triệt để hủy diệt' hình thức "

"Cái gọi là 'Triệt để hủy diệt', là được hết thấy phù trận đều kích phát đến cực hạn, một khi gặp phải kẻ địch, bất kể tình thế tiêu hao, trong nháy mắt phát ra lớn nhất lực công kích, đem kẻ địch giết đến vụn vụn!"

Giang Thiếu Dương không nói gì

Hắn Lang Vương, có "Triệt để hủy diệt" hình thức

Có điều ở xem qua Lý Diệu "Triệt để hủy diệt" sau khi, hắn mới phát hiện, chính mình "Triệt để hủy diệt", thực làm là bà nội "Hạ thủ lưu tình" hình thức!

Mười lăm giây sau

Bia ngấm đã biến thành to bằng nắm tay mảnh vỡ, thép hợp kim xương cốt đều véo thành bánh quai chèo, lại cũng nhìn không ra diện mạo thật sự

Lang chu rút cục đình chỉ công kích, phát sinh "Xoạt" một tiếng, bốc lên từng trận sương trắng, hài lòng địa ngã xuống nghỉ ngơi

Nhìn khắp nơi bừa bộn sân kiểm tra, tất cả mọi người đều á khẩu không trả lời được, mồ hôi đầm đìa

Không ít người hai mặt nhìn nhau, đáy lòng đồng thời hiện ra một vấn đề:

"Lang Vương cùng lang chu, như vậy hai đài phong cách tác chiến tuyệt nhiên không giống, nhưng đồng dạng mạnh mẽ vô cùng chiến thú, ai mạnh ai yếu, đến tột cùng muốn làm sao so với?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Lang Chu Đối Với Lang Vương

Đo lường tinh não nhanh chóng vận chuyển, nhảy ra liên tiếp tính năng tham số

Cùng Lang Vương tất cả đều cao cao tại thượng trị số danh sách không giống, lang chu trị số danh sách nhưng như là một toà cao thấp chập trùng dãy núi

Có mấy hạng trị số như kỳ phong đứng sừng sững, cao vút trong mây, mặt khác mấy hạng trị số nhưng ngã vào đáy vực, phổ thông huyền lang còn muốn kém cỏi

"Tốc độ cực hạn, tăng lên đến 84!"

"Cân bằng tính, tăng lên đến 192!"

"Cao tốc vận động xạ kích độ chính xác, tăng lên đến 167!"

"Bí mật tính, tăng lên đến 67!"

"Sức phòng ngự, tăng lên đến 235!"

" "

"Toàn thể sức chiến đấu, không cách nào phán đoán!"

Đo lường tinh não phát sinh một trận chói tai tạp âm sau khi đình chỉ vận chuyển, màn ánh sáng trung nhảy ra một nhóm không thể làm gì địa

hồng chữ, phía dưới còn có một hàng chữ nhỏ:

"Đo lường khung máy móc cùng huyền lang quá khác biệt, không cách nào dùng huyền lang sức chiến đấu đánh giá hệ thống đến tiến hành phán đoán "

Ba tên quan chủ khảo khẽ cau mày, không nghĩ tới Lý Diệu đối với huyền lang cải biến dĩ nhiên lớn đến trình độ như thế này, liên tinh nào đều không thể ước định

Ngẫm lại là, ở tăng thêm lượng lớn luyện khí lô cấu kiện sau khi, này đài lang chu đã từ loại nhẹ chiến thú đã biến thành cỡ trung chiến thú, bất kể là hỏa lực, tính cơ động, hình thức chiến đấu, tất cả đều phát sinh biến hóa long trời lở đất, lại sử dụng huyền lang ước định hệ thống, xác thực không quá thích hợp

Vấn đề đến rồi, này đài lang chu sức chiến đấu, đến tột cùng có hay không đạt đến phổ thông huyền lang chín phần mười đây?

"Ta cảm thấy, Lý Diệu bạn học đối với huyền lang duy tu, hiển nhiên là không thành công "

Trầm mặc nửa ngày, Chu Nguyệt Cầm cái thứ nhất mở miệng, "Làm một khoản chủ yếu chấp hành nhiệm vụ trình sát loại nhẹ chiến thú, tốc độ cùng bí mật tính là người thứ nhất, mà Lý Diệu bạn học luyện khí lô mở ra, xem là cấu kiện đến sử dụng loại hành vi này có hay không hợp cuộc thi quy phạm tạm thời bất luận, chí ít, hẳn huyền lang lớn nhất ưu điểm cho xoá bỏ "

"Không sai luyện khí lô xác ngoài đầy đủ kiên cố, có thể gánh vác nhiệt độ cao cao áp lại nại ăn mòn, là một loại tốt vô cùng thiết giáp vật liệu "

"Thế nhưng tốt như vậy thiết giáp vật liệu, tại sao không có quy mô lớn ứng dụng với chiến thú cùng tinh khải thượng?"

"Bởi vì là nó có mấy cái khuyết điểm trí mạng, quá dày, quá nặng, quá ngốc!"

"Dùng loại vật liệu này đảm nhiệm thiết giáp, đang tăng lên sức phòng ngự đồng thời, gia tăng thật lớn trọng lượng lại như là gánh một đúc sắt chế tạo mai rùa "

"Càng chết người chính là, huyền lang nguyên bản là loại nhẹ chiến thú, nó động lực phù trận toàn đều theo chiều loại nhẹ chiến thú tiêu chuẩn đến thiết kế, coi như Lý Diệu bạn học có thể đối với phù trận tiến hành cường hóa, nhưng cơ sở bãi ở đây, động lực không thể tăng lên mấy lần "

"Dùng loại nhẹ chiến thú động lực phù trận, đi bể như vậy một mai rùa tử, là điển hình tiểu mã kéo xe ngựa "

"Kết quả các người nhìn thấy, tạp âm lớn, tốc độ chậm mà tám đủ thiết kế tuy rằng bảo đảm ổn định tính, nhưng chuyển hướng cũng mất linh hoạt "

"Như vậy một đài chiến thú, hiển nhiên không thích hợp chấp hành nhiệm vụ trinh sát ta đối với nó kéo dài năng lực tác chiến, phi thường hoài nghi "

"Nói tóm lại, ta kết luận là, Lý Diệu bạn học duy tu cũng không thành công, nên phán định là không hợp cách "

"Hai vị nghĩ như thế nào?"

Chu Nguyệt Cầm đầy mặt bình tĩnh mà nhìn còn lại hai tên quan chủ khảo

Hắn dù sao cũng là kinh nghiệm phong phú luyện khí đại sư, giáo sư cấp bậc nhân vật, trong nháy mắt kinh ngạc sau khi, rất nhanh khôi phục

bình tĩnh, cũng không có bị lang chu dữ tợn bề ngoài mê hoặc liếc mắt liền thấy xuyên qua lang chu nhược điểm trí mạng

Cái nhìn của nàng, có lý có chứng cứ khiến người tin phục, liền làm khó dễ đều không thể nói được nhiều nhất chỉ có thể nói đối với Lý Diệu có chút hà khắc mà thôi

Lý Diệu dù sao không phải Đại la kim tiên, không thể ở mười cái giờ bên trong, dùng bình thường nhất vật liệu cải tạo ra một đài hoàn mỹ chiến thú

Một mặt cực lớn cường hóa, mặt khác nhất định sẽ có suy yếu, đây là ngư cùng hùng chương không thể đều chiếm được đạo lý

Đang quyết định lợi dụng luyện khí lô cấu kiện đến cường hóa chiến thú một khắc đó, Lý Diệu liền từ bỏ tốc độ cùng bí mật tính, lựa chọn hỏa lực cùng sức phòng ngự

Hơn nữa thời gian quá mức vội vàng, hai loại cấu kiện trong lúc đó, tồn tại không đồng bộ vấn đề, làm cho lang chu hung hãn bề ngoài bên dưới, cũng không có thiếu mầm họa

Vốn là, nếu như Lý Diệu có thể dùng cổ pháp rèn, đối với vật liệu tiến một bước gia công, lang chu tính năng còn có tăng lên rất nhiều không gian

Thế nhưng một mặt xe duy tu bên trong cũng không có triển khai cổ pháp rèn thuật tất yếu thiết chiên, hãn tiện tay ảm tinh nham không mang theo bên người

Mặt khác, hãn không muốn ở dưới con mắt mọi người, bí mật của chính mình hoàn toàn bại lộ

Vì lẽ đó, hãn cũng không có sử dụng cổ pháp rèn, chỉ dùng bình thường nhất rèn kỹ thuật

Hiện ra ở trước mặt mọi người lang chu, chỉ là một cái bán thành phẩm, một què chân người khổng lồ, ưu điểm cùng khuyết điểm đồng dạng rõ ràng

"Chu giáo sư, ta có một số khác biệt ý kiến "

Yến Thiên Hòa nói:

"Đề thi thượng, chỉ là yêu cầu thí sinh chiến thú tu phục, nhưng không có yêu cầu, duy tu sau khi hoàn thành chiến thú, vẫn là loại nhẹ chiến thú, trả lại có thể chấp hành nhiệm vụ trinh sát "

"Sức chiến đấu, là một tính tổng hợp khái niệm, không thể chỉ xem một hai hạng tính năng tham số "

"Trải qua Lý Diệu bạn học duy tu sau khi, này đài chiến thú đã biến thành trung cấp chiến thú, tốc độ cùng bí mật tính không sánh được loại nhẹ chiến thú, rất bình thường!"

"Thế nhưng người xem một chút lực công kích của nó cùng sức phòng ngự, đặc biệt chọn dùng bộ pháo kết cấu sau khi, ở cao tốc vận động xạ kích độ chính xác, những này trị số, tất cả đều tăng lên trên diện rộng, đột phá huyền lang cực hạn "

"Mà cân bằng tính mạnh như vậy, nói rõ này đài chiến thú trả lại có thể chở khách càng nhiều tiến công pháp bảo "

"Ta cảm thấy tinh từ pháo hoàn toàn có thể đổi thành trên dưới hai tổ ba liên trang, bên cạnh còn có thể thêm quả bốn cái loại nhỏ phi kiểm phóng ra kho, tăng lên rất nhiều hỏa lực, thậm chí có thể chấp hành mạnh mẽ tấn công nhiệm vụ, mà không chỉ là nhiệm vụ trinh sát "

"Dưới cái nhìn của ta, Lý Diệu bạn học liệu cơm gắp mắm, đầy đủ lợi dụng tài nguyên, hoàn thành một lần phi thường thành công duy tu bài tập,

nên phán định là hợp lệ!"

Chu Nguyệt Cầm cùng Yến Thiên Hòa, hai tên thâm niên luyện khí sư ánh mắt ở giữa không trung chạm vào nhau, xô ra vô hình hỏa tinh

Quan chủ khảo trong lúc đó phát sinh phân kỳ, ý kiến trả lại hoàn toàn ngược lại, ở gần nhất mấy chục năm đăng kí luyện khí sư cuộc thi trung đô là không thường thấy

Ở tình huống như vậy, người thứ ba quan chủ khảo ý kiến, liền có vẻ rất là trọng yếu

Đồng Lục Kỳ nhưng là khá là xoắn xuýt

Hắn làm gần mười năm quan chủ khảo, trả lại chưa bao giờ từng gặp phải cảnh tượng như vậy

Chu Nguyệt Cầm cùng Yến Thiên Hòa kết luận, đều có nhất định đạo lý

Lang chu vốn là một dài từ đầu đến đuôi quái thai, mà "Sức chiến đấu" lại là một khá là không rõ ràng khái niệm ngoại trừ đồng nhất loại chiến thú có thể so bì lẫn nhau ở ngoài, không giống loại, không giống trọng lượng cấp không giống công dụng, rất khó nói ai mạnh ai yếu càng không cách nào chính xác đến 90 số này trị thưởng

Xem hai người đối chọi gay gắt tư thái, nếu như hắn không thể lấy ra có sức thuyết phục kết luận, hai người chắc chắn sẽ không giảng hoà

Chính đang trầm ngâm, ánh mắt trong lúc vô tình đảo qua cách đó không xa Giang Thiếu Dương cùng Lang Vương, Đồng Lục Kỳ bỗng nhiên sáng mắt lên, bốc lên một kỳ diệu chủ ý, mỉm cười nói:

"Hai vị bình tĩnh đừng nóng, các người nói đều rất có đạo lý Lý Diệu bạn học duy tu này dài huyễn lang, trọng lượng cấp cùng tác chiến công

dụng đều phát sinh thay đổi, hiển nhiên không thể sử dụng phổ thông huyền lang sức chiến đấu ước định hệ thống "

"Ta ngược lại thật ra có một biện pháp, có thể ở mấy phút bên trong, liền phán đoán ra nó đại thể sức chiến đấu "

"Tìm một đài huyền lang, cùng nó đánh một trận!"

"Đương nhiên, phổ thông huyền lang khẳng định là không được, bởi vì là rất nhiều tính năng tham số, như là bí mật tính, kéo dài năng lực tác chiến chờ chút, không hẳn là một trận chiến đấu liền có thể hoàn toàn thể hiện "

"Cỡ trung chiến thú năng mang theo nhiều tinh thạch hơn hỏa lực càng mạnh, sức phòng ngự càng mạnh hơn, ở một lần chính diện giao phong trung đánh bại loại nhẹ chiến thú là chuyện rất bình thường "

"Đối chiến phổ thông huyền lang, coi như Lý Diệu bạn học thắng lợi, e sợ hai vị cũng chưa chắc chịu phục chứ?"

Chu Nguyệt Cầm cười lạnh một tiếng, hiện ra nụ cười khinh thường

Đồng Lục Kỳ một câu nói tiếp theo, liền để nét cười của nàng đọng lại

"Lang Vương đây?"

"Chúng ta không phải vừa vặn có một đài sức chiến đấu đạt đến 133 Lang Vương sao?"

"Nếu như Lý Diệu bạn học chiến thú, có thể ở chính diện giao phong trung đánh bại Lang Vương, nên sẽ không có bất kỳ nghi vấn nào chứ?"

Lời nói này, để hai tên quan chủ khảo trầm ngâm rất lâu

"Ta đồng ý "

Yến Thiên Hòa suy nghĩ luôn mãi, tiếp nhận rồi đề nghị này

"Ta phản đối "

Chu Nguyệt Cầm mặt không hề cảm xúc lãnh đạm nói rằng

Còn lại hai tên quan chủ khảo vô cùng kinh ngạc mà nhìn hẩn

Chu Nguyệt Cầm lạnh nhạt nói:

"Các người đừng tưởng rằng ta là đang cố ý làm khó dễ Lý Diệu bạn học, lấy thân phận của ta còn không đến mức đi làm khó dễ như vậy một tiểu tử, ta chỉ là tùy việc mà xét mà thôi "

"Lang Vương thực lực quá mạnh mẽ bằng Lý Diệu bạn học này đài cải trang chiến thú, căn bản không thể cùng Lang Vương chống lại, đề nghị này rõ ràng là bắt nạt hẩn, nếu là truyền đi, người ta trả lại cho là chúng ta biến sâu đại học ý thế hiếp người vậy "

"Năm phút đồng hồ!"

"Ở Lang Vương rằng nanh cùng lợi trao bên dưới, Lý Diệu bạn học chiến thú, tuyệt đối sống không qua năm phút đồng hồ!"

"Nếu như hẩn sống quá năm phút đồng hồ, ta liền thay đổi ý kiến, phán định hẩn thông qua!"

"Lang chu cùng Lang Vương yếu quyết đấu, thiên địa đại xung va a!"

Tin tức truyền ra, phảng phất một tia chớp bắn trúng tinh thạch nhà kho, trong nháy mắt làm nổ toàn trường

Tất cả mọi người đều kích động vạn phần, hận không thể đi tới ôm chặt lấy ba tên quan chủ khảo, cảm tạ bọn họ hiểu ý, chuyên môn sắp xếp như vậy một hồi đại gia chờ mong đã lâu tranh tài!

Lý Diệu cùng Giang Thiệu Dương ở biết rồi cuộc thi tổ sau khi quyết định, hơi kinh ngạc vẻ mặt, trong nháy mắt bị thiêu đốt đến cực điểm hưng phấn thay thế được

Liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt của hai người cũng như cương như sắt, không thể lay động

"Theo thông lệ, chúng ta có phải là nên lẫn nhau thả chút lời hung ác?"
Lý Diệu hỏi

"Ít nói nhảm, nhanh đi bỏ thêm vào tinh thạch, điều chỉnh thử chiến thuật đi, nhất định phải phát huy ra sức chiến đấu mạnh nhất a!"

Giang Thiệu Dương hưng phấn đến liên thanh âm đều đang run rẩy, vội vã không nhận nổi địa đi tới chuẩn bị khu, tiến hành cuối cùng điều chỉnh thử cùng nhét vào tinh thạch bài tập

Lý Diệu khẽ mỉm cười, đi tới một bên khác chuẩn bị khu

Còn lại thí sinh phân biệt rõ ràng địa phân chia thành hai cái tập đoàn

Biển sâu đại học thí sinh tự nhiên chen chúc Giang Thiệu Dương

Còn lại thí sinh nhưng đều quay chung quanh ở Lý Diệu bên người

Bất tri bất giác, bọn họ đã mơ hồ có chút tin tưởng, cái này vẫn chưa tới 20 tuổi người trẻ tuổi, có tư cách khiêu chiến biển sâu đại học con này quái vật khổng lồ!

Sau năm phút, theo một đạo lạnh lạnh tinh thạch nổ tung tiếng, lang chu đối với Lang Vương quyết chiến, chính thức bắt đầu!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Cái Mông Mò Không Được

Lựa chọn kiểu chữ: Tổng thể hắc thể hơi mềm nhả hắc chữ Khải lựa chọn kiểu chữ to nhỏ: Tiểu trung đại rất đại khô phục ngầm thừa nhận

Chương 219: Cái mông mò không được tiểu thuyết: Tu chân 40 ngàn năm tác giả: Ngọa ngưu chân nhân

Thực chiến sân kiểm tra địa dài rộng các một ngàn mét, trải rộng nham thạch, bụi cỏ, dòng suối, đầm lầy cùng chiến hào, là điển hình rừng rậm biên giới địa mạo, hoàn cảnh hết sức phức tạp

Chiến trường hai bên, cách xa nhau mấy trăm mét địa phương, hai đài quái vật cấp chiến thú, không hề động đậy mà đối lập

Song phương đều sẽ tinh thạch lấp kín, phù trận kích phát đến cực hạn, tỏa ra thăm thăm linh quang

Liên ngay cả trong không khí phù du linh năng hạt tròn đều bị hấp dẫn lại đây, ở song phương quanh thân hình thành một đạo vàng sáng nhàn nhạt

Lang Vương ở vừa nãy kiểm tra trung lông tóc không tổn hại, ở màu xanh nhạt vàng sáng làm nổi bật, dường như óng ánh long lanh ngọc thạch điêu khắc, tăng thêm mấy phần cao ngạo ngạo nghệ

Lang chu tuy rằng không có gì đáng ngại, thiết giáp chung quy là bị axit ăn mòn, lưu lại từng đạo từng đạo dữ tợn vết tích, có vẻ hung hãn tàn nhẫn

Hết thấy khán giả đều bị hai đài chiến thú tản mát ra mạnh mẽ vô cùng khí tức kinh sợ, phảng phất quan tâm hai con chân chính yêu thú chém giết, từng cái từng cái rụt cổ lại, nhìn chăm chăm không chớp mắt, liên tiếng bàn luận đều áp chế đến thấp nhất

"Ta vẫn là xem trọng lang chu, hình thể lớn, hỏa lực mãnh, phòng ngự mạnh, mang theo tinh thạch nhiều, chỉ cần một lần sinh mệnh, liền có thể đem Lang Vương đánh nổ!"

"Vậy cũng nếu có thể sinh mệnh mới được!"

"Lang Vương tốc độ nhanh, phản ứng nhạy bén, tuy rằng viễn trình hỏa lực so với lang chu nhược một điểm, nhưng gần người chém giết năng lực không kém chút nào, hơn nữa kết cấu thành thực, khắp mọi mặt đều vô cùng cân đối, không giống lang chu, đầu nặng gốc nhẹ, tiểu mã kéo xe ngựa, thực làm là cái què chân người khổng lồ!"

"Ta dám cắt nói, trừ phi lang chu số may, mới bắt đầu liền từ khoảng cách xa một pháo đem Lang Vương đánh giết, bằng không, một khi bị gần người, Lang Vương tuyệt đối có thể sử dụng siêu cao tốc độ cùng nhanh nhẹn tính dây dưa đến chết nó!"

Mọi người bên nào cũng cho là mình phải, không ai nhường ai

Chính làm cho không thể tách rời ra thời khắc, chợt nghe một người khác hơn ba mươi tuổi thí sinh cười lạnh nói:

"Các người chỉ cần nhắc ngoại bộ nhân tố, nhưng là không nghĩ tới, chiến thuật mới là quan trọng nhất!"

"Huyền lang sinh ra hơn ba mươi năm, ở vô số trận chém giết trung đã sớm tổng kết ra hàng trăm hàng ngàn trồng kinh điển chiến thuật, toàn bộ tồn trữ ở tinh trong đầu, tương đương với là hơn một nghìn trồng mạnh mẽ 'Tuyệt chiêu'!"

"Mà Lý Diệu bạn học cải trang này dài lang chu, kết cấu cùng hình thức chiến đấu đều phát sinh biến hóa cực lớn, phần lớn 'Tuyệt chiêu' đều không thể sử dụng "

"Coi như hẳn có thể căn cứ lang chu kết cấu đặc điểm, lâm thời thiết kế một ít chiến thuật mới, tính chất phức tạp cùng hữu hiệu tính, cũng không cách nào cùng nguyên bản kinh điển chiến thuật so với "

"Vì lẽ đó, tràng tỷ đấu này Lang Vương tất thắng, lang chu tất bại!"

"May là, lang chu cũng chưa chắc muốn lấy thắng, chỉ cần sống quá năm phút đồng hồ, song phương đánh hoà nhau, liền đều đại hoan hỉ!"

Tên này lớn tuổi thí sinh, khiến tất cả mọi người đều bỗng nhiên tỉnh ngộ, gật đầu liên tục

Nhưng vào lúc này thực chiến sân kiểm tra địa trung vang lên đình tai nhức óc tiếng nổ mạnh

Hai đài chiến thú một bên điên cuồng trút xuống hỏa lực, một bên nhanh chóng hướng về đối phương áp sát

Loạn thạch tung toé đầm lầy bốc hơi, trong không khí linh năng vẩn vèo, dường như tiêu tán sương mù

Chiến đấu từ giây thứ nhất chung lên, liền tiến vào gay cấn tột độ!

Lang Vương liên tiếp hoa cả mắt né tránh, đem mấy chục đạo tinh từ pháo toàn bộ tránh ra

Lang chu không tránh không né, phía trước xuất hiện một đạo dày đặc như mực linh năng tấm chắn mạnh mẽ gánh vác hết thủy công kích, cũng không dừng lại

Song phương càng ngày càng gần, hỏa lực càng thêm hung mãnh, tình cờ dày đặc lửa đạn sẽ ở giữa không trung chạm vào nhau, xô ra từng cái từng cái lóa mắt quả cầu ánh sáng chợt hóa thành bảy màu rực rỡ linh năng thủy triều, lại biến thành cực nóng sóng trùng kích, xé rách không khí, đập dờn ra từng vòng sóng gợn, khuếch tán đến mấy ngoài trăm thước, khiến cho chiến trường trở nên tựa như ảo mộng

Hai đài chiến thú bóng người cũng biến thành khi thì rõ ràng, khi thì mờ lung, như là ma không thể phỏng đoán

Mấy giây sau khi, hai đài chiến thú trong lúc đó khoảng cách đã không đủ năm mươi mét

Ở khoảng cách này, viễn trình hỏa lực không còn quan trọng nữa, năng lực cận chiến sắp trở thành thắng bại then chốt

"Lang chu muốn ăn thiệt thòi "

Không ít ánh mắt lão lạt thí sinh dồn dập nghĩ đến, càng có mấy người ở trong lòng thở dài, "Lý Diệu bạn học cải tạo kỹ thuật nhất lưu, có điều chiến thuật lựa chọn lên, tựa hồ có hơi sai lầm a!"

"Lang chu ưu thế ở chỗ hỏa lực, đương nhiên là liều mạng giữ một khoảng cách, đại gia xa xa mà vòng quanh, bính bản nhau!"

"Hiện tại bị Lang Vương gần người, một khi triển khai thiếp thân vật lộn, tuyệt đối sẽ bị Lang Vương dựa vào tốc độ cùng nhanh nhẹn, từ từ thôi chết!"

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh ——

Lang Vương tốc độ đột nhiên tăng lên, hóa thành một đạo màu xanh lưu quang, hiểm chi lại hiểm địa né qua bảy, tám phát tinh từ pháo, hai lần tung khiêu, dĩ nhiên lên đến lang chu phía sau!

Lang chu liều mạng xoay người, sau lưng bộ pháo xoay tròn 360 độ, về phía sau nổ súng

Nhưng tám đủ thiết kế cũng bất lợi cho tại chỗ xoay tròn, mà bộ pháo ở khoảng cách gần như thế, tồn đang công kích góc chết

Lang Vương vẫn trốn ở góc chết bên trong, rụt cổ lại, vài đạo tinh từ pháo sát đỉnh đầu của nó xẹt qua

"Xong đời!"

Không ít thí sinh kinh ngạc thốt lên

Biển sâu đại học một bên càng là hoan hô nhảy nhót

Bất luận chiến thuật vẫn là tinh thạch chiến xa, phía sau cái mông đều là yếu ớt nhất vị trí

Giang Thiều Dương Lang Vương vô cùng bén nhạy nắm lấy lang chu chuyển hướng mất linh nhược điểm trí mạng, từ phía sau cái mông phát động tuyệt sát!

"Bạch!"

Lang Vương thả người nhảy một cái, nhanh vuốt cao tốc rung động, lực phá hoại tăng lên tới cực hạn

"Phốc!"

Lang chu bùng phía dưới, nhưng là bỗng nhiên bắn ra một đoàn nhạt chất lỏng màu vàng, ở trong không khí bốc ra từng sợi bạch khí

Lang Vương tinh mắt trong nháy mắt thu nhỏ lại thành hai cái lỗ kim, liên tục né tránh, chung quy là ở không chỗ mượn lực giữa không trung, cứ việc né tránh tăng lớn công kích, vẫn bị chút ít chất lỏng phun trúng, nhất

thời phát sinh chói tai "Xì xì" tiếng, Hoàng yên phóng lên trời, xác ngoài trong nháy mắt ăn mòn, thùng trăm ngàn lỗ

Mới vừa rồi còn cao quý kiêu ngạo Lang Vương, lập tức đã biến thành loang lỗ bác bác chó ghê

"Đây là —— "

Tất cả mọi người đều chấn kinh rồi, trợn mắt ngoác mồm mà nhìn Lý Diệu

Giang Thiếu Dương càng là như bị sét đánh, nửa ngày chưa hoàn hồn lại

Lang Vương lăn khỏi chỗ, hoảng không chọn đường địa chạy ra mười mấy mét

Tuy rằng chỗ yếu vẫn chưa bị thương, uy phong nhưng hoàn toàn quét rác, sợ hãi không thôi địa phía bên ngoài bắn khoản, cũng không dám nữa tới gần lang chu cái môn

"Lý Diệu bạn học,, đó là cái gì a!"

Một tên Vân đại học thí sinh, đánh bạo hỏi

"Nọc độc a "

Lý Diệu chuyện đương nhiên địa trả lời, "Nếu này đài chiến thú là dựa theo lang chu hình thái đến cái trang mang điểm nhi nọc độc không phải rất bình thường?"

Đáp án này, khiến cho tất cả mọi người đều rơi vào tan vỡ, đại gia 10 ngàn cái không nghĩ ra:

"Nhưng là, người từ đâu tới nọc độc, hoặc là nói, như thế cao tính ăn mòn axit?"

Xe duy tu trung hết thủy vũ khí đều là cùng huyền lang đồng bộ, bọn họ có thể không nhớ rõ, có như thế cao tính ăn mòn axit tồn tại!

"Chính ta hợp thành "

Lý Diệu giải thích, "Các người có nhớ hay không, trong kho hàng có viên ban thạch cùng nhiều khổng lan hai chủng tài liệu, mà luyện khí lò làm lạnh dịch trung, lại bao gồm ngàn dịch cùng phi sương dịch?"

"Này bốn loại nguyên liệu tính chất đều vô cùng ổn định, vừa không có độc không có tính ăn mòn "

"Nhưng chỉ cần đem viên ban thạch cùng nhiều khổng lan đều mài thành phần, dựa theo tỷ lệ nhất định hỗn hợp tập trung vào ngàn dịch cùng phi sương dịch hỗn hợp dung dịch trung, lại thêm nhiệt đến 175 độ đến 216 độ trong lúc đó, gặp phải không khí thì, sẽ biểu hiện ra rất mãnh liệt tính ăn mòn "

"Đây là ta trong lúc vô tình ở một quyển cổ đại tàn quyển lên nhìn thấy phương pháp phối chế, kỳ thực không có gì lớn dùng, bởi vì là tính giới so với không cao, này mấy chủng tài liệu đều tinh quý, hiện tại chúng ta hoàn toàn có thể nhân công hợp thành càng thêm giá rẻ axit "

"Cái gì tại sao phải làm như vậy?"

"Này trả lại không đơn giản sao? Ta cải tạo này đài lang chu, tốc độ chậm trọng lượng lớn, đặc biệt chuyển hướng mất linh hoạt, kẻ địch dễ nhất lựa chọn khẳng định là vòng tới phía sau cái môn đánh a!"

"Ta đương nhiên muốn ở phía sau, bố trí một đạo cạm bẫy "

"Lang chu mặt sau, dùng làm lạnh trì cái tạo bụng, bên trong chứa đầy axit chỉ tiếc Giang Thiệu Dương Lang Vương tốc độ quá nhanh, lại bị nó né qua, chậm nữa bán giây, hết thấy axit húc đầu nấp não phun ra ngoài, lập tức liền giải quyết chiến đấu ai!"

Lý Diệu có chút tiếc nuối

Mọi người nhưng là nghe được trái tim run

Giang Thiệu Dương ở bên cạnh dựng thẳng lỗ tai nghe trộm, càng là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thầm hô may mắn

Trên sân cục diện, nhưng là phát sinh biến hóa mới

Ăn qua một lần thiệt ngẫm sau khi, Lang Vương ngủ đông với trong bụi cỏ, không lại mở hỏa, thành thạo điều luyện địa tránh ra mấy chục phát tinh từ pháo, một bên tiêu hao đối thủ tinh thạch đồng thời, vừa quan sát đối thủ hành động quỹ tích

Bỗng nhiên, nó đột nhiên một chạy, thân thể hai bên tinh từ pháo xa xa văng ra

Dĩ nhiên chủ động từ bỏ viễn trình hỏa lực, chuẩn bị liều mạng!

Không có tinh từ pháo liên lụy, Lang Vương tốc độ lại tăng lên một nấc thang, như một đạo màu xanh lục gió xoáy, vòng quanh lang chu nhanh chóng chạy quyền

Lang chu có chút không biết làm sao, tinh từ bộ pháo như quạt giống như nhanh chóng xoay tròn, liên tục phát pháo, nhưng là chỉ có thể đánh nát từng đạo từng đạo màu xanh lục tàn ảnh

Mặc dù là axit không ngừng phụt lên, ở Lang Vương sớm có phòng bị tình huống, cũng là hiệu quả rất ít

Tám cái thon dài bộ đủ, còng là đã biến thành một loại liên lụy, rất có luống cuống tay chân cảm giác, thỉnh thoảng chạm va vào nhau

"Đây là chiến thuật lên thiếu hụt "

Vài tên thí sinh châu đầu ghé tai, "Lang chu chiến thuật giả thiết quá mức đơn giản, cũng không có suy nghĩ qua loại này nhiều quyền chiến thuật phương pháp ứng đối, chỉ có thể bị đối thủ nắm mũi dẫn đi "

"Có điều điều này cũng không phải Lý Diệu vấn đề, dù sao thời gian quá mức vội vàng, hẳn làm sao có khả năng giả thiết ra hết thấy chiến thuật? Kêu là chiến chi tội, kêu là chiến chi tội!"

"Mau nhìn, Lang Vương phát động đợt công kích thứ hai!"

Thanh mang lóe lên, Lang Vương sẵn lang chu bị nhiều đến đầu óc choáng váng, lão đảo thời khắc, nhảy lên thật cao, hướng lang chu sau lưng nhào!

Lang chu sau lưng, vừa là tinh từ pháo công kích góc chết, là axit công kích góc chết, còng là tám cái bộ đủ không cách nào chạm tới tuyệt đối góc chết!

Mà ở dờ xuống tinh từ pháo sau khi, Lang Vương còng là có thể theo vết thương, thế như chẻ tre, lật đổ hạt nhân!

"Nhảy lên! Nhảy lên!"

"Ngăn trở nó! Ngăn trở nó!"

Vô số thí sinh lòng bàn tay đều nắm xuất mồ hôi châu

Lang Vương lần thứ nhất nỗ lực thất bại, lang chu vô cùng đúng lúc địa vung vẩy bộ đủ, đóng kín sự công kích của nó đường bộ

Có điều Lang Vương cũng không nóng lòng, tiếp tục chấp hành nhiều quyền chiến thuật, một bên vòng quanh lang chu đảo quanh, một bên chậm rãi đưa nó đi dòng suối hấp dẫn

Dòng suối trung, trái rộng đá cuội, lại ướt lại hoạt

Lang chu quả nhiên trúng kế

Liên tục ba lần tấn công thất bại sau khi, lang chu rốt cục bị hấp dẫn đến dòng suối bên cạnh, bộ đủ ở đá cuội lên một giẫm trượt đi, lão đảo một cái, bộc lộ ra to lớn không chặn

Lang Vương thừa cơ bổ một cái, đứng yên lên lang chu sau lưng, cúi đầu lóe lên, vừa vọt né qua tinh từ pháo siêu khoảng cách gần công kích, sau đó lợi trào vung vẩy, nổi điên lên, đem một cả tòa tinh từ bộ pháo, mạnh mẽ từ lang chu thể xác lên xé kéo xuống!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Bàn Tràng Đại Chiến

Lang chu trong cơ thể, lượng lớn thuốc bôi trơn cùng tinh thạch ổn định tề bắn nhanh ra, dường như máu tươi tung toé

Tám cái bộ đủ điên cuồng vung vẩy, nhưng là căn bản không vớt được sau lưng

Thăng thản phát đủ lao nhanh, kịch liệt xóc nảy, thậm chí mạnh mẽ hướng núi đá, cự mộc lên va chạm, mưu toan đem Lang Vương sứt cời ra

Nhưng Lang Vương vừa như đã nhảy vọt đến lang chu sau lưng, lại sao để nó dễ dàng thực hiện được?

Bốn con rung động trảo vững vàng khu ở lang chu giáp xác trong lúc đó khe hở, như hấp thụ ở trên thân thể người mã hoàng giống như vậy, bất luận con mồi làm sao giãy dụa đều vẫn không nhúc nhích, trả lại đem thiết giáp từng khối từng khối xé ra, không ngừng mở rộng vết thương

"Thăng bại đã phân!"

Hết thấy thí sinh chăm chú nắm lấy tay đều lỏng ra, lòng bàn tay lạnh lẽo

Làm Lang Vương nhảy lên lang chu sau lưng một sát na, liền đại biểu trận này đặc sắc tuyệt luân bàn tràng đại chiến tiến vào kết thúc

Tám đủ hình thái chiến thú sợ nhất đến từ phía trên công kích, bởi vì là kết cấu hạn chế, vươn mình đối với bọn họ tới nói, là được một hồi từ đầu

đến đuôi tai nạn!

"Ba phần năm mươi bảy giây "

Chu Nguyệt Cầm lạnh lùng nhìn lướt qua thời gian, đối với hắc dư hai tên quan chủ khảo, từ tốn nói

"Thiếu Dương, thắng!"

Biển sâu đại học thí sinh vui mừng khôn xiết, hướng về Giang Thiếu Dương phát sinh chúc mừng

Giang Thiếu Dương nhưng là khẽ nhú mày, trên mặt toát ra nhàn nhạt thất lạc

Thắng lợi như vậy, thuần túy là chiến thuật lên thắng lợi, dựa vào chính là Lang Vương tinh trong đầu tồn trữ mấy ngàn trống chiến thuật lựa chọn

Mà lang chu làm một trống hoàn toàn mới cải trang chiến thú, Lý Diệu cho nó giả thiết chiến thuật khẳng định cực nhỏ

Hiểu ra đến đột phát tình huống, liền không biết làm sao, không thể nào ứng đối

"Thắng mà không vẻ vang gì a "

"Thắng lợi như vậy, không phải là ta muốn!"

Giang Thiếu Dương trong lòng tràn đầy tiếc nuối, thở dài một tiếng, nói thầm "Thật hy vọng lại cho Lý Diệu mấy ngày, để hắc dư tập lượng lớn con nhện loại chiến thú chiến thuật, hơi thêm cải biến sau khi đạo vào lang chu tinh não, nhất định có thể tăng lên rất nhiều lang chu thực lực "

"Hay là khi đó chúng ta mới có thể thoải mái địa chiến một hồi đi!"

Hắn không nhìn được quét Lý Diệu một chút

Lại phát hiện ở vô số người tiếng thở dài trung, Lý Diệu hai tay vây quanh, trên mặt không đau khổ không vui, khóe miệng nhưng là hơi làm nổi lên, vẻ mặt rất là ung dung

Thái độ như vậy, khiến cho Giang Thiếu Dương trong lòng đột nhiên bay lên một vệt linh cảm không lành

Lại nhìn trên sân, Lang Vương đã theo tinh từ pháo xé rách vị trí, đem lang chu sau lưng thiết giáp hoàn toàn xé rách lộ ra một cái nhìn thấy mà giật mình vết thương

Các loại phù trận cùng linh kiện tất cả đều bại lộ ở Lang Vương răng nanh bên dưới!

"Hống!"

Lang Vương mở ra cái miệng lớn như chậu máu, một đoàn màu vỏ quýt hỏa cầu ở yết hầu nơi sâu xa nhanh chóng bành trướng, hỏa diễm linh năng điên cuồng tàn phá âm thanh, cực kỳ giống yêu thú rít gào

Đây là một đòn tối hậu!

Tất cả mọi người đều nín hơi chờ đợi, lang chu vụn vặt kết cục!

Đang lúc này ——

"Leng keng" một tiếng, tựa hồ là ở cường độ cao chém giết trung, vượt qua kim loại mật nhọc cực hạn, lang chu tròn vo bụng cũng nhìn không được nữa, cùng phần đầu ngực thoát ra, rơi xuống đất!

"Chất lượng quá chênh lệch chứ?"

Hết thầy thí sinh đều kinh ngạc đến cực điểm

Mặc dù là lâm thời chấp vá đi ra cải trang chiến thú chất lượng khẳng định không bằng hàng nguyên đai nguyên kiện như thế ổn định, thế nhưng ở trong chiến đấu, một cái trọng yếu linh kiện lại sẽ tự mình bóc ra tự mình

Tự mình bóc ra!

Không ít tâm tư linh động thí sinh dồn dập hét lên kinh ngạc

Bọn họ thành linh ngữi được một tia âm mưu mùi vị

Ba tên quan chủ khảo, cũng là trợn to hai mắt, bọn họ đều nhìn ra, này cũng không phải bất ngờ, mà là lang chu chủ động đem bụng văng ra, lại như Lang Vương đem tinh từ đạn pháo mở như thế

Ở trên chiến trường, loại này chủ động thoát ly chỉ mang ý nghĩa một chuyện —— chiến thú muốn mở ra chiến đấu hoàn toàn mới hình thức!

"Không được!"

Giang Thiếu Dương sắc mặt một mảnh trắng bệch, hai tay không thể át chế run rẩy, hầu kết trên dưới lẫn muốn hướng Lang Vương khàn cả giọng địa hò hét:

"Nhảy xuống! Nhanh nhảy xuống!"

Không kịp

Lang Vương toàn bộ linh năng, đều dâng tới yết hầu nơi sâu xa hỏa diễm phù trận chuyển hóa thành cực nóng viêm lưu

Chính là tính cảnh giác cùng sức phòng ngự thời khắc yếu đuối nhất

Từ lang chu ngực bụng bộ phía sau, nguyên bản liên tiếp bụng lỗ hồng trung đột nhiên đâm ra một cái tương tự đuôi bò cạp vũ khí, ở giữa không

trung linh hoạt vô cùng lay động một chút, mạnh mẽ đâm vào Lang Vương cái mông, sâu sắc cắm tiến vào

Phía sau, vĩnh viễn là chiến thú yếu ớt nhất vị trí

Đuôi bò cạp lên lóng lánh quất hào quang màu đỏ, linh năng như thủy triều không ngừng hướng về phía trước phun trào, ở Lang Vương trong cơ thể hình thành một đạo cuồng bạo viêm lưu, đem ngũ tạng lục phủ hết thảy đốt cháy hầu như không còn, cuối cùng thiêu xuyên qua Lang Vương hai viên tinh mắt, đen ngòm trong hốc mắt dâng trào ra nhảy lên hỏa diễm

"Đừng!"

Đuôi bò cạp trực tiếp đem Lang Vương luân lên, đập ầm ầm ở trên một tảng đá lớn, phát sinh đình tai nhức óc nổ vang

Cũng như là một thanh nghìn cân búa lớn, mạnh mẽ oanh kích ở trái tim tất cả mọi người lên

"Này, đây là —— "

Lang chu trong nháy mắt từ con mồi biến thành tay thợ săn, vung vẩy tám cái sắc bén bộ đủ hướng về Lang Vương hài cốt nhào, triển khai máu tanh hành hạ đến chết, cấu kiện cùng tinh thạch bay múa đầy trời, Lang Vương vụn vụn

Tất cả mọi người đều trở mắt ngoác mồm, không biết làm sao

Như vậy cường độ, như vậy sự linh hoạt, đến tột cùng là lấy cái gì vật liệu chế tạo?

Lý Diệu làm sao có khả năng ở mười cái giờ bên trong, dùng xe duy tu trung phổ thông vật liệu, chế tạo ra như vậy một cái hung hãn tuyệt luân vũ khí?

"Này không phải ta bỗng dưng luyện chế ra đến vũ khí mới "

Đối mặt mọi người mê man ánh mắt, Lý Diệu giải thích, "Đây là ta dùng huyền lang xương sống cải tạo "

"Ta một lần nữa thiết kế kết cấu, là mô phỏng theo con nhện loại yêu thú hình thái, cũng không có sử dụng xương sống cần phải, thẳng thắn đưa nó cải tạo thành đuôi, ở cận chiến trung tăng mạnh đối với phía trên thân thể bảo vệ "

"Ngoài ra, bởi vì là lang chu cũng không có rõ ràng đột xuất đầu, vì lẽ đó ta đem nguyên bản lắp đặt ở huyền lang trong cổ họng hỏa điểm phù trận, chuyển đến đuôi cuối cùng

"Một khi đâm vào kẻ địch trong cơ thể, từ giữa hướng ra phía ngoài phát động công kích, trực tiếp đốt cháy ngũ tạng lục phủ, so với từ bên ngoài thiêu tiến vào, càng thêm trí mạng "

Lời giải thích của hắn, khiến cho tất cả mọi người á khẩu không trả lời được

Biển sâu đại học một phương, rơi vào yên tĩnh một cách chết chóc

Mới vừa rồi còn vô cùng phấn khởi các thí sinh, mỗi một người đều như là tỏa ánh sáng huyết, rút mao gà trống, lại không có nửa điểm hào quang

Chỉ có khoách âm trong phù trận, vẫn cứ truyền đến từng trận khiến người tê cả da đầu dị hưởng

"Răng rắc răng rắc tê a tê a "

Đây là lang chu chính đang ăn uống âm thanh

Vào đêm, quân đội nhà nghi

Liên tục hơn hai mươi giờ mệt nhọc oanh tạc, hết thầy thí sinh đều kiệt sức thần hồn tiêu hao rất nhiều

Hơn nữa cuộc thi kết quả cùng thân phận của bọn họ tin tức, còn muốn lên truyền tới hiệp hội hơn nữa chứng thực mới có thể ban phát giấy chứng nhận cùng huy chương

Vì lẽ đó, thí sinh đem ở đây nghỉ ngơi một đêm, chờ ngày mai buổi sáng thu được chính thức đăng kí luyện khí sư huy chương sau khi, lại trở lại từng người thành trấn

Khi đó, bọn họ liền trở thành được người tôn kính, tiền đồ vô lượng đăng kí luyện khí sư!

"Hô —— "

Màu xanh quân đội trên giường lớn, Lý Diệu ngã chổng vó lên trời địa nằm

Một ngày một đêm cuộc thi, xác thực làm hẳn có thiêu đốt hầu như không còn cảm giác thân thể hết sức mệt nhọc

Đại não nhưng như là kim đâm giống như vậy, không phải thống khổ, mà là hưng phấn

"Thành công!"

"Cha, ta thành công, ta trở thành đăng kí luyện khí sư!"

"Đây chỉ là bước thứ nhất, đón lấy ta sẽ cùng đạo sư đồng thời hoàn toàn huyền cốt kế hoạch, luyện chế ra có thể lượng sản huyền cốt chiến khái, sau đó ta còn có thể luyện chế pháp bảo càng mạnh mẽ cùng tinh khái, từng bước từng bước, hướng về mạnh nhất luyện khí sư đỉnh cao tiến

quân đánh bại biển sâu đại học, thăm dò mệnh mông trong biển vô cùng ảo diệu!"

Chính đang sướng muốn tươi đẹp tương lai, gian ngoài truyền đến nhẹ nhàng tiếng gõ cửa

Mở cửa nhìn xem chính là Giang Thiệu Dương

Hắn tóc rối tung, màu da u ám, một đôi mắt nhưng màu đỏ tươi như máu

Lý Diệu lần thứ nhất nhìn thấy hắn thì, loại kia cao ngạo lãnh ngạo khí chất quét đi sạch sành sanh, thay vào đó, là sẽ có như thực chất điên cuồng

Trong tay hắn mang theo một cái đại ấm, là gia đình trang trà chanh đồ uống, này một bình đầy đủ mười cân, đã thiếu một hơn nửa còn lại ba, bốn cân ở ấm bên trong loạn lắc

"Người ngủ không được, còn muốn đến so tài so tài? Nói đi làm sao đến!"

Lý Diệu mười ngón giao nhau, phát sinh "Đùng đùng đùng đùng" nổ vang

Tuy rằng thân thể hết sức mệt nhọc thể nhưng luyện khí sư trong lúc đó quyết đấu, đặc biệt cùng Giang Thiệu Dương loại này bạn cùng lứa tuổi trung cao thủ hàng đầu, Lý Diệu là sẽ không từ chối

Giang Thiệu Dương nhưng lắc lắc đầu, âm thanh khàn khàn nói:

"Không cần so với, chỉ ít giờ khắc này, ta không bằng người "

"Ta chỉ là có mấy vấn đề, muốn mời Lý sư huynh chỉ điểm một chút "

Giang Thiều Dương đạo sư Giang Thánh, cùng Lý Diệu đạo sư Nguyên Mạn Thu, là chân chính sư tỷ đệ quan hệ, vì lẽ đó hai người bọn họ trong lúc đó, có thể dùng sư huynh đệ đến lẫn nhau xưng hô

Có điều Giang Thiều Dương xưng hô Lý Diệu làm sư huynh, hiển nhiên đối với hôm nay một bại tâm phục khẩu phục, thừa nhận Lý Diệu kỹ cao một bậc

Lý Diệu lại không nhiều như vậy ý nghĩ, hăn đối với Giang Thiều Dương thực lực trả lại là phi thường tán thành, hiếm thấy bạn cùng lứa tuổi trung có thể tìm tới một cái lực lượng ngang nhau đối thủ, hăn có ý định kết giao một phen, lập tức đi đến một để, nhếch miệng cười nói:

"Đừng nói chỉ điểm không chỉ điểm, hai người chúng ta thực lực kỳ thực không phân cao thấp, hai đài chiến thú là mỗi người mỗi vẻ, nếu như lại so với một hồi, hươu chết vào tay ai, còn chưa thể biết được "

"Nếu như là luyện khí thuật trên có vấn đề gì, lấy ra mọi người cùng nhau thảo luận nghiên cứu, đương nhiên nhiệt liệt hoan nghênh "

"Có điều, người mang theo lớn như vậy một bình trà làm gì?"

Giang Thiều Dương nhắc lên trà chanh, lung lay loáng một cái, mặt không chút thay đổi nói:

"Cuộc chiến hôm nay, là ta trong đời thê thảm nhất một lần thất bại, bị bại từ đầu đến đuôi, bị bại thương tích đầy mình, bị bại ghi lòng tạc dạ!"

"Ta quyết định mượn rượu tiêu sầu, đại say một màn, đến phát tiết cực kỳ thống khổ tâm tình "

"Có điều thân là một tên luyện khí sư, ta lại không thể để cồn ma túy đầu óc của ta cùng hai tay

"Vì lẽ đó, không thể làm gì khác hơn là lấy trà thay tửu, một túy mới thôi "

Lý Diệu không nói gì, sừng sốt nửa ngày nói: "Vậy ta cùng người uống hai chén đi, ta chỗ này còn có bán bao hạt lạc, ba cái ruột hun khói, có muốn hay không?"

" tốt a "

Lý Diệu mang tới hai cái một lần chỉ chén, hai người rót đầy, liền đậu phộng, uống một hơi cạn sạch

"Rượu ngon!"

Giang Thiệu Dương hai con mắt, đỏ đến mức càng thêm nồng nặc, dường như muốn nhỏ xuống huyết đến, mạnh mẽ cắn một cái ruột hun khói, đạo, "Nhàn nhạt chua xót, chính hợp ta giờ khắc này tâm cảnh!"

"Đại ca người này vốn là trà chanh được không" Lý Diệu trong lòng yên lặng nói

"Lý sư huynh, có một việc ta làm sao đều không nghĩ ra "

Giang Thiệu Dương đem chỉ chén đi trên bàn tầng tầng một khái, chăm chú hỏi, "Người chỉ có mười cái giờ, còn muốn tiến hành lượng lớn duy tu cùng cải trang, làm sao có khả năng giả thiết ra nhiều như vậy chiến thuật, hóa giải ta mỗi một lần công kích?"

"Dựa theo lang chu biểu hiện đến xem, người ở một hai giờ bên trong, chỉ ít giả thiết mấy trăm bộ chiến thuật, mới có thể ứng phó chiến đấu kịch liệt như thế "

"Đây là liên Trúc cơ kỳ luyện khí sư đều không thể làm được sự tình "

"Lý sư huynh, người là làm như thế nào?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Con Đường Khác

Lý Diệu buông tay nói:

"Ta đương nhiên không thể giả thiết mấy trăm bộ chiến thuật, từ đầu tới đuôi liên một bộ, là được giả định kẻ địch sẽ kiêng kỵ lang chu mạnh mẽ hỏa lực, từ bỏ bắn nhau dự định, lựa chọn gần người vật lộn "

"Mà ở gần người vật lộn trung, kẻ địch sẽ chọn phía sau cùng phía trên làm làm chủ yếu điểm công kích, vậy ta liền ở ngay đây dự thiết hai nơi cạm bẫy, đồng thời giả thiết được, làm kẻ địch từ phía trên công kích thì, đúng lúc thoát ra bụng, lợi dụng huyền lang xương sống luyện chế phần sau phát động một đòn trí mạng, như vậy mà thôi "

Giang Thiếu Dương con người đột nhiên co rút lại, chỉ chén ở trong tay hân hơ vắn vẹo, cắn răng nói:

"Nói cách khác, từ đầu tới đuôi, ta đều bị người nắm mũi dẫn đi, trong lúc vô tình, rơi vào rồi bẫy rập của người?"

Lý Diệu thở dài, nói:

"Lang chu là một loại vọi vàng trong lúc đó cải tạo đi ra quái thai, khẳng định có sự thiếu sót chết người, chỉ cần là hơi thật tinh mắt luyện khí sư, đều có thể nhìn ra nó đầu nặng gốc nhẹ, tốc độ chậm chậm, tại chỗ xoay người phi thường ngốc "

"Đây là ta làm sao che giấu, đều không che giấu nổi "

"Đã như vậy, thăng thần phương pháp trái ngược, đem thiếu hụt biến thành cạm bẫy, này cũng không phải cố ý nhằm vào Lang Vương, mà là trong khoảng thời gian ngắn, chỉ có thể nghĩ ra này một loại hữu hiệu nhất chiến thuật mà thôi "

"Có điều, loại này chiến thuật chỉ thích hợp đánh lén, lần thứ nhất trả lại có thể đắc thủ, lần sau kẻ địch có phòng bị, này một chiêu liền mất linh "

Giang Thiếu Dương trầm ngâm chốc lát, gật đầu nói:

"Này ngược lại là, không phải ta không thua nổi, chúng ta tùy việc mà xét, nếu để cho ta luyện chế một đài mới Lang Vương đi ra, đem hôm nay trận điển hình đưa vào tinh não, đồng thời giả thiết tốt a chiến thuật mới, thắng bại nhất định không giống!"

"Ta tin tưởng "

Lý Diệu khẽch miệng nở nụ cười, từ tinh trong đầu điều ra mấy chục tấm kết cấu Đồ, "Có điều ta lang chu là bán thành phẩm, nếu như lại cho ta mười ngày nửa tháng luyện chế một đài sẽ không là hiện tại bộ dáng này, đến, xin người đánh giá một hồi!"

Luyện khí sư nghề nghiệp này đa số có chút nín nhịn

Bình thường luyện khí sư môn đều trốn ở phòng thí nghiệm cùng luyện khí phân xưởng trung, thoả thích chìm đắm ở pháp bảo trong thế giới đầy đầu đều là công thức, phép tính và số liệu, nhìn xem có chút lãnh mạc, mặc dù người bên ngoài nói chuyện cùng bọn họ, phản ứng đều chậm nửa nhịp, có vẻ lạnh nhạt

Nhưng là, một khi luyện chế ra một loại hoàn toàn mới pháp bảo, bọn họ lại như là tiểu hài tử lắp ráp ra mới món đồ chơi như thế, đều là không nhịn được muốn muốn xuất ra khoe khoang một phen

Lý Diệu là như vậy một cái nín nhịn cùng ngông cuồng cùng tồn tại gia hỏa

Có điều ở đại hoang chiến viện, hẳn có thể khoe khoang đối tượng chỉ có Nguyên Mạn Thu, Khương Văn Bác như vậy thâm niên luyện khí sư

Đại gia không phải đồng nhất thể hệ, có rất sâu sự khác nhau, coi như tán thưởng hẳn vài câu, luôn cảm thấy có chút xa lạ

Mà bạn cùng lứa tuổi bên trong, chơi đến tốt hơn có Đinh Linh Đang, Triệu Thiên Trùng cùng Lỗ Thiết Sơn, này mấy cái đều là oai hùng vũ phu, năm huyền ảo phiến phức kết cấu Đồ hướng về bọn họ khoe khoang, chẳng khác gì là quăng mị nhãn cho người mù xem, một chút cảm giác thành công cũng không có

Hiếm thấy hôm nay gặp phải Giang Thiểu Dương cái này bạn cùng lứa tuổi trung cao thủ hàng đầu Lý Diệu rất có chút kỳ phùng địch thủ hưng phấn

Hắn tin tưởng Giang Thiểu Dương nhất định có thể nhìn ra, những này kết cấu Đồ tinh diệu chỗ

Quả nhiên, Giang Thiểu Dương mới nhìn qua hai lần liền bị sâu sắc hấp dẫn, liên thanh kinh ngạc thốt lên:

"Đây chính là lang chu chung cực hình thái? Quả nhiên lợi hại!"

"Người dùng lõi Vân thạch cùng ngọc đồng kim chế tạo thành nhiều khổng kết cấu tào liệu hợp kim, luyện chế thành viên hình cung giáp xác, ở duy trì cường độ cùng nại tính ăn mòn điều kiện tiên quyết, trọng lượng chỉ ít có thể giảm bớt 25 %, lại chọn dùng cỡ trung chiến thú sử dụng động lực phù trận, tốc độ, nhanh nhẹn tính đều tăng lên rất nhiều!"

"Mà bụng axit kho, cũng bị người ngăn ra bốn cái nang phao, có thể chứa đựng bốn loại không giống chất lỏng axit, nọc độc, thiêu đốt tề, còn có loại này từ đạn tiền oa trên người lấy ra siêu cường niêm dịch? Không sai a loại này niêm dịch một khi phun đến trên người kẻ địch, lại như là bị mạng nhện cuốn lấy như thế hành động đại thụ ảnh hưởng, chỉ có thể mặc cho người xâu xé!"

"Sẽ kết vồng lang chu, đáng sợ, thật là đáng sợ!"

"Có điều người lang chu, đạn dược kho có thể hay không thiết kế đến quá to lớn một chút? Như vậy nhỏ bé, đầy đủ mang theo bốn cái số đếm tinh thạch, dù cho người sử dụng ba liên trang hạng nặng tinh từ pháo, đều thừa sức!"

"Tuy rằng tăng lên kéo dài năng lực tác chiến, nhưng ảnh hưởng tốc độ, có chút cái được không đủ bù đắp cái mất chứ?"

Lý Diệu khẽ mỉm cười, chỉ chỉ đạn dược kho bên cạnh bốn toà phù trận, cùng với cùng với liên tiếp mười mấy cấu kiện

Giang Thiệu Dương quan sát tỉ mỉ, chỉ chén trong nháy mắt tạo thành một đoàn, bật thốt lên:

"Tự bạo hệ thống!"

"Người cố ý gia tăng đạn dược kho, cộng xếp vào nhiều như vậy tinh thạch, dĩ nhiên là dùng để phát động tính chất tự sát công kích!"

Giang Thiệu Dương nhắm mắt lại, mấy chục tấm kết cấu Đồ ở trong đầu trong nháy mắt hòa làm một thể, hóa thành một đài uy phong lẫm lẫm lang chu, đưa thân vào một mảnh cực nóng chiến trường

Nếu như kết cấu Đồ trung thiết kế có thể hoàn toàn thực hiện, đặc biệt nhiều như vậy tinh thạch, một khi ở bầu yêu thú trung phát sinh nổ tung

Hắn đột nhiên rùng mình một cái

"Lý sư huynh, người nên gia nhập biển sâu đại học!"

Giang Thiều Dương kích động nói, "Tuy rằng ta nghe nói, người cùng biển sâu đại học một số lão sư trong lúc đó có chút hiểu lầm, có điều ta có thể thấy, người giống như ta, đều là cuồng nhiệt nhất luyện khí sư!"

"Chúng ta người như thế, vì theo đuổi mạnh nhất con đường luyện khí, là cái gì cũng có thể bỏ qua!"

"Một chút tiểu hiểu lầm, lại đáng là gì? Gia nhập biển sâu đại học, mới có thể thoả thích triển khai người tài hoa!"

"Hiện tại người đã là đăng kí luyện khí sư, có rất nhiều trồng phương pháp có thể gia nhập liên minh biển sâu đại học, không hẳn là học sinh "

"Người có thể trực tiếp lấy trợ lý nghiên cứu viên thân phận, gia nhập biển sâu đại học Luyện Khí hệ phòng thí nghiệm, một bên học tập, một bên nghiên cứu "

"Chúng ta tổng cộng có hai mươi bảy chủ yếu phòng thí nghiệm, đồng thời triển khai mấy trăm cái hạng mục, nếu như là người, tùy tiện người nào đều có tư cách gia nhập!"

"Đến đây đi, hiện tại biển sâu đại học cái nhóm này bạn học, ở trong mắt ta như gà đất chó sành giống như vậy, thực sự không nhắc lên được nửa điểm đầu chí, nếu như người tới, chúng ta bất cứ lúc nào giao lưu luận bàn, cạnh tranh lẫn nhau, lẫn nhau tu luyện, đều có thể tiến triển cực nhanh!"

Giang Thiều Dương tràn ngập chờ mong mà nhìn Lý Diệu

Lý Diệu trầm mặc rất lâu, rốt cục lắc đầu nói:

"Người sai rồi, tuy rằng vừa bắt đầu từ chối biến sâu đại học, là có một chút ma xui quỷ khiến mùi vị, có điều cho nên ta ở đại hoang chiến viện kiên trì tới hôm nay, vẫn sơ tâm không thay đổi, có thể không phải là bởi vì một điểm Tiểu Tiểu hiểu lầm "

"Phía dưới nếu như là người khác hỏi, ta chắc chắn sẽ không nói, nhưng nếu là người mới có thể lý giải ý của ta "

"Không sai, từ vật chất tới nói biến sâu đại học đương nhiên là một tên luyện khí sư lựa chọn tốt nhất, lơ lửng giữa trời sơn, phòng thí nghiệm, thầy giáo sức mạnh, học thuật bầu không khí, lâu đời truyền thừa những thứ này đều là cái khác viện giáo không cách nào so với "

"Nhưng là cùng vật chất so với, ta càng thêm chú trọng tinh thần, hoặc là dùng người tới nói —— đấu chí!"

"Chỉ có cùng biến sâu đại học quái vật khổng lồ như vậy chống lại, ta đấu chí mới có thể tăng lên tới đỉnh điểm, mỗi một phút mỗi một giây, khi ta nghĩ đến chính mình lúc trước ngông cuồng tuyên ngôn, khắp toàn thân mỗi một tế bào tựa hồ cũng cháy hừng hực thả ra toàn bộ quang cùng nhiệt, không dám có mảy may lười biếng, khiến cho ta một lần lại một lần địa đột phá cực hạn!"

"Nói vậy người từng có trạng thái như thế này, hẳn phải biết, tiến vào loại này chiến ý bão táp cảnh giới, là cỡ nào thoải mái, là cỡ nào tươi đẹp!"

"Gia nhập biến sâu đại học, đứng cái này thế lực bá chủ trên bả vai, cố nhiên có thể nhìn ra càng xa hơn, nhưng có lúc không khỏi sẽ lười biếng bởi vì là không tìm được một cái mục tiêu, có thể khiến chính mình chiến ý, mỗi một phút mỗi một giây đều điên cuồng thiêu đốt!"

Giang Thiều Dương không nhịn được nói: "Làm sao có thể có không có mục tiêu?"

"Mục tiêu của ta là được trở thành biển sâu đại học người số một!"

"Ta muốn trước tiên tiêu diệt chín liên hoàn, lại đánh bại thúc thúc Giang Thánh, Tạ Thính Huyền giáo sư, Chu Nguyệt Cầm giáo sư những cường giả này, thậm chí ngay cả sở trường mong hồng viện trưởng, ta đều muốn vượt qua hẳn!"

"Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ trở thành biển sâu đại học Luyện Khí hệ viện trưởng!"

"Ta đối với viện trưởng chức vị này, không có nửa điểm hứng thú, chỉ là muốn chứng minh, chính mình là biển sâu đại học mạnh nhất!"

"Đây chính là con đường của ta, đây chính là mục tiêu của ta!"

"Như thế nào có hứng thú hay không cùng đi lên con đường này, chúng ta dùng thời gian mấy chục năm đấu một hồi xem ai có thể lên làm biển sâu đại học Luyện Khí hệ viện trưởng?"

"Không có hứng thú "

Lý Diệu lắc đầu, con người nơi sâu xa tỏa ra triết người mang "Biển sâu đại học kiến giáo mấy trăm năm, Luyện Khí hệ từng có hơn mười vị viện trưởng, mà tương lai nó trả lại đem tiếp tục tồn tại ngàn năm, còn có thể có hơn trăm cái viện trưởng "

"Trước có cổ nhân, sau có người tới, coi như kiên trì tới cùng, chỉ là lặp lại một cái người khác đều đi qua con đường, làm được mấy trăm người đều có thể làm được sự tình "

" có ý gì?"

"Ta đi con đường này liền không giống "

"Lấy liên bang tối nát Luyện Khí hệ, khiêu chiến mạnh nhất vương giả, dù cho không phải sau này không còn ai, chí ít năm vị trí đầu trăm năm, từ không có người làm được!"

"Con đường như vậy, mới đáng giá ta kiên trì tới cùng; chuyện như vậy nghiệp, mới xứng để ta phấn đấu cả đời; như vậy mục tiêu, mới có thể làm ta chiến ý tiêu đến cực hạn, trả giá 1000 % nỗ lực, triệt để thiêu đốt chính mình!"

Giang Thiệu Dương rộng mở đứng dậy, ghé về phía sau phiên đến, phát sinh nổ vang

"Người có nghĩ tới hay không, thành công xác suất có cỡ nào nhỏ bé!"

Hắn khuôn mặt vắn vẹo, gần như rít gào

"Xác suất càng nhỏ, càng thú vị "

Lý Diệu nói, "Nhân sinh là được một trận chiến đấu, đương nhiên là muốn tuyển chọn kẻ địch mạnh mẽ nhất mới có lạc thú, cùng ba tuổi đứa nhỏ quyết đấu, thắng lợi xác suất là 100 %, nhưng chiến đấu như vậy, là người muốn sao?"

Câu nói này như là cuối cùng một cọng cỏ, đem Giang Thiệu Dương tinh thần triệt để đánh tan

Sắc mặt hắn trắng bệch, đặt mông ngồi về, lại không chú ý tới ghế đã ngã lật, chống vó địa ngã xuống đất

"Người không sao chứ?"

Lý Diệu kinh ngạc, lướt qua bàn xem,, đã thấy Giang Thiệu Dương tay chân lớn, ngửa mặt hướng lên trời, không có đứng dậy tâm ý, trên mặt mỗi

một cột bắp thịt đều ở co giật, con người xoay chuyển nhanh chóng, trong miệng nói lẩm bẩm, tự khóc tự cười:

"Ta rõ ràng, đây chính là người mạnh mẽ bí quyết!"

"Tinh thần, đấu chí, chiến ý!"

"Ta từ nhỏ ở biển sâu đại học giáo công chức tiểu khu lớn lên, pháp bảo cấu kiện là ta món đồ chơi, xe duy tu là ta thiên đường, mỗi ngày lỗ tai bên cạnh nghe được, đều là cao thâm nhất phép tính cùng lý luận!"

"Vật chất lên, ta mạnh hơn người gấp trăm lần, lại bị người đánh cho thất bại thảm hại!"

"Ta khiếm khuyết, là chiến ý, là mỗi một phút mỗi một giây, đều thiêu đốt đến cực hạn chiến ý, người nói đúng, người nói tới quá đúng rồi!"

"Mục tiêu, chết tiệt mục tiêu!"

"Cùng người so sánh, ta cho mình định mục tiêu cuộc sống, thực sự quá mức nhỏ bé, đúng vậy, đúng vậy, biển sâu đại học Luyện Khí hệ, đã từng có hai mươi hai cái viện trưởng, 135 cái Phó viện trưởng, coi như thành vì bọn họ một thành viên, lại có gì đặc biệt!"

"Không trách, ta cảm thấy càng ngày càng vô vị, càng ngày càng vô vị, thì ra là như vậy, ta lựa chọn nhân sinh đại địch, quá yếu, nhược bại!"

Giang Thiều Dương găm găm gừ gừ nửa ngày, chết làn da màu xám tất cả đều đã biến thành phấn khởi màu đỏ nhạt, cuồn cuộn nóng lên, hỏa thiêu hỏa liệu

Hắn như là cương thi thẳng tắp địa trạm lên, sâu sắc nhìn Lý Diệu một chút, bỗng nhiên xoay người, sús đầu đầy cuồn cuộn loạn tóc dài, chạy ra

Mãi đến tận cuối hành lang, mới truyền đến điên cuồng kêu quái dị:

"Ngộ đến, ta rốt cục ngộ đến!"

"Cám ơn người, Lý sư huynh!"

"Ngày mai, sáng mai, lại tới tìm người quyết đấu!"

Lý Diệu sâu sắc rùng mình một cái

Trời mới biết, cái tên này đến tột cùng ngộ đến cái gì a!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Thái Dương Sinh Ra

Sáng sớm hôm sau, trong quân căng tin

Hơn một nghìn tên thí sinh đều ở nơi này ăn điểm tâm

Biển sâu đại học học sinh, chiếm cứ một góc, bầu không khí có chút quỷ dị

"Các người biết không, Giang Thiệu Dương một đêm không ngủ, vẫn ngồi ở trên lầu chóp!"

Một tên học sinh nhỏ giọng nói rằng

"Ta nhìn thấy, hơn nửa đến sau nửa đêm, hắn trả lại trên nóc nhà a biên giới đi tới đi lui, tốc độ thật nhanh, như phong tự ma!"

Một người khác bạn học đỡ lấy thoại đột, chợt lắc lắc đầu, thở dài nói, "Giang Thiệu Dương thụ đả kích thực sự quá lớn, ở dưới con mắt mọi người, bị bại triệt để như vậy, đối với hắn loại này từ nhỏ đã đẩy thiên tài vàng sáng, kiêu ngạo đến không được người tới nói, thực làm là vô cùng nhục nhã, e sợ sẽ thất bại hoàn toàn "

Câu này còn chưa có nói xong, không ít người đều cảm giác một đoàn nóng rực khí tràng từ từ áp sát, dường như đưa thân vào mấy ngàn độ luyện khí lô bên trong, liền khí đều không kịp thở

Người thứ nhất bạn học quay đầu, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh

Người thứ hai bạn học quay đầu, con người trợn lên so với trong tay trứng gà trả lại đại

Người thứ ba bạn học quay đầu lại, tay run lên, chính bát đậu hũ nào ngã vào giữa hai chân, bắt đầu trả lại không hề hay biết, hai giây đồng hồ sau khi mới "Gào" một tiếng nhảy lên

Kêu một tiếng này, hấp dẫn ánh mắt của mọi người

Khi bọn họ nhìn thấy người tới người phương nào thì, tất cả đều trở mắt ngoác mồm, ngây người như phỗng

Đó là Giang Thiếu Dương, một cái tuyệt nhiên không giống Giang Thiếu Dương

Một ngày trước Giang Thiếu Dương, lại như là một viên treo thật cao ở chân trời, là như thế cao ngạo, lãnh ngạo, chìm đắm ở thế giới của chính mình bên trong, đối với người chung quanh đều lạnh nhạt

Nhìn các bạn học ánh mắt, không phải miệt thị, mà là triệt để không nhìn!

Nhưng là giờ khắc này, hắc nhưng như là đứt đoạn sâu trong nội tâm xiềng xích, đánh nổ phong ấn thần hồn cấm chế, từ trong tới ngoài mỗi một tế bào đều đang giải phóng vô cùng vô tận năng lượng, đem hắc đã biến thành cháy hừng hực Thái Dương!

Không sai, là được Thái Dương bừa bãi phóng đăng Thái Dương, đốt cháy tất cả Thái Dương!

Không có một tên bạn học dám đứng hắc hai mét bên trong

Đại gia đáy lòng đều sinh ra một loại cảm giác chỉ muốn tới gần hắc hai mét bên trong, sẽ bị hào quang của hắc nuốt chửng, liền không còn sót lại

một chút cặn

Giang Thiều Dương ánh mắt từ các bạn học trên mặt từng cái đảo qua

Không ai dám cùng hắn đối diện, mỗi người đều trong lòng run sợ

Bởi vì bọn họ phát hiện, Giang Thiều Dương ánh mắt không lại hờ hững lạnh lùng, mà là mắt lộ ra hung quang, bụng đói cồn cào, tràn ngập hung hăng sát khí

Mà thay đổi lớn nhất không thể nghi ngờ là

"Thiều Dương, ngươi lại lấy mái tóc đều thế hết?"

Một tên bạn học thất thanh kêu lên

Ở ánh đèn chiếu rọi xuống, Giang Thiều Dương đầu sáng loáng quang ngói lượm, đen thui bóng loáng tóc dài không cánh mà bay, một cọng lông đều không lưu lại

Này hung hãn tuyệt luân tạo hình, cùng hôm qua tóc dài phiêu phiêu như hai người khác nhau, thực làm là thoát thai hoán cốt!

Giang Thiều Dương nhàn nhạt quét tên này bạn học một chút, đem hắn bức lui hai bước, lúc này mới ung dung thông thả đi tới vừa bắt đầu nghị luận hắn vài tên bạn học bên người, duỗi ra một ngón tay nhẹ nhàng lay động:

"Có một chút, các ngươi nói sai "

"Ta cũng không phải là đầy thiên tài vầng sáng "

"Ta chính là thiên tài!"

"Đây là một cái cơ bản nhất sự thực, không bởi vì là một hồi giao đấu thắng bại mà thay đổi chính như mây đen thỉnh thoảng sẽ che khuất Thái Dương, nhưng Thái Dương nhưng vĩnh viễn tồn tại!"

"Chỉ có những kia giả mạo thiên tài, những kia đẩy thiên tài văng sáng người bình thường, mới sẽ bởi vì là một hồi tranh tài thất bại mà canh cánh trong lòng "

"Ta loại này thiên tài chân chính, làm sao có khả năng bởi vì là một hồi thảm bại, liền thất bại hoàn toàn? Ta chỉ có thể việt tảo việt dũng, càng đánh càng mạnh "

"Bởi vì là ta phi thường khẳng định, mặc kệ phía trước thất bại bao nhiêu lần, đến cuối cùng ta nhất định sẽ thắng!"

Tất cả mọi người đều bị khí thế của hắn kinh sợ tâm thần, căng tin một góc xuất hiện ngấn ngủi tĩnh mịch chỉ chốc lát sau, mới có người nơm nớp lo sợ hỏi:

"Thiếu Dương người thật sự không có chuyện gì?"

"Có việc, đương nhiên có chuyện "

Giang Thiếu Dương nhếch miệng nở nụ cười, đạo, "Ta đột phá "

"Cái gì!"

Tất cả mọi người đều trợn lên

"Thất bại là mẹ thành công, quá ta vẫn không hiểu ý tứ của những lời này, bởi vì là từ nhỏ đến lớn, ta cũng không có chân chính thất bại qua "

Giang Thiếu Dương không nhanh không chậm địa từ trong túi quần móc ra một cái tiểu bi thép, mỗi một cái đường kính không vượt qua một cm, lại như là nắm một cái hạt gạo

"Mãi đến tận ngày hôm qua, ta thất bại thảm hại, lại lắng nghe Lý Diệu sư huynh một phen cao luận, mới ý thức tới chính mình trí mạng thiếu hụt "

Giang Thiệu Dương ngón tay hơi gầy, mấy chục viên bi thép ở chỉ mềm mại địa nhảy lên lên, tốc độ càng lúc càng nhanh, lại như là mấy chục nói màu bạc lưu quang, uyển chuyển nhảy múa

"Mà ta, tuy rằng định cho mình một chút mục tiêu, nhưng những này mục tiêu, thực sự quá đơn giản, quá vô vị, quá dễ dàng thành công, căn bản không đáng ta phát huy ra 100 % thực lực "

"Là chính ta, đem thực lực chân chính cho phong ấn lên!"

Mấy chục nói màu bạc lưu quang hội tụ thành một đoàn ngân quả cầu ánh sáng màu trắng, căn bản thấy không rõ lắm vận động quỹ tích, chỉ có thể nghe được yếu ớt hô khiếu chi thanh, dường như một đoàn Tiểu Tiểu lốc xoáy, ở Giang Thiệu Dương lòng bàn tay thành hình

"Hắn tốc độ tay, so với hôm qua càng nhanh hơn!"

Mọi người chỉ nhìn mấy lần, liền sinh ra đầu váng mắt hoa cảm giác

Mặc dù nhãn lực mạnh nhất người, đều không thể bắt lấy Giang Thiệu Dương động tác

"Nhưng là hiện tại, ta tìm tới một cái mục tiêu mới, đáng giá ta mỗi một phút mỗi một giây đều cháy hừng hực, nổ ra 100 %, không, là 1000 % thực lực!"

"Khi tìm thấy cái mục tiêu này chớp mắt, ta liền cảm thấy khắp toàn thân, một đạo vô hình xiềng xích ầm ầm nổ tung, nguyên bản liền tiềm tàng cho ta tế bào nơi sâu xa nhất năng lượng, như hồng thủy xông vỡ đập lớn như thế sôi trào mãnh liệt, khiến cho ta trong nháy mắt đột phá!"

"Lý Diệu sư huynh không có gạt ta, lời của hãn nói, đều là thật sự!"

Giang Thiệu Dương quát lên một tiếng lớn, chỉ quả cầu ánh sáng màu bạc đột nhiên phân liệt thành mấy chục đạo lưu quang, lấy nhanh như tốc độ của tia chớp hướng bốn phía bắn nhanh ra!

Không ít người đột nhiên không kịp chuẩn bị, bản năng phản ứng về phía sau né tránh, còn tưởng rằng tiểu bi thép sẽ bắn tới trên người mình

Há liệu Giang Thiệu Dương tay phải trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi, hóa thành một đoàn sương mù nhàn nhạt, đem mấy chục viên cao tốc phi hành tiểu bi thép hoàn toàn bao phủ lại

Hãn tay lại như là có được từ tính, trong nháy mắt, mấy chục nói lưu quang tất cả đều hấp vào trong tay

Mở ra lòng bàn tay, mấy chục viên tiểu bi thép xoay tròn chuyển loạn, nhẹ nhàng va chạm, phát sinh "Leng keng" tiếng

"Thần như thế tốc độ tay!"

Tất cả mọi người đều đã quên hô hấp trong đầu xoay quanh đồng nhất cú cảm thán

"Trong một đêm, ta cực hạn tốc độ tay tăng lên 11 3 % "

Giang Thiệu Dương bình tĩnh nói, đem tiểu bi thép sủy về túi quần nhìn quét toàn trường, rất nhanh khóa chặt mục tiêu hướng về căng tin một đầu khác đi

"Thiệu Dương, người nơi nào?"

Một tên bạn học không nhin được hỏi

Đại gia đối với Giang Thiệu Dương trong một đêm dị biến, đều tràn ngập chấn động và hiếu kỳ

Giang Thiệu Dương nhếch miệng lên, lộ ra răng trắng như tuyết, mỉm cười nói, "Ta có như vậy đột phá, đều là báỉ Lý Diệu sư huynh ban tặng, đương nhiên phải cố gắng cảm ơn hần thuận tiện "

"Để Lý Diệu sư huynh ném thử thất bại thảm hại tư vị!"

Cuối cùng câu nói này, làm nổ tất cả mọi người sâu trong nội tâm cảm xúc mãnh liệt, mỗi một tên biến sâu đại học thí sinh đều nhảy lên

"Thứ mười! Không hổ là thứ mười! Trong một đêm liền thoát thai hoán cốt, thực lực tăng lên điên cuồng a!"

"Giang Thiệu Dương cùng Lý Diệu, nguyên bản thực lực ngay ở sà sà với nhau, coi như ngày hôm qua thảm bại, hơn nửa là Lý Diệu ra ám chiêu duyên có "

"Trong một đêm, Giang Thiệu Dương tốc độ tay tăng lên 11 3 %, Lý Diệu làm sao có khả năng là đối thủ của hần, nhất định sẽ bị Giang Thiệu Dương nghiền ép!"

"Mau cùng lên nhìn!"

Giang Thiệu Dương từng bước từng bước hướng Lý Diệu áp sát, phía sau xa xa theo một chuỗi dài xem kịch vui người

Trong quân căng tin rất lớn, có thể chứa đựng hơn vạn người đồng thời đi ăn cơm căng tin hai bên cách xa nhau mấy trăm mét, Lý Diệu vừa vịn ngòỉ ở một bên khác góc, hết sức chuyên chú địa ăn cơm, cũng không hề để ý mấy ngoài trăm thước gây rối

Có điều, hần vừa vịn cũng nghĩ đến Giang Thiệu Dương

"Thật là một rất thú vị gia hỏa, nếu như có thể thường xuyên cùng hãn tranh tài một phen, xác thực có thể tăng lên rất nhiều lần nhau tu vi a!"

Một bên hấp sữa đậu nành, một bên hồi ức hai người kinh tâm động phách tranh tài

Khiến Lý Diệu ký ức sâu sắc nhất cũng không phải Lang Vương cùng lang chu quyết đấu, trái lại là hai người dùng cây tằm triển khai tranh tài

"Ta bắt đầu kết luận vẫn là quá mức bảo thủ, cái tên này cực hạn tốc độ tay nói không chắc có ta 97 % trở lên, lại bị hãn tu luyện mấy ngày liền có thể vượt qua ta!"

"Thú vị, thực sự thú vị, bạn cùng lứa tuổi ở trong, có thể tìm tới đối thủ như vậy, thực sự là ta may mắn, ta nhất định phải so với hãn càng thêm điên cuồng tu luyện, tuyệt đối không thể bị hãn so với!"

"Cũng không biết, ta hiện tại cực hạn tốc độ tay, đến tốt cùng nhanh bao nhiêu?"

"Đúng rồi, đã lâu vô dụng 'Cái kia' biện pháp, đến kiểm tra cực hạn tốc độ tay, tuy rằng không có gì giá trị thực dụng, có điều chí ít "

"Để ta trước tiên thoải mái một hồi!"

Ở Giang Thiểu Dương kích thích bên dưới, Lý Diệu một viên lòng tranh cường hạo thẳng rục rịch ngóc đầu dậy

Hít sâu một hơi, Lý Diệu trong đầu, đột nhiên nháy ra một đám lớn huyền ảo phiến phức kết cấu Đồ, hoa cả mắt con số cùng rắc rối phức tạp phép tính

Làm hãn ở một giây đồng hồ bên trong, liền tiến vào siêu tinh táo trạng thái!

Não tế bào sinh động độ 150 %!

Não tế bào sinh động độ 200 %!

Não tế bào sinh động độ 220 %!

Kiểm tra tốc độ tay, không phải là hai tay rút gân như thể lung tung vung vẩy mấy lần là có thể chắc chắn, đó là phải lớn hơn não, con mắt, cánh tay, bàn tay tất cả đều tinh diệu phối hợp, chính xác xong thành một hệ liệt động tác mới được

Tiến vào siêu tình táo trạng thái, não tế bào sinh động độ tăng lên trên diện rộng, cực hạn tốc độ tay tự nhiên nước lên thì thuyền lên

Ở thực tế bài tập trung, loại này cực hạn tốc độ tay ý nghĩa không lớn

Bởi vì là mấy phút siêu tình táo trạng thái sau khi, đại não muốn làm lạnh rất lâu mới có thể khôi phục bình thường, Lý Diệu không thể là theo đuổi chốc lát siêu cao thủ tốc, trả giá mấy cái giờ làm lạnh thời gian

Đây chỉ là một loại thú vị game mà thôi

Lý Diệu đem não tế bào sinh động độ, khống chế ở 220 %

Đây là hẳn có thể thu thả như thường cực hạn

Lại tăng lên lên, liền không cách nào thích làm gì thì làm đã khống chế

"Đừng!"

Lý Diệu vĩ chỉ ở trên bàn cơm nhẹ nhàng bắn ra, một viên cây tăm từ bình bên trong nhảy ra ngoài, không buông không khẩn địa niệp ở chỉ

"Bạch!"

Lý Diêu giật một tấm khăn giấy, tiện tay ném đi, khăn giấy bay lên cao cao, phiêu phiêu lung lay, sững sờ, rơi xuống

Lúc này, Giang Thiệu Dương vừa vắn đi tới, ánh mắt không khỏi rơi xuống khăn giấy lên

"Hắn muốn làm gì?" Giang Thiệu Dương trong lòng mê hoặc

Lý Diêu Nhân trung, so với Thái Dương đều muốn huy hoàng mang lóe lên một cái rồi biến mất, làm khăn tay bay xuống đến bên người thì, bỗng nhiên ra tay, phảng phất vô số đạo Thiểm Điện ở chỉ nỗ tung, cây tăm "Xoạt xoạt xoạt xoạt", trong nháy mắt ở mềm mại trên khăn giấy, trát ra hơn trăm cái sắp xếp chỉnh tề lỗ thủng!

"Này —— "

Giang Thiệu Dương triệt để há hốc mồm

"Quái vật này tốc độ tay, so với hôm qua tăng lên chí ít 20 %!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Không Nhìn Thấy Đỉnh Cao

Lý Diệu động tác chớp nhanh rồi biến mất, ở phía xa mọi người nhìn lại, có điều là nhẹ nhàng phất nhúc nhích một chút khăn giấy, ở khăn giấy chưa rơi xuống đất trước một cái mò lên, trải phẳng ở trên bàn

Giang Thiều Dương tiến lên hai bước, lén lút kiểm tra, đã thấy hình vuông khăn giấy trung ương, cây tăm đâm xuyên 144 cái lỗ thủng, ngang dọc các mười hai cái, phân bố thành một cái vô cùng tiêu chuẩn hình vuông, vừa vặn cùng bốn phía khăn giấy biên giới bình hành, mới nhìn, như là trước đó in lại hoa văn

Giang Thiều Dương như bị sét đánh, màu máu trên mặt trong nháy mắt thối tận

"Một giây đồng hồ bên trong, ở mềm mại cực kỳ, không chỗ mượn lực khăn giấy lên, dùng cây tăm trát ra 144 cái lỗ thủng, hay là ta có thể làm được "

"Thế nhưng, 144 cái lỗ thủng phân bố đến như vậy đều đều, lẫn nhau trong lúc đó khoảng cách hoàn toàn nhất trí, vừa vặn tạo thành một cái mười phân vẹn mười hình vuông "

"Cần khủng bố bao nhiêu tính toán lực cùng tay mắt phối hợp năng lực, mới có thể làm đến a!"

"Nguyên lai, đây mới là thực lực chân chính của hắc!"

"Quái vật này, ngày hôm qua vẫn có sở bảo lưu!"

Vào lúc này, Lý Diệu cảm giác được phía sau mình nóng hừng hực địa đứng một người, quay đầu nhìn lại, bị Giang Thiệu Dương sáng loáng quang ngói lượng Đại Quang Đầu sợ hết hồn

"Đổi tạo hình? Không sai a, rất có tính cách, ăn rồi chưa, không ăn cùng nơi ăn?"

Giang Thiệu Dương chết nhìn chòng chọc hẳn, hàm răng đem môi đều cắn ra máu tươi, bán hôm sau, từng chữ từng chữ √ nói:

"Lý Diệu sư huynh, sau này còn gặp lại!"

Nói xong, giống như máy móc cứng ngắt xoay người, làm sao từng bước từng bước đi tới, như thế nào từng bước từng bước lui về

"Giờ trò quý gì?"

Lý Diệu gãi gãi rối tung tóc, khắp khuôn mặt là mê man

Cái tên này không phải tối hôm qua còn nói, sáng sớm hôm nay muốn tìm hẳn quyết đấu sao, làm sao một bộ chịu đả kích rất lớn đáng dấp?

Coi như ngày hôm qua thảm bại cho hẳn thời điểm, không như thế thất lạc a

sâu thăm ánh mắt thực làm lại như là Lý Diệu hoành đao đoạt ái, đoạt bạn gái của hẳn như thế

"Giờ trò quý gì!"

Biển sâu đại học các thí sinh, tâm tình của nội tâm nhưng là so với Lý Diệu càng tan vỡ gấp một vạn lần, từng cái từng cái dùng sức bức tốc, hoàn toàn nháo không hiểu chuyện gì xảy ra

Lên một giây đồng hồ, Giang Thiệu Dương trả lại như là Thần Ma phụ thể như mặt trời ban trưa, đặng đặng sát khí địa phải báo một mũi tên mỗi thù

quyết chí tiến lên, thế không thể đỡ tư thái, khiến cho bọn họ không nghi ngờ chút nào, Lý Diệu sẽ bị hấn không có chút hồi hộp nào địa nghiền ép lên, cũng coi như là ra trong lòng bọn họ nhất khẩu ác khí

Phải biết, bởi vì là ngày hôm qua thảm bại, không biết có bao nhiêu thí sinh ở trong bóng tối chuyện cười bọn họ, đặc biệt Vân đại học, liên bang đệ nhất học viện quân sự những này tức địch thí sinh càng là không hề che giấu chút nào cười trên sự đau khổ của người khác tâm ý

Bọn họ còn chờ Giang Thiệu Dương dùng một hồi thắng lợi huy hoàng, triệt để đánh thủng những người này mặt đây!

Há liêu, Giang Thiệu Dương ngay ở Lý Diệu phía sau đứng mấy giây, nói ra một câu, che ngợp bầu trời khí thế liền bị đánh cho tan thành mây khói, hồn bay phách lạc địa rụt trở về!

"Thiệu Dương, xảy ra chuyện gì, ngươi không phải muốn quá cùng Lý Diệu giao đấu sao làm sao không thể so?"

Vài tên biến sâu đại học thí sinh, mang theo bất mãn hỏi

Giang Thiệu Dương thất thần nói: "So qua "

"A?"

"Ai thua ai thắng?"

Giang Thiệu Dương ánh mắt có chút trống vắng lại có chút không bình thường phấn khởi, lẩm bẩm nói: "Ta lại thua "

"Nếu như nói, ngày hôm qua tranh tài còn có một chút vận may thành phần, là Lý Diệu sư huynh bày xuống cạm bẫy để ta tiến vào, mới thắng được thắng lợi "

"Như thế hôm nay, hoàn toàn là về mặt thực lực chênh lệch ta là hoàn toàn bị hấn nghiền ép!"

"Có điều như vậy được, thật sự rất tốt, Lý Diệu sư huynh để ta nhìn rõ ràng, làm một người chiến ý tiêu thăng đến 1000 % sau khi, đến tột cùng có thể xông lên khủng bố bao nhiêu cảnh giới!"

"Chúng ta ngày sau còn dài!"

Mấy câu nói này nói xong, Giang Thiệu Dương trên mặt ủ rũ cùng thất lạc quét đi sạch sành sanh, thay vào đó chính là chém hồ Đồ Long, diệt thần đồ ma kiên nghị, đập nát sơn hà sức mạnh một lần nữa từ mỗi một tế bào nơi sâu xa nổ tung, Thái Dương lần thứ hai nhen lửa!

Hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, nhanh chân đi ra căng tin

Chỉ để lại, mấy trăm tên nhanh phát điên hơn biển sâu đại học thí sinh

"Có lầm hay không!"

"Giang Thiệu Dương đã kinh biến đến mức khủng bố như vậy, trong một đêm, cực hạn tốc độ tay tăng lên mười mấy cái % a!"

"Vẫn bị Lý Diệu đánh bại?"

"Hơn nữa hay dùng một giây, liền để Giang Thiệu Dương tâm phục khẩu phục, thậm chí nói ra bản thân bị nghiền ép, chuyện này quả thật là _____ "

"Một giây đồng hồ thời gian, bọn họ đến cùng so với cái gì, so với cái gì a!"

Những luyện khí sư này trong vòng người tài ba, ở từng người quê hương đều bị mang theo "Thiên tài" tên gọi gia hỏa, mỗi một người đều vò đầu bứt tai, mặt đỏ tới mang tai, ở vào tan vỡ biên giới

Ở trong mắt bọn họ, chính đang "Hấp lưu hấp lưu" uống sữa đậu nành, một cái một cái thịt heo bao Lý Diệu, phảng phất sinh ra cánh cùng nanh vuốt, quanh thân mọc đầy vảy, lượn lờ nồng nặc yêu khí, rõ ràng là một con trăm phần trăm không hơn không kém quái thú!

Bán hôm sau

Tin tức chứng thực xong xuôi

Hết thầy thông qua thí sinh, đều chiếm được một viên tảo ra ánh sáng lung linh huy chương, đại biểu bọn họ thực sự trở thành người tu chân trong vòng mạnh mẽ nhất nghề nghiệp một trong, luyện khí sư!

Sau đó, mấy chục chiếc chuyển vận hạm, đem các thí sinh đuổi về từng người thành trấn

Trong đó ba chiếc chuyển vận hạm, hướng về liên bang phía Đông tới thành trấn lớn "Biển sâu thành" phi

Đến biển sâu thành thì, đã là Ngộ Dạ

Biển sâu đại học, liền đứng sừng ở biển sâu thành một góc, chiếm cứ nội thành một phần tư, đèn đuốc huy hoàng, san sát nối tiếp nhau, còn có một phần lớn kiến trúc, kéo dài tới đáy biển, đem Đại Hải chiếu rọi đến bảy màu lộ ra, dường như tiên cảnh

Một toà trái rộng quái thạch, cự mộc cùng phi bộc lơ lửng giữa trời trong núi, siêu tân tinh Giang Thánh chính đang tập trung tinh thần địa thưởng thức một hồi con rối chiến thú trong lúc đó tranh tài

Chính là ngày hôm qua Lý Diệu cùng Giang Thiếu Dương trong lúc đó, Lang Vương cùng lang chu quyết đấu

Giang Thánh mặt không hề cảm xúc, lẳng lặng mà nhìn

Mặc dù Lang Vương bị lang chu quái vĩ mạnh mẽ xen vào trong cơ thể, cũng không có run run nửa cái lông mày

Mãi đến tận Lang Vương bị triệt để sách thành mảnh vỡ, mới nghiêng đầu qua chỗ khác, hướng về bên người một tên không tới ba mươi tuổi, da dẻ ngăm đen nữ tử hỏi:

"Nếu như là người, sẽ làm sao đối phó này đài con rồi chiến thú "

Nữ tử này tên là Nguyên Dã Tuyết, Giang Thánh đệ tử chân truyền, "Chín liên hoàn" một trong

Chín liên hoàn, là Giang Thánh trả giá rất nhiều tâm huyết, dựa theo mỗi người bọn họ tính cách cùng thiên phú lấy không giống phương pháp đắp nặn đi ra chín tên cao thủ thanh niên, mỗi người có kỳ công tuyệt nghệ

Trong đó, Nguyên Dã Tuyết là được một tên chuyên tấn công con rồi chiến thú luyện khí sư, không chỉ am hiểu luyện chế, trả lại am hiểu thao túng

Ở trên chiến trường, hẳn một người có thể đồng thời thao túng mười đài con rồi chiến thú phát huy ra cực cường sức chiến đấu, là một tên trăm phần trăm không hơn không kém chiến thú chuyên gia

Nguyên Dã Tuyết trầm ngâm chốc lát, nói:

"Thiếu Dương vẫn là đánh giá thấp đối thủ, nếu đối phương ỷ có mạnh mẽ như vậy cải tạo thực lực, không lý do sẽ chủ động bộc lộ ra lớn như vậy hai cái thiếu hụt, khẳng định là cạm bẫy!"

"Đổi thành là ta, sẽ từ chính diện, lang chu thiết giáp thâm hậu nhất địa phương phát động tiến công! Tuy rằng nơi này thiết giáp rất dày, nhưng hình chữ thập tinh mắt quỹ đạo là được nhược điểm trí mạng!"

"Theo tinh mắt quỹ đạo, xé ra chính diện thiết giáp, trực tiếp đem chủ không tinh não đánh nổ!"

"Đương nhiên, coi như chiến thuật thành công, ta không có thể bảo đảm nhất định thắng lợi, này đài lang chu xác thực cái đến không sai, Lý Diệu, rất lợi hại a!"

Giang Thánh thở dài nói: "Danh sư xuất cao đồ, Nguyên sư tỷ đệ tử duy nhất đương nhiên lợi hại, nhớ lúc đầu ta còn muốn muốn mời chào hãn, nhưng bị cự tuyệt, thực sự quá tiếc nuối!"

Nguyên Dã Tuyết lông mày nhíu lại, khá không phục nói:

"Lão sư, tuy rằng hãn là biểu hiện ra cùng tuổi tác không hợp mạnh mẽ thực lực xa vượt xa học sinh bình thường, bất quá chúng ta biến sâu đại học nhân tài đông đúc, cao thủ tập hợp,, có thể cùng hãn một so sánh không ít chứ? Liên nói chúng ta chín liên hoàn người nào không có được so với hãn thực lực càng mạnh mẽ hơn?"

Giang Thánh cười lạnh nói:

"Ta không phải vì biến sâu đại học mà tiếc nuối, ta là vì hãn thâm biểu tiếc nuối a, như vậy một cái có thiên phú hạt giống tốt, liên nhân vì chính mình nhất thời kích động cùng tùy hứng, đem tiền đồ đều hủy diệt rồi!"

"Không sai, hãn là sẽ có chút thiên phú, có điều đối với ở đại hoang chiến viện cái loại địa phương đó, lại đi tới sai lầm luyện khí con đường, lại thiên phú tốt, sẽ từ từ tiêu diệt!"

"Thật không rõ, đôi thầy trò này đến tột cùng là nghĩ như thế nào, đầu tiên là Nguyên sư tử, hiện tại lại là này Lý Diệu, bày đặt hoàn cảnh tốt như vậy biến sâu đại học không gia nhập, nhất định phải một con đâm vào bão cát đầy trời trên cánh đồng hoang, thực làm là một đôi Phong Tử!"

Đang lúc này, bên ngoài truyền đến bước chân nặng nề thanh, Giang Thiệu Dương phong trần mặt mũi địa xuất hiện

"Thiệu Dương!"

Nguyên Dã Tuyết đón lên

Hắn đã sớm nhận được tin tức, đối với Giang Thiệu Dương đầu trọc cũng không kinh sợ, cười nói, "Nghe nói lần này, người gặp phải hiểm thấy kình địch, tuy rằng thua, nhưng có lĩnh ngộ, trong một đêm, tốc độ tay tăng lên 11 3 %?"

Giang Thiệu Dương khẽ gật đầu, tiến lên một bước, ánh mắt lấp lánh địa nhìn thẳng Giang Thánh, không có nửa câu phí lời, gọn gàng dứt khoát nói:

"Thúc thúc, ta đã trở thành đăng kí luyện khí sư, đón lấy lại nên tu luyện như thế nào?"

Này hai thúc cháu, đều là say mê với con đường luyện khí si người, nói chuyện là được như vậy, không mang theo nửa điểm cảm vết thương

Giang Thánh từ tinh trong đầu điều ra một tấm lít nha lít nhít kế hoạch thư, lạnh lùng nói:

"Thi ra đăng kí luyện khí sư, chỉ là vừa mới bắt đầu, đón lấy ta vì người sắp xếp hai mươi bảy hạng mục, người có thể tùy tiện lựa chọn một cái hoặc là mấy cái, lấy trợ lý nghiên cứu viên thân phận, tham dự trong đó, từ từ tích lũy kinh nghiệm, tăng cao thực lực "

"Có điều, bất luận lựa chọn người nào hạng mục, đều muốn tiếp thu hạng mục người phụ trách thử thách, độ khó rất cao, mặc dù người là cháu ruột của ta, cũng không được dàn xếp, chỉ có thể càng thêm nghiêm khắc "

Giang Thiệu Dương nhìn lướt qua kế hoạch thư, toát ra trong dự liệu vẻ mặt, nở nụ cười

Hắn từ trong lòng móc ra một cái phong thư, trình trọng việc địa đưa cho quá

Giang Thánh tiếp nhận nhìn xem, động dung nói:

"Nghỉ học xin? Tại sao!"

"Bởi vì là ta thấy đỉnh cao "

Giang Thiệu Dương bình tĩnh nói, "Thúc thúc, ta từ nhỏ đã ở biển sâu đại học trường lớn, đã thấy rất nhiều Luyện Khí hệ cường giả, cùng với bọn họ sở dĩ đi con đường, hiện tại người cũng phải ta đi đồng dạng con đường, chẳng khác gì là chinh phục một toà nhìn thấy đỉnh cao núi cao, hoàn toàn không có nửa điểm nghi lạc thú cùng tính khiêu chiến có thể nói "

"Vì lẽ đó?"

"Vì lẽ đó, ta chuẩn bị rời đi mở biển sâu đại học, tìm kiếm một toà cao vút trong mây, không nhìn thấy đỉnh cao, thậm chí căn bản không có đỉnh cao, nổi thẳng thần đại hải núi cao, sau đó, chinh phục nó!"

"Thiệu Dương, người có phải là điên rồi!"

Nguyên Dã Tuyết kinh ngạc thốt lên, "Người làm sao có thể rời đi biển sâu đại học? Chúng ta chín liên hoàn, chính chờ mong sự gia nhập của người, người nhưng là mọi người đều biết thứ mười a!"

Giang Thiều Dương nở nụ cười, lộ ra sắc bén hàm răng, gằn từng chữ một:

"Nguyên sư tử, có một câu nói, ta ở trong lòng nín rất lâu, cho tới giờ khắc này, rốt cục có thể nói đi ra "

"Ta xưa nay đều không thích 'Thứ mười' danh hiệu này, một chút đều không thích "

"Theo người ngoài, có thể cùng các người chín liên hoàn đặt ngang hàng, tựa hồ là một cái rất hào quang sự tình, thế nhưng ở ta mà nói, lại không thích cùng bất luận người nào đặt ngang hàng, càng không thích hoan làm đầy trời đều là, một trào một đám lớn "

"Ta không phải "

Giang Thiều Dương gõ gõ chính mình sáng loáng quang ngói lượm đầu trục, nhẹ giọng nói, "Ta là Thái Dương "

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Con Đường Tương Lai

Giữa lúc biến sâu đại học Luyện Khí hệ bị Giang Thiếu Dương hành động điên cuồng huyên náo náo loạn thời gian, Lý Diệu cái này kẻ cầm đầu hồn nhiên không biết, chính thư thư phục phục địa ngồi ở một chuyến tinh quỹ đoàn tàu một người trong bao sương, hướng về sóng dữ thành nhanh như chớp mà

Nguyên bản, hẳn có thể ở cự nhận quan lên tàu mặt khác một chiếc quân dụng chuyển vận hạm

Có điều Lý Diệu vững vàng nhớ kỹ Đinh Dẫn, ở đại hoang lên, có thể cùng người bình thường đồng thời lên tàu tinh quỹ đoàn tàu thời điểm, hẳn sẽ làm ra đồng dạng lựa chọn

Vạn nhất tao ngộ thú triều, có thể chống đối một trận

Bất tri bất giác, Lý Diệu bắt đầu lấy một tên người tu chân tiêu chuẩn, đến yêu cầu mình

Khoảng cách sóng dữ thành trả lại có một ngày thời gian, Lý Diệu cũng không tính lãng phí, hẳn ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, mở ra tinh não, kích phát Thiên Nguyên tu chân vĩnh thần niệm

Tỏa ra ánh sáng lung linh nửa bước thái hư ảo cảnh, trong nháy mắt bao phủ lại nhỏ hẹp phòng khách

Tu chân tiểu trợ thủ biến ảo mà thành mỹ phụ trung niên, cười tủm tỉm nhìn hần, giòn tan nói:

"Chúc mừng ngài, Lý Diệu đạo hữu, ngài đã thuận lợi thông qua đăng kí luyện khí sư cuộc thi, trở thành một tên mạnh mẽ đăng kí luyện khí sư, thu được càng cao cấp quyền hạn, Thiên Nguyên tu chân trong lưới luyện khí bản khối, đem đối với ngài toàn diện mở ra!"

Giờ khắc này Lý Diệu, không chỉ là Luyện Khí kỳ sáu tầng người tu chân, vẫn là một tên đăng kí luyện khí sư, nguyên bản mờ mịt rất nhiều bản khối, tất cả đều trở nên muôn màu muôn vẻ, như thủy triều vọt tới tin tức lưu, càng là gia tăng rồi gấp mấy chục lần

Lý Diệu quên những tin tức này, trực tiếp tiến vào luyện khí bản khối

"Lý Diệu đạo hữu, người là lần thứ nhất tiến vào luyện khí bản khối, để ta giới thiệu một chút "

Tu chân tiểu trợ thủ nói, "Nên tảng khối là do đăng kí luyện khí sư hiệp hội dựng, chuyên môn cung luyện khí sư trong lúc đó giao lưu một cái chuyên nghiệp bình đài, ở đây có đông đảo chuyên khu, người vừa có thể cùng nếu như luyện khí sư giao lưu thảo luận học thuật vấn đề có thể xem lướt qua lượng lớn tuyển mộ tin tức, còn có thể tự do lĩnh nhiệm vụ, kiếm lấy phong phú báo lại, tăng lên cấp bậc của chính mình; đương nhiên, nếu là ngài có nhiệm vụ gì, hoặc là muốn chiêu mộ cùng chung chí hướng luyện khí sư hoàn thành phức tạp hạng mục, có thể ở đây tuyên bố!"

Lý Diệu gật gật đầu, những thứ này đều là thường thức, hần nhanh chóng quét quá

"Bạch!"

Tu chân tiểu trợ thủ phía sau, xuất hiện tám tấm nửa trong suốt kết cấu Đồ, phân biệt đại diện cho tám cái chuyên khu

Pháp bảo thể giới, vô cùng mệnh môn, trên lý thuyết, hết thầy lấy linh năng khởi động có thể phát sinh thần thông kêu là cơ thể sống, đều là pháp bảo

Như vậy bao la thể giới, là một tên luyện khí sư cuối cùng một đời đều không thể hoàn toàn nắm giữ, phần lớn luyện khí sư, chỉ có thể tinh thông một người trong đó hoặc là mấy cái phương diện

Ở Diệt liên bang, đem pháp bảo dựa theo quy mô, chia làm tám cái đẳng cấp

Đẳng cấp thứ nhất, giới tử cấp lại gọi nano cấp, lấy chính là tàng tu di với giới tử hạt gạo bên trong có thể chứa đựng toàn bộ vũ trụ tâm ý

Một cái nano cấp pháp bảo, thể tích so với tế bào còn nhỏ hơn, nhưng là một khi lên tới hàng ngàn, hàng vạn tổ hợp lên, liền có thể sử dụng tới khó mà tin nổi thần thông

Diệt liên bang có một loại mạnh mẽ chiến giáp, gọi là "Nano trang phục chiến đấu", là được lấy nano cấp pháp bảo luyện chế mà thành trọng lượng nhẹ vô cùng, như chất lỏng giống như lưu động, nhưng có được mạnh nhất lực phòng hộ, còn có thể cùng tinh khái phối hợp, hình thành hai tầng tác chiến hệ thống

Làm một tên người tu chân bên trong xuyên nano trang phục chiến đấu áo khoác tinh khái, thực làm là thần cản giết thần, phật chặn giết phật, đánh đầu thắng đó, đánh đầu thắng đó không gì cản nổi!

Đẳng cấp thứ hai, siêu loại nhỏ pháp bảo

Siêu loại nhỏ pháp bảo, thể tích như con ruồi, muỗi to nhỏ, một khi tụ tập thành đàn, là vô cùng đáng sợ giết chóc binh khí

Đẳng cấp thứ ba, loại nhỏ pháp bảo, cũng gọi là từng binh sĩ pháp bảo

Đây là ứng dụng rộng lớn nhất một cấp bậc, phi kiếm, tinh khải, súng ống, con rối chiến thú, đều là loại nhỏ pháp bảo

Nghiên cứu loại nhỏ pháp bảo luyện khí sư nhiều nhất, Lý Diệu am hiểu, là lĩnh vực này

Đăng cấp thứ tư, cỡ trung pháp bảo

Này nhất đăng cấp pháp bảo, độ dài ở bảy, tám mét đến hai mươi, ba mươi mét trong lúc đó, trọng lượng lại có mấy chục tấn, mấy trăm tấn, trong quân đội thường dùng tinh thạch chiến xa, cùng với có thể chở khách mấy chục người phi toa xe, đều là cỡ trung pháp bảo

Đăng cấp thứ năm, loại cỡ lớn pháp bảo

Quân đội chuyển vận hạm, tuần tra đỉnh, Khu trục hạm, đều là loại cỡ lớn pháp bảo, hỏa lực toàn mở thì, thậm chí có thể nổ ra có thể so với Kim đan cường giả lực phá hoại

Đăng cấp thứ sáu, loại cực lớn pháp bảo

Quân đội chiến hạm chủ lực, kỳ hạm, không trung chiến bảo, đều là loại cực lớn pháp bảo, Lý Diệu ở cực Đông Hải lên nhìn thấy, quân liên bang vĩnh viễn kỳ hạm xa xôi hào, là được lớn nhất đại biểu tính loại cực lớn pháp bảo

Đăng cấp thứ bảy, to lớn pháp bảo!

Đến này nhất đăng cấp, pháp bảo thường thường đã biến thành rắc rối phức tạp tổng hợp thể hệ, có thể bao trùm rỗng rã một cái thành trấn, như là "Phản yêu thú hệ thống phòng ngự" loại hình

Đăng cấp thứ tám, là Diệu liên bang kỹ thuật lực, có thể chạm tới đăng cấp cao nhất, hành cấp!

Hành cấp pháp bảo, thần thông có thể bao trùm rỗng rã một mảnh đại lục, thông suốt toàn bộ Diệu liên bang "Siêu cao tốc tinh quỹ đoàn tàu hệ thống", là được một cái trăm phần trăm không hơn không kém hành cấp pháp bảo!

Pháp bảo như vậy, không phải một sớm một chiều có thể luyện chế ra đến, coi như là siêu cao tốc tinh quỹ đoàn tàu hệ thống, hiện nay nhưng đang không ngừng mở rộng, lan tràn, kiến tạo mới đường bộ, liên tiếp càng nhiều thành trấn, e sợ còn muốn mấy trăm năm thời gian, mới có thể chân chính hoàn thành

Mà đi cấp pháp bảo trên, có người nói ở Hải Đế quốc thời đại, người tu chân còn có thể luyện chế phóng xạ toàn bộ hệ "Hằng cấp pháp bảo "

Có điều ở "Tận thế biến" trung, thần thông như thế nhưng là thất lạc, thật là làm người vô hạn tiếc nuối

Lý Diệu thốn thức một trận, tiến vào loại nhỏ pháp bảo chuyên khu

Chuyên khu bối cảnh, chính là hơn vạn kiện kinh điển pháp bảo kết cấu Đồ, ở giữa bầu trời đêm đen kịt lờ lờ toả sáng, dường như vô số huy hoàng thần

Một loạt bài tin tức, lần thứ hai hướng về Lý Diệu vọt tới, có điều lần này tin tức, phải có độ công kích nhiều lắm, tất cả đều cùng loại nhỏ pháp bảo tương quan

Phần lớn tin tức, đều là một vị người tu chân bỏ ra nhiều tiền, cầu mua một cái loại nhỏ pháp bảo

Trong đó trả lại phụ lên cụ thể yêu cầu, như là tốc độ, trọng lượng, thuộc tính chờ chút

Lý Diệu nhìn một chút, trong đó ra người trả giá cao, dĩ nhiên đồng ý hoa vài tỷ để van cầu mua một cái loại nhỏ pháp bảo

Lý Diệu tắc lưỡi, không trách nói luyện khí sư là Tu Chân Giới mạnh mẽ nhất nghề nghiệp một trong

Hàng năm chỉ cần luyện chế ba, năm kiện pháp bảo như vậy, tiền tài, giao thiệp, tài nguyên cái gì cũng có!

Có điều đồng ý hoa vài tỷ người tu chân, đối với pháp bảo yêu cầu tự nhiên là cực cao, chí ít Lý Diệu ước định một hồi, bọn họ sở yêu cầu tính năng tham số, hẳn không những không làm được liền muốn cũng không nghĩ đến!

Ngoài ra, là được các Đại tông phái, trường đại học, đăng kí luyện khí sư sự vụ sở tuyển mộ tin tức

Bằng Lý Diệu ở đăng kí luyện khí sư cuộc thi trung biểu hiện kinh người, hẳn hiện tại cũng coi như là trong vòng có chút danh tiếng tân tú, muốn tìm một phần tiền đồ vô lượng công việc tốt, vẫn là rất dễ dàng

Có điều Lý Diệu đã cùng lão sư liên lạc qua

Biết được hẳn thuận lợi trở thành đăng kí luyện khí sư tin tức, Nguyên Mạn Thu rất cao hứng liền ngay cả Hùng Bách Lý hiệu trưởng đều biết cái này tin vui, đối với biểu hiện của hẳn phi thường hài lòng, mơ hồ để lộ ra hi vọng hẳn tốt nghiệp sau khi trực tiếp lưu giáo ý tứ, hưởng thụ giống như Đỉnh Linh Đang đãi ngộ

Vì lẽ đó, Lý Diệu ánh mắt cũng không có ở tuyển mộ tin tức lên dừng lại quá lâu, trực tiếp nhảy đến đăng cấp đánh giá mặt trên

Đăng kí luyện khí sư tổng cộng chia làm là mười cái đăng cấp, từ vừa đến chín

Vừa đến ba, là "Tinh anh cấp luyện khí sư "

Phần lớn đăng kí luyện khí sư, cả đời cũng là đình lưu lại nơi này một cấp bậc lên

Bốn đến sáu là "Chuyên gia cấp luyện khí sư "

Đến này nhất đẳng cấp, là được một cái nào đó lĩnh vực chuyên gia cùng quyền uy, lời nói ra, có được không thể cãi lại phân lượng

Lý Diệu đạo sư Nguyên Mạn Thu, còn có siêu tân tinh Giang Thánh, đều là chuyên gia cấp luyện khí sư

Cái này cũng là bình thường luyện khí sư cực hạn

Bảy đến chín, là "Cấp độ tông sư luyện khí sư", không chỉ là một cái nào đó lĩnh vực quyền uy càng muốn khai sáng ra lĩnh vực hoàn toàn mới cùng lưu phái, luyện chế ra có thể nói quốc nặng khí siêu cấp pháp bảo mới có thể thu được đến như vậy thù vinh

Mặc dù ở toàn bộ Diệu liên bang, cấp độ tông sư luyện khí sư có thể đếm được trên đầu ngón tay, mỗi một cái đều là địa vị hiển hách, vang danh thiên hạ đại nhân vật!

"Không biết năm nào tháng nào, ta mới có thể trở thành là một tên 'Luyện khí tông sư' a!"

Lý Diệu ý nghĩ kỳ quái, tâm tư tung bay

Hắn hiện tại cũng không phải tinh anh không phải chuyên gia, càng không phải tông sư, mà là bạch bản một khối, "Vô cấp", thấp nhất một cấp bậc

"Ta phải nhanh một chút tăng lên đẳng cấp ít nhất trước tiên làm cái tinh anh coong coong, bạch bản một khối, nói ra quá làm mất đi người!"

Chỉ có tăng lên đẳng cấp, mới tham ngộ cùng đẳng cấp cao hơn luyện khí hạng mục, mới có thể ở luyện khí sư hiệp hội bên trong mua càng nhiều thiên tài địa bảo, mới có thể cùng tầng thứ càng cao hơn cường giả đối thoại, tranh tài, mới có được cùng biển sâu đại học chống lại tư cách

Tăng lên đẳng cấp biện pháp, rất đơn giản

Các đại viện giáo, tông phái, tán tu cùng quân đội, đều ở luyện khí sư hiệp hội bên trong đăng ký lượng lớn nhiệm vụ

Mà hiệp hội dựa theo nhiệm vụ khó dễ trình độ, ước định ra không giống đẳng cấp

Chỉ phải hoàn thành một cái "Cấp một luyện khí nhiệm vụ", liền có thể tự động thăng cấp thành một luyện khí sư

"Lập tức sẽ được nghỉ hè "

Lý Diệu suy nghĩ, "Ta muốn thừa dịp nghỉ hè công phu, nhiều hoàn thành một ít nhiệm vụ, một mặt tăng lên cấp bậc, tiện thể kiếm lời điểm tiền, cho mình mua thêm một ít thiên tài địa bảo cùng luyện khí công cụ; mặt khác, là mài giũa chính mình kỹ xảo "

"Dù sao, học kỳ kế bắt đầu, lão sư sẽ lại một lần nữa huyền cốt kế hoạch, ta cũng phải tham dự trong đó, cống hiến ra sức mạnh của chính mình "

"Tinh khái, là pháp bảo trung pháp bảo, độ khó luyện chế cực cao, bằng ta thực lực bây giờ, e sợ còn chưa đủ lấy đưa đến mang tính then chốt tác dụng "

"Tu luyện, điên cuồng tu luyện, ta nhất định phải ở huyền cốt chiến khái lên, lưu lại 'Yêu' tên gọi!"

Tình quỹ đoàn tàu trượt vào sóng dữ thành nhà ga thì, đêm đã khuya

Lý Diệu không có về Luyện Khí hệ, mà là đầy mặt hưng phấn đi tới giáo công chức tiểu khu

Hắn tìm đến Đinh Linh Đang, nói cho nàng cái này tin tức vô cùng tốt

Không biết tại sao, làm biết mình trở thành một tên đăng kí luyện khí sư sau khi, Lý Diệu trong đầu hiện ra cái thứ nhất muốn cùng phân chia hưởng tin vui người, cũng không phải đạo sư Nguyên Mạn Thu, mà là Đinh Linh Đang

Có điều hắn cố nén kích động

Như vậy tin tức tốt, thông qua linh hạc đưa thư tới nói liền vô vị, đương nhiên là phải ngay mặt nói, thuận tiện nhìn Đinh Linh Đang kinh ngạc vẻ mặt, tiếp tục nghe hắn mạnh mẽ khích lệ chính mình vài câu!

Vừa nghĩ tới Đinh Linh Đang, Lý Diệu khóe miệng liền cười lên, liền chính mình cũng không biết, trong mắt thả ra đầu trộm đuôi cướp hào quang

Hắn biết Đinh Linh Đang nhất định không ngủ

Cái này tu luyện cường nhân, không tới sau nửa đêm hai ba giờ là sẽ không ngủ

Tiểu Sơn, trúc trong biển, Lý Diệu quen cửa quen nẻo, hướng anh vũ cùng con rắn nhỏ hỏi thăm một chút

Chợt, lông mày của hắn thụt lên, nụ cười hoàn toàn đọng lại

Mũi thở nhún, hắn nghĩ được một luồng nhàn nhạt say lòng người khí tức, con người đột nhiên co rút lại

"Là túy tiên đăng mùi vị!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Đinh Linh Đang Bí Mật

Túy tiên đằng là một loại yêu hóa thực vật, đứng đặc thù thần kinh độc tố, có cực cường gây tê tính, là Diệu liên bang luyện chế thuốc mê chủ yếu nguyên liệu một trong

Đối với người tu chân tới nói, túy tiên đằng còn có một cái khác công dụng

Lấy người tu chân thân thể cùng thần hồn chi kiên cố, phổ thông rượu đế rượu vàng là rất khó uống say

Nhưng mặc dù là người tu chân, có thất tình lục dục, có muốn mượn rượu tiêu sầu, một túy mới thôi thời điểm

Lúc này, người tu chân sẽ đem túy tiên đằng bột phấn, lẫn vào trong rượu, để cho mình đại say một màn

Có điều, Lý Diệu chưa bao giờ thấy Đinh Linh Đang như thế từng làm

Hắn là thuần túy võ đạo cuồng nhân, chắc chắn sẽ không để bất luận là đồ vật gì mà túy thân thể của chính mình cùng thần kinh, bình thường không uống rượu, như thế nào sẽ uống sấm túy tiên đằng bột phấn rượu mạnh đây?

"Lẽ nào là sẽ có người bỏ thuốc?"

Cái ý niệm này mới vừa từ trong đầu hiện lên, Lý Diệu liền thấy buồn cười

Lại không nói Đinh Linh Đang chính mình là được một con bạo long hình người, nơi này càng là đại hoang chiến viện giáo công chức tiểu khu, chu vi ở lượng lớn vũ đấu hệ lão sư, tất cả đều là Trúc cơ kỳ trở lên ngoan nhân

Ai dám chạy đến nơi đây đến bỏ thuốc, thực sự là sống được thiếu kiên nhẫn

Lại nói, tuy rằng túy tiên đằng có mãnh liệt gây tê tính, nhưng hơi thở của nó là tương đương nồng nặc cùng đặc biệt, bất luận dùng phương pháp gì đều rất khó che lại

Coi như bỏ thuốc, sẽ không có người ngu đến mức dùng túy tiên đằng

"Lẽ nào hãn thật đem mình quá chén?"

"Đây chính là kỳ quặc quái gở!"

Lý Diệu lòng hiếu kỳ nổi lên, vòng quanh tiểu biệt thự đi rồi hai vòng, tìm tới một tấm không có quan trọng cửa sổ

Tiểu biệt thự bốn phía, đều thiết trí phòng ngự phù trận, mặc dù là cửa lớn mở rộng, người ngoài đừng hòng xông vào

Có điều Lý Diệu thường thường ra vào Đinh Linh Đang gia, tình cờ Đinh Linh Đang không ở, cũng sẽ một người đến lan trong biển tu luyện

Đinh Linh Đang là cái lăm lăm liệt liệt nữ nhân đã sớm đối với hãn mở ra quyền hạn, khiến cho phòng ngự phù trận đem hãn xem là người mình đối xử

Lý Diệu đem lỗ tai dán vào cửa sổ, trong phòng một mảnh tĩnh lặng nhưng tự từ chỗ thật xa, truyền đến một trận yếu ớt khóc nước nở thành

"Hãn hãn đang khóc? Không thể nào!"

Lý Diệu cả kinh liền tóc đều sắp đứng lên đến rồi, hiện lên trong đầu ra một bức tranh: Một con dài mười mấy mét bá vương long, trong kẽ răng trả lại lưu lại vết máu loang lổ, chính đang rất thương tâm rất chán nản rơi lệ, thực làm là

Hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng a!

Lý Diệu nuốt ngụm nước bọt, quay đầu nhìn lại, phát hiện anh vũ cùng con rắn nhỏ chính mục quang lấp lánh địa theo dõi hẳn

"Các người có thể phải cho ta làm chứng, ta là sợ Đinh Linh Đang xảy ra chuyện gì mới xông vào!"

Hắn cũng không nhịn được nữa, nhẹ nhàng đẩy mở cửa sổ, vươn mình tiến vào

Anh vũ cùng con rắn nhỏ liếc mắt nhìn nhau, lén lén lút lút đi theo phía sau hắn, tiến vào kiểm tra nữ chủ nhân tình huống

Trong phòng khách không có một bóng người, còn cùng túy tiên đẳng khí tức càng thêm nồng nặc, dựa vào tối tăm nguyệt quang, Lý Diệu phát hiện trên bàn, trên khay trà, trên đất, ngã trái ngã phải nằm mười mấy cái bình rượu

Đã nằm một cái đến xem, là mãnh liệt nhất rượu đế trong vách trả lại mang theo nhàn nhạt túy tiên đẳng tro cặn

Lại đã nằm một cái đến, vẫn là như thế

"Uống nhiều như vậy tửu!"

Lý Diệu trong lòng, một luồng Vô Danh hỏa lên ngay cả mình đều không hiểu, vì sao lại như thế sinh khí

Nín hơi lắng nghe, ở trong bóng tối, đứt quãng khóc nức nở thanh càng ngày càng rõ ràng

Tiếng khóc kia, lại ai oán, vừa thương tâm, lại ở lại từng tia một hoảng sợ, lại như là một con mèo trảo, ở Lý Diệu đáy lòng nhẹ nhàng gãi

"Giờ trò quý gì?"

Lý Diệu theo tiếng tìm âm thanh càng ngày càng gần, cuối cùng tìm tới cầu thang mặt sau nổi thẳng dưới nền đất phòng dưới đất

"Là nơi này?"

Lý Diệu do dự

Đình Linh Đang trong nhà đối với hần toàn diện mở ra, liền phòng ngủ cũng có thể tùy ý ra vào chỉ có cái phòng dưới đất này, cửa quanh năm mang theo một cái rỉ sét loang lỗ đại khoá sắt, chưa bao giờ mở ra

Mỗi người đều có bí mật, hay là phòng dưới đất là được Đình Linh Đang bí mật

Giờ khắc này, đi về bí mật cửa lớn nhưng là mở rộng

Loang lỗ ánh đèn lúc sáng lúc tối, ngoại trừ khóc nức nở thanh ở ngoài, lại vẫn chen lẫn một vệt tiếng cười như chuông bạc, còn có một nam một nữ vừa nói vừa cười âm thanh

"Còn có người khác?"

Lý Diệu trong lòng, sinh ra một luồng không nói rõ được cũng không tả rõ được tư vị, tăng nhanh bước chân, đi xuống thang lầu

Phòng dưới đất không lớn, trong không khí trôi nổi một luồng nhàn nhạt mùi mốc, bốn phía lung ta lung tung địa chất đồng không ít tạp vật, còn có

chút tiêu hài tử món đồ chơi

Phòng dưới đất ở giữa, bày ra một đài màn ánh sáng nghi, phóng ra một đạo không gian ba chiều hình ảnh, là một đôi vợ chồng trung niên ở lại một cái rất đáng yêu bé gái

Vừa nãy Lý Diệu nghe được tiếng cười nói, là được màn ánh sáng nghi phát ra

"Nguyên là video "

Lý Diệu thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt bắn khoản, phát hiện Đinh Linh Đang súc ở trong góc, ôm hai đầu gối, trên người khoác một cái rách rách rưới rưới thảm, vẻ mặt hốt hoảng, hai mắt mê ly, run lẩy bẩy, khóc không thành tiếng

Lý Diệu sửng sốt, trái tim phảng phất là bị không nhìn thấy móng vuốt mạnh mẽ nắm một hồi, đau đến khóe mắt đều co giật lên

Hắn chưa từng gặp Đinh Linh Đang như vậy nhu nhược, như vậy bất lực tư thái

Hắn nhưng là Đinh Linh Đang, một quyền biết đánh nhau chết một con yêu thú, một bữa cơm có thể giết chết năm cái đuôi dê, thiết quyền hội trước Nhân hội trưởng, nghiền ép vô số đại hán vạm vỡ hình người bá vương long, Đinh Linh Đang a!

"Người vẫn tốt chứ?"

Lý Diệu cẩn thận từng li từng tí một đi qua

Đinh Linh Đang đã uống đến say mềm, hoàn toàn chìm đắm ở bên trong thế giới của mình, dùng rất lâu mới nhận biết lên tiếng khởi nguồn

Khi nàng phát hiện có người xông vào lòng đất thấy một sát na, trên mặt hiện ra sợ hãi gần chết vẻ mặt

Lại như là một tên chừng mười tuổi bé gái, đối mặt một con hung tàn dữ tợn yêu thú

Có điều một giây sau, hăn tựa hồ nhận ra Lý Diệu là ai, trong mắt sợ hãi cùng mềm yếu, đều trong nháy mắt hóa thành tia sáng chói mắt

Lại như là gần chết người chết chìm, phát hiện một đoạn phù mộc, Lý Diệu đã biến thành hăn toàn bộ hi vọng

Đinh Linh Đang đột nhiên nhào tới!

Hăn tuy rằng túy như bùn nhão, chung quy là trúc cơ cao thủ, Lý Diệu dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, làm sao lẫn đi mở, bị hăn ngã nhào xuống đất, như bạch tuộc giống như, gắt gao dây dưa

Lý Diệu nhất thời mặt đỏ tới mang tai

Không phải ngượng ngùng, không phải hưng phấn, mà là triệt để không thở nổi!

Đinh Linh Đang trên người, chỉ xuyên qua một cái đồ ngủ đơn bạc, bởi vì là một mình ở nhà, trước ngực hở đến mức rất mở hơn nữa hăn quanh năm tu luyện, chế tạo ra Linh Lung vóc người, hơn nữa đôi kia thon dài đùi đẹp

Cảnh tượng như vậy có thể nói hương diễm đến cực điểm

Lý Diệu nhưng là không sinh được nửa điểm tà niệm

Không phải hăn không bình thường, thực sự là con mụ này nhi cuốn lấy quá gấp!

Say rượu người nguyên bản khí lực liền đại chút, huống chi là tu luyện qua các loại căn giết thuật võ đạo cuồng nhân Đinh Linh Đang, thực làm như là một cái độ lớn bằng vại nước mỹ nữ xà, đem Lý Diệu quấn cái chặt chẽ, không những không thở nổi, liền xương đều "Kèn kẹt" vang vọng, có bị hấn căn nát xu thế

"Buông tay! Mau buông tay!"

Lý Diệu khóc không ra nước mắt, liều mạng giãy dụa hai người trên đất lăn loạn, Lý Diệu thật vất vả nắm lấy cơ hội, tìm cái khe hở, thoát ra hai bước, lại bị Đinh Linh Đang nắm lấy mắt cá chân, mạnh mẽ một trang bức, một lần nữa kéo về, kéo chặt lấy, làm sao cũng không chịu buông tay

Nếu người không biết nhìn thấy, nhất định cho rằng hai người kia có thâm cừu đại hận chính đang liều chết vật lộn

Anh vũ cùng con rắn nhỏ, trốn ở cửa, lẳng lặng mà nhìn

"Không có cách nào là người buộc ta!"

Mắt thấy Đinh Linh Đang càng triển càng chặt, Lý Diệu Nhân mạo kim, hai lỗ tai nổ vang, liền trái tim đều sắp bị bóp nát, cắn răng một cái, hấn bắt đầu phóng thích linh năng, tăng lên cảnh giới, nổ ra người tu chân sức mạnh thực sự!

"Luyện Khí kỳ hai tầng!"

"Luyện Khí kỳ ba tầng!"

"Luyện Khí kỳ bốn tầng!"

Đinh Linh Đang vẫn chưa vận dụng linh năng, chỉ là dựa vào trời sinh man lực cùng hấn dây dưa đương nhiên không phải là đối thủ, Lý Diệu rất nhanh liền muốn tránh thoát

Đinh Linh Đang tựa hồ ý thức được phù mộc sắp bay đi ngậm lấy nước mắt trong con người, toát ra sâu sắc u oán cùng hoảng sợ run giọng nói:

"Không muốn sẽ rời đi ta "

Câu nói này, khiến cho Lý Diệu cứng ngắt

Hắn xưa nay không biết, Đinh Linh Đang âm thanh có thể như thế mềm mại, có thể yếu ớt như vậy, có thể như thế gây nên người bảo vệ.

"Người không phải Đinh Linh Đang, người khẳng định là yêu thú giả trang đi!" Lý Diệu trong lòng hò hét

Mà Đinh Linh Đang trong lời nói một chữ, lại làm nổi lên trong lòng hắn vi diệu tâm tình

"Không muốn 'Lại' rời đi ta? Nói cách khác, đã có người rời khỏi hắn, vậy là ai? Hắn bạn trai cũ?"

Lý Diệu tuy rằng không có uống sấm túy tiên đẳng tửu, giờ khắc này cũng có chút say khướt cảm giác, từng cái từng cái buồn cười ý nghĩ từ trong đầu "Sùng sục sùng sục" xông ra

Ở đại não còn chưa truyền đạt chỉ lệnh trước, thân thể đã làm ra phản ứng

Hắn không giãy dụa nữa, mặc cho Đinh Linh Đang gắt gao dây dưa tới, đem nóng bỏng gò má áp sát vào hắn ngực

Hắn đem cảnh giới duy trì ở Luyện Khí kỳ một tầng, dùng linh năng miễn cưỡng bảo đảm hô hấp, hướng Đinh Linh Đang Phi Hồng khuôn mặt xem

Đinh Linh Đang hí mắt, như là một con trở lại oa bên trong mèo con, toát ra hài lòng miệt cười

Hắn đã khóc vài cái giờ, thần hồn tiêu hao đến cực hạn, lại uống nhiều như vậy tửu, vừa nãy một thân một mình, bị ai oán cùng hoảng sợ quần quanh, vẫn gắng gượng

Vào lúc này, hắn ở Lý Diệu trong lồng ngực, rất nhanh sẽ ngủ

Trả lại đánh tới vô cùng ồ ồ, một chút đều không thực nữ, hoàn toàn không ôn nhu khò khè

"Này đều gọi chuyện gì a!"

Lý Diệu không hiểu ra sao, trong đầu bốc lên hơn một vạn cái chào hỏi

Bị Đinh Linh Đang gắt gao dây dưa kéo lại, hắn không thể động đậy, buồn bực ngán ngấm bên dưới, chỉ có thể ngẩng đầu nhìn màn ánh sáng nghi trung vợ chồng trung niên cùng bé gái

Sau đó hắn phát hiện, vợ chồng trung niên trên mặt đều ở lại một tia Đinh Linh Đang cái bóng, mà bé gái thực làm cùng Đinh Linh Đang giống nhau như đúc

"Nguyên là Đinh Linh Đang gia đình video, tiểu cô nương này nên là được mười tuổi khoảng chừng hắn, mà vợ chồng trung niên là được cha mẹ nàng "

Đối với Đinh Linh Đang gia đình, Lý Diệu biết không nhiều, chỉ biết là cha mẹ nàng rất sớm đã thế

Mà mẹ của nàng là được đại hoang chiến viện một tên lão sư, nhà này tiểu biệt thự là được mẫu thân để cho hắn

Mà cha nàng là làm gì, Lý Diệu liền không biết gì cả

Trong video, phụ thân của Đinh Linh Đang ăn mặc một thân màu đen quân phục, rõ ràng là một tên quân nhân

Video thả chính là một nhà ba người ở trên một mảnh cỏ đã món ăn cảnh tượng

Mười tuổi Đinh Linh Đang còn là một thịt Đô Đô cô gái mập nhỏ, đuổi theo anh vũ cùng con rắn nhỏ chạy loạn, cười đến ngây thơ rục rở

Một lát sau, chạy đến phụ thân bên người, mạnh mẽ hôn một cái, giòn tan nói:

"Ba ba, người luyện chế con rồi chiến thú, thực sự quá lợi hại!"

"Ta sau đó cũng phải cùng ba ba như thế, trở thành một tên siêu cấp lợi hại luyện khí sư!"

"Cái gì?"

Lý Diệu suýt chút nữa không sợ đến đem đầu lưỡi đều cắn đi

Đêm nay hăn chịu đến hết thấy kinh hãi, cũng không có lần này làm đến càng ác hơn

"Đinh Linh Đang, con này hình người nữ bạo long, võ đạo cuồng nhân, đại hoang chiến viện vũ đấu hệ lão sư, đã từng lý tưởng, dĩ nhiên là trở thành một tên luyện khí sư?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Ta Sẽ Bảo Vệ Người

Lý Diệu nhớ tới mười phân rõ ràng, lần thứ nhất gặp mặt thì, Đinh Linh Đang đối với luyện khí sư nghề nghiệp này phi thường xem thường,

Không nghĩ tới, cha của nàng lại là một tên luyện khí sư, nếu như này hai đài giống y như thật con rồi chiến thú đều là xuất từ cha nàng tay, như thế thực lực đó, chỉ ít đạt đến luyện khí chuyên gia cấp số, cùng Nguyên Mạn Thu cách biệt không có mấy

Hắn làm sao có thể có đối với luyện khí sư nghề nghiệp này, như vậy chống cự?

Ở lại vô số nghi vấn, Lý Diệu tiếp tục xem

Video rất dài, đầy đủ mấy cái giờ, là đem hơn trăm đoạn video chia cắt ghép lại lên, thời gian chiều ngang có đến mấy năm, đều là một nhà ba người trong cuộc sống cảnh tượng

Nhìn nhìn, Lý Diệu từ từ nhận thức một cái khác Đinh Linh Đang, một cái thì mà hoạt bát, khi thì điềm tĩnh, cười lên rất đáng yêu, một chút đều không kiên cường, động bất động còn có thể khóc nhè tiểu cô nương

Tiểu cô nương này, trả lại ở phụ thân chỉ điểm cho, chẳng vá ra một chút đơn giản dân dụng pháp bảo, mừng rỡ không ngậm mồm vào được, thật Đô Đô khuôn mặt nhỏ đều cau lên đến

Lý Diệu quét một vòng, phát hiện trong video không ít pháp bảo, liền chông ở xung quanh, rơi đầy bụi trần

Video ở Đinh Linh Đang mười ba tuổi sinh nhật thì, im bật đi

"Mười ba tuổi sau khi hãn, tại sao hoàn toàn biến thành người khác, không chỉ tính cách trở nên như vậy nóng nảy, trả lại từ bỏ luyện khí sư lý tưởng, trở thành một tên mạnh mẽ luyện thể giả?"

Lý Diệu trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên nhớ tới yêu đạo Bành Hải đã từng nói mấy câu nói:

"Ta trước đây gặp được một người, hãn tao ngộ giống như ngươi, ở lúc 13 tuổi, từ linh căn khai phá độ 85 % siêu cấp tu luyện thiên tài, lập tức rơi xuống đến linh căn khai phá độ 11 %, tất cả mọi người đều tiên đoán hãn cũng không còn cách nào tu luyện, thậm chí ngay cả trạm đều không đứng lên nổi, chỉ có thể cả đời nằm ở trên giường, bị trở thành từ đầu đến đuôi phế nhân!"

"Nhưng là người này không những một lần nữa đứng lên đến, hơn nữa trả giá thường người không thể nào tưởng tượng được gấp trăm lần nỗ lực, một lần nữa đi tới con đường tu luyện, ở hai mươi hai tuổi năm ấy liền xông lên Luyện Khí kỳ cảnh giới đỉnh cao!"

"Nếu như ta không nhìn lầm, nhiều nhất một năm nửa năm, hãn liền có thể Trúc cơ thành công trở thành trẻ tuổi nhất liên bang Trúc cơ kỳ người tu chân một trong, mà lại cho hãn ba mươi, năm mươi năm hay là hãn có thể trở thành là trẻ tuổi nhất liên bang nguyên anh cường giả!"

Yêu đạo Bành Hải nói tới người, là được Đinh Linh Đang

"Mười ba tuổi năm ấy, ở trên thân thể người đến tột cùng phát sinh cái gì a?"

Lý Diệu cúi đầu, tử quan sát kỹ Đinh Linh Đang ngủ say khuôn mặt

Anh khí mười phần, mang theo vài phần quật cường khuôn mặt, cùng trong video tròn vo bé gái khuôn mặt nhiều chồng lên nhau, phảng phất đã biến thành một tấm hân hoàn toàn không quen biết mặt

Bỗng nhiên, không biết làm cái gì ác mộng Đinh Linh Đang lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, khóe miệng rung động, toát ra một tia thất kinh

"Đừng sợ, ta sẽ bảo vệ người "

Lý Diệu trong lòng nhẹ giọng nói, chợt cả người đều choáng váng

"Ta có phải là điên rồi a, bảo vệ hân, bảo vệ Đinh Linh Đang, bảo vệ con này hình người bá vương Rồng?"

"Ta làm sao có thể có sinh ra như vậy quái lạ ý nghĩ?"

"Nhất định là hai ngày nay cuộc thi quá mức uế oải thần hồn tiêu hao quá độ, não tế bào cũng không đủ dùng nhất định là!"

Đêm trường từ từ, cái này ban đêm, hết thảy đều không quá bình thường, Lý Diệu bị Đinh Linh Đang gắt gao dây dưa kéo lại, con mắt vẫn tròn tròn lên, trong đầu điên cuồng xoay tròn lên tới hàng ngàn, hàng vạn cái ý nghĩ không có một cái là cùng luyện khí tương quan, mỗi lần hân ép buộc chính mình suy nghĩ một ít chuyên nghiệp học thuật vấn đề, huyền ảo phiến phức kết cấu Đồ, đều sẽ ở chỉ chốc lát sau, biến ảo thành Đinh Linh Đang một cái nhíu mày một nụ cười

Mãi đến tận ánh bình minh đến thì Đinh Linh Đang dây dưa hơi hơi lỏng một chút, Lý Diệu nhưng là cũng nhịn không được nữa, ngọ đầu, nặng nề ngủ

Này vừa cảm giác ngủ đến hôn thiên ám địa, miễn không được làm vô số kỳ quái lạ lùng, khiến cho hắc mặt đỏ tới mang tai mộng

Khi tỉnh lại, nhưng phát hiện mình một thân một mình, xoa tay xoa chân nằm ở Đình Linh Đang trên giường lớn

Lý Diệu thất vọng mất mát, lại nghe bên tai truyền đến "Ầm ầm ầm ầm" oanh kích tiếng

Quay đầu nhìn lại, Đình Linh Đang đối quần thể thao ngắn cùng áo lót nhỏ, chính đang toàn lực oanh kích một con thương giao ngạc da luyện chế bao cát, dày đến mấy tấc thương giao ngạc da, bị hắc nổ ra từng cái từng cái lập luận sắc sảo quyền ấn

tươi cười rạng rỡ, thần thái sáng láng, tinh lực mười phần đáng đáp, chút nào không nhìn ra tối hôm qua yếu đuối, phảng phất đó chỉ là ảo mộng một hồi

Lý Diệu quơ quơ đầu, ngồi dậy đến, dùng sức chà một cái mặt

"Ta có phải là quá mệt mỏi, tối hôm qua chỉ là làm một hồi quái mộng? Đây mới là Đình Linh Đang mà, làm sao có thể có là tối hôm qua đáng đáp?"

Đang lúc này, một trận kinh phong kéo tới, Đình Linh Đang đột nhiên nhào lên trên giường, hai tay hai chân tách ra, chống đỡ ở trên người hắc, ở trên cao nhìn xuống, mắt nhìn chăm chăm, hung ác nói:

"Tối hôm qua ta khóc nhè sự tình, không cho nói ra, bằng không làm thối người!"

Lý Diệu sợ hết hồn, nguyên lai không phải nằm mơ, hắc thật sự khóc a

Lý Diệu trong ánh mắt, nhất thời tràn ngập tò mò, cùng một loại khác ngay cả mình đều không hiểu, rắc rối phức tạp tâm tình

Đinh Linh Đang bị hấn nhìn ra sợ hãi trong lòng, ở hấn trên gáy gáy một hồi:

"Không cho dùng loại ánh mắt này xem ta, tối hôm qua ta uống quá nhiều rồi, nhất thời thất thố mà thôi, ai biết người tiểu tử thú này sẽ không nói tiếng nào địa lén lút lưu đi vào a!"

Lý Diệu vội vàng nói:

"Ta là nghe thấy được rất nồng nặc túy tiên đẳng mùi vị, lại nghĩ đến người bình thường xưa nay đều không uống tửu, càng sẽ không đem mình quán đến say như chết, sợ người xảy ra chuyện gì, mới sẽ xông tới!"

"Ta biết a, bằng không đã sớm đem người đánh thành đầu heo!"

"Nhưng là tối hôm qua, người đến tốt cùng "

Đinh Linh Đang lùi về sau, ngồi ở trên giường, ôm gối phát ra một chút ngốc, hít sâu một hơi, bình tĩnh nói:

"Quên đi, nói cho người cũng không sao, ngược lại không phải cái gì bí mật lớn, ở trong trường học rất nhiều vị lão sư đều biết "

"Ngày hôm qua, là cha mẹ ta ngày giỗ "

Lý Diệu nhất thời trợn to hai mắt

"Ta mẹ là đại hoang chiến viện vũ đấu hệ một tên lão sư, cha ta nhưng là một tên quân đội luyện khí sư, ta kế thừa hai người bọn họ huyết mạch, từ nhỏ đã triển lộ ra chiến đấu cùng sáng tạo hai phương diện thiên phú "

"Có điều, ta mẹ cho rằng một cô gái đi vũ đấu con đường, không khỏi quá cực khổ, hẳn từ nhỏ đã chịu nhiều đau khổ, tự nhiên không muốn con gái lại tao đồng dạng tội "

"Bởi vậy, ba mẹ đã nghĩ đem ta bồi dưỡng thành một tên luyện khí sư, mà khi còn bé ta, là rất yêu thích luyện khí "

"Mãi đến tận ta mười ba tuổi năm ấy, liên bang ở đại hoang nơi sâu xa kiến thiết một toà mới thành trấn, cha ta cũng bị phái trú đến thành trấn ngoại vi căn cứ quân sự "

"Thành trấn chủ thể kiến thiết xong xuôi cử hành long trọng điển lễ, ta cùng ta mẹ cũng bị mời, trước xem lễ "

"Há liêu, ngay ở điển lễ cùng ngày, chúng ta tạo ngộ một hồi quy mô hùng vĩ thú triều bạo phát, do yêu vương thống suất vô số mạnh mẽ yêu thú, trong nháy mắt vây quanh cả tòa thành trấn!"

"Nguyên bản, dựa vào thành trấn ngoại vi hệ thống phòng ngự tự động, còn có thể thao túng vô số pháp bảo, chống đối một trận, kiên trì đến viện quân đến "

"Có điều thành trấn vừa thành lập, hệ thống phòng ngự tự động còn chưa trải qua nghiêm ngặt điều chỉnh thử, tồn tại chư nhiều vấn đề "

"Ở cường độ cao chiến đấu trung, hệ thống phòng ngự mầm họa rất nhanh bại lộ bị yêu vương nắm lấy cơ hội, mạnh mẽ oanh kích, dĩ nhiên đem khổng chế đầu mối cho đánh nổ!"

"Cứ như vậy, hết thầy không người thao túng pháp bảo hết thầy mất linh, thú triều tiến quân thần tốc, trắng trợn tàn sát, cha mẹ ta tất cả đều chết trận "

"Ta tuy rằng còn sống, nhưng linh căn khai phá độ rơi xuống tới đáy vực đã biến thành một kẻ tàn phế, hết thấy đều muốn bắt đầu lại từ đầu "

"Mà từ sau khi ta lĩnh ngộ được một cái đạo lý "

"Lại pháp bảo mạnh mẽ, đều có không dựa dẫm được thời điểm, người, chỉ có dựa vào chính mình, năm đăm mới là mạnh mẽ nhất, tối tin cậy pháp bảo!"

"Vì lẽ đó, khi ta lần thứ hai bước lên con đường tu luyện ta không chút do dự mà lựa chọn trở thành một tên luyện thể giả "

"Ta tin chắc, chỉ có con đường này, mới có thể làm cho ta báo thù!"

"Ta vững vàng nhớ kỹ tên kia yêu vương đáng vẻ, yêu vương dạ hải La, mặc dù ở 'Hung yêu bang' lên cũng là tiếng tăm lừng lẫy tuyệt thế hung ma, đã từng nhiều lần thống suất thú triều tiến công Thiên Nguyên giới, mỗi một lần đều toàn thân trở ra, trả lại từng từng đánh chết hai tên Kim đan cường giả, là liên bang nhức đầu nhất cấp cao Yêu tộc một trong "

"Có điều, cuối cùng sẽ có một ngày, hắc hội chết ở quả đấm của ta bên dưới, ta muốn từng quyền từng quyền, đem hắc ép thành thịt nát!"

Lý Diệu lẳng lẳng nghe xong, lẳng lẽ không nói gì

Sâu trong nội tâm chấn động, nhưng là không cách nào dùng lời nói để diễn tả

Hắn không nghĩ tới, cái này như mặt trời nhỏ như thế, mỗi thời mỗi khắc đều đang tỏa ra quang cùng nhiệt thiếu nữ, dĩ nhiên có một đoạn như vậy hắc ám quá

Tuy rằng hắn nói tới hơi hợt, nhưng Lý Diệu hoàn toàn có thể tưởng tượng, ở một tòa trái rộng yêu thú trong thành trấn, một tên cơ khổ không

chỗ nương tựa bé gái, nhìn cha mẹ ở yêu thú nanh vuốt từng cái ngã xuống, đó là thế nào một bộ cảnh tượng

"Tối hôm qua hẳn, nhất định là tại uống đến say mềm sau khi, trở lại mười ba tuổi năm ấy, trở lại trải rộng yêu thú trong thành trấn, cho nên mới kinh hoảng như vậy thất thố, như thế nhu nhược bất lực chứ?"

Lý Diệu suy nghĩ trong lòng, không hề che giấu chút nào địa phản ứng đến trong mắt

Đinh Linh Đang bị hẳn tràn ngập thương hại cùng ý muốn bảo hộ ánh mắt làm tức giận, táo bạo lên, vung tay lên nói:

"Cùng người nói những việc này, không phải muốn người đáng thương ta, chỉ là sợ người lại suy nghĩ lung tung mà thôi!"

"Ta không cần bất luận người nào đồng tình, người tiện đem nhất lời nói mới rồi, còn có chuyện xảy ra tối hôm qua, hết thấy đều quên mất, nên làm gì thì làm đi!"

Lý Diệu chỉ có thể gật đầu

Xuất thân pháp bảo phần mộ hẳn, đối với Đinh Linh Đang vi diệu tâm thái, có một loại đồng bệnh tương liên lý giải

Hắn nhìn một chút thời gian, hoàn toàn biến sắc:

"Đã 12 giờ? Gay go!"

"Ta vẫn cùng đạo sư hẹn cẩn thận, sáng sớm liền quá, nghiên cứu lại một lần nữa huyền cốt kế hoạch sự tình!"

Lý Diệu nhảy lên một cái, vội vội vĩa vĩa xuống lầu, lên tiếng chào hỏi, vội vĩa thoát ra tiểu biệt thự

Đinh Linh Đang đóng cửa lại, mới vừa rồi còn vô cùng bình tĩnh khuôn mặt, lập tức toàn xụ xuống, đằng đằng sát khí đáng sợ, trong nháy mắt trở nên nhăn nhó cực kỳ

"Xong xong, lần này không có cách nào làm người!"

Đinh Linh Đang dựa vào môn, vặn vẹo uyển chuyển thân thể mềm mại, đầy mặt ngượng ngùng, bùm mặt, từ khe hở trung lộ ra rên rỉ, "Như thế mất mặt đáng vẽ, đều bị tên tiểu tử thú vị này xem quang, sau đó trả lại làm sao ở trước mặt hân, bãi Đại tỷ tỷ uy phong a!"

"Còn có các người hai cái!"

Đinh Linh Đang một tay chống nạnh, một tay chỉ vào con rắn nhỏ cùng anh vũ, nổi giận đùng đùng nói, "Tại sao muốn đem hân bỏ vào đến?"

Con rắn nhỏ cùng anh vũ, vô cùng vô tội nhìn nữ chủ nhân, tinh mắt đại ra, không nhúc nhích

"Tùng tùng tùng!"

Tiếng gõ cửa ở hân sau đầu vang lên

Đinh Linh Đang sợ đến phương tâm nhảy loạn, lấy lại bình tĩnh, mở cửa nhìn xem, lại là Lý Diệu

"Làm gì?"

Đinh Linh Đang tức giận hỏi

"Không có gì "

Lý Diệu sắc mặt có chút không tự nhiên, "Chợt nhớ tới một chuyện, tối hôm qua người đã nói một câu 'Không muốn sẽ rời đi ta', là coi ta là thành cha mẹ người, để bọn họ không muốn sẽ rời đi người, không sai chứ?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Huyền Cốt Sống Lại

"Không sai a, không phải vậy vậy "

Đinh Linh Đang cau mày

"Không cái gì không có gì, vừa bắt đầu ta còn tưởng rằng người đang nói bạn trai cũ, cảm giác có chút lúng túng, sau đó vừa nghĩ không thể, ha ha ha "

Lý Diệu vượt đầu, không biết làm sao, cảm thấy rất hài lòng

"Có ý gì a, cái gì gọi là 'Không thể', lẽ nào ta mọc ra một bộ không tìm được bạn trai đáng vẽ "

Đinh Linh Đang Liễu Mi dựng thẳng, giận dữ lên

"Không đúng không đúng, có điều người có à "

Lý Diệu nhất thời kích động, lên tiếng hỏi

"Đại khái, hay là, thật giống từng có đi!"

Đinh Linh Đang mặt đỏ, có chút chột dạ nói

"Xin hỏi cái gì gọi là đại khái, hay là, thật giống từng có "

Lý Diệu đã biến thành hiệu kỳ Bảo Bảo

" là được mới vừa lên đại học thời điểm, đại gia trả lại không phải rất quen, người cũng biết trường học chúng ta nam nhiều nữ ít, sau đó thì có một thiết quyền hội sư huynh theo đuổi ta, nói phi thường thưởng thức ta đối với võ đạo nhiệt tình, hi vọng cùng ta đồng thời thăm dò võ đạo chí cao đỉnh cao, ta nhìn hắn rất có thành ý, người cũng dài đến rất soái, liền nói ta sẽ chăm chú suy tính một chút "

Đinh Linh Đang ập a ập ứng địa nói

"Sau đó thì sao "

Lý Diệu cổ họng có chút phát khô

"Sau đó, trời xế chiều, là chúng ta thiết quyền hội mới cử sinh hội giao lưu, ta vừa vận rút thăm đánh vào cùng hắn đối chiến, ta tâm nói nếu người như thế thưởng thức ta đối với võ đạo nhiệt tình, ta đương nhiên muốn nổ ra 120 cảnh giới, để người mở mang kiến thức một chút ta toàn bộ thực lực có đúng hay không kết quả ta giết đến hưng khởi, không cần thận, đánh gãy hắn bốn cái xương sườn, đem hắn một cước đạp xuống lôi đài, đánh bay đến trên thính phòng đi tới "

"Buổi tối ngày hôm ấy, hắn liền từ bệnh viện nhiều chứng phòng bệnh phát tới tin tức, nói hắn dẫn đo suy nghĩ quá cảm thấy ta là người tốt, nhưng đại gia không quá thích hợp, sau đó vẫn là làm bạn tốt đi!"

"Tên khốn kiếp này một chút nam tử hán khí khái cũng không có, gặp phải một chút thất bại nho nhỏ liền lùi bước hơn nữa ta căn bản không có đáp ứng có được hay không, chỉ nói là sẽ chăm chú suy tính một chút, mặt sau cái tin này là có ý gì a, ai muốn cùng loại này kẻ vô dụng làm bạn tốt a!"

"Gặp phải như thế không hiểu ra sao sự tình, ta tâm tình đương nhiên không được, hai ngày sau, thiết quyền hội cùng Loạn Nhận Đường, bởi vì là một chuyện nhỏ nổi lên điểm xung đột ta vừa vận đầy bụng da hỏa khí

đây, ra tay lại hơi nặng chút, đem Loạn Nhận Đường mười lăm tên bạn học đều đưa vào bệnh viện "

"Từ sau khi, liền cũng lại không ai dám ước ta, bang này loại nhất gan!"

Đinh Linh Đang càng nói càng tức, trong lúc lơ đãng ngẩng đầu, đã thấy Lý Diệu chính đang nhếch miệng cười khúc khích, không khỏi giận tím mặt, vỗ một cái ván cửa:

"Có ý gì a người, coi người là huynh đệ tốt mới đem chuyện mất mặt như vậy nói cho người nghe, người khác chê cười ta không tìm được bạn trai cũng coi như, liền người đều cười trên sự đau khổ của người khác "

"Ta không có cười trên sự đau khổ của người khác a!"

Lý Diệu nói nói khoe miệng lại câu lên

"Trả lại nói không có!"

Đinh Linh Đang Thiểm Điện ra tay, nắm Lý Diệu gò má, dùng sức ra bên ngoài kéo một cái, "Cười đến như đóa hoa loa kèn như thế, trả lại nói không có cười trên sự đau khổ của người khác! Ta rõ ràng, nhất định là ta bình thường đối với người quá hung, thường thường bắt nạt người, vì lẽ đó người ước gì ta không tìm được bạn trai, có đúng hay không người hiện ở trong lòng nhất định đặc biệt hài lòng đặc biệt thoải mái, có đúng hay không "

Lý Diệu bị hấn xả đến nước mắt đều sắp hạ xuống: "Thống thống thống mau buông tay!"

Đinh Linh Đang lại nặng nề nhéo một cái, lúc này mới hài lòng địa buông tay "Chạm" một tiếng, cửa lớn mạnh mẽ đóng lại

Lén lút từ trong cửa sổ nhìn thấy Lý Diệu xoa gò má, nhe răng trợn mắt địa rời đi, hần mới đặt mông ngồi ở phía dưới cửa sổ, nặng nề thở một cái khí

"Ta hôm nay làm sao rồi!"

Hần dùng sức cầm lấy tóc, lấy mái tóc trao thành rối bởi ồ chìm, "Tại sao tên tiểu tử thú này vừa hỏi, liền chủ động đem chuyện mất mặt như vậy đều nói ra, lần này cũng bị hần chuyện cười chết rồi!"

"Tiểu Thái, lại đây, đem ngày hôm qua nhìn thấy đồ vật thả một lần!"

Đình Linh Đang trừng anh vũ ngoắc ngoắc ngón tay

Tối hôm qua phát sinh tất cả, đều bị anh vũ dùng tinh mắt thu chép hạ xuống, tồn trữ ở tinh phiến bên trong

Bảy màu anh vũ nhảy nhảy nhót nhót địa đi tới Đình Linh Đang trước mặt, miệng một tấm, bắn ra một vệt sáng, biến ảo thành một đạo Tiểu Tiêu không gian ba chiều hình ảnh

Từ Lý Diệu vây quanh biệt thự nhiều quyển, đến hần bò tiến vào cửa sổ, kiểm tra rượu trên bàn bình, trở lại đến phòng dưới đất, bị Đình Linh Đang ôm chặt lấy, toàn bộ quá trình, từng cái hiện ra

Nhìn nhìn, Đình Linh Đang miệng cao cao mân mê đến rồi

Đặc biệt nhìn thấy chính mình như bạch tuộc bình thường gắt gao dây dưa Lý Diệu, mà Lý Diệu mặt lộ vẻ cực kỳ vẻ mặt thống khổ thì, hần càng là nổi trận lôi đình, vỗ một cái sàn nhà, chấn động đến mức bình rượu đều nhảy lên

"Có như thế khó chịu à "

Đinh Linh Đang nổi giận đùng đùng địa nói, "Ôm một cái cũng sẽ không thiếu khối thịt, này một mặt sống dở chết dở ghét bỏ vẻ mặt, là cái có ý gì a!"

Trường học rừng rậm trên đường, Lý Diệu đi lại mềm mại, tinh thần thoải mái, nhanh chân hướng về Luyện Khí hệ đi đến, loại nhỏ tinh não bỗng nhiên nhẹ nhàng chấn động lên

"Nhất định là lão sư đến thúc ta!"

Lý Diệu tăng nhanh bước chân

Giơ cổ tay lên nhìn xem, nhưng là một mới tăng thêm người liên lạc, Giang Thiếu Dương!

Linh hạc đưa thư trung, Giang Thiếu Dương trọc lốc đại não môn dưới ánh mặt trời rạng ngời rực rỡ, trên mặt nhưng mang theo một tia quý dị mỉm cười

Khí chất của hắn cùng hai ngày trước lại có chỗ bất đồng, hỗn hợp cực đoan điên cuồng cùng cực kỳ bình tĩnh, lại như là một bó đóng băng hỏa diễm, khiến người ta không nhận rõ đến tột cùng là lạnh giá vẫn là khô nóng

"Có việc "

Lý Diệu rất bất ngờ

"Không có việc lớn gì, chỉ là muốn cùng Lý Diệu sư huynh nói một tiếng, ta đã chính thức lui ra biển sâu đại học, bước lên một cái hoàn toàn mới luyện khí con đường "

Giang Thiếu Dương ung dung thông thả nói

"Cái gì!"

Lý Diệu giật mình không nhỏ, Giang Thiệu Dương thật là đủ điên cuồng, sẽ không là bị chính mình ngày đó cho ảnh hưởng

Giang Thiệu Dương vô cùng bình tĩnh nói:

"Ta suy nghĩ rất lâu, Lý Diệu sư huynh nói rất đúng, quá khứ trên người ta thực sự có quá nhiều ràng buộc, khiến cho ta không cách nào phát huy ra thực lực chân chính!"

"Ở thế quay đầu phát một sát na, ta liền quyết định cùng quá khứ sinh hoạt, quá khứ hoàn cảnh, quá khứ chính mình một đao cắt đứt, dứt bỏ tất cả, đi thăm dò một cái từ không có người đi qua con đường!"

"Vì lẽ đó, từ nay về sau, xin đừng nên lại xưng hô ta 'Thứ mười tinh', ta là ta, cùng biến sâu đại học, cùng chín sao liên hoàn cùng siêu tân tinh, đều không phải một chuyện "

"Ta từng nghe người nói, người ở luyện khí sư trong vòng biệt hiệu gọi là 'Yêu tinh' yêu tinh được, siêu tân tinh cũng được càng không nói đến cái gì chín sao liên hoàn, cuối cùng, đều chỉ là nhỏ bé tinh tinh mà thôi "

"Ta liền không giống, ta sẽ trở thành luyện khí sư trong vòng Thái Dương, phát sinh so với các người sáng sửa gấp một vạn lần ánh sáng!"

Bình tĩnh vẻ mặt, ngông cuồng tuyên ngôn, khiến người ta không nhận rõ hẳn đến tột cùng là đang nói đùa hay là thật đã phát điên

"Nhưng là "

Lý Diệu cau mày

"Người không tin "

Giang Thiệu Dương trong mắt dấy lên ngàn tỉ độ hỏa diễm

"Không phải không tin, nhưng là từ Quảng Nghĩa tới nói, thái dương cũng là tinh tinh a "

Lý Diệu nghiêm túc nói

" "

Giang Thiệu Dương ngậy người

"Thái Dương cùng tinh tinh như thế, đều là hăng tinh, hơn nữa phần lớn tinh tinh kỳ thực Thái Dương càng sáng hơn, chỉ có điều cách chúng ta quá xa, vì lẽ đó xem ra khá là ảm đạm mà thôi, nói cách khác khoảng cách Thiên Nguyên giới tương đối gần hỏa vân tinh, căn cứ nhà thiên văn học quan trắc, nó độ sáng liền đạt đến Thái Dương gấp mười bảy lần, mà như vậy hăng tinh ở Tinh Thần trong biển rộng đếm không xuể, những thứ này đều là thường thức, làm sao người không biết sao "

" "

Giang Thiệu Dương lẳng nửa ngày trên đầu trọc gân xanh từng chiếc nhảy lên, cắn răng nghiêng lợi nói, "Tỉ dụ, ta đây là tỉ dụ! Nói chung, xin mời Lý Diệu sư huynh điên cuồng tu luyện đi, bởi vì là ta chẳng mấy chốc sẽ tìm đến ngươi, Thái Dương cùng yêu tinh, lại phân cao thấp!"

"Đùng!"

Giang Thiệu Dương then quá thành giận địa chặt đứt trò chuyện

"Làm sao đại gia hôm nay đều có chút là lạ "

Lý Diệu sờ sờ mũi, tiếp tục chạy đi

Trở lại Luyện Khí hệ không lo được nghỉ ngơi, đi thẳng tới Nguyên Mạn Thu phòng thí nghiệm

"Lão sư thật không tiện, ta đến muộn "

Nguyên Mạn Thu đối mặt một loạt vờn quanh thức lập thể màn ánh sáng lằng lằng mà nhìn

Màn ánh sáng thượng lấp lóe chính là một bộ pho rắc rối phức tạp tinh khôi kết cấu Đồ

Nhìn nhìn, khóe mắt của nàng chảy ra nước mắt trong suốt

"Lý Diệu, cảm ơn người, một năm qua người nỗ lực cùng phấn đấu, ta đều nhìn ở trong mắt, nếu như không phải người trả giá, huyền cốt kế hoạch không thể nhanh như vậy liền lại một lần nữa, ta đại biểu chính mình, đại biểu lão Mạc cùng hết thảy là huyền cốt kế hoạch hi sinh sự sinh môn, cảm ơn người!"

Nguyên Mạn Thu di chuyển mập mạp thân thể, đối với Lý Diệu sâu sắc bái một cái

Lý Diệu nhất thời tay chân luống cuống, vội vàng lão sư phù lên, nhếch miệng cười nói: "Lão sư, ta phi thường chờ mong, huyền cốt chiến khai có thể sớm ngày luyện chế thành công, bay lượn với trên chín tầng trời a!"

"Không sai, chúng ta muốn nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây thời gian, để huyền cốt chiến khai, sớm ngày sống lại!"

Nguyên Mạn Thu lau đi khóe mắt nhiệt lệ, hít sâu một hơi, khôi phục lại yên lặng, nói thật nhanh:

"Không nói phí lời, trực tiếp bắt đầu đi, ta trước tiên cùng người giới thiệu một chút, Luyện Khí hệ trạng huống trước mắt "

"Bởi vì là người biểu hiện xuất sắc, một năm học trường học sẽ gia tăng đối với Luyện Khí hệ tập trung vào, các Đại tông phái tài trợ bắt đầu tăng

lên, tài chính thượng vấn đề không lớn, chúng ta bước đầu quy hoạch chiêu thu hai cái ban, tổng cộng sáu mươi tên tân sinh, tin tưởng ở lượng lớn tài nguyên tập trung vào tình huống, sẽ có không ít thí sinh lựa chọn chúng ta "

"Mà lão sư phương diện, trải qua ta một năm này đông môn tây bào, liên lạc đến không ít luyện khí sư trong vòng chuyên gia, nguyên bản đại gia lo lắng giả, đơn giản là nghiên cứu kinh phí mà thôi, nếu vấn đề này giải quyết, vẫn có không ít người, đặc biệt rải rác ở các nơi cây cỏ phái luyện khí sư, đồng ý đến đại hoang chiến viện làm huấn luyện viên "

Lý Diệu gật đầu

Tài địa pháp lĩnh, đây là cổ đại người tu chân trong tu luyện, tối không thể thiếu tứ đại nhân tố, trong đó tài là đặt ở người thứ nhất

Làm một tên người tu chân, hay là không sẽ để ý trong thế tục hưởng lạc, nhưng bất luận tiến hành phương nào mặt nghiên cứu cùng tu luyện, đều cần đại lượng tiền tài cùng tài nguyên

Có cuồn cuộn không ngừng nghiên cứu kinh phí, đương nhiên thì có lượng lớn người tu chân đồng ý đến dạy học

"Mà dạy học phương tiện phương diện, một lần nữa kiến tạo một toà lơ lửng giữa trời sơn quá tốn thời gian mất công sức, tạm thời không cái này cần phải, ta đã liên lạc tốt rồi người mua, chuẩn bị mua một toà hai tay loại nhỏ lơ lửng giữa trời sơn, tiến hành cải trang, ba tháng cải trang sau khi hoàn thành, đủ để thỏa mãn hai trăm danh sư sinh hằng ngày học tập cùng tu luyện, cùng với huyền cốt chiến khái luyện chế công tác!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Huyền Cốt Do Người Đến Điều Động!

Nguyên Mạn Thu ngừng lại một chút, chậm rãi nói:

"Hiện tại cần gấp giải quyết, còn có ba cái vấn đề mang tính then chốt "

"Một trong số đó, là được kỹ thuật thượng cửa ải khó "

"Một năm nay, ta không ngừng nghĩ lại, hàng vạn tấm kết cấu Đồ nhiều lần phỏng đoán, chỗ khác đều không có vấn đề lớn, thế nhưng siêu cao áp súc tinh nguyên phản ứng lô đỉnh, xác thực là chúng ta lúc trước muốn đơn giản "

"Huyền cốt chiến khai đặc điểm lớn nhất, là được cố gắng là không sử dụng thiên tài địa bảo, mà cứ như vậy, sẽ dẫn đến cường độ cùng bền độ giảm mạnh, nếu như vị trí, còn có thể thông qua kết cấu để đền bù, thế nhưng tinh nguyên phản ứng lô đỉnh, liền hoàn toàn không có cách nào "

" mệnh mông như biển cuồng bạo linh năng, tất cả đều áp súc ở một cái xương sọ to nhỏ phản ứng lô trong đỉnh, trả lại phải căn cứ tình hình trận chiến, bất cứ lúc nào phát ra không giống trình độ ổn định linh năng, phản ứng lô đỉnh chịu đựng áp lực có thể tưởng tượng được "

"Sử dụng phổ thông hợp kim vật liệu, căn bản không đủ để chịu đựng áp lực như vậy "

"Lần trước, cũng là bởi vì phản ứng lô trên đỉnh xuất hiện một cái khe, siêu cao áp súc linh năng trong nháy mắt bắn nhanh ra, mới dẫn đến bị kích

phát sinh "

"Vấn đề này, ta trả lại không nghĩ tới muốn giải quyết thế nào, nếu như sử dụng thiên tài địa bảo, thành phẩm liền tăng lên rất nhiều, bởi vì là nếu như tinh khải, phần lớn thiên tài địa bảo, là dùng cho luyện chế tinh nguyên phản ứng lô đỉnh, nếu như chúng ta làm như thế, liền vi phạm sơ trung "

"Tiếp đó, ta sẽ cùng hết thầy chuyên gia đồng thời, toàn lực ứng phó, đánh hạ này một cửa ải khó!"

"Lý Diệu, cái thẻ ngọc này người cầm, bên trong là huyền cốt kế hoạch toàn bộ tư liệu, người có thời gian nghiên ngẫm kỹ "

"Tuy rằng người chỉ là một tên mới ra đời luyện khí sư, có điều ta biết ý nghĩ của người thiên mã hành không, không câu nệ với thành quy, hay là người có thể tự mở ra một con đường, từ một góc độ khác cho chúng ta một ít dẫn dắt "

Nguyên Mạn Thu một thẻ ngọc đưa tới, lại truyện đưa tới một đạo đặc biệt thần niệm, là khởi động thẻ ngọc thần thức

Huyền cốt kế hoạch toàn bộ tư liệu giá trị liên thành, cần đặc biệt thần thức mới có thể mở ra thẻ ngọc, hơn nữa trong ngọc giản trả lại điêu khắc tự hủy phù trận, một khi mất, Lý Diệu chỉ cần hơi suy nghĩ, liền có thể đem tư liệu toàn bộ xóa đi, bảo đảm sẽ không để lộ bí mật

Đạo sư đối với mình như vậy tín nhiệm, hết thầy tài liệu cơ mật đều đối với mình mở rộng, Lý Diệu trong lòng nóng lên trịnh trọng việc địa gặt gặt đầu

Nguyên Mạn Thu tiếp tục nói:

"Thứ hai mang tính then chốt vấn đề, là được tiền "

"Mới vừa nói chúng ta tài chính đầy đủ, chỉ là chỉ trùng kiến Luyện Khí hệ phương diện này, mà cụ thể đến huyền cốt kế hoạch, kỳ thực trường học vẫn có ý kiến bất đồng "

Nói tới chỗ này, hắc tử giễu địa nở nụ cười, "Đâu chỉ trường học, e sợ phóng tầm mắt toàn bộ tinh Diệu liên bang, ngoại trừ hai người chúng ta ở ngoài, sẽ không có người 100 tin tưởng huyền cốt kế hoạch sẽ thành công "

"Trường học chi, phần lớn đều dùng với chiêu mộ chuyên gia, mua cùng cải trang lơ lửng giữa trời sơn cùng với học sinh bồi dưỡng, chân chính có thể làm cho ta tự do vận dụng cũng không nhiều, mà ta bước đầu ước lượng một chốc, muốn phải hoàn thành huyền cốt kế hoạch, chí ít cần năm mươi ước đến một trăm ước "

Lý Diệu gật gật đầu, đối với con số này cũng không ngoài ý muốn

Huyền cốt chiến khái được xưng có thể sắp thành bản áp chế ở một ước bên trong, chỉ chính là quy mô lớn lượng không biết sau khi tình huống, cũng không phải nói chỉ hoa một ước, liền có thể luyện chế ra bộ thứ nhất huyền cốt chiến khái

Trong này trả lại dính đến lượng lớn sơ kỳ tập trung vào, thí nghiệm cùng nghiên cứu phát minh kinh phí

Có chút thí nghiệm làm một lần liền muốn hoa 3,5 triệu thậm chí hơn mười triệu

Mà vì được tối ưu hóa nhất kết quả, làm cái mười mấy lần thí nghiệm rất bình thường

Trên thị trường, chuyên cung Kim đan cường giả cùng nguyên anh lão quái trang bị tinh khái, đơn giá ngay ở một trăm ước trở lên, huyền cốt chiến khái toàn bộ nghiên cứu phát minh dự toán có thể áp chế ở một trăm ước bên trong, thực sự là tiện nghi đến không thể bớt nữa

Nguyên Mạn Thu nói:

"Vấn đề tiền bạc cùng vấn đề kỹ thuật, là hợp hai làm một, hiện tại cũng là bởi vì chúng ta không có cách nào giải quyết tình nguyên phản ứng lô đĩnh vấn đề kỹ thuật, vì lẽ đó người khác đối với chúng ta không tự tin, không chịu đầu tư chúng ta "

"Chỉ muốn vấn đề này giải quyết, dựa vào hiện nay tài chính, chúng ta dù cho là dùng thủ công rèn, có thể trước tiên rèn ra một đài nguyên hình ky đi ra "

"Có nguyên hình ky, tất cả đều dễ dàng rồi, không chỉ trường học phương diện sẽ thêm vào tập trung vào, chúng ta còn có thể ở lại nguyên hình ky, đi các Đại tông phái cùng quân đội kéo đầu tư, tin tưởng nhất định có người đồng ý đầu tư chúng ta, đừng nói một trăm ức, coi như ba, năm mươi tỉ đều là điều chắc chắn!"

Nói tới đây, Nguyên Mạn Thu lại dừng lại, rất chăm chú nhìn Lý Diệu một chút:

"Cuối cùng, người thứ ba vấn đề mang tính then chốt, bộ thứ nhất huyền cốt chiến khả nguyên hình ky, nên do ai đến điều động vậy "

Lý Diệu suy nghĩ một chút, này ngược lại là cái vấn đề lớn

Nguyên hình ky vừa ra lò, khẳng định tồn tại rất nhiều mầm họa cùng thiếu hụt, không phải người bình thường có thể điều động, nhất định phải là kinh nghiệm phi thường phong phú khả sư, còn muốn tinh thông luyện khí thuật, mới có thể đang thí nghiệm trung, phát hiện các loại vấn đề

Người như thế, tương đương với là Lý Diệu kiếp trước "Bay thử viên", so với bình thường phi công, càng lợi hại gấp trăm lần!

Nguyên Mạn Thu hai tay mở ra, cười khố nói:

"Ta không tìm được ứng cử viên phù hợp, đến điều động huyền cốt chiến khải, dù sao lần trước thí nghiệm thất bại, đã huyênháo mọi người đều biết, hiện tại toàn bộ tinh Diệu liên bang đều biết huyền cốt chiến khải là một khoản bị nguyên rửa tinh khải, bất cứ lúc nào cũng sẽ tự bạo, trả lại không luyện chế ra lô, liền hại chết mấy trăm người "

"Người nói, người nào tinh anh khải sư đồng ý liệu lĩnh sinh mệnh nguy hiểm, đến điều động chưa định hình, trăm ngàn chỗ hờ huyền cốt chiến khải nguyên hình ky "

"Dùng giá cao, từ bình thường khải sư trung, đúng là có thể tìm tới hân không sợ chết kẻ liều mạng, nhưng những người này cũng không có tiếp nhận quá chuyên nghiệp luyện khí thuật tu luyện, coi như phát hiện vấn đề, rất khó rõ ràng miêu tả đi ra, hơn nữa rất nhiều thứ, quan hệ đến huyền cốt kế hoạch bí mật, ta không muốn sớm để ở ngoài người biết được "

"Vì lẽ đó, Lý Diệu, người muốn trở thành huyền cốt chiến khải nguyên hình ky điều động giả à "

Lý Diệu sửng sốt, chỉ chỉ mũi của chính mình:

"Ta "

Hắn có chút không ứng phó kịp

Hoặc là nói, hạnh phúc lại như một thanh phi kiếm, làm đến quá nhanh!

Nguyên Mạn Thu gật gật đầu, nghiêm mặt nói:

"Ta nghĩ tới nghĩ lui, người là lựa chọn tốt nhất "

"Đầu tiên, huyền cốt chiến khải nếu là một đài thành phẩm rẻ tiền lượng không biết hình tinh khải, như thế nó điều động giả, khẳng định là Luyện Khí kỳ tu sĩ, Trúc cơ kỳ tu sĩ có càng tốt hơn càng cao quý lựa chọn "

"Bởi vậy, chúng ta luyện chế thì, liền lấy Luyện Khí kỳ tu sĩ là mục tiêu tất cả tính năng tham số, đều vì Luyện Khí kỳ tu sĩ độ thân làm riêng "

"Mà người thứ nhất điều động giả, tốt nhất là Luyện Khí kỳ tu sĩ "

"Đệ nhị người là một tên hợp lại hình người tu chân, đồng thời có chiến đấu cùng sáng tạo thiên phú do người đến điều động, vừa có thể phát huy ra huyền cốt chiến khái toàn bộ tiềm năng, có thể đang thí nghiệm trung phát hiện chư nhiều vấn đề, đại gia dùng chuyên nghiệp thuật ngữ câu thông lên, phi thường thuận tiện "

"Cuối cùng, người vốn là đệ tử ta chân truyền, tự nhiên không có cái gì để lộ bí mật lo lắng, hơn nữa thí nghiệm không phải một sớm một chiều liền có thể hoàn thành nếu như khái sư, không hẳn đồng ý ở đại hoang chiến viện đối với một năm nửa năm, người, liền hoàn toàn không thành vấn đề "

Lý Diệu nghe, hai con mắt như Thần Hi giống như trở nên sáng ngời

Có thể lấy phương thức này tham dự đến huyền cốt trong kế hoạch, thực sự là quá hoàn mỹ

"Nhưng là, ta cũng sẽ không điều động tinh khái a "

Lý Diệu khổ sở nói

Tinh khái cùng chiến giáp không giống, loại này do tinh não khống chế vô số pháp bảo ngưng tụ mà thành chung cực binh khí, không chỉ độ khó luyện chế cực cao, điều động đến vậy có nhất định độ khó chỉ có tiếp thu quá chuyên nghiệp huấn luyện người tu chân, mới có thể điều động, trở thành Tu Chân Giới một cái khác mạnh mẽ nghề nghiệp khái sư!

"Cái này không sao "

Nguyễn Mạn Thu ở giả lập phù văn trên bàn gỗ hơi điểm nhẹ, màn ánh sáng bên trong lập tức biến ảo ra khỏi biến lượng tin tức

Lý Diệu chăm chú quét hình, nhưng là một phần liên quan với "Khải sử trại huấn luyện" tài liệu căn kễ

Nguyễn Mạn Thu nói:

"Muốn trở thành một tên khải sử, có rất nhiều trồng con đường, liên bang xếp hạng thứ mười Đại tông phái, còn có biến sâu đại học, Tinh Vân đại học, liên bang đệ nhất học viện quân sự, tất cả đều có chính mình tinh khải luyện chế bộ ngành, tự nhiên có tương ứng khải sử huấn luyện hệ thống "

"Mà ở quân đội, có phi thường tinh nhuệ chiến khải binh chủng thậm chí toàn bộ đều do khải sử tạo thành mạnh mẽ chiến đoàn "

"Có điều những này khải sử huấn luyện hệ thống, chúng ta rất khó chen vào "

"Tư nhân khải sử trại huấn luyện liền không giống chỉ cần nộp đủ rồi tiền, đó là ai đến cũng không cự tuyệt "

Khải sử cùng luyện khí sư như thế đều là Tu Chân Giới khá là đứng đầu nghề nghiệp, huấn luyện khải sử cơ cấu như cá diếc sang sông, trong đó ngư long hỗn tạp, vàng thau lẫn lộn

Không ít tư nhân trại huấn luyện đều là lừa gạt lừa gạt tiền địa phương, căn bản học không tới cái gì bản lãnh thật sự

Có điều, Nguyễn Mạn Thu liệt kê ra tứ đại tư nhân khải sử trại huấn luyện, nhưng là trong trại huấn luyện biến chữ vàng, tất cả đều là khải sử trong vòng công nhận siêu cao thủ nhất lưu thành lập, thu hồi học phí đến

cổ nhiên là giết người không chớp mắt, nhưng xác thực có chân tài thật học, có thể học được bản lãnh thật sự

"Lôi Đình trại huấn luyện, liên bang tứ đại tư nhân khai sư trại huấn luyện một trong, do Kim đan cường giả 'Lôi Đình uy' một tay sáng lập, bồi dưỡng được vô số mạnh mẽ khai sư, lấy điên cuồng tu luyện, cực kỳ tàn khốc phong cách mà xưng!"

Nguyên Mạn Thu điều ra một người trong đó trại huấn luyện tư liệu, đạo, "Lôi Đình trại huấn luyện, sau năm ngày sẽ mở một thời hạn ba tháng sơ cấp ban, mặt hướng Luyện Khí kỳ trung cấp cao người tu chân, điều kiện của người vừa vặn phù hợp "

"Nếu như người đồng ý trở thành huyền cốt chiến khai nguyên hình kỹ thủ giá viên, như thế trường học có thể cung cấp học phí, đưa người đi Lôi Đình trại huấn luyện tiến tu ba tháng, trở thành một tên mạnh mẽ khai sư!"

"Có điều có một chút, người muốn biết trước, kim đan này cường giả Lôi Đình uy, là một tính cách nghiêm khắc ngoan nhân, tôn trọng cực kỳ tàn khốc phương pháp tu luyện, hãn Lôi Đình trại huấn luyện thực hành rộng tiến vào nghiêm ra pháp tắc, tuy rằng vào doanh dễ dàng, chỉ có giao tiền là được, nhưng ở trong doanh trại nhưng phải trải qua tầng tầng đào thải, chỉ có số người cực ít mới có thể lưu đến cuối cùng, được hãn tán thành "

"Người, có lòng tin hay không "

Lý Diệu ánh mắt, từ Lôi Đình trại huấn luyện trong tài liệu nhanh chóng xẹt qua, nhếch miệng lên, lộ ra một vết cuồng nhiệt ý cười

"Tàn khốc nghiêm khắc tầng tầng đào thải chỉ có số người cực ít mới có thể lưu đến cuối cùng "

"Ta yêu thích!"

Sau năm ngày

Đại hoang nơi sâu xa

Một chiếc bán cự không mới loại nhỏ chuyển vận hạm, hai bên ấn Lôi Đình lẫn lộn đồ án, ở trong tầng trời thấp chậm rãi phi hành

Lướt qua vô số toà đơn điệu vô vị cồn cát, phía trước xuất hiện một mảnh Tiểu Tiểu ốc đảo

Quay chung quanh ốc đảo, còn có một đám lớn ngân lóng lánh kiến trúc

Vô số đom đóm bình thường điểm sáng nhỏ ở kiến trúc phía trên linh xảo địa qua lại, phi hành, va chạm

Nhìn kỹ lại, đều là trên người mặc tinh khôi người tu chân!

Những người tu chân này, mặc dù là huấn luyện, nhưng chém giết đến vô cùng chăm chú, cách hơn một nghìn mét, đều có thể nghe được linh năng nổ tung tiếng, như sấm sét từng trận, sóng dữ cuồn cuộn

Thình thoảng có người bị mạnh mẽ bắn trúng chỗ yếu, tinh khôi bốc lên năm màu rực rỡ ánh sáng, hướng về mặt đất rơi rụng

Nơi này, là được Lôi Đình trại huấn luyện!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Tử Vong Trại Huấn Luyện

Chuyển vận hạm một góc, Lý Diệu tập trung tinh thần địa nhìn chăm chăm tinh não màn ánh sáng, nắm chặt cuối cùng mấy phút, học tập vào doanh phải biết, đối với Lôì Đình trại huấn luyện tiến hành thâm nhập hiểu rõ

Hiểu rõ càng nhiều, lông mày của hắn liền cau đến càng chặt

"Độ khó vẫn đúng là cao a!"

Một lúc lâu, Lý Diệu nhếch miệng nở nụ cười, lẩm bẩm nói

Ở tứ đại trong trại huấn luyện, Lôì Đình trại huấn luyện là tối nghiêm khắc một cái, lại có "Tử vong trại huấn luyện" tên gọi

"Tử vong" hai chữ, một mặt là nói trong trại huấn luyện có thật nhiều gần kề thực chiến huấn luyện môn học, độ nguy hiểm cực cao, thậm chí có nhất định thương tàn cùng tử vong xác suất, ở vào doanh trước ký kết huấn luyện trên hợp đồng, tất cả đều giấy trắng mực đen, rõ ràng ràng địa viết ra

Lôì Đình trại huấn luyện, chỉ đối với dũng cảm giả mở ra, không phải vì quý nhất gan chuẩn bị

Mặt khác, là chỉ cực cao tỉ lệ đào thải

Lôì Đình trại huấn luyện, chia làm bên trong doanh cùng ở ngoài doanh, trong đó ở ngoài doanh chuyên môn mặt hướng Luyện Khí kỳ người tu

chân, thông thường mỗi một kỳ sẽ chiêu thu một trăm tên học viên, mà ba tháng sau khi, chỉ có thể lưu lại mười cái

Tỉ lệ đào thải cao tới 90 %, so với đại hoang chiến viện vũ đấu hệ phần lớn chương trình học, độ khó càng cao hơn!

Loại này tàn khốc huấn luyện phong cách cùng siêu cao tỉ lệ đào thải, trái lại khai hỏa Lôi Đình trại huấn luyện tiếng tăm, vô số tu luyện cuồng nhân đều đồng ý thanh toán bút lớn phí dụng, liền vì được một viên lờ lờ toả sáng "Lôi Đình khả sư" chứng thực huy chương

Những học viên này, nếu thanh toán nổi đắt đỏ học phí, tương lai càng có thể điều động giá trị mấy chục ức tinh khải, hoặc là là xuất thân nhà giàu quý công tử, hoặc là là tu luyện tông phái đại lực bồi dưỡng tương lai chi, muốn tài nguyên có tài nguyên, muốn thực lực có thực lực, cùng Lý Diệu trước đây gặp phải đối thủ, hoàn toàn không phải một chuyện

"Này 100 người, đều là cao thủ chân chính cùng Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn những này SV đại học năm nhất, không thể giống nhau "

"Trong đó không ít người, đã có nhất định tinh khải điều động kinh nghiệm không giống ta, hoàn toàn chưa có tiếp xúc qua là triệt để newbie "

"Muốn ở như vậy một trăm tên cường giả bên trong giết tiến vào mười vị trí đầu, độ khó không nhỏ a!"

Đang muốn, chuyển vận hạm nhẹ nhàng chấn động, ở ốc đảo bên cạnh sa mạc than lên hạ xuống

Lý Diệu cùng mặt khác hơn mười người học viên, đi xuống

Giờ khắc này chính là sau giờ Ngọ, một ngày trung tối oi bức thời gian, sa mạc than lên vô già vô yếm, mãnh liệt ánh mặt trời bắn thẳng đến hạ xuống đâm vào da người da phát nổ

Rõ ràng cách đó không xa là được ốc đảo, bọn họ những học viên này, nhưng phải ở đại Thái Dương dưới đáy chờ đợi

Chuyển vận hạm cuốn lên tầng lớn bụi bặm, gào thét mà, nhưng là không có một tên công nhân viên ra tới tiếp ứng

Theo mặt khác mấy chiếc chuyển vận hạm lên lên xuống xuống, sa mạc than lên học viên từ từ bắt đầu tăng lên

Lý Diệu bí mật quan sát, phần lớn học viên đều vượt qua hai mươi lăm tuổi, ở chân chính Tu La giữa trường chém giết quá, vẻ mặt đều vô cùng xốc vác, hoàn toàn không có SV đại học ngây ngô cùng non nớt

Mặc dù mọi người đều dùng liêm thần thuật đem thực lực ẩn giấu đi nhưng nhìn bọn họ ở đại Thái Dương phía dưới đứng mấy cái giờ, khắp toàn thân một điểm mồ hôi hột đều không mạo, Lý Diệu liền biết không ít người thực lực, đều đạt đến Luyện Khí kỳ cấp cao

Nói không chắc, thực lực của hắn là một trăm tên học viên ở trong yếu nhất

Phần lớn học viên đều mắt lộ ra tinh quang, vô cùng cảnh giác nhìn quét tương lai ba tháng đối thủ cạnh tranh

Làm nhận biết được thực lực và chính mình cách biệt không có mấy đối thủ thì, liền không hề che giấu chút nào địa thả ra địch ý

Trại huấn luyện, cùng trường học, tông phái không giống

Trường học, trong tông phái sư huynh đệ, đại gia đều là một cái lợi ích đoàn thể, cạnh tranh lại kịch liệt, chung quy có mấy phần hương hỏa tình có chút tập thể vinh dự cảm

Lại như Lý Diêu cùng Triệu Thiên Trùng, Lỗ Thiết Sơn trong lúc đó, tuy rằng có cạnh tranh nhưng đại gia đều là đại hoang chiến viện sư huynh đệ, gặp phải đại sự vẫn là sẽ đoàn kết nhất trí, đồng tâm hiệp lực

Trại huấn luyện liên không giống nhau, là. Lỏa giao dịch, lẫn nhau trong lúc đó không có nửa điểm nhi quan hệ, là trực tiếp nhất đối thủ cạnh tranh

Một trăm học viên, chỉ có mười cái có thể cười đến cuối cùng, tất cả mọi người đều là kẻ địch, một có cơ hội, liền muốn đem người khác đào thải!

Đây là hết thầy học viên đáy lòng ý tưởng chân thật nhất

Lý Diêu chính cân nhắc, trước mắt bỗng nhiên tối sầm lại, Thái Dương phản quang bị một mảnh mây đen to lớn che khuất

Nheo mắt lại nhìn xem, nhưng là một tên thân hình cao to, con người màu xám, khuôn mặt như bức tượng đá đi ra bình thường sắc bén thanh niên

Tên này thanh niên trên mặt, mang theo nụ cười quái dị, lờ lờ toả sáng ánh mắt, cũng như là mèo con nắm lấy con chuột, nhưng không nóng lòng một cái cắn chết, trái lại phải cố gắng chơi buổi sáng

"Đại hoang chiến viện, Lý Diêu?"

Mắt xám châu thanh niên nhú nhú mày, nhàn nhạt hỏi

Lý Diêu vô cùng bén nhạy nghe ra một tia địch ý, thẳng tắp sống lưng, cùng thanh niên đối diện:

"Người là?"

"Biển sâu đại học, chiến khái hệ, Nguyên Dĩ Thạch "

Mắt xám châu thanh niên không nhanh không chậm địa nói

Lý Diệu cau mày, đây là một cái rất tên xa lạ

"Người không quen biết ta, ta nhưng đối với người hơi có nghe thấy "

Nguyên Dã Thạch cười lạnh nói, "Tỷ tỷ của ta Nguyên Dã Tuyết, là siêu tân tinh Giang Thách đệ tử chân truyền, chín liên hoàn một trong, ta từ hắc nơi nào, tình cờ từng thấy một phần người tư liệu, biết người là một tên luyện khí thiên tài, gần nhất làm náo động lớn, ở đẳng kí luyện khí sư cuộc thi trung, áp cho chúng ta biến sâu đại học không nhắc nổi đầu lên "

"Chỉ có điều, này Lôi Đình trại huấn luyện, là chúng ta khai sư địa bàn, người không cố gắng làm chính mình luyện khí sư, chạy đến tới nơi này làm gì?"

"Đến tầm năng "

Đối mặt hùng hổ dọa người vấn đề, Lý Diệu lười biếng đáp lại

Nguyên Dã Thạch trong mắt tia điện lóe lên, đang muốn mở miệng, phía sau bỗng nhiên truyền đến rối loạn từng bừng

Nhưng là một chiếc bề ngoài dữ tợn, như bộ xương giống như phi toa xe bay nhanh mà tới

"Huấn luyện viên đến rồi!"

Có người kêu một tiếng

Nguyên Dã Thạch biến sắc mặt, gần từng chữ một:

"Các người luyện khí sư trong lúc đó ân oán, không có quan hệ gì với ta, ta không thèm để ý "

"Có điều, ta rất không thích người nói chuyện phương thức "

"Hay là người là một tên luyện khí thiên tài, cũng không có nghĩa là người ở khải sư trong thế giới, có thể như thế nông cuồng "

"Bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ vững vàng nhìn chăm chăm người, một có cơ hội, liền đem người đào thải!"

Nói, hắn dùng loan đao bình thường ánh mắt, mạnh mẽ quả Lý Diệu một chút, trở lại trong đám người

Giờ khắc này, bộ xương tạo hình phi toa trên xe, một người trung niên trắng hán nhảy xuống, còn chưa rơi xuống đất, mặt đất liền nổ ra hai cái lập luận sắc sảo vết chân đường như một khối vạn tấn đá tảng mạnh mẽ đập xuống, sơn diêu địa chấn, cuốn lên đầy trời bụi mù

"Khí thế thật là mạnh!"

"Ít nhất là Trúc cơ kỳ cấp cao!"

Không ít học viên khe khẽ bàn luận

Bụi mù tan hết xuất hiện ở mọi người trung gian, là một tên vóc người ục ịch tướng mạo kỳ xấu trắng hán

Người này đỉnh đầu phần lớn địa phương đều bóng loáng toả sáng, một mực đỉnh đầu tâm mọc ra một đồng phóng lên trời tóc, mà trên môi, lại có hai phiết đen thui toả sáng, như màu đen loan đao giống như chòm râu

Mới nhìn, này ba túm mao liền hấp dẫn phần lớn ánh mắt, khiến cho người quên hấn chân chính đáng đáp

Không ít học viên không nhịn được cười

Ba túm mao trắng hán ánh mắt nhưng tự nhanh như tia chớp lăng liệt, hơi quét qua liền làm tất cả mọi người sau gáy lạnh cả người, yết hầu phảng phất bị gắt gao bóp lấy, ý cười đều biệt chết ở trong bụng

"Ta tên Mao Phong, là Lôi Đình trại huấn luyện ở ngoài doanh chủ quản, là các người đón lấy ba tháng tổng HLV, càng sẽ trở thành các người sợ hãi nhất, ghét nhất, tối nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể chém thành muôn mảnh nhân vật đáng sợ!"

Mao Phong hai tay gánh vác, không nhanh không chậm địa ở học viên trung gian đi dạo

Đi tới một người trước mặt rồi cùng người kia mạnh mẽ đối diện

Không ra ngũ giây, học viên đều là rên rỉ một tiếng, thua trận

Mao Phong lúc này mới hài lòng địa lạnh rên một tiếng hướng phía dưới một tên học viên đi

Âm thanh không cao, nhưng ở sa mạc than lên Đại Phong trung, rõ ràng vô cùng truyền tới mỗi một tên học viên trong tai

"Các người tư liệu, ta tất cả đều xem qua, các người đều là thiên chi kiêu tử, vạn người chọn một tu luyện thiên tài, không chỉ bối cảnh thâm hậu, thực lực của tự thân, là tài năng xuất chúng "

"Trong các người rất nhiều người tham dự quá vô số lần huyết chiến, tự tay đánh chết hơn trăm đầu yêu thú "

"Cũng không ít người đã sớm tiếp xúc qua tình cảnh, thậm chí có một ít người vẫn là các đại viện giáo chiến cảnh chuyên nghiệp học sinh, thừa dịp nghỉ hè, đến Lôi Đình trại huấn luyện tăng lên chính mình "

"Nhưng là, đến nơi này, hết thầy đều muốn bắt đầu từ con số không!"

"Ta không quản các người là ai, là trong trường học nhân vật nổi tiếng được, là trong tông phái trụ cột vững vàng được, là sa trường lên chiến đấu anh hùng được, tất cả thân phận, địa vị, quá, ở đây tất cả cũng không có ý nghĩa!"

"Ở Lôi Đình trại huấn luyện, các người là được bình thường nhất học viên, liền tên cũng không có tồn tại cần phải, từ vừa đến một trăm, các người chỉ cần một cái đánh số!"

"Ta sẽ đối với các người thực hành tối nghiêm khắc, tàn nhẫn nhất, tối bạo ngược huấn luyện, chỉ muốn các người có may mắn lười biếng hoặc là dao động, sẽ bị không chút lưu tình địa đào thải!"

"Có điều, phần lớn người đều chống đỡ không tới bị đào thải, sẽ khóc hô muốn tự động lui ra!"

"Nhớ kỹ, tinh khái, là pháp bảo trung pháp bảo, mà khái sư, là được người tu chân trung người tu chân!"

"Một tên khái sư, vĩnh viễn muốn xông vào chiến trường phía trước nhất, vĩnh viễn muốn rơi vào kẻ địch tầng tầng trong vòng vây, mỗi ngày không chết đến ba về ngũ về khái sư, liền không phải một cái chân chính khái sư!"

"Lôi Đình trại huấn luyện, chỉ huấn luyện chân chính khái sư, không có như vậy chuẩn bị, kịp lúc rút đi!"

Nói, Mao Phong đi tới Lý Diệu trước mặt, nhanh như tia chớp ánh mắt, mạnh mẽ phách tiến vào đầu óc của hắn đọc sách (t: aucm

"Thật mạnh sức mạnh tinh thần!"

Lý Diệu cảm giác được, cái này mao HLV sức mạnh tinh thần, so với lúc trước ở ma giao trên đảo gặp phải ba mắt viên, còn cường đại hơn mấy

trăm lần

Nếu không có thần hồn của hắc bị Âu Dã tử nhiều lần gột rửa, rèn luyện, e sợ liền bán giây đều không kiên trì được

Lý Diệu cắn chặt hàm răng, cùng Mao Phong đối diện

Một giây, hai giây, ba giây, ngũ giây, mười giây!

Ròng rã mười giây đồng hồ sau khi, Mao Phong hai đạo loan đao tự chòm râu đi lên một kiêu, hung ác nói: "Người tên gì?"

"Báo cáo HLV, ta tên Lý Diệu!"

Lý Diệu ngẩng đầu ưỡn ngực, dựa theo vào doanh số tay lên yêu cầu, lớn tiếng nói

"Nguyên là người!"

Mao Phong nhếch miệng nở nụ cười, nhìn khắp bốn phía, lớn tiếng nói, "Ta mới vừa nói qua, chúng ta này một tổp tàng long ngọa hổ, đều là thiên chi kiêu tử, liền ngay cả cái này nhìn tầm thường nhất tiểu tử, đều có lai lịch lớn!"

"Các người e sợ trả lại không quen biết, liền để ta giới thiệu cho các người một chút, chúng ta này một tổp, trẻ trung nhất, tu vi thấp nhất một vị học viên "

"Hắc, là một kẻ hung ác!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Bị Tổng Huấn Luyện Viên Nhìn Chằm Chằm

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

198 nói ánh mắt tò mò, hướng Lý Diệu phóng tới

Lý Diệu cau mày, thầm kêu không ổn

Tổng HLV Mao Phong mới vừa rồi cùng đại gia đối diện, hiển nhiên là một hạ mã uy, muốn xoá sạch hết thầy học viên ngạo khí, từ tinh thần lên hoàn toàn phá vỡ bọn họ, dựng nên quyền uy tuyệt đối

Há liệu chính mình dựa vào kiên cố thần hồn, dĩ nhiên cùng hấn đối diện mười giây đồng hồ vẫn không có yếu thế, để hấn Tiểu Tiểu ăn một xẹp

Cái tên này liền coi chính mình là thành bia ngắm, muốn lôi ra đến đánh!

Tổng HLV Mao Phong ngoài cười nhưng trong không cười địa nói rằng:

"Lý Diệu, 20 tuổi, Luyện Khí kỳ sáu tầng, biệt hiệu kèn kèn, đại hoang chiến viện một đời mới ngoan nhân "

"Đừng xem hấn tu vi không cao, chiến tích nhưng khá là huy hoàng "

"Trả lại chưa thức tỉnh linh căn trước, liền đánh chết quá một con có thể so với yêu Binh yêu thú biến dị; linh căn Giác Tỉnh ngày đó, càng làm một tên Luyện Khí kỳ ba tầng người tu chân, đánh cho máu thịt be bét, không thành hình người; Giác Tỉnh linh căn không tới một năm, liền một hơi xông

lên Luyện Khí kỳ sáu tầng; hắn trả lại từng tham gia thanh trạch thị cuộc chiến, lấy Luyện Khí kỳ năm tầng thực lực, đánh giết một tên yêu tướng!"

"Này sau khi, hắn lấy sức một người, đối kháng đại hoang chiến viện vũ đấu hệ hai ngàn tên tân sinh, dựa vào xảo diệu chiến thuật, để đối thủ tự giết lẫn nhau, cuối cùng đột phá hai ngàn người tầng tầng vây quanh, nghênh ngang mà, một trận chiến thành danh!"

"Cuối cùng, hắn vẫn là một tên hợp lại hình người tu chân, đều là chiến đấu cùng sáng tạo thiên phú, vừa trở thành một tên đăng kí luyện khí sư!"

"Coi như ở điều động tinh khái lên, kinh nghiệm còn có khiếm khuyết, nhưng đối với tinh khái kết cấu hiểu rõ, cùng với một ít đơn giản bảo dưỡng cùng duy tu, học tập lên, khẳng định nhanh hơn người khác!"

"Ta cùng đại gia nói những này, là được muốn nói cho các người, đừng tưởng rằng chính mình rất đáng gờm ở Lôi Đình trại huấn luyện, so với các người ghê gớm nhiều người phải là, liền ngay cả tên này tu vi thấp nhất học viên đều ủng có thực lực mạnh mẽ như thế, thực lực của người khác chỉ có thể càng mạnh hơn!"

"Tương lai ba tháng cường giả như vậy, là được đối thủ của các người!"

"Các người duy nhất con đường, là được điên cuồng tu luyện, đem những cường giả này hết thảy nghiền nát!"

"Hoặc là, biến thành người khác lòng bàn chân con rệp, bị người khác mạnh mẽ nghiền nát đi!"

Lời nói này, khiến cho 198 nói trong ánh mắt hiếu kỳ, tất cả đều đã biến thành nòng nặc địch ý hình thành hỏa lực đan xen, đem Lý Diệu bắn cái thùng trăm ngàn lỗ

Có vài học viên khá là xem thường

Lý Diệu chiến tích lại huy hoàng, chỉ là một cái SV đại học, Luyện Khí kỳ sáu tầng mà thôi

Còn hẳn môn đều là Luyện Khí kỳ cấp cao, mười tầng trở lên cao thủ!

"Có điều là một cái khá là lợi hại SV đại học mà thôi "

Không ít người mặt lộ vẻ vẻ châm chọc

"Tiểu tử, rất cuồng a, đại hoàng chiến viện một đời mới ngoan nhân, trả lại hẳn mẹ 'Kền kền'? Thú vị thú vị, một có cơ hội, trước hết đem người đào thải đi để người biết biết, đại học cùng xã hội chênh lệch!"

Càng nhiều học viên một bên cười gằn, một bên làm nóng người

Lý Diệu cái trán chảy ra mồ hôi lạnh tích lương cốt lạnh lẽo, ở trong lòng chửi ầm lên

Này tổng HLV Mao Phong, quá cẩn thận mắt đi!

Không phải là cùng người nhiều đối diện mấy giây sao, có người như thế làm cho người ta kéo cừu hận sao?

Hắn lén lút trừng Mao Phong một chút, lại bị đối phương tóm gọn

Mao Phong âm hiểm cười, ở trên vai hắn tầng tầng vỗ một cái, dao cầu giống như chòm râu hơi run run, từ lưỡi đao phun ra một câu nói:

"Chúc mừng người, Lý Diệu bạn học người đã thành công gây nên bản giáo quan chú ý, sau này ba tháng ta sẽ trọng điểm chăm sóc người "

không chờ Lý Diệu trả lời, Mao Phong bỗng nhiên trừng mắt chòm râu cao vót, như hai thanh chiến đao giơ lên thật cao, găm hét lên:

"Hết thầy học viên, đều đến sân kiểm tra tập hợp, trước tiên thử một chút thực lực của các người!"

"Căn cứ thực lực và phong cách tác chiến, trại huấn luyện sẽ vì các người độ thân làm riêng một bộ kế hoạch huấn luyện, sắp xếp không giống HLV đối với các người tiến hành chỉ đạo!"

"Nhớ kỹ, ba tháng huấn luyện, mỗi tháng đáy đều sẽ an bài một lần đào thải cuộc thi "

"Cuối tháng thứ nhất, chỉ có thể lưu lại năm mươi người!"

"Cuối tháng thứ hai, chỉ có thể lưu lại hai mươi người!"

"Cuối tháng thứ ba, hai mươi người tiến hành đấu võ, nhiều nhất chỉ có mười người, có thể thu được trại huấn luyện tán thành, được Lôi Đình khai sư huy chương!"

"Được huy chương giả, một khi thăng cấp Trúc cơ kỳ, là có thể tiến vào bên trong doanh, được Kim đan cường giả Lôi Đình uy tự mình chỉ điểm!"

"Không muốn cứng đầu cứng cổ, sân kiểm tra ở bên ngoài năm mươi km, nhanh lên một chút chạy đi!"

Tổng HLV Mao Phong nhảy lên một cái, nhảy lên bộ xương tạo hình phi toa xe, linh năng đánh tung, cuốn lên gió xoáy giống như cát bụi

Một bên bay nhanh, một bên kêu quái dị:

"Tốc độ! Tốc độ! Các người đều là người tu chân, chẳng lẽ còn không chạy nổi phi toa xe sao? Nửa giờ đầu không tới sân kiểm tra, liền coi các người là tràng đào thải!"

Từng trận bụi mù trung, các học viên hai mặt nhìn nhau, không biết là ai cái thứ nhất phát đủ lao nhanh, hầu như trong nháy mắt, tất cả mọi người

đều bùng nổ ra tỏa ra ánh sáng lung linh linh khí, đuổi theo bộ xương phi toa xe cái mông, nhanh như chớp!

Cạnh tranh, từ này một giây đồng hồ bắt đầu!

Ở chói chang liệt nhật sa mạc than lên, lấy không thua gì phi toa xe tốc độ bay nhanh ngũ mươi km, mặc dù là cấp cao người tu chân, cũng không khỏi thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa

Không được bọn hăn đều là tâm chí kiên nghị hạng người, ở mãnh liệt lòng háo thắng thôi thúc, mỗi một người đều sống lưng thẳng tắp, vẻ mặt lạnh lùng, tỏa ra sát khí vô hình, tuyệt không toát ra nửa điểm mềm yếu tâm ý

Nhạ một mảng lớn sân kiểm tra, diện tích tốt a mấy cây số, có được tiên tiến nhất kiểm tra pháp bảo, có thể đồng thời chứa đựng Nhị Thập tên học viên tiến hành kiểm tra

Mà ở sân kiểm tra bên cạnh, nhưng là bày ra một trăm đen sì sì ruộng sắt lớn, trên thùng điêu khắc đằng đằng sát khí phù văn, tỏa ra một luồng nồng nặc mùi máu tanh

"Tinh khái!"

"Không phải huấn luyện tinh khái, là chiến đấu chân chính tinh khái!"

"Tuy rằng đều là 100 năm trước Cổ lão loại, nhưng chung quy đều là hàng thật đúng giá chiến khái, lên một lượt quá chiến trường, chém giết quá vô số yêu thú!"

"Liền vừa bắt đầu kiểm tra, đều vận dụng chân chính chiến khái, này Lôi Đình trại huấn luyện thực sự là giàu nứt đổ đổ vách, không hổ là tứ đại trại huấn luyện một trong, này một chuyến làm đến quá đáng giá!"

Không ít học viên mặt lộ vẻ vui mừng, dồn dập than thở

Trong bọn họ, rất nhiều người đều tiếp thu quá bước đầu tinh khái tu luyện, có điều sử dụng đều là huấn luyện tinh khái, cùng chân chính chiến khái, chênh lệch rất lớn

Nhìn thấy một trăm đài tinh khái xếp hàng ngang, loại này hoa lệ cảnh tượng hoành tráng, khiến cho tất cả mọi người đều nhiệt huyết sôi trào, chiến ý bão táp

Tổng HLV Mao Phong gầm rú nói:

"Trại huấn luyện dựa theo các người tư liệu, bước đầu cho các người lựa chọn một đài khá là thích hợp tinh khái, đại gia dựa theo khái hòm phía trên nổi lên tên, tìm tới chính mình tinh khái "

"Nhớ kỹ, đây là các người một lần cuối cùng, ở trong trại huấn luyện sử dụng tên của chính mình, đợi lát nữa dựa theo khảo nghiệm thực lực xếp hạng, từ 00 số 1 đến số 100, là sẽ trở thành các người sau này ba tháng, duy nhất danh hiệu!"

"00 số 1, đại biểu mạnh nhất!"

"Số 100, đại biểu kém cỏi nhất, rác rưởi nhất, tối mắt mặt một cái!"

"Không muốn trở thành số 100, liền khiến cho ra bú sữa khí lực, liều mạng đi!"

"Không có kinh nghiệm học viên, không cần lo lắng, những này tinh khái tất cả đều trải qua đặc thù điều giáo, độ bén nhạy đều điều tiết đến 30 %, nói cách khác, điều động độ khó, chỉ có bình thường tinh khái ba phần mười, là đơn giản nhất hình thức, coi như người mới học có thể ung dung điều động "

"Nếu như ở 30 % độ bén nhạy, đều không thể điều động, vậy đã nói rõ người thực đang không có điều động tinh khả năng khiêu, kịp lúc rút đi, ta không muốn huấn luyện rác rưởi!"

"Tốt rồi, phế không nhiều lời nói, có kinh nghiệm học viên đi tới, còn lại học viên mặc vào tinh khả, đến bên cạnh làm quen một chút, tinh trong đầu có dạy học thần niệm, chính mình làm nóng người đi!"

Lời vừa nói ra, hết thầy học viên hoan hô nhảy nhót, hướng về trôi nổi chính mình tên tinh khả chạy

Ngoại trừ Lý Diệu ở ngoài, còn lại chín mươi chín tên học viên, ít nhiều gì đều tiếp xúc qua tinh khả

Tối không ăn thua, đều ở chuyên nghiệp mô phỏng kho trung, tiến hành 100 % phảng chân mô phỏng huấn luyện

Lý Diệu liền không giống, từ nhỏ ở pháp bảo phần mộ lớn lên hẳn, sinh hoạt là được không ngừng tu luyện cùng chiến đấu, liền trên thị trường lưu hành tinh khả game đều không chơi đùa, chớ nói chi là 100 % phảng chân mô phỏng huấn luyện

Chờ tiến vào đại học, hẳn càng làm sở có thời gian cùng tinh lực, đều vùi đầu vào luyện khí cùng vũ đấu bên trong tu hành

Tình cờ có một tia tia nhàn rồi, trải qua là tinh khả luyện chế cùng duy tu phương diện tri thức

Đối với tinh khả điều động, nhưng là không biết gì cả

Chỉ là mấy ngày nay lâm thời nước tới chân mới nhảy, mới mạnh mẽ truyền vào lượng lớn lý luận tri thức, nhưng là chưa bao giờ ở trong thực tế ứng dụng quá

Này vẫn là hấn lần thứ nhất điều động tinh khái

Lý Diệu tâm tình vô cùng kích động, lại như là lần thứ nhất cùng tình nhân hẹn hò thiếu niên, nuốt ngụm nước bọt, thoải mái một hồi hỏa thiêu hỏa liệu yết hầu, hướng chính mình khai hòm đi

Ngón tay nhẹ nhàng lướt qua mang theo thô ráp cảm xúc phù văn, khai trong rương truyền đến một trận thăm thăm thở dốc, phảng phất một con ngủ say đã lâu quái thú, chậm rãi thức tỉnh

Thanh âm này ở Lý Diệu trong não vực thật lâu vang vọng, từ từ cùng sóng não của hấn biên độ sóng nhất trí, kích phát cộng hưởng, khiến cho hấn sinh ra không thể chờ đợi được nữa kích động

Lôi lôm phù văn, dường như thấm vào máu tươi, phát sinh hào quang màu đỏ sậm

Khải hòm phát sinh "Kèo kẹt kèo kẹt" tạp âm, một bên bản hướng về hai bên tránh thoát

Một luồng nồng nặc sát khí cùng dã thú khí tức, phả vào mặt, dường như một chiếc chùy sắt, mạnh mẽ nện ở Lý Diệu trên mặt, khiến cho hấn không tự chủ được địa rung mình một cái

Mặc dù là trải qua trăm năm Cổ lão tinh khái, nhưng ở vô số trận chém giết trung thu gặt lên tới hàng ngàn, hàng vạn yêu thú sinh mệnh, tỏa ra một vết cùng hoàn toàn mới tinh khái tuyệt nhiên không giống lạnh lẽo khí

Mở ra khai hòm một sát na, Lý Diệu thậm chí có thể nghe được, vô số yêu thú kêu rên tuyệt vọng!

Khải trong rương, ở phản trọng lực phù trận chống đỡ, một đài cao hai mét tinh khái hư hư trôi nổi

Tạo hình mềm mại, phong cách mãnh liệt, quanh thân bao trùm một tầng đặc chủng hợp kim luyện chế vảy trạnh giáp xác, tỏa ra nham thạch giống như ảm đạm hào quang màu xám

Hai tay kỳ trường, thẳng tới đầu gối, hai tay đều luyện chế thành đầu rắn hình dạng

Bốn viên như răng nọc giống như lưỡi dao ngược chôn chặt ở trên mu bàn tay, giường cung mà không bắn, chất chứa trí mạng hung mang

Này đài tinh khải làm cho người ta cảm giác, lại như là một cái ngủ đông với nham thạch trong khe hở, thủ thế chờ đợi rắn độc

"Bảy bộ nham xà!"

Lý Diệu hít vào một ngụm khí lạnh, trong đầu trong nháy mắt nháy ra một cái cực kỳ nguy hiểm tên

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Tinh Khải Sơ Trải Nghiệm

"Bảy bộ nham xà, do bảy phái cùng Vân đại học liên hợp luyện chế cỡ trung tinh khải, cao 2 07 mét, tổng trọng lượng 3 88 tấn, chọn dùng yêu thú vật liệu cùng cực kỳ cao cường độ hợp kim, hợp lại kết cấu, chỗ yếu bao trùm bảy loại xà loại yêu thú vầy luyện chế mà thành giáp trụ, hai tay cuối cùng xà nha hình thái rung động nhận, càng là chọn dùng thiên tài địa bảo 'Tiếng rít thạch' luyện chế mà thành, ở vùng vầy trong quá trình, có thể sản sinh tiếng gào chát chúa, biến thành tấn công bằng tinh thần, trực tiếp thương tổn yêu thú hồn phách!"

"Này khoản tinh khải, sức mạnh cùng nhanh nhẹn đều xem trọng, thích hợp ủng có nhất định sức mạnh, lại theo đuổi tốc độ cùng nhanh nhẹn khải sư, cùng ta mới nhất tư liệu vừa vắn ăn khớp "

"Lôi Đình trại huấn luyện, quả nhiên danh bất hư truyền, liền một đài kiểm tra tinh khải, đều chuẩn bị đến như thế chu đáo!"

Lý Diệu liếm môi một cái, trong mắt thả ra ánh mắt tham lam, ngừng thở, nhẹ nhàng chạm đến tinh khải "Bảy bộ nham xà"!

Theo tinh não khởi động, bảy bộ nham xà siêu cao áp súc tinh nguyên phản ứng lô đỉnh bắt đầu vận chuyển, thả ra mạnh mẽ linh năng, tinh lại một toà lại một toà ngủ say phù trận

Này đài chung cực binh khí mỗi một cái khe trung, đều phun ra như thực chất sát ý, ngưng kết thành một đạo màu đỏ nhạt u mang, hiện gợn sóng trạng khuếch tán, khiến cho nó có vẻ càng thêm dữ tợn, dọa người

"Tích!"

Bảy bộ nham xà toàn đóng kín mũ giáp phía trên, một toà điêu khắc thành bàn xà đáng dấp phù văn lờ lờ toả sáng

Hệ thống đo lường xong xuôi!

Lý Diệu vuốt ve bảy bộ nham xà ngực giáp lên mở ra phù văn, theo một trận nhẹ nhàng cấu kiện vận chuyển thanh, chiến khái chu vi u mang hết thảy hút vào trong cơ thể, giáp trụ như giải trảo cục giống như từ từ mở ra, bộc lộ ra một cái hình người rãnh

Trong đó tỏa ra ánh sáng lung linh, phác hoạ ra rắc rối phức tạp phù trận cùng tinh tuyến, nhăng nhật khắp nơi, huyền diệu cực kỳ

Một đạo khổng lồ thần niệm, từ bảy bộ nham xà tinh trong đầu bắn nhanh ra cuồn cuộn không dứt mà tràn vào Lý Diệu não vực

Là bảy bộ nham xà tin tức tương quan, cùng với đơn giản nhất điều động giáo trình

Lý Diệu hít sâu một hơi, đi vào khái hòm kề sát bảy bộ nham xà dừng lại

"Bảy bộ nham xà, phát động!"

Cánh hoa bình thường giáp trụ trực khép lại, vừa khớp

Ở phù trận khởi động, linh năng nhanh chóng lưu chuyển toàn thân, Lý Diệu cùng tinh khái hợp hai làm một, kinh lạc cùng tinh tuyến thông hiểu đạo lí, hình thành mười phân vẹn mười toàn thể

"Ầm!"

Thần hồn của Lý Diệu, cảm nhận được một trận khó có thể dùng lời diễn tả được rung động

Phảng phất ý thức từ thể xác trung hút ra, nhảy lên tới cảnh giới hoàn toàn mới!

Điều động tinh khái cảm giác cùng tư mình xuyên qua hạng nặng chiến giáp hoàn toàn khác nhau

Không có nửa điểm nhi gánh nặng cùng ràng buộc, cũng như là có được một bộ thân thể hoàn toàn mới, mọc ra vô số mạnh mẽ mới bộ phận

Ở tinh não tăng cường, Lý Diệu ngũ giác trở nên cực kỳ nhạy cảm

Toàn đóng kín mũ giáp lên hoàn liệt thức sáu viên tinh mắt, khiến cho hẳn có được 360 độ toàn phương vị tầm nhìn; trong đó một trước một sau hai viên siêu khoảng cách xa tinh mắt, càng là làm hẳn có thể nhìn rõ ràng mấy ngoài trăm thước trên một khối nham thạch hoa văn; ngay chính giữa một viên có được nhiệt độ cảm ứng thần thông tinh mắt, nhưng là quan trắc đến sắc thái sắc sở mỹ lệ thể giới

Cảm giác này, cũng không hơn gì

Nhân loại thị giác thần kinh cùng đại não, sớm thành thói quen một lần điều tra một thể giới

Mà khi toàn bộ thể giới nhiều góc độ, nhiều cấp độ hình ảnh đều trong nháy mắt tràn vào đại não, Lý Diệu phản ứng đầu tiên là được đầu vầng mắt hoa, muốn nôn mửa

Nhắm mắt lại ở trong bóng tối, thính giác cùng xúc giác liền trở nên đặc biệt phát đạt

Hắn có thể nghe được phong thổi dốc, đất cát ma sát, tâm rung động, linh năng ở tinh tuyến trong lúc đó bạc bạc lưu động, còn có tinh khải đem cục đá ép thành cát bụi, cát bụi ở trong gió tung bay thành Vân

Cùng những thanh âm này hỗn hợp lại cùng nhau, là mấy trăm toà phù trận đồng thời vận chuyển, phát sinh "Ong ong" thanh

Có người nói thâm niên khải sư có thể thông qua những thanh âm này phân biệt ra được mỗi một toà phù trận vận chuyển tình huống

Mà ở Lý Diệu nghe tới, lại như là ong rùng bay lượn hồng

Cùng lúc đó, da dẻ cũng biến thành cực đoan miễn cảm như là có một vạn cây lông chim đồng thời náo ngứa, hắn bất thành linh run lập cập

Lý Diệu liền như vậy, rụt cổ lại, không hề động đậy mà đứng nửa phút, hơi hơi thích ứng quá mức nhạy cảm ngũ giác

Nhưng rắc rối phức tạp tin tức lưu, nhưng tự tràn lan hồng thủy bình thường điên cuồng tràn vào trong đầu

Bao quát 655 toà then chốt phù trận vận chuyển tình hình, phản ứng lò đỉnh linh năng thua xảy ra vấn đề, các loại pháp bảo tin tức cận kề, cùng với không khí độ ẩm, nhiệt độ, tốc độ gió, chiều gió, còn có chu vi to to nhỏ nhỏ các loại mục tiêu khoảng cách, tốt nhất công kích đường bộ

Lý Diệu cảm thấy đầu nhanh nổ tung

Hít sâu hai cái, mặc kệ những này lung ta lung tung tin tức, Lý Diệu giơ tay, tử quan sát kỹ một phen, đang nhẹ nhàng tiếng than thở trung, ngón tay nhẹ nhàng hơi động

Bảy bộ nham xà hình rắn bàn tay một tia không kém địa chấn gây một hồi

Lý Diệu thoáng trấn định một chút

"Ngoại trừ ngũ giác trở nên nhạy cảm, cần phải xử lý tin tức lượng có thêm điểm, điều động tinh khái, nhìn xem không phải đặc biệt khó a, đi trước hai bước thử xem!"

Trong lòng sinh ra "Đi" ý niệm, chân bấp thịch vừa nắm chặt, lại như là sẽ có người ở hẵn phía sau cái mông mạnh mẽ đập một cước, vừa giống như là sẽ có người đem một cái vô hình dây thừng chụp vào hẵn trên chân dùng sức một trang bức, Lý Diệu cả người nhào ra!

"Giở trò quỷ gì!"

Lý Diệu hú lên quái dị

Ở đập ra trong nháy mắt, điên cuồng phun trào tin tức lưu, lại tăng lên gấp mười lần trở lên, hội tụ thành hủy thiên diệt địa dòng lũ, trong nháy mắt đem hẵn nhấn chìm!

"Rầm rầm rầm rầm!"

Phân loại với bảy bộ nham xà tứ chi cùng sau lưng động lực phù trận, ở phản ứng lô đỉnh nổ ra mạnh mẽ linh năng kích phát, phun ra ánh sáng chói mắt điểm, từ mỗi cái góc độ, đối với hẵn gây mạnh mẽ vô cùng thúc đẩy lực

Lý Diệu lại như là một cái uống rượu say người què, lấy buồn cười nhất buồn cười tư thái bên trái đột bên phải trùng, khua tay múa chân, gây nên từng trận kinh ngạc thốt lên cùng cười nhạo

Ở thiếu một chút sát đến bên cạnh hai đài tinh khái sau khi, Lý Diệu vô cùng khó khăn xoay chuyển trở về, chỉ lát nữa là phải va vào chính mình khái hòm, dưới tình thế cấp bách, hai chân phát lực, dưới mông mặt thả cái siêu cấp đại pháo trượng, đầu tiên là nhảy lên thật cao, sau đó lại nặng nề

đập xuống, "Lạch cạch" một tiếng, quăng ngã cái thất điên bát đảo, chống vó

"Đây cũng quá khó điều động đi!"

"Này vẫn là đem độ bén nhạy điều giáo đến 30 %, là đơn giản nhất người mới học hình thức, độ khó liền cao như thế!"

"Nếu như là bình thường hình thức, lẽ nào ta hơi suy nghĩ, tinh khái liền chính mình bay ra ba ngũ ngoài trăm thước, thật là làm sao điều khiển a!"

Lý Diệu rung động thật sâu

Hắn nhớ tới mấy ngày trước vừa đã học lý luận

Người tu chân cùng tinh khái quan hệ lại như cổ đại võ tướng cùng chiến mã quan hệ

Ở Cổ lão vũ khí lạnh thời đại, một tên võ tướng, như thế nào đi nữa lưng hùm vai gấu khổng vũ mạnh mẽ, đơn thuần bộ chiến không thể địch nổi một hai trăm tên phe địch tiểu Binh

Dựa vào chiến thuật biến người, hoàn toàn có thể dây dưa đến chết hẳn

Nhưng là, như vậy võ tướng, một khi cười lên chiến mã, người mượn mã thế, vung vẩy hơn trăm cân trọng binh khí, tốc độ, sức mạnh, lực xung kích đều tăng lên tới cực hạn

Đừng nói một hai trăm người, coi như là lấy một địch ngàn cũng có thể giết đến bảy tiến vào bảy ra, cuối cùng toàn thân trở ra

Một thốt tốt chiến mã, có thể rất lớn tăng cường võ tướng sức chiến đấu!

Mà càng tốt chiến mã, tính tình liền càng hung hăng, cần võ tướng lấy siêu cao cưỡi ngựa, điều động nó, chinh phục nó!

Tinh khải cũng là như vậy

Mạnh mẽ tinh khải, lại như là kiêu ngạo mà hung hăng ngựa hoang, điều động độ khó cực cao

Một khi thành công điều động, sức chiến đấu đem hiện cấp số nhân sức bùng nổ mà tăng lên!

Lý Diệu vừa nãy biểu hiện, lại như là thuần phục một con ngựa khoẻ không thành công, bị liệt mã cho điên hạ xuống

"Không đạo lý a!"

"Này đài tinh khải độ bén nhạy bị khóa kín ở 30 % người mới học bình thường đều có thể chương khống, đương nhiên sức chiến đấu tăng cường thấp nhất, khoảng chừng chỉ có thể đem ta sức chiến đấu, tăng lên 180 % "

"Liên đơn giản nhất hình thức, đều điều động không được, càng không cần phải nói đem độ bén nhạy tăng lên tới 200 % trở lên, sức chiến đấu tăng cường 500 % trở lên cao cấp hình thức!"

"Không được, biểu hiện như vậy, tương lai có thể không có cách nào điều động huyền cốt chiến khải!"

"Lại tới một lần nữa ta có thể!"

Lý Diệu không tin cái này tà, căn rằng một cái lại bắt đầu lại từ đầu

"Đầu tiên, ta muốn nhẹ nhàng chậm rãi, vững vàng, từng điểm từng điểm đứng lên đến "

Làm Lý Diệu luống cuống tay chân địa học tập đứng thẳng cùng bước đi thì, nhóm đầu tiên mười tên học viên đã gào thét mà ra

Bay nhanh, né tránh, nhảy lên, bay vút, công kích, nỗ lực, đánh mạnh!

Những học viên này, đều có nhất định điều động kinh nghiệm, hơn nữa là đơn giản nhất người mới học hình thức, hoàn toàn không có nửa điểm nhi trệ ngại, một liên xuyên động tác như nước chảy mây trôi, không tới nửa phút liền kết thúc kiểm tra

Hoa lệ động tác, đặc sắc biểu hiện, liền tổng HLV Mao Phong cùng mấy vị bång quan HLV, đều âm thầm khen hay

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Trôi nổi ở sân kiểm tra bầu trời to lớn màn ánh sáng, cho thấy học viên tổng hợp kiểm tra đánh giá điểm

Xếp hạng đầu bảng rõ ràng là Nguyên Dã Thạch, tổng điểm 100, được 88 phân, tương đương ưu tú một cái điểm

"Cái này Nguyên Dã Thạch, là biển sâu đại học chiến khái chuyên nghiệp học sinh, hiềm trong trường học chương trình học không đủ kích thích, đặc biệt thừa dịp nghỉ hè, đến chúng ta trại huấn luyện mở tiêu chuẩn cao nhất "

Một tên đầu trọc HLV, cười ha hả nói với Mao Phong, "Hắn có cơ sở nhất định, có thể dựa theo tiêu chuẩn cao nhất đến huấn luyện, ta xem, rất có hi vọng trở thành này 100 người trung, xuất sắc nhất một cái "

Mao Phong mất tập trung địa gật gật đầu, bỗng nhiên dùng cầm đâm đâm cách đó không xa, nghi ngờ nói:

"Bộ kia lão đảo bảy bộ nham xà bên trong là ai, đã là người mới học hình thức, liền bước đi đều đi không tốt? Loại tư chất này, đến chúng ta trại huấn luyện, hẳn không chê lãng phí tiền, ta trả lại hiềm lãng phí thời gian đây!"

Đầu trục HLV quét một hồi màn ánh sáng, nói thật nhanh:

"Là đại hoang chiến viện Lý Diệu

Mao Phong sắc mặt trở nên cực kỳ quái lạ, cau mày nói:

"Làm sao là hẳn?"

"Tên tiểu tử này tuy rằng thực lực không ra sao, nhưng chiến tích rất huy hoàng, rất sẽ dùng đầu óc, nguyên bản ta đối với hắn trả lại ôm ấp rất lớn chờ mong, biểu hiện như thế nào?"

Đầu trục HLV nhếch miệng nở nụ cười, nói:

"Rất bình thường, có mấy người là được trời sinh không thích hợp điều động tinh khải, không cây này gân, như thế nào đi nữa luyện đều toi công "

"Có chút trúc cơ cao thủ, thậm chí là Kim đan cường giả, điều động nếu như pháp bảo dễ sai khiến, thích làm gì thì làm, nếu như mặc vào tinh khải, lại như là tạp lên xiềng xích, gây cấm chế, lập tức trở nên đần độn, tay chân vụng về "

"Chỉ có thể nói, trời sinh cùng tinh khải vô duyên "

"Người như vậy tuy rằng không nhiều, một trăm bên trong, một hai vẫn có, nói không chắc Lý Diệu là được loại này loại hình đây, coi như hắn xui xẻo!"

Mao Phong bĩu môi:

"Quên đi, mặc kệ hã, nhìn thấy hã điều động tinh khái động tác, ta thật muốn rửa rửa con mắt!"

"A!"

Lúc này, đầu trọc HLV bỗng nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, cực kỳ kinh ngạc nói, "93 phân? Nhóm thứ hai học viên bên trong, dĩ nhiên có người bắt được 93 phân? Thiên tài! Thiên tài chân chính!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Chương Trình Ủng Hộ Thương Hiệu Việt Của

Ngoài dự đoán mọi người cao phân, nhất thời làm nổ toàn trường

Ánh mắt của mọi người đều tìm đến phía sân kiểm tra một góc, lặng lẽ đứng thẳng một đài trắng lười liềm màu trắng tinh khôi

Này đài tên là "Nguyệt hồ" tinh khôi lấy siêu cao nhanh nhẹn cùng tốc độ cực hạn mà xưng, vừa nãy nó trình diễn một hồi hoa lệ đến cực điểm chiến đấu chi vũ, cứ việc kiểm tra đã kết thúc, mọi người trong đầu vẫn dập dờn nói đạo tàn ảnh, như một vệt ánh trắng lạnh lẽo

Rất nhanh, liên quan với Nguyệt hồ chiến khôi điều động giả tin tức, liền truyền ra đến

"Long Thiên Nguyệt, hai mươi lăm tuổi, Luyện Khí kỳ mười hai tầng, là yển Nguyệt thành chủ thứ nữ!"

"Yển nguyệt thành tuy rằng không phải cái gì tài hùng thế đại nhà giàu, nhưng là trăm phần trăm không hơn không kém vũ Đấu Tông phái, từ trên xuống dưới, mỗi một người đều là chiến đấu cuồng nhân!"

"Này Long Thiên Nguyệt cũng không ngoại lệ, tháng trước thiết Ứng Sơn cuộc chiến trung, hấn một thân một mình đánh chết ba tên yêu tướng, một trận chiến thành danh!"

"Không nghĩ tới, hấn điều động tinh khôi thiên phú như thế cao, lần này, yển nguyệt thành muốn quật khởi!"

"Chúng ta cùng một kỳ học viên ở trong, chẳng những có Nguyễn Dã Thạch như vậy chiến khả chuyên nghiệp học sinh, còn có Long Thiên Nguyệt thiên phú như thể siêu cao yêu nghiệt, cuối cùng mười cái tiêu chuẩn, thực làm là bị bọn họ dự định đi rồi hai cái, đón lấy cạnh tranh, nhất định phi thường kịch liệt!"

Không ít học viên nghiêng răng nghiêng lợi, trong thanh âm bao gồm nồng nặc không cam lòng cùng đổ kị

Chín mươi chín tên học viên cùng hơn mười người HLV đều rơi vào gây rối, chỉ có Lý Diệu không để ý đến chuyện bên ngoài, toàn tâm toàn ý chìm đắm ở bên trong thế giới của mình

Hắn như là một bộ rì sắt máy móc, cực kỳ chậm chậm địa xoay tròn then chốt, na động bước chân

"Thành công!"

"Rốt cục học được bước đi!"

Cứ việc khắp toàn thân như là bị bụi gai điều mạnh mẽ quật quá như thể đau đớn, Lý Diệu trên mặt vẫn là tràn trề thỏa mãn vui sướng

Không dễ dàng a, đầy đủ ngã chống vó mười bảy lần, rốt cục nắm giữ đến vi diệu cân bằng, có thể đơn giản khống chế lại hai mươi tám toà động lực phù trận phun ra phương hướng vững vàng bước ra bước thứ nhất!

"Thả lỏng, then chốt là thả lỏng, không nên cùng tinh khả phân cao thấp đem động lực phù trận xem là là chính mình mới bộ phận, bình thản một cách tự nhiên, một bước, hai bước, ba bước "

Cứ việc còn có chút lão đảo, tình cờ hai tay còn muốn như là gà mẹ như thể bay nhảy, có điều lần này, hắn cũng không còn ngã chống vó, thuận lợi đi ra mười mấy bước

Lý Diệu nhếch miệng cười hì hì

Bên cạnh mấy tên học viên, đều dùng vô cùng ánh mắt khinh bỉ đánh giá hần

Không phải là đơn giản nhất bước đi sao, quen thuộc lâu như vậy mới học được, còn có mặt mũi cười?

Thực làm là không tu không tao a!

Lý Diệu mới mặc kệ người khác định thế nào chính mình, hần lại như là một cái được món đồ chơi mới Gấu Con, không thể chờ đợi được nữa muốn khai phá ra mới chơi pháp, toàn thân tâm đều chìm đắm ở tình khái bên trong thế giới, khát vọng công phá từng đường cửa ải khó, mở ra một tấm lại một tấm mới cửa lớn!

"Tiếp đó, học tập nhảy lên!"

So với bước đi nhảy lên độ khó muốn tăng lên gấp mười lần, hầu như vận dụng hơn trăm toà phù trận, mới có thể hoàn thành đơn giản nhất tiểu khiêu

Thất bại mấy chục lần Lý Diệu nhưng là rất phiền phức, càng không để ý người bên ngoài ánh mắt

Mỗi một lần thất bại, hần đều có thể thu được một tia cảm ngộ mới

Mỗi một giây đồng hồ, hần đều so sánh với một giây càng thêm thông thạo

Loại này hướng về thành công một đường bão táp tư vị, thực sự tuyệt không thể tả

Rốt cục!

Ở thứ ba mươi hai thứ đem mình quăng ngã chó gặm bùn sau khi, hẳn vô cùng tinh chuẩn địa nhảy ra ròng rã năm mét

Một cm không nhiều, một cm không ít, bất thiên bất ý, vừa vận đạp ở tinh nào giả thiết tốt điểm đến lên

"Lại học được một loại kỹ năng!"

"Đón lấy nên học tập chạy bộ, vẫn là liên tục nhảy lên?"

Lý Diệu tràn đầy phấn khởi chơi nghiệm

Đang lúc này, tổng HLV Mao Phong thô bạo tiếng hô ở bên tai nổ vang:

"Cuối cùng một tổ học viên, chuẩn bị kiểm tra!"

"Sa chữ nổi, số một trắc thí đạo!"

"Chu quần, số hai trắc thí đạo!"

"Lý Diệu, số ba trắc thí đạo!"

"Cái gì?"

Lý Diệu nhất thời há hốc mồm, lúc này mới chú ý tới, chính mình chơi đến không còn biết trời đâu đất đâu, quên mất thời gian trôi qua, ở hẳn học tập bước đi cùng nhảy lên vào lúc này, đã qua ròng rã một cái giờ

Phía trước mấy tổ học viên đều hoàn thành kiểm tra, liền bước đầu phân tích kết quả đều đi ra

"Quá nhanh đi?"

"Này tinh khái, cũng thật là rất vui, chơi chơi liên quá một cái giờ, như là vừa qua khỏi nửa phút như thế, ta trả lại không đã nghiệm đây!"

"Đám gia hoả này, làm sao mỗi một người đều chơi đến như thế lưu a, đại gia đều là người mới học, chênh lệch quá to lớn, không trách Mao Phong tổng HLV nói ta là trong tất cả mọi người mặt thực lực kém cỏi nhất một cái, hẳn đúng là không lừa người "

"Những này đối thủ cạnh tranh, tất cả đều là thiên tài, quái vật, yêu nghiệt!"

"Có điều không liên quan, ba tháng sau khi, ta nhất định sẽ so với các người càng thiên tài, càng quái vật, càng quái dị!"

Lý Diệu nghĩ, cẩn thận từng li từng tí một địa hướng đi số ba trắc thí đạo

Hắn mới vừa học được bước đi, cái móng uốn một cái uốn một cái, tư thế hết sức khó coi, lại như là ở hai chân trung gian gấp một cái trứng gà

Nơm nớp lo sợ dấn dấp, khiến cho tất cả mọi người đều không nhìn được cười

Đại gia vừa nãy đã thấy rất nhiều thiên tài, thần kinh đều căng thẳng tới cực điểm, không ít người chính đang than thở đây, bỗng nhiên nhìn thấy một cái so với mình kém xa tít tắp gia hỏa, tất cả đều vui vẻ

"Đây là người nào a, 30 % độ khó, liền bước đi đều đi thành bộ này đạo đức?"

"Ta xem một chút học viên danh sách, ha, không phải là tổng HLV vừa nãy giới thiệu cái kia Lý Diệu?"

"Ai da da, vừa nãy nghe tổng HLV nói đến, lại là kèn kèn, lại là ngoan nhân, lại là trường đại học bên trong nhân vật nổi tiếng, còn tưởng rằng hẳn thật lợi hại, đây cũng quá kém cỏi chứ?"

Nguyên Dã Thạch càng là trợn mắt ngoác mồm, sửng sốt nửa ngày, tự lẩm bẩm:

"Không thể nào?"

"Như vậy tư chất, cũng dám đến Lôi Đình trại huấn luyện?"

"Ta vừa nảy thật không nên lên cùng hắn phát biểu, đem loại gia hỏa này xem là mục tiêu, thực sự quá mất mặt!"

Hết thầy học viên trung xếp hạng thứ nhất, lẳng lặng đứng ở trong góc nhỏ Long Thiên Nguyệt, tùy ý nhìn lướt qua

Từ màu xanh nhạt tinh khôi nơi sâu xa, truyền đến nụ cười nhạt nhòa thanh

Ở mọi người nghi vấn cùng ki trong tiếng cười, Lý Diệu một bước một cái vết chân, khó khăn di chuyển đến số ba trăm thí đạo lên

Còn lại học viên từ lâu ai vào chỗ này, dùng một bộ đối xử ba tuổi hài đồng ánh mắt đánh giá hắn

Tổng HLV Mao Phong lớn tiếng nói:

"Kiểm tra bắt đầu!"

Còn lại mười chín tên học viên, như mũi tên rời cung, xông tới ra!

Lý Diệu đột nhiên bước ra một bước sau lưng nổ ra mạnh mẽ khí lưu, đem hắn dẫn theo lão đạo một cái, vội vàng mở hai tay ra duy trì cân bằng

Tay chân vụng về dáng vẻ lại gây nên một trận vui vẻ tiếng cười

Vụng về biểu hiện, khiến cho tổng HLV Mao Phong hai cái lông mày đều sắp khép lại đến đồng thời nhìn quét thủ hạ hơn mười người HLV, đạo,

"Ai đối với người này có hứng thú, đồng ý dẫn hân?"

Các HLV hai mặt nhìn nhau, không hện mà cùng lùi lại một bước, ngẩng đầu thường thức bay múa đầy trời cát bụi

Tinh khải bên trong, Lý Diệu trong lòng không được hò hét:

"Người có thể, cố lên!"

"Huyền cốt chiến khải chính đang không xa tương lai, chờ người đấy!"

"Xông qua cửa ải này, người nhất định phải xông qua cửa ải này, tuyệt đối không thể để cho huyền cốt chiến khải nguyên hình ky, rơi xuống trong tay người khác!"

"Nó nhất định là người!"

Hít sâu một hơi, Lý Diệu ngẩng đầu, trong mắt ngông cuồng hỏa diễm, tựa hồ liền tinh khải đều có thể thiêu xuyên

Hắn nhanh chân vượt ra

Cứ việc tư thế vẫn là khó coi tới cực điểm, nhưng như là có một cái vô hình sợi tơ thắt ở bên hông, đông điều tây lắc vương chân vương tay, là được không ngã chống vó, tốc độ trả lại càng lúc càng nhanh từ ban đầu nát chạy bộ, đã biến thành một đường phóng

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Hai mươi quả cầu ánh sáng màu bạc phả vào mặt

Tinh khải kiểm tra ngũ đại phân đoạn, né tránh, công kích, động cơ, nỗ lực, tấn công dữ dội, mỗi một cái phân đoạn, các chiếm 20 phân

Né tránh phân đoạn trung, bị quả cầu ánh sáng màu bạc bắn trúng một lần, đều sẽ chụp đi một phần

Lý Diệu cắn nát răng hàm, trên dưới quanh người mỗi một cột bắp thịt đều ninh ba vòng, thật vất vả mới né tránh bốn cái quả cầu ánh sáng nhưng là bị mười sáu cái quả cầu ánh sáng mạnh mẽ bắn trúng

Khâu này tiết, hẳn chỉ được đến bốn phần

Còn lại học viên trung kém cỏi nhất một cái né qua mười một mười hai cái quả cầu ánh sáng

Đệ nhị phân đoạn, tiến công

Học viên nhất định phải ở năm giây bên trong bắn trúng hai mươi không ngừng đi khắp quả cầu ánh sáng

Bắn trúng một cái, được một phần

Năm giây sau khi, hết thấy quả cầu ánh sáng đều sẽ biến mất

"!"

Lý Diệu như là người chết chìm, điểm mũi chân, hai tay cuồn loạn vung vẩy, liều mạng đánh quả cầu ánh sáng

Khâu này tiết, hẳn được sáu phần, lại là so với người khác một nửa còn thiếu

Đệ tam phân đoạn, động cơ

Học viên trước mặt, là nhặng nhịt khắp nơi Nhị Thập nói trong suốt hồng tuyến

Học viên nhất định phải điều động tinh khái, ở mười giây đồng hồ bên trong, từ hồng tuyến trong lúc đó khe hở xuyên qua

Chạm được một sợi tơ hồng, chụp một phần

Khâu này tiết, Lý Diệu được bảy phần

Ba vị trí đầu cái phân đoạn, biểu hiện của hãn đều làm người không đành lòng nhìn thẳng

Không ít người thậm chí mất lại cười nhạo hứng thú của hãn, dồn dập đưa mắt nhìn sang càng có giá trị nghiên cứu đối thủ cạnh tranh trên người

Nhưng là không ai lưu ý, mỗi một cái phân đoạn trung, Lý Diệu đạt được, đều có Tiểu Tiểu tăng lên

Cứ việc chỉ là một phần hai phần, nhưng đại diện cho ngăn ngăn mấy trong vòng mười giây, hãn chính đang nhanh chóng trưởng thành

Lý Diệu cảm thấy, chính mình mơ hồ nắm đến một tia đồ vật

Dưới khổ ngựa hoang trả lại đang liều mạng xóc nảy, điên cuồng nhảy lên, nhưng hãn từ từ tìm thấy tính tình của nó, cũng nhận biết được ở nó cấu kinh động tác trung, chất chứa sôi trào chiến ý, cùng lóe sáng kiêu ngạo

Cuối cùng hai cái phân đoạn

Nỗ lực, tấn công dữ dội!

Học viên muốn dùng thời gian ngắn nhất, vọt qua 500 mét khoảng cách, sau đó dùng sức mạnh lớn nhất, mạnh mẽ oanh kích bao vây ngưng giao bìa ngấm

"Đến đây đi "

Lý Diệu trong đầu, mấy trăm con múa tung ong rùng, trong nháy mắt hợp làm một thể, biến thành một đoàn chói mắt mang, mạnh mẽ nổ tung!

" là được hiện tại!"

Thâm ở, nhảy lên, gia tốc, nỗ lực!

Tinh khải phía sau, còn như núi lửa bạo phát, phun ra hơn trăm nói xán lạn ánh sáng!

Trong nháy mắt, Lý Diệu liền nuốt chừng mấy trăm mét khoảng cách, vượt qua không ít nguyên bản chạy ở trước mặt hãn học viên,!

"Nhanh như vậy!"

Không ít người khinh bỉ, trong nháy mắt hóa thành chảy mồ hôi ròng ròng

Lý Diệu trả lại không học được làm sao ra quyền, thẳng thân vai chìm xuống, dựa vào mạnh mẽ quán tính, cả người hướng về bia ngắm mạnh mẽ đụng phải quá!

"Cho ta bạo a!"

Diên cuồng hét lên một tiếng, lần thứ hai gia tốc, trước mặt nổ ra một đoàn dạng xòe ô sương trắng, nhưng là trong nháy mắt đột phá tốc độ âm thanh!

Nhưng mà ——

Dự đoán bên trong hào nhanh va chạm cũng không có phát sinh

Lý Diệu đối phương hướng về chướng không chung quy không đủ tinh diệu, sai một ly, cùng bia ngắm sượt qua người, tiếp tục bão táp đột tiến!

Phía trước 200 mét, trắc thí đạo phần cuối, tổng HLV Mao Phong chính đang tập trung tinh thần địa nghiên cứu trước mấy tốp học viên kiểm tra số liệu

Cuối cùng một nhóm học viên tu vi thấp nhất, điều động tình khai kinh nghiệm ít nhất, ở vừa này mấy cái kiểm tra phân đoạn trung không quá đột xuất biểu hiện, pháp thiện có thể trần

Mao Phong nhìn lướt qua, liền chẳng muốn lãng phí thời gian, chính đang hết sức chăm chú cân nhắc, nên làm sao dạy dỗ mấy một thiên tài vậy

Đang lúc này, bên tai truyền đến chói tai tiếng nổ mạnh, khiến cho hấn trong nháy mắt sửng sốt

"Âm bạo?"

"Bang này newbie bên trong, dĩ nhiên có người nổ ra tốc độ siêu âm?"

Mao Phong ngẩng đầu, con người đột nhiên co rút lại, nhìn cùng hung cực ác trùng đụng tới Lý Diệu, xấu mặt vụn vụn tới cực điểm, trong lòng gào thét:

"Giờ trò quỷ gì!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Khiếp Sợ Trù Huấn Sư

Tốc độ siêu âm trạng thái, 200 mét khoảng cách, chợt lóe lên

"Ầm!"

Không ít người thấy hoa mắt, liền nghe đến một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, như thiên thạch mạnh mẽ va chạm mặt đất, sóng trùng kích đem chu vi hơn một nghìn mét bụi bặm cao cao vung lên, hình thành một đạo loại nhỏ bão cát!

Tầm mắt mọi người đều hoàn toàn mơ hồ, lỗ tai vang lên ong ong, nửa ngày chưa hoàn hồn lại

Mãi đến tận bụi bặm lắng xuống, một màn vô cùng rung động hiện ra ở trước mặt, cổ họng của bọn họ nơi sâu xa, mới truyền ra kinh hãi gần chết hút không khí thanh

Cách đó không xa, mặt đất xuất hiện một cái nhợt nhạt ao khanh, bốc lên từng sợi từng sợi khói trắng

Bảy bộ nham xà lệt qua ao trong hồ, vai phải vụn vặt, tuôn ra một đoàn đoàn đủ mọi màu sắc hỏa, keng keng vang vọng

Mà ở bên cạnh

Tổng HLV Mao Phong ngửa mặt ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh!

Sân kiểm tra đầu tiên là rơi vào quỹ dị nhất yên tĩnh, chợt nổ tung, mấy chục nói vắn vẹo tiếng kêu, vang tận mây xanh

"Không được, tổng HLV hôn quá!"

"Có người đem tổng HLV —— va hôn mê!"

Một cái giờ sau

Một toà phương tiện đủ tinh khôi trong kho hàng, hai tên luyện khí sư chính đang kiểm tu bảy bộ nham xà

Bên trái luyện khí sư, trên trán mọc ra một viên đại chí, chí lên còn có một đồng hoi mao, cau mày nói:

"Lần này lực va đập nhưng là không nhỏ, toàn bộ vai phải bộ hầu như toàn bộ vỡ vụn, làm sao khiến cho nghiêm trọng như thế?"

Bên phải luyện khí sư là cái miệng méo, nói:

"Ở tốc độ siêu âm trạng thái, trong nháy mắt lao ra mấy trăm mét, mạnh mẽ va vào tổng HLV, người nói có nghiêm trọng hay không? Tổng HLV liền Trúc cơ kỳ cảnh giới cũng không kịp bạo phát, trực tiếp bị va ngất xỉu, thực làm là "

Nói nói, hần phát hiện đồng bạn sắc mặt không đúng lắm, trong lòng run lập cập cứng ngắc quay đầu lại

Quả nhiên, Mao Phong đầy mặt âm trầm, đang đứng sau lưng bọn họ

Trong nháy mắt toàn bộ tinh khôi trong kho hàng nhiệt độ, hạ thấp rùng rã mười độ!

"Mao HLV!"

Hai tên luyện khí sư vội vàng vãn an

Dùng óc heo nghĩ cũng biết vị này ở ngoài doanh tổng HLV chính ở vào siêu cao áp trạng thái, tâm tình hết sức ác liệt, tới tập chung núi lửa bạo phát, vẫn là thiếu chọc giận hăn đi

Mao Phong vẻ mặt, nhưng là cực kỳ quái lạ, tối tăm bên trong, trả lại chen lẫn một tia nghi hoặc

Có một việc, toàn bộ trại huấn luyện chỉ có hăn tự mình biết

Làm Lý Diệu điều động bảy bộ nham xà mạnh mẽ đánh tới thì, hăn ở trong nháy mắt làm ra phản ứng

Tuy rằng không có né tránh, nhưng là đem cảnh giới tăng lên tới Trúc cơ kỳ cấp thấp, đồng thời ở trước mặt ngưng kết thành một đạo kiên cố linh năng tấm chắn

Dựa theo hăn tính toán, Lý Diệu có điều là Luyện Khí kỳ sáu tầng, coi như ở tinh khải tăng cường, sức chiến đấu tăng lên gấp đôi, hơn nữa tốc độ siêu âm lực xung kích, nhiều nhất một cái Luyện Khí kỳ đỉnh cao, tuyệt đối có thể chống lại

Không nghĩ tới kết quả nhưng là chính mình rất mất mặt địa bị đánh bay!

Không lý do a!

Nếu như không phải Lý Diệu giấu giếm thực lực, duy nhất kết luận là được ——

Này đài tinh khải sức chiến đấu tăng cường, tuyệt đối không chỉ gấp đôi thậm chí vượt xa gấp ba!

"Trước tiên không cần lo vai tổn thương, trọng điểm kiểm thử xem điều động hình thức có vấn đề hay không "

Mao Phong mặt không hề cảm xúc, địa nói

Hai tên luyện khí sư gật gật đầu, vạch trần bảy bộ nham xà cái cổ phía sau áo giáp, đem đo lường tinh não tinh tuyến liên tiếp lên tinh khái chủ không tinh não, nhanh chóng điều tra lên

Này một tra, lập tức phát hiện vấn đề, sắc mặt của hai người càng ngày càng nghiêm nghị, lông mày càng trứu càng chặt

"Xảy ra chuyện gì?"

Mao Phong khóe mắt co gập trầm giọng hỏi

Hai tên luyện khí sư hai mặt nhìn nhau, Nhất Toát Mao nhắm mắt nói:

"Tổng HLV người cũng biết, đám này cho học viên mới kiểm tra dùng tinh khái đều là 100 năm trước lão già thân kinh bách chiến, vết thương đầy rẫy, không ít địa phương đều là tu tu bổ bổ, bảy bính tám tập hợp lên, lại chọn dùng lượng lớn không chính hiệu cấu kiện, còn có chúng ta tự mình luyện chế cấu kiện "

"Nói điếm chính!"

Mao Phong tăng cao giọng

Miệng méo nói tiếp:

"Hai ngày trước, chúng ta trại huấn luyện không phải vừa vắn tao ngộ một hồi mười năm hiếm thấy Cường Lôì Bạo khí trời sao? Vài toà kho hàng đều bị lôì điện bắn trúng, phỏng chừng là được khi đó, này đài tinh khái bị lôì điện quấy rầy, hai cái tinh tuyến đan xen ở cùng nhau, tạo thành điều động hình thức sự thác loạn "

"Tuy rằng chủ không tinh nào biểu hiện, này đài tinh khái ở vào điều động độ khó 30 % người mới học hình thức trung "

"Thế nhưng chúng ta vừa này cẩn thận đo lường mới phát hiện, trên thực tế, nó chính ở vào chuyên cung cao thủ sử dụng cực hạn hình thức trung, điều động độ khó, là bình thường hình thức hai lần trở lên!"

"Ở cực hạn hình thức trung, hết thầy phù trận đối với linh năng tặng lại đều bị điều tiết đến đẳng cấp cao nhất, dù cho nhẹ nhàng nhất bắp thịt run rẩy, hoặc là hơi suy nghĩ, đều sẽ kích phát phù trận kịch liệt phản ứng, lấy này đem điều động giả sức chiến đấu tăng lên tới cực hạn, tăng cường vượt qua 500 %!"

Mao Phong tầng tầng thở hỗn hển khẩu khí thô, trong mắt thả ra nóng bỏng ánh sáng, âm thanh trở nên cực kỳ khàn khàn:

"Vì sự tình gì trước tiên không có phát hiện vấn đề này?"

Nhất Toát Mao mặt lộ vẻ khó xử, nói:

"Tổng HLV, người cũng biết hai ngày trước tròng Cường Lôi Bạo tạo thành phá hoại rất lớn, liền không nội dung doanh trung cao cấp tinh khái đều chịu đến ảnh hưởng, chúng ta đều bị khẩn cấp điều đi quá trợ giúp bên trong doanh, đối với ở ngoài doanh những này tinh khái, chỉ tiến hành thường quy đo lường "

Miệng méo nói bổ sung:

"Hơn nữa cái này trực trặc, trở ra thực sự quá tà môn, điều động hình thức bình thường là sẽ không xảy ra vấn đề, coi như thật ra sai, chỉ cần hơi hơi có một chút xiu kinh nghiệm người tu chân, vừa mặc vào tinh khái liền có thể nhận ra được không đúng, tại chỗ nói ra, chúng ta mấy phút liền có thể giải quyết "

"Hắn không đưa ra đến vậy không được a!"

Nhất Toát Mao cười khan nói, "Cực hạn hình thức, là vì kinh nghiệm phong phú thâm niên khai sư chuẩn bị, người mới ở vào loại mô thức này trung, liền đứng đều không đứng lên nổi, lập tức liền sẽ phát hiện không đúng "

Nói nói, Nhất Toát Mao chính mình sửng sốt

Cùng miệng méo liếc mắt nhìn nhau, đồng thời phát hiện lẫn nhau đáy mắt khiếp sợ

Bọn họ bỗng nhiên nghĩ đến, này dài ở vào cực hạn hình thức trung tình khai, vừa còn bị một tên người mới ăn mặc, mạnh mẽ va hôn mê một tên Trúc cơ kỳ cao thủ

Hai người cái trán, nhất thời chảy ra tảng lớn mồ hôi lạnh

"Được, lời giải thích này, ta tiếp thu, hai ngày trước trợ giúp hành động, là ta tự mình phê chuẩn chỉ tiến hành thường quy đo lường, là ta đồng ý, vì lẽ đó chuyện này ta phụ chủ yếu trách nhiệm!"

"Hiện tại đem tình khai sửa tốt đi, không có lệnh của ta chuyện này không cho nói cho bất luận người nào!"

Giữa lúc hai người cho rằng tổng HLV sẽ nổi trận lôi đình, mạnh mẽ rít gào một trận, Mao Phong nhưng là đơn giản nói một câu, sau đó liền lòng như lửa đốt địa rời đi

Nửa giờ đầu sau

Một gian che kín hàng trăm tấm màn ánh sáng phòng phân tích trung, Mao Phong đối với một tên bã rượu tị ông lão quy củ địa hành lý, một mực cung kính nói:

"Hứa lão!"

Không khỏi hấn không tôn kính, vị này bề ngoài xấu xí ông lão "Hứa thiên hữu", chính là một tên nghiên cứu hình người tu chân thực lực đạt đến Trúc cơ kỳ đỉnh cao, càng là Tu Chân Giới vô cùng hiếm thấy "Trù huấn sư"

Mạnh mẽ trù huấn sư, tinh thông giáo dục học, tâm lý học, thân thể kết cấu học chờ thêm bách môn chuyên nghiệp ngành học, có thể căn cứ người tu chân không đồng tình hướng, trù tính chung sắp xếp ra một phần cực kỳ tường tận tu luyện kế hoạch, tăng lên cực lớn người tu chân tu luyện hiệu suất, đạt đến làm nhiều công ít, tiến triển cực nhanh hiệu quả

Lôi Đình trại huấn luyện có thể có được hôm nay danh dự, liền các đại viện hệ chiến khái chuyên nghiệp học sinh đều đồng ý tới nơi này mở tiêu chuẩn cao nhất, một mặt là dựa vào Kim đan cường giả Lôi Đình uy bá đạo thực lực mặt khác, là được dựa vào vài tên nghiệp bên trong hàng đầu trù huấn sư, tỉ mỉ chế tạo tối dán vào học viên tình hướng thực tế tu luyện kế hoạch

"Tiểu phong!"

Hứa lão cười ha hả nói "Người hấn phải biết, ta luôn luôn chỉ cho bên trong doanh Trúc cơ kỳ người tu chân làm riêng tu luyện kế hoạch, làm sao người đột nhiên đem ta gọi vào ở ngoài doanh, muốn ta cho một tên cái gì cũng không hiểu Luyện Khí kỳ người mới, độ thân làm riêng một bộ đặc thù tu luyện kế hoạch? Đó là người nào, người thân thích hay sao? Đúng rồi, ta vừa nãy ở trên đường, trả lại nghe nói một cái rất chuyện khó mà tin nổi, nghe nói người ở sân kiểm tra lên bị người va ngã xỉu?"

Ở Hứa lão trước mặt, Mao Phong cũng không dám trừng mắt khá là lúng túng cười cợt, nói:

"Hứa lão ngài đừng vội, mời ngài xem vài đoạn video, đánh giá một hồi trong video vị học viên này biểu hiện sau khi, chúng ta lại nói tỉ mỉ!"

Mao Phong vung tay lên, mấy chục tấm màn ánh sáng đồng thời bắt đầu lóng lánh, tất cả đều là sân kiểm tra bốn phía quản chế, từ mỗi cái không giống góc độ, vồ lấy đến Lý Diệu mặc vào tình khải sau khi mỗi một cái nhỏ bé động tác

Hứa lão hững hờ địa nhìn lướt qua, hời hợt nói:

"Tên học viên này trước đây sẽ không có làm sao tiếp xúc qua tình khải, thậm chí ngay cả mô phỏng huấn luyện cùng tình khải game đều rất ít chơi, đối với tình khải điều động chỉ đạo, không biết gì cả, là điển hình nhất người mới học "

"Có điều, hắn rất có học tập thiên phú, giỏi về từ thất bại tổng kết kinh nghiệm giáo huấn, tương tự sai lầm sẽ không phạm lần thứ hai, bởi vậy tiến bộ cực nhanh "

"Người xem, coi như là vừa bắt đầu mấy chục lần ngã chống vó, cũng không có một lần nguyên nhân là tương đồng "

"Nhìn từ bề ngoài, hắn liền đứng lập cùng bước đi đều sẽ không, nhưng trên thực tế, hắn nhưng là đang không ngừng thử nghiệm các loại không giống kỹ xảo phát lực, từ từ nắm giữ tốt nhất đứng thẳng cùng bước đi tư thế "

"Không sai, không sai!"

Càng xem, Hứa lão càng nói nhiều lên, đầu không tự chủ được địa nhẹ nhàng gật, "Hắn tiến bộ tốc độ, có chút ngoài ý muốn, nhanh như vậy liền từ đứng cũng không vững, tiến hóa đến có thể một đường phóng?"

"Có điều, nhân làm trụ cột thực sự quá kém, vừa bắt đầu tiến bộ không gian khá lớn, tăng lên nhanh một chút nhi, rất bình thường "

"Bằng vào những video này, nhiều lời nhất minh đây là một cái tư chất vẫn còn có thể, khá là có linh tính học viên, trả lại phạm không được để ta tự mình ra tay đến định ra tu luyện kế hoạch chứ?"

Lời còn chưa dứt, trong video Lý Diệu, hết tốc lực nỗ lực, nỗ ra tốc độ siêu âm trạng thái!

"Hả?"

Hứa lão khóe mắt hơi điều lên, nghi ngờ quét Mao Phong một chút, lẩm bầm nói, "Không đúng vậy, ta kỹ được các người ở ngoài doanh học viên mới kiểm tra, sử dụng đều là người mới học hình thức, nhiều nhất đem sức chiến đấu tăng lên gấp đôi chứ?"

"Sức chiến đấu tăng lên gấp đôi, liền có thể nỗ ra tốc độ siêu âm trạng thái, lẽ nào tên tiểu tử này tinh thông khinh thân phương pháp, bản thân tốc độ liền nhanh vô cùng?"

"Người tới tìm ta, là được muốn cho ta là cái tốc độ này thiên tài, độ thân làm riêng một bộ có thể phát huy tốc độ cực hạn tu luyện kế hoạch?"

Mao Phong lắc đầu, thở dài nói:

"Hứa lão, ngài sai rồi, tiểu tử này cũng không phải tốc độ thiên tài "

"Hắn điều động này đài bảy bộ nham xà, không có ở vào người mới học hình thức, mà là ở vào siêu cao thủ nhất lưu mới có thể điều khiển cực hạn hình thức ở trong "

"Cái gì!"

Hứa lão chấn kinh rồi

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Số 100

Sân kiểm tra trung tràn ngập quỷ dị bầu không khí, hết thầy học viên mới đều tụ tập cùng một chỗ châu đầu ghé tai, nghị luận tiêu điểm đương nhiên là Lý Diệu, cái này vừa vào trại huấn luyện liền đem tổng HLV làm ngã xuống thần kỳ nhân vật

Đại gia đối với Lý Diệu tốc độ kinh người vẫn có chút bất ngờ, nhưng cũng không quá mức để ở trong lòng, còn tưởng rằng Lý Diệu là một tên đi nhầm đường, chuyên tấn công thân pháp tốc độ hình người tu chân

Trong bọn họ không ít người, đều đạt đến Luyện Khí kỳ cấp cao, chỉ cần có một môn cao minh thân pháp, hơn nữa tinh khái đem sức chiến đấu tăng cường 100 %, hoàn toàn có thể nổ ra âm bạo, xông lên tốc độ siêu âm trạng thái

Có điều, trong nháy mắt xông lên tốc độ siêu âm trạng thái, cùng ở tốc độ siêu âm trạng thái vẫn khống chế như thường, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau

Đơn thuần xông lên tốc độ siêu âm trạng thái, Luyện Khí kỳ cấp cao liền có thể làm được

Ở tốc độ siêu âm trạng thái, duy trì mạnh mẽ sức khống chế, có thể tiến hành chiến đấu, nhưng là không ít Trúc cơ kỳ cao thủ đều nhìn thấy nhưng không với được cảnh giới

Sức khống chế là người thứ nhất, một tên thành thực người tu chân, chắc chắn sẽ không quá đáng theo đuổi chính mình không cách nào cưỡng khống tốc độ cực hạn cùng sức mạnh, đây là Tu Chân Giới thường thức

Lại như một tên kinh nghiệm phong phú võ giả, tuyệt đối sẽ không tùy tiện ở vào bay lên không trạng thái, thậm chí ngay cả đá chân đều sẽ không cao hơn eo, chính là vì bảo đảm đối với tự thân mạnh mẽ khống chế

"Một cái chỉ có tốc độ, nhưng liền cơ bản nhất thường thức đều quên đưa gốc "

Không ít người ở trong lòng, dồn dập cho Lý Diệu đánh tới như vậy một cái nhãn mác

"Cũng khó trách, mới 20 tuổi người trẻ tuổi mà, lại là trong trường học nhân vật nổi tiếng, bình thường khẳng định nghe quen rồi thói phòng cùng tán dương, kiêu căng tự mãn tới cực điểm "

"Đột nhiên phát hiện mình hoàn toàn không có điều động tinh khái thiên phú, ở dưới con mắt mọi người, làm trò hề, khẳng định là then quá thành giận, muốn dùng am hiểu nhất năng lực hòa nhau một ván "

"Không nghĩ tới chữa lợn lành thành lợn què gây ra đại loạn tử!"

Một số người khác, tự cho là nhìn thấu Lý Diệu trong lòng hoạt động

"Lần này, hắn muốn xui xẻo rồi, tổng HLV Mao Phong nhìn xem là được cái người cùng hung cực ác, e sợ vào lúc này chính đang nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể đem Lý Diệu chém thành muôn mảnh vậy đón lấy ba tháng, chắc chắn sẽ không cho hắn một ngày ngày sống dễ chịu!"

"Cái gì ba tháng, chỉ bằng tiểu tử tư chất này, lại trêu chọc tổng HLV, phỏng chừng đợi lát nữa sẽ bị đuổi ra khỏi cửa, trực tiếp cút đi!"

Lúc này, Lý Diệu lại xuất hiện ở tầm mắt mọi người trung, gây nên rối loạn từng bừng

"Không thể nào, nhanh như vậy liền từ phòng y tế trở về?"

"Thân thể của hắn thật là cường tráng mạnh như vậy liệt va chạm, chỉ hôn mê thời gian ngắn như vậy, liền hoàn toàn khôi phục?"

"Có điều đáng vẻ có chút ngơ ngác, là doạ ngốc hả?"

Lý Diệu mắt diếc tai ngơ, Cố tự bước đi, không ngờ một đạo cao gầy bóng người che ở trước mặt

Ngẩng đầu nhìn lên, là biển sâu đại học Nguyên Dã Thạch

"Lý Diệu bạn học, ta muốn thu về mới vừa nói qua một câu nói "

Nguyên Dã Thạch trên mặt mang theo một tia như có như không châm chọc mỉm cười nói, "Vừa nãy ta nói rồi ở sau này ba tháng trong khi huấn luyện, sẽ chuyên môn nhằm vào người, vững vàng đóng đinh người, một có cơ hội liền đem người đào thải —— câu nói này, ta thu hồi "

"Bởi vì là ta thực ở không nghĩ tới, người tư chất là như vậy 'Kinh người' biểu hiện là như thế 'Xuất sắc', thậm chí ngay cả tổng HLV đều bị người một chiêu đẩy ngã!"

"Giống như người vậy thiên phú dị bẩm, khác với tất cả mọi người kỳ nhân, ta như thế nào hẳn tâm đưa người đào thải?"

"Vừa vặn ngược lại, ta hiện tại phi thường hi vọng người có thể ở trong trại huấn luyện ở thêm một quãng thời gian, nhiều sáng tạo một ít 'Kỳ tích', để ta mở mang tầm mắt a!"

Nguyên Dã Thạch cười đến phi thường hài lòng

Mùi vị đó, lại như là ngày mùa hè chói chang, ở đại Thái Dương địa bên trong đứng ba giờ đầu sau khi, đột nhiên nhảy vào một trì nước đá, một chữ, thoải mái!

Nguyên Dã Thạch so với tỷ tỷ Nguyên Dã Tuyết tiểu Thất tuổi, từ nhỏ đã là tỷ tỷ một tay nuôi nấng

Hắn trong đáy lòng, đối với tỷ tỷ có một loại đặc thù sùng bái, đem tỷ tỷ xem là không gì không làm được, không thể xâm phạm nữ thần!

Mà tỷ tỷ xác thực phi thường lợi hại, ba mươi không tới, liền trở thành siêu tân tinh Giang Thánh đệ tử chân truyền, biển sâu đại học Luyện Khí hệ nghiên cứu viên, đường đường chín liên hoàn một trong

Đối với Vu tỷ tỷ thành tựu, Nguyên Dã Thạch phi thường kiêu ngạo

Nhưng là mấy ngày trước, tỷ tỷ bỗng nhiên trình trọng việc địa nhắc lên "Lý Diệu" danh tự này, nói hắn là một cái hiếm thấy luyện khí thiên tài, tương lai mấy năm, có có thể trở thành chín liên hoàn lớn nhất đối thủ cạnh tranh, nhất định phải chăm chú ứng phó

Mà Nguyên Dã Thạch nhìn một chút tư liệu, lại phát hiện Lý Diệu so với mình còn nhỏ vài tuổi

Nội tâm của hắn nơi sâu xa, nhất thời sinh ra một luồng nói không rõ ràng tức giận

Hiện tại, cái này tỷ tỷ trong miệng thiên tài, yêu nghiệt, chín liên hoàn tương lai mấy năm đại họa tâm phúc, nhưng là á khẩu không trả lời được, chỉ có thể bé ngoan nghe chính mình chê cười, cái cảm giác này

Thoải mái! Thoải mái! Thoải mái!

Nguyên Dã Thạch đang thoải mái đây, chợt phát hiện Lý Diệu ánh mắt phập phều, tiêu điểm hoàn toàn không ở trên người mình, không khỏi tăng cao giọng:

"Này! Người có hay không ở đây nghe ta nói!"

Lý Diệu Nhân da run lên, chỉ chốc lát sau, mờ mịt ánh mắt ngưng tụ lại đến, gật gật đầu, nghiêm túc nói:

"Đương nhiên đang nghe, người muốn thu về một câu nói, mời nói đi, ta rửa tai lắng nghe "

"Người —— "

Nguyên Dã Thạch giận tím mặt, cái cổ trong nháy mắt thô một vòng, gương mặt đỏ bừng lên, máu tươi đều sắp từ cuối sợi tóc bắn nhanh ra, phẫn nộ nửa ngày, cắn răng nghiêng lợi nói, "Nói chung, cố lên đi, Lý Diệu bạn học, ta rất chờ mong phía sau người biểu hiện!"

Ngưng lại một chút, hần sử dụng ép đáy hòm tuyệt chiêu, vỗ đầu một cái, làm bộ lúc này mới nhớ tới đến, kêu lên, "Ai nha, thật không tiện, lại quên, ta không nên xưng hô người 'Lý Diệu bạn học', kiểm tra đã kết thúc, xếp hạng sau cùng đi ra, từ giờ khắc này, ta nên gọi người 'Một trăm hào'!"

"Một trăm hào, cũng chính là đếm ngược đệ nhất ý tứ "

Câu nói này, rốt cục thành công kêu gọi Lý Diệu chú ý

Trong ánh mắt trong nháy mắt nổ tung mang, khiến cho Nguyên Dã Thạch nhip tim đều lộn nửa nhip

"Người là số mấy?"

Lý Diệu chăm chú hỏi

Nguyên Dã Thạch tinh thần tỉnh táo, lồng ngực cao cao giờ cao, dương dương đắc ý nói:

"Số hai!"

"Làm sao, xem ánh mắt của người, trả lại muốn khiêu chiến ta? Hết hần ý nghĩ này đi, hay là ở luyện khí thuật trong thế giới, người là thiên tài, thế nhưng ở tinh khải trong lĩnh vực, chúng ta chênh lệch thực sự quá lớn, người không có khiêu chiến ta tư cách!"

"Số hai a "

Lý Diệu có chút thất vọng, quên nửa câu nói sau, lắc đầu nói, "Số hai thì thôi, ta không muốn khiêu chiến người "

Trong mắt mang tiêu tan, hần lần thứ hai đối với Nguyên Dã Thạch làm như không thấy, bắt đầu chờ ra

Ý kia rất rõ ràng

Muốn khiêu chiến, liền khiêu chiến mạnh nhất số một tuyển thủ

Xếp hàng thứ hai gia hỏa, hần không có hứng thú!

Nguyên Dã Thạch phối đều sắp tức giận nổ, thật không biết cái bài danh này lót đáy tiểu tử từ đâu tới tự tin, đang muốn phát tác, đã thấy người vây xem càng ngày càng nhiều, không ít người đều cười hì hì nhìn hần cùng Lý Diệu

Nguyên Dã Thạch hơi nhượng mảy, mạnh mẽ trừng Lý Diệu một chút, đầy mặt phiền muộn địa đi rồi mở

Lý Diệu tiếp tục chờ ra

Cũng không là giả vờ giả vịt, cố ý chọc giận người

không phải như đại đa số người suy nghĩ như vậy, bị triệt để dọa sợ

Mà là rơi vào sâu sắc chấn động, thần hồn hãy còn dừng lại ở vừa nãy, tư mình xuyên qua tinh khải, nổ ra tốc độ siêu âm trạng thái chớp mắt!

Loại kia 36,000 cái lỗ chân lông tất cả đều mở ra, nhiệt huyết sôi trào đều hóa thành hơi nước, từ lỗ chân lông trung bắn nhanh ra, liên đới thần hồn đều hoàn toàn hòa tan, cùng tinh khải triệt để dung hợp, phảng phất có thể đem toàn bộ thể giới đều đánh nổ tư vị, thực sự là ——

Vô! Cùng! Luân! So với!

"Tinh khải, thực sự quá mạnh mẽ!"

"Lần đầu tiên mặc tinh khải ta, liền có thể nổ ra tốc độ siêu âm trạng thái, đem một tên Trúc cơ kỳ cao thủ mạnh mẽ va hôn quá "

"Nếu rơi vào tay ta triệt để nắm giữ tinh khải ảo diệu, chính là kinh khủng đến mức nào cảnh giới!"

Lý Diệu hoàn toàn nghiện, ở trong đầu một lần lại một lần nhiều lần hồi ức trong nháy mắt đó khoái ý, nơi nào lo lắng cùng Nguyên Dã Thạch hàng ngũ dây dưa

Cho tới một trăm hào, đếm ngược số một?

sợ cái gì!

Đại gia so với, không phải ai cái thứ nhất lao ra hàng bắt đầu

Mà là ai trước hết lướt qua điểm cuối!

Lúc này, tổng HLV Mao Phong suất lĩnh hai mươi mấy danh giáo quan, khí thế hùng hổ địa trở lại sân kiểm tra

Hết thầy học viên vội vàng dừng lại, dường như trường thương giống như thẳng tắp, mắt nhìn thẳng

Mao Phong ánh mắt như điện, ở trên người mọi người chậm rãi đảo qua, cuối cùng dừng lại ở Lý Diệu trên người

điện lưu cường độ, trong nháy mắt tăng lên mười mấy cấp số

"Hết thầy học viên, đều nhớ rõ chính mình xếp hạng, trại huấn luyện đem căn cứ các người đặc điểm cùng trình độ, sắp xếp không giống HLV, tiến hành toàn phương vị chỉ điểm!"

"Xếp hạng tương đối thấp học viên, cũng không phải vội "

"Sau một tháng, sẽ tiến hành lần thứ nhất cuộc thi vòng loại, các người có cơ hội hướng về bài ở mặt trước học viên phát sinh khiêu chiến, cướp đoạt mã số của hắn!"

"Số một, số bốn, số năm, ba người các người có cơ sở nhất định, đều là đi nhanh nhẹn, cận chiến con đường, vì lẽ đó, trại huấn luyện cho các người sắp xếp Liễu Băng Cầm, liễu HLV!"

Một tên khô vàng nhỏ gầy HLV nữ, từ Mao Phong phía sau đi ra, giọng the thé nói:

"Số một, số bốn, số năm, đi theo ta!"

Sự xuất hiện của nàng, nhưng là nhắc lên Tiểu Tiểu gây rối, không ít người đều phát sinh lại muốn lại đổ tiếng thở dài

Lôi Đình trại huấn luyện HLV, tất cả đều là khai sư trong vòng đại danh đỉnh đỉnh cường nhân

Vị này HLV nữ Liễu Băng Cầm, tuy rằng chỉ là Trúc cơ kỳ cấp trung, nhưng tinh thông điều động tinh khai thuật, đã từng cùng một tên yêu

vương đại chiến ba trăm hiệp, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, trở thành trong vòng nhân vật nổi tiếng, cũng là ở ngoài doanh đứng đầu nhất HLV

Ở mọi người chà chà thán phục trung, ba tên học viên đầy mặt hưng phấn, đi tới Liễu Băng Cầm phía sau, trạm đến so với vừa nãy càng trực

"Số hai, số ba, số sáu, ba người các người, tùy tùng Mộ Dung Viễn HLV tu luyện!"

"Số chín, mười một hào, số mười lăm, mười số bảy "

"Bảy mươi tám hào, tám mươi bốn hào, tám mươi sáu hào, tám mươi chín hào, chín mươi hai hào "

Bất nhất thì, chín mươi chín tên học viên, phân biệt ở hai mươi mấy danh giáo viên chức sau dừng lại

Chỉ còn dư lại Lý Diệu một người, trả lại lẻ loi địa đứng giữa sân, bị mọi người dùng vô cùng ánh mắt cổ quái lén lút đánh giá

"Tốt rồi, HLV chỉ định xong xuôi, tất cả mọi người đều đi theo HLV của chính mình, nỗ lực tu luyện đi!"

Mao Phong tổng HLV vung tay lên, cao giọng quát lên

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Tinh Khái Phần Mộ Bên Trong Tu Luyện

Ở hai mươi mấy danh giáo quan dẫn dắt đi, chín mươi chín tên học viên rất nhanh biến mất ở sa mạc trung

To lớn đo lường trên sân chỉ còn dư lại Lý Diệu cùng Mao Phong, mắt to trừng mắt nhỏ

Dù là Lý Diệu loại này gan to bằng trời hạng người, đều bị tổng HLV giống như ánh mắt trợn lên sợ hãi trong lòng

"Một trăm hào!"

Mao Phong lôi kéo cổ họng gầm rú lên, "Không cần kỳ quái tại sao không có cho người chỉ định HLV, biểu hiện của người thực sự quá vụng về, xa xa đột phá Lôi Đình trại huấn luyện hạn cuối! Ta chấp chương ở ngoài doanh nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua như người vậy quái thai! Người căn bản không có tư cách, cùng học viên khác như thế, tiếp thu thường quy huấn luyện!"

"Hiện tại, ta cho người hai cái lựa chọn!"

"Số một, chính mình rút khỏi trại huấn luyện, có bao xa đi bao xa, không muốn lãng phí đại gia thời gian!"

"Thứ hai, lưu ở trong trại huấn luyện, từ trụ cột nhất cơ sở học lên!"

"Trong lúc này, ta sẽ không chút lưu tình địa chà đạp người, dẫn vật người, chèn ép người, làm khó dễ người, chỉ cần phát hiện một chút xiu to

bằng mũi kim sai lầm, ta sẽ để cho người biết cái gì là sống không bằng chết, sau đó không chút lưu tình mà đem người đào thải!"

"Người tốt nhất làm ra lựa chọn thứ nhất, bé ngoan đợi ở chỗ này, đợi lát nữa liền sẽ có người đưa người về nhà, còn có thể trả lại 95 học phí!"

"Nếu như người không tin tà, kêu là phải thử một chút thủ đoạn của ta, vậy hãy cùng lên đây đi!"

Mao Phong một hơi nói xong, nhảy lên bộ xương phi toa xe, không thèm nhìn phía sau, nhanh như chớp mà đi

Lý Diệu sững sốt nửa ngày, ở trong lòng chửi ầm lên

"Cái tên này cũng quá đáng đi, không sai, ta vừa bắt đầu biểu hiện là kém một chút, đó là bởi vì ta xưa nay không tiếp xúc qua tình khải a!"

"Chính là bởi vì cái gì đều sẽ không, cho nên mới muốn đến Lôi Đình trong trại huấn luyện đến học tập, nếu như quen tay làm nhanh, lô hỏa thuần thanh, vậy ta không bằng đến tông quân làm HLV!"

"Người càng là xem thường ta, ta càng là muốn chứng minh, người triệt để nhìn lầm!"

"Muốn đào thải ta? Nào có như thế dễ dàng!"

Lý Diệu cắn chặt hàm răng tốc độ tiêu đến cực hạn, đuổi bộ xương phi toa xe không tha

Lao nhanh đầy đủ nửa giờ đầu, một hơi đi ra ngoài hơn trăm km, rốt cục ở một chỗ loạn thạch đá lởm chởm nát nhăm khu ngừng lại

Trọc lốc Thạch đầu sơn đứng sừng sững một tấm rỉ sét loang lỗ cửa sắt lớn, nhìn dáng dấp là đem một to lớn sơn động, cải tạo thành bán lòng đất thức nhà kho

Mao Phong vung tay lên, cửa sắt lớn thượng điêu khắc phù trận tỏa ra ảm đạm ánh sáng, ở "Cột kẹt cột kẹt" làm người ghê răng tạt âm sau khi cửa sắt hai bên truyền đến bánh răng cắn hợp, dây xích kéo thân âm thanh

Cửa sắt mở rộng, một luồng âm u đầy tử khí mùi mốc phả vào mặt, cực kỳ giống phần mộ trung khí tức

Mao Phong quay đầu lại liếc mắt nhìn, phát sinh xem thường cười gằn, nhanh chân đi vào

Lý Diệu cố nén ở hăn cái mộng thượng mạnh mẽ đập một cước ý nghĩ, theo đi vào phủ đầy bụi đã lâu nhà kho

Nhà kho quy mô cũng không lớn, một chút liền có thể nhìn đến cùng, bốn phía tán loạn vô số kim loại hài cốt, lại như là mục nát bộ xương tất cả đều thủng trăm ngàn lỗ, hình thù kỳ quái, rỉ sét loang lổ

Lý Diệu cẩn thận phân biệt rất lâu, mới nhìn ra, những thứ này đều là tinh khải hài cốt

Hăn bỗng nhiên tỉnh ngộ, nơi này cũng không phải một chỗ tinh khải nhà kho, mà là một toà "Tinh khải phần mộ"!

Mao Phong liếc mắt nhìn hăn, nói:

"Nơi này tổng cộng có 146 đài tinh khải, tất cả đều là ở trên chiến trường chịu đến thương tích nghiêm trọng, không cách nào tiến hành tu bổ, chỉ có thể tinh thạch cùng thiên tài địa bảo đều thu về sau khi, tiến hành bảo hủng xử lý "

"Người xem phần lớn tinh khải, đều chịu đến quá yêu thú nọc độc mãnh liệt ăn mòn, lại bảo hủng thời gian mấy chục năm, mỗi cái cấu kiện đều gỉ chết ở cùng nhau "

"Người tư chất thực sự quá kém đối với tinh khái căn bản là một chữ cũng không biết, nhất định phải học, liền bắt đầu từ nơi này "

"Mai ngọc giản này trung tồn trữ nơi này hết thầy tinh khái kết cấu Đồ cùng bảo dưỡng số tay, người muốn làm, là được mỗi một đài tinh khái đều tháo dỡ ra, đối với cấu kiện tiến hành tối triệt để bảo dưỡng sau đó sẽ lắp ráp trở lại!"

"Lúc nào, người đem này 146 đài báo hồng tinh khái tất cả đều tỉ mỉ địa bảo dưỡng quá một lần, không sờ tới nửa điểm rỉ sét, ta suy nghĩ thêm, an bài cho người một tên HLV, để người giống như người khác, tiếp thu thường quy huấn luyện!"

Lý Diệu há hốc mồm: "Đây là cơ sở?"

Mao Phong lạnh lùng nói:

"Đương nhiên là cơ sở, thân là một tên khái sư, nhất định phải biết làm sao đối với tinh khái tiến hành đơn giản bảo dưỡng cùng giữ gìn, hơn nữa loại huấn luyện này, giỏi nhất thâm nhập hiểu rõ tinh khái kết cấu, phi thường thích hợp người loại này không biết gì cả newbie!"

"Một lần dùng 146 đài báo hồng mấy chục năm rách nát tinh khái, tiến hành bảo dưỡng cùng giữ gìn huấn luyện, độ khó là hơi hơi cao một tí tẹo như thế, người hoàn toàn có thể từ chối, sau đó rút đi!"

Lý Diệu nheo mắt lại, trong mắt lăm lăm sắc bén ánh sáng

Mao Phong cười gằn:

"Không cần hoài nghi, ta là đang cố ý làm khó dễ người, đây chỉ là ta nghĩ ra được một đơn giản nhất trò chơi nhỏ, mặt sau cửa ải chỉ có thể càng ngày càng khó, người khẳng định không chịu đựng được!"

Lý Diệu nhìn thẳng hăn, chăm chú hỏi:

"Có hay không ta đem này 146 đài báo hồng tinh khai đều triệt để mở ra, trừ gủ, thượng dầu, bảo dưỡng một lần sau khi, liền có thể học tập chân chính tinh khai điều động thuật?"

Mao Phong hừ một tiếng, xem như là ngầm thừa nhận

"Được, ta bây giờ sẽ bắt đầu!"

Lý Diệu không nói hai lời, cuốn lên tay áo, làm nóng người

Mao Phong mắt lạnh nhìn một lúc, nói:

"Khoảng thời gian này, người liền ở nơi này đi, đợi lát nữa có người đưa bảo dưỡng công cụ cùng vật liệu lại đây, còn có đầy đủ một tháng tiêu hao thức ăn nước uống "

"Lúc nào người đem những này báo hồng tinh khai đều được bảo dưỡng ánh sáng như mới, không nhiễm một hạt bụi, sẽ cùng ta liên lạc "

"Đương nhiên, nếu như không kiên trì được, muốn từ bỏ, hoan nghênh bất cứ lúc nào tìm ta!"

"Ta sẽ không bỏ qua" Lý Diệu lạnh nhạt nói

"Rất tốt, ta ngược lại muốn xem xem, người có thể kiên trì mấy ngày!"

Mao Phong nói, từ trong túi tiền móc ra hai mảnh như vỏ sò giống như sáng lấp lánh pháp bảo, đưa tới:

"Mặt khác, đem này hai mảnh pháp bảo, kê sát ở Thái Dương huyệt thượng "

Lý Diệu tiếp nhận võ sò pháp bảo, ở lòng bàn tay ước lượng một hồi, đi Thái Dương huyết thương nhẹ nhàng vừa kề sát

Hai mảnh pháp bảo lại như là sản sinh từ tính, lẫn nhau hấp dẫn, vững vàng dán sát vào, làm sao lắc đều lắc không tới

Trong nháy mắt, trời đất quay cuồng, Lý Diệu mất đi cân bằng, đặt mông ngồi dưới đất, cảm thấy đầu vầng mắt hoa, muốn nôn mửa

"Pháp bảo này gọi là 'Loạn hành thiết', là chuyên môn dùng để huấn luyện cân bằng tính "

Mao Phong cười híp mắt nói, "Chúng ta người tu chân thường thường muốn ngự kiếm mà đi, muốn trên không trung chém giết, đặc biệt ở mặc vào tinh khải sau khi, tốc độ tăng lên trên diện rộng, cân bằng tính tu luyện, liền trở nên cực kì trọng yếu "

"Lại như người vừa nãy ở sân kiểm tra thượng, lần đầu tiên mặc tinh khải thời điểm, đông diêu tây lắc, liền đường đều sẽ không đi, cuối cùng tuy rằng nổ ra tốc độ siêu âm trạng thái, nhưng đem không cầm được phương hướng "

"Cuối cùng, đều là bởi vì là người duy trì không được cân bằng "

"Người mặc dù có thể duy trì cân bằng, dựa vào chính là tai trong tiền đình khí "

"Này hai mảnh loạn hành thiết trong lúc đó, tồn tại huyền diệu từ tính, có thể nhiễu loạn người tai trong tiền đình khí công tác, khiến cho người bất cứ lúc nào ở vào cực không thăng bằng trạng thái trung "

"Người liền muốn ở loại này trời đất quay cuồng cực không thăng bằng trung, chậm rãi tìm tòi một tia huyền diệu khó hiểu vi diệu cân bằng, ở trong quá trình này, tiền đình khí trở nên càng ngày càng lớn mạnh, cân

bằng tính càng ngày càng tốt, cuối cùng có thể thích ứng mặc vào tinh khôi sau khi siêu cao tốc tác chiến!"

"Không cần khu, này hai mảnh loạn hành thiết cấm chế năm giữ ở trong tay ta, người là khu không tới "

"Ở bảo dưỡng bảo hồng tinh khôi trong đoạn thời gian này, người hội vĩnh viễn ở vào cực không thăng bằng trạng thái trung, liền đứng đều rất khó đứng vững!"

"Hiện tại, muốn từ bỏ chứ?"

Lý Diệu nhắm mắt lại, thở hồng hộc, xoa tay xoa chân nằm trên đất, hình thành một đại tự, cảm giác mình lại như là một viên bị không ngừng phiên xào cây dẻ, ở trong thiên địa thật nhanh xoay tròn, xoay tròn, xoay tròn!

"Huấn luyện viên, hỏi người một vấn đề "

Nhấn nại hồi lâu, rốt cục khôi phục khả năng nói chuyện, Lý Diệu trên mặt không có một chút hồng hào, da dẻ trắng bệch đến đáng sợ, chỉ có một đôi con mắt càng thêm sâu thẳm, hắc ám

"Hỏi!"

"Nhục mạ HLV, có thể hay không bị đào thải?"

"Khá lắm, rất có tính cách a, hi vọng lại quá mười ngày nửa tháng, người vẫn là như hiện ở đây sao có gan, không muốn khóc sưng mắt, cầu ta đem người đào thải!"

Mao Phong tầng tầng hừ một tiếng, nhanh chân đi ra đi, mạnh mẽ đóng lại nhà kho cửa lớn

Trong nháy mắt, hắc quắc mắt nhìn trừng trừng về mặt toàn đều biến mất, không thể chờ đợi được nữa địa mở ra tinh não, liên lạc với mạnh mẽ trù huấn sư Hứa Thiên Hữu

"Hứa lão, tiểu tử này đã tiếp nhận rồi khiêu chiến "

"Dựa theo chúng ta ước định, chỉ cần hắc có thể cắn chặt hàm răng, ở báo hồng tinh khải trong kho hàng nghỉ ngơi ròng rã năm ngày, ngài sẽ vì hắc thiết kế một bộ đầy đủ huấn luyện phương án, chúng ta bắt đầu từ bây giờ tính giờ, không có vấn đề chứ?"

Hứa lão gật đầu, lạnh nhạt nói:

"Không có vấn đề, ta đã bắt đầu chăm chú nghiên cứu hắc tư liệu, vì hắc tử mĩ chế tạo một bộ mạnh mẽ nhất huấn luyện phương án "

"Có điều có thể không dùng đến thượng, còn phải xem tâm tính của hắc làm sao "

"Không phải ta giả bộ, thực sự là ta huấn luyện phương án quá mức nghiêm khắc, bình thường Trúc cơ kỳ người tu chân đều không chịu nổi, nếu như không có mạnh mẽ tâm tính cùng cực kỳ kiên cố thần hồn, một tên Tiểu Tiểu Luyện Khí kỳ, căn bản kiên trì không tới "

"Vì lẽ đó, ròng rã năm ngày, dù cho thiếu một giây đồng hồ cũng không được "

Mao Phong nhếch miệng nở nụ cười:

"Tiểu tử này còn có chút quỷ môn nói, ta ngược lại thật ra đối với hắc rất có lòng tin, có điều Hứa lão, chúng ta cái này ước định, chỉ là vì thử thách tâm tính của hắc cùng ý chí, chỉ cần hắc ở bên trong đối với đủ năm ngày coi như mảy, dù cho liền một đài tinh khải đều không bảo dưỡng thành công, đều không có quan hệ, đúng không?"

Hứa lão cười nói:

"Cái này tự nhiên, những này báo hồng tinh khái vụn vặt, nát như cặn, bảo dưỡng lên rất phí công phu, huống chi hãn trả lại mang theo loạn hành thiết, liền đứng cũng chưa chắc trạm đến ổn, ta làm sao có thể có làm tiếp về số lượng yêu cầu? Hãn nếu như có thể bảo dưỡng ra mười đài tám đài đến, ta đều muốn đổi với hãn nhìn với con mắt khác!"

"Ta xem không chỉ "

Mao Phong cười nói, "Ta mơ hồ có linh cảm, tiểu tử này sẽ sáng tạo ra kỳ tích, nói không chắc có thể bảo dưỡng ra —— "

Duỗi ra hai ngón tay, suy nghĩ một chút, lại bỏ thêm một cái

Mao Phong nghiêm mặt nói: "Ba mươi đài!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Tàng Phong 7 Pháp

Tinh khải phần mộ trung, nhàn nhạt u quang bên trong, chỉ còn dư lại Lý Diệu một người, còn có 146 đài báo hồng tinh khải

Lý Diệu cảm thấy toàn bộ thế giới đều đã biến thành một chiếc thuyền đơn độc, ở Tinh Thần Đại Hải sóng to gió lớn trung nước chảy bèo trôi

Còn hẵn có điều là thuyền cô độc thượng một con Tiểu Tiểu con kiến, căn bản vô lực đối kháng thiên địa lật

Run run rẩy rẩy đứng lên đến, hai tay triển khai đến cực hạn, nỗ lực duy trì cân bằng

Nhưng trong nháy mắt phát hiện, toàn bộ thế giới đều hướng về bên trái nghiêng, người không tự chủ được địa hướng về bên trái hạ đi, một con ngã chống vó ở tinh khải hài cốt bên trong

Dường như rơi vào lưu sa, 146 đài tinh khải đều hướng về hẵn bay tới, hẵn triệt để nuốt chửng

Lý Diệu không khỏi kêu một tiếng, định thần nhìn lại, mới phát hiện hết thấy tinh khải đều dàng hoàng địa đứng tại chỗ

Cũng không phải người ta hướng về hẵn bay tới, nhưng là hẵn như không đầu con ruồi như thế, lão đảo địa hướng những này tinh khải nhào tới

"Đại não cân bằng hệ thống, bị hoàn toàn quấy rối, liên đứng cũng không vững, ngồi xuống lên đã nghĩ thổ, này trả lại làm sao bảo dưỡng tinh khải?"

"Không được! Tiếp tục như vậy một tháng cũng đừng nghĩ hoàn thành nhiều như vậy tinh khải bảo dưỡng công tác, coi như miễn cưỡng hoàn thành, không có thời gian học tập điều động tinh khải thuật, nhất định sẽ bị người khác đào thải!"

"Nói không chắc, đây chính là tổng HLV mục đích!"

"Ta cũng không phải để người thực hiện được, khổ nạn!"

"Đầu tiên, đứng lên đến, kiên trì ba giây đồng hồ!"

Lý Diệu cắn chặt hàm răng, trắng bệch như tờ giấy trên mặt hiện ra từng sợi từng sợi gân xanh

Hắn hú lên quái dị, trạm lên, không quá bán giây, lại một con ngã xuống đất

Sau mười phút

Lý Diệu thử nghiệm bảy mươi chín thứ, không có một lần kiên trì vượt qua hai giây đồng hồ, rơi sừng mặt sừng mũi, thương tích khắp người

Lần thứ tám mươi quật cường đứng lên, rốt cục không kiên trì được, cả người thẳng tắp địa về phía sau ngã chổng vó, sau gáy vừa vụn khải ở một đài tinh khải kiên cố trên đầu gối

"Cạch!"

Một tiếng vang thật lớn, ở Tiểu Tiểu tinh khải phần mộ trung, vang vọng không thôi

Sau gáy ướt nhẹ máu tươi rùng rùng đi ra

Lý Diệu nhưng là trong nháy mắt trợn to hai mắt, trong mắt thả ra kinh ngạc ánh sáng

"Xảy ra chuyện gì?"

"Đầu khải ở tinh khải thượng một sát na, cảm giác hôn mê tựa hồ giảm bớt?"

Cẩn thận lĩnh hội một hồi, nhận định này không phải ảo giác cảm giác hôn mê thật sự giảm bớt không ít, cân bằng tính lại lần nữa trở lại trên người hắn, hắn rốt cục có thể ngồi dậy đến, thoáng thở một cái

Có điều, trả lại không thoải mái mấy giây trời đất quay cuồng cảm giác, vừa giống như là vực sâu cực thú, hắn gắt gao cắn vào, nuốt vào tối tăm không mặt trời trong bụng

Lý Diệu một lần nữa nằm xuống, ngơ ngác mà nhìn trần nhà, cực kỳ tỉnh táo suy tư lên

Chỉ chốc lát sau, hắn tìm tòi tìm tới một tán loạn trên mặt đất tinh khải cấu kiện

Ước lượng một hồi, phân lượng không nhẹ không nặng là thích hợp

tinh khải cấu kiện nằm ở lòng bàn tay, Lý Diệu hướng về phía đầu của chính mình hạt dưa, mạnh mẽ đến rồi một hồi

"Cạch!"

Dường như nào vực nơi sâu xa có một cái chuông lớn mạnh mẽ vang lên Lý Diệu đau đến nhe răng trợn mắt, con mắt đều híp lại

Có điều theo đau nhức đột kích, cảm giác hôn mê tiêu tán theo, hẳn lại có thể ngồi dậy đến, thoải mái mấy giây

Mà trong mắt, càng là toát ra "Gian kế thực hiện được" ý cười

Hẳn rõ ràng là xảy ra chuyện gì

Coi như thực sự là sóng to gió lớn trung một chiếc thuyền đơn độc, kinh nghiệm phong phú lão thủy thủ có thể đang kịch liệt xóc nảy trên boong thuyền như giẫm trên đất bằng

Người ta bí quyết, là được ở xóc nảy phát sinh một sát na, dự phán ra phương hướng, cường độ, phạm vi

Lập tức lấy đồng dạng cường độ cùng phạm vi, gây một luồng phương hướng ngược lực trung hoà sóng lớn mãnh liệt lực lượng

Người bình thường đều bị mạnh mẽ bắn trúng thì, đều sẽ cảm thấy kịch liệt rung động cùng mê muội, sẽ "Hai lỗ tai nổ vang, mắt nổ đom đóm "

Mà Lý Diệu nguyên bản liền ở vào hết sức mê muội trạng thái trung

Do ngoại bộ rung động sản sinh đệ nhị cổ mê muội vừa vặn cùng loạn hành thiết sản sinh đệ nhất cổ mê muội, hồ xung đột lẫn nhau, trung hoà, dẫn đến vi diệu cân bằng

Đạo lý này, lại như là kinh nghiệm phong phú lão thủy thủ, lấy tự thân xóc nảy, đến đối kháng Đại Hải xóc nảy

Càng như là hai chiếc nhanh như chớp phi toa xe coi như đều đem tốc độ tăng lên tới tám trăm km trở lên, nhưng là giữa bọn họ, vẫn là đối lập bất động

"Thì ra là như vậy!"

"Loạn hành thiết triệt để quấy rầy đầu óc của ta cân bằng hệ thống, muốn áp chế loại này quấy rầy, là không thể!"

"Thế nhưng, ta có thể dẫn vào một loại mới quấy rầy, kích phát làn sóng thứ hai không thăng bằng!"

"Hai cỗ quấy rầy chồng chất, hai làn sóng không thăng bằng va chạm, phụ phụ đến chính, liền có thể khôi phục lại cân bằng trạng thái!"

Làm rõ nguyên lý, Lý Diệu lập tức bắt đầu thử nghiệm

Hắn lấy nhanh vô cùng tốc độ, mãnh liệt lắc lư đầu

Lắc đầu quá mạnh, sẽ sản sinh mê muội, điều này là bởi vì người đại não phi thường mềm mại, ở cao tốc vận động trung sẽ sản sinh quán tính, mạnh mẽ đánh vào trên hộp sọ

Tương đương với phi toa xe một cước gấp sát, xe cố nhiên có thể dừng lại, bên trong hành khách nhưng sẽ không tự chủ được địa xông về phía trước

"Oa!"

Lý Diệu rốt cục không nhịn được, nôn ra một trận

Nhưng là không chắc chắn tốt a cường độ, hai cỗ cảm giác hôn mê không những không có lẫn nhau trung hoà, trái lại chồng chất đến cùng một chỗ, ở trong đầu hắn làm nổ một viên mê muội bom, lập tức đem hắn đánh đổ ở địa

Trên mặt của hắn, nhưng là không có nửa điểm nhi ử rũ, trái lại tràn ngập hưng phấn

Bởi vì là hắn chứng thực chính mình suy đoán, ngoại giới gây quấy rầy, xác thực có thể ảnh hưởng đến trong đầu bộ cảm giác hôn mê

Nếu có thể tăng thêm, đương nhiên có thể giảm bớt

"Đến đây đi!"

"Ta tìm tới bí quyết!"

"Xem ai còn có thể —— ngăn cản ta!"

Một giờ sau

Lý Diệu trên người có thêm bốn mươi bảy nơi vết thương, 209 khối máu ứ đọng

Hắn cuối cùng đem nắm đến mê muội tàn suất, nắm giữ rung động đại não độc môn tuyệt kỹ

Tuy rằng còn không đến mức hẳn hoàn toàn từ mê muội vòng xoáy trung giải thả ra, chí ít có thể miễn cưỡng đứng vững, có thể căn rằng công tác

"Cân bằng tính huấn luyện không phải chuyện một sớm một chiều, hơn một giờ có thể khôi phục lại như vậy, đã không sai, mặt sau thời kỳ, chậm rãi tăng lên đi!"

"Hiện tại, bắt đầu bảo dưỡng tinh khái!"

Lý Diệu làm nóng người, nóng lòng muốn thử

Pháp bảo duy tu cùng bảo dưỡng, đây là hẳn sở trường tuyệt hoạt a!

Nhưng là, ở cẩn thận đã kiểm tra 146 đài báo hồng tinh khái sau khi, hẳn lại phát hiện tình huống có chút vướng tay chân

Mao Phong tổng HLV để cho hẳn, là một không thể lại nát hỗn loạn

Tinh khái, là pháp bảo trung pháp bảo, tinh mật độ phi thường cao

Tuy rằng những này báo hồng tinh khải trên người, dùng thiên tài địa bảo luyện chế mang tính then chốt kết cấu như là siêu cao áp súc tinh nguyên phản ứng lô đỉnh chờ chút, đã bị toàn bộ sách đi, chỉ để lại một trục lốc dàn giáo

Tương đương với một bộ thi thể thượng, tinh tế nhất bắp thịt, mạch máu, thần kinh mạng lưới, ngũ tạng lục phủ đều bị di trừ biến thành một bộ xương khô

Mức độ phức tạp, vẫn là vượt qua Lý Diệu tưởng tượng

Này cũng không phải vấn đề lớn

Mao Phong lưu lại trong ngọc giản, có toàn bộ kết cấu Đồ cùng bảo dưỡng số tay

Lại không phải muốn Lý Diệu duy tu hoặc là cải trang, chỉ là muốn hẩn y dạng họa hồ lô địa tháo dỡ, bảo dưỡng cùng lắp ráp thôi

Dùng nhiều chút thời gian nghiên cứu, vẫn có thể làm được

Then chốt ở chỗ những này tinh khải báo hồng thời gian quá lâu, mỗi cái cấu kiện thực sự gỉ sét đến không ra hình thù gì, lại như là ở phần mộ bên trong nát mấy chục năm bộ xương, mục nát tới cực điểm

Mấy chục năm cũng không có bảo dưỡng quá hơn 100 đài rách nát, nhưng phải hẩn dựa vào sức một người, hoàn thành bảo dưỡng

"Những này rách nát trò chơi, ở đâu là tinh khải, thực làm là một đồng đậu hủ nát, so với ta ở pháp bảo phần mộ bên trong tìm tới những kia rác rưởi, còn bết bát hơn!"

"Đổi thành tâm thường luyện khí sư năm như vậy đồng nát sắt vụn, cũng thật là không có cách nào!"

"Ta, chỉ có thể liều mạng!"

Lý Diệu căn răng, ở đông đảo báo hồng tinh khai vờn quanh trung, ngồi khoanh chân

Hai con mắt khép hờ, thần hồn chìm vào não vực nơi sâu xa

Trong óc ương, Âu Dã tử ký ức chi cây, tỏa ra ánh sáng lung linh, vàng son lộng lẫy

Bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông, chính là luyện khí đại tông đối với pháp bảo duy tu cùng bảo dưỡng, đương nhiên có vô số kỳ công tuyệt nghệ

Ở Bách Luyện Tông, đệ tử cấp thấp còn chưa bắt đầu chính thức luyện khí trước, đều sẽ sung làm tạp dịch cùng trợ thủ gánh chịu lượng lớn pháp bảo bảo dưỡng công tác

Liên ngay cả Âu Dã tử, hoa phí hết thời gian mấy năm, một bên đánh thép, một bên làm bảo dưỡng pháp bảo nặng nề công tác

Mà ở cổ đại, cũng không có nhiều pháp bảo như vậy bảo dưỡng công cụ, hết thảy đều cần nhờ hai tay cần thận đánh bóng

Lượng lớn ký ức mảnh vỡ trung đều có pháp bảo bảo dưỡng đoạn ngắn, sớm đã bị Lý Diệu nuốt chửng

Chỉ là dĩ vãng không có đất dụng võ, không cần thận nghiên cứu qua

Giờ khắc này, lấy mau vào phương thức, kiểm tra Âu Dã tử hơn trăm lần bảo dưỡng pháp bảo công tác sau khi, lại sẽ ý thức chìm vào Âu Dã tử trong cơ thể, tự tay cảm nhận được cổ đại pháp bảo bảo dưỡng tinh diệu

Nhiều lần phỏng đoán sau khi, Lý Diệu như có ngộ ra

Hắn lại lựa chọn khác một khối ký ức mảnh vỡ, tiến vào luyện thiên tháp tầng thứ nhất, tìm tới một quyển gọi là (tàng phong thất pháp) bí kíp, tập trung tinh thần địa nghiên cứu lên

(tàng phong thất pháp), là Bách Luyện Tông liên quan với pháp bảo bảo dưỡng nhập môn bí kíp

Làm sao trừ gở, làm sao thượng đầu, làm sao khiến đen tối không rõ phù trần tái hiện quang minh, hơn một nghìn trồng bảo dưỡng đầu điều chế sâm La vạn tượng, không chỗ nào mà không bao lấy

Trong đó tuyệt đại đa số bí pháp, ở 40 ngàn năm sau hôm nay, từ lâu thất truyền

Lý Diệu lấy thần niệm truyền phương thức, như cá voi hấp thủy, điên cuồng nuốt chửng (tàng phong thất pháp) quý giá bí pháp

Dù là như vậy, mệnh mệnh như biến pháp bảo bảo dưỡng tin tức, vẫn là tiêu tốn luyện thiên trong tháp rỗng rã một ngày một đêm, mới học tập xong xuôi

Hắn lại một lần lựa chọn Âu Dã tử bảo dưỡng pháp bảo ký ức mảnh vỡ, lấy vừa lĩnh ngộ được hoàn toàn mới pháp môn, bào chế y theo chỉ dẫn, thử nghiệm mấy trăm lần

Tài năng như thần bí pháp, tuyệt kỹ, triệt để hòa vào thần hồn bên trong

Làm Lý Diệu hài lòng địa trở về, trên thực tế thời gian, đã qua đi tới hai mươi bốn giờ

Mà những kia rỉ sét loang lỗ đồng nát sắt vụn, ở trong mắt hắn, nhưng là có được khác hào quang

Ở thường người không thể hiểu rõ mức độ thượng, hấn phảng phất nghe được, những này mục nát sắt thép chiến sĩ chính đang phát sinh kinh thiên động địa rít gào!

"Liên coi như các người đã chết rồi, ta cũng sẽ mang cho các người nên có tôn nghiêm "

"Các người, nên làm anh hùng, uy phong lẫm lẫm bày ra ở chiến tranh trong viện bảo tàng, làm cho tất cả mọi người đều biết các người công tích vĩ đại "

"Mà không phải ở đây, yên lặng mà mục nát!"

thẻ ngọc xen vào tinh não, một bên nghiên cứu bảo dưỡng số tay, Lý Diệu một bên hoạt động tứ chi

Khớp xương phát sinh "Đùng đùng đùng đùng" nổ vang, mười ngón phảng phất đã biến thành mười cái búng đỏi cồn cào Giao Long, mơ hồ nổ ra long minh thanh âm

Thu dọn một hồi bảo dưỡng công cụ, Lý Diệu biểu hiện nghiêm túc, đi tới bộ thứ nhất bảo hủng tinh khải trước mặt

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Tiêu Hồn Thực Cốt

Huyết Dao chiến khái, 124 năm trước định hình, chuyên cung Luyện Khí kỳ người tu chân sử dụng cấp độ nhập môn tinh khái, lấy vừa nhanh vừa mạnh, kết cấu kiên cố mà xừng

Nhưng mà trải qua năm tháng trôi qua, này đài tráng kiện tinh khái mặt ngoài, bao trùm lên một tầng dày đặc rỉ sét, kết thành gỉ xác

Mới nhìn đi, lại như là bị màu đỏ thắm rêu bao trùm

Bình thường trừ gỉ thủ pháp, rất khó ở cực trong thời gian ngắn, như thế thâm hậu gỉ xác, toàn bộ ngoại trừ

Lý Diệu mười ngón hơi uốn lượn, nhẹ nhàng đặt ở Huyết Dao chiến khái bộ ngực trên trang giáp

Giống như một trận gió nhẹ lướt qua, mười ngón nhẹ địa gảy, lại như là ở gảy một bộ tinh xảo đàn cổ

Theo mười ngón gảy, vẻ mặt của hắn từ trang nghiêm nghiêm túc đã biến thành mê muội say sưa

Mười ngón vi diệu xúc cảm, Huyết Dao chiến khái kết cấu bên trong tất cả đều tặng lại đến trong đầu của hắn

Phối hợp vừa nảy cần thận nghiên cứu qua kết cấu Đồ cùng bảo dưỡng số tay, hết thấy đều rõ ràng trong lòng

Chợt, mười ngón nhảy đánh tốc độ cùng cường độ đều trong nháy mắt tăng lên hơn trăm lần, từ xoa dây đàn đã biến thành mạnh mẽ đánh!

Tinh khải mặt ngoài, dường như ngàn vạn ngọc châu đập xuống, đập ra "Đùng đùng đùng đùng" vang lên giòn giã

Huyết Dao chiến khải, rung động kịch liệt lên

Lý Diệu quanh thân linh năng đều quán quanh với mười ngón trong lúc đó, thả ra mạnh mẽ linh năng Thiểm Điện, đánh túi bụi

Linh năng như gợn sóng, ở chiến khải mặt ngoài không ngừng khuếch tán

Chuyện thần kỳ phát sinh!

Theo mười ngón cuồng đâm, linh năng dập dờn, gợn sóng đến mức, thâm hậu đầy đặc rỉ sét, dĩ nhiên tự động bóc ra từng mảng, đánh tan, đánh văng ra, như thiên nữ tán hoa giống như, tung bay lên!

Không ra năm phút đồng hồ, Huyết Dao chiến khải tầng ngoài cùng gì xác liền bị Lý Diệu hoàn toàn nát tan, không cánh mà bay!

Tuy rằng chiến khải vẫn là lu mờ ảm đạm, then chốt cùng trong khe hở vẫn cứ lưu lại không ít rỉ sét

Chí ít có thể tháo dỡ ra, tiến hành càng cẩn thận bảo dưỡng công việc

Lý Diệu khẽ mỉm cười, hai tay vận chuyển như gió, trước đem Huyết Dao chiến khải đầu 107 cái cấu kiện hóa giải hạ xuống hết thả ném vào một kim loại chế tạo hồng thủy trong thùng

Ở hẳn rơi vào trăm tư đoạn thời gian đó bên trong, trại huấn luyện công nhân viên đem ra lượng lớn bảo dưỡng công cụ cùng vật liệu, trong đó bao quát không ít hiện đại Tu Chân Giới sử dụng bảo dưỡng đầu

Những này bảo dưỡng đầu, hoặc là từ yêu thú trên người lấy ra, hoặc là nhân công hợp thành, mỗi người có diệu dụng, có thể nhắm vào không giống vật liệu, tiến hành toàn phương vị bảo dưỡng

Lý Diệu trả lại hiềm không đủ, ở cẩn thận phân tích bảo dưỡng đầu đặc tính sau khi lợi dụng (tàng phong thất pháp) trung ghi chép cổ lần đầu, điều chế ra mấy chục trống thuộc về riêng mình hãn bí đầu

Hãn bảy loại bí đầu dựa theo tối chính xác phối, đổ vào hồng thủy trong thùng

Nhẹ nhàng loáng một cái, bảy màu rực rỡ đều giao hòa vào nhau, biến thành một loại chất lỏng màu vàng sậm, tỏa ra một luồng tương tự sữa bò dị hương

Lý Diệu lu mờ ảm đạm cấu kiện, nhẹ nhàng trượt vào màu vàng sậm bí chế bảo dưỡng đầu trung

Sau đó, hai tay thân tiến vào

Gầm nhẹ một tiếng Lý Diệu hai tay cao tốc rung động lên!

Màu vàng sậm bí đầu mặt ngoài, nhất thời bốc ra từng vòng quỹ dị gợn sóng

"Sùng sục sùng sục" vô số bong bóng nhỏ xông ra!

Ở không nhìn thấy đầu dịch dưới đáy, ám lưu di động, từng đạo từng đạo vòng xoáy bởi vì là Lý Diệu hai tay rung động mà sản sinh, không ngừng giội rửa tinh khải cấu kiện!

Lý Diệu nhìn như không nhúc nhích, nhưng là linh năng tăng lên tới cực hạn, khắp toàn thân mỗi một điều bắp thịt, mạch máu, thần kinh, đều đang vì hai tay điên cuồng rung động cung cấp năng lượng

Còn muốn thỉnh thoảng địa chấn đang đại nã, chống đỡ loạn hành thiết tập kích

Không ra 3 phút, y phục của hắn liền bị ướt đầm mồ hôi, ướt cộc cộc địa tiếp cận ở trên người mỗi một cột bắp thịt run rẩy, phác họa đến rõ rõ ràng ràng

Sau năm phút, Lý Diệu như trút được gánh nặng địa thở một cái khí, một viên cầu kiện từ bảo dưỡng đầu trung vỡ vết đi ra, thả ở dưới ngọn đèn mặt cẩn thận quan sát

Trải qua hắn hai đạo trừ gi công tự xử lý, nguyên bản rỉ sét loang lỗ cầu kiện rực rỡ hắn lên, nhỏ bé nhất gi điểm đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tỏa ra óng ánh long lanh ánh sáng

Phảng phất mới vừa từ luyện khí lô trung đi ra, trả lại ở lại một tia mới mẻ nhất nhiệt độ

Có điều ở cầu kiện mặt ngoài, vẫn cứ lưu lại một đạo tóc tia trả lại hẹp dài hoa ngân

Khoảng chừng là ở một lần nào đó chiến đấu trung, bị yêu thú nanh vuốt quát sát, dấu vết lưu lại

Trừ gi, đánh bóng, thượng đầu, lại đánh bóng, trở lên đầu

Không ít then chốt cầu kiện, trả lại phải trải qua linh năng nhiều lần ôn dưỡng, mới có thể một lần nữa lắp ráp đến đồng thời

Cực kỳ rườm rà mà khô khan công tự, đang bình thường luyện khí sư xem ra, hay là phi thường đau đầu phiền phức

Mà ở Lý Diệu Nhân trung, nhưng là một hồi đặc sắc nhất, thú vị nhất game

Hắn cẩn thận tỉ mỉ, hết sức chăm chú, thích thú

Những này báo hồng tinh khải, tất cả đều là 100 năm trước kinh điển pháp bảo, phân biệt tha thứ cận chiến, xa chiến, loại nhẹ, hạng nặng chờ chút sáu, bảy cái loại hình, tổng cộng hai mươi một trồng không giống loại

Dĩ vãng Lý Diệu chỉ là ở tinh khải trong tạp chí từng thấy đơn giản giới thiệu, liên kết kết cấu đều rất hiếm thấy đến

Lần này không chỉ nhìn thấy chấm dứt kết cấu cùng bảo dưỡng số tay, trả lại có thể thích làm gì thì làm địa chạm đến, tháo dỡ, thăm dò cùng lắp ráp

Đối với hắn cái này pháp bảo cuồng nhiệt giả tới nói, thực làm như là con chuột rơi vào mót vại

Mao Phong cùng Hứa lão, đều đem bảo dưỡng báo hồng tinh khải xem là một hạng vô cùng gian khổ mà thống khổ dẫn vật

Không biết ở Lý Diệu Nhân trung, này cũng là thiên đại tưởng thưởng!

Tuy rằng những này tinh khải vị trí then chốt, cùng với thiên tài địa bảo luyện chế thiết giáp, đều bị dỡ bỏ, chỉ còn dư lại một bộ dàn giáo

Nhưng đúng là như thế, Lý Diệu mới có thể thoả thích lãnh hội đến tinh khải bản chất vẻ đẹp

Dàn giáo kết cấu, là một đài tinh khải cơ sở

Dàn giáo không có đáp được, lại như là một người xương đều dài sai lệch, coi như đi mặt trên xây nhiều hơn nữa thiên tài địa bảo, là không làm nên chuyện gì

Những này kinh điển tinh khải dàn giáo, có thể nói hoàn mỹ

Ở Lý Diệu Nhân trung, xuyên thấu qua loang lỗ bác bác rỉ sét, có thể nhìn thấy một bộ phó kinh tâm động phách, đẹp không sao tả xiết phong cảnh

Hoặc là nghiêm nghị, hoặc là linh động, hoặc là mãnh liệt, hoặc là quý bí, các loại không giống dàn giáo phong cách, khiến cho hần cảm nhận được trước nay chưa từng có chấn động, như uống rượu ngon, tuyệt không thể tả

Nếu như nói, vừa bắt đầu hần đầy đầu tính toán ý nghĩ, vẫn là mau chóng hoàn thành công tác, ở tổng HLV Mao Phong trước mặt mạnh mẽ trút cơn giận

Như thế đang hoàn thành bộ thứ nhất Huyết Dao chiến khái bảo dưỡng công việc, để này đài mục nát mấy chục năm tinh khái một lần nữa tỏa ra lẳng liệt sát khí, ngạo nghễ đứng thẳng ở trong bóng tối thì, hần liền đem những này lung ta lung tung ý nghĩ triệt để quăng đến một bên

Mao Phong là ai, hần đã quên

Chính mình ở nơi nào, tựa hồ cũng không khẩn yếu

Mỗi một cái não tế bào, đều bị cực kỳ kỳ diệu tinh khái thế giới chiếm cứ, Lý Diệu trong đầu chỉ có tinh khái, tinh khái tinh khái!

Hần thậm chí hi vọng thời gian có thể trôi qua đến chậm một chút nhi, tốt nhất là để hần ở tòa này trong bảo khố đối với tới mấy năm, đầu ngón tay lướt qua tinh khái mặt ngoài mỗi một giây đồng hồ đều là như thế tiêu? Hồn thực cốt, hần còn tốt hơn tốt a hưởng thụ

Nói đến kỳ quái, càng là muốn cho thời gian trôi qua đến chậm một chút nhi, hần bảo dưỡng tinh khái tốc độ nhưng trở nên càng lúc càng nhanh

Vừa bắt đầu, muốn tiêu hao đầy đủ một giờ, mới có thể đem một đài tinh khái hoàn toàn mở ra

Đến lúc sau, hết thấy tinh khái kết cấu Đồ cùng bảo dưỡng số tay đều bị hấn hoàn toàn tước nát, hấp thu, thông hiểu đạo lí

một đài tinh khái tháo dỡ được không có thể phân cách cấu kiện, chỉ cần mấy phút, như bào đình mỡ bò, dễ như ăn bánh

Mà ở không ngày không đêm bảo dưỡng trong quá trình, Lý Diệu học được mệnh mệnh như biến tri thức

Lại như là một cái khô quắt đĩa, phụ thuộc vào tinh khái thế giới mạch máu trên ăn như hùm như sói, điên cuồng hấp thu cuối cùng trở nên sáng lấp lánh, tròn vo, ăn được cái bụng đều sắp căng nứt

Ban đầu, hấn học tập chính là tinh khái dàn giáo cấu tạo, cùng với then chốt trong lúc đó liên tiếp phương thức

Sau đó, hấn bắt đầu suy tư loại nhẹ cùng hạng nặng, cận chiến cùng xa chiến tinh khái trong lúc đó ở dàn giáo cấu tạo thượng sai biệt

Sau đó, hấn rồi hướng không giống khái tượng chế khái phong cách sản sinh hứng thú

Coi như đều là hạng nặng cận chiến tinh khái, nhưng là xuất từ không giống khái tượng tay, phong cách một trời một vực, cùng một vị trí thường thường tồn tại tuyệt nhiên ngược lại thiết kế dòng suy nghĩ, nhưng đều có thể tự bào chữa, phát huy ra thần kỳ hiệu quả

Cuối cùng, hấn rồi hướng dẫn đến tinh khái báo hồng vết thương trí mệnh, sản sinh hứng thú

Mỗi một loại loại tinh khải, đều có chính mình nhược điểm, cũng không tồn tại mười phân vẹn mười tinh khải

Mà ở trên chiến trường, một khi nhược điểm bị yêu thú tìm tới, cũng rất dễ dàng một đòn mất mạng

Bởi vậy, không trẻ măng cùng loại tinh khải, vết thương trí mệnh đều là ở đồng nhất cái vị trí

Lý Diệu tính toán lực tiêu đến cực hạn, thông qua mỗi một nơi vết thương nhỏ bé sai biệt, thoả thích sướng nghỉ năm đó ở trên chiến trường phát sinh tất cả, cùng với chính mình có hay không có thể làm ra cải tiến, từ dàn giáo thiết kế thượng, liền tránh khỏi vết thương trí mệnh phát sinh, chỉ ít là che lấp đi nhược điểm, hạ thấp thương tổn

Những này tính khiêu chiến cực cường game, chiếm cứ hắc mỗi một giây đồng hồ, khiến cho hắc hồn nhiên quên mất thời gian trôi qua

Mãi đến tận cuối cùng một đài tinh khải bảo dưỡng hoàn thành, hắc mới có chút ảo não phát hiện, thời gian mới quá khứ bốn ngày, hai mươi ba cái giờ, ba mươi bảy phân, năm mươi lăm giây!

Phòng phân tích trung, tổng HLV Mao Phong đầy mặt nôn nóng, đi qua đi lại, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút trên tường linh tử quả chung

Mỗi lần phát hiện thời gian đã qua mười mấy giây, trên mặt hào quang sẽ tươi đẹp một phần

"Hứa lão, xem ra tiểu tử này là thành công, lại quá hai mươi phút, hắc liền nhịn đầy đủ năm ngày năm đêm, chứng minh hắc có thực lực tiếp thu người trừ tính chung đặc huấn!"

Mao Phong có chút phấn khởi địa nói

Tuy rằng báo hồng tinh khải trong kho hàng không có tinh mắt, không cách nào điều chiếm lấy quản chế hình ảnh, nhưng tiểu tử này nếu không có chủ động liên lạc chính mình, chứng minh hẳn nhất định là cần rằng tiếp tục kiên trì

Dù cho là lăn lộn đầy đất, khóc ròng ròng, vậy cũng là tiếp tục kiên trì a!

Hứa lão Lã Vọng buông cần, khá là thưởng thức địa nói rằng:

"Mao Phong, xem ra người lần này, xác thực là gặp phải một phi thường đặc thù học viên, ngược lại cũng không uổng phí ta mấy ngày nay, không ngày không đêm địa vì hẳn thiết kế tu luyện phương án, trả lại điều động bên trong doanh tài nguyên, tỉ mỉ cải tạo ra một nhóm tu luyện thiết bị "

"Hứa lão!"

Mao Phong cảm di chuyển, không nghĩ tới Hứa lão thân là bên trong doanh mạnh mẽ nhất trù huấn sư, lại vì một Tiểu Tiểu ở ngoài doanh học viên, trả giá nhiều như thế tâm huyết

Hứa lão nở nụ cười, nói:

"Không cần cảm ơn ta, ta giống như người, đều có cái thói xấu, nhìn thấy một đáng giá bồi dưỡng hạt giống tốt, tổng muốn trăm phương ngàn kế đem hẳn điều khắc đến hoàn mỹ nhất trạng thái, vậy cũng là là chúng ta bệnh nghề nghiệp đi, ha ha ha ha, thời gian gần đủ rồi, trả lại còn lại mười phút, chuẩn bị quá khứ "

"Được rồi!"

Mao Phong tinh thần chấn hưng, đang muốn mở cửa, loại nhỏ tinh não nhưng là nơi cổ tay hét rầm lên, nâng cổ tay nhìn xem, trong phút chốc sắc mặt thay đổi

"Không thể nào!"

Mao Phong tức giận đến mũi đều sai lệch, "Người đều kiên trì ròng rã bốn Thiên Nhị Thập ba giờ đầu 50 phút chung, chỉ còn dư lại cuối cùng mười phút, nhưng phải từ bỏ?"

Không thể làm gì địa mở ra trò chuyện, màn ánh sáng trung, Lý Diệu như tử thi giống như trắng bệch khuôn mặt, cùng với một đôi bị tơ máu nhấn chìm con người, khiến cho Mao Phong âm thầm lấy làm kinh hãi

Mà Lý Diệu một câu nói tiếp theo, càng là làm hấn sững sốt nửa ngày

"Báo cáo HLV, ta hoàn thành "

Lý Diệu chưa hết thòm thèm địa nói

"Hoàn thành? Hoàn thành bao nhiêu, Nhị Thập đài vẫn là ba mươi đài?"

Mao Phong theo bản năng hỏi

"Nhị Thập đài? Ba mươi đài? Đương nhiên là toàn bộ, 146 đài tinh khái bảo dưỡng công việc a, không phải ngại để ta toàn bộ sau khi hoàn thành lại liên lạc ngại sao?"

Lý Diệu vô cùng nghi hoặc, óng ánh như ru-bi giống như hai con mắt, không dừng chớp

-----

Hôm nay là Lão Ngưu sinh nhật, đợi lát nữa nhiều càng một chương, cho đại gia cao hứng một chút

Đại gia nhiều cho điểm nhi vé tháng cái gì, để Lão Ngưu thoải mái thoải mái thôi!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Tinh Khái Chi Vương

Nửa giờ đầu sau, Mao Phong cùng Hứa lão vợ vã chạy tới bỏ đi tinh khái nhà kho

Mở ra cửa lớn trước, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau đáy mắt ngạc nhiên

Tuy rằng Mao Phong bình thường biểu hiện táo bạo dễ tức giận, động một chút là thối râu mép trềng mắt, nhưng đây chỉ là hăn vì kinh sợ học viên, cố ý tạo nên đến giả tạo

Làm mười năm Lôi Đình trại huấn luyện ở ngoài doanh tổng HLV, Mao Phong đã thấy rất nhiều đủ loại kiểu dáng thiên tài cùng yêu nghiệt, cũng không phải một dễ dàng kích động cùng khiếp sợ người

Lần này, hăn nhưng là thật sự bị sợ rồi

Hơn nữa hăn nhìn ra, liền ngay cả đường đường bên trong doanh đệ nhất trù huấn sư Hứa lão, đều cảm nhận được mãnh liệt chấn động!

Phía sau hai người, trả lại theo hai tên ở ngoài doanh luyện khí sư, có chút không dò rõ đầu óc, không hiểu tổng HLV cùng Hứa lão đem bọn họ gọi vào bỏ đi tinh khái nhà kho tới làm gì

Nơi này nhà kho, không phải hoang phế rất nhiều năm sao?

Làm nhà kho cửa lớn mở rộng một sát na, phả vào mặt không còn là âm u đầy tử khí rỉ sắt khí tức, mà là một luồng nhàn nhạt sữa bò mùi thơm,

thấm ruột thấm gan

Bày ra ở bốn người trước mặt một màn, càng là khiến con mắt của bọn họ, trong nháy mắt động lại

Thăm thẳm dưới ánh đèn, 140 đài tinh khải như 140 tên cường đội thiết đúc dừng sĩ pho tượng, vô thanh vô tức địa đứng sừng ở nhà kho bốn phía, tỏa ra lạnh lẽo sát khí

Rỉ sét loang lỗ áo giáp, tất cả đều trở nên sáng sủa như gương

Tịch dương tà chiếu, tia sáng khúc xạ, tỏa ra bảy màu lộ ra hào quang, khiến cho bốn người như đưa thân vào một toà trái rộng thủy tinh cung điện, đẹp như mộng ảo

Ở đông đảo tinh khải bảo vệ quanh, Lý Diệu đứng thẳng với trong kho hàng ương, nghênh tiếp đến của bọn họ

Bình tĩnh vẻ mặt, tràn ngập ánh mắt tự tin, phảng phất là này 140 đài tinh khải người thống trị, tinh khải chi vương!

Mao Phong cùng Hứa lão không hẹn mà cùng địa hít sâu một hơi đi vào nhà kho

Hai tên luyện khí sư, nhưng là đối với bọn họ như thế giữ được bình tĩnh, hô to gọi nhỏ lên:

"Những này bỏ đi mấy chục năm tinh khải, lại bị bảo dưỡng đến trình độ như thế này?"

"Quá, quá khuếch đại đi!"

Lý Diệu có chút hoảng hốt

Hắn đã từng thiết tưởng quá, làm Mao Phong đi tới thì hắn phải như thế nào châm biếm lại, làm sao mạnh mẽ làm mất mặt, được trút cơn giận

Nhưng là hiện tại, tổng HLV thật sự đi tới trước mặt, toát ra vẻ mặt không thể tin được, lại nghe được người bên ngoài từng trận than thở, hắn đột nhiên cảm giác thấy

Tất cả những thứ này, đều không trọng yếu

Bất kể là Mao Phong kinh ngạc, vẫn là người bên ngoài tán phục cùng ca ngợi đều không trọng yếu, càng không phải hắn theo đuổi đồ vật

Tinh khái bản thân, là được đáng giá hắn thần hồn thiêu đốt đến cực hạn, theo đuổi, đi phấn đấu, đi say mê đồ vật; từ tinh khái bên trong thế giới, hắn là có thể được tất cả lạc thú!

Trả lại có gì tất yếu, đi quan tâm người khác là định thế nào cùng đánh giá hắn đây?

Phê bình tốt a ca ngợi cũng được

Coi hắn là thành newbie được, đem hắn xem thành quái thai không đáng kể

Hắn không muốn ở những chuyện nhò nhặt này lãng phí dù cho một giây đồng hồ chỉ muốn nhanh lên một chút kết thúc, tiến vào một khâu tiết, càng sâu sắc hơn tinh khái thế giới, thoả thích lãnh hội vô cùng vô tận ảo diệu!

Mao Phong về mặt, vô cùng quái lạ

Hắn có chút thất thần, thẳng tắp địa đi tới Huyết Dao chiến khái trước mặt thô ngắn ngón tay nhẹ nhàng môn trốn mang theo thô ráp cảm xúc mặt ngoài, toát ra không cách nào dùng lời nói hình dung về mặt

Mấy chục năm trước, Mao Phong là Lôi Đình trại huấn luyện một tên học viên

Này đài Huyết Dao chiến khải, là được ở trong trại huấn luyện vẫn làm bạn chiến hữu của hã cùng đồng bọn

Mãi đến tận một lần cuối cùng huấn luyện, bọn họ đi đại hoang nơi sâu xa thực chiến gặp gỡ sóng lớn thú triều, chém giết đầy đủ một ngày một đêm

Tuy rằng may mắn chạy thoát, Huyết Dao chiến khải nhưng là triệt để báo hồng, bị đưa vào tinh khải phần mộ bên trong

Mao Phong nhớ tới phi thường rõ ràng, Huyết Dao chiến khải bị bảy, tám trông yêu thú dịch ăn mòn, đã sớm giết đến không ra hình thù gì

Không nghĩ tới hiện tại, nhưng ngờ ngợ khôi phục năm đó phong thái!

Trừ một chút bị triệt để ăn mòn ra lỗ thủng vết thương ở ngoài, phần lớn địa phương, đều quanh quần nhàn nhạt huyết quang, điêu khắc ở tinh khải mặt ngoài mỗi một toà phù trận, đều là như thế rõ ràng, liền nhỏ bé nhất bút pháp, đều hiện rõ từng đường nét, tuyệt đối có thể làm cho linh năng phi thường thông thuận địa lưu chuyển!

"Thật không nghĩ tới, người còn có gặp lại quang minh một ngày!"

Mao Phong tự lẩm bẩm, tâm tình rắc rối phức tạp

Khải sư cùng tinh khải trong lúc đó cảm tình, giống với chiến hữu cùng sủng vật trong lúc đó

Này đài Huyết Dao chiến khải tuy rằng không có làm bạn hã rất lâu, nhưng cứu hã một mạng, đối với hã tồn tại hết sức đặc thù ý nghĩa

Giữa lúc Mao Phong yên lặng cảm khái thời gian, hai tên luyện khí sư, nhưng là ở trong góc, dùng vô cùng ánh mắt tán thưởng, đánh giá trên đất bày ra sáu đài tinh khái mảnh vỡ

Này sáu đài tinh khái, là ăn mòn lợi hại nhất, mỗi cái vị trí trong lúc đó, đều dựa vào gỏi xác mới miễn cưỡng đáp cùng nhau

Lý Diệu mới vừa đem gỏi xác đập vỡ tan, này sáu đài tinh khái liền triệt để tan vỡ

Mất đi lượng lớn mang tính then chốt cấu kiện, căn bản không có cách nào đem tán loạn vị trí chấp vá lên

Lý Diệu chỉ có thể dựa theo vị trí đại khái, tán loạn cấu kiện đều bãi để dưới đất, chấp vá thành sáu bức hình người đáng vẻ

Vấn đề chính là ở, hăn chấp vá đến thực sự là quá chính xác!

Bất kể là cái nào hai khối cấu kiện trong lúc đó khoảng cách cùng góc độ, đều cùng kết cấu Đồ trung giống như đúc, lại như là một chỉnh Trương Lập thể kết cấu Đồ cho trải phẳng ra, lại dùng thước đo lượng, tỉ mỉ địa bày ra đi tới

Như vậy trình độ, ở hai tên luyện khí sư xem ra, tuyệt đối là chuyên nghiệp tới cực điểm!

Nửa giờ đầu sau, tâm tình cực kỳ phức tạp bốn người, có kết luận

"Này 146 đài báo hồng tinh khái, xác thực là hoàn thành một lần phi thường đặc sắc bảo dưỡng, liền một cái nhỏ bé nhất khe hở cũng không có buông tha "

"Mà này, vẫn là ở hăn đeo loạn hành thiết tình huống hoàn thành!"

"Tiểu tử này, là trăm phần trăm không hơn không kém quái thai!"

Mao Phong râu mép run lên, hướng Lý Diệu nhìn lại

Lại phát hiện hần không biết lúc nào, ngã chổng vó lên trời địa nằm ở trong kho hàng ương ngủ, trả lại phát sinh nhẹ nhàng tiếng ngáy

Liên tục năm ngày năm đêm cũng không có chớp mắt, tinh thần độ cao tập trung, thần hồn tiêu hao đến cực hạn, đây cơ hồ là Lý Diệu trở thành người tu chân tới nay mãnh liệt nhất một lần "Thiên đốt"!

Hần thực sự không chịu đựng nổi, rơi vào ngọt ngào nhất mộng đẹp

Trong mộng, một do lên tới hàng ngàn, hàng vạn đài tinh khái tạo thành tân thế giới, chính như nụ hoa chờ nở búp hoa giống như vậy, đối với hần từ từ tỏa ra

"Hứa lão "

Tổng HLV cùng trù huấn sư đi tới bên trong góc, nhỏ giọng bắt đầu trò chuyện "Quái thai này tiềm chất, đầy đủ được ngài tự mình định ra tu luyện phương án chứ?"

"Không!"

Hứa lão lắc đầu, cười khổ nói, "Ta phát hiện mấy ngày trước định ra tu luyện phương án, tựa hồ quá bảo thủ, còn có thể lại điên cuồng một điểm!"

Làm Lý Diệu từ thoải mái tràn trề trong giấc mộng thức tỉnh thì đầu tiên nhìn nhìn thấy là được Mao Phong tổng HLV tràn ngập ác ý mặt to

"Hiện tại, ta có thể cùng học viên khác đồng thời, tiếp thu bình thường huấn luyện chứ?"

Lý Diệu thấp thỏm bất an hỏi

"Trên lý thuyết tới nói, có thể!"

Mao Phong cười gằn, "Có điều hết thầy HLV cũng đã triển khai năm ngày đặc huấn, học viên khác đều hoàn thành cơ sở tính huấn luyện, bắt đầu hướng về tầng thứ càng cao hơn huấn luyện khởi xướng nỗ lực! Giống như người vậy newbie, hiện tại gia nhập vào, chẳng phải là kéo người ta chân sau?"

"Vì lẽ đó coi như người gặp may mắn, bản giáo quan quyết định tự mình huấn luyện người!"

"Đương nhiên, nếu như người cảm thấy đây chỉ là một cơ, trên thực tế là bản giáo quan muốn mượn cơ hội này, mạnh mẽ dẫn dắt người, chà đạp người, ngược đãi người, thuận tiện tìm cơ hội đào thải người "

"Chúc mừng người trả lời!"

"Không cần nhìn ta lom lom như vậy, ta vẫn chưa nói hết người không phải rất biết bảo dưỡng tinh khí sao? Như thế bắt đầu từ hôm nay, người mỗi ngày buổi tối còn muốn ngoài ngạch rút ra năm cái giờ, đi bảo dưỡng tinh khí!"

"Lần này muốn người bảo dưỡng, không phải là báo hổng mấy chục năm rách nát tinh khí, mà là ở ngoài doanh hết thầy học viên sử dụng tinh khí, bất kể là tinh nào, phản ứng lô đỉnh vẫn là tính chất công kích pháp bảo đầy đủ mọi thứ!"

"Bảo dưỡng độ khó, báo hổng tinh khí cao chính xác gấp mười lần!"

"Ta sắp xếp hai tên luyện khí sư đến giám sát người, đồng thời đặc biệt giao cho bọn họ, bất kể là cái gì tạng hoạt mệt hoạt, toàn bộ giao cho người đến được!"

"Nếu như xong không được ban ngày tiếp tục làm, không cần học cái gì tinh khí chiến pháp, nghe hiểu chưa!"

Đôi mắt tổng HLV rít gào, Lý Diệu liền lông mi đều không run rẩy một hồi, gật gật đầu, nghiêm túc nói:

"Rõ ràng, vậy liền bắt đầu đi!"

Đúng là Mao Phong có chút sững sờ, cau mày nói:

"Người không có lời nào muốn nói sao?"

Lý Diệu suy nghĩ một chút:

"Có!"

"Nói!"

"Có thể hay không đem mỗi đêm năm cái giờ ngoài ngạch bảo dưỡng, đổi thành sáu cái giờ, nhiều làm điểm nhi tương quan công tác cho ta? Ta có thể ít hơn nửa ngủ một giờ, không thành vấn đề!"

" "

Liền như vậy, điên cuồng tu luyện bắt đầu rồi!

Ban ngày, Lý Diệu bị Mao Phong mạnh mẽ dẫn vật

Buổi tối, hẳn còn muốn hết thầy học viên dùng qua tinh khái, tiến hành tỉ mỉ bảo dưỡng

Liền ngay cả trong giấc mộng đều ở khu tay múa chân, nghiên cứu tinh khái kết cấu Đồ cùng bảo dưỡng số tay!

Lôi Đình trại huấn luyện thực thi chính là toàn đóng kín huấn luyện hình thức, học viên không cách nào trực tiếp cùng ngoại giới liên lạc, hết thầy tin tức đều muốn thông qua trại huấn luyện phương diện chuyển giao ra

Mỗi ba ngày buổi tối, Lý Diệu sẽ cho mình lưu năm phút đồng hồ, viết một chút huấn luyện tình huống, cùng đại hoang chiến viện bằng hữu chia sẻ

Đây là hãn duy nhất thả lỏng

Mà "Đại hoang chiến viện bằng hữu", chỉ là được một người

Đinh Linh Đang

"Tiểu Linh tử, hôm nay là ta vào doanh ngày thứ tám, là chính thức bắt đầu tu luyện ngày thứ ba "

"Trại huấn luyện phương diện vì ta đặc biệt cải tạo một đài huấn luyện tinh khái, có được vượt qua phổ thông tinh khái năm lần trở lên động lực phù trận, trải rộng trước sau trái phải, khắp toàn thân "

"Đòi mạng chính là, những này động lực phù trận quyền hạn khống chế cũng không ở trên người ta, mà là do một đài tinh não điều khiển từ xa, sẽ tùy cơ phun ra mạnh mẽ khí lưu "

"Lại như là có vô số điều trong suốt dây thừng, bất cứ lúc nào cũng sẽ mạnh mẽ trang bức ta một cái, đem ta xả phiên ở địa "

"Mà ta liền muốn ở những này tùy cơ khí lưu trùng kích vào, duy trì cân bằng, đồng thời hoàn thành mấy chục hạng độ khó siêu cao tu luyện "

"Nói cách khác hạng thứ nhất, muốn ta ở trong vòng một phút, nắm lấy 100 con con ruồi to nhỏ, đầy trời bay loạn loại nhỏ con rồi thú "

"Ta bận bịu từ nửa ngày, tối thành tích tốt là một phút nắm lấy chín con "

"Biểu hiện của ta, khiến cho tổng HLV Mao Phong phi thường khiếp sợ, hãn sửng sốt nửa ngày mới nói, xưa nay chưa từng thấy ta như thế ngốc học

viên, người khác vừa lên tay, tùy tùy tiện tiện đều có thể tóm lại hai mươi, ba mươi con "

"Không đáng kể, hửn, ta liền vào tai này ra tai kia "

"Bất luận làm sao, ta sẽ không bỏ qua!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Tinh Tinh Rơi Vào Trên Đầu Ta

"Tiểu Linh tử, hôm nay là ta vào doanh ngày thứ mười một "

"Trải qua ba ngày khổ tu, ta có thể trong vòng một phút nắm lấy hai mươi ba con đầy trời bay loạn loại nhỏ con rối thú "

"Kỳ thực trò chơi này vẫn thật thú vị, tuy rằng thân thể hết sức uế oải, đầu óc cũng giống như muốn nổ tung như thế, nhưng mỗi lần thất bại sau khi, đều có thể trước một lần nhiều năm lấy một con loại nhỏ con rối thú "

"Loại này từng bước từng bước leo lên trên cảm giác, thật tốt!"

"Người bình thường tu luyện rất điên cuồng, nhất định hiểu ý của ta, đúng không?"

"Sau đó thì sao, tổng HLV Mao Phong đại khái là chê ta ở huấn luyện sau khi vẽ mặt quá say sưa, không đủ thống khổ, lại tăng lên game độ khó "

"Hiện tại ta không chỉ muốn trong vòng một phút nắm lấy 100 con loại nhỏ con rối thú, hơn nữa trong đó trả lại pha tạp vào năm con không đồng loại hình loại nhỏ con rối thú, bị hấn xưng là 'Bom thú', không cần thận bắt được, sẽ thả ra mạnh mẽ điện lưu, đem ta điện đến thất điên bát đảo "

"Ta nhất định phải tử quan sát kỹ, từ 105 chỉ đầy trời bay loạn loại nhỏ con rối thú trung, tìm ra này năm con bom thú, tách ra bọn họ!"

"Độ khó rất cao a!"

"Nhưng là, ta tại sao liền như thế hưng phấn đây?"

"Tiểu Linh tử, hôm nay là ta vào doanh ngày thứ mười bảy "

"Ngay hôm nay buổi chiều, ta lần thứ nhất hoàn thành nhanh nhẹn tính huấn luyện, điều động hệ thống động lực hỗn loạn tinh khải, trong vòng một phút bắt được 100 con đầy trời bay loạn loại nhỏ con rối thú, trả lại tách ra ròng rã hai mươi một con bom thú!"

"Loại kia không gì sánh kịp cảm giác, lại như là trở thành thế giới chi vương, quá khứ nửa tháng trả giá tất cả mồ hôi, thống khổ cùng nhiệt huyết, tất cả đều đáng giá!"

"Người ở trải qua thiên tân vạn khổ, trả giá hết thảy sau khi, rốt cục tu luyện thành công một môn mới kỳ công tuyệt nghệ thì là như vậy tâm tình chứ?"

"Vì lẽ đó người khẳng định hiểu ta "

"Đây chỉ là bắt đầu, nhanh nhẹn tính huấn luyện còn có mười mấy môn học, không ít môn học nhìn qua đều rất thú vị ta càng cân nhắc càng ngày tinh thần, đều ngủ không yên!"

"Ngoại trừ nhanh nhẹn tính huấn luyện ở ngoài ta trả lại bắt đầu rồi sức mạnh huấn luyện "

"Sức mạnh huấn luyện sử dụng chính là loại thứ hai trải qua đặc thù cải trang huấn luyện tinh khải "

"Phổ thông tinh khải đều có thể tăng lên khải sư sức chiến đấu, chỉ ít có thể tăng lên gấp đôi, hai lần "

"Mà này đài chết tiệt sức mạnh huấn luyện tinh khải, nhưng là vừa vặn ngược lại, sẽ phong ấn lại sức mạnh của ta, sức mạnh của ta áp chế ở 30 "

"Coi như ta thần hồn thiêu đốt đến cực hạn, đem hết toàn lực nỗ ra một quyền, chỉ có thể phát huy ra nguyên lai ba phần mười lực phá hoại "

"Hơn nữa này đài sức mạnh huấn luyện tinh khái càng thêm xếp vào rất nhiều phụ trọng mô khối, đều là không dùng được đại cực sắt vụn, khiến cho toàn thể trọng lượng vượt qua 7 tấn "

"Ở phần trọng lực phù trận cùng động lực phù trận đều bị nghiêm trọng suy yếu tình huống, này nặng 7 tấn lượng bên trong rất lớn một phần, đều cần nhờ ta tự mình tới bế, tương đương với là để ta mặc vào một cái rất cỡ lớn siêu trọng hình chiến giáp "

"Ta liền muốn ăn mặc sức mạnh như vậy huấn luyện tinh khái, hoàn thành thâm ở, ngoạn kéo, cực hạn nỗ lực chờ chút, hơn trăm cái môn học tu luyện "

"Nghe vào "

"Liền tương đương thoải mái a!"

"Tiểu Linh tỷ, hôm nay là ta tiến vào trại huấn luyện ngày thứ hai mươi ba "

"Ban ngày, ta huấn luyện sức mạnh, nhanh nhẹn cùng tốc độ "

"Ở huấn luyện đồng thời tinh não trả lại sẽ không ngừng truyền phát tin video chiến đấu, đều là Lô Đình trong trại huấn luyện cao thủ cùng yêu thú chém giết toàn quá trình, phi thường đặc sắc!"

"Ta nhất định phải một lòng lưỡng dụng đang hoàn thành huấn luyện đồng thời, những này video chiến đấu tất cả đều tiêu hóa hấp thu, phân tích ra trong đó hết thảy chiến thuật, đồng thời thông qua thần niệm, sáng tác xuất chiến đấu phân tích báo cáo "

"Mà đến buổi tối, ta liền tiến vào ở ngoài doanh tinh khải nhà kho, ở hai tên thâm niên luyện khí sư đốc xúc, đối với hơn 100 đài tinh khải tiến hành bảo dưỡng "

"Những này tinh khải, tuy rằng loại Cổ lão một điểm nhưng trải qua Lôi Đình trại huấn luyện tỉ mỉ bảo dưỡng cùng cải trang, vẫn ở vận chuyển bình thường tinh não, phản ứng lô đỉnh, hạt nhân pháp bảo đầy đủ mọi thứ, tinh mật độ so với ta lần trước cùng người nói báo hồng tinh khải đâu chỉ cao hơn gấp mười lần!"

"Ban đầu mấy ngày, tay ta chân vụng về, tiêu hao suốt cả một buổi tối, cũng chưa chắc có thể đem một đài tinh khải hoàn toàn sách sắp xếp gọn, mười cái đầu ngón tay đều mài nát, thậm chí có thể nhìn thấy xương "

"Có điều, tinh khải thế giới, thực sự quá mức thú vị, những này tiểu thương tiểu thống căn bản không tính là gì "

"Lôi Đình trong trại huấn luyện, có một loại vô cùng tân tiến chữa bệnh pháp bảo, lại phối hợp bí dược, đối với cực kỳ bé nhỏ da thịt thương, mấy phút liền có thể mọc ra mới thịt nha, hoàn toàn khép lại "

"Mười ngón mài nát, ta hay dùng chữa bệnh pháp bảo cùng bí dược gia tốc khép lại, lại mài nát, lại khép lại, như vậy nhiều lần hơn trăm lần sau khi, ta sách trang tinh khải tốc độ càng lúc càng nhanh, thậm chí có thể cùng hai tên thâm niên luyện khí sư cùng sánh vai "

"Hiện tại, bọn họ nhìn thấy ta, lại như là nhìn thấy quý như thế "

"Chuyện này, trả lại làm ta thu được một bất ngờ chỗ tốt "

"Bởi vì là mười ngón bị mài nát, khép lại quá nhiều lần, thịt nha một lần lại một lần sống lại, hiện tại ta mười ngón da dẻ, sơ sinh trẻ con cái móng còn muốn mềm mại, năng lực nhận biết tăng lên rất nhiều "

"Tiện tay một màn, ta liền có thể nhận biết được một cái nào đó viên cầu kiện mặt cong có hay không chính xác, có hay không duy trì tuyệt đối bóng loáng, dù cho là 0.01 milimét tỳ vết, cũng đừng nghĩ tránh được hai tay của ta "

"Không nói, ta muốn đi tinh khái nhà kho "

"Hay là ta ở bảo dưỡng tinh khái thượng biểu hiện quá mức điên cuồng, hai tên thâm niên luyện khí sư đều rung động thật sâu đến, bọn họ chuẩn bị một ít đơn giản nhất công việc sửa chữa, đều giao cho ta xử lý "

"Duy tu tinh khái!"

"Coi như chỉ là 100 năm trước đồ cổ loại, coi như chỉ là thường thấy nhất vấn đề!"

"Vậy cũng là độ khó siêu cao, siêu cấp có tính khiêu chiến công tác!"

"Hống hống, ta nhiệt huyết bắt đầu sôi trào, tương lai khái tượng con đường, liền từ thời khắc này bắt đầu!"

"Tiểu Linh tử, hôm nay là ta tiến vào trại huấn luyện ngày thứ hai mươi chín "

"Trước tiên nói cho một mình người rất đại tin tức tốt "

"Ta thăng cấp!"

"Hôm nay bốn giờ sáng thời điểm, ta hiềm tổng HLV Mao Phong bọn họ sắp xếp huấn luyện môn học quá ung dung, còn chưa đủ đã nghiên, chính mình một người lén lút điều động huấn luyện tinh khái đi ra ngoài mở tiêu chuẩn cao nhất "

"Kết quả, ngay ở kiệt sức, sắp tan vỡ một sát na, ta bỗng nhiên chạm tới một vật huyền diệu khó hiểu kỳ diệu cực kỳ cảm giác "

"Lúc đó, chính là ánh bình minh trước cuối cùng hắc ám, Hắc Dạ cùng ban ngày phân giới điểm "

"Ở đỉnh đầu của ta phần lớn bầu trời nhưng vẫn bị màn đêm bao phủ, ngân hà chảy xuôi tinh Hán xán lạn "

"Chỉ có Đông Phương phía chân trời, hào quang dâng lên, khí thế hùng hực "

"Trong nháy mắt, phẳng phất giữa bầu trời hết thảy tinh tinh đô trút xuống đến trên đầu ta, nổ nát đỉnh đầu, nhảy vào trong cơ thể "

"Mà ánh bình minh hóa thành lưu quang, quanh quẩn ở ta chu vi!"

"Cái này, này địa này mây tía, này Tinh Thần!"

"Đều cùng ta máu tươi, bắp thịt, kinh lạc, phủ tạng, thần hồn, sản sinh cộng hưởng, vì ta cố lên, vì ta ủng hộ!"

"Ta rốt cục thăng lên Luyện Khí kỳ bảy tầng!"

"Ha ha ha ha, có điều đối với người mà nói, cái này cũng là một tin tức xấu, bởi vì chúng ta sự chênh lệch, lại thu nhỏ lại một tí tạo như thế, hay là không tốn thời gian dài ta sẽ vượt qua người!"

"Ngày mai, là được Lôi Đình trại huấn luyện lần thứ nhất cuộc thi vòng loại, một trăm học viên chỉ có thể lưu lại năm mươi "

"Học viên khác, cũng đều ở cực kỳ điên cuồng tu luyện "

"Tuy rằng ta không có tận mắt thấy đến, thế nhưng từ tinh khai mài mòn trình độ liền có thể nhìn ra, không một là dễ đối phó "

"Hơn nữa, thực lực của bọn họ vốn là cao hơn ta ra một bậc, không ít người đều là Luyện Khí kỳ mười tầng trở lên "

"Coi như đại gia điều động tinh khái trình độ như thế, sức chiến đấu tăng cường như thế, bọn họ so với ta càng mạnh mẽ hơn!"

"Muốn lưu lại, chỉ có một con đường liều mạng!"

"Cạch!"

"Cạch cạch!"

Hai đài tinh khái, một đỏ một hắc ở một mảnh khối độc tràn ngập đầm lầy bầu trời nhanh như chớp, rơi vào ác chiến

Linh năng tẩm chấn mãnh liệt đụng vào nhau nổ ra mạnh mẽ sóng trùng kích, vụn vụn chu vi trong vòng trăm thước không khí, tựa như ảo mộng

Bỗng nhiên, theo một tiếng chói tai kim loại xé rách thanh, màu đỏ tinh khái thượng tuôn ra đại đoàn đống lửa, như như điều đứt dây bình thường rơi vào đầm lầy, bắn lên tảng lớn bùn nhão

Lập tức có không ít bảo vệ ở một bên HLV, điều động tinh khái vọt tới, rơi vào trong đầm lầy học viên cứu lên, đưa vào di động thức chữa bệnh đứng ở giữa

"Năm mươi bảy hào thăng!"

"Ba mươi chín hào phụ, đào thải!"

Màu đen tinh khái trung, nhất thời truyền đến một trận hưng phấn rít gào

Đây là Lôi Đình trại huấn luyện lần thứ nhất cuộc thi vòng loại

Một trăm tên học viên, dựa theo năm mươi người đứng đầu cùng sau năm mươi tên, chia làm hai tổ

Do sau năm mươi tên tiến hành rút thăm, tùy cơ lựa chọn năm mươi người đứng đầu trung một vị học viên, từng đôi chém giết, một quyết thắng bại!

Người thắng, có thể tiếp tục ở lại Lôi Đình trong trại huấn luyện, tiếp thu càng tàn khốc hơn huấn luyện, tu tập càng thêm tinh diệu tinh khái điều động thuật

Phụ giả, chỉ có thể bé ngoan cuốn lấy rắc về nhà

Có điều ở về nhà trước, trại huấn luyện vẫn là sẽ căn cứ bọn họ một tháng này biểu hiện, do mạnh mẽ trừ huấn sư, ra cụ một phần tường tận phân tích báo cáo, vạch ra bọn họ sở trường cùng nhược điểm, đồng thời định ra sau này tu luyện phương án

Chỉ là phần này phân tích báo cáo cùng tu luyện phương án, liền giá trị liên thành, đầy đủ trị về đặt đồ học phí

Cái này cũng là Lôi Đình trại huấn luyện có thể sừng sững mấy chục năm không ngã, ở khái sư trong vòng đại danh đỉnh đỉnh, bị vô số người tôn sùng một trong những nguyên nhân

Lòng đất, học viên chuẩn bị trong phòng

Mỗi một tên học viên đang tỷ đấu còn chưa bắt đầu trước, cũng có thể ở một gian tư mật chuẩn bị trong phòng đả tọa, làm nóng người, điều tiết tâm thái

Đương nhiên có thể thông qua màn ánh sáng, thưởng thức những học viên khác đặc sắc biểu hiện

Lý Diệu chính đang chống đỡ

Không phải trên đất, mà là ở trên trần nhà

Hắn như là một con đại thần lẩn, đơn thuần dựa vào mười ngón cùng ngón chân sức mạnh, gắt gao khu trụ trên trần nhà mấy cái tóc tia trả lại hẹp dài khe hở, làm người bình thường căn bản là không có cách tưởng tượng " nghịch hít đất"!

"Tí tí tách tách!"

Mồ hôi như mưa, theo đường nét rõ ràng bắp thịt, hội tụ đến Giao Long bình thường tích lương cốt thượng, lại rơi xuống đất, hình thành một Tiểu Tiểu thủy bạc

"122, 123 "

Lý Diệu làm làm, có chút khó chịu, nhảy xuống, mà thôi đánh lượng, từ bên trong góc tìm tới mấy cái nặng mấy trăm cân tạ tay, thả ở bên hông, lại nhảy lên trần nhà, tiếp tục làm nghịch hít đất

"124, 125 327 431 "

Mao Phong tổng HLV đi tới thì, nhìn thấy là được như vậy một bức tình cảnh

Hắn sửng sốt bán giây, lại yên lặng lùi ra

Hít sâu một hơi, dùng sức xoa nắn một hồi gò má, đầy mặt khiếp sợ đều vò thành quắc mắt nhìn trừng trừng, nghiêng răng nghiêng lợi

Một lần nữa đi vào, hắn lôi kéo giọng rít gào lên:

"Lý Diệu, người cái này —— "

Lý Diệu nhảy xuống, đi tới Mao Phong trước mặt, trừng trừng địa đánh giá hắn, nghiêm túc nói: "Tổng HLV, ta có thể đề cái ý kiến sao?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Cuồng Đến Cực Điểm

Thuần văn tự ở tuyến xem bốn trạm vực danh thủ ky đồng bộ xem xin mời phỏng vấn

Mao Phong sững sờ, giận tím mặt:

"Đề ý kiến?"

"Như người loại tư chất này kém đến cực điểm gia hỏa, luyện một tháng cũng chính là loại này người mới học trình độ, có tư cách gì đề ý kiến?"

"Lập tức liền đến phiên người lên sân khấu giao đấu, đối thủ của người nhưng là một tên cực kỳ mạnh mẽ siêu cấp mãnh nhân, người tuyệt đối sẽ bị hấn không có chút hồi hộp nào địa nghiền ép, cút khỏi Lôi Đình trại huấn luyện!"

"Người còn muốn đề ý kiến gì?"

Lý Diệu mắt diếc tai ngơ, bình tĩnh nói:

"Đây chính là ta nghĩ đề ý kiến —— tổng HLV, sau đó chúng ta có thể hay không ít nói chút rác rưởi thoại, như vậy thật sự rất lãng phí thời gian "

Mao Phong trừng lớn mắt ngươi:

"Cái gì?"

Lý Diệu ôn hòa nhã nhặn địa nói:

"Tổng HLV, nếu như người chăm chú nghiên cứu qua ta tư liệu, liền nên rõ ràng, một tháng trước ta, chỉ là chưa có tiếp xúc qua tinh khái, đối với cái này thần kỳ tân thế giới không biết gì cả mà thôi "

"Ta cũng không phải ngớ ngẩn "

"Vừa bắt đầu ta biểu hiện như thế vụng về, khiến cho người nổi trận lôi đình, nói ta hoàn toàn không có điều động tinh khái thiên phú, ta tin tưởng "

"Thế nhưng, theo ta đối với tinh khái nhận thức sâu sắc thêm, đặc biệt ở quen thuộc các loại tinh khái tính năng sau khi, ta từ từ phát hiện, chính mình lúc trước điều động bộ kia bảy bộ nham xà có chút vấn đề, hơn nữa người sau đó thái độ, là phi thường chi quái lạ "

"Chiều hôm qua, ta đặc biệt từ huấn luyện khoảng cách, rút ra 13y phần hai mươi bốn giây, sắp xếp toàn bộ điểm đáng ngờ, phân tích chỉnh kiện đầu đuôi sự tình "

"Ta kết luận là, có 97 độ khả thi, là ta vừa vào doanh thì, ngay ở trong lúc lơ đãng triển lộ ra phi thường trác việt tinh khái thiên phú, khiến cho người đối với ta nhìn với cặp mắt khác xưa, cho rằng như ta như vậy yêu nghiệt, không thể dùng bình thường phương pháp huấn luyện đến bồi dưỡng "

"Vì lẽ đó người cố ý nhắm vào ta, làm tức giận ta, lợi dụng ta không chịu thua tâm thái, đấu chí kích phát đến đỉnh điểm, lại chuyên môn vì ta định ra một loạt không thể hoàn thành nhiệm vụ, gia tốc ta điên cuồng trưởng thành "

"Kỳ thực ta cũng không có trong miệng người nói kém cỏi như thế, vừa vặn ngược lại, ta phi thường lợi hại, đúng không?"

Mao Phong há hốc mồm, nửa ngày nói không ra lời

Lý Diệu tiếp tục nói:

"Phép khích tướng, vậy cũng là là một loại rất Cổ lão phương thức huấn luyện, ta sớm liền có thể thấy được "

"Nhưng mà, tình cảnh thế giới, thực sự quá hấp dẫn người, ta hận không thể đem mỗi một giây đồng hồ đều đẩy ra vò nát, cẩn thận lĩnh hội tình cảnh ảo diệu "

"Tuy rằng sớm cũng cảm giác được có chút không đúng, nhưng vẫn không nỡ nhín chút thời gian đến được sắp xếp một hồi ngọn nguồn "

"Mãi đến tận ngày hôm qua, ta tính toán một chút "

"Quá khứ ba mươi ngày, người bình quân mỗi ngày đều muốn tìm hoàn toàn ba mươi bảy giây đến đối với ta đại biểu rác rưởi thoải, dùng phép khích tướng đến bốc lên ta đấu chí "

"Này hoàn toàn ba mươi bảy giây, dưới cái nhìn của ta, hoàn toàn là một loại lãng phí "

"Ta đấu chí, không cần kích phát, cũng đã tiêu đến đỉnh điểm "

"Này hoàn toàn ba mươi bảy giây nếu như có thể dùng để huấn luyện, lại có thể nhiều luyện hai cái môn học, đem thực lực của ta, tăng lên vạn phần chi linh điểm linh mảy "

"Vì lẽ đó, ta mới quyết định đem thoải cùng ngài nói rõ ràng "

"Ta cùng người khác là không giống, mời ngài không muốn coi ta là người bình thường tới đối xử, không muốn lãng phí thời gian nữa, tiêu những này vô dụng rác rưởi thoải "

"Thật muốn dẫn dắt ta, liền nhiều hơn nữa sắp xếp một ít độ khó cao hơn, càng thêm điên cuồng, càng thêm biến thái huấn luyện môn học lại

đây, không muốn luôn ngoài miệng nói qua loa cho xong "

"Ta lời nói xong, thật không tiện, nên lên sân khấu, tổng HLV "

Lý Diệu hơi điểm nhẹ đầu, đi ra khỏi phòng

Chỉ để lại ngây người như phỗng Mao Phong, một người lẻ loi ở trong phòng đứng yên thật lâu, gương mặt từ hồng đến tử, từ tử biến thành đen, hắc đến muốn nhỏ xuống mặc đến

"Ầm!"

Mạnh mẽ giậm chân một cái, mặt đất nổ đến nát tan!

"Tiểu tử này, quá ngông cuồng đi!"

Tổng HLV Mao Phong, phát sinh khiếp người gào thét

Hẹp dài hành lang trung, Lý Diệu vừa đi, một bên thông qua tinh não hiểu rõ chính mình rút thăm tuyển ra đến đối thủ

Không thể không nói, hắc vận may thực sự rất tồi tệ, dĩ nhiên đánh vào xếp hạng thứ mười vị số chín học viên

Xếp hạng thứ mười vị học viên, đại thể có nhất định tinh khái điều động kinh nghiệm, không ít người vẫn là các đại viện giáo chiến khái chuyên nghiệp học sinh

Số chín học viên đoàn chính hào, tuy rằng không biết đến từ phương nào, nhưng căn cứ tư liệu biểu hiện, nhưng là một tên Luyện Khí kỳ mười tầng cao thủ

Tinh khái, chỉ có thể tạo được sức chiến đấu tác dụng tăng cường, thực lực bản thân vẫn là người thứ nhất

Đối phương cao hơn chính mình ra ba cái cấp số, dù cho song phương điều động tinh khái trình độ như thế, đối phương cũng sẽ đem mình dễ như ăn cháo địa đánh nổ

Trừ phi, chính mình điều động tinh khái kỹ thuật, là đối phương gặp mấy lần, mới có một đường xa vời cơ hội thắng!

Đối thủ mạnh mẽ, khiến cho Lý Diệu trong con người cầu đầy ý cười

"Rất tốt "

"Đây là ta lần đầu tiên mặc tinh khái, tiến hành thực chiến "

"Có thể có được một tên mạnh mẽ như vậy đối thủ, thực sự là quá hoàn mỹ!"

Lý Diệu vừa muốn, một bên hướng tinh khái nhà kho đi đến

Xếp hạng sau năm mươi vị học viên, kinh nghiệm thượng vị trí thứ năm mươi hơi hơi khiếm khuyết một ít, vì bảo đảm cuộc thi vòng loại công bằng, bọn họ có thể chờ đợi vị trí thứ năm mươi học viên lựa chọn kĩ càng tinh khái sau khi, lại tiến hành độ công kích lựa chọn, lấy này hơi hơi bù đắp một hồi chênh lệch giữa hai bên

Rất nhanh, tinh não thượng cho thấy số chín lựa chọn —— lôi phủ chiến khái!

Lôi phủ chiến khái là một loại siêu trọng hình tinh khái, cao 2 65 mét, toàn nhiều 13 21 tấn, là trại huấn luyện cung cấp hết thầy cấp thấp tinh khái trung, hình thể khổng lồ nhất, phân lượng nặng nề nhất một khoản chiến khái

Đương nhiên, hỏa lực nhất là hung hãn

Vai tổ ong thức phi kiểm hệ thống trung, chở khách 360 chi loại nhỏ phi kiểm, mà hai tay rìa ngoài cùng với hai chân rìa ngoài bốn chuôi sấm sét chiến phủ, càng là có thể phát ra không gì sánh kịp lực phá hoại

Lôi phủ chiến khái, là bắp thịt cự Hán yêu nhất, chỉ cần sức mạnh đầy đủ, tuyệt đối là một đài sẽ chính mình bước đi huyết nhục cối xay!

"Xem ra, số chín là một tên đi sức mạnh con đường đại hán vạm vỡ!"

"Luyện Khí kỳ mười tầng đại hán vạm vỡ, lại mặc vào lôi phủ chiến khái, ngấm lại đều khiến người tê cả da đầu!"

"Đến tột cùng nên lựa chọn một đài ra sao chiến khái, mới có thể cùng hãn đối kháng đây?"

Lý Diệu khuôn mặt, từ từ bao phủ lên một tầng hỗn hợp điên cuồng, si mê, say mê cùng nét mặt hưng phấn

Vừa giống như là muốn đi cùng bạn gái hẹn hò thiếu niên, vừa giống như là chuẩn bị đi báo thù giết cha thích khách, như là ở hắc ám rừng rậm nơi sâu xa, chết nhìn chòng chọc con mồi rần động, càng như là đối mặt một hoàn toàn mới game, chính đang hết sức chăm chú tìm tòi quy tắc trẻ con

Rất nhanh, hai mắt của hãn bắt đầu lóe sáng

Thiếu niên đem bạn gái nhào lên trên giường, thích khách từ xà nhà thượng nhảy xuống, rần động thử rằng nọc nhảm phía con mồi, trẻ con rốt cuộc tìm được công phá cửa ải bí quyết, phát sinh cảm động mỉm cười

Lý Diệu không chút do dự mà chọn xong một đài chiến khái, sau lưng nổ ra thật dài vĩ diễm, hướng về giao đấu tràng bay đi

Không ít học viên đều đang chăm chú trận này cuộc thi vòng loại

Đặc biệt đã quyết ra thắng bại học viên, càng là không muốn buông tha cơ hội thật tốt, đều tụ tập cùng nhau, thông qua màn ánh sáng quan sát trực tiếp

Bọn họ đều là đến xem số chín

Ngoại trừ Lý Diệu ở ngoài chín mươi chín tên học viên, tuy rằng đều đi theo không giống HLV học tập, nhưng tình cờ vẫn là hội tụ tập cùng nhau tập huấn, đối với lẫn nhau thực lực có biết một, hai

Vị này số chín học viên đoan chính hào, nhưng là hết thầy học viên trung số một số hai mãnh nhân

Bản thân tư chất liền tương đương xuất sắc, tu luyện lên càng là cực kỳ điên cuồng, thường thường có người nhìn thấy hắn nửa đêm nhất lưỡng điểm chung trả lại ở thêm luyện

Càng có một lần, ở trong khi huấn luyện xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không cẩn thận bẻ gãy bốn cái xương sườn, hắn nhưng chỉ là đi chữa bệnh trạm hơi thêm trị liệu, dán lên giảm đau phù, sẽ trở lại lại tu luyện từ đầu

Không những huấn luyện lượng một chút đều không ít, thậm chí còn tự chủ trương địa thêm vào 20 lượng, bảo là muốn đem đi chữa bệnh thời gian đứng cho bù đắp lại, thực làm hung hãn tới cực điểm

Bởi vậy, ở trong trại huấn luyện, đại gia đều đem này số chín học viên đoan chính hào, xưng là "Người sắt"!

Ở lực lượng hình khái sư trung, thực lực của hắn là số một số hai, mặc vào lôi phủ chiến khái như vậy siêu trọng hình tinh khái sau khi, thậm chí ngay cả long ngàn thág cùng vùng quê thạch cũng không dám khinh thường hắn, muốn nhắc lên hoàn toàn tinh thần đến toàn lực ứng phó

Loại này mãnh nhân cuộc thi vòng loại, đương nhiên phải cố gắng quan sát

Tiếc nuôi duy nhất là, đối thủ của hãn thực sự quá yếu

Lý Diệu ở lần thứ nhất kiểm tra trung biểu hiện, không ít người ký ức chưa phai

Này quân sau đó liền mai danh ẩn tích, chưa bao giờ ở đại gia xuất hiện trước mặt quá

Nghe nói là tư chất thực sự quá kém, không thể không tiếp thu đặc biệt làm riêng cơ sở tính huấn luyện

Như vậy một newbie, e sợ bị "Người sắt" một quyền liền đánh nổ, căn bản bày ra không ra "Người sắt" phong thái

Nhưng cũng có người đưa ra không giống ý kiến

Lý Diệu thực lực tuy rằng kém cỏi, nhưng tốc độ của hãn vẫn là cho tất cả mọi người lưu lại ấn tượng sâu sắc

Nếu như một tháng này, hãn thật sự học được một chút cơ sở điều động kỹ xảo, có thể phát huy ra ổn định tốc độ, lại lựa chọn một loại tốc độ hình tinh khải, vẫn rất có hi vọng cùng "Người sắt" độ sức một trận

Dù sao, làm một đài siêu trọng hình tinh khải, lời phủ chiến khải ở trên tốc độ trời sinh liền tồn tại thế yếu

Nếu như Lý Diệu xa xa vòng quanh, sống thêm mấy phút vẫn không có vấn đề

Liền, mọi người nghị luận tiêu điểm, liền từ từ đã biến thành Lý Diệu đến tột cùng có thể ở "Người sắt" đánh túi bụi chi dưới sinh tồn mấy phút

Rất nhanh, số chín đối với một trăm hào, người sắt đối với newbie cuộc thi vòng loại, chính thức bắt đầu!

Ở ngoài doanh có được tám khối hoàn cảnh khác nhau giao đấu tràng, cuộc thi vòng loại là chọn dùng rút thăm phương thức, tùy cơ quyết định sân bãi

Mà Lý Diệu lần này vẫn cứ vận khí không tốt, đánh vào "Sa mạc" chiến trường

Bao la bát ngát sa mạc, hào không nửa điểm nhi che chắn, cũng không có quá mức địa hình phức tạp có thể lợi dụng, hoàn toàn là tối gọn gàng dứt khoát sức chiến đấu so đấu!

Làm hai đài tinh khái bay vào chiến trường, chậm rãi hạ xuống ở trong sa mạc, nhắc lên bay múa đầy trời cát bụi thì, hết thầy khán giả toàn đều thất kinh, hít vào một ngụm khí lạnh

Bọn họ đều cho rằng, Lý Diệu triệt để tuyệt vọng, lựa chọn từ bỏ

"Lôi phủ! Hai đài lôi phủ!"

"Tay mơ này dĩ nhiên lựa chọn một đài lôi phủ chiến khái!"

"Hắn có phải là điên rồi a, rõ ràng am hiểu nhất chính là tốc độ, nhưng lựa chọn một đài di động chậm chậm, vừa nhanh vừa mạnh siêu trọng hình tinh khái, đem chính mình duy nhất ưu thế đều từ bỏ rơi mất!"

"Lẽ nào hắn muốn cùng người sắt đoan chính hào, hợp lực lượng?"

Ở mọi người kinh ngạc đến cực điểm ánh mắt nhìn kỹ, hai đài lôi phủ chiến khái tất cả đều linh năng vận chuyển tới cực hạn, tỏa ra bảy màu lộ ra ánh sáng, như hai đám bão cát, hướng về lẫn nhau trùng va tới

Lôi phủ chiến lôi phủ, siêu trọng hình đối với siêu trọng hình, sắt thép cùng huyết nhục tranh tài, động một cái liền bùng nổ!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Sắt Thép Đối Với Sắt Thép!

"Xì xì xì xì!"

Làm hủy diệt khúc nhạc dạo, số chín điều động lôi phủ chiến khai trên bả vai, hai cổ tổ ong thức kiếm nang hoàn toàn mở ra, mấy chục đạo màu tím nhạt quang điểm dâng trào ra, phát sinh chói tai tiếng rít, hồ đan xen lẫn nhau, hình thành một đạo gió thổi không lọt lưới tử vong, hướng Lý Diệu húc đầu nấp nã địa đánh tới

Phi kiếm công kích!

Lôi phủ chiến khai mang theo 360 chi loại nhỏ phi kiếm, tất cả đều đều khắc mạnh mẽ sấm sét hệ phù trận, bên trong chất chứa hung hăng hệ sét tinh thạch

Bởi vì là đều là một lần sử dụng, không cần cân nhắc thu về vấn đề, vì lẽ đó có thể không kiêng kị mà lực phá hoại tăng lên tới cực hạn

Một khi sinh mệnh mục tiêu, sẽ thả ra sấm vang chớp giạt giống như Uy Lực, làm nhiều viên phi kiếm đồng thời sinh mệnh mục tiêu thì, lẫn nhau trong lúc đó Thiểm Điện trả lại có thể chồng chất, lực phá hoại tiến một bước tăng cường

Coi như là yêu tướng cấp bậc đối thủ, đều có khả năng lập tức xé nát!

Hiện tại là thi đấu, hết thấy tính chất công kích pháp bảo đều bố trí cấm chế, lực sát thương hạ thấp 1/10

Hơn nữa ở tình trong đầu giả thiết đặc biệt địch ta phân biệt thần niệm, một khi dự phán đến trí mạng công kích, sẽ đúng lúc đình chỉ động tác

Dù vậy, mấy mươi thanh phi kiếm chen lẫn keng keng vang vọng hồ quang, lấy xé nát tất cả khí thể đập tới thì, vẫn là khiến Lý Diệu trái tim co rút lại đến cực hạn

Chợt, càng càng mạnh mẽ địa nhảy lên lên!

"Đến hay lắm!"

"Đây chính là ta muốn chiến đấu, đây chính là ta muốn tất cả!"

Điên cuồng đến cực điểm hăn, dĩ nhiên không có làm ra nửa điểm thoái nhượng cùng lảng tránh tư thái, trái lại tăng nhanh bước chân, sau lưng động lực phù trận tỏa ra hào quang rực rỡ, tốc độ lại tăng lên một nấc thang, đón phi kiếm quần, vọt tới!

"Dụ kiếm trùng, phát động!"

"Phốc phốc phốc phốc!"

Lý Diệu lôi phủ chiến khải sau lưng, xương bả vai hai bên, hai khối thiết giáp mở ra, từ trung phi ra hơn trăm đầu lòe lòe tỏa sáng, như đom đóm bình thường loại nhỏ con rồi thú

Quanh quần ở quanh người hăn tỏa ra ánh sáng lung linh, lăm ta lăm tăm

Làm mấy mươi thanh phi kiếm gào thét mà khi đến, những này dụ kiếm trùng nhưng là phát sinh quỷ dị rít gào, giải tán lập tức hướng về bốn phương tám hướng chạy trốn

Mấy mươi thanh phi kiếm mũi kiếm, nhất thời mãnh chiến!

Trong đó hơn ba mươi chuỗi phi kiếm, đều bị dụ kiếm trùng thả ra ngoài sóng linh lực quấy rầy, lầm tưởng dụ kiếm trùng là sự công kích của bọn họ mục tiêu, dồn dập một lần nữa khóa chặt hướng về dụ kiếm trùng nhào tới

Dụ kiếm trùng như hãn không sợ chết dũng sĩ, thay đổi phương hướng, mạnh mẽ va vào, nhất thời gọi ra một đoàn đoàn tia chớp hình cầu, dường như mấy chục đóa màu tím hoa sen, ở trên sa mạc không từ từ tỏa ra

Còn lại hơn hai mươi chuỗi phi kiếm, không có bị quấy rầy, tiếp tục hướng về Lý Diệu bảo tấp đột tiến, trong nháy mắt đi tới hãn ngay dưới mắt

Lý Diệu đều có thể cực kỳ thấy rõ, những này phi kiếm xé rách không khí dập dờn ra đạo đạo sóng gợn

Trong nháy mắt, hãn liền bị hồ quang quán chặt lại!

Hết thấy phi kiếm công kích phù trận đều bị triệt để kích phát, sóng trùng kích nhắc lên cao mấy chục mét sa lãng, dường như một con màu vàng cự thú, hãn một cái nuốt xuống!

Cự thú trong bụng, Lý Diệu một tháng qua khổ tu thành quả phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn

Hãn cũng không có linh năng tẩm chấn hoàn toàn mở ra

Làm như vậy quá tiêu hao linh năng, hơn nữa sẽ ảnh hưởng cảm tri cùng nhanh nhẹn

Hãn chỉ là linh năng tẩm chấn lấy tiêu chuẩn thấp nhất kích phát, ở quanh thân mỏng manh địa bao trùm một tầng ánh sáng màu đỏ sậm

Sau đó liền điều động nặng mười mấy tấn siêu trọng hình tinh khai, dùng tốc độ khó mà tin nổi cùng nhanh nhẹn, tiến hành siêu phạm vi nhỏ

động cơ

Hết thầy phi kiếm công kích quỹ tích đều bị hắt nhìn ra rõ rõ ràng ràng, mà tinh não phân tích ra hơn vạn hạng số liệu, cũng đều ở hắt trong não vực hội tụ thành hợp lý nhất né tránh phương án

Trong nháy mắt, lôi phủ chiến khái kéo dài ra hơn trăm đạo tàn ảnh trở nên mơ hồ lên

Lại như là một đầu đại tượng, ở bão táp trung uyển chuyển nhảy múa

Hết thầy phi kiếm đều hiểm chi lại hiểm địa sượt qua người

Có mấy chuôi phi kiếm rõ ràng đã oanh đến lôi phủ chiến khái trên, nhưng bởi vì vi diệu góc độ cùng phương hướng, lại bị mạnh mẽ bắn ra ngoài, chỉ là phí công ở bên cạnh hắt, thả ra từng đường hồ quang phẳng phất là Lý Diệu mặc vào một cái chói mắt tiến công chớp nhoáng khái

"Ầm!"

Lý Diệu lao ra sa lãng

"Lại!"

Hết thầy khán giả đều phát sinh kinh ngạc thán phục thanh

Lý Diệu lôi phủ chiến khái, nhìn như vết thương đầy rẫy, trên dưới quanh người đều che kín nhìn thấy mà giật mình nổ tung cùng điện giật dấu vết

Thế nhưng người tinh tường nhìn xem liền biết, đều là nhẹ nhàng nhất quát sát, cũng không có bị nửa điểm vết thương trí mạng

"Vận may tốt như vậy?"

Không ít người đều có chút bất ngờ, còn tưởng rằng Lý Diệu sẽ bị này một trận bắn chum liên tục tiếp làm ngã xuống đây!

Có điều, lôi phủ chiến khái vốn là không phải lấy phi kiếm công kích mà xưng xa chiến hình tinh khái

Phần lớn thời điểm, phi kiếm công kích chỉ là vì kiềm chế lại đối thủ, cố gắng là thu nhỏ lại đối thủ phạm vi hoạt động, bù đắp lôi phủ chiến khái tốc độ chậm khuyết điểm, để nó dựa vào đi thôi

Một khi bị lôi phủ chiến khái gần người, đối thủ liền xong đời!

Quả nhiên, số chín cũng không có bởi vì đợt công kích thứ nhất thất bại mà thất vọng

Hắn đều đầu vào đấy địa nổ ra làn sóng thứ hai, làn sóng thứ ba phi kiếm công kích

Cứ việc mỗi một đợt công kích đều bị Lý Diệu hoàn mỹ tránh ra, nhưng khoảng cách của song phương trong lúc vô tình rút ngắn

Chiến trường quyền chủ đạo tựa hồ vững vàng nằm ở số chín trong tay, hắn lợi dụng không gián đoạn phi kiếm công kích, Lý Diệu ép về phía hắn dự thiết chiến trường

Trong lúc, Lý Diệu từng phát động quá hai làn sóng phản kích, thả ra phi kiếm của chính mình

Số chín căn bản thêm đều chẳng muốn thêm

Hắn là Luyện Khí kỳ mười tầng, hơn nữa lôi phủ chiến khái tăng cường, đủ để nổ ra thâm hậu cực kỳ linh năng tầm chắn, mạnh mẽ gánh vác hết thủy phi kiếm oanh tạc

Lại như là hơn một tháng trước, Lý Diệu ở đẳng kí luyện khí sư cuộc thi trung, dùng vượt qua đối thủ một trọng lượng cấp lang chu, hoàn toàn không thấy Lang Vương tấn công từ xa

Chỉ có điều lần này, nhân vật phát sinh nghịch chuyển

Đối thủ trọng tải càng to lớn hơn, sức mạnh càng mạnh hơn, linh năng càng chất phác!

Rất nhanh, ở tạt phong sậu vũ giống như phi kiếm đối công trung, khoảng cách giữa hai người đã thu nhỏ lại đến một trong vòng trăm thước

Này đã là lời phủ chiến khái nỗ lực khoảng cách

Số chín nổi giận gầm lên một tiếng, kiếm trong túi còn sót lại hết thấy phi kiếm hết thấy bắn ra ngoài, sau đó hai chân một đòn nặng nề, bàn chân phía dưới động lực phù trận phảng phất đã biến thành hai đám cháy hừng hực mặt trời nhỏ, thả ra vô cùng vô tận quang cùng nhiệt, khiến cho hần bùng nổ ra mạnh mẽ vô cùng tốc độ, như một hàng nhanh như chớp siêu cao tốc tinh quỹ đoàn tàu, hướng Lý Diệu mạnh mẽ trùng điệp tới!

Lý Diệu dụ kiếm trùng tất cả đều phóng thích xong, đối mặt hơn trăm chuôi phi kiếm dày đặc công kích, chỉ có thể lựa chọn hướng về bên cạnh di động với tốc độ cao đối với dày đặc kiếm trận tiến hành lôi kéo, nỗ lực kéo dài một cái khe

Tất cả những thứ này, đều ở số chín tính toán bên trong

"Ầm!"

Hai con sắt thép cự thú, mạnh mẽ đụng vào nhau Lý Diệu bay lên cao cao, mỏng manh linh năng tấm chắn trong nháy mắt vụn vỡ

"Tốt a hung tàn va chạm!"

Không ít khán giả đều nhìn ra tê cả da đầu

Số chín sức mạnh ở hết thầy học viên trung đô là số một số hai, này va chạm, phảng phất làm bọn họ cũng nghe được trong cơ thể mình, xương cốt nổ tung âm thanh

Số chín nhưng không có nửa điểm nhi ngừng tay ý tứ

Hắn là hung hãn nhất chiến đấu cuồng nhân căn bản không để ý chính mình đối thủ là ai

Newbie được, cao thủ cũng được

Luyện Khí kỳ một tầng được, nguyên anh lão quái cũng được

Hắn chiến pháp, đều là giống nhau

Dùng hết khả năng, thiêu đốt thần hồn, lấy quyết chí tiến lên tư thái, nghiền ép lên đi!

Số chín lần thứ hai giẫm địa, sóng trùng kích sa mạc thổi ra một vòng một vòng gợn sóng, như một viên thiên thạch mạnh mẽ va chạm mặt đất, hắn nhờ vào đó một lần nữa gia tốc đuổi theo trả lại ở giữa không trung Lý Diệu

"Bạch!"

Số chín đùi phải thượng điện từ chiến phủ, tuôn ra một chùm chói mắt hồ quang, sinh mệnh Lý Diệu ngược giáp!

Đây chỉ là bắt đầu

Số chín hai tay hai chân thượng bốn chuôi điện từ chiến phủ, lại như là dã thú bốn viên răng nanh, một cái mạnh mẽ cắn vào Lý Diệu liền không buông tha, nhấc lên một hồi hung hãn tuyệt luân điện từ bão táp, từ giữa

không trung mạnh mẽ đánh tới trên đất, ở trong sa mạc nổ ra một đạo loại nhỏ lốc xoáy!

"Một trăm hào triệt để xong "

"Nếu như vừa bắt đầu có thể lựa chọn một đài tốc độ hình tinh khải, hay là còn có thể cùng số chín độ sức chốc lát "

"Nhưng là hãn kê là muốn tuyển chọn một đài siêu trọng hình tinh khải, còn tưởng rằng có thể cùng 'Người sắt' đối kháng sao? Thực sự thật quá ngu xuẩn!"

Bay lượn khắp trời cát bụi che đầy ở tinh mắt tầm mắt mọi người không cách nào nhìn rõ ràng lốc xoáy trung đối kháng

Có điều mọi người đều biết, thi đấu ở mấy giây sau khi kết thúc

Không, căn bản không phải thi đấu

Mà là nghiêng về một phía tàn sát

Chỉ có cát bụi bên trong hai người cũng không như thế muốn

Số chín càng đánh càng tâm lương, càng công kích càng tê cả da đầu

Cứ việc hãn một lần lại một lần bắn trúng đối thủ nhưng chiến phủ tạng lại trở về vì diệu xúc cảm, nhưng hoàn toàn không có bình thường bắn trúng mục tiêu, linh năng tuôn trào ra, thoải mái tràn trề thoải mái

Ngược lại như là bổ trúng một mảnh đầm lầy, một đoàn bùn nhão, một khối ngưng giao

Linh năng như đá chìm đáy biển tan thành mây khói, căn bản không có nửa điểm nhi tặng lại

Phảng phất đối thủ của hắn cũng không phải người, mà là một vệt yên, một cái quỷ, một du hồn!

"Gào gào gào gào!"

Rõ ràng tình cảnh thượng chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, số chín trong lòng nhưng càng ngày càng không vững vàng, phát sinh như dã thú gào thét, bốn cái điện từ chiến phủ đầu đá lung tung, trên dưới tung bay, nổ đến đối thủ vụn vụn, một khối lại một mảnh đất thiết giáp cùng cấu kiện đầy trời bay loạn

Ở thùng trăm ngàn lỗ tinh khải trung, Lý Diệu yên lặng chịu đựng, liên lông mày đều không động đậy

Người bên ngoài xem ra không thể chịu đựng đánh túi bụi, dưới cái nhìn của hắn có điều là năm lông chim nọ ngựa bình thường

Mỗi một giây đồng hồ, hắn cũng có tiến hành mấy chục lần siêu phạm vi nhỏ động cơ, ở số chín búa lớn bổ trúng chính mình trước, hiểm chi lại hiểm địa tránh ra, hoặc là để lưỡi búa cùng mình thiết giáp trong lúc đó, hình thành vi diệu góc độ, khiến cho lưỡi búa chênh lệch sát qua đi, từ viên hình cung trên trang giáp văng ra

Một bên né tránh, vừa quan sát sự công kích của đối thủ con đường, tổng kết đối thủ chiến thuật phong cách, theo thói quen động tác, cùng với những này phong cách, nhược điểm bạo lộ ra trí mạng thiếu hụt

Chợt, đầu óc của hắn trung, hiện ra hàng ngàn tấm kết cấu Đồ

Lôi phủ chiến khải kết cấu cùng nhược điểm, tất cả nằm trong lòng bàn tay

"Sức mạnh của đối thủ lớn hơn so với ta, lực bộc phát mạnh hơn ta, linh năng so với ta chất phác, điều động tinh khải kỹ xảo không thể so ta kém

bao nhiêu "

"Muốn thủ thắng, chỉ có mạo hiểm!"

Lý Diệu Nhân mâu nơi sâu xa, ngàn vạn quang điểm lấp loé, hội tụ thành một vết trí mạng phong mang!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Trí Mạng Khe Hở

Hắn phạm vi nhỏ động cơ, trong nháy mắt lại tăng lên một cấp số, khắp toàn thân mỗi một nơi vị trí, hầu như đều kéo dài ra có vài nhàn nhạt tàn ảnh

Lại như là trong nước rõ ràng hình chiếu, ở tập trung vào một cục đá xoắn nát sau khi, trở nên khó bề phân biệt

"Bạch!"

Lý Diệu từ số chín tạt phong sậu vũ giống như hung mãnh thế tiến công trung tránh ra, thân hình lóe lên, lại như là một cái hoạt không lưu tay cá chạch, cực kỳ mềm mại địa về phía sau lao đi

Nếu không có số chín tận mắt nhìn thấy, hẳn căn bản là không có cách tin tưởng có người có thể siêu trọng hình tinh khái điều động đến như là loại nhẹ tinh khái như thể linh hoạt

không chờ số chín từ kinh ngạc trung phục hồi tinh thần lại, Lý Diệu phát động phản kích!

Trên bả vai hai cổ kiếm nang hoàn toàn mở ra, dường như mãnh thú mở ra che kín răng nanh cái miệng lớn như chậu máu, toàn bộ phi kiếm trong nháy mắt dốc túi mà ra, mạnh mẽ đánh về

Số chín chu vi!

Số chín lạnh rên một tiếng, thả ra toàn bộ dụ kiếm trùng, đồng thời linh năng tấm chắn mở ra đến cực hạn

Hắn linh năng xa xa Lý Diệu càng thêm chất phác, có thể không kiêng kị mà chọn dùng loại này gần như vô lại đấu pháp

Nhưng mà, phi kiếm vừa không có bị dụ kiếm trùng quấy nhiễu, không có bắn trúng hắn linh năng tấm chắn, mà là trốn vào chung quanh hắn trong sa mạc, mạnh mẽ nổ tung, nhắc lên một đoàn loại nhỏ bão cát, vừa nảy lốc xoáy càng thêm mãnh liệt!

Số chín phần lớn tinh mắt đều bị che đậy, căn bản quét hình không ra chu vi phát sinh tất cả

Bên tai tất cả đều là vù vù bão cát thanh, hoàn toàn che kín rồi động tĩnh của kẻ địch

Bỗng nhiên ——

Một trận kinh phong phả vào mặt, lại như là một con nham hiểm cự thú từ trong sa mạc một nhảy ra, lao thẳng tới cổ của hắn mạch máu

Số chín thậm chí có thể cảm nhận được mạch máu trung truyền đến kim đâm bình thường đâm nhói

"Đây chính là kế hoạch của người?"

Số chín khẽ mỉm cười, cánh tay phải giơ lên, lập tức truyền đến "Ầm" một tiếng vang thật lớn, tuôn ra đại đoàn điện đóm lửa

Nhưng là một thanh điện từ chiến phủ bay lên cao cao, xa xa quăng đến phía sau tà xuyên ở trong sa mạc

"Dùng cuồng sa đến nhiều loạn ta ngũ giác, sau đó dùng phi phủ phát động một đòn trí mạng, kế hoạch ngược lại không tệ, nhưng nào có như thế

dễ dàng!"

Lôi phủ chiến khải tay chân thương bốn cây chiến phủ (búa), chọn dùng có thể trút bỏ thức kết cấu, ở thời khắc mấu chốt có thể bay ra hại người, Uy Lực phi kiếm càng hơn một bậc

Số chín thiên phú dị bẩm, hình thể khô vôi, tiến vào trại huấn luyện tới nay, vẫn lựa chọn lôi phủ chiến khải làm vì chính mình chuyên dụng tinh khải, làm sao có thể có không biết này?

Hắn đã sớm tính toán đến, đây là Lý Diệu duy nhất cơ hội thắng!

"Bạch! Bạch!"

Lại là hai thanh phi phủ từ cát vàng trung đập vào mặt mà tới, số chín không thềm nhìn, hai tay đan xen thành hai đạo bóng mờ trực tiếp khải mở, đồng thời một đột thứ, trong nháy mắt lao ra hơn ba mươi mét

"Năm lấy người!"

Tuy rằng thị giác cùng thính giác đều bị nhiễu loạn, nhưng số chín linh tia nhưng là mười phân rõ ràng địa nhận biết được một mơ mơ hồ hồ bóng người

Đối thủ tựa hồ không dự liệu được hắn sẽ nhanh như thế áp sát, chính đang luống cuống tay chân địa vung vẩy cuối cùng một thanh điện từ chiến phủ

Số chín rít gào một tiếng, dụng hết toàn lực mạnh mẽ đâm đến, đối thủ va bay ra ngoài mười mấy mét đồng thời, cuối cùng một thanh phi phủ tuột tay mà ra

"Bốn chuôi điện từ chiến phủ đều rơi vào khoảng không loại nhỏ phi kiếm bắn cái không còn một mống, người chỉ có thể mặc cho ta xâu xé!"

Số chín kêu quái dị liên tục đi sau mà đến trước, bốn chuôi điện từ chiến phủ tạo thành xé nát tất cả sắt thép cối xay, Lý Diệu hoàn toàn bao phủ trong đó

"Kèn kệt kèn kệt!"

Lý Diệu toàn không còn sức đánh trả, tinh khái mảnh vỡ bay múa đầy trời, bị số chín sách đến liếng xiếng, vô cùng thâm hiểm

Hắn tựa hồ không chống đỡ nổi hai đầu gối mềm nhũn, cả người hướng về trên đất ngã chống vó

Số chín liều mạng, chiến phủ cao cao vung lên, hướng hắn đỉnh đầu hung hăng bổ tới

Tất cả im bật đi

Bụi bậm lắng xuống, ở tà dương cùng cát vàng trong lúc đó hai đài tinh khái không nhúc nhích, dường như một bộ tuyệt mỹ hình ảnh

Lý Diệu điều động lôi phủ chiến khái, thực làm bị băm thành tám mảnh, khắp toàn thân không có một khối hoàn hảo không chút tổn hại thiết giáp

Không ít địa phương đều lộ ra ra da dẻ, liền ngay cả mũ giáp đều bị lột bỏ nửa cái, ra bên ngoài "Bùm bùm" địa bắn nhanh cháy hoa

Số chín điều động lôi phủ chiến khái, ngoại trừ nhiễm phải vài sợi bão cát ở ngoài, nhưng là hoàn hảo không chút tổn hại, không có nửa điểm nhivết thương, chỉ có

Bên trái dưới sườn, xuyên thủng một Tiểu Tiểu lỗ thủng

"Người sắt thẳng, đem cái kia newbie đánh thật hay lắm!"

"Liên đầu đều tước mất nửa cái, ai da da, có muốn hay không như thế hung hãn, thực làm là ngược đãi, chà đạp, tàn sát!"

"Này 'Người sắt' Chu Chính Hào, thật không hổ là trong trại huấn luyện đệ nhất hào mãnh nam, ngay cả mặt mũi đối với một tay mơ, đều không chút lưu tình, nổ ra toàn bộ thực lực!"

"Nhưng là, hãn tại sao không nhúc nhích?"

Không ít học viên, đều bị số chín cường hãn cùng Lý Diệu thâm trầm chấn động, nghị luận sôi nổi

Chỉ chốc lát sau, số chín động

Hầu như hoàn hảo không chút tổn hại tinh khí, đang khe khẽ run rẩy một hồi sau khi, chậm rãi nghiêng

Đầu tiên là quỳ một gối xuống ở địa, tay phải vô lực giơ lên, muốn lại chém Lý Diệu một lưỡi búa

Sau đó "Rầm" một tiếng, cả người hướng về mặt bên phiên đến, ngã chổng vó lên trời địa nằm trên đất

"Phốc!"

Tinh khí trung số chín, bị bắn ra ngoài, xa xa để qua mềm mại trong sa mạc

"Một trăm hào, thắng lợi!"

"Số chín, thất bại, đào thải!"

Làm lãnh khốc vô tình âm thanh từ bùa truyền âm trong trận nhàn nhạt truyền đến thì, hết thầy học viên đều khiếp sợ tới cực điểm, cổ họng bên

trong cũng giống như là lấp lầy một khối đá lớn, liền "Tại sao" ba chữ đều không nói ra được

Liền ngay cả một mực yên lặng mặc quan tâm, không có một chút nào tâm tình chấp chờn Long Thiên Nguyệt, đều từ chỗ ngồi nhảy lên một cái, trong mắt phóng ra thần thái khác thường

đã từng đã cười nhạo Lý Diệu vùng quê thạch, càng là dùng sức bức tóc, nháo không rõ ràng Lý Diệu cái này tay mơ, đến tột cùng là làm sao thắng

Cuốn cuộn cát vàng trung, số chín học viên, "Người sắt" Chu Chính Hào, thẳng tắp mà ngồi xuống chờ ra

Ánh mắt nghi hoặc, tựa hồ muốn bắn thủng đối diện tinh khải, đem đối thủ bắt tới để hỏi cho rõ

"Xoạt "

Đối diện tinh khải như hoa sen giống như chậm rãi tỏa ra, Lý Diệu kiệt sức địa nhào đi ra, loạng choạ loạng choạng đi mấy bước, ở Chu Chính Hào bên người một con ngựa chổng vó

Môi khô khốc làm nổi lên một vết độ cong, trùng hắc nở nụ cười

Chu Chính Hào đọc ra nụ cười này ý tứ

Đó là đối thủ, đang vì vừa nãy thoải mái tràn trề chiến đấu, hướng về hắc biểu thị kính ý

Chu Chính Hào năm nay hai mươi tám tuổi, thân cao hai thước một mười, thể trọng 175 kg mặt chữ quốc, râu quai nón, là một trăm phần trăm không hơn không kém tu luyện cuồng nhân

Đối thủ tôn kính hoặc khinh bỉ, đối với hắc không có bất kỳ ý nghĩa gì

Hắn chỉ muốn biết rõ, chính mình đến tột cùng là tại sao thua

"Tại sao?"

Hắn dùng gần như khẩn cầu mục chỉ nhìn Lý Diệu, "Ta rõ ràng đem người sách đến liếng xiềng liền đầu đều tước mất nửa cái, tại sao người vẫn có thể phát động công kích?"

"Lôi phủ chiến khái cũng không phải một loại toàn mới luyện chế siêu trọng hình tinh khái, mà là ở hạng nặng tinh khái 'Lôi đao chiến khái' cơ sở thượng, thêm xếp vào các loại công phòng mô khối, mà luyện chế ra đến diễn thân loại, kỳ chủ thể dàn giáo, vẫn là chọn dùng cùng lôi đao chiến khái như thế kết cấu "

Lý Diệu bị đối thủ nóng rực ánh mắt đánh động

Này ánh mắt, cùng hắn điên cuồng tu luyện thì, hầu như giống như đúc

Hắn chăm chú giải thích:

"Người dỡ xuống có điều là lôi phủ chiến khái phần mềm hack các loại công phòng mô khối, hơn nữa thiết giáp mà thôi, cũng không có thương hại đến chủ thể dàn giáo "

"Cho tới đầu, xác thực là bị người lột bỏ nửa cái, đánh mất phần lớn tinh mắt cùng với trình trắc loại pháp bảo "

"Có điều lôi phủ chiến khái chủ khống tinh não, là thiết kế ở đầu nửa phần sau phân, chỉ là bị người lột bỏ một tầng xác ngoài, cũng không có ảnh hưởng tính toán lực phát huy vẫn là có thể miễn cưỡng vận chuyển "

Chu Chính Hào trầm mặc nửa ngày, cắn răng hỏi:

"Coi như ta không có làm thiệt người nhưng là, người làm sao có khả năng lập tức liền đem ta thuấn sát?"

"Đây chính là lỗi phủ chiến khả thiết kế thiếu hụt, hoặc là nói là vốn sinh ra đã kém cỏi "

Lý Diệu nói, "Bởi vì là lỗi phủ chiến khả thêm treo quá nhiều công phòng mô khối, ở mô khối trong lúc đó nổi liền thượng liền làm đến không phải rất hoàn mỹ, bên trái chệch dưới nách vị trí tồn tại một đạo phi thường nhỏ bé khe hở "

"Cái khe này, có thể mở rộng khả sư cánh tay phạm vi hoạt động, điện từ chiến phủ Uy Lực tăng lên tới cực hạn "

"Hơn nữa nói như vậy, bên trái dưới nách, là một rất khó công kích được vị trí "

"Này điều khe hở tóc tia còn nhỏ hơn, ở trong chiến đấu kịch liệt, hầu như là không cách nào bắt giữ, đối với tăng lên phạm vi công kích tác dụng lại rất lớn, vì lẽ đó luyện chế lỗi phủ chiến khả khả tượng bên trái bên phải cân nhắc sau khi, vẫn là bảo lưu lại "

"Ta vẫn đang quan sát sự công kích của người đường bộ cùng quen thuộc, phân tích người đến tột cùng ở một loại nào công kích tư thái, mới sẽ bộc lộ ra này điều khe hở, sau đó lại biến hóa 13 trông phòng ngự tư thái, cuối cùng dùng đầu làm mồi nhử, mới để người cao cao vung lên chiến phủ, bộc lộ ra này điều khe hở "

Chu Chính Hào không nhịn được nói:

"Coi như bị người tìm tới này điều khe hở, nhưng là người điện từ chiến phủ cùng phi kiểm tất cả đều đánh ra ngoài, làm sao có khả năng xuyên thấu này điều khe hở?"

Lý Diệu kiên trì nói:

"Cũng không có tất cả đều bắn ra, đang phi kiểm đốc túi mà ra thì, ta thuận lợi vớ vét một cái, ám giam ở lòng bàn tay, ở thời khắc sống còn, đâm vào này điều trong khe hở "

"Nếu như là ở chiến trường chân chính thượng, pháp bảo Uy Lực đều tăng lên tới cực hạn, đòn đánh này liền có thể trực tiếp đánh nổ trái tim của người "

"Vì lẽ đó, người liền bị phán định là thất bại "

Chu Chính Hào trợn mắt ngoác mồm:

"Đang phi kiểm kích thích ra đi thời điểm, trả lại có thể 'Thuận lợi' mò một cái? Làm sao có khả năng!"

"Rất đơn giản a!"

Lý Diệu cau mày nói, "Này không phải trào loại nhỏ con rồi thú huấn luyện còn muốn đơn giản sao?"

Chu Chính Hào sửng sốt: "Cái gì trào loại nhỏ con rồi thú huấn luyện?"

" là được thả ra ngoài 100 con đầy trời bay loạn loại nhỏ con rồi thú, sau đó được rồi, khi ta không nói "

Lý Diệu bĩu môi, biết mình lại bị HLV cho lừa

Trừ hăn ra, người khác căn bản cũng không có tiến hành như thế thái quá huấn luyện

"Ta rõ ràng "

Chu Chính Hào là cái này cao thủ, ở Lý Diệu vạch trần then chốt sau khi, rất nhanh sẽ nghĩ rõ ràng ngọn nguồn, cười khố nói, "Người vừa bắt đầu bị động chịu đòn, chỉ là vì phân tích ra sự công kích của ta con đường

cùng phong cách tác chiến, thuận tiện thả lỏng ta cảnh giác, đúng rồi, ta xoá sạch trên người người công phòng mô khối sau khi, còn có thể giảm bớt người trọng lượng, trợ giúp người tăng thêm một bước tốc độ, có thể phát sinh một đòn trí mạng!"

"Buồn cười ta trả lại tự cho là tất cả tất cả nằm trong lòng bàn tay, chắc chắn thắng!"

"Trận chiến này, ta thua tâm phục khẩu phục, người xác thực so với ta có tư cách hơn ở lại Lôi Đình trại huấn luyện!"

"Đa tạ người vì ta giải thích nghi hoặc, một trăm hào, không, Lý Diệu bạn học, thật sự phi thường cảm tạ, ta 'Chết cũng không tiếc'!"

Chu Chính Hào đứng lên đến, trùng Lý Diệu gật đầu hỏi thăm, sau đó xoay người, một bước một vết chân, hướng về giao đấu tràng đi ra ngoài

"Chờ đã!"

Lý Diệu bỗng nhiên gọi hắt lại, "Ta muốn hỏi một chút, người đầu gối trái, có phải là thụ quá trọng thương?"

Chu Chính Hào đột nhiên đứng lại, cực kỳ ngạc nhiên mà quay đầu lại, như là nhìn một quỷ, tăng lên giọng: "Làm sao người biết?"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Ở Trong Thiên Địa Tu Luyện

"Ta là từ lôi phủ chiến khái mài mòn tình huống thườn nhìn ra "

Lý Diệu hời hợt địa nói, "Ta là luyện khí sư, đại gia bình thường sử dụng tinh khái, nhiều là do ta bảo dưỡng, mà lôi phủ chiến khái loại này siêu trọng hình tinh khái, sử dụng cũng không có nhiều người, ở ngoài doanh tổng cộng chỉ có hai đài lôi phủ chiến khái, một đài hầu như bao bọc lên, rất ít vận dụng, còn có một đài nhưng là mỗi ngày đều sẽ sử dụng, ta nghĩ, nên là được người ở dùng "

Chu Chính Hào gật gật đầu, trong lòng giật mình không nhỏ

Không nghĩ tới Lý Diệu ở nặng nề tu luyện sau khi, còn muốn gánh chịu hết thủy tinh khái bảo dưỡng công tác

Công việc này lượng đến bao lớn a, hẳn cũng không cần ngủ sao?

Lý Diệu tiếp tục nói:

"Ta ở bảo dưỡng lôi phủ chiến khái thì, phát hiện một vấn đề "

"Làm siêu trọng hình tinh khái, chân của nó lắp đặt có không ít 'Phạm dương yêu ngư' xương mềm luyện chế mà thành co dãn trải khắp, đưa đến bước đệm tác dụng, không đến nỗi bị tự thân nặng mười mấy tấn lượng lập tức ép vỡ "

"Nhưng là này đài lôi phủ chiến khái đùi phải thườn co dãn trải khắp, mài mòn tình huống nhưng là chân trái còn nghiêm trọng hơn 0 41 "

"Loại này mài mòn sai biệt, nói rõ khái sư ở điều động lôi phủ chiến khái thì, quen thuộc với dùng đũa phải phát lực, coi như là hai chân đồng thời phát lực thì, là đũa phải oanh xuất lực lượng sẽ hơi lớn một điểm "

"Theo lý thuyết, một tên người tu chân, đối với tự thân chưởng không đạt đến mức tận cùng, trừ phi triển khai đặc thù chiêu thức, bằng không bình thường phát lực thì, hẳn là duy trì tuyệt đối cân bằng "

"Người đã đạt đến Luyện Khí kỳ mười tầng, không nên liên đơn giản nhất kỹ xảo phát lực đều không nắm giữ, vì lẽ đó ta suy đoán chân trái của người từng chịu qua trọng thương, không cách nào như đũa phải như thế bình thường phát lực "

Chu Chính Hào trên mặt toát ra khó có thể hình dung vẻ mặt, kích động nói:

"Không sai, ta 21 tuổi năm ấy, từng ở đại hoang nơi sâu xa cùng yêu thú chém giết, đầu gối trái nấp bị vỡ nát gãy xương còn bị yêu thú răng nọc, truyền vào lượng lớn nọc độc, cơ hồ đem toàn bộ chân đều ăn mòn hết!"

"Ta dùng ròng rã một năm mới khôi phục như cũ tuy rằng thân thể đã phục hồi như cũ, trong lòng nhưng lưu lại bóng tối từ đây này chân phát lực, tổng không phải đặc biệt thông thuận, đũa phải hơi hơi kém một chút, vậy cũng là là ta 'Tâm ma'!"

"Điểm ấy sai biệt, cực kỳ nhỏ bé, người bình thường căn bản không thấy được, Lý Diệu bạn học, người một lời vạch trần chẳng lẽ có biện pháp?"

Chu Chính Hào biết, Lý Diệu nếu vạch ra này, khẳng định còn có đoạn sau

Qua nhiều năm như vậy, hẳn vì này chân, cũng coi như là nhọc lòng, tìm kiếm không ít bác sĩ cùng cao nhân

Nhưng hãn chân thương kỳ thực từ lâu khôi phục, chỉ là trong lòng còn có một mụn nhọt mà thôi

Còn hãn lại là cực kỳ cố chấp, không dễ dàng thụ ngoại giới ảnh hưởng loại người như vậy, mặc dù là xin mời "Minh tu sư" tiến hành thôi miên, các loại tự mình ám chỉ bên dưới đều không thể tâm ma ngoại trừ

Lý Diệu lại có thể từ mấy khối Tiểu Tiểu co dẫn trái khấp, liền nhìn ra hãn từng chịu qua thương, khiến cho hãn đáy lòng bay lên một vệt Tiểu Tiểu hi vọng

Lý Diệu suy nghĩ một chút gật đầu nói:

"Người thương, vừa nhưng đã đã biến thành tâm ma, khẳng định không phải ta có thể giải quyết "

"Có điều, ta ngược lại thật ra có thể từ một tên luyện khí sư góc độ, đối với người đưa ra một điểm kiến nghị "

"Người hiện tại vấn đề, là được hai chân phát lực không thăng bằng, ở trong chiến đấu sẽ ảnh hưởng tốc độ cùng phản ứng, bình thường như thế nào giải quyết ta không biết, thế nhưng ở ăn mặc tinh khôi tình huống ta có hai cái dòng suy nghĩ "

"Một trong số đó, lôi phủ chiến khái đùi phải co dẫn trái khấp thay đổi là một loại khác càng nhuỷen vật liệu "

"Co dẫn trái khấp chủng loại rất nhiều, phạm dương yêu ngư xương mềm co dẫn trung đẳng, người có thể lựa chọn một loại càng nhuỷen một ít vật liệu, ở phát lực thì, hấp thu một phần đùi phải oanh xuất lực lượng, duy trì hai chân cân bằng "

"Thứ hai, nếu như không thay đổi co dẫn trái khấp, có thể xin mời một tên luyện khí sư, lôi phủ chiến khái đùi phải thượng điện từ chiến phủ,

luyện chế đến càng to lớn hơn, càng nặng một ít; hoặc là trên chân trái điện từ chiến phủ, luyện chế đến càng nhỏ hơn, càng nhẹ hơn một chút "

"Nói chung, là được lợi dụng ngoại vật, để đạt tới cân bằng "

"Biện pháp như thế, tuy rằng không thể đi trừ người tâm ma, chí ít có thể làm người ở trên chiến trường, phát huy ra càng mạnh hơn thực lực!"

"Đương nhiên, cụ thể khiến lấy cái gì vật liệu co dãn trái khắp, hay hoặc là điện từ chiến phủ luyện chế thành hình dáng gì, những này đều muốn xin mời một tên cao minh luyện khí sư, đối với hai chân của người tiến hành thời gian dài quan sát cùng phân tích, tính toán ra vi diệu sai biệt, lại tiến hành cải trang "

Chu Chính Hào mừng tí mắt, gật đầu liên tục

Lý Diệu đưa ra cái phương án này, tuy rằng trị ngọn không trị gốc, nhưng là giải hãn khẩn cấp, hơn nữa thao tác lên đối lập thuận tiện, dù sao cũng hơn nhỡ mịt mờ tâm ma muốn dễ dàng hơn nhiều

Trong lúc nhất thời, bị đào thải phiền muộn quét đi sạch sành sanh

Chu Chính Hào thậm chí có chút vui mừng chính mình ở cuộc thi vòng loại trung gặp phải Lý Diệu!

Bị Lôi Đình trại huấn luyện đào thải, còn có thể đi nếu như trại huấn luyện lại từ đầu đã tới, hoặc là ở trong thực chiến không ngừng tích lũy kinh nghiệm, như thế có cơ hội trở thành mạnh mẽ khai sư

Có thể nếu là không có Lý Diệu chỉ điểm hãn, hãn còn không biết nên vì chân thương khổ não bao lâu!

"Thực sự thật cảm ơn người!"

Chu Chính Hào trầm ngâm chốc lát, bỗng nhiên nói, "Lý Diệu bạn học, ta xem người vừa nãy vút ra phi phủ thì, tốc độ, sức mạnh đều đầy đủ, nhưng là khiếm khuyết một tia vi diệu ý cảnh, xem ra người bình thường cũng không có tiến hành phi phủ tu luyện, chỉ là dựa vào man lực búa vút ra đến mà thôi "

"Kỳ thực phi phủ vận dụng, vẫn có rất nhiều kỹ xảo, một khi nắm đến tinh túy, toàn lực nổ ra, Uy Lực đâu chỉ phi kiếm mạnh mẽ gấp mười lần! Ta đối với phi phủ, từng hạ xuống một ít công phu, có chút không quá thành thực kinh nghiệm, nếu như người không chê ta là bại tướng dưới tay người, đại gia không ngại giao lưu thảo luận một hồi!"

Hắn đây là ông mất cân giò bà thò chai rượu, là nổi lên lòng kết giao

Trải qua mới vừa mới kinh tâm động phách chém giết, Chu Chính Hào đối với Lý Diệu mạnh mẽ thực lực có sâu sắc nhận thức, sinh ra một tia tinh táo nhưng nhớ tâm ý

Mà Lý Diệu hào không bảo lưu địa vạch ra vấn đề của hắn, trợ giúp hắn cải tiến thiếu hụt, hiển lộ ra người tốt phẩm

Hơn nữa Chu Chính Hào đã sớm biết, Lý Diệu là một tên thực lực mạnh mẽ luyện khí sư

Như vậy một có thể đánh, lại sẽ luyện khí, nhân phẩm không sai, tuổi lại nhẹ như vậy yêu nghiệt, thực làm là trong giới Tu Chân ngày mai ngôi sao, đã có duyên gặp gỡ, làm sao có thể không kết giao một phen?

Người tu chân giao thiệp, vòng tròn, bằng hữu, thường thường đều là như thế kết giao ra đây

Hắn, khiến Lý Diệu hai con mắt trong nháy mắt lóe sáng, ra sức cùng đến trước mặt hắn, luôn mồm nói:

"Cái gì bại tướng dưới tay, ta đối với Chu ca thực lực vẫn là rất khâm phục siêu trọng hình tinh khải, không phải là ai cũng có thể chơi đến chuyển đồ vật!"

"Ta chỉ là chiếm đối với tinh khải kết cấu tương đối quen thuộc tiện nghi mà thôi!"

"Tái chiến một hồi, người chú ý tới đối với dưới nách bảo vệ ta thật không biết nên lấy cái gì dạng chiến thuật, mới có thể chiến thắng người!"

"Người nói không sai ta xác thực chưa từng học qua phi phủ thuật, vừa nảy bay ra điện từ chiến phủ thì, luôn cảm thấy chỗ nào không đúng, một thân sức mạnh rõ ràng sôi trào mãnh liệt, cũng không cách nào trăm phần trăm địa đánh vào phi phủ bên trong, ức đến có chút khó chịu, kính xin Chu ca chỉ điểm một chút!"

Chu Chính Hào cười ha hả nói:

"Sức mạnh của người, xác thực là đầy đủ tuy rằng thân hình như thể tiểu, nhưng chất chứa lực bộc phát không thể so ta ít, thật là một quái vật! Then chốt là hô hấp, hô hấp tần suất cùng điện từ lưu chuyển tần suất muốn duy trì vi diệu cộng hưởng, then chốt là như vậy "

Hai tên tu luyện cuồng nhân, tập trung tinh thần địa thảo luận lên

Chu Chính Hào chỉ điểm phương pháp hô hấp, cố nhiên là khiến Lý Diệu tự nhiên hiểu ra

Mà Lý Diệu xuất hiện ở lực phát lực phương diện một ít quan điểm, khiến Chu Chính Hào sinh ra một trán mồ hôi lạnh, như sáu tháng bên trong ăn băng dưa hấu bình thường thông suốt

Hai người càng tán gẫu càng đầu cơ, từ phi phủ thuật cho tới siêu trọng hình tinh khải ở phạm vi nhỏ động cơ trung kỹ xảo, lại tới làm sao dùng

loại nhỏ phi kiểm hạn chế kẻ địch phạm vi hoạt động, làm sao dụ dỗ kẻ địch tiến vào lôi phủ chiến khai nỗ lực khoảng cách

Trò chuyện trò chuyện hai người hồn nhiên vong ngã, khua tay múa chân, thậm chí đến HLV đem bọn họ đều đưa ra giao đấu tràng, vẫn là tràn đầy phấn khởi, nước miếng văng tung tóe

"Thực sự thật không tiện, lần này đem người đào thải, thật hy vọng trả lại có thể cùng người đồng thời, ở trong trại huấn luyện luận bàn, tranh tài!"

Lý Diệu chân tâm thực lòng địa nói

"Là có chút tiếc nuối có điều không đáng kể "

Chu Chính Hào lau một cái râu quai nón, thoải mái nói "Vùng thế giới này, là được ta trại huấn luyện tuy rằng bị Lôi Đình trại huấn luyện cho đào thải, thế nhưng ta còn có thể ở đây 'Thiên địa trại huấn luyện' trung, vẫn tu luyện, chiến đấu tiếp, sau đó có rất nhiều cơ hội luận bàn, càng hi vọng sẽ có một ngày, có thể cùng người kề vai chiến đấu!'Kền kền Lý Diệu', ta sẽ vững vàng nhớ kỹ danh tự này "

Lý Diệu nở nụ cười:

"Kền kền cái ngoại hiệu này, là để cho kẻ địch; nếu như coi ta là bạn, không ngại gọi ta là 'Yêu tinh'!"

Chu Chính Hào gật đầu:

"Ta cơ hồ đem có thời gian đều dùng với tu luyện, bằng hữu không nhiều, có điều người bằng hữu như thế, bất luận làm sao đều muốn kết giao! Khoảng cách cuộc thi vòng loại kết thúc, còn có một chút thời gian, không bằng cùng đi ta chuẩn bị thất quan xem so tài, thuận tiện lại thảo luận một chút tinh khái chiến pháp?"

"Cầu cũng không được!"

Hai người cười cười nói nói, hướng về chuẩn bị thất đi đến

Nhưng là lưu lại một nhóm lớn trợn mắt ngoác mồm khán giả, vò đầu bứt tai, 10 ngàn cái không nghĩ ra

Ở cuồng sa che đây, bọn họ căn bản thấy không rõ lắm hai đài lôi phủ chiến khai động tác, chỉ biết là Lý Diệu vẫn bị đè lên đánh, đều sắp bị đối thủ bằm thành tám mảnh, bỗng nhiên hệ thống liền không hiểu ra sao phán định hăn thắng!

Điều này cũng làm cho thôi, nhưng là tại sao, hai người từ tình khái trung đi ra ngoài sau khi, tùy tiện hàn huyền vài câu, Chu Chính Hào liền mừng rỡ như điên, đối với Lý Diệu phi thường cảm kích đáng vẽ

Lý Diệu nhưng là vừa đem hăn đào thải a!

Ở trong ấn tượng của mọi người, Chu Chính Hào vẫn là một nghiêm túc thận trọng, một lòng vui đầu trong tu luyện người, bất luận người khác cùng hăn nói cái gì, hăn đều là lạnh như băng lạnh nhạt, không phải là cái gì tính tình tốt người

Sở dĩ gọi hăn "Người sắt", cái này cũng là một trong những nguyên nhân

Hăn cùng Lý Diệu, làm sao có thể có tán gẫu đến như vậy đầu cơ, trả lại khua tay múa chân, mặt mày hớn hở?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, thực sự nháo không rõ ràng trong đó huyền diệu

Loại này một tảng đá lớn đổ ở ngực tư vị, thực sự quá khó tiếp thu rồi!

Lý Diệu, đến tột cùng là cái hạng người gì, thực sự là một con newbie, hay hoặc là, là một con hung hãn tuyệt luân kèn kèn?

"Giở trò quỷ gì?"

Nguyên Dã Thạch gắt gao cắn môi, khoe miệng tràn ra một vòi máu tươi, năm đấm năm chặt, gân xanh lộ

Vô tình hay cố ý, hắn nhìn lướt qua cách đó không xa số một học viên Long Thiên Nguyệt

"Có chút ý tứ, sau một tháng, lần thứ hai cuộc thi vòng loại thượng, ta sẽ đích thân tìm ra đáp án "

Long Thiên Nguyệt cười nhạt, ngón tay hơi gảy, "Lý Diệu" danh tự này nhẹ nhàng viết ở lòng bàn tay

Sau đó, bàn tay mạnh mẽ hợp lại, "Đùng" một tiếng, không khí cùng tên đều ngắt cái nát tan

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Phách Phong Cắt Sóng

Sau mười ngày

"Ầm! Rầm rầm!"

Trên cánh đồng hoang vạn dặm không mây, nhưng truyền đến mơ hồ lời
minh

Xám trắng một mảnh sa mạc trung ương, thiêu đốt một đạo bóng người
màu đỏ ngòm, không ngừng vung vẩy chiến đao, cuốn lên tầng tầng sóng
khí, nổ ra từng trận sấm sét

Là Lý Diệu đang luyện đao!

Lôi Đình trại huấn luyện ba tháng tu luyện, tháng thứ nhất học tập cơ sở
động tác cùng đơn giản tinh khái điều động thuật

Tháng thứ hai muốn đem tự thân chiêu thức cùng công pháp, đều dung
nhập vào tinh khái bên trong

Tháng thứ ba sẽ đang HLV dẫn dắt đi, đi đại hoang nơi sâu xa nguy
hiểm nhất một ít hung địa, săn giết yêu thú, khai quật thiên tài địa bảo, ở
máu tanh chém giết trung, không ngừng mài giũa chính mình

Lý Diệu trên người mặc Huyết Đao chiến khái

Loại này bảy bộ nham xà càng thêm Cổ lão chiến khái, ở bên ngoài
doanh đều không bao nhiêu người yêu thích sử dụng

Lý Diệu nhưng yêu nó kết cấu đơn giản, vững chắc, tin cậy, có tầng tầng lớp lớp cải trang độ khả thi, hơn nữa dễ dàng cho hãn phát huy chiến đao Uy Lực

Tổng HLV Mao Phong rất tôn sùng Huyết Đao chiến khái, ủng có không ít điều động Huyết Đao chiến khái kinh nghiệm, tất cả đều không hề bảo lưu địa truyền thụ cho Lý Diệu, khiến cho hãn có thể triệt để cảm nhận được này khoản kinh điển tinh khái mị lực

Huyết Đao chiến khái tiêu phối, là dài đến 2 01 mét hạng nặng trực nhận chiến đao

Lại bị Lý Diệu thay thành một thanh 1 97 mét bán loan đao hình cung, đồng thời ở hai bên mở ra đao phong tào, càng có thể phát huy hãn xuất đao mãnh liệt, nhanh như quỷ mị ưu thế

"Ầm!"

Lý Diệu lại một lần nữa tầng tầng đập địa, bàn chân linh năng nổ ra, sóng khí mấy trăm viên hòn đá nhỏ cao cao bắn lên, hướng về bốn phương tám hướng bay đi

"Bạch!"

Trong nháy mắt, Huyết Đao chiến khái hóa thành mấy chục đạo màu đỏ thắm tàn ảnh, phần lớn hòn đá nhỏ đều bao phủ trong đó

Căn bản không nhìn thấy Lý Diệu xuất đao động tác, chỉ có thể nghe được "Sát sát sát sát" tiếng, hòn đá nhỏ dồn dập vỡ thành hai nửa, rơi xuống đất

"Ầm!"

Cuối cùng mấy viên hòn đá nhỏ nhưng là không chịu nổi linh năng oanh kích, trực tiếp nổ tung, biến thành bụi phấn bay lả tả

Lý Diệu thu đao, Huyết Đao chiến khải tinh trong mắt dâng trào ra ánh sáng đỏ ngòm quét hình bốn phía một vòng, phát sinh một tiếng thăm thăm thở dài

"372 viên hòn đá nhỏ, lại là chỉ chém ra 364 viên, sáu viên bị trực tiếp đánh nổ, còn có hai viên chưa công kích được, cũng đã rơi xuống trên đất "

"Thân thể của ta, cùng tinh khải vẫn là không cách nào 100 phối hợp, đối với sức mạnh khổng lồ chế không đủ không thể đạt đến thích làm gì thì làm, thu thả như thường mức độ!"

"Ba ngày, ròng rã ba ngày đều đình lưu lại nơi này một bước, đây chính là ta cực hạn?"

Lý Diệu có chút buồn bực

Tiến vào giai đoạn thứ hai tới nay, hần tiến triển càng ngày càng chậm, cũng không còn giai đoạn thứ nhất loại kia mỗi một giây đồng hồ đều đang toàn lực nỗ lực, thoải mái tràn trề thăng cấp vui vẻ

Gần nhất ba ngày, càng là trì trệ không tiến, bất kể như thế nào điên cuồng tu luyện, đều không có nửa điểm nhĩ tăng lên

Tổng HLV Mao Phong nói cho hần, này rất bình thường

Bất kỳ tu luyện đều có bình cảnh, đều tồn tại cực hạn

Lại như là một người thiếu niên, ở thời kỳ trưởng thành thời điểm bất luận ăn cái gì đều có thể trường cái; tiến vào thành niên kỳ sau khi, ăn nhiều hơn nữa đồ vật, đều rất khó lại tăng trưởng một hai centimet

Nếu như một người, mỗi giờ mỗi khắc đều đang trưởng thành, mỗi một giây đồng hồ đều có thể có tăng lên, dù cho là một phần ngàn tỉ, vậy cũng thật đáng sợ

Lý Diệu hiện tại cần nhất, là nghỉ ngơi thật tốt một ngày, chậm lại tốc độ tu luyện cùng cường độ củng cố trước một quãng thời gian sở học

Lý Diệu nhưng là không tin cái này tà, chỉ nghỉ ngơi nửa ngày lại một thân một mình chạy đến trên cánh đồng hoang luyện đao

"Đến tốt cùng lúc nào, mới có thể vung ra Long Văn Huy như thế mạnh mẽ đao chiêu a!"

Lý Diệu thao túng Huyết Đao chiến khải từ bên hông chứa đồ trong túi lấy ra một khối góc cạnh rõ ràng Tiểu Thạch Đầu

Chính là ngày đó, bách chiến đao minh Phó minh chủ, Kim đan cường giả Long Văn Huy đưa cho hắn một khối

Mỗi một cái mặt cắt, đều lưu lại Long Văn Huy mạnh mẽ đao ý, mỗi một loại đao ý đều chất chứa vô cùng huyền diệu

Lý Diệu nhiều lần phỏng đoán, chỉ là bước đầu cảm nhận được trong đó tam đao bộ phận ý cảnh

Hắn lại như là một vừa học được cầm bút người mới học, nhưng phải đi vẽ một bộ đại sư vậy mực sơn thủy, hoàn toàn không từ vào tay

"Long Văn Huy là Kim đan cường giả, hắn đao ý, không phải tốt như vậy lĩnh ngộ "

"Ta hiện tại trên người mặc tình khải, sức chiến đấu tăng cường đạt đến gấp ba trở lên, dù cho nhiều lĩnh ngộ một đao được!"

"Một đao, ta chỉ cần một đao!"

Lý Diệu ngừng thở, lần thứ hai nhẹ nhàng chạm đến hòn đá nhỏ mỗi một cái mặt cắt

Cứ việc ngón tay đều bị áo giáp bao vây, loại kia vi diệu xúc cảm nhưng là không kém chút nào địa truyền vào trong đầu, mà huyền diệu khó hiểu đao ý, nhưng ẩn nấp với trong sương mù, tựa như ảo mộng, không thể phỏng đoán

hòn đá nhỏ bỏ vào trong túi, Lý Diệu lần thứ hai bắt đầu rồi tu luyện khô khan

Xuất đao, gia tốc, chém đánh, thu đao!

Đơn diệu động tác, lặp lại một lần lại một lần, Lý Diệu hồn nhiên quên mất thời gian trôi qua, thoả thích chìm đắm ở Huyết Đao cùng cực đá bên trong thế giới

Lấy Huyết Đao chiến khái là tâm, chu vi một dặm bên trong, lít nha lít nhít che kín hơn vạn khối vỡ vụn hòn đá nhỏ

Khi hãn rốt cực sức cùng lực kiệt, trước mắt biến thành màu đen, liền đứng cũng không vững thì, mới phát hiện đã là hoàng hôn

Phía sau, bỗng nhiên truyền đến một trận thất kinh tiếng kêu gào

Huyết Đao chiến khái phía sau tinh mắt, ghi chép xuống làm người trở mắt ngoác mồm một màn

Vô số trên cánh đồng hoang dã thú, hội tụ thành một đường lẫn lộn thủy triều, tranh nhau chen lấn địa hướng về hãn chạy như điên tới

Bài ở mặt trước, là phổ thông dã thú

Mặt sau, nhưng là hình thù kỳ quái yêu thú

Lý Diệu thậm chí trình trặc đến vài trồng mạnh mẽ yêu Bình

Bọn họ không giống như là ở sẵn bản, ngược lại như là đang chạy nạn!

Ầm! Rầm rầm! Rầm rầm rầm rầm!

Phía trên đường chân trời, truyền đến nặng nề chấn động thanh

Lại như là một nhánh do cự linh thần tạo thành sắt thép đại quân, khởi xướng quyết tử xung phong, thiên quân vạn mã, đập Phá Thiên

Rất nhanh, phía trên đường chân trời xuất hiện một đoàn con sóng lớn màu vàng, che kín bầu trời, cuộn cuộn mà đến

"Bão cát!"

Lý Diệu sắc mặt một mảnh trắng bệch

Bão cát, do hàng trăm hàng ngàn đoàn cơn lốc tụ hợp lại một nơi, cuốn lên ngàn tỉ tấn đất cát cùng cục đá, hình thành hủy diệt tất cả dòng lũ, là đại hoang thượng đáng sợ nhất thiên tai một trong

Loại này thiên tai thường thường do thiên địa linh năng hỗn loạn mà sản sinh, trước đó không có nửa điểm nhi dấu hiệu, căn cứ lực phá hoại không giống, bị chia làm cấp mười

Coi như là nhẹ nhàng nhất cấp mười bão cát có thể dễ như ăn cháo mà đem người súc cuốn lên

Mà cấp bảy bão cát, liền có thể đem tinh quý đoàn tàu lật tung

Cho tới cấp năm trở lên, càng là liền người tu chân đều không muốn trực diện nhân vật khủng bố!

Này đoàn bão cát một chút nhìn không thấy bờ, màu sắc cực sâu mờ nhạt như mực, bên trong trả lại mơ hồ chất chứa sấm sét

Tuyệt đối ở cấp năm trở lên!

"Chạy!"

Lý Diệu trong nháy mắt, xa biểu đi ra ngoài

"Gào gào, gào gào gào gào!"

Sau lưng hắn, bão cát nuốt chửng tất cả

Không ngừng có mạnh mẽ yêu thú phát sinh tan nát cõi lòng mà hồng lên, liều mạng giãy dụa, nhưng vẫn bị cuốn vào bão cát bên trong, không phải là bị đá tảng nghiền nát là được bị cơn lốc quăng đến lên chín tầng mây

Lý Diệu tốc độ tăng lên tới cực hạn, màn ánh sáng trung vô số màu đỏ số liệu điên cuồng loạn động, nhắc nhở hắn mỗi một toà động lực phù trận đều ở siêu gánh nặng vận chuyển bên trong, bụng dưới bộ phản ứng lô đỉnh cuộn cuộn nóng lên, lại như là áng chừng một hỏa cầu

"Chạy! Chạy!"

Lý Diệu liều mạng, cắn nát răng hàm, cực tốc bão táp!

Đại uy lực tự nhiên, vượt xa nhân loại tưởng tượng, ở bão táp đi ra ngoài mấy chục dặm sau khi, hắn vẫn bị bão cát đuổi theo trong nháy mắt cuốn vào hủy diệt vòng xoáy!

Bão cát bên trong, phảng phất là một thế giới khác, bởi vì là linh năng hỗn loạn hình thành từng đạo từng đạo năm màu rực rỡ cơn lốc, dường như có được sinh mệnh hồng hoang cự thú, phát sinh đình tai nhức óc rít gào,

còn có ngàn vạn cự xà giống như Thiểm Điện quấn quanh trong đó, xán lạn, mỹ lệ, hùng hồn, tráng lệ, vượt xa khỏi Lý Diệu tưởng tượng

Vô số quái thạch, dã thú, yêu thú đều bị cuồng bạo cơn lốc nắm lấy, ở bão cát trung cao tốc xoay tròn, mạnh mẽ đụng vào nhau, tan xương nát thịt chôn vùi vào vô hình

Tử vong là gần như vậy, lại như là Cửu U hoàng tuyền cửa lớn ở bốn phương tám hướng, đồng thời mở rộng!

Huyết Dao chiến khái căn bản vô lực đối kháng cơn lốc lôi kéo

Lý Diệu ra sức vận chuyển động lực phù trận muốn muốn xông ra bão cát, kết quả nhưng là hai toà động lực phù trận tại chỗ bế mất

Mà kiên cố tinh khái, bị hai cổ phương hướng khác nhau sức lôi kéo, xả đến "Kèn kẹt" vang vọng, bất cứ lúc nào cũng sẽ xé nát

"Nếu không trốn được, vậy thì không trốn!"

Tử vong gần trong gang tấc, Lý Diệu trái tim sắp nổ tung, đại não trở nên hết sức thanh minh, mỗi một giây đồng hồ đều trải qua chậm rãi như vậy, phảng phất có thể hiểu rõ bão cát mỗi một chi tiết nhỏ

"Đoan chính hào nói không sai, thiên địa này, là một đại trại huấn luyện! Ta liền muốn ở thiên địa này trong trại huấn luyện, không ngừng rèn luyện chính mình, không ngừng tu luyện, không ngừng chiến đấu!"

"Cho dù chết, ta cũng phải trước tiên chém chết này đoàn bão cát!"

Lý Diệu hai mắt đỏ ngầu, phát sinh như dã thú gào thét

Hắn không lại chạy trốn, mà là theo cơn lốc xoay tròn phương hướng, động lực phù trận oanh đến cực hạn, biểu ra tốc độ nhanh nhất, đi tới, đi tới, không ngừng đi tới!

Này không phải nước chảy bèo trôi, mà là phách phong cắt sóng, một đường bão táp!

"Hô!"

Một tảng đá lớn bị gió bạo cuốn lên, hướng Lý Diệu mạnh mẽ đập tới

Trong nháy mắt, Kim đan cường giả Long Văn Huy ở lại Tiểu Thạch Đầu thượng đao ý, đều từ Lý Diệu nào vực nơi sâu xa nổ tung, hóa thành từng đạo từng đạo lưu quang, tràn vào tứ chi bách hài của hắn

"Bạch!"

Ở tử vong bão táp trung, ở năm màu rực rỡ trong nước xoáy, Lý Diệu vung ra thế không thể đỡ một đao, đá tảng bổ xuống nát tan!

"Gào gào!"

Một con yêu thú biết bay, cũng bị cuốn vào vòng xoáy, chính đang ra sức duy trì cân bằng, ba chân bốn cẳng địa hướng về hắn đập tới

Lý Diệu hét dài một tiếng, động lực phù trận thoáng nghiêng, độ lệch phương hướng, chen lẫn phong lôi tư thế, hướng yêu thú biết bay trùng va tới

Loan đao vẽ ra một đạo gần như hoàn mỹ đường vòng cung, con này cao cấp yêu Binh, một đao cắt đứt!

"Ầm! Rầm rầm!"

Một đoàn màu tím cơn lốc, chen lẫn hủy thiên diệt địa tư thế, hướng Lý Diệu tuôn ra mà tới

Lý Diệu liền tiếng rống giận, thần hồn cuồng nhiên, Huyết Đao chiến khai chu vi lượn lờ một tầng như thực chất hồng mang, phảng phất khiến

tinh khải đã biến thành cao bảy, tám mét màu máu người khổng lồ, mà quanh quần với loan đao trên linh năng, càng là kích thích ra dài mười mấy mét, như phong tự ma phong mang!

"Hống!"

Lý Diệu yết hầu nơi sâu xa, cút khỏi không có chút ý nghĩa nào cuồn đã hò hét

Đây là chất chứa với huyết thống nơi sâu xa nhất, nhân loại tổ tiên chưa học biết nói thì, đang đối mặt thiên địa phong lôi, núi lửa bạo phát, mãnh thú tập kích thì, liền một cách tự nhiên sẽ phát sinh chiến hống

Lý Diệu đón cơn lốc, nỗ lực, nỗ lực, nỗ lực!

Chiến đao kích động ra xé nứt thiên địa phong mang, mạnh mẽ đánh chém ở cơn lốc trung ương!

Cơn lốc lại bị hấn cuồn bạo vô cùng linh năng, xé ra một đạo miệng lớn, khiến cho hấn từ trung gian trực tiếp chọc tới!

Chợt, này đoàn cơn lốc hóa thành vô số bé nhỏ phong đoàn, bị cái khác cơn lốc nuốt chửng, tiêu tán thành vô hình

Cơn lốc, đều bị Lý Diệu chém chết!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Đệ Nhị Chiến Bắt Đầu!

Liên như vậy, Lý Diệu như phong tự ma, ở bão cát trung không ngừng xuất đao, chém vào 𠂇,

Đá tảng, yêu thú, bất luận món đồ gì ngăn cản ở trước mặt hắn, đều bị hắn không chút do dự mà chém giết

Thời gian phẳng phất đều vào đúng lúc này đọng lại, chỉ còn dư lại màu đỏ tươi ánh đao không ngừng thoáng hiện

Không biết qua bao lâu, bão cát từ từ yếu bớt

Tỏa ra thất sắc huyền quang cơn lốc trung, giao long độ lớn sấm sét từ từ khô héo thành măng xà to nhỏ, lại từ măng xà đã biến thành giun, từ giun hóa thành hư vô

Cơn lốc tiêu tan, ngàn tỉ tấn đất cát bay lả tả, như cự thú nhanh chóng mục nát, dập tắt

Lý Diệu một lần nữa thu được thân thể nằm quyền trong tay, Huyết Đao chiến khai nổ ra từng trận sóng khí, cát bụi xé ra một vết thương, vọt ra!

"Ầm!"

Lao ra cát bụi một sát na, Lý Diệu rốt cục không chống đỡ nổi, đầu tiên là tầng trời thấp phi hành, sau đó đã biến thành lão đảo chạy trốn, chạy chạy hai đầu gối quỳ xuống đất, cả người về phía trước đánh gục, lê ra một cái rãnh vù sâu hoắm

Hắn ở khe phần cuối, gian nan vươn mình, xoa tay xoa chân địa nằm trên đất, hiện ra một "Đại" chữ

Đêm đã khuya

Bão cát xé nát hết thảm đám mây

Buổi tối tinh không đặc biệt xán lạn

Xuyên thấu qua tinh mắt quét hình, mỗi một vì sao đều tỏa ra không giống vàng sáng, dường như vô số đom đóm, vừa múa vừa hát

Lý Diêu cười ra tiếng

Chỉ có lãnh hội quá tử vong khủng bố, mới có thể thoả thích hưởng thụ sinh mệnh vẻ đẹp

"Bạch!"

Lý Diêu tùy ý vung tay lên, linh năng một cách tự nhiên từ lòng bàn tay dâng trào ra, ngưng tụ thành dải hơn một trượng phong mang, mơ hồ chen lẫn tiếng sấm gió, bay ra mười mấy mét sau khi mới từ từ tiêu tan

Đao khí!

Đây mới thực là có thể cách không hại người đao khí!

"Ta ở bão cát bên trong, chém cơn lốc, phách sấm sét, (cuồng sa đao pháp) cùng Kim đan cường giả Long Văn Huy đao ý dung hợp lại cùng nhau miễn cưỡng tìm tòi đến một tia đao khí ý cảnh "

"Đây chỉ là bắt đầu, chân chính muốn đao khí ứng dụng đến trong thực chiến, đường phải đi còn rất dài "

"Cố điều, này chung quy là thuộc về ta luồng thứ nhất đao khí, vừa không giống với (cuồng sa đao pháp), không giống với Long Văn Huy đao ý trả lại mang tới một vết bão cát bên trong, cơn lốc cùng sấm sét mùi vị, không bằng liền gọi nó (liệt phong lôi sát đao)!"

"Sau này hai mươi ngày, nhiệm vụ của ta là được (liệt phong lôi sát đao) triệt để hòa vào tinh khái bên trong, chế tạo ra một môn thuộc về riêng ta, độc nhất vô nhị tinh khái chiến pháp!"

Lý Diệu trong lòng hơi động, từ tinh trong đầu điều ra Lôi Đình trại huấn luyện chu vi ngàn dặm địa đồ

Đại hoang trên, từng bước sát cơ, đâu đâu cũng có bởi vì là thiên địa linh năng hỗn loạn mà hình thành vùng cấm

Trong đó liền có không ít địa phương, bởi vì là đặc thù địa hình địa vật, cùng với thiên địa linh năng phun trào, đặc biệt dễ dàng sản sinh bão cát, được gọi là "Bão cát khu "

Trên địa đồ, những này vùng cấm đều bị đặc biệt đánh dấu đi ra, dán lên bộ xương đồ án

Lý Diệu tìm tới trong đó một chỗ bão cát khu, tên là "Loạn phong hợp "

Nơi đây khoảng cách Lôi Đình trại huấn luyện không xa bởi vì là quanh năm phát sinh bão cát, phát tiết phần lớn thiên địa linh năng bởi vậy bão cát độ chấn động cũng không cao, thông thường đều chỉ có cấp mười đến cấp chín, là một chỗ phi thường ổn định bão cát khu

"Loạn phong hợp, là được ta tư nhân phòng tu luyện!"

Lý Diệu quyết định chủ ý

Từ ngày này trở đi, đang hoàn thành chỉ định tu luyện sau khi, Lý Diệu đều sẽ một thân một mình đi tới loạn phong hạp, ở cấp mười bão cát trung phi được, luyện đao

Mao Phong tổng HLV tuy rằng kinh hãi cho hãn điên cuồng, nhưng trong trại huấn luyện, cũng không cấm chỉ học viên lấy tối thích hợp bản thân phương thức đến tu luyện, hơn nữa từ khi ở bão cát trung chạy thoát sau khi Lý Diệu tựa hồ đánh nát bình cảnh, phá tan cực hạn, lại bắt đầu hướng về càng cao hơn đỉnh cao nỗ lực

Mao Phong cùng Hứa lão thương lượng một trận sau khi, cũng không có ngăn cản việc tu luyện của hãn

Trái lại phái ra một đài trải qua cải trang phi toa xe, mỗi ngày đều hãn đưa đến loạn phong hạp ở ngoài

Này đài phi toa trên xe, thiết trí có một ngủ cấp độ sâu kho, Lý Diệu ở lữ đồ bên trong, là có thể ở ngủ cấp độ sâu kho bên trong nghỉ ngơi

Cứ như vậy, một thiên 24h, ngoại trừ từ Lôi Đình trại huấn luyện đến loạn phong hạp qua lại thời gian ở ngoài, nếu như thời gian, hãn cũng có thể toàn thân tâm tập trung vào tu luyện

Vấn đề duy nhất là, cao cường như vậy độ tu luyện bên dưới, Huyết Đao chiến khái có chút không chịu nổi

Mỗi một lần điên cuồng tu luyện kết thúc, Huyết Đao chiến khái đều là vết thương đầy rẫy, không thể thiếu muốn bể mất mấy toà phù trận, vụn vụn mấy cái cấu kiện

May là Lý Diệu bản thân liền là một tên luyện khí sư, hãn cung cung kính kính địa hướng về hai gã khác luyện khí sư thỉnh giáo, học được không ít sơ cấp tinh khái duy tu kỹ thuật

Mà Huyết Dao chiến khái lại là một khoản kết cấu đơn giản, cải trang tính cực cường tinh khái

Lý Diệu kết hợp chính mình quá khứ cải trang kinh nghiệm, hơn nữa cơ lốc trung đối với Huyết Dao chiến khái tính năng nắm, một bên duy tu, một bên tiến hành rồi nhỏ bé cải biến, để Huyết Dao chiến khái, càng thêm phù hợp phong cách của chính mình

Theo lý thuyết, Huyết Dao chiến khái là Lôi Đình trại huấn luyện hết thầy vật, Lý Diệu cũng không có quyền hạn đối với hãn tiến hành cải trang

Có điều này đòi Huyết Dao chiến khái, bản thân liền là lão già, vẫn luôn không cái gì học viên sử dụng, nguyên bản liền thả ở trong góc ăn hôi

Hơn nữa Lý Diệu là đánh duy tu cờ hiệu, mà chữa trị sau khi tính năng tham số, cũng đều ở tiêu chuẩn tuyển trên

Mao Phong tổng HLV ở cổ vấn hai tên luyện khí sư ý kiến sau khi, cũng không có hỏi nhiều

Hãn hết sức tò mò, muốn biết Lý Diệu đến tột cùng có thể đi tới một bước nào

Vị trí của hãn, cùng học viên thực lực là cùng một nhịp thở

Nếu như có thể nuôi dưỡng được một tên mạnh mẽ học viên, vị trí của hãn đương nhiên thì càng thêm vững chắc

Thời gian ngày lại ngày trôi qua

Mỗi ngày, từ hừng đông đến hoàng hôn, Lý Diệu đều sẽ ở trong trại huấn luyện tiếp thu tối nghiêm khắc tu luyện

Mà đến ba giờ rưỡi chiều, hãn liền lên tàu phi toa xe, ở ngủ cấp độ sâu trạng thái trung, đi tới loạn phong hạp, ở bão cát trung luyện đao

Một trực đến chín giờ rưỡi tối, trở lại Lôi Đình trại huấn luyện sau khi, lại một con đâm vào tinh khải nhà kho, đối với hết thầy học viên tinh khải tiến hành bảo dưỡng cùng duy tu sau khi, lại bắt tay xử lý Huyết Dao chiến khải, học tập duy tu, cùng với cải trang

Mỗi một giây đồng hồ, đều bị chen đến tràn đầy, liền cho Đình Linh Đang viết thư, đều áp súc thành đôi câu vài lời

Hai thời gian mười ngày, thoáng một cái đã qua

Loạn phong hạp trung, bầu trời đêm như rửa, tinh Hán xán lạn

Bão cát qua đi buổi tối, đặc biệt yên tĩnh

Lý Diệu từ Huyết Dao chiến khải trung giải thoát đi ra, khoanh chân ngồi ở tinh khải bên cạnh, trong tay ném đi ném đi thường thức Long Văn Huy đưa cho hắc hòn đá nhỏ

Bỗng nhiên, "Đột" một tiếng, Lý Diệu hòn đá nhỏ ngắt cái nát tan

Hết thầy đao ý, đều bị hắc khắc trong tâm khảm, nhắm mắt lại, phảng phất có thể nhìn thấy Long Văn Huy xuất đao mỗi một chi tiết nhỏ

Tuy rằng vẫn chưa thể hoàn toàn lĩnh ngộ nhưng là không lại cần hòn đá nhỏ phụ trợ, mỗi một đao đều ở hắc trong não vực, có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu phỏng đoán, nghiên cứu

Lý Diệu vỗ tới lòng bàn tay bụi đá, lại từ trong lồng ngực móc ra Long Văn Huy đưa cho hắc đệ nhị dạng đồ vật

Tấm kia thần bí thẻ

Theo linh năng từ từ mạnh mẽ, Lý Diệu đã có thể thích làm gì thì làm địa "Triệu hoán" ra thẻ trung tinh không

Thẻ trung, là một tinh không

Đỉnh đầu, lại là một tinh không

Hai cái tinh không hoà lẫn, tương tự tráng lệ, bao la, yên tĩnh

Lý Diệu không khỏi ngừng thở lảng lạng mà thường thức vũ trụ vẻ đẹp

Một lát sau, hắc linh căn trung, tuôn ra hàng trăm cây linh tia, hướng về thần bí thẻ tuôn tới

Thẻ mặt ngoài nổi lên từng vòng gợn sóng, hết thấy linh tia đều hút vào trong đó

Lý Diệu đã sớm phát hiện, cái này thẻ nhìn như mỏng manh một tờ giấy, là một hai duy mặt bằng

Bên trong nhưng rất nhiều Càn Khôn, sâu không lường được là một lớn vô cùng ba chiều kết cấu, hơn nữa là một chỗ rắc rối phức tạp không gian ba chiều mê cung

Hắn hơn trăm điều linh tia đi vào thẻ bên trong lại như là thông qua mê cung hơn trăm cái lối vào, tiến vào mê cung nơi sâu xa

Bất luận hắn làm sao thăm dò, linh tia đều mở rộng đến cực hạn, đều không thể tìm tới mê cung phần cuối

Thậm chí cũng không có hai cái linh tia, lẫn nhau từng đụng phải

Tiểu thẻ nhỏ trung chứa mê cung thế giới, dĩ nhiên mệnh mông như vậy vô cùng đây là cực sự cao minh không gian chông chất thần thông, cũng chính là trong truyền thuyết "Tàng tu di với giới tử", "Tiểu Tiểu sỏi trung, tự có ba ngàn đại thế giới", vượt xa khỏi Thiên Nguyên giới thần thông cực hạn vượt qua Lý Diệu tưởng tượng

"Thế giới thật sự rất lớn!"

"Thiên Nguyên giới ở ngoài, còn có vô số thần bí thế giới, chờ ta đi thăm dò; còn có vô số pháp bảo mạnh mẽ, chờ ta đi nghiên cứu!"

Lý Diệu tất cả tâm thần, đều chìm vào thẻ trong mê cung

Hôm nay lại so với hôm qua, nhiều thăm dò một phần mới mê cung

Hắn hài lòng, thẻ cất vào trong ngực

Hắn tin tưởng, chỉ phải kiên trì, mê cung hoàn toàn thăm dò rõ ràng, nhất định có thể vạch trần thẻ sau lưng bí mật

Mà trước mắt muốn toàn lực ứng phó, là được ngày mai, năm mươi tiến vào Nhị Thập cuộc thi vòng loại

Chỉ cần thông qua cuộc thi vòng loại, liền có thể đi vào giai đoạn thứ ba tu luyện, Nhị Thập tên học viên đang HLV dẫn dắt đi, tiến vào đại hoang nơi sâu xa, chiến trường chân chính!

Nơi nào, có yêu thú mạnh mẽ, chờ đợi bọn họ giết!

có giá trị liên thành thiên tài địa bảo, bất định liền giá trị mấy trăm triệu!

Nếu như vận may đủ tốt, khai quật một cái mới mở quặng, càng là một bước lên trời, trong nháy mắt trở thành trong giới Tu Chân chói mắt tân quý!

Lý Diệu đứng dậy, mặc vào Huyết Dao chiến铠, hướng về loạn phong ngoài hiệp nhanh chân đi đi

"Vèo! Đùng!"

Giữa bầu trời, nổ tung một đóa ngũ sắc mây khói

Lôi Đình trại huấn luyện vòng thứ hai cuộc thi vòng loại, ở sau năm phút bắt đầu

Năm mươi tiến vào Nhị Thập cuộc thi vòng loại, ở một chỗ đặc thù mảnh vỡ bên trong thế giới tiến hành

Mảnh này chu vi trăm dặm mảnh vỡ thế giới, trải rộng hơn trăm thước cao đại thụ che trời, mặc dù là trên người mặc tinh khôi tiến vào bên trong, đều có thể cảm nhận được từng luồng từng luồng đông tận xương tuỷ âm phong

Bởi vậy, nơi này mảnh vỡ thế giới, liền gọi "Âm mộc giới"!

Ở âm phong từng trận, quý khí âm trầm rùng rậm nơi sâu xa, tùy cơ rải rác hai trăm cái điểm sáng nhỏ, đều là sẽ tỏa ra đặc thù linh năng gợn sóng loại nhỏ con rối thú

Những này dom đóm như thế điểm sáng nhỏ, là được học viên mục tiêu

Mỗi một người học viên, đều muốn sưu tập mười cái điểm sáng nhỏ, đồng thời bảo lưu mười phút, mới coi như thắng được

Điểm sáng nhỏ càng nhiều, phát ra sóng chấn động liền càng mãnh liệt

Người bên ngoài có thể rõ ràng vô cùng trình trặc đến tên học viên này vị trí, từ mà đối với hãn triển khai công kích, cướp giật hãn điểm sáng nhỏ

Hai trăm cái điểm sáng nhỏ, chỉ đủ Nhị Thập tên học viên thắng được, càng đi về phía sau, điểm sáng nhỏ càng ít, thi đấu liền càng là tàn khốc

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Song Trọng Truy Sát

Mà này âm mộc giới trung, tuy rằng không có yêu thú mạnh mẽ, nhưng sinh trưởng không ít yêu hóa thực vật

Đặc biệt một loại phụ thuộc vào che trời đại thụ "Khô xà đằng", dài nhất có thể đạt tới mấy trăm mét, có măng xà độ lớn, mặt ngoài đằng lựu trung trả lại chất chứa tính ăn mòn chất lỏng, một khi bị quấn lấy, là việc cực kỳ phiền toái tình

Năm mươi tên học viên trên người mặc tinh khôi, cũng đang sốt sắng địa tiến hành cuối cùng điều chỉnh thử

Lý Diệu tử quan sát kỹ đối thủ

Trải qua hai tháng khổ tu, đại gia thực lực đều có nhảy vọt tiến triển, điều động tinh khôi tư thái ưu mỹ, liền thành một khối

Bọn họ cấp số, đại thể ở vào Luyện Khí kỳ cấp cao, hơn nữa tinh khôi tăng cường, quanh thân tản mát ra kiêu ngạo, đã không kém hơn Trúc cơ kỳ người tu chân

Nhất định là một hồi ác chiến a!

Lý Diệu đánh giá mọi người đồng thời, mọi người ở tử quan sát kỹ hẳn

Hắn hôm nay vẫn lựa chọn đã dùng quán huyết đao chiến khôi, chỉ là chiến khôi mặt ngoài phun bôi lên một tầng rừng rậm nhiều màu sắc, đã

biến thành loang lổ bác bác màu vàng xanh, mới nhìn cũng không đáng chú ý

Nhưng là lại không ai dám xem thường hẳn

Có thể làm thịt "Người sắt" Chu Chính Hào, chắc chắn sẽ không là một con bình thường newbie

Long Thiên Nguyệt cùng Nguyên Dã Thạch, càng là cẩn thận quét hình rõ ràng Lý Diệu tinh khái đặc thù, từng người ở trong lòng tính toán chiến thuật biến hóa

Bất nhất thì, tất cả mọi người chủ khống tinh não màn ánh sáng trung, đều xuất hiện đếm ngược con số

Ba! Hai! Một!

Vòng thứ hai cuộc thi vòng loại, bắt đầu!

Năm mươi đài tinh khái phun ra mạnh mẽ linh năng vĩ diệu, từ phương hướng bốn cái phương hướng, nhảy vào che kín bầu trời nguyên thủy rừng rậm

Vừa tiến vào rừng rậm, Lý Diệu liền đem động lực phù trận điều tiết đến thấp nhất, tiến vào tiềm hành trạng thái, vô thanh vô tức địa du thoán

Hắn cũng không vội với tìm tòi rải rác ở rừng rậm các nơi điểm sáng nhỏ, mà là trước tiên quen thuộc địa hình, suy tư trong rừng rậm tác chiến phương pháp

"Oạch!"

Một cái khô xà đằng hướng về hắn mạnh mẽ đâm tới

"Bạch!"

Ánh đao lóe lên khô xà đằng theo tiếng gãy vỡ

Từ mặt vỡ bắn nhanh ra tính ăn mòn chất lỏng, bị Lý Diệu hiềm chi lại hiềm địa tránh ra, tiên rơi trên mặt đất, phát sinh "Xì xì" tiếng, bốc lên huân người tanh tươi

Lý Diệu không chút hoang mang địa đánh giá bốn phía, âm mộc giới trung hết thấy thực vật đều quá to lớn cực kỳ liền bụi gai đều bắp đùi của hân còn lớn hơn, cây cối càng là không có thấp hơn 100 mét, hình thành một toà che ngợp bầu trời lao tù

Hân ở rừng rậm nơi sâu xa lưu lại rất lâu, mãi đến tận bốn phía mơ hồ vang lên tiếng chém giết cùng tiếng nổ mạnh, lúc này mới sự chú ý phóng tới trên bản đồ

Hai trăm cái điểm sáng nhỏ trên địa đồ lờ lờ toả sáng

Trong đó một ít điểm sáng nhỏ tụ hợp lại một nơi, tỏa ra cực kỳ tia sáng chói mắt, thực làm trong đêm tối đom đóm còn muốn gây cho người chú ý

Những này điểm sáng nhỏ, đều bị học viên cướp đi, còn lại điểm sáng nhỏ không nhiều

Lý Diệu ở địa đồ dưới sự chỉ dẫn ở đại thụ che trời trong lúc đó nhảy đánh thoan được, như một con nhanh nhẹn đại viên hầu, cao tốc đi tới

Rất nhanh, ngay ở chạc cây trong lúc đó, tìm tới một viên trôi nổi ở giữa không trung điểm sáng nhỏ

Cái này lờ lờ toả sáng loại nhỏ con rối thú, một nhận biết được tinh khái tiếp cận, lập tức hướng về chỗ cao bay đi

Lý Diệu hai chân ở đại thụ che trời thượng một đòn nặng nề, như mũi tên rời cung trong nháy mắt điểm sáng nhỏ sao ở trong tay

Linh tia tràn vào loại nhỏ con rối thú trong cơ thể, kích phát rồi khổng chế thần niệm

Loại nhỏ con rối thú bé ngoan ở hắc đỉnh đầu xoay quanh lên

Quả thứ nhất điểm sáng nhỏ tới tay!

Rất nhanh, quả thứ hai cùng quả thứ ba điểm sáng nhỏ, ở Lý Diệu đỉnh đầu, vui vẻ vũ đạo

Chỉ là, hắc có thể nhìn trên bản đồ đến điểm sáng nhỏ, người khác đồng dạng có thể nhìn thấy

Theo càng ngày càng nhiều điểm sáng nhỏ bị cướp đoạt lang nhiều thịt ít, xung đột rất nhanh phát sinh

Ở quả thứ tư điểm sáng nhỏ phía dưới, Lý Diệu cùng một tên học viên không thể buông tha

Tên học viên này đỉnh đầu, đã quanh quẩn bốn cái điểm sáng nhỏ

Hai người lẳng lặng mà đối lập

Hết thả điểm sáng nhỏ gộp lại, tổng cộng chỉ có tám cái hoàn toàn không đủ để để cho trung bất luận một ai thắng được

Nhân hai người này cũng không có ngay đầu tiên động thủ

Chỉ chốc lát sau, Lý Diệu chậm rãi lùi về sau, đi vào trong bóng tối

Đối diện học viên thoáng thở phào nhẹ nhõm, còn tưởng rằng Lý Diệu kiêng kỵ thực lực của hắc, không muốn bởi vì một điểm sáng nhỏ rồi cùng hắc đánh nhau chết sống

Há liêu, ngay ở hần thoáng thư giãn một sát na, Lý Diệu vừa giống như là một cái quái mãng, từ trong bóng tối đột nhiên đâm đi ra

Hần lùi về sau, chỉ là vì kéo dài khoảng cách, thuận tiện nỗ lực mà thôi

Nhanh!

Lý Diệu tốc độ, thực sự quá nhanh!

Tên học viên này đã sớm đoán được Lý Diệu không phải một con newbie, nhưng cũng không nghĩ tới thực lực của hần sẽ khủng bố như vậy!

Không kịp né tránh, chỉ có thể ở bản năng điều động, vung ra liên cú kiếm!

Lý Diệu Nhãn giác kinh hoàng, đón liên cú kiếm, xông lên trên

Thân thể hơi một khuất, mặc cho liên cú kiếm ở vai trái của chính mình áo giáp thượng chém ra sâu sắc vết thương, một đạo trắng lưỡi liềm giống như hồ quang từ dưới lên nỗ tung, trực tiếp phá tan rồi tên học viên này linh năng tẩm chắn, chém về phía trên cổ áo giáp chỗ yếu nhất

Tên học viên này tinh khái thượng, nhất thời tuôn ra chói mắt linh năng đốm lửa, trong nháy mắt bị hệ thống phán định là "Tử vong", lệch qua lùm cây trung, không thể động đậy

Mà nguyên bản quanh quần với hần đỉnh đầu điểm sáng nhỏ, khôi phục tự do, bị Lý Diệu dùng linh tia một câu hút một cái, kéo dài đến đỉnh đầu

Hiện tại, Lý Diệu có được tám cái điểm sáng nhỏ

Trên địa đồ cũng biến thành đặc biệt sáng sủa

Thậm chí không dụng thần niệm tìm tòi, hần đều có thể nhận biết được, cách đó không xa có mấy đài tinh khái chính đang cao tốc áp sát

Hoạt động một chút vai, tuy rằng sức phòng ngự hạ thấp không ít, nhưng là không có gây trở ngại đến vai trái hoạt động

Lý Diệu liếm môi một cái, bắt đầu rồi căng thẳng bố trí

Nửa phút sau

"Rầm!"

Một đài tinh khải từ lùm cây trung vọt ra, hướng về vừa khóa chặt mục tiêu nhào tới

Gần trong gang tấc, mới phát hiện "Mục tiêu" cương trực bất động, trên đầu không có nửa cái điểm sáng nhỏ, đã bị hệ thống phán định là "Tử vong"!

Mà ở hắc đỉnh đầu, hai cái khô xà đẳng hung tàn vô cùng thoán đi

Rung động chiến đao mạnh mẽ vung vẩy, hai cái khô xà đẳng xoắn thành mảnh vỡ, còn chưa thở một cái, một thanh liên cú kiếm từ trước mặt đại thụ che trời trung đột ngột xuất hiện, mạnh mẽ đâm vào hắc ngực, trong nháy mắt hắc đào thải

Nhưng là Lý Diệu trước đó ở đại thụ che trời trung gian móc một cái lỗ thủng, bên ngoài chỉ dán một tầng vỏ cây

Linh năng tuôn ra bên dưới, liên cú kiếm bắn nhanh ra, ở giữa mục tiêu

Tên học viên này vạn phần kinh ngạc địa ngã xuống

Hai cái điểm sáng nhỏ, sừng sờ địa trôi nổi lên

Lý Diệu khẽ mỉm cười, linh tia triển khai, hai cái điểm sáng nhỏ hấp đến đỉnh đầu

Mười cái điểm sáng nhỏ, sưu tập xong xuôi!

Đếm ngược bắt đầu, hẳn nhất định phải những này điểm sáng nhỏ bảo lưu mười phút!

Được mười cái điểm sáng nhỏ hẳn trên địa đồ phát sinh ánh sáng, đã biến thành nguy hiểm màu đỏ, trở thành chúng thử chi

Lý Diệu không chút do dự, chạy đi liền chạy

Không ra hai giây đồng hồ, vừa nãy đứng thẳng mặt đất liền xuyên vào mười mấy chi phi kiếm

Rất nhanh, phía sau đuổi tới ba, bốn điều đuôi

Lý Diệu bảo cát trung tu luyện tới thân pháp phát huy đến cực hạn, lại như là cuồng phong trung một mảnh lá khô, thân hình lơ lửng không cố định

Khi thì theo đại thụ che trời vẫn vọt tới mấy trăm mét cao trên tán cây, khi thì lại đang rắc rối phức tạp chạc cây trung cực tốc quần quanh khi thì vừa giống như mặt đất không muốn sống địa lao xuống, mãi đến tận cách xa mặt đất nửa mét mới mạnh mẽ kéo

Theo ở phía sau ba, bốn điều đuôi, dần dần đều có chút không chịu nổi

Trong đó hai đài tinh khái, cũng bởi vì Lý Diệu tinh diệu phạm vi nhỏ động cơ, mạnh mẽ đụng vào nhau

Khoảng cách của song phương, càng kéo càng lớn

Đang lúc này, Lý Diệu con đường đi tới thượng, một cây đại thụ che trời vỏ cây bỗng nhiên phát sinh quý dị vặn vẹo một đạo nhàn nhạt phong mang chớp nhanh mà ra

Lý Diệu cảm giác trái tim bị châm mạnh mẽ đâm một hồi, mí mắt kinh hoàng vội vàng xoay tròn, đã không kịp, chỉ có thể giơ lên cánh tay trái miễn cưỡng chống đỡ

"Bá" một tiếng, cánh tay trái như tảo hỏa phần, trong não vực tin tức lưu diên cuồng loạn động, nhưng là cánh tay trái hết thủy công năng hết thủy đánh mất

Nếu là ở chiến trường chân chính thượng cánh tay trái của hắn chính là bị người lột bỏ

Một đài tạo hình kỳ lạ tinh khôi, từ thân cây trung từ từ hiển lộ ra

Này đài tinh khôi, lại cao vừa gầy, toàn thân bích lục, hai tay cuối cùng phân biệt khảm nạm một thanh che kín răng cửa hình cung liên đao lại như là một con toàn kim loại bộ ngựa

"Thanh liên chiến khôi, hung hiểm nhất cận chiến tinh khôi một trong, trên trang giáp điêu khắc bốn toà nghĩ thái phù trận, ứng có nhất định biến sắc nghĩ thái thần thông, mà trên hai tay hình cung liên cử kiếm, càng là liên yêu tướng giáp xác đều có thể xé rách!"

Lý Diệu nhớ tới, này đài thanh liên chiến khôi điều động giả, chính là Nguyên Dã Thạch

"Lý Diệu bạn học, không nghĩ tới ngăn ngăn hai tháng, sự tiến bộ của người dĩ nhiên to lớn như thế, ngay cả ta phải giết một đòn đều có thể tránh ra, thực sự là không đơn giản!"

Nguyên Dã Thạch đỉnh đầu lượn lơ bảy cái điểm sáng nhỏ, trên hai tay giống như to lớn liên đao hình cung liên cử kiếm nhẹ nhàng đụng vào, xô ra một bông hỏa tinh, hắn mỉm cười nói:

"Ta thật sự rất muốn biết, một tháng trước, ngươi là làm sao chiến thắng Chu Chính Hào, xin ngươi nhất định phải lấy ra hết thủy bản lĩnh, nói cho ta đáp án!"

Lý Diệu hít sâu một hơi, hơi ở

Trong con ngươi, hai đám ẩn chứa phong lôi bão cát chính đang ngưng tụ

Bỗng nhiên, hắc con ngươi lóe lên, sát khí tiêu tan, tiếp tục hướng về rừng rậm nơi sâu xa chạy trốn

Nguyên Dã Thạch sửng sốt, không hiểu tại sao Lý Diệu rõ ràng sát khí tăng lên tới cực hạn, chuẩn bị liều mạng một lần, rồi lại lựa chọn chạy trốn

Bán giây sau khi, một đài Như Nguyệt trung Ngân Hồ giống như tinh khôi xuất hiện ở Nguyên Dã Thạch bên người

Chính là Long Thiên Nguyệt điều động Nguyệt hồ chiến khái!

Đỉnh đầu của nàng, quanh quần chín cái điểm sáng nhỏ

Còn lại bốn tên người đuổi giết rốt cục chạy tới, lại phát hiện trong trại huấn luyện hai đại cao thủ đã nhanh chân đến trước

Hai mặt nhìn nhau, bốn người vô thanh vô tức địa rút trở lại

Nguyên Dã Thạch biến sắc mặt, hình cung liên cú kiếm giao nhau, bảo vệ ngực, một bộ dáng dấp như lâm đại địch

Long Thiên Nguyệt liếc mắt nhìn hắc, lắc lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Thực lực của ngươi, ta biết, ta đối với ngươi không có hứng thú "

Dứt lời, thân hình hóa thành một đạo ánh bạc, hướng Lý Diệu chạy trốn phương hướng, bắn nhanh mà đi

Nguyên Dã Thạch sững sờ, gò má thiêu đến đỏ chót, trong lòng gào thét: "Long Thiên Nguyệt, thật đánh tới đến, ta không hèn không phải là đối thủ của ngươi, không muốn hung hăng như thế!"

Cắn răng một cái, hấn đánh một vòng lớn tử, từ một hướng khác, đuổi theo

Long Thiên Nguyệt cùng Nguyên Dã Thạch, trong trại huấn luyện hai đại cao thủ, vừa như là dã thú hai cái nanh, vừa giống như là một thanh gọng kìm lớn, tả hữu giáp công, khoảng cách Lý Diệu càng ngày càng gần

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Đồng Quy Vu Tận?

Lý Diệu lại như là một con thỏ sợ hãi, chạy thục mạng, một bên chạy, một bên từ Huyết Dao chiến khái bên hông thả ra vô số đen thui toả sáng kim loại cầu ngôn tình

Những kim loại này cầu vừa va chạm đến trên cây to, lập tức "Ba ba" nổ tung, hóa thành một đoàn đoàn nồng nặc khói đen, che đậy hai tên người truy kích tầm mắt, trả lại đối với đầu óc của bọn họ mơ hồ tạo thành quấy rầy, sản sinh một tia "Quý đánh tường" cảm giác

Hai tên người truy kích, đều là tài năng xuất chúng khái sử, đương nhiên sẽ không đem này điều khắc quấy rầy phù trận bom khói để vào trong mắt

Huống chi coi như không cần tinh mắt quét hình, Lý Diệu tập hợp đủ mười cái điểm sáng nhỏ sau khi, lờ lờ toả sáng thân hình, trên địa đồ liếc mắt một cái là rõ mồn một

Hai người chột cao chột thấp, phá tan yên vụ, từ từ truy đuổi đến rừng rậm nơi sâu xa, đại thụ che trời dày đặc nhất địa phương

Bỗng nhiên, Long Thiên Nguyệt như là bị mạnh mẽ giật một roi, đột nhiên dừng bước lại, sâu sắc núp hạ xuống, ẩn nấp với chạc cây trong lúc đó

Nàng ngửi được một tia hơi thở hết sức nguy hiểm

Nguyên Dã Thạch nhưng là hồn nhiên không biết, một đường đi tới, rất nhanh phát hiện Lý Diệu rơi vào một đoàn xích hoàn bụi gai ở trong, chính đang đại lực chém vào, liều mạng giãy dụa

Xích hoàn bụi gai, tương tự là một loại đáng sợ yêu hóa thực vật, đòi người trả lại thô, bình thường ẩn nấp với trong bụi cây, trả lại ửng có nhất định nghĩ thái nguy trang, mới nhìn lại như là rối bởi cỏ dại

Nhưng là một khi có người không cẩn thận giẫm trung, nhất thời xé đi nghĩ thái, bộc lộ ra từng vòng màu máu xích hoàn, che kín gai nhọn cùng răng cửa bụi gai bắt đầu dây dưa, con mồi triển sau khi chết, lại chậm rãi hòa tan, nuốt chửng

Tuy rằng Lý Diệu trên người mặc tinh khôi, thế nhưng bị xích hoàn bụi gai quấn lấy, vẫn là trì hoãn mấy giây thời gian

Nguyên Dã Thạch cười lạnh một tiếng, vung vẩy liên đao tự hình cung liên cú kiếm, phát động nỗ lực

Bỗng nhiên, đỉnh đầu tất tất tác tác, hạ xuống một đại đoàn xích hoàn bụi gai

Mới vừa rồi còn bị xích hoàn bụi gai quấn quanh, luống cuống tay chân Lý Diệu, trong nháy mắt tránh thoát, phản nhào lên

"Liên biết là cạm bẫy!"

Nguyên Dã Thạch đã sớm chuẩn bị thân hình quỷ dị gấp lại, hiểm chi lại hiểm địa né qua đỉnh đầu xích hoàn bụi gai, tốc độ không giảm ngược lại tăng, hai thanh hình cung liên cú kiếm phân biệt cắt về phía Lý Diệu cái cổ cùng bụng dưới

Lý Diệu tựa hồ không ngờ tới Nguyên Dã Thạch phản ứng nhanh như vậy, trong lúc nhất thời đột nhiên không kịp chuẩn bị, thân hình ở giữa

không trung vụng về vụng vẹo

Tuy rằng né qua hai thanh liên cứ kiếm đánh giết, ngực nhưng là bị Nguyên Dã Thạch mạnh mẽ đạp một cước, cả người như một khối rơi nhai đá tảng hướng mặt đất rơi xuống khỏi đi

"Người xong!"

Nguyên Dã Thạch nhanh cười một tiếng, hai tay giao nhau, liên cứ kiếm tuôn ra ngàn vạn hỏa tinh, hai chân ở trên cây khô tầng tầng đạp xuống, nỗ lực mượn lực lao xuống

Nhưng không ngờ, dưới chân truyền đến vi diệu xúc cảm, cực kỳ trống vắng, không chút nào "Làm đến nơi đến chốn" cảm giác

Còn hắc dâm đạp này cây đại thụ che trời, lập tức về phía sau nghiêng

Nguyên Dã Thạch tâm tư thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt hiểu được

Cây đại thụ này sớm đã bị Lý Diệu tận gốc chặt đứt chỉ là đao tốc quá nhanh, vì lẽ đó đại thụ trả lại có thể miễn cưỡng hư đứng thẳng

Hiện tại bị hắc ở trên cây khô tầng tầng đạp xuống, tinh khái oanh xuất lực lượng, đâu chỉ nghìn cân

Này đại thụ, đương nhiên liền bị hắc gạt ngã

Còn hắc, cũng không có mượn đến theo dự đoán sức mạnh, dường như một cước đạp không, cả người cân bằng bị đánh vỡ, sinh ra một loại không trên không dưới phiền muộn cảm

Đây chỉ là bắt đầu

Ngay ở hắc một cước đạp không chớp mắt, chu vi mấy chục cây đại thụ che trời phía dưới phát sinh liên tiếp đình tai nhức óc tiếng nổ mạnh, tất cả

đều hướng về trung gian sụp xuống

Những cây to này gốc rễ, tất cả đều bị Lý Diệu chặt đứt, đồng thời chôn thiết tốt rồi tinh thạch bom

Nguyên Dã Thạch trong lòng nhất thời sinh ra một luồng dự cảm bất tường

Đây là Lý Diệu đã sớm dự thiết tốt chiến trường

Cũng không phải hẳn cùng Long Thiên Nguyệt Lý Diệu truy chạy tới nơi này, mà là Lý Diệu cố ý đem bọn họ dẫn đến nơi này

Xích hoàn bụi gai cũng không phải cạm bẫy, chỉ là cạm bẫy nguy trang

Những này quang minh chính đại bãi ở trước mắt đại thụ che trời, mới là Lý Diệu cạm bẫy

Đang lúc này, hẳn nghe được tiếng sấm

Hết thấy tinh mắt, đồng thời quét hình đến một đoàn chất chứa phong lôi bão cát từ dưới lên, cuốn tới

Liệt phong lôi sát đao!

Trong nháy mắt, Nguyên Dã Thạch dường như trần truồng đưa thân vào cánh đồng hoang vu trên, đối mặt cơn sóng thần giống như sôi trào mãnh liệt bão cát, nhất thời sinh ra vô biên vô hạn hoảng sợ

Cao thủ so chiêu, thắng bại chỉ trong một ý nghĩ

Nguyên Dã Thạch một cước đạp không, thân thể mất đi cân bằng, đã mất tiên cơ

Lại bị sụp đổ đại thụ che trời kinh sợ, đình trệ đầy đủ bán giây, tính toán làm sao né tránh đại thụ va chạm

Chưa kịp hẩn tính toán rõ ràng, Lý Diệu ánh đao, đã húc đầu nấp nã địa tráo tới

Uy thế chi mãnh, vượt xa sự tưởng tượng của hẩn!

Nguyên Dã Thạch chung quy là biến sâu đại học chiến khái chuyên nghiệp học sinh, đến bước ngoặt sinh tử, đại nã trái lại một mảnh thanh minh

Hẩn biết Lý Diệu đao thế đã thành, nếu như một mực né tránh, ngược lại sẽ để Lý Diệu thế càng ngày càng mãnh

Hơn nữa hẩn phía trên, là được mấy chục gốc đại thụ đánh xuống, hơi bất cần một chút, sẽ đụng vào trên cây to, nhất định phải phân ra một phần tính toán lực, đến tính toán làm sao ở đại thụ trong lúc đó đăng chuyển na di

Mà Lý Diệu, đương nhiên đã sớm tính toán tốt rồi đại thụ đập xuống tốc độ cùng phương hướng, nói không chắc trả lại dự phán ra hẩn né tránh con đường, sẽ chờ hẩn mắc câu đây!

Một mực né tránh, chỉ có thể triệt để rơi vào Lý Diệu tiến công tiết tấu

Ở đại thụ rơi xuống đất trước, hẩn sẽ bị chém giết!

Nguyên Dã Thạch trong mắt hung mang lóe lên, cả khuôn mặt trở nên cực kỳ tàn nhẫn, lại không lùi mà tiến tới, thậm chí từ bỏ phòng ngự, bãi làm ra một bộ đồng quy vu tận tư thế

"Lý Diệu!"

"Coi như người quý kẻ thực hiện được, cướp chiếm tiên cơ ky, có thể đem ta chém giết!"

"Nhưng là ta trước khi chết, có thể đem người đánh thành trọng thương!"

"Trong trại huấn luyện đệ nhất cao thủ Long Thiên Nguyệt, chính đang cạm bẫy bên ngoài chờ, liền để chúng ta ngao cò tranh nhau, làm cho nàng ngư ông đắc lợi đi!"

Nguyên Dã Thạch tốc độ nói cực nhanh, mấy câu nói trong nháy mắt lồi ra, như phi kiếm giống như đâm hướng về Lý Diệu

Nhưng trong lòng là cười gằn không ngớt

Lý Diệu nhọc lòng bày xuống như vậy một cái bẫy, chỉ lát nữa là phải thành công, hiển nhiên không thể cùng mình đồng quy vu tận, nhất định sẽ lui bước!

Chỉ cần Lý Diệu lùi lại, thậm chí cũng không cần lùi, chỉ cần hấn bị lại nói của chính mình phá tâm tư, tâm thần dao động, sản sinh một tia lui bước ý niệm, quyết chí tiến lên khí thế sẽ xuất hiện kẻ hở

Chính mình, thì có mấy chục trùng biện pháp, có thể giết ngược lại!

Há liêu ——

Lý Diệu mắt diếc tai ngơ, tốc độ tiêu thẳng đến cực hạn!

Nguyên Dã Thạch cười gằn trong nháy mắt hóa thành tuyệt vọng, lại là không rõ, lại là phẫn nộ, hét lớn một tiếng: "liền tiện nghi Long Thiên Nguyệt đi!"

Hai đài tinh khải mạnh mẽ đụng vào nhau, linh năng tấm chấn tuôn ra một đoàn hào quang chói mắt, ầm ầm vỡ vụn

Hai thanh bẻ gãy hình cung liên cú kiếm, cao cao phi lên cây sao

Lý Diệu loan đao xa xa bay ra ngoài

Bán giây, Nguyên Dã Thạch "Chết", Lý Diệu "Trọng thương"!

Hai đài tinh khái động lực phù trận, đại thể nổ tung, mất đi năng lực phi hành vô lực hướng về dưới nền đất rơi xuống

"Rầm rầm rầm rầm!"

Mấy chục gốc đại thụ rốt cục ngã xuống, ngang dọc tứ tung địa bao trùm ở trên người bọn họ, dựng lên một toà quy mô hùng vĩ lãng mộ

"Tại sao?"

Cho tới giờ khắc này, Nguyên Dã Thạch vẫn không nghĩ ra, Lý Diệu làm sao cam lòng cùng hãn đồng quy vu tận

Không sai, hãn là bị đào thải, nhưng là "Trước khi chết", cho Lý Diệu tạo thành trọng thương

Hiện tại tùy tiện đến một tên khái sư, liền có thể lấy Lý Diệu mạng chó!

Lý Diệu nhưng là không nói gì, ngã chổng vó lên trời địa nằm ở trong bùn ở trong bóng tối lẳng lặng chờ đợi

Nhìn đỉnh đầu sụp đổ đại thụ, nhặng nhịt khắp nơi, Nguyên Dã Thạch linh quang lóe lên, bỗng nhiên tỉnh ngộ

"Khốn nạn!"

"Đem đại thụ nổ đoạn, không chỉ là vì loạn tâm thần ta, càng quan trọng chính là đem hãn chôn lên, thuận tiện tiểu tử này kéo dài thời gian!"

Cạm bẫy ở ngoài, Long Thiên Nguyệt nhìn lung ta lung tung lũy cùng nhau mấy chục gốc đại thụ chờ ra

Biết rõ Lý Diệu liền ẩn nấu với những cây to này dưới đáy, nhưng là làm sao đi vào tìm tòi, nhưng là một vấn đề lớn

Mỗi một cây đại thụ đều có hàng trăm hàng ngàn tấn trọng lượng

Muốn chặt đứt cố nhiên không khó, muốn từng cái dời đi, tất nhiên không thể thuận tiện

Long Thiên Nguyệt chỉ hơi trầm ngâm, trong lòng bàn tay vung ra một đạo ánh bạc sắc lưu quang xông thẳng trên cùng một cây đại thụ mà đi

"Răng rắc" một tiếng, đại thụ theo tiếng bẻ gãy

Nhưng gãy vỡ hai đoạn, lăn mấy lần sau khi, vẫn bao trùm ở phía trên

Long Thiên Nguyệt cau mày, sản sinh một loại sâu sắc cảm giác vô lực

Mấy phút bên trong, căn bản không thể những cây to này đều chém thành mảnh vỡ

Nàng thẳng thắn từ bỏ chém đánh muốn xuyên qua đại thụ trong lúc đó khe hở, thâm nhập cây đáy

"Ầm!"

Đang lúc này, đại thụ dưới đáy phát sinh một tiếng vang trầm thấp, nhưng là một viên tinh thạch bom nổ tung

"Hẳn dĩ nhiên ở trên cây khô, chôn thiết tinh thạch bom?"

Long Thiên Nguyệt có chút tê dại da đầu

Nàng không biết Lý Diệu đến tột cùng ở trên cây khô chôn thiết bao nhiêu tinh thạch bom, vạn nhất ở nàng xuyên qua khe hở chớp mắt phát sinh nổ tung, mà Lý Diệu lại ở bên cạnh mai phục, vậy thì gay go

Long Thiên Nguyệt không biết Lý Diệu đến tột cùng chịu nhiều tầng thương, chỉ biết là Nguyên Dã Thạch nhất định đã bị hấn làm thối

Ở như vậy địa hình phức tạp trung, ở đối phương dự thiết trên chiến trường, cùng như vậy một kẻ địch đáng sợ tranh tài, tuyệt không là một chuyện sáng suốt

Thế nhưng

Chỉ chốc lát sau, Long Thiên Nguyệt trong mắt hàn mang lóe lên, không chút do dự mà chui vào thân cây trong lúc đó trong khe hở

"Lý Diệu, nếu là lấy vì ta sẽ bị người cố bày nghi trận dọa lui, vậy người liền mời phần sai!"

"Vừa bắt đầu thời gian sốt sắng như vậy, người có thể bày xuống phức tạp như thế cạm bẫy, đã là cực hạn, tuyệt đối không thể ở trên cây khô, lại lấp đặt bao nhiêu tinh thạch bom!"

"Bằng không, người cần gì phải muốn trước tiên làm nổ một viên đến hù dọa ta đây? Chờ ta xuyên sau khi đi vào, sẽ đem mấy chục quả tạc đạn đồng thời làm nổ, không phải càng tốt hơn?"

Long Thiên Nguyệt tính toán rõ ràng, ở thân cây trong khe hở, linh hoạt vô cùng nhảy lên

Cứ việc Lý Diệu ở thân cây dưới đáy không ngừng chạy trốn, cố ý đưa nàng đi trải rộng khô xà đằng cùng xích hoàn bụi gai khu vực dẫn

Mấy phút sau khi, nàng vẫn là đuổi theo Lý Diệu

Lý Diệu từ bỏ chống lại, dựa lưng một cây đại thụ, ngồi sập xuống đất

Khấp toàn thân mỗi một toà phù trận, đều phun ra đủ mọi màu sắc linh năng đốt lửa

Long Thiên Nguyệt không nói hai lời, hết thảy tính chất công kích pháp bảo, trong nháy mắt khóa chặt mục tiêu

Nhưng mà ngay ở nàng tâm niệm lóe lên, chuẩn bị đánh mạnh thì, mục tiêu nhưng biến mất không còn tăm hơi

Địch ta phân biệt hệ thống, tự động Lý Diệu phân biệt vì "Không thể mục tiêu công kích "

Lý Diệu kiên trì ròng rã mười phút!

Hắn trở thành người thứ nhất từ cuộc thi vòng loại trung bộc lộ tài năng học viên!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 247: U Âm Tuyệt Vực

Sau ba ngày, đại hoang bắc bộ, khoảng cách gần nhất một toà nhân loại thành trấn đều có hơn ngàn dặm, quân liên bang tuyển đầu

Một chỗ tinh từ pháo như xen kẽ như răng lược, phòng bị nghiêm ngặt căn cứ quân sự trung, hai mươi lăm tên khải sư đang tiến hành xuất phát trước chuẩn bị

Chính là ở Lôi Đình trại huấn luyện vòng thứ hai cuộc thi vòng loại trung thẳng được Nhị Thập tên học viên, còn có năm tên tinh nhuệ nhất HLV

Bọn họ muốn đi đại hoang nơi sâu xa, tiến hành một tháng thực chiến tu luyện

"Này điều do mấy ngàn toà căn cứ quân sự tạo thành phương bắc phòng tuyến, là được tinh Diệu liên bang tuyển đầu, lướt qua cái phòng tuyến này, trên danh nghĩa vẫn là liên bang quốc thổ, hoàn cảnh nhưng ác liệt tới cực điểm, tồn tại các loại không tưởng tượng nổi nguy hiểm cùng yêu thú mạnh mẽ, căn bản không có loài người có thể sinh tồn, phổ thông quân đội cũng không cách nào đóng quân, chỉ có thể dựa vào chúng ta những người tu chân này, định kỳ quét sạch!"

Mao Phong đi qua đi lại, trừng hai mắt, gầm rú nói, "Đại gia cuối cùng kiểm tra một lần tinh khải, đến đại hoang nơi sâu xa, không có tiếp tế, không có trợ giúp, vạn nhất tinh khải xảy ra vấn đề, vậy làm phiền liên đại a!"

Lý Diêu ở tinh khải bên trong căn thận điều chỉnh thử, dùng thần niệm kích phát mỗi một toà phù trận, ánh mắt theo mỗi một con số biến hóa mà nhảy lên

Đây là hãn lần thứ nhất rời đi liên bang phương bắc phòng tuyến, đi ít dấu chân người đại hoang nơi sâu xa tu luyện

Tâm tình có chút sốt sắng, cũng có chút kích động

Hãn vẫn lựa chọn Huyết Dao chiến khải

Trải qua một tháng nhiều lần duy tu cùng cải trang, này đài Huyết Dao chiến khải tính năng tham số hoàn toàn phù hợp thân thể của hãn đặc thù cùng phong cách tác chiến

Hơn nữa vì ứng phó thực chiến, trả lại thêm quả không ít tính chất công kích pháp bảo, vũ trang đến tận răng, cùng thi đấu trung tuyệt nhiên không giống

Chỉ là sau lưng môn tinh khải chuyên dụng "Nát tinh" hạng nặng tinh từ pháo, liền tỏa ra nhàn nhạt mùi máu tanh, khiến cho người không rét mà run, liền cao cấp yêu Binh đều có thể một pháo đánh giết

"Đo lường xong xuôi!"

"Đo lường xong xuôi!"

"Đo lường xong xuôi!"

Hai mươi lăm đài tinh khải tỏa ra xán lạn ánh sáng lóa mắt hoa đứng thẳng với căn cứ quân sự ngay chính giữa

Đóng quân ở căn cứ quân sự trung năm trăm tên lính, ở chung quanh bọn họ trạm thành hai hàng

"Cúi chào!"

"Bạch!"

Năm trăm tên lính một nghiêm, hướng về hai mươi lăm tên người tu chân kính một vô cùng tiêu chuẩn quân lễ

Tinh Diệu liên bang quốc kỳ chín sao thẳng long chiến kỳ, sau lưng bọn họ cao mấy chục mét trên cột cờ bay phần phật, cao cao lay động

Quân liên bang binh sĩ, đại thể là người bình thường, chỉ có thể đóng quân ở căn cứ quân sự trung, dựa vào công sự phòng ngự

Cho tới tiến công, liền muốn giao cho người tu chân

Bởi vậy, những này binh lính bình thường, dùng quân lễ hướng về người tu chân biểu đạt chân thành nhất kính ý

Ở tại bọn hắn nóng rực ánh mắt nhìn kỹ hai mươi lăm tên người tu chân lên tàu bốn chiếc chuyên môn dùng để chở khách tinh khải hạng nặng tinh thạch chiến xa, hơn nữa bốn chiếc đồ quân nhu xe, mở ra quân doanh, mệnh mông cuồn cuộn, hướng về đại hoang nơi sâu xa chạy tới

Ngoại trừ hai mươi lăm đài võ trang đầy đủ tinh khải ở ngoài, bọn họ trả lại mang theo vượt qua năm mươi đài con rối chiến thú, tạo thành hỏa lực mạnh mẽ công kích tiểu đội

Đồ quân nhu trong xe tinh thạch cùng tiếp tế, đầy đủ bọn họ hơn nửa tháng sử dụng

Trong đó một đài đồ quân nhu xe, còn có thể cải trang thành chiến địa xe duy tu, tiến hành đơn giản tinh khải duy tu cùng bảo dưỡng

Hướng về phương bắc chạy nửa cái nhiều giờ phía trước xuất hiện một toà óng ánh long lanh tháp cao

Đây là nửa cái nhiều giờ bên trong, bọn họ nhìn thấy một tòa duy nhất nhân tạo kiến trúc

Dưới sự chỉ huy của Mao Phong, tất cả mọi người đều từ tinh thạch trên chiến xa nhảy xuống đi tới tháp cao trước, làm thành một vòng

Toà này tháp cao, lấy thủy tinh giống như thông suốt tinh thạch điêu khắc thành, mặt trên điêu khắc mấy ngàn toà phù trận, bốn phía còn có tám cái Tiểu Tiểu viên tháp, cùng tháp cao hấp dẫn lẫn nhau, tràn ngập thần bí khó lường mùi vị

Nhắm hai mắt lại, thông qua linh căn đến quan sát, là có thể nhìn thấy toà này trên tháp cao quần quanh vô số linh tia, sắc thái sắc sỡ không được rung động, hướng về bốn phương tám hướng tản ra kéo dài tới đường chân trời phần cuối

Lại như là một tấm dùng cầu vồng bện vồng lớn, lấy tháp cao làm trung tâm, hướng về toàn bộ thế giới khuếch tán

Đây là linh cự tháp, dùng để phóng ra thần niệm, tạo thành linh vồng

Chỉ có ở linh cự tháp phạm vi bao trùm bên trong, có được tín hiệu, linh vừa mới có thể bình thường sử dụng, tiếp thu cùng gửi đi thần niệm

"Đây là cuối cùng một toà linh cự tháp, cũng là mang ý nghĩa nhân loại văn minh tua vùi chấm dứt ở đây "

"Lại đi bắc, liền muốn đi vào không có mạng lưới hắc ám thế giới!"

"Ta cho đại gia năm phút đồng hồ, có lời gì muốn nói, thừa dịp còn có mạng lưới, mau nhanh phát đưa đi đi!"

Mao Phong, nhắc lên một mảnh gậy rồi

Linh cự tháp là nhân loại từ trước tới nay vĩ đại nhất pháp bảo, không có một trong

Chính thức dựa vào vô số toà linh cự tháp, dựng nổi lên mệnh mông như biển linh năng mạng lưới, làm cho toàn các nơi trên thế giới đám người có thể chớp mắt câu thông, hiện đại tu chân văn minh mới có thể như vậy phần vinh hưng thịnh

Những học viên này, trước đây coi như là ở đại hoang thượng chém giết, đều ở linh vãng phạm vi bao trùm bên trong

Dù cho tín hiệu đứt quãng, miễn cưỡng vẫn là có thể cùng ngoại giới câu thông

Nếu là gặp phải nguy hiểm, là có thể hướng về chu vi người tu chân, cùng với quân đội cầu cứu

Nơi này, nhưng là nhân loại văn minh cuối cùng một toà linh cự tháp, đi lên trước nữa sẽ không có mạng lưới, dù cho gặp phải nguy hiểm, không có cách nào hướng ngoại giới cầu cứu

Một loại vi diệu cảm giác cô độc, nhất thời bọn họ nuốt chửng

"Muốn đoạn vãng!"

"Lập tức sẽ đoạn vãng, rùng rã một tháng, thật là đáng sợ a!"

Tất cả mọi người đều thừa dịp còn có mạng lưới, mau mau gửi đi linh hạc đưa thư, cùng phương xa thân bằng bạn tốt liên lạc

Lý Diệu suy nghĩ một chút, lấy đại hoang nơi sâu xa bao la tráng lệ phong quang làm bối cảnh, tự vẽ một tấm Đại Đầu chiếu, cho Đinh Linh Đang phát đưa qua

Phía dưới nhãn lại là:

Bước vào u ám tuyệt vực trước

U ám tuyệt vực, là được nhân loại đối với phương bắc phòng tuyến ở ngoài, không bị loài người văn minh ánh sáng soi sáng đến, không có linh võng bao trùm tảng lớn nguy hiểm địa vực gọi chung

Nơi này là thế giới phần cuối, là Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới khoảng cách gần nhất địa phương, linh năng cực kỳ cuồng bạo hỗn loạn nơi, vô số mạnh mẽ yêu thú ngủ đông sào huyết, chất chứa vô cùng vô tận thiên tài địa bảo cùng mỏ tinh thạch mạch

"Ầm! Ca!"

U ám tuyệt vực bên trong, linh năng phun trào như sóng to gió lớn, căn bản không có nửa điểm nhi quy luật có thể nói

Chốc lát trước vẫn là bầu trời trong trẻo, thoáng qua trong lúc đó liền mây đen năm dày đặc, sấm vang chớp giật

Vô số tráng kiện như Giao Long Thiểm Điện ở đám mây lẫn lộn, thỉnh thoảng nanh vuốt hướng trên đất mạnh mẽ cào xuống

Ở thiên nhiên tàn phá bên dưới, người tu chân sức mạnh đều trở nên như vậy nhỏ bé

"Tản ra! Đại gia nhanh tản ra! linh năng tẩm chấn kích phát đến cực hạn!"

Mao Phong biến sắc mặt, đại hồng đại khiêu

Vài tên kinh nghiệm phong phú HLV, lập tức lôi các học viên xa xa né ra hơn trăm thước

Liền ở tại bọn hắn bốn tản mát một sát na "Rầm" một tiếng, một tia chớp như Kim long đổi chiều từ đám mây bổ nhào hạ xuống, thẳng đến linh

cự tháp mà đi

Linh cự tháp bốn phía tám toà tiểu viên tháp, nhất thời kích thích ra pháp trận phòng ngự, ở linh cự tháp phía trên hình thành một đạo màu vàng nhạt nửa trong suốt vòng bảo vệ

Nhưng là không chống đỡ được thiên địa oai, giằng co chỉ chốc lát sau, tám toà tiểu viên tháp âm âm vỡ vụn, pháp trận phòng ngự tan thành mây khói, Thiểm Điện tiến quân thần tốc lập tức linh cự tháp bổ xuống nát tan!

Vỡ vụn tinh phiến ở Thiểm Điện dưới sự kích thích, như viên đạn giống như vậy, phát sinh tiếng rít, hướng về bốn phương tám hướng bắn như điện mà tới

May là tất cả mọi người đều kích phát rồi phòng ngự tẩm chắn, xô ra liên tiếp "" tiếng, tinh phiến nát tan, mọi người lông tóc không tổn hại, chỉ là Tiểu Tiểu lấy làm kinh hãi

"Linh cự tháp tỏa ra linh năng gợn sóng thực sự quá mãnh liệt, một khi thiên địa linh năng cuồng bạo lên, cái thứ nhất phá huỷ là được linh cự tháp! Đạo lý này lại như là lôi bạo khí trời bên dưới, Thiểm Điện nhất định sẽ trước tiên bắn trúng cột thu lôi như thế "

Mao Phong nói, "Dựng một toà linh cự tháp muốn tiêu hao rất lớn nhân lực vật lực, tiêu hao lượng lớn quý giá tinh thạch, mà hủy diệt nó nhưng rất dễ dàng, đừng nói sấm sét có thể lập tức đánh nát linh cự tháp, coi như là yêu thú mạnh mẽ, cũng sẽ bị linh cự tháp tản mát ra linh năng gợn sóng hấp dẫn, sinh ra liên lĩnh đều muốn phá hoại nó!"

"Vì lẽ đó, tuy rằng linh cự tháp là linh võng hạt nhân, đối với nhân loại chúng ta cực kì trọng yếu nhưng cũng không thể vô hạn chế địa kiến thiết, có thể mở rộng tới đây đã là cực hạn "

"Phía trước là được u ám tuyệt vực, một không có mạng lưới thế giới một cực kỳ đáng sợ thế giới, một chỉ có dùng cảm giả mới có thể tung hoành ngang dọc thế giới!"

"Những người tu chân, đi tới!"

Đây Lôi Đình cùng Thiểm Điện, công kích tiêu diệt bao táp đột tiến

U ám tuyệt vực trung khí hậu cực kỳ cuồng bạo, sấm vang chớp giạt đầy đủ kéo dài một đêm mới từ từ lắng lại

Mà lắng lại sau khi thế giới, cũng cùng ngoại giới tuyệt nhiên không giống

Bầu trời hiện ra máu tươi bình thường màu đỏ, đám mây đều bị vụn vụn thành từng cái từng cái màu sắc sỡ to lớn vòng xoáy, không ít địa phương trả lại lộ ra từng cái từng cái lỗ thủng, có thể rõ ràng vô cùng nhìn thấy Tinh Thần

Phảng phất Hắc Dạ cùng ban ngày, đều mất đi giới hạn

Bốn phía thế giới không lại hoang vu, liên miên trùng điệp dãy núi thượng trái rộng mọi người chưa từng gặp yêu hóa thực vật, ở đây đủ linh năng thẩm thấu vào đều sinh trưởng e rằng to lớn, mặc dù một cây Tiểu Tiểu cỏ đại đều mọi người cái đầu còn cao hơn, biên giới sinh trưởng làm người sợ hãi răng cửa, ở màu tím Thái Dương chiếu rọi xuống, tỏa ra tia sáng yêu dị

Rậm rạp núi rừng trung, truyền đến từng trận yêu thú gầm rú, như từng viên từng viên tinh thạch bom, ở chiến xa bốn phía nổ tung, chấn động đến mức chúng người tê cả da đầu

"U ám tuyệt vực, là Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới ở gần nhất địa phương, hai cái đại thế giới trong lúc đó, sản sinh mạnh mẽ lực hút, sẽ

lấn nhau đụng vào nhau!"

Nghỉ ngơi thì, hết thầy học viên đều ngồi vây quanh một vòng, nghe Mao Phong giảng giải u ám tuyệt vực trung quy củ

Mao Phong trong tay nắm bắt hai viên to lớn yêu thú trứng, phân biệt giờ lên, đạo, "Cái này trứng liên đại biểu Thiên Nguyên giới, một cái khác liên đại biểu huyết yêu giới "

Hắn hai cái trứng chậm rãi tới gần, nhẹ nhàng một khái

Vỏ trứng rất dày, tuy rằng xuất hiện vô số đạo vết nứt, nhưng là không có mở tung, miễn cưỡng dính vào cùng nhau

"Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới, lại như là hai cái đụng vào nhau trứng, u ám tuyệt vực, là được bọn họ va chạm điểm, bên cạnh những này vết nứt đại biểu đây, là được toàn bộ đại hoang vòm trời "

"Tại sao đại hoang thượng, thường thường sẽ xuất hiện lỗ sâu? Đó là bởi vì hai cái thể giới va chạm, đã sớm xô ra từng cái từng cái vết nứt "

"Mà đại hoang ở ngoài liên bang nội lục, bầu trời lại như là bóng loáng cực kỳ vỏ trứng, mặt trên căn bản một cái khe cũng không có, dĩ nhiên là sẽ không xuất hiện lỗ sâu, chính là, con ruồi không dính không có khe trứng ah!"

"Các người xem, hai cái trứng va chạm điểm, có phải là vết nứt dày đặc nhất, nhẹ nhàng hơi động sẽ vỡ vụn?"

"Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, u ám tuyệt vực, là toàn bộ Thiên Nguyên giới yếu ớt nhất, chỗ nguy hiểm nhất!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Đại Thế Giới Ngân Huyết Yêu

Học viên bên trong, không ít người đều đã học (vũ trụ học), đối với đại thế giới cấu tạo có sự hiểu biết nhất định, dồn dập đâm chiêu gặt đầu

Nhưng cũng có một nhóm người, cũng không có thâm nhập nghiên cứu qua, mặc dù biết đại thế giới tồn tại, nhưng là không hiểu tại sao hai cái đại thế giới sẽ đụng vào nhau

Thiên Nguyên giới ngoại mị, là được trời sao mệnh môg vô ngần, gần nhất tinh hệ, khoảng cách có hơn vạn năm ánh sáng, va chạm làm sao phát sinh, thực sự không thể nào tưởng tượng được

Thấy những học viên này toát ra vẻ mặt mờ mịt, Mao Phong tiến một bước giải thích:

"Không sai, từ ba chiều mức độ tới giảng, hết thầy đại thế giới, toàn đều ở cùng một mảnh Tinh Thần trong biển rộng, chỉ là trong vũ trụ rất nhiều tinh hệ mà thôi "

"Chúng ta Thiên Nguyên giới, là một người trong đó tinh hệ, mà huyết yêu giới lại là một cái khác tinh hệ "

"Trên lý thuyết mà nói, hết thầy đại thế giới trong lúc đó, cũng không có bích chương, có thể tự do đi, cách trở chúng ta, có điều là dài lâu khoảng cách mà thôi "

"Lại tiêu tốn vài tỷ, hơn trăm ức năm, là có thể đến huyết yêu giới "

"Từ ba chiều mức độ tới nói, Thiên Nguyên tinh hệ cùng huyết yêu tinh hệ cách xa nhau hơn một nửa cái vũ trụ, khoảng cách phi thường xa xôi, căn bản không thể phát sinh va chạm "

"Thế nhưng nhảy ra ba chiều mức độ, từ càng cao hơn chiều không gian đến xem, liền hoàn toàn khác nhau "

"Ở càng cao hơn chiều không gian thượng, mỗi một cái đại thế giới, cũng giống như là từng cái từng cái đóng kín trứng, lấy một loại chúng ta không thể nào hiểu được phương thức, chặt chẽ sắp xếp cùng nhau, trong đó quá mức tới gần hai cái trứng sẽ sản sinh sức hấp dẫn, va chạm vào nhau, thậm chí cuối cùng dung hợp lại cùng nhau, tạo thành một mới đại thế giới "

"Mà chúng ta Thiên Nguyên giới, là được cùng huyết yêu giới khoảng cách quá gần, lẫn nhau hấp dẫn tạo thành một song thế giới hệ thống "

Thấy không ít người vẫn không hiểu, Mao Phong suy nghĩ một chút, móc ra một tờ trống lá bùa, ở đối lập hai bên thượng, phân biệt vẽ một vòng tròn

"Nhìn thấy không, tấm bùa này chỉ, là được một mảnh hai duy Tinh Thần Đại Hải, hai cái xa xa đối lập quyền, phân biệt là được Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới "

"Ở hai duy trong vũ trụ hai cái thế giới cách nhau cực xa, đừng nói va chạm, coi như lẫn nhau đi, là không thể "

"Nhưng là —— "

Mao Phong lá bùa chiết khấu, nguyên bản ở vào hai bên vòng tròn, liền trùng điệp đến cùng một chỗ

"Nếu như có một loại sức mạnh to lớn, có thể Phá Toái Hư Không, đột phá thế giới 2D pháp tắc từ ba chiều mức độ đến lĩnh vực vũ trụ này, liền sẽ phát hiện hai cái thế giới gần trong gang tấc "

"Chúng ta Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới quan hệ, là được như vậy "

"Làm tình hệ, chúng ta phân biệt ở vào vũ trụ một mặt, cách xa nhau ngàn tỉ năm ánh sáng "

"Thế nhưng làm đại thế giới, ở càng cao hơn chiều không gian thượng, chúng ta nhưng như là hai cái vòng tròn như thế rất gần, sản sinh lực hút, mạnh mẽ va chạm, dính chặt vào nhau "

"Hay là sẽ có một ngày, hai cái vòng tròn còn có thể hợp hai làm một đây!"

"Tốt rồi làm chiến đấu hình người tu chân, hiểu rõ nhiều như vậy đã đầy đủ "

"Càng thâm nhập lý luận, liền giao cho nghiên cứu hình người tu chân đi thăm dò đi!"

"Ngược lại, các người chỉ cần biết rằng, u ám tuyệt vực là Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới va chạm điểm, hai cái thế giới linh năng đều ở nơi này tụ hợp, khiến cho nơi này trở thành hai cái bên trong thế giới, linh năng tối dồi dào, cuồng bạo nhất, địa phương hỗn loạn nhất, là có thể!"

Đạo lý này, nhưng là cực kỳ dễ hiểu, mọi người một điểm liền rõ ràng

Lại như là hai mảnh đại dương tụ hợp nơi, đáy biển ám lưu chen lẫn phong phú tài nguyên, tất cả đều hội tụ đến cùng một chỗ

Mao Phong tiếp tục nói:

"Dồi dào đến gần như cuồng bạo linh năng, liền ngưng kết thành các loại thiên tài địa bảo cùng mỏ tinh thạch mạch, trả lại dựng dục ra cực kỳ mạnh mẽ yêu thú biến dị cùng yêu hóa thực vật, khiến nơi này trở thành một toà lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn kho báu!"

"Nhưng là —— "

"U ám tuyệt vực tài nguyên như vậy phong phú, nhưng khoảng cách liên bang nội lục thực sự quá xa, hơn nữa linh năng phun trào quá mức cuồng bạo, cũng không thích hợp quy mô lớn tinh thạch chiến hạm tạo đội hình đi "

"Mạnh mẽ ở đây triển khai đại bộ đội, hơi bất cần một chút, sẽ cuốn vào linh năng trong nước xoáy, cả nhánh hạm đội đều bị xé thành mảnh vỡ!"

Mọi người không khỏi hồi tưởng lại tối hôm qua sấm vang chớp giật

không phải phổ thông sấm sét, mà là hai cái thế giới linh năng mãnh liệt đụng vào nhau, bùng nổ ra cuồng bạo thuỷ triều

Lấy Thiên Nguyên giới luyện khí trình độ, luyện chế ra đến tinh thạch chiến hạm, xác thực không cách nào ở như vậy linh năng thuỷ triều trung đi

Trên thực tế chiến tranh, không phải chơi game, là lượng còn lớn hơn thiên tiền

Một nhánh quy mô hạm đội khổng lồ điều động một lần, tiêu hao tinh thạch cùng tài nguyên liền nhiều vô số kể

Nếu như hạm đội như vậy ở lặn lội đường xa sau khi, lại bị linh năng thuỷ triều xé nát, chỉ sợ liên bang hơn nửa năm quân phí, liền ném vào, một lần chi trả

Mà này, vẫn không có tính cả nhân viên tổn thất

Cái này cũng là tinh Diệu liên bang trải qua năm trăm năm huyết chiến, vẫn không có triết để chinh phục u ám tuyệt vực nguyên nhân

Bọn họ kẻ địch lớn nhất không phải Yêu tộc, mà là thiên nhiên, là mảnh này mạnh mẽ vô cùng thiên địa!

"Đại gia nghe, tinh thạch chiến hạm mạnh mẽ đến đâu, không thể ở u ám tuyệt vực trung tung hoành ngang dọc, ở chỗ này, người tu chân, đặc biệt chúng ta khái sư, mới là lão đại, mới là chiến tranh chủ lực!"

Tất cả mọi người bị Mao Phong nói tới nhiệt huyết sôi trào, hận không thể một giây sau liền bắt đầu ở u ám tuyệt vực trung thoải mái chém giết, sẵn yêu thú, cướp đoạt thiên tài địa bảo, tăng lên điên cuồng thực lực

Mao Phong hai tay đi xuống ép một chút, lắng lại mọi người xao động, tiếp tục nói:

"U ám tuyệt vực trung tình huống, đại thể là được như vậy, đón lấy một tháng, đại gia liền ở ngay đây chém giết, tu luyện, được hết thấy thiên tài địa bảo, tất cả đều cùng trại huấn luyện hai tám phần món nợ, trong đó một thành, là tinh khái hao tổn phí muốn, mặt khác một thành, là chúng ta những này HLV trích phần trăm, không có vấn đề chứ?"

Mọi người dồn dập gật đầu

Tinh khái là trại huấn luyện cung cấp, vạn nhất hư hao còn muốn dùng giá cao đi sửa chữa, đương nhiên muốn thanh toán nhất định hao tổn phí

Cho tới cho HLV trích phần trăm, vậy thì càng là thiên kinh địa nghĩa

Năm tên HLV, tất cả đều là Trúc cơ kỳ cấp trung trở lên cường giả, ở mặc vào uy lực mạnh mẽ kiểu mới hào tinh khái sau khi, thậm chí có thể phát huy ra tiếp cận Kim đan cường giả thực lực khủng bố!

Chính là ở này năm tên "Chuẩn Kim đan cường giả" bảo vệ cho, mọi người mới dám buông tay ở u ám tuyệt vực trung chém giết tu luyện

Bằng không, một đám Luyện Khí kỳ con vật nhỏ chạy đến u ám tuyệt vực đến tu luyện, không phải là tìm chết sao?

Chỉ cho những này "Chuẩn Kim đan cường giả" một thành tích phần trăm, thực sự là lại hoa không tính quá

Mao Phong gật đầu, bỗng nhiên chuyển đề tài, nói:

"Tốt a nếu đại gia cũng không có ý kiến, đón lấy chúng ta liền bắt đầu tu luyện, có điều tu luyện trước còn có một việc tình phải nhắc nhở đại gia "

"U ám tuyệt vực trung, nguy cơ tứ phía, lôi bạo khu, bão cát khu số lượng, ngoại giới thêm ra gấp mười lần, hơn nữa độ chấn động không thể giống nhau "

"Còn có các loại mạnh mẽ yêu thú biến dị, ngủ đông ở trong bóng tối, lúc nào cũng có thể sẽ coi chúng ta là thành con mồi "

"Mà những này đều không phải đáng sợ nhất "

"Đáng sợ nhất, là Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội, tất cả đều là Yêu tộc quân chính quy trung tinh nhuệ, có chút thẩm thấu tiểu đội, thậm chí tất cả đều do ngân huyết Yêu tộc tạo thành!"

Mao Phong, khiến tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh

Lý Diệu ở trong lòng, yên lặng hồi ức Yêu tộc tạo thành

Cùng nhân loại không giống, Yêu tộc cũng không phải một chân chính chủng tộc mà là vô số loại yêu thú gọi chung

Trong đó không ít giữa yêu thú với nhau sai biệt, yêu thú cùng nhân loại sai biệt còn muốn lớn hơn

Nói cách khác một ít có vú loại yêu thú, đặc biệt linh trưởng loại yêu thú, như hầu yêu, viên yêu loại hình, cùng nhân loại trong lúc đó sai biệt cực nhỏ

Mà cùng giáp vàng con bộ ngựa loại hình chân loại yêu thú, sai biệt nhưng là rất lớn

Một con khỉ, làm sao có khả năng một con con gián xem là đồng loại tới đối xử?

Mặc dù này con con gián ủng có trí khôn nhất định!

Càng không cần phải nói, không ít yêu thú nguyên vốn là thiên địch, ở chuỗi thực vật trung, là một khâu chụp một khâu tồn tại, lẫn nhau trong lúc đó lẫn nhau nuốt chửng, chém giết ngàn tỉ năm, ở trong huyết mạch, liền điêu khắc thâm hận thù sâu

Vì lẽ đó, từ bốn vạn năm trước yêu thú đế quốc bắt đầu, mạnh mẽ Yêu tộc liền vẫn chọn dùng cao áp thống trị, dùng cực kỳ tàn khốc thủ pháp, trấn áp tương đối kém tiểu nhân Yêu tộc, khiến cho bọn họ khuất phục, đi nô dịch cùng điều động càng càng nhỏ yếu Yêu tộc

Trải qua 3 vạn năm phát triển, yêu thú đế quốc trung, liền sinh ra bốn cái giai tầng

Tầng thấp nhất, là hắc huyết Yêu tộc, số lượng nhiều nhất, là đảm nhiệm đồ ăn, nông phu cùng bia đỡ đạn tồn tại

Như là hắc giáp con bộ ngựa như vậy yêu thú, là được hắc huyết Yêu tộc

Bọn họ là xâm lấn Thiên Nguyên giới chủ lực, là lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn tốt nhất bia đỡ đạn, coi như chết hết, huyết yêu giới cao tầng sẽ không đau lòng vì

Hắc huyết Yêu tộc trên, là được đồng huyết Yêu tộc, đây là chiến sĩ giai tầng

Lý Diệu ở thanh trạch thị gặp phải sáu tay xà ma, là được đồng huyết Yêu tộc

Bọn họ sinh ra liền bắt đầu giết chóc tu luyện, sinh mệnh ý nghĩa là được chém giết cùng hủy diệt, thường thường đảm nhiệm tiền tuyến quan chỉ huy cùng đột kích đội viên

Đồng huyết Yêu tộc trên, là được ngân huyết Yêu tộc

Ngân huyết Yêu tộc, là Yêu tộc trung quý tộc, Vương tộc, là yêu thú thế giới kẻ thống trị, cũng là Yêu tộc văn minh chủ lực

Thậm chí có thể nói, ngân huyết trở lên, mới thật sự là Yêu tộc!

Bên dưới đồng huyết cùng hắc huyết, có điều là bọn họ nô lệ, bia đỡ đạn cùng đồ ăn

Ở trong mắt bọn họ, cùng nhân loại cũng không có sự khác biệt, thậm chí so với nhân loại càng thêm không bằng

Dù sao, nhân loại có thể sáng tạo tiền đồ xán lạn văn minh, trong đó không ít tạo vật, Yêu tộc là khá là được lợi

Cho tới kim huyết Yêu tộc, lại được gọi là thánh huyết Yêu tộc, đó là chân chính hoàng tộc

Yêu thú đế quốc, thống trị biến sao 3 vạn năm, thay đổi quá mười mấy cái vương triều, này mười mấy cái vương triều hoàng tộc, tất cả đều vận

dụng quá lượng lớn tài nguyên, đến cải thiện huyết mạch của chính mình, cường hóa sức mạnh của chính mình, bởi vậy được xưng "Thánh huyết "

Có điều ở vương triều thay đổi trung, những này thánh huyết trong lúc đó, liền lẫn nhau tàn sát

Đến biến sao đế quốc thành lập sau khi, đế hoàng rồi hưởng những này thánh huyết Yêu tộc, trọng điểm truy sát, hầu như giết chóc hầu như không còn

Cho đến hôm nay, thánh huyết Yêu tộc đã trở thành truyền thuyết, toàn bộ huyết yêu giới, cũng chưa chắc có một

Hiện nay, huyết yêu giới trung trạng thái, là được do ngân huyết Yêu tộc, thành lập hơn trăm toà yêu thành, lẫn nhau sát phạt chiếm đoạt, từ từ hình thành mạnh mẽ yêu quốc

Toàn bộ do ngân huyết Yêu tộc tạo thành thẩm thấu tiểu đội, tương đương với toàn bộ do con cháu quý tộc tạo thành "Ngự lâm quân", sự đáng sợ, có thể tưởng tượng được

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 249: Diên Cường Hấp Thu

Một tên học viên nhắc tay đặt câu hỏi:

"Ngân huyết Yêu tộc tạo thành thẩm thấu tiểu đội, đến Thiên Nguyên giới tới làm gì?"

Mao Phong liếc mắt nhìn hắn, giới thiệu sơ lược lên

Yêu tộc xã hội tạo thành, cùng nhân loại hoàn toàn khác nhau, không có nửa điểm nhi ôn nhu có thể nói, chỉ thờ phụng "Nhược nhục cường thực, kẻ thích hợp sinh tồn" này tám chữ, bất luận đối với mình vẫn là đối với người khác, đều dị thường nghiêm khắc

Ngân huyết Yêu tộc trong lúc đó, cạnh tranh vô cùng kịch liệt, một tên thiếu niên Yêu tộc muốn ở yêu quốc trung chiếm cứ địa vị tương đối cao, không chỉ phải trải qua máu tanh rèn luyện, có được sức mạnh mạnh mẽ, còn muốn chiêu mộ bộ hạ, thành lập thế lực của chính mình

Đối với Yêu tộc tới nói, nhanh nhất thực lực tăng lên phương thức, không gì bằng lén vào Thiên Nguyên giới, cùng nhân loại chém giết

Mặt khác, huyết yêu giới trung khá là mạnh mẽ đồng huyết Yêu tộc cùng hắc huyết Yêu tộc, đại thể đều có được chủ nhân của chính mình, dễ dàng sẽ không thay đổi địa vị

Mà ở u ám tuyệt vực trung, những sinh sống lượng lớn hoang đại yêu thú

Những này yêu thú, cũng không có trải qua văn minh gột rửa, tuy rằng có được không kém nhân loại cùng ngân huyết Yêu tộc nào tế bào, nhưng quá ngơ ngơ ngác ngác tháng ngày

Mà ở cuồng bạo linh năng tẩm bổ bên dưới, những này hoang đại yêu thú, thường thường lại phát sinh biến dị, thực lực tầm thường yêu thú càng mạnh hơn, dễ như ăn cháo liền có thể đạt đến cao cấp yêu tướng, thậm chí yêu vương cấp một

Loại này "Tứ chi phát đạt, đầu óc đơn giản" yêu thú, hiển nhiên là mới ra đời thiếu niên ngân huyết Yêu tộc, tốt nhất bộ hạ

Bởi vậy, không ít ngân huyết Yêu tộc, sẽ mạo hiểm đi tới Thiên Nguyên giới

Một mặt là rèn luyện

Mặt khác cũng là muốn thu phục một ít mạnh mẽ yêu thú, cho bọn họ đánh vào cấm chế, trở thành trung thành tuyệt đối nanh vuốt, trợ giúp bọn họ ở huyết yêu giới chiếm cứ một vị trí

U ám tuyệt vực, là nhân loại cùng Yêu tộc cộng đồng tu luyện tràng cùng sân đấu

Tuy rằng song phương đều không thể thiên quân vạn mã truyện đưa tới, thế nhưng ở đây thành lập một toà Tiểu Tiểu Truyền Tống trận một lần chuyển vận mười, hai mươi người quá khứ, vẫn là miễn cưỡng có thể làm được

Không chỉ huyết yêu giới ngân huyết Yêu tộc sẽ tạo thành thẩm thấu tiểu đội, lên vào u ám tuyệt vực

Tinh Diệu người của liên bang loại cường giả tình cờ cũng sẽ tạo thành thẩm thấu tiểu đội, lên vào u ám tuyệt vực đối lập huyết yêu giới

Thẩm thấu cùng phản thẩm thấu ám sát, phục kích, du kích chiến, là được mảnh này tàn khốc trên chiến trường giọng chính

"Có điều đại gia yên tâm, chúng ta chỉ là ở u ám tuyệt vực ngoại vi tu luyện, nói như vậy, nơi này là sẽ không xuất hiện ngân huyết Yêu tộc "

Mao Phong nở nụ cười, trong nụ cười ở lại một tia dữ tợn, "Huống chi, chúng ta tổng cộng hai mươi lăm người trong đó Nhị Thập tên học viên trên người mặc tinh khôi sau khi, đều có được vượt qua Luyện Khí kỳ đỉnh cao, 'Chuẩn Trúc cơ kỳ' thực lực, mà chúng ta năm tên HLV trên người mặc kiểu mới nhất hào tinh khôi, càng là có được 'Chuẩn Kim đan cường giả' thực lực "

"Chiến đấu như vậy lực, dù cho gặp gỡ bình thường ngân huyết Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội, căn bản không cần sợ bọn họ, không thể buông tha đừng sĩ thẳng, chiến đấu tới cùng là được rồi!"

"Phía dưới, bắt đầu tu luyện đi!"

Lần thứ hai tinh khôi kiểm tra một lần sau khi hết thầy học viên đều mang theo đầy đủ tinh thạch, phi kiếm cùng đạn dược, do một tên HLV dẫn dắt bốn tên học viên, tạo thành ngũ người tiểu đội phân tán tu luyện

U ám tuyệt vực trung, tuy rằng không có linh võng, nhưng chỉ cần khoảng cách cách xa nhau không xa lắm, khí trời tương đối bình tĩnh thời điểm, vẫn là có thể lẫn nhau thông tin

Bốn tên học viên liên đang HLV thông tin bên trong phạm vi, một có tình huống lập tức kêu cứu, HLV sẽ đứng lúc đi cứu viện

Lý Diệu, Long Thiên Nguyệt chờ bốn tên biểu hiện đặc biệt đột xuất học viên, ở tổng HLV Mao Phong dẫn dắt đi, đi tới một mảnh lam nhạt như biển Vô Danh hồ nước

Nhìn như yên tĩnh chung quanh hồ nhưng trái rộng đầy rẫy bạch cốt, dữ tợn dị thường

Thủy là sinh mệnh chi nguyên lại yêu thú mạnh mẽ cũng phải uống nước, này chung quanh hồ ẩn núp vô số yêu thú, là một chỗ giấu diếm sát cơ đồ trằng

"Rầm!"

Nhận biết được năm người đến, bên trong hồ nước bỗng nhiên bốc lên từng đoạn từng đoạn phù mộc giống như vật thể, lẳng lặng trôi nổi một trận sau khi, lại lần nữa lặn vào dưới nước, bốc ra "Sùng sục sùng sục" bong bóng

Bên hồ cao hơn hai mét, cỏ lau tự yêu hóa thực vật trung, truyền đến "Tất tất tác tác" âm thanh

Một nhóm lớn yêu hóa cỏ lau đổ hạ xuống

Bất nhất thì, mọi người bên tai liền truyền đến "Hồng học" tiếng thở dốc

Mà giữa bầu trời, có một đoàn màu xám quái điều chỉnh đang không có ý tốt địa bàn toàn

Những này quái điều lại như là điều hâu cùng dơi hỗn hợp thể, cánh chim mở rộng ra đến, có tới mười mét trở lên, biên giới sắc bén như lưỡi dao, tỏa ra làm người sợ hãi ánh sáng

Lấy thực lực của bọn họ, còn không dám tham dự săn giết, chỉ hy vọng ẩn nấp với chung quanh hồ mạnh mẽ tay thợ săn, những này thiết đồ hộp trung nhân loại giết sạch sau khi, có thể để lại cho bọn họ một ít tàn canh lạnh chích

Rất nhanh, mọi người bên trái, ba con tương tự tê giác, nhưng đuôi nhưng đặc biệt trắng kiện, vẫn dài ra to lớn cốt chùy to lớn yêu thú "Huyết chùy tê giác", từ yêu hóa cỏ lau trung xông ra

Mà bên phải chếch, hai cái dài mười mấy mét, quanh thân mặc giáp trụ đồng thau cốt giáp to lớn cá sấu, mở ra xen kẽ như răng lược Đại Chủ, phun ra huân người tanh tưởi

"Hì hì! Hì hì!"

Giữa bầu trời quái diệu, phát sinh đường như hài đồng vui cười thanh kêu quái dị, khiến cho người tê cả da đầu, không rét mà run

"Lý Diệu, Long Thiên Nguyệt, nơi này năm con yêu thú thực lực, tất cả đều ở cao cấp yêu Binh cùng cấp thấp yêu tướng trong lúc đó, vừa vặn cho các người luyện tập, ai lên trước?"

Lý Diệu cùng Long Thiên Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, hai người hai bên trái phải, gần như cùng lúc đó nhào đi ra ngoài

Diên cuồng giết chóc, bắt đầu!

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, theo Vô Danh hồ nước chậm rãi từ lam nhạt biến thành màu đỏ sẫm, bên hồ chông chất yêu thú hài cốt càng ngày càng nhiều, Lý Diệu thực lực tăng nhanh như gió!

Thực chiến tu luyện ngày thứ ba

"Bạch!"

Lý Diệu cả người nằm trên mặt đất, như một cái nham hiểm rắn độc, tay chân khép lại, đơn thuần dựa vào thân thể vận vẹo, cùng với động lực phù trận vi diệu điều khiển, từ máu me đầy đầu chùy tê giác dưới thân hiểm hiểm xẹt qua, trong nháy mắt vọt đến phía sau nó, không thềm nhìn, ở vào

tinh khải trên ốt sau coi tinh mắt trực tiếp khóa chặt mục tiêu, xoay tay lại vén lên, loan đao hình cung sâu sắc đâm vào huyết chùy tê giác bụng dưới bộ

Huyết chùy tê giác nặng đến hai mươi, ba mươi tấn, khắp toàn thân mặc giáp trụ kiên cố áo giáp, lao nhanh lên lại như là một đài tinh thạch chiến xa, chỉ có bụng dưới bộ một khối nhỏ mềm mại nơi, là duy nhất nhược điểm

Lý Diệu mạnh mẽ lôi kéo, linh năng ngưng tụ mà thành phong mang đầy đủ dài hơn một trượng, huyết chùy tê giác ngũ tạng lục phủ hoàn toàn xé ra

Sau đó sâu sắc một ở tránh thoát huyết chùy tê giác đuôi thượng to lớn cốt chùy sắp chết tấn công dữ dội, về phía trước nhảy lên, lướt ra khỏi mấy chục mét có hơn

Toàn bộ động tác như nước chảy mây trôi làm liền một mạch, trước sau chỉ dùng không vượt qua hai giây đồng hồ

Huyết chùy tê giác nổi giận gầm lên một tiếng gian nan xoay người, hướng Lý Diệu vọt mạnh hai bước, rốt cục không chống đỡ nổi, ầm ầm ngã xuống đất

Giữa bầu trời, lập tức có không ít xoay quanh thực hủ yêu thú "Tiểu anh điều" bổ nhào hạ xuống, mưu toan cướp đi ngon con mồi

"Bạch!"

Huyết Đao chiến khải sau lưng "Nát tinh" tinh từ pháo, nhất thời vượt lên vai trái, trong nháy mắt nổ súng bốn đạo hồng mang dâng trào ra, bất thiên bất ý, vừa vắn bắn trúng dẫn đầu bốn con tiểu anh điều

Này bốn đạo hồng mang, lại như là bốn đám dung nham, vừa dính vào thượng liên vùng thoát khỏi không xong

Rất nhanh sẽ ở tiếng rít chói tai trong tiếng, bốn con tiểu anh điều đều đốt thành hài cốt, "Lạch cạch" ngã xuống đất, biến thành tro bụi

Còn lại tiểu anh điều giải tán lập tức, bán hôm sau mới một lần nữa tụ lại lại đây, như hài đồng vui cười giống như kêu quái dị đã biến thành tinh tế tiếng chửi rủa

Bọn họ không thể làm gì, chỉ có thể cao cao xoay quanh ở Lý Diệu đỉnh đầu mấy trăm mét nơi, đi xuống kéo chim thả cho hả giận nhưng lại làm sao có khả năng bắn trúng Lý Diệu?

Thực chiến tu luyện ngày thứ bảy

Lý Diệu lẳng lặng đứng thẳng, chiến đao như ngủ đông với trong hang động rắn độc, sâu sắc ẩn nấu với sau thắt lưng, cùng máu me đầy đầu chùy tê giác chính diện đối lập

"Ầm!"

Huyết chùy tê giác cúi đầu xuống, hết tốc lực nỗ lực

Sắc bén cực kỳ xông tới giác, sắp đâm thủng lồng ngực một sát na, Lý Diệu mới điều động Huyết Đao chiến khai, hiểm chi lại hiểm địa vọt đến một bên

Cùng lúc đó, chiến đao Thiểm Điện ra tay chen lẫn bão táp cùng Lôi Đình uy thế, mạnh mẽ chém vào huyết chùy tê giác trên cổ

Huyết chùy tê giác trên cổ bao trùm kiên cố giáp trụ

Chỉ là một đao, dù cho dồn vào linh năng không thể chém ra

Có điều, này không phải Lý Diệu đao thứ nhất

Vừa nãy hắn đã ở cùng một vị trí, chém đầy đủ tám đao, ở huyết chùy tê giác giáp trụ thượng, lưu lại một đao rõ ràng cực kỳ bạch ẩn

Thứ chín đao, rốt cục vượt qua giáp trụ phòng ngự cực hạn, cốt giáp âm âm nổ tung, chiến đao sâu sắc đi vào, linh năng điên cuồng dâng trào, chặt đứt hết thảy mạch máu cùng kinh lạc

"Phốc!"

Chiến đao rút ra thì, một chùm máu tươi bắn nhanh ra

Huyết chùy tê giác liền gọi đều kêu không được, cụt hứng ngã xuống đất

Mà giữa bầu trời, đã không có một con tiểu anh điều dám lao xuống, từ cái này nhân loại đáng sợ trong miệng cướp đã ăn

Thực chiến tu luyện ngày thứ hai mươi

Lý Diệu một thân một mình, ngồi xếp bằng ở Vô Danh bên cạnh hồ một bên

Dưới mộng mị đề lên một cái dài hơn ba mươi mét, toàn thân màu vàng sậm, trên đầu vẫn dài ra hai cái góc nhỏ quái xà

Quái xà Thất Thốn, cơ hồ bị hoàn toàn chém ra, chỉ còn dư lại một tầng da rắn trả lại dính liền, máu rắn chảy ra, tỏa ra một luồng dị hương

Lý Diệu to lớn không gì so sánh được xà đảm đặt ở một mảnh chuối tây điệp thượng, lại lấy ra một bộ vuông vức pháp bảo "Ly Hỏa huyền đột hộp", nhắm ngay xà đảm

"Bạch!"

Ly Hỏa huyền đột hộp trung, bắn ra một đạo nhật hào quang màu xanh lục, bao phủ lại xà đảm, mặt trên còn có từng cái từng cái Tiểu Tiểu con số đang nhảy nhót, cho thấy một phút đếm ngược

Sau một phút, ánh sáng xanh lục tự động tiêu tan

Mà này xà đảm, cũng bị thiêu quen, thơm nức nức mũi, câu người muốn ăn

Lý Diệu thêm ăn nhỏ dải, nâng lên xà đảm, gió cuốn mây tan, hai ba ngụm liền ăn cái không còn một mống

Trả lại không vừa lòng, lại bổ xuống một tảng lớn thịt rắn, cùng xà tâm đồng thời, dùng Ly Hỏa huyền đột hộp nấu nướng lên

U ám tuyệt vực trung yêu thú biến dị, quanh năm chịu đến hai cái thế giới thiên địa linh năng thoải mái, ẩn chứa linh năng ngoại giới yêu thú, đâu chỉ đầy đủ gấp trăm lần, chính là tốt nhất nguyên liệu nấu ăn

Có điều phổ thông người tu chân khẩu vị có hạn, coi như là Mao Phong tổng HLV như vậy Trúc cơ kỳ cao thủ, một trận ăn không vô núi thịt thịt hải

Bọn họ mang đến đồ quân nhu xe, còn muốn chuyên chở thiên tài địa bảo cùng quý giá yêu thú vật liệu, không thể mang theo lượng lớn thú thịt trở lại

Ngoại trừ một phần nhỏ ăn đi ở ngoài, chỉ có thể bại lộ ở dã ngoại, vô cố làm lợi tiểu anh điều loại hình thực hủ yêu thú

Lý Diệu nhưng không như thế

Hắn ở bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông, tu luyện quan trọng nhất công pháp, là được dùng tới dùng cơm "Kình thôn"

Vẫn là người bình thường thì, hăn liền có thể dựa vào kinh thôn, một hơi nuốt vào mấy chục bình tinh không cự thú thịt hộp

Hiện tại hăn đã là Luyện Khí kỳ bảy tầng, khẩu vị tự nhiên nước lên thì thuyền lên, thực làm như là động không đáy

Vô số giá trị liên thành yêu thú thịt, đều bị hăn ăn như hùm như sói, điên cuồng hấp thu

Hơn nửa tháng bên trong, hăn một hơi, ăn phổ thông người tu chân đến mấy năm cũng chưa chắc ăn được đến thứ tốt

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Cường Địch Xuất Hiện

Ở thiên tài địa bảo tẩm bổ, Lý Diệu cảnh giới tuy rằng còn chưa tăng lên, nhưng Bách Luyện Tông mạnh mẽ nhất rèn thể bí thuật (muôn vạn thử thách), nhưng là bị hãn tu luyện tới cảnh giới mới

Một khi linh năng lưu chuyển toàn thân, (muôn vạn thử thách) kích phát đến đỉnh điểm, thân thể không lại bốc ra màu đồng cổ ánh sáng lộng lẫy, trái lại tinh hoa nội liễm, mới nhìn cùng người thường không khác, chỉ là tình cờ mới tiêu tán ra một tia màu vàng sậm

Năng lực kháng đòn, nhưng là tăng lên mấy lần

Luyện thể giả cường độ thân thể, luyện khí sư đối với pháp bảo chưởng khống, hơn nữa khai sư kỹ xảo chiến đấu, ở Lý Diệu trên người, ba người hoàn mỹ kết hợp với nhau

Thực chiến tu luyện ngày thứ hai mươi lăm

Lý Diệu đã trở thành còn lại mười chín tên học viên, tối quan tâm đối tượng

Luận thực lực bản thân, hãn là hết thầy học viên bên trong thấp nhất

Có thể thông qua trước hai vòng cuộc thi vòng loại, cùng một màu đều là Luyện Khí kỳ cấp cao, chỉ có hãn là Luyện Khí kỳ cấp trung

Nhưng là mặc vào tinh khai sau khi, hãn phát huy được sức chiến đấu, nhưng cùng học viên trung công nhận đệ nhất cao thủ Long Thiên Nguyệt

không phân cao thấp, vài phương diện khác trả lại chỉ có hơn chứ không kém

qua xem Lý Diệu điều động tinh khái chiến đấu học viên, hoàn toàn trở mắt ngoác mồm, bị hấn hung hãn cực kỳ chiến pháp rung động thật sâu

Ở những người này xem ra, Lý Diệu chiến pháp hoàn toàn là đang liều mạng, hơi bất cần một chút liền sẽ phải chịu yêu thú đòn nghiêm trọng

Loại này chiến pháp, là bọn họ muốn học cũng học không được, dựa vào hoàn toàn là Lý Diệu đối với tinh khái kết cấu thâm nhập hiểu rõ, cùng với mạnh mẽ đến biến thái thể phách

Theo thời gian một ngày một ngày trôi qua, Lý Diệu chiến lợi phẩm càng ngày càng nhiều

"Các người biết không, Lý Diệu hôm nay lại chém giết một cái ngưng sương tam giác giao, được hai mảnh quý giá cực kỳ hộ nhẹ dạ lên!"

"Thêm vào ngày hôm qua được thanh túc long xà xương cùng, ai ya, chỉ là hai ngày nay, hấn liền kiếm được hơn triệu!"

Hai mươi tên học viên tất cả đều là hạng người tâm cao khí ngạo, lẫn nhau trong lúc đó tích trữ âm thầm phân cao thấp tâm tư, đều đang len lén quan sát người khác thu hoạch

Bọn họ rất nhanh sẽ thất vọng phát hiện, có hai tên học viên thu hoạch vượt xa bọn họ một đoạn, đổi thành tiền, e sợ so với bọn họ nhiều kiếm lời gấp hai ba lần còn không hết

Một là Lý Diệu một cái khác là Long Thiên Nguyệt

Hai người bọn họ, là này một nhóm học viên trung hoàn toàn xứng đáng người mạnh nhất!

Thực chiến tu luyện ngày thứ ba mươi

"Hôm nay, là thực chiến tu luyện ngày cuối cùng, mang ý nghĩa ba tháng khai sư huấn luyện đi đến điểm kết thúc!"

Hai mươi tên học viên ngồi vây quanh thành một vòng, Mao Phong ở chính giữa lớn tiếng nói, "Ba tháng trước, trong các người không ít người, vẫn là tỉnh tỉnh mê mê người mới học, càng có một ít người là không biết gì cả, liền tinh khái cũng không có chạm qua siêu cấp newbie!"

"Trải qua ba tháng tu luyện, các người đều trở thành hợp lệ khai sư, có thể tự do điều động trung cấp bậc thấp tinh khái, ở u ám tuyệt vực trung đấu đá lung tung!"

"Có điều, muốn có được chúng ta Lôi Đình trại huấn luyện tán thành, thu được 'Lôi Đình khai sư' huy chương, còn có cửa ải cuối cùng muốn xông!"

"Đêm nay đại gia nghỉ ngơi thật tốt từ sáng sớm ngày mai năm ngày bắt đầu, đến sáng ngày một năm giờ này hai mươi bốn giờ, là đại gia tự do săn giết thời gian!"

"Ở một ngày một đêm qua bên trong, đại gia phải tận lực nhiều săn giết đáng giá yêu thú, cuối cùng, lấy chiến lợi phẩm giá trị, làm phán xét tiêu chuẩn!"

"Chiến lợi phẩm đáng giá tiền nhất mười người đứng đầu thu được 'Lôi Đình khai sư tên gọi', đợi được bước lên Trúc cơ kỳ sau khi, liền có thể được Kim đan cường giả Lôi Đình Uy tự mình chỉ điểm!"

Mao Phong, như khối băng rơi nôi chảo, bắn lên một mảnh nổ vang

Mỗi một tên học viên đều mặt đỏ tới mang tai mu bàn tay gân xanh lộ, kích động tới cực điểm

Làm liên bang tứ đại trại huấn luyện một trong, Lôi Đình trại huấn luyện khối này nhãn hiệu, thực làm chín đại chiến khả chuyên nghiệp đều còn sáng sủa hơn

Có thể được Lôi Đình khả sư tên gọi, không chỉ là sau đó có cơ hội lấy được Kim đan cường giả Lôi Đình Uy chỉ điểm đơn giản như vậy, đại biểu bọn họ sắp trở thành khả sư trong vòng một đời mới cường nhân, các Đại tông phái đều sẽ ra giá cao đến chiêu mộ bọn họ, phát triển lên đặc biệt thông thuận, thăng chức, tăng lương, cưới vợ chường môn con gái, hưởng đi nhân sinh đỉnh cao, đều là điều chắc chắn

Lý Diệu cũng có chút xao động, âm thầm hy vọng ánh bình minh mau nhanh đến

Ba tháng điên cuồng tu luyện, hãn học được không chỉ là điều động tinh khả kỹ xảo, còn có tinh khả duy tu cùng cải trang tri thức

Hãn không thể chờ đợi được nữa muốn là lần này tu luyện hóa thượng một cái viên mãn dấu chấm tròn, sau đó trở lại đại hoang chiến viện, cùng đạo sư đồng thời, chế tạo huyền cốt chiến khả

Đang lúc này, một đạo lưỡi đao giống như bóng người, xuất hiện ở trước mặt hãn

Là Long Thiên Nguyệt

Long Thiên Nguyệt mọc ra một khuôn mặt ngựa, cảm như trăng lưỡi liềm sạn như thế hơi đột xuất, không được tốt lắm xem, có điều da dẻ rất trắng, mơ hồ có thể nhìn thấy màu xanh kinh lạc

Tròng mắt của nàng, lại như là hai viên bạch thủy tinh điêu khắc thành, gần như trong suốt

"Lý Diệu bạn học, từ khi lần thứ hai cuộc thi vòng loại tới nay, một tháng này, chúng ta từ đầu đến cuối không có cơ hội chính diện giao phong, thực sự tiếc nuối!"

"Hi vọng ngày mai, chúng ta vận may đều đầy đủ được, có thể có thu hoạch, phân ra một cao thấp!"

Long Thiên Nguyệt trong suốt con người lờ lờ toả sáng, tiếp tục nói, "Đại gia đều nói chúng ta là khóa này học viên trung người mạnh nhất, thực sự buồn cười, mạnh nhất làm sao có khả năng có hai cái?"

"Ta Long Thiên Nguyệt, thà rằng bị người đánh bại, tạm thời đành phải thứ hai, không nên cùng người cũng liệt đệ nhất "

"Ta tin tưởng, ngươi là người như thế, đúng không?"

Lý Diệu sâu sắc nhìn kỹ hắn, chỉ chốc lát sau, nhếch miệng nở nụ cười

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, chỉ cảm thấy khắp toàn thân máu tươi đều ở ngứa, mỗi một tế bào đều ở bành trướng

Hắn không nhịn được, muốn thừa dịp mát mẻ gió đêm, lại đi luyện một chuyển (gió mạnh lôi giết đao)!

Mây đen gió lớn, tinh không hội tụ thành từng cái từng cái vòng xoáy khổng lồ, va chạm vào nhau, lôi kéo, nuốt chửng

Từ vòng xoáy ngay chính giữa, dâng trào ra vô cùng vô tận thiên địa linh năng, dường như núi lửa bạo phát, đánh về u ám tuyệt vực

"Vèo!"

Diên cuồng dưới bầu trời sao, một đạo cầu vồng tự lưu quang, từ hắc ám trên vùng bình nguyên chột lóe lên, nhưng là bị hai bên trái phải, hai

đạo tốc độ càng nhanh hơn tinh mang đuổi theo, "Đùng đùng" hai tiếng, mạnh mẽ oanh ở trên người

Này nói cầu vòng lưu quang bị đánh một lão đảo, hiện ra chân thân, là một con khuôn mặt dữ tợn mạnh mẽ yêu thú

Con này yêu thú, mới nhìn lại như là sư tử cùng Giao Long hỗn hợp thể

Đầu hoàn toàn là sư tử đáng dấp, thân thể nhưng càng thêm hẹp dài, có chứa giao loại đặc thù, trả lại bao trùm vảy màu vàng sậm

Bốn chân vừa có sư chân cường tráng, lại có vuốt rồng sắc bén, nhanh vuốt trong lúc đó, dính đầy ngân lông lánh vết máu

Nó hai lặc thượng, sinh trưởng hai chi như dơi giống như cánh, có điều dính sát vào thân thể thu nạp, xem ra cũng không thích hợp đường dài phi hành, chỉ có thể tiến hành khoảng cách ngắn nỗ lực

Hấp dẫn người ta nhất, là được như chông sắt giống như Giao Long quái vĩ, tỏa ra ánh sáng lung linh, như vô số thủy tinh thốc khảm nạm cùng nhau, với trong đêm tối, tỏa ra óng ánh ánh sáng lóa mắt hoa

Sư long!

Là sư hổ loại yêu thú, cùng Giao Long loại yêu thú tạp giao sau khi, sản sinh hỗn huyết đại yêu, sư long!

Hơn nữa nhìn con này sư long quái lạ đáng dấp, khẳng định là ở một cái nào đó nơi linh năng hội tụ động thiên phúc địa trung, nuốt chứng lượng lớn nhật tinh ánh trắng, sản sinh biến dị hoàn toàn mới giống!

Thực lực của nó, thậm chí đạt đến yêu vương cấp một!

Nhưng là hiện tại, con này yêu vương cấp bậc biến dị sư long, nhưng có chút chật vật

Bị đánh đổ ở địa sau khi, một trở mình bò lên, trùng phía sau trong bóng tối hung tợn rít gào một tiếng, sau đó lần thứ hai gia tốc, trong nháy mắt, chui vào đen sì sì núi rừng

Chỉ chốc lát sau, hơn hai mươi nói toả ra nhàn nhạt yêu khí bóng người, xuất hiện ở biển dị sư long vừa nảy nơi ngã xuống

Này hơn hai mươi bóng người, cùng nhân loại rất tương tự, tứ chi cùng ngũ quan đều rõ ràng có thể biện, chỉ là có chứa nồng nặc dã thú đặc thù

Trên người bọn họ đều ăn mặc hoa mỹ giáp trụ, sử dụng trong binh khí, ngoại trừ đao kiếm loại hình vũ khí lạnh ở ngoài, vẫn còn có tạo hình tà dị vũ khí nóng

Là Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội!

Hơn hai mươi tên Yêu tộc làm thành một vòng, bảo vệ quanh một tên khí tràng mạnh mẽ Yêu tộc thanh niên

Tên này Yêu tộc thanh niên trên người dã thú đặc thù đã cực nhỏ, mới nhìn đi, lại như là một tên cao to anh tuấn nhân loại thanh niên

Hắn mọc ra một con như hoàng kim giống như óng ánh tóc quăn, liền ngay cả con người đều là vàng rực rỡ

Màu vàng liền tấn hồ, tu bổ đến mức rất chỉnh tề, cẩn thận tỉ mỉ

Hắn ăn mặc một bộ màu vàng nhạt chiến giáp, mặt trên nạm đầy tinh thạch, tạo thành một rít gào sư đầu

Còn hắn mặt mày trong lúc đó, để lộ ra một luồng không giận tự uy, Sư vương giống như thô bạo

Hơn hai mươi tên Yêu tộc trung, một tên tướng mạo hèn mọn, không giống Yêu tộc, bỗng nhiên vượt ra khỏi mọi người, tứ chi địa, chớp mũi

nhún, cẩn thận tìm tòi, chỉ chốc lát sau, tìm tới một điểm vết máu

"Thiếu chủ, con này biến dị sư long đã bị chúng ta đả thương, chảy ra máu tươi, đón lấy liền dễ làm!"

"Chỉ cần theo vết máu, nhất định có thể tìm được nó, đưa nó mạnh mẽ thu phục, trở thành thiếu chủ Thủ Hạ!"

Tên này khuyến yêu, dùng lại nhon lại lợi âm thanh nói rằng

Yêu tộc là nhân loại sáng tạo, không ít tu luyện bí pháp liền thoát thai từ nhân loại tu chân pháp quyết, bởi vậy sử dụng đều là ngôn ngữ loài người

"Rất tốt!"

Này "Thiếu chủ" mở miệng, âm thanh khàn khàn, nhưng ở lại kỳ dị mị lực, như sư tử hồng hồ gầm, "Lần này đến Thiên Nguyên giới đến, dĩ nhiên có thể tìm tới một con yêu vương cấp bậc biến dị sư long, một khi đưa nó thu phục, thực lực của ta liền đại đại bành trướng, các người đều có công lao, sau khi trở về, hết thầy trọng thưởng!"

"Đại gia xa xa nhằm vào đi, không nên cùng biến dị sư long liều mạng, nó đã đến yêu vương cấp một, chúng ta đều không phải là đối thủ, chỉ cần cuốn lấy nó là được, tự có hai tên lão sư sẽ ra tay đối phó nó!"

Lũ yêu bên trong, hai tên bị khói đen bao phủ, không thấy rõ khuôn mặt Yêu tộc, lạnh rên một tiếng, tỏa ra cao thâm khó dò khí tức

Hoang đại yêu thú, đặc biệt như biến dị sư long cường đại như thế yêu vương, trời sinh kiêu căng khó thuần, không muốn thụ bất luận nhân vật nào điều động

Muốn thu phục nó, chỉ có dùng thủ đoạn lôi đình, đưa nó đánh thành trọng thương, thậm chí đánh đổ gần chết trạng thái

Sau đó lại do này "Thiếu chủ" đứng ra, vì nó trị liệu, trong lúc vô tình, triển khai yêu pháp, bố trí cấm chế

Như vậy ân uy cũng thi, hơn nữa cấm chế tác dụng, mới có thể triệt để thu phục

"Nhanh! Ánh bình minh trước, ta muốn con này biến dị sư long, như mèo con như thế, nằm rạp ở ta dưới chân!"

Thiếu chủ vung tay lên, hơn hai mươi tên Yêu tộc, truy vào núi rừng trung

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Huyết Trảo Cú Đêm

Ngày kể hoàng hôn, u ám tuyệt vực biên giới, lời âm sơn mạch

Đây là u ám tuyệt vực đông nam bộ tối hùng hồn bao la một cái sơn mạch, bị hơn trăm thước cao yêu hóa thực vật bao trùm đến chặt chẽ, mặc dù giữa bầu trời chảy xuôi màu tím nhạt tà dương, núi rừng trung vẫn là âm phong từng trận, gào khóc thảm thiết hắc ám thế giới

Lý Diệu ngủ đông với một chùm màu đỏ thắm trong bụi cây, dùng liềm thần thuật linh năng thu lại đến cực hạn, tinh khái thượng đầu tiên là đều đều bơi lên một tầng bùn nhão, bên ngoài trả lại khoác một tầng vẽ lên bùa tàng hình trận nhiều màu sắc nguy trang bố, khóa đến gió thổi không lọt

Mới nhìn, hẳn cùng Hắc Âm Sâm Lâm hoàn toàn hòa làm một thể

Một con trong miệng mọc ra răng cửa hồng chim rơi xuống đỉnh đầu của hắn, trong nháy mắt bị bên cạnh trong hốc cây bắn ra một cái tơ nhện dây dưa kéo lại, liền kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh, liền bị đẩy vào trong hốc cây, chột truyền đến "Răng rắc răng rắc" xương cốt tiếng vỡ nát

Một đạo nhàn nhạt mùi máu tanh, từ trong hốc cây truyền đến đi ra

Bất luận người săn đuổi vẫn là người bị săn đuổi, cũng không có phát hiện Lý Diệu tồn tại

Lý Diệu nhưng có chút buồn bực

Những này không đủ tư cách yêu thú, không phải hẳn chờ mong con mồi

Vô Danh bên cạnh hồ một bên con mồi, đều bị hẳn tàn sát hầu như không còn, ở mãnh liệt lòng háo thẳng điều động, Lý Diệu mạo hiểm tiến vào lõi âm sơn mạch, không nghĩ tới ở thủ hơn nửa ngày, liền một con có giá trị mạnh mẽ yêu thú cũng không có gặp phải

Sớm biết như vậy, còn không bằng bé ngoan ở trên vùng bình nguyên săn giết yêu thú đây!

"Mau tới một con mọi người a, bằng không, không thể làm gì khác hơn là đi ra ngoài du săn!"

Ở lõi âm sơn mạch trung du đang săn bắn, cảm điểm mai phục muốn nguy hiểm nhiều lắm

Vô số thợ săn, nói không chắc liền trốn ở Hắc Âm Sâm Lâm bên trong, chờ đợi lỗ măng con mồi tự chui đầu vào lưới

Lý Diệu cân nhắc luôn mãi, vẫn là áp chế lại kích động

Thực lực của hẳn trả lại quá yếu, ở lõi âm ngoài dãy núi vi cảm điểm mai phục, đã là cực hạn

Huống chi nơi này trả lại ở thông tin bên trong phạm vi một có tình huống, là có thể liên lạc HLV

Thâm nhập lõi âm sơn mạch, không cách nào liên lạc đến HLV vạn nhất gặp phải mạnh mẽ yêu thú vây giết, vậy thì kêu trời không nên gọi địa mất linh

Lý Diệu luôn luôn là cái rất có tính nhẫn nại người, nhưng là ở lùm cây trung lại mai phục hơn một giờ, vẫn còn có chút không nhịn được, mà

không khí cũng biến thành càng ngày càng oi bức, hầu như có thể véo ra thủy đến

"Ầm! Ca!"

Đang lúc này, lên chín tầng mây truyền đến cuồng bạo tiếng sấm

Bất nhất thì, lại như là tinh trong sông phát sinh một hồi huyết chiến, tiếng sấm đi thành một mảnh

Mây đen bốc lên tử điện múa tung, mưa xối xả mưa tầm tã, trong thiên địa nhất thời trở thành dòng nước xiết cuộn cuộn thủy thế giới

"Rầm! Rầm!"

Lôi âm sơn mạch trung, vô số màu tím đại thụ che trời, cùng sấm sét hô ứng, thậm chí câu dẫn thiên lôi, hạ xuống trên cây, lại theo ngọn cây kích thích ra đi, ở trên vùng rừng rậm không hình thành một đạo gió thổi không lọt lưới điện

Đây là u ám tuyệt vực trung đặc hữu yêu hóa thực vật "Lôi minh mộc", trời sinh có được thuộc tính sấm sét vừa đến sấm sét khí trời, liền dễ dàng câu dẫn thiên lôi, ở núi rừng bầu trời hình thành lưới điện phát sinh cuộn cuộn lôi âm

Lôi âm sơn mạch, bởi vậy được gọi tên

"Quỷ thiên khí này!"

Lý Diệu cau mày, âm thầm chửi bới một câu, phát hiện tần số truyền tin trung truyền đến một trận "Sàn sạt" thanh, nhưng là bị sấm sét quấy rầy, thông tin gián đoạn

Lý Diệu không do dự nữa, từ lùm cây trung nhảy lên một cái, quyết định lập tức hạ sơn, trở lại trên vùng bình nguyên đi đang HLV bảo vệ cho,

đàng hoàng sẵn giết một ít yêu thú cấp thấp quên đi

Há liệu ngay ở hắc nháy ra lùm cây một sát na, rừng rậm nơi sâu xa bỗng nhiên truyền đến một trận như thủy triều mãnh liệt linh năng gợn sóng khẩn đón lấy, "Phần phật", mấy trăm con yêu thú từ trong bóng tối trốn ra!

"Giờ trò quỷ gì!"

Lý Diệu sợ đến tim đập đều chậm nửa nhịp

Những này sai lang hổ báo quanh thân lượn lơ yêu khí cực kỳ mạnh mẽ, không ít đều là cao cấp yêu Binh, thậm chí là yêu tướng cấp bậc, nhưng đều bị dọa đến hồn phi phách tán, hoảng không chọn đường địa chạy trốn, thậm chí không để ý tới công kích Lý Diệu kẻ nhân loại này, liền không hề liếc mắt nhìn hắc nháy một chút, từ bên cạnh hắc nháy thét mà qua

Lý Diệu nhất thời tê cả da đầu

Có thể mấy trăm con yêu thú sợ đến như vậy, phía sau bọn họ người truy kích nên có bao nhiêu đáng sợ?

Chạy!

Lý Diệu trong nháy mắt quyết định chủ ý

Nhưng là chưa kịp hắc nháy để xoay người, một luồng lạnh lẽo như sắt sắc bén tâm ý liền mạnh mẽ đâm vào trái tim của hắc nháy, khiến cho hắc nháy trên dưới quanh người hết thấy lỗ chân lông đều trong nháy mắt đóng kín, bản năng phản ứng linh năng lưu chuyển toàn thân, linh năng tấm chắn mở ra đến cực hạn

"Bạch!"

Một đạo cầu vồng lưu quang, từ bên cạnh hắc nháy xẹt qua

Là một con khuôn mặt dữ tợn biến dị sư long!

Tựa hồ chề hẳn có chút vương bận, biến dị sư long hời hợt địa giới giới móng vuốt

Cũng không phải hướng về hẳn phát động công kích, mà là tốt a giống nhân loại lung tung vung vẩy cánh tay, khu đuổi con ruồi như thế, hẳn quét qua một bên

"Ầm!"

Lý Diệu cảm giác, nhưng như là một đạo thiên lôi trực tiếp oanh kích ở linh năng tấm chắn thượng, trong nháy mắt ở tấm chắn thượng xé ra ngàn vạn khe hở, yêu lực thẩm thấu tinh khải khe hở, đâm vào tứ chi bách hài của hẳn!

Rên lên một tiếng, Lý Diệu bay ra ngoài, ở giữa không trung liên tiếp điều chỉnh mười mấy lần phương hướng đều không làm nên chuyện gì, mạnh mẽ đánh vào trên một cây đại thụ

"Răng rắc" một tiếng, đại thụ từ trung gian bẻ gãy, ầm ầm ngã xuống đất

"Yêu thú thật là mạnh mẽ!"

Lý Diệu trong lòng điên cuồng hét lên, chịu đến trước nay chưa từng có chấn động

May là hẳn đúng lúc kích phát rồi linh năng tấm chắn, lại vận chuyển (muôn vạn thử thách), phòng ngự tăng lên tới cực hạn

Mà con này biến dị sư long, không phải trực tiếp ra tay với hẳn, chỉ là cách không giới giới móng vuốt mà thôi

Trên thân thể, cũng không lo ngại

Về mặt tâm linh, nhưng là chịu đến mãnh liệt đả kích

"Yêu vương cấp!"

"Con này biến dị sư long, tuyệt đối là vương cấp đại yêu!"

"Hơn nữa trên người nó có thương tích, máu me đầm đìa, nhìn đáng dấp là đang chạy trốn, lẽ nào mặt sau còn có so với nó nhân vật càng mạnh mẽ, chính đang truy săn nó?"

Cái kết luận này, khiến cho Lý Diệu quanh thân tóc gáy, trong nháy mắt nổ lập

Biến dị sư long thở dốc chốc lát, thả người nhảy một cái, một lần nữa hóa thành cầu vồng lưu quang, chui vào trong bóng tối

Mà Lý Diệu, căn bản không dám ở tại chỗ dừng lại, một trở mình bò lên, phát động tiềm hành hình thức, thần không biết quỷ không hay mà hướng về biến dị sư long rời đi phương hướng ngược, liều mạng chạy trốn

Sau ba phút

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Hơn hai mươi điều yêu dị bóng người, xuất hiện ở Lý Diệu cùng biến dị sư long vừa nãy đứng thẳng địa phương

Trải qua quá mấy ngày mấy đêm dài lâu đuổi bắt, hết thủy Yêu tộc về mặt đều có chút uể oải

Đặc biệt mái tóc màu vàng óng kia cùng con người, như hùng sư bình thường thiếu chủ, càng là không che lấp được mặt mày nôn nóng về

"Chờ đã!"

Lũ yêu đang muốn truy đuổi, một tên trong đó quanh thân lượn lơ khói đen đại yêu, trước mặt khói đen bỗng nhiên tản ra, lộ ra một tấm răn độc giống như khuôn mặt, co lại thành một đường tròn mắt, thỉnh thoảng trát động, giọng the thé nói:

"Tê tê, ta nghĩ được một luồng nhân loại mùi vị!"

Tên này đại yêu, vẻ mặt nghiêm túc, thân hình quý dị vắn vẹo, ở biển dị sư long cùng Lý Diệu vừa nãy đứng thẳng quá địa phương qua lại du thoán, rất nhanh tìm tới Lý Diệu đã từng mai phục qua lùm cây, lại theo lùm cây, một đường điều tra, cuối cùng phát hiện bị Lý Diệu dụng gậy đại thụ

Con này đại yêu xà mâu lóe lên, một cái phân nhánh đầu lưỡi tung bay, trong miệng nói lẩm bầm, bỗng nhiên miệng một tấm, phun ra một đạo nhàn nhạt khói xanh

Này đoàn khói xanh, đều đều địa phân tán ở trong không khí, từ từ ngưng kết thành một đoàn loang lổ bác bác cái bóng

Rõ ràng là một đài mơ mơ hồ hồ huyết đao chiến khái, ở giữa không trung khu tay múa chân, điều chỉnh phương hướng, cuối cùng dụng vào trên cây to hình ảnh!

"Không phải cái gì cao thủ, nhiều nhất Luyện Khí kỳ đỉnh cao, điều động là 100 năm trước huyết đao chiến khái "

Con này đại yêu sắc mặt buông lỏng, từ tốn nói

Tóc vàng thiếu chủ trầm ngâm chốc lát, nói:

"Chúng ta đã truy đuổi đến u ám tuyệt vực biên giới, nơi này thường thường sẽ có một ít cấp thấp người tu chân tu luyện, tên này điều động Huyết Đao chiến khái Luyện Khí kỳ người tu chân, nên là được một người trong đó "

"Hắn ở núi rừng ở ngoài, khẳng định còn có đồng bạn "

"Một khi bị hắn chạy đi, liên lạc lên đồng bạn, là việc cực kỳ phiền toái tình "

"Có điều hiện tại sấm vang chớp giạt, mưa xối xả mưa tầm tã, liền ngay cả núi rừng trung linh năng phun trào vô cùng hỗn loạn, hơi hơi kéo dài chốc lát, sẽ ném mất biến dị sư long tung tích "

"Chúng ta đã đuổi bắt lâu như vậy, chỉ lát nữa là phải thành công, tuyệt đối không cho phép ở thời khắc sống còn đã tròng xe cát!"

"Huyết trào! Cú đêm!"

Hai tên Yêu tộc, theo tiếng mà ra

Bên trái một tên Yêu tộc, như là nhân loại cùng sà lang hỗn hợp thể, hai tay mọc đầy màu đỏ thẫm lông dài, dường như hai tay dính đầy máu tươi

Bên phải một tên Yêu tộc, trên người bao trùm dày đặc lông chim, hai mắt vô cùng lớn, nhưng không có con ngươi, như là một đôi mờ nhạt bóng đèn, phát sinh hung tàn ánh sáng

Tóc vàng thiếu chủ nói:

"Hai người các người, đều là cấp thấp yêu tướng, lại tinh thông rừng rậm săn giết thuật, đối phó một tên nhiều nhất Luyện Khí kỳ đỉnh cao người tu chân, thừa sức "

"Các người lập tức đuổi tới, tên này điếc không sợ súng cấp thấp người tu chân làm thịt, sau đó dùng bí pháp liên lạc, ta sẽ nói cho các người biết hội hợp vị trí "

"Nhớ kỹ, nếu như phát hiện càng nhiều người tu chân, vậy thì lập tức từ bỏ truy sát, hướng về ta báo cáo!"

"Những người còn lại, chúng ta ở hai tên lão sư dẫn dắt đi, tiếp tục đuổi bắt biến dị sư long, nhất định phải đưa nó, triệt để thu phục!"

"Phải!"

Huyết thảo cùng cú đêm đồng thời gật đầu

cả người mọc đầy lông chim cú đêm cười gằn nói:

"Chỉ là một tên Luyện Khí kỳ người tu chân, xuyên vẫn là 100 năm trước huyết đao chiến khái, sẽ là cái gì nhân vật lợi hại? Chúng ta chắc chắn sẽ không để hắn chạy ra núi rừng, không tới trời tối, liền có thể đem hắn tươi sống xé thành mảnh vỡ!"

Huyết thảo cũng nói:

"Không sai, thiếu chủ cứ việc yên tâm đuổi theo bộ biến dị sư long đi, hay là chúng ta người tu chân kia xé nát thời gian, thiếu chủ đã thu phục biến dị sư long, khi đó, thiếu chủ thực lực tăng mạnh, chúng ta nên đổi một cái xưng hô, cải gọi 'Vương tử'!"

Câu nói này, nhưng là nói đến tóc vàng thiếu chủ tâm khảm bên trong, hắn nứt ra sư khẩu, cười ha ha, sau đó vung tay lên:

"Hành động!"

Hơn hai mươi tên Yêu tộc, chia làm hai đội

Đại bộ đội người biến dị sư long lưu lại mùi máu tanh đuổi theo

Mà huyết thảo cùng cú đêm, này hai tên tinh thông rừng rậm lần theo cùng săn giết cấp thấp yêu tướng, nhưng là tuần Lý Diệu lưu lại manh mối, đuổi sát không buông

Không ra mười phút, chính đang trong rừng rậm chạy thực mạng Lý Diệu, trong lòng liền sinh ra kim đâm tự báo động, phát hiện sau lưng bám dai như đĩa "Đuôi"!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 252+2 Tên Yêu Tướng? Chết

"Bị nhìn chăm chăm!"

Lý Diệu hàm răng sâu sắc lún vào môi, máu tươi theo khóe miệng chảy xuôi hạ xuống

Đâm nhói làm hấn duy trì tuyệt đối tỉnh táo, bình tĩnh suy nghĩ lập tức cục diện

"Nơi này là u ám tuyệt vực biên giới, bất kể là đạt đến yêu vương cấp số biến dị sư long, vẫn là biến dị sư long càng mạnh mẽ hơn Yêu tộc, cũng không trả lời nên xuất hiện ở đây "

"Khả năng duy nhất, chính là có một nhánh mạnh mẽ Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội, chính đang đuổi bắt con này biến dị sư long, một đường truy chạy tới nơi này, lại phát hiện tung tích của ta "

"Bọn họ lo lắng ta chạy ra núi rừng sau khi, sẽ bại lộ sự tồn tại của bọn họ, vì lẽ đó phân ra một nguồn sức mạnh nhỏ đến diệt khẩu "

"Mà đại bộ đội, khẳng định trả lại ở đuổi bắt biến dị sư long "

"Ở như vậy tạt phong sậu vũ, sấm vang chớp giạt khí trời, biến dị sư long loại này vương cấp đại yêu, không phải tốt như vậy trảo, bọn họ không thể là ta, liền từ bỏ bắt lấy "

"Vì lẽ đó, sau lưng ta thợ săn, sẽ không quá mạnh mẽ!"

"Đáng tiếc đỉnh đầu sấm vang chớp giạt, lôi minh mộc ở rừng rậm bầu trời kết thành lưới điện, căn bản không có cách nào phi hành, liên thông tấn đều bị chặt đứt!"

"Lấy tốc độ như vậy, muốn chạy trốn xuống núi lâm, tối thiểu còn muốn ba mươi phút, đầy đủ những thợ săn này đuổi theo ta!"

"Chỉ có thợ săn làm thịt, mới có thể còn sống!"

Lý Diệu trong mắt hàn quang lóe lên, phảng phất lại trở về ở pháp bảo phần mộ trung bị vô số bang phái truy sát Nhật Tử

Vừa nghĩ tới tử vong gần trong gang tấc, cả người hắc đều bốc cháy lên, ánh mắt bắn khoản, đột nhiên tiến vào một tầng cao to bụi gai bên trong, dùng nhiều màu sắc nguy trang bổ đem chính mình khóa đến chặt chẽ

"Vèo! Vèo!"

Sau một phút, hai bóng người từ khoảng cách lùm cây mấy chục mét núi rừng trung chợt lóe lên, tiếp tục hướng về dưới chân núi tìm tòi

Trên người bọn họ lượn lơ nòng nặc yêu khí, khiến cho Lý Diệu âm thầm cau mày

Mà yêu thú tham trác khí trung tin tức biểu hiện, càng là khiến khóe mắt của hắc nhẹ nhàng nhảy một cái

"Hai tên cấp thấp yêu tướng? Thật là để mắt ta!"

Lý Diệu cũng không cho là, này hai tên cấp thấp yêu tướng sẽ bị chính mình nguy trang lừa dối bao lâu

Bọn họ khẳng định là rừng rậm lần theo cùng săn giết chuyên gia chỉ là rơi vào một tư duy ngộ khu, cho rằng hắc nhất định sẽ không muốn sống địa đi dưới chân núi chạy, cho nên mới phải cùng ném

Nhưng không tốn thời gian dài bọn họ sẽ liền từ dấu vết phát hiện, chính mình cũng không có thẳng đến chân núi mà là ẩn náu lên

Hắn muốn tranh thủ, là được quý giá này mấy phút!

Lý Diệu từ lùm cây trung một nhảy ra, theo hai tên cấp thấp yêu tướng đuổi theo phương hướng, đường cũ trở về, giết một hồi mã thương!

Một bên ở núi rừng trung lao nhanh, một bên kiểm tra pháp bảo của chính mình

May là, ngoại trừ loạn đao hình cung cùng kiên bế thức tinh từ pháo ở ngoài, vì ứng phó lôi âm sơn mạch trung khả năng xuất hiện bất ngờ tình hình hắn trả lại mang theo lượng lớn lung ta lung tung đào mạng pháp bảo

Ngoài ra, xuất phát từ một bom cuồng nhân bản năng, hắn trả lại mang theo năm mươi viên tinh khải chuyên dụng hạng nặng chương tâm lôi, thậm chí còn có mười cái thiên lôi địa hỏa!

Từ khi thanh trạch thị một trận chiến, dùng thiên lôi địa hỏa làm thịt một con cấp thấp yêu tướng sau khi, Lý Diệu liền nuôi thành một thói xấu

Ở trong thực chiến, trên người không mang theo ba, năm cái thiên lôi địa hỏa, liền ăn không ngon, ngủ không yên, trong lòng luôn cảm thấy không vững vàng

"Đến đây đi con hoang, để chúng ta làm một võ lớn!"

Lý Diệu cười gằn, gia tốc chạy trốn ánh mắt như điện, đảo qua núi rừng trung mỗi một mảnh thực vật, tuyển chọn tỉ mỉ tốt nhất địa điểm phục kích

Rất nhanh, hắn ở một chỗ lôi minh mộc đặc biệt trong rừng cây rậm rạp ngừng lại

"Bạch!"

Một con ở trong hốc cây run lấy bấy thiết nghĩ mô bị hấn bắt được đi ra

Loại này yêu thú lại như là tiểu hào lợn rừng, mọc ra thật dài mũi, lấy sinh trưởng ở trong hốc cây thiết nghĩ làm thức ăn, tốc độ chạy trốn cực nhanh

"Phốc!"

Lý Diệu ở thiết nghĩ mô cái mộng thượng mạnh mẽ đâm một đao

Thiết nghĩ mô vòi dài tử nhất thời thẳng tắp, biến thành màu tím, rầm rì lên

Lý Diệu rút ra một tinh từ pháo chuyên dụng tinh nguyên hộp mạnh mẽ sờ một cái, xác ngoài nổ tung sau đó quấn vào thiết nghĩ mô trên lưng

Thiết nghĩ mô cái mộng đau nhức cực kỳ, một phóng tới trên đất lập tức hướng về rừng rậm nơi sâu xa chạy trốn, lưu lại một đường nhàn nhạt mùi máu tanh, còn có linh năng phun trào dấu vết

Lý Diệu ánh mắt, ở đại thụ, chạc cây cùng bụi cây trong lúc đó qua lại nhìn quét

Não vực nơi sâu xa, nhanh chóng cấu trúc một toà trí mạng cạm bẫy

Sau mười phút

Hai tên cấp thấp yêu tướng vô thanh vô tức địa từ trong bóng tối chui ra

Mục tiêu lại giết một hồi mã thương, là bọn họ không ngờ rằng

Có điều hai tên Yêu tộc trên mặt cũng không có nửa điểm ử rữ tâm ý, trái lại như là phát hiện khá thú vị món đồ chơi, tràn ngập hưng phấn tâm ý

Huyết Thủ giật giật mũi:

"Hắn đi phía trái một bên chạy, ta ngửi được một tia nhân nhát mùi máu tanh, trả lại nhận biết được một tia linh năng khuếch tán gợn sóng "

Cú đêm nháy lên mờ nhạt mắt to, run lên lông chim, giọng the thé nói:

"Không đúng, cái này nhân loại yếu đuối, rất khôn khéo, hắn nếu có thể bỏ rơi chúng ta lần thứ nhất lần theo, liền không lý do nhẹ như vậy dịch bại lộ hành tung, còn mùi máu tanh, càng là làm điều thừa, hắn trên người mặc tinh khôi, làm sao có thể có chảy máu?"

Huyết Thủ gật đầu, nheo mắt lại, cẩn thận tìm tòi chốc lát, rơi xuống kết luận:

"Không phải là máu người "

Cú đêm cười gằn:

"Nói cách khác, kẻ nhân loại này cố ý nguy trang ra hướng về rừng rậm nơi sâu xa chạy trốn giả tạo, muốn đem chúng ta dẫn hướng về sai lầm phương hướng, nhưng hắn nên rõ ràng, chúng ta không thể bị lừa dối bao lâu, cuối cùng vẫn là sẽ đuổi theo hắn "

"Vì lẽ đó, mục đích của hắn, không phải lưu vong, mà là bố trí cạm bẫy, đem chúng ta toàn bộ giết chết!"

Hai tên cấp thấp yêu tướng liếc mắt nhìn nhau, tăng nhanh tốc độ, hướng về thiết nghĩ mô chạy trốn phương hướng phóng đi

Đi ngang qua một chỗ lồi mình mộc đặc biệt dày đặc rừng rậm thì, Huyết Thủ mũi thở cuồn quất, thân hình quý dị gấp lại, hướng về một cây lồi mình mộc thượng chạy trốn, gầm rú nói:

"Chính là chỗ này!"

Cú đem phát sinh chói tai rít gào, thân hình đột nhiên đình trệ trụ, hai tay run lên, hơn trăm viên màu xám tro nhạt lông chim từ trên người bắn nhanh ra, hướng rừng rậm nơi sâu xa bắn như điện mà đi

"Ầm!"

"Rầm rầm rầm rầm!"

Thiết trí với rừng rậm nơi sâu xa hai mươi viên hạng nặng chưởng tâm lôi bị yêu khí lượn lơ lông chim kích phát, đồng thời nổ tung, hội tụ thành một chói mắt hỏa cầu lớn, từ từ bay lên, chợt bị núi rừng phía trên lưới điện xé thành mảnh vỡ

Cùng lúc đó, một đạo nhạt bóng người màu đỏ từ chạc cây một nhảy ra, chạy thực mạng

Chính là Lý Diệu!

Nhưng là ở trong mấy giây, bị đã sớm chuẩn bị hai tên cấp thấp yêu tướng đuổi theo

Huyết Thủ phát sinh một tiếng khiếp người sói tru hai trảo thượng xích bộ lông màu đỏ từng chiếc dựng thẳng lên, như tôi độc kim thép khuấy động nồng nặc yêu khí, mạnh mẽ một trảo, đánh vào Huyết Đao chiến khải sau lưng

Yêu khí theo kim thép tự bộ lông, trong nháy mắt đâm thủng linh năng tẩm chắn, ở Huyết Đao chiến khải thượng lưu lại lập luận sắc sảo vết cào

Cú đem cũng là liên thanh tiếng rít, mờ nhạt mắt to trở nên cực kỳ sáng sủa, trả lại tỏa ra một luồng âm hàn tận xương sức mạnh, xuyên thấu Huyết Đao chiến khải trực tiếp phát động thần hồn công kích

Huyết Dao chiến khải trung con mồi, tựa hồ bị thần hồn công kích rung động thật sâu, rơi vào vô biên vô hạn đại khủng bố bên trong, căn bản không chống đỡ được Huyết Thủ công kích, ngăn ngăn mười giây đồng hồ, tinh khải đã bị xé đến vụn vụn!

"Vèo!"

Huyết Dao chiến khải trung con mồi, tựa hồ bị hoàn toàn sợ vỡ mật, liều lĩnh địa chạy trốn, nhưng phần lưng để cho hai tên cấp thấp yêu tướng

Huyết Thủ cùng cú đâm, không hện mà cùng địa cười gằn phát động nỗ lực

Thế nhưng, liền ở tại bọn hăn nanh vuốt sắp xuyên thủng Huyết Dao chiến khải phía sau lưng thì, này đài 100 năm trước cũ kỹ tinh khải nhưng kỳ tích bình thường đột nhiên gia tốc, lấy tựa như ảo mộng động tác, làm ra một cái xong cực kỳ xinh đẹp phạm vi nhỏ động cơ, hiểm chi lại hiểm địa né qua một đòn trí mạng

Huyết Thủ, cú đâm cùng Lý Diệu, đồng thời rơi xuống đất

Mãi đến tận rơi xuống đất thời gian, hai tên cấp thấp yêu tướng mới phát hiện, chính mình điếm đến, chính là một chỗ Tiểu Tiểu đầm lầy

Chỗ này đầm lầy, bình thường có điều là một mảnh bùn nhão địa ở mưa to ngâm, mới đã biến thành loại lâm thời đầm lầy lại cùng chu vi mùn hòa làm một thể, không tìm tòi tỉ mỉ căn bản phát hiện không được

Còn hăn môn con mồi, nhưng vừa vắn rơi vào đầm lầy ở ngoài

Như vậy Tiểu Tiểu đầm lầy, đương nhiên giữ không nổi hai tên cấp thấp yêu tướng, nhiều nhất là tốc độ của bọn họ, lùi lại một giây đồng hồ mà thôi

Nhưng là được ở này một giây trồng bên trong ——

"A!"

Cú đâm phát sinh tan nát cõi lòng tiếng rít, đột nhiên từ trong đầm lầy nhảy lên một cái, Nhất Phi Trùng Thiên!

Huyết Thủ phản ứng nhưng là chậm hơn hẵn nửa nhịp, mãi đến tận trong đầm lầy núi lửa bạo phát thời gian, trong mắt mới thả ra thất kinh Lục mang, nhưng là không kịp!

"Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!"

Nơi này, mới là Lý Diệu bố trí cạm bẫy

Lý Diệu ở trong đầm lầy, đầy đủ chôn thiết ba mươi viên hạng nặng chuông tâm lôi, cộng thêm năm viên thiên lôi địa hỏa

Cực kỳ cuồng bạo linh năng dâng trào ra, hóa thành không thể nhìn thẳng quả cầu ánh sáng, trong nháy mắt Huyết Thủ nuốt chửng

Trong đầm lầy hoàn cảnh, đối lập đóng kín, tinh thạch bom Uy Lực có thể phát huy đến cực hạn, dù là Huyết Thủ như vậy sức sống cường hãn cấp thấp yêu tướng, nửa người dưới đều bị phá tan thành từng mảnh, nửa người trên bị sóng trùng kích cao cao tung đầm lầy, rơi ầm ầm trên đất, mắt thấy không sống được

Cú đâm hai chân cũng bị nổ thương

Nhưng hẵn phát hiện đến sớm, phóng lên trời, lại là loài chim Yêu tộc, hai chân đều không quan trọng, trả lại bảo lưu tám phần mười sức chiến đấu, đủ để một tên Luyện Khí kỳ người tu chân xé thành mảnh vỡ

"Đùng!"

"Đùng ùng ùng ùng!"

Đang lúc này, cú đêm chu vi chạc cây trong lúc đó, vô số điều khắc tia chớp phù trận tia chớp đạn, bỗng nhiên nổ tung, hắc ám rừng rậm, soi sáng giống như ban ngày!

Cú đêm mắt to màu vàng, nhất thời như nổ tung bóng đèn, đã biến thành mờ mịt một mảnh

"Rầm rầm rầm rầm!"

Huyết Dao chiến khái kiên bế thức nát tinh tinh từ pháo, trong nháy mắt phun ra mấy chục nói viêm lưu!

Cú đêm liên thanh tiếng rít, tuy rằng mắt không có thể thấy mọi vật, thân hình nhưng hóa thành một đạo quỷ mị lưu quang, ở viêm lưu trong lúc đó đăng chuyển na di, càng thoán càng cao, linh xảo vô cùng né tránh

"Nhân loại nham hiểm, đừng tưởng rằng một môn Tiểu Tiểu tinh từ pháo, liền có thể giết chết ta!"

"Coi như ta không nhìn thấy đồ vật, có thể nhận biết được viêm lưu quỹ tích, người đánh không trúng ta!"

"Chờ ta khôi phục thị lực, nhất định sẽ đem người xé thành mảnh vỡ, nhất định!"

Lời còn chưa dứt ——

"Ầm! Ca!"

Một tia chớp, xé rách vòm trời, trực bổ xuống, đang vang rền một trong lúc đó gây nên cộng hưởng, hình thành một đạo huy hoàng lưới điện

Mà cú đêm, nhưng bất thiên bất ý, vừa vắn ở vào mấy viên lôi minh mộc trong lúc đó, hơn nữa là chạc cây đối lập địa phương

Nơi này, là lưới điện trung tâm!

Cú đêm, trong nháy mắt liền bị điện thành một đoàn than cốc

Đây mới là Lý Diệu mục đích

Dùng tia chớp đạn khiến yêu tướng tạm thời mất đi thị lực, sau đó dùng tinh từ pháo nhiễu loạn yêu tướng đối với linh năng cảm tri, đồng thời hướng dẫn hắc càn thoán càn cao, chui vào lôi minh mộc chạc cây trong lúc đó

Coi như hắc không có ở vào lưới điện trung ương, chỉ cần sát đến lưới điện biên giới, cũng sẽ bị điện đến ngất ngây con gà tây

Mà Lý Diệu sẽ nắm lấy trong chớp mắt này cơ hội, toàn lực nổ ra (gió mạnh lôi giết đao), mượn Lôi Đình uy thế, đem yêu tướng một đao cắt đứt!

Bị sét đánh chết, đúng là bớt đi Lý Diệu một phen công phu

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 253: Ai Chán Sống Liền Đến Đi!

"Lạch cạch!"

Than cốc rơi xuống đất, chia năm xẻ bảy

Lý Diệu Nhân da không nháy mắt, hướng về thoi thóp sói yêu đi đến

Sói yêu nửa người dưới ở trong đầm lầy nổ cái nát tan, nửa người trên nghiêng lệch ở một cây đại thụ dưới đáy, bởi vì là đau nhức, không được run

Hắn làm sao đều không nghĩ ra, hai tên cấp thấp yêu tướng, làm sao có thể có bị một tên Luyện Khí kỳ người tu chân cho thuận sát!

"Người chết chắc rồi!"

"Vương kích thiếu chủ sẽ không bỏ qua cho ngươi, không lông dài viên hầu!"

"Chờ vương kích thiếu chủ biến dị sư long thu phục, nhất định sẽ đưa ngươi giết chết, đưa ngươi hết thầy đồng bạn, giết sạch!"

Này hung hãn tuyệt luân sói yêu, chết đến nơi rồi, hãy còn khuôn mặt dữ tợn, phát sinh ngông cuồng rít gào

Lý Diệu không nói một lời, đứng mười mét có hơn, kiên bế thức tinh từ pháo "Nát tinh" mạnh mẽ nổ súng, như mưa tầm tã mưa xối xả, không kiêng kị mà trút xuống hỏa lực!

"Bạch!"

Huyết Thủ lông sói từng chiếc dựng thẳng lên, trên người nửa cái chiến giáp cũng thả ra một đạo mỏng manh tăm chần, chống lại rồi trước mấy phát nát tinh pháo Uy Lực

Chỉ chốc lát sau, tăm chần nổ tung, nát tinh pháo húc đầu nấp nảo đánh vào sói yêu trên người, cơ hồ đem hấn nổ đến lún vào thân cây

Mấy chục pháo sau khi, sói yêu vụn vặt, biến thành tro bụi!

Mà Lý Diệu, không chống đỡ nổi, đầu tiên là quỳ một chân trên đất, sau đó cả người về phía trước đánh gục, chỉ cảm thấy trên dưới quanh người trống rỗng, không nhắc lên được nửa điểm khí lực, trong não vực, càng như là hơn trăm viên tinh thạch bom đồng thời nổ tung, mỗi một sợi ý nghĩ đều bị nổ cái nát tan

Trận chiến này, thực sự quá hung hiểm!

Tuy rằng hấn thiết trí liên hoàn cạm bẫy, lại lợi dụng thiên lôi oai, thành công hai tên yêu tướng đánh giết, có thể trả giá, vô cùng nặng nề

Yêu tướng công kích, không phải tốt như vậy chống đối bắt đầu sói yêu liên tiếp tấn công dữ dội, yêu lực thẩm thấu tinh khải, đánh vào trong cơ thể hấn đã cho hấn tạo thành nội thương

Nếu không có hấn tu luyện (muôn vàn thử thách), sức phòng ngự so với bình thường Luyện Khí kỳ người tu chân càng cao hơn chỉ sợ đã bị yêu lực bẻ gãy xương, đập vỡ tan ngũ tạng lục phủ!

Mà một đầu khác chim yêu phát động thần hồn công kích, cũng là ma giao trên đảo con mắt lớn viên phát sinh thần hồn công kích, muốn hung mãnh gấp trăm lần

Nếu như không phải thần hồn của hắc tử qua Âu Dã tử rèn luyện, nào vực lại có Âu Dã tử lưu lại sức mạnh bảo vệ, e sợ sẽ bị trực tiếp chém thành ngổ ngẩn!

Dù là như vậy, hắc tử giờ khắc này cảm giác, vẫn cứ khó chịu tới cực điểm lại như là một cái vô minh nghiệp hỏa, tự bên trong mà ở ngoài, cháy hừng hực, thiêu đến hắc tử miệng khô lưỡi khô, mắt nổ đom đóm, yết hầu nơi sâu xa, dòng máu một đợt tiếp một đợt tràn lan

"Không được, không thể ở chỗ này ở lâu!"

Lý Diệu hơi suy nghĩ, tinh thần bên trong, trị liệu phù trận khởi động một đạo nhu hòa thanh mang chậm rãi lưu chuyển toàn thân, lập tức lực nhẹ nhàng đau xót, nhưng là lượng lớn nước thuốc thông qua cột sống, truyền vào trong cơ thể

Nước thuốc vào thể, như lâu hạn đại địa, tung xuống Cam Lâm, bị hắc tử mỗi một tế bào, tham lam hấp thu

Lý Diệu yên lặng chờ đợi

Cứ việc hắc tử một giây đồng hồ đều không muốn ở chỗ này nhiều đối với, nhưng nhất định phải chờ đợi được tính triệt để phát tác, thương thế tạm thời áp chế xuống, khôi phục nhất định sức chiến đấu

Bằng không hắc tử là đi không ra lôi âm sơn mạch

Không biết có bao nhiêu mệnh mệnh yêu thú, chờ đẩy ra tinh thần đem hắc tử móc ra làm ăn khuya đây!

Mà ở đây, có hai tên yêu tướng lưu lại khí tức tầm thường yêu thú không dám tới gần

Sau mười phút, trị liệu bước đầu hoàn thành

Lý Diệu đầu óc thoáng thanh minh một chút, giãy giụa trộm lên, kiểm tra tình khả tình huống

May là, hãn phi thường chú trọng đối với tình khả bảo vệ, mới vừa rồi bị sói yêu xé rách đều là ngoại quái trang giáp, tình khả hạt nhân cấu kiện cũng không bị tổn thương

Chỉ là một phần phụ trợ pháp bảo, chịu đến yêu khí ăn mòn, hơn nữa mãnh liệt va chạm, mất linh

"Vương kích thiếu chủ nghe tên, nhất định là Yêu tộc trung đại nhân vật! Dám dẫn dắt thẩm thấu tiểu đội đến Thiên Nguyên giới đến đuổi bắt yêu vương cấp bậc hoang đại yêu thú, thực lực rất mạnh a!"

"Nhất định phải mau nhanh tìm tới HLV, nói không chắc có thể chặn giết này một nhánh Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội!"

Cứ việc thân thể trả lại đau nhức cực kỳ, Lý Diệu cũng không dám trì hoãn, một bên duy trì trị liệu hình thức, một bên hướng về rừng rậm chạy thoán

Ba giờ đầu sau

"Hồng học, hồng học!"

Lý Diệu chạy thực mạng, trái tim đều sắp xé rách tình khả, tránh ra!

Vừa dán vào một cây lõi minh mộc dừng lại, dùng điêu khắc bùa ẩn thân trận nhiều màu sắc nguy trang bố đem chính mình che lại, một đoàn đuôi thượng thiêu đốt ngọn lửa màu tím Nguyệt u lang liền từ bên cạnh hãn gào thét mà qua, một bên phát sinh khiếp người sói tru, một bên vọt vào sâu trong bóng tối

Lý Diệu âm thầm kêu khổ

Hắn lạc đường

Huyết Dao chiến khái tinh trong đầu, nguyên bản có chỉ dẫn phương hướng phù trận, chỉ cần một đường Hướng Nam, liền có thể chạy ra núi rừng

Nhưng là, cũng không biết là sấm vang chớp giạt, linh năng hỗn loạn duyên cớ, vẫn là ở vừa nãy chém giết trung, bị yêu khí tập kích, quấy rầy phù trận vận chuyển

Chỉ dẫn phương hướng, hoàn toàn sai rồi

Mà lôi âm sơn mạch, không phải một toà lẻ loi viên trù hình Đại Sơn, mà là liên miên trùng điệp, do mấy trăm ngọn núi loan tổ hợp lại với nhau, hình thành khổng lồ hệ thống núi

Làm Lý Diệu coi chính mình một đường đi xuống, sắp đi tới chân núi thì, mới phát hiện mình càng chạy càng sâu, đi tới một chỗ khe núi bên trong

Lại nghĩ quay đầu lại, đã không kịp, lôi âm sơn mạch trung không ít mạnh mẽ yêu thú, dồn dập nhìn chăm chăm hắn

Ở bầy thú điên cuồng đuổi bắt bên dưới, nơi nào có hắn lựa chọn phương hướng chỗ trốn tạm thời vùng thoát khỏi bầy, tám đợt bầy thú sau khi, hắn tao ngộ đầu óc choáng váng, đi tới này ít dấu chân người lôi âm sơn mạch nơi sâu xa!

"Những này yêu thú, nhớ kỹ ta máu tươi khí tức, tất cả đều điên cuồng, nhất định sẽ không giảng hoà!"

Lý Diệu chỉ nghỉ ngơi hai phút, lại bắt đầu mất mạng lao nhanh

Thân thể uế oải đến cực hạn, đầu óc nhưng cực kỳ tỉnh táo

Phảng phất một cái cháy hừng hực Sài Hỏa, củi khô sắp đốt rụi, hỏa diễm nhưng càng ngày càng vượng!

Vì tránh né yêu thú đuổi bắt, hãn thậm chí mạo hiểm đang vang rền một chạc cây trong lúc đó, khoảng cách lưới điện gần trong gang tấc địa phương nhảy lên đi tới, lấy này đến nhiều loạn yêu thú cảm tri, ẩn nấu hành tung của chính mình

Đang lúc này ——

"Hống!"

Từ nơi cực xa khác một ngọn núi, bỗng nhiên truyền đến một tiếng kinh thiên động địa gầm rú, phảng phất một tia chớp từ mặt đất bay lên, hướng thiên không đánh tới

Liền ngay cả bầu trời trung sấm vang chớp giạt, cũng vì đó thất sắc, vắng lặng đầy đủ bán giây!

Lý Diệu lấy làm kinh hãi, suýt chút nữa không từ chạc cây thượng rơi xuống khỏi đi

Tinh mắt lập tức hướng về nơi cực xa đỉnh núi quét hình

Hãn vị trí đỉnh núi, địa thế hơi cao, bởi vậy liếc mắt liền thấy, nơi cực xa ngọn núi kia trên đầu đại thụ che trời không ngừng đổ, còn có mấy đám lưu quang chính đang va chạm kịch liệt, xô ra đỉnh tai nhức óc nổ vang

"Nhất định là vương kích thiếu chủ dẫn dắt Yêu tộc thâm thấu tiểu đội, cùng đầu kia biến dị sư long!"

Lý Diệu trong lòng phát怔, không nghĩ tới khoảng cách song phương gần như vậy

Loại này yêu vương cấp bậc đại chiến, không phải hãn cái này Luyện Khí kỳ con tôm nhỏ, có thể can thiệp

Hãn chỉ muốn thoát được càng xa càng tốt

Nhưng là hãn đưa thân vào mấy trăm ngọn núi loạn trong lúc đó, đôi mắt viễn vọng, hết thấy dãy núi đều giống như đúc, trên trời lại là mây đen nằm dày đặc, sấm vang chớp giạt, mưa xối xả mưa tầm tã, căn bản không nhận rõ đông tây nam bắc

Muốn chạy trốn, không biết nên trốn đi đâu a!

Trong đầu hồng, dưới thân lại truyền tới từng trận sói tru, cúi đầu nhìn xem, mấy chục trăn màu tím đèn lồng, tỏa ra thăm thẳm hung mang, chính không hề động đậy mà theo dõi hãn

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!"

Mấy con Nguyệt u lang, theo thân cây bò lên trên, tốc độ nhanh vô cùng

Mà rừng rậm nơi sâu xa, còn có rất nhiều yêu thú, ngữi được hãn máu tươi khí tức, chính đang xúm lại tới

Bức đến tuyệt cảnh, cùng đường mạt lộ, Lý Diệu trong xương hung tính bị triệt để kích thích ra đến, "Sang sảng" một tiếng, loan đao ra khỏi vỏ, lao thẳng tới bày sói mà đi

Lúc này chính được lăm tiếng sấm rơi xuống đất, lôi minh mộc thượng tia điện mãnh liệt, Lý Diệu mượn phong lôi tư thế, (liệt phong lôi sát đao) vận chuyển tới cực hạn, biến ảo ra mấy chục đạo ánh đao, húc đầu nấp nã hướng về Nguyệt u lang chém tới!

Phong thanh, tiếng sấm, tiếng mưa rơi!

Chiến đao phá không, ngu đốt xương, chặt đứt huyết nhục tiếng!

Hội tụ thành một khúc hủy diệt hành khúc, ở trong rừng rậm thật lâu vang vọng không thôi!

Lý Diệu không biết mình ra bao nhiêu đao, cũng không biết chữa thương phù trận đến tột cùng phát động bao nhiêu lần, liền nước thuốc đều tiêu hao hầu như không còn

Hắn thậm chí quên mất thời gian trôi qua, phảng phất lại trở về lần thứ nhất cuốn vào bão cát bên trong một ngày kia, thần hồn điên cuồng thiêu đốt, đao pháp không ngừng đột phá, chém giết ngăn cản ở hết thảy trước mặt

Bỗng nhiên, thân thể nhẹ đi, nhưng là giết xuyên qua bảy thú

Phía sau, lưu lại một đoàn chia năm xẻ bảy thi thể

Lại phía sau, lại có rất nhiều yêu thú, chính xúm lại lại đây

Lý Diệu không chút do dự, chạy đi liền chạy

Hơn trăm đầu yêu thú hội tụ thành phần nộ triều cường, ở phía sau theo sát không nghỉ

Khoảng cách của song phương, càng ngày càng gần, Lý Diệu đều có thể ngửi được không ít yêu thú trên người, tanh hôi cực kỳ khí tức

Còn hắn linh năng, kích phát đến cực hạn, lại điên cuồng thiêu đốt xuống, liền không phải là bị yêu thú ăn đi, mà là đầu óc của chính mình, bị tươi sống trá làm, đốt cháy khét, hóa thành tro tàn!

Lý Diệu chưa bao giờ cảm thấy, tử vong như vậy tiếp cận

"Gào!"

Một con toàn thân trắng như tuyết con báo, nanh vuốt lượn lờ màu tím điện lưu, mạnh mẽ tấn công ở sau lưng của hắc, cùng hắc đồng thời theo khe núi lăn xuống dưới đi, bị hắc trở tay một đao, đâm thật sâu vào trái tim

"Khặc!"

Lý Diệu yết hầu tuôn ra một đoàn máu tươi, mạnh mẽ nuốt xuống

Này huyết, ngọt đến phát đắng

Tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc chớp mắt, hắc bỗng nhiên quỷ thần xui khiến địa nghĩ đến:

"Không biết vào lúc này, tiểu Linh tử đang làm gì, e sợ trả lại đang điên cuồng tu luyện "

"Ngày đó cho hắc nhả lại, thực sự không nên chỉ phát một tấm Đại Đầu chiếu, nên nhiều nói mấy câu mới là "

"Chỉ là, nên nói cái gì vậy "

Cái ý niệm này, chỉ ở trong lòng lóe lên, lại bị mãnh liệt cầu sinh thay thế được, Lý Diệu giãy giụa nhảy lên một cái, báo thì một cước đá bay, ánh đao lóe lên, một đao cắt đứt!

"Ta kèn kèn Lý Diệu, không phải tốt như vậy giết!"

"Vương kích thiếu chủ được, các người bày súc sinh này cũng được, ai chán sống, vậy thì đến đây đi!"

Đang lúc này, Lý Diệu khóe mắt dư quang, phát hiện một vết nhàn nhạt cầu vòng lưu quang, từ khe núi trung chợt lóe lên, biến mất ở dưới nền đất

"Dưới nền đất "

Lý Diệu trong lòng hơi động, hướng về cầu vồng lưu quang biến mất
địa phương chạy như điên

Quả nhiên, ở khe núi nơi sâu xa nhất, một khối che kín rêu xanh núi đá
mặt sau, có một cái không hề bắt mắt chút nào khe hở

"Bạch!"

Lý Diệu cắn răng một cái, theo khe hở chui vào

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Đoạt Hồn Đình Sư Long Yêu

Khe hở mặt sau, bên trong có Càn Khôn, là một chỗ rất lớn lòng đất động đá, quanh co khúc khuỷu, phần cuối đi vào một đoàn hắc ám, không biết đi về phương nào

Trong động lạnh giá cực kỳ, nước đóng thành băng, đỉnh đầu trải rộng thạch nhũ, bốn phía còn có xám nhạt dây leo ở quỹ dị nhúc nhích, như quần xà múa tung

Lý Diệu một tiến vào hầm ngầm, liền khởi động tiềm hành hình thức, linh năng thu lại đến thấp nhất, đồng thời dùng nhiều màu sắc nguy trang bố đem chính mình che lấp lên, kẻ sát vách động, tùy ý dây leo đem chính mình bao lấy

Một lát sau, cửa động liền truyền đến "Ầm ầm" tiếng va chạm, tiếp theo vọt tới một luồng huân người tanh tươi, nhưng là hơn 100 đầu yêu thú, chen vào!

Trong bóng tối, này hơn 100 đầu yêu thú con người, đặc biệt sáng sủa, hung tàn

Bọn họ tựa hồ cũng rõ ràng, Lý Diệu không đường có thể đi, ngược lại cũng không nóng lòng săn giết, mà là mài giũa nanh vuốt, một tắc một tắc địa tìm tòi, trong con người, trả lại mang theo vài phần hí ngược ý cười

Lý Diệu không nhúc nhích, lòng như lửa đốt, làm một con Nguyệt u lang nanh vuốt sắp chạm được hãn thì, hang động nơi sâu xa rốt cục truyền

đến xé rách tất cả sát ý, một đoàn cháy hừng hực cầu vồng, chậm rãi xuất hiện ở hân dư quang bên trong

Biển dị sử long, lần thứ hai lên sàn!

Lý Diệu thở phào nhẹ nhõm, chợt một trái tim lại thật cao xách lên

Ở hơn trăm đầu yêu thú vây công bên dưới, hân chắc chắn phải chết, sở dĩ dồn xuống lòng đất, là được muốn dẫn vào biển dị sử long này để tam nguồn sức mạnh, đến phá rồi cục diện, tranh thủ một chút hi vọng sống

Nhưng là, biển dị sử long thật sự sẽ như ước nguyện của hân, cùng những này yêu thú phát sinh xung đột à

Hay hoặc là, biển dị sử long thực lực quá mức mạnh mẽ, sẽ này hơn 100 đầu yêu thú thuần sát, sau đó như nghiền nát một con sâu nhỏ như thế, đem hân ép chết

"Hoang đại yêu thú, có rất mạnh lãnh địa khái niệm, sẽ không bỏ qua mỗi một cái kẻ xâm lấn trừ phi thực lực của hai bên chênh lệch quá to lớn!"

"Mà con này biển dị sử long, ở vừa nảy đại chiến trung, nhất định bị thương nặng thực lực hạ thấp lớn, bằng không sẽ không hoảng không chọn đường địa chạy trốn tới dưới nền đất!"

"Chỉ cần thực lực của hai bên chênh lệch không có lớn đến không thể nghịch chuyển trình độ, biển dị sử long cùng này quần hoang đại yêu thú, liền có thể phát sinh xung đột!"

Lý Diệu như vậy chờ mong

Nhìn lên hướng biển dị sử long nhìn tới, phát hiện biển dị sử long hình thể lần đầu nhìn thấy thì nhỏ một vòng, thương tích khắp người, cánh

thượng thủng trăm ngàn lỗ, đuôi thượng cầu vòng ánh sáng âm đạm rồi không ít, hoàn toàn không có nửa điểm nhi yêu vương phong thái

Hơn nữa ở trán của nó ngay chính giữa, trả lại đỉnh một thanh tạo hình vô cùng tà dị hình rắn chủy thủ, dường như vật còn sống, không dừng vận vẹo, lại như một cái con rắn nhỏ, muốn chui vào biến dị sư long trong đầu đi

Biến dị sư long sức mạnh, tựa hồ cũng bị chuôi này hoạt chủy thủ phong ấn, mỗi một lần chủy thủ vận vẹo, đều sẽ mang đến xót ruột đâm nhói, khiến cho biến dị sư long cũng không nhìn được từng trận co giật

"Đoạt hồn đỉnh "

Lý Diệu âm thầm tắc lưỡi chuôi này hình rắn chủy thủ tạo hình, cùng tản mát ra khí tức quái dị, cùng Bách Luyện Tông điển tịch trung ghi chép Tà đạo pháp bảo "Đoạt hồn đỉnh" có chút tương tự một khi chui vào trong đầu, rất có thể bị nó đoạt đi thần hồn, khiến cho biến dị sư long chỉ có thể bé ngoan nghe theo đoạt hồn đỉnh chủ nhân điều khiển

"Ở trong Yêu tộc, có luyện khí cao thủ a!"

Ở đoạt hồn đỉnh ăn mòn bên dưới, biến dị sư long thực lực Lý Diệu tưởng tượng càng yếu hơn

Biến dị sư long cùng hơn 100 đầu hoang đại yêu thú, đồng thời phát hiện lẫn nhau

Hoang đại yêu thú đầu tiên là cả kinh, bản năng phản ứng là được chạy trốn chết

Nhưng là con này biến dị sư long nhược đến cực điểm khí thế, lại làm bọn họ không hiểu chút nào, tử quan sát kỹ bên dưới nhưng là phát hiện kỳ lạ

Hơn trăm đầu hoang đại yêu thú, hai mặt nhìn nhau trong mắt hung mang lưu chuyển, không chút biến sắc địa giao lưu tin tức

Biến dị sư long trong máu thịt ẩn chứa mạnh mẽ yêu năng, còn có máu rồng, long tủy, yêu đan, đều là hiếm có thiên địa chí bảo, Lý Diệu cái này Luyện Khí kỳ người tu chân huyết nhục, không biết quý giá bao nhiêu lần

Ăn Lý Diệu, đối với thực lực tăng lên nhỏ bé không đáng kể, có điều cho hả giận mà thôi

Nếu như có thể uống xong con này biến dị sư long trong đầu yêu huyết, hoặc là nuốt vào yêu đan, mang đến đúng lúc nơi cũng quá lớn hơn, nói không chắc có thể làm bọn hãn sản sinh mới tiến hóa

Trong lúc nhất thời, những này hoang đại yêu thú có chút đánh bất định chủ ý, đến tột cùng là nên lui bước, hay là nên liều lĩnh địa nhào tới, tìm kiếm chút vận may

"Hống!"

Trả lại không chờ bọn hãn quyết định, cầu vòng lưu quang nhưng là nhào vào trong bầy thú, một móng vuốt liền đem một con thiết giáp lợn núi đập đến óc vỡ toang, móc ra trái tim, miệng lớn nhai nghiền ngấm lên

Biến dị sư long, giành trước phát động công kích!

là những này hoang đại yêu thú xui xẻo, biến dị sư long bị vương kích thiếu chủ dẫn dắt Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội truy sát mấy ngày mấy đêm, đã sớm tích lũy đầy bụng da hỏa khí, giờ khắc này chính là bạo ngược đến cực điểm thời điểm

Hơn nữa nó bị thương nặng, thực lực hạ thấp lớn, cái trán còn bị đoạt hồn đỉnh chui vào, niêm phong lại hơn nửa sức mạnh, thần hồn đều bị ăn mòn, đau đến sống không bằng chết

Những này hoang đại yêu thú, thực làm là đưa đến bên mép bữa ăn ngon, chỉ cần đem bọn họ hết thảy nuốt chửng, liền có thể khôi phục nhất định thực lực, tiếp tục bỏ chạy, thậm chí triển khai phản kích

Dù sao, chi Yêu tộc thâm thấu trong tiểu đội cao thủ, cũng bị nó đã thương, tình huống so với nó không khá hơn bao nhiêu

"Hống!"

"Gào!"

"Hí hí hí Hí!"

Hoang đại yêu thú, tất cả đều điên cuồng!

Bọn họ đều nhìn ra, con này biến dị sư long là sẽ không bỏ qua cho bọn họ, mà nó bày ra uy thế, có điều miệng cộp gan thỏ mà thôi!

Lùi bước, sẽ bị nó cái này tiếp theo cái kia địa giết chết!

Chiến đấu, nhưng có thể được nó yêu huyết cùng yêu đan!

Cái ý niệm này, ở hoang đại yêu thú chuyên môn là chiến đấu mà sinh trong đầu chớp mắt né qua, như một cái ngọn lửa hừng hực, khiến cho bọn họ thú huyết sôi trào, cùng nhau tiến lên!

"Đùng!"

Một cái mãng xà trả lại thô rất, bị biến dị sư long một trảo xuống, xé đến chia năm xẻ bảy, mạnh mẽ vung ra trên vách động

Nhưng ở trước khi chết, phun ra một đoàn màu vàng sẫm khói độc, bao phủ lại biến dị sư long hai mắt

"Răng rắc!"

Một con Tiểu Sơn giống như hùng tráng, ngực bạch mao hình thành một mặt quỷ đồ án cự hùng, bị biến dị sư long mạnh mẽ va chạm, xương cốt tận nát

Mà cự hùng hùng chưởng, tầng tầng oanh kích ở biến dị sư long hai lỗ tai trên, phát sinh nổ vang, khiến cho trốn ở cách đó không xa Lý Diệu đều trong lòng run sợ, hai lỗ tai "Ong ong" vang vọng

Lý Diệu trên người nhiều màu sắc nguy trang bố, có chút ít còn hơn không, bất kể là biến dị sư long vẫn là hoang đại yêu thú, chân tâm muốn tìm, nhất định có thể hấn tìm ra

Có điều song phương rơi vào huyết chiến một lòng chỉ muốn nuốt chửng đối phương huyết nhục, nơi nào lo lắng Lý Diệu cái này Luyện Khí kỳ con tôm nhỏ

Lý Diệu rón ra rón rén, lấy nhẹ nhàng nhất động tác đẩy ra dây leo, dán vào vách động hướng về cửa động chạy trốn

Ngẩng đầu nhìn lên, nhưng là âm thầm kêu khổ

Nguyên lai có mấy con hoang đại yêu thú sợ sệt hấn đào tẩu, cửa động chặn lại chặt chẽ

Lý Diệu bất đắc dĩ, chỉ có thể bé ngoan cuộn mình ở hang động một góc

Súc súc, chiến cuộc nhưng sinh ra quỷ dị biến hóa

Biến dị sư long cùng hoang đại giữa yêu thú với nhau, dĩ nhiên là thế lực ngang nhau, cục diện lưỡng bại câu thương!

Trong nháy mắt, hoang đại yêu thú cố nhiên là bị biến dị sư long tàn sát hơn nửa

Nhưng là biến dị sư long quanh thân lượn lờ yêu khí như là bị tật phong sậu vũ tưới tắt, có vẻ cực kỳ uế oải

Nó thương tích khắp người, máu me đầm đìa, không ít vết thương, còn có tính ăn mòn nọc độc, không ngừng thẩm thấu xuống

Còn lại hoang dại yêu thú càng thêm điên cuồng, hẳn không sợ chết địa nhảy lên, chỉ vì kéo xuống biến dị sư long một khối huyết nhục

"Con này biến dị sư long thực lực, đã rơi xuống đến trung cấp yêu tướng đều có không bằng, hơn nữa vẫn còn tiếp tục ngã xuống!"

"Ta còn có cơ hội!"

Lý Diệu trong lòng hò hét tử quan sát kỹ biến dị sư long nhược điểm, trong đầu yên lặng lưu chuyển Kim đan cường giả Long Văn Huy triển khai đao pháp chớp mắt ánh sáng

Cơ hội chỉ có một lần, lá bài tẩy trả lại còn lại một tấm hãn nhất định cần phải nắm chắc!

Rốt cục ——

Cuối cùng một con Nguyệt u lang, cũng bị biến dị sư long đuổi theo, đang muốn vung trảo vỗ chết

Biến dị sư long thực lực, hạ đến trước nay chưa từng có suy nhược, chỉ còn cấp thấp yêu tướng trình độ

Cái trán hình rắn chủ thủ, càng là hơn nửa đi vào, chỉ còn một điểm Tiểu Tiểu đuôi trả lại ở bên ngoài, mới nhìn, lại như là một yêu dị chấm đỏ nhỏ

Biến dị sư long thực lực, thể năng, cảm tri, yêu lực tất cả đều hạ xuống thấp nhất

Lý Diệu hít sâu một hơi, não tế bào sinh động độ 180!

230!

280!

331!

Siêu tình táo trạng thái, phát động!

Huyết Dao chiến khái trong nháy mắt phủ thêm một tầng xích chiến bào màu đỏ, tỏa ra chói mắt hào quang đỏ ngầu

Hắn từ nhiều màu sắc nguy trang bố trung một nháy ra, tốc độ tiêu đến cực hạn, mỗi một viên tinh khái cấu kiện đều ở "Kèn kẹt" vang vọng, phảng phất không chịu nổi to lớn lôi kéo lực lượng, sắp nổ tung

"Đùng ùng ùng ùng ùng ùng!"

Tinh từ pháo nổ ra lục đạo hồng mang, đâm thẳng biến dị sư long chỗ yếu, cùng lúc đó, chiến đao phảng phất vung hướng về hư không!

Một chùm sương trắng, ở trong huyết động vô thanh vô tức địa tràn ra, một lát sau mới truyền đến chiến đao tiếng xé gió

Lý Diệu này một đao, dĩ nhiên vượt qua tốc độ âm thanh!

Thực lực hạ đến cấp thấp yêu tướng biến dị sư long, cũng không cách nào đối với tinh từ pháo làm như không thấy, bản năng phản ứng hướng về bên trái bố một cái, rơi vào rồi Lý Diệu đã sớm chính xác tính toán tốt phương vị cùng góc độ!

Nguyên bản vung hướng về hư không một đao, biến thành đâm thẳng biến dị sư long trái tim!

Vừa giống như là biến dị sư long chính mình, hướng Lý Diệu đột phá tốc độ âm thanh lưỡi đao thượng, mạnh mẽ đánh tới!

"Phốc!"

Chiến đao đâm thật sâu vào biến dị sư long trong cơ thể, trực tiếp chém đứt trái tim!

Biến dị sư long hai mắt trợn tròn, đang muốn phát tác, trên trán đoạt hồn đình, nhưng là "Vèo" một tiếng, hoàn toàn tiến vào đại não

Trong nháy mắt, biến dị sư long rung mình một cái, ngậy người

Thần hồn của nó, đang cùng đoạt hồn đình kịch liệt tranh cướp quyền khống chế thân thể

Lý Diệu nhân cơ hội rút đao, lăn ra ngoài

Chỉ chốc lát sau, biến dị sư long cuồng hào một tiếng, điên cuồng vung vẩy nanh vuốt, nhấc lên kinh phong, Lý Diệu cuốn lên, mạnh mẽ đụng vào vách động trên

Đáng tiếc nó bị thương nặng, thực lực hạ thấp lớn, kinh phong đã là cung giường hết đà

Này quét qua, chỉ là làm Lý Diệu phun máu tươi tung toé, xương ngực đứt ra, vẫn chưa trí mạng

Biến dị sư long như hán tử say khiêu vũ, ở giữa huyết động loạn choà loạn choạng vài bước, rốt cục ngã xuống

Trong con người như cầu vồng giống như ánh sáng lộng lẫy, dần dần tản ra, biến thành mờ mịt một mảnh

"Ta giết chết một con vương cấp đại yêu "

Lý Diệu trong lòng, hiện lên một vết tựa như ảo mộng cảm giác

Con này biến dị sư long đầu tiên là bị Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội đánh thành trọng thương, thực lực ngã vào yêu tướng cấp bậc

Sau đó lại cùng hơn trăm đầu hoang đại yêu thú huyết chiến, thương tích khắp người, huyết nhanh chảy khô, thực lực một hàng lại hàng

Mà hơn một nửa yêu lực, còn muốn ứng phó chui vào cái trán đoạt hồn đình, thậm chí đến trước khi chết, đều ở cùng đoạt hồn đình tranh đoạt quyền khống chế thân thể, không cách nào hoàn thành sắp chết tấn công dữ dội

Các loại trùng hợp bên dưới, mới để hãn cướp ở vương kích thiếu chủ trước, chiếm tiện nghi

"Không biết, vương kích thiếu chủ nếu là phát hiện hãn gấp muốn thu phục vương cấp đại yêu, lại bị một Tiểu Tiểu Luyện Khí kỳ người tu chân giết chết, mà hết thấy này, căn bản là hãn tự tay tạo thành, liệu sẽ có phát diên vậy "

Lý Diệu nhếch miệng lên, khẽ mỉm cười

Hãn không phải cái gì lòng dạ rộng rãi thiện nam tín nữ, này vương kích thiếu chủ nếu muốn cái mạng nhỏ của hãn, hãn đương nhiên sẽ không khách khí, chỉ có không chết không thôi!

"Làm thịt biến dị sư long, chỉ là bước thứ nhất, tiếp đó, liền phải nghĩ biện pháp từ vương kích thiếu chủ thẩm thấu tiểu đội trong tay, chạy thoát!"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngoạ Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Tiềm Long Vang Trời

Lý Diệu tỉnh táo suy tư, vương kích thiếu chủ thẩm thấu tiểu đội, nếu có thể đem một con vương cấp đại yêu đánh thành trọng thương, hiển nhiên là có yêu vương cấp một cường giả tọa trấn, nói không chắc còn không chỉ một cái

Chính mình hiện tại bị thương nặng, tinh khái ở trong chiến đấu kịch liệt nghiêm trọng tổn hại, căn bản không thể chạy trốn yêu vương kích thiếu chủ truy sát

Nát tinh tinh từ pháo liên tục kích phát rồi hơn trăm lần, linh năng tiêu hao hầu như không còn, trong tay ngoại trừ mấy viên bom khói cùng tia chớp đạn ở ngoài, cũng chỉ còn sót lại năm viên thiên lôi địa hỏa

Thiên lôi địa hỏa Uy Lực tuy mạnh, muốn đối phó trung cấp yêu tướng trở lên mạnh mẽ Yêu tộc, vẫn là còn thiếu rất nhiều xem, mà ở yêu vương trước mặt, càng như là tiểu hài tử thả pháo như thế vô dụng

"Làm sao bây giờ "

Lý chói mắt quang bắn khoả, không buông tha dưới nền đất động đá mỗi một góc, trong đầu né qua vô số hỗn loạn ý nghĩ

Khi ánh mắt đảo qua biến dị sư long thi thể, rơi vào động đá nơi sâu xa hắc ám thì, trong đầu hần bỗng nhiên bốc lên một hung hiểm vạn phần kế hoạch

Lý Diệu cố nén trùy tâm đau nhức, nhảy lên một cái, nhào tới biến dị sư long trên thi thể, từ tinh khải đùi phải giáp bảo vệ trung rút ra một thanh rung động chủ thụ

Đây là chuyên môn dùng để giải phẫu yêu thú thi thể, vật hái vật liệu

Yêu vương trong cơ thể, quý giá nhất sẽ là yêu đan

Yêu đan, lại như là kết đan 1 cường giả trong cơ thể ngưng tụ Kim đan như thế, chất chứa yêu vương mấy chục năm thậm chí hơn trăm năm tu luyện yêu năng kết tinh, giá trị không thể đo đếm

Ngoài ra, làm Giao Long loại yêu thú hậu duệ, biến dị sư long gáy, có "Vảy ngược" tồn tại

Vảy ngược dẻo dai cực kỳ, lại có tăng cường tác dụng, điêu khắc phù trận, có thể rất lớn tăng cường phù trận tính năng, dùng để luyện chế tẩm khiên hoặc là giáp bảo vệ, không thể tốt hơn

Cho tới biến dị sư long trong đầu yêu huyết, tương tự là yêu huyết trung tinh hoa cần tiêu hao thời gian mấy năm, mới có thể ngưng luyện ra một giọt

Một giọt yêu vương tâm huyết, đối với cấp thấp người tu chân tới nói, là tuyệt hảo đồ bồi, thậm chí có thể trợ giúp cấp thấp người tu chân, đột phá cực hạn trực tiếp thăng cấp!

Lý Diệu không chậm trễ chút nào, vung lên rung động chủ thụ, từ biến dị sư long bụng dưới bộ vào tay

Một tháng qua, hẩn giết vô số yêu thú, đối với sưu tập yêu thú vật liệu có kinh nghiệm phong phú, hơi một màn tác, liền từ biến dị sư long cột sống cuối cùng, cắt cái kế tiếp to bằng nắm tay, xám xịt dường như kết sỏi vật thể

Mới nhìn, lại như là một khối tùy ý có thể thấy được Thạch Đầu

Thế nhưng làm Lý Diệu nỗ lực linh tia đưa vào "Thạch Đầu" bên trong thì, nhưng cảm nhận được đại dương mệnh môg bình thường mệnh môg yêu lực

Đây chính là yêu đan

Lý Diệu Nhân giác run lên, chảy ra một chút do dự, chỉ chốc lát sau, liền bị tàn nhẫn thay thế được

Yêu đan lại quý giá, không có cái mạng nhỏ của chính mình đáng giá!

Hắn chui ra Huyết Dao chiến khải, gỡ xuống hiểm hoi còn sót lại năm viên thiên lô địa hỏa cùng ba viên tia chớp đan lại sẽ nát tinh tinh từ pháo sách đi, hóa thành cơ bản nhất cấu kiện hai tay vận chuyển như gió, lấy biến dị sư long yêu đan làm trụ cột, năm viên thiên lô địa hỏa quay chung quanh một vòng, ba viên tia chớp đan làm phát động trang bị, cấu tạo ra một bộ vô cùng quái lạ pháp bảo

Lý Diệu cái trán nhỏ xuống mồ hôi lạnh, dùng nhẹ nhàng nhất động tác này cụ quái lạ pháp bảo bỏ qua một bên

Sau đó vung vẩy rung động chủ thủ, theo biến dị sư long tích lương cốt một đường tìm tòi, phát hiện ba mảnh vảy ngược, cắt xuống

Sư tâm cũng bị hấn bào chế y theo chỉ dẫn, móc ra sau khi dùng Bách Luyện Tông bí truyền thủ pháp, nhẹ nhàng xoa bóp, từ sư tâm nơi sâu xa, tuôn ra sáu giọt màu vàng nhạt huyết châu, dường như vật còn sống, ở trên chủ thủ lăn qua lăn lại

Lý Diệu một phen chủ thủ, màu vàng nhạt giọt máu đổ vào đã sớm chuẩn bị kỹ càng huyết trong bình

Lý Diệu vẩy ngược cùng sư long tâm huyết đều giấu kỹ trong người, lại tiến vào Huyết Dao chiến khái, dùng rung động chủ thủ biến dị sư long miệng vết thương ở bụng mở rộng, ngừng thở, quái lạ pháp bảo nhét tiến vào, sau đó vết thương nhẹ nhàng khép lại, lại kéo dài quá mấy cái yêu thú thi thể, che ở biến dị sư trên thân rồng

Làm xong tất cả những thứ này, hắc đã sức cùng lực kiệt, nhưng vẫn chưa tới thư giãn thời điểm

Mạnh mẽ cắn đầu lưỡi một cái, Lý Diệu hướng hang động nơi sâu xa đi đến

Lòng đất động đá, bốn phương thông suốt, đâu đâu cũng có đi về địa tâm khe hở

Có điều phần lớn khe hở đều quá mức chật hẹp, liền con chuột đều không xuyên qua được

Lý Diệu bảy loan tám nhiễu, chuyển qua mười mấy cái chỗ ngoặt sau khi, rốt cục đến hang động phần cuối

Trước mặt là một Tiểu Tiểu hồ nước, phía trước lại không đường

Lý Diệu nhảy xuống hồ nước, nhìn chăm chú đỉnh đầu một vệt tinh mang tự ánh sáng, lẳng lặng chờ đợi

Hầu như ngay ở hắc nhảy xuống hồ nước một sát na, hơn hai mươi nói tà dị bóng người xuất hiện ở hang động ở ngoài

Chính là bắt lấy biến dị sư long Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội

Trải qua vừa nãy ác chiến, đặc biệt biến dị sư long cùng đường mặt lộ bên dưới tấn công dữ dội, này chi Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội trở nên cực kỳ chật vật, mỗi một tên Yêu tộc trên người đều ở lại vết thương sâu tới xương

Nguyên bản lượn lơ với nồng nặc yêu khí bên trong, thần bí khó lường
hai vị đại yêu, hiển lộ ra chân thân, uế oải, uế oải uế oải suy sụp

Này chi thẩm thấu tiểu đội, có được hơn hai mươi tên yêu tướng, hai tên
yêu vương, đội hình có thể nói xa hoa

Nhưng mục đích của bọn họ, cũng không phải giết chết biến dị sư long,
mà là thu phục nó, ở trong chiến đấu không khỏi sợ ném chuột vỡ đồ,
không cách nào sử dụng tới trí mạng sát chiêu

Mà biến dị sư long, nhưng không có kiêng dè nhiều như vậy, nổi điên
lên thì, chiêu nào chiêu nấy đều là lấy mạng đổi mạng hung tàn đấu pháp

Bởi vậy, cứ việc Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội về mặt thực lực chiếm Ưu,
vẫn là trả giá nặng nề

Hai tên yêu tướng bị biến dị sư long trực tiếp xé nát, hai tên phụ trách
chủ công yêu vương, tương tự bị thương nặng, thực lực tạm thời ngã vào
yêu tướng cấp một

Có điều, bọn họ chung quy biến dị sư long đánh thành trọng thương,
còn lấy đoạt hồn đĩnh đâm vào nó não vực

Biến dị sư long đã bị trở thành cua trong rọ, bắt vào tay!

Tóc vàng mắt vàng vương kích thiếu chủ, trong lòng cực kỳ khoan
khoái!

Hai tên yêu vương bị thương nặng, hãn căn bản không để ý

Bởi vì bọn họ cũng không phải thủ hạ của hãn, mà là phụ thân hãn nanh
vuốt, chỉ là giúp hãn lần này mà thôi, còn mơ hồ ở lại một tia giám sát mùi
vị

Con này biến dị sư long, một khi trấn áp, thu phục, nhưng sẽ ở bí pháp của hãn điều động, trở thành trung tâm nhất quán chiến nô!

"Một con ngơ ngơ ngác ngác hoang đại yêu thú, dựa vào trời sinh chém giết bản năng, liền có thể làm tổn thương hai tên yêu vương!"

"Một khi thu phục nó, dạy nó tu luyện như thế nào, hay là sẽ có một ngày, nó sẽ trở thành trung cấp yêu vương, thậm chí cao cấp yêu vương!"

"Có một tên cao cấp yêu vương làm Thủ Hạ, ai còn có thể cùng ta tranh đoạt 'Vương tử' bảo tọa "

Huyết yêu giới cạnh tranh cực kỳ tàn khốc, mặc dù vương kích có được Sư vương huyết thống, cũng phải ở mấy chục tên huynh đệ trung cạnh tranh kịch liệt, mới có thể được "Vương tử" tên gọi, tương lai có cơ hội trở thành Sư vương

Lên vào Thiên Nguyên giới mạo hiểm lữ trình, sẽ là một loại cạnh tranh ai có thể mang phong phú nhất chiến lợi phẩm trở lại, ai liền có cơ hội thống ngự ngàn vạn cường hãn vô cùng đại yêu

Mà người thất bại kết cục, nhưng là cực kỳ thê thảm

Vương kích thiếu chủ không nhận được nghĩ, khi hãn ở lại biến dị sư long trở lại huyết yêu giới, leo lên vương tử bảo tọa sau khi, nên làm sao bào chế trong ngày thường cùng hãn rất có mâu thuẫn mười mấy cái huynh đệ

Đang lúc này, vương kích thiếu chủ người được cực kỳ nồng nặc mùi máu tanh, trong lòng đột nhiên cả kinh

"Không đúng, đoạt hồn đình không có phản ứng!"

Ở bên cạnh hãn bị thương nặng xà yêu vương lớn tiếng quát lên

Vương kích thiếu chủ điên cuồng hét lên một tiếng, một thanh kim sáng loè loè chiến kích cắt phá trời cao, nổ ra một đạo Hoàng mang, che khuất dưới nền đất động đá tảng đá lớn nổ thành mảnh vỡ

"Nhanh vào xem xem!"

Vương kích thiếu chủ âm thanh, hầu như phát điên

Hơn hai mươi tên Yêu tộc cùng nhau chen vào, nhất thời bị trước mắt máu tanh cảnh tượng kinh ngạc đến ngây người

Mà bát ở giữa huyết động không nhúc nhích, không có nửa điểm nhi sinh khí biến dị sự long, càng là khiến trái tim tất cả mọi người đều nguội nửa đoạn

Đuổi mấy ngày mấy đêm mạo Thiên đại nguy hiểm, nhưng đổi lấy một kết quả như vậy biến dị sự long lại cùng một đoàn hoang đại yêu thú đồng quy vu tận

Vương kích thiếu chủ trên mặt mỗi một cột bắp thịt đều đang run rẩy, tóc vàng từng chiếc nổ tung, đã biến thành điên cuồng thiêu đốt ma hỏa, quả đấm của hắn bên trong lại như là năm hai viên tinh thạch bom, "Kèn kệt" nổ vang

"Không phải đơn giản như vậy, ta nhận biết được tinh từ pháo nổ sùng mùi vị còn có vài sợi nhàn nhạt viêm lưu, chính ở giữa không trung chậm rãi bùng bùng!"

Xà yêu vương nheo mắt lại, âm lãnh nói

"Là cái kia Luyện Khí kỳ sâu!"

Vương kích thiếu chủ nghiêng răng nghiêng lợi, "Huyết Thủ cùng cú đâm đến hiện tại đều không có tin tức, nhất định là bị sâu làm thịt sau đó hắn lại

đánh bậy đánh bạ tìm đến nơi này, hổng rồi Bốn thiếu chủ chuyện tốt! Ba tán lão sư, xin người vận dụng bí pháp, tìm ra này điều sâu tung tích, ta nhất định phải hấn chém thành muôn mảnh!"

"Năm phút đồng hồ!"

Xà yêu vương đạo, "Ta hôm nay đã nhiều lần vận dụng bí pháp, thần hồn tiêu hao quá độ, hiện tại lại ngã vào yêu tướng cấp bậc, càng không thể dễ dàng phát động, cần năm phút đồng hồ chuẩn bị "

"Như vậy, liền khổ cực lão sư "

Vương kích thiếu chủ mặt trầm như nước, chợt nghĩ đến một then chốt, hoàn toàn biến sắc, "Không được, cái kia sâu nhất định trộm đi yêu đan, vậy ngược cùng tâm huyết, nhanh quá khứ kiểm tra!"

Lập tức có ba tên Yêu tộc phi vồ tới, kéo dài mở ra đặt ở biển dị sư trên thân rồng yêu thú thi thể, lộ ra miệng vết thương ở bụng

Vương kích thiếu chủ giận không nhịn nổi, tầng tầng vung quyền đầu, toàn bộ hang động nhất thời cuốn lên "Vù vù" sư tử hống tiếng

Một tên trong đó Yêu tộc quỳ một chân trên đất, đẩy ra yêu thú biển dị bụng

Còn lại hết thấy Yêu tộc, bao quát vương kích thiếu chủ cùng hai tên trọng thương yêu vương ở bên trong, không tự chủ được địa tới gần

Đang lúc này ——

Hai tên trọng thương yêu vương, đầu tiên tâm sinh cảnh triệu (trong lòng sinh ra cảnh giác), tiếng rít một tiếng, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, hướng về cửa động chạy trốn

Trong nháy mắt, vương kích thiếu chủ người được Cửu U hoàng tuyền mùi vị, phản ứng của hắn tuy rằng hai tên trọng thương yêu vương chậm nửa nhịp, nhưng trên người hoàng kim chiến giáp, nhưng ở trong chớp mắt toả hào quang rực rỡ, một đoàn bóng mờ biến ảo thành rít gào kim sư, từ ngực hắn bổ nhào đi ra ngoài

Còn lại hết thảy Yêu tộc, hoàn toàn không có phản ứng

Biến dị sư bụng rỗng trung, Lý Diệu thiết trí pháp bảo, hung hãn phát động!

Yêu đan, là một loại cực kỳ ổn định vật chất, tuy rằng ẩn chứa cực kỳ khổng lồ linh năng kết tinh, nhưng trừ phi là yêu đan chủ nhân dụng thần hồn mãnh liệt oanh kích, bằng không là sẽ không phát sinh nổ tung

Dù sao, coi như là yêu thú, sẽ không ở chính mình trong bụng thả một viên lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung bom

Bởi vậy, Lý Diệu dùng đầy đủ năm viên thiên lôi địa hỏa, đến làm nổ yêu đan!

Trải qua hắn dùng tinh khải cấu kiện lâm thời chấp vá pháp bảo dẫn dắt, năm viên thiên lôi địa hỏa nổ tung sau khi lực phá hoại, chín phần mười đều bị truyền đến yêu đan thượng

Tương đương với một viên Uy Lực cực kỳ to lớn ngòi nổ, rốt cục gây nên yêu đan bên trong khổng lồ yêu năng phản ứng dây chuyền, nổ ra thế không thể đỡ, hủy diệt tất cả sóng to gió lớn!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Siêu Cao Áp Thoát Thai Hoán Cốt!

"Ầm!"

Xích chanh hoàng lục thanh lam tử, một đạo bảy màu lộ ra tia chớp hình cầu, từ cửa động đột nhiên phun ra, điên cuồng bành trướng, lại như là sơ sinh Thái Dương, chợt lại hóa thành sóng trùng kích, khe núi trung hết thấy hoa cỏ cây cối đều hóa thành than cốc, lúc này mới hài lòng địa đã biến thành màu vỏ quýt đám mây hình nấm, từ từ bay lên

Mặc dù là Kim xà múa tung, mây đen năm dày đặc bầu trời, đều bị mạnh mẽ yêu năng lao ra một cái lỗ to lung, Tinh Thần có thể thấy rõ ràng

Yêu đan nổ tung, tương đương với một tên yêu vương hoặc là Kim đan cường giả tự bạo, Uy Lực thế không thể đỡ!

Tia chớp hình cầu phun ra cửa động một sát na, ba cái vô cùng chặt vật bóng người bay ra, bị sóng trùng kích rung ra mấy trăm mét xa

Chính là vương kích thiếu chủ cùng hai tên yêu vương!

Trừ bọn họ ở ngoài, hết thấy yêu tướng, đều bị sóng sờ sờ địa nổ chết!

Mặc dù là hai tên yêu vương, ở vừa nãy bắt lấy biến dị sư long chiến đấu trung, đã vết thương đầy rẫy, lại bị này kinh thiên động địa yêu đan sóng xung cùng, thương càng thêm thương, phản ứng cùng cảm tri đều ngã vào đáy vực, vừa giận vừa sợ, liền hét lên điên cuồng

Chỉ có vương kích thiếu chủ, trên người màu vàng chiến giáp chặn lại rồi trí mạng sóng trùng kích, từng mảnh từng mảnh vỡ vụn, lộ ra lông tóc không tổn hại khôi vĩ thân thể

Vương kích thiếu chủ vẻ mặt

Kinh ngạc! Tức giận! Điên cuồng!

Hắn làm sao cũng không nghĩ đến, một tên Tiểu Tiểu Luyện Khí kỳ người tu chân, ở trong mắt hắn có điều là sâu như thế tồn tại, lại có thể chơi ra này hoa dạng như vậy

Không chỉ chạy trốn hai tên cấp thấp yêu tướng truy sát, trả lại có biện pháp làm nổ yêu đan, trả lại vô cùng nham hiểm địa chôn thiết lập tại biển dị sư long trong bụng!

Vương kích thiếu chủ trái tim chảy máu

Chưa bắt được biển dị sư long cũng là thôi, nhưng là này hơn hai mươi tên yêu tướng, đều là hãn nhọc lòng, trăm phương ngàn kế thu phục Thủ Hạ, đối với hắn trung thành tuyệt đối, là hắn tranh đoạt vương tử bảo tọa tiền vốn

Hiện tại, tiền vốn không còn, hắn lấy cái gì đi cùng mười mấy cùng hung cực ác huynh đệ chống lại

Huyết yêu giới bên trong, đối với quyền lực đấu tranh người thất bại, lưu hành nhất cách làm sẽ là để hắn suất lĩnh một nhóm hắc huyết Yêu tộc cùng đồng huyết Yêu tộc, kết thành thú triều, nhảy vào Thiên Nguyên giới, giết hướng về phòng bị nghiêm ngặt nhân loại thành trấn

Kết quả kia đó là một con đường chết!

"Ta muốn làm thịt ngươi, ta nhất định sẽ tra ra ngươi là ai, sau đó từng mảnh từng mảnh làm thịt ngươi!"

Vương kích thiếu chủ nổi trận lôi đình, sâu sắc nhớ kỹ dẫn đến tất cả những thứ này kẻ cầm đầu

Hồn nhiên không nghĩ tới Lý Diệu sẽ gan to bằng trời đến như vậy phát điên trình độ, chôn thiết Uy Lực to lớn bom sau khi lại không chạy, mà là ẩn náu với bom phía dưới dưới nền đất nơi sâu xa!

"Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta đi mau!"

Hai tên yêu vương đều có chút tức đến nổ phổi, xà yêu vương giọng the thé nói, "Hiện tại chúng ta tu vi đều hạ xuống thấp nhất, coi như đến vài tên Trúc cơ kỳ đỉnh cao người tu chân, đều có thể đem chúng ta ba cái giết chết, mau trở lại huyết yêu giới!"

"Vương kích!"

Một người khác cả người mọc đầy lông xanh, dường như một thịt heo cầu yêu vương, càng là giận không nhịn nổi chỉ vào vương kích thiếu chủ mũi quát lớn nói, "Lần lịch lãm này, biểu hiện của ngươi làm chúng ta phi thường thất vọng, hoàn toàn không có triển lộ ra nửa điểm tài năng chỉ huy, hơn hai mươi tên đại yêu, lại bị một cái Luyện Khí kỳ con sâu nhỏ ba lần bốn lượt trêu đùa! Chờ trở lại huyết yêu giới, chúng ta nhất định sẽ như thực chất hướng về chủ nhân bẩm báo, hai giới đại chiến sắp đến, biểu hiện của ngươi, thực sự không thích hợp làm vương tử đến thời điểm, làm một người tiên phong quan, xông pha chiến đấu ah!"

Vương kích thiếu chủ lặng lẽ không nói gì, sắc mặt biến ảo không ngừng chỉ chốc lát sau, chán nản nói:

"Hai tên lão sư giáo huấn phải là, có điều hiện tại, vẫn là muốn muốn làm sao chạy ra Thiên Nguyên giới đi! Chúng ta Truyền Tống trận, trả lại ở

bên ngoài mấy trăm dặm, phải cố gắng hoạch định một chút đường bộ để tránh khỏi gặp gỡ nhân loại cao thủ "

Lông xanh yêu vương lạnh rên một tiếng, xoay người cùng xà yêu vương thương nghị lên

Chỉ chốc lát sau, hai tên yêu vương đều ngửi được một luồng quý dị hương vị, trong đầu mơ mơ hồ hồ sinh ra một tia, vừa nảy yêu đan nổ tung còn cường liệt hơn báo động

"Không được, trúng độc!"

Chưa kịp hai tên trọng thương yêu vương phản ứng lại, "Phốc" một tiếng, lông xanh yêu vương ngực, một đoạn nhuốm máu chiến kích đột thứ mà ra!

"Bạch!"

Xà yêu vương vội vàng thối lui, một đạo màu xám tro nhạt đuôi rắn từ dưới thân đột nhiên bắn ra, bảo vệ ngực

Nhưng là ở trong nháy mắt, bị vô ảnh vô hình thế tiến công, quý dị mà chém xuống đến, trên đất nhảy lên nhúc nhích

"Vương kích, người dám!"

Hai tên yêu vương kinh hãi gần chết, cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc

Vương kích thiếu chủ tóc vàng múa tung, cười đến cực kỳ càn rỡ:

"Chuyện đến nước này, ta còn có cái gì không dám "

"Bé ngoan cùng các người trở lại, để cho các người nói ra thật tình, ta liền vĩnh viễn mất đi leo lên vương tử bảo tọa cơ hội, chờ hai giới đại chiến

vừa bắt đầu, liền sẽ biến thành đầu một nhóm xông pha chiến đấu bia đỡ đạn!"

"Mà hiện tại, các người hai lão thực lực một hàng lại hàng, từ lâu không phải là đối thủ của ta!

"Chờ ta làm thịt người môn, nuốt chửng các người yêu đan sau khi, trở lại huyết yêu giới tìm một chỗ tu luyện một phen, lại trở về cùng phụ thân nói, chúng ta ở Thiên Nguyên giới gặp phải do ba, năm tên Kim đan cường giả tạo thành sẵn giết tiểu đội, hai người các người đại yêu vương lực chiến không địch lại, bất hạnh ngã xuống, chẳng phải là bây giờ đi về, thực sự tốt hơn nhiều "

"Làm sao, muốn tự bạo yêu đan vô dụng! Thực lực của các người, vốn là ngã vào yêu tướng cấp số, lại trúng độc, căn bản vô lực tự bạo!"

"Bé ngoan để ta nuốt chửng đi, lão gia hoá!"

Hai tên trọng thương yêu vương nghe đến cơ hồ thổ huyết, liếc mắt nhìn nhau, phân công nhau hướng về rừng rậm nơi sâu xa chạy trốn

"Muốn chạy trốn, nào có như thế dễ dàng!"

Vương kích thiếu chủ nanh cười một tiếng, lại quay đầu lại dùng lạnh lẽo cực kỳ ánh mắt, nhìn hơn nửa đồ nát hang động một chút, từ trong hàm răng bỏ ra một câu, "Sâu, người chạy không được, cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ nắm lấy người, làm thịt người!"

Vương kích thiếu chủ thân hình lóe lên, đi vào rừng rậm nơi sâu xa, biến mất không còn tăm hơi

Dưới nền đất nơi sâu xa

Lý Diệu cũng không biết đỉnh đầu mấy trăm mét nơi, chính đang phát sinh một hồi kinh tâm động phách nội đấu

Hắn tình cảnh, ngàn cân treo sợi tóc!

Yêu đan uy lực nổ tung, mạnh mẽ vô cùng, quái quá mười bảy mười tám nói loan, thấm xuống lòng đất nơi sâu xa thì, vẫn sôi trào mãnh liệt, như phần nô triều cường, vừa giống như là một con phần nô đại yêu, ở hắn đỉnh đầu đánh túi bụi!

Lý Diệu ẩn nấu hồ nước, trong nháy mắt sôi trào

Hắn Huyết Dao chiến khái còn sót lại một chút linh năng, tất cả đều hóa thành phòng ngự tấm chắn, chặn lên đỉnh đầu

Lại lấy ra biến dị sư long vảy ngược, bảo vệ mặt

Vẫn, không làm nên chuyện gì!

Trong nháy mắt, làn da của hắn từng mảnh từng mảnh da bị nẻ, biến thành huyết nhân

"Tiếp tục như vậy, nửa phút bên trong, ta chắc chắn phải chết!"

Cục diện này, đã sớm ở Lý Diệu như đã đoán trước chỉ có ẩn nấu với như vậy một chắc chắn phải chết địa phương, mới có thể bị Yêu tộc thẩm thấu tiêu diệt bỏ sót!

"Đừng!"

Lọ máu nổ tung, Lý Diệu không chút do dự, sáu giọt sư long tâm huyết uống một hơi cạn sạch!

Yêu thú tâm huyết, tuy rằng ẩn chứa mạnh mẽ linh năng, nhưng là không thể trực tiếp dùng để uống

Bởi vì là trong đó chen lẫn lượng lớn tạp chất, trả lại bám vào có nồng nặc yêu khí, nhất định phải trải qua tầng tầng tinh chế, luyện chế sau khi mới có thể cẩn thận sử dụng

Cấp thấp người tu chân trực tiếp uống xong, không phải không chịu nổi sức mạnh khổng lồ, bạo thể mà chết, sẽ là bị yêu khí ô nhiễm, biến thành khát máu dễ giết yêu nhân

Lý Diệu nhưng là quản không được như thế rất nhiều, chỉ có dùng sư long tâm huyết, để chống đỡ yêu đan nổ tung uy năng!

Sáu giọt sư long tâm huyết trượt vào yết hầu, lại như là sáu đám cực nóng than lửa vào bụng, từ yết hầu đến trong dạ dày đốt thành một đường, chọt lại đang trong bụng vỡ ra được

Mà một luồng tràn ngập giết chóc cùng hủy diệt dục vọng yêu khí càng là theo xương sống xông thẳng đại não!

"Kình thôn đại pháp, phát động!"

Lý Diệu hàm răng hầu như toàn bộ cắn nát, (kình thôn đại pháp) vận chuyển tới cực hạn, dạ dày hóa thành sắt thép cối xay, sáu giọt sư long tâm huyết không ngừng nghiền ép, mài nhỏ, nuốt chửng!

Não vực nơi sâu xa, Âu Dã tử ký ức chi cây toả ra ánh sáng chói lọi, nhảy vào đại não yêu khí toàn bộ tinh chế, phân giải, hấp thu!

Mà ở mặt ngoài thân thể, (muôn vạn thử thách) tu luyện được thép thiết cốt, tương tự ở khổ sở chống lại yêu đan uy lực nổ tung!

Đại não!

Dạ dày!

Mặt ngoài thân thể!

Ba cái chiến trường, vạn phần hung hiểm

Chỉ cần có một chiến trường tan vỡ hẳn sẽ chết ở này tối tăm không mặt trời dưới nền đất thế giới!

Hoảng hoảng hốt hốt trong lúc đó, Lý Diệu phảng phất lại trở về bão cát bên trong, ở sấm vang chớp giật trong lúc đó ra sức chém giết trong nháy mắt đó!

Thần hồn của hắn, từ từ ngưng tụ thành có thể chém giết cơn lốc phong mang phát sinh Lôi Đình càng thêm to rõ rít gào

Không biết qua bao lâu, rốt cục gió êm sóng lặng

Lý Diệu từ một hồi dài lâu trong ác mộng tỉnh lại, phát hiện mình ẩn thân hồ nước đã bị thiêu khô, chỉ còn dư lại một đoàn tanh hôi cực kỳ nước bùn ở lại đầm đáy

Mà tình huống thân thể của hắn tốt a đến lạ kỳ!

"Sáu giọt sư long tâm huyết, đều bị ta triệt để hấp thu!"

"Đang đối kháng với yêu đàn nổ tung thời gian, ta điên cuồng vận chuyển (muôn vạn thử thách) năng lực kháng đòn lại tăng lên một nấc thang!"

"Mà tu vi của ta "

Lý Diệu chỉ cảm thấy toàn thân, kỳ kinh bát mạch bên trong, linh năng như sông lớn tuôn trào, mệnh môn cuộn cuộn, có lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn cảm giác

Hơi suy nghĩ, linh khí từ 36,000 cái lỗ chân lông trung tâm trào ra, ở quanh thân ngưng kết thành cánh chim màu vàng sậm

Hắn nhiên hồn pháp (Nhất Phi Trùng Thiên), lấy làm gương chính là ứng trung chi vương ở vô tận Thiên Cực tung hoành ngang dọc ý cảnh, bởi vậy linh khí thành hình, là cánh chim hình thái

Có điều giờ khắc này, hắn linh khí cánh chim bên trong, lại tăng thêm mấy phần sư long thô bạo, ám cánh chim màu vàng biên giới, còn mơ hồ chen lẫn một vệt cầu vồng ánh sáng lộng lẫy

Lý Diệu hết sức chăm chú, yên lặng thiêu đốt thần hồn, linh khí cánh chim càng ngày càng sáng, dưới nền đất hang động soi sáng đến như ban ngày

"Như vậy hình thái, như vậy độ sáng!"

"Luyện Khí kỳ mười một tầng!"

"Ta dĩ nhiên ở bước ngoặt sinh tử đột phá, liền thăng cấp bốn, xông lên Luyện Khí kỳ mười một tầng, sao có thể có chuyện đó "

"Ta rõ ràng! Nơi này là hang động phần cuối, không chỗ có thể trốn, yêu đan uy lực nổ tung tuôn ra mà đến, lại như là một cái nồi áp suất, sáu giọt sư long tâm huyết, một chút không dư thừa, tất cả đều mạnh mẽ đè ép, hoàn toàn ép vào máu thịt của ta bên trong!"

"Phổ thông người tu chân, dù cho được thiên tài địa bảo, không thể hoàn toàn hấp thu, tối hấp thụ nhiều sáu, bảy phần mười, liền đạt đến thân thể cực hạn!"

"Mà ta, nhưng là sáu giọt sư long tâm huyết, trăm phần trăm địa hấp thu, không chỉ xông lên Luyện Khí kỳ mười một tầng, đối với sau này tu luyện, đều có lợi ích khổng lồ!"

Lý Diệu không nhịn được muốn ngửa mặt lên trời thét dài, thoả thích phát tiết trong lòng khoái ý

Mười một tầng, sẽ là Luyện Khí kỳ cấp cao, cùng mười tầng trở xuống có khác biệt một trời một vực

Không ít người tu chân cả một đời, đều ở Luyện Khí kỳ cấp trung đảo quanh, không cách nào đánh vỡ mỏng như cánh ve cửa ải

Lấy hẳn Luyện Khí kỳ cấp cao thực lực, lại phối hợp một đài tính năng trác việt tinh khôi, dù cho chính diện đối đầu vài tên yêu tướng, không cần âm mưu quỷ kế, đều có sức đánh một trận!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngưu Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Niềm Vui Bất Ngờ Thắng Lợi Trở Về

Huyết Dao chiến khải triệt để hư hao, chủ khống tinh não đều đánh mất hơn nửa thần thông, có điều tính giờ công năng trả lại bình thường, thời gian dĩ nhiên quá khứ một ngày một đêm

"Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội, nên rời đi "

Lý Diệu Huyết Dao chiến khải chủ khống tinh não sách đi, cùng ba mảnh vảy ngược đồng thời, dùng rách rách rưới rưới trang phục chiến đấu gói kỹ, nhắc lên hình cung chiến đao, tìm tòi hướng về mặt đất bò tới

Rất nhanh sẽ gặp phải đổ nát loạn thạch, hang động ngăn chặn

Thăng lên Luyện Khí kỳ mười một tầng sau khi, Lý Diệu cảm tri cực kỳ nhạy cảm, hần thả ra hơn trăm nói linh tia, theo loạn thạch khe hở chui ra ngoài, phát hiện loạn thạch tầng cũng không dày, bên ngoài trống rỗng, hoàn toàn tĩnh mịch, không có Yêu tộc tung tích

Lý Diệu hai tay dán sát vào loạn thạch, hít sâu một hơi, bỗng nhiên phát kình, quanh thân phảng phất bay ra một con linh khí con ưng lớn, sư trào đuôi rỗng, mạnh mẽ đánh vào đá tảng, trong nháy mắt nổ tung một con đường!

"Đây chính là Luyện Khí kỳ cấp cao sức mạnh, thoải mái!"

Lý Diệu từ bụi mù bên trong một nhảy ra, xuất hiện ở hơn nửa đổ nát dưới nền đất hang chủ thể trung

"Yêu đan uy lực nổ tung, thật mạnh a!"

Lý Diệu nhìn khắp nơi bừa bộn, hoàn toàn thay đổi dưới nền đất động đá, âm thầm tặc lưỡi

Trong không khí quanh quần nòng nặc mùi máu tanh, hơn hai mươi tên yêu tướng đều bị nổ thành chia năm xẻ bảy, cùng núi đá hỗn hợp lại cùng nhau

Không ít yêu tướng đều hiện ra nguyên hình, chính là từng con dữ tợn xấu xí to lớn yêu thú

"Như thế phong phú chiến lợi phẩm!"

Lý Diệu tim đập tăng nhanh, trong mắt thả ra tham lam ánh sáng

Ở đông đảo yêu thú tàn thi trung, hẳn cũng không có nhận biết được yêu vương tồn tại, cũng không biết vương kích thiếu chủ có hay không mất mạng

Không được bọn hắn vì sao không thu thập đồng bạn thi thể, nhưng tùy ý bọn họ phơi thây hoang dã

Những này đến từ huyết yêu giới yêu tướng, đều là Yêu tộc văn minh chiến sĩ tinh nhuệ, bọn họ yêu cốt, yêu hạch, yêu lân, đều hoang đại yêu thú tốt hơn quá nhiều, hơn nữa không ít yêu tướng trả lại mang theo huyết yêu giới pháp bảo, tuy rằng đang nổ trung hư hao hơn nữa, nhưng đối với Lý Diệu tới nói, nhưng là ai đến cũng không cự tuyệt

"Ồ "

Lý Diệu khước mắt giật một cái, nhận biết được một đồng đá vụn phía dưới, truyền đến một tia khí tức quái dị, đẩy ra nhìn xem, nhưng là một thanh hình rắn chủy thủ, mặt trên trả lại điêu khắc vòng vo phù văn, lại như

là vận vẹo đến cực điểm mặt quỷ, liếc mắt nhìn cũng làm người ta sợ hãi trong lòng

"Là đoạt hồn đình!"

Lý Diệu sửng sờ, tâm nói Yêu tộc thẩm thấu tiểu đội khẳng định gặp phải đột phát huống, bằng không "Đoạt hồn đình" như thế quý giá pháp bảo, bất luận làm sao cũng là muốn thu về

Cái này đoạt hồn đình, bị yêu đan uy lực nổ tung làm cho mặt mày xám xịt, mơ hồ còn ra hiện mấy khe nứt, lan ra từng sợi từng sợi hắc khí

Lý Diệu nhưng không dám khinh thường, căn chớp lưỡi, phun ra một búng máu, tay phải hư hư chụp tới, ngắt cái dấu tay, đi đoạt hồn đình thượng tầng tầng vung một cái

Một đạo hồng mang, từ chỉ gào thét mà ra, đi vào đoạt hồn đình trung

Hắn triển khai, là bốn vạn năm trước Bách Luyện Tông cướp đoạt pháp bảo trước đặc biệt thăm dò thủ pháp

Đoạt hồn đình như vậy tà dị pháp bảo, nói không chắc chủ nhân liền ở phía trên thiết trí cái gì cấm chế, mạo tùy tiện đưa tay đi bắt, không làm được cũng bị phản phệ, vẫn là trước tiên thăm dò một hồi tuyệt vời

Há liêu hồng mang ở đoạt hồn đình chu vi quanh quẩn một vòng, nhưng là không có nửa điểm nhi dị dạng, liền cơ bản linh năng phản ứng cũng không có

"Này liền nói rõ, đoạt hồn đình cái trước chủ nhân đã chết rồi, nó thành vật vô chủ "

"Kỳ quái, đoạt hồn đình chủ nhân nếu không có vương kích thiếu chủ, sẽ là yêu vương cấp một cường giả, không có khả năng lẫn bị yêu đan nổ

tung, lập tức nổ chết a!"

Lý Diệu đoạt hồn đình cất vào trong ngực, chuẩn bị đi trở về sau khi lại cẩn thận nghiên cứu tế luyện phương pháp

Quay đầu lại, đối mặt hơn hai mươi đầu yêu tướng tàn thi, nhưng là phạm vào khó

"Nhiều như vậy giá trị liên thành bảo bối, nên làm sao chuyên chở ra ngoài vậy "

Trầm ngâm nửa ngày, hắn chuẩn bị đi ra trước xem một chút tình huống, hay là có thể dùng yêu hóa thực vật sợi thực vật, bện thành dây thừng, lại dùng da thú, may một to lớn bao vây

Ngược lại hắn phụ trọng năng lực kinh người, tuyển chọn tỉ mỉ một ít đáng giá thiên tài địa bảo, cũng chính là

Lý Diệu cẩn thận từng li từng tí một, bỏ xuất động huyết

Bên ngoài trắng sáng sao thưa, hoàn toàn yên tĩnh an lành, phảng phất hôm qua sấm sét cùng mưa xối xả, chỉ là một cơn ác mộng

Hắn vượt qua tập kết thời gian quá lâu, hay là mao HLV bọn họ đã triển khai tìm tòi, có điều nơi này là lõi âm sơn mạch nơi sâu xa, linh năng tín hiệu bị Đại Sơn cách trở

Lý Diệu thử nghiệm mấy lần, tần số truyền tin vẫn cứ vang sào sạt, không cách nào cùng ngoại giới liên lạc

Đang lúc này, hắn ngửi được một luồng nhàn nhạt yêu khí, cả người tóc gáy đều nổ đứng lên đến

Tìm tòi tỉ mỉ mười phút, mới ở một dòng suối nhỏ chuyển hướng nơi, tìm tới một đoạn xà loại đoạn vĩ

"Một đoạn đuôi, dĩ nhiên ắt chứa như vậy khổng lồ yêu khí, nói không chắc là vương cấp đại yêu đuôi, làm sao có thể có rớt ở đây "

Ước lượng một hồi, nhưng cảm thấy cảm giác có chút quái lạ

Lý Diệu quan sát tỉ mỉ đoạn vĩ, rất nhanh phát hiện ảo diệu

Đẩy ra một tầng vảy rắn sau khi, trong máu thịt, dĩ nhiên khảm trù vào một viên đen sì sì thiết hoàn

Cái này thiết hoàn, mới nhìn không hề bắt mắt chút nào, lại như là đeo rất nhiều năm nhẫn như thế, sâu sắc lún vào đuôi rắn trung

"Một viên phổ thông thiết hoàn, làm sao có khả năng ở yêu vương đuôi thượng bộ mấy chục năm "

Lý Diệu trong lòng cười gằn, dùng rung động chủ thụ thiết hoàn từ đuôi rắn thượng khu hạ xuống

Đuôi rắn rời khỏi thân thể sau khi, huyết nhục đã héo rút, dễ như ăn bánh, thiết hoàn liền rơi vào Lý Diệu trong tay

Hắn trước tiên phun ra một búng máu, thăm dò một hồi thiết hoàn, phát hiện cùng đoạt hồn đình như thế trống rỗng, không có nửa điểm nhi linh năng phản ứng, sau đó yên tâm lớn mật đặt ở lòng bàn tay, cẩn thận nghiên cứu

Chỉ chốc lát sau, Lý Diệu hai con mắt lờ lờ toả sáng, vừa mừng vừa sợ

Hắn thiết hoàn đặt ở hai khối tảng đá lớn trong lúc đó, đồng thời để vào suối nước trung, dùng sức ma sát tảng đá lớn

Suối nước nhất thời một mảnh vẫn đục, bốc lên vô số bọt khí, như sôi trào

Sau ba phút, giờ lên thiết hoàn, nhắm ngay nguyệt quang, "Thiết hoàn" toàn thân như ngọc, tỏa ra thần bí ánh sáng lộng lẫy, trong đó lăm ta lăm tấp, phảng phất một mảnh ngưng đông hải dương, vừa giống như là Tinh Thần vũ trụ, chất chứa trong đó

"Càn Khôn giới! Dĩ nhiên là Càn Khôn giới!"

Lý Diệu hạnh phúc sắp ngất đi, đại nạn không chết tất có hậu phúc, hẳn nhất được bảo!

Càn Khôn giới, cùng giới tử túi, chứa đồ nang, không gian hoàn như thế, đều là cốt tu bên trong thế giới thông thường chứa đồ loại pháp bảo

Tiểu Tiểu một món pháp bảo trung, có được không gian chứa đồ, có thể gửi lượng lớn item, thích làm gì thì làm địa chuyển thiên, vô cùng thuận tiện

Có điều chứa đồ loại pháp bảo luyện chế hết sức phức tạp, trả lại dính đến nhiều loại hiếm thấy vật liệu, không ít vật liệu trải qua mấy chục ngàn năm tiêu hao, đã sớm tuyệt diệt

Ở biển sao đế quốc thời đại, chứa đồ loại pháp bảo liền giá trị liên thành, vượt xa phổ thông pháp bảo

Mà ở Thiên Nguyên giới, luyện chế chứa đồ loại pháp bảo thần thông đại thể thất truyền, vô lực tự mình luyện chế, hết thấy chứa đồ loại pháp bảo đều là gặp may đúng dịp từ ngoại giới truyền lưu tiến vào, giá trị thì càng cao cao không thể với tới

Một cái có được mấy thước vuông không gian chứa đồ loại pháp bảo, giá cả liền một đài tinh khải càng quý hơn!

Trước đây Lý Diệu, liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới, có thể có được một viên chính mình Càn Khôn giới!

"Cái này Càn Khôn giới tạo hình cổ kính, linh năng nội liễm, mặt trên điêu khắc phù văn, để lộ ra một tia thiết huyết sát phạt ý cảnh, từ phong cách đến xem, hẳn là biến sao để quốc thời đại luyện chế pháp bảo "

"Mấy ngàn năm, nhiều lần trần trọc, rơi vào tên này xà loại yêu vương trong tay, hẳn liền Càn Khôn giới chụp vào đuôi thượng, chẳng biết vì sao đuôi bị người chém xuống, chính mình bị người giết chết, nhưng tiện nghi ta!"

Lý Diệu tim đập như trống châu, bí mật về dưới nền đất động đá, ngồi khoanh chân, trình trọng việc mà đem Càn Khôn giới đặt ở trước mặt

Hai tay xoa một cái, mười cái đầu ngón tay toàn bộ xoa nát, bỏ ra mười giọt đầu ngón tay huyết

Thường nói, tay đứt ruột xót, người tu chân đầu ngón tay huyết, cũng mang có một tia linh tính, chỉ đứng sau tâm huyết

Lý Diệu mười giọt đầu ngón tay huyết, hóa thành mười cái dài nhỏ sợi tơ, cuốn lấy Càn Khôn giới, chậm rãi thẩm thấu đi vào

Hắn ở dùng Bách Luyện Tông cổ pháp, tế luyện Càn Khôn giới

Càn Khôn giới cũng không phải là đoạt hồn đình như vậy tà dị pháp bảo, công chính ôn hòa, cũng không có tính chất công kích, lại là biến sao để quốc thời đại kết quả, trước kia mấy nhậm chủ nhân đều là nhân loại, đối với Lý Diệu không cái gì chống cự

Lý Diệu tế luyện một giờ, bước đầu nắm giữ Càn Khôn giới quyền khống chế, trong đầu mơ mơ hồ hồ hiện ra một đạo thần thông, nhưng là Càn Khôn giới thao tác giao diện

Cái này Càn Khôn giới, bị trước một nhậm chủ nhân chia làm hai cái khu vực, một người trong đó khu vực lại vẫn dùng độc môn bí pháp, gây

phong ấn, khiến cho Lý Diệu không thể nào tra xét bên trong có món đồ gì, càng đừng nghĩ lấy ra

Mà khác một cái khu vực trống rỗng, khoảng chừng có mười mấy thước vuông to nhỏ

"Mười mấy thước vuông, tạm thời được rồi, còn bị phong ấn lại khu vực, chờ ta trở lại đại hoang chiến viện, dùng tính năng cực cường loại cờ lớn tinh nào đến mạnh mẽ tấn công, liền không tin phá giải không được phong ấn!"

Lý Diệu hài lòng, lại khiến cho cái Bách Luyện Tông giấu kín phương pháp, Càn Khôn giới làm cho lu mờ ảm đạm, vừa này càng không đáng chú ý, lúc này mới yên tâm bộ nơi cổ tay

Sau đó một ngày một đêm, hẩn trong lòng đất động đá trung cẩn thận sưu tở, hơn hai mươi tên yêu tướng bên người mang theo pháp bảo cùng vật liệu tất cả đều ném vào Càn Khôn trong nhần

Mặt khác trả lại vô cùng vui mừng tìm tới không ít biến dị sư long yêu cốt cùng nanh vuốt

Những thứ đồ này cứng cõi cực kỳ, ở yêu đan nổ tung trung cũng không có hư hao, dùng để luyện chế tính chất công kích pháp bảo, thực làm là cực phẩm!

Sau năm ngày

Lý Diệu ở lôi âm sơn mạch trung nhanh chân đi tới

Khí trời sáng sủa thì, hẩn có thể dựa vào Thái Dương đến phân biệt phương hướng

Trong tay một thanh hình cung chiến đao, lỗ tai thượng đeo yêu thú tham trắc khí, phía sau công lấy tinh khải chủ khống tinh não, trước ngực trả lại cắm vào ba mảnh biến dị sư long vảy ngược

Cho tới những vật khác, tất cả đều nhét vào Càn Khôn trong nhẫn

Gặp phải tiểu cổ yêu thú, liền lên trước chém giết, tôi luyện thực lực của chính mình

Gặp phải rất nhiều yêu thú, liền từ Càn Khôn trong nhẫn lấy ra yêu cốt, yêu hạch, tỏa ra mạnh mẽ yêu khí, thường thường có thể đem rất nhiều yêu thú sợ đến chạy trốn chết

Lý Diệu dẫn đo suy nghĩ, quyết định ẩn giấu chính mình tao ngộ

Cũng không phải là hắn có cái gì lòng tiểu nhân, chỉ là ăn ngay nói thật, hắn không có cách nào giải thích vì sao liền thôn sáu giọt sư long tâm huyết, hắn vẫn bình yên vô sự, không có bị yêu khí tập kích, biến thành chỉ biết giết chóc yêu nhân

Đã như thế, rất có thể bại lộ Âu Dã tử tồn tại

Đây là Lý Diệu bí mật lớn nhất, thậm chí sẽ dính dáng đến thần hồn của hắn khởi nguồn, hắn không muốn để cho bất luận người nào biết

Đi bộ bốn ba, còn muốn cùng yêu thú chém giết tu luyện, điều động tinh khải thì tốc độ chậm rất nhiều, lại đang trong rừng rậm lang bạt ba ngày, Lý Diệu rốt cục đi tới chân núi, nhìn thấy bao la bình nguyên

"Tách tách tách!"

Tần số truyền tin trung, truyền đến mấy chục nói gấp gấp liên lạc thanh

Lý Diệu quay đầu lại, nhìn lướt qua đen sì sì núi rừng

Hắn có một loại dự cảm, vương kích thiếu chủ nhất định không chết

"Lần sau gặp lại, nói không chắc sẽ là ta truy sát ngươi, vương kích!

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Đại Thời Đại Đến!

"Rốt cục trở về!"

Sau ba ngày, nhìn thấy ở xa xa sóng dữ thành, Lý Diệu ở tinh quĩ đoàn tàu thượng phát sinh một tiếng cảm thán

Lần này Lôi Đình trại huấn luyện lữ trình, tuy rằng cuối cùng không có thể thu được đến "Lôi Đình khai sư" tên gọi, nhưng học được siêu cao tinh khai chiến pháp, đủ để điều động tương lai huyền cốt chiến khai, lại đang lôi âm sơn mạch trung phát to, được cho không uổng chuyến này

Vừa ra nhà ga, Lý Diệu liền sợ hết hồn

Nhà ga ở ngoài đại trên quảng trường, ngoại trừ Nguyên Mạn Thu, còn đứng mấy chục tên đầy mặt tính trẻ con người trẻ tuổi, gánh tinh hỏa minh thiêu đốt bánh răng chiến kỳ, dùng huyền quang ở giữa không trung đánh ra một đạo đại đại hoành phi:

"Hoan nghênh tinh hỏa minh Đại sư huynh về nhà!"

Lý Diệu ở trong đám người, liếc mắt liền thấy vài tờ đầu trộm đuôi cướp khuôn mặt, chính là Thiên Cực một trung Lý Tam Hảo chờ xấu tiểu tử quân đoàn

"Bang này xấu tiểu tử, thật sự thi đậu đại hoang chiến viện luyện khí buộc lại a!"

Từ khi Lý Diệu dùng quá a một hình luyện khí lô, cùng Thiên Cực môn luyện khí sư kim tuyến một trận chiến sau khi, lúc đó quan chiến Thiên Cực một trung bạn học liền bị Lý Diệu sâu sắc thuyết phục, sau đó nửa năm, song phương có bao nhiêu vắng lai

Thiên Cực một trung thành tích tốt hơn học sinh, đương nhiên vẫn là sơ tâm không thay đổi, lấy biến sâu đại học Luyện Khí hệ là mục tiêu

Thế nhưng lấy Lý Tam Hảo cầm đầu xấu tiểu tử quân đoàn, thành tích khẳng định không đủ trình độ biến sâu đại học phân số, thẳng thắn căn rằng một cái, nhờ vả "Lý Diệu Đại sư huynh" đến rồi!

Những này xấu tiểu tử bên cạnh {, trả lại phân biệt rõ ràng địa đứng khác một đám thanh niên, biểu hiện âm lãnh, ở lại người sống chớ gần sát khí, không giống như là luyện khí sư, cũng như là sát thủ

Lý Diệu thầm nhủ trong lòng, đám học sinh này, lại là tình huống thế nào

"Hoan nghênh về nhà!"

Nguyên Mạn Thu cười to tiến lên đón, một cân lượng mười phần hùng ôm, dù là Lý Diệu hiện tại tu vi cường trưởng, đều có chút không chịu nổi bị nàng ôm đến trợn tròn mắt

"Đại sư huynh!"

"Đại sư huynh!"

Sinh viên đại học năm nhất chia làm hai hàng, khàn cả giọng mà hống lên lên

Lý Tam Hảo suất lĩnh xấu tiểu tử cùng đám kia biểu hiện âm lãnh "Thiếu niên sát thủ" còn có mơ hồ phân cao thấp ý tứ, một tái một hống đến

vang dội, hồng đến mặt đỏ tới mang tai, cái cổ tuôn ra gân xanh, thở không nổi thực sự kêu không được, còn dùng vô cùng sùng bái ánh mắt, thẳng tắp nhìn Lý Diệu

Lý Diệu bị bọn họ nhìn ra sợ hãi trong lòng, trải qua Nguyên Mạn Thu một phen giải thích, mới tìm hiểu tình hình

Năm nay Luyện Khí hệ rất thuận lợi liền hoàn thành hai cái ban chiêu sinh, mà tân sinh bên trong, đệ nhất đại sinh nguyên lại vẫn không phải Thiên Cực một trung xấu tiểu tử quân đoàn, mà là đến từ thanh trạch thị học sinh

Ở hơn nửa năm trước thú triều bạo phát trung, thanh trạch thị hầu như hủy hoại trong một ngày không ít học sinh cha mẹ đều bất hạnh gặp nạn, thi đại học sinh học tập cùng tu luyện, chịu đến rất nghiêm trọng ảnh hưởng

Bởi vậy, liên bang liền ra sắc lệnh chính sách, đối với thanh trạch thị thi đại học học sinh, dành cho nhất định hàng phân trúng tuyển ưu đãi

Mà thanh trạch thị thi đại học sinh, đặc biệt cha mẹ gặp nạn thi đại học sinh, đương nhiên càng muốn lựa chọn đại hoang bản địa đại học đại hoang chiến viện

Đại hoang chiến viện ở thanh trạch thị cuộc chiến trung xuất lực rất nhiều, không ít sư sinh biểu hiện đều cho bọn họ lưu lại ấn tượng sâu sắc, bọn họ khát vọng ở đại hoang chiến viện trở thành mạnh mẽ người tu chân, sẽ có một ngày, là người thân báo thù rửa hận!

Phần lớn người nguyện vọng 1, là vũ đấu hệ

Có điều ngoài ý muốn, ghi danh Luyện Khí hệ nhân số lại xếp hạng y học hệ cùng nghệ thuật hệ phía trước, ghi tên đệ nhị

Nguyên nhân rất đơn giản, Lý Diệu ở thanh trạch thị cuộc chiến trung, biểu hiện thực sự quá mức chói mắt

Dựa vào mười viên thiên lôi địa hỏa, lấy Luyện Khí kỳ cấp trung thực lực dĩ nhiên làm thịt một tên trọng thương sơ cấp yêu tướng, cuộc chiến đấu này truyền ra sau khi, không ít thanh trạch thị thiếu niên, đều đem Lý Diệu xem là thần tượng, biết được pháp bảo Uy Lực!

"Gia nhập vũ đấu hệ, không biết năm nào tháng nào mới có thể đột phá Trúc cơ kỳ, hay là cả đời đều không thể đột phá "

"Thế nhưng dựa vào pháp bảo mạnh mẽ, một tên Luyện Khí kỳ người tu chân, đều có khả năng đánh giết một tên yêu tướng!"

Đối với báo thù sốt ruột các thiếu niên tới nói, gia nhập Luyện Khí hệ, hay là một cái càng trực tiếp báo thù con đường

Mà Lý Diệu biểu hiện gần nhất, càng là làm người trở mắt ngoác mồm

Tuy rằng hẳn không có thể thu được đến Lôi Đình khai sư tên gọi, chung quy là chân thật ở Lôi Đình trại huấn luyện sống quá ba tháng, càng là ở u ám tuyệt vực, lôi âm sơn mạch nơi sâu xa, lang bạt mười ngày, lông tóc không tổn hao gì đi ra!

Ở đại hoang sinh trường ở địa phương, u ám tuyệt vực là nơi nào, những thiếu niên này rõ ràng, Lý Diệu dĩ nhiên có thể một thân một mình, ở u ám tuyệt vực sơn mạch trung lang bạt, chém giết, tu luyện mười ngày mười đêm, thực sự hung hãn tới cực điểm

Người khác còn chưa có trở lại, nhưng từ lâu trở thành những này SV đại học năm nhất trong miệng truyền thuyết

Hôm nay nhìn thấy chân nhân, đương nhiên là một tái một tiếng gào rung trời

Một trăm ngày thời gian, Luyện Khí hệ phát sinh biến hóa long trời lở đất

Không chỉ sinh nguyên giải quyết vấn đề, chúng nhiều vị lão sư cùng nghiên cứu viên đã vào vị trí của mình

Luyện chế tinh khai chuyên dụng lơ lửng giữa trời sơn, sớm một tháng hoàn thành cải trang, kéo đến luyện khí buộc lên không

Huyền cốt kế hoạch chính thức lại một lần nữa, đông đảo luyện khí sư đều ở mất ăn mất ngủ địa nghiên cứu

Nguyên Mạn Thu còn phải đến hiệu trưởng Hùng Bách Lý chống đỡ, hướng về luyện khí sư hiệp hội cùng với Bộ giáo dục môn phát sinh xin, căn cứ vào đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ tình huống đặc biệt, hy vọng có thể miễn đi tương lai ba năm, hàng năm cũng phải có chí ít một tên học sinh thông qua đăng kí luyện khí sư cuộc thi quy định

Dù sao lần trước đăng kí luyện khí sư cuộc thi trung, Lý Diệu đã dùng không thể cãi lại thực lực, chứng minh đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ dạy học chất lượng, đón lấy chung quy phải cho bọn họ mấy năm bồi dưỡng thời gian, không thể hàng năm đều dựa vào một đám SV đại học năm nhất đi thi đăng kí luyện khí sư

Phần này xin, chính đang phê duyệt ở trong, hiệu trưởng Hùng Bách Lý lợi dụng các mối quan hệ của mình, từ trung điều đình, nên vấn đề không lớn

Liên liên tiếp đưa học sinh phi toa xe, đều súng bắn chim đối pháo, từ rách rách rưới rưới rùa đen xe, đã biến thành một dài đường nét ưu mỹ, tỏa ra hào quang màu xanh nhạt, như chuồn chuồn bình thường mềm mại mới nhất khoản loại cỡ lớn phi toa xe

"Đây chỉ là một bắt đầu!"

Lưu ý đến Lý Diệu thán phục, Nguyên Mạn Thu khẽ mỉm cười, "Chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ huy hoàng, vừa mới bắt đầu đây!"

Làm chuồn chuồn phi toa xe mang theo bọn họ trở lại Luyện Khí hệ thì, Lý Diệu thực làm không nhận ra, đây là hắc điên cuồng tu luyện một năm bỏ dở

Hơn một nửa bỏ dở, đều bị cẩn thận thanh lý quá, vô dụng rác rưởi toàn bộ vứt bỏ, hữu dụng pháp bảo cấu kiện đều chất đống ở mấy toà lâm thời trong kho hàng, thả chồng chất đến chĩnh tề

Quay chung quanh bỏ dở còn mới kiến mấy đống giản dị lớp học cùng ký túc xá, không ít kiến trúc mới hoàn công một nửa, còn có lượng lớn bán tự động kiến trúc pháp bảo ở xung quanh Bàn Toàn, một bộ bách phế đối với hưng, phần chấn phồn thịnh tình cảnh

Giữa không trung, một toà tinh xảo lơ lửng giữa trời sơn lẳng lẳng đứng thẳng, toàn thân tròn trịa, lại như là một viên màu trắng bạc giọt nước mưa

Sinh viên đại học năm nhất đều trở lại ký túc xá cùng lớp học, Lý Diệu theo Nguyên Mạn Thu, bị một đạo huyền quang, chậm rãi hút vào màu trắng bạc giọt nước mưa

Toà này lơ lửng giữa trời sơn, chuyên môn vì luyện chế tinh khải mà chế tạo, tuy rằng thể tích không lớn, nhưng bố cục so với trước kia lơ lửng giữa trời sơn hợp lý rất nhiều mạnh mẽ pháp trận phòng ngự cùng đo lường hệ thống đầy đủ mọi thứ, một khi xuất hiện không bình thường linh năng thủy triều, ngay lập tức sẽ phát ra cảnh báo, phòng hoạn với chưa xảy ra

Nguyên Mạn Thu mang Lý Diệu trực thăng tham quan

Tùng gian to lớn phòng thí nghiệm cùng luyện khí phân xưởng trung, mấy chục tên luyện khí sư chính đang một cách hết sức chăm chú mà vui đầu công tác

Trong đó không ít luyện khí sư đều tóc trắng xoá, quanh thân lượn lờ mãnh liệt linh năng gợn sóng, hơn trăm viên pháp bảo cấu kiện hư không bay lượn, có thể thấy đều là nghiệp giới thâm niên nhân sĩ

Lý Diệu thậm chí ở trong đó, nhìn thấy vài trưởng từng ở pháp bảo trong tạp chí từng thấy khuôn mặt đều là khá có danh tiếng đại sư

Trải qua Lôi Đình trại huấn luyện một trăm ngày điên cuồng tu luyện, Lý Diệu từ lâu không phải quá khứ tinh khôi newbie, ánh mắt biết bao độc ác, liếc mắt là đã nhìn ra, không ít luyện khí sư nghiên cứu rất có tiến triển, đã trải qua sơ bộ huyền cốt chiến khái dàn giáo đáp dựng lên

Trong lúc nhất thời hân nhiệt huyết sôi trào, hai tay ngửa, hận không thể hiện tại liên gia nhập này chi mạnh mẽ đoàn đội!

Tựa hồ nhìn ra tâm tư của hắn, Nguyên Mạn Thu một chiếc thẻ ngọc đưa tới:

"Lý Diệu, ta hiện tại chính thức mời người lấy trợ lý nghiên cứu viên thân phận gia nhập liên minh huyền cốt kế hoạch "

"Ta sẽ cho người một ít nghiên cứu phương hướng, người nhiệm vụ chủ yếu, sẽ là thăm dò thiết kế thượng các loại khả năng tính, không cần cân nhắc tính khả thi, càng điên cuồng càng tốt, lấy này tới khai thác hạng mục tổ dòng suy nghĩ "

"Chờ tinh khái luyện chế sau khi đi ra, người trả lại tự mình điều động huyền cốt chiến khái, phụ trách hậu kỳ kiểm tra công tác "

"Tên của người, sẽ xuất hiện ở huyền cốt kế hoạch nhân viên tham dự danh sách bên trong, mà huyền cốt kế hoạch sản sinh hết thảy tiền lời, căn cứ từng người cống hiến không giống, do toàn thể nhân viên tham dự đồng thời chia sẻ "

"Cụ thể hạng mục tiến triển, nghiên cứu phương hướng cùng công tác hợp đồng, tất cả đều ở trong ngọc giản, người có thể cẩn thận nghiên cứu một chút "

Lý Diệu cố nén hưng phấn, tiếp nhận thẻ ngọc, lắc đầu nói:

"Không cần nghiên cứu, ta tiếp thu!"

"Có điều, huyền cốt kế hoạch tiến triển, thật giống so với ta dự đoán ở trong phải nhanh rất nhiều a, hơn nữa tham dự nghiên cứu viên nhiều hơn không ít, làm sao chúng ta hệ hiện ở đây sao có tiền sao, có thể hấp dẫn nhiều cao thủ như vậy lại đây "

Lý Diệu có chút không rõ

Nguyên Mạn Thu suy nghĩ một chút, nói:

"Người ở Lôi Đình trại huấn luyện đóng kín tu luyện một trăm ngày, đối ngoại giới tình huống không quá giải, này hơn ba tháng bên trong liên bang nhưng là gió nổi mây vần, phát sinh không ít chuyện, đối với chúng ta ảnh hưởng phi thường sâu xa, đi, đi phòng làm việc của ta, chậm rãi tán gẫu "

"Nói chung, một chân chính đại thời đại, liền muốn đến rồi!"

Lý Diệu cùng Nguyên Mạn Thu nói chuyện hơn một giờ, mới biết này một trăm ngày bên trong ngoại giới đến tốt cùng phát sinh cái gì

Ba tháng trước, đầu tiên là tư bản thị trường nhận ra được dị động, thiên về với vũ đấu cùng chiến đấu pháp bảo luyện chế tông môn, giá cổ phiếu một đường bão táp, sau đó lại kéo y được tảng khối cùng linh thú tảng khối, nhắc lên một làn sóng dậy sóng

Sau đó, chính phủ liên bang chính thức tuyên bố, năm tiếp theo độ quân sự dự toán, một hơi tăng lên 50, đồng thời ở trong vòng ba năm tăng lên

gấp ba!

Trước nay chưa từng có quân phí tập trung vào, báo trước tình Diệu liên bang khổng lồ cỗ máy chiến tranh, ở tốc độ thấp vận hành thượng sau trăm tuổi, lại muốn từ từ gia tốc, nổ ra tối sức mạnh cuồng bạo

Sau khi, liên bang lại ra sân khấu một loạt chính sách, bao quát lòng đất cứ điểm một lần nữa kiến thiết, tăng thêm một bước thương tàn xuất ngũ quân nhân địa vị, ở trung tiểu học cùng với xã khu trung gia tăng công pháp tu luyện mở rộng cường độ, nhắc lên toàn dân tu chân dậy sóng, cũng thêm đại đối với tu luyện tông phái nâng đỡ, tăng cường tu luyện tông phái luyện chế kiểu mới chiến tranh pháp bảo trợ giúp

Gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa, mặc dù là chậm chạp nhất phổ thông công dân, đều có thể mơ hồ nghe được chiến tranh tiếng bước chân

Mà tại tu chân giới, tin tức linh thông những người tu chân, được tình báo càng thêm kinh người

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Chủ Lực Chiến Khải Gội Thầu

Gần nhất mười năm, Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới trong lúc đó lỗ sâu càng ngày càng nhiều, quy mô càng lúc càng lớn, thậm chí ở không ít vòm trời vô cùng ổn định, dĩ vãng mấy trăm năm đều chưa từng xuất hiện lỗ sâu địa phương, không gian đều bị xé rách, xuất hiện khủng bố thú triều

Mà u ám tuyệt vực tích, căn cứ mấy trường đại học nghiên cứu hình người tu chân nhất trí trắc toán, ngăn ngăn trong mười năm, đã mở rộng hai phần ba, còn có kéo dài mở rộng trạng thái

Các loại dấu hiệu đều cho thấy, Thiên Nguyên giới cùng huyết yêu giới, ở vượt qua ba chiều mức độ thượng, chính đang dung hợp

Hay là trong tương lai một ngày nào đó, hai cái đại thế giới một phần, sẽ triệt để nhiều chồng lên nhau

Ngày xưa cách trở hai cái văn minh lạch trời, biến thành vùng đất bằng phẳng đường bằng phẳng!

Huyết yêu giới Yêu tộc văn minh, hay là đã sớm ý thức được này, gần nhất mười năm thú triều bạo phát trung, phái ra lượng lớn yêu vương cùng yêu tướng, chấp hành tính chất tự sát công kích nhiệm vụ

Yêu tộc văn minh, chính đang không tiếc bất cứ giá nào, đối với Thiên Nguyên giới thực thi "Hỏa lực trình sát "

`hi sinh một ít yêu tướng cùng yêu vương, đôi lấy lượng lớn nhân loại văn minh tình báo

Một khi Yêu tộc văn minh sưu tập đến có đủ nhiều tình báo, mà hai cái đại thế giới thật sự phát sinh dung hợp, một hồi quy mô chưa từng có quyết chiến, sẽ bạo phát

chính là hai cái văn minh ngũ trăm năm qua kịch liệt nhất va chạm!

"Thiên Nguyên giới chính đang tiến vào trạng thái chiến tranh, quân đội đối với chiến tranh hình thức cái nhìn từ từ phát sinh ra biến hóa, từ trước kia 'Chiến hạm phái' chiếm thượng phong, chậm rãi giao qua 'Tinh khái phái' cái sau vượt cái trước, đây chính là cơ hội của chúng ta "

Lý Diệu gật đầu

Ở quân đội, thậm chí tại tu chân giới, đối với trong chiến tranh đến tột cùng nên do chiến hạm vẫn là tinh khái chiếm cứ vị trí chủ đạo, vẫn luôn rất có tranh luận

Tinh thạch chiến hạm ưu thế rõ ràng, tác chiến bán kính trường, hỏa lực hung mãnh sức phòng ngự cực cường, ở trống trải bình nguyên khu vực, đối mặt số lượng đông đảo yêu thú cấp thấp, thực làm là nghiêng về một phía tàn sát

Thiếu hụt hết sức rõ ràng, thể tích quá lớn, dễ dàng bị hoàn cảnh ảnh hưởng cũng không có thể ở u ám tuyệt vực loại hình linh năng cuồng bạo khu vực hành động, cũng không cách nào xuyên qua trung loại nhỏ lỗ sâu cùng Truyền Tống trận, càng không thể chui vào dưới nền đất, ở tài nguyên phong phú mỗ quảng nơi sâu xa cùng yêu thú chém giết

Mà đối mặt thực lực mạnh mẽ cấp cao Yêu tộc, một khi bị kẻ địch chui vào bên trong, tinh thạch chiến hạm sức phòng ngự càng là sẽ hạ xuống đáy vực, biến thành phi hành quan tài sắt tì

Bởi vậy, không ít quân nhân và người tu chân đều cho rằng, muốn chinh phục huyết yêu giới hay là muốn dựa vào người tu chân trên người mặc tinh khải, đâm máu chém giết!

Tinh khải phái chiếm thượng phong, như thế tương lai chính phủ liên bang lượng lớn chiến tranh dự toán, sẽ hướng về tinh khải luyện chế phương hướng nghiêng

Quả nhiên, Nguyên Mạn Thu nói:

"Quân đội đã chính thức hướng về chín đại cùng với liên bang năm trăm Cường tu luyện tông phái phát sinh mời, quân đội tương lai ba năm rưỡi bên trong sẽ lượng lớn trang bị một khoản lượng không biết hình tinh khải, mà này khoản tinh khải nghiên cứu phát minh cùng luyện chế, lấy gọi thần hình thức giao cho chín đại cùng tu luyện tông phái, tự do cạnh tranh!"

"Chúng ta có một năm qua chuẩn bị "

"Một năm sau khi phương nào luyện chế ra đến lượng không biết hình tinh khải, có thể bộc lộ tài năng, đánh bại đối thủ cạnh tranh, liền sẽ trở thành quân liên bang chủ lực chiến khải!"

Lý Diệu trái tim kinh hoàng, tin tức này thực sự quá kinh người

Tinh Diệu liên bang thành lập ngũ trăm năm qua, bởi vì là vẫn ở Thiên Nguyên giới thực thi bản thổ phòng ngự chiến lược dùng tinh thạch chiến hạm liền đủ để đối phó thú triều, cũng không có quy mô lớn liệt trang tinh khải

Cố nhiên có một ít bộ đội tinh nhuệ, toàn bộ trang bị tinh khải, nhưng tiêu chuẩn bất nhất, đa dạng cũng không có thống nhất chế tạo

Mà hiện tại, quân đội cần một khoản lượng không biết hình tinh khải, đến làm chế tạo tinh khải!

Này ẩn chứa trong đó giá trị, không cần nói cũng biết

Ai có thể bắt hạng mục này, ai sẽ là hoàn toàn xứng đáng tinh khái chi vương!

"Quân đội, dĩ nhiên sẽ lấy gọi thầu hình thức, đến quyết định chủ lực chiến khái, mà không phải tự mình luyện chế "

Lý Diệu lẩm bẩm nói

"Đây là đương nhiên, quân đội cùng tu luyện tông phái, là liên bang hai cánh, đại chiến sắp tới, càng muốn đồng tâm hiệp lực, hai cánh cùng bay, mới có thể phát huy ra tinh Diệu liên bang toàn bộ sức mạnh!"

Nguyễn Mạn Thu nói

Lý Diệu dăm chiêu địa gật gật đầu

Ở tinh Diệu liên bang trong lịch sử, quân đội cùng tu luyện tông phái trong lúc đó quan hệ khá là vi diệu

Liên bang thành lập trước, là môn phái thời đại, không có chính phủ, dĩ nhiên là không có quân đội

Tất cả nhân loại đều phụ thuộc vào môn phái, ở người tu chân dẫn dắt đi cùng yêu thú chống lại

Môn phái san sát, phân tranh không ngừng, thậm chí tự giết lẫn nhau

Mà không ít người tu chân lấy Chúa cứu thế tự xưng, cùng xa cực muốn, đối với người bình thường có bao nhiêu nghiên ép, cũng biết đến người bình thường tiếng oán than dậy đất, cùng người tu chân bằng mặt không bằng lòng

Tinh Diệu liên bang thành lập sau khi, có cảm với môn phái chế độ tệ nạn, từng có một đoạn uốn cong thành thẳng đặc thù thời kì, sử xưng "Xích long quân thời đại "

Ba mươi năm Xích long quân thời đại, cứu môn phái chế độ bị đập phá cái nát tan, chính phủ liên bang quyền lực độ cao tập trung, đạt đến cực hạn, hết thấy người tu chân đều gia nhập Xích long quân, lấy thiết huyết thân phận quân nhân đến tu luyện cùng chiến đấu

Xích long quân thành lập ban đầu, xác thực phát huy ra cường hãn sức chiến đấu, là trực xuất Yêu tộc lập xuống công lao hãn mã

Thế nhưng thâm niên lâu ngày, xơ cứng khô khan tai hại lộ rõ

Tu chân, chú trọng chính là thiên mã hành không sức sáng tạo, có cảm giác trong lòng cảm ngộ, huyền diệu khó hiểu cảnh giới

Người tu chân, bởi vì là sức mạnh to lớn, lại trời sinh căm ghét ràng buộc, tôn trọng tự do, tâm thần hơi động, thần hồn ngao du Tinh Thần Đại Hải, thích làm gì thì làm, coi trời bằng vung

Quân nhân nhưng lấy phục tùng là thiên chức, không cần suy nghĩ quá nhiều đồ vật, chỉ cần làm tốt a cỗ máy chiến tranh thượng một cái đỉnh ốc đinh là được

Triệt để lấy quân đội hình thức tổ chức ra sau khi, toàn bộ Tu Chân Giới lập tức liền mất đi sức sống

Đồng ý nghiên cứu phát minh mới công pháp cùng tân pháp bảo người tu chân càng ngày càng ít

Không ít người tu chân đều đã biến thành chỉ biết là phục tùng mệnh lệnh ngốc đầu nga, cả ngày vui đầu cân nhắc cứng nhắc tu luyện sách yếu lĩnh;

Càng nhiều người tu chân đang bị nghiêm ngặt quân quy vận vẹo tâm thần sau khi, đã biến thành từ đầu đến đuôi cổ máy giết chóc, quân kỷ đều bại hoại đến đáy vực, thậm chí chuyển hóa thành đáng sợ người tu ma

Như vậy, Xích long quân thành lập ba mươi năm sau khi, sức chiến đấu không tăng mà lại giảm đi, các loại trong quân rối loạn không ngừng, còn có toàn bộ chiến đoàn người tu chân đều chuyển hóa thành người tu ma án lệ

Mà vẫn cứ hoài niệm môn phái thời đại những người tu chân, trong bóng tối rục rã rục rịch, rất nhiều tinh Diệu liên bang xé rách trạng thái

May là, đoạn này nghĩ lại mà kinh năm tháng, cuối cùng cũng coi như hữu kinh vô hiểm địa quá khứ

Đang hấp thụ môn phái thời đại cùng Xích long quân thời đại kinh nghiệm giáo huấn sau khi, bây giờ tinh Diệu liên bang, thực thi chính là có Thiên Nguyên đặc sắc hỗn hợp chế độ

Quân đội cùng môn phái đồng thời tồn tại, quân đội duy trì ổn định, môn phái phụ trách đổi mới, quân đội đi đại mà toàn con đường, lấy nhân số cùng quy mô thủ thắng, môn phái đi tiểu mà tinh con đường, lấy các loại cao tinh nhọn thần thông cùng pháp bảo xưng, song phương hợp tác không kể hờ, lại lẫn nhau ngăn được, bảo đảm Tu Chân Giới hài hòa phát triển, tinh Diệu liên bang phồn vinh ổn định

Quân đội vào lúc này, tung "Chủ lực chiến khái gọi thầu" như vậy một khối mê người đại bánh gatô, hiển nhiên là ở hướng về các Đại tông phái cho thấy thái độ

Coi như thật sự bạo phát đại chiến, chắc chắn sẽ không trở lại quân đội chương khổng tất cả Xích long quân thời đại, xin mời các Đại tông phái cứ việc yên tâm, đại gia liên thủ kháng địch

Lý Diệu cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao lại có vượt qua dự tính gấp mấy lần luyện khí sư, gia nhập huyền cốt kế hoạch

Nguyên Mạn Thu nói:

"Chúng ta đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ, từ lúc mười mấy năm trước liền bắt đầu lượng không biết hình tinh khái nghiên cứu phát minh công tác, tuy rằng kỹ thuật không đủ mạnh, nhưng thắng ở kinh nghiệm phong phú, tích lũy có đủ nhiều số liệu cùng tư liệu, bởi vậy hấp dẫn đến không ít cao thủ gia nhập liên minh, toàn bộ cây cỏ phái, hầu như dốc toàn bộ lực lượng "

"Có điều, chúng đối thủ của ta cạnh tranh, chưa từng có mạnh mẽ!"

"Biết được quân đội công khai gọi thầu tin tức, hơi có chút thực lực đại học cùng tu luyện tông phái, tất cả đều nghe tin lập tức hành động, dồn dập lên ngựa chính mình lượng không biết hình tinh khái luyện chế hạng mục "

"Tuy rằng kinh nghiệm của bọn họ không đủ, nhưng người ta dù sao gốc gác thâm hậu, thần thông quảng đại!"

"Không ít tông phái, thậm chí xuất hiện có tinh khái cơ sở thượng, tiến hành đơn giản hoá, chế tạo thấp phối phiên bản, cứ như vậy, nghiên cứu phát minh tốc độ tự nhiên đại đại tăng nhanh "

"Liền ngay cả biến sâu đại học Luyện Khí hệ, đều cùng kim giáp tông liên hợp, chính đang nghiên cứu phát minh một khoản lượng không biết hình tinh khái!"

"Kim giáp tông, thực lực tổng hợp xếp hạng liên bang hai mươi vị trí đầu mạnh, là kể đến hàng đầu chiến giáp luyện chế tông phái, dĩ vãng có luyện chế tinh khái kinh nghiệm, kim giáp tông luyện chế tinh khái, để phòng ngự lực cao mà xưng "

"Hai đại vương giả Cường Cường liên thủ, hầu như đã đem phần giá này trên trời đơm đặt hàng nuốt vào trong miệng, chúng ta muốn từ đoạt đồ ăn trước miệng hổ, độ khó thật không nhỏ "

"Có điều, nếu là muốn 'Luyện khí sư Thánh địa' danh hiệu này đoạt tới, vậy thì kêu là thắng không thể!"

Lý Diệu nắm đấm, lập tức nắm chặt, hưng phấn âm thanh run:

"Lão sư, người thật sự tin tưởng, chúng ta có thể chiến thắng biển sâu đại học Luyện Khí hệ, đem 'Luyện khí sư Thánh địa' danh hiệu này đoạt tới à "

Nguyên Mạn Thu cười nhạt, nhẹ giọng nói:

"Nói cho người một bí mật, Lý Diệu "

"Từ khi ta cùng ân sư sở đường mong hồng mỗi người đi một ngã, bước ra biển sâu đại học cửa lớn bắt đầu từ ngày đó "

"Mấy chục năm qua, mỗi một phút mỗi một giây, ta đều ở khát vọng, cực kỳ mãnh liệt địa khát vọng, đánh đổ biển sâu đại học Luyện Khí hệ, đem 'Luyện khí sư Thánh địa' danh hiệu này, đoạt tới!"

Lý Diệu hít vào một ngụm khí lạnh

Nguyên Mạn Thu cười ha ha, dùng sức vỗ một cái đệ tử vai, nói:

"Tốt rồi, người mới vừa từ u ám tuyệt vực trở về, nhất định cả người đều bì, đi về trước nghỉ ngơi thật tốt một hồi, lại bắt đầu công tác không muộn "

"Đúng rồi, bạn gái bên kia phải chăm sóc kỹ lưỡng, nghe nói người ở lôi âm sơn mạch mất tích, nàng gấp đến độ nhảy nhót từng bừng, mấy ngày

trước còn nói muốn đi u ám tuyệt vực cứu người, bị Hùng hiệu trưởng mạnh mẽ ngăn cản, thật là một nha đầu ngốc "

"Ta biết rồi "

Lý Diệu một lòng một dạ cân nhắc quân đội gọi thầu kế hoạch sự tình, mất tập trung địa trả lời một câu, sau đó trợn mắt lên, ngạc nhiên nói, "Ai ai là bạn gái của ta "

Nguyên Mạn Thu kỳ quái xem xét hần một chút:

"Vừa lưu giáo tiểu Đình lão sư, không phải bạn gái người à người thường thường nửa đêm canh ba ra vào nàng gia, giáo công chức trong tiểu khu mỗi người đều biết, ngay cả ta đều từng thấy nhiều lần, có vấn đề gì không"

TU CHÂN TỬ VẠN NIÊN

Ngọa Ngữ Chân Nhân

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Thần 1 Dạng Đàn Ông

Lý Diệu mặt "Bá" một hồi liền đỏ, ấp úng nửa ngày nói không ra lời

Nguyên Mạn Thu hiểu lầm, trấn an nói:

"Chúng ta đại hoang chiến viện học sinh đều là người trưởng thành, phương pháp giáo dục cũng không cấm chỉ sư sinh song tu, hơn nữa tình huống của người khá là đặc thù, chỉ bằng người thi ra đăng kí luyện khí sư, lại đang Lôi Đình trại huấn luyện kiên trì tu luyện ba tháng, thực lực như vậy, từ lâu đạt đến tốt nghiệp tiêu chuẩn, có thể trực tiếp lưu giáo làm nghiên cứu viên, vì lẽ đó người hoàn toàn không cần lo lắng lẫn nhau thân phận vấn đề "

"Không phải, lão sư "

Lý Diệu có chút chột dạ giải thích, "Ta cùng Đinh Linh Đang, chỉ là cùng nhau tu luyện mà thôi "

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, trong lòng liền hiện lên một vệt chua xót mùi vị, là nhàn nhạt thất lạc

Lý Diệu sửng sốt, không hiểu chính mình chột dạ cái gì, lại thất lạc cái gì sức lực a

Nguyên Mạn Thu hơi run run, nhìn chăm chăm đệ tử, rất chăm chú nhìn rất lâu, bỗng nhiên nói:

"Lý Diệu, ta xem qua Lôi Đình trại huấn luyện phân tích báo cáo, tổng kết người ba tháng tu luyện Ưu khuyết điểm, Lôi Đình trại huấn luyện đối với người đánh giá rất cao, khắp mọi mặt cũng không có có thể xoi mói, duy có một chút, việc tu luyện của người quá mức điên cuồng "

Lý Diệu không rõ: "Điên cuồng tu luyện, không tốt sao "

Nguyên Mạn Thu trầm mặc nửa ngày, chuyển đề tài, âm thanh có chút âm u:

"Lý Diệu, người có biết ta cả đời này hối hận nhất chính là chuyện gì "

"Một năm trước, ngay ở chúng ta cho rằng huyền cốt kế hoạch sắp thành công trước một ngày buổi tối, lão Mạc bỗng nhiên tràn đầy phấn khởi địa nói hẳn đặt trước một nhà hoàn cảnh tốt vô cùng phòng ăn, muốn cùng ta đơn độc ra đi ăn cơm, sớm chúc mừng sắp đến thành công "

"Một khi ngày thứ hai siêu cao áp súc tinh nguyên phản ứng lô đỉnh luyện chế thành công, toàn bộ Luyện Khí hệ nhất định sôi trào, tất cả mọi người đều sẽ cùng nhau chúc mừng, không có lưu cho chúng ta hai vợ chồng tư nhân không gian "

"Kết quả, ta từ chối, bởi vì là còn muốn một hạng cũng không vô cùng trọng yếu số liệu muốn trắc toán "

"Trước lúc này trong mười mấy năm, chúng ta vẫn mất ăn mất ngủ địa nghiên cứu, như phong tự ma địa tu luyện, toàn bộ tinh lực đều vui đầu vào huyền cốt trong kế hoạch đối với lẫn nhau quan tâm đều rất ít, mỗi ngày không phải trường học căng tin, sẽ là mì ăn liền cùng hộp cơm, một đám người hò hét loạn lên tụ tập cùng một chỗ ta thậm chí không quá nhớ tới, lần trước trịnh trọng việc địa cùng lão Mạc đơn độc ra đi ăn cơm, là lúc nào "

"Khi đó, ta tổng cho rằng, những này không trọng yếu tu luyện, nghiên cứu mới trọng yếu "

"Huống chi, chờ huyền cốt kế hoạch thành công, chúng ta dĩ nhiên là có lượng lớn thời gian, có thể cùng lẫn nhau chia sẻ "

"Ta sai rồi "

"Ngày thứ hai phát sinh cái gì, người biết đến "

"Rời đi biển sâu đại học, ta không hối hận đi tới cây cỏ phái luyện khí con đường, ta không hối hận thậm chí ngay cả lão Mạc chết vào tu luyện bất ngờ chuyện này bản thân, đều không thể dao động đạo tâm của ta "

"Thế nhưng, ta thật sự phi thường phi thường hối hận, buổi tối ngày hôm ấy không có cùng hắc cùng đi ra ngoài ăn thật ngon một bữa cơm "

"Coi như sẽ có một ngày, huyền cốt chiến khả thật sự luyện chế thành công, đại hoang chiến viện Luyện Khí hệ vang danh thiên hạ, ta không có cách nào ở bên cạnh bàn ăn một bên, cùng lão Mạc đồng thời hồi tưởng mấy chục năm qua những mưa gió, chia sẻ thành công vui sướng "

Lý Diệu giật giật mũi, trong lòng hiện ra nổi sóng

Nguyên Mạn Thu thở dài, ngữ trọng tâm trường nói:

"Điên cuồng tu luyện đương nhiên là chuyện tốt, không điên cuồng không sống, muốn muốn xông ra Tu Chân Giới vòm trời không điểm nhi điên cuồng sức mạnh sao được nhưng người phải biết, tu chân tu chân, là đem mình tu luyện thành chân nhân, cuối cùng vẫn là người, mà không phải một bộ tu luyện cơ khí "

"Luyện khí, trúc cơ, Kim đan, nguyên anh, hóa thần con đường tu luyện, vĩnh viễn không có điểm dừng "

"Tinh Thần Đại Hải, ba ngàn đại thế giới, vô cùng mênh mông vũ trụ, không có phần cuối "

"Nhưng trong đời nhưng có chút vô cùng quý giá đồ vật, như chớp mắt ánh sáng, lóe lên một cái rồi biến mất "

"Một khi bỏ qua, mặc dù người tu luyện thành Đại la kim tiên, mặc dù người đánh nát toàn bộ vũ trụ, đều không tìm về được "

"Nhớ kỹ, người đầu tiên là một người, thứ yếu mới là một người tu chân, tu luyện rất trọng yếu, nhưng làm người càng quan trọng "

"Vì lẽ đó, ta hi vọng người có thể từ điên cuồng trong tu luyện hút ra đi ra, trước tiên đi phát hiện nhân sinh vẻ đẹp "

"Chỉ có thưởng thức qua sinh hoạt vẻ đẹp, mới có dũng khí trực diện tàn khốc chiến đấu chỉ có tìm tới muốn bảo vệ đồ vật, mới có thể hiểu tu luyện chân nghĩa "

Lý Diệu nhẹ nhàng căn môi, hô hấp có chút gấp gáp, tròn mắt nơi sâu xa, từng điểm từng điểm địa thả ra hai sợi vi quang

Hắn đầu óc rất loạn

Vô số ký ức mảnh vỡ như loang lổ bác bác lưu ly, ngưng tụ thành một tấm đại đại khuôn mặt tươi cười

Là nở nụ cười lên liền không có hình tượng chút nào, sẽ lập tức đem tất cả mọi người đều kéo lên khuôn mặt tươi cười

Đinh Linh Đang

Nguyên Mạn Thu nghiêm túc nói:

"Tiểu đình mẫu thân của lão sư, là đại hoang chiến viện lão sư, cùng ta là mấy chục năm đồng sự, mặc dù mọi người nghiên cứu lĩnh vực không giống, bình thường không cái gì gặp nhau, ta cũng coi như là nhìn tiểu Đình lão sư lớn lên, nàng là cô nương tốt, chỉ là cha mẹ tao ngộ bất ngờ sự tình, đối với nàng đả kích rất lớn, cả người có chút tiến vào đi vào ngõ cụt, không rút ra được "

"Qua nhiều năm như vậy, nàng giống như người, là một trăm phần trăm không hơn không kém tu luyện cuồng nhân, đây đều sẽ là tu luyện, tu luyện, tu luyện "

"Mà người, là cái thứ nhất làm nàng quên tu luyện, phương tâm đại loạn người "

Lý Diệu há miệng, không biết nên nói cái gì

Nguyên Mạn Thu trừng mắt:

"Tuyệt đối đừng nói các người nửa đêm hai, ba điểm một chỗ một thất, chỉ là vì tu luyện! Người làm sao không nửa đêm hai, ba điểm tới tìm ta tu luyện "

Lý Diệu câm miệng, không có gì để nói

Nguyên Mạn Thu liếc mắt nhìn hắn, nhàn nhạt tung một viên bom nặng cân, "Ngay ở người truyền ra tin tức trước một ngày, tất cả mọi người đều cho rằng người đã chết ở lôi âm sơn mạch trung, chỉ có Đình Linh Đang cố ý muốn thâm nhập u ám tuyệt vực đi tìm người, nghe nói nàng ở hiệu trưởng trước mặt, đều gấp khóc "

Lý Diệu đầu óc trống rỗng, toàn bộ thế giới phảng phất đã biến thành một đoàn to lớn đám mây, dưới chân nhẹ nhàng mà giẫm không tới đồ vật

Hắn đột nhiên nhảy lên, tông cửa xông ra

"Ta hiện tại liền đi tìm nàng!"

Trường học rừng rậm trên đường, Lý Diệu chạy như bay

Cuối thu khí sáng, lá đỏ mạn địa, rừng rậm nói như động lại hỏa diễm, Lý Diệu bàn chân như là bị ngọn lửa liêu, một lòng chỉ muốn nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, mau hơn chút nữa!

Hắn cùng Đinh Linh Đang, mấy ngày trước liền đạt được liên lạc, nhưng là ở linh hạc đưa thư trung, Đinh Linh Đang vẫn cười vui vẻ, từ chưa từng nói muốn đi u ám tuyệt vực cứu chuyện của hắn

"Nàng tại sao không nói cho ta "

"Nàng thật sự gấp khóc "

Từ khi biết đến hiện tại, hơn một năm đến, hai người ở chung mỗi trong nháy mắt, ở Lý Diệu trong đầu từng cái thoáng hiện

Hắn hiện tại mới phát hiện, chính mình dĩ nhiên đem hết thầy đều nhớ tới như thế rõ ràng, phảng phất trong đáy lòng ở một con tham lam quái thú, không buông tha Đinh Linh Đang mỗi một mặt nụ cười

"Phù phù, phù phù, phù phù!"

Chạy vài bước đường, Lý Diệu liền mồ hôi như mưa, tim đập như trống châu, so với chiến hai tên cấp thấp yêu tướng thì đều muốn sốt sắng

Hắn một đường bão táp, lại lên tàu thang máy, đi tới một toà vũ đấu hệ lơ lửng giữa trời trong núi

Nguyên Mạn Thu nói cho hắn, Đinh Linh Đang chính đang là vũ đấu hệ SV đại học năm nhất, thượng huấn luyện thân thể khóa

Rất xa, Lý Diệu liền nhìn thấy Đinh Linh Đang ở một chỗ đại trên thao trường, phiêu dật như gió, thế tiến công như lửa, mấy chục tên SV đại học năm nhất trong nháy mắt quật ngã, sau đó lớn tiếng rít gào, để SV đại học năm nhất gánh nặng mấy trăm cân tạ mảnh chạy cự li dài

Lý Diệu không tự chủ được địa mỉm cười lên

Nàng vẫn là như thế sức mạnh mười phần, lại như là một con mãi mãi cũng sẽ không rơi xuống đất Hỏa Phượng Hoàng

Lý Diệu ngồi xếp bằng, ở thao trường bên cạnh ngồi xuống, nâng quai hàm, chờ đợi Đinh Linh Đang tan học

Hay hoặc là, vĩnh viễn không muốn tan học, liền như vậy lẳng lẳng mà nhìn nàng khua tay múa chân, rất tốt

Rất nhanh, Đinh Linh Đang nhìn thấy hắn, nhất thời nét mặt tươi cười như hoa

"Mau nhìn!"

"Đinh lão sư nở nụ cười, trả lại cười đến như thế ôn nhu!"

"Không thể nào, ta lần thứ nhất ở Đinh lão sư trên mặt nhìn thấy loại vẻ mặt này, tình huống thế nào, nàng bị Thiên Ma phụ thể "

Sinh viên đại học năm nhất môn tất cả đều há hốc mồm, không ít người tạ mảnh đều tập đến mu bàn chân thượng, lại không người la đau, bầu không khí vô cùng quỷ dị

Bọn họ nhập học mới không mấy ngày, nhưng từ lâu lĩnh giáo qua Đinh Linh Đang hung tàn thủ đoạn, vị này tiểu Đinh lão sư thực làm là trăm phần trăm không hơn không kém tu luyện ác ma, cực kỳ điên cuồng phương pháp tu luyện, để cuồng nhiệt nhất tân sinh đều không ngừng kêu khổ

Mà cùng lớp lớn sư huynh hỏi thăm một phen sau khi, càng là biết rồi con này bạo long hình người ngày xưa bên trong chiến công hiển hách

Không nói những cái khác, chỉ bằng nàng là thiết quyền hội trong lịch sử duy nhất một đời nữ Lý hội trưởng, liền đủ để chứng minh nàng cường hãn

Không nghĩ tới, vừa nảy một sát na, Đinh Linh Đang trên mặt dĩ nhiên dần hiện ra cực kỳ "Quyến rũ" vẻ mặt, đem những này SV đại học năm nhất đều xem choáng váng

"Cái kia nam chính là ai vậy, khí tức thật bén nhọn, như là một con mới vừa từ rừng sâu núi thẳm trung khoan ra dã thú!"

"Hắn thật giống là chuyên môn tìm đến Đinh lão sư, các người xem, từ hắn vừa xuất hiện, Đinh lão sư tầm mắt liền không dời quá, oa, vừa cười vừa cười, các người nhìn thấy không, như thế có nữ nhân vị nọ cười, Đinh lão sư nhất định là bị sâu độc!"

"Đinh lão sư đi tới, Đinh lão sư mở ra hai tay, oa, hai người ôm lấy, thật sự ôm lấy, không phải cầm nã, là ôm ấp!"

"Lẽ nào, người đàn ông này, sẽ là trong truyền thuyết đại hoang chiến viện một đời mới người mạnh nhất, kền kền Lý Diệu "

"Kền kền Lý Diệu sẽ là dùng thời gian một năm đánh xuống 40 ngàn cái học phân, đang khiêu chiến tái trung lấy một địch hai ngàn cái kia siêu cấp ngoan nhân "

"Không sai, nên sẽ là hắn, có điều hắn sợ dĩ trở thành công nhận một đời mới người mạnh nhất, có thể không phải là bởi vì học phân hoặc là khiêu chiến tái, mà là bởi vì là, tin tức ngầm, hắn vô cùng có khả năng là Đinh lão sư bạn trai!"

"Cái gì!"

Trong nháy mắt, vô số sòng bãi ánh mắt, dồn dập tìm đến phía Lý Diệu

Liền hình người bá vương long đều có thể chinh phục, thật không hổ là đại hoàng chiến viện một đời mới trường học truyền thuyết, thần như thế đàn ông a!

Vào đêm

Đình Linh Đang gia nóc nhà, bị một mảnh rừng trúc quay chung quanh, nằm ở trên nóc nhà điện, lại như là lẳng lặng ở trúc trong biển nước chảy bèo trôi, nghe "Rầm rầm" tiếng sóng lớn, cả người đặc biệt yên tĩnh

Giữa bầu trời, tinh Hán xán lạn, mỗi một điểm nhảy lên tinh mang, đều từ từ ngưng tụ, hóa thành một tấm đại đại khuôn mặt tươi cười

Lý Diệu vẫy vẫy đầu, dùng sức xoa nắn gò má

Đình Linh Đang từ Thiên song trung chui ra, "Xì xì" vui vẻ: "Làm gì a, bãi làm ra một bộ mặt quỷ "